

TRAGICORVM GRAECORVM

FRAGMENTA

TRAGICORVM GRAECORVM

FRAGMENTA

RECENSUIT

AUGVSTVS NAVCK

LIPSIAE

SVMPVIBVS ET TYPIS B. G. TEVBNERI

A. MDCCCLVI.

AVGVSTO MEINEKIO

COMITI HVIVS OPERIS BENEVOLO

S. D.

AVGVSTVS NAVCK

PRAEFATIO

In adornandis his tragoediae Graecae reliquiis nihil antiquius habui quam ut verba poetarum ad codicum fidem revocata, quantum liceret sine audaciae et temeritatis crimine, emendarem. Brevitati et simplicitati ubique operam dedi: itaque in librorum lectione indicanda eum modum tenui, ut potiora quaeque afferrem, missas plerumque facerem deteriorum librorum scripturas et interpolationes sive librarium sive editorum, quae recto iudicio officerent magis quam prodesse. Emendationum auctores indagare studui, subscriptorum nomina fere ubique omisi: in levioribus vitiis simpliciter traditam lectionem indicavi. Coniecturas doctorum hominum paucas attuli maximeque probabiles; commenta temeraria aut vitiosa silentio premere malui quam operose refutare, nec mecum benignius quam cum aliis egisse mihi videor. Testes singulorum locorum diligenter conquisivi neque imitationes certas et indubias neglegendas putavi: sed Apostolium et Arsenium iis tantum locis memoravi ubi lectionem notatu dignam praebarent; Maximi Confessoris eclogas, quarum accuratam recensionem desiderarem, semel attuli in Eur. fr. 1027. Draconem de metris et Philemonis lexicon ideo toleravi, quod perpauca locis eorum mentio facienda esset; personato Plutarcho *ὕπερ εὐγενείας* cur eandem veniam impertire noluerim, docebit Fr. Dübnerus in Plutarchi edit. Didot. vol. 5 p. x. De argumentis singularum fabularum quae nossem veterum testimonia pleraque apposui, alia significavi; item si quid probabili coniectura indagari posset, paucis adumbrare conatus sum: oeconomiam vero dramatum nobis creptorum è laceris frustulis instaurare irrita fuerit contentio; in aliquot Euripideis fabulis, quibus benignior

sors obtigit, non verbosa disputatione, sed probabili locorum dispositione iis qui actionis decursum rimarentur viam indicare temptavi. Qui vero ingeniosam illam somniandi id quod voluerint artem profitentur, *ὀνειροποιίας* suos alibi quaerant. Vituperandi doctos indoctosve homines occasionem non captavi sed anxie fugi. Rationes quas aut in lectione constituenda aut in dispositione locorum secutus essem, fere nusquam indicavi, quod delictum ii qui *μέγα βιβλίον μέγα κακόν* iudicarint facile excusabunt, praesertim cum eruditis, non discipulis aut tironibus inservire voluerim.

Habes consilium huius libri et rationem. Si quaeris, quid praestitisse mihi videar, ingenue equidem fateor in elaborando hoc opere vix ullam fuisse paginam quin difficultatem materiae ineluctabilem ac mearum virium imbecillitatem persentiscerem. Sed si quis candidus iudex diligenti comparatione instituta, quid nostra sylloge a prioribus editionibus differat, investigandum sibi sumpserit, haud pauca suppleta, satis multa emendatius scripta inveniet. Atque ingenii aciem et emendandi facultatem si spectes, non obstabo quominus alii mihi longe praeferantur: studii diligentiae fidei laudem prorsus denegatum mihi iri non opinor. Maximo autem emolumento mihi fuit benevolentia eius viri, cuius unius sagacitati et doctrinae plurimum haec fragmenta iam dudum debebant, AVGVSTI MEINEKII. Laudare virum laudatissimum non est aut personae meae aut huius loci: sed gratissima memoria horas illas recolo, quibus obortas de his fragmentis vel dubitationes vel suspensiones familiari colloquio expendimus, et fateor me nunquam a Meinekio discessisse quin aliquid didicissem aut quin viri egregie cordati virtutes et ingenium magis diligerem et venerarer. Quis inde ad meas res fructus redundarit, tum ex ipso opere tum ex supplementis praefationi subiectis facile patebit. Per eundem Meinekium accepi THEODORI BERGKII complures emendationes egregias, quibus auctor ingenii laude florentissimus maxime sibi me devinxit. De Stobaci Florilegio fonte nostrae sylloges primario et longe uberrimo FRIDERICVS DVEBNERSVS ultro mecum communicavit lectiones codicis optimi, dico Mendozae librum Escorialensem, cui et Sophocleorum auctarium

debemus (fr. 868*) et luculentas aliquot traditae scripturae emendationes: multo maiorem inde utilitatem cepissemus, nisi Vindobonensis libri lectiones haberemus per Gaisfordum publici iuris factas*. De Erotiani locis quibusdam Parisinos codices mea causa inspexit DAREMBERGIUS medicorum φιλολογώτατος. In Euripideis fr. 775 et 781 emendandis IMMANVELIS BEKKERI schedis non sine fructu usus sum. Denique MARTINVS HERTZIVS ea quam multi experti sunt humanitate e Prisciani apparatu quae desiderassem liberalissime mihi concessit. His viris, quibus maxime obstrictum me sentio, velim opera mea ne improbetur. De specimine, quod anno superiore edidi (Observationes crit. de tragicorum Gr. fragm., Berol. 1855. 58 pagg. formae quadr.), admodum benevole iudicavit MAVRICIVS SCHMIDTIVS, cuius censuram editam in Mützellii viri clarissimi *Zeitschr. f. d. Gymnasialw.* IX p. 932 — 937 postea nactus sum quam mea fragmentorum sylloge typis descripta est.

Pauca addo de iis locis quos admittendos non putarim. Neminem fugit saepissime veteres scriptores, ut fallax est in his rebus memoria, poetarum nomina confudisse: istud errorum genus enarrare infinitae fuerit operae; sed cum G. Dindorfii Poetae scenici Lipsiae a. 1830 editi in plerorumque manibus sint, huius libri rationem habuisse mihi sufficiet. Itaque ab *Aeschyleis* fragmentis exclusi locum Athenaei X p. 573 B: καταλέξω δέ σοι — Ἰωνικὴν τινα ῥῆσιν ἐκτείνας κατὰ τὸν Αἰσχύλου (Dind. fr. 311), de quo v. Meinek. *Exerc. in Ath. spec.* 2 p. 29; deinde Platonis *Reip.* VIII p. 550 C: τὸ τοῦ Αἰσχύλου λέγωμεν ἄλλον ἄλλη πρὸς πόλει τεταγμένον (Dind. fr. 327) propter Aesch. Sept. 451 et 570; tum Poll. 2, 125 (Dind. fr. 340), ubi recte nunc legitur καὶ ἄπεριλάλητος Αἰσχύλος, quae Aristophanis sunt verba; porro Etym. M. p. 674, 20: πλάστιγξ, ἡ μάστιξ ἀπὸ τοῦ πλήσσειν

* Codex Escorialensis, quem littera M significavi, omittit titulos 118—121, item quod annotasse haud inutile erit, hos locos: Flor. 2, 7. 8. 3, 3. 11. 15. 18. 4, 19. 30. 31. 37. 38. 5, 2—8. 17—22. 7, 2. 9. 8, 12. 9, 5. 13. 23. 12, 2. 3. 13, 7. 16, 5. 17, 5—7. 20, 18. 25—27. 32—34. 38—40. 22, 7. 8. 32. 21, 6. 29, 13. 15. 16. 37. 44. 56. 30, 1. 39, 1—5. 43, 12. 13. 16. 46, 13. 14. 98, 22. 44. 46. 108, 23. 111, 3. 116, 31.

παρ' Αἰσχύλῳ (Dind. fr. 356), quae ad Choeph. 290 spectant; tum Schol. Ar. Ran. 886 (Dind. fr. 382), ubi verba ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἔπος Αἰσχύλου a libris aut omnibus aut plerisque et optimis absunt; denique Phot. Lex. p. 246, 23 (Dind. fr. 387) Μαραθώνιον ποῖημα Αἰσχύλος, ubi Αἰσχύλου legendum esse vidit, nisi fallor, Bergkii; postremo Anecd. Bekk. p. 363, 17: αἰῶ τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπεν (Dind. fr. 413), quoniam haec forma Choeph. 350 nunc restituta est. Sophocli ademi duos hexametros ex Schol. Soph. Oed. C. 378 susceptos (Dind. fr. 230):

ἐκ μὲν Ἐριχθονίου ποτιμάστιον ἔσχεθε κοῦρον

Αὐτόλυκον, πολέων κτεάνων σίνιν Ἄργεϊ κοίλῳ,

de quibus versibus dictum in Soph. fr. 222 p. 145. Iambus χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη (Schol. Od. T, 471 et Eust. Od. p. 1872 f. sive fr. 786 D.) non Sophoclis est, sed Aeschyli; Suidae v. καταινέσαντος (fr. 893 Dind.) cur non receperim, ex ipso Suidae loco disces. In corrupto ὅστι-βογμεύς (Gramm. Coisl. p. 237 sive fr. 917 D.) latere Philoctetae verba στίβον ὀγμεύει intellexit Meinekii. Denique Photius Lex. p. 359, 8 (fr. 924 D.) verba οὐκ ἐκφρῶσιν non debebat Sophocli tribuere, Euripidea esse agnovit ipse Dindorfius P. Scen. p. XXIX. Accedo ad Euripidea. Anecd. Bekk. p. 78, 21: αἰσχροκερδής· Εὐριπίδης Ἀνδρομέδα (fr. 36), fabulae nomen dudum correctum est ex Andromach. 451. Iambus Euripidis Archelao (fr. 35) olim adscriptus, τὸ συνεχὲς ἔργον παντὸς εὐρίσκει τέλος (Stob. Flor. 29, 12), Anaxandridis est Com. 3 p. 199, id quod codices Stobaci docent. Hippolyto vel. fr. 5 non recte adscribuntur verba Aristophanis μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ: quod Schol. Ar. Vesp. 751 habent ἐξ Ἰππολύτου Εὐριπίδου, referendum ad verba κείνων ἔραμαι κείθι γενοίμαν, quibus simillimi sunt superstitis Hippolyti versus 219 et 230. Versum ἔχει τελευτὴν ἥσπερ οὐνεκ' ἐγένετο (fr. inc. 69) unus prodidit Aristoteles Phys. auscult. 2, 2 p. 194 a 31, ubi Εὐριπίδης ὁ ποιητῆς praebet codex F, simpliciter ὁ ποιητῆς ceteri: comoediae probabiliter adscripsit Meinekii Com. 5 p. 123. De fr. inc. 155: ἢ φρονεῖν ἐλάσσονα ἢ δύνασθαι δεῖ σε μείζον', dixi Observ. crit. p. 55. Ex Antiphane (Com. 3 p. 119 sq.)

Athenaei X p. 446 A apparet vinum ἀρχεσίγυιον dictum esse non ab Euripide, sed Philoxeno: fallitur igitur Dindorfius, qui hinc fr. inc. 161 repetiit, cum Eustathio, de cuius loco in Aesch. fr. p. 12* dixi. Libanii locus Decl. vol. 4 p. 861: Euripides διαρρήδην φησὶν τοῦ πλοῦτος οὐ τυραννὶς τοῦδε βέλτιον (fr. inc. 176) referendus est ad Orest. 1155 sq. Quae Stobaeus Flor. 84, 2 habet, τὸν τῇ φύσει οἰκεῖον οὐδεὶς καιρὸς ἀλλότριον ποιεῖ (fr. inc. 178), comico deberi olim coniecit Meinekius, Menandrea esse docuit codex Vindob. Choeroboscus in Theod. p. 124, 16 (Anecd. Bekk. p. 1187) non Euripidis (fr. inc. 193), sed Eupolidis servavit verba, ταῦτ' οὐ ποιεῖ τό τ' Ἀττικὸν τῷ ξελᾷ (fort. τῷ ξειλᾷ) συγκεραυνύς: scripturam παρ' Εὐπόλιδι debemus codici Marciano. Iohannes Lydus de mens. 4, 44 p. 78, 4: Εὐριπίδης δὲ Ἀφροδίτην αὐτὴν ἀξιοῖ ὀνομασθῆναι ἐκ τοῦ ἄφρονος τοὺς ἐρῶντας ἀποτελεῖν (fr. inc. 206), superstitis dramatis locum respicit Tro. 990, sicut quae in Etym. M. p. 52, 46 ex Euripide afferuntur (fr. inc. 207) μόσχον ὑπερήκοιον, e Bacch. 678 repetita sunt. Denique non ausus sum fr. inc. 163 propagare, quod e Maxim. Conf. vol. 2 p. 684 ed. Combefis. viri docti arripuerunt:

βέβαιον οὐδὲν ἐστὶν ἐν θνητῷ γένει.

βιοῖ γὰρ οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον.

Diphilo hos versus tribuit Stobaeus Flor. 105, 47: in duo fragmenta recte locum dispescuit Meinekius Com. 4 p. 121, quare de alterius versus auctore ampliandum.

Minoribus tragicis quos locos Wagnerus non recte obtruserit, nolo persequi. Vnum commemoratione dignum iudico, Iāmbum quem Phrynicho tribuit Zonaras Lex. v. ἐξ ὀφθαλμῶν p. 757, ἐγὼ δέ, μισεῖ γὰρ μ', ἄπειμ' ἐξ ὀμμάτων, non tragici videri esse, sed comici. Nam illud quod Etym. M. p. 755, 24 Etym. Gud. p. 216, 11 et partim Anecd. Oxon. vol. 2 p. 347, 25 legitur, σειραῖς ἀφύκτοις ὃν διαρῥοὶ δακτύλοις, iam alii indicarunt unde depromptum sit; est enim Iohannis Damasceni, de cuius hymnis nuper disputavi Zeitschr. f. d. Alterth.-Wissensch. 1855 p. 19 — 22.

Longe maximis difficultatibus extremum huius operis caput obstructum fuit, illud quo adespota fragmenta complexus

sum. Moliminis ipsius ea est natura, in quo nemo facile aut aliis aut sibi satis facturus sit. Nam quo intentiore studio rem administraris, eo proclivius errabis, et quidquid egeris, utique plurimi erunt loci quos alii additos, exclusos alii optarint. Diserta testimonia aliquoties a me sprete fateor. Veluti exclusi locum codicis Vossiani in Gaisf. Etym. M. p. 2103 F: καὶ τις τῶν τραγικῶν φησὶν ἑκατογκεφάλῃ Τυφῶ. Non mirer si quis haec Sophocli vindicarit, a quo genetivum Τυφῶ usurpatum tradit Hesychius. Cum tamen verba ἑκατογκεφάλῃ Τυφῶ in Aristoph. Nub. 336 legantur, probabilius puto grammaticum errasse quam, quod suspicari licuerit, tragici poetae verba ab Aristophane esse expressa. Nec recipiendum duxi Hesych. 2 p. 693: νῦν δὲ θεοὶ μάκαρες τοῦτο φασὶν ἐξόδιον εἶναι τραγῳδῶν ἢ νῦν δὲ θεοὶ μάκαρες τῶν ἐσθλῶν ἄφθονοι ἔστησαν: nam pro τραγῳδῶν scribendum ῥαψῳδῶν ex Eustathii loco, quem attulit Meinekius Com. 2 p. 230. Singula poescos genera nusquam gentium tam certis notis quam apud Graecos signata esse constat: nihilominus Apollinea arte opus fuerit, ut ubique dignoscas, quid tragoediae debeatur, quid comici sit generis, quid aliunde repetitum. Nam et tragoedia aliquando remissior est, et comicus lusus ut plurimos delibat aliorum poetarum flosculos, ita haud raro ampullas tragicas imitatione felicissima affectat. Atque in hac quam omnes admiramur Grai ingenii indole ne vulgus quidem Musarum et Gratiarum expers fuit, et proverbia innumera per quotidianae vitae strepitum prognata cum praestantissimis poeseos exemplis certant. Quid? quod etiam noviciorum poetarum quaedam carmina orationis suavitate et numerorum elegantia mirifice aures nostras demulcent et fallunt perversumque agunt iudicium. Hinc excusationem petierim, si quando excesserim iustos fines aut nimis cautus quaedam omiserim. Versus a Zenobio 3, 23 allatos:

μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα,

χρηστὸν λόγῳσι, πολέμιον δὲ τοῖς τρόποις,

tragoediae adscribere quis dubitarit? At Palladae tribuuntur in Anthol. Palat. 10, 95. Adespoton Platonis q. d. de iusto p. 374 A et Macar. 6, 72: οὐδεὶς ἐκῶν πονηρὸς οὐδ' ἄκων μάκαρ, cuius poetae sit, coniectura nemo augurabitur: Epi-

charmeum esse versum probavit Schneidewinus Philol. vol. 8 p. 651. Quae Suidas v. *ζυγῶσαι* apposit, ἥρως ζυγῶσας εὐσθενεστάτῳ θράσει ταύρους, fuerunt qui Aeschylo vindicarent; equidem Byzantinae aetati haec deberi suspicor, neque aliter statuo de versibus ab eodem Suida v. *σφαδάζειν* proditis: σφαδάζων ἔνδοθεν πολλοῖς λόγοις ὥσπερ τις ἄσκηος δέσμιος γλεύκους ζέων. At etiam imprudentibus scriptoribus saepe integri versus ac nonnunquam complures deinceps excidunt. Compares verbi causa Aristaeneti qui vulgo appellatur Epist. 2, 14: *χθὲς ἐπὶ τὸ σὸν | δωμάτιον εἰσιοῦσα θᾶτον ἢ βάδην | ἔκλαον, ὑφ' ἡδονῆς*, et mox ibidem: *ὅτι δὴ πάλιν ἐξῆς ἀνανεοῦνται τὸν πόθον · | μᾶλλον δὲ νῦν χαριεστέρου καὶ μείζονος*, in quibus poetae membra latere nemo contenderit, vel Georg. Pachym. ed. Boiss. p. 27: *τέλος ἐγύμνου τὸ ξίφος · | ἐγὼ δ' ὑπεῖχον τὸν τράχηλον εἰς σφαγὴν*, vel quae Socrati tribuit Stobaeus Flor. 3, 72: *ὥσπερ εἰς κενὸν σκάφος τὸ ἀπὸ τῆς φρονήσεως ἔρμα δεῖ προσεμβάλλειν*, ubi si *προσεμβάλλειν* scripseris, tres habebis dimetros trochaeicos. Vnde magnopere vereor ne idem mihi quod aliis acciderit, ut fortuitis numeris passim deceptus sim. Quam facilis sit error, discas, ne plura afferam, ex Schol. Aristot. p. 100 a 31 ed. Brandis.: *ἄλλη γὰρ ἄλλῳ γλῶσσα, φησὶν ἢ ποιήσεις*, nimirum Homerus in verbis notissimis, *ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων* Il. B, 804.

Sed iam vela contraho. Restant plurima in hoc libro quae aliorum opem efflagitent. Dies multa nos docebit, et gaudebo equidem, si qui doctrina instructiores vel ingenii acumine vel novis usi subsidiis obscura illustrarint, corrupta expedierint, manca suppleverint: at lubrica est via quam ingrediuntur qui poetarum reliquiis operam navarint, neque aliis potius quam sibi quemque par est diffidere.

Scribebam Berolini mense Februario a. MDCCCLVI.

ADDENDA

Aeschyli fr. 25 ὕδατι συζῶν in συζῶν ὕδει mutandum olim suspicabar, idemque coniecit Meinekius. At ὕδει unus, quantum scimus, dixit Hesiodus Op. 61. Facilius igitur crediderim ἀνθρωποειδοῦς θηρὸς ὕδατι συννόμου vel simile quid poetam dixisse.

fr. 43, 3 εὐνάοντος defendit Meinekius in Theocr. p. 425.

fr. 50. Verba 'καὶ τὰ ἐψητά Αἰσχύλος τροφοῖς' loco suo, mota et cum praecedente glossa ἐψητοί iungenda esse ci. M. Schmidtus.

fr. 70 πῆσομαι codex M, unde τλήσομαι suspicari licuerit.

fr. 145. Photio διαπέπλακε (pro διαπέπλευκε) restituit Cobetus V. L. p. 121, recte, nisi quod ἀναπέπλακε praetulerim.

fr. 176, 3 τρίτα in Schol. Od. habet codex D.

fr. 269, 2 νηδύος χυλώμασιν ci. Meinekius.

fr. 308, 2 τέκνωμα alibi non legitur: fortasse corrigendum σήκωμα, de quo nomine dixit Lennepius in Phalar. Ep. 57.

fr. 332 nunc ὁ Βακχᾶς malim, qua forma Sophocles fr. 608 usus est.

fr. 346 Εὐβοικὸν ξίφος mihi suspectum: certe Εὐβοικός dubito num trisyllabum sit. Cur Εὐβοῖδα in Aeschyli fr. 29 Eur. fr. 659 Ion. fr. 18 retinuerim, quod nunc Seidler auctore Εὐβοῖδα scribi solet, hanc causam habui, quod Εὐβοῖδα similisve forma in trimetro iambico nusquam, semel fortasse (Eur. Heracl. 84) in dochmio requiritur.

fr. 348 γέρων δὲ γραμματεὺς [πέφν]κεν οὐ σαφές ci. Meinekius.

fr. 365· δυσέκδυτον conieci, quod probat Meinekius, qui τεύχημα in τύχημα mutandum indicat.

fr. 370, 1 πυρὸν γέρας Schol. Od. codex E, πυρὸς σέλας D.

fr. 381. Cum codice A consentit M.

Sophoclis fr. 20 Ταύρειον στόμα proposuit M. Schmidtus.

fr. 21, 2 ἡλοῆσαι in ὅν ἡλόησα mutandum esse ci. M. Schmidtus.

fr. 24, 3 κινεῖ τις αὔρα κἀνακουφίζει πτερόν ci. Dindorfius.

fr. 61, 2 τεκόντας κἀναθρέψαντας ci. Meinekius.

fr. 86, 5 οἳ τ' ἔχοντες ἀρνούνται στεγεῖν ci. Meinekius. Idem vs. 10 γλώσση σοφὸν interpolatoris esse indicat, Sophoclem γῆρας νέον scripsisse arbitratur, sicut δυσώνυμον γῆρας dixit Eur. fr. 579.

fr. 101 Euripidis esse iam F. Guil. Schmidtus de ubertate Sophoclis Magdeburg. 1855 p. 9* coniecit.

fr. 154, 1 ἐφήμερον in ἀνήμερον mutarim, cf. Mosch. Id. 1, 10.

fr. 235, 3 λιβρᾶς ἔω suasit M. Schmidtus: cf. λιβρὸν σέλας adesp. fr. 181.

fr. 237 ἄψεται debetur Valckenario in Eur. Hipp. 601.

fr. 338, 1 θεοὶ γὰρ etiam codex Voss. ΑΕΙΕΝ (pro λέγειν) codices Paris. et Voss. vs. 3 ΞΤΝΑΙΝΕCOTATATTA iidem, ΞΙΝΑΙΝΕCOTATATTA Monac.

- fr. 343, 4 fortasse καλεῖ δὲ corrigendum.
- fr. 396, 9 πιστὰ Wagneri est coniectura, στιλπνὰ mavult M. Schmidtus.
- fr. 435, 3 μετὰ κόπον recte Brunckius.
- fr. 465 οἷδά πω μύσαν ci. Meinekius, et πω praeivit Dindorfus.
- fr. 501 initium redintegrare temptavit Meinekius hunc in modum:
οὐ γὰρ ἐκ μιᾶς ἐφύτην, ἀλλ' ὁ μὲν Νηρηίδος ἐκ Νεαίρας βλαστάνεσκε.
- fr. 521, 5 ἀγνοία scribendum cum Brunckio.
- fr. 537 σὺ δ' ἐν φρενὸς ci. Meinekius.
- fr. 592, 2 καὶ φονῶσ' ἀγώνυμος proposuit M. Schmidtus coll. Hesych. vv. ἀγώνυμος et γώνυμος.
- fr. 630 in Prisciani loco βαρύνομαι τούτου (deleto καὶ) e codicibus legendum est. Sophocleo in versu ὁσμῆς ΙΔΟΤ ὅπως temptabam. Codices Paris. et Voss. ΟΙΤΩC pro ὅπως praebeant.
- fr. 638 in Hesychii loco τὰ φρύγια πυρεῖα scribendum.
- fr. 682 θεοῖσι ῥέξ' ἐπακτίοις ci. Meinekius.
- fr. 728 Sophocli versum vindicavit non Bergkius, sed Buttmannus; διαπατῆ pro διασπάται iam Heindorfus restituit.
- fr. 734 ἐπὶ γῆς in Hesychii loco corrigit Meinekius.
- fr. 736, 12 κάποληρουῖντος πατρός optime restituit M. Schmidtus.
- fr. 742 Meinekius corrigit: ζημίαν λαβεῖν ἄμεινόν ἐστιν ἢ κέρδος κακόν.
- fr. 810 ἔργα θ' οἷς λέγεις ἴσα (vel ἴσος) ci. Meinekius.
- fr. 821 ἔχει γὰρ ἔδραν ci. Brunckius.
- fr. 833, 2 χρημοσύνα aut τλημοσύνα ci. Ellendtius.
- fr. 856, 8 ψυχῇ] πνοή ci. Meinekius. mox οὐχὶ Grotius, οὔτε libri.
- fr. 875, 1 ἥλιος ἐποικτιρίζει με ci. Wagner.
- Euripidis fr. 162, 2 ἀφύλακος et vs. 4 ἦν δ' ἂν προσῆται κύπριν ci. Meinekius.
- fr. 194, 2 πόλει τ' ἀρεστός corrigendum suspicor.
- fr. 230 cf. Theophyl. Simoc. Hist. 7, 17 p. 301: Ἀναξαγόρας δὲ ὁ προσαγορευόμενος φυσικὸς τὴν τεκομένην κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν χιόνα τῆς τοῦ ποταμοῦ πληρώσεως ὑπάρχειν αἰτίαν ἐδόξασεν· ὧ καὶ ὁ τραγωδοποιὸς Εὐριπίδης πειθόμενος ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ποιήμασι τοῦτο συντέταξε.
- fr. 265 ἔστι τι καὶ παρὰ δάκρυσι κείμενον | ἡδὺ — οἶκῳ ci. Meinekius.
- fr. 345, 2 fortasse respicit Aristoteles qui dicitur περὶ εὐγενείας in Stob. Flor. 88, 13: ὥσπερ φησὶ καὶ Εὐριπίδης, οὐχὶ τῶν ἐκπαλαι σπουδαίων εὐγένειαν φάμενος εἶναι, ἀλλ' ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς ἀπλῶς.
- fr. 362, 11 οἰκῆσθ verissime corrigit Meinekius.
- fr. 372, 2 δῆλον οἷ πορεύομαι ci. Erfurdtius.
- fr. 406, 2 ὅπως πλείστας Erfurdtius. vs. 3 fortasse εἵπερ δώμασιν τροφὴ παρῆν leg.
- fr. 417, 2 respicit anonymus Anth. Pal. 14, 10: σιγῶσ' ὅταν δεῖ καὶ λαλοῦσ' ὅταν δέοι.
- fr. 441 corrigendum videtur πλοῦτος, οὐ φειδῶ βίου.
- fr. 571, 2 γνώμας σκοπῶν ὥσείτε ci. Meinekius.

- fr. 574 ἀκρίζων ποσὶν poetam dixisse ci. Meinekius.
 fr. 575, 8 τὼ φύσαντε non probabile est, cf. Valek. in Eur. Phoen. 31.
 fr. 596, 5 respicere videtur Perictyone Stobaei Flor. 79, 50: ἄστρον,
 τὰ οὐρανὸς ἐναψάμενος (οὐρανὸν συναψάμενα ci. Meinekius) ἀμφιχορεύει.
 fr. 597, 1 ἀκάμας τε περίξ χρόνός ἀενάω ci. Meinekius.
 fr. 620, 2 οὐ χῶμα γαίης scribendum cum Meinekio.
 fr. 707 ἀλλὰ τί χρέος εἶπατε suadet Meinekius.
 fr. 739, 2 ὅσην ἔχει δόκησιν ἀξιώματος cum Meinekio scripserim.
 fr. 839. In Menandri mon. 117 ἡ κακῆγορος editio Aldina.
 fr. 848, 3—5 a praegressis dirimit Meinekius, qui vs. 3 τὸν φύσαντα
 praefert et vs. 4 μήτε συνθύτης ποτέ (deleto θεοῖς) scribendum conicit.
 fr. 902, 7 καὶ ὅπου καὶ ὅπως ci. Meinekius: ἀν καὶ ὅτω καὶ ὅπως
 leg.? vs. 4 πράξις vel πρηξίς Themisti.
 fr. 993 ἐμός] EMOIC codices Mon. et Par.
 fr. 1039, 4 ὃ τ' ὄλβος ὥς ἐξωθέν ἐστι πραγμάτων ci. Halmius.
 fr. 1074, 2 πολλὰς λαβὰς δίδωσιν ci. Meinekius.
 Critiae fr. 1, 35 p. 598 ἄστέρος] διάπυρος ci. Herwerden.
 Dicaeogenis fr. 3, 2 p. 602 σωφρονοῦντα κεύποροῦντ' ἰδεῖν idem.
 Chaeremonis fr. 12 p. 609. 'Nunc scribendum suspicor:

πολλὴν ὁπώραν Κύπριδος εἰσορᾶν παρῇν
 ἄβραισι περκαῶσιν οἰνάνθαις ὁμοῦ.

Hoc dicit, multas adfuisse puellas adultas simul cum aliis ad maturi-
 tatem succrescentibus. Περκαῶσιν οἰνάνθαις dixit poeta ut Pindarus
 Ol. 6, 15 πυρᾶν νεκρῶν τελεσθέντων, Aeschylus Ag. 562 δρόσοι — τι-
 θέντες ἐνθηρον τρίχα, Theocritus Id. 15, 119 σκιάδες μαλακῶ βρίθοντες
 ἀνήθω. Nomen ὁπώρα nisi de nubilibus puellis dici non potuit, nec
 περκαῶειν nisi de maturescentibus.' MEINEKIVS.

adesp. fr. 11 σωτήρες ἐσθλοὶ ci. Rud. Hercher.

CORRIGENDA

- In textu Aeschyli fr. 164, 2 scribe Αητώας fr. 189, 4 ἀνστρέψας
 Soph. fr. 532, 1 ποτ' fr. 682 ἐπακτίοις Aristarchi fr. 1, 5 p. 564
 ἄλλος, Neophr. fr. 2, 14 p. 566 τάλαινα
 In annotatione ad Aesch. fr. 55 scribe ἀλφάνουσα fr. 150 Priscia-
 nus Inst. p. 562, 16 fr. 212 π. μον. λέξ. p. 36, 22 Soph. fr. 65
 Ἀκρισίω fr. 108 ὁ δειπνοσοφιστής fr. 189 ἀπ' ἀγῶνός ibidem
 παρ' αὐτῇ fr. 309 ὠράζει. De verbo ὠράζεσθαι fr. 404 Hecych.
 1 p. 339, v. fr. 439 Ath. XI Eur. fr. 7 βαθυσπόρον fr. 371
 Etym. M. p. 153, 32: fr. 968 Plut. Mor. p. 539 B: fr. 1014 Anecd.
 Boiss. vol. 1 p. 155 Agath. fr. 3, 3 p. 592 δ' οὖν ci. fr. 6 p. 593
 τέχνην. τὸν ἐντυχοῦντα δὲ καὶ φρονεῖν φασί (Eur. fr. 1006). adesp.
 fr. 9 Plut. Mor. p. 789 A
 Praeterea p. 563 ΠΕΡΣΑΙ in ΠΕΡΣΕΤΣ mutandum est.

AESCHYLVS

ΑΘΑΜΑΣ

Huic dramati probabiliter adesp. fr. 1 adscribitur.

1

τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατ' οἰκείος λέβης
ἄελ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν

Ath. II p. 37 F (Eust. II. p. 740, 10): ἦν γὰρ τὸ ὀρχαῖον δύο γένη τριπόδων, οὓς καλεῖσθαι λέβητας συνέβαινε ἀμφοτέρους, ἐμπυριβήτης ὁ καὶ λοετροχόος· Αἰσχύλος 'τὸν μὲν — στάσιν'· ὁ δ' ἕτερος κρατὴρ καλούμενος. cf. Ath. VII p. 316 B: καὶ τρίπουν δὲ λέβητα Αἰσχύλος εἴρηκεν ἐν Ἀθάμαντι. Eust. Od. p. 1541, 29: καὶ τὸν τρίπουν λέβητα παρ' Αἰσχύλῳ.

2

ἄήτους

Hesych. I p. 122: ἄήτους· μεγάλας. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι (Ἀθάμαντας cod.).

3

ἄπαρτί

Hesych. I p. 427: ἄπαρτί· ἀπηρτισμένως (ἄπαρτιᾶ ἀπαρτισμένος cod.), ἀκριβῶς. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι. cf. Anecd. Bekk. p. 418, 12: ἀπηρτισμένως· ἀκριβῶς. ubi leg.: ἄπαρτί· ἀπηρτισμένως, ἀκριβῶς.

ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ

4

Ζαγρεὺς

Anecd. Oxon. vol. 2 p. 443, 12 sive Etym. Gud. p. 227, 41: τινὲς δὲ τὸν Ζαγρέα υἱὸν Ἰδίου φασίν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ —. ἐν δὲ Αἰγυπτίοις (αἰγυπτί vel αἰγύπτω libri, corr. Larcher) οὕτως (ὅν τε codex Paris.) αὐτὸν διὰ (verba οὕτως αὐτὸν διὰ om. cod. Ox.) τὸν Πλούτωνα καλεῖ, τὸν ἀγρᾶιον τὸν πολυξενώτατον διὰ τῶν κεκμηκότων. Extrema verba ex Suppl. 156 — 58 repetita esse vidit Larcher. Hermannus coniecit: ἐν δὲ Αἰγυπτίοις οὕτως αὐτὸν

τὸν Πλούτωνα καλεῖ· ἐν δὲ Ἰκέτισι τὸν Δία τὸν γάιον τὸν πολυξενώ-
τατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων.

ΑΙΤΝΑΙΑΙ

Vita Aeschyli p. 4, 15 (Westerm. Biogr. p. 120, 52): ἐλθὼν
τοίνυν εἰς Σικελίαν Ἰέρωνος τότε τὴν Αἴτνην κτίζοντας ἐπεδείξατο
τὰς Αἰτναίας οἰωνιζόμενος ἐντεῦθεν βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικίζουσι
τὴν πόλιν. Scripta igitur fabula est circa olymp. 76, 1. Chori
partes Aetnaeae mulieres egerunt. Αἰτναῖαι γνήσιοι et Αἰτναῖαι
νόθοι memorantur in dramatum Aeschyleorum catalogo.

5

τί δῆτ' ἐπ' αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί;
σεμνοῦς Παλικοῦς Ζεὺς ἐφίεται καλεῖν.
ἧ καὶ Παλικῶν εὐλόγως μενεῖ φάτις;
πάλιν γὰρ ἵκουσ' ἐκ σκότου τόδ' εἰς φάος.

Macrob. Sat. 5, 19, 17: di Palici in Sicilia coluntur, quos primus
omnium Aeschylus tragicus, vir utique Siculus, in litteras dedit. inter-
pretationem quoque nominis eorum — expressit versibus suis. ibid.
§ 24: Aeschyli tragoedia est quae inscribitur Aetna. in hac cum de
Palicis loqueretur, sic ait 'τί δῆτ' — εἰς φάος'. vs. 3 μένει ante
Schneidewinum. vs. 4 ΗΚΟΥΣΕΚΤΟΥΣ codex Paris., ἵκουσ' ἐκ
σκότου editores.

6

Stephanus Byz. p. 496, 9: Παλική, πόλις Σικελίας — πλησίον
δὲ αὐτῆς ἱερὸν Παλικῶν, οἷ εἰσι δαίμονές τινες, οὓς Αἰσχύλος ἐν
Αἰτναῖς γενεαλογεῖ Διὸς καὶ Θαλείας τῆς Ἥφαιστου.

7

ποταμοῦς πολυηλακάτους

Schol. Il. II, 183: τὸν κάλαμον γὰρ τῶν βελῶν τινὲς ἡλακάτην
φασί, καὶ Αἰσχύλος ἐν Αἰτναῖς τοὺς ποταμοῦς πολυηλακάτους φησί.

8

αἵμοι

Hesych. I p. 160: αἵμοι· δρυμοί. Αἰσχύλος Αἰτναῖς (αἰτι-
ναῖς codex). Similiter dramatis nomine omisso Aneed. Bekk.
p. 360, 30 Eust. Od. p. 1851, 27 Zon. Lex. p. 69. Pro αἱμοῦς
τοὺς δρυμούς vitiose Eust. αἷμους τοὺς δρόμους, Zon. αἷμους τοὺς
δρόσους.

9

ἀναξίαν

Hesych. I p. 333: ἀναξίαν· βασιλείαν. Αἰσχύλος Αἰτναῖς (λια-
νοῖς codex).

10

κρείσσοντας

Hesych. 2 p. 343: κρείττονας· τοὺς ἥρωας οὕτω λέγουσιν. δοκοῦσι δὲ κακωτικοί τινες εἶναι· διὰ τοῦτο καὶ οἱ παριόντες τὰ ἥρωα σιγὴν ἔχουσι, μὴ τι βλαβῶσι. καὶ οἱ θεοὶ δέ· Αἰσχύλος Αἰτναίαις (αἰτναίας codex). Editur κακότηχοί τινες: scripsi cum Hermannō κακωτικοί τινες ex Phot. Lex. p. 177, 8.

11

Iohannes Lydus de mens. p. 274 ed. Has. (p. 116, 6 Bekk.) de Saturno: καὶ βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν ἡ ἱστορία παραδίδωσιν, ὡς ἔμπροσθεν ἀφηγησάμην, κατὰ τε τὴν Λιβύην καὶ Σικελίαν [οἰκίσαι τε τοὺς τό]πους καὶ [πόλιν] κτίσαι, ὡς ὁ Χάραξ φησί, τὴν τότε μὲν λεγ]ομένην Κρονίαν, νῦν δὲ Ἱερὰν πόλιν, ὡς [Ἰ]σίγον[ος περὶ Ἑλλη-ν]ικῶν θεῶν καὶ Πολέμων καὶ Αἰσχύλος ἐν τῇ Αἴτνῃ (εἰνῃ cod.) π[αραδιδόασιν]. Ita lacunas explevit Hasius.

ΛΑΚΜΗΝΗ

Non memoratur in dramatum Aeschyleorum catalogo, et fortasse in Hesychii loco (fr. 12) καὶ Ἀμνμώνῃ legendum cum Butlero.

12

ἀποστάς

Hesych. 1 p. 486: ἀποστάς· φυγών. Αἰσχύλος Ἰσθμιασταῖς καὶ Ἀλκμήνῃ.

ΑΜΤΜΩΝΗ

Apollod. 2, 1, 4: ἀνύδρου δὲ τῆς χώρας (Argos dicit) ὑπαρχούσης, ἐπειδὴ καὶ τὰς πηγὰς ἐξήρανε Ποσειδῶν διότι τὴν χώραν Ἥρας ἔμαρτύρησεν εἶναι, τὰς θυγατέρας ὑδρευσομένας ἔπεμψε (Danaus). μία δὲ αὐτῶν Ἀμνμώνῃ ζητοῦσα ὕδωρ ῥίπτει βέλος ἐπὶ ἔλαφον καὶ κοιμωμένου σατύρου τυγχάνει, καὶ κεῖνος περιαναστάς ἐπεθύμει συγγενέσθαι· Ποσειδῶνος δὲ ἐπιφανέντος ὁ σάτυρος μὲν ἔφυγεν, Ἀμνμώνῃ δὲ τούτῳ συνευνάζεται, καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν τὰς ἐν Λέρνῃ πηγὰς ἐμήνυσεν. Hyginus fab. 169: Neptunus dicitur fuscina percussisse terram, et inde aquam profluxisse, qui Lernaeus fons dictus est, et Amymonium flumen. Satyricum drama fuit.

13

σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δ' ἔμοι.

Ammonius Valek. p. 37 γῆμαι et γήμασθαι quomodo differant exponens: καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀμνμώνῃ 'σοὶ — γαμεῖν δὲ μή'. cf. Herodianus περὶ ἀκυρολ. in Anecd. Boiss. vol. 3 p. 263 et Etym. Gud. p. 125, 7. Fabulae nomen om. grammaticus Anecd. Bachm. vol. 2 p. 375. γαμεῖν δὲ μή Ammon., γαμεῖν δ' ἔμοι Anecd. Bachm., ἔμοι δὲ γαμεῖν Herod., γαμεῖν δόμος Etym. Gud.

14

κᾶγωγε τὰς σὰς βακκάρεις τε καὶ μύρα

Ath. XV p. 690 C: καὶ μήποτε οὐκ ἔστι μύρον ἢ βάκκαρις. Αἰσχύλος γὰρ ἐν Ἀμυμώνῃ ἀντιδιαστέλλων φησί 'κᾶγωγε — μύρα'.

15

θρώσκων κνώδαλα

Hesych. 1 p. 1738: θρώσκων κνώδαλα· ἐκθορίζων καὶ σπερματίζων, γεννῶν. Αἰσχύλος Ἀμυμώνῃ.

ΑΡΓΕΙΟΙ

16

καὶ παλτὰ κἀγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλὼν

Harpocr. v. χλῆδος p. 184, 22: Αἰσχύλος Ἀργείοις (ἀργείαις vel ἀργίαις libri) 'καὶ παλτὰ — βαλὼν'. πάλτ' ἀναγκύλητα ci. Salmasius.

17

Καπανεύς μου καταλείπεται
λοιποῖς ἀκέραυνος ἀρούρων
ἐπηλυσίων ἀπέλιπεν

Etym. M. p. 341, 5: ἐνηλύσια· εὐκλίνητα. καὶ ἦλυσιν τὴν ἔλευσιν. Αἰσχύλος ἐν Ἀργείοις 'Καπανεύς — ἀπέλιπεν'. οἱ δὲ τὰ κατασκηφθέντα. οὕτως εἰς τὸ ῥητορικόν. εἰς δὲ τοὺς ἐτυμολόγους εὗρον· ἐνηλύσια λέγεται εἰς ἃ κεραυνὸς εἰσβέβηκεν (ἢ ἐνέσκηψεν?), ἃ καὶ ἀνατίθεται Διὶ καταιβάτη καὶ λέγεται ἄδυτα καὶ ἄβατα. vs. 2 ἀρούρων] ἀρόρων DP. vs. 3 ἐνηλυσίων Stanleyus. Locus corruptissimus. Hesychius 1 p. 1237: ἐνηλύσιος· ἐμβρόντητος, κεραυνόβλητος. et ἐνηλύσια· τὰ κατασκηφθέντα χωρὶς ἐνηλύσια λέγονται. ἔνιοι δὲ εὐκλίνητα, παρὰ τὴν ἔλευσιν.

18

ἀπόσκημμα

Hesych. 1 p. 483: ἀπόσκημμα· ἀπέρεισμα (ἀπέρισμα cod.). Αἰσχύλος Ἀργείοις (ἀργίας cod.).

19

ἐμμέλεια

Hesych. 1 p. 1194: ἐμμέλεια· εἶδος ὀρχήσεως — τραγικὴ δὲ ἢ ὄρχησις. Ἀργείοις δὲ Αἰσχύλος ἀντὶ τοῦ σατυρική, ἢ ἔστι σίκινις (σικήνης codex). Pro ἀργείοις Meursius et alii Ἀργείοις scripserunt, contra ἀκύρως δὲ Αἰσχύλος ἀντὶ τῆς σατυρικῆς Bothius. Hermannus proposuit τραγικὴ δὲ ἢ ὄρχησις. Αἰσχύλος Ἀργείοις. ἣν δὲ καὶ σατυρική, ἢ ἔστι σίκινις.

ΑΡΓΩ

Dramatum Aeschyleorum catalogus praebet titulum Ἀργὼ ἡ κωπαστής. Satyricam fuisse fabulam ei, Dindorfius.

20

ποῦ δ' ἐστὶν Ἀργοῦς ἱερόν, αὐδασον, ξύλον;

Philo Ind. vol. 2 p. 468: οὐδ' ἡ Ἀργὼ ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἐπέτρεπεν ἐπιβαίνειν οἰκέταις μεμοιραμένη καὶ ψυχῆς καὶ λογισμοῦ, φύσις οὐσα φιλελεύθερος· ὅθεν καὶ Αἰσχύλος ἐπ' αὐτῆς εἶπε 'ποῦ — ξύλον'. 'αὐδασον non est in αὐδησον mutandum: videtur enim verbum ex genere eorum esse de quibus Lobeckius in Phryn. p. 204 sq. egoque in Thesaurο vol. 6 p. 1500 diximus'. DINDORFIVS.

21

Hyginus Poet. Astr. 2, 37 p. 490 de loco ubi Argo navis facta sit: *Homerus hunc eundem locum in Thessaliae finibus esse demonstrat. Aeschylus autem, ut nonnulli aiunt, a Minerva quandam materiam loquentem eodem esse coniunctam.* cf. Apollod. 1, 9, 16: κατὰ δὲ τὴν πρῶραν ἐνήρμοσεν Ἀθηνᾶ φωνῆεν φηγοῦ τῆς Δωδωνίδος ξύλον.

22

Schol. Apoll. Rhod. 1, 105: Φερεκύδης δὲ Ποτνιέα (sic Schneider, ποντεῖ L) ἱστορεῖ τὸν Τῖφυν, ὃ δὲ Αἰσχύλος ἐν τῇ Ἀργοῖ τὸν Τῖφυν Ἰφυν (μαρῖφυν L) καλεῖ.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ ΕΤ ΒΑΚΧΑΙ

Vide dramatum Aeschyleorum catalogum.

ΒΑΣΣΑΡΙΔΕΣ

Βασσάραι dramatum catalogus et Hesychius v. εἰλλόμενον. Fuit tetralogiae Lycurgeae fabula secunda, cf. Schol. Ar. Thesm. 135 in fr. 59 allatum. Eratosth. Catast. 24 de Orpheo: τὸν μὲν Διόνυσον οὐκ ἐτίμα, τὸν δὲ Ἥλιον μέγιστον τῶν θεῶν ἐνόμιζεν εἶναι, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα προσηγόρευσεν, ἐπεχειρόμενός τε τῆς νυκτὸς κατὰ τὴν ἑωθινὴν ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Πάγγαιον προσέμενε τὰς ἀνατολάς, ἵνα ἴδῃ τὸν Ἥλιον πρῶτον. ὅθεν ὁ Διόνυσος ὀργισθεὶς αὐτῷ ἔπεμψε (ἐπέπεμψε Valck.) τὰς Βασσαρίδας, ὡς φησὶν Αἰσχύλος ὁ ποιητής, αἵτινες αὐτὸν διέσπασαν καὶ τὰ μέλη διέρριψαν χωρὶς ἕκαστον· αἱ δὲ Μοῦσαι συνήγαγον ἐπὶ τοῖς λεγομένοις Λειβήθροις. Schol. lat. Arati p. 67: (Orpheus) cum Apollinem maximum deum honoraret, Liberum autem patrem, a quo fuerat glorificatus, minime glorificaret, sedens in Pangaeo monte et expectans solis ortum, Liber indignatus misit Bacchas, ut Aeschylus scribit, quae eum membratim discerperent, collectisque membris eius sepelierunt eum in Lesbii montibus. Cf. Hermannus Opusc. vol. 5 p. 19 sq.

23

κάρφει παλαιῶ κάπιβωμίῳ ψόλῳ

Schol. Nic. Ther. 288: πολόεις] σημαίνει δ' ἡ λέξις τρία· ἔστι γὰρ ψόλον (ψολόεν Hermannus) τὸ μέλαν, τὸ σποδοειδές, τὸ λαμπρόν. καὶ Αἰσχύλος ἐν Βασσαρίσι (βακκαρίσι libri) 'κάρφει — ψόλῳ'. σκάρφει codex Paris. 2403.

24

εἰλλόμενον

Hesych. I p. 1108: εἰλλόμενον· εἰργόμενον. Αἰσχύλος Βασσάραις (βάσσαρες codex). Simplicius in Aristot. de caelo fol. 125 b (p. 505 b 19 ed. Brandis.): τὸ δὲ ἰλλομένην εἴτε διὰ τοῦ Ι γράφεται τὸ δεδεμένην δηλοῖ — εἴτε διὰ τῆς ΕΙ διφθόγγου γράφοιτο (γράφεται ed. Ald.) καὶ οὕτως εἰργομένην δηλοῖ, ὥς καὶ Αἰσχύλος ἐν Βασσάραις (καὶ οὕτω τὴν κωλυομένην σημαίνει, ὥς Αἰσχύλος ἐν Βαττάροις ed. Ald.).

ΓΛΑΥΚΟΙ

Duo fuerunt huius tituli dramata, de quibus disputavit Hermannus Opusc. vol. 2 p. 59—75. Non satis apparet de utra fabula intellegendum sit Argum. Aesch. Pers.: ἐπὶ Μένωνος (olymp. 76, 4) τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ (ποτνιεῖ add. Schol. rec.), Προμηθεῖ.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ

Pausanias 9, 22, 7: τούτων τε δὴ ἔστι τῇ Ἀνθηδόνι μνήματα καὶ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ καλούμενον Γλαύκου πήδημα. εἶναι δὲ αὐτὸν Ἀλίου, καὶ ἐπεὶ τῆς πόας ἔφαγε, δαίμονα ἐν θαλάσῃ γενέσθαι καὶ ἀνθρώποις τὰ ἐσόμενα ἐς τόδε προλέγειν οἳ τε ἄλλοι πιστὰ ἡγήνται, καὶ οἱ τὴν θάλασσαν πλέοντες πλείστα ἀνθρώπων ἐς τὴν Γλαύκου μαντικὴν κατὰ ἔτος ἕκαστον λέγουσι. Πινδάρῳ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ πυνθανομένοις παρὰ Ἀνθηδονίων, τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπῆλθεν ἄσαι τὰ ἐς Γλαῦκον, Αἰσχύλῳ δὲ καὶ ἐς ποίησιν δράματος ἐξήρκεσεν. Pontium Glaucum Cicero adolescentulus scripsit teste Plut. V. Cic. c. 2: καί τι καὶ ποιημάτων ἔτι παιδὸς αὐτοῦ διασώζεται, Πόντιος Γλαῦκος, ἐν τετραμέτρῳ πεποιημένον. Hermannus huc refert fr. 39 et 393.

25

ἀνθρωποειδὲς θηρίον ὕδατι συζῶν

Phryn. Bekk. p. 5, 21: 'ἀνθρωποειδὲς — συζῶν' ἐπὶ τοῦ Γλαύκου ἀναφανέντος ἐκ τῆς θαλάσσης. Αἰσχύλος. Poetae verba parum accurate reddita videntur.

26

δαῦλος δ' ὑπήνη καὶ γενειάδος πυθμὴν

Etym. M. p. 250, 4: Δαυλὶς — εἴρηται δὲ διὰ τὸ πολὺ δάσος

ἔχειν· δαῦλον γὰρ τὸ δασύ. *Αἰσχύλος* 'δαῦλος — πυθμήν'. ubi d' om. libri. Eust. II. p. 274, 24: δαῦλον τὸ δασύ, ἡ προτέρα περισπᾶται· *Αἰσχύλος* 'δαῦλος δ' ὑπήνη'. Pausan. 10, 4, 7: τοῖς δέ ἐστιν εἰρημένον ὡς τὸ χωρίον ἐνθα ἡ πόλις (Daulis) ὠκίσθη, παρέρχεται συνεχῇ δένδρα, καλεῖσθαι δὲ τὰ δασέα ὑπὸ τῶν πάλαι δαῦλα· ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ *Αἰσχύλον* τὰ *Γλαύκου* τοῦ *Ἀνθηδονίου* γένεια ὑπήνην ὠνομακέναι δαῦλον.

27

ὁ τὴν αἰίζων ἄφθιτον πόαν φαγών

Anecd. Bekk. p. 347, 24: ἀπὸ τῆς ζῶς εὐθείας — γίνεται ἡ αἰτιατική ζῶν, καὶ κατὰ σύνθεσιν αἰίζων, ὡς *Αἰσχύλος* *Γλαύκῳ* ποντίῳ 'ὁ τὴν — φαγών'.

28

καὶ γεύομαι πως τῆς αἰιζούου πόας

Anecd. Bekk. p. 347, 29: (τῆς ζωῆς δισυλλάβου εὐθείας) ἡ γενική ζῶου, ἣν *Αἰσχύλος* κατὰ σύνθεσιν προάγει εἰπὼν 'καὶ — πόας'.

29

Εὐβοῖδα καμπὴν ἀμφὶ *Κηναίου* *Διὸς*
ἀκτὴν, κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου *Λίχα*.

Strab. X p. 447: ἔστι δὲ καὶ ἅπασα μὲν ἡ *Εὐβοία* εὖσειστος, μάλιστα δ' ἡ περὶ τὸν πορθμόν, καὶ δεχομένη πνευμάτων ὑποφοράς, καθάπερ καὶ ἡ *Βοιωτία* — ὑπὸ τοιοῦδε πάθους καὶ ἡ ὁμώνυμος τῇ νήσῳ πόλις καταποθῆναι λέγεται, ἥς μέμνηται καὶ *Αἰσχύλος* ἐν τῷ ποντίῳ *Γλαύκῳ* '*Εὐβοῖδα — Λίχα*'. vs. 1 καμπὴν] καμπτὴν Bkl., κάμπτων ci. Meinek. Vind. Strab. p. 166. vs. 2 αὐτὸν] αὐτὴν CDhis.

30

κᾶπειτ' *Ἀθήνας* *Διάδας* παρεκπερῶν

Vit. Arat. vol. 2 p. 430 (Westerm. Biogr. p. 53, 26): *Ἀθηναί* μὲν εἰσὶ τῆς *Ἀττικῆς*, εἰσὶ δὲ καὶ τῆς *Εὐβοίας* *Ἀθηναί* αἱ *Διάδες*, ὧν μέμνηται ἐν *Γλαύκῳ* ποντίῳ *Αἰσχύλος* 'κᾶπειτ' — *Περσῶν*'. Petavius edidit εἰσὶ δὲ καὶ τῆς *Εὐβοίας* *Ἀθηναίων* *Δαΐδαις* μέμνηται, quae correxit Valek. *Διάδας*] *Δαΐδαις* ante Valek. παρ' ἐκ *Περσῶν* ante Scaligerum. Cum fr. 29 hunc versum iungendum esse ci. Meinek.

31

καλοῖσι λουτροῖς ἐκλέλουμαι δέμας
εἰς ὑψίκρημνον *Ἰμέραν* δ' ἀφικόμην.

Schol. Pind. Pyth. 1, 152: *Ἰμέρας* ποταμὸς *Σικελίας*, περὶ οὗ καὶ *Αἰσχύλος* φησὶν ἐν *Γλαύκῳ* 'καλοῖσι — ἀφικόμην'. vs. 1 ἐκλελουμένος δέμας ci. Heyn. qui vs. 2 δ' delet: neutra coniectura multum proficimus. Pontio Glaucō locum adscripsit Hermannus.

32

κόγχοι μύες κῶστρεα

Ath. III p. 87 A: τὰς δὲ κόγχας ἔστιν εὐρεῖν λεγομένας καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. — ἀρσενικῶς δ' Αἰσχύλος ἐν ποντίῳ Γλαύκῳ 'κόγχοι μύες κ' ὄστρεα'. Formam ὄστρεα testatur Ath. III p. 92 E: ὄστρεα δὲ μόνως οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι.

33

Schol. Theocr. 4, 62: τοὺς σατύρους (ἀκρατεῖς ex alio scholio addit Casaub.) οἱ πλείονές φασιν, ὥς καὶ τοὺς Σειληνοὺς καὶ Πᾶνας, ὥς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀνδρομέδῃ. Glaucum pontium intellegit Hermannus.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΤΝΙΕΤΣ

In dramatum catalogo non memoratur. De argumento cf. Probus in Verg. Georg. 3, 267 p. 62 ed. Keil.: *Potnia urbs est Boeotiae, ubi Glaucus Sisyphi filius et Meropes, ut Asclepiades in Τραγῳδομένων libro primo ait, habuit equas, quas adsueverat humana carne alere, quo cupidius in hostem irruerent et perniciosius. ipsum autem, cum alimenta defecissent, devoraverunt in ludis funebribus Peliae. Huius dramatis Hermannus suspicatur esse fr. 318.*

34

εὐοδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χέομεν

Ar. Ran. 1528: πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ ἐς φάος ὀρνυμένῳ δότε, δαίμονες οἱ κατὰ γαίας. ubi Schol.: παρὰ τὰ ἐν Γλαύκῳ Ποτνιῇ Αἰσχύλου 'εὐοδίαν — χέομεν'. πρῶτον codex Ven., πρῶτα ceteri.

35

ἄγων γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους.

Schol. Plat. p. 904 b 36: ἄγων πρόφασιν οὐκ ἀναμένει. — Αἰσχύλος δὲ φησι Γλαύκῳ Ποτνιῇ 'ἄγων — λελειμμένους'.

36

ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῷ νεκρός,
ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι.

Schol. Eur. Phoen. 1194: ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσι] καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Γλαύκῳ Ποτνιῇ 'ἐφ' — ἐκπεφυρμένοι'. vs. 1 ἄρματος] ἄρματι cod. Aug. νεκρῶν νεκροί Vat. et Aug., νεκρῷ νεκρός tuetur Aristophanes qui Ran. 1403 priore versu utitur, ubi Schol. cod. Rav.: ἐκ Γλαύκου Αἰσχύλου. vs. 2 ἐκπεφυρμένοι Vat., ἐκπεφ..μένοι Ven., ἐμπεφυρμένοι Aug., ἐμπεφυρμένοι Valckenarius.

37

εἶλκον δ' ἄνω λυκηδόν, ὥστε διπλόοι
λύκοι νεβρὸν φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλαις.

Schol. BLV II. N, 198: ἑκατέρου τὴν ἄγρην εἰς ἑαυτὸν μετὰγον-
τος, ὡς καὶ Αἰσχύλος περὶ Γλαύκου 'εἶλκον — μασχάλαις'. cf. Eust.
II. p. 927, 39: Αἰσχύλος δέ, φασί, μιμησάμενος ἔφη πού 'εἶλκον —
φέρουσι'. vs. 1 δ' addidit Hermannus, qui Potniensi Glaucō locum
vindicavit. vs. 2 extrema duo verba om. Eust.

38

εὐφήμοις γόοις

Hesych. I p. 1536: εὐφήμοις γόοις· δυσφήμοις, κατὰ ἀντίφρασιν.
Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιῇ (γλαύκοποτνί... codex).

39

Ξιφίρου λιμήν

Hesych. 2 p. 704: Ξιφίρου λιμήν, Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιῇ. ὁ
πορθμός· ταῦτα γὰρ πάντα τὰ περὶ Ῥήγιον ὠρείων. Lemma scriben-
dum esse Ξιφωνίου λιμήν cī. Bernhardt: λιμένα Ξιφωνεῖον memorat
Scylax ed. Müll. p. 21. Mox Γλαύκῳ ποντίῳ Hermannus. In extre-
mis verbis τῶν περὶ Ῥήγιον ὠρείων cī. Valesius, νεωρέων Albertius.

40

ἀμφίσωπον

Hesych. I p. 309: ἀμφίσωπον· περίωπον, πάντοθεν ἀναπεπταμέ-
νον. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιῇ. Etym. M. p. 91, 12: ἀμφίσωπον·
περίβλεπτον.

41

ἴτηλον

Hesych. 2 p. 82: ἴτηλον· τὸ ἔμμονον καὶ οὐκ ἐξίτηλόν. Αἰσχύλος
Γλαύκῳ Ποτνιῇ. Phot. Lex. p. 118, 3: ἴτηλον· τὸν οὐκ ἐξίτηλον,
ἀλλ' ἀνεξάλειπτον. οὕτως Αἰσχύλος.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ

Disputavit de hoc dramate Hermannus Opusc. vol. 2 p. 319—
336, qui huc referenda esse coniecit fr. 363 et 370.

42

κᾷπειτα δ' εἶσι λαμπρὸν ἡλίου φάος,
ἔως ἐγείρω πρηνεμεῖς τοὺς νυμφίους
νόμοισι θέντων σὺν κόροις τε καὶ κόραις

Schol. Pind. Pyth. 3, 27: τὸ ὑποκουρίζεσθαι ἀοιδαῖς εἶπε διὰ τὸ
τοὺς ὑμνοῦντας ἐπενφημιζομένους λέγειν σὺν κόροις (κούροις ed.) τε
καὶ κόραις. Αἰσχύλος Δαναῖσι 'κᾷπειτα — κόραις'. vs. 1 κᾷπειτ'

ἄνεισι Toupius. vs. 2 (ubi ἕως τ' ἐγείρει ci. Toupius) et vs. 3 interpretandi machinas eludunt; medelam desidero. De extremis verbis cf. Hesych. 2 p. 333: κουριζόμενος· ὑμεναιούμενος, διὰ τὸ γαμουμέναις λέγειν 'σὺν κόροις τε καὶ κόραις'. ὅπερ νῦν παρεφθαρμένως ἐκκορεῖν λέγεται. ita enim hic locus scribendus.

43

ἔρᾱ μὲν ἄγνός οὐρανὸς τρωῶσαι χθόνα,
 ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν·
 ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνάεντος οὐρανοῦ πεσὼν
 ἔκυσε γαῖαν· ἥ δὲ τίκτεται βροτοῖς
 μῆλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον·
 δένδρῳτις ὦρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάμου
 τέλειός ἐστι. τῶν δ' ἐγὼ παραίτιος.

5

Ath. XIII p. 600 B: καὶ ὁ σεμνότατος δ' Αἰσχύλος ἐν ταῖς Δαναῖσιν αὐτὴν παράγει τὴν Ἀφροδίτην λέγουσαν 'ἔρᾱ μὲν — παραίτιος'. Hinc sua petiit Eust. II. p. 978, 25: καὶ τις Αἰσχύλος, οὐχ ὁ ἐξ Ἀθηνῶν, ἀλλ' Ἀλεξανδρεὺς *), ὡς ἡ κατὰ τὸν Ἀθηναῖον ἱστορία δηλοῖ, φησὶν 'ἔρᾱ μὲν — Δημήτριον' (vs. 1—5). vs. 1 τρωῶσαι corruptum: χρῶσαι ci. Heathius, πλῆσαι Meinekius, equidem στρωῶσαι temptabam. vs. 3 εὐνάεντος C, unde εὐνάοντος Eust., εὐνασθέντος ci. Flor. Lobeckius, latet aliud quid. vs. 6 et 7 om. C et Eust. vs. 6 δένδρων τις AB, δένδρῳτις Hermannus. vs. 7 fortasse τῶνδ' praeferendum.

44

καθαίρομαι γῆρας

Hesych. 2 p. 100: καθαίρομαι γῆρας· ἐκδύομαι. Αἰσχύλος Δαναῖσι (δαῖσι codex).

45

Strab. V p. 221 de Pelasgis: Αἰσχύλος δ' ἐκ τοῦ περὶ Μυκῆνας Ἀργούς φησὶν ἐν Ἰκέτισιν ἢ Δαναῖσι (Ἰκέτισι καὶ Δαναῖσι ci. Hermannus) τὸ γένος αὐτῶν.

*) Merus error, cuius ansam praebuit Aeschyli 'Alexandrini locus paulo ante (p. 599 E) ab Athenaeo allatus. Similiter falsum est quod habet Eust. Od. p. 1389, 8: παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ 'χρυσώπιδες ἔλλοι νήχοντο', quem locum qui Sophocleis fragmentis inserendum putarunt, negligere non debebant verba ὀψοφαγίστατος καὶ βλακίστατος ab Eust. II. p. 867, 61 ex Sophocle prolata: errorem Eustathii arguit Athenaeus VII p. 277 D. Euripidem dixisse vinum ἀρκεσίγνον idem narrat Eust. Od. p. 1910, 48 et fidem invenit: nos fidem habebimus Antiphani Com. 3 p. 119 sq.

ΔΙΚΤΥΟΤΑΚΟΙ

Δικτυουλκοῦς Hermannus dici suspicatur piscatores Seriphios, in quorum retia inciderit Danae cum Perseo exposita. Persei fabulam in *Φορκίῳ* Aeschylus attigit. *Δικτυουργοί* vitiose scriptum in dramatum catalogo.

46

δικτύου δ' εὐήτρια

Pollux 7, 35: τὸ δὲ εὐήτριον *Αἰσχύλος* ἐν *Δικτυουλοῖς* εἰ καὶ μὴ ἐπὶ ἑσθῆτος, ἀλλ' οὖν εἴρηκε 'δικτύου δ' εὐήτρια'. δικτύου] κερκίου cod. A, quia statim κερκίς a Polluce subicitur.

47

ὄβρια

Aelianus N. A. 7, 47: τῶν δὲ ὑστρίχων καὶ τῶν τοιούτων ἄγριων τὰ ἔκγονα ὄβρια (adde καὶ ὄβρίκαλα) καλεῖται· καὶ μέμνηται δὲ *Εὐριπίδης* ἐν *Πελοπιδῇ* τοῦ ὀνόματος καὶ *Αἰσχύλος* ἐν *Ἀγαμέμνονι* καὶ *Δικτυουλοῖς*. Agam. 143 Θηρῶν ὄβρικάλοισι poeta dixit, in *Δικτυουλοῖς* igitur ὄβρια dixisse videtur. Photius Lex. p. 314, 23: ὄβρια καὶ ὄβρίκαλα· τὰ τῶν λεόντων καὶ λύκων σκυμνία. *Αἰσχύλος* *Δικτυουλοῖς* (δικτυουλοῖς pr. m. cod.).

48

θῶσθαι

Hesych. I p. 1756: θῶσθαι· δαίνυσθαι (δύνασθαι cod.), θωνᾶσθαι, εὐωχεῖσθαι. *Αἰσχύλος* *Δικτυουλοῖς*. Lemma corruptum videtur; pro θωνᾶσθαι Salmasius θοινᾶσθαι scribendum coniecit, θωρᾶσθαι ex Etym. Parisino Bastius in Greg. Cor. p. 358.

ΔΙΟΝΤΣΟΤ ΤΡΟΦΟΙ

Bacchi nutrices quas finxerit Aeschylus, ignoramus *). Grammatici simpliciter τροφούς dicere solent. Satyricum fuisse drama ci. Böttiger, trilogiae eiusdem fuerit ac *Σεμέλη*.

49

Argum. Eur. Med.: *Αἰσχύλος* δ' ἐν ταῖς *Διονύσου* τροφοῖς ἱστορεῖ ὅτι καὶ τὰς *Διονύσου* τροφούς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα (ἀφεψήσασα ci. Elmsleius) ἐνεοποίησε. Schol. Ar. Eq. 1321: ὥσπερ

*) *Διωνύσοιο* τιθήνας iam Homerus Il. Z, 132 memorat nomina non addens. Hyadas dixit Pherecydes in Mülleri Fragn. Hist. vol. I p. 84. *Τέρπανδρός* γε μὴν ὁ *Λέσβιος* *Νύσαν* λέγει τιθηνηκῆναι τὸν *Διόνυσον* teste Lydo de mens. 4, 38. cf. Diod. Sic. 3, 70. *Ἐρίφην* commemorat poeta in Etym. M. p. 372, 4, *Θεσκέραν* Theognostus p. 106, 31.

ἡ Μήδεια λέγεται, ὥς μὲν Αἰσχύλος ἱστορεῖ, τὰς τροφούς τοῦ Διονύσου ἀφειψήσασα ἀνανεάσαι ποιῆσαι μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν.

50

βιοτήν αὖξιμον ἐψιοῦσα

Phot. Lex. p. 47, 11: ἐψιοῦσα· τροφὰς διδοῦσα χόνδρου καὶ τὰ ἐψητά. Αἰσχύλος τροφοῖς 'βιοτήν — ἐψιοῦσα'. Ἰππῶναξ. Lemma vitiosum: ἐμψιοῦσα recte L. Dindorfius (cf. Hesych. 1 p. 1209: ἐμψιοῦσα· ἐρέγματα διδοῦσα), vel potius ἐμψίουσα cum Lobeckio Rhemat. p. 154 et Bergkio Lyr. p. 596. Videtur ἐμψίουσα Hippo-nactea esse glossa, cui explicandae adnotus fuerit Aeschyli locus fortasse sic scribendus, βιοτήν αὖξιμον ἔψουσ', i. e. ἔψουσα. nam grammaticus ἐμψιοῦσα per ἐψητά interpretari non dubitavit.

51

δίκρα ὄψις

Hesych. 1 p. 996: δίκρα ὄψις· ἡ (ἡ cod.) διπλῇ. Αἰσχύλος τροφοῖς. Fortasse δίκρανος ὄψις legendum est.

52

πεδοίκου χελιδόνος

Hesych. 2 p. 898: πεδοίκου χελιδόνος· συνοίκου. Αἰσχύλος τροφοῖς (αἰσχυλοτρόφοις codex). cf. Phot. Lex. p. 403, 24: πεδοικουσύης· μετοικουσύης. ubi πεδοίκου corrigendum videtur.

ΕΚΤΟΡΟΣ ΑΤΤΡΑ v. ΦΡΥΓΕΣ

ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΙ

Plut. V. Thesei c. 29: συνέπραξε δὲ καὶ Ἀδράστῳ τὴν ἀναίρεσιν τῶν ὑπὸ τῇ Καδμεῖα πεσόντων, οὐχ ὥς Εὐριπίδης ἐποίησεν ἐν τραγωδίᾳ, μάχῃ τῶν Θηβαίων κρατήσας, ἀλλὰ πείσας καὶ σπείσάμενος· οὕτω γὰρ οἱ πλεῖστοι λέγουσι. Φιλόχορος δὲ καὶ σπονδὰς περὶ νεκρῶν ἀναιρέσεως γενέσθαι πρῶτας ἐκείνας. ὅτι δ' Ἡρακλῆς πρῶτος ἀπέδωκε νεκροὺς τοῖς πολεμίοις ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλέους γέγραπται. ταφαὶ δὲ τῶν μὲν πολλῶν ἐν Ἐλευθεραῖς δείκνυνται, τῶν δ' ἡγεμόνων περὶ Ἐλευσίνα, καὶ τοῦτο Θησέως Ἀδράστῳ χαρισαμένου. καταμαρτυροῦσι δὲ τῶν Εὐριπίδου Ἰκετίδων οἱ Αἰσχύλου Ἐλευσίνιοι, ἐν οἷς καὶ (καὶ post Ἰκετίδων transponit Sintenis) ταῦτα λέγων ὁ Θησεὺς πεποιήται.

53

ἀοξήσω

Hesych. 1 p. 414: ἀοξήσω (ἀοξήσω cod.)· διακοιμήσω, ὑπουργήσω. Αἰσχύλος Ἐλευσινίοις (ἐλευσινίαις cod.).

ΕΠΙΓΟΝΟΙ

54

λοιβὰς Διὸς μὲν πρῶτον ὥραίου γάμου

Ἦρας τε
 τὴν δευτέραν δὲ κραῖσιν ἥρωσιν νέμω

 τρίτον Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα.

Schol. Pind. Isthm. 6, 10: τὸν μὲν γὰρ πρῶτον (sc. κρατῆρα) Διὸς Ὀλυμπίου ἐκίρνασαν, τὸν δὲ δεύτερον ἥρώων, τὸν δὲ τρίτον Διὸς σωτῆρος, καθὰ καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἐπιγόνοις 'λοιβὰς — τε' (vs. 1 et 2), εἴτα 'τὴν — νέμω' (vs. 3), εἴτα 'τρίτον — λίβα' (vs. 4). vs. 3 γε libri, δὲ Schützius.

55

τιμαλφής

Hesych. 2 p. 1388: τιμαλφής· ἐντίμος, τιμὴν ἀλφαίνουσα — Αἰσχύλος δὲ ἐν Ἐπιγόνοις ἐπὶ τοῦ ἐντίμου.

ΕΤΡΩΠΗ v. ΚΑΡΕΣ

ΗΔΩΝΟΙ

Prima tetralogiae Lycurgeae fabula: vide fr. 59. De mytho cf. Apollod. 3, 5, 1 et Hygin. fab. 132. Hermannus huc referenda suspicatur fr. 333 et 438.

56

σεμνὰ Κοτυτοῦς ὄργι' ἔχοντες,

 ὃ μὲν ἐν χερσὶν
 βόμβυκας ἔχων, τόρνου κάματον,
 δακτυλόδικτον πίμπλησι μέλος,
 μανίας ἐπαγωγὸν ὁμοκλάν, 5
 ὃ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ

 . . ψαλμὸς δ' ἀλαλάζει·
 ταυρόφθογγοι δ' ὑπομυκῶνται
 ποθεν ἐξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῖμοι,
 τυπάνου δ' εἰκὼν ὥσθ' ὑπογαίου 10
 βροντῆς φέρεται βαρυταρβής.

Strabo X p. 470 sq.: τῆς μὲν οὖν Κότυς τῆς ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς (ἡδωνοῖς D, sicut mox Ch) Αἰσχύλος μέμνηται καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ὀργάνων (καὶ τῶν — ὄργ. om. Bklno). εἰπὼν γὰρ 'σεμνὰ Κότυς ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς (Αἰσχύλος μέμνηται addunt CDhi), ὅρια δ' ὄργαν' ἔχοντες (ἔχοντας Dhinor)' τοὺς περὶ τὸν Διώνυσον εὐθέως ἐπιφέρει 'ὃ μὲν — ὀτοβεῖ' (vs. 2—6) καὶ πάλιν 'ψαλμὸς — βαρυταρβής' (vs. 7—11). ταῦτα γὰρ ἔοικε τοῖς Φρυγίοις· καὶ οὐκ ἀπεικός γε, ὥσπερ αὐτοὶ οἱ

Φρύγες Θρακῶν ἄποικοί εἰσιν, οὕτω καὶ τὰ ἱερὰ ἐκεῖθεν μετεννή-
χθαι. καὶ τὸν Διόνυσον δὲ καὶ τὸν Ἡδωνὸν Λυκοῦργον συνάγοντες
εἰς ἓν τὴν ὁμοιοτροπίαν τῶν ἱερῶν αἰνέσσονται. Ath. XI p. 479 B:
καὶ τὰ κύμβαλα δ' Αἰσχύλος ἐν Ἡδωνοῖς (ἡδωνοῖς libri) κοτύλας
εἵρηκεν 'ὁ δὲ — ὀτοβεῖ' (vs. 6). Schol. BV II. Ψ, 34: κοτύλας —
Αἰσχύλος ἐν Ἡδωνοῖς (ἡδωνοῖς libri) τὰ κύμβαλα 'ὁ δὲ — στοβεῖ'
(vs. 6). Eust. II. p. 1282, 60: Αἰσχύλος καὶ τὰ κύμβαλα κοτύλας φη-
σίν, ὅλον 'χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ'. vs. 1 Κότυς] κόπτουσ' *Dh*,
κόπτους *C*, Κοτυτοῦς scripsi. verba ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς librariorum er-
rore hic iterata sunt. ὄργια et ὄργανα dittographiae sunt oblitterati
vocabuli ὄργια. itaque σεμνὰ Κοτυτοῦς ὄργι' ἔχοντες restitui. vs. 3
βομβήκας *Bkoay*. vs. 4 δακτυλόδεικτον libri, δακτυλόδικτον *Pau-*
wius. cf. Hesych. I p. 880: δακτυλόδικτον· δακτυλωτὸν ἔκπωμα κτλ.,
ubi prioris glossae huc referendae interpretatio excidit, altera
glossa Ionis locum spectat (fr. 1). vs. 6 χαλκοθέοις Strabonis libri.
ὀτοβεῖ] στοβεῖ Schol. II. cod. V, ἡχεῖ *B*, ὀττόβει Strabonis cod. *D*,
ὀτόβει *Ch*. vs. 8 ὑπομηκῶνται *Bkno*. vs. 9 φοβεροὶ *E*, φομέριοι *B*
(ex corr.) *Ck*, φοβέριοι *Dhilmox*. vs. 10 τυμπάνου codices. εἰχῶν *B*
(ex corr.) *lx*, ἡχῶ *kno*. ὑπογείου *CDhims*, ὑπογείου *Bk*.

57

ἐνθουσιᾷ δὴ δῶμα, βακχεύει στέγη

Longinus de subl. c. 15, 6: καὶ παρὰ μὲν Αἰσχύλῳ παραδόξως
τὰ τοῦ Λυκούργου βασιλεία κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Διονύσου θεο-
φορεῖται, 'ἐνθουσιᾷ — στέγη'. Versum huc rettulit Welcker.

58

τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμεντις ἄλλο ἄβρατεὺς ὃν σθένει

Ar. Av. 276: τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμεντις ἄτοπος ὄρνις ὀριβάτης;
ubi Schol.: παρὰ τὰ ἐξ Ἡδωνῶν (ἡδόνων *V*) Αἰσχύλου 'τίς ποτ' ἔσται
ὁ μουσόμεντις ἄλλο ἄβρατεὺς ὃν σθένει'. Suidas v. μουσόμεντις:
παρὰ τὸ ἐξ Ἡδωνῶν (ἡδονῶν *ABE*, ἡδωνῶν cett.) Αἰσχύλου 'τίς ποτ'
ἔσται ὁ μουσόμεντις ἄλαλος ἄβρατεὺς'. Locus μουσόμεντιν suum non-
dum nactus est; equidem temptabam τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμεντις;
ἀλλὰ βᾶτε σὺν σθένει. quae Lycurgi verba esse poterant suos hor-
tantis ut Bacchum invaderent.

59

ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;

Ar. Thesm. 135: καὶ σ' ὦ νεᾶνις, ἥτις εἶ, κατ' Αἰσχύλον ἐκ τῆς
Λυκουργίας ἐρέσθαι βούλομαι 'ποδαπὸς — στολή;' ubi Schol.: τὴν
τετραλογίαν λέγει Λυκουργίαν· Ἡδωνοῦς, Βασσαρίδας, Νεανίσκου,
Λυκοῦργον τὸν σατυρικόν. λέγει δὲ (Lycurgus) ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς πρὸς
τὸν συλληφθέντα Διόνυσον 'ποδαπὸς ὁ γύννις;' Integrum versum
ex Aeschylo repetitum esse probabiliter ei. Böttiger: maiora mo-
litur Fritzsche in Ar. Thesm. p. 44—47.

60

μακροσκελής μὲν ἄραμα χλούνης τις ἢ

Schol. B Il. I, 539: χλούνην οἱ μὲν ἀφριστήν· χλουδεῖν γὰρ τὸ ἀφρίζειν τινὲς Ἀωριέων ἔλεγον· ἄλλοι δὲ κακοῦργον· καὶ γὰρ τῶν ἀρχαίων λαμβοποιῶν τινὰ φάναι 'ἀνὴρ ὅδ' ἐσπέρης καθεύδοντα ἄπουν ἔδησε χλούνην' (Meinek. Choliamb. p. 121 sq.). Ξενοφῶντα δὲ γένος τι Ἰνδῶν φάναι τὸν χλούνην εἶναι, καθάπερ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἡδωνοῖς 'μακροσκελής — ἢ'. Eust. Il. p. 772, 53: ὅτι δὲ καὶ ἐκτομίαν ὁ χλούνης δηλοῖ, οὐ μόνον Αἰσχύλος δίδωσι χρῆσιν, ἀλλὰ καὶ Αἰλιανὸς μάλιστα ἐν τοῖς περὶ προνοίας. Versum quomodo corrigam non habeo, nec probabilis videtur Hermannii suspicio Opusc. vol. 5 p. 13 exposita.

61

ἄδασμος

Hesych. 1 p. 85: ἄδασμος· οὐδένα δασμὸν (δεσμὸν cod.) ἐκτελοῦσα, οἶον τελοῦσα ἐνοίκιον. Αἰσχύλος Ἡδωνοῖς (ἡδονήν codex). Phot. Lex. p. 8, 4: ἄδασμος· οὐδένα δασμὸν ἐκτίνουσα οὐδὲ μερίζουσα δασμὸν τῆς οἰκήσεως. οὕτως Αἰσχύλος.

62

αἰγίς

Hesych. 1 p. 138 et Suidas: αἰγίλζειν· διασπᾶν, ἐκ μεταφορᾶς — ἀπὸ τῶν καταιγίδων. Αἰσχύλος. ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἡδωνοῖς (ἡδονῇ Hesychii codex) καὶ τὰς νεβρίδας (νευρίδας Hesychii cod.) οὕτω λέγει (καλεῖ Suid.). Verba extrema, Αἰσχύλος — καλεῖ, in Suidae v. Ἡδωνίς ineptissime repetuntur tanquam Ἡδωνοί nominis exemplum.

63

ἀμφίδρομος

Hesych. 1 p. 298: ἀμφίδρομος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ ἤ ἐπλασε δαίμονα καὶ (καινὸν Mus.) περὶ τὰ ἀμφιδρόμια, ὠδεῖ (ὥς εἰ Mus.) ἔλεγες τὸν γενέθλιον. δηλοῖ δὲ καὶ ἐξ ἑκατέρου μέρους θεώμενον ἢ προηγούμενον ἢ ὁρμᾶν δυνάμενον, ὥς Αἰσχύλος ἐν Ἡδωνοῖς (ἡδωνές cod.). Videntur duae glossae coaluisse.

64

ἄσσιστα

Hesych. 1 p. 580: ἄσσιστα· ἔγγιστα. Αἰσχύλος Ἡδωνοῖς (ἡδωνῶν codex).

65

ἱκταρ

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 192: ἱκταρ· ἐγγύς, παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὥς Αἰσχύλος — μέμνηται ὁ αὐτὸς τῆς λέξεως καὶ ἐν Ἡδωνοῖς.

ΗΛΙΑΔΕΣ

Argumentum fuisse Phaethontis temeritatem luctumque sororum ei. Hermannus (vide Opusc. vol. 3 p. 130—141). Plinius H. N. 37, 11: *Phaethontis fulmine icti sorores luctu mutatas in arbores populos lacrimis electrum omnibus annis fundere iuxta Eridanum amnem, quem Padum vocavimus, electrum appellatum, quoniam sol vocitatus sit ἡλέκτωρ, plurimi poetae dixere primique, ut arbitror, Aeschylus Philoxenus Euripides Satyrus Nicander. mox ibid.: quod Aeschylus in Iberia, hoc est in Hispania, Eridanum esse dixit eundemque appellari Rhodanum, Euripides rursus et Apollonius in Adriatico litore confluere Rhodanum et Padum, faciliorem veniam facit ignorati succini in tanta orbis ignorantia. Fortasse Aeschyleae fabulae summa traditur in Schol. Od. P, 208: "Ἥλιος Ῥόδῃ μιχθεὶς τῇ Ἀσωποῦ παῖδας ἴσχει Φαέθοντα καὶ Λαμπετίην καὶ Αἴγλην καὶ Φαέθουσαν. ἀνδρωθεὶς δὲ ὁ Φαέθων ἤρετο τὴν μητέρα τίνοσ εἶη πατρός. πυθόμενος δὲ ὡς Ἥλιου, παρεγένετο ἐπὶ τὰς τοῦ πατρὸς ἀνατολάς. γνωρισθεὶς δὲ οὕτως ἐδεῖτο τοῦ πατρὸς ἐπ' ὀλίγον αὐτῷ συγχωρῆσαι τὸ ἄρμα καὶ τοὺς ῥυτῆρας, ὅπως κατοπτεύσειε τὸν κόσμον. ὁ δὲ Ἥλιος ἀκούσας παραντὰ μὲν ἀντέλεγεν εἰδὼς ἃ πείσεται, σφόδρα δὲ αὐτῷ ἐγκειμένῳ συγχωρεῖ διδάξας ὅ τι τὸ μεταίχμιον. ἐπιβὰς δὲ ἐκεῖνος τοῦ ἄρματος ἀτάκτως ἐφέρετο, ὥστε πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς φρύγειν, καὶ δὴ τῆς ἀφροσύνης ἐπισχεῖν αὐτὸν κεραυνῷ τὸν Δία. καταπεσόντος δὲ αὐτοῦ μετὰ τῆς θείας φλογὸς ἐπὶ τὸν Ἠριδανὸν ποταμὸν καὶ φθαρέντος αἱ ἀδελφαὶ παραγενόμεναι κατὰ τὸν τόπον τοῦ Κελτικοῦ πελάγους ἐθρήνουν ἡμέρας ἀδιαλείπτως καὶ νυκτός. ὅθεν κατελείψας ὁ Ζεὺς ταύταις ἀνάμνησιν ἐνεποίησε τῶν κακῶν μεταβάλλων αὐτὰς εἰς αἰγείρους, αἵπερ εἰσὶ δένδρα. λέγεται δὲ καὶ ἐντεῦθεν ἀπογενναῖσθαι τὸν ἡλεκτρον, τῆς ἀρχαίας οἰμωγῆς ἀποδακρύνοντα τοῦτον καρπὸν ἀπὸ τοῦ δένδρου. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ τοῖς τραγικοῖς. Certe ab Euripidis Phaethonte haec narratio discrepat. Butlerus huc referendum suspicatus est fr. 305.*

66

Ῥίπαι μὲν δὲ πατρός

Schol. Soph. Oed. C. 1248: τὰ ἀπὸ τῶν ὄρων φησὶ τῶν προσγορευομένων Ῥιπῶν. τινὲς δὲ οὕτω καλοῦσι Ῥιπαῖα ὄρη. λέγουσι δὲ αὐτὰ ἐννύχια διὰ τὸ πρὸς τῇ δύσει κεῖσθαι. μέμνηται δὲ — ἐν Ἠλιάσιν Αἰσχύλος Ῥιπαὶ μὲν δὲ πατρός'.

67

. . . ἐνθ' ἐπὶ δυσμαῖς ἴσον
πατρός Ἡφαιστοτοτυχῆς
δέπας, ἐν τῷ διαβάλλει
πολὺν οἰδματόεντα φέρει δρόμου πόρον οὐθεὶς
μελανίππου προφυγῶν
ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.

Ath. XI p. 469 F: ὅτι δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου διεκομίζετο ἐπὶ τὴν δύσιν Στησίχορος μὲν οὕτως φησὶν — καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἡλιάσιν 'ἐνθ' — ἀμολγόν'. vs. 1 δυσμαῖς ἴσον] δυσμαῖσι τεοῦ Hermannus. vs. 2 Ἡφαιστοτευχὲς libri, Ἡφαιστοτυκὲς Hermann. vs. 4 corruptissimus. πολὺν οἶδματόεντ' ἀμφίδρομον πόρον εἰς lusit Hermannus. οὐθεὶς B, οὐδεὶς P, οὐδ' εἰς VL. vs. 6 ἱερᾶς AC, ἱμερᾶς B, ἱμερτᾶς PVL.

68

Ἀδριαναί τε γυναῖκες τρόπον ἔξουσι γόων

Anecd. Bekk. p. 346, 10: Ἀδριαναί γυναῖκες. Αἰσχύλος Ἡλιάσιν (ιλιάσιν cod.) Ἀδριαναί — γόων'. Aeschylum Ἀδριηναί scripsisse ci. Hermannus.

69

ἄφθονέστερον λίβα

Ath. X p. 424 D: τούτῳ (formae ἀκρατέστερος) ὁμοίον ἐστὶ τὸ ἀνιηρέστερον καὶ τὸ ἐν Ἡλιάσιν Αἰσχύλου ἄφθονέστερον λίβα'. ἀφθονέστερον C, ἀφθονέστερα BPV. cf. Eust. II. p. 746, 45: καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἀφθονέστερον.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ

70

οὐ γάρ τι μείζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι.

Stob. Flor. 122, 2: Αἰσχύλου Ἡρακλειδῶν. 'οὐ — πείσομαι'.

71

ἀμφιμήτορες

Hesych. I p. 304: ἀμφιμήτορες· οἱ ἐκ πολλῶν μητέρων γεγονότες ἀδελφοί. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις (ἥρακλίδ . . codex). Suidas: ἀμφιμήτωρ· ὁ ἑτερομήτωρ. Αἰσχύλος.

72

ἐπιγλωσσῶ

Hesych. I p. 1346: ἐπιγλωσσῶ (ἐπιγλώσσω codex)· ἐποιωνίζου διὰ γλώττης. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις (ἥρακλίδες codex). Eadem forma usus est Choeph. 1045.

ΘΑΛΑΜΟΠΟΙΟΙ

Ἰκέτιδας, Θαλαμοποιούς, Δαναΐδας trilogiam effecisse ci. Hermannus, qui de Θαλαμοποιῶν argumento haec disputat: 'Aegyptus schickt seine Söhne nach Argos, mit dem Befehl den Danaus umzubringen oder ihm nicht mehr vor Augen zu kommen. Die Aegyptiaden bekriegen den Danaus in Argos, der zu schwach um Widerstand zu leisten ihnen die Töchter verspricht, wenn sie vom Krieg abstehen wollen. Sie nehmen das an; er aber, ihnen misstrauend, befiehlt seinen Töchtern

ihre Männer in der Hochzeitsnacht zu ermorden: alle vollziehen den Befehl, die einzige Hypermnestra ausgenommen.' Cf. Hygin. fab. 168.

73

. . ἄλλ' ὁ μὲν τις Λέσβιον φατνώματι
κῦμα' ἐν τριγώνοις ἐκπεραινέτω ῥυθμοῖς

Pollux 7, 122: καὶ ἐκφατνώμα (φατνώμα Hermannus) δὲ καὶ κῦμα μέρη ἔργων ἐν Αἰσχύλου Θαλαμοποιοῖς 'ἄλλ' — ῥυθμοῖς'. vs. 1 φατνώμα τι ante Bekkerum edebatur. initio ἄλλ' ἄγεθ', ὁ μὲν τις temptare possis. vs. 2 ἐμπεραινέτω libri, ἐκπεραινέτω Tournius.

ΘΕΩΡΟΙ Η ΙΣΘΜΙΑΣΤΑΙ

74

καὶ μὴν παλαιῶν τῶνδ' εἰ σοὶ σκωπευμάτων

Ath. XIV p. 629 F: σχήματα δ' ἐστὶν ὀρχήσεως ξιφισμός — σκώψ, σκώπευμα. ἦν δὲ ὁ σκώψ τῶν ἀποσκοπούντων τι σχῆμα, ἅκραν τὴν ὑπὲρ τοῦ μετώπου κεκυρτωκότων. μνημονεύει Αἰσχύλος ἐν Θεωροῖς 'καὶ — σκωπευμάτων'. cf. Hesych. 2 p. 1228: σκωπευμάτων· σχῆμα τῆς χειρὸς πρὸς τὸ μέτωπον τιθεμένης ὥσπερ ἀποσκοπούντων. Phot. Lex. p. 527, 7: σκώπευμα· σχῆμα σατυρικόν, ὡς καὶ ὁ σκωπος (l. ὁ σκώψ aut cum Hermanno ὁ σκοπός). οὕτως Αἰσχύλος. Adde fr. 330.

75

ἀποστάς

Hesych. 1 p. 486: ἀποστάς· φυγών. Αἰσχύλος Ἰσθμιασταῖς (ἰσθά-
σταῖς cod.) καὶ Ἀλκμήνῃ.

76

ἱαμβίς

Hesych. 2 p. 7: ἱαμβίς. Αἰσχύλος Θεωροῖς ἢ Ἰσθμιασταῖς. τοῖς κιθαρίζουσιν ὁ αὐλὸς συνήει, καὶ αἱ τοιαῦται κιθαρίσεις ἐλέγοντο παριαμβίδες.

77

ψό

Phot. Lex. p. 655, 12: ψό· ἐπὶ τοῦ σαπροῦ καὶ μὴ συναρέσκον-
τος. ἔστι δὲ ἀποκομματικοῦ λεξειδίου· ψόθον γὰρ καλοῦσιν. Ἀριστο-
φάνης 'πλέω γράσου καὶ ψοθοίου καὶ ῥύπου γε καὶ ψόθου'. Αἰσχύλος
Θεωροῖς. Aeschyli unum videtur ψό afferri, quo vocabulo Sopho-
cles quoque fr. 476 usus est. ita Dobraeus locum intellexit. Ari-
stophanis quae praecedunt, fortasse sic scribenda: 'πλέω ψοθοίου
καὶ γράσου' καὶ 'ῥύπου τε καὶ ψόθου'.

ΘῆΗΙΣΣΑΙ

Argumentum idem fere fuit quod Sophocleae Αἴαντος μαστιγο-
φόρου. Schol. Soph. Ai. 815: φθάνει Αἰσχύλος ἐν Θρήσσαις τὴν ἀναλ-

ρεσιν Αἴαντος δι' ἀγγέλου ἀπαγγέλλας. Chorus fuit captivarum mulierum, cf. Schol. Soph. Ai. 134: τὸ δὲ τῶν αἰχμαλώτων κηδεμονικὸν μὲν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Θρήσσαις, οὐ μὴν εὐπρόσωπον. Süvernus et alii huc referunt adesp. Clementis Alex. Strom. II p. 462.

78

. . . τόξον ὥς τις ἐντείνων . . .

Schol. Soph. Ai. 833: κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα ἄτρωτος ἦν ὁ Αἴας, κατὰ δὲ τὴν μασχάλην τρωτός, διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα τῇ λεοντῇ αὐτὸν σκεπάσαντα κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἀσκέπαστον ἔᾶσαι διὰ τὸν γωρυτὸν ὃν περιέκειτο. φησὶν δὲ περὶ αὐτοῦ Αἰσχύλος ὅτι καὶ τὸ ξίφος ἐκάμπτετο οὐδαμοῦ ἐνδιδόντος τοῦ χρωτὸς τῇ σφαγῇ. τόξον ὥς τις ἐντείνων, πρὶν δὴ τις, φησί, παροῦσα δαίμων ἔδειξεν αὐτῷ κατὰ ποῖον μέρος δεῖ χρήσασθαι τῇ σφαγῇ. Ex his Hermannus verba Aeschyli eruere conatus est haec: ἐκάμψε, τόξον ὥς τις ἐντείνων, ξίφος, | πρὶν δὴ παροῦσα δαιμόνων τις εὐφρόνως | ἔδειξεν αὐτῷ. Cf. Schol. Il. Ξ, 404 (similiter Eust. Il. p. 995, 1): τρωτός δὲ ὁ Αἴας ὅλον τὸ σῶμα, οὐχ ὡς Αἰσχύλος τὰ περὶ τὴν μασχάλην.

79

τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι

Ar. Ran. 1294: 'τὸ — Αἴαντι'. ubi Schol.: Τιμαχίδας φησὶ τοῦτο ἐν ἐνλοις μὴ γράφεσθαι. Ἀπολλώνιος δὲ φησιν ἐκ Θρησσῶν αὐτὸ εἶναι. Hermannus Aeschylum scripsisse coniecit τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι ξίφος. τ' libri nonnulli omittunt.

80

ἄγαις

Hesych. 1 p. 31: ἄγαῖς (ἄγαις Favorinus)· ζηλώσειςιν. Αἰσχύλος Θρήσσαις.

ΙΕΡΕΙΑΙ

In dramatum catalogo non commemoratur. Aristot. Eth. Nicom. 3, 2 p. 1111 a 10: ὃ δὲ πράττει ἀγνοήσειεν ἂν τις, οἷον λέγοντές φασιν ἐκπεσεῖν αὐτοῖς ἢ οὐκ εἰδέναι ὅτι ἀπόρρητα ἦν, ὥσπερ Αἰσχύλος τὰ μυστικά. ubi Schol. fol. 40 a: δοκεῖ γὰρ Αἰσχύλος λέγειν μυστικά τινα ἐν τε ταῖς Τοξότισι καὶ Ἱερείαις καὶ ἐν Σισύφῳ πετροκυσιστῇ καὶ ἐν Ἰφιγενείᾳ καὶ ἐν Οἰδίποδι. ἐν γὰρ τούτοις πᾶσι περὶ Δημήτρας λέγων τῶν μυστικωτέρων (μυστικῶν ci. Schneidewinus) περιεργότερον ἄπτεσθαι ἔοικε. λέγει δὲ καὶ περὶ Αἰσχύλου καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Ὀμήρου, ὡς κινδυνεύοντος ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεθῆναι ἐπὶ τῷ τῶν μυστικῶν προφέρειν (περιφέρειν ante Herm.) τινὰ δοκεῖν, εἰ μὴ προαισθόμενος κατέφυγεν ἐπὶ τὸν τοῦ Διονύσου βωμόν. Aelians V. H. 5, 19: Αἰσχύλος ὁ τραγῳδὸς ἐκρίνετο ἀσεβείας ἐπὶ τινι δράματι. ἐτοίμων οὖν ὄντων Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν λίθοις Ἀμεινίας ὁ νεώτερος ἀδελφὸς διακαλυψάμενος

τὸ ἱμάτιον ἔδειξε τὸν πῆχυν ἔρημον τῆς χειρός· ἔτυχε δὲ ἀριστεύων ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμεινίας, ἀποβεβληκῶς τὴν χεῖρα. Clemens Alex. Strom. II p. 461: Αἰσχύλος τὰ μυστήρια ἐπὶ σκηνῆς ἐξειπὼν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κριθεὶς οὕτως ἀφείθη ἐπιδείξας αὐτὸν μὴ μεμνημένον. Vide quae hac de re disputavit Lobeckius Aglaoph. p. 77 sqq. Fortasse huius dramatis sunt verba ἔργων μυστικῶν προφάντιδες, quae sine auctoris nomine Pollux 1, 14 profert.

81

στέλλειν ὅπως τάχιστα· ταῦτα γὰρ πατήρ
Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξία θεσπίσματα.

Macrobi. Sat. 5, 22, 13: *adfirmo doctissimum valem* (Vergilium dicit) *etiam in hoc Aeschylum eminentissimum tragoediarum scriptorem secutum, qui in fabula quae Latina lingua Sacerdotes inscribitur, sic ait* 'στέλλειν — θεσπίσματα'. Schol. Soph. Oed. C. 793: *δοκεῖ γὰρ ὁ* Ἀπόλλων *παρὰ Διὸς λαμβάνειν τοὺς χρησμούς, ὥς καὶ ἐν Ἰφικλείᾳ φησί, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἱερείαις* 'στέλλειν — Λοξία'. vs. 2 *ἐγκαθίει* Schol. Soph., ubi θεσπίσματα om.

82

εὐφραμεῖτε μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἷγειν
Ar. Ran. 1274: 'εὐφραμεῖτε — οἷγειν'. ubi Schol. RV: *εὐφραμεῖτε μελισσονόμοι· ἐξ Ἱερείων Αἰσχύλου.*

83

Κασωλάβα

Hesych. 2 p. 162: *Κασωλάβα· οἱ μὲν πόλις, οἱ δὲ κώμη. Αἰσχύλος Ἱερείαις.*

ΙΞΙΩΝ

Περραιβίδας et Ἰξίωνα eiusdem trilogiae fuisse ci. Od. Müller. Diod. Sic. 4, 69: Ἀντίων — ἐγέννησεν Ἰξίωνα. οὗτος δ', ὥς φασίν, ὑποσχόμενος ἔδνα πολλὰ δώσειν Ἱονεῖ ἔγχευε τὴν Ἱονέως θυγατέρα Δίαν, ἐξ ἧς ἐγέννησε Πειρίθουν. ἔπειθ' ὁ μὲν Ἰξίων οὐκ ἀπέδωκε τὰ ἔδνα τῇ γυναικί, ὁ δ' Ἱονεὺς τὰς ἱπποὺς ἀντὶ τούτων ἠνεχύρασεν. ὁ δ' Ἰξίων τὸν Ἱονέα μετεπέμψατο ἐπαγγελλόμενος πάντα ὑπακούσεσθαι, καὶ τὸν Ἱονέα παραγενόμενον ἔβαλεν εἰς βόθρον πυρὸς μεστόν. διὰ δὲ τὸ μέγεθος τῆς παρανομίας μηδένα βούλεσθαι καθᾶραι τὸν φόνον· τέλος δὲ ὑπὸ τοῦ Διὸς κατὰ τοὺς μύθους ἀγνισθεὶς ἠράσθη μὲν τῆς Ἥρας καὶ κατετόλμησεν ὑπὲρ συνουσίας λόγους ποιεῖσθαι. ἔπειτα τὸν μὲν Δία εἰδωλον ποιήσαντα τῆς Ἥρας νεφέλην ἐξαποστεῖλαι, τὸν δὲ Ἰξίωνα τῇ νεφέλῃ μιγόντα γεννῆσαι τοὺς ὀνομαζομένους Κενταύρους ἀνθρωποφρεῖς. τέλος δὲ μυθολογοῦσι τὸν Ἰξίωνα — ὑπὸ Διὸς εἰς τροχὸν ἐνδεθῆναι καὶ τελευτήσαντα τὴν τιμωρίαν ἔχειν αἰώνιον. Welckerus Aeschylo vindicandum suspicatur Sophoclis fr. 274.

84

Schol. Pind. Pyth. 2, 39: τὸν δὲ Ἰξίωνα οἱ μὲν Ἀντίωνος (Ἀντίωνος al.) γενεαλογοῦσιν, ὡς Αἰσχύλος, Φερεκύδης δὲ Πεισίωνος, ἔνιοι δὲ Ἄρεος, οἱ δὲ Φλεγύα. cf. Schol. Apoll. Rhod. 3, 62: Φλεγύου δὲ υἱὸς Ἰξίων —, Φερεκύδης δὲ Αἴτωνος. ubi Φερεκύδης δὲ Πείσωνος, Αἰσχύλος Ἀντίωνος scribendum esse ci. Wesselingius.

85

βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος.

Stob. Flor. 121, 16: Αἰσχύλου Ἰξίωνος (sic A). 'βίου — εὐκλεέστερος'. cf. fr. 392.

86

τὸν δ' ἡμίονον καὶ τὸν ἐλάσσῳ
ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.

Ath. IV p. 182 C: εἰσὶ δ' οἱ αὐλοὶ οὗτοι (sc. οἱ ἡμίονοι) ἐλάσσονες τῶν τελείων. Αἰσχύλος γοῦν κατὰ μεταφορὰν ἐν Ἰξίονί φησι 'τὸν δ' — καταπίνει'. Pollux 6, 161: ἡμίονον αὐλὸν Αἰσχύλος. Hesych. I p. 1635: ἡμίονος αὐλός· ὁ ὑποτεταγμένος τῷ τελείῳ. μεταφορικῶς δὲ ἡμίονος θράσος (?). vs. 1 καὶ τὸν ἐλάσσονα libri, καὶ τὸν ἐλάσσῳ Porsonus, delet haec verba Bothius.

87

πρευμανὴς ἀλάστορος

Anecd. Oxon. vol. 1 p. 62, 13: παρὰ δὲ τὸ ἀλαστῷ ῥῆμα ἀλάστῳ — παρηκτική δὲ ἡ εὐθεῖα παρὰ τὴν ἀλάστορος γενικήν. Αἰσχύλος Ἰξίονι 'πρευμανὴς ἀλάστορος', καὶ Φερεκύδης 'ὁ Ζεὺς δὲ ἱκέσιος καὶ ἀλάστορος καλεῖται'. Suspiciabar Αἰσχύλος Ἰξίονι ['μέγαν ἀλάστορον' καὶ ἀλλαχοῦ] 'πρευμανῶς ἀλάστορον'. cf. Aesch. Eum. 236: δέχου δὲ πρευμανῶς ἀλάστορα, et fr. 286.

88

ἱερεῖτιν

Hesych. 2 p. 25: ἱερεῖτην· καθαρμοῦ δεομένην, ἱκέτιν. Αἰσχύλος Ἰξίονι. ubi ἱερεῖτιν correxit Musurus. cf. Lobeck. Pathol. Prol. p. 387 et C. Keilii Sched. epigr. (Numburgi 1855) p. 19.

ΙΣΘΜΙΑΣΤΑΙ v. ΘΕΩΡΟΙ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Vide Schol. Aristot. locum p. 21 allatum. Aristophanis Ran. 1270 ex hoc dramate sumptum esse putavit Asclepiades (vide fr. 234).

89

οὔτοι γυναιξὶ δεῖ κυδάζεσθαι· τί γάρ;

Schol. Soph. Ai. 722: κυδάζεται, λοιδορεῖται, ὑβρίζεται — Αἰσχύ-

λος ἐν Ἰφιγενείᾳ ‘οὔτοι — γάρ;’ cf. Suid. v. κυδάζεται, ubi δεῖ et τί γάρ om.

ΚΑΒΕΙΡΟΙ

Schol. Pind. Pyth. 4, 303: πάντας Σοφοκλῆς ἐν ταῖς Αἰνιτιάσι τῷ δράματι καταλέγει τοὺς εἰς τὸ Ἀργεῖον εἰσελθόντας σκάφος καὶ Αἰσχύλος Καβείροις (κιβήραις libri, correxit Meursius). Ath. X p. 428 F: τὸν Αἰσχύλον ἐγὼ φαίην ἂν τοῦτο διαμαρτάνειν· πρῶτος γὰρ ἐκεῖνος, καὶ οὐχ ὥς ἔνιοί φασιν Εὐριπίδης, παρήγαγε τὴν τῶν μεθύοντων ὄψιν εἰς τραγωδίαν. ἐν γὰρ τοῖς Καβείροις (καβίροις AB) εἰσάγει τοὺς περὶ τὸν Ἰάσονα μεθύοντας. Ex his probabile est quod Welcker coniecit, Cabiros eiusdem fuisse trilogiae atque Ὑψιπύλην et Ἀργεῖον. Fortasse huic dramati tribuendum est Achaei fr. 37.

90

ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ.

Ath. IX p. 373 D: ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρσενικοῦ οὐ μόνον ὄρνιν ἀλλὰ καὶ ὄρνιθα. — Αἰσχύλος Καβείροις ‘ὄρνιθα — ὁδοῦ’.

91

μήτε κρωσσούς
μήτ' οἰνηρούς μήθ' ὕδατηρούς
λιπεῖν ἀφνεοῖσι δόμοισιν

Pollux 6, 23: οἰνηρὸς θεράπων παρὰ Ἀνακρέοντι — καὶ Αἰσχύλος ‘μήτε — δόμοισιν’. Antiatt. p. 115, 3: ὕδρηρούς πλῆθους καὶ οἰνηρούς. Αἰσχύλος Καβείροις (καιέροις codex). vs. 1 μήτ' αὐ (vel μηδ' αὐ) κρωσσούς Blomfieldius. vs. 3 λιπεῖν] λείπειν Blomfieldius, λείβειν Coningtonus: latet aliud quid.

92

Plut. Mor. p. 632 F: ποιεῖ δ' εὐχαρι σκῶμμα καὶ μέμψις ἐμφαινουσα χάριν — εἴ τις ἀντιστρέψας αἰτιῶτο τοὺς Αἰσχύλου Καβείρους ὄξους σπανίζειν δῶμα ποιήσαντας, ὥσπερ αὐτοὶ παίζοντες ἠπέλλησαν. ‘Aeschylus Cabiros cum Argonautis comiter conversantes largumque vini proventum gratiose minitantes induxit.’ LOBECKIUS Aglaoph. p. 1207. Verba ὄξους σπανίζειν δῶμα probabile est ex Aeschylo esse repetita.

ΚΑΛΛΙΣΤΩ

93

Πανίας βήσας

Hesych. 2 p. 852: Πανίας βήσας· ὡς ἀπὸ (ἐπὶ codex) τοῦ Πανός. Αἰσχύλος Καλλιστοῖ. Phot. Lex. p. 377, 17: Πανιάς αἶσα· ἀπὸ τοῦ Πανός.

ΚΑΡΕΣ Η ΕΤΡΩΠΗ

94

ἄλλ' Ἄρης φιλεῖ

ἄει τὰ λῶστα πάντα τᾶνθρώπων στρατοῦ.

Stob. Flor. 51, 26: Αἰσχύλου Καρῶν. 'ἄλλ' — στρατοῦ'. vs. 2 πάντα τ' ἀνθρώπων ed. Gaisf., πάντα τᾶνων Vind., πάντ' ἀπανθίζειν ci. Conington. Valckenarius temptabat ἄλλ' Ἄρης φιλεῖ γ' αἰεὶ τὰ λῶστα πάντ' ἁμᾶν στρατοῦ. similiter Dobræus, qui πάντ' ἁμῶν proposuit coll. Ar. Plut. 645: φιλεῖς δὲ δρῶς' αὐτὸ σφόδρα.

95

τὴν αἰπεινὴν ξαθέαν Ὠλενον

Steph. Byz. p. 707, 13: Ὠλενος, πόλις Ἀχαΐας καὶ Αἰτωλίας θηλυκῶς λεγομένη. Αἰσχύλος Καρσίν τὴν — Ὠλενον'. ubi γραύσιον Rehd. Par., τοαύσιον cod. Voss., Καρσίν Meinek. πεινὴν Voss. ξαθέαν τ' Paris.

96

Μύλασος

Stephanus Byz. p. 461, 16: Μύλασα, πόλις Καρίας, ἀπὸ Μυλάσου τοῦ Χρυσάορος τοῦ Γλαύκου τοῦ Σισύφου τοῦ Αἰόλου. λέγεται καὶ Μύλασος (sic Rehd., Μύλας Voss.), ὡς Αἰσχύλος ἐν Καρσίν ἢ Εὐρώπῃ.

ΚΕΡΚΤΩΝ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

97

ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας

Pollux 10, 175: εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες ἐκ τῶν σκευῶν, Πλάτωνός τε εἰπόντος καὶ ἐν Κερκύονι Αἰσχύλου 'ἀμφωτίδες — πέλας'. cf. Hesych. 1 p. 312: ἀμφώτιδες· ἃς ἔχουσιν οἱ παλαισταὶ περὶ τοῖς ὠσίν. Eust. II. p. 1324, 38: ἀμφώτιδες κατὰ Πανσανίαν ἃς οἱ παλαισταὶ παρὰ (l. περὶ) τοῖς ὠσίν εἶχον.

98

ἄμβωνες

Hesych. 1 p. 268: ἄμβωνες· αἱ προσαναβάσεις τῶν ὀρῶν. Αἰσχύλος Κερκύονι (κερκύνωνι cod.) καὶ Σισύφῳ. Erotian. Gloss. Hippocr. p. 86: οἱ Ῥόδιοι ἄμβωνας καλοῦσι τὰς ὀφρυώδεις τῶν ὀρῶν ἀναβάσεις· μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Αἰσχύλος καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς ἐν ταῖς Ἀττικαῖς λέξεσι.

99

ἀπεψύχη

Hesych. 1 p. 447: ἀπεψύχη (ἀπεψύχει codex)· ἀπεπνευματίσθη. Αἰσχύλος Κερκύονι (κερκυόνῃ cod.) σατυρικῶ.

100

ἀτίσεις

Hesych. 1 p. 602: ἀτίσεις· ἀτιμάσεις. Αἰσχύλος Κερκύωνι.

101

εὐληματεῖ

Hesych. 1 p. 1512: εὐληματεῖ (εὐλήματι cod.)· λήματος καὶ ἀνδρείας εὐ ἔχει. Αἰσχύλος Κερκυνόνι (κερκυνώνη cod.) σατυρικῶ. Photius Lex. p. 35, 4: εὐληματεῖ· εὐ ἔχει λήματος καὶ ἀνδρείας.

102

ὄρον

Harpocr. p. 139, 24: ὄρον σκευὸς τι γεωργικόν — μήποτε μέντοι τὸ ὄρον παρὰ τε Αἰσχύλῳ ἐν Κερκυνόνι (κεραυνῶνι libri) καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν β' Ἐπικλήρῳ σημαίνει ξύλον τι ᾧ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν. Fere eadem om. fabulae nomine Photius Lex. p. 349, 18 et Suidas v. ὄρον.

ΚΗΡΤΚΕΣ ΣΑΤΤΡΟΙ

103

στενόστομον τὸ τεῦχος

Pollux 10, 68: εἴρηται δὲ τοῦνομα (sc. στενόστομος) ἐπὶ ἀμφορέως ἐν σατυρικῶ δράματι Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου 'στενόστομον τὸ τεῦχος'.

104

κατὰ τῆς σισύρνης τῆς λεοντέας

Pollux 10, 186: φαίης δ' ἂν καὶ σίσυρναν, Αἰσχύλου μὲν ἐν Κήρυξι σατύροις λέγοντος 'κατὰ — λεοντέας', Σοφοκλέους δ' ἐν Μυσοῖς —. Γουρίος τῆς λεοντείας δορᾶς proposuit coll. Hesych. 2 p. 449: λεόντειος δορά· τὸ δέρμα αὐτοῦ.

105

πυρσοκόρσου λέοντος

Photius Lex. p. 477, 11: πυρσοκόρσου λέοντος. Αἰσχύλος ἐν Κήρυξι (κάρυξι cod.) σατύροις. Hesych. 2 p. 1089: πυρσοκόρσου λέοντος· πυρροκεφάλου, ξανθοτριχου.

106

κακοποιεῖν

Antiatt. p. 102, 14: κακοποιεῖν. Αἰσχύλος Κήρυξιν.

107

λογγάσω

Pollux 9, 136: φαῦλον γὰρ τὸ λογγάζειν ἐν τοῖς Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου. Photius Lex. p. 228, 22: λογγάσω· στραγγεύσομαι, ὃ

ἡμεῖς λαγγάσω καὶ λαγγονεύσω λέγομεν· Αἰσχύλος. Quae Photius subiecit, δὲ ἐξ ὧν τὰ ἀπόγεια δοῦσιν λογγάσια, e glossa λογγῶνες huc irrepsisse vidit Dindorfius.

108

νοσσόν

Antiatt. p. 109, 22: νόσσον, χωρὶς τοῦ Ε. Αἰσχύλος Κήρυξιν. Scripsi νοσσόν cum Lobeckio.

ΚΙΡΚΗ ΣΑΤΤΡΙΚΗ

109

αὐτόφορβος

Hesych. 1 p. 630: αὐτόφορβος· αὐτοφάγος. Αἰσχύλος Κίρκη. Ἀν ἄρτοφόρβος· ἄρτοφάγος legendum?

110

ζυγώσω

Hesych. 1 p. 1589: ζυγώσω· δαμάσω, κλείσω, καθέξω. Αἰσχύλος Κίρκη σατυρική. Photius Lex. p. 55, 8: ζυγώσω· καθέξω, δαμάσω.

ΚΡΗΣΣΑΙ

Dramatis argumentum fuisse id quod Sophoclis Μάντεων Od. Müller et alii e fr. 111 coniecerunt.

111

λευκοῖς τε γὰρ μόροις καὶ μελαγχλίμοις
καὶ μιλοπρέπτοις βρίθεται ταύτου χρόνου.

Ath. II p. 51 D: μόρα δὲ τὰ συκάμινα καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Φρυξίν — ἐν δὲ Κρήσσαις καὶ τὰ τῆς βάτου 'λευκοῖς — χρόνου'. Eust. II. p. 1254, 25: Αἰσχύλος (immo Eur. Phoen. 372) 'πέπλους μελαγχλίμους' φησὶν· ἕτερος δὲ τις μελάγχμιμα συκάμινα ἐν τῷ 'λευκοῖς — μελαγχλίμοις', ὅπερ ἐστὶ μέλασι, 'καὶ μιλοπρέπτοις' ἢ ἄρδυν ἐρυθροῖς 'βρίθεται ταύτου χροῖα'. Pollux 6, 46: συκάμινα· ταῦτα δὲ καὶ μόρα Αἰσχύλος ὠνόμακεν, τὰ ἄγρια οὕτως ὀνομάσας τὰ ἐκ τῆς βάτου. vs. 2 χροῖα Eust., χρόνου Athenaei L, χρυσίου V.

112

αὐτορέγμονος πότμου

Hesych. 1 p. 629: αὐτορέγμονος πότμου· ὅσον ἑαυτὸν ἔρεξε καὶ κατευθὺς ἑαυτορέγμονος, παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χεῖρα. Αἰσχύλος Κρήσσαις (κρή codex). Hermannus scribendum ei. οἶον ἑαυτοῦ 'ὀρέζεται κατευθὺς αὐτορέγμονος | πότμου'. probabilius videtur quod L. Dindorfius proposuit, ὅσον ἑαυτὸν ἔρεξε καὶ κατέθυσε. αὐτορέγμονος, παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χεῖρα. nam duas grammaticus proposuit etymologias, alteram qua ducatur ab verbo ῥέζειν, alteram qua ab ὀρέ-

γειν. hinc vero apparet requiri ἢ αὐτορέγμονος παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χειρὰ.

113

. πισσοκωνήτω πυρί

Phot. Lex. p. 430, 24: πισσοκωνήτω πυρί· τῷ εὐκαύτῳ, ἐπεὶ τὰ καιόμενα πυρὶ χρίεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις. Hesych. 2 p. 965: πισσοκωνήτω (πισσοκονήτω cod.) πυρί· πύσση χρίουσιν, ἵνα τάχιον κατακαίηται. κωνῆσαι δέ ἐστι τὸ περιενεγκεῖν. ibid. p. 399: κωνῆσαι (κωνεῖσαι cod.)· πισσοκοπήσαι καὶ κύκλῳ περιενεγκεῖν. καὶ πισσοκώνητον (πισσοκόνιτον cod.) μόρον λέγουσιν, ὅταν πύσση καταχρισθέντες τινὲς ὑπὸ πυρὸς ἀποθάνωσιν. Αἰσχύλος Κρήσσαις καὶ Κρατῖνος (αἰσχύλος καὶ κρατῖνος κρήσαις codex).

114

ἀτόπαστον

Hesych. 1 p. 603: ἀτόπαστον (ἀτόπλαστον cod.)· ἀνείκαστον. τοπάζειν γὰρ τὸ εἰκάζειν, καὶ τὸ ὑποτοπῆσαι (ὑπὸ τὸ πονῆσαι cod.) δὲ ἐνθένδε λέγεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις.

115

ἐπιξενουῖσθαι

Hesych. 1 p. 1371: ἐπιξενουῖσθαι· μαρτύρεσθαι, πορεύεσθαι. Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν συλλόγῳ καὶ Αἰσχύλος Κρήσσαις (κρήσαις cod.).

ΚΤΚΝΟΣ (?)

Cyeni partes fuisse in Aeschyleo dramate docet Aristophanis locus Ran. 963 infra p. 30 allatus. Huius nomine drama inscriptum fuisse non licet affirmare.

ΛΑΙΟΣ

Aeschylus vicit hoc dramate olymp. 78, 1. Argum. Aesch. Sept.: ἐδιδάχθη ἐπὶ Θεαγενίδου (θεαγένους codex, corr. Franzius) Ὀλυμπιάδι οἷ· ἐνίκᾳ Λαίῳ, Οἰδίποδι, Ἐπὶ τὰ ἐπὶ Θήβας, Σφιγγὶ σατυρικῇ. δεύτερος Ἀριστίας (ἀριστίων codex) Περσεῖ, Ταντάλῳ, Παλαισταῖς σατυρικοῖς τοῖς Πρατίνου πατρός. τρίτος Πολυφράδμων (πολυφράσμων cod.) Λυκουργία τετραλογία.

116

. κεκμηῖτι μαλκιῶν ποδί

Harpoer. p. 123, 12: μαλακίζομεν (μαλακίμεν CGN, μαλκίμεν ci. Bekk.) Δημοσθένους θ' Φιλιππικῶν φησὶ 'μένομεν καὶ μαλακίζομεθα'. ἐν ἐνίοις γράφεται μαλκίμεν, ὅπερ δηλοῖ τὸν ὄρον (sic N, ὄρον B, ὄρον AC) φρίττειν. Αἰσχύλος ἐν Λαίῳ (αἰσχύλος ἐλαδίῳ A, αἰσχ. ἐλλαδίῳ ceteri, correxit Gronovius) 'κεκμηῖτι μαλκίῳν ποδί'.

κεκμηῶτι scripserim. μαλκίων] μαλακίων BCN. ποδί] ἤτοι πορεία
addit N.

117

ἀράχνου

Hesych. 1 p. 512: ἀράχνου, ἀπ' εὐθείας ὁ ἀράχνης. Αἰσχύλος
Λατῶ.

118

χυτρίζειν

Schol. Ven. Ar. Vesp. 289: ἐνχυτρίεις· ἀπὸ τῶν ἐκτιθεμένων παι-
δίων ἐν χύτραις. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἀποκτεῖναι χυτρίζειν ἔλεγεν ἐν
Πριάμῳ καὶ Αἰσχύλος Λατῶ (λαξω codex).

ΛΕΩΝ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

119

ὁδοιπόρων δῆλημα, χωρίτης δράκων·

Stephanus Byz. p. 699, 13: χώρα — ὅθεν τὸ χωρίτης — Αἰσχύ-
λος ἐν Λέοντι σατυρικῷ (σατυρικὴν vel σατυρικόν libri) 'ὁδοιπορῶν
— δράκων'. ὁδοιπόρων Iacobsius.

ΛΗΜΝΙΟΙ

Memoratur in dramatum catalogo.

ΑΤΚΟΤΡΓΟΣ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

Tetralogiae fuit Lycurgiae, de qua cf. Schol. Ar. Thesm. 135
allatum fr. 59. Aristarcheum ὑπόμνημα huius dramatis memoratur
in Schol. Theocr. 10, 18: Ἀρίσταρχος γὰρ ἐν ὑπομνήματι Λυκούργου
Αἰσχύλου τὴν ἀκρίδα φησὶ ταύτην, εἰ προσβλέψει τινὶ τῶν ζώων,
ἐκείνῳ κακὸν γίνεσθαι.

120

καὶ τῶνδ' ἔπινες βρῦτον ἰσχυαίνων χρόνῳ
καὶ σεμνοκόπτει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγῃ.

Ath. X p. 447 C: τὸν δὲ κρίθινον οἶνον καὶ βρῦτον τινὲς καλοῦ-
σιν — μνημονεύει τοῦ πώματος Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ 'καὶ — στέγῃ'.
vs. 1 τῶν δ' libri, τῶνδ' Dindorfius. ἔπινες] ἔπεινε B, ἔπινε Din-
dorfius. vs. 2 καὶ σεμνοκόπτει libri, σεμνοκομπεῖν requiri iudicat
Lobeckius, unde κασεμνοκόμπει Dindorfius. mihi locus obscurus.

121

καὶ τούσδε κημοὺς στόματος

Schol. Ar. Eq. 1150: Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ ἀλληγορικῶς τοὺς
δεσμοὺς κημοὺς εἶρηκε διὰ τούτων 'καὶ — στόματος'.

122

· ἄκουε δ' ἄν' οὖς ἔχων

Schol. Soph. Oed. C. 674: ἀνέχουσα· ἄνω ἔχουσα, ὡς ἐν *Λυκούργῳ* Αἰσχύλος ἄκουε — ἔχων· ἀντὶ τοῦ ἄνω τὸ οὖς ἔχων. cf. Suidas: ἄν' οὖς ἔχων· ἀντὶ τοῦ ἄνω τὸ οὖς ἔχων. Hesychius 1 p. 390: ἄνους· ἀξύνετος. ἀνούτατος· ἄτρωτος ἐκ χειρός. Αἰσχύλος *Λυκούργῳ*. ubi leg.: ἄνους· ἀξύνετος. [ἄν' οὖς ἔχων· ἄνω τὸ οὖς ἔχων.] Αἰσχύλος *Λυκούργῳ*. ἀνούτατος· ἄτρωτος ἐκ χειρός.

ΛΤΤΡΑ v. ΦΥΤΓΕΣ

MEMNON

Pollux 4, 110: ὁπότε μὲν ἀντὶ τετάρτου ὑποκριτοῦ δέοι τινὰ τῶν χορευτῶν εἰπεῖν ἐν ᾧδῇ, παρασκήνιον καλεῖται τὸ πρᾶγμα, ὡς ἐν *Ἀγαμέμνονι* Αἰσχύλου· εἰ δὲ τέταρτος ὑποκριτῆς τι παραφθέγγεται, τοῦτο παραχορήγημα ὀνομάζεται, καὶ πεπραῖχθαι φασιν αὐτὸ ἐν *Μέμνονι* (al. ἐν *Ἀγαμέμνονι*) Αἰσχύλου. verba ὡς ἐν *Ἀγαμέμνονι* Αἰσχύλου delenda esse iudicat G. Dindorfius. Respicit hoc drama Ar. Ran. 963, ubi Euripidem haec dicentem facit: οὐδ' ἐξέπλησσον αὐτούς, Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους. De argumento cf. Procli Chrestom. p. 478: Μέμνων δὲ ὁ Ἡοῦς υἱὸς ἔχων ἡφαιστότευκτον πανοπλίαν παραγίνεται τοῖς Τρωσὶ βοηθήσων, καὶ Θέτις τῷ παιδί τὰ κατὰ τὸν Μέμνονα προλέγει, καὶ συμβολῆς γενομένης Ἀντίλοχος ὑπὸ Μέμνονος ἀναιρεῖται· ἔπειτα Ἀχιλλεὺς Μέμνονα κτείνει. καὶ τούτῳ μὲν Ἡὼς παρὰ Διὸς αἰτησαμένη ἄθανασίαν δίδωσι. De morte Memnonis egisse Ψυχοστασίαν Aeschyli ci. Hermannus, qui huc referenda suspicatur fr. 293 321 396.

123

καὶ μὲν πελάζει καὶ καταψύχει πνοή
ἄρκιος ὥς ναύταισιν ἀσκέυοις μολών

Eust. II. p. 1156, 18: τὴν ἐκεῖθεν πνοὴν ἄρκιον, εἰς ᾧ φέρει ἐκεῖνος χρῆσιν ταύτην ἄρκιον — μολών. Anecd. Bekk. p. 445, 18: καὶ τὴν πνοὴν ἄρκιον ἄρκιος — πνοὴ ἄρκιος. Aeschylo locum vindicavit Bergk coll. Hesych. 1 p. 572: ἀσκέυοις· ψιλοῖς, ἀπαρασκεύοις. Αἰσχύλος *Ἀγαμέμνονι*, ubi Αἰσχύλος *Μέμνονι* correxit. vs. 2 ἄρκιος libri, ἄρκιος Lobeckius. ὥς ναύταισιν Eust., ὥς ναύταισιν scripsi, et ὥς praecivit Bergk.

124

χαλκὸν ἀθέριτον ἀσπίδος ὑπερτενῇ

Anecd. Bekk. p. 353, 11: ἀθηρῆς· ἴσως μὲν ὁ ἀτειρῆς (ἀτηρῆς cod.) ἢ ὁ ἀντερειστικός. Αἰσχύλος *Ἀγαμέμνονι* (*Μέμνονι* Wellauer) ἄρκιον — ὑπερτενῇ. ἢ ὁ λαμπρός, ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθροούμενος· ἢ ὁ ἀθερίζων καὶ οὐδενὸς ἔχων λόγον διὰ σκληρότητα· ἢ ὁ ὀξύς, παρὰ

τοὺς ἀθέρας. cf. Hesych. 1 p. 126: ἀθερός· ὁ σίδηρος, ἀτειρός (ἀτη-
ρός cod.), ὅταν θερίζῃ· ἢ θεριστικός, ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμε-
νος, ὀξύς, ἢ ἀσταχύων. Aeschylea verba certam medelam non ad-
mittunt: ἀθέριστον ἀσπίδων ci. Blomfield.

125

σὺν δόρει στρατόν

Anecd. Oxon. vol. 1 p. 122, 17: δουρί· πέντε ἔχει δοτικάς. — ἡ
δόρει παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἀγαμέμνονι (Μέμνονι Lehrsius) 'σὺν δόρει
στρατόν'.

126

γονίας

Hesych. 1 p. 850: γονίας· εὐχερής. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι (Μέ-
μνονι ci. Wagner).

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ

Myrmidones, Nereides, Phryges eiusdem trilogiae fuisse pro-
babiliter statuunt Welckerus et alii. 'In Myrmidonibus, quantum
colligi potest, Achilles, quum precibus et necessitate victus tan-
dem Patroclum in proelium ire passus esset, isque esset ab Hectore
occisus, mortuum deflebat. Nereides pugnam Achillis, qui nova a
matre arma accepisset, necemque Hectoris videntur continuisse.
In Phrygibus Priamus corpus filii ab Achille redemit.' HERMANNVS
Opusc. V p. 136. Aeschylum secutus est Attius in Myrmidonibus
(Ribbeckii Trag. Lat. p. 115 sq.). Achillem etiam in Myrmidoni-
bus taciturnum fuisse tradit Schol. Ar. Ran. 911 vix recte. Quem
Strabo ex huius dramatis prologo versum affert, ἰὼ Κάικε κτέ., auc-
tore Pauwio ad Μυσοῦς rettulimus. Euripideum illud βέβληκ'
Ἀχιλλεύς δύο κύβω καὶ τέσσαρα Myrmidonibus adscribitur in Scho-
lio recenti Ar. Ran. 1400, cui loco fortasse ne hoc quidem tribuen-
dum, ut talorum ludum in Myrmidonibus memoratum credamus.

127

τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
δοριλυμάντους Δαναῶν μόχθους
οὓς . . . εἴσω κλισίας

Harpoer. p. 159, 8: προπεπωκότες, ἀντὶ τοῦ προδεδακότες. — ἐν
ἀρχῇ δὲ τῶν Μυρμιδόνων Αἰσχύλος (αἰσχύλου AB) 'τάδε — κλισίας'.
Ar. Ran. 992: 'τάδε — Ἀχιλλεῦ' (vs. 1). ubi Schol.: ἔστι δὲ ἀρχὴ
αὕτη Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. vs. 3 οὓς σὺ προπίνεις εἴσω κλισίας ci.
Blomfieldius, οὓς προπεπωκῶς εἴσω κλισίας Heathius.

128

Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ', ἀνδροδαίχτον ἀκούων
ἰὴ κόπον, οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

Ar. Ran. 1264: 'Φθιώτ' — ἄρωγάν;' ubi Schol.: ἔστι δὲ ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. Scholion recens: τοῦτο ἀπὸ τῶν πρέσβων πρὸς Ἀχιλλέα Αἰσχύλος πεποίηκεν. ἔστι δὲ ἐκ Μυρμιδόνων. Versum alterum repetit Aristophanes Ran. 1267 1271 1275 1277. cf. Schol. (cod. Barocc.) vs. 1267: ἰστέον ὅτι τὸ 'ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν' παίζων πανταχοῦ ἐπιφέρει, κυρίως ἐκείνων τῶν ἱαμβείων ὄν, τοῦ 'Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ'. Schol. vs. 1275 (similiter Suidas v. ἰή): ὡς ἐφυννίω δὲ κέχρηται τῷ 'ἰήκοπον οὐ πελάθεις' (ἐπ' ἄρωγάν addit Suidas). Verba Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ ad Cinesiam irridendum detorsit Strattis (Com. 2 p. 769) teste Athenaeo XII p. 551 D, qui causam addit parum probabilem, διὰ τὸ ἐν τῇ αὐτοῦ ποιήσει συνεχῶς τὸ 'Φθιώτα' λέγειν. vs. 1 Ἀχιλλεῦ] Ἀχιλεῦ Aristophanis libri deteriores. vs. 2 ἰήκοπον libri, ἰή κόπον Heathius.

129

δεκέμβολος

Schol. Ar. Av. 1256 τριέμβολον — μήποτε δὲ καὶ πλοίου τις ἦν κατασκευή. καὶ γὰρ δεκέμβολον Αἰσχύλος εἶπε τὴν τοῦ Νέστορος ναῦν ἐν Μυρμιδόσιν. Similiter Suidas v. τριέμβολον.

130

ἐπ' αἰτὸς δὲ ξουθὸς ἱππαλεκτρυνῶν
στάζει . . θέντων φαρμάκων πολὺς πόνος

Ar. Pac. 1177: κατὰ φεύγει πρῶτος ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυνῶν τοὺς λόφους σείων. ubi Schol. cod. Ven.: τοῦ παρ' Αἰσχύλῳ πολλάκις (l. ἐν Μυρμιδόσι) κληθέντος ἱππαλεκτρυνόνο, ὃν αἰεὶ κωμικοὶ λεχθέντα ἐν Μυρμιδόσι (l. πολλάκις) μέμνηται. ἄλλως. ὁ Αἰσχύλος 'ἀπὸ δ' αὐτε — πόνος'. Ar. Av. 800: εἶτ' ἐξ οὐδενὸς μεγάλα πρᾶττει, καστὶ νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρυνῶν. ubi Schol. vs. 799: παρὰ τὰ γραφέντα ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. Ar. Ran. 932: ΔΙΟΝ. ἐγὼ γοῦν ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρυνόνα ζητῶν, τίς ἐστιν ὄρνις. ΛΙΣΧ. σημείον ἐν ταῖς ναυσίν, ωμαθέστατ', ἐνεγέγραπτο. ubi Schol.: προεῖρηται ὅτι ἐκ τῶν Μυρμιδόνων ἐστὶν ἐπὶ νεώς 'ἐπὶ — ἱππαλεκτρυνῶν' (vs. 1). vs. 1 ἀπὸ δ' αὐτε Schol. Ar. Pac., ἐπὶ δ' αἰετὸς Schol. Ar. Ran., ἐπ' αἰετὸς δὲ scripsi. ἱππαλεκτρυνόνας Aeschyleos commemorat etiam Ar. Ran. 937 (cf. fr. 434). vs. 2 στάζει κηρόθεν τῶν cod. Ven. secundum Dindorfium, στάζει κηρ. θέντων secundum Bekkerum, στάζει κριθέντων ci. Hermannus.

131

σέβας δὲ μηρῶν ἀγνὸν οὐκ ἐπηδέσω,
ὦ δυσχάριστε, τῶν πυκνῶν φιλημάτων.

Ath. XIII p. 602 E de puerorum amore disserens: Αἰσχύλος τε καὶ Σοφοκλῆς ἀναφανδὸν ἔφασαν, ὁ μὲν ἐν Μυρμιδόσι 'σέβας — φι-

λημάτων', ὁ δ' ἐν Κολχίσι κτέ. Plut. Mor. p. 751 C: πρόσλαβε δὲ τῷ Σόλωνι καὶ τὸν Αἰσχύλον λέγοντα 'σέβας — φιλημύτων'. vs. 2 sine p. et fab. nom. habet Plutarchus Mor. p. 61 A. Locum respicit Athenaeus XIII p. 601 A: καὶ Αἰσχύλος μέγας ὢν ποιητῆς καὶ Σοφοκλῆς ἤγον εἰς τὰ θεάτρα διὰ τῶν τραγωδιῶν τοὺς ἔρωτας, ὁ μὲν τὸν Ἀχιλλέως πρὸς Πάτροκλον, ὁ δ' ἐν τῇ Νιόβῃ τὸν τῶν παίδων. item Plat. Sympos. p. 180 A: Αἰσχύλος δὲ φλυαρεῖ φάσκων Ἀχιλλέα Πατρόκλου ἔρᾶν, ὅς ἦν καλλίων οὐ μόνον Πατρόκλου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἡρώων ἀπάντων καὶ ἔτι ἀγένειος, ἔπειτα νεώτερος πολὺ, ὥς φησὶν Ὅμηρος. vs. 1 ἄγιον Ath., om. Plut., ἀγνὸν Canter. οὐκ ἐπηδέσω Athenaci L (ubi οὐκ ἐπιδέσω P), οὐ κατηδέσω Plut. vs. 2 πυκνῶν] πικρῶν Plut. Mor. p. 751.

132

μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβῆς ὁμιλία

Lucianus Amor. c. 54 vol. 2 p. 457: οὐδὲ γὰρ ὁ Πάτροκλος ὑπ' Ἀχιλλέως ἠγαπᾶτο μέχρι τοῦ καταντικρὺ καθέζεσθαι — ἀλλ' ἦν καὶ τῆς ἐκείνων φιλίας μεσῖτις ἡδονή· στένων γοῦν Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀταμιεύτῳ πάθει πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀπερράγη, 'μηρῶν — ὁμιλία' κλαίων (καλλίω vel καλλίων libri, correxit Dobraeus). Aeschyli esse versum iudicavit Porsonus in Eur. Med. 750.

133

καὶ μὲν, φιλῶ γάρ, ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε

Anecd. Bekk. p. 321, 22 et Suidas: ἀβδέλυκτα — ἃ οὐκ ἂν τις βδελυχθείη καὶ δυσχεράνειε. τραγικωτέρα δὲ ἡ λέξις. Αἰσχύλος Μυρμιδόσιν (Μυρμ. om. Anecd. Bekk.) 'καὶ — τάδε'. Similiter Zon. Lex. p. 9, ubi poetae et fabulae nomen om., sicut in Anecd. Paris. vol. 4 p. 85, 23. φιλῶ γε ἀβδέλυκτ' Bekkerus. ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ] ἀβδέλυκτά μοι Anecd. Paris.

134

Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος
τὸν ζῶντα μᾶλλον· τὰμὰ γὰρ διοίχεται.

Ar. Eccl. 392: Ἀντίλοχ' — διοίχεται. ubi Schol. (cf. Suid. v. ἀποίμωξόν με): παρὰ τὸ ἐξ Αἰσχύλου Μυρμιδόνων 'Ἀντίλοχ' — μᾶλλον'. Etiam verba τὰμὰ γὰρ διοίχεται ex Aeschylo repetita esse vidit Gafaker. vs. 1 τοῦ τεθνηκότος] τοῦ τριωβόλου iocans sufficit Aristophanes. Verba sunt Achillis, cui Patrocli interfecti nuntium attulit Antilochus.

135

ᾧδ' ἐστι μύθων τῶν Λιβυστικῶν κλέος,
πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν ἄετον

εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος·
τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς
ἀλίσκόμεσθα.

Ar. Av. 808: ταυτὶ μὲν ἠγάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον· 'τάδ' — πτεροῖς' (vs. 4). ubi Schol. vs. 807: κατὰ τὸν Αἰσχύλον] ἐκεῖνος γὰρ Αἰβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν 'ὡς — ἀλίσκόμεθα'. πεποίηκε γὰρ ὁ Αἰσχύλος αἰετὸν τετρωμένον λέγοντα ταῦτα, ἐπειδὴ εἶδε τὸ βέλος ἐπτερωμένον καὶ ἐμπεπαρμένον αὐτῷ. Schol. vs. 808: ὅλον τοῦτο ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. Ex Scholiis haec repetit Suidas v. ταυτὶ μὲν et (quo loco vs. 1 om.) v. οὐχ ὑπ' ἄλλων. Diogenianus praef. p. 180: Αἰβυκὸς δὲ αἶνος ἀπὸ τοῦ ἔθνους εἰρησθαι λέγεται ἀπὸ Αἰβυκὸς τινος· οἱ δὲ Κύβισσαν εὐρετὴν γενέσθαι τοῦ εἵδους τούτου, ὡς Αἰσχύλος διασαφεῖ 'ὡδ' — κλέος' (vs. 1). vs. 1 ὡδ' Diog., ὡς δὲ Schol. Ar., ὅδ' Suid. Αἰβυστικῶν] Αἰβυκῶν τὸ Diog. κλέος] λόγος Schol. Ar. et Suid. vs. 2 αἰετὸν libri. vs. 3 μηχανὴν] τὴν μηχανὴν τοῦ Suidas v. οὐχ ὑπ' ἄλλων. vs. 4 multi respiciunt. Ath. XI p. 494 B: καὶ ταῦτα οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς σαντοῦ πτεροῖς κατὰ τὸν Θανυμάσιον Αἰσχύλον ἀλίσκη. Aristides vol. 2 p. 17: εἰ δ' αὖ βούλει, τὸ τοῦ Αἰσχύλου, τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτοῦ πτεροῖς, ἃ θρυλεῖς ἐν ἐκείνοις τοῖς λόγοις ἀλίσκη. Dionysius Hal. de admir. vi Demosth. c. 7 vol. 6 p. 971: τὰ νῦν γὰρ οὐκέτι πόρρω διθυράμβων τινῶν φθέγγομαι· [τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, [ἀλλὰ] τοῖς αὐτῶν λόγοις ἀλίσκόμεθα [κατὰ τὴν τραγωδίαν, δαιμονιώτατε Πλάτων (ita locum mutilum restituit Porsonus). Galenus vol. 5 p. 395 (vol. 1 p. 280 ed. Basil., vol. 5 p. 144 Chart.): καὶ τάχ' οὐχ ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἀλίσκόμεθα. Philo Iud. vol. 2 p. 501: τὰ δ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἀλίσκόμενα, φησὶν ὁ τραγικός. Eust. Il. p. 632, 35: καὶ ταῦτα οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτοῦ, τραγωδικῶς εἰπεῖν, ἀλίσκόμενον πτεροῖς. cf. Suidas v. πάγας (Schol. Aesch. Ag. 822 p. 509 ed. Dind.): καὶ τοῦτο δήπου τὸ Αἰσχύλου, τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς περιπεσὼν καὶ ἐνσχεθεῖς ταῖς πάγαις, ἃς ἄλλοις ὑφῆκε*). vs. 5 ἀλίσκόμεθα plerique, ἀλίσκόμεσθα Suidas v. ταυτὶ μὲν.

*) Similiter alii locuti sunt, fortasse et ipsi Aeschyleorum verborum memores. Ἠγνόνουν ὁ δαίλαιος τοῖς ἑμμαντοῦ πτεροῖς ἀλίσκόμενος Gregorius Nyss. Epist. 1 in Gallandi Bibl. Patr. vol. 6 p. 626 C. τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς ἐάλωσ Procopius Gaz. Epist. 62 in Maii Class. Auct. vol. 4 p. 246. τοῖς οἰκείοις πτεροῖς καὶ λόγοις ἀλίσκη Aristides vol. 2 p. 624. τοῖς οἰκείοις γάρ, φησί (sc. Iulianus), πτεροῖς κατὰ τὴν παροιμίαν βαλλόμεθα Theodoretus Hist. Eccl. 3, 4 vol. 3 p. 921. τοῖς σοῖς ἀλίσκη πτεροῖς μὲν οὖν οὐκ ἂν εἴποισι, τέως δὲ λόγοις Pachym. p. 104. τοῖς οἰκείοις ἀλώσῃ πτεροῖς Schol. Luciani p. 118. τοῖς ἰδίους κατὰ τὴν παροιμίαν ἐάλωσαν πτεροῖς Zacharias Mityl. p. 139. τοῖς ἑμοῖς, τὸ τοῦ λόγου, κατ' ἐμοῦ κέχρηται πτεροῖς Heliodorus 2, 33. ἠττωμένους ἐν ἅπασιν καὶ οἰκείοις, τὸ τοῦ λόγου, πτίλοις (πίλοις ed.) ἀλίσκομένους Vita Maximī Conf. vol. 1 p. xviii.

136

ὄπλων ὄπλων δεῖ

Ar. Av. 1420: πτερῶν πτερῶν δεῖ· μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον. ubi Schol.: παρὰ τὸ Αἰσχύλου ἐκ Μυρμιδόνων 'ὄπλων ὄπλων δεῖ'.

137

ἄγρεμον

Hesych. 1 p. 65: ἄγρεμον· τὸν κάμακα, ἀπὸ τοῦ αἰρεῖν (malim ἄγρεῖν) καὶ λαμβάνειν, ἡγουν ἄγρεύειν· ἢ λαμπάδα, ἢ δόρυ. Αἰσχύλος δὲ Μυρμιδόσιν (μυρμή^δ cod.) ἀγρέμονα τὸν ἐπιμήνιον. 'Rectius fortasse scriptum est apud Favorinum Αἰσχύλος ἐν Μυρμιδόσιν, nisi quod ἀγρέμονα, non ἄγρεμον, posuisse videtur Aeschylus. Tum nova glossa est ἀγρέμονα τὸν ἐπιμήνιον'. HERMANNVS.

138

ἐγκουράδι

Hesych. 1 p. 1072: ἐγκουράδες· τὰ ἐν τῷ προσώπῳ στίγματα, καὶ οἱ ἐν ταῖς ὀροφαῖς γραφικοὶ προσώπων πίνακες. ἔστι γὰρ κουράς ἡ κορυφή (ὀροφή Struvius) καὶ ὁ γραπτὸς πίναξ. ἐγκουράς δὲ γεγραμμένος. Αἰσχύλος Μυρμιδόσιν. idem 2 p. 331: κουράς· ἡ ἐν τοῖς ὀροφήμασι γραφή, ὀροφικὸς πίναξ. παρὰ δὲ Αἰσχύλῳ ἐν Μυρμιδόσιν ἀμφιβάλλει (ἀμφιβάλλεται Hermannus) ἐγκουράδι. ἔστι δὲ ἐγκουράς ὀροφικὸς πίναξ. 'Apparet dubitasse grammaticos, utrum ἐγκουράδι an ἐν κουράδι scripsisset Aeschylus'. HERMANNVS. Cf. Lobeckins Pathol. Prol. p. 451.

ΜΥΣΟΙ

De Aeschyleo dramate intellegunt locum Aristotelis Poet. c. 24 p. 1460 a 32: τοὺς τε λόγους μὴ συνλίστασθαι (sc. δεῖ) ἐκ μερῶν ἀλόγων, ἀλλὰ μάλιστα μὲν μηδὲν ἔχειν ἄλογον, εἰ δὲ μή, ἔξω τοῦ μυθεύματος, ὥσπερ Οἰδίπους τὸ μὴ εἰδέναι πῶς ὁ Λαῖος ἀπέθανεν, ἀλλὰ μὴ ἐν τῷ δράματι, ὥσπερ ἐν Ἡλέκτρᾳ οἱ τὰ Πύθια ἀπαγγέλλοντες ἢ ἐν Μυσοῖς ὁ ἄφωνος ἐκ Τεγέας εἰς τὴν Μυσίαν ἦκων. ubi ὁ ἄφωνος dicitur Telephus, cf. Amphib. Com. 3 p. 313: ἔκυψεν ὥσπερ Τήλεφος πρῶτον σιωπῇ. καὶ δικαίως τοῦτό γε· ἅπαντες ἀνδροφόνοι γὰρ εἰσιν ἐνὶ λόγῳ. Alexis Com. 3 p. 467: δειπνεῖ δ' ἄφωνος Τήλεφος νεύων μόνον πρὸς τοὺς ἐπερωτῶντάς τι.

139

Ἰὼ Κάικε Μύσιαί τ' ἐπιρροαί

Strab. XIII p. 616: ῥεῖ δ' ἐκ τοῦ Τήμνου ποταμοῦ Μύσιος ἐμβάλλων εἰς τὸν Κάικον ὑπὸ ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ, ἀφ' οὗ δέχονται τινες εἰπεῖν Αἰσχύλον κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐν Μυρμιδόσι προλόγου 'Ἰὼ — ἐπιρροαί'. Macrobius Sat. 5, 20, 16: uliginosa — universae Mysiae arra, adhiberi potest testis Aeschylus, 'Ἰὼ — ἐπιρροαί'. Poetae

et fab. n. om. Schol. Hephaest. p. 163. Strabonem aut scripsisse aut debuisse scribere ἐν Μυσοῖς vidit-Panwius.

140

ποταμοῦ Καῖκου χαῖρε πρῶτος ὄργεων,
εὐχαῖς δὲ σῶζοις δεσπότης παιωνίαις

Phot. Lex. p. 344, 19 et Suid. v. ὄργεῶνες: — ἤδη δὲ μεταφέροντες καὶ τοὺς ἱερέας οὕτως καλοῦσιν — ὁ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς τὸν ἱερέα τοῦ Καῖκου προσαγορεύων 'ποταμοῦ — παιωνίαις'. Παρroc. v. ὄργεῶνας p. 139, 4: οἱ μέντοι ποιηταὶ ἔτατον τοῦνομα ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων, ὡς Ἀντίμαχος τέ που καὶ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς (μύσταις BC). vs. 2 σῶζοις Phot., σῶσεις (vel δώσεις et δώσοις) Suid. mox παιωνίας Suid.

• 141

Οἶος

Stephanus Byz. p. 487, 5: Οἶος, πολίχνιον Τεγέας. Αἰσχύλος Μυσοῖς.

NEANISKOI

Tetralogiae Lyeurgae drama tertium, cf. fr. 59. Νεανίσκους Hermannus dici suspicatur iuvenes Edonos recepto novi dei cultu sacra Bacchica celebrantes.

142

σαύρας ὑποσκίοισιν ἐν ψυκτηρίοις

Ath. XI p. 503 C: Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς καλεῖσθαι φησι ψυκτήρια καὶ τοὺς ἀλσώδεις καὶ συσκίλους τόπους τοῖς θεοῖς ἀνειμένους, ἐν οἷς ἔστιν ἀναψῦξαι. Αἰσχύλος Νεανίσκοις 'σαύρας — ψυκτηρίοις'. αὐρας ci. Valek. ὑποσκίοισιν AC, ὑπηκόοισιν PVL.

143

ἀρείφατον λῆμα

Hesych. I p. 522: ἀρείφατον λῆμα· ἰσχυρόν, ἀντὶ τοῦ Ἄρει ἐοικός (ἀντιάρει ἐοικώς codex). Αἰσχύλος Νεανίσκοις.

144

ἀφοίβατον

Hesych. I p. 646: ἀφοίβατον· ἀκάθαρτον (ἀνακάθαρτον codex). Αἰσχύλος Νεανίσκοις. Corrigunt ἀφοίβαντον sicut scribitur Eum. 237, quae forma mihi vitiosa videtur; fortasse ἀφοίβαστον legendum cum Salmasio.

145

Ὀκτώπας

Phot. Lex. p. 326, 15: Ὀκτώπαν ποταμὸν Αἰσχύλος διαπέπλευκε Νεανίσκοις. ὀκτώπας, ἦτοι ὁ σκορπίος. ὀκτώπους, ἢ ὁ μακρὸς ὀκτώ

ποδῶν. Praecedunt haec: ὀκτώπηχυς καὶ ὀκτώπους. Φιλήμων. Hermannus locum sic voluit in ordinem redigi: ὀκτώπηχυς καὶ ὀκτώπους. Αἰσχύλος Νεανίσκοις. Φιλήμων ὀκτάπουν, 'ποταμὸν διαπέπλευκεν ὀκτάπους'. ἦτοι ὁ σκορπίος, ἢ ὁ μακρὸς ὀκτὼ ποδῶν. cui coniecturae non favet Hesychius 2 p. 739: Ὀκτώπας ποταμός.

NEMEA

Respicitur hoc drama, cuius notitiam uni debemus fabularum catalogo in Schol. Pind. Nem. prol. p. 425: τὰ Νέμεά φασιν ἄγεσθαι ἐπὶ Ὀφέλτῃ — ἄλλοι δέ, ὧν ἔστι καὶ Αἰσχύλος, ἐπ' Ἀρχεμόρῳ τῷ Νεμέας παιδί. Hermannus eiusdem trilogiae Nemea fuisse videtur atque Hypsipyle: cf. Apollod. 3, 6, 4.

ΝΗΡΕΙΔΕΣ

Vide quae de Myrmidonibus diximus p. 31.

146

δελφινηρὸν πεδίου πόντου
διαμειψάμεναι

Schol. Eur. Phoen. 209: ἀκάρπιστα δὲ πεδία τὴν θάλασσαν φησὶν — καὶ Αἰσχύλος Νηρείσι 'δελφίνηρον — διαμειψάμεναι'. vs. 1 δελφίνηρον Havn., δελφινόρον vel δελφίνορον alii, δελφινόφορον Barnesius, δελφινηρὸν Hermannus.

147

ἐναροκτάντας δὲ φθογγ . . . κότος ὕψου
τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει

Hesych. 1 p. 1214: ἐναροφόρος· σκυλοφόρος. 'ἐναροκτάντας — ἀπολέψει'. Αἰσχύλος ἐν Νηρείσιν. οἱ ὑπομνηματισταὶ παρὰ τὸ 'οὐχ ὁσίη φθιμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι' (Od. X, 412), ἵνα ἢ ὁ νοῦς, ὁ δὲ ἐναροκτάντας θάνατον (θάνατος Hermannus) μὴ ἐπικανχώμενος τὸ ἐκ τῶν θεῶν τέλος ὕψου ἀπολείψει, τὰ τῶν ἀθανάτων ὕψη, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ἥξει. Eust. II. p. 437, 20: ἐκ τοῦ ἐναίρειν καὶ κτείνειν ἐναροκτάντας ὁ θάνατος. vs. 1 ἐναροκτάντας δὲ φθόγος αὐχαῖς ἔγκοτος ὕψου ci. Hermannus. vs. 2 ἀπολέψει cod., ἀπολείψει Musurus. Aeschylum addidisse ἥξει τ' ἐχθροὺς ex Hesychii interpretatione καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ἥξει collegit Hermannus.

148

κάμακος εἶσιν κάμακος γλώσσημα διπλάσιον

Schol. Pind. Nem. 6, 85: δίκρουν γὰρ ὥστε δύο ἀκμὰς (αἰχμὰς Herm.) ἔχειν καὶ μιᾷ βολῇ [ὥστε] δισσὰ τὰ τραύματα ἀπεργάζεσθαι. καὶ Αἰσχύλος ἐν Νηρείσι 'κάμακος — διπλάσιον'. κάμακος δ' εἶσιν γλώσσημα διπλοῦν (vel δικροῦν) ci. Hermannus, malim εἶσιν κάμακος γλώσσημα διπλοῦν cum Bothio.

ἄθῆρ

Hesych. 1 p. 127: ἄθῆρ· ἐπιδορατὶς, μεταφορικῶς. Αἰσχύλος Νηρεῖται (νηρεῖ codex). Anecd. Bekk. p. 353, 17: λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐπιδορατὶς ἄθῆρ.

NIOBI

De mytho cf. Hyginus fab. 9 Apollod. 3, 5, 6 Schol. Il. Ω, 602 Ov. Met. 6, 146 sqq. Niobidarum numerum ex Aeschylo commemorat Scholion Eur. Phoen. 159: περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτὸς Εὐριπίδης ἐν Κρεσφόντῃ φησὶ 'καὶ δις ἔπι' αὐτῆς τέκνα Νιόβης θανόντα Λοξίου τοξεύμασιν'. καὶ Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῃ ὁμοίως ζ' αὐτὰς λέγουσιν, εἶναι δὲ ἑπτὰ καὶ τοὺς ἄρρενας. Vita Aeschyli p. 3, 10 (Westerm. Biogr. p. 119, 35): διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων κωμωδεῖται παρ' Ἀριστοφάνους. ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ Νιόβῃ (Νιόβῃ addidit Bothius) ἕως τρίτου μέρους ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη· ἐν τε τοῖς ἑκτοροῦς λύτροις Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος οὐ φθέγγεται πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαῖα. Ar. Ran. 911: πρῶτιστα μὲν γὰρ εἶνα τιν' ἂν καθῖσεν ἐγκαλύψας, Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς, πρόσχημα τῆς τραγωδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτὶ. Schol. Aesch. Prom. 436: σιωπῶσι γὰρ παρὰ ποιηταῖς τὰ πρόσωπα ἢ δι' αὐθάδειαν, ὥς Ἀχιλλεὺς ἐν τοῖς Φρυγί Σοφοκλέους*), ἢ διὰ συμφορὰν, ὥς ἡ Νιόβῃ παρ' Αἰσχύλῳ. Eust. Od. p. 1941, 1: καὶ γὰρ τοὶ παρὰ Αἰσχύλῳ κάθηνται πού πρόσωπα σιωπῶντα ἐφ' ἱκανὸν κατὰ σχῆμα ἢ πένθους ἢ θαυμασμοῦ ἢ τινος ἑτεροῦ πάθους. Eust. Il. p. 1343, 62: ὁ Σικυνώνιος Τιμάνθης (Σημάνθης ed.) τὴν ἐν Αὐλλίδι γράφων σφαγὴν τῆς Ἰφιγενείας ἐκάλυψε τὸν Ἀγαμέμνονα, ὅπερ καὶ Αἰσχύλος μιμησάμενος τὴν τε Νιόβην καὶ ἄλλα πρόσωπα ὁμοίως ἐσχημάτισε. Difficillimus et graviter corruptus est locus Aristotelis Poet. c. 18 p. 1456 a 17: χρὴ δὲ — μὴ ποιεῖν ἐποποιικὸν σύστημα τραγωδίαν· ἐποποιικὸν δὲ λέγω τὸ πολὺμυθον, οἷον εἴ τις τὸν τῆς Ἰλιάδος ὅλον ποιοῖ μῦθον. ἐκεῖ μὲν γὰρ διὰ τὸ μῆκος λαμβάνει τὰ μέρη τὸ πρέπον μέγεθος, ἐν δὲ τοῖς δράμασι πολὺ παρὰ τὴν ὑπόληψιν ἀποβαίνει. σημεῖον δέ, ὅσοι πέρσιν Ἰλίου ὅλην ἐποίησαν καὶ μὴ κατὰ μέρος, ὥσπερ Εὐριπίδης Νιόβην, καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος, ἢ ἐκπίπτουσιν ἢ κακῶς ἀγωνίζονται, ἐπεὶ καὶ Ἀγάθων ἐξέπεσεν ἐν τούτῳ μόνῳ. Ar. Vesp. 579 ad Sophocleam Νιόβην rettulerim. Verba ἔρχομαι, τί μ' αὖεις (Diog. L. 7, 28 Suid. v. αὖεις Stob. Flor. 7, 45) neque Aeschylo tribui debebant nec Sophocli; Timothei potius esse docet Macho Ath. VIII p. 341 C: ὁ Τιμοθέου Χάρων σχολάζειν οὐκ ἔα οὐκ τῆς Νιόβης, χωρεῖν δὲ πορθητὸν ἀναβοᾷ, καλεῖ δὲ μοῖρα νύχιος.

*) Immo Aeschyli, quod intellexit Menagius.

150

Ἰστρος τοιαύτας παρθένους λοχεύεται

Hephaest. p. 7 etiam in media voce diphthongum nonnunquam corripit docens: *Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ Ἰστρος — λοχεύεται*. Priscianus Inst. p. 592, 16 (vol. 1 p. 47 Kr.): *oe quoque idem patitur (corripitur) apud Graecos. Aeschylus Ἰστρος — λοχεύεται*. Eust. Od. p. 1665, 38: οὕτω δὲ καὶ ἐν τῷ Ἰστρος — μνηστεύεται ἡ δευτέρα χώρα βραχεῖαν ἔχει τὴν κατάρχουσαν λέξιν. Gramm. fragm. post Prisciani Inst. lib. V (vol. 1 p. 192 ed. Hertz.): *oe autem diphthongus apud Graecos etiam in principio dictionis pro brevi accipitur: ὀϊστρος — λοχεύεται*. Ἰστρος] οἰστρος v. l. in Heph. et fragm. gramm. τοιαύτης v. l. in Heph., τοιάσδε fragm. gramm. παρθένου v. l. in Heph. λοχεύεται] μνηστεύεται Eust.

151

**θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς,
ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ.**

Plato Reip. II p. 380 A (quem locum repetit Eusebius Praep. Evang. p. 643 C): οὐδ' αὖ, ὥς *Αἰσχύλος* λέγει, ἐατέον ἀκούειν τοὺς νέους, ὅτι *θεὸς — θέλῃ*. Aeschylea verba om. p. et fab. n. afferunt Plut. Mor. p. 17 B 1065 E Stob. Flor. 2, 7.

152

ἐφημένη

τάφον τέκνοις ἐπῶξε τοῖς τεθνηκόσιν

Hesych. 1 p. 1412: ἐπῶζειν· ἐπικαθῆσθαι τοῖς ὧϊς. *Αἰσχύλος Νιόβῃ μεταφορικῶς ἐφημένη — τεθνηκόσιν*. vs. 1 ἐφιμένη cod., ἐφημένη Musurus. vs. 2 τάφῳ Musurus. ἐπῶξε Hesychius, ἐπῶξε scripsi, quod derivandum ab verbo ἐπόζω. Vide quae de hoc loco dixi Aristoph. Byz. p. 162.

153

**σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὁδόν,
Βερέκυντα χῶρον, ἐνθ' Ἀδραστείας ἔδος
Ἰδῇ τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασι
πρέπουσι μήλων, πᾶν δ' ἐρέχθει πέδον.**

Strab. XII p. 580: λέγεται δὲ τινα φύλα Φρύγια οὐδαμοῦ δεικνύμενα, ὥσπερ οἱ Βερέκυντες. καὶ Ἀλκμᾶν λέγει *Φρύγιον* ἠΰλησε μέλος τὸ Κερβήσιον. καὶ βόθυνός τις λέγεται Κερβήσιος ἔχων ὀλεθρίους ἀποφοράς· ἀλλ' οὗτός γε δείκνυται, οἱ δ' ἄνθρωποι οὐκ ἐθ' οὕτω λέγονται. *Αἰσχύλος* δὲ συγχεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ· φησὶ γὰρ ἐκείνη μνησθήσεται (μνησθήσεσθαι Casaub.) τῶν περὶ Τάνταλον *οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ Διὸς πατρώου βωμός ἐστι* (fr. 157, 2 et 3). καὶ πάλιν *Σίπυλον Ἰδαίαν ἀνὰ χθόνα* (fr. 158). καὶ ὁ Τάνταλος λέγει *σπείρω — πέ-*

δον'. Plut. Mor. p. 603 A: τί γὰρ ἡ πλατεῖα χώρα πρὸς τὸν ἄλνπον βίον; οὐκ ἀκούεις τοῦ Ταντάλου λέγοντος ἐν τῇ τραγωδίᾳ 'σπείρω — χῶρον' (vs. 1 et 2), εἴτα μετ' ὀλίγον λέγοντος 'θυμὸς — ἄγαν' (fr. 154); Plut. Mor. p. 778 B sine poetae et fab. n.: 'σπείρω — χῶρον'. vs. 2 Βερέκυνθα Plut. vs. 4 ἔρπουσι libri, πρέπουσι H. L. Ahrensius. ἐρέχθει *Cglrun*, ἐρέχθειον *Dhi*, ἐρέχθεται ci. Meinek. Vind. Strab. p. 198 sq., nisi praeferendum sit πᾶν τ' Ἐρέχθειον πέδον.

154

οὐμὸς δὲ πότμος οὐρανῷ κυρῶν ἄνω
ἔραζε πίπτει καὶ με προσφωνεῖ τάδε·
γίγνωσκε τὰνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν.

Plut. Mor. p. 603 A, quem locum in fr. 153 attulimus. vs. 1 θυμὸς δὲ ποθ' ἄμὸς libri, οὐμὸς δὲ πότμος Porsonus.

155

καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς

Ar. Av. 1247: ἄρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα μέλαθρα μὲν αὐτοῦ 'καὶ δόμους — αἰετοῖς;' ubi Schol.: καὶ δόμους Ἀμφίονος] ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου. ἐξέρριπται (ἐνέρραπται Herm.) δὲ τὸ Ἀμφίονος (δὲ τ' ἀμφίονος cod.) ἐκ μονωδίας (παρωδίας Herm.). In his quid Aeschyleum sit, quid Aristophanes mutarit, parum certo constat.

156

μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δῶρων ἔρα,
οὐδ' ἄν τι θύων οὐδ' ἐπισπένδων ἄνοις,
οὐδ' ἔστι βωμὸς οὐδὲ παιωνίζεται·
μόνου δὲ Πειθῶ δαιμόνων ἀποστατεῖ.

Stob. Flor. 118, 1: Αἰσχύλου Νιόβης. 'μόνος — ἀποστατεῖ'. Schol. Il. I, 158 (cf. Eust. Il. p. 744, 3): ἐν οὐδεμιᾷ πόλει Ἴδου βωμὸς ἔστιν. Αἰσχύλος φησὶν 'μόνος — παιωνίζεται' (vs. 1 — 3). Versum primum repetit Ar. Ran. 1392, ubi Scholion recens ad vs. 1386: τὸ δ' ἐξῆς ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου. eundem versum sine fab. n. afferunt Schol. Soph. El. 139 et Suidas v. θανατῶν, v. μόνος θεῶν, v. πάγκοινος, sine poetae et fab. n. Schol. Eur. Alc. 55. vs. 1 θεῶν γὰρ] γὰρ θεῶν Schol. Soph. et Schol. Eur., θεῶν γε Suidas v. πάγκοινος, θεῶν (γὰρ om.) Suidas v. μόνος θεῶν et Eust. vs. 2 οὐδ' — οὐδ' Schol. Il. et Eust., οὐτ' — οὐτ' Stob. vaoῖς Stob., λάβοις Schol. Il. et Eust., ἄνοις Dobraeus. huc rettulerim Anecd. Bekk. p. 406, 9: ἄνοις· ἀντὶ τοῦ ἀνύοις. Φρύνιχος (grammaticus, nisi fallor). vs. 3 οὐ βωμὸς ἔστιν Stob., οὐδ' ἔστι βωμὸς Schol. Il. et Eust.

157

οἱ θεῶν ἀγχισπόροι

οἱ Ζηνὸς ἐγγύς, ὧν κατ' Ἰδαῖον πάγον
Διὸς πατρῶου βωμός ἐστ' ἐν αἰθέρι,
κοῦπω σφιν ἐξίτηλον αἷμα δαιμόνων.

Plat. Reip. III p. 391 E: πᾶς γὰρ ἑαυτῷ συγγνώμην ἔξει κακῷ ὄντι, πεισθεὶς ὡς ἄρα τοιαῦτα πράττουσί τε καὶ ἔπραττον καὶ 'οἱ θεῶν — δαιμόνων'. Aeschyleae Niobae haec esse docet qui partem vs. 2 et 3 affert, Strabo XII p. 580 (vide fr. 153). vs. 1 et 2 respicit Lucianus Enc. Demosth. 13 vol. 3 p. 501: τῶν ψυχῶν ὅσαι Ζηνὸς ἐγγύς καὶ θεῶν ἀγχισπόροι, φησὶν ὁ τραγικός. Phot. Lex. p. 6, 7 sive Anecd. Bekk. p. 332, 25: ἀγχισπόροι· ἐγγύς γένους ὄντες (ὄντες om. Phot.). Synesius Dion. p. 51 C: προέδοσαν γὰρ αὐτὰς ἄνδρες ἀγχισπόροι τῶν θεῶν. Damascius in Phot. Bibl. p. 336 b 19 (cf. p. 350 a 9): τὴν χρυσὴν γενεάν ἣ το θεῶν ἀγχισπόρον γένος. idem in Phot. Bibl. p. 338 a 16 (Suid. vv. ἀγχισπόρος et πολυήκοος): γενναίας φύσεως καὶ θεῶν ἀγχισπόρου. vs. 2 ὧν κατ' Ἰδαῖον πάγον Plat., οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ Strab.

158

Σίπυλον Ἰδαίαν ἀνὰ

χθόνα

Strab. XII p. 580, vide fr. 153. Σίπυλον Ἰδαίαν χθόνα ci. Bothius.

159

Philostr. V. Apoll. 4, 16 p. 71, 27 ed. Kays.: ἀλλὰ σύ, ἔφη (Achilles), Ἀπολλῶνιε, σοφοῖς γὰρ πρὸς σοφοὺς ἐπιτήδεια, τοῦ τε τάφου ἐπιμελήθητι καὶ τὸ ἄγαλμα τοῦ Παλαμήδους ἀνάλαβε, φανύλως διεσκιμαζόμενον. 'Senarius ex Aeschyli Nioba, σοφοῖς ἐστὶ γὰρ πρὸς σοφοὺς ἐπιτήδεια. prudentibus affinia inter se pleraque.' MORELLVS quo auctore nescimus. Aeschylum dixisse ὡς σοφοῖσι πρὸς σοφοὺς | ἐστὶ κηδεῖα ci. Hermannus. Anecd. Barocc. in Musei philol. Cantabr. vol. 2 p. 114: κηδεῖα, ἣ ἐπιγὰμβρευσις, παρ' Αἰσχύλῳ.

160

ἡμορίς

Hesych. 1 p. 1637: ἡμορίς· κενή, ἐστερημένη. Αἰσχύλος Νιόβη. Dubitatur utrum ἡμορίς an ἡμορος (cf. Phot. Lex. p. 70, 11 et Hesychius: ἡμορος· ἄμοιρος) corrigendum sit.

161

κάκαλα

Hesych. 2 p. 111: κάκαλα· τείχη. Αἰσχύλος Νιόβη. cf. Phot. Lex. p. 125, 4: κάκαλον· τεῖχος.

ΞΑΝΤΡΙΑΙ

Schol. Aesch. Eum. 26: νῦν φησιν ἐν Παρνασσῷ εἶναι τὰ κατὰ Πενθέα, ἐν δὲ ταῖς Ξαντρίαις ἐν Κιθαιρῶνι. Elmsleius huc respexisse suspicatur Philostratum Imag. 1, 18 p. 394, 25 ed. Kays.: καὶ ἦδε σοι ἡ ἐλάτῃ χαμαὶ γυναικῶν ἔργον ἐκ Διονύσου μέγα, πέπτωκε δὲ τὸν Πενθέα ἀποσεισαμένη ταῖς βάκχαις ἐν εἵδει λέοντος, αἱ δὲ καὶ ξαίνουσι τὸ θήραμα μήτηρ ἐκελνῇ καὶ ἀδελφαὶ μητρός, αἱ μὲν ἀπορηγνῦσαι τὰς χεῖρας, ἡ δὲ ἐπισπῶσα τὸν υἱὸν τῆς χαίτης. Aliter statuit Fritzschius in Ar. Ran. p. 413—417.

162

ὄρεσιγόνοισι

Νύμφαις κρηνιάσιν κυδραῖσι θεαῖσιν ἀγείρω
Ἰνάχου Ἀργείου ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις

Ar. Ran. 1344: Νύμφαι ὄρεσιγόνοι. ubi Schol.: ἐκ τῶν Ξαντριῶν Αἰσχύλου (ita RV, Εὐριπίδου ceteri), φησὶν Ἀσκληπιάδης· εὗρε δὲ Ἀθήνησιν ἐν τινι τῶν διαθέντων (διαθέτων codex Θ, διασωθέντων ἀντογράφων Dobraeus, διασωθέντων Dindorfius) ὁρεσιγόνοισι (ὄρεσιγόνοι V) θεαῖσιν ἀγείρω, Ἰνάχου Ἀργείου ὑπὸ ποταμοῦ παισὶ βιοδώροις. Plat. Reip. II p. 381 D (quem locum repetit Eusebius Praep. Evang. p. 645 C): μηδὲ Πρωτέως καὶ Θέτιδος καταψευδέσθω μηδεὶς μηδ' ἐν τραγωδίαις μηδ' ἐν τοῖς ἄλλοις ποιήμασιν εἰσαγέτω Ἥραν ἡλλοιωμένην ὡς ἱέρειαν ἀγείρουσαν Ἰνάχου Ἀργείου ποταμοῦ παισὶ βιοδώροις. Diogenes Epist. 5 in *Notices et Extr.* X, 2 p. 241: τῶν τραγωδοποιῶν οἵτινες Ἥραν τε τὴν Διὸς παράκοιτιν ἔφασαν τὴν ἱέρειαν μεταμορφωθείσαν τοιοῦτον βίου σχῆμα ἀναλαβεῖν ὁρεσιγόνοισι κρηνιάσιν κυδραῖς θεαῖς ἀγείρουσαν Ἰνάχου Ἀργείας ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις. Pausan. 8, 6, 6: ὁ δὲ Ἰναχος ἐφ' ὅσον μὲν πρῶεσι κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν διὰ τοῦ ὄρους, τοῦτό ἐστιν Ἀργείοις καὶ Μαντινεῦσιν ὄρος τῆς γῶρας· ἀποστρέψας δὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τὸ ὕδωρ διὰ τῆς Ἀργείας ἦδη τὸ ἀπὸ τούτου κάτεισι, καὶ ἐπὶ τούτῳ τὸν Ἰναχον ἄλλοι τε καὶ Αἰσχύλος ποταμὸν καλοῦσιν Ἀργεῖον. vs. 1 et 2 ὄρεσιγόνοισι Νύμφαις κρηνιάσιν Meinekius restituit, vs. 2 κυδραῖσι Dindorfius.

163

ἐκ ποδῶν δ' ἄνω

ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα,
κέντημα λύσσης, σκορπίου βέλος λέγω.

Phot. Lex. p. 326, 22 et Suid. v. ὀκτώπουν: — παροιμία γὰρ ὁ σκορπίον ὀκτώπουν ἀνεγείρεις. ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλου Ξαντρίαις ἡ Λύσσα ἐπιθειάζουσα ταῖς βάκχαις φησὶ ἐκ — λέγω. vs. 3 γλώσσης libri, λύσσης Lobeckius.

164

ἄς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρεται
οὔτ' ἀστερωπὸν ὄμμα Λητῶας κόρης.

Galenus vol. 17, 1 p. 880 (vol. 5 p. 455 ed. Basil., vol. 9 p. 385 Chart.): ἐπὶ δὲ τῶν ἀκτίνων αὐτῶν δοκεῖ χρῆσθαι τῷ τῆς πέμφιγος ὀνόματι Σοφοκλῆς ἐν Κόλχοις —. οὕτω καὶ Αἰσχύλος ἐν Ξαντρίαις 'ἄς — κόρης'. initio ἐξ ἀντιαίαις libri, ἐν Ξαντρίαις ἄς Bentleius. Photius Lex. p. 409, 10: πέμφιξ· πνοή. Αἰσχύλος Ξαντρίαις ἐπὶ τῶν ἀκτίνων. vs. 2 ἀστέρων στόμα libri, ἀστερωπὸν ὄμμα Bentleius. Ceterum huic loco similia sunt quae in Prom. 796 dixit Aeschylus: μονόδοντες, ἄς οὔθ' ἥλιος προσδέρεται ἀκτῖσιν οὔτε νύκτερος μήνη ποτέ.

165

κάμακες πεύκης οἱ πυρίφλεκτοι

Pollux 10, 117: τὰς μέντοι λαμπάδας καὶ κάμακας εἴρηκεν ἐν Ξαντρίαις Αἰσχύλος 'κάμακες — πυρίφλεκτοι'.

166

τῶνδε βούλευτις πόνων

Etym. M. p. 595, 40: οὐ μόνον δὲ ἀπὸ βαρυτόνου γίνεται εἰς I παρώνυμον, οἷον πλανήτης πλάνητις, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὀξύτονου, οἷον βουλευτῆς βούλευτις, οἷον 'τῶνδε βούλευτις πόνων' ἐν ταῖς Ξαντρίαις. Dubitatur utrum Aeschyleum drama indicetur an comodia Platonis, cf. Meinek. Com. 2 p. 646.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Tetralogiae Oedipodeae fabula secunda, cf. Argum. Aesch. Sept. supra p. 28 allatum. Hinc dubitari non potest quin argumentum id fuerit quod in Oedipo Rege tractavit Sophocles. Ceterum hoc drama iis accensetur in quibus mystica nonnulla Aeschylus evulgarit (vide p. 21).

167

ἐπῆμεν τῆς ὁδοῦ τροχήλατον
σχιστῆς κελεύθου τρίοδον, ἔνθα συμβολὰς
τριῶν κελεύθων Ποτνιαδῶν ἡμείβομεν.

Schol. Soph. Oed. R. 733: περὶ Δαυλίδα φησὶ τὴν σχιστὴν ὁδόν· ὁ δὲ Αἰσχύλος περὶ Ποτνίας οὕτως 'ἐπῆμεν — ἡμείβομεν'. Oedipo hos versus adscripsit Valckenarius. vs. 1 οὕτως nescimus utrum grammatici sit an Aeschyli. ἐπείημεν cod., unde ἔπειτ' ἐπῆμεν. ci. Schneidewin.

ΟΠΑΩΝ ΚΡΙΣΙΣ

Aiacem et Vlixem de Achilli armis certantes proposuerunt inter Romanos poetas qui armorum iudicium scripserunt, Pacuvius,

Attius, Pomponius. Aeschyleas fabulas Ὀπλων κρίσιν, Θρήσσας, Σαλαμινίαν eiusdem trilogiae fuisse ei. Welcker. Fortasse huius dramatis est fr. 340.

168

δέσποινα πεντήκοντα Νηρηίδων κορᾶν

Ar. Ach. 883: πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπάδων κορᾶν. ubi Schol.: ὁ στίχος ἀπὸ δράματος Αἰσχύλου Ὀπλων κρίσεως οὕτως ἐπιγεγραμμένου, ἐν ᾧ ἐπικαλεῖται τὰς Νηρείδας τις ἐξελθούσας κρίναι πρὸς τὴν Θέτιν λέγων 'δέσποινα—κορᾶν'. πρέσβειρα verum videtur. κορᾶν R, χορόν Ald., unde κορῶν Bentleius, χοροῦ Valckenarius.

169

ἀλλ' Ἀντικλείας ἄσσον ἤλθε Σίσυφος,
τῆς σῆς λέγω τοι μητρός, ἥ σ' ἐγείνατο.

Schol. Soph. Ai. 190: τὸν δὲ Ὀδυσσεύα Σισύφου συνήθως φησὶ Σοφοκλῆς καὶ ἐν Συνδείπνῳ — καὶ Αἰσχύλος ἐν Ὀπλων κρίσει 'ἀλλ' — ἐγείνατο'. vs. 2 λέγω τοι] λέγω γὰρ Hermannus.

170

ἀπλᾶ γάρ ἐστι τῆς ἀληθείας ἔπη

Stob. Flor. 11, 8: Αἰσχύλου Ὀπλων κρίσεως. 'ἀπλᾶ — ἔπη'. Cf. Euripideum illud ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφν Phoen. 469.

171

τί γὰρ καλὸν ξῆν βίον ὅς λύπας φέρει;

Stob. Flor. 121, 23: Αἰσχύλος ἐν Ὀπλων κρίσει. 'τί — φέρει;' βίον ὅς] βίοτον ὅς Stanleius, fortasse ὦ βίος leg., cf. Men. mon. 291: καλὸν τὸ θνήσκειν οἷς ὕβριν τὸ ξῆν φέρει.

172

κεχλιδότα

Etym. Gud. p. 567, 35: χλίδοντα, χλίδην, σωρηδόν, δηλοῖ πλήθους ἔμφασιν. Αἰσχύλος ὁ πλουκρίσει καὶ χειριδόντα, ἀντὶ τοῦ πληθύοντα. Hermannus corrigit: χλίδον καὶ χλῆδον, σωρόν. δηλοῖ πλήθους ἔμφασιν. Αἰσχύλος Ὀπλων κρίσει 'κεχληδότα' ἀντὶ τοῦ πληθύοντα. probabiliter; sed κεχλιδότα malui secundum Hesych. 2 p. 242: κεχλιδότα· ἀνθοῦντα.

ΟΣΤΟΛΟΓΟΙ

Photius Lex. p. 353, 15: ὀστολόγος· παρ' Ἐπιλύκῳ, καὶ δράμα Αἰσχύλου Ὀστολόγοι. Drama fuit satyricum, trilogiae, ut videtur, eius in qua fuit Πηνελόπη.

173

Εὐρύμαχος οὐκ ἄλλος οὐδὲν ἡσδόνως
ὕβριζ' ὕβρισμους οὐκ ἐναισίους ἐμοί·

ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ σκοπὸς αἰεὶ τοῦμὸν κάρα
τοῦ δ' ἀγκυλητοῦ κοσσάβιός ἐστι σκοπὸς
ἐκτεμῶν ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο.

5

Ath. XV p. 667 C: καὶ Αἰσχύλος δ' ἐν Ὀστολόγοις ἀγκυλητοὺς λέγει κοττάβους διὰ τούτων 'Εὐρύμαχος — ἐφίετο'. cf. Ath. XI p. 782 E: ἐντεῦθεν νοοῦμεν τοὺς παρ' Αἰσχύλῳ ἀγκυλητοὺς κοττάβους. Eust. II. p. 344, 24: οὗς δὴ κοττάβους ἀγκυλητοὺς Αἰσχύλος ἔφη. Schol. Ar. Pac. 1244: καὶ ἀγκυλητοὺς (ἀγκυληγοὺς libri) ἔλεγον κοττάβους. vs. 1 οὐκ ἄλλος] οὗτος ἄλλος ci. Hermannus, fortasse ὡς οὐκ ἄλλος scribendum. mox ἦσσαν A, ἦσσαν BP, ἦσσονας VL, ἦσσόνως praetuli. vs. 2 αἰνεσίους PVL, ἐναισίους Porsonus, ἀνασχετοὺς Lobeckius. vs. 3 ἦν μὲν P, γὰρ ἦν B, ἦν μὲν γὰρ VL. κότταβος αἰεὶ libri, σκοπὸς αἰεὶ Dobraeus. τοῦ μὲν libri, τοῦμὸν Petitus. vs. 5 χεῖρ' PVL, χεῖρ Heathius. Dobraeus extremos versus hunc in modum refingere conatus est: τοῖς δ' ἀγκυλητοῖς κοσσάβοις ἐπίσκοπα ὅσων ἐμῶν ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο.

174

· . . ὅδ' ἐστὶν ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος
γελωτοποιόν, τὴν κάκοσμον οὐράνην,
ἔρριψεν οὐδ' ἡμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κάρα
πληγεῖς' ἐναυάγησεν ὀστρακουμένη
χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί.

5

Ath. I p. 17 C (cf. Eust. Od. p. 1828, 28): Αἰσχύλος γοῦν ἀπρεπῶς που παράγει μεθύοντας τοὺς Ἕλληνας, ὡς καὶ τὰς ἀμίδας ἀλλήλοις περικαταγνύναι. λέγει γοῦν 'ὅδ' ἐστὶν — πνέουσ' ἐμοί'. Tzetz. in Lycophr. 778: παρ' Αἰσχύλῳ φαίνεται τις τὸν Ὀδυσσεῖα τύψας ὀστράκῳ. Ad Ὀστολόγους hos versus rettulit Welcker. vs. 2 οὐράνην] οὐράνην ἦτοι ἀμίδα Eust. Pollux 10, 44 (cf. Anecd. Paris. vol. 4 p. 12, 14 et Schol. Hermog. in Rhett. vol. 7 p. 735 sive Anecd. Oxon. vol. 4 p. 60): ἀμῖς, ἣν Σοφοκλῆς ἐν Πανδώρα ἐνουρήθραν καλεῖ καὶ Αἰσχύλος οὐράνην. Pollux 2, 223: ἡ δὲ τραγωδία τὴν ἀμίδα οὐράνην ἐκάλεσεν. Eust. Opusc. p. 296, 51: ὅσα καὶ οὐράναις, εἴποι ἂν ἡ τραγωδία. Verba τὴν κάκοσμον — κάρα (vs. 2 et 3) recurrunt in Soph. fr. 141.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ

Non memoratur in dramatum indice. Schol. Aesch. Prom. 457 de Aeschyleis verbis ἔς τε δὴ σφιν ἀντολὰς ἐγὼ ἄστρον ἔδειξα, haec annotat: τούτων τὴν εὐρεσιν καὶ Παλαμήδῃ προσῆψεν.

175

· . . τίνος κατέκτας ἔνεκα παῖδ' ἐμὸν βλάβης;
Schol. A II. A, 319: ἔκταν — ἐν χρήσει ὁράται Ἀττικοῖς. —

Αἰσχύλος δὲ Παλαμήδῃ 'τίνος — βλάβης;' Nauplii haec esse verba ci. Vater in Eur. Rhés. p. 233.

176

καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας καὶ ἑκατοντάρχας
ἔταξα, σῖτον δ' εἰδέναί διώρισα,
ἄριστα, δεῖπνα δόρπα θ' αἰρεῖσθαι τρίτα.

Ath. I p. 11 D: Φιλήμων δὲ φησὶν ὅτι τροφαῖς τέτταρσιν ἐχρῶντο οἱ παλαιοί. — ἔστι δ' ἡ τάξις καὶ παρ' Αἰσχύλῳ τῶν ὀνομάτων ἐν οἷς ὁ Παλαμήδης πεποιήται λέγων 'καὶ ταξιάρχας — τρίτα'. Similiter Eust. Od. p. 1791, 42 qui omisit verba καὶ ταξιάρχας — ἔταξα (vs. 1 et 2). Versum tertium ex Aeschylo afferunt Schol. Il. B, 308 in Anecd. Paris. vol. 3 p. 7, 15 et p. 154, 6 Schol. Il. B, 381 Schol. Od. B, 20 Etym. Gud. p. 150, 19 Eust. Il. p. 242, 22 p. 1358, 4 Od. p. 1432, 5 p. 1833, 4. respicit Phrynichus Bekk. p. 23, 23: ὁ δὲ Αἰσχύλος τρεῖς (sc. τροφάς) οἶδεν, ἀφελὼν τὴν δειελινήν. vs. 1 καὶ ταξιάρχας ἑκατοντάρχας στρατῶ ci. Porsonus. vs. 3 θ'] δ' Ath., om. Schol. Od. B, 20 et Etym. Gud. τρίτα om. Schol. Il. B, 381 Schol. Od. B, 20 Etym. Gud. Eust. p. 1833, τρία praebebat Schol. Il. in Anecd. Paris. vol. 3 p. 7, 15 Eust. p. 1358 1432 1791, τρία ἢ μάλιστα τρίτα Eust. p. 242.

ΠΕΝΘΕΥΣ

Argum. Eur. Bacch.: ἡ μυθοποιία κεῖται παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Πενθεΐ.

177

μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλης

Galenus vol. 17, 1 p. 880 (vol. 5 p. 455 ed. Basil., vol. 9 p. 385 Chart.) de nomine πέμφιξ disputans: ἐπὶ δὲ τῆς ῥανίδος ὁ αὐτός φησιν ἐν Προμηθεΐ — καὶ ἐν Πενθεΐ 'μηδ' — βάλης'.

ΠΕΡΡΑΙΒΙΔΕΥΣ

Περραιβίδας et Ἰξίονα eiusdem trilogiae fuisse ci. Od. Müllerus. Heckerus huc referri iussit fr. 277, Hermanus fr. 319.

178

ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κάκροθίνια,
ποῦ χρυσότευκτα κάργυρᾶ σκυφώματα;

Ath. XI p. 499 A: Αἰσχύλος δ' ἐν Περραιβίδι φησὶ 'ποῦ μοι — σκυφώματα;' Eust. Od. p. 1775, 22: Αἰσχύλος μὲν σεμνύνει τὸ σκεῦος ἐν τῷ 'ποῦ χρυσότευκτα — σκυφώματα'. Eionei, ut videtur verba exigentis dona ab Ixione promissa.

179

ἀργυρηλάτοις

κέρασι χρυσᾷ στόμια προσβεβλημένοις

Ath. XI p. 476 C: *Αἰσχύλος δ' ἐν Περραιβίσι* (Περραιβοῖς libri) *τοὺς Περραιβοὺς παρίστησιν ἀντὶ ποτηρίων τοῖς κέρασι χρωμένους διὰ τούτων ἀργυρηλάτοις — προσβεβλημένοις*. Eundem locum Eust. II. p. 917, 63 affert, qui fabulae nomen omittit. vs. 2 προσβεβλημένοις Athenaei C et Eust.

180

τέθνηκεν αἰσχροῦς χρημάτων ἀπαιόλη

Eust. II. p. 352, 34: ἀπὸ τοῦ ῥηθέντος αἰόλλω καὶ ἀπαιόλη γίνεται ἡ ἀπάτη καὶ ἀποστέρησις. *Αἰσχύλος ὅτι τέθνηκεν — ἀπαιόλη*. Hesych. I p. 420: ἀπαιόλη· ἀπάτη, ἀποστέρησις. *Αἰσχύλος Περραιβίῳ* (περρέβην codex).

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

181

ἐγὼ γένος μὲν εἰμὶ Κρής ἀρχέστατον

Etym. M. p. 31, 6: αἰδοιέστατος. ἰστέον ὅτι τὸ ἀρχέστατον, ὡς παρὰ *Αἰσχύλῳ* ἐν *Πηνελόπῃ*, οἷον ὅτι ἐγὼ — ἀρχέστατον, καὶ τὸ αἰδοιέστατον καὶ ἀφθονέστατον ποιητικὰ εἰσι, κατ' ἔθος Ἰώνων γινόμενα. — ὥφειλον γὰρ τὰ προειρημένα δικαιότερος εἶναι καὶ ἀφθονώτερος καὶ ἀρχαιότερος (l. ἀρχότερος). οὕτω *Φιλόξενος* εἰς τὸ περὶ συγκριτικῶν. Superlativus ἀρχέστατος non ab ἀρχαῖος, sed ab ἀρχός formatus est, sicut βασιλεύτατος habes et similia. 'Sunt Vlixis verba cum coninge colloquentis, cui cum primum in conspectum venisset se unum Cretae principum esse mentitus est Odyss. τ, 180.' LOBECKIUS Pathol. Elem. vol. I p. 337.

ΠΟΛΥΔΕΚΤΗΣ

Memoratur in indice fabularum.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΣ

Vita Aeschyli p. 8, 1 (Westerm. Biogr. p. 122, 95): ταύτη καὶ ἄριστος εἰς τραγῳδίαν *Αἰσχύλος* κρίνεται, ὅτι εἰσάγει πρόσωπα μεγάλα καὶ ἀξιόχρεα. καὶ τινὲς ἤδη τῶν τραγωδιῶν αὐτῷ διὰ μόνων οἰκονομοῦνται τῶν θεῶν, καθάπερ οἱ *Προμηθεῖς*. In dramatum indice tres Promethei commemorantur, δεσμώτης, πυρφόρος, λύμενος. Quorum fabularum δεσμώτην et λύμενον eiusdem trilogiae fuisse testatur Schol. Aesch. Prom. 511. Vix igitur dubitari potest quin primum huius trilogiae locum tenuerit πυρφόρος, medium δεσμώτης, tertium λύμενος. Ex argumento Persarum constat olymp. 76, 4 Aeschylum vicisse *Φινεῖ*, *Πέρσαις*, *Γλαύκῳ*, *Προμηθεῖ*. Hic Pro-

metheus, cuius cognomen non additur, satyricus fuit: πυρκαῖα dici e Polluce probabile est. Quamquam Canterus πυρφόρον et πυρκαῖα eundem esse putavit, G. Dindorfius πυρκαῖα mero errori Pollucis tribuit. Fragmenta ita digeremus ut primum afferamus quae nesciamus cuius Promethei sint, deinde λυομένου, πυρκαῖως, πυρφόρου locos subiciamus. De mytho cf. Apollod. 1, 7, 1.

182

πολλοῖς γὰρ ἔστι κέρδος ἡ σιγὴ βροτῶν

Schol. Aristid. p. 501: καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ δεσμώτῃ 'πολλοῖς — βροτῶν'. In Prometheo superstite non legitur hic versus. Quem locum Galenus e Prometheo vineto affert, non dubitavimus ad λυόμενον referre, vide fr. 189.

183

χέρσα

Antiatt. p. 116, 7: χέρσα· τὰ μὴ γεωργούμενα. Αἰσχύλος Προμηθεῖ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ Ο ΛΥΟΜΕΝΟΣ

Schol. Aesch. Prom. 511: οὐπω μοι λυθῆναι μεμολραται] ἐν γὰρ τῷ ἑξῆς δράματι λύεται, ὅπερ ἐμφαίνει Αἰσχύλος.

184

ἤκομεν
• τοὺς σοὺς ἄθλους τούσδε, Προμηθεῦ,
δεσμοῦ τε πάθος τόδ' ἐποψόμενοι

Arrianus Peripl. Pont. Eux. p. 19 sq.: καίτοι Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ τὸν Φᾶσιν ὄρον τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ποιεῖ· λέγοισι γοῦν αὐτῷ οἱ Τιτᾶνες πρὸς τὸν Προμηθεῖα ὅτι 'ἤκομεν τοὺς σοὺς — ἐποψόμενοι'. εἰτα καταλέγουσιν ὅσῃν χώρᾳ ἐπῆλθον 'τῇ μὲν — Φᾶσιν' (fr. 185). Eadem inde ab verbis ..σμοῦ τε πάθος anonymi Peripl. Ponti Euxini et Maeotidis p. 1, ubi initium lacuna haustum est. vs. 1 et 2 ἤκομεν ἄθλους (deletis verbis τοὺς σοὺς) scripsit Bothius.

185

πῇ μὲν δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης
μέγαν ἡδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν

Arrianus Peripl. Pont. Eux. p. 20 et anonymi Peripl. Ponti Eux. et Maeot. p. 1, quos locos in fr. 184 attulimus. Procopius Hist. Goth. 4, 6 vol. 2 p. 484, 16: ἀλλὰ καὶ ὁ τραγωδοποιὸς Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ τῷ λυομένῳ εὐθὺς ἀρχόμενος τῆς τραγωδίας τὸν ποταμὸν Φᾶσιν τέρμονα καλεῖ γῆς τε τῆς (l. τῆς τε) Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης. vs. 1 πῇ libri, τῇ edd. vs. 2 ἡδ'] ἡ δ' Arrianus, τῇ δ' anon. Φᾶσιν] ποταμὸν addit anon.

186

φοινικόπεδόν τ' ἐρυθρᾶς ἱερὸν
 χεῦμα θαλάσσης,
 χαλκοκέραυνόν τε παρ' Ὠκεανῶ
 λίμναν παντοτρόφον Αἰθιοπῶν,
 ἴν' ὁ παντόπτας Ἥλιος αἶλ
 χρῶτ' ἀθάνατον κάματόν θ' ἵππων
 θερμαῖς ὕδατος
 μαλακοῦ προχοαῖς ἀναπαύει.

5

Strabo I p. 33: φησὶ — τὰ μεσημβρινὰ πάντα Αἰθιοπίαν καλεῖσθαι τὰ πρὸς Ὠκεανῶ. μαρτυρεῖ δὲ τὰ τοιαῦτα. ὃ τε γὰρ Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ τῷ λυομένῳ φησὶν οὕτω 'φοινικόπεδόν — ἀναπαύει'. vs. 3 χιλιόκρουνόν τε cī. Bothius, χαλκομάρανγόν τε Hermannus. vs. 4 πάντων τροφὸν Lobeckius. vs. 5 παντεπόπτας libri, παντόπτας Tyrwhittus. mox αἶλ libri. vs. 8 προχοαῖς] τ' addunt libri.

187

Cicero Tust. 2, 10, 23—25: *veniat Aeschylus non poeta solum sed etiam Pythagoreus: sic enim accepimus. quo modo fert apud eum Prometheus dolorem quem excipit ob furtum Lemnium? — affixus ad Caucasum haec dicit:*

*Titanum suboles, socia nostri sanguinis,
 generata Caelo, adspicite religatum asperis
 vinctumque saxis, navem ut horrissona freto
 noctem paventes timidi adnectunt navilae.
 Saturnius me sic infixit Iuppiter, 5
 Iovisque numen Mulcibri adscivit manus.
 hos ille cuneos fabrica crudeli inserens
 perrupit artus: qua miser sollertia
 transverberatus castrum hoc Furiarum incolo.
 iam tertio me quoque funesto die 10
 tristi advolatu aduncis lacerans unguibus
 Iovis satellites pastu dilaniat fero.
 tum iccore opimo facta et satiata affatim
 clangorem fundit vastum, et sublime avolans
 pinnata cauda nostrum adulat sanguinem. 15
 cum vero adesum inflatu renovatum est iecur,
 tum rursum tetros avida se ad pastus refert.
 sic hunc custodem maestli cruciatus alo,
 qui me perenni virum foedat miseria.
 namque, ut videtis, vinctis constrictus Iovis 20
 arcere nequeo diā volucrem a pectore.
 sic me ipse vilis pestes excipio anxias,*

*amore mortis terminum anquirens mali:
sed longe a leto numine aspellor Ioris.
atque haec velusta saeculis glomerata horridis 25
luctifica clades nostro infixæ est corpori,
e quo liquatae solis ardore excidunt
guttae, quae saxa assidue instillant Caucasi.*

Ad vs. 11 Schützius refert Hesychii glossam εἰσαφάσματα (fr. 199).
vs. 10 fortasse spectat glossa Photii Lex. p. 605, 24 et Suidae:
τρίτῳ φάει· τρίτῃ ἡμέρᾳ.

188

ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γονάς
δοῦς ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα

Plut. Mor. p. 98 C: οὐκ ἀπὸ τύχης οὐδ' αὐτομάτως περιέσμεν αὐ-
τῶν (sc. τῶν θηρίων) καὶ κρατοῦμεν, ἀλλ' ὁ Προμηθεύς, τουτέστιν ὁ
λογισμός, αἴτιος 'ἵππων — ἐκδέκτορα' κατ' Αἰσχύλον. Plut. Mor. p.
964 F: 'ἵππων — γονάς' (vs. 1), ὧν ὁ Αἰσχύλου Προμηθεύς δοῦναι
ἡμῖν φησιν 'ἀντίδουλα καὶ πόνων ἀνδέκτορα'. Porphyrius de abst.
3, 18: 'ἵππων — γονάς' (vs. 1), ὡς Αἰσχύλος φησὶν, 'ἀντίδουλα καὶ
πόνων ἐκδέκτορα' χειρωσάμενοι καὶ καταξεύξαντες. vs. 1 ὀχεῖα] ὀχεῖας
Plut. p. 964. vs. 2 ἀντίδουλα] ἀντίδωρα Plut. p. 98. ἐκδέκτορα] ἀν-
δέκτορα Plut. p. 964.

189

εὐθείαν ἔρπε τήνδε· καὶ πρῶτιστα μὲν
βορεάδας ἥξεις πρὸς πνοάς, ἵν' εὐλαβοῦ
βρόμον καταιγίζοντα, μή σ' ἀναρπάσῃ
δυσχειμέρῳ πέμφιγι συστρέφας ἄφνω.

Galenus vol. 17, 1 p. 879 sq. (vol. 5 p. 554 ed. Basil., vol. 9 p.
385 Chart.): δοκεῖ μὲν γὰρ αὐτὴν (sc. τὴν πέμφιγα) ἐπὶ τῆς πνοῆς
Σοφοκλῆς — λέγειν —, Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ δεσμώτῃ 'εὐθείαν
— ἄνω'. vs. 1 ἔρπετὴν δὲ legebatur, vs. 2 πρὸς πνοαῖσιν εὐλαβοῦ,
vs. 4 συστρέφας ἄνω: correxerunt Casaubonus et Bentleius. Τοῦ
λυομένου Προμηθεῶς esse locum patet e fr. 190 et 193.

190

ἔπειτα δ' ἥξεις δῆμον ἐνδικώτατον
[βροτῶν] ἀπάντων καὶ φιλοξενώτατον,
Γαβίους, ἵν' οὔτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος
τέμνει δίκελλ' ἄρουραν, ἀλλ' αὐτόσποροι
γῦναι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς. 5

Stephanus Byz. v. "Αβιοι p. 7, 5: Αἰσχύλος τε Γαβίους διὰ τοῦ
Γ ἐν λυομένῳ Προμηθεῖ 'ἔπειτα — βροτοῖς'. vs. 1 ἥξει libri, ἥξεις

Stanleius, ἴξει ci. Meinekius. vs. 2 βρωτῶν addidit Hermannus. vs. 3 cf. Schol. Il. N, 6: Ἀβίων — τούτους Αἰσχύλος Ἰαβίους φησί. similiter Eust. Il. p. 916, 24. vs. 4 δικέλλης libri, δίκελλ' Holsteinius. αὐτόσποροι R, αὐτοσπόροι ceteri. vs. 5 γῦαι R.

191

Schol. Apoll. Rhod. 4, 284: τὸν Ἴστρον φησὶν ἐκ τῶν Ὑπερβορέων καταφέρεισθαι καὶ τῶν Ῥιπαίων ὄρων. οὕτω δὲ εἶπεν ἀκολουθῶν Αἰσχύλῳ ἐν λυομένῳ Προμηθεῖ λέγοντι τοῦτο. Non recte Schol. Dionys. Per. 10 de Tanai: Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Σκύθαις ὑπὸ τούτου διορίζεσθαι φησι τὰς ἡπείρους.

192

ἀλλ' ἱππάκης βρωτῆρες εὐνομοὶ Σκύθαι

Strab. VII p. 301: καὶ Αἰσχύλος δ' ἐμφαίνει συνηγορῶν τῷ ποιητῇ φήσας περὶ τῶν Σκυθῶν 'ἀλλ' — Σκύθαι'.

193

ἦξαις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν·
 ἐνθ' οὐ μάχης, σάφ' οἶδα, καὶ θοῦρός περ ὦν
 μέμψει· πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν
 ἐνταῦθ'· ἐλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον
 ἔξαις, ἐπεὶ πᾶς χῶρός ἐστι μαλθακός.
 ἰδὼν δ' ἀμυχανοῦντά σε Ζεὺς οἴκτερεῖ,
 νεφέλην δ' ὑποσχὼν νιφάδι γογγύλων πέτρων
 ὑπόσκιον θήσει χθόν', οἷς ἔπειτα σὺ
 βαλὼν διώσει ῥαδίως Λίγυν στρατόν.

Strab. IV p. 183: μεταξὺ γὰρ τῆς Μασσαλίας καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ῥοδανοῦ πεδλίον ἔστι τῆς θαλάσσης διέχον εἰς ἑκατὸν σταδίους, τοσοῦτον δὲ καὶ τὴν διάμετρον, κυκλοτερές τὸ σχῆμα· καλεῖται δὲ Λιθῶδες ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. μεστὺν γάρ ἐστι λίθων χειροπληθῶν, ὑποπεφυκυῖαν ἐχόντων αὐτοῖς ἄγρωστιν, ἀφ' ἧς ἄφθονοὶ νομαὶ βοσκήμασιν εἰσιν. — τὸ μέντοι δυσάπολόγητον Αἰσχύλος καταμαθὼν ἢ παρ' ἄλλου λαβὼν εἰς μῦθον ἐξετόπισε. φησὶ γοῦν Προμηθεὺς παρ' αὐτῷ, καθηγούμενος Ἡρακλεῖ τῶν ὁδῶν τῶν ἀπὸ Κανκάσου πρὸς τὰς Ἑσπερίδας 'ἦξαις — στρατόν'. Dionys. Hal. Ant. Rom. 1, 41 vol. 1 p. 107: δημοῖ δὲ τὸν πόλεμον τόνδε τῶν ἀρχαίων ποιητῶν Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ. πεποίηται γὰρ αὐτῷ ὁ Προμηθεὺς Ἡρακλεῖ τὰ τε ἄλλα προλέγων ὥς ἕκαστον αὐτῷ τι συμβήσεσθαι ἔμελλε κατὰ τὴν ἐπὶ Γηρυόνην στρατείαν, καὶ δὴ καὶ περὶ τοῦ Λιγυστικοῦ πολέμου, ὥς οὐ ῥάδιος ὁ ἀγὼν ἔσται διηγούμενος· τὰ δὲ ποιήματα ὧδε ἔχει 'ἦξαις — λιπεῖν' (vs. 1—3). Hyginus Poet. Astr. 2, 6 p. 437: Aeschylus autem in fabula quae inscribitur Προμηθεὺς λυόμενος Herculem ait

esse non cum dracone sed cum Liguribus depugnantem. dicit enim quo tempore Hercules a Geryone boves abduxerit iter fecisse per Ligurum fines: quos conatos ab eo pecus abducere manus contulisse et complures eorum sagittis confixisse, sed postquam Herculem tela deficerent, multitudine barbarorum et inopia armorum defessum se ingeniculasse multis iam vulneribus acceptis. Iovem autem miserum filii curasse ut circa eum magna lapidum copia esset, quibus se Herculem defendisse et hostes fugasse. itaque Iovem similitudinem pugnantis inter sidera constituisse. Schol. Arat. 74: τοῦτον (Herculem) γὰρ Λίβυσι πολεμοῦντα, ἐπιλιπόντων αὐτῷ τῶν τοξευμάτων ἐπὶ γόνυ πεσόντα λίθοις βάλλειν, οὓς αὐτῷ Ζεὺς ὕσεν εὐξαμένῳ. vs. 2 σάφ' οἶδα] εὖ οἶδα Dionys. Θουροσ] θυροσ Strabonis codex A, θυρὸς Cghi, θηρὸς Bl. vs. 3 μέμψη vel πέμψη Strabonis libri. vs. 6 σ' ὁ Ζεὺς libri, σε Ζεὺς Meinek. vs. 7 ὑπερσχών ci. Casaubonus. γογγύλων] στρογγύλων deteriores libri. vs. 8 sq. συμβαλὼν δηώσει libri, σὺ βαλὼν Salmasius, διώσει Leopardus, διώσει Dobraeus.

194

Strabo I p. 43: 'ΗΣΙΟΔΟΥ δ' οὐκ ἄν τις αἰτιάσαιτο ἄγνοιαν 'ΗΜΙΚΥΝΑΣ λέγοντος καὶ ΜΑΚΡΟΚΕΦΑΛΟΥΣ καὶ ΠΥΓΜΑΙΟΥΣ — οὐδ' Αἰσχύλου ΚΥΝΟΚΕΦΑΛΟΥΣ καὶ ΣΤΕΡΝΟΦΘΑΛΜΟΥΣ καὶ ΜΟΝΟΜΜΑΤΟΥΣ. VII p. 299: 'ΗΣΙΟΔΟΝ μὲν 'ΗΜΙΚΥΝΑΣ λέγοντα καὶ ΜΕΓΑΛΟΚΕΦΑΛΟΥΣ καὶ ΠΥΓΜΑΙΟΥΣ, — Αἰσχύλον δὲ ΚΥΝΟΚΕΦΑΛΟΥΣ καὶ ΣΤΕΡΝΟΦΘΑΛΜΟΥΣ καὶ ΜΟΝΟΜΜΑΤΟΥΣ [ἐν τῷ Προμηθεΐ φασι] καὶ ἄλλα μυρία. ubi verba ἐν τῷ Προμηθεΐ φασι non Strabonis esse, sed docto lectori deberi vidit Heynius. ΣΤΕΡΝΟΦΘΑΛΜΟΥΣ ex Aeschylo commemorat Tzetz. in Anecd. Oxon. vol. 3 p. 370, 9.

195

● Ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν ἰθύνοι βέλος.

Plut. Mor. p. 757 E: ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἕτερον θεὸν παρακαλεῖ μέλλων ἐπὶ τὸν ὄρνιν αἵρεσθαι τὸ τόξον, ὡς Αἰσχύλος φησὶν, 'Ἀγρεὺς — βέλος'.

196

ἐχθροῦ πατρός μοι τοῦτο φίλτατον τέκνον.

Plut. V. Pomp. c. 1: πρὸς Πομπήιον ἔοικε τοῦτο παθεῖν ὁ Ῥωμαίων δῆμος εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ὅπερ ὁ Αἰσχύλου Προμηθεὺς πρὸς τὸν Ἡρακλέα σωθεὶς ὑπ' αὐτοῦ καὶ λέγων 'ἐχθροῦ — τέκνον'. τοῦτο suspectum Hermannō.

197

Ath. XV p. 674 D: Αἰσχύλος δ' ἐν τῷ λυομένῳ Προμηθεΐ σαφῶς φησὶν ὅτι ἐπὶ τιμῇ τοῦ Προμηθέως τὸν στέφανον περιτίθειεν τῇ κεφαλῇ ἀντίποινα τοῦ ἐκείνου δεσμοῦ. Hyginus Poet. Astr. 2, 15 p. 457: (Promethea) nonnulli etiam coronam habuisse dixerunt, ut se

victorem impune peccasse diceret: itaque homines in maxima laetitia victorisque coronas habere instituerunt; id in exercitationibus et convivis perspicere licbit.

198

ἄρειθύσανοι

Eust. II. p. 600, 43: ἄρειθύσανοι κατὰ Πανσανίαν Ἄρεος θύσανοι, οἷον εἰ ἀποσχίσματα, παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ. Hesych. I p. 528: ἄρθύσανοι (ἄρθρύσανοι, quod litterarum ordini convenit, Favorinus)· ἀποσχίσματα καὶ ἀποκλαστήματα (ἀποσχήματα καὶ ἀποβλαστήματα cod.). ibid. p. 522: ἄριθύσανοι (ἄρειθύσανοι litterarum ordine requiritur)· ἡνλόχοι.

199

εἰσαφάσματα

Hesych. I p. 1117: εἰσαφάσματα· εἰσπτήματα (εἰς ἀφάσματα, εἰς πτήματα cod.) ἀπὸ τοῦ εἰσαφιέναι, ἢ σπαράγματα. Αἰσχύλος Προμηθεῖ λυομένῳ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ Ο ΠΥΡΚΑΕΥΣ

In dramatum indice non memoratur. Pollux 9, 156: ὁ δ' ἐμπρήσας τάχ' ἂν πυρκαεὺς ὀνομάζοιτο κατ' Αἰσχύλον καὶ Σοφοκλέα οὕτως ἐπιγράψαντας τὰ δράματα, τὸν μὲν τὸν Προμηθεῖα, τὸν δὲ τὸν Ναύπλιον. Vide quae diximus p. 47 sq.

200

λινᾷ δέ, πίσσα κώμολίνου μακροὶ τόνοι

Pollux 10, 64: τῶν δὲ γυμνασίοις προσηκόντων σκευῶν — ὠμόλινον, οὐ Κρατίνου μόνον εἰπόντος τὸ ὠμόλινον, ἀλλὰ καὶ Αἰσχύλου ἐν Προμηθεῖ πυρκαεῖ· λῖνα — τόνοι'. λινάδες P, λῖνα δὲ ceteri· λινᾷ δὲ Dindorfius.

201

ἔξευλαβοῦ δὲ μὴ σε προσβάλῃ στόμα

πέμφιξ· πικρὰ γὰρ κοῦ διὰ ζόης ἄτμοι.

Galenus vol. 17, I p. 880 (vol. 5 p. 554 ed. Basil., vol. 9 p. 385 Chart.) de nomine πέμφιξ disputans: ἐπὶ δὲ τῆς ῥανίδος ὁ αὐτός (Aeschylus) φησιν ἐν Προμηθεῖ· ἔξευλαβοῦ — ἄτμοι'. Huc rettulit Conington.

202

τράγος γένειον ἄρα πενθήσεις σύ γε.

Plut. Mor. p. 86 F: τοῦ δὲ σατύρου τὸ πῦρ, ὡς πρῶτον ὥφθη, βουλομένου φιλεῖν καὶ περιβαλεῖν, ὁ Προμηθεύς· τράγος — σύ γε'. Eust. II. p. 415, 7: Ἡέλιος — ἀντὶ τοῦ ὧ ἥλιε, ὅποιον σὺν ἄλλοις καὶ τὸ· τράγος — σύ γε', ἀντὶ τοῦ ὧ τράγε, πάνυ στερήσῃ γενείου, εἰ

τὴν φλόγα φιλήσεις. Eriphanius Ancor. p. 109 A: Ζῆνες δὲ οὐχ εἷς ἢ δύο, ἀλλὰ καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρες γεγόνασιν τὸν ἀριθμόν. ὁ μὲν γὰρ εἷς αὐτῶν Κρονίδης ὁ προειρημένος — ἄλλος δὲ ὁ τραγωδὸς ὁ καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ καύσας· τάχα δὲ θεὸς ὢν ἐπελάθετο ὅτι δάκνει τὸ πῦρ καὶ οὐκ εἶχε τὴν πρόγνωσιν τοῦ λέγοντος τράγω τῷ σατύρῳ εὐρόντι πρότερον (ὁρῶντι πρῶτον Meinekius) τὸ πῦρ καὶ προσελθόντι (καὶ θέλonti addit Meinekius) φιλήσαι 'μὴ ἄψῃ, τράγε· ἄψάμενος γὰρ μου (σου Meinekius) ἐμπρήσεις τὰ γένεια'. Aeschylus versum supra scriptum (in quo ἄρα pro ἄρα Plut. et Eust.) probabiliter vindicavit Stanleius.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ Ο ΠΥΡΦΟΡΟΣ

203

Schol. Aesch. Prom. 94: τὸν μυριετῇ] πολυετῇ· ἐν γὰρ τῷ πυρφόρῳ γ' μυριάδας φησὶ δεδέσθαι αὐτόν. Hyginus Poet. Astr. 2, 15 p. 456: *Prometheus autem in monte Scythiae nomine Caucaso ferrea catena vinxit: quem adligatum ad triginta milia annorum Aeschylus tragoediarum scriptor ait.*

204

σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια

Gellius 13, 19, 4: id quoque animadvertimus, apud Aeschylum ἐν τῷ πυρφόρῳ Προμηθεῖ et apud Euripidem in tragoedia quae inscripta est Ἰνώ eundem esse versum absque paucis syllabis. Aeschylus sic 'σιγῶν — καίρια', Euripides ita 'σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἴν' ἀσφαλές'. Aeschyleus versus cum levi discrepantia recurrit in Choeph. 582: ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὖφημον φέρειν, σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια, qui locus dubito num integer sit; fortasse legendum τοῖς καιροῖς γὰρ δεῖ λέγειν τὰ καίρια (adesp. in Tzetz. Exeg. Il. 146, 22). Aeschylus Sept. 619: φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ

Alciphr. 3, 48, 1: ἄφρωνος εἶη Λικύμνιος ὁ τῆς τραγωδίας ὑποκριτής. ὥς γὰρ ἐνίκα τοὺς ἀντιτέχνους Κριτῆαν τὸν Κλεωναῖον καὶ Ἰππασον τὸν Ἀμβρακιώτην τοὺς Αἰσχύλου Προπομποὺς τορῶ τινα καὶ γεγωνῶ τῷ φωνήματι χρησάμενος, γαῦρος ἦν καὶ κιττοστεφής ἦγε συμπόσιον.

205

δίπολοι

Hesych. 1 p. 1008: δίπολοι· διπλαῖ. Αἰσχύλος Προπομποῖς (δίπολοι αἰσχύλος διπλαῖ πρόπομποις codex). Aeschylum dixisse γυῖαι vel ἄρουραι δίπολοι cī. Hermannus.

ΠΡΩΤΕΥΣ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

Argum. Aesch. Agam.: ἐδιδάχθη τὸ δράμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλο-

κλέδους Ὀλυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσι, Πρωτεῖ σατυρικῶ. ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς. Schol. Ar. Ran. 1124: τετραλογία φέρουσι τὴν Ὀρέστειαν αἱ διδασκαλῖαι, Ἀγαμέμνονα, Χοηφόρους, Εὐμενίδας, Πρωτέα σατυρικόν. Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος τριλογία λέγουσι, χωρὶς τῶν σατυρικῶν (ἴμο τοῦ σατυρικοῦ).

206

σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα,
μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην

Ath. IX p. 394 A: ἐν δὲ πέμπτῳ περὶ ζώων μορίων τὴν φάβα οὐκ ὀνομάζει (Aristoteles), καίτοι Αἰσχύλου ἐν τῷ τραγικῷ (l. σατυρικῷ) Πρωτεῖ οὕτω μνημονεύοντος τοῦ ὄρνιθος 'σιτουμένην — πεπλεγμένην'. vs. 2 προσπτύοις libri ut videtur, πρὸς πτύοις Casaubonus. πεπληγμένην Schweighäuser.

207

καὶ τὸν ἰχθύων γάρον

Herod. π. μον. λέξ. p. 35, 19: γάρος. Αἰσχύλος Πρωτεῖ (πρῶτ' εἰ cod.) σατυρικῶ 'καὶ — γάρον'. Ath. II p. 67 C: ὅτι δ' ἀρσενικόν ἐστι τοῦνομα (sc. γάρος) Αἰσχύλος δηλοῖ εἰπὼν 'καὶ — γάρον'. Herod. Philet. p. 437: ὁ γάρος ἀρσενικῶς 'τὸν ἰχθύων γάρον'.

208

Εἰδῶ

Schol. Od. A, 366: Εἰδοθέη, ἀπὸ τῆς εἰδήσεως καὶ ἐπιστήμης τοῦ πατρὸς τὸ ὄνομα· καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐν Πρωτεῖ Εἰδοθέαν αὐτὴν καλεῖ. Etym. Gud. p. 316, 30 o codice Parisino 2638 correctum: κερδῶ ὑποκοριστικῶς, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἢ Εἰδῶ καὶ Ὑψῶ ἀντὶ τοῦ Εἰδοθέα καὶ Ὑσιπύλῃ. cf. Anecd. Bekk. p. 857, 9: τῶν δὲ θηλυκῶν (sc. ὑποκοριστικῶν) τύποι τρεῖς, ὁ εἰς Ω, οἷον Ὑψὸς Ὑσιπύλῃ, Εἰδῶ Εἰδοθέα, καὶ Ἀφρῶ ἢ Ἀφροδίτῃ. Schol. Ar. Eq. 1068: κερδῶ — ὡς Εἰδοθέα Εἰδῶ καὶ Ὑσιπύλῃ Ὑψῶ.

209

ἄελπτοι

Hesych. I p. 111: ἄελπτοι· δεινοί, καὶ ἄαπτοι. Αἰσχύλος Πρωτεῖ. Aeschylus aut ἄελπτοι aut ἄαπτοι dixisse videtur, atque quae ex Homero χεῖρας ἀάπτους nota est scripturae varietas, fortasse similiter in Aeschyli Proteo extitit.

210

ἄμαλα

Hesych. I p. 258: ἄμαλα· τὴν ναῦν, ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν τὴν ἄλα. Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῶ. Corruptum videtur quod extat in Etym. M. p. 75, 22: ἀμάδα τὴν ναῦν Αἰσχύλος.

211

ἐπάσω

Hesych. 1 p. 1316: ἐπάσω· ἐκτήσω. Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῶ.

ΣΑΛΑΜΙΝΙΑΙ

Σαλαμῖνιοι scriptum in dramatum indice. Coniciunt Ὅπλιων κρίσιν, Θρήσσας, Σαλαμινίαις trilogiam effecisse, et Salaminiarum argumentum fuisse Teueri infortunium, quem sine Aiaee reversum Telamon Salamine expulerit. Fortasse huc respicit Ar. Ran. 1041, qui Aeschylum haec facit dicentem: ὅθεν ἡμῇ φρὴν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν, Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολεόντων, ἵν' ἐπαίροιμ' ἄνδρα πολίτην ἀντεκτείνειν αὐτὸν τούτοις, ὅποτεν σάλπιγγος ἀκούσῃ.

212

εἴ μοι γένοιτο φᾶρος ἴσον ἐν οὐρανῶ

Herod. π. μον. λέξ. p. 26, 22 de v. φᾶρος disputans: οἱ μέντοι τραγικοὶ ἐπίσης ἐκτείνουσι — τὸ Α καὶ συστέλλουσι, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Σαλαμινίαις (σαλαμῖναις cod.) 'εἴ μοι — οὐρανῶ'. Similiter Herod. περὶ διχρόνων in Aneecd. Oxon. vol. 3 p. 295, 15 Gramm. Herm. p. 444 Drac. p. 35, 12. ἴσον ἐν οὐρανῶ Herod. π. μον. λέξ., ἴσον οὐρανῶ ceteri.

213

ἀναρροιβδεῖ

Hesych. 1 p. 339: ἀναροῖδοι· ἀναροφεῖ (ἀναρροιβδεῖ ἀναρροφεῖ recte Favor.). Αἰσχύλος Σαλαμινίαις (σαλαμῖνες cod.), ἀντὶ τοῦ διαπνεῖν. Ὅμηρος δὲ ἀναπίνει καὶ ἀναροφήματα ποιοῦν ἤχον. καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ναυσικᾷ (ἐν ναυσὶ καὶ cod.) ἀντὶ τοῦ ἀναρρίπτει.

214

ἀνήρης

Hesych. 1 p. 376: ἀνήρης· ἀνδρώδης. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις (σαλαμῖ^ν codex).

215

ἐκλογον

Hesych. 1 p. 1140: ἐκλογον· διήγησιν. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις (ἀσαλαμηνίαις codex).

216

κανθύλας

Hesych. 2 p. 137: κανθίλας· τὰς ἀνοιδήσεις. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις.

ΣΕΜΕΛΗ Η ΤΔΡΟΦΟΡΟΙ

Σεμέλη ἢ Ὑδροφόρος dramatum index. Schol. Apoll. Rhod. 1,

636: τὴν Σεμέλην Θυώνην καλοῦσιν, ἐπειδὴ Αἰσχύλος ἔγκνον αὐτὴν παρεισήγαγεν οὔσαν καὶ ἐνθεαζομένην, ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ἐφαπτομένας τῆς γαστρος αὐτῆς ἐνθεαζομένας. Hinc patet argumentum dramatis fuisse fabulam notissimam quam tradunt Apollod. 3, 4, 3 et Hyginus fab. 179. Fortasse idem argumentum tractavit Sophocles in Ὑδροφόροις.

217

Ζεὺς ὃς κατέκτα τοῦτον

Schol. A Il. Δ, 319 de aoristo ἔκταν (cf. Aeschyli fr. 175): καὶ ἐν Σεμέλῃ ἢ Ὑδροφόροις 'Ζεὺς — τοῦτον'. Etym. Gud. p. 305, 31: τὸ τρίτον ἔκτα, οἶον 'Ζεὺς ὃς κατέκτα'.

218

Ἀμφίδρομος

Hesych. 1 p. 298: ἀμφίδρομος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ ἔπλασε δαίμονα καὶνόν (καὶ cod.) περὶ τὰ ἀμφιδρόμια, ὥσει (ὥδει codex) ἔλεγες τὸν Γενέθλιον.

219

ἀνταία

Hesych. 1 p. 391: ἀνταία· ἐναντία, ἰκέσιος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ σημαίνει δὲ καὶ δαίμονα· καὶ τὴν Ἑκάτην δὲ Ἀνταίαν λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἐπιπέμπειν αὐτά. Scribendum suspicor ἀνταία ἢ ἀντία· ἰκέσιος. cf. Schol. V Il. X, 113: ἀντίος ἰκέτης, ὅθεν ἀνταῖος ἰκέσιος Ζεὺς παρὰ ἱπποβότων (f. ἱποβότῳ).

220

ἄστεκτα

Hesych. 1 p. 582: ἄστερκτα· τὰ οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι. Αἰσχύλος Σεμέλῃ. ubi ἄστεκτα Is. Vossius et al. cf. Anecd. Bekk. p. 456, 1: ἄστεκτα· ἀβάστακτα, ἀνυπομόνητα, οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι.

ΣΙΣΤΦΟΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ ΕΤ ΠΕΤΡΟΚΥΛΙΣΤΗΣ

Σίσυφος δραπέτης memoratur in indice fabularum, de cuius dramatis satyrici, ut videtur, argumento cf. Pherecydes in Schol. Il. Z, 153. Σίσυφος πετροκυλιστής iis fabulis accensetur, quibus mysteriorum religionem poeta violarit (cf. Schol. Arist. locus supra p. 21 allatus): praeterea bis affertur (fr. 229 et 230), in plerisque fragmentis simpliciter Σίσυφος laudatur.

221

καλ..νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν.
λεοντοβάμων ποῦ σκάφη χαλκήλατος;

Pollux 10, 78: ἔξεστι δὲ καὶ σκάφην ὀνομάσαι κατ' Αἰσχύλον [που σκάφην] εἰπόντα ἐν Σισύφῳ 'καὶ νίπτρα — χαλκήλατος;' Pollux 7, 40: τὸ δὲ τῶν ποδῶν νίπτρον νίπτρα μὲν Αἰσχύλος, Ἀριστοφάνης δὲ ἀπόνιπτρον. Cf. Horatius Sat. 2, 3, 21: *olim nam quaerere amabam, quo raser ille pedes lavisset Sisyphus aere.*

222

σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος εὖ κατιλλώψας ἄθρει

Pollux 10, 20 de nomine σταθμοῦχος disputans: εἴρηται τοίνυν ἐν Αἰσχύλου Σισύφῳ 'σὺ — ἄθρει'.

223

ἀλλ' ἀρουραῖός τις ἐστὶ σμίνθος ὧδ' ὑπερφυῆς

Aelianus N. A. 12, 5: ἔτι γὰρ καὶ τοὺς Αἰολέας καὶ τοὺς Τρώας τὸν μῦν προσαγορεύειν σμίνθον, ὥσπερ οὖν καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ Σισύφῳ 'ἀλλ' — ὑπερφυῆς'. ὧδ' Schneider, ὧδ' c, ὡς δ' vel ὡσδ' alii. ἀρουραῖος τις ἐστὶ —; ci. Hermannus.

224

Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένῳ . .
χαίρειν

Anecd. Oxon. vol. 2 p. 443, 11 sive Etym. Gud. p. 227, 40: τινὲς δὲ τὸν Ζαγρέα υἱὸν Ἄιδου φασίν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ (ἐν σκύφῳ Etym. Gud. et codex Paris., om. Anecd. Oxon.) 'Ζαγρεῖ — χαίρειν'. vs. 1 με] μοι Anecd. Ox. πολυξένῳ] πολυξαίνῳ codex Paris. ap. Larcherum in Etym. Or. p. 213. πατρὶ supplet Hermannus, διδ Schneidewinus.

225

. . καὶ θανόντων ἴσιν οὐκ ἔνεστ' ἰκμάς

Etym. Gud. p. 321, 58: κίκυς ἢ δύναμις. Ἀπολλόδωρος ἰκμάς — καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ 'καὶ θανόντων εἰσὶν οὐκ ἔνεστιγμάσει, τὰ σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κίκις οὐδ' αἰμόρρυτοι φλέβες'. θανόντων φησὶν ἀψύχοις. Etym. in Anecd. Paris. vol. 4 p. 35, 22: κίκυς ἢ δύναμις. Ἀπολλόδωρος ἰκμά — καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ 'καὶ θανόντων εἰσὶν οὐκ ἐτι ἰμάσι τὰ σοὶ δ' οὐκ ἔστι κίκυς οὐδὲ αἰμόρρυτοι φλέβες'. θανόντων φησὶν ἀψύχων. Boeckhius correxit: καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ 'καὶ θανόντων οἴσιν οὐκ ἔνεστ' ἰκμάς'. εἰτα 'σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κίκυς οὐδ' αἰμόρρυτοι φλέβες θανόντι'. ὅν φησιν ἄψυχον. ego εἰσὶν in ἴσιν mutavi.

226

σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κίκυς οὐδ' αἰμόρρυτοι
φλέβες

Etym. Gud. p. 321, 58 et Anecd. Paris. vol. 4 p. 35, 22 vido fr. 225.

227

ἄμβωνες

Hesych. 1 p. 268, cf. fr. 98.

228

δίοπος

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 118: δίοπω· τῷ τῆς νηὸς ἐπιμελητῇ, παρὰ τὸ διοπτρεύειν (fort. διέπειν). Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις κειμένη — παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Σισύφῳ καὶ Εὐριπίδῃ ἐν Ἰππολύτῳ. Eust. Od. p. 1705, 53: διέπειν τὸ ἐνέργειν λέγει, ὅθεν καὶ δίοπος ὁ οἰκονόμος παρ' Αἰσχύλῳ.

229

Αἰτναῖός ἐστι κάνθαρος βία πόνων

Schol. Ar. Pac. 73: μεγάλοι λέγονται εἶναι κατὰ τὴν Αἴτνην κάνθαροι. μαρτυροῦσιν δὲ οἱ ἐπιχώριοι. — τρόπον δέ τινα καὶ Αἰσχύλος ἐπιχώριος· λέγει δὲ ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῇ Ἀἰτναῖός — πόνων'. πονῶν ci. Dindorfius.

230

θώψεις

Hesych. 1 p. 1758: θώψεις· θωπεύσεις. Αἰσχύλος Σισύφῳ πετροκυλιστῇ (σεισύφῳ πετρακυλισθείς cod.).

ΣΦΙΓΞ ΣΑΤΤΡΙΚΗ

Fabula acta est olymp. 78, 1. cf. Argum. Aesch. Sept. supra allatum p. 28.

231

τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανον ἀρχαῖον στέφος·

δεσμῶν ἄριστος ἐκ Προμηθέως λόγου.

Ath. XV p. 674D: Αἰσχύλος δ' ἐν τῷ λυομένῳ Προμηθεῖ σαφῶς φησιν ὅτι ἐπὶ τιμῇ τοῦ Προμηθέως τὸν στέφανον περιτίθεμεν τῇ κεφαλῇ —, καίτοι ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σφιγγὶ εἰπὼν 'τῷ δὲ — λόγου'. vs. 1 στέφανος Grotius, sed fortasse vs. 2 ἄριστον scribendum.

232

Σφίγγα δυσαμερίαν πρύτανιν κύνα

Ar. Ran. 1287: Σφίγγα δυσαμερίαν πρύτανιν κύνα πέμπει. ubi Schol. vs. 1286: Σφίγγα δὲ δυσαμερίαν τὴν ἐπὶ κακῷ χρόνῳ Θηβαίοις φανείσαν, πάροχον θανάτου. ταῦτα δὲ ἐκ Σφιγγὸς Αἰσχύλου. nihil nisi ἐκ Σφιγγὸς Αἰσχύλου praebet codex Rav. δυσαμεριᾶν Bergkii.

233

κνοῦς

Hesych. 2 p. 287: κνοῦς· ὁ ἐκ τοῦ ἄξονος ἤχος· λέγεται δὲ καὶ κνοή. καὶ ὁ τῶν ποδῶν ψόφος, ὡς Αἰσχύλος Σφιγγί.

ΤΗΛΕΦΟΣ

Schol. Ar. Ach. 332: ὁ Τήλεφος κατὰ τὸν τραγωδοποιὸν Αἰσχύλον, ἵνα τύχη παρὰ τοῖς Ἑλλήσι σωτηρίας, τὸν Ὀρέστην εἶχε συλλαβών. Vide quae de Euripidis Telepho dicuntur.

234

κύδιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρέως πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ.

Ar. Ran. 1270: 'κύδιστ' — παῖ'. ubi Schol. cod. Ran.: ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου. plura alii libri: Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος, ἐπισκέψασθε πόθεν εἰσί. Τιμαχίδας δὲ ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου, Ἀσκληπιάδης δὲ ἐξ Ἰφιγενείας. Fortasse de sede Aeschylei versus coniecturam fecit Timachidas.

235

. . ἀπλῇ γὰρ οἶμος εἰς Ἄιδου φέρει.

Plat. Phaedon. p. 108 A (Stob. Ecl. 1, 41, 58 p. 450 ed. Gaisf.): ἔστι δὲ ἄρα ἡ πορεία οὐχ ὥς ὁ Αἰσχύλου Τήλεφος λέγει· ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἀπλὴν οἶμόν φησιν εἰς Ἄιδου φέρειν, ἡ δ' οὔτε ἀπλῇ οὔτε μία φαίνεται μοι εἶναι. Dionys. Hal. Rhet. c. 6, 5 vol. 5 p. 265: μία γὰρ καὶ ἡ αὐτὴ οἶμος κατὰ τὸν Αἰσχύλον εἰς Ἄιδου φέρουσα. Clemens Alex. Strom. IV p. 583: οὐκ ἔστιν οὖν κατὰ τὸν Αἰσχύλου Τήλεφον νοεῖν ἀπλὴν οἶμον εἰς Ἄιδου φέρειν, ὅδοι δὲ πολλαὶ καὶ ἀπάγουσαι ἁμαρτίαι.

236

ἀμφιδεξίοις χερσὶ

Hesych. 1 p. 297: ἀμφιδεξίοις χερσὶ· ταῖς τῶν τοξοτῶν (τόξων codex), διὰ τὸ ἑκατέραν χεῖρα ἐνεργεῖν ἐν τῷ τοξεύειν. Αἰσχύλος Τηλέφω. Interpretatio falsa, ut opinor: cf. ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς Soph. Oed. R. 1243.

ΤΟΞΟΤΙΑΕΣ

Mysteria hoc dramate profanata esse proditur Schol. Aristot. loco supra allato p. 21. Argumentum fuisse Actaeonis mortem probabiliter statuit Hermannus, qui Τοξότιδας intellexit nymphas Dianae comites. De persona Actaeonis cf. Pollux 4, 141: τὰ δ' ἔκσκενα πρόσωπα Ἀκταίων ἐστὶ κερασφόρος, ἡ Φινεὺς τυφλὸς κτέ.

237

οὔπω τις Ἀκταίων' ἄθνηρος ἡμέρα
κενόν, πόνου πλουτοῦντ', ἔπεμψεν εἰς δόμους.

Anecd. Bekk. p. 351, 9: ἄθνηρος ἡμέρα. — ὁ χρησάμενος τῇ φωνῇ καὶ τῇ φράσει Αἰσχύλος ἐστὶν ἐν Τοξότισι (τοξότησι cod.). προσεστί δὲ τὸ σεμνὸν τῆς λέξεως καὶ τὸ πολιτικόν. λέγεται δὲ ἐπὶ Ἀκταίωνος 'οὔ πώ τις — δόμους'. ἐγγράφων χρῶ, φησὶν ὁ Φρύνιχος.

238

ἄδων ταῖς ἀγναῖς παρθένοις γαμηλίων
λέκτρων ἀστει·μη βλεμμάτων ῥέπει βολή.

Antigonus Caryst. c. 115: τῶν δὲ Θηλέων ζώων ῥοπικώτερόν φησιν εἶναι πρὸς τὴν συνουσίαν ἵππον — φαίνεται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἱστορικῶς τὸ τοιοῦτον οὕτως πῶς εἰρηκέναι πρὸς τὰς παρθένους ἐν ταῖς Τοξότισιν 'ἄδων ταῖς — ῥεπιβουλή'. καὶ διαλιπὼν προσέθηκε 'οὐ με — ἵππογνώμονα' (fr. 239): vs. 2 ἀστει·μη] ἀπείροις Heathius. ῥεπιβουλή cod., ῥέπει βολή Salmasius. cetera vitia nondum sanata. ἄδων τις ἀγναῖς παρθένοις γαμηλίων λέκτρων, ἐτοίμη βλεμμάτων ῥέπει βολή ci. Hermannus, mitto aliorum conatus etiam infeliciores. equidem temptabam μῶν ταῖσιν ἀγναῖς — βολή;

239

νέας γυναικὸς οὐ με μὴ λάθῃ φλέγων
ὄφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ἢ γεγευμένη·
ἔχων δὲ τούτων θυμὸν ἵππογνώμονα

Antigonus Caryst. c. 115 in fr. 238 allatus. Plut. Mor. p. 767 B: καὶ γὰρ ὀρθῶς Αἰσχύλος ἐποίησε 'νέας — γεγευμένη' (vs. 1 et 2). idem p. 81 D (Anecd. Paris. vol. 1 p. 399, 24): νέας μὲν γὰρ γυναικός, ὡς Αἰσχύλος φησὶν, οὐ λανθάνει φλέγων 'ὄφθαλμός — γεγευμένη' (vs. 2). vs. 3 ἔχω Salmasius. verba θυμὸν ἵππογνώμονα sine poetae et fabulae nomine afferuntur in Etym. M. p. 209, 48 et 474, 45.

240

κύνες διημάθουνον ἄνδρα δεσπότην

Schol. A II. I, 593 de verbo ἀμαθύνειν: ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπὶ τοῦ διαφθεῖρειν ψιλῶς τέταχε, περὶ τοῦ Ἀκταίωνος λέγων 'κύνες — δεσπότην'.

241

Pollux 5, 47: τὰ μὲν δὴ τῶν Ἀκταίωνος κυνῶν ὀνόματα κατὰ τὴν Αἰσχύλου δόξαν Κόραξ Ἄρπυια Χάρων Λυκότις (Λυκίτας olim edebatur). Pro ἄρπυια codex A ἀραία.

242

πεζοφόροις ζώμασιν

Hesych. 2 p. 899: πεζοφόροις ζώμασιν· Αἰσχύλος Τοξότισιν, ὥσπερ πέξαν ἐχόντων τῶν χιτῶνων· τινὲς δὲ ποδήρεσι. Phot. Lex. p. 405, 15: πεζοφοροῦσιν· ἥτοι πέξαν ἐχόντων τῶν χιτῶνων, ἢ τοῖς ποδήρεσιν. Pollux 7, 51: τὸ δὲ ζῶμα ἔστι μὲν ἐπιτήδειον ἐνδύναι, πέξας δὲ ἔχει, ὡς Αἰσχύλος δηλοῖ πεζοφόρα τὰ ζώματα ἀποκαλῶν.

ΤΨΙΠΤΛΗ

Schol. Apoll. Rhod. 1, 769: ὅτι δὲ ἐμίγησαν οἱ Ἀργοναῦται ταῖς Λημνίαις, Ἡρόδωρος ἱστορεῖ ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς. Αἰσχύλος δὲ ἐν Τψιπύλῃ ἐν ὅπλοις φησὶν αὐτὰς ἐπελθούσας χειμαζομένοις ἀπείργειν, μέχρι λαβεῖν ὄρκον παρ' αὐτῶν ἀποβάντας (ἀποβᾶσιν L) μιγήσεσθαι αὐταῖς. Drama eiusdem trilogiae fuisse videtur ac Νεμέα.

243

Τψώ

Vide fr. 208.

244

ἀποκορσωσαμέναις

Hesych. 1 p. 467: ἀποκορσωσαμέναις. ἀποκειραμέναις· κόρσας γὰρ τρίχας. Αἰσχύλος Τψιπύλῃ (ὑψηπούλη codex).

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

Trium principum tragicorum Philoctetas inter se comparavit Dio Chrys. Orat. LII, unde haec apponimus. § 4: ἥ τε γὰρ τοῦ Αἰσχύλου μεγαλοφροσύνη καὶ τὸ ἀρχαῖον, ἔτι δὲ τὸ αὐθαδὲς τῆς διανοίας καὶ φράσεως πρέποντα ἐφαίνεται τραγωδία καὶ τοῖς παλαιοῖς ἡθεσι τῶν ἡρώων· οὐδὲν ἐπιβεβουλευμένον οὐδὲ στωμύλον οὐδὲ ταπεινόν. § 5: ἐπεὶ τοι καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα εἰσήγε δριμύν καὶ δόλιον ὥς ἐν τοῖς τότε, πολὺ δὲ ἀπέχοντα τῆς νῦν κακοηθείας, ὥστε τῷ ὄντι ἀρχαῖον ἂν δόξαι παρὰ τοὺς νῦν απλοὺς εἶναι βουλομένους καὶ μεγαλόφρονας. καὶ οὐδὲν γε ἀλλαττούσης τῆς Ἀθηνᾶς προσεδεήθη πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆναι ὅστις ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Φιλοκτῆτου, καθάπερ Ὅμηρος κἀκεῖνῳ δὴ ἐπόμενος Εὐριπίδης ἐποίησεν· ὥστε τυχὸν ἂν τις ἐγκαλέσαι τῶν οὐ φιλοφρονούντων τὸν ἄνδρα, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ἐμέλησεν ὅπως πιθανὸς ἔσται ὁ Ὀδυσσεὺς οὐκ ἐπιγιγνωσκόμενος ὑπὸ τοῦ Φιλοκτῆτου. § 6: καὶ μὴν ὁ χορὸς αὐτῷ παραιτήσεως, ὥσπερ ὁ τοῦ Εὐριπίδου, οὐδὲν ἔδεήθη. § 7: ἄμφω γὰρ ἐκ τῶν Λημνίων ἐποίησαν τὸν χορὸν· ἀλλ' ὁ μὲν Εὐριπίδης εὐθύς ἀπολογουμένους πεποίηκε περὶ τῆς πρότερον ἀμελείας, ὅτι δὴ τοσούτων ἐτῶν οὔτε προσέλθοιεν πρὸς τὸν Φιλοκτῆτην οὔτε βοηθήσειαν οὐδὲν αὐτῷ· ὁ δ' Αἰσχύλος ἀπλῶς εἰσήγαγε τὸν χορὸν, ὃ τῷ παντὶ τραγικώτερον καὶ ἀπλούστερον. § 9: οὐ τοίνυν οὐδὲ ἐκεῖνο δοκεῖ μοι δικαίως ἂν τις αἰτιάσασθαι, τὸ διηγῆσθαι πρὸς τὸν χορὸν ὥς ἀγνοοῦντα τὰ περὶ τὴν ἀπόλειψιν τὴν τῶν Ἀχαιῶν καὶ τὰ καθόλου συμβαίνοντα αὐτῷ. οἱ γὰρ δυστυχοῦντες ἄνθρωποι πολλὰκις εἰώθασιν μεμνησθαι τῶν συμφορῶν —. καὶ μὴν ἡ ἀπάτη ἡ τοῦ Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν Φιλοκτῆτην καὶ οἱ λόγοι δι' ὧν προσηγάγετο αὐτόν, οὐ μόνον εὐσχημονέστεροι καὶ ἥρωι πρέποντες ἀλλ' οὐκ Εὐρυβάτῳ ἢ Παταικίῳ, ἀλλ' ὥς ἐμοὶ δοκοῦσι καὶ πιθανώτεροι. § 11: τί γὰρ ἔδει ποικίλης τέχνης καὶ ἐπιβουλῆς πρὸς ἄνδρα νοσοῦντα καὶ ταῦτα τοξότην, ὃ εἴ τις μόνον ἐγγὺς παρέστη, ἀχρεῖος ἢ ἀλκὴ αὐτοῦ ἐγγόνει; καὶ τὸ ἀπαγγέλλειν δὲ τὰς τῶν Ἀχαιῶν συμφορὰς καὶ τὸν Ἀγα-

μέμνονα τεθνηκότα καὶ τὸν Ὀδυσσεύα ἐπ' αἰτία ὡς οἶόν τε ἦν αἰσχίστη καὶ καθόλου τὸ στράτευμα διεφθαρμένον, οὐ μόνον χρήσιμον ὥστε εὐφραῖναι τὸν Φιλοκτήτην καὶ προσδέξασθαι μᾶλλον τὴν τοῦ Ὀδυσσεύος ὁμιλίαν, ἀλλ' οὐδ' ἀπίθανα τρόπον τινὰ διὰ τὸ μῆκος, τῆς στρατείας καὶ διὰ τὰ συμβεβηκότα οὐ πάλαι κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀχιλλεύος, ὅθ' Ἐκτωρ παρὰ σμικρὸν ἦλθεν ἐμπροῆσαι τὸν ναύσταθμον. § 14: οὐ μόνον δὲ (Euripides) πεποίηκε τὸν Ὀδυσσεύα παραγιγνόμενον, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Διομήδους. Attius in Pilocteta quem maxime poetam secutus sit nescimus.

245

Σπερχεῖε ποταμὲ βούνομοί τ' ἐπιστροφαί

Ar. Ran. 1383: ΕΤΡ. εἴθ' ὥφελ' Ἀργούς μὴ διαπτάσθαι σκάφος. ΑΙΣΧ. 'Σπερχεῖε — ἐπιστροφαί'. ubi Schol.: βούνομοι] ὑπὸ βοῶν καταστρεφόμεναι ἤγουν κατανεμόμεναι. ἔστι δὲ ἐκ Φιλοκτήτου Αἰσχύλου.

246

ἔνθ' οὔτε μένειν ἄνεμος οὔτε πλεῖν ἔᾱ.

Suidas: 'ἔνθ' οὔτε — ἔᾱ'. ἐπὶ τῶν δυσχρήστοις περιπεσόντων τοῦτο λέγεται. φησὶ δὲ αὐτὸ παρ' Αἰσχύλῳ ὁ Φιλοκτήτης. Versu proverbiali utitur Plut. Mor. p. 476 B, item Aristacnetus 1, 27 p. 121: ἔνθα, φησὶν, ἄνεμος οὔτε μένειν οὔτε πλεῖν ἔᾱ. interpretantur paroemiographi (Diogenianus 4, 88 Greg. Cyr. 2, 47 Greg. Cyr. Leid. 2, 13 Greg. Cyr. Mosq. 3, 20). οὔτε πλεῖν] οὔτ' ἐκπλεῖν Diogen. et Suid.

247

κρεμάσασα τόξον πίτυος ἐκ μελανδρύου

Schol. Od. Ξ, 12: ὁ δὲ Κράτης τὴν τῶν δασυτάτων φυτῶν μελανδρύν φησι· ὡς καὶ Αἰσχύλος φησὶ Φιλοκτήτῃ 'κρεμάσασα — μελανδρύου'. Eust. Od. p. 1748, 57: φέρεται δὲ καὶ Αἰσχύλου χρῆσις ἐν Φιλοκτήτῃ 'κρεμάσας — μελανδρύου'. κρεμάσασα τόξον Schol. Od., κρεμάσας τόξον Eust., κρεμαστὰ τόξα Hermannus, fortasse κρεμάσας δὲ τόξον legendum vel cum Bothio κρεμάσας τὸ τόξον.

248

οὐ γὰρ δακῶν ἀνῆκεν, ἀλλ' ἐνώκισε
δεινὴν στομωτὸν ἐκφυσιν ποδὸς λαβών.

Plut. Mor. p. 1087 F: ἐκ δὲ τοῦ πόνου μάρτυς ὁ Αἰσχύλου Φιλοκτήτης ἱκανός· 'οὐ γὰρ ὁ δράκων' φησὶν 'ἀνῆκεν — λαβεῖν'. vs. 1 ὁ δράκων libri, δακῶν G. A. Hirschig. vs. 2 στομάτων libri, στομωτὸν Hermannus. λαβεῖν libri, λαβών Valek., βλάβην Schneidewinus.

249

φαγέδαιν' αεί μου σάρκας ἐσθίει ποδός

Aristot. Poet. c. 22 p. 1458 b 23: τὸ αὐτὸ ποιήσαντος ἱαμβεῖον Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ἐν δὲ μόνον ὄνομα μεταθέντος ἀντὶ κυρίου εἰωθότος γλωτταν, τὸ μὲν φαίνεται καλόν, τὸ δ' εὐτελές. Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτῆτῃ ἐποίησε 'φαγέδαινα — ἐσθίει ποδός', ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσθίει τὸ θοινάται μετέθηκεν. φαγάδαινα ἢ μου libri, φαγε-δαιναν ἢ μου corrigunt, mihi φαγέδαιν' αεί μου facilius visum est. Euripides, quod nemo non videt, σάρκα pro σάρκας substituit.

250

ὦ πούς, ἀφήσω σε
ὦ θάνατε Παιάν, μή μ' ἀτιμάσης μολεῖν.
μόνος [γὰρ] εἰ σὺ τῶν ἀνηκέστων κακῶν
ἱατρός, ἄλγος δ' οὐδὲν ἄπτεται νεκροῦ.

Maximus Tyr. XIII p. 241: 'ὦ πούς, ἀφήσω σε' ὁ Φιλοκτῆτης λέγει. ἄνθρωπε, ἄφες καὶ μὴ βόα μηδὲ λοιδοροῦ τοῖς φιλτάτοις, μηδὲ ἐνόχλει τὴν Ἀημινίων γῆν. 'ὦ θάνατε Παιάν'. εἰ μὲν ταῦτα λέγεις ἀλλαττόμενος κακὸν κακοῦ, οὐκ ἀποδέχομαι τῆς εὐχῆς κτέ. Stob. Flor. 120, 12: Αἰσχύλου. 'ὦ θάνατε — νεκροῦ' (vs. 2—4). Theodorus Metoch. p. 347: τὸ τοῦ Αἰσχύλου φθέγγεσθαι 'ὦ θάνατε Παιάν, ἱατρός μόλε'. Plut. Mor. p. 106 D: τοῦτον γὰρ ἀπεμιμήσατο καὶ ὁ εἰπὼν 'ὦ θάνατε Παιάν, ἱατρός μόλοις'. cf. Eur. Hipp. 1373: καὶ μοι θάνατος Παιάν ἔλθοι. vs. 3 γὰρ om. libri, ut videtur, praeter B. vs. 4 respicit Plut. Mor. p. 109 F, qui sine poetae nomine haec habet: ἄλγος γὰρ ὄντως οὐδὲν ἄπτεται νεκροῦ. Soph. Oed. C. 955: θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἄπτεται. Eur. Alc. 937: τῆς μὲν γὰρ οὐδὲν ἄλγος ἄψεται ποτε.

251

ὁκόρουνος

Phot. Lex. p. 326, 9: ὁκόρουνος· τοὺς πάρονοπας. Αἰσχύλος Φιλοκτῆτῃ. οἱ δὲ Ἴωνες ἀττελέβους. Hesych. 2 p. 737: ὁκορνούς· τοὺς ἀττελέβους. καὶ τὰ ἀκριώδη οὕτω λέγουσιν.

252

φαβῶν

Ath. IX p. 394 A: καὶ Φιλοκτῆτῃ δὲ κατὰ γενικὴν κλίσειν φαβῶν εἴρηκεν (Aeschylus).

ΦΙΝΕΥΣ

Non memoratur in dramatum catalogo. Fabula acta est olymp. 76, 4. cf. Argum. Aesch. Pers. allatum p. 8.

253

καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου
ἐρρυσίαζον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ

Ath. X p. 421 F: ὁ δ' Εὐριπίδης φησί ' φαύλη διαίτη προσβαλὼν ἥσθη στόμα' — Αἰσχύλος τ' ἐν Φινεῖ 'καὶ — χαρᾷ'. vs. 1 μαργώση γνάθω aut μαργώσαις γνάθοις scripserim. vs. 2 ἐρρυσίας οἶον libri, ἐρρυσίαζον Lobeckius. πρώτη] πρωτιο libri.

ΦΟΡΚΙΔΕΣ

Aristoteles Poet. 18 p. 1456 a 2: τὸ δὲ τέταρτον (sc. τραγωδίας εἶδος), οἶον αἷ τε Φορκίδες καὶ Προμηθεὺς καὶ ὅσα ἐν Αἰδου. Phorcidas eiusdem fuisse trilogiae ac Polydecten coniecit Welcker. De mytho cf. Schol. Apoll. Rhod. 4, 1515.

254

ἔδν δ' ἐς ἄντρον ἀσχέδωρος ὥς

Ath. IX p. 402 B: οἱ περὶ τὴν Σικελίαν κατοικοῦντες ἀσχέδωρον καλοῦσι τὸν σύαγρον. Αἰσχύλος γοῦν ἐν Φορκίσι παρεικάζων τὸν Περσέα τῷ ἀγρίῳ τούτῳ συτ' φησιν 'ἔδν — ὥς'. Similiter Eust. Od. p. 1872, 5, qui fabulae nomen om. Cf. Anecd. Bekk. p. 457, 21: ἀσχέδωρος παρ' Αἰσχύλῳ.

255

Eratosth. Catast. c. 22: Περσεύς. — δοκεῖ δὲ καὶ ἄρπην παρ' Ἡφαίστου λαβεῖν ἐξ ἀδάμαντος, ὥς Αἰσχύλος ἐν Φορκίσι (φορκύσι libri) φησίν, ὁ τῶν τραγωδιῶν ποιητής, Φόρκυσιν .. ἃς εἶχον προφύλακας αἱ Γοργόνες. Hyginus Poet. Astr. 2, 12 p. 445: sed ut ait Aeschylus tragoediarum scriptor in Phorcisi, Graecae fuerunt Gorgonum custodes. Hinc in Catasterismis Hermannus scribendum ei.: ἐξ ἀδάμαντος. ὥς δὲ Αἰσχύλος ἐν Φορκίσι φησίν, ὁ τῶν τραγωδιῶν ποιητής, Γραίας εἶχον προφύλακας αἱ Γοργόνες.

ΦΡΥΓΕΣ Η ΕΚΤΟΡΟΣ ΑΤΤΡΑ

De trilogia cuius hoc drama fuisse videatur, cf. p. 31. Summa argumenti cognoscitur ex Schol. B Il. X, 351, ubi de verbis οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι Δαρδανίδης Πριάμος haec annotantur: ὑπερβολικῶς λέγει· ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπ' ἀληθείας ἀνθιστάμενον χρυσὸν πεποίηκε πρὸς τὸ Ἑκτορος σῶμα ἐν Φρυγίῳ. (Aliud scholion codicis V: ὁ μέντοι Αἰσχύλος Ἑκτορος λύτροις ἀληθὲς αὐτὸ ἐξεδέξατο.) Φρύγες igitur Troiani dicuntur, cf. fr. 265 et 436. Athenaeus I p. 21 F: Ἀριστοφάνης γοῦν, παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς ἢ περὶ τῶν τραγικῶν ἀπόκειται πίστις, ποιεῖ αὐτὸν Αἰσχύλον λέγοντα (Com. 2 p. 1177) 'τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐποιοῦν', καὶ πάλιν 'τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν, ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι (sic VL, συλλισόμενοι B, συλλησόμενοι CD) τὸν παῖδ' ἦλθον τεθνεῶτα, πολλὰ

τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ καὶ δεῦρο σχηματίσαντας'. Achillem poeta diu prae dolore silentem fecit, cf. Vita Aeschyli p. 3, 11 (Westerm. Biogr. p. 119, 36) Ar. Ran. 911 Schol. Aesch. Prom. 436 Eust. Od. p. 1941, 1 Eust. Il. p. 1343, 62, quos locos attulimus p. 38. adde Schol. Ar. Ran. 911: ὁ Ἀχιλλεὺς δὲ καθήμενός ἐστι καὶ οὐκ ἀποκρινόμενος παρ' Αἰσχύλῳ ἐν δράματι ἐπιγραφομένῳ Φρυξίν ἢ Ἑκτορος λύτροις (λουτροῖς RVΘ, λύτροις codex Θ in glossa). quibus subiciuntur recentiora haec, quae om. R: ἄλλως· εἰκὸς τὸν ἐν τοῖς Φρυξίν Ἀχιλλέα ἢ Ἑκτορος λύτροις· ἢ τὸν ἐν Μυρμιδόσιν, ὃς μέχρι τριῶν ἡμερῶν οὐδὲν φθέγγεται. Hermannus huic fabulae adseribit fr. 289. In Stobaei Flor. 4, 21 versus πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπεν lemma habet Αἰσχύλος ἐν Φρυξίν, errore manifesto: perturbatas illo in loco scriptorum notationes in ordinem redigere temptavit Hermannus Opusc. vol. 5 p. 159 sq., qui fortasse hac in re verum vidit, quod verum οὐ χρὴ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν Aeschyleum esse suspicatus est.

256

ἀλλὰ ναυβάτην

φορτηγόν, ὅστις ῥῶπον ἐξάγει χθονός

Pollux 7, 131: τῷ μέντοι φορτηγῷ ἐπὶ τῶν τὰ φορτία ἀγόντων ἐμπόρων κέχρηται Αἰσχύλος ἐν Φρυξίν ἢ λύτροις 'ἀλλὰ — χθονός'.

257

ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων

Ath. II p. 51 C: μόρα δὲ τὰ συκάμινα καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Φρυξίν ἐπὶ τοῦ Ἑκτορος 'ἀνὴρ — μόρων'. Eust. Il. p. 211, 16: πεπαίτερον, ὅπερ ἐστὶν ὠριμώτερον. Αἰσχύλος 'ἀνὴρ — μόρων'. Phot. Lex. p. 275, 19: μόρον· τὸ συκάμινον. Αἰσχύλος.

258

διαπεφρούρηται βίος

Hesych. 1 p. 959: διαπεφρούρηται βίος· Αἰσχύλος Φρυξίν. οἷον ἢ διὰ τοῦ βίου φρουρὰ (φθορὰ codex) συντετέλεσται, ἢ διελήλυθεν ὁ χρόνος.

259

καὶ τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν

ὃ γοῦν κακουργεῖν ἀμφιδεξίως ἔχει

καὶ μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι βροτούς.

(ἡμῶν γε μέντοι Νέμεσις ἔσθ' ὑπερτέρα,

καὶ τοῦ θανόντος ἢ Δίκη πράσσει τόκον.

5

Stob. Flor. 125, 7: Αἰσχύλου Ἑκτορος. 'καὶ τοὺς — πράσσει κότον'. vs. 1 εἰ θέλεις om. AB, habet M, qui statim εὐ εὐεργετεῖν

praebet. vs. 2 τὸ γοῦν] ὁ γοῦν ABMVind., 'εἴτ' οὖν Hermannus. malim τοὺς θανόντας οὐτ' ἔχεις εὐεργετεῖν οὐτ' οὖν κ. vs. 3 τῷ μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι φθιτούς ci. Hermannus. vs. 5 κότον libri, τόκον scripsi.

260

πέλλυτρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις

Pollux 7, 91: ἃ δὲ ποδεῖα Κριτίας καλεῖ, εἴτε πῖλους αὐτὰ οἰητέον εἴτε περιειλήματα ποδῶν, ταῦτα πέλλυτρα καλεῖ ἐν Φρυξίν (sic Bekkerus, φρυγὶ Λ, φοινίσσαις vulgo) Αἰσχύλος 'πέλλυτρ' — ἀρβύλαις'. cf. Pollux 2, 196: ποδεῖα τοὺς περὶ τοῖς ποσὶ πῖλους Κριτίας, ἅπερ Αἰσχύλος πέλλυτρα καλεῖ. Pollux 10, 50: πέλλυτρα· οὕτω γὰρ τὰ ποδεῖα Σοφοκλῆς (immo Αἰσχύλος) καλεῖ.

261

Ἀνδραίμονος γένεθλον . . Λυρνησίου,
ὅθεν περ Ἐκτωρ ἄλοχον ἤγαγεν φίλην

Schol. Eur. Andr. 1: τὴν ἐν Ἀσίᾳ λέγει τὴν Τροπλάκιον Θήβην —. ἔνιοι δὲ καὶ τὴν Χρύσην καὶ τὴν Λυρνησὸν ἐν τῷ τῆς Θήβης πεδίῳ τάσσουσιν, ὥς ὁ Αἰσχύλος Λυρνησίδα προσαγορεύσας τὴν Ἀνδρομάχην ἐν τοῖς Φρυξίν, ἔνθα καὶ ξένως ἱστορεῖ Ἀνδραίμονος αὐτὴν λέγων 'Ἀνδραίμονος — φίλην'. vs. 1 γένεθλον ὡ Hermannus, γένεθλα τοῦ Bothius. vs. 2 περ Ἐκτωρ cod. Ven. 471, παρ' Ἐκτορος Gud. Taur., περ Ἐκτωρ σ' Hermannus.

262

ἀγαστά

Hesych. 1 p. 36: ἀγαστά· ἃ ἂν τις ἀγάσαιοτο, οἷον ἀρεστά. Αἰσχύλος Φρυξίν (φρά^ς codex). Albertius ἀγατά e litterarum ordine scribendum coniecit.

263

ἄδίοπον

Hesych. 1 p. 96: ἄδίοπον· ἄναρχον καὶ ἀφύλακτον. Αἰσχύλος Φρυξί. δίοποι γὰρ οἱ τῆς νεῶς φύλακες. Eadem Anecd. Bekk. p. 344, 8 omissis verbis Αἰσχύλος Φρυξί. cf. Eust. II. p. 203, 13: ἄδιοπος γὰρ, φασίν, ὁ ἄναρχος καὶ ἀφύλακτος, ἐπεὶ δίοποι οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ διέποντες. Aeschylus ἄδίοπον πέλαγος dixerit, cf. Hesych. 1 p. 95: ἄδίοπον· ἄναρχον, ἀνερέυνητον (l. ἄναρκτον) πέλαγος.

264

ἄροτον

Hesych. 1 p. 545: ἄροτον (ἄροτόν codex ut videtur)· τὸν ὅλκον τοῦ Ἐκτορος, ἢ τὸ ἀντίσταθμον. Αἰσχύλος Φρυξί (φρυγίς codex).

265

ἐπιστροφαί

Hesych. 1 p. 1391: ἐπιστροφαί· διατριβαί, δίδεται. Αἰσχύλος Φρυγίν. Bergk. probabiler huc refert versum s. poetae n. ab Eust. Od. p. 1484, 49 traditum, Κίλιξ δὲ χώρα καὶ Σύρων ἐπιστροφαί. ac fortasse cum hoc versu iungendum est adespoton illud quod Strabo XII p. 572 aliiq. plurimi habent, ita ut scribamus:

χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα
Κίλιξ τε χώρα καὶ Σύρων ἐπιστροφαί.

266

τιτῆναι

Hesych. 2 p. 1394: τιτῆναι· βασιλίδες (βασί^{λδ'} codex). ἢ Ἐκτορος λύτροις. Post βασιλίδες excidisse Αἰσχύλος ἐν Φρυγίν ci. Soringius. Hesych. 2 p. 1386: τιήνη· ἡ βασίλισσα. p. 1393: τίταξ· ἔντιμος ἢ δυνάστης, οἱ δὲ βασιλεῖς.

ΦΡΥΓΙΟΙ

Memoratur in dramatum catalogo.

ΨΥΧΑΓΩΓΟΙ

Phryn. Bekk. p. 73, 13: ψυχαγωγός· οἱ μὲν Ἀλεξανδρεῖς τὸν τῶν παίδων ἀνδραποδιστὴν οὕτω καλοῦσιν, οἱ δ' ἀρχαῖοι τοὺς τὰς ψυχὰς τῶν τεθνηκότων γοηταῖς τισὶν ἄγοντας (l. ἀνάγοντας). τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ τοῦ Αἰσχύλου τὸ δράμα Ψυχαγωγοί (ψυχαγωγός cod.). Dramatis argumentum ex Homeri Νεκυία repetitum fuisse ci. Valckenarius Diatr. p. 286.

267

Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν

Ar. Ran. 1266: Ἑρμᾶν — λίμναν. ubi Schol.: Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον· ἐκ τῶν Αἰσχύλου Ψυχαγωγῶν. Cf. Fritzsche in Ar. Ran. p. 381.

268

καὶ σκευοθηκῶν ναυτικῶν τ' ἐρειπίων

Pollux 10, 10: αὐτὸ μὲν γὰρ τοῦνομα τῆς σκευοθήκης εὗροις ἂν ἐν τοῖς Αἰσχύλου Ψυχαγωγοῖς καὶ — ἐρειπίων.

269

ἔρωδιός γάρ ὑπόθεν ποτῶμενος
ὄνθῳ σε πλήξει νηδύος χειλῶμασιν·
ἐκ τοῦδ' ἄκανθα ποντίου βοσκήματος
σῆψει παλαιὸν δέρμα καὶ τριχορρυές.

Schol. Od. A, 134: οἱ νεώτεροι τὰ περὶ Τηλέγονον ἀνέπλασαν τὸν Κίρκης καὶ Ὀδυσσεύς, ὃς δοκεῖ κατὰ ζήτησιν τοῦ πατρὸς εἰς Ἰθάκην ἐλθὼν ὑπ' ἀγνοίας τὸν πατέρα διαχρήσασθαι τρυγόνος κέντρον. Αἰσχύλος δὲ ἐν Ψυχαγωγοῖς ἰδίως λέγει 'έρρωδιός — τριχορρυές'. vs. 1 έρρωδιός libri, ut videtur. vs. 2 ὃν θ' ὡς ἐπληξεν ἢ δ' υἱὸς edebatur, ὄνθω σε πλήξει Valck., νηδύος Meursius. χειλώμασιν] fortasse κενώμασιν legendum. Tiresiae esse verba ci. Valck.

270

σταθεροῦ χεύματος

Phot. Lex. p. 534, 2: σταθερόν — τινὲς καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς 'σταθεροῦ χεύματος'. Eadem Suidas κ. σταθερόν, ubi χεύματος A, χρήματος ceteri.

271

Δαῖρα

Schol. Apoll. Rhod. 3, 847: ὅτι δὲ τὴν Δαῖραν Περσεφόνην καλοῦσι Τιμοσθένης ἐν τῷ Ἑξηγητικῷ συγκατατίθεται καὶ Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς ἐμφαίνει, τὴν Περσεφόνην ἐκδεχόμενος Δαῖραν.

272

δρώπτειν

Hesych. 1 p. 1039: δρώπτειν· διακόπτειν ἢ διασκοπεῖν. Αἰσχύλος Ψυχαγωγοῖς.

ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑ

Plutarchus Mor. p. 17 A: ἐπὶ τοῦ Διὸς εἰρηκότος Ὀμήρου 'ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο, τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἑκτορος ἵπποδάμοιο· ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' Ἑκτορος αἵσιμον ἥμαρ· ὥχετο δ' εἰς Αἶδα, λίπεν δὲ ἔ Φοῖβος Ἀπόλλων', τραγωδίαν ὁ Αἰσχύλος ὅλην τῷ μύθῳ περιέθηκεν ἐπιγράψας Ψυχοστασίαν καὶ παραστήσας ταῖς πλάστιγξι τοῦ Διὸς ἔνθεν μὲν Θέτιν, ἔνθεν δὲ τὴν Ἥω, δεομένας ὑπὲρ τῶν υἱέων μαχομένων. Schol. A Il. Θ, 70 (cf. Eust. Il. p. 699, 31): κῆρε — τὰς θανατηφόρους μοίρας λέγει· ὁ δὲ Αἰσχύλος νομίσας λέγεσθαι τὰς ψυχάς, ἐποίησε τὴν Ψυχοστασίαν, ἐν ἣ ἔστιν ὁ Ζεὺς ἰστὰς ἐν τῷ ζυγῷ τὴν τοῦ Μένονος καὶ Ἀχιλλέως ψυχὴν. Schol. B ibid.: Πορφυρίου. πρὸς Αἰσχύλον Ψυχοστασίαν γράψαντα. Schol. B Il. X, 209: κῆρας τὰς μοίρας λέγει, οὐ τὰς ψυχάς, ὡς ἐξεδέξατο φαύλως Αἰσχύλος. Eust. Il. p. 1266, 37: φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ ἐκ τούτου τοῦ χωρίου πεπλάσθαι — τὴν Ψυχοστασίαν τῷ Αἰσχύλῳ κῆρε νοήσαντι τὰς ψυχάς, ὡς καθόλου τοῦ Διὸς ψυχὰς ἰστῶντος. Pollux 4, 130: ἀπὸ δὲ τοῦ θεολογείου ὄντος ὑπὲρ τὴν σκηνὴν ἐν ὧς ἐπιφαίνονται θεοί, ὡς ὁ Ζεὺς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐν Ψυχοστασίᾳ. ἡ δὲ γέρανος μηχανήμα ἔστιν ἐκ μετεώρου καταφερόμενον ἐφ' ἀρπαγῇ σώματος, ᾧ κέχρηται Ἥως ἀρπάζουσα τὸ σῶμα τὸ (l. τοῦ) Μένονος.

273

ἀνηκίδωτοι

Hesych. 1 p. 374: ἀνηκίδωτοι· ἄνευ ἀκίδος. *Λίσχυλος Ψυχοστασία*. Lemma corrigendum ex Anecd. Bekk. p. 402, 25: ἀνηκίδωτοι· ἄνευ ἀκίδος. Alia forma fuit ἀνακίδωτος (Arcad. p. 82, 24), quae reddenda videtur Hesychio 1 p. 192: ἀκίδωτον βέλος· χω... σιδήρου ἢ ὄρμον ἐπὶ τῆς κατασκευῆς. ubi legendum suspicor: ἀνακίδωτον βέλος· χωρὶς σιδήρου. de extremis verbis ἢ ὄρμον ἀπὸ (ita enim leg.) τῆς κατασκευῆς cf. Anecd. Bekk. p. 371, 24.

274

αὐριβάτας

Hesych. 1 p. 619: αὐριβάτας. *Λίσχυλος τὸ αὐρι* (τὸ αὐριον codex, correxit Pauwius) ἐπὶ τοῦ ταχέως τίθῃσι. καὶ ὁ αὐτὸς *Ψυχοστασία* οὕτως φησὶ τὸ ὄνομα, ταχυβήμων (ταχυβήλων ante Salmasium). cf. Anecd. Bekk. p. 464, 9: αὐρίβατον· τὸ αὐρι τιθέασιν ἐπὶ τοῦ ταχέως καὶ τάχα, οὐκ ἀπὸ τῆς αὔρας, ἀλλὰ κατὰ τινὰ βαρβαρικὴν λέξιν, τάχα δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ αὐριον.

ΩΡΕΙΘΙΑ

Non memoratur in dramatum catalogo.

275

καὶ καμίνου σχῶσι μάκιστον σέλας.
εἰ γάρ τιν' ἐστιοῦχον ὄψομαι μόνον,
μίαν παρείρας πλεκτάνην χειμάρροον
στέγην πυρώσω καὶ κατανθρακώσομαι.
νῦν δ' οὐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος 5

Longinus de subl. c. 3, 1 post lacunam duorum foliorum: 'καὶ καμίνου — γενναῖον μέλος'. οὐ τραγικὰ ἔτι ταῦτα, ἀλλὰ παρατρέγῳδα, αἱ πλεκτάναι καὶ τὸ πρὸς οὐρανὸν ἐξεμεῖν καὶ τὸ τὸν Βορέαν ἀνλήτην ποιεῖν καὶ τὰ ἄλλα ἐξῆς· τεθόλωται γὰρ τῇ φράσει καὶ τεθορύβηται ταῖς φαντασίαις μᾶλλον ἢ δεδείνωται. vs. 1 καὶ μὴ ci. Tullius. vs. 2 μόνον] δόμων Dobracus. Versuum auctorem prodit Iohannes Sicel. in Rhett. vol. 6 p. 225: φαίνεται δὲ ἡ ἀτοπία τοῦ ποιητοῦ (Aeschyli) μᾶλλον ἐν τῷ τῆς Ὁρειθυίας δράματι, ὅπου ταῖς δυσὶ διαγόσι φινῶν ὁ Βορέας κυκᾷ τὴν θάλασσαν· οὐ γὰρ φέρω ἐπὶ μνήμης τὰ λαμβεῖα ἐπιλαθόμενος· διὸ καὶ Σοφοκλῆς μιμεῖται (fort. μέμφεται?). λέγει δὲ περὶ τούτων Λογγῖνος ἀκριβέστερον ἐν τῷ κα' τῶν Φιλολόγων.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

276

κυρεῖν παρασχών ἱταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις

Ar. Ran. 1291: 'κυρεῖν — ἀεροφοίτοις'. Aeschylea esse verba docet loci nexus. Falsum est quod Scholia tradunt: καὶ τοῦτο ἐξ Ἀγαμέμνονος. Ex Sphinge versum repetitum esse ci. Fritzsche.

277

νηριτοτρόφοι

Ath. III p. 86 B: καλεῖται δ' ὁ ἀναρίτης καὶ ἀνάριτης. — Αἰσχύλος δ' ἐν Πέρσαις τίς ἀνήρει τοὺς (sic AP, τὰς BVL) νήσους νηριτοτρόφους εἶρηκεν. Verba corrupta τίς ἀνήρει τοὺς νήσους nondum emendata sunt, neque enim probabile est quod Dindorfius coniecit, τινὰς νήσους. In Persis nihil est quod huc faciat: itaque Blomfieldus in auctoris nomine erratum statuit, Alph. Heckerus ἐν Περραιβίῳ proposuit. Hermannus et νηριτοτρόφος et ὑπόξυλος (fr. 278) olim in Persis extitisse suspicatur.

278

ὑπόξυλος

Schol. Hermog. in Rhett. vol. 5 p. 486 (Anecd. Bekk. p. 1073): ὑπόξυλος — ἐπὶ τῶν λαμπρῶν μὲν ἔξωθεν καὶ ἐπιεικῶν, πονηρῶν δὲ τὰ ἔνδον. Αἰσχύλος ἐν Πέρσαις μέμνηται καὶ Διογενιανὸς ἐν τῇ λέξει τούτου καὶ Διονύσιος ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ὀνομάτων, ὅτι (l. ὅτε) Μένανδρος ἐν τῇ Περιινθίᾳ φησὶν 'οὐδ' αὐτός εἰμι σὺν θεοῖς ὑπόξυλος'.

279

ἀποφύλιοι ξένοι

Hesych. I p. 497: ἀποφύλιοι ξένοι· οἱ μὴ ἔχοντες φυλήν. Αἰσχύλος σατυρικῶ. Vitiose Anecd. Bekk. p. 439, 12: ἀποφώλιοι· ξένιοι, οἱ φυλήν μὴ νέμοντες. οὕτως Αἰσχύλος. Similiter Suidas et Zon. Lex. p. 237, qui addunt: ἢ ἀπαίδευτοι· φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια, ὡς φασὶν οἱ Ἰῶνες (τὰ παιδευτήρια κατὰ Ἰῶνας Zon.).

280

δέδοικα μῶρον κάρτα πυραύστου μόρον.

Aelianus N. A. 12, 8: μέμνηται δὲ αὐτοῦ (sc. τοῦ πυραύστου) καὶ Αἰσχύλος ὁ τῆς τραγωδίας ποιητῆς λέγων 'δέδοικα — μόρον'. Similiter Zenobius 5, 79 et Suidas v. πυραύστου. Iacobsius attulit Manuelis Philae carmen 5, 464: ἀλλὰ δεδοικῶς τῶν πυραυστῶν τὸν μόρον ὡς ἀφρόνων ἔλεγχον, ἐκ παροιμίας, τὸ φῶς ὁρῶ πῦρ καὶ παρευθὺς ἐκκλίνω. Proverbium πυραύστου μόρος memorat Eust. II. p. 1304, 8 Od. p. 1547 f. p. 1848, 37 et comm. in Iohannis Damasc. hymnum pentecost. Spicileg. Rom. vol. 5 p. 238. μῶρον] μόρον Suidas, μωρόν ceteri.

281

βοᾷς τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὦν

Ammonius Valek. p. 69: θεωρὸς μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ εἰς θεοὺς πεμπόμενος, θεατῆς δὲ ὁ ἀγώνων καὶ θεάτρων. — Αἰσχύλος 'βοᾷς — ὦν'. βοᾷς] Θόας ci. Valek., ὁρᾷς Conington.

282

φρὴν ἀγέλαστος

Anecd. Bekk. p. 337, 8: ἀγέλαστος· ὁ μὴ πρὸς γέλωτα ἐπιτήδειος — Αἰσχύλος δὲ φησὶ καὶ 'φρὴν ἀγέλαστος'.

283

θρηνεῖ δὲ γόον τὸν ἀηδόνιον

Anecd. Bekk. p. 349, 7: ἀηδόνειος θρηῆνος. Αἰσχύλος 'θρηνεῖ — ἀηδόνειον'. ἀηδόνειον cod., ἀηδόνιον Blomfield.

284

ἀκνίσωτος οἶκος

Anecd. Bekk. p. 368, 29: ὀκνίσωτος οἶκος· ὁ ἄνευ πυρὸς καὶ κνίσης. οὕτως Αἰσχύλος.

285

ἄκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς

Anecd. Bekk. p. 372, 8: ἄκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς· ἀντὶ τοῦ τῶν ἐμῶν ἐπιστολῶν. οὕτως Αἰσχύλος. Similiter ἄκουε νῦν καὶ τήνδε τὴν ἐπιστολήν Cratinus Com. 2 p. 231.

286

μέγαν ἀλάστορον

Anecd. Bekk. p. 382, 30: ἀλάστορον· ἀντὶ τοῦ ἀλάστορα, ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ ἀλάστορος. ὁ Αἰσχύλος 'μέγαν ἀλάστορον' εἶπεν. Vide quae diximus in fr. 87.

287

ἄτεγκτος ἄνθρωπος παρηγορήμασιν

Anecd. Bekk. p. 458, 18: ἄτεγκτος ἄνθρωπος παρηγορήμασιν· ὁ μὴ βρεχόμενος μηδὲ προσιέμενος παραμυθίαν, ἀλλὰ σκληρὸς ὣν ὡς ἡ (ἡ cod.) πέτρα ἢ ἄλλο τι τῶν σκληρῶν, ὡς μηδὲ ὑπὸ ὕδατος διαβρέχεσθαι. Aeschyleum esse versum docet P'hryn. Bekk. p. 6, 13: ἄτεγκτος παρηγορήμασιν· Αἰσχύλος. δοτικῇ ἀντὶ γενικῆς Ἀττικῷ ἐχρήσατο ἔθει.

288

αὐτόκρανον λόγον

Anecd. Bekk. p. 467, 9: αὐτόκρανον λόγον· τὸν ἐξ ἑαυτοῦ τὸ τέλος ἐπιφέροντα. οὕτως Αἰσχύλος.

289

πᾶσα γὰρ Τροία δέδορκεν Ἑκτορος τύχης διαί

Anecd. Oxon. vol. 1 p. 119, 12 de διά praepositione: παρὰ δὲ Ἀττικοῖς προσλαμβάνει (προλαμβάνει ed.) τὸ ἰῶτα καὶ γίνεται διαί, καὶ συντάσσεται γενικῇ καὶ ἰσοδυναμεῖ τῷ ἔνεκα· 'πᾶσα — διαί' ἀντὶ τοῦ ἔνεκα Ἑκτορος· καὶ ἐν Ἀγαμέμνονι (448) 'ἀλλοτρίας διαί γυναικός'. Verba πᾶσα γὰρ κτέ. Aeschylea esse recte Cramer coniecit. δέδουπεν pro δέδορκεν voluit Bernhardt.

290

ἐν μανοστήμοις πέπλοις

Anecd. Oxon. vol. 1 p. 288, 23: μανόν, τὸ ἀραιόν· ὡς Αἰσχύλος 'ἐν — πέπλοις'. Fere eadem Etym. M. p. * 574, 51 sive p. 1630 ed. Gaisf. Etym. Gud. p. 378, 38 Zon. Lex. p. 1332. cf. Hesych. 2 p. 538: μανοστήμοις· ἀραιοστήμοις.

291

έτονθόρυξε ταῦρος ὡς νεοσφαγῆς

Anecd. Oxon. vol. 2 p. 414, 13: τονθωρύζω — Αἰσχύλος 'έτονθώρυξε ταῦρος νεοσφαγῆς'. έτονθόρυξε correxit et ὡς addidit Cramer.

292

οὔτοι μ' ἄπειρον τῆσδε τῆς προσωδίας

Anecd. Oxon. vol. 4 p. 315, 28: παρ' Αἰσχύλῳ τὴν προσωδίαν εὐρίσκομεν χειμένην ἐπὶ τῆς προσφωνήσεως, οὐ τῆς μετ' ὀργάνου φωνῆς, 'οὔτι μ' — προσωδίας': οὔτοι] οὔτι cod.

293

γένος μὲν αἰνεῖν ἐκμαθὼν ἐπίσταμαι

Αἰθιοπίδος γῆς, ἐνθα Νεῖλος ἐπάρους

γαῖαν κυλίνδει πνευμάτων ἐπομβρία,
 ἐν δ' ἥλιος πυρωπὸς ἐκλάμψας χθονὶ
 τήκει πετραίαν χιόνα· πᾶσα δ' εὐθαλῆς
 Αἴγυπτος ἀγνοῦ νάματος πληρουμένη
 φερέσβιον Δήμητρος ἀντέλλει στάχυν.

5

Anonymus de Nilo in Athenaei ed. Dind. p. 165: καὶ Αἰσχύλος
 'γένος μὲν — στάχυν'. Schol. Apoll. Rhod. 4, 269: καὶ Αἰσχύλος
 δὲ καὶ Σοφοκλῆς ὑπέλαβον τοὺς ὑπὲρ (ὑπὸ L, correxit H. Keilius)
 τὴν Αἴγυπτον χιονίζεσθαι τόπους καὶ τηκομένης τῆς χιόνος τὴν χύσιν
 εἰς τὸν Νεῖλον ἐκδίδοσθαι. Seneca Nat. Quaest. IV, 2, 16 (cf. Ioh.
 Lydus de mens. 4, 68 p. 96, 19): *Anaxagoras ait ex Aethiopiae iugis
 solutas nives ad Nilum usque decurrere — hoc Aeschylus Sophocles Eu-
 ripides tradunt.* Aristides vol. 2 p. 443: Αἰγυπτίων μὲν οἱ μὴ ἀπο-
 δημήσαντες οὐδὲ εἶδον χιόνα, ἀλλ' οὐδ' ἑτέρου λέγοντος δύνανται μα-
 θεῖν — οἱ δ' ἐπὶ τῇ τῆς μεσημβρίας ἀρχῇ χιόνος πλέον ἢ θέρης
 ἔχουσι, καὶ τί γένοιτ' ἂν τούτου τραγικώτερον ψεῦσμα, ἂν τ' Εὐρι-
 πίδης ἂν τ' Αἰσχύλος αὐτὸ συνθῇ; ibid. p. 460: οὐτ' αὐτόθεν ὁ Νεῖ-
 λος ὀρμαῖται — οὐθ' ὑπὲρ τοὺς καταρράκτας δυνατόν τὸ ὕδωρ ὑπερ-
 βαλεῖν, εἰ μὴ κατ' Αἰσχύλου ὡς ἀληθῶς ἐξ αἰθέρος τις αὐτὸ κατάπαλ-
 τον φέρεσθαι θείη. vs. 1 ἐκλαθὼν C, καὶ μαθὼν Steph., ἐκμαθὼν
 Schweigh. vs. 2 ἐντάδε νεῖλος ἐπάρρους C, ἐνθα νεῖλος ἐπάρρους
 Steph. vs. 3 γαῖαν] γάνος Hermannus. πνευμάτων] δευμάτων Is.
 Vossius, cui Hermannus opponit Aristid. vol. 2 p. 450: ἀπεβλέψα-
 μεν οὖν εἰς τὰ νέφη, καὶ τις ἔφη τῶν παρόντων 'ταῦτα δὴ τὰ τοῦ
 Νεῖλου πνεύματα'. ἐπομβρία C, ἐπομβρίαις Steph. vs. 4 ἐν ἣ πυρω-
 πὸς ἥλιος C, ἐν ἣ πυρωτὸν μηνὸς Steph., ἐν δ' ἥλιος πυρωπὸς Her-
 mannus. ἐκλάμψας χθονὶ C, ἐκλάμψαν φλόγα Steph. vs. 5 πετραίην
 Steph., qui hunc versum post vs. 6 collocatum exhibet. vs. 7 ἀν-
 τέλλει C, ἀγγέλλει Steph. Locum e Memnone aut Psychostasia peti-
 tum suspicantur.

294

ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός.

Anonymus diss. antiscept. in Orellii Opusc. sent. vol. 2 p. 222:
 Αἰσχύλου δὲ ταῦτα 'ἀπάτης — θεός'. Eundem versum Ae-
 schylo tribuunt Stob. Flor. 9, 23 Schol. Il. B, 114 Eust. Il.
 p. 188, 43: sine p. n. habet Eust. Il. p. 480, 43, ubi ἀγαθῆς pro
 δικαίας legitur.

295

ψεудῶν δὲ καιρὸν ἔσθ' ὅπου τιμᾷ θεός.

Anonymus diss. antiscept. in Orellii Opusc. sent. vol. 2 p. 222:
 Αἰσχύλου δὲ ταῦτα 'ἀπάτης — θεός' (fr. 294). 'ψεудῶν — θεός'.
 Non cohaerere hos versus vidit Galius. ὅποι τιμῇ cod.

296

μὴ παρασπιστῆς ἔμοι

μηδ' ἐγγὺς εἶη

Aristid. vol. 2 p. 379: μὴ μὲν οὖν ἔμοιγε κατ' Αἰσχύλον μήτε παρασπιστῆς μήτ' ἐγγὺς εἶη ὅστις μὴ φίλος τῷ ἀνδρὶ τούτῳ μηδὲ τιμᾶ τὰ πρέποντα. Aeschylea verba agnovit Hermannus.

297

τοῦτον δ' ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὐτοῦ κακῶν

πεποικίλωκε κάποδηλώσας ἔχει

θρασὺν πετραῖον ὄρνιν ἐν παντευχίᾳ·

ὅς ἦρι μὲν φανέντι διαπάλλει πτερὸν

κίρκου λεπάργου· δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεί

5

παιδός τε καὶ τοῦ νηδύος μιᾶς ἅπῃ·

νέας δ' ὑπώρας ἠνίκ' ἄν ξανθῇ στάχυσ,

στικτὴ νιν αὐτὶς ἀμφινωμήσει πτέρυξ.

ἄλ' δὲ μίσει τῶνδ' ἅπ' ἄλλον εἰς τόπον

δρυμοὺς ἐρήμους καὶ πάγους ἀποικιεῖ.

10

Aristot. II. A. 9, 49 p. 633 a 19: μεταβάλλει δὲ καὶ ὁ ἔποψ τὸ χρῶμα καὶ τὴν ἰδέαν, ὥσπερ πεποίηκεν Αἰσχύλος ἐν τοῖσδε. 'τοῦτον δ' — ἀποικίσει'. Cf. Plinius H. N. 10, 44: *nulat et urupa*, ut tradit *Aeschylus poeta*. vs. 4 φαίνοντι vel φαίνοντα libri, φανέντι scripsi. vs. 6 καὶ τοῦ libri. vs. 7 ἵνα καταξανθῇ libri, ἠνίκ' ἄν ξανθῇ Salmasius. vs. 9 μισεῖ libri. τῶνδ' ἀπαλλαγὴς τόπων ci. Heathius. vs. 10 ἀποικίσει libri. Sophoclis esse locum e Tereo petitum ci. Welcker.

298

τὸ συγγενὲς γὰρ καὶ φθονεῖν ἐπίσταται

Ar. Rhet. 2, 10 p. 1388 a 7: τοῖς γὰρ ἐγγὺς καὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ καὶ ἡλικίᾳ καὶ δόξῃ φθονοῦσιν. ὅθεν εἴρηται 'τὸ — ἐπίσταται'. ubi Schol. fol. 37 b 28: τοῦ Αἰσχύλου τοῦ ποιητοῦ ἐστὶ 'τὸ — ἐπίσταται'.

299

διαβρέχεις τάρτύματα

Ath. II p. 67 F: ὅτι ἀρτύματα εὔρηται — παρ' Αἰσχύλῳ 'διαβρέχεις τάρτύματα'.

300

σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν μύδρους,

ὅς ἀστενακτὶ θύννος ὥς ἠνείχετο

ἄναυδος

Ath. VII p. 303 C: μνημονεύει δὲ τοῦ θύννου καὶ Αἰσχύλος λέγων 'σφύρας — ἄναυδος'. καὶ ἀλλαχοῦ (fr. 301) 'οὗτος καὶ ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην', ὡς τοῦ θύννου τῷ σκαιῷ ὀφθαλμῷ οὐ βλέποντος, ὡς Ἀριστοτέλης εἶρηκεν. vs. 1 κάπιχαλκεύει λέγων μύδρους libri, καπιχαλκεύειν μύδρους Iacobsius, κάπιχαλκεύειν μύδρος Dobraeus. vs. 2 ὡς pro ὡς Dindorf. ηὔχετο libri, ἠνέσχετο Iacobsius, ἠνείχετο Hermannus. vs. 3 ἄν λυδός vel ἄν λυδος libri, ἄναυδος Aldina.

301

τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην

Ath. VII p. 303 C, quem locum in fr. 300 attulimus. Plut. Mor. p. 979 E: ἄκουσον ἤδη τὴν ἀριθμητικὴν ἐπιστήμην αὐτῶν (sc. τῶν θύννων). πρότερον δὲ ναὶ μὰ Δία τὴν ὀπτικήν, ἣν ἔοικε μηδ' Αἰσχύλος ἀγνοῆσαι· λέγει γάρ που 'τὸ σκαιὸν — δίκην'. Aelianus N. A. 9, 42 de thynnīs: ὅτι δὲ τῷ ἑτέρῳ τῶν ὀφθαλμῶν ὁρῶσιν, τῷ δὲ ἄλλῳ οὐκέτι, καὶ Αἰσχύλος ὁμολογεῖ λέγων 'τὸ σκαιὸν — δίκην'. Eundem versum ex Aeschilo afferunt Schol. Oppian. Hal. 4, 504 525 Eust. Il. p. 994, 52. τὸ σκαιὸν] οὗτος καὶ Ath., om. Eust.

302

ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον
τόνδ' ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω. τί γὰρ
ὄψον γένοιτ' ἄν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον;

Ath. IX p. 375 E de nom. χοῖρος: Αἰσχύλος δὲ φησὶ 'ἐγὼ δὲ — βέλτιον;' καὶ πάλιν (fr. 303) 'λευκός — πυρί' καὶ ἔτι (fr. 304) 'θύσας δὲ — κάτω'. ταῦτα δὲ παρέθετο Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου. vs. 1 εὐθηλούμενον] ἐνθηλούμενον et ὀνθυλούμενον (i. e. ὠνθυλευμένον) in aliis libris esse dicit Casaubonus. vs. 2 ἐν νοθοῦντι PVL, ἐννοτοῦντι B, νοθοῦντι om. C, ἐν ῥοθοῦντι Dindorfius. κριβάνῳ] κρυβάνῳ P. vs. 3 βέλτιον libri, βέλτερον Burneiū.

303

λευκός· τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἠφρευμένος
ὁ χοῖρος. ἔψου, μηδὲ λυπηθῆς πυρί.

Ath. IX p. 375 E, vide fr. 302. vs. 1 partem affert Eust. Il. p. 1286, 21: εὔρηται δὲ καὶ παθητικὴ μετοχὴ τοῦ τοιούτου ῥήματος (verbi ἀφρεύω) ἐν τῷ 'λεπτός καὶ καλὸς ἠφρευμένος'.

304

θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὕος,
ἢ πολλὰ γ' ἐν δόμοισιν εἰργασται κακὰ
δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

Ath. IX p. 375 E, vide fr. 302. vs. 2 γ'] μ' Porsonus.

305

αἱ δ' ἔπ' Ἀτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι
πατρὸς μέγιστον ἄθλον οὐρανοστεγῇ
κλαίεσκον, ἐνθα νυκτέρων φαντασμάτων
ἔχουσι μορφὰς ἄπτεροι Πελειάδες.

Ath. XI p. 491 A: καὶ Αἰσχύλος δ' ἐκφανέστερον προσπαλῶν τῷ ὀνόματι (Pleiades dicit) κατὰ τὴν ὁμοφωνίαν 'αἱ δ' ἔπ' — Πελειάδες'. ἄπτερους γὰρ αὐτὰς εἶρηκε διὰ τὴν πρὸς τὰς ὄρνεις ὁμωνυμίαν. Cf. Schol. Il. Σ, 486 p. 507 a 20: τὰς δὲ Ἀτλαντος ἀτυχίας κλαιούσας αὐτὰς καταστερισθῆναί φησιν Αἰσχύλος. Eust. Od. p. 1713, 4: καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐκφανέστερον προσπαλῶν πρὸς τὴν ὁμοφωνίαν ἄπτερους Πελειάδας εἶπεν ἐν πτώσει ὀρθῇ. vs. 2 οὐρανός τε γῆ libri, οὐρανοστεγῇ Dutheilius. Versus ex Heliadibus petitos esse ci. Butler.

306

χλιδῶν τε πλόκαμος ὥστε παρθένους ἄβραις·
ὅθεν καλεῖν Κουρῆτα λαὸν ἦνεσαν.

Ath. XII p. 528 C: τοὺς δὲ Κουρῆτας Φύλαρχος διὰ τῆς ἐνδεκάτης τῶν ἱστοριῶν Αἰσχύλον ἱστορεῖν διὰ τὴν τρυφήν τυχεῖν τῆς προσηγουρίας· 'χλιδῶν — ἦνεσαν'. Eust. Il. p. 1292, 53: Κουρῆτες δέ, περὶ ὧν εἰς πλάτος προγέγραπται, χλιδῶντα πλόκαμον τρέφοντες ὥστε παρθένου ἄβρας, Κουρῆτες ἐκλήθησαν κουρᾶς ἕνεκεν. vs. 1 παρθένους ἄβραις] παρθένου ἄβρας C et Eust. vs. 2 λαὸν] λοιπὸν C.

307

εἴτ' οὖν σοφιστὴς καλὰ παραπαίων χέλυν

Ath. XIV p. 632 C: πάντας τοὺς χρωμένους τῇ τέχνῃ ταύτῃ (sc. τῇ μουσικῇ) σοφιστὰς ἀπεκάλουν, ὥσπερ καὶ Αἰσχύλος ἐποίησεν 'εἴτ' — χέλυν'.· κάρτα pro καλὰ metri causa scribendum ci. Butler.

308

τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν
ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος.

Clemens Alex. Strom. IV p. 586 allato Pindari loco (fr. 250 Boeckh.) pergīt: ταύτης τῆς ἐννοίας καὶ Αἰσχύλος ἐπιλαβόμενός φησι 'τῷ — κλέος'.

309

ἄλλ' ἔστι κάμοι κλῆς ἐπὶ γλώσση φύλαξ.

Clemens Alex. Strom. V p. 661: ἔστι μοι πιστὸν ταμιεῖον ἐπὶ γλώσσας, ἡ ποιητικὴ φησιν. ὅ τε Αἰσχύλος 'ἄλλ' — φύλαξ'.

310

οἴκοι μένειν χρή τὸν καλῶς εὐδαίμονα
καὶ τὸν κακῶς πράσσοντα καὶ τοῦτον μένειν.

Clemens Alex. Strom. VI p. 739: ἀκήκοα δὲ Αἰσχύλου μὲν λέγοντος 'οἴκοι μένειν — τοῦτον μένειν'. vs. 1 sine poetae nomine habet Diogenianus 7, 35. Sophocli (fr. 849) tribuit Stobaenus Flor. 39, 14, ubi δεῖ pro χρή legitur. Menander Com. 4 p. 111: οἴκοι μένειν χρή καὶ μένειν ἐλεύθερον, ἢ μηκέτ' εἶναι τὸν καλῶς εὐδαίμονα. Theopompus Com. 2 p. 806: τὰλλότρια δειπνεῖν τὸν καλῶς εὐδαίμονα. Cratinus iun. Com. 3 p. 375: πίνειν μένοντα τὸν καλῶς εὐδαίμονα. Menander Com. 4 p. 250: πατρῷ' ἔχειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα. Aeschyleos versus sic scribendos esse suspicabar (Intelligenzbl. zur allg. Litt.-Zeit. 1847 p. 491): A. οἴκοι μένειν χρή τὸν καλῶς εὐδαίμονα. B. καὶ τὸν κακῶς πράσσοντα; A. καὶ τοῦτον μένειν. Quae si vera est suspicio, videndum an vs. 2 comici sit poetae.

311

τοσαῦτα, κῆρυξ, ἐξ ἐμοῦ διάρτασον

Etym. M. p. 149, 57: ἄρταμος — παρὰ τὸ διαρτάσαι, ὃ ἐστι μερίσαι ἢ συναρμόσαι. Αἰσχύλος 'τοσαῦτα — διάρτασον'. Hesych. 1 p. 965: διάρτασον· διάστειλον. κῆρυξ] κήρυξ ed.

312

ἄσαλῆς μανία

Etym. M. p. 151, 49: ἄσαλῆς· ἡ ἄφροντις, ἡ μηδενὸς φροντίζουσα. σάλη γὰρ ἡ φροντις. ἄσαλῆς, ὁ ἀμέριμνος. Αἰσχύλος 'ἄσαλῆς μανία'. Similiter Anecd. Bekk. p. 450, 28: ἄσαλῆς μανία· ἡ μηδενὸς φροντίζουσα· σάλη γὰρ ἡ φροντις. οὕτως Αἰσχύλος. Hinc repetitum puto quod Photius Lex. p. 497, 14 habet: σάλα· φροντις. οὕτως Αἰσχύλος. cf. Hesych. 2 p. 1142: σάλα· φροντις, βλάβη. Suidas: σάλα· ἡ φροντις.

313

θινὸς ἐμβολὰς ἁλός

Etym. M. p. 450, 37: θίς — ἐπὶ τοῦ σωροῦ θηλυκῶς παρὰ Αἰσχύλῳ 'θινὸς ἐμβολὰς ἁλός'. Poetae verba corrupta sunt: θινὸς ἐμβολάδος temptavit Hermannus.

314

κάπηλα προσφέρων τεχνήματα

Etym. M. p. 490, 12: ὁ δὲ Αἰσχύλος τὰ δόλια πάντα καλεῖ κάπηλα· 'κάπηλα — τεχνήματα'. Eadem Etym. Gud. p. 298, 9 Anecd. Oxon. vol. 2 p. 456, 6 Suidas v. κάπηλος. προσφέρων codex Paris. 2638, προφέρων vel προσφέρονται ceteri.

315

νεοκράτας σπονδάς

Etym. M. p. 537, 46: κρῶ κρήνη· καὶ 'νεοκράτας σπονδάς' Αἰσχύλος τὰς νεωστὶ ἐκχυθείσας. Cf. Etym. M. p. 541, 31: κρῶσσός — παρὰ τὸ κρῶ τὸ ἐπιχέω, τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ κερῶ, ubi codices Havni. et Vossianus addunt: ὅλον 'κέρασσε δὲ νέκταρ' ἀντὶ τοῦ ἐπέχεεν· οὐ γὰρ ὕδατι κινᾶται τὸ νέκταρ. καὶ παρὰ Αἰσχύλῳ (καὶ Σοφοκλῆς Voss.) 'νεοκραι (νεόκρας Voss.) αἶ σπονδαί' λέγονται, τουτέστιν αἶ (αἶ om. Voss.) νεωστὶ ἐκχυθεῖσαι (χυθεῖσαι Voss.).

316

ἐν διρρυμῖα

πῶλοι

Eust. Il. p. 706, 50: εἵπερ ἦν τέθριππον, καὶ δύο ἂν εἶχε ῥυμούς, ὥς Αἰσχύλος φησὶν 'ἐν διρρυμῖα πῶλοι'.

317

μάχλον ἄμπελον

Eust. Il. p. 827, 31: οὕτω δὲ καὶ Αἰσχύλου μάχλον, φασὶν, ἄμπελον εἰπόντος τὴν ῥεομένην ἢ κωμῳδία μάχλον εἶπε τὸν ὑπὸ κατωφερείας δίνυρον. cf. Eust. Od. p. 1597, 32: καὶ Αἰσχύλος, φασί, τὴν ῥεομένην ἄμπελον μάχλον ἔφη.

318

ὅς εἶχε πῶλους τέσσαρας ζυγηφόρους
φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἐστομωμένας

Eust. Il. p. 1157, 36: Αἰσχύλος δὲ φησὶ καὶ τὴν τάφρον αὐλῶνα, ἔνθα καὶ φιμοὺς λέγει αὐλωτοὺς διὰ τὸ κώδωνας, φησὶ, προσῆφθαι αὐτοῖς, οἷς ἐμφυσῶντες οἱ ἵπποι ὥς φωνὴν σάλπιγγος προῖεντο. γράφει οὖν οὕτως 'ὅς εἶχε — ἐστομωμένας'. vs. 1 τέτταρας Eust. vs. 2 respicit Pollux 10, 56: ἐκαλοῦντο δὲ τινες καὶ αὐλωτοὶ φιμοὶ διὰ τὸ κώδωνας ἔχειν προσηρημένους, οἷς ἐγχρεμετίζοντες οἱ ἵπποι ἤχον ἐποιοῦν προσόμοιον αὐλῶ. item Hesych. 1 p. 618: αὐλωτοὶ φιμοὶ (αὐλωτοίφιμοι cod.)· οἱ κημοί, διὰ τὸ τοῖς κημοῖς κώδωνας προσῆφθαι, εἰς οὓς ἐμφυσῶντες οἱ ἵπποι φωνὴν σάλπιγγος προῖεντο. Glauci Potniensis esse locum coniecit Hermannus.

319

πρὶν ἂν σταλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου
αὐτός σε χράνῃ Ζεὺς καταστάξας χεροῖν.

Eust. Il. p. 1183, 18: ἐπιτήδειος ἐδόκει πρὸς καθαρμὸν ὁ σῦς, ὥς δηλοῖ Αἰσχύλος ἐν τῷ 'πρὶν ἂν — χεροῖν'. vs. 1 παλαγμοῖς Eust., σταλαγμοῖς Pauwius. vs. 2 χράναι] χράνῃ Porsonus. Perrhaebidum hos esse versus c. Hermannus.

320

Αἰθίοπα φωνήν

Eust. Od. p. 1484, 48: τὸ θηλυκὸν τοῦ Αἰθίοψ — ἡ ἐξ Αἰθιόπων. λέγεται δὲ καὶ ὁμοφώνως τῷ ἀρσενικῷ κατὰ τοὺς παλαιούς· Αἰθίοπα γοῦν, φασί, φωνήν Αἰσχύλος λέγει καὶ (fr. 321) 'πότερα — φανήσεται;'

321

πότερα γυνή τις Αἰθίοψ φανήσεται;

Eust. Od. p. 1484, 48, vide fr. 320. Ad Memnonem haec referenda ci. Hermannus.

322

λεοντοχόρταν βούβαλιν νεαίτερον

Eust. Od. p. 1625, 44: Σοφοκλῆς ἔφη γηγενῇ βούβαλιν καὶ Αἰσχύλος 'λεοντοχόρταν — νεαίτερον'. νεαίρετον ci. Dindorfius.

323

ὥς λέγει γέρον γράμμα

Eust. Od. p. 1923, 60 de σάκος γέρον disputans: λέγει δέ που, φασί, καὶ Αἰσχύλος οὕτω τὸ γράμμα, οἶον 'ὥς — γράμμα' τουτέστι λόγος. Catullus 68, 46: *charla loquatur anus*.

324

Herodot. 2, 156: Αἰγυπτιστὶ δὲ Ἀπόλλων μὲν Ὀρος, Δημήτηρ δὲ Ἴσις, Ἀρτεμις δὲ Βούβαστις. ἐκ τούτου δὲ τοῦ λόγου καὶ οὐδενὸς ἄλλου Αἰσχύλος ὁ Εὐφορίωνος ἤρπασε τὸ ἐγὼ φράσω, μῦθος δὲ ποιητέων τῶν προγενομένων· ἐποίησε γὰρ Ἀρτεμιν εἶναι θυγατέρα Δήμητρος. Pausan. 8, 37, 6: Δήμητρος δὲ Ἀρτεμιν θυγατέρα εἶναι καὶ οὐ Λητοῦς, ὄντα Αἰγυπτίων τὸν λόγον, Αἰσχύλος ἐδίδαξεν Εὐφορίωνος τοὺς Ἕλληνας.

325

ἄειλα πεδία

Hesych. 1 p. 106: ἄειλα πεδία· ἀνήλια (ἀειλαπεδίας· ἀνήδια codex). εἴλη γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου ἀνγή. Aeschylea haec esse docuit Bergk. ex Anecd. Bekk. p. 347, 32: ἄειλα· τὰ πολύσκια χωρία, κατὰ στέρησιν τῆς ἔλης. οὕτως Αἰσχύλος.

326

ἄνω ποταμῶν

Hesych. 1 p. 411: ἄνω ποταμῶν· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ἐναντία γινομένων. κέχρηται καὶ Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης. Euripides Med. 410: ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαί.

327

ἄχνη πυρός

Hesych. 1 p. 661: ἄχνη πυρός· ὁ καπνός. καὶ Ἀριστοφάνης (Vesp. 92) οὕτως ἄχνην ὕπνου. Etym. M. p. 182, 56: ἄχνη — Αἰσχύλος δὲ τὸν καπνόν, καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως ἄχνη ὕπνου. Suidas: ἄχναι, λεπτὰ ἄχνα — καὶ ἄχνη πυρός, ὁ καπνός. Proverb. append. 1, 44: ἄχνη πυρός, καπνός.

328

ἀπτήνα, τυτθόν, ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων

Hesych. 2 p. 797: ὀστράκων. ἀπτήν — ὀστράκων, ἀντὶ τοῦ ὠῶν· τινὲς δὲ κελύφων. ἀπτήν ἀτυτθόν cod., ἀπτήνα τυτθόν Guyetus et alii. Aeschyleum esse versum docet Phot. Lex. p. 353, 17: ὀστράκων· τῶν τοῦ ὠοῦ. Αἰσχύλος.

329

ὀπισθοβοριθὲς ἔγχος

Hesych. 2 p. 1160: σαυροβοριθὲς ἔγχος· ἐκ τοῦ σαυρωτήρος βαρύ. καὶ Αἰσχύλος ὀπισθοβοριθὲς ἔγχος· ἔφη.

330

ὑπόσκοπον χέρα

Hesych. 2 p. 1475: ὑπόσκοπον χέρα (ὑποσκεπόνχερα cod.). Αἰσχύλος. ὥπερ οἱ ἀποσκοποῦντες οὕτω κελεύει σχηματίσαι τὴν χεῖρα, καθάπερ τοὺς Πᾶνας ποιοῦσι. σχῆμα δὲ ἐστὶν ὀρχηστικὸν ὁ σκοπός. Cf. fr. 74.

331

Libanius Epist. 175: ἀκούων δὲ Αἰσχύλου λέγοντος ἐκ τῶν πόνων τίκτεσθαι ἀρετὰς βροτοῖς. idem Epist. 611: εἰ δ' οὖν καὶ πονοῦντα δεήσει διατελεῖν, Αἰσχύλος σε παραμυθείσθω τὰς ἀρετὰς ἐκ πόνων τίκτεσθαι λέγων. idem Epist. 351: εἰ δ' οἶει δεῖν ἅ φαμέν ποιεῖν, μὴ μέλλε πειθόμενος Αἰσχύλῳ καὶ ἔτι πρότερον Ἡσιόδῳ. Aeschyli quae verba fuerint ignoro: neque enim credibile est fr. 308 respici.

332

ὁ κισσεὺς Ἀπόλλων, ὁ Βακχεῖος, ὁ μάντις

Macrobius Sat. 1, 18, 6: Euripides in Licymnio Apollinem Liberumque unum eundemque deum esse significans scribit ὁ δέσποτα φιλόδαφνε Βάκχε, Παιὰν Ἀπολλὸν εὐλύρε. ad eandem sententiam Aeschylus ὁ κισσεὺς — μάντις. Βακχεῖος] fortasse Βακχεύς legendum.

333

δέσποινα νύμφη, δυσχίμων ὀρῶν ἄναξ

Orion Etym. p. 26, 5: τὰ δὲ εἰς Ξ μὴ ὄντα ἐθνικὰ ὁμοίως λέγεται

καὶ ἐπὶ θηλυκῶν. Αἰσχύλος 'δέσποινα — ἄναξ'. δυσχίμων ὄρων] δυσχείμων ὄρων cod. Suidas: ἄναξ θηλυκῶς. οὕτως Αἰσχύλος. Edonis haec adscribit Hermannus.

334

Pausan. 2, 24, 4: Αἰσχύλος δὲ ὁ Εὐφορίωνος καλεῖ Δία καὶ τὸν ἐν θαλάσῃ. Aeschylo fuisse Δία ἐνάλιον ci. Hermannus coll. Proclo in Plat. Cratyl. c. 147 p. 88: ὁ δὲ δεύτερος δυναδικῶς καλεῖται Ζεὺς ἐνάλιος καὶ Ποσειδῶν.

335

Philo Iud. de provid. II p. 52 Aucher. (vol. 8 p. 50 Richt.): si, ut Aeschylus dicit, 'Iovem ex sceleratorum genere eximit et ab iniustis lex', oporteret contrarium esse illum ex iniustis; non ita tamen res se habet. Schneidewinus Philol. vol. 6 p. 610 Aeschylea verba hunc in modum temptavit restituere: τὸν τοι Δία | ἐκ τῶν ἀνάγνων ἐξαφαιρεῖται νόμος | καὶ τῶν ἀλιτρῶν.

336

Philo Iud. de provid. II p. 102 Aucher. (vol. 8 p. 88 Richt.): alias civitates pestilentiae — vacuas ab hominibus reddidere. — quod plenius Aeschylus asserit dicens 'dira lues vacuum maxillam voracem in populos circumferens adimplet mortuorum corpora sepeliendo'. Poetae verba haec fere nobis videmur agnoscere: λοιμὸς ἄγριος κενὴν γνάθον μαργῶσαν εἰς λαοὺς πέριξ φέρων ἔπλησε, σώματ' εὐνάζων νεκρῶν. Paulo aliter Meinekius: δεινὸς δὲ λοιμὸς . . . γνάθον κενὴν μαργῶσαν ἐν λαοῖσιν ἐνδατούμενος πίμπλησι θνητῶν σώματ' ἐγκρύπτων ταφαῖς.

337

ξεῦγος τεθρίππων

Phot. Lex. p. 52, 20: ξεῦγος· τὸ ἐκ δυοῖν τινῶν ζευγνύμενον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλειόνων· καὶ γὰρ καὶ Ἰσοκράτης 'τέθριππον ξεῦγος' εἶπεν καὶ Αἰσχύλος 'ξεῦγος τεθρίππων'. Fere eadem Etym. M. p. 409, 48, ubi Aeschylea verba omittuntur.

338

ναρᾶς τε Δίρκης

Phot. Lex. p. 286, 8: ναρᾶς τὲ Δίρκης· ῥευστικῆς. Αἰσχύλος.

339

μὴ κακοῖς ἰῶ κακά.

Plryn. Bekk. p. 48, 22: κακοῖς κακὰ ἰᾶσθαι· τὸ ἀποκρύπτειν τὰ φθάσαντα κακὰ τοῖς ἐφεξῆς πραττομένοις κακοῖς. Αἰσχύλος 'μὴ — κακά'. Fortasse huc spectat Hesych. 2 p. 92: ἰῶ· θεράπευε, ἰάτρευε

340

ὁ δ' ἐνδατεῖται τὰς ἑὰς εὐπαιδίας
 νόσων τ' ἀπείρους καὶ μακραίωνας βίου,
 ξύμπαντά τ' εἰπὼν θεοφιλεῖς ἑμὰς τύχας
 παιᾶν' ἐπευφήμησεν εὐθυμῶν ἐμέ.
 καὶ γὰρ τὸ Φοῖβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα 5
 ἤλπιζον εἶναι μαντικῇ βρύον τέχνη·
 ὁ δ' αὐτὸς ὕμνων, αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρών,
 αὐτὸς τὰδ' εἰπὼν, αὐτὸς ἐστὶν ὁ κτανὼν
 τὸν παῖδα τὸν ἐμόν.

Plat. Reip. II p. 383 B (quem locum repetiit Eusebius P. E. p. 647 A): πολλὰ ἄρα Ὀμήρου ἐπαινοῦντες ἄλλα τοῦτο οὐκ ἐπαινεσόμεθα, τὴν τοῦ ἐνυπνίου πομπὴν ὑπὸ Διὸς τῷ Ἀγαμέμνονι, οὐδ' Αἰσχύλου ὅταν φῇ ἡ Θέτις τὸν Ἀπόλλω ἐν τοῖς αὐτῆς γάμοις ἄδοντα ἐνδατεῖσθαι 'τὰς ἑὰς — τὸν ἐμόν'. vs. 5—9 attulit Athenagoras Legat. pro Christ. c. 17 p. 80. vs. 7 et 8 Sophocli tribuit Phoebammon. in Rhett. vol. 8 p. 518, eosdem sine poetae nomine habet Plut. Mor. p. 16 E. Latine extremos versus 7—9 reddidit incertus auctor de figuris a Schneidewino editus 33 sq.: *ipse epulans, ipse exponens laeta omnia nuptiae, ipse patrem prolemque canens, idem ipse peremit*. vs. 1 ἐνδατεῖσθαι Eusebius. ὁ δ' ἐνδατεῖται Hermannus. ἑὰς] ἑμὰς Grotius. vs. 2 μακραίωνας βίους Plat., μακραίωνος βίου Euseb., scripsi μακραίωνας βίου cum Bothio. vs. 4 παιᾶν'] παιῶν' vel παιῶν v. l. in Plat., παιῶν Eusebius. vs. 5 τὸ Φοῖβου] τοι φοῖβον Athenag. vs. 7 ὁ δ'] ὃν Plut. θοίνῃ] διαίτῃ vel δαιτὶ (id est δαίτῃ) Plut., γάμοις Phoebammon. Ὅπλων κρίσει locum adscribit Ern. Schneidewinus, quem secutus est Hermannus.

341

. ὅ τι νῦν ἦλθ' ἐπὶ στόμα

Plat. Reip. VIII p. 563 C: οὐκοῦν κατ' Αἰσχύλον, ἔφη, ἐροῦμεν ὅ τι νῦν ἦλθ' ἐπὶ στόμα; Plut. Mor. p. 763 B: ὁ τοίνυν ἐν ἀρχῇ καιρὸν εἶχε φηθῆναι μᾶλλον, οὐδὲ νῦν, ἐπεὶ γ' οὐν ἦλθεν ἐπὶ τὸ στόμα, κατ' Αἰσχύλον, ἄρρητον ἑάσειν μοι δοκῶ. Themistius Orat. IV p. 52 B: ἐπειδὴ κατ' Αἰσχύλον νῦν ἦλθεν ἐπὶ στόμα. Pro νῦν scripsi νυν.

342

θάρσει· πόνου γὰρ ἄκρον οὐκ ἔχει χρόνον.

Plut. Mor. p. 36 B: ἐπιρρητέον δὲ καὶ τῷ Αἰσχύλῳ (Αἰσχύλου Mezir.) 'θάρσει — χρόνον', ὅτι τοῦτό ἐστι τὸ παρ' Ἐπικούρῳ θρυλούμενον αἰὲ καὶ θαυμαζόμενον, ὡς οἱ μεγάλοι πόνοι συντόμως ἐξάγουσιν, οἱ δὲ χρόνιοι μέγεθος οὐκ ἔχουσιν.

343

ὥς οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί,
ὅσπερ μέγιστον ῥῦμα τῶν πολλῶν κακῶν.

Plut. Mor. p. 106 C: ὁ δ' Αἰσχύλος καλῶς ἔοικεν ἐπιπλήττειν τοῖς νομίζουσι τὸν θάνατον εἶναι κακόν, λέγων ὧδε 'ὥς οὐ — κακῶν'. vs. 1 ἔχθονται libri ut videtur, ἔχθουσιν nescio quis. vs. 2 ὅπερ legendum suspicor. ῥαμα olim legebatur, ῥῦμα meliores libri.

344

ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι στόμα.

Plut. Mor. p. 358 E: εἰ ταῦτα περὶ τῆς μακαρίας καὶ ἀφθάρτου φύσεως — λέγουσιν, 'ἀποπτύσαι — στόμα' κατ' Αἰσχύλον. στόμα] τὸ στόμα libri. cf. Etym. M. p. 118, 31: ἦν γάρ τι νόμιμον τοῖς δολοφονήσασιν ἀφοσιῶσαι τὸν φόνον διὰ τοῦ δολοφονηθέντος ἀκρωτηριασμοῦ. — ὅτι δὲ καὶ ἐγεύοντο τοῦ αἵματος καὶ ἀπέπτυνον, Αἰσχύλος μαρτυρεῖ.

345

. . μιξοβόαν πρέπει
διθύραμβον ὁμαρτεῖν
σύγκοινον Διονύσῳ.

Plut. Mor. p. 389 A: ἄδουσι τῷ μὲν διθύραμβικὰ μέλη παθῶν μεστὰ καὶ μεταβολῆς, πλάνην τινὰ καὶ διαφόρησιν ἐχούσης· μιξοβόαν γάρ, Αἰσχύλος φησί, 'πρέπει — Διονύσῳ'. τῷ δὲ παιᾶνα. vs. 3 σύγκοινον] σύγκωμον Porsonus.

346

λαβὼν γὰρ αὐτόθακτον Εὐβοικὸν ξίφος

Plut. Mor. p. 434 A: τῆς ἐν Εὐβοίᾳ χαλκίτιδος, ἐξ ἧς ἐδημιουργεῖτο τὰ ψυχρήλατα τῶν ξιφῶν, ὡς Αἰσχύλος εἶρηκε 'λαβὼν — ξίφος'. αὐτόθακτον corruptum, αὐτόθηκτον Xylander, αὐόθηκτον ci. Hermannus, fortasse αὐτὸς θηκτὸν leg.

347

ὑψηλὸν ἠβάσασα τεκτόνων πόνον

Plut. Mor. p. 454 E: τὴν φλόγα θριξὶ λαγώαις ἀναπτομένην καὶ θρυαλλίσαι καὶ συρφετῷ ῥαδίον ἐστὶν ἐπισχεῖν, εἰ δ' ἐπιλάβηται τῶν στερεῶν καὶ βάθος ἐχόντων, ταχὺ διέφθειρε καὶ συνεῖλεν 'ὑψηλὸν — πόνον', ὡς φησὶν Αἰσχύλος. ἠβάσασα libri, ἠβήσασα Heathius, ἀμφιβᾶσα Paley.

348

οὐδὲ ἀπο αὐτὸν
οὐ γὰρ ἐγγύθεν· γέρον δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής.

Plut. Mor. p. 625 D: οἱ γὰρ πρεσβύτεροι πόρρω τὰ γράμματα τῶν ὁμμάτων ἀπάγοντες ἀναγινώσκουσιν, ἐγγύθειν δὲ οὐ δύνανται· καὶ τοῦτο παραδηλῶν ὁ Αἰσχύλος φησὶν 'οὐδὲ ἀπο αὐτὸν οὐ γὰρ — σαφής'. vs. 1 ἰδοῦ δ' ἀποσταδόν ci. Hermannus.

349

σύ τοί με φυσᾶς, σύ με καταίθειν δοκεῖς.

Plut. Mor. p. 827 C: ἀναγκαζόμενον τὸ Αἰσχύλειον ἀναφωνεῖν, ὡς πρὸς τὴν τύχην ἐχρήτο Δημήτριος ὁ πολιορκητὴς ἀποβαλὼν τὴν ἡγεμονίαν 'σύ τοί — δοκεῖς'. Plut. V. Demetr. c. 35: καὶ φασὶν αὐτὸν ἐν ταῖς χείροσι μεταβολαῖς πρὸς τὴν τύχην ἀναφθέγγεσθαι τὸ Αἰσχύλειον 'σύ τοί — δοκεῖς'. με φυσᾶς] μ' ἔφυσας olim in Vit. Dem. με καταίθειν] μοι καταίθειν Vit. codices BC et pr. m. A, με καταίθειν μοι codex 1679, με καταυονεῖν vel με καταυονεῖν ci. Hermannus. Heathius coniecit σύ τοί μ' ἔφυσας, σύ με καταφθειν δοκεῖς.

350

παῦ' ὕδωρ δίκην πυρός

Plut. Mor. p. 950 E: ὑπὸ τούναντιον φθείρεται τῶν ἀπολλυμένων ἕκαστον ὥσπερ τὸ πῦρ ὑπὸ τοῦ ὕδατος εἰς τὸν αἶρα. τὸ γὰρ ὕδωρ ὁ μὲν Αἰσχύλος, εἰ καὶ τραγικῶς, ἀλλ' ἀληθῶς εἶπε 'παῦε — πυρός'.

351

ἐξ ὀσφυαλγοῦς κώδυνοσπάδος λυγροῦ
γέροντος

Plut. Mor. p. 1057 F: γέγονεν ἐκ ῥυσοῦ καὶ ὠχροῦ καὶ κατ' Αἰσχύλον 'ἐξ — γέροντος' εὐπρεπής, θεοειδής, καλλίμορφος. vs. 1 καὶ ὀδυνοσπάδος libri.

352

ἀλλ' οὔτε πολλὰ τραύματ' ἐν στέρνοις λαβῶν
θνήσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου,
οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἥμενος παρ' ἐστία
φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον.

Plut. de vita et poesi Hom. c. 157 vol. 5 p. 1196: Αἰσχύλος μὲν δεύτερος (ἐμμέτρως Wyttenb., quia ἐν δὲ πεζῇ λέξει Δημοσθένους sequitur) λέγων οὕτως ἔφη 'ἀλλ' οὔτε — μόρον'.

353

ὀξυγλύκειάν τᾶρα κοκκιεῖς ῥόαν.

Pollux 6, 80: εἵποις δ' ἂν καὶ κοκκίσαι ῥόαν κατὰ Ἀριστοφάνην (Com. 2 p. 1184) 'ὀξυγλύκειάν τᾶρα κοκκιεῖς ῥόαν'. τουτὶ δὲ τὸ λαμβεῖον Ἀριστοφάνους οὐκ ἴδιον ὃν εἶρηκεν, ἀλλ' ὡς Αἰσχύλου.

354

Λιβυρνικῆς μίμημα μανδύης χιτῶν

Pollux 7, 60: ἡ δὲ μανδύη ὁμοίον τι τῷ καλουμένῳ φαινόλῃ· τί-
νων δέ ἐστιν, ὥς μὴ περιερχώμεθα Κρήτας ἢ Πέρσας, Αἰσχύλος ἐρεῖ
‘Λιβυρνικῆς — χιτῶν’. Λιβυρνικῆς] λιβυκῆς C. Stephanus Byz. v.
Λιβυρνοί p. 415, 10: εὔρηται τὰ Λιβυρνικὰ σκάφη καὶ ‘Λιβυρνικὴ
μανδύη’ εἶδος ἐσθῆτος.

355

σὺ δὲ σπαθητοῖς τριμιτίνοις ὑφάσμασιν

Pollux 7, 78: ὅτι μέντοι καὶ τρίμιτα εἰργάζοντο, Αἰσχύλος δι-
δάσκει φήσας ‘σὺ δὲ — ὑφάσμασιν’. cf. Pollux 7, 36: σπάθη, ὅθεν
καὶ τὸ σπαθᾶν καὶ ἀσπάθητος χλαῖνα παρὰ Σοφοκλεῖ καὶ ‘σπαθητοῖς
ὑφάσμασιν’. Hesych. 2 p. 1416: τριμίτινα ὑφάσματα· τρίμιτα.

356

ἀλλ’ ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων

Pollux 7, 167: προσήκοι δ’ ἂν βαλανείῳ λουτρὸν καὶ λοῦσθαι·
‘λοῦται γέ μὲν δὴ λουτρὸν αὐτὸ δεύτερον’. καὶ λουτρῶνες, ὥς Ξενο-
φῶν. καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ λουτροῦ λούτριον —. Αἰσχύλος δ’ ἂν εἰκοι τὰ
βαλανεῖα λουτήρια λέγειν· ‘ἀλλ’ ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων.’ Ita
hic locus scribendus est: versus nescio cuius poetae comici λοῦται
γέ μὲν δὴ λουτρὸν αὐτὸ δεύτερον (ita libri, αὐτὸ Bekkerus) post
λουτήρια λέγειν vulgo collocatur. Pollux 10, 46: λουτηρίου τινός,
ἐπεὶ καὶ τοῦτο τοῦνομα ἐπὶ — τῶν λουτρῶν Αἰσχύλος εἴρηκεν.

357

ὀστέων στέγαστρον

Pollux 10, 180: καὶ στέγαστρον δὲ ὅστις ἐθέλοι ὑνομάζειν, ἥπερ ἡ
πολλὴ χρῆσις, τὴν στεγαστρίδα διφθέραν, τὸν σκύτινον τοῦτον χιτῶνα,
καταφευγέτω ἐπὶ τὸν Αἰσχύλον εἰπόντα ‘ὀστέων στέγαστρον’.

358

Probus in Vergil. Georg. 3, 34 p. 57, 22: *Erichthonius ex Electra
et Iove nascitur, ut Scilos scriptor tragicus sentit. scilos] soilos P, Aeschylus
recte Schneidewinus.*

359

τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος θνητὴ γυνή

Proclus in Hesiod. Op. 156: τὸ ἐκ Πανδώρας γένος, ἥτις ἦν
κατὰ τὸν Αἰσχύλον ‘τοῦ — γυνή’.

360

μελανστέρφων γένος

Schol. Apoll. Rhod. 4, 1348: στέρφει, τοῖς δέρμασιν. — ὅθεν

καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἀξιούσι γράφειν 'μελαστέρφων γένος', οὐχ ὥς τινες μελανοστέρφων· οὐ γὰρ μόνα τὰ στέρνα μέλανα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα. μελαστέρφων L, μελανοστέρφων apographa, μελανστέρφων scripsi.

361

ὦ Κραναὰ πόλις

Schol. Ar. Ach. 75: ὦ Κραναὰ πόλις] τοῦτο τρίπται ὑπὸ τῶν παλαιῶν· καὶ Αἰσχύλος γὰρ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσαντο τῇ λέξει. Fortasse respicitur Aesch. Eum. 1011: πολισσούχοι παῖδες Κραναοῦ.

362

ἄφρὸς

βορᾶς βροτείας ἐρρῦη κατὰ στόμα.

Schol. Ar. Lys. 1237: παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ 'πολύς δ' ἄφρὸς ἦν περὶ στόμα'. — Αἰσχύλος δὲ 'ἄφρὸς — στόμα'. vs. 2 βορᾶς Put., βορῆς K. ἐρρυηκότα libri, ἐρρῦη κατὰ Porsonus.

363

δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

Schol. Ar. Nub. 1130: ἐλέγετο γὰρ ληστεύεσθαι ἡ Αἴγυπτος. Αἰσχύλος 'δεινοὶ — Αἰγύπτιοι'. Schol. Theocr. 15, 48: ὡς λέγει ὁ Αἰσχύλος 'δεινοὶ — Αἰγύπτιοι'. Eundem versum s. p. nom. habent Stephanus Byz. v. Αἴγυπτος Zenob. 3, 37 Diogenian. 4, 35 Gregorius Cypr. cod. Leid. 1, 88 cod. Mosq. 2, 84 Macar. 3, 21 Schol. Aristid. p. 553 Suidas v. δεινοὶ πλέκειν Eust. Dionys. P. 232 Eust. Od. p. 1494, 10. τοι] om. Greg. Leid., γε codex Mosq. Danaidum esse versum ci. Hermannus.

364

οὔνεκ' ἐκεῖ ἄνθεα λειμώνια

Schol. Ar. Nub. 1364: ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα τῶν Αἰσχύλου λέξαι τι μοι] παρὰ τὰ Αἰσχύλου 'οὔνεκ' ἐκεῖ ἄνθεα λειμώνια'. Verba corruptissima non expedio.

365

ἄμῃχανον τεύχημα καὶ δυσέκλυτον

Schol. Eur. Or. 25: ἡ γὰρ Κλυταιμνήστρα χιτῶνα ὕφανεν οὔτε ταῖς χερσὶν οὔτε τῇ κεφαλῇ ἐκδύσειν ἔχοντα — Αἰσχύλος δὲ φησὶν 'ἄμῃχανον — δυσέκλυτον'. Fortasse τέχνημα legendum, nec δυσέκλυτον sanum puto.

366

Schol. Eur. Phoen. 942: οἱ περιλειφθέντες τῶν Σπαρτῶν, ὡς Αἰσχύλος φησὶν, ἦσαν Χθόνιος, Οὐδαῖος, Πέλωρος, Ὑπερήνωρ καὶ

Ἐχίων. Haec nomina in aliis libris scribuntur: Οὐδαῖος, Ὑπερήνωρ, Ἀγόνωρ (vel Ἀγήνωρ), Ἐχίων, Χθόνιος.

367

Schol. Eur. Rhes. 36: Αἰσχύλος δὲν πάνοις τὸν μὲν Διός, ὃν καὶ δίδυμον, τὸν δὲ Κρόνου. Scribendum videtur Αἰσχύλος δὲ δύο λέγει (vel φησὶν) Πᾶνας cum Kampmanno.

368

οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνὴρ

Schol. A Il. Z, 239 de nomine ἔτης, quod spiritu leni dicendum sit: παρὰ γοῦν Αἰσχύλῳ οὕτως εὔρομεν 'οὔτε — ἀνὴρ'. Similiter Eust. Il. p. 641, 58.

369

σπίδιον μῆκος ὁδοῦ

Schol. A Il. A, 754 (cf. Etym. M. p. 271, 19): οἱ δὲ φασὶν ἐκ πλήρους σπιδέος καὶ ἀποδιδόασιν πολλοῦ καὶ μακροῦ· καὶ γὰρ Αἰσχύλος πολλάκις τὴν λέξιν οὕτως ἔχουσαν τίθησιν, ὅταν λέγῃ 'σπίδιον μῆκος ὁδοῦ'. Etym. cod. Voss.: οἱ δὲ φασὶ σπιδέος πολλοῦ καὶ μακροῦ· σπίζω γὰρ τὸ ἐκτείνω, ὥς καὶ Αἰσχύλος 'σπίδιον μῆκος ὁδοῦ'. Eust. Il. p. 882, 58: συνηγορεῖ δὲ τῇ τοῦ σπιδέος γραφῇ καὶ τὸ παρ' Αἰσχύλῳ 'σπίδιον πεδίον'.

370

ὑμεῖς δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας
κύκλῳ περίσστητ' ἐν λόχῳ τ' ἀπείρου
εὗξασθε

Schol. B Il. E, 200 p. 392 b 26: ὁμοίως δὲ καὶ Αἰσχύλος τὰς ἐν κύκλῳ ἐστώσας ἐν ἀπείρῳ σχήματι φησὶν ἵστασθαι 'ὑμεῖς — εὗξασθε'. Eadem Schol. E Od. A, 98. vs. 1 πυρὸν γέρας Schol. Od. vs. 2 παρίστατε Schol. Il., περίστατε Schol. Od., περίσστητ' Hermannus, qui e Danaïdibus locum depromptum esse suspicatur.

371

Schol. V Il. II, 380: Αἰσχύλος δὲ Ἀχιλλέα σὺν τῇ πανοπλίᾳ φησὶν ὅπισθεν ὀρμήσαντα πηδῆσαι τὴν τάφρον μὴ δείξαντα τὰ νῶτα τοῖς ἐχθροῖς. cf. Ar. Ran. 928: σαφὲς δ' ἂν εἶπεν (Aeschylus) οὐδὲ ἐν — ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους ἢ τὰ φρούς ἢ π' ἀσπίδων ἐπόντας γρυπαέτους χαλκηλάτους.

372

ὅπου γὰρ ἰσχύς συζυγοῦσι καὶ δίκη,
ποία ξυνωρὶς τῶνδε καρτερωτέρα;

Schol. Il. II, 542: δίκησί τε καὶ σθένει ὦ] ταῦτα γὰρ σώζει —

Αἰσχύλος 'ὅπου — καρτερωτέρα; vs. 1 *δίκαι* codex Voss. in Valck. Opusc. 2 p. 134. vs. 2 τῶνδε] τῆσδε scribendum suspicor, sicut edidit Grotius.

373

Ἥρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ

Schol. Pind. Nem. 10, 31: λέγει δὲ μητέρα τελείαν τὴν Ἥραν. καὶ *Αἰσχύλος* 'Ἥρα — δάμαρ'.

374

ἐναγώνιε Μαίας καὶ Διὸς Ἑρμᾶ

Schol. Pind. Pyth. 2, 18: ἐναγώνιος δὲ ὁ Ἑρμῆς ὡς τῶν ἀγώνων προστάτης, ὡς καὶ *Αἰσχύλος* φησὶν 'ἐναγώνιε — Ἑρμᾶ'.

375

οἷ τε στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα

Schol. Soph. El. 286: ἐπικουφίζεται γὰρ τοῖς δακρύοις ἡ συμφορά. *Αἰσχύλος* 'οἷ τε — ἐρείσματα'. Schol. V Il. Ψ, 10: *Αἰσχύλος* 'οἷ τοι — ἰάματα'. οἷ τε] οἷ γὰρ Schol. Soph. codex Urbinas, οἷ δὲ Florentinus G, οἷ τοι Schol. Il. ἐρείσματα Schol. Soph., ἰάματα Schol. Il., ἐρύσματα ci. Hermannus, mihi κουφίσματα scribendum videtur, sicut ἰάματα et κουφίσματα v. l. habes in Men. Com. 4 p. 240.

376

λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων σθένει

Schol. Soph. Oed. C. 1047: τὰ περὶ Ἐλευσῖνα τέλη φησὶ, καὶ εἷη λαμπάσιν ἀκταῖς ταῖς λαμπαδευομέναις καὶ καταλαμπομέναις καὶ δαδουχομέναις ὑπὸ τῆς μυστικῆς φλογὸς καὶ τῶν ἱερῶν δάδων, περὶ ὧν *Αἰσχύλος* φησὶν 'λαμπραῖσιν — σθένει'. ἀστραπαῖσιν codex L.

377

ἔφριξ' ἔρως δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους

Schol. Soph. Oed. C. 1049: τέλη δὲ τὰς τελετάς· καὶ *Αἰσχύλος* 'ἔφριξ' — τέλους'. ἔρως δὲ] ἔρωτι Iacobsius, ἔρῳ δὲ Dindorfius.

378

δέσποιν' Ἑκάτη

τῶν βασιλείων πρόδομος μελάθρων

Schol. Theocr. 2, 36: ἰδρύοντο δὲ αὐτὴν (sc. τὴν Ἑκάτην) καὶ πρὸ τῶν θυρῶν, ὡς φησὶν *Αἰσχύλος* 'δέσποιν' — μελάθρων'. πρόδρομος libri fere omnes. cf. Aristid. vol. 1 p. 27: ἀλλ' ὦ τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων, *Αἰσχύλῳ* χορὸς ἦσε, τῶν τε οὐρανίων καὶ πατρῶν καὶ τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ μεγίστων.

379

τό τοι κακὸν ποδῶκὲς ἔρχεται βροτοῖς
κατ' ἀμπλάκημα τῷ περῶντι τὴν θέμιν.

Stob. Ecl. 1, 3, 26 et 27 p. 118: Αἰσχύλου (Εὐριπίδου Ἀντιόπη Α). 'τῷ τοι — θέμιν'. Theophilus ad Autol. 2, 54 p. 256: ὅτι μέλλει ἡ τοῦ θεοῦ κρίσις γίνεσθαι καὶ τὰ κακὰ τοὺς πονηροὺς αἰφνιδίως καταλαμβάνειν, καὶ τοῦτο Αἰσχύλος ἐσήμανε λέγων 'τὸ — θέμιν'. Recte coniungunt hos versus Stobaei codex A et Theophilus. vs. 1 τὸ] τῷ Stob. τοι om: Theoph. vs. 2 καὶ τ' ἀμπλάκημα Stob., καὶ τὰ ἀμπλάκημα Theoph., κατ' ἀμπλάκημα Hermannus. Praemittit Stobaeus Euripideae Antiopae locum, cuius lemma in codice A huc translatus est. Non cohaerent cum versibus allatis quae Stob. Ecl. 1, 3, 28 p. 120 subicit lemmate non adscripto, ὁρᾷς Δίκη ἄναυδον οὐχ ὁρωμένην κτέ.: eadem cum Aeschyleis iungit Theophilus, usus nimirum hoc florilegio, cuius nunc auctor perhibetur Stobaeus.

380

κοινὸν τύχη, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων.

Stob. Ecl. 2, 7, 10 p. 340: Αἰσχύλου. 'κοινὸν — κεκτημένων'. Idem versus est in Men. mon. 679.

381

ὁ χρήσιμ' εἰδῶς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδῶς σοφός.

Stob. Flor. 3, 1: Αἰσχύλου. 'ὁ χρήσιμ' — σοφός'. Sic A; editur cum Trinc.: Αἰσχύλου. ἃ δεῖ παρῶν φρόντιζε, μὴ παρῶν ἀπῆς. ὁ χρήσιμ' — σοφός. Quorum versuum prior cuius sit poetae nescimus.

382

ἁμαρτάνει τοι καὶ σοφοῦ σοφώτερος.

Stob. Flor. 3, 10: Αἰσχύλου (τοῦ αὐτοῦ Α, ubi praecedat fr. 381). 'ἁμαρτάνει — σοφώτερος'. τοι Α, τι Μ, τε al.

383

ἡ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων.

Stob. Flor. 4, 16: Αἰσχύλου. 'ἡ — ἄφρων'. Hermannus Aeschyleo hunc versum denegat, suspicatur autem Aeschyli esse verba (Stob. Flor. 4, 15)

οὐ γὰρ ποδῶκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν.

384

κάτοπτρον εἶδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ.

Stob. Flor. 18, 13: Αἰσχύλου. 'κάτοπτρον — νοῦ'. Omittit poetae nomen Ath. X p. 427 F.

385

οὐκ ἀνδρὸς ὄρκοι πίστις, ἀλλ' ὄρκων ἀνήρ.

Stob. Flor. 27, 2: Αἰσχύλου (Ἀλέξιδος Arsenius p. 579, 25 et Trinc.). 'οὐκ — ἀνήρ?· πίστις] πίστεις M Vind. Arsen.

386

φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός.

Stob. Flor. 29, 21: Αἰσχύλου (Εὐριπίδου Arsenius p. 712, 13 et Trinc.). 'φιλεῖ — θεός'. φιλεῖ δὲ τῷ] φιλεῖ (φιλοῖ pr. m.) δέ τοι, δαιμόνιε, τῷ M fortasse recte. mox θεοῖς M.

387

καλὸν δὲ καὶ γέροντι μανθάνειν σοφά.

Stob. Flor. 29, 24: Αἰσχύλου. 'καλὸν — σοφά'. γέροντα Stob., γέροντι Men. mon. 297.

388

πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα.

Stob. Flor. 34, 5: Αἰσχύλου. 'πρὸ — στόμα':

389

κακοὶ γὰρ εὖ πράσσοντες οὐκ ἀνασχετοί.

Stob. Flor. 45, 14: Αἰσχύλου. 'κακοὶ — ἀνασχετοί'.

390

τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφ' ἡμέραν φρονεῖ,
καὶ πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά.

Stob. Flor. 98, 49: Αἰσχύλου. 'τὸ γὰρ — σκιά'. vs. 1 ἐφήμερα AB, ἐφημέρια Vind. et Apostol. p. 686, 3, ἐφ' ἡμέρα ci. Lobeckius in Soph. Ai. p. 444, ἐφ' ἡμέραν Dindorfius.

391

γῆρας γὰρ ἡβης ἐστὶν ἐνδικώτερον.

Stob. Flor. 115, 10: Αἰσχύλου. 'γῆρας — ἐνδικώτερον'.

392

ζωῆς πονηρᾶς θάνατος αἰρετώτερος·
τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι
κρεῖσσον κακῶς πάσχοντα.

Stob. Flor. 121, 17: Αἰσχύλου. 'ζωῆς — πάσχοντα'. vs. 1 εὐπώτερος Stob., αἰρετώτερος Men. mon. 193, cf. Xenoph. Reip. Laced. 9, 1: αἰρετώτερον εἶναι τὸν καλὸν θάνατον ἀντὶ τοῦ αἰσχροῦ βίου. Simillimum huic versui est fr. 85. vs. 2 ἐστὶ μᾶλλον ἢ libri, ἐστὶν ἢ Grotius. vs. 3 κρεῖσσον κακῶς πάσχοντα addit A, ceteri videntur omittere. πάσχοντα] fortasse πράσσοντα leg.

393

ἄφ' οὗ δὴ 'Ρήγιον κικλήσκεται

Strab. VI p. 258: ὠνομάσθη δὲ 'Ρήγιον, εἴθ' ὥς φησὶν Αἰσχύλος, διὰ τὸ συμβᾶν πάθος τῇ χώρᾳ ταύτῃ· ἀπορραγῆναι γὰρ ἀπὸ τῆς ἡπείρου τὴν Σικελίαν ὑπὸ σεισμῶν ἄλλοι τε καὶ ἐκεῖνος εἴρηκεν, 'ἄφ' οὗ — κικλήσκεται'. Glaucopontio hunc locum adscribit Hermannus.

394

Βοῦραν καθ' ἱερὰν καὶ κεραυνίας 'Ρύπας

Strab. VIII p. 387: τὴν δὲ χώραν 'Ρυπίδα καλουμένην ἔσχον Αἰγυεῖς καὶ Φαριεῖς· καὶ Αἰσχύλος δὲ λέγει πού 'Βοῦραν — 'Ρύπας'. θ' ἱερὰν libri, καθ' ἱερὰν Meinek. Vind. Strab. p. 127. Photius Lex. p. 492, 10: 'Ρύπες (ρύπαις cod.)· πόλις τῶν Ὀλενίων Ἀχαιῶν. οὕτως Αἰσχύλος. Hesych. 2 p. 1127: 'Ρύπας· τοὺς ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ Ἀχαιοὺς.

395

Αἶγινα δ' αὕτη πρὸς νότου κεῖται πνοάς.

Strab. IX p. 393: (Salamis) ἔχει δ' ὁμώνυμον πόλιν, τὴν μὲν ἀρχαίαν ἔρημον πρὸς Αἶγιναν τετραμμένην καὶ πρὸς νότον, καθάπερ καὶ Αἰσχύλος εἴρηκεν 'Αἶγινα — πνοάς', τὴν δὲ νῦν ἐν κόλπῳ κειμένην.

396

Strab. XV p. 728: φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μητέρα Μέμνονος Κισσίαν. 'Videtur hoc fecisse aut in Psychostasia aut in Memnone'. HERMANNVS.

397

πάτερ Θεοῖνε, Μαινάδων ξευκτήριε

Tzetz. in Lycophr. 1247: Θεοῖνος ὁ αὐτός (sc. Bacchus), ὥς θεὸς οἶνου εὐρετής· καὶ Αἰσχύλος φησὶ 'πάτερ — ξευκτήριε'. cf. Harpocr. v. Θεοῖνια p. 95, 12: τὸν γὰρ Διόνυσον Θεοῖνον ἔλεγον, ὥς δηλοῖ Αἰσχύλος καὶ Ἰστρος ἐν α' Συναγωγῶν.

398

ἄγησίλαος

Ath. III p. 99 B: Σιμωνίδης πού ὁ ποιητὴς ἀρίσταρχον εἶπε τὸν Αἶα καὶ Αἰσχύλος τὸν Ἀἰδὴν ἄγησίλαον.

399

αἰγίζειν

Hesych. 1 p. 138 et Suidas: αἰγίζειν· διασπᾶν, ἐκ μεταφορᾶς, παρ' ὃ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι (καὶ αἰκίζεσθαι Hesych.) ἀπὸ τῶν καταιγίδων. Αἰσχύλος.

400

Αἰνήθος

Steph. Byz. p. 51, 1: *Αἰνήθος*, ὄρος. *Αἰσχύλος*. τὸ ἐθνικὸν *Αἰνήθιος*. *Αἰσχύλου* codex Π, ὄρος *Αἰγύπτου* ci. I. Gronovius.

401

ἀλαβαστροφόρος

Pollux 7, 177: καὶ τὸν τὰς ἀλαβάστρους φέροντα *Αἰσχύλος* εἵρηκεν ἀλαβαστροφόρον.

402

ἀλεός

Hesych. 1 p. 217: ἀλαιός· ὁ παλαιός, ἄφρων. *Αἰσχύλος*. Dindorfius recte ἀλεός scripsit, cf. Herod. π. μον. λέξ. p. 4, 19 Schol. Ar. Lys. 988 Etym. M. p. 59, 45.

403

ἀλκαθεῖν

Anecd. Bekk. p. 383, 31: ἀλκάθω καὶ ἀλκάθειν. Σοφοκλῆς καὶ *Αἰσχύλος*. σημαίνει δὲ τὸ βοηθεῖν.

404

Ἄμφις

Etym. M. p. 93, 51 (cf. Zon. Lex. p. 165): Ἄμφις. τοῦτο οὐ συγκοπή, ἀλλὰ μετασχηματισμός. ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἀμφιάραος Ἄμφις, ὡς παρὰ *Αἰσχύλω*. ibid. p. 159, 31: καὶ Ἀμφιάραος Ἄμφις.

405

ἀναγκόδακρυς

Phryn. Bekk. p. 20, 13: ἀναγκόδακρυς· ὁ πρὸς ἀνάγκην δακρύων καὶ μὴ ἐκ πάθους τινὸς ἢ συμφορᾶς. *Αἰσχύλος*.

406

ἀπαίρειν

Phryn. Bekk. p. 6, 16: ἀπαίρειν· τὸ μὲν πλεῖστον οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ πλοῦ τιθέασι, πλὴν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοιπορίας, ὡς *Αἰσχύλος* καὶ Ἀριστοφάνης.

407

ἀπέλλητοι

Anecd. Bekk. p. 421, 5: ἀπέλλητοι· ἀνταγωνισταί. οὕτως *Αἰσχύλος*. Glossa corrupta.

408

ἀρχῆθεν

Anecd. Bekk. p. 450, 4: ἀρχῆθεν· οὐκ ἔστι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς

πλήν παρ' Αἰσχύλῳ. παρ' Ἡροδότῳ δὲ ἔστι καὶ τοῖς Ἴωσιν. Sophocles quoque fr. 122 hoc adverbio usus putatur.

409

ἄσαι

Anecd. Bekk. p. 450, 30: ἄσαι· βλάψαι. οὕτως Αἰσχύλος.

410

ἀσχαδές

Etym. M. p. 161, 15: ἀσχαδές· ἀκατάστατον. Αἰσχύλος. cf. Hesych. 1 p. 593: ἀσχαδές· ἀμετάσχετον. Fortasse utroque loco ἀκατάσχετον leg.

411

αὐλών

Eust. II. p. 1157, 36: Αἰσχύλος δὲ φησὶ καὶ τὴν τάφρον αὐλῶνα. Hesych. 1 p. 617: αὐλῶνες· οἱ ἐπ' εὐθείας τόποι. Αἰσχύλος καὶ τὴν τάφρον καὶ τὴν πυράν. Cf. fr. 318.

412

αὐρι

Hesych. v. αὐριβάτας, quem locum attulimus in fr. 274.

413

βοῦ

Choerob. in Theod. p. 237, 8 (Anecd. Bekk. p. 1196): εὐρέθη τοῦ βοῦς ἡ γενικὴ οὐ μόνον βοός, ἀλλὰ καὶ τοῦ βοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ καὶ παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ.

414

γρυπάετος

Ar. Ran. 929: σαφές δ' ἂν εἶπεν (Aeschylus) οὐδὲ ἐν — ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους ἢ τάφρους ἢ π' ἀσπίδων ἐπόντας γρυπαέτους χαλκηλάτους.

415

ἐδανοῖς

Hesych. 1 p. 1080: ἐδανοῖς· βρωσίμοις. Αἰσχύλος.

416

εἰλαπίναι

Ath. VIII p. 362 F: τὰς δὲ τοιαύτας εὐωχίας Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης εἰλαπίνας ἀπὸ τοῦ λελαπάχθαι.

417

ἐξανστήρ

Etym. M. p. 346, 56: ἐξανστήρ· σημαίνει σκευὸς τι. παρὰ τὸ αὖω

αὔσω, αἰστήρ, καὶ ἐξαυστήρ. Αἰσχύλος (*Αἰσχύλος* om. V). Hesych. 1 p. 1277: ἐξαυστήρ· κρεάγρᾱ.

418

ἡριγένεια

Hesych. 1 p. 1653: ἡριγένεια — παρ' Αἰσχύλῳ ἢ λείαινα (ἡλέ.να cod.) ἡριγένεια, ἥ ἢ ἐν τῷ ἀέρι τίκτουσα ἥ ἢ ἐν τῷ ἔαρι.

419

ἴττυγα

Hesych. 2 p. 83: ἴττυγα· ἐκπληκτικά. Αἰσχύλος. Glossa corrupta.

420

καταφαγᾶς

Pollux 6, 40: παμπόνηρον δὲ καὶ τὸ παρὰ Μυρτίλῳ τῷ κωμικῷ καταφαγᾶς, καὶν Αἰσχύλος αὐτὸ ἢ προειρηκώς.

421

κεχρηματίσθαι

Hesych. 2 p. 242: κεχρηματεῖσθαι· πεφρύχθαι. Αἰσχύλος. Musurus cum Favor. κεχρηματίσθαι scripsit, κεχρωματίσθαι ci. Dindorfius.

422

κραταίπιλος

Choerob. in Anecd. Oxon. vol. 2 p. 318, 6 (Anecd. Bekk. p. 1391): τὰ παρὰ τὸ κρατα διὰ τοῦ ΑΙ γράφεται, οἶον κραταίβιος· κραταίπιλος, ὁ ἰσχυρὸν πῖλινον ἔχων παρὰ Αἰσχύλῳ.

423

κυντερώτατα

Phot. Lex. p. 188, 20: κυντερώτατα καὶ κυντατώτατα λέγουσιν. Εὐβουλος Παρμενίσκῳ 'ἀπὸ τῶν ἐκείνου καὶ τὰ κυντατώτατα'. Φερεκράτης Λήροις 'ἔπειτα ἕτερα τούτων ποιοῦντα πολλὰ κυντερώτερα'. καὶ Αἰσχύλος. Quid Aeschylus dixerit parum constat: fortasse significatur μειζονώτερος (fr. 425).

424

λάμπουρις

Phot. Lex. p. 206, 18: λαμπουρίς· ἢ ἀλώπηξ παρ' Αἰσχύλῳ. Scripsi λάμπουρις secundum Etym. M. p. 474, 4 sive Etym. Gud. p. 281, 57. atque ita olim edebatur in Hesych. 2 p. 423, ubi de codicis lectione non constat. λαμπουρίδος Lycophr. 344 et 1393.

425

μειζονώτερος

Maximus Planudes in Anecd. Bachm. vol. 2 p. 75, 14: καὶ τὸ

μείζον μειζότερον καὶ μειζονώτερον *Αἰσχύλος*. Anecd. Barocc. in Museo philol. Cantabr. vol. 2 p. 114: βαρεώτερος. ἀπὸ τῆς γενικῆς εἰπόν βαρέως, βαρεώτερος, σπανίως μέντοι. καὶ ἔτι *Αἰσχύλος* μειζονώτερος· ὑπερτερώτερός τε καὶ χειριώτερος καὶ ῥήτερος καὶ πλειότερος.

426

ὀμίχματα

Phot. Lex. p. 331, 2: ὀμαμαιτα· τὰ οὐρήματα. *Αἰσχύλος*. Lemma correctum ex Hesych. 2 p. 751: ὀμίχματα· οὐρήματα.

427

οὐραυιζέτω

Phot. Lex. p. 361, 11: οὐραυιζέτω· πρὸς τὸν οὐρανὸν δικνεῖσθω. *Αἰσχύλος*. Anecd. Bachm. vol. 1 p. 322, 19 et Hesych. 2 p. 818: οὐραυιζέτω (οὐραυιζεν τὸ cod. Bachm.) πρὸς τὸν οὐρανὸν δικνεῖτο. *Αἰσχύλος* (*Αἰσχ.* om. Hesych.).

428

πάλμυδος

Choerob. in Theod. p. 232, 4 (Anecd. Bekk. p. 1408): πάλμυς πάλμυος· τὸ γὰρ πάλμυδος διὰ τοῦ ΔΟΣ κλιθὲν παρὰ *Αἰσχύλῳ* ἡμάρτηται. ἔστι δὲ ὄνομα κύριον (fort. Φρύγιον) βασιλέως. Editur πάλαμυς παλάμυος — παλάμυδος: veram scripturam praebet codex Marcianus. Forma πάλμυδος si non Aeschylus, certe Hipponax usus est.

429

πεφρασμένος

Phot. Lex. p. 427, 9: πεφρασμένος· παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι, προσεκτικὴν ἔχων διάνοιαν. *Αἰσχύλος*. Similiter omisso poetae nomine Hesychius 2 p. 952.

430

πρέψαι

Phot. Lex. p. 447, 14: πρέψαι· τὸ ὁμοιωῖν (fort. ὁμοιωῖσθαι). *Αἰσχύλος*.

431

στέμβω

Etym. Gud. p. 85, 45 (cf. Anecd. Paris. vol. 4 p. 61, 18 et Bastii Comm. pal. p. 828 sq.): ἀστεμβής — παρὰ τὸ στέμβω, ὃ σημαίνει τὸ κινεῖν συνεχῶς, οὐ μέμνηται *Αἰσχύλος*.

432

στόμις

Eust. Od. p. 1538, 50: στόμις παρ' *Αἰσχύλῳ* ὃ ὥσπερ στόματι ἀντερείδων χαλινοῖς. Pollux 2, 100: στόμα δὲ εἶπεν *Αἰσχύλος* τὸν τρα-

χύν (sic Bekkerus edidit, olim ἄστομον δὲ ἵππον Αἰσχύλος εἶρηκε τὸν τραχύν legebatur: στόμα in στόμιν mutandum esse dixi in Diario Halensi mens. Mart. p. 505 a. 1848. cf. Phryn. Bekk. p. 64, 14: στόμις (στόμης cod.) καὶ βίαιος ἵππος· ὁ μὴ πειθόμενος τῷ χαλινῷ. Phot. Lex. p. 540, 16 et Suidas: στόμις (στομίας Suid.) ἵππος· ἀπειθής καὶ βίαιος. Hesych. 2 p. 1274: στομίας (στομίς cod.)· ὁ ἀπειθής, μέγα στόμα ἔχων· καὶ τοὺς ἵππους δὲ στομίας λέγουσι τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς χαλινοῖς.

433

σχελίδες

Schol. Ar. Eq. 362: σχελίδας· βοὸς πλευρά. ἢ ἀπλῶς τὰ πλευρικὰ τῶν βοῶν, ὡς Αἰσχύλος.

434

τραγέλαφος

Ar. Ran. 937: ΛΙΣΧ. σὺ δ' ὦ θεοῖσιν ἐχθρέ, ποῖ' ἄτ' ἐστὶν αὐτ' ἐποίεις; ΕΤΡ. οὐχ ἵππαλεκτρονόας (cf. supra fr. 130) μὰ Δί' οὐδὲ τραγελάφους, ἅπερ σύ, ἂν τοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς Μηδικοῖς γράφουσιν.

435

τρισοῖζυος

Etym. M. p. 279, 17: τρισόζυος (sic P, τρισοζύ I), τρισούζωος M) παρὰ Αἰσχύλῳ. Etym. Gud. p. 585, 14: δῖς καὶ τρεῖς ἐν τῇ συνθέσει ἀποβάλλουσι τὸ Σ, οἷον δίμηνος δίπηχυς τρίπηχυς· σεσημείωται τὸ δισθανέες καὶ τὸ τρίσφυλλον παρὰ Νικάνδρῳ — καὶ τρισόζυος παρ' Αἰσχύλῳ. Probabiliter τρισοῖζυος corrigit Lobeckius Paral. p. 253, τρίσοιζυς ei. Dindorfius.

436

Φρυγία

Schol. Il. B, 862: Φρύγας· ἡ διπλῇ, ὅτι οἱ νεώτεροι τὴν Τροίαν καὶ τὴν Φρυγίαν τὴν αὐτὴν λέγουσιν, ὁ δὲ Ὅμηρος οὐχ οὕτως· Αἰσχύλος δὲ συνέχεεν. Similiter Eust. Il. p. 364, 42. Probabile est ad Phryges haec referenda esse, ubi cf. fr. 265.

437

φυξίμηλον

Plut. Mor. p. 293 A: τί τὸ φυξίμηλον; τῶν μικρῶν ἐστὶ καὶ χαμαιζήλων φυτῶν, ὧν ἐπιόντα τοὺς βλαστοὺς τὰ βοσκήματα κολούει καὶ ἀδικεῖ καὶ λυμαίνεται τὴν αὐξήσιν. ὅταν γοῦν ἀναδραμόντα μέγεθος λάβῃ καὶ διαφύγῃ τὸ βλάπτεσθαι ὑπὸ τῶν ἐπιγενομένων, φυξίμηλα καλεῖται. τὸ δὲ μαρτύριον Αἰσχύλου.

438

χαλιμάδες

Schol. Apoll. Rhod. 1, 473: χαλίκρητον· τὸν ἄκρατον, τὸν χα-

λῶντα τὰς φρένας. Ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄκρατον χάλιν λέγουσιν. Αἰσχύλος δὲ καὶ τὰς Βάκχας χαλιμίας φησὶ λέγεσθαι. Etym. M. p. 805, 10: καὶ τὰς Βάκχας χαλιμάδας ἔλεγον, τὰς χαλωμένας πρὸς συνουσίαν. Hesych. 2 p. 1537: χαλιμάδες· ἀναίσχυντοι καὶ θρασεῖαι. Suidas: χαλίμα· ἡ πόρνη, ἀπὸ τοῦ χαλᾶσθαι τὸ σῶμα ἀπὸ (ἰμῖνο ὑπὸ) μέθης ἢ μανίας. Errare videtur Eust. Od. p. 1471, 2: εἰ δὲ πρὸς τὰς τοιαύτας διάφοροί τινες ἦσαν αἱ κατ' Αἰσχύλον σπονδαὶ χαλίκρητοι, ζητητέον· τοιαῦται δὲ αἱ ἐπὶ Διονυσίῳ κραθεῖσαι· χάλις γάρ, φασίν, ὁ Διονύσιος· ἐξ ἐκείνου δὲ καὶ ὁ ἄκρατος οἶνος. ὅθεν καὶ χαλιμίας γυνὴ κατὰ τοὺς παλαιοίς, ἢ ὑπὸ μέθης χαλωμένη τὸ σῶμα. Ad Edonos haec refert Hermannus.

439

χειμάμυνα

Pollux 7, 61: τὸ μέντοι χειμερινὸν ἱμάτιον χεῖμαστρον ἂν λέγοις, καὶ χλαῖναν δὲ παχεῖαν, ἣν χειμάμυναν μὲν Αἰσχύλος, Ὅμηρος δὲ ἄλεξ-άνεμον κέκληκεν. Sophocles (fr. 1005) huius nominis auctor perhibetur in Anecd. Bachm. vol. 1 p. 415, 5.

440

χελιδονίζειν

Schol. Ar. Av. 1680: καὶ Αἰσχύλος τὸ βαρβαρίζειν χελιδονίζειν φησὶ. cf. Aesch. Ag. 1050: χελιδόνορ δίκην ἄγνωτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη.

441

ψιλῆτος

Schol. A II. E, 9: περὶ δὲ τοῦ ψιλῆτος παρ' Αἰσχύλῳ καὶ τοῦ 'Κουρήτες τ' ἐμάχοντο' καὶ τοῦ κριτῆς ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων ἀποδώσομεν τὸν λόγον. cf. Eust. II. p. 515, 10: τὸ ψιλῆς ψιλῆτος παρ' Αἰσχύλῳ.

FRAGMENTA DUBIA ET SPURIA

442

οὐκέτ' ἀκταίνω

Phryn. Bekk. p. 23, 12: ἀκταίνῳσαι — Αἰσχύλος 'οὐκέτ' ἀκταίνω' φησὶ, βαρυτόνως. οἶον οὐκέτι ὀρθοῦν δύναμαι ἐμαυτήν. Ruhnkenius respici suspicatus est Eum. 36: ὥς μήτε σωκεῖν μήτε μ' ἀκταίνειν βάσιν.

443

ὀργῆς ματαίας εἶσιν αἷτιοι λόγοι.

Stob. Flor. 20, 13: Αἰσχύλου. 'ὀργῆς — λόγοι'. Probabiliter coniecerunt dici verum Prom. 378: ὀργῆς νοσοῦσης εἶσιν ἱατροὶ λό-

γοι. ubi scripserunt ψυχῆς νοσοῦσης e Plut. et aliis, quibus adde Georg. Pachym. ed. Boiss. p. 222. cf. Men. mon. 550: ψυχῆς νοσοῦσης ἐστὶ φάρμακον λόγος.

444

δράσαντι γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.

Stob. Ecl. 1, 3, 24 p. 118: Αἰσχύλου. 'δράσαντι — ὀφείλεται'. Theophilus ad Autol. 2, 53 p. 252: Αἰσχύλος ἔφη 'δράσαντι — ὀφείλεται'. γάρ τοι] γάρ τι Stobaei codex A, ubi hic versus cum praecedenti Euripidis loco coniungitur. Aeschyli nomen fortasse errori debetur: certe simillimum est Sophoclis fr. 210.

445

Schol. Eur. Phoen. 175: 'Ἡσίοδος φησὶν ἀδελφὴν Ἥλιου εἶναι τὴν Σελήνην —, Αἰσχύλος δὲ καὶ οἱ φυσικώτεροι θυγατέρα. Non Αἰσχύλος voluisse videtur grammaticus, sed Εὐριπίδης.

446

Eust. Opusc. p. 335, 28: ἐν μετοπώρῳ γὰρ οὐ μόνον καινὸν ἔάν, ὥς ἡ παροιμία, ἄνθος ἀναφυῇ, ἀλλὰ καὶ ἔάν κατ' Αἰσχύλον ἀρτίδροπος ὁπώρα νεάζουσα τρυγηθῇ. Aeschyleum in his unum videtur ἀρτίδροπος petitum ex Sept. 333, ut recte indicat Schneidewinus Philol. vol. 5 p. 367. Proverbium ἄνθος ἐν μετοπώρῳ memorat Eust. Opusc. p. 308, 63.

447

ἱεροπῶτις

Schol. BV Il. T, 87: ἱεροφοῖτις — οἶον ἐρεβοφοῖτις. ἔνιοι δὲ ἱεροπῶτις παρὰ τὸ Αἰσχύλειον, παρὰ τὸ εἰς ἔριν νεύειν. Non credo ἱεροπῶτις ab Aeschylo dictum esse.

448

μάντις

Eust. Il. p. 48, 37: καὶ Αἰσχύλος δέ που, φασί, τὸν ἱατρὸν μάντιν ὀνομάζει. Fortasse Eustathius ἱατροόμαντιν voluit, quo nomine saepius Aeschylus usus est.

449

μυχθίζειν

Eust. Il. p. 440, 25: τὸ μυχθίζειν παρὰ τε Αἰσχύλῳ καὶ ἄλλοις. Similiter idem Od. p. 1965, 49. Respicere videtur Prom. 743: σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζει.

450

ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις

Ar. Ran. 704: τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις. ubi Schol.: Αἰδυμός φησι παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ· ἔστι δὲ ὕντως παρὰ Ἀρχιλόχῳ 'ψυχὰς — ἀγκάλαις'.

451

Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον

Strab. VIII p. 341: ποιητικῶ δέ τινι σχήματι συγκαταλέγειν τὸ μέρος τῷ ὅλῳ φασὶ τὸν Ὅμηρον — καὶ Ἀλκμᾶν δέ 'Κύπρον ἱμερτὰν λιποῖσα καὶ Πάφον περιρρύταν', καὶ Αἰσχύλος 'Κύπρον — κλῆρον'. Quae repetiit Eust. II. p. 305, 34. Ἀρχίλοχος pro Αἰσχύλος scribendum esse admodum probabiliter ci. Meinek. Vindic. Strab. p. 103.

452

χώριζε θνητῶν τὸν θεὸν καὶ μὴ δόκει
ὅμοιον αὐτῷ σάρκινον καθεστάναι.
οὐκ οἶσθα δ' αὐτόν· ποτὲ μὲν ὥς πῦρ φαίνεται
ἄπλατος ὁρμῇ, ποτὲ δ' ὕδωρ, ποτὲ δὲ γνόφος·
καὶ θηροῖν αὐτὸς γίνεται παρεμφερῆς, 5
ἀνέμῳ νεφέλῃ τε κάστραπῇ, βροντῇ, βροχῇ.
ὑπηρετεῖ δ' αὐτῷ θάλασσα καὶ πέτραι
καὶ πᾶσα πηγὴ χυδατος συστήματα·
τρέμει δ' ὄρη καὶ γαῖα καὶ πελώριος
βυθὸς θαλάσσης κώρέων ὕψος μέγα, 10
ἐπὰν ἐπιβλέψῃ γοργὸν ὄμμα δεσπότου.
πάντα δύναται γάρ· δόξα δ' ὑψίστου θεοῦ.

Clemens Alex. Strom. V p. 727 (Euseb. Pr. E. p. 689 B): Αἰσχύλος μὲν ὁ τραγωδοποιὸς τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ παρατιθέμενος οὐκ ὁκνεῖ καὶ ὑψίστον αὐτὸν προσαγορεύειν διὰ τούτων 'χώριζε — θεοῦ'. Eundem locum Aeschyle tribuit Iustinus Martyr vol. 1 p. 112. vs. 2 ὅμοιον αὐτῷ] ὅμοιον σαντῷ vel σαντῷ ὅμοιον Euseb. vs. 3 οἶσθα δ'] οἶσθά γ' vel οἶσθας (sic CFG) Eus., οἶσθας Iust. vs. 4 ὁρμῇ] ὁρμῇ Eus. ποτὲ γνόφος Iust. Eus. vs. 5 αὐτὸς libri. vs. 10 ὕψος ἐπὶ μέγα Eus. vs. 11 ἐπὰν] ὅταν Iust. vs. 12 δυνατὴ Eus. δ' om. Eus. Falsarii hos esse versus dudum intellexerunt.

S O P H O C L E S

ΑΘΑΜΑΣ Α ET Β

Phrixo et Hellae Athamantis et Nephelae liberis insidias struit noverca Ino; Phrixus aureo ariete vectus Colchidem pervenit, Athamas morti destinatus servatur per Herculem. Hoc fere Athamantis prioris argumentum fuerit. Altera fabula ostendisse videtur Athamantem καὶ τῶν ἐξ Ἰνου στερηθέντα παίδων (cf. Apollod. 1, 9, 2). Aristoph. Nub. 237: ΣΩ. τουτονὶ τολύν λαβὲ τὸν στέφανον. ΣΤΡ. ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι, Σώκратες, ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε. ubi Scholia: Ἀθάμαντα δὲ ἡ Νεφέλη δίκην αὐτῇ δώσειν διὰ τοὺς παῖδας πεποίηκε· προσαχθεὶς οὖν στεφανηφορῶν ἐν τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς σφαγησόμενος ὑπὸ Ἡρακλέους σέσωσται. οὕτω γὰρ Σοφοκλῆς ἐν δράματι πεποίηκε. ἄλλως. ἐν Ἀθάμαντι Σοφοκλέους ὑπόκειται Ἀθάμας στεφανηφορῶν ὥσπερ ἱερεῖον, δίκας εἰσπραττόμενος περὶ Φρύξου. ἄλλως. τοῦτο πρὸς τὸν ἕτερον Ἀθάμαντα Σοφοκλέους ἀποτεινόμενος λέγει. ὁ γὰρ τοι Σοφοκλῆς πεποίηκε τὸν Ἀθάμαντα ἐστεφανωμένον καὶ παρεστῶτα τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς ὡς σφαγιασθῆσόμενον, μέλλοντα δὲ ἀποσφάττεσθαι αὐτὸν παραγενόμενον Ἡρακλέα καὶ τοῦτον θανάτου ῥυόμενον. — Quae Schol. Pind. Pyth. 4, 288 traduntur: ταύτην (sc. Phruxi novercam) δὲ ὁ Πίνδαρος ἐν ὕμνοις Δημοδίκην φησὶν, Ἰππίας δὲ Γοργῶπιν, Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀθάμαντι Νεφέλην, erroris haud immunia sunt.

1

καταγνῶναι

Hesych. 2 p. 164: καταγνῶναι· ἐπιγνῶναι, μέμψασθαι. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι α'.

2

ἔρκεσι

Hesych. 1 p. 1436: ἔρκεσι· δικτύοις. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι β'.

3

ἐψία

Hesych. 1 p. 1567: ἐψία — ἀπὸ τοῦ ἔπασθαι· ὁμιλία. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι δευτέρῳ.

4

ὥς ὦν ἄπαις τε ἀγύναιξ ἀνέστιος

Choerob. in Theod. p. 307, 15 (Anecd. Bekk. p. 1304): ἀγύναιξ — οἶον ὥς ὦν — καὶ ἀνέστιος' παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀθάμαντι.

5

λευκὴν ἡμέραν

Antiatt. p. 106, 33: λευκὴν ἡμέραν· τὴν ἀγαθὴν. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι.

6

ἀγχήρης

Hesych. 1 p. 74: ἀγχήρης (ἀγχηρήνης cod.)· ὁ ἐγγύς. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι. Etym. M. p. 15, 33: ἀγχήρις· ἐγγύς.

7

ἐπιπλα

Harpocr. v. ἐπιπλον p. 82, 12: τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν σκεύη ἐπιπλα λέγουσι — Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι (ἀκάμαντι libri).

8

ἐπισίγματα

Hesych. 1 p. 1390: ἐπιστήγματα· ἐπικελεύσματα. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι. Recte ἐπισίγματα Salmasius, quamquam Hesychius ἐπιστήγματα scripsit, quae forma ab Sophoclis aetate aliena est.

9

ἐχρωματίσθη

Hesych. 1 p. 1565: ἐχρωματίσθη· συνεχρώισθη. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι. cf. Suid.: ἐχρώματίσθη· χρώμα ἐδέξατο.

ΑΙΑΣ ΛΟΚΡΟΣ

Fortasse hanc tragoediam spectat Lucianus de saltat. 46 vol. 2 p. 295: καθ' ἕκαστον γοῦν τῶν ἐκεῖ (sc. Troiae) πεσόντων δράμα τῇ σκηνῇ πρόκειται — ἡ κατὰ Παλαμήδους ἐπιβουλὴ καὶ ἡ Ναυπλίου ὀργὴ καὶ ἡ Αἴαντος μανία καὶ ἡ θατέρου ἐν ταῖς πέτραις ἀπώλεια. Welckerus dramatis argumentum repetit e Procli Chrestom. p. 484: Κασσάνδραν δὲ Αἴας Ὀιλέως πρὸς βίαν ἀποσπῶν συνεφέλκεται τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ξόانون· ἐφ' ᾧ παροξυνθέντες οἱ Ἕλληνες καταλεῦσαι βούλονται τὸν Αἴαντα· ὁ δὲ ἐπὶ τὸν τῆς Ἀθηνᾶς βωμὸν καταφεύγει καὶ διασώζεται ἐκ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου.

10

καταστίκτου κυνὸς

σπολὰς Λίβυσσα παρδαληφόρον δέρος.

Schol. Ar. Av. 933 (cf. Suid. v. σπολάς): Σοφοκλῆς Αἴαντι Λο-

κρῶ 'καταστίχτου — δέρος'. mox in Scholiis subiciuntur haec (quae Suidas omittit): τὸ δὲ Σοφοκλεῖον ἐπὶ τοῦ δέρματος εἴρηται τοῦ κρεμαμένου πρὸς τῇ τοῦ Ἀντήνορος οἰκίᾳ. vs. 2 om. fab. nomine habet Pollux 7, 70. De pelle illa cf. Strab. XIII p. 608, quem locum ad Soph. Ἀντηνορίδας asseremus.

11

τὸ χρύσειον δὲ τὰς Δίκας δέδορκεν
ὄμμα, τὸν δ' ἄδικον ἀμείβεται.

Stob. Ecl. 1, 3, 37 p. 124: Σοφοκλῆς Αἴαντι. 'τὸ χρύσειον — ἀμείβεται'. vs. 1 τὰς Δίκας cod. A, τῆς Δίκης ut videtur ceteri. Ath. XII p. 546 B: καὶ πού τις καὶ ποιητὴς ἐφθέγγετο 'Δικαιοσύνας τὸ χρύσειον πρόσωπον' (Eur. Melanipp.) καὶ πάλιν 'τὸ χρύσειον ὄμμα τὸ τὰς (τὰς ed.) Δίκας'.

12

ἄνθρωπός ἐστι πνεῦμα καὶ σκιά μόνον.

Stob. Flor. 98, 48: Σοφοκλῆς Αἴαντι. 'ἄνθρωπός — μόνον'.

13

σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν ξυνουσία

Plat. Theag. p. 125 B: Εὐριπίδης γὰρ πού φησι 'σοφοὶ — συνουσία'. Respicit eundem versum Euripidis nomen apponens Plat. Reip. VIII p. 568 A et facit cum Platone Stob. Flor. 48, 5: Εὐριπίδου. 'σοφοὶ — συνουσία'. dubitat Themistius p. 72 C: Εὐριπίδης μὲν γὰρ ἢ ὅστις δήποτε ἐστὶν ὁ ποιήσας 'σοφοὶ — συνουσία', οὐκ ἦν οἶμαί που πυκνῆς διανοίας. Omittunt auctoris nomen Demetrius Cydon. Epist. 10 in Boissonadii Anecd. nov. p. 280 Proverb. append. 4, 76 Suid. v. σοφοί Macarius 7, 76 p. 209, 6. Sophocli tribuit Libanius Epist. 33; item qui fabulae nomine addito Platonem erroris arguunt, Gellius 13, 19, 1 Aristid. vol. 2 p. 373 (cuius locum descripsit Photius Bibl. p. 437 a 12) Zenobius 5, 98 Schol. Ar. Thesm. 21 Schol. Plat. p. 936 a 36. τῶν σοφῶν ξυνουσία] τῇ σοφῶν μέτουσία Demetrius Cydon.

14

τί σοι ὁ Ἀπόλλων τεθρίακεν;

Zenobius 6, 14: 'τί σοι ὁ Ἀπόλλων κεκιθάρικεν;' τὸ 'κεκιθάρικεν' οἶον ἐμαντεύσατο· ὥς φησὶν Αἰσχύλος (immo, quod Dindorfius vidit, Σοφοκλῆς) ἐν Αἴαντι Λοκρῶ. Suidas (cf. Plut. Prov. 1, 7 et Macar. 8, 37): 'τί σοι ὁ Ἀπόλλων κεκιθάρικεν;' ἀντὶ τοῦ τί σοι ἐμαντεύσατο; τί σοι] τίσιν Macar. τί σοι δ' Ἀπόλλων scripserim. κεκιθάρικεν] ἐκιθάρισεν Plut., τεθρίακεν correxit Meinekius; sed fortasse ἐντεθρίακεν praefendum coll. Hesych. v. ἐντεθρίωκεν.

15

καὶ πεζὰ καὶ φορμικτά

Schol. Eur. Alc. 460: οὐρείαν χέλυν] — μετὰ λύρας. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἴαντι Λοκρῶ 'καὶ πεζὰ καὶ φορμικτά'.

16

Ἑλλάς

Antiatt. p. 97, 4: Ἑλλάς· ὁ ἀνὴρ. Σοφοκλῆς Αἴαντι Λοκρῶ. Cf. οὐθ' Ἑλλάς οὐτ' ἄγλωσσος Soph. Trach. 1060. τίς Ἑλλάς ἢ βάθβαρος Eur. Phoen. 1519. δῆμον ἔναιεν Ἑλλάδα Orac. Phlegontis in Mülleri Fragm. Hist. vol. 3 p. 603 sq.

17

δατούμενος

Schol. Aeschin. F. Leg. p. 65, 7: διαιρούμενος — ὑπομερίζων καὶ διαβάλλων (s. διαλαμβάνων), ὡς Σοφοκλῆς Αἴαντι φάσκει δατούμενος· τὸ γὰρ αὐτὸ δύναται. Cf. Schneidewin. Coni. crit. p. 102.

18

εἰ δεῖν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ.

Stob. Ecl. 1, 3, 48 p. 130: Σοφοκλῆς Αἴαντι. 'εἰ — δεῖ. Δίκας δ' ἐξέλαμψεν ὅσιον φάος'. Αἴαντι teste Gaisfordo Canterus tantum habet, neque addit fabulae nomen qui eundem versum laudat Theophilus ad Autol. 2, 54 p. 258. Itaque de sede huius fragm. dubitandum erit. Verba Δίκας δ' ἐξ. κτέ. cum praegressis non cohaerere vidit Blomfield. Poetae nomen om. Schol. Dionys. Thr. p. 965, 28: 'εἰ δεινὰ δέδρακας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ' ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ δεινὰ δέδρακας.

ΛΙΓΕΤΣ

Fortasse huic dramati adscribendum est fr. 659.

19

ἔμοι μὲν ὦρισεν πατὴρ
ἀκτὰς ἀπελθεῖν τῇσδε γῆς
πρεσβεῖα νείμας· εἶτα . . . Λύκω
τὸν ἀντίπλευρον κῆπον Εὐβοίας νέμει·
Νίσω δὲ τὴν Ὀμαυλον ἐξαιρεῖ χθόνα 5
Σκείρωνος ἀκτῆς· τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότον
ὁ σκληρὸς οὗτος καὶ γίγαντας ἐκτρέφων
εἴληχε Πάλλας.

Strab. IX p. 392: τὴν δ' εἰς τέτταρα μέρη διανομὴν ἄλλων ἄλλως εἰρηκότων ἀρκεῖ ταῦτα παρὰ Σοφοκλέους λαβεῖν· φησὶ δ' ὁ Αἰγυῖς

ὅτι ὁ πατήρ ὤρισεν ἐμοὶ μὲν ἀ[πελθεῖ]ν εἰς ἀκτὰς τῆσδε γῆς πρεσβεῖα νείμας· [εἰτ]α Λύκῳ 'τὸν ἀντίπλευρον — Πάλλας' (vs. 4—8). Primos tres versus exhibui sicut Meinekius Vindic. Strab. p. 129 sq., qui vs. 2 προσεσπέρους et vs. 3 δευτέρῳ proposuit. Brunckio placuit: πατήρ δ' ἀπελθεῖν ὤρισ' εἰς Ἀκτὴν ἐμοὶ πρεσβεῖα νείμας τῆσδε γῆς· τῷ δ' αὖ Λύκῳ κτέ. vs. 4 νέμων edebatur, μων in cod. A manu secunda suppletum est ἐνέμει Coraes. vs. 5 ὄμανλον] ὄμανδον et ὄμαλον al.

20

Ταύρειον πῶμα

Ath. III p. 122 F: τὸ δὲ Ταύρειον ὕδωρ ὠνόμασεν — Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεῖ (ἐν γὰρ libri) ἀπὸ τοῦ περὶ Τροιζῆνα ποταμοῦ Ταύρου, παρ' ᾧ καὶ κρήνη τις Ὑέσσσα καλεῖται. Similiter om. fab. nom. Eust. II. p. 881, 22. cf. Hesychius 2 p. 1352: Ταύρειον πόμα· ἀπὸ αἰγειταύτου ποταμοῦ Σοφοκλῆς Τροιζῆνα πάρα καὶ κτήνη Ὑέσσσα. quae Athenaei ore correxit Casaubonus, Ταύρειον πόμα· Σοφοκλῆς Αἰγεῖ, ἀπὸ Ταύρου ποταμοῦ περὶ Τροιζῆνα, παρ' ᾧ καὶ κρήνη Ὑέσσσα. Supererat ut πῶμα scriberetur.

21

κέστρα σιδηρᾶ πλευρὰ καὶ κατὰ ράχιν
ἡλοῆσαι πλεῖον

Pollux 10, 160: καὶ κέστρα δὲ σφύρας τι εἶδος σιδηρᾶς, ὡς ἐν Αἰγεῖ Σοφοκλῆς 'κέστρα — πλεῖον'. vs. 1 respicit Hesychius 2 p. 239: κεστρίαί σιδηραῖ, ubi interpretatio excidit. vs. 2 ἡλοῆσαι πλεῖον] ἡλαννε παλῶν Casaubonus atque ita edidit Bekker libris opinor in vitis et coniectura parum probabili, fortasse κατηλόησε (vel κατηλόκισται) πλεῖον.

22

κλύω μὲν οὐκ ἔγωγε, χωρίτην δ' ὄρω

Steph. Byz. v. χώρα p. 699, 11: χωρίτης, ὡς ἀπὸ τοῦ ἔδρα· ἐδρίτης, ἐσπέρα ἐσπερίτης. Σοφοκλῆς Αἰγεῖ 'ἐκλύωμεν οὐκ ἔγωγε χωρίτην γ' ὄρω'. Ita codex Rehdig., correxit Meinekius.

23

πῶς δῆθ' ὁδουρὸν ὅμοιος ἐξέβης λαθῶν;

Schol. Pind. Pyth. 2, 54: πειρατὰς τοὺς κατὰ πέλαγος ληστὰς λέγομεν, κυρίως δὲ τοὺς ἐν ὁδῷ κακουργοῦντας· παρ' ᾧ δὴ καὶ ὁδουρούς αὐτοὺς λέγουσιν Εὐριπίδης — καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεῖ 'πῶς — λαθῶν;' ubi ὁδουρῶν cod. Gotting. ὅμοιος] οἶος Valckenarius parum probabiliter. fortasse ὁδουρῶν σμῆνος leg.

24

ὥσπερ γὰρ ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μακρῆς,

κἄν ἄλλο μηδέν, ἀλλὰ τοῦκείνης κάρα
κινηθὲν αὖραις ἀνακουφίζει πτερόν

Schol. Od. II, 106: τὰ φύλλα τῆς αἰγείρου — εὐκίνητα ῥαδίως καὶ ὑπὸ τυχαίᾳ αὖραις. ὡς Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεί (ἐναργῶς vel ἐν Ἀργεῖ libri, corr. Heathius) 'ὥσπερ — πτερόν'. vs. 1 ἐν φύλλοισιν codex Marc., εἰφύλλοισιν ceteri. vs. 2 τοῦκείνης] τῆς κείνης codex Marc. vs. 3 κινήσει libri, κινηθὲν scripsi. alterum vitium quomodo tollam non habeo; temptabam κινηθὲν αὖραις ἀγανὰ (vel βαιὰ) κουφίζει πτερόν. Hesychius 2 p. 334: κουφίζει· μετεωρίζει.

ΑΙΘΙΟΠΕΣ

Memnonem, quae fabula in Arg. Soph. Ai. commemoratur, ab Aethiopibus non differre coniecit Heynius.

25

τοιαῦτά τοί σοι πρὸς χάριν τε κοῦ βία
λέγω· σὺ δ' αὐτὸς ὥσπερ οἱ σοφοὶ τὰ μὲν
δίκαί' ἐπαίνει, τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχου.

Ath. III p. 122 C: εὗροι τις ἂν ὑπὸ τῶν ἄλλων ποιητῶν ἢ καὶ σοφιστῶν ἐν ἣ δύο γοῦν πονηρῶς εἰρημένα, οἷα παρὰ — Σοφοκλεῖ τὸ ἐν Αἰθίοψιν εἰρημένον 'τοιαῦτά — ἔχου'. vs. 2 sq. Eust. II. p. 752, 31: ἔτι δὲ καὶ Σοφοκλῆς γνωματεύσας τὸ 'σὺ δ' αὐτὸς — ἔχου'.

26

τετράπτεροι γὰρ νῶτον ἐν δεσμώμασι
σφηκοὶ κελαινόρινες

Phot. Lex. p. 22, 15: ἐσφηκωμένον· ἐσφιγμένον, ἀπὸ τῶν σφηκῶν — Σοφοκλῆς Αἰθίοψι τοὺς ἐσφιγμένους μύρμηκας τῇ σαρκώσει· 'τετράπτεροι — κελαινόρινες'. Eadem omisso fabulae nomine Etym. M. p. 385, 3, ubi vs. 2 μελαινόρινες edebatur, sed κελαινόρινες D.

27

ἄναρκτον

Hesych. 1 p. 339: ἄναρκτον· ἀνυπότακτον, [οὐ] οὐδεὶς ἤρξε (ἤρξαι codex). Σοφοκλῆς Αἰθίοψι.

28

ἀνθοβοσκόν

Hesych. 1 p. 381: ἀνθοβόσκον· ἀνθοτρόφον. Σοφοκλῆς Αἰθίοψι.

29

ἀπιστεῖ

Hesych. 1 p. 453: ἀπιστεῖ· ἀπειθεῖ. Σοφοκλῆς Αἰθίοψιν.

30

ὀρθόπτερον

Phot. Lex. p. 346, 19: ὀρθόπτερον· Σοφοκλῆς Αἰθίοψιν· ὀρθοὺς ἔχοντα κολωνούς· τὰ γὰρ εἰς ὕψος ἀνέχοντα πτερὰ ἔλεγον· καὶ τὰ περιόστια. cf. Hesychius 2 p. 780: ὀρθόπτερος· μεγαλώ. ους ἔχουσα. πτερὰ γὰρ τὰ εἰς ὕψος ἀνέχοντα. ἢ μεγάλας ἔχουσα ἑσταοὺς οἰκοδομάς. Non expedio.

ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΕΣ

Argum. Soph. Ai.: τὸ δράμα τῆς Τρωικῆς ἐστὶ πραγματείας ὥσπερ οἱ Ἀντηνορίδαι καὶ Αἰχμαλώτιδες καὶ Ἑλένης ἀρπαγὴ καὶ Μένων (Ἀγαμέμνων codex Paris. 2884). Chorum e Troianis mulieribus constituisse probabiliter coniecit Brunckius. Repetitam Chryseidem dramatis argumentum fuisse suspicatur Bergkii Ind. lect. hib. Marburg. a. 1843 p. IV.

31

στρατοῦ καθαρτῆς ἀπομαγμάτων ἰδρις

Harpoer. p. 28, 13: ἀπομάττων — Σοφοκλῆς ἐν Αἰχμαλώτισι 'στρατοῦ — ἰδρις' καὶ πάλιν 'δεινότατος ἀπομάκτης τε μεγάλων συμφορῶν'. Alterum versum non Sophoclis esse puto, sed comici poetae.

32

ἄσπις μὲν ἡμῇ λίγδος ὥς πυκνομματεῖ

Pollux 10, 190: αὐτὸ δὲ τὸ πήλινον, ὃ περιείληφε τὰ πλασθέντα κήρινα, ἃ κατὰ τὴν τοῦ πυρὸς προσφορὰν τήκεται καὶ πολλὰ ἐκείνῳ τρυπήματα ἐναπολείπεται, λίγδος (μύλιγδος libri) καλεῖται· ὅθεν καὶ Σοφοκλῆς ἔφη ἐν Αἰχμαλώτοις 'ἄσπις — πυκνώματι'. ἡμύλιγδος libri, ἡμῖν λίγδος Leopardus, practuli ἡμῇ λίγδος. πυκνώματι AB, πυκνὸν πατεῖ C, πυκνομματεῖ Bentleius. Huc spectat Hesychius 1 p. 837: γλίδου χοάναι· εἰς οὓς τύπους κατέρχεται τὸ ἐν τῇ χώνῃ διὰ τῶν κεντημάτων. ἦσαν δὲ πήλινοι. Σοφοκλῆς. cf. 2 p. 475: λιγδοῦ χοάνη.

33

ὑφηρέθη σοι κάλαμος ὥσπερ εἰ λύρας

Schol. Ar. Ran. 231: κάλαμον καλοῦσι τὸ κέρας, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Αἰχμαλώτισι (αἰχμαλώτοις cod. V), 'ὑφηρέθη — λύρας'. Pollux 4, 62: καὶ δόνακα δὲ τινα ὑπολύριον οἱ κωμικοὶ ὠνόμαζον ὡς πάλαι ἀντὶ κεράτων ὑποτιθέμενον ταῖς λύραις· ὅθεν καὶ Σοφοκλῆς εἴρηκεν 'ὑφηρέθη — λύρας'. σοι schol. Ar., σου Poll. ὥσπερ εἰ Poll., ὡς περὶ Schol. Ar.

34

ἐν παντὶ γάρ τοι σκορπίος φρουρεῖ λίθῳ.

Schol. Nic. Ther. 18: ὑποκάτω τῶν λίθων οἱ σκορπίοι κρύπτονται, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Αἰχμαλώτοις 'ἐν — λίθῳ'. γὰρ τε libri, γὰρ τοι Brunckius.

35

καὶ βωμιαῖον ἐσχάρας λαβῶν . .

Stephanus Byz. p. 191, 8: Βωμοί — καὶ βωμός ὁ τόπος τῶν θυσιῶν, ὁ πρὸς τὴν ἐσχάραν διάφορος· ὁ μὲν γὰρ οἰκοδομητός, ἡ δὲ σκαπτή. τὸ τοπικὸν βώμιος καὶ κατὰ παραγωγὴν βωμιαῖος. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτισι 'καὶ — λαβῶν'. ἐς χέρας ci. Vater. λίθον in fine versus addit Meinekius.

36

καὶ νησιώτας καὶ μακρὰς Εὐρωπίας

Stephanus Byz. p. 287, 10: Εὐρώπη, ἡ χώρα — λέγεται καὶ Εὐρώπεια καὶ διὰ τοῦ I Εὐρώπια παρὰ Σοφοκλεῖ Αἰχμαλώτισι 'καὶ — Εὐρωπίας'. μακρὰς] μακρὰν ci. Brunckius, μακρὰς Ellendtius.

37

ταύτην ἐγὼ Κίλλαν τε καὶ Χρύσην . .

Stephanus Byz. p. 697, 1: Χρύση, βαρυτόνως, ἡ πόλις τοῦ Ἀπόλλωνος ἐγγὺς Αἰήνου. Σοφοκλῆς Αἰηνίαις — καὶ ἐν Αἰχμαλώτισι 'ταύτην — Χρύσην'. νέμω probabiliter supplet Meinekius, cui Apollinis esse verba videntur.

38

εἰ μικρὸς ὦν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω

Phot. Lex. p. 643, 8: φαῦλον — τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτισιν 'εἰ — ἔχω'. Eadem Etym. M. p. 789, 43 et Suidas v. φαῦλον. Interpretatio grammaticorum vix recta.

39

ἔσπεια βαιᾶς κύλικος ὥστε δεύτερα

Schol. Soph. Oed. R. 750 e codice Flor. G a Dindorfio p. 42 editum: βαιός ἰδίως ἀντὶ τοῦ ἐν Αἰχμαλώτισιν 'ἔσπεια — δεύτερα'. Eadem paulo emendatiora Suidas v. βαιαί — βαιός ἰδίως ἀντὶ τοῦ εἰς, Σοφοκλῆς — καὶ ἐν Αἰχμαλώτισιν 'ἔσπεια — δεύτερα'. Utrouque loco Αἰχμαλώτισιν editur. Verba ὥστε δεύτερα in ὥστε δευτέραν [σπονδήν] mutat Bergkiius. Obscurissimus est qui huc spectare videtur locus Hesychii I p. 678: βαιών· ἐκβαλών. καὶ ἐν Αἰχμαλώτῃσι βαιὸν ἐν βαρκάθοις ὄχλος Λιβυκός. ubi extrema verba e Βαρκαίοις ὄχοις, Λιβυκοῖς corrupta alienam sedem occuparunt.

40

Μύνου τ' Ἐπιστροφου τε

Schol. Il. O, 302: τὸ γοῦν Μύνης ὁ μὲν ποιητὴς περιττοσυλλά-

βως ἔκλινεν —, ὁ δὲ Σοφοκλῆς ‘Μύνου τ’ Ἐπιστρόφου γε’. Similiter omissis poetae verbis Eust. II. p. 1017, 10. Fabulae nomen prodidit Choerob. in Theodos. p. 140, 5 (Anecd. Bekk. p. 1399): Μύνης Μύνου καὶ Μύνητος· ὁ μὲν γὰρ Σοφοκλῆς Μύνου ἔκλινεν Αἰχμαλώτησιν εἰπὼν ‘Μύνου τί Ἐπιστρέφου γε’, ὁ δὲ ποιητὴς ἀναλόγως Μύνητος.

41

πατὴρ δὲ χρυσδὺς ἀμφίλινα κρούπαλα

Hesych. I p. 302: ἀμφίλινα κρούπαλα. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτησι ‘πατὴρ — κρούπαλα’. Ita codex, cuius aenigma nondum solutum. Χρυσήϊδος pro χρυσδὺς proposuit Bergkiius. Κρούπανα (i. e. κρούπαλα) ξύλινα ὑποδήματα idem Hesychius 2 p. 355.

42

Σαρπηδὼν ἀκτὴ

Herodianus π. μον. λέξ. p. 9, 10: Σαρπηδὼν Σαρπηδόνοσ, εἴτε ὁ ἦρωσ, εἴτε ἡ πέτρα, εἴτε ἡ ἀκτὴ, εἴτε ἡ νῆσοσ· ὡσ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἰχμαλωτήσιν εἴρηται Σαρπηδὼν ἀκτὴ. cf. Hesych. 2 p. 1156: Σαρπηδὼν ἀκτὴ· ἀντὶ τοῦ Σαρπηδονία. τόποσ δὲ οὗτοσ Θράκησ ἀεὶ κλύδωνασ ἔχων καὶ κυματιζόμενοσ, ἱερὸν Ποσειδῶνοσ. Phot. Lex. p. 502, 3: Σαρπηδὼν ἀκτὴ· ἄκρα τῆσ Θράκησ.

43

αἰχμόδετοσ

Hesych. I p. 178: αἰχμόδετοσ· αἰχμάλωτοσ. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτησιν. Fortasse legendum αἰχμόλετοσ, cf. Etym. M. p. 41, 3: λέγεται καὶ αἰχμάλωτοσ καὶ αἰχμόλετοσ.

44

ἀλιτρία

Hesych. I p. 236: ἀλιτροσύνη· ἁμαρτία. καὶ ἀλιτρία Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτησιν λέγει.

45

ἀνηκέσ

Hesych. I p. 374: ἀνηκέσ· ἀνήκεστον (ἀηκέσ· ἀῆκον codex, ubi ἀνηκέσ Musurus, ἀνήκεστον Ellendtius). Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτησιν.

46

ἀπειθήσ

Hesych. I p. 432: ἀπειθήσ· ἀνυπότακτοσ, ἄπιστοσ (l. ἄπειστοσ). Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτησιν.

47

ἀρτάνη

Anecd. Bekk. p. 447, 7: ἀρτάνη κυρίωσ μὲν ἡ (διὰ addit El-

lendtius) τῶν καλωδίων ἀγχόνῃ. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Αἰχμαλώτισιν (editur Αἰχμαλωτίσιν) ἐπὶ τοῦ δεσμοῦ.

48

ἄσεπτον

Hesych. 1 p. 568: ἄσεπτον· ἀσεβές. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτοις.

49

ἄχνην Λυδῆς κερκίδος

Hesych. 1 p. 661: ἄχνην Λυδῆς (λυδὶς cod.) κερκίδος. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτοις. ἄχνην τὸ ἄκρον κατὰ τὴν ἐργασίαν ἄκρως ἔχον. ἢ ἀπὸ (ἐπὶ cod.) τῆς θαλασσίας ἄχνης· ἔστι γὰρ λαμπρὰ καὶ διαφανής. γράφεται δὲ καὶ ἴχνη. Lemma corruptum arbitror: genuinam scripturam esse puto ἄχημα Λυδῆς κερκίδος. In fine gl. γράφεται δὲ καὶ ἡχὴν corrigo. Nihil iuvat Proverb. append. T, 44: ἄχνη Λυδῆς κερκίδος· τὸ ἄκρον, ἀπὸ τοῦ τὴν ἐργασίαν ἄκρως ἔχειν, ἢ ἀπὸ τῆς θαλαττίας ἄχνης. Cf. Observ. crit. p. 13.

50

ἐμπλεύρου

Hesych. 1 p. 1203: ἐμπλεύρου· ἐνάλλου εἰς (ἐναλούεις cod.) τὰς πλευράς. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτησιν.

51

ἐνόπαις

Hesych. 1 p. 1268: ἐνώταις· ἐνωτίοις. τῇ προσώδιᾳ, ὡς φιλόπαις. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτησιν. Etym. M. p. 344, 47: ἐνοπαῖς· τοῖς ἐνωτίοις· ἀπὸ τοῦ [ἐν] ταῖς τῶν ὠτῶν ὀπαῖς κειῖσθαι. Σοφοκλῆς.

52

ἐπιμάσσεται

Hesych. 1 p. 1367: ἐπιμάσσεται· ἐπαύξεται ἐπὶ πλέον. ἀπὸ τοῦ μάσσοнос, ὃ ἔστι μακροτέρου. οἱ δὲ ἐφάψεται, ψηλαφήσει. ἢ οἶον οὐ λιμώσσει, ἀλλὰ καὶ προσεπιμάσσεται πλείω. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτησιν.

53

Ἰαννα

Hesych. 2 p. 8: Ἰαννα· ἐν μὲν Αἰχμαλώτησι Σοφοκλέους ἀπέδοσαν Ἑλληνική· ἐπεὶ (ἐπὶ cod.) Ἰαννας (Ἰάονας Casaub.) λέγουσιν. ἐν δὲ Τριπολέμῳ ἐπὶ γυναικός, ὡς καὶ ἐν Ποιμέσι. τινὲς δὲ τὴν Ἑλένην. ἐπιεικῶς δὲ οἱ βάρβαροι τοὺς Ἑλληνας Ἰωνας λέγουσιν (λέγουσι μὲν codex). καὶ ἐν Τρωίᾳ βάρβαρον θρήνημα τὸ ἰαί. ἢ ὄνομα γυναικός.

54

ιερόλας

Hesych. 2 p. 26: ιερόλας· ἱοισυς (ιερεύς Heringa). Σοφοκλῆς

Αἰχμαλώτοις. ὡς καὶ τὸν γέροντα γεροῖδαν (γηρόλαν ci. Dindorfius) ἢ γεροῦντος (ἢ γεροντίαν Heringa) λέγει. *γεροίτας et γεροίταν suavit* Lobeckius *Pathol. Proleg.* p. 387.

55

ἰκτορεύσομεν

Hesych. 2 p. 37: *ἰκτορεύσομεν· ἰκετεύσομεν.* *ibid.* p. 40: *ἰκτερεύσομεν· ἰκετεύσομεν.* Σοφοκλῆς *Αἰχμαλώτοις.* *ἰκτορεύσομεν* *con-* *rexit* Is. Vossius.

56

στερνόμαντις

Pollux 2, 162: καὶ στερνόμαντιν Σοφοκλῆς τὸν καλούμενον ἐγγαστρίμυθον. Similiter Schol. Plat. p. 902 b 27: ἐγγαστρίμυθος δέ ἐστιν ὁ ἐν γαστρὶ μαντευόμενος· τοῦτον καὶ ἐγγαστρίμαντιν, (adde ὄν) νῦν τινὲς Πύθωνα φασί, Σοφοκλῆς δὲ στερνόμαντιν. Suidas: ἐγγαστρίμυθος· ἐγγαστρίμαντις, ὃν νῦν τινες Πύθωνα, Σοφοκλῆς δὲ στερνόμαντιν. Fabulae nomen prodit Hesychius 1 p. 1258: ἐνστερνομαντίαις· ἐγγαστριμύθοις. Σοφοκλῆς *Αἰχμαλώτησιν.* Vbi suspicabar στερνομάντιες· ἐγγαστρίμυθοι.

ΑΚΡΙΣΙΟΣ

Hanc fabulam alii *Ἀκρίσιος* ἢ *Λαρισσαῖοι*, alii *Ἀκρίσιος* ἢ *Δανάη* inscriptam fuisse coniecerunt. Si quid e fragmentis potest colligi, Danaen in exilium missam proposuisse poetam crediderim cum Iacobsio.

57

ὥς ἐπιψάλλειν βίδην τε καὶ ξυναυλίαν . .

Hesych. 1 p. 726: βίδην· εἶδος κρούματος (κρούμα cod.). Σοφοκλῆς *Ἀκρ....* ὥς ἐπιψά^{λλ} βίδηνται καὶ ξυναυλίαν. ἄλλοι βίδην (fortasse βύδην leg.). ἐπιψάλλειν Musurus, βίδην τε Maussacus. Nisi fallor huc referendus est locus Hesych. 1 p. 778: βυδοί· οἱ μουσικοὶ ἢ κρούμά τι. σοφῶς κρησίν (fort. Σοφοκλῆς *Ἀκρισίῳ*).

58

βοᾶ τις, ὦ·

ἀκούετ' ; ἢ μάτην ἀλυκτῶ;

ἅπαντα γάρ τοι τῷ φοβουμένῳ ψοφεῖ.

Stob. Flor. 8, 2: Σοφοκλέους *Ἀκρισίῳ*. 'βοᾶ — ψοφεῖ.' Chori notam apponit codex Vindob. Vs. 2 ὑλακτῶ libri, scripsi ἀλυκτῶ. vs. 3 πάντα AMVindob. fortasse recte, modo versum divides: πάντα γάρ τοι | τῷ φοβουμένῳ ψοφεῖ.

59

ἀλλ' οὐδὲν ἔρπει ψεῦδος εἰς γῆρας χρόνον.

Stob. Flor. 12, 2: Σοφοκλέους Ἀκρισί (ita cod. Vindob., Σοφοκλέους Ἀλευάδαις B). 'ἀλλ' — χρόνου.'

60

δῆλον γάρ· ἐν δεσμοῖσι δραπέτης ἀνὴρ
κῶλον ποδισθεὶς πᾶν πρὸς ἡδονὴν λέγει.

Stob. Flor. 62, 30: Σοφοκλέους Ἀκρισίω. 'δῆλον — λέγει.' vs. 1 δῆλον γὰρ ἐν δεσμοῖσι ed., δοῦλον γὰρ ἐν δεσμοῖσι Grotius; malui interpunctionem mutare.

61

ῥῆσις βραχεῖα τοῖς φρονοῦσι σῶφρονα
πρὸς τοὺς τεκόντας καὶ φυτεύσαντας πρόπει
ἄλλως τε καὶ κόρη τε κἀργεῖα γένος,
αἷς κόσμος ἢ σιγὴ τε καὶ τὰ παῦρ' ἔπη.

Stob. Flor. 79, 24: Σοφοκλέους Ἀκρισίω. 'ῥῆσις — πρόπει' (vs. 1 et 2). Stob. Flor. 74, 28: Σοφοκλῆς Ἀκρισίω. 'ἄλλως — ἔπη' (vs. 3 et 4). Coniunxit hos locos Meinekios et vs. 3 κόρη et κἀργεῖα pro κόρη et κἀργεῖα restituit. vs. 4 ἢ σιγὴ τε] σεσίγηται AM m. pr.

62

θάρσει, γύναι· τὰ πολλὰ τῶν δεινῶν, ὄναρ
πνεύσαντα νυκτός, ἡμέρας μαλάσσεται.

Stob. Flor. 108, 56: Σοφοκλέους Ἀκρισίω. 'θάρσει — μαλάσσεται.'

63

τοῦ ξῆν γὰρ οὐδεὶς ὥς ὁ γηράσκων ἐρᾷ.

Stob. Flor. 119, 7: τοῦ αὐτοῦ (sc. Sophoclis) Ἀκρισίω. 'τοῦ — ἐρᾷ.' cf. Stob. Flor. 115, 9 ubi Cratetis fragmento (Com. 2 p. 247) hic versus adhaesit, et Stob. Fl. 116, 39: Σοφοκλῆς. 'ξῆν γὰρ — ἐρᾷ.'

64

τὸ ξῆν γάρ, ὦ παῖ, παντὸς ἡδιστον γέρας·
θανεῖν γὰρ οὐκ ἔξεστι τοῖς αὐτοῖσι δίς.

Stob. Flor. 119, 12: Σοφοκλέους Ἀκρισίον. 'τὸ ξῆν — δίς.' vs. 1 ἡδιον Meinekios; vide quae dixi in Observ. crit. p. 15.

65

ἄδοξα

Hesych. 1 p. 97: ἄδοξα· παράδοξα καὶ [ἄ] οὐκ ἂν τις ἐδόξασεν. Σοφοκλῆς Ἀκρισῶ (ἄκρισιν cod.)

66

Ἀκτίτης λίθος

Hesych. 1 p. 212: ἀκτίτης (ἀκτήτις cod.) λίθος· ἀπὸ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ ἀκτῆς. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ. cf. Harpocr. p. 10, 5 Anecd. Bekk. p. 370, 9 Suid.: Ἀκτὴ· ἰδίως ἐπιθαλαττίδιός τις μοῖρα τῆς Ἀττικῆς, ὅθεν καὶ Ἀκτίτης λίθος'.

67

Μαριεύς ἀλοιμός

Etym. M. p. 69, 42: ἀλοιμός· τὰς χρίσεις καὶ τὰς ἐπαλείψεις ἀλοιμοὺς ἔλεγον. Σοφοκλῆς Μαριεύς ἀλοιμός'. Hesych. 1 p. 246: ἀλοιμός (ἄλοιμα codex)· χρίσμα ^{οἱ}τειχῶν (fortasse τυχόν). Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ.

68

ἀνταίαν

Hesych. 1 p. 391: ἀνταίαν· ἔκτοπον, χαλεπήν. Σοφοκλῆς τισίῳ (Ἀκρισίῳ Musurus).

69

ἀπόδρομον

Hesych. 1 p. 460: ἀπόδρομον· ἐλαττούμενον τοῖς δρόμοις, ἢ παλίνδρομον, ἢ μετ' ἐπάνοδον. ἀκρησίῳ. Recte Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ Musurus.

70

ἀποφανθείς

Hesych. 1 p. 495: ἀποφανθείς· ἐν τῷ φανερῷ καταστάς. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ.

71

ἄρώματα

Hesych. 1 p. 565: ἄρώματα· ἀροτριάματα. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀροῦν τὰ ἄλφита οὕτω λέγεται. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ (ἄκρισι codex).

72

ἄστομος

Hesych. 1 p. 584: ἄστομος· ὁ μὴ δυνάμενος λέγειν. Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ.

73

Ἰλλάδας γονάς

Hesych. 2 p. 44: Ἰλλάδας· γονὰς ἀγελαίας (ἀγελειάς cod.) καὶ τὰς συστροφάς. Εὐριπίδης Φοῖξω καὶ Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ. Boves aratores dici a Sophocle Ἰλλάδας γονάς coniecit L. Dindorfius, verba καὶ τὰς συστροφάς delens.

ΑΛΕΑΔΑΙ

Cf. Fr. Vater die Alcaden des Sophokles, Berol. 1835. Qui mythum dramatis recte agnovisse videtur. Alcidamas Vlixē p. 185: Ἄλεω γὰρ τῷ Τεγέας βασιλεῖ ἀφικομένῳ εἰς Δελφοὺς ἐχρήσθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὅτι αὐτῷ ἔκγονος ἐκ τῆς θυγατρὸς εἰ γένοιτο, ὑπὸ τούτου δεῖν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀπολέσθαι. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἄλεως — καθίστησι τὴν θυγατέρα ἱέρειαν τῆς Ἀθηναῖς εἰπὼν, εἴ ποτε ἀνδρὶ συγγενήσεται, θανατώσειν αὐτήν. τύχης δὲ γενομένης ἀφικνεῖται Ἡρακλῆς στρατευόμενος ἐπ' Ἀνγέαν εἰς Ἥλιν, καὶ αὐτὸν ξενίζει ὁ Ἄλεως ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηναῖς. ἰδὼν δὲ ὁ Ἡρακλῆς τὴν παιῖδα ἐν τῷ νεῷ ὑπὸ μέθης συνεγένετο. ἐπεὶ δὲ κύουσιν αὐτὴν ἤσθετο ὁ πατὴρ Ἄλεως, μεταπέμπεται τὸν τούτου (Palamedis) πατέρα —, ἀφικομένου δὲ τοῦ Ναυπλίου δίδωσιν αὐτῷ τὴν παιῖδα καταποντίσαι. ὁ δὲ παραλαβὼν ἤγεν αὐτήν· καὶ ὡς γίνονται ἐν τῷ Παρθενίῳ ὄρει, τίκτει Τηλέφον. ἀμελήσας δὲ ὢν ὁ Ἄλεως αὐτῷ ἐπέστειλεν, ἄγων αὐτὴν ἀπέδοτο καὶ τὸ παιδίον ἐς Μυσίαν Τεύθραντι τῷ βασιλεῖ κτέ.

75

ἴνταῦθα μέντοι πάντα τὰνθρώπων νοσεῖ,
κακοῖς ὅταν θέλωσιν ἰᾶσθαι κακά.

Stob. Flor. 4, 37: Σοφοκλέους (Ἀλεάδαις addit codex Schow.).
'ἴνταῦθα — κακά.'

76

τοῖς γὰρ δίκαιοις ἀντέχειν οὐ ῥάδιον.

Stob. Flor. 9, 4: Σοφοκλέους (Εὐριπίδου Α) Ἀλεάδαι (ἁλαιάδαι Μ, ἁλωάδαι Α). 'τοῖς — ῥάδιον.'

77

κακὸν τὸ κεῦθειν κοῦ πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς.

Stob. Flor. 12, 3: τοῦ αὐτοῦ (sc. Sophoclis) Ἀλεάδης (ita codex Vindob.). 'κακὸν — εὐγενοῦς.' κοῦ] καὶ libri plerique.

78

καὶ γὰρ δικαία γλῶσσ' ἔχει κράτος μέγα.

Stob. Flor. 13, 6: Σοφοκλέους Ἀλεάδαι. 'καὶ γὰρ — μέγα.'

79

ὦ παῖ, σιώπα· πόλλ' ἔχει σιγὴ καλὰ.

Stob. Flor. 33, 3: Σοφοκλέους Ἀλεάδαις (Ἀλεάσι editur, et αἰ-
λίαισι praebet M). 'ὦ — καλὰ'. Om. poetae nom. Plut. Mor. p.
502 E: εἵπωμεν πρὸς τὸν ἀδύλεσχον 'ὦ — καλὰ'. σιγὴ Plut., σιωπὴ
Stob. Menandro versum tribuit Meinek. Com. 4 p. 280, num
recte dubito.

80

τί ταῦτα πολλῶν ῥημάτων ἔτ' ἔστι σοι;
τὰ γὰρ περισσὰ πανταχοῦ λυπήρ' ἔπη.

Stob. Flor. 36, 11: Σοφοκλέους Ἀλεάδαις (Ἀλεάδαις Λ). 'τί — ἔπη.' vs. 1 ἔτ' ἔστι ed., ἔτι ἔστι M. vs. 2 λυπαρὰ M.

81

μὴ πάντ' ἐρεῦνα· πολλὰ καὶ λαθεῖν καλόν.

Stob. Flor. 41, 4: τοῦ αὐτοῦ (sc. Sophoclis) Ἀλεάδαις. 'μὴ — καὶ λαλεῖν κακόν (κακά B).' Correxerit Blomfieldus.

82

κοῦκ οἶδ' ὅ τι χρὴ πρὸς ταῦτα λέγειν,
ὅταν οἷ τ' ἀγαθοὶ πρὸς τῶν ἀγενῶν
κατανικῶνται·
ποία πόλις ἂν τάδ' ἐνέγκοι;

Stob. Flor. 43, 6: Σοφοκλέους Ἀλεάδαι. 'κοῦκ — ἐνέγκοι;' vs. 2 πρὸ M. ἀγενῶν libri, ἀγενῶν Grotius.

83

δοκῶ μέν, οὐδεὶς ἄλλ' ὅρα μὴ κρεῖσσον ἢ
καὶ δυσσεβοῦντα τῶν ἐναντίων κρατεῖν
ἢ δοῦλον αὐτὸν ὄντα τῶν πέλας κλύειν.

Stob. Flor. 54, 21: Σοφοκλέους Ἀλκιάδων (Ἀλευάδων B). 'δοκῶ — κλύειν.'

84

παῦσαι. καταρκεῖ τοῦδε κεκληῆσθαι πατρός,
εἵπερ πέφυκά γ'· εἰ δὲ μή, μείων βλάβη.
τό τοι νομισθὲν τῆς ἀληθείας κρατεῖ.

Stob. Flor. 76, 9: Σοφοκλῆς Ἀλεάδαις. 'παῦσαι — κρατεῖ.' vs. 2 μείζων] μείζον M, μείων B.

85

ὁ δ' εἰ νόθος τις γνησίοις ἴσον σθένει·
ἅπαν τὸ χρηστὸν γνησίαν ἔχει φύσιν.

Stob. Flor. 77, 9: Σοφοκλῆς Ἀλεάδαις. 'ὁ δ' — φύσιν.' vs. 1 ὁ δ' εἰ] ὁ δὲ editur libris invitis. mox τις scripsi, τις τοῖς AB, τοῖς Vindob. σθένει AB. vs. 2 γνησίαν Stob., τὴν ἴσην Clemens Alex. Strom. VI p. 741: Σοφοκλέους δὲ ἐξ Ἀλευάδων 'ἅπαν τὸ χρηστὸν τὴν ἴσην ἔχει φύσιν'. Dixi de hoc loco Observ. crit. p. 15sq. et p. 58, scribendum puto:

Α. οὐ δὴ νόθος τις γνησίοις ἴσον σθένει;
 Β. ἅπαν τὸ χρηστὸν γνησίαν ἔχει φύσιν.

86

τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὐρίσκει φίλους,
 αὐτίς δὲ τιμᾶς, εἴτα τῆς ὑπερτάτης
 τυραννίδος θακοῦσιν αἰσχίστην ἔδραν.
 ἔπειτα δ' οὐδεὶς ἐχθρὸς οὔτε φύεται
 πρὸς χρήμαθ' οἷ τε φύντες ἀρνοῦνται στυγεῖν. 5
 δεινὸς γὰρ ἔρπειν πλοῦτος ἔς τε τᾶβατα
 καὶ πρὸς τὰ βατά, χῶπόθεν πένης ἀνὴρ
 μὴδ' ἐντυχῶν δύναται ἄν ὦν ἐρᾷ τυχεῖν.
 καὶ γὰρ δυσειδὲς σῶμα καὶ δυσώνυμον.
 γλώσση σοφὸν τίθησιν εὐμορφόν τ' ἰδεῖν. 10
 μόνῳ δὲ χαίρειν καὶ νοσεῖν ἐξουσία
 πάρεστιν αὐτῷ ἀπικρύψασθαι κακά.

Stob. Flor. 91, 27: Σοφοκλέους Ἀλεάδαι. 'τὰ χρήματ' — κακά.'
 vs. 1 legitur in Men. mon. 500, eundem ex Sophocle om. fabulae
 nomine assert Stob. Flor. 94, 8. cf. Plut. Mor. p. 497 B: τὸ δὲ ὑπὸ
 Εὐριπίδου λεγόμενον, τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὐρίσκειν φίλους δύ-
 ναμὴν τε πλείστην τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχειν. qui hunc locum et Eur.
 Phoen. 439 confudit. Plut. Mor. p. 21 B: ἐκεῖνα περὶ τοῦ πλούτου
 'δεινὸς — ἰδεῖν' (vs. 6—10). vs. 2 αὐτίς] εὐθύς malim. vs. 3 τ'
 ἄγουσιν AB, ἄκουσιν M m. pr. et Vindob., θακοῦσιν Salmasius, θά-
 κησιν Vater, ταγοῦσιν Bothius. ibid. ἀγχίστην edebatur, αἰσχίστην
 A, ἡδίστην B. vs. 4 ἔπειτα] καῖπειτα B. vs. 4 sqq. nostris subsidiis
 nemo expedierit. vs. 6 ξένος Stob., ubi ξενὸς M, δεινὸς Plut. ἔς τε]
 πρὸς τε Plut., ἔσται Stobaei codd. AMVindob. τᾶβατα] τὰ βατά Sto-
 baei codd. vs. 7 τὰ βατά] βέβηλα Vater. vs. 8 μὴ δ' ἐντυχῶν Stob., οὐδ'
 ἐντυχῶν Plut. vs. 9 σῶμα καὶ] καὶ σῶμα Stobaei codex A. vs. 11 κού
 νοσεῖν ἐξουσία ci. Ellendtius, κὰν νόσων ξυνουσία Meinekius. vs. 12
 ἀπικρύψασθαι A, ἀποκρύψασθαι B. Ceterum hunc locum significare
 videtur Dio Chrysost. 7, 102: ὃν οὐδεὶς ἑμοὶ δοκεῖν φαλὴ ποτὲ φιλο-
 νεικοῦντα τούτοις τε ἀντειρηκέναι καὶ τοῖς ὑπὸ Σοφοκλέους εἰς τὸν
 πλοῦτον εἰρημένους· ἐκείνοις μὲν ἐπ' ὀλίγον, τοῖς δὲ τοῦ Σοφοκλέους
 ἐπὶ πλεον.

87

νομᾶς δέ τις κεροῦσσ' ἀπ' ὀρθίων πάγων
 καθείρπεν ἔλαφος

 ἄρασα μύξας . . . καὶ κερασφόρους
 στόρυγγας εἶρφ' ἔκηλος

Aelianus N. A. 7, 39: ὅσοι λέγουσι θῆλυν ἔλαφον τὰ κέρατα οὐ φύειν, οὐκ αἰδοῦνται τοὺς τοῦ ἐναντίου μάρτυρας· Σοφοκλέα μὲν εἰπόντα ‘νομάς — ἔλαφος’, καὶ πάλιν ‘ἄρασα — ἔκηλος’. καὶ ταῦτα μὲν ὁ τοῦ Σοφίλλου ἐν τοῖς Ἀλεάδαις. vs. 1 cf. Etym. Gud. p. 317, 12 et Zon. Lex. v. κερόεις p. 1186: κερουῖσσα, οἶον ‘νόμος δέ τι κερουῖσα’. Pollux 5, 76: καὶ Ἀνακρέων μὲν σφάλλεται κερόεσσαν ἔλαφον προσειπών, καὶ Σοφοκλῆς κερουῖσσαν τὴν Τηλέφου τροφόν. vs. 3 cf. Pollux 2, 72: παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ καὶ μύξαι οἱ μυκτῆρες κέκληνται.

88

ἐφνυμεῖς

Hesych. 1 p. 1557: ἐφνυμεῖς· ἐπάδεις. Σοφοκλῆς Ἀλεάδαις.

89

φρουνεῖν

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 210: κατεφρόνεε· κατενόει. φρουνεῖν γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὸ νοεῖν. — μέμνηται καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀλεάδαις (ἀχαιάδι libri) καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

De mytho vide Euripidis fabulam cognominem.

90

οὐ γάρ τι θεσμὰ τοῖσιν ἀστίταις πρόπει

Stephanus Byz. p. 139, 19: ἄστν — ὁ πολίτης ἀστός καὶ ἀστή, καὶ ἀστόν. ἀπὸ τοῦ ἀστός τὸ ἀστίτης. Σοφοκλῆς Ἀλεξάνδρῳ ‘οὐ γάρ — πρόπει’ καὶ (fr. 91) ‘βοτῆρα — γάρ;’

91

βοτῆρα νικᾶν ἄνδρας ἀστίτας. τί γάρ;

Stephanus Byz. vide fr. 90.

92

στείχων δ’ ἀγρώστην ὄχλον

Schol. Il. E, 158 (cf. Eust. Il. p. 533, 40): τὸ δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀλεξάνδρῳ (Ἀλεξάνδρῳ Eust.) ‘στείχων δ’ ἀγρώστην ὄχλον’ παρώ-
ρυμον. στείχων δ’ Schol., στείχων Eust., fortasse στείχοντ’ leg.

93

δύσαυλος

Hesych. 1 p. 1043: δύσαυλος· δυσάλιστος. Σοφοκλῆς Ἀλεξάν-
δρῳ (ἀλεξάν codex).

94

Ἐφέσεια

Stephanus Byz. p. 289, 19: Ἐφεσος — τὸ ἐθνικὸν Ἐφέσιος. εὔρηται καὶ Ἐφέσεια διὰ διφθόγγου. οὕτω γὰρ ἐν Ἀλεξάνδρῳ Σοφοκλῆς. Eandem formam praebent passim tituli, cf. C. I. 2228, 4 et quae dixit Boeckhius vol. 2 p. 778 et 1001.

95

Θηλάστρια

Hesych. 1 p. 1711: Θηλάστρια· τροφός. ἔστι δὲ Ἰακόν. Σοφοκλῆς Ἀλεξάνδρῳ.

96

μαιεύτριαν

Antiatt. p. 108, 31: μαιεύτριαν· ἀντὶ τοῦ μαῖαν. Σοφοκλῆς Ἀλεξάνδρῳ.

97

μνείαν

Antiatt. p. 107, 25: μνείαν· τὴν μνήνην. Σοφοκλῆς Ἀλεξάνδρῳ. Fabulae nomen om. Phot. Lex. p. 272, 17 et Suid. v. μνείαν. Fortasse Ἀλεξάνδρῳ corruptum est ex Ἠλέκτρᾳ, cuius cf. vs. 392: βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνείαν ἔχεις;

ΑΛΗΤΗΣ

Notitia fabulae, cuius argumentum ex Hygini fab. 122 adumbrare conatus est Welckerus, uni debetur Stobaeo, ubi constanter Ἀλείτης scribitur.

98

ψυχὴ γὰρ εὖνους καὶ φρονουῖσα τοῦνδικον
κρείσσων σοφιστοῦ παντός ἐστὶν εὐρετής.

Stob. Flor. 3, 8: Σοφοκλῆς Ἀλείτη· ‘ψυχὴ — εὐρετής.’ vs. 2 κρεῖττον Α.

99

βραχεῖ λόγῳ καὶ πολλὰ πρόσκειται σοφά.

Stob. Flor. 35, 4: Σοφοκλῆς Ἀλείτη· ‘βραχεῖ — σοφά.’

100

ἄνθρωπος γὰρ ὅστις ἤδεται λέγων αἶψα,
λέληθεν αὐτὸν τοῖς ξυνοῦσιν ὦν βαρύς.

Stob. Flor. 36, 16: Σοφοκλῆς Ἀλείτη· ‘ἄνθρωπος — βαρύς.’ vs. 1 λέγων] λέγειν cod. Vindob.

101

ἀλλ' εἶπερ εἰ γενναῖος, ὥς αὐτὸς λέγεις,
σῆμαιν' ὅτου τ' εἰ χῳπόθεν· τὸ γὰρ καλῶς
πεφυκὸς οὐδεὶς ἄν μιάνειεν λόγος.

Stob. Flor. 88, 11: Σοφοκλῆς Ἀλεΐτη. 'ἀλλ' — λόγος.' vs. 2
χῳπόθεν B, ὁπόθεν AM Vindob., καὶ πόθεν cett.

102

ἀλλ' ἀξίως ἔλεξας οὐδὲ μὲν πικρῶς·
γένος γὰρ εἰς ἔλεγχον ἔξιόν· καλὸν
εὐκλειαν ἄν κτήσαιο μᾶλλον ἢ ψόγον.

Stob. Flor. 89, 8: Σοφοκλῆς Ἀλεΐτη. ἀλλ' — ψόγον.' vs. 1 ἔλε-
ξας] ἤλεγξας ci. Bergk. οὐδὲ (οὐδὲν B) μὲν libri, οὐδ' ἐμοὶ Pors.,
οὐδὲ μὴν Brunckius, fort. οὐδ' ἡμῖν leg.

103

τίς δὴ ποτ' ὄλβον ἢ μέγαν θείῃ βροτῶν
ἢ σμικρὸν ἢ τὸν μηδαμοῦ τιμώμενον;
οὐ γάρ ποτ' αὐτῶν οὐδὲν ἐν ταύτῳ μένει.

Stob. Flor. 103, 42: Σοφοκλέους Ἀλεΐτης. 'τίς — μένει.' vs. 1
βροτῶν A, βροτοῦ cett. vs. 2 μικρὸν B. ἢ τὸν] ἦτοι Heathius recte
opinor.

104

δεινὸν γε τοὺς μὲν δυσσεβεῖς κακῶν τ' ἄπο
βλαστόντας εἶτα τούσδε μὲν πράσσειν καλῶς,
τοὺς δ' ὄντας ἐσθλοὺς ἐκ τε γενναίων ἅμα
γεγῶτας εἶτα δυστυχεῖς πεφυκέναι.
οὐ χρῆν τάδ' οὕτω δαίμονας θνητῶν πέρι
πράσσειν· ἐχρῆν γὰρ τοὺς μὲν εὐσεβεῖς βροτῶν
ἔχειν τι κέρδος ἐμφανὲς θεῶν πάρα,
τοὺς δ' ὄντας ἀδίκους τοὺς δὲ τὴν ἐναντίαν
δίκην κακῶν τιμωρὸν ἐμφανῆ τίνειν·
κούδεις ἄν οὕτως εὐτύχει κακὸς γεγῶς.

5

10

Stob. Flor. 106, 11: Σοφοκλέους Ἀλεΐτης. 'δεινὸν — γεγῶς.'
vs. 1 γε] μὲν A, δὲ B, om. Vindob. τ' addidit Bergk. vs. 5 χρῆ
τὰ δ' οὕτως M. vs. 8 τῶνδε] τοῖς δὲ A, τούσδε Vindob., τοὺς δὲ M.
vs. 10 εὐτυχεῖ Vindob., εὐτυχῇ A, εὐτυχῇ εἰ M. Euripideum esse
hunc locum ci. Meinek.

ΑΛΚΜΕΩΝ

Errore constanti scribitur Ἀλκμαίων: restituendum esse Ἀλκμέων
docent grammatici, cf. Euripidis fabulam cognominem.

105

εἶθ' εὖ φρονήσαντ' εἰσίδοιμί πως φρενῶν
ἐπήβολον καλῶν σε.

Porphyr. Q. Hom. 1: τὸ δὲ ἐπήβολος σημαίνει τὸν ἐπιτυχῆ καὶ ἐγκρατῆ ἀπὸ τῆς βολῆς καὶ τοῦ βάλλειν — Σοφοκλῆς Ἀλκμαίῳνι 'εἶθ' — σε'. Eust. Od. p. 1448, 6: ἐπήβολος δὲ οὐ ποιητικὴ λέξις, ἀλλὰ Ἀττικὴ κατὰ τοὺς παλαιούς, οἳ καὶ προσφέρουσι. Σοφοκλῆς 'εἶθ' — σε'. cf. Eust. Il. p. 605, 38: οὕτω δὲ καὶ 'φρενῶν ἐπήβολος'. vs. 1 φρονήσαντ'] s. φρενώσαντ' leg. εἰσίδοιμί πως] εἰσίδοιμι Eust.

106

αἰνῶ

Hesych. 1 p. 164: αἰνῶ· παρίημι, παραιτοῦμαι. καὶ ἐπαινῶ. Σοφοκλῆς Ἀλκμαίῳνι (ἀλμαίῳνι cod.). Anecd. Bekk. p. 358, 28 et Suidas: αἰνῶ· παραιτοῦμαι. Σοφοκλῆς. καὶ ἐπαινῶ.

107

ἀραίας

Hesych. 1 p. 509: ἀραίας· βλαβεράς. Σοφοκλῆς Ἀλκμαίῳνι (ἀλκμαί^ω codex).

ΑΜΥΚΟΣ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

De Amyeo Bebryciorum rege cf. Apollod. 1, 9, 20 et Hygin. fab. 17.

108

γέραννοι, χελῶναι, γλαῦκες, ἰκτῖνοι, λαγοί

Ath. IX p. 400 B: τῇ δὲ τὸν λαγόν ἐνικῇ αἰτιατικῇ ἀκόλουθός ἐστιν ἡ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀμύκῳ σατυρικῷ πληθυντικὴ ὀνομαστική· 'γέραννοι — λαγοί'. ubi ἰκτῖνοι C, ἰκτινοὶ PVL. cf. Eust. Od. p. 1534, 15: ἐκτίθεται δὲ ὁ δειπνοσοφιστῆς καὶ πληθυντικὸν Σοφοκλεῖον τὸ λαγοί, οἷον 'γλαῦκες, ἰκτῖνες, λαγοί'. Gramm. Herm. p. 320 sive Anecd. Paris. vol. 4 p. 245, 24: τὸ μὲν λαγός — εὔρηται παρὰ Σοφοκλεῖ 'γλαῦκες, ἰκτῖνοι καὶ (ἰκτίς καὶ Anecd. Paris.) λαγοί'. Ath. IX p. 400 C: λέγουσι δὲ καὶ Ἀττικοὶ λαγός, ὡς Σοφοκλῆς 'γέραννοι, κορῶναι, γλαῦκες, λαγοί (ἰκτινοὶ, λαγοί PVL)'.
 109

σιαγόνας τε δὴ μαλθακὰς τίθησι

Ath. III p. 94 E: σιαγόνος δὲ Κρατῖνος — καὶ Σοφοκλῆς Ἀμύκῳ 'σιαγόνας — τίθησι'. δὴ post τίθησι collocari iussit Porsonus.

ΑΜΦΙΑΡΕΩΣ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

110

ὁ πιννοτήρης τοῦδε μάντεως χορός

Schol. Ar. Vesp. 1510: πιννοτήρης — καρκινιόν τί ἐστὶ σύννομον καὶ αἰεὶ ταύτῃ προσδεχόμενον (1. προσεχόμενον). Σοφοκλῆς Ἀμφιαράῳ ὁ π. — χοροῦ. χορός pro χοροῦ Meinek. ius.

111

ἐνθ' οὔτε πελλῆς οἶος ἄγραυλος βότος

Anecd. Oxon. vol. 1 p. 344, 8: πολιοῖο· οὐκ ἀγνοοῦμεν τὴν ἀκριβῆ γραφὴν 'πελιοῖο'. — πελιοῦ οὖν παρὰ τὸ πέλλω (πελλός Schneidewin.)· 'ἐνθ' οὔτε πέλλεις οἱ ἄγραυλος βότος' Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ σατυρικῷ. πελλῆς pro πέλλεις scripsi cum Schneidewino, οἱ mutavi in οἶος. corruptum βότος, cuius loco βοτήρ ci. Cramer. Erotiani locum quo πελλός ex hac fabula memoratur, afferemus fr. 466.

112

ἔτ' αὖ . . . ὥσπερ ἄλιεύς πληγείς . . . ενων διδάσκαλος

Schol. Plat. p. 961 a 25 de proverbio ἄλιεύς πληγείς νοῦν φύσει (vel οἴσει): κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ σατυρικῷ λέγων 'ἔτ' αὖ . . . ὥσπερ ἄλιεύς πληγείς . . . ενων διδάσκαλος'. cf. Zenobius 2, 14: ἄλιεύς πληγείς νοῦν οἴσει — μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς. In verbis Sophoclis ενων esse φρενῶν ci. Ahrensins.

113

ἀγνίσαι

Hesych. 1 p. 56: ἀγνίσαι (ἀγνῆσαι cod.)· ἀποθῦσαι. Βουσίριδι. καὶ διαφθεῖραι. Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ. Anecd. Bekk. p. 339, 8: ἀγνίσαι· τὸ θῦσαι. διαφθεῖραι, κατ' ἀντίφρασιν. οὕτω Σοφοκλῆς.

114

ἄλεξαίθριον

Hesych. 1 p. 224: ἄλεξαίθριον· θερμὸν σκέπασμα. Σοφοκλῆς Ἀμφιαράῳ.

115

τρασιά

Zon. Lex. p. 1742: τρασαί· ὁ τόπος ἐνθα τὰ σῦκα ξηραίνεται, παρὰ τὸ τερσαίνειν τὸ ξηραίνειν. ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐν τῷ σατυρικῷ (ἐτέρῳ cod.) Ἀμφιαράῳ ἐπὶ τῆς ἄλλω τέθεικε τὴν λέξιν. Eadem Schol. Aeliani N. A. 3, 10. ubi rectius τρασιά, male παρὰ τοῦ τρασαίνειν scribitur et verba τῷ σατυρικῷ omittuntur.

116

φρονεῖν

Erotian. Gloss. Hippocr. p. 210, quem locum attulimus fr. 89.

117

ώρακιᾶσαι

Schol. Ar. Ran. 481: ὠρακιᾶσαι δὲ λέγεται τὸ ὑπὸ φόβου ὠχρεῖσθαι· ἀπὸ τοῦ τὴν ὥραν αἰκίζειν. τοῦτο δὲ Σοφοκλῆς εἶπεν ἐν Ἀμφιαράῳ σατυρικῷ. Sophoclem dixisse ὠρακίζειν ci. Fritzsche in Ar. Ran. p. 210.

118

Ath. X p. 454 F' postquam poetarum quorundam locos attulit, quibus homines ἀγράμματοι litterarum quas viderint formas describunt, haec addit: καὶ Σοφοκλῆς δὲ τούτῳ παραπλήσιον ἐποίησεν ἐν Ἀμφιαράῳ σατυρικῷ τὰ γράμματα παράγων ὀρχούμενον.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ

Sophoclis vestigia legisse coniciunt Attium.

119

ἐπεὶ δὲ βλάστοι, τῶν τριῶν μίαν λαβεῖν
εὖσοιαν ἀρκεῖ.

Schol. Soph. Oed. C. 390: εὖσοιαν δὲ φασὶ τὴν εὐθένειαν, καθάπερ καὶ ἐν Ἀμφιτρυῶνι 'ἐπεὶ — ἀρκεῖ'.

120

ἀμφιτερμόνως

Hesych. 1 p. 308: ἀμφιτέρμως· ἀποτετερματισμένως (ἀποτερματισμένως cod.). Σοφοκλῆς Ἀμφιτρυῶνι. Scripsi ἀμφιτερμόνως.

121

ἄτμητον

Hesych. 1 p. 603: ἀτραυμάτιστον. Σοφοκλῆς Ἀμφιτρυῶνι. ἄτμητον· ἀμέριστον. Probabiliter Salmasius: ἄτμητον· ἀμέριστον, ἀτραυμάτιστον. Σ. Ἀμφ., certe ἀτραυμάτιστον litterarum ordini repugnat. An Soph. Ἀμφ. ad gl. ἀτμησίφων· οὐδεμιᾶς τόλμης ἔννοιαν ἔχων, referendum est?

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ

Eratosth. Catast. 16 (cf. Schol. lat. Arati p. 57): Κασσιέπεια. ταύτην ἱστορεῖ Σοφοκλῆς ὁ τῆς τραγωδίας ποιητῆς ἐν Ἀνδρομέδᾳ ἐρίσασαν περὶ κάλλους ταῖς Νηρησίῃν εἰσελθεῖν εἰς τὸ σύμπτωμα, καὶ Ποσειδῶνα διαφθεῖραι τὴν χώραν κῆτος ἐπιπέμπσαντα. ibid. c. 36: Κῆτος. τοῦτό ἐστιν ὁ Ποσειδῶν ἔπεμψε Κηφεῖ διὰ τὸ Κασσιέπειαν ἐρίσαι περὶ κάλλους ταῖς Νηρησίῃν. Περσεὺς δ' αὐτὸ ἀνεῖλε, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὰ ἄστρα ἐτέθη ὑπόμνημα τῆς πράξεως αὐτοῦ. ἱστορεῖ δὲ ταῦτα Σοφοκλῆς ὁ τῶν τραγωδιῶν ποιητῆς ἐν τῇ Ἀνδρομέδᾳ. Hygin. Poet. Astron. 2, 10 p. 443: Cassiopeia. de hac Euripides et Sophocles et alii complures dixerunt, ut gloriata sit se forma Nereidas praestare, pro quo facto inter sidera sedens in siliquastro constituta est, quae propter impietatem vertente se mundo resupinato capite ferri videtur.

122

ἡμιοντὸν κούρειον ἤρέθη πόλει·
νόμος γάρ ἐστι βαρβάροις θυηπολεῖν
βρότειον ἀρχῆθεν γέρος τῷ Κρόνῳ.

Hesych. 2 p. 333: κούρειον. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδα ἡμιοντὸν — Κρόνῳ. vs. 1 κόρειον codex, κούρειον Mus. initio αἰμόρρυτον Scaliger parum probabiliter, ἱερόθυτον Maur. Schmidtus in Didym. p. 87. vs. 2 τοῖς βαρβάροις codex, articulum delevi. vs. 3 γέρος] γένος Scaliger, γέρας Buttmannus; latet aliud quid.

123

ἵπποισιν ἢ κύμβαισι ναυστολεῖς χθόνα;

Ath. XI p. 482 E: ὅτι δὲ καὶ πλοῖον ἢ κύμβη, Σοφοκλῆς ἐν Ἀνδρομέδᾳ ἴφης ἵπποισιν — χθόνα; Eust. II. p. 1205, 56: τοιοῦτον καὶ Σοφοκλέους τὸ ἵπποισιν — χθόνα, τουτέστιν ἱππότης ἢ κείς ἢ διὰ πλοῖον. cf. Phot. Lex. p. 187, 3: κύμβη· πλοῖου εἶδος. Σοφοκλῆς.

124

μηδὲν φοβεῖσθαι προσφάτους ἐπιστολάς

Phryn. Erit. p. 374: πρόσφατον — εὕρισκετο δὲ Σοφοκλῆς ἐν τῇ Ἀνδρομέδᾳ τιθεὶς οὕτω ἡμηδὲν — ἐπιστολάς.

125

ἰδοὺ δὲ φοίνιον

μάσθλητα δίγονον

Etym. M. p. 272, 5: δίγονος μάσθλης, διπλοῦς ἱμάς. — Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδα ἰδοὺ — δίγονον. vs. 1 φοινὸν libri, φοίνιον Brunckius. Hesych. 2 p. 544: μάσθλης· δέρμα καὶ ὑπόδημα φοινικοῦν. καὶ ἡνία. διφθέρα. μάσθλη τὰς (corrigunt μάσθλητας) τομοντὰς ἡνίας καὶ γὰρ ἡ μάσθλη. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδα καὶ Συνδείπνοις. id. 1 p. 977: δίγονος μάσθλης· ὁ διπλοῦς, ἡ δυοῖ χρώμασι κεχρημένος.

126

αὐτοχείλεσι ληκύθοις

Pollux 10, 120: Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἀνδρομέδᾳ αὐτοχείλεσι ληκύθοις (λίθοις codex C) ἔφη, δηλῶν ἀλαβάστους μονολίθους.

127

ἀμβλύσκει

Hesych. 1 p. 267: ἀμβλύσκει· ἐξαπλοῖ. κυρίως δὲ ἐπὶ ἀμπέλου. καὶ ἐκτιτρώσκει. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδα (ἀνδρο^{μδ} codex).

128

ἀμφίπρυμνον πλοῖον

Hesych. 1 p. 306: ἀμφίπρυμνον πλοῖον· ἐκατέρωθεν πρύμνας ἔχον. ·Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδα (ἀνδρο^{μδ} codex).

129

ξευξίλεως

Hesych. 1 p. 1583: ξευξίλεως· ξευκτὸς λαός (ξευκτῆς λαοῦ ci. Ellendtius), ἢ ὧ^ς υπεξευγμένοι εἰσὶ λαοί. Σοφοκλῆς (σοφῶς cod.) Ἀνδρομέδα. cf. Phot. Lex. p. 53, 8 (Suid. v. ξευξίλεως): ξευξίλεως· ὧ^ς υπεξευγμένοι εἰσὶν οἱ λαοί. Eust. II. p. 401, 11: ξευξίλεως εἴρηται παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον ὁ βασιλεύς.

130

οἴητας

Phot. Lex. p. 317, 7: οἴητας· τοὺς κωμήτας. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδα.

131

παρασάγγης

Etym. M. p. 652, 13: παρασάγγαι· τὰ τριάκοντα στάδια παρὰ Πέρσαις· παρ' Αἰγυπτίοις δ' ἐξήκοντα. παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀνδρομάχῃ (l. Ἀνδρομέδα) ἐπὶ τοῦ ἀγγέλου εἴρηται. Eadem fere Etym. Gud. p. 452, 31.

132

σαλητόν

Hesych. 2 p. 1143: σαλητόν· Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδα. ἀντὶ πατρὸς (σαράπιδος Valesius et al.). ἢ βαρβαρικὸν χιτῶνα. οἱ δὲ καὶ μεσόλευκον αὐτὸν εἶναι φασί. ibid. p. 1154: σάρητον· σάραπισ, καὶ εἶδος χιτῶνος.

133

Schol. Theocr. 4, 62: τοὺς σατύρους (ἀκρατεῖς ex alio Scholio addit Casaub.) οἱ πλείονες φασίν, ὥς καὶ τοὺς Σειληνοὺς καὶ Πᾶνας, ὥς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀνδρομέδα.

ΑΝΤΗΝΟΡΙΔΑΙ

Argum. Soph. Λι.: τὸ δράμα τῆς Τρωικῆς πραγματείας ὥσπερ οἱ Ἀντηνορίδαι καὶ Αἰχμαλώτιδες καὶ Ἑλένης ἀρπαγὴ καὶ Μένων. Probabiliter huc refertur locus Strabonis XIII p. 608 (cf. Eust. II. p. 405, 30): Σοφοκλῆς γοῦν ἐν τῇ ἀλώσει τοῦ Ἰλίου παρδαλέαν φησὶ πρὸ τῆς θύρας τοῦ Ἀντήνορος προτεθῆναι σύμβολον τοῦ ἀπόρθητον ἔαθῆναι τὴν οἰκίαν· τὸν δὲ ἅμα παισὶ μετὰ τῶν περιγενομένων Ἐνετῶν εἰς Θράκην περισώθῃναι κακείθεν διεκπεσεῖν εἰς τὴν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ Ἐνετικὴν. cf. Polyb. 2, 17, 6: προσαγορεύονται δὲ Οὔενετοι — περὶ ὧν

οἱ τραγωδιογράφοι πολὺν τινα πεποίηνται λόγον καὶ πολλὴν διατίθενται τερατείαν. Attium in Antenoridis Sophocleo dramate usum esse probabile est.

134

ὄρνιθα καὶ κήρυκα καὶ διάκονον

Ath. IX p. 373 D: ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρσενικοῦ οὐ μόνον ὄρνιν, ἀλλὰ καὶ ὄρνιθα. — καὶ Σοφοκλῆς Ἀντηνορίδαις ὄρνιθα — διάκονον'.

135

ἄφρειασάμην

Hesych. I p. 640: ἄφρειασάμην· ἄφωμίλησα. Σοφοκλῆς Ἀντηνορίδαις (ἀντινορίδαις codex). Anecd. Bekk. p. 470, 13: ἄφρειαίμην· ἄφωμίλησα. οὕτω Σοφοκλῆς.

136

ἐκβαβάξαι

Hesych. I p. 1127: ἐκβαβάξαι· ἐκσαλεῦσαι. Σοφοκλῆς Ἀντηνορίδαις (ἐν τῇ νορίδες codex).

ΑΤΡΕΥΣ Η ΜΥΚΗΝΑΙΑΙ

Schol. Eur. Or. 800: Ἀτρεὺς — δυσχεραίνων ὅτι ἀδίκως ἐστέρηται τῆς ἀρχῆς, ὁμοῦ τε τὴν γυναῖκα Ἀερόπην τιμωρεῖται — ὄψας αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν, ὥς φησὶ Σοφοκλῆς, καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς τοῦ Θυέστου, Ἀγλαὸν Ὀρχομενὸν καὶ Κάλεον, ἀποκτείνας παρέθηκεν εἰς τράπεζαν τῷ πατρὶ καὶ αὐτὸν ὕστερον ἀπέκτεινεν.

137

μὰ τὴν ἐκείνου δειλίαν, ἧ βόσκεται,
θῆλυς μὲν αὐτός, ἄρσενας δ' ἐχθροὺς ἔχων.

Schol. Eur. Hipp. 306: εἰώθασιν οἱ εἰρωνευόμενοι κατὰ τῶν ἐχθρῶν ὁμνύναι, ὥς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Μυκηναίαις (ita codex Ven. 471, Μυκήναις al.) 'μὰ — ἔχων'. vs. 2 ἄρσενας libri.

138

ἐπισπάσει

Hesych. I p. 1386: ἐπισπάσει· ἐπιτεύξεται. Σοφοκλῆς Ἀτρεῖ ἢ Μυκήναις. ἐπὶ (f. ἀπὸ) τῶν τοῖς λίνοις λαμβανόντων.

ΑΧΑΙΩΝ ΣΤΑΛΟΓΟΣ Η ΣΤΝΔΕΙΠΝΟΙ

Drama satyricum. De argumento cf. Proclus Chrestom. p. 475 ed. Gaisf.: ἔπειτα καταπλέουσιν εἰς Τένεδον· καὶ εὐωχουμένων αὐτῶν Φιλοκτήτης ὑφ' ὕδρου πληγείς διὰ τὴν δυσσομίαν ἐν Αἰμυνῷ κατελείφθη· καὶ Ἀχιλλεὺς ὕστερος κληθεὶς διαφέρεται πρὸς Ἀγαμέμνονα.

Anonymus περὶ ὀργῆς in Volum. Hercul. 1 p. 51: [π]αραπεμφθέντες ὑπὸ τινος ἐστιῶντος ὥσπερ [ὁ] Σοφοκλέους Ἀχιλλεύς [ἦ] κατὰ τι τοιοῦτο παρο[λ]ιγωρηθέντες, οὐπὼ [γ]ὰρ ἀδικηθέντες λέγω. Aristot. Rhet. 2, 24 p. 1401 b 17: ἢ εἴ τις φαίη τὸ ἐπὶ δεῖπνον κληθῆναι τιμιώτατον· διὰ γὰρ τὸ μὴ κληθῆναι ὁ Ἀχιλλεύς ἐμήνισε τοῖς Ἀχαιοῖς ἐν Τενέδῳ. Hos locos ad Ἀχαιῶν σύλλογον spectare omnes consentiunt; quo magis mirum est extitisse nuper qui Συνδείπνους (vel Σύνδειπνον) ab Ἀχαιῶν συλλόγῳ diversam esse statuerent. Athenaeus VIII p. 365 B: σύνδειπνον εἴρηκεν ἐπὶ συμποσίου Λυσίας — διόπερ τινὲς καὶ τὸ Σοφοκλέους δράμα κατὰ τὸ οὐδέτερον ἐπιγράφειν ἀξιούσι ΣΤΥΝΔΕΙΠΝΟΝ. Cicero Epist. ad Quintum fr. 2, 16, 3: Συνδείπνους Σοφοκλέους, *quamquam a te actam fabellam video esse festive, nullo modo probavi*. Vbi σύνδειπνοι dicuntur qui comissatorum Sophocleorum licentiam imitati fuerint. Huic dramati adscripserim versum ἦτοι στρατεύσεις κτέ. in Apollon. Lex. Hom. v. ἦτοι servatum.

139

φορεῖτε, μασσέτω τις, ἐγχείτω βαθὺν
κρατῆρ'· ὅδ' ἀνὴρ οὐ πρὶν ἂν φάγη καλῶς
• ὅμοια καὶ βοῦς ἐργάτης ἐργάζεται.

Ath. XV p. 686 A: τοῖς παισὶ παρακελεύομαι κατὰ τὸν Σοφοκλέα ὅς ἐν Συνδείπνοις φησί· 'φορεῖτε — ἐργάζεται'. vs. 2 κρατῆρα· ὅδ' ἀνὴρ libri.

140

οὔτοι γένειον ὧδε χρὴ διηλιφές
φοροῦντα κἀντίπαιδα καὶ γένει μέγαν
γαστρὸς καλεῖσθαι παῖδα, τοῦ πατρὸς παρόν.

Ath. XV p. 679 A: καὶ Σοφοκλῆς Συνδείπνοις φησὶν — 'οὔτοι — παρόν'. vs. 1 διήλειφες A, διηλιφές Casaub.

141

ἄλλ' ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκοσμον οὐράνῃν
ἔρριψεν οὐδ' ἤμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κάρῳ
κατάγνυται τὸ τεῦχος οὐ μύρου πνέον·
ἐδειματούμην δ' οὐ φίλης ὀσμῆς ὕπο.

Ath. I p. 17 D: τῶν δ' ἄλλων ποιητῶν ἔνιοι τὰς καθ' αὐτοὺς πολυτελείας καὶ ῥαθυμίας ἀνέπεμπον ὥς οὔσας καὶ κατὰ τὰ Τρωικά. Αἰσχύλος γοῦν ἀπρεπῶς πονεράγει μεθύοντας τοὺς Ἕλληνας — καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχαιῶν συνδείπνῳ 'ἄλλ' — ὕπο'. Quibus subicit p. 17 F: ἄλλ' οὐδ' ὅτε μνηστῆρας εἰσάγει (sc. Homerus) μεθύοντας, οὐδὲ τότε τοιαύτην ἀκοσμίαν ὥς Σοφοκλῆς καὶ Αἰσχύλος πεποιήκασιν. Eust. Od. p. 1828, 30: καὶ Σοφοκλῆς δὲ πονεῖ, ὥς ὁ Ἀθήναιος καὶ αὐτὸ ἱστορεῖ, φησὶν 'ἄλλ' — ὕπο'. vs. 1 et 2 verba τὴν κάκοσμον

— *κάρᾳ* supra in Aesch. fr. 174 legimus. vs. 3 *πνέον*] *πλέον* Eust. vs. 4 *ὁσμῆς*] *ὁδμῆς* Eust. *ἐδειματούμην* suspectum.

142

ΟΔ. ἤδη τὰ Τροίας εἰσορῶν ἐδώλια
δέδοικας

ΑΧ.

ΟΔ. ἐγὼ δ' ὃ φεύγεις· οὐ τὸ μὴ κλύειν κακῶς,
ἀλλ' ἐγγὺς Ἑκτωρ ἐστί· θυμαίνειν καλόν.

Plut. Mor. p. 74 A: ὁ παρὰ Σοφοκλεῖ τὸν Ἀχιλλέα παροξύνων Ὀδυσσεὺς οὐ φησιν ὀργίζεσθαι διὰ τὸ δεῖπνον, ἀλλ' ἡδη φησὶ τὰ Τροίας — δέδοικας'. καὶ πρὸς ταῦτα πάλιν τοῦ Ἀχιλλέως διαγανακτοῦντος καὶ ἀποπλεῖν λέγοντος· ἐγὼ δ' — καλόν'. vs. 4 οὐ μένειν editur, θυμαίνειν vel θυκαίνειν vel οὐ καίνειν v. l.

143

ὦ πάντα πράσσω, ὥς ὁ Σίσυφος πολὺς
ἐνδηλος ἐν σοὶ πάντα χῶ μητρὸς πατήρ.

Schol. Soph. Ai. 190: τὸν δὲ Ὀδυσσεῖα Σισύφου συνήθως φησὶ Σοφοκλῆς καὶ ἐν Συνδείπνῳ ὦ πάντα — πατήρ'. vs. 2 πανταχοῦ libri, πάντα χῶ Fr. Vater.

144

ὥς ναοφύλακες νυκτέρου ναυκληρίας
πλήκτροις ἀπενθύνουσιν οὐρίαν τρόπιν.

Pollux 10, 133: ναυτικὰ δὲ σκεύη κάλοι — πηδάλια πλήκτρα. ὥς Σοφοκλῆς ἐν Ἀχαιῶν συλλόγῳ ὥς — τρόπιν'.

145

σὺ δ' ἐν θρόνοισι γραμμάτων πτυχὰς ἔχων
νέμ' εἴ τις οὐ πάρεστιν ὅς ξυνώμοσε.

Schol. Pind. Isthm. 2, 68: ἀπόνειμον ἀντὶ τοῦ ἀνάγνωθι. Σοφοκλῆς ἐν Ἀχαιῶν συλλόγῳ σὺ δ' — ξυνώμοσε'. vs. 1 θρήνοισι libri, θρόνοισι Tournius. mox πτύχας libri, πτυχὰς Boeckhius. vs. 2 ἀπόνειμον νέμει τίς οὐ πάρεστι τίς ξυνώμοσε libri, correxit Bergkiius, a quo non multum discessit Madvicius in Philol. vol. 1 p. 671.

146

Λάθα Πιερίδων στυγερά
καὶ ἀνάρατος ὠδυνάσεις
θνατοῖς εὐποτμότατε μελέων,
ἀνέχουσα βίου βραχὺν ἰσθμόν.

Stob. Flor. 26, 1: Σοφοκλέους ἐκ Συνδείπνων. 'Λάθα — ἰσθμόν'. vs. 2 καὶ ἀνάρατος AM, καὶ ἀνάρεστος Voss. et Arsen., καὶ ἀνάρετος cett. vs. 3 θανάτοις libri, θνατοῖς Brunck. Schneidewinus proposuit: Λάθα δὲ Πιερίδων στυγερά κ' ἀνάρατος, ἃ δὲ μνάστις | θνατοῖς εὐποιοτάτα μελέων. Bergkii Lyr. p. 674 verba Λάθα Πιερίδων στυγερά καὶ ἀνάρετος Sapphus esse coniecit et ab iis quae sequuntur dirimi voluit.

147

Ἀξειῶται

Hesych. 1 p. 117: Ἀξειῶται· ἔθνος τῆς Τρωάδος. Σοφοκλῆς Συνδείπνω (σὺν δειπν^ω codex).

148

βέβηλος

Schol. Soph. Oed. C. 10: Σοφοκλῆς δὲ ἐν Συνδείπνῳ βέβηλον τὸν ἰδιώτην φησί. Consentit Etym. M. p. 194, 5, ubi ἐν Οἰδίποδι edebatur, sed ἐν Συνδείπνῳ codd. DPM. Eadem potestate βέβηλος dixisse suspicor Dionysium Com. 3 p. 548 (v. 28): μὴ πάντ' ἄκουε μηδὲ πάντα μάνθανε, ἃ τῶν βεβήλων (βιαίων vulgo, ἰδιωτῶν cī. Meinek.) ἔσθ' ἔνεκα γεγραμμένα.

149

ἐκκεκώπεται

Hesych. 1 p. 1135: ἐκκεκόπεται· ἐξήρηται (ἐκκεκώπεται· ἐξήρ-
νται Is. Vossius). Σοφοκλῆς Συλλόγῳ.

150

ἐπιξενουῖσθαι

Hesych. 1 p. 1371: ἐπιξενουῖσθαι· μαρτύρεσθαι, πορεύεσθαι. Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν συλλόγῳ καὶ Αἰσχύλος Κρήσσαις.

151

ἐπισειούσης

Hesych. 1 p. 1382: ἐπισειούσης· ἐπικελευομένης. ἀπὸ τῶν τὰς ἡνίας ἐπιχαλόντων (ἐπιχαλέντων cod.). Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν συλλόγῳ.

152

μάσθλη

Hesych. 2 p. 544, quem locum attulimus fr. 125.

153

ξυμβόλους

Hesych. 2 p. 706: ξυμβόλους· διὰ τῶν πταρμῶν οἰωνισμοὺς ἔλεγον. — τινὲς δὲ τὰς διὰ τῆς φήμης γινομένης μαντείας — Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν συλλόγῳ (σύλλογον codex).

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΕΡΑΣΤΑΙ

Respexit hanc fabulam, satyricam ut videtur, Ovidius Trist. 2, 409—412: *est et in obscaenos deflexa tragoedia risus multaque praeteriti verba pudoris habet, nec nocet auctori, mollem qui fecit Achillem, infregisse suis fortia facta modis.*

154

τὸ γὰρ νόσημα τοῦτ' ἐφήμερον κακόν·
 ἔχοιμ' ἂν αὐτὸ μὴ κακῶς ἀπεικάσαι.
 ὅταν πάγου φανέντος αἰθρίου χεροῖν
 κρύσταλλον ἀρπάσῃσι παιδιαῖς ἄγῃ,
 τὰ πρῶτ' ἔχουσιν ἡδονὰς ποταινίους·
 τέλος δ' ὁ χυμὸς οὔθ' ὅπως ἀφῇ θέλει
 οὔτ' ἐν χεροῖν τὸ κτῆμα σύμφορον μένειν.
 οὔτω δὲ τοὺς ἐρῶντας αὐτὸς ἵμερος
 δρᾶν καὶ τὸ μὴ δρᾶν πολλάκις προσίεται.

5

Stob. Flor. 64, 13: Σοφοκλέους ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς. 'ἔρωτος γὰρ — προῖεται'. vs. 1 ἔρωτος γὰρ νόσημα libri moliores, νόσημ' ἔρωτος codex B, scripsi το γὰρ νόσημα cum Dobraeo. ἐφήμερον ed., ἐφήμερον libri plerique. vs. 2 asyndeton vix tolerabile; fort. ἔχουν δ' ἂν αὐτὸ legendum. vs. 3 χεροῖν B, χερσὶ vel χερσὶν ceteri codd. vs. 4 παιδιαῖς ἄγῃ] παῖδες ἀσταγῇ Salmasius. vs. 5 ποταινίους B, ποτ' ἐνίους ceteri codd. vs. 6 κρυμὸς pro χυμὸς probabiliter ci. Meinek. ὅτως M. vs. 7 κτῆμ' ἀσύμφορον M. vs. 8 οὔτε libri, οὔτω γε Scaliger, οὔτω δὲ Meinek. vs. 9 καὶ τὸ] καὶ τι Meinek., an κατὰ leg.? προῖεται libri, προσίεται Meinek. Respicit h. l. Zenobius 5, 58: ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον. ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν δυναμένων μήτε μεθεῖναι βουλομένων ἢ παροιμία εἴρηται. μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς Ἀχιλλέως ἐρασταῖς.

155

τίς γὰρ με μόχθος οὐκ ἐπεστιάτει;
 λέων δράκων τε, πῦρ, ὕδωρ.

Schol. Pind. Nem. 3, 60: διωκομένη γὰρ ὑπ' αὐτοῦ (sc. Thetis a Peleo) μετέβαλλε τὰς μορφὰς ὅτε μὲν εἰς πῦρ, ὅτε δὲ εἰς θηρία· ὁ δὲ καρτερήσας περιγέγονε. περὶ δὲ τῆς μεταμορφώσεως αὐτῆς καὶ Σοφοκλῆς φησιν ἐν Τρωίῳ — καὶ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς 'τίς γὰρ — ὕδωρ'. vs. 1 ἐπεστιάτει] ἐπεστρατεύετο scribendum suspicor.

156

Schol. Ap. Rh. 4, 816: Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς φησιν ὑπὸ Πηλέως λαιδορηθεῖσαν τὴν Θέτιν καταλιπεῖν αὐτόν.

157

[ἢ δορὸς διχόστομον πλᾶκτρον·
δίπτυχοι γὰρ ὀδύναί μιν ἦρικον
Ἀχιλλείου δόρατος.]

Schol. Pind. Nem. 6, 83: ξάκοτον εἶπε τὸ δόρυ τοῦ Ἀχιλλέως — ὅτι ἰδιώτερον παρὰ τὰ ἄλλα κατεσκευάστω. δίκρου γὰρ ὥστε δύο αἰχμὰς ἔχειν καὶ μιᾷ βολῇ [ὥστε] δισσὰ τὰ τραύματα ἀπεργάζεσθαι. — καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς 'καὶ δορὸς — δόρατος'. Sophocli locum abiudicat Dobraeus.

158

παπαῖ, τὰ παιδίχ', ὥς ὀράς, ἀπώλεσας.

Phot. Lex. p. 369, 10: παιδικά — καὶ ἐν τοῖς Ἀχιλλέως δ' ἐρασταῖς δῆλον ὥς οὕτως (i. e. ἐπὶ ἀρρένων) ἐξείληπται. ἐπιδόντων γάρ τι τῶν σατύρων εἰς τὴν γυναικίαν ἐπιθυμίαν φησὶν ὁ Φοῖνιξ 'παπαῖ — ἀπώλεσας'. Eadem Anecd. Bachm. vol. 1 p. 324, 16 Anecd. Paris. vol. 4 p. 173, 9 Suidas v. παιδικά. ὀράς] ὀρῶ σ' Anecd. Bachm., ὀρῶσ' Anecd. Paris. ἀπώλεσας] ἀπώλεσαν Anecd. Bachm.

159

σὺ δ', ὦ Σύαγρε, Πηλιωτικὸν τρέφος

Ath. IX p. 401 D: Σοφοκλῆς μὲν γὰρ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς ἐπὶ κυνὸς ἔταξε τοῦνομα (sc. σύαγρος) ἀπὸ τοῦ σὺς ἀγρεύειν, λέγων 'σὺ δ' — τρέφος'. Eust. Od. p. 1872, 12: Σοφοκλῆς 'σὺ δ' — βρέφος (ut Athenaei cod. C)'. Nomen σύαγρος ex Sophocle memoratur a Gramm. Herm. p. 320 et Anecd. Paris. vol. 4 p. 245, 20. cf. Nicephorus Gregoras in Matthaei Gloss. min. p. 3. Σύαγρος h. l. nomen proprium esse recte iudicavit Heathius.

160

γλώσσης μελίσσης τῷ κατερρυηκότι

Schol. Soph. Oed. C. 481: ὕδατος, μελίσσης] ὕδατος καὶ μέλιτος. ἀπὸ γὰρ τοῦ ποιούντος τὸ ποιούμενον. καὶ ἐν ἐρασταῖς 'γλώσσης — κατερρυηκότι'. Versus corruptus.

161

ὁ δ' ἐνθ' ὅπλοις ἀρρῶξιν Ἡφαίστου τέχνη

Choerob. in Theodos. p. 463, 29 (Anecd. Bekk. p. 1267. cf. Anecd. Paris. vol. 1 p. 396, 28): αἱ μέντοι μεταπεπλασμένοι δοτικαὶ πληθυντικαὶ προπαροξύνεσθαι θέλουσιν — ὑπεσταλμένου τοῦ ἀρῶξιν, ὥσπερ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς 'ὁ δὲ ἐνθ' — τεχνίτου'. τοῦτο γὰρ κατὰ μεταπλασμὸν ἀπὸ τοῦ ἀρρήκτους γενόμενον — προπερισπᾶται. ἐνθ'] ἐν θ' Ellendtius. ἀρῶξιν Choerob., ἀρρῶξιν Lo-

beckius. τεχνίτου in τέχνη mutavit Dindorfius. Verba ὅπλοις ἄρρω-
ξιν om. p. nom. affert Choerob. in Theod. p. 367, 32: ἐπὶ τοῦ ἄρρω-
ξιν ὅπλοις τὸ ἄρρωξιν ἀρσενικὸν ὃν τῷ ὅπλοις τῷ οὐδετέρῳ συνετάγη.

162

ὁμμάτων ἄπο

λόγχας ἴησιν.

Hesych. 2 p. 751: ὁμμάτειος πόθος· διὰ τὸ ἐκ τοῦ ὄραν ἀλίσκε-
σθαι ἔρωτι. ἔκ τοῦ γὰρ ἔσορᾶν γίνεται ἀνθρώποις ἔρᾶν. καὶ ἐν
Ἀχιλλέως ἐρασταῖς ὁμματοπάλογχα φησὶν. ubi ὁμμάτων ἄπο λόγχας
Casaubonus, ἴησιν ego restituimus. Ipsa verba ὁμμάτειος πόθος
Sophoclis esse vidit Ellendtius.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ

163

τεκτόναρχος Μοῦσα

Pollux 7, 117: ἐπεὶ δὲ καὶ τοὺς οἰκοδόμους τέκτονας Ὅμηρος κα-
λεῖ, καὶ ἀρχιτέκτων εἴρηται παρὰ Πλάτωνι· βιαία γὰρ ἢ ἐν τῷ Σοφο-
κλέους Δαίδαλῳ τεκτόναρχος Μοῦσα. Fortasse τεκτονουργὸς le-
gendum, cf. Hesych. 2 p. 1359: τεκτονουργός· ἀρχιτέκτων.

164

Schol. Plat. p. 926 a 31 de risu Sardanio: Σιμωνίδης δὲ ἀπὸ
Τάλῳ τοῦ χαλκοῦ, ὃν Ἡφαιστος ἐδημιούργησε Μίνῳ φύλακα τῆς νή-
σου ποιήσασθαι, ἔμψυχον ὄντα, τοὺς πελάζοντας φησὶ κατακαίοντα
ἀναιρεῖν. ὅθεν ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι διὰ τὴν φλόγα τὸν σαρδάνιον φησὶ
λεχθῆναι γέλωτα. ὁμοίως καὶ Σοφοκλῆς ἐν Δαίδαλῳ.

165

Schol. Ap. Rh. 4, 1638: ὁ Τάλῳ ἐπὶ τοῦ σφυροῦ σύριγγα εἶχεν
ὑμένι περιεχομένην. — ὅτι δὲ εἴμαρτο αὐτῷ τελευτῆσαι (intellege θά-
γελσις τῆς σύριγγος) λέγει Σοφοκλῆς ἐν Τάλῳ (ἐν Δαίδαλῳ Brun-
ckius).

166

ἄλλ' οὐδὲ μὲν δὴ κάνθαρος τῶν Αἰτναίων πάντως

Schol. Ar. Pac. 73: μεγάλοι λέγονται εἶναι κατὰ τὴν Αἴτνην κάν-
θαροι. μαρτυροῦσιν δὲ οἱ ἐπιχώριοι. Ἐπίχαρμος — τρόπον δέ τινα καὶ
Αἰσχύλος ἐπιχώριος —. Σοφοκλῆς Δαίδαλῳ ἄλλ' οὐ (οὐδὲ V) μὲν
δὴ κάνθαρος τῶν Αἰτναίων πάντως. λέγει δὲ πάντως εἰκάζων εἰς
μέγαν. Num Sophoclis haec sint, dubito.

167

Γοργάδων

Hesych. 1 p. 851: γοργάδων· ἀλιάδων. Δαιδάλω Σοφοκλῆς. ibi-
dem: Ἰοργίδες· αἱ Ὠκεανίδες. cf. Zon. Lex. p. 448: γοργάδες· αἱ
δέσποιναι.

168

ἐσέφθην

Hesych. 1 p. 1456: ἐσέφθην· ἐσεβάσθην, ἡσύχασα, ἡσχύνθην.
Σοφοκλῆς Δαιδάλω (παιδάλω codex). Phot. Lex. p. 19, 7: ἐσέφθην·
τὸ ἐσεβάσθην. Σοφοκλῆς. Choerob. in Theod. p. 489, 21 (Anecd.
Bekk. p. 1418): σημειούμεθα παρὰ Σοφοκλεῖ καὶ παρὰ Πλάτῳ τὸ
ἐσέφθην καὶ τὸ σεφθῆναι (σεφθεῖσα ed. Bekker, atque ita Plato
Phaedr. p. 254 B). Idem vitiose ἐσέβδην scriptum ex Sophocle affer-
tur Anecd. Oxon. vol. 4 p. 338, 17.

ΔΑΝΑΗ

Vide quae de Acrisio diximus p. 113.

169

οὐκ οἶδα τὴν σὴν πείραν· ἐν δ' ἐπίσταμαι,
τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδ' ἐγὼ διόλλυμαι.

Schol. Soph. Ai. 1: πείρα γὰρ ἡ βλάβη, ὥς καὶ ἐν Δανάῃ 'οὐκ
— διόλλυμαι'. Eadem fere Suidas v. πείρα. vs. 1 'ἐν δ'] 'οὐδ' Suid.

170

γόνον τε μήλων κάφροδισίαν ἄγραν

Hesych. 1 p. 649: ἀφροδισία ἄγρα. Σοφοκλῆς Δανάῃ 'γόνοιον
(γόνον τε Musurus) μήλων — ἄγραν'. οἱ μὲν τοὺς πέρδικας, οἳ δὲ
πρὸς τὸν καθαρόν ἀρμόζουσιν, τῇ δὲ θηλείᾳ παλεύοντες αἰροῦσιν
αὐτούς. κακῶς δέ· χοῖρω γὰρ καθαίρουσι καὶ ἀρνίῳ, ἀλλ' οἱ πέρδικαι.
λέγει οὖν τὴν τῶν σῶν — δύναται δὲ καὶ τὴν τῶν αἰγῶν γονὴν δη-
λοῦν. cf. Anecd. Bekk. p. 472, 22: ἀφροδισία ἄγρα· οἱ πέρδικες, διὰ
τὸ τοὺς θηρῶντας τῇ θηλείᾳ ἐπιβουλεύοντας αἰρεῖν αὐτούς. Eust. II.
p. 1183, 19: λέγεται δέ, φασί, καὶ ἀφροδισία ἄγρα κατὰ πέρδιξ, οὕτω
καὶ σὺς· καὶ γὰρ καὶ ὁ χοῖρος κατωφερῆς εἰς ἀφροδίσια. Macarius 2,
70: ἀφροδισία ἄγρα· ἐπὶ τῶν ἔρωτι ἀλίσκομένων.

171

ζῆ, πῖνε, φέρβου.

Antiatt. p. 97, 32: ζῆ ἀντὶ τοῦ ζῆθι — Σοφοκλῆς Δανάῃ 'ζῆ,
πῖνε, φέρβου'. cf. Eust. II. p. 157, 18: κατὰ τὸ ζῆ προστακτικὸν τὸ
καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ.

172

αὐθημερόν

Hesych. 1 p. 380: ἀνθήμερον· σήμερον ἡμέρα. Σοφοκλῆς Δανάη^ῆ (δανα codex). ubi ἀνθήμερον proposuit Schrevelius, ἀνθημερόν Brunckius.

173

βράχιστον

Antiatt. p. 85, 18: βράχιστον· βραχύτατον. Σοφοκλῆς Δανάη.

174

δεδαιμονισμένον

Antiatt. p. 90, 31: δαιμονίζεσθαι. Σοφοκλῆς Δανάη δεδαιμονισμένον ἀντὶ τοῦ τεθεωμένον.

ΔΙΟΝΤΣΙΑΚΟΣ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

De vini inventione drama egisse et titulus docet et fragmenta quamvis exilia.

175

πόθεν ποτ' ἄλυπον ὦδε
εὖρον ἄνθος ἀνίας;

Anecd. Bekk. p. 385, 23: ἄλυπον ἄνθος ἀνίας· εἰ θέλοις εἰπεῖν ἐπὶ (l. περὶ) τινος πράγματος ὃ λύπης ἀπαλλάττει, οὕτως ἂν χρήσαιο ὥς καὶ Σοφοκλῆς ἐν τῷ Διονυσιακῷ σατυρικῷ ἐπὶ οἴνου πρῶτον γευσάμενων τῶν κατὰ τὸν χορὸν σατύρων 'πόθεν — ἀνίας;' ὅλθον δὲ τὸ μελύδριον πολιτικὸν ἄγαν γέγονε· μετὰ γὰρ τῆς ἄλλης ἐναργείας λελυμένην ἔχει τὴν ἐρμηνείαν καὶ μεθύουσιν ἀρμότιτσσαν.

176

θωχθεῖς

Hesych. 1 p. 1758: θωχθεῖς· θωρηχθεῖς, μεθυσθεῖς. Σοφοκλῆς Διονυσιακῷ. cf. Phot. Lex. p. 99, 13: θωχθεῖς· θωραχθεῖς.

ΔΟΛΟΠΕΣ

177

εὐναῖος εἶη δραπέτιν στέγην ἔχων

Phot. Lex. p. 36, 12: εὐναῖος· ἐγκεκρυμμένος. Σοφοκλῆς Δόλοψιν 'εὐναῖος — ἔχων'. Eadem Etym. M. p. 393, 44, ubi δραπέτιν D, δραπέτην al. cf. Hesych. 1 p. 1515: εὐναῖος (εὐναιος cod.)· λαγώς. Σοφοκλῆς Δόλοψι. καπτηχῆς (f. κατεπτηχώς).

178

χαμεύνη

Cyrilli Lex. ap. Schow. in Hesych. p. 781: χαμευνά· ἡ ἐπὶ γῆς κατάκλισις. καὶ τὸ τραπείνιον κλινίδιον χαμεύνη. Σοφοκλῆς Δόλοψι.

ΕΛΕΝΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΙΣ

Dramatis argumentum contineri videtur narratione Schol. Il. Γ, 206: πρὸ τοῦ στρατεῦσαι τοὺς Ἕλληνας εἰς Τροίαν ἦλθον πρόσβεις Ὀδυσσεὺς καὶ Μενέλαος ἀπαιτοῦντες Ἑλένην, ἐν οἷς (l. ᾧ) τῶν ἄλλων αὐτοὺς μεθ' ὕβρεως διωξάντων μόνος Ἀντήνωρ ξενίζει φιλοφρόνως. cf. Ovid. Met. 13, 200—203: *praedamque Helenamque reposco et moveo Priamum Priamoque Antenora iunctum. at Paris et fratres et qui rapuere sub illo, vix tenuere manus, scis hoc, Menelae, nefandas.* Hoc drama significari videtur in Argum. Soph. Ai. (vide supra p. 109), ubi Ἑλένης ἀρπαγή dicitur, falso opinor: erroris ansam dederit Alexidis comoedia, de qua Meinek. Hist. crit. p. 391 et Com. 3 p. 412.

179

καὶ γὰρ χαρακτήρ αὐτὸς ἐν γλώσσῃ τί με
παρηγορεῖ Λάκωνος ὁσμάσθαι λόγον.

Schol. Eur. Phoen. 301: εἰ γὰρ καὶ Ἑλληνικῶς ἐλάλουν (sc. αἱ Φοίνισσαι), ἀλλ' οὐν γε τὴν πάτριον ἀπήχησιν ἔσωζόν τῆς φωνῆς. ὥς Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης ἀπαιτήσῃ 'καὶ γὰρ — λόγου'. vs. 1 αὐτὸς libri, αὐτὸς Hermannus. extrema verba nondum expedita. vs. 2 προσηγορεῖ et ὁσμάσθαι codex Taur.

180

γυναῖκα δ' ἐξελόντες ἢ θράσσει γένυν
τε ὥς τοῦ μὲν ἑῶλον γραφίοις ἐνημμένοις.

Erotian. Gl. Hippocr. p. 180: θράσσει — ὀχλεῖ. ὥς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης ἀπαιτήσῃ φησὶ 'γυναῖκα — ἐνημμένοις'. vs. 2 ἑῶλον] ἑῶλον codex Paris. 2651, αἰῶλον codex Paris. 2614. γραβίοις probabiliter Schneiderus: de ceteris non liquet.

181

ἀναχαιτίζειν

Hesych. 1 p. 348: ἀναχαιτίζειν· ἀπειθεῖν (ἀναπίθειν cod.), ἀναχαλινοῦν. ἀνακρούεται· ἀναποδίξει. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἵππων. Σοφοκλῆς Ἑλένης ἀπαιτήσῃ. Suidas: ἀναχαιτίζει — ἀναχαιτίζειν Σοφοκλῆς τὸ ἀπειθεῖν καὶ ἀντιτείνειν.

182

Strab. XIV p. 643: λέγει δ' αὐτὸ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης ἀπαιτήσῃ, ὥς (Calchanti vati) εἰμαρμένον εἶη ἀποθανεῖν, ὅταν κρείττονι ἑαυτοῦ μάντει περιτύχῃ· οὗτος δὲ καὶ εἰς Κιλικίαν μεταφέρει τὴν ἔριν (Calchantis et Mopsi) καὶ τὸν θάνατον τοῦ Κάλχαντος. cf. ibid. p. 675: ἤρισαν περὶ τῆς μαντικῆς ὁ τε Κάλχας καὶ ὁ Μόψος· ταύτην τε γὰρ τὴν ἔριν μεταφέρουσιν ἔνιοι, καθάπερ καὶ Σοφοκλῆς, εἰς τὴν Κιλικίαν,

καλέσας ἐκεῖνος αὐτὴν Παμφυλίαν τραγικῶς, καθάπερ καὶ τὴν Λυκίαν Καρίαν καὶ τὴν Τροίαν καὶ Λυδίαν Φρυγίαν. καὶ τὸν θάνατον δὲ τοῦ Κάλχαντος ἐνταῦθα παραδιδύασιν ἄλλοι τε καὶ Σοφοκλῆς.

ΕΛΕΝΗΣ ΓΑΜΟΣ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

Aristid. vol. 2 p. 399 (quae repetit Photius Bibl. p. 438 a 6): αὐτὴν μὲν γὰρ ἐὰν ἴδωσι τὴν Ἑλένην, Ἑλένην λέγω; θεράπαιναν μὲν οὖν ὅποιαν ἐποίησε Μένανδρος τὴν Φρυγίαν, τῷ ὄντι παιδιὰν ἀποφαίνουσι τοὺς σατύρους τοῦ Σοφοκλείους. Satyri igitur huius dramaticis cum Helenam conspexerunt, turpi libidine inflammantur.

183

πέπων ἐρινὸς ἀχρεῖος ὦν
ἐς βρωσιν ἄλλους ἐξεριναίξεις λόγῳ.

Ath. III p. 76 D: Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἑλένης γάμῳ τροπικῶς τῷ τοῦ δένδρου (sc. ἐρινοῦ) ὀνόματι τὸν καρπὸν ἐκάλεσεν εἰπὼν 'πέπων — λόγῳ'. πέπων δ' ἐρινός εἴρηκεν ἀντὶ τοῦ πέπον ἐρινόν. cf. Eust. II. p. 1205, 3: ῥῆμα ἐριναίξειν παρὰ Σοφοκλεῖ, ἐνθα τὸν καρπὸν τῷ τοῦ δένδρου ἐκάλεσεν ὀνόματι εἰπὼν 'πέπων — λόγῳ'. vs. 1 πέπων ἐρινὸς ὥς ἀχρεῖος αὐτὸς ὦν supplet Porsonus. malim ἀχρεῖος deleri cum Cobeto Var. Lect. p. 289. πέπων Athenaei codd. AC et Eustathius, πέπων δ' Athenaei PVL. ἐρινὸς Eust., ἐρινος Ath. vs. 2 ἐς Ath., εἰς Eust.

184

νένωται

Etym. M. p. 601, 23: νῶ ῥῆμα τρίτης συζυγίας, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ, οἷον Ἑλένης γάμῳ νένωται (νένοται M). Hesych. 2 p. 667: νένωται· ἐν νῶ ἔχει.

185

ὀροσάγγαι

Lex. rhet. post Phot. v. ὀροσάγγης p. 674, 21: ὀροσάγγαι μὲν οἱ σωματοφύλακες, ὡς Ἑλένη[ς] γάμῳ καὶ Τρωίλῳ.

186

πανόν

Phot. Lex. p. 377, 22: πανόν· ἀπὸ τοῦ πάντα φαίνειν σχηματισθέντα, κατὰ μεταβολὴν τοῦ Φ. Σοφοκλῆς Ἑλένης γάμῳ. Fortasse haec supplenda sunt ex Eust. II. p. 1189, 24: ὁ δ' αὐτὸς (sc. φανός) καὶ πανός, ἀπὸ τοῦ φαίνειν σχηματισθείς, φασί, κατὰ μεταβολὴν τοῦ Φ, οἷον 'πανοῦχον ἄψαντες φλόγα'. V. Meinekium Com. vol. 4 p. 378.

ΕΠΙΓΟΝΟΙ

Cic. de opt. gen. or. c. 6, 18: nec Andromacham aut Antiopeam aut Epigonos Latinos recipiant; sed tamen Ennium et Pacuvium et Attium

potius quam Euripidem et Sophoclem legunt. Epigonos et Eriphylen idem drama fuisse ci. Welckerus Trag. p. 269 sqq.

187

φιλεῖ γὰρ ἡ δύσκλεια τοῖς φθονουμένοις
νικᾶν ἐπ' αἰσχροῖς ἢ 'πὶ τοῖς καλοῖς πλέον.

Stob. Flor. 38, 27: τοῦ αὐτοῦ (sc. Σοφοκλέους) Ἐπίγονοι (ἐπί-
πονοι codex A). 'φιλεῖ — πλέον'. vs. 2 'πὶ] 'πὸ A in textu.

188

ὦ πᾶν σὺ τολμήσασα καὶ πέρα, γύναι,
κάκιον ἄλλ' οὐκ ἔστιν οὐδ' ἔσται ποτὲ
γυναικός, εἴ τι πῆμα γίνεται βροτοῖς.

Stob. Flor. 73, 51: Σοφοκλέους Ἐπίγονοι. 'ὦ πᾶν — βροτοῖς'.
vs. 1 γύναι] γυνή ABM. vs. 3 εἴ τι] ἢ εἴ (ἦει M) τι libri. γίνεται A.

189

ὀλόμενε παίδων, ποῖον εἶρηκας λόγον;

Ath. XIII p. 584 D: Ἀνδρονίκου δὲ τοῦ τραγωδοῦ ἀπ' ἀγῶνό
τινος, ἐν ᾧ τοὺς Ἐπιγόνους εὐημερῆκει, πίνειν μέλλοντος παρ' αὐτῆς
(sc. Γναθαίης) καὶ τοῦ παιδὸς κελεύοντος τὴν Γνάθαιναν προαναλῶ-
σαι, 'ὀλόμενε παίδων' ἔφη 'ποῖον — λόγον;' Sophoclis Epigonos
dici ci. Brunckius.

ΕΡΙΣ

190

ἐγὼ δὲ πεινῶς' αὖ πρὸς ἴτρια βλέπω.

Ath. XIV p. 646 D: Ἴτριον πεμμάτιον λεπτὸν διὰ σησάμου καὶ
μέλιτος γινόμενον. μνημονεύει αὐτοῦ — Σοφοκλῆς Ἐριδι (sic AB,
ἴριδι P) 'ἐγὼ — βλέπω'.

191

εὖωρος γάμου

Hesych. I p. 1540: εὖωρος γάμος. Σοφοκλῆς Ἐριδι. ἦτοι ὥραιος
(ὥριος vulgo) ἢ ὀλίγωρος· οὕτω γὰρ λέγουσι κατὰ ἀντίφρασιν, ὥς ὁ
αὐτὸς ἐν Σκυρίαῖς χρῆται τῷ εὖωριάζειν. Pro γάμος legendum esse
γάμου docet interpretatio ὀλίγωρος ceterum falsa.

192

μίαν μίαν

Antiatt. p. 108, 9: μίαν μίαν· ἀντὶ τοῦ κατὰ μίαν. Σοφοκλῆς
Ἐριδι.

ΕΡΙΦΤΑΗ

Eriphyle Welckero idem drama est atque Epigoni.

193

[ὦ] γλῶσσ', ἐν οἷσιν ἀνδράσιν τιμὴν ἔχεις,
ὅπου λόγοι σθένουσι τῶν ἔργων πλέον.

Ioh. Damasc. post Stob. Ecl. p. 699, 3: Σοφοκλέους Ἐριφύλη. 'γλῶσσ' — πλέον'. vs. 1 ὦ addidit Dindorfius, qui ἐν οἷσις coniecit. γλῶσσ' ὡς κενοῖς ἐν ci. Schneidewin, γλῶσσ' ἐν κενοῖσιν et ἔχει Iacobs.

194

ὅπου δὲ μὴ τᾶριστ' ἐλευθέρως λέγειν
ἔξεστι, νικᾷ δ' ἐν πόλει τὰ χείρονα,
ἁμαρτίαις σφάλλουσι τὴν σωτηρίαν.

Stob. Flor. 43, 7: τοῦ αὐτοῦ (Sophoclis) Ἐριφύλη. 'ὅπου — σωτηρίαν'. vs. 1. τὰ ῥᾶστ' libri, τᾶριστ' Wyttenbach. vs. 2 imitatur poeta Hom. Il. A, 576: ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ. cf. Boissonad. Anecd. nov. p. 68. vs. 3 ἁμαρτίαι ci., ἁμαρτίαις AM.

195

γῆρα προπόντως σῶξε τὴν εὐφημίαν.

Stob. Flor. 117, 3: Σοφοκλέους Ἐριφύλη. 'γῆρα — εὐφημίαν'. προσόντος editur, προσηκόντως AB, προσόντως M., προπόντως scripsi.

196

ἀρετῆς βέβαιαι δ' εἰσὶν αἱ κτήσεις μόнай.

Stob. Flor. 1, 1: Σοφοκλέους Ἐριφύλης. 'ἀρετῆς — μόнай'.

197

ἀνδρῶν γὰρ ἐσθλῶν στέρνον οὐ μαλάσσεται.

Stob. Flor. 7, 7: Σοφοκλῆς Ἐριφύλη. 'ἀνδρῶν — μαλάσσεται'. cf. Men. mon. 31: ἀνδρὸς πονηροῦ σπλάγχνον οὐ μαλάσσεται.

198

πῶς οὖν μάχωμαι θνητὸς ὦν θείᾳ τύχῃ;
ὅπου τὸ δεινόν, ἐλπὶς οὐδὲν ὠφελεῖ.

Stob. Flor. 99, 20: Σοφοκλέους Ἐριφύλη. 'πῶς — ὠφελεῖ'. interpungebatur πῶς — τύχῃ, ὅπου τὸ δεινὸν ἐλπὶς οὐδὲν ὠφελεῖ;

199

ἄπελθ' ἐκείνης ὕπνον ἱατρὸν νόσου.

Clemens Alex. Strom. VI p. 741: λάβοις δ' ἂν ἐκ παραλλήλου — Εὐριπίδου μὲν ἐκ τοῦ Ὁρέστου ὧ φίλον ὕπνου θέλγητρον, ἐπίκουρον νόσου, Σοφοκλέους δὲ ἐκ τῆς Εὐριφύλης ἄπελθ' — νόσου. Valckenarius ci.: ἄπελθ'· ἐκείνης ὕπνος ἰατρὸς νόσου. Fortasse ἄπελθε· κινεῖς ὕπνον ἢ ν. legendum, cui haud dissimile est ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας Eur. Bacch. 690.

200

καὶ γὰρ Ἀργείους ὄρω

Proverb. append. 3, 35: καὶ γὰρ Ἀργείους ὄρᾳς· αὕτη Σοφοκλείος. πεποιήται γὰρ Εὐριφύλη πρὸς Ἀλκμαίωνα λέγουσα καὶ — ὄρω. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐκτενῶς πρὸς ὁτιοῦν βλεπόντων καὶ καταπληκτικόν τι δοκούντων ὄραν. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν εἰς κλοπὴν ὑπονουμένων· κωμωδοῦνται γὰρ Ἀργεῖοι ἐπὶ κλοπῇ, ὥσπερ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσατο.

ΕΡΜΙΟΝΗ

Eust. Od. p. 1479, 10: Σοφοκλῆς δέ, φασίν, ἐν Ἑρμιόνη ἱστορεῖ ἐν Τροίᾳ ὄντος ἔτι Μενελάου ἐκδοθῆναι τὴν Ἑρμιόνην ὑπὸ τοῦ Τυνδάρεω τῷ Ὁρέστῃ· εἶτα ὕστερον ἀφαιρεθεῖσαν αὐτοῦ ἐκδοθῆναι τῷ Νεοπτολέμῳ κατὰ τὴν ἐν Τροίᾳ ὑπόσχεσιν· αὐτοῦ δὲ Πυθοῖ ἀναιρεθέντος ὑπὸ Μαχαιρέως, ὅτε τὸν Ἀπόλλω τινύμενος τὸν τοῦ πατρὸς ἐξεδίκει φόνον, ἀποκαταστήναι αὐτῆς αὐτὴν τῷ Ὁρέστῃ· ἐξ ὧν γενέσθαι τὸν Τισαμενὸν φερωνύμῳς οὕτω κληθέντα παρὰ τὴν μετὰ μένους τίσιν, ἐπεὶ ὁ πατὴρ Ὁρέστης ἐτίσαιο τοὺς φονεῖς τοῦ Ἀγαμέμνονος. Eadem brevius Schol. Od. 4, 4. cf. Schol. Eur. Or. 1649, ubi Neoptolemi mors ex Euripide et Pherecyde narratur et haec adduntur: ταῦτα γενεαλογεῖ καὶ Σοφοκλῆς.

201

ἀλλ' ὧ πατρώας γῆς ἀγνυαίου πέδον

Stephanus Byz. p. 23, 4: ἀγνιά — τὸ τοπικὸν ἀγνυαῖος. Σοφοκλῆς Ἑρμιόνη ἄλλ' — πέδον. ἀγνυαῖον ci. Meinekios.

202

γνωστός

Antiatt. p. 87, 25: γνωστός· ἀντὶ τοῦ γνώριμος. Σοφοκλῆς Ἑρμιόνη.

ΕΤΜΗΛΟΣ

Εὐμήλω Harp., ἀμήλω Hesychii codex: alios dramatis testes non habemus, neque de argumento titulus coniecturam aperit. Blomfieldius Ἀμύκω scribendum esse coniecit.

203

ἀσάμινθος

Hesych. 1 p. 159: αἷματος ἄσαι ᾿Αρηα (αἱματώσασαι ᾿αρηας cod.) · αἷματος κορέσαι τὸ δόρυ, ἢ αἷματι μολύναι καὶ χρῶσαι αὐτό. ἄση γὰρ ἡ ῥυπαρία, ὅθεν καὶ ἀσάμινθος (ἀσάμεθα cod.), ἐν ἣ τὴν ἄσην μινύθοντες (μηνύθοντε cod.) ἐνεορεῖ (ἐλούντο corrigunt). Σοφοκλῆς Εὐμήλω (ἀμήλω codex).

204

καθελών

Harpoer. p. 104, 18: καθελών — ἀντὶ τοῦ ἀνελών ἢ ἀποκτείνας. ἐχρήσαντο δὲ οὕτω τῷ ὀνόματι καὶ ἄλλοι, ὥς καὶ Στησίχορος ἐν Ἰλιοπερσίδι καὶ Σοφοκλῆς ἐν Εὐμήλῳ. cf. Phot. Lex. p. 122, 1 (Suid. v. καθελών et Zon. Lex. v. καθελών p. 1165): καθελών· Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἀνελών ἦτοι ἀποκτείνας, καὶ Στησίχορος καὶ Σοφοκλῆς.

ΕΤΡΥΑΛΟΣ

Parthenius Erot. c. 3: Περὶ Εὐίππης. ἱστορεῖ Σοφοκλῆς Εὐρύαλῳ. Οὐ μόνον δὲ Ὀδυσσεὺς περὶ Αἰόλον ἐξήμαρτεν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἄλλην, ὥς τοὺς μνηστῆρας ἐφόνευσεν, εἰς Ἡπειρον ἐλθὼν χρηστηρίων τινῶν ἕνεκα τὴν Τυρίμμη θυγατέρα ἐφθειρεν Εὐίππην, ὃς αὐτὸν οἰκείως τε ὑπεδέξατο καὶ μετὰ πάσης προθυμίας ἐξένιζε. παῖς δὲ αὐτῷ γίνεται ἐκ ταύτης Εὐρύαλος. τοῦτον ἡ μήτηρ, ἐπεὶ εἰς ἡβὴν ἦλθεν, ἀποπέμπεται εἰς Ἰθάκην συμβόλαιά τινα δοῦσα ἐν δέλτῳ κατεσφραγισμένα. τοῦ δὲ Ὀδυσσεὺς κατὰ τύχην τότε μὴ παρόντος Πηνελόπης καταμαθοῦσα ταῦτα καὶ ἄλλως δὲ προπεπυσμένη τὸν τῆς Εὐίππης ἔρωτα, πείθει τὸν Ὀδυσσεῖα παραγενόμενον, πρὶν ἢ γινῶναι τι τούτων ὥς ἔχει, κατακτεῖναι τὸν Εὐρύαλον ὥς ἐπιβουλεύοντα αὐτῷ. καὶ Ὀδυσσεὺς μὲν διὰ τὸ μὴ ἐγκρατὴς φῦναι μηδὲ ἄλλως ἐπιεικὲς αὐτόχειρ τοῦ παιδὸς ἐγένετο, καὶ οὐ μετὰ πολὺν χρόνον ἢ τότε ἀπειργασθαι πρὸς τῆς αὐτοῦ γενεᾶς τρωθεὶς ἀκάνθη θαλασσίας τρυγόνος ἐτελεύτησεν. cf. Eust. Od. p. 1796, 52: Σοφοκλῆς δὲ ἐκ τῆς αὐτῆς (sc. ex Euippa) Εὐρύαλον ἱστορεῖ, ὃν ἀπέκτεινε Τηλέμαχος. In Parthenii verbis extremis senarium Sophocleum

τρωθεὶς ἀκάνθη τρυγόνος θαλασσίας
agnoscere sibi visus est Meinekios.

ΕΤΡΥΣΑΚΗΣ

Eiusdem tituli tragoediam composuit L. Attius fortasse Sophoclem imitatus.

205

ἀδόξαστον

Hesych. 1 p. 97: ἀδόξαστον· ἀνέλπιστον. Σοφοκλῆς Εὐρυσάκη (εὐ-
ρησά^κ codex). Fabulae nomine omisso eadem Anecd. Bekk. p. 344, 28.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΕΠΙ ΤΑΙΝΑΡΩΙ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

E titulis qui citantur, 'Ηρακλῆς, 'Ηρακλῆς σατυρικός, 'Ηρακλεῖσκος, ἐπὶ Ταινάρῳ σάτυροι, ἐπὶ Ταυναρίοις, probabile est huic dramati inscriptum fuisse 'Ηρακλῆς ἐπὶ Ταινάρῳ. 'Hercules in Taenaro ad inferos descendit ad Cerberum in lucem educendum: hinc fabulae satyricae nomen et argumentum.' ΤΟΥΡΙΥΣ. Chori partes Helotibus mandatas fuisse indicat Eust. II. p. 297, 37: ἐν γοῦν τοῖς 'Ηρωδιανοῦ εὔρηται, ὅτι Εἰλωτες οἱ ἐπὶ Ταινάρῳ σάτυροι.

206

. . συνέλεγον τὰ ξύλ', ὥς ἐκκαυμάτων
μή μοι μεταξὺ προσδεήσειεν

Pollux 10, 110: προσθετέον δὲ τῷ μαγείρῳ καὶ ξύλα καύσιμα καὶ κληματίδας καὶ ἐκκαύματα, εἰπόντος Σοφοκλέους ἐν 'Ηρακλεῖ σατυρικῷ 'συνέλεγον — προσδεήσειεν'. ubi ἐκκαύματα legitur; ἐκκαυμάτων idem 7, 110: φιτροῦς δὲ τούτους λέγει ἡ ποιητικὴ φωνή· ἐκκαύματα δὲ Σοφοκλῆς ἐν 'Ηρακλεῖ σατυρικῷ 'συνέλεγον τὰ ξύλ', ὥς ἐκκαυμάτων μή μοι δεήσειεν'.

207

τρέφουσι κρήνης φύλακα χωρίτην ὄφιν.

Stephanus Byz. p. 699, 12: χώρα — ὅθεν τὸ χωρίτης — Σοφοκλῆς Αἰγιῇ — καὶ ἐν 'Ηρακλεῖ 'στρέφουσι κρήνης φύλλα καὶ χωρίτην ὄφιν'. Ita libri; ἐν 'Ηρακλεῖ σ. (i. e. σατυρικῷ) 'τρέφουσι κρήνης φύλακα χ. ὄφιν' Iacobsius.

208

Κυκλώπιον τροχόν

Hesych. 2 p. 372: κύκλους καὶ τροχούς· τὰ τεῖχη. τροχὸν δὲ τὸ τεῖχος, ὥς Σοφοκλῆς 'Ηρακλεῖ (ἡρακλέα codex) 'κυκλώπιον τροχόν'.

209

κρεῖσσον θεοῖς γὰρ ἢ βροτοῖς χάριν φέρειν.

Orion Flor. 5, 9 p. 47, 24: ἐκ τοῦ 'Ηρακλεῖσκου σατουρικής. 'κρεῖσσον — φέρειν'. Eundem versum om. poetae et fabulae nomine habet Florileg. Leid. 98 in Philol. vol. 6 p. 587.

210

τὸν δρῶντα γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.

Orion Flor. 6, 6 p. 49, 13: ἐκ τοῦ 'Ηρακλεῖσκου Σοφοκλέους. 'τὸν δρῶντα — ὀφείλεται'. Om. poetae nom. Schol. Pind. Nem. 4, 51: παρὰ τοῦτο ὁ τραγικός 'τὸν δρῶντά πού τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται'. Arrian. Exp. Alex. 6, 13, 5: καὶ τι καὶ ἰαμβεῖον ἐπειπεῖν· τὸν δὲ νοῦν εἶναι τοῦ ἰαμβείου, ὅτι τῷ τι δρῶντι καὶ παθεῖν ἐστὶν ὀφειλόμε-

νον. Pro τὸν δρῶντα (vel τῷ δρῶντι) Stobaeus et Theophilus δρᾶσαντι praebeant: vide Aeschyli fr. 444.

211

τοιγὰρ ἰώδη φυλάξαι χοῖρος ὥστε δεσμίῳ.

Ath. IX p. 375 D: χοῖρον δὲ Ἴωνες καλοῦσι τὴν θήλειαν, ὡς Ἰππῶναξ — καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ Ταίναρσις 'τοιγαριώδη φυλάξαι χοῖρος ὥς τε δεσμίῳ'. Ita libri, a quorum scriptura non ausus sum multum discedere. τὸν γὰρ ἰώδη (Cerberum intellegi iubens) suasit Bergkii. χοῖρον ὥστε δεσμίῳ Casaubonus.

212

ἀλαλίαν

Hesych. I p. 217: ἀλαλίαν· πονηρίαν, ἀταξίαν. Σοφοκλῆς ἐπὶ Ταίναρσις (ἐπὶ παιενάροις codex).

213

ἀργέμων

Hesych. I p. 515: ἀργέμων· τῶν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς λευκωμάτων· οἱ δὲ ὀφθαλμοῖν (ὀφθαλμῶν codex). Σοφοκλῆς ἐπὶ Ταίναρσιν σατυρικῶ.

214

οὐ κωφεῖ

Phot. Lex. p. 359, 25: οὐκ ὥφριζεν· οὐ βλάπτει. Σοφοκλῆς ἐν ἐπὶ Ταίναρσιν (τεράρῳ cod.) σατύροις. At Hesychius 2 p. 812: οὐ κωφεῖ· οὐ βλάπτει, οὐ πηροῖ. ibid. p. 403: κωφεῖ· κακουργεῖ, βλάπτει, κωλύει, πηροῖ. et κωφητέος· βλαπτέος.

ΗΡΙΓΟΝΗ

Eiusdem tituli tragoediam L. Attius composuit.

215

ἃ δὲ

δόξῃ τοπάξω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω.

Phot. Lex. p. 595, 9: τοπάξειν· οἶον στοχάζεσθαι, ἐνθυμεῖσθαι, ὑπονοεῖν — καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἡριγόνῃ 'ἃ δὲ — θέλω'. Fere eadem Etym. M. p. 762, 13 et Suid. v. τοπάξειν.

216

νῦν δ' εἰρήν ὑποφρος ἐξ αὐτῶν ἕως
ἀπώλεσέν τε καὶ τὸς ἐξαπώλετο.

Erotian. Gloss. Hippocr. p. 374: ὑποφρον· κρυφαῖον, ὡς φησὶν ὁ Ταραντῖνος. μαρτυρεῖ γὰρ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Σμηριγόνῃ λέγων 'νῦν δ' — ἐξαπώλετο'. μέμνηται ὁ αὐτὸς καὶ ἐν Ἰφιγενείᾳ. καὶ ὁ Ἰππο-

κράτης δὲ σαφὲς ποιεῖ λέγων 'οὐθὲν ὅτι καὶ ὕποφρον καὶ ἔχον περὶ αὐτὸ θαλάμας'. Hippocratis libri (περὶ τέχνης c. 10 vol. 6 p. 18 Littr.) praebent ὕπαφρον, quod per ὕπουλον, μὴ φανερόν interpretantur lexicographi (Phot. Hesych.). De Sophoclis fragmento, ubi ὕποφρονος proposuit Ellendtius, nil affirmo. vs. 2 ἀπώλεσέ τε καὶ αὐτὸς ἐξαπώλετο editur.

ΘΑΜΥΡΑΣ

Atticam nominis formam testatur Cyrillus Anecd. Paris. vol. 4 p. 183, 14: Θάμυρις κιθαρ[ωδ]ὸς Θρα[κι]κὸς δύσφημος. Ἀττικοὶ δὲ ὁ Θαμύρας (θαμυράς cod.). Quam formam Plato et alii tuentur. Dramatis argumentum fuit certamen Thamyrae cum Musis initum, quae χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ αἰοιδὴν θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν (Il. B, 599 sq.). Ath. I p. 20 F: Σοφοκλῆς — τὸν Θάμυριν διδάσκων αὐτὸς ἐκιθάρισεν. Vita Soph. p. 127, 26 Westerm.: φασὶ δ' ὅτι καὶ κιθάραν ἀναλαβὼν ἐν μόνῳ τῷ (μονῳδῷ ci. Welckerus de Trag. p. 425) Θαμύριδί ποτε ἐκιθάρισεν, ὅθεν καὶ ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ μετὰ κιθάρας αὐτὸν γεγράφθαι. De persona Thamyrae cf. Pollux 4, 141: τὰ δ' ἔσκευα πρόσωπα Ἀκταίων ἐστὶ κερασφόρος, ἢ Φινεὺς τυφλός, ἢ Θάμυρις τὸν μὲν ἔχων γλαυκὸν ὀφθαλμόν, τὸν δὲ μέλανα.

217

Θρηῖσσαν σκοπιὰν Ζηνὸς Ἀθώου

Eust. II. p. 358, 40: ὅτι δὲ Θρακιζὸς καὶ ὁ Ἀθῶς — δηλοῖ, φασί, Σοφοκλῆς ἐν Θαμύριδι Θρηῖσσαν εἰπὼν σκοπιὰν Ζηνὸς Ἀθώου.

218

πηκταὶ δὲ λύραι καὶ μαγάδιδες
τά τ' ἐν Ἑλλησι ξόαν' ἡδυμελῇ

Ath. XIV p. 637 A de v. μάγαδις disputans: Σοφοκλῆς δ' ἐν Θαμύρᾳ 'πηκταὶ — ἡδυμελῇ'. Photius Lex. p. 239, 15: μάγαδις ψαλτικὸν ὄργανον. οὕτω Σοφοκλῆς. vs. 1 πηκταί] πνκταὶ BP. καὶ μαγαδίδες scribit Meinek. Com. 3 p. 179.

219

τρίγωνος

Ath. IV p. 183 E: μνημονεύει δὲ τοῦ τριγώνου τούτου καὶ Σοφοκλῆς ἐν μὲν Μυσοῖς — καὶ ἐν Θαμύρᾳ.

220

πρόποδα μέλεα τάδ' ὅσα κλύομεν
τρόχιμα βάσιμα χερσὶ πόδεσσιν.

Gramm. cod. Bodl. in Anecd. Paris. vol. 4 p. 183 not.: Σοφο-

κλῆς ἐν τῷ Θαμύριδι φησί 'πρόποδα — πόδεσι'. Anecd. Ambros. in II. Keilii Anal. gramm. (Halis 1848) p. 8, 10: κέκληται ὡς ἀπὸ τῶν χορῶν χορεῖος παραγωγῶς (παραγώνως cod.). ὁ γοῦν Σοφοκλῆς ἐν Θαμύρᾳ φησί (σοφοκλῆς τὰ θάμυρά φησι codex) 'πρόσωδα — πόδεσσιν'. vs. 1 πρόποδα μέλεα τὰ δ' ὅσα κλύομεν cod. Bodl., πρόσωδα μέλεα τὰδε σε κλαίονται cod. Ambr. Fortasse πρόσσοδα μέλεα Sophocles dixit quae vulgo προσόδια appellantur. vs. 2 χερσὶ πόδεσσιν] χέρεσι πόδεσι cod. Bodl.

221

οἶχωκε γὰρ κροτητὰ πηκτίδων μέλη
λύρα μοναύλοις τε χειμωντεως
ναος στέρημα κωμασάσης.

Ath. IV p. 175 F: τοῦ δὲ μοναύλου μνημονεύει Σοφοκλῆς μὲν ἐν Θαμύρᾳ οὕτως 'οἶχωκε — κωμασάσης'. Ἀραρῶς δ' ἐν Πανὸς γοναῖς κτέ. vs. 2 cf. Pollux 4, 75: μόνανυλος· μέμνηται μὲν αὐτοῦ Σοφοκλῆς ἐν Θαμύριδι, τὸ δὲ εὔρημά ἐστιν Αἰγυπτίων. Temptabam λύρα μόνανυλοι δ' οἷς ἐχαίρομεν τέως. quae suspicio si vera sit, huc referendum fuerit fr. 993. vs. 3 ναός τ' ἔρημος ci. Wagner.

222

τὸ κοῖλον Ἄργος οὐ κατοικήσαντ' ἔτι

Schol. Soph. Oed. C. 378: πολλαχοῦ τὸ Ἄργος κοῖλον φασί, καὶ θάπερ καὶ ἐν Ἐπιγόνοις 'τὸ κοῖλον — ἔτι' καὶ ἐν Θαμύρᾳ (Θαμυρία libri) 'ἐκ μὲν Ἐριχθονίου ποτιμάστιον ἔσχεθε κοῦρον Αὐτόλυκον πολλέων κτεάνων σίνιν Ἄργεϊ κώλω'. Ἐπιγόνους et Θαμύραν transponenda esse vidit Kirchhoffius. Epigonos concedes dici cyclicum carmen.

223

κάνναβις

Antiatt. p. 105, 27: κάνναβις. Σοφοκλῆς Θαμύρᾳ, Ἡρόδοτος τετάρτῳ.

224

ῥηγνὺς χρυσόδετον κέρας,
ῥηγνὺς ἁρμονίαν χορδοτόνου λύρας

Plut. Mor. p. 455 D: ὀργιζόμεθα καὶ πολεμίους καὶ φίλους καὶ τέκνους καὶ γονεῦσι καὶ θεοῖς νῆ Δία καὶ θηρίοις καὶ ἀψύχοις σκεύεσιν, ὥς ὁ Θάμυρις 'ῥηγνὺς χρ. — λύρας'. Sophocli locum vindicavit Brunckius.

225..

μουσομανεῖ δ' ἐλάμφθην δακέτῳ, ποτὶ δειρὰν
ἔρχομαι δ' ἐκ τε λύρας, ἐκ τε νόμων,
οὓς Θαμύρας περὶάλλα μουσοποιεῖ.

Plut. Mor. p. 1093 D: τὰ Σοφοκλέους περίεισιν ἄδων 'μουσομανεῖ — μουσοποιεῖ'. καὶ νῆ Δία Εὐδοξος καὶ Ἀρίσταρχος καὶ Ἀρχιμήδης. vs. 1 ἐλάμφθην] ἐθάλφθην ci. Brunck. δ' ἄν καὶ τῷ] δ' ἄν καὶ τὸ cod. Harl., δακέτω Brunck. vs. 3 οὐ Θ. περὶ ἄλλα libri, οὐς Θ. περιάλλα Porsonus. Locus nondum emendatus.

ΘΗΣΕΥΣ

Hanc fabulam alii ab Aegeo, alii a Phaedra diversam fuisse negant.

226

ὀμπνίου νέφους

Phot. Lex. p. 342, 11 et Suidas: ὀμπνιον (ὄπνιον Phot.) νέφος· μέγα, πολύ, ηὐξημένον. Σοφοκλῆς Θησεῖ. Phot. Lex. p. 335, 9: ὀμπνίου νέφους· μεγίστου. Hesych. 2 p. 757: ὀμπνείου νέφους· μεγάλου, πολλοῦ, ηὐξημένου.

ΘΥΕΣΤΗΣ ΕΝ ΣΙΚΤΩΝΙ ΕΤ ΘΥΕΣΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

'Prioris dramatis actio transigebatur Sicyone, posterioris Argis. Utriusque argumentum colligi potest ex Hygini fab. 88.' BRUNCKIUS. Cf. Dio Chrysost. 66, 6: ὅτι μὲν γὰρ διὰ χρυσοῦν πρόβατον ἀνάστατον συνέβη γενέσθαι τηλικαύτην οἰκίαν τὴν Πέλοπος, οἱ τραγωδοὶ φασίν. καὶ κατεκόπη μὲν τὰ τοῦ Θυέστου τέκνα, τῇ Πελοπίᾳ δὲ ὁ πατὴρ ἐμίχθη καὶ τὸν Αἰγισθον ἔσπειρεν· οὗτος δ' ἀπέκτεινε μετὰ τῆς Κλυταιμνήστρας τὸν Ἀγαμέμνονα — τούτοις δὲ οὐκ ἄξιον ἀπιστεῖν, ἃ γέγραπται μὲν οὐχ ὑπὸ τῶν τυχόντων ἀνδρῶν, Εὐριπίδου καὶ Σοφοκλέους, λέγεται δὲ ἐν μέσοις τοῖς θεατροῖς.

227

σοφὸς γὰρ οὐδεὶς πλὴν ὃν ἄν τιμᾷ θεός.
ἀλλ' εἰς θεοὺς ὀρώντα, καὶν ἔξω δίκης
χωρεῖν κελεύη, κεῖσ' ὁδοιπορεῖν χρεών·
αἰσχροὺν γὰρ οὐδὲν ὦν ὑφηγοῦνται θεοί.

Orion Flor. 5, 10 p. 47, 26: ἐκ τοῦ α' Θυέστου. 'σοφὸς — θεοί'. vs. 1 om. poetae et fab. nom. habet Floril. Leid. 99 in Philol. vol. 6 p. 587, ubi pro τιμᾷ legitur τιμήσῃ.

228

ἀμόρφωτον

Hesych. 1 p. 282: ἀμόρφωτον· ἀδιατύπωτον. Σοφοκλῆς Θυέστη τῷ ἐν Σικυνῶνι.

229

ἀποπλήκτω ποδί

Hesych. 1 p. 477: ἀποπλήκτω ποδί· μανιώδει. Σοφοκλῆς Θυέστη Σικυνωλίῳ.

230

αὐτόμοιρος

Hesych. 1 p. 627: αὐτόμοιρος (αὐρόμαρος cod.)· μονόμοιρος. Σοφοκλῆς Θυέστη Σικυνωλίῳ (σικυνωλία cod.).

231

αὐτόφορτοι

Hesych. 1 p. 630: αὐτόφορτοι· αὐτοδιάκονοι, κυρίως δὲ οἱ ἐν τοῖς ἰδίοις πλοίοις. Σοφοκλῆς Θυέστη Σικυνωλίῳ (σικυνωλία cod.).

232

ἐπαίνους

Hesych. 1 p. 1306: ἐπαίνους· τὰς κρίσεις, καὶ τὰς συμβουλίας, καὶ τὰς ἀρχαιρεσίας (ἀρχεσίας cod.). Σοφοκλῆς Θυέστη Σικυνωλίῳ (σικυνωλία cod.). καὶ ἀλκεί ταῖς ἐπαινῆταισιν (ita cod.).

233

ἀφωσιωμέναι

Hesych. 1 p. 648: ἀφωσιωμέναι· ἀνόσιαι, ἄποθεν τοῦ ὀσίου γεγενημέναι. Σοφοκλῆς Θυέστη β'. cf. p. 654: ἀφωσιωμένε· ἄποθεν τοῦ ὀσίου ἀφωρισμένε.

234

ἡγόμην:

Hesych. 1 p. 1601: ἡγόμην· διῆγον. Σοφοκλῆς Θυέστη δευτέρῳ.

235

ἔστι γάρ τις ἐναλία

Εὐβοίς αἶα· τῇδε βάκχειος βότρυς

ἐπ' ἡμᾶρ ἔρπει. πρῶτα μὲν λαμπρᾶς ἔω

κεκλημαῖνται χλωρὸν οἰνάνθης δέμας·

εἴτ' ἡμᾶρ αὖξει μέσσον ὄμφακος τύπον, 5

γλυκαίνεται τε κάποπερκοῦται βότρυς·

δείλη δὲ πᾶσα τέμνεται βλαστουμένη

[καλῶς] ὁπώρα κἀνακίρναται ποτόν.

Schol. Eur. Phoen. 227: Σοφοκλῆς δὲ ἐν Θυέστη ἱστορεῖ καὶ παρ' Εὐβοεῦσιν ὁμοίαν ἄμπελον εἶναι τῆς ἐν Παρνασσῷ, λέγων οὕτως 'ἔστι — ποτόν'. vs. 2 εὐβοήσασα libri, Εὐβοίς αἶα Cobetus. vs. 3 λαβραδέω codex Ven. 471, λαβράσως Vat. 909, λαμπρᾶς ἔω Valek. vs. 4 χῶρον εὐανθὲς libri, χλωρὸν Bergkii, οἰνάνθης Barnesius. vs. 5

ἄξει μέσον vel ἄξει μ' libri opt. vs. 6 καὶ κλίνεται γε libri, γλυκαίνεται τε Meinekius; mihi πεπαίνεται τε scribendum videbatur. καποπερκοῦται] fort. καπιπερκοῦται leg. vs. 7 βλαστουμένη nihili est. vs. 8 ὁπώρα καλῶς libri, καλῶς ὁπώρα Valck. ipsum καλῶς displicet et fortasse a librario ad lacunam resarciendam additum est; quodsi traditum fuit τέμνεται βλαστου..... ὁπώρα κἀνακ. π., rectius suppleveris τέμνεται κλάστου [χερὶ μέλαιν'] ὁπώρα. ubi κλάστου χερὶ Meinekius coniecit. Compares Schol. Soph. Ant. 1133: ἢ τὸ ἐν Εὐβοίᾳ φησὶν ἄλσος ἢ τὸ ἐν Παρνασσῷ· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ τόποις ἢ ἄμπελος ἢ καθ' ἐκάστην ἡμέραν περὶ μὲν τὴν ἔω βότρυας φέρει, περὶ δὲ τὴν μεσημβρίαν ὄμφακας, ἐτρογᾶτο δὲ πεπανθεῖσα περὶ τὴν ἐσπέραν. Steph. Byz. p. 479: Νῦσαι — δεκάτῃ ἐν Εὐβοίᾳ, ἔνθα διὰ μιᾶς ἡμέρας τὴν ἄμπελον φασὶν ἀνθεῖν καὶ τὸν βότρυον πεπαίνεσθαι. Schol. V Il. N, 21: ἐν Αἰγαῖς τῆς Εὐβοίας παράδοξα πολλὰ γίνεται. κατὰ γὰρ τὰς ἐτησίους τοῦ Διονύσου τελετὰς ὀργιαζουσῶν τῶν μυστίδων γυναικῶν βλαστάνουσιν αἱ καλούμεναι ἐφήμεροι ἄμπελοι, αἵτινες ἔωθεν μὲν τὰς τῶν καρπῶν ἐκβολὰς ποιοῦνται, εἴτ' αὖ πάλιν βότρυας κτέ.

236

πρὸς τὴν Ἀνάγκην οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται.

Stob. Ecl. 1, 4, 5 p. 156: Σοφοκλῆς Θυέστη. 'πρὸς — ἀνθίσταται'. Fortasse respicit hunc versum Plato Sympos. p. 196 D (quae repetit Stob. Flor. 63, 36): καὶ μὴν εἷς γε ἀνδρῖαν Ἐρωτι οὐδὲ Ἄρης ἀνθίσταται.

237

ὥς νῦν τάχος στείχωμεν· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
σπουδῆς δικαίας μῶμος ἄψεται ποτε.

Stob. Flor. 29, 1: Σοφοκλέους Θυέστη. 'ὥς — ποτε'. vs. 2 ἄπτεται ποτε ante Brunckium.

238

ἔχει μὲν ἀλγείν', οἶδα· πειραῖσθαι δὲ χρὴ
[ὥς ῥᾶστα τἀναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν]
ἐκ τῶν τοιούτων χρὴ τιν' ἱασιν λαβεῖν.

Stob. Flor. 108, 21: Σοφοκλῆς Θυέστη. 'ἔχει — λαβεῖν'. vs. 1 ἔχεις editur, ἔχει ABM. mox ἀλγείν' ἃ οἶδα· σύμφορον δέ σοι A(?). vs. 2 huc relatum ex Stob. Flor. 108, 22 (ubi Eur. Hel. 253 sq. affertur) recte delet Badhamus, qui vs. 3 δὴ pro χρὴ scribendum suspicatur. vs. 3 χρὴ τὴν ἱασιν M.

239

ἔνεστι γάρ τις καὶ λόγοισιν ἡδονή,
λήθην ὅταν ποιῶσι τῶν ὄντων κακῶν.

Stob. Flor. 113, 12: Σοφοκλέους Θυέστη. 'ἔνεστι — κακῶν'.

240

καίπερ γέρων ὦν· ἀλλὰ τῷ γήρᾳ φιλεῖ
χῶ νοῦς ὁμαρτεῖν καὶ τὸ βουλευεῖν ἃ δεῖ.

Stob. Flor. 115, 16: Σοφοκλέους Θυέστη. 'καίπερ — δεῖ'.

241

ἀκήρυκτον

Hesych. 1 p. 191: ἀκήρυκτον· ἄγνωστον. ἀφανὲς δὲ Σοφοκλῆς Θυέστη.

242

ἄλογα

Hesych. 1 p. 245: ἄλογα· ἄρρητα. Σοφοκλῆς Θυέστη. Anecd. Bekk. p. 385, 16: ἄλογα· ἄρρητα. Σοφοκλῆς.

243

ἄλωπός

Hesych. 1 p. 256: ἄλωπός· ἄλωπεκώδης, πανοῦργος. Σοφοκλῆς Θυέστη [καὶ] Ἰνάχῳ. οἱ δὲ ἀφανῆς (ἀφανεῖς cod.) καὶ κατὰ τὴν πρόσ-
οψιν (πρόσωψιν cod.).

244

ἀνταίρουσιν

Hesych. 1 p. 391: ὀντεροῦσιν· ἀντιλέγοισιν. Σοφοκλῆς Θυέστη. ἀνταίρουσιν Is. Vossius ex litterarum ordine correxit.

245

ἀπείρους

Hesych. 1 p. 433: ἀπείρους· ἀπειράτους. Σοφοκλῆς Θυέστη.

246

ἀπόθεα

Hesych. 1 p. 462: ἀπόθεα· ἄθεα, ἐκτὸς θεῶν. Σοφοκλῆς Θυέστη.

247

ἀτελῇ

Hesych. 1 p. 598: ἀτελῇ· ἀδάπανα, οὐκ ἔχοντα τελέσματα. Σοφο-
κλῆς Θυέστη.

248

ἐντέλλω

Antiatt. p. 94, 8: ἐντέλλω· ἀντὶ τοῦ ἐντέλλομαι. Σοφοκλῆς Θυέστη.

ΙΝΑΧΟΣ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

De argumento dramatis cf. Apollod. 2, 1, 3: πολλοὶ τῶν τραγι-
κῶν Ἰνάχου τὴν Ἰὼ λέγουσιν —. ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχου-

σαν Ζεὺς ἔφθειρε· φωραθεὶς ὑφ' Ἡρας τῆς μὲν κόρης ἀψάμενος εἰς
βοῦν μετεμόρφωσε λευκὴν — Ἡρα δὲ αἰτησαμένη παρὰ Διὸς τὴν βοῦν
φύλακα αὐτῆς κατέστησεν Ἄργον τὸν πανόπτην κτέ. Satyricum drama
fuisse intellexit Hemsterh. in Ar. Plut. p. 248.

249

Ἰναχε γεννᾶτορ, παῖ τοῦ κρηνῶν
πατρὸς Ὠκεανοῦ, μέγα πρεσβεύων
Ἄργους τε γύαις Ἡρας τε πάγοις
καὶ Τυρσηνοῖσι Πελασγοῖς.

Dionys. Hal. 1, 25 de Pelasgis et Tyrrhenis: Σοφοκλεῖ δ' ἐν
Ἰνάχῳ δράματι ἀνάπαιστον ὑπὸ τοῦ χοροῦ πεποιήται ὡδε Ἰναχε —
Πελασγοῖς'. vs. 1 τοῦ e codd. addidit Ambroschius, γεννᾶτορ igi-
tur corruptum. vs. 4 Τυρσηνοῖσι Dionys. Hal. libri, Τυρσηνοῖσι
Schol. Ar. Rh. 1, 580: ὅτι δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀργεῖοι ἐκαλοῦντο Πελασ-
γοὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ φησί· καὶ Τυρσηνοῖσι Πελασγοῖς'.

250

... ῥεῖ γὰρ ἀπ' ἄκρας
Πίνδου Λάκμου τ' ἀπὸ Περραιβῶν
εἰς Ἀμφιλόχους καὶ Ἀκαρνᾶνας,
μίσγει δ' ὕδασιν τοῖς Ἀχελῷου

ἔνθεν ἐς Ἄργος διὰ κῦμα τεμῶν 5
ἦκει δῆμον τὸν Λυρκείου.

Strab. VI p. 271: καὶ τὰ περὶ τοῦ Ἰνάχου μύθῳ παραπλήσια· ῥεῖ
γὰρ ἀπ' ἄκρας Πίνδου' φησὶν ὁ Σοφοκλῆς· Λάκμου τ' — Ἀχελῷου',
καὶ ὑποβάς· ἔνθεν — Λυρκείου'. — βελτίων δ' Ἐκαταῖος ὃς φησὶ
τὸν ἐν τοῖς Ἀμφιλόχοις Ἰναχὸν ἐκ τοῦ Λάκμου ῥέοντα — ἕτερον εἶναι
τοῦ Ἀργολικοῦ. vs. 5 ἔνθενδ' εἰς (vel ἐς) Ἄργος codd. vs. 6 ἦκει δῆ-
μον] ἔκου δῆμον vel δημωνίου nonnulli libri. mox Λυρκείου Tyr-
whittus, Λυρκίου codd. Strabonis et Hesychius 2 p. 511: Λυρκίου
δῆμον· τὸ Ἄργος, ἀπὸ Λυρκίου τοῦ Λυγκέως· ἔστι δὲ καὶ ὄρος
καὶ πόλις.

251

γυνὴ τίς ἦδε συληνᾶς Ἀρκάδος κυνῇ

Schol. Ar. Av. 1203: κυνῇ δὲ ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν τὸν πέτασον,
ὡς ὁ Ἑρμῆς ἄγγελος ὢν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ τῆς Ἰριδος· γυνὴ —
κυνῇ'. συληνᾶς RV, κυληνᾶς Ald. E. Tourii coniectura vulgo scri-
bitur γυνὴ τίς ἦδε; κυκλᾶς Ἀρκάδος κυνῆς. Latet aliud quid.
Hesych. 1 p. 537: Ἀρκὰς κυνῇ· Ἀρκαδικὸς πῖλος (ἀρκασκύνη· ἀρ-
καδικὸς πινός cod.). Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ. unde corrigas p. 511: ἀρα-
σύνη· πύελος. Eust. II. p. 302, 26: ἐν τοῖς Πανσανίου φέρεται ὅτι

τε Ἀρκὰς κυνῇ ἐλέγετό τις ἦτοι Ἀρκαδικὸς πῖλος — καὶ ὅτι φελλὸς τις ἐφέρετο Ἀρκὰς.

252

Πλούτωνος ἥδ' ἐπείσοδος

Schol. Ar. Plut. 727: τὸν Πλούτον Πλούτωνα εἶπε παίζων ἢ ὅτι καὶ Πλούτωνα αὐτὸν ὑποκοριστικῶς ἐκάλεσεν (f. ἐκάλουν) ὡς Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ 'Πλούτωνος δ' (ἥδ' Porsonus) ἐπείσοδος'. καὶ πάλιν 'τοιόνδ' ἐμὸν — χάριν' (fr. 263).

253

πανδόκος ξενόστασις

Pollux 9, 50: μέρη δὲ πόλεως καὶ πανδοκεῖον καὶ ξενῶν καὶ ὡς ἐν Ἰνάχῳ Σοφοκλῆς, πανδόκος ξενόστασις.

254

Ar. Plut. 806: ἡ μὲν σιπύη μεστή 'στι λευκῶν ἀλφίτων, οἱ δ' ἀμφοῦς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου κτέ. ubi Scholia vs. 807: σιπύη ἡ ἄρτοθήκη. ταῦτα δὲ παρὰ τὰ ἐν Ἰνάχῳ Σοφοκλέους, ὅτι τοῦ Διὸς εἰσελθόντος πάντα μεστὰ ἀγαθῶν ἐγένετο.

255

σιροὶ κριθῶν

Schol. Demosth. p. 73 a 37: σιροῖς] τὰ κατὰγεια, Θεόπομπος καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ 'σιροὶ κριθῶν'.

256

κημός

Schol. Ar. Eq. 1150: κημός — παρόμοιος χώνη, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ.

257

ξανθὴ δ' Ἀφροdisία λάταξ
παῖσιν ἐπεκτύπει δόμοις

Ath. XV p. 668 B: διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ Ἀφροdisίαν εἵρηκε τὴν λάταγα 'ξανθὴ — δόμοις'. vs. 2 παῖσιν libri, ἅπασι νῦν Tournius, παῖσιν Heathius. ἐπεκτύπει ABP, ἐπεγκύπτει V, ἐπεισχύπτει L et recentiores edd., scripsi ἐπεκτύπει.

258

εὐδαίμονες οἱ τότε γέννας
ἀφθίτου λαχόντες θείου

Schol. Ar. Pac. 531: Σοφοκλέους μελῶν] ὅτι ἡδέα τὰ μέλη Σοφοκλέους. περιέργως δὲ τινὲς εἰς τὰ ἐν τῷ Ἰνάχῳ περὶ τοῦ ἀρχαίου βίου καὶ τῆς εὐδαιμονίας. 'εὐδαίμονες — θείου'. vs. 1 γενεᾶς libri, γέν-

νας Bergkiius. vs. 2 ἀφθίτου θείας λαχόντες ci. Bergkiius, malim ἀφθίτου λαχόντες ἰσοθέου.

259

τραχὺς χελώνης κέρχνος ἐξανίσταται

Erotian. Gloss. Hippocr. p. 200: κερχνώδη — τὰ τραχείας ἀνωμαλίας ἔχοντα. ὡς καὶ Σοφοκλῆς περὶ τῆς ἀποταυρουμένης φησὶν Ἴους (ἰχθύς ante Elmsleium) 'τραχὺς — ἐξανίσταται'. τραχὺς ὡς vulgo, τραχὺς Elmsleius. χελώνης corruptum.

260

βοῦ

Antiatt. p. 84, 18: βοῦ· ἀντὶ τοῦ βοός. Σοφοκλῆς Ἰνάχω. Choerob. in Theod. p. 237, 8 (Anecd. Bekk. p. 1196): εὐρέθη τοῦ βοῦς ἡ γενικὴ οὐ μόνον βοός, ἀλλὰ καὶ τοῦ βοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ καὶ παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ.

261

Schol. Ar. Eccl. 80: τοῦ πανόπτου] τοῦ τὴν Ἰὼ φυλάττοντος. αἰνίττεται δὲ ὡς ὄντος αὐτοῦ δεσμοφύλακος. ἀναφέρει δὲ τοῦτον ἐπὶ τὸν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ Ἄργον. mox de vs. 81: βουκολεῖν δὲ ὡς τὴν Ἰὼ ὁ Ἄργος ἐν Ἰνάχῳ Σοφοκλέους. Schol. Aesch. Prom. 574: Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ καὶ ἄδοντα αὐτὸν (Argum) εἰσάγει.

262

ἐπήνεσ'· ἴσθι δ', ὥσπερ ἡ παροιμία,
ἐκ κάρτα βαιῶν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνὴρ.

Stob. Flor. 46, 13: Σοφοκλέους (ἐν addit Vindob.) Ἰνάχῳ. 'ἐπήνεσ' — ἀνὴρ.'

263

τοιόνδ' ἐμὸν Πλούτων' ἀμεμφίας χάριν

Schol. Ar. Plut. 727, quem locum attulimus fr. 252. ἐμὸν] ἐμοὶ ci. Hemsterhusius, ἔχω Fritzschius. τοιάνδ' ἐμοὶ Πλούτων' ἀμεμφίας χάριν probabiliter suavit Bergkiius.

264

πατὴρ δὲ ποταμὸς Ἰναχος

τὸν ἀντίπλαστον νόμον ἔχει κεκμηκότων.

Hesych. 1 p. 402: ἀντίπλαστον. Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ 'πατὴρ — κεκμηκότων'. ἀντὶ τοῦ ἰσόπλαστον, ὅμοιον. vs. 2 ἔχει νόμον codex, νομὸν ἔχει Ellendtius.

265

Herod. π. μον. λέξ. p. 35, 11: τὰ γὰρ εἰς ΡΟΣ δισύλλαβα τῷ Α παραληγόμενα ὁξυνόμενα μὲν ἔχει ἐκτεινόμενον τὸ Α, ψαρὸς, λαρὸς.

ἐνθεν θηλυκὸν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ· καὶ σασχυτρίνων λαρὸς εὔται· ἐπὶ κύμα ἐκροὰς ἐπώμοσα λαρὸς ἀνὴρ. ἐνθεν, τὸ οὐδέτερον· λαρὸν τε-
τυχοίμεθα δόρπον· (Od. M, 283). Non λαρός, sed ναρός adiectivi Sophoclem auctorem afferri statuit Lehrsins; ipsa poetae verba nondum emendata.

266

πάντα δ' ἐρίθων ἀραχνᾶν βρίθει

Anecd. Bekk. p. 442, 5 et Suidas: ἀράχνης· καὶ παρ' Ἡσιόδῳ καὶ παρὰ Πινδάρῳ καὶ παρὰ καλλίοις (παρὰ Καλλίᾳ Suidas, debebat παρὰ ἄλλοις). — θηλυκῶς δὲ Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ· πάντα — βρίθει·.

267

ἐπίκρουμα χθονὸς Ἀργείας

Hesych. 1 p. 1362: ἐπίκρουμα· ἐπίπληγμα ἢ ἐπιχάραγμα διὰ τὸ παρωνομάσθαι τῷ ἔργῳ (τῷ Ἀργῳ ci. Tournius).· ἐπίκρουμα — Ἀργείας· Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ.

268

κυαμοβόλως δικαστήν.

Hesych. 2 p. 362: κυάμῳ πατρίῳ. Σοφοκλῆς Μελεάγρῳ· ὥς καὶ τῶν Αἰτωλῶν τὰς ἀρχὰς κυαμεύοντων. διεκλήρουν (διεκλήρου cod.) δὲ αὐτὰς κυάμῳ καὶ ὁ τὸν λευκὸν λαβὼν ἐλάγχανεν. ἀνάγει δὲ τοὺς χρό-
νους, ὥς καὶ ἐν Ἰνάχῳ· κυαμοβόλως δικιστήν·. κυαμοβόλον δικαστήν Musurus, κυαμοβόλῳ δικαστῇ Schowius, an κυαμοβολῷ σε δικαστήν?

269

χειμῶνι σὺν παλινσκίῳ

Harpocr. p. 143, 9: παλίνσκιον — Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ· χειμῶνι σὺν παλινσκίῳ, ἀντὶ τοῦ ζοφεροῦ. cf. Phot. Lex. p. 374, 11 et Suidas: παλίνσκιον — καὶ Σοφοκλῆς· χειμῶνι παλινσκίῳ. Phot. Lex. p. 373, 25 et Suidas: παλινσκίῳ· σκοτεινῷ.

270

ἄελλόθριξ

Hesych. 1 p. 110: ἄελλόθριξ· ποικιλόθριξ· ἢ πυρεωροῦς (?) καὶ συνεχεῖς ἔχουσα τὰς τρίχας. παρὰ τὴν ἄελλαν. Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ.

271

ἄλωπός

Hesych. 1 p. 256, quem locum attulimus supra fr. 243.

272

ἀναιδείας φάρος

Hesych. 1 p. 324: ἀναιδέας φάρος· χιτῶν (πίων cod.). Σοφοκλῆς Ἰνάχω· παρὰ τὸ ἡχλαῖνάν τ' ἡδὲ χιτῶνα τὰ τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει' (Il. B, 262).

273

ἄναντα

Hesych. 1 p. 333: ἄναντα· ἀνωφερῇ — Σοφοκλῆς δὲ Ἰνάχω τὰ μὴ κεκωλυμένα (κεκομμένα Salmasius), παρὰ τὸ αἶνειν (αἰνεῖν cod.), ὃ ἐστὶ κατακόπτοντα πτίσσειν (πῆσιν cod.).

ΙΞΙΩΝ

Fortasse grammatici Sophoclem cum Aeschylo confuderunt, quae Welckeri de Trag. p. 402 fuit suspicio.

274

δίψιον

Schol. Ar. Rh. 4, 14: παρὰ τὸ ἴψαι Σοφοκλῆς ἐν Ἰξίονι δίψιον φησὶ τὸ βεβλαμμένον. cf. Schol. Il. Δ, 171 in Anecd. Paris. vol. 3 p. 162, 25: ἢ βλαβερόν ἀπὸ τοῦ ἴψιον ἢ παρὰ τὸ ἴψαι. Σοφοκλῆς ἐν Ἰξίονι (ἐν ἱερίονι codex Paris.) δίψιον κατὰ πλεονασμὸν τοῦ Δ. δίψιον ἄτρησι βεβολημένον. ubi extrema verba (δίψιον ἄτρησιν βεβολημένον) epici esse poetae videntur.

ΙΟΒΑΤΗΣ

Fortasse Sophoclei dramatis argumentum proditur in Schol. Il. Z, 155: Ἀντεια δὲ ἡ Προΐτου γυνὴ ἐρασθεῖσα τοῦ Βελλεροφόντου ἐδεῖτο ὅπως αὐτῇ συνευνασθῇ· ὁ δὲ δεξιούμενος τὸ ὄσιον ἀντέλεγεν. ἡ δὲ Ἀντεια δέσασα μὴ τῷ Προΐτῳ προλαβὼν ἐξέλποι τοὺς αὐτῆς ἔρωτας, ἔφθασε τὸν Βελλεροφόντην κατειποῦσα ὥς ἄρα εἴη βεβιασμένη πρὸς αὐτοῦ. ὁ δὲ Προΐτος αὐτόχειρ μὲν οὐκ ἠβουλήθη τὸν Βελλεροφόντην ἀποκτεῖναι, πέμπει δὲ αὐτὸν εἰς Λυκίαν πρὸς τὸν πενθερὸν Ἰοβάτην, ἀδοκῆτως καθ' ἑαυτοῦ κομίζοντα γράμματα. ὁ δὲ πολλοῖς αὐτὸν ἐγγυμνάσας ἄθλοις, ὥς οὐχ ἑώρα φθειρόμενον, ὑπετόπησε τὴν κατ' αὐτοῦ στρατηγηθεῖσαν δεινὴν καταβουλήν —, ἔδωκε δὲ αὐτῷ πρὸς γάμον τὴν ἰδίαν θυγατέρα Κασάνδραν καὶ τῆς βασιλείας μοῖραν τινα. — ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ ἐν Τραγωδουμένοις.

275

τὸν Ἀίδαν γὰρ οὐδὲ γῆρας οἶδε φιλεῖν.

Stob. Flor. 119, 6: Σοφοκλέους Ἰοβάτου. 'τὸν — φιλεῖν.'

276

ἀφύλλωτον πέτραν

Hesych. 1 p. 653: ἀφύλλωτον πέτραν· ἄπορον, ἄδενδρον, οἶον λεωπετρίαν. Σοφοκλῆς Ἰοβάτη.

ΙΟΚΛΗΣ

Brunckio *Ἰφικλῆς* vel *Οἰκλῆς* scribendum videbatur: de argumento dramatis nihil scimus.

277

ἀλλὰ καὶ λινορραφῇ

τυλεῖα

Pollux 10, 39: καὶ τύλη δὲ παρ' *Εὐπόλιδι* ἔστιν ἰάζοντι ἐν τοῖς *Κόλαξιν*. ἀλλὰ καὶ παρὰ *Σοφοκλεῖ* ἐν τῷ *Ἰοκλεῖ* λέγοντι 'ἀλλὰ — τυλεῖα'. cf. Pollux 7, 191: *Σοφοκλῆς* δ' ἔφη 'κλινορραφῆς τυλεῖα'.

278

ἀλλ' ἴθι χαίρων καὶ πράξειας

κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν

Ar. Eq. 498: 'ἀλλ' ἴθι — ἐμόν'. ubi Schol.: παρὰ τὸ *Σοφοκλεῖον* ἐξ *Ἰοκλέους* (ita cod. Ven., ἐν *Ἰολάου* al.). Verba ἀλλ' ἴθι χαίρων repetit Aristophanes Nub. 510 et Pac. 729, manifesto hunc locum respicit Eq. 548: ἴν' ὁ ποιητὴς ἀπὴν χαίρων, κατὰ νοῦν πράξας, φαιδρὸς λάμποντι προσώπῳ.

ΙΠΠΟΔΑΜΕΙΑ v. ΟΙΝΟΜΑΟΣ

ΙΠΠΙΟΝΟΤΣ

Pollux 4, 11: τραγικὸν δὲ οὐκ ἔστιν (sc. ἡ παράβασις). ἀλλ' *Εὐριπίδης* αὐτὸ πεποίηκεν ἐν πολλοῖς δράμασιν. ἐν μὲν γε τῇ *Δανάῃ* τὸν χορὸν τὰς γυναῖκας ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιήσας παράδειν, ἐκλαθόμενος ὡς ἄνδρας λέγειν ἐποίησε τῷ σχήματι τῆς λέξεως τὰς γυναῖκας. καὶ *Σοφοκλῆς* δὲ αὐτὸ ἐκ τῆς πρὸς ἐκεῖνον ἀμύλλης ποιεῖ σπανιάκισ, ὥσπερ ἐν *Ἰππώνῳ*. Parabasin quae proprie dicitur a tragoedia alienam fuisse certissimum videtur: mulieres de se dicentes masculino genere nonnunquam uti multa docent exempla (nonnulla attulit Dindorfius in Eur. Hipp. 1105); idem hoc in dramate factum fuisse Pollucis locus indicat. Chorus igitur e mulieribus constitit. De Hippo-
noo cf. Apollod. 1, 8, 4.

279

ἐξ Ὠλένου γῆς φορβάδος κομίζομαι

Stephanus Byz. p. 707, 14: Ὠλενος, πόλις Ἀχαΐας καὶ Αἰτωλίας θηλυκῶς λεγομένη. — *Σοφοκλῆς* ἐν *Ἰππώνῳ* (ita Meursius, libri ἰπώνῳ vel ἰπύνῳ vel ἰππῶνι) 'ἐξ — κομίζομαι'.

280

πρὸς ταῦτα κρύπτε μηδέν, ὡς ὁ πάνθ' ὁρῶν

καὶ πάντ' ἀκούων πάντ' ἀναπτύσσει χρόνος.

Clemens Alex. Str. VI p. 742: *Σοφοκλέους* δὲ ἐξ *Ἰππόνου* 'πρὸς

— χρόνος.' Gellius N. A. 12, 11, 6: *propterea versus istos Sophocli prudentissimi poetarum in ore habendos esse dicebat* 'πρὸς — χρόνος'. Eundem locum sine lemmate habet Stob. Ecl. 1, 8, 17 p. 230. vs. 1 ὁ πάνθ' ἅπανθ' Gellius.

281

σωτηρίας γὰρ φάρμακ' οὐχὶ πανταχοῦ
βλέψαι πάρεστιν, ἐν δὲ τῇ προμηθείᾳ.

Orion Flor. 4, 2 p. 46, 10: ἐκ τοῦ Ἰππόνου Σοφοκλέους. 'σωτηρίας — τῇ προμηθείᾳ.'

282

ἀπαλέξασθαι

Hesych. 1 p. 421: ἀπαλέξασθαι· ἀποφυλάξασθαι. Σοφοκλῆς Ἰππόνω.

283

ἀπαρθένευτος

Hesych. 1 p. 426: ἀπαρθένευτος (ἀπαρθίνευτος cod.)· ἀκέραιος, καθαρὰ. Σοφοκλῆς Ἰππόνω. cf. Anecd. Bekk. p. 418, 11: ἀπαρθένευτος· ἀκέραιος, καθαρός.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Sophoclis vestigia fortasse legit Hyginus fab. 98.

284

σὺ δ' ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν

Phot. Lex. p. 410, 13 et Suidas: πενθερά· τῷ νυμφίῳ ἢ τῆς κόρης μήτηρ. καὶ πενθερός, ὁ πατήρ. Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει —. Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἔμπαλιν· εἶπε γὰρ πενθερὸν τὸν γαμβρὸν ἐν Ἰφιγενείᾳ. Ὀδυσσεὺς φησὶ πρὸς Κλυταιμνήστραν περὶ Ἀχιλλέως 'σὺ δ' — πενθερῶν'. ἀντὶ τοῦ γαμβρῶν. cf. Anecd. Bekk. p. 229, 1 et Etym. M. p. 220, 40: Σοφοκλῆς δὲ τὸν πενθερὸν ἀντὶ τοῦ γαμβροῦ τέθεικεν (λέγει Etym. M.).

285

ὄξηρὸν ἄγγος οὐ μελισσοῦσθαι πρέπει.

Proverb. append. 4, 27: 'ὄξηρὸν — πρέπει'. ἐπὶ τοῦ ἀναξίου. Σοφοκλῆς Ἰφιγενείᾳ. ubi μελιττοῦσθαι editur.

286

νόει πρὸς ἀνδρί, σῶμα πουλύπους ὅπως
πέτρα, τραπέσθαι γνησίου φρονήματος.

Ath. XII p. 513 D: ὁμοίως φησὶ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰφιγενείᾳ 'νόει — φρονήματος'. καὶ ὁ Θέογνις 'πουλύποδος νόον ἴσχε πολυπλόκου'.

vs. 1 νόει] νοῦν δεῖ ci. Porsonus. alii aliter locum temptarunt, non emendarunt. χρῶμα pro σῶμα requirit Bergkiius, recte opinor.

287

τίκτει γὰρ οὐδὲν ἐσθλὸν εἰκαία σχολή.

Stob. Flor. 30, 6: Σοφοκλέους Ἰφιγενείας. 'τίκτει — σχολή.' Θεὸς δὲ (θεὸς γὰρ A) τοῖς ἀργουῖσιν οὐ παρίσταται. versus alter cum priore non cohaerens recurrit in Men. mon. 242 (ubi τοῖς ἀργοῖσιν legitur); Menandro tribuere videtur teste Gaisfordo codex Vindob.

288

ἀκρουχεῖ -

Hesych. I p. 207: ἀκρουχεῖ· ἄκρον ἔχει. Ἄκρον δὲ ὄρος (ὄρους cod.) τῆς Ἀργείας, ἐφ' οὗ Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἰδρύσατο Μελάμπους καθάρας τὰς Προιτίδας, ἥγουν ταῖς Χάρισιν. Σοφοκλῆς Ἰφιγενεία.

289

βασίλη

Hesych. I p. 700: βασίλη· βασίλεια (βασιλ, ἡ βασίλεια cod.). Σοφοκλῆς Ἰφιγενεία.

290

πύνδαξ

Hesych. I p. 504: ἀπυνδακῶτος· ἀπύθμενος. Σοφοκλῆς Τριτολέμῳ. ἐν δὲ Ἰφιγενείᾳ πύνδακα (πενδάκα cod.) τοῦ ξίφους τὴν λαβὴν ἔφη. Eust. II. p. 870, 28: Σοφοκλῆς δὲ καὶ τὴν λαβὴν τοῦ ξίφους πύνδακα εἶρηκεν, ὡς φησὶ Πανσανίας.

291

ὑποφρον

Erotian. Gloss. Hippocr. p. 374, quem locum attulimus fr. 216.

292

Schol. Soph. Oed. C. 793: δοκεῖ γὰρ ὁ Ἀπόλλων παρὰ τοῦ Διὸς λαμβάνειν τοὺς χρησμούς, ὡς καὶ ἐν Ἰφικλείᾳ (Ἰφιγενείᾳ ci. Guil. Schneider) φησὶ καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἱερφαῖς —.

ΙΧΝΕΤΤΑΙ ΣΑΤΤΡΟΙ

293

ἐνήλατα ξύλα

τρίγομφα διατορεῦσαι σε δεῖται

Pollux 10, 34: μέρη δὲ κλίνης ἐνήλατα καὶ ἐπίκλιντρον, τὸ μὲν γε ἐπίκλιντρον ὑπὸ Ἀριστοφάνους εἰρημένον· Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἰχνευταῖς σατύροις ἔφη 'ἐνήλατα — δεῖται'. De loco corruptissimo cf. Lobbeckius in Phryn. p. 178.

294

κάξορμενίζει κούκ ἐπισχολάζεται
βλάστη

Ath. II p. 62 F: Ἀττικοὶ δ' εἰσὶν οἱ λέγοντες ὄρμενον τὸν ἀπὸ τῆς κράμβης ἐξηνθηκότα. Σοφοκλῆς Ἰχνευταῖς 'κάξορμενίζει — βλάστη'. Fabulae nomen om. Eust. II. p. 899, 17. vs. 1 κάξορμενίζειν οὐκ Eust.

295

ῥικνοῦσθαι

Phot. Lex. p. 489, 1 et Suidas: ῥικνοῦσθαι· τὸ διέλκεσθαι καὶ παντοδαπῶς διαστρέφεσθαι κατ' εἶδος. λέγεται δὲ καὶ ῥικνοῦσθαι (ῥιγνοῦσθαι Phot.) τὸ καμπύλον γίνεσθαι ἀσχημόνως καὶ κατὰ συνουσίαν καὶ ὄρχησιν κάμπτοντα τὴν ὄσφυν. Σοφοκλῆς Ἰχνευταῖς. cf. Hesych. 2 p. 1114: ῥικνοῦσθαι· τὸ διέλκεσθαι καὶ παντοδαπῶς διαφύρεσθαι κατ' εἶδος. p. 1117: ῥικνοῦσθαι· κινεῖσθαι ἀσχημόνως. Pollux 4, 99: εἶδη δὲ ὄρχημάτων — ῥικνοῦσθαι, ὅπερ ἦν τὸ τὴν ὄσφυν φορτικῶς περιάγειν.

ION

Ionem et Creusam eandem dici fabulam coniecerunt Schoellius et Welckerus.

296

πρὸς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ πάντα γενναίως φέρειν.

Orion Flor. 7, 10 p. 51, 29: Σοφοκλέους Ἴωνος. 'πρὸς — φέρειν'. Choricus Gaz. p. 17: ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς, ἡ τραγωδία φησὶν, ἅπαντα φέρειν καλῶς. Sophoclem imitatus videtur Menander: καὶ τὰγαθὰ καὶ τὰ κακὰ δεῖ πταίοντα γενναίως φέρειν Com. 4 p. 264. ἀνδρὸς τὰ προσπίπτοντα γενναίως φέρειν Com. 4 p. 293. Menandri vestigia legerunt multi: χρηὴ γὰρ τὰ συμπύπτοντα γενναίως φέρειν Nicetas Eugen. 9, 139. τὰ δὲ συμβαίνοντα ἀνδρὶ γενναίως δεῖ φέρειν Vita Aesopi p. 46, 10. τὰ προσπίπτοντα — γενναίως φέροντες Dicaearchus fr. 59, 30 in Mülleri Fragm. Hist. vol. 2 p. 261. γενναίως φέροντες τὰ προσπίπτοντα Hipparch. Stob. Flor. 108, 81 p. 391. εἰδείην γενναίως φέρειν τὰ προσπίπτοντα Euseb. Stob. Flor. 1, 85 p. 51. ὅτι δεῖ γενναίως φέρειν τὰ προσπίπτοντα Stob. Flor. 108 inser. ἐπειρᾶτο μὲν φέρειν τὰ συμβαίνοντα γενναίως Charit. 5, 9 p. 125, 16.

297

ἐν Διὸς κήποις ἀρούσθαι μόνον εὐδαίμονας οὐλοῦς

Stob. Flor. 103, 10: Σοφοκλέους Ἴωνος. 'ἐν — ὀλοῦς'. μόνον] μούνον A.

298

ἄλυτον

Hesych. 1 p. 252: ἄλυτον· ἀκατάλυτον, ἀκατάπαυστον. Σοφοκλῆς ἰνεῖ. Corruptum dramatis nomen: Ἰνοῖ scripsit Musurus, Οἰνεῖ Dindorfius, mihi Ἰωνι probabilius videtur.

299

ἀξέστους

Hesych. 1 p. 412: ἀξέστους· τραχείας. Σοφοκλῆς σιών^η (Ἰωνι ci. Schowius, Σίνωνι Musurus).

300

Hesych. 2 p. 1550: χερσεύει. Σοφοκλῆς ἰονι. κείμενος μὲν βουστάδας αὐλάς ἐπὶ χέρσων. ἥ διὰ χειρῶν ἔχει ἢ οὕτως ἐμβατεύει. ubi Σοφοκλῆς Ἰωνι Musurus.

ΚΑΜΙΚΙΟΙ

Argumentum erat, ut Brunckius intellexit, mors Minois a Cocali filiabus interempti: cf. Schol. Il. B, 145 Diod. Sic. 4, 79 Hygin. fab. 44 al. Fortasse huc spectat Libanius Decl. vol. 3 p. 64: οὐχ ὁρᾶτε τὸν Μίνω δεινὰ πάσχοντα ἐπὶ τῆς σκηνῆς; Eidem fabulae Μίνως inscriptum fuisse viri docti coniecerunt e Clementis Alex. Strom. VI p. 741 (fr. 371).

301

ὄρνιθος ἦλθ' ἐπώνυμος

πέρδικος ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις.

Ath. IX p. 388 F: τοῦ δὲ ὀνόματος (sc. πέρδιξ) αὐτῶν ἔνιοι συστέλλουσι τὴν μέσην συλλαβὴν — πολὺ δὲ ἔστι τὸ ἐκτεινόμενον παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Σοφοκλῆς Καμικοῖς 'ὄρνιθος — πάγοις'. Cf. Phot. Lex. p. 413, 15 (Suid. v. Πέρδικος ἱερόν): Σοφοκλῆς δὲ ἐν Καμικίοις (κωμικοῖς libri) τὸν ὑπὸ Δαίδαλου ἀναιρεθέντα Πέρδικα εἶναι τοῦνομα.

302

ἄλλας στραβήλου τῆσδε, τέκνον, εἰ τινα
δυναίμεθ' εὐρεῖν

Ath. III p. 86 D: τῶν στραβήλων (concharum) μνημονεύει καὶ Σοφοκλῆς ἐν Καμικοῖς οὕτως 'ἄλλας — εὐρεῖν'. Quo spectarit στραβήλου mentio indicat Zenobius 4, 92 p. 112, 20: ὁ Μίνως οὖν ἐδίωκε Δαίδαλον καὶ καθ' ἐκάστην χώραν ἐρευνῶν ἐκόμιζε κόχλον καὶ πολὺν ὑπισχνεῖτο δοῦναι μισθὸν τῷ διὰ τοῦ κοχλίου λίνον διείραντι (διελζαντι ante Valek.), διὰ τούτου νομίζων εὐρήσειν Δαίδαλον κτέ. hinc suspicor vs. 2 supplendum esse ὅς διείρειεν λίνον.

303

πιστοί με κωχεύουσιν ἐν φορᾷ δέμας

Hesych. 2 p. 404: κωχεύουσιν· ὀχοῦσι, μετεωρίζουσι. πιστοί με Σοφοκλῆς καμίκην κωχεύουσιν ἐμποραιδέσμας. Anecd. Paris. vol. 4 p. 52, 20: κωχεύουσιν· ὀχοῦσι, μετεωρίζουσι. Σοφοκλῆς κωμικοῖς 'πιστοί με κωχεύουσιν ἐμποραὶ δέμας'. ἐν φορᾷ Dindorfius, ἀμφορεῖ Ruhnkenius.

ΚΗΔΑΛΙΩΝ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

Eust. II. p. 987, 8: ὅτε Κρόνος ἐταρταρώθη, ἐξεδόθη τῷ Διὶ παρὰ Τηθύος καὶ Ὀκεανοῦ ἢ Ἥρα, ἐγκύμων μὲν οὖσα, ὡς παρθένος δὲ ὑπονοουμένη. τεκοῦσα δὲ τὸν Ἥφαιστον προσεποιήσατο δίχα μίξεως τεκεῖν καὶ Κηδαλίῳ τῷ Ναξίῳ ἐκεῖνον παρέδωκε διδάξαι χαλκευτικήν. Lucianus de domo c. 28 vol. 3 p. 206: Ὀρίων φέρει τὸν Κηδαλίῳ τυφλὸς ὢν, ὁ δ' αὐτῷ σημαίνει τὴν πρὸς τὸ φῶς ὁδὸν ἐποχούμενος, καὶ ὁ Ἥλιος φανεῖς ἰᾶται τὴν πῆρῳσιν. quicum cf. Hygin. Poet. Astr. 2, 34 p. 486 et al.

304

καὶ δὴ τι καὶ παρεῖκα τῶν ἀρτυμάτων
ὑπὸ τοῦ δέατος

Herod. π. μον. λέξ. p. 30, 28: ὅ τε Σοφοκλῆς ἐν Κηδεμόνι σατυρικῶ φησί 'καὶ δὴ τι — δέατος', ἀντὶ τοῦ δέους. Hesych. 1 p. 896: δέατος· δέους. Σοφοκλῆς Κηδαλίῳ (κιδαλίῳ codex). vs. 1 τῷ ἀρτυμάτῳ ante Dindorfium.

305

μαστιγῖαι, κέντρωνες, ἀλλοτριοφάγοι

Ath. IV p. 164 A: κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέους Κηδαλίῳ ἐστὶ 'μαστιγῖαι κ. ἀλλ.' cf. Eust. Od. p. 1404, 13: καὶ τὸ 'μαστιγῖαι κ. ἀλλ.', ὃ δὴ ἐκ τῶν τοῦ Σοφοκλέους εἶναι λέγεται.

306

τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι,
οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη.

Schol. Plat. p. 920 b 38: λευκὴ στάθμη· ἐπὶ τῶν ἄδηλα ἀδήλοις σημειουμένων —. ἢ γὰρ ἐν τοῖς λευκοῖς λίθοις στάθμη λευκὴ οὐδὲν δύναται δεικνύναι —. ὡς Σοφοκλῆς Κηδαλίῳ 'τοῖς μὲν — στάθμη'. Fere eadem Gregorius Cypr. cod. Leid. 2, 67 Phot. Lex. p. 217, 11 et Suidas v. λευκὴ στάθμη. omisso poetae nomine locum affert Eust. II. p. 1023, 2. De proverbio ἐν λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη cf. Hesych. v. λευκὴ στάθμη vol. 2 p. 456 et Zenob. 4, 89. vs. 1 μὲν om. Eust. vs. 2 λευκὴν στάθμην Eust.

307

ὅ τι ἂν τι γίγνηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιά.

Phot. Lex. p. 338, 16 et Suidas: ὄνου σκιά — Σοφοκλῆς Κηδάλωνι 'ὅτι ἄν — σκιά'. γίγνηται] γίνηται vel γίνεται libri. Fortasse leg. ὅταν τι γίγνηται γ', ἅπαντ' ὄνου σκιά. Dobraeus proposuit: ὅταν γένηται ταῦτα, πάντ' ὄνου σκιά.

308

αὐτοκτίτους δόμους

Hesych. I p. 625: αὐτοκτίστους δόμους· οὐ κατεσκευασμένους, ἀλλ' ἐκ ταῦτομάτου γεγεννημένους· ἢ τοὺς οἰκουμένους. Σοφοκλῆς Κηδάλωνι. ubi αὐτοκτίτους Salmasius; probabile est δόμους αὐτοκτίτους scripsisse poetam.

309

τερθρία πνοή

Etym. M. p. 753, 7: τερθρεία — παρὰ τὸ τερθρεύειν. καὶ τερθρενόμενος. Φερεκράτης. τερθρία πνοή. Vbi Gaisfordus: 'παρὰ τὸ — Φερεκράτης] ^{ετ} π κεν' ἐώρα D. τερθρία πνοή] ἀγροῖς τερθρία μέντοι πνοή διὰ τοῦ ἰ ἢ ὀπισθία V. ἀγροῖς ^ατερθρι μέντοι πνοή διὰ τοῦ ἰ ἢ ὀπισθία σοφοκλῆς κή κενὸν ἐώρα M. Locus videtur sumptus ex Cedalionē, sed verba non extrico'. Pro ἀγροῖς idem Ἀγροῖς restituit. Sophoclis verba fuisse τερθρία πνοή agnovit Dindorf. Pherecratem dixisse suspicor τερθρενόμενος κενὸν ὠράζει. De verbo ὠράζεσθαι dixit Meinekius Com. 2 p. 557. Cf. Observ. crit. p. 20.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

Hanc tragoediam ab Iphigenia non diversam esse statuit Welckerus.

310

τὸν δὲ ἀνταῖον περιδινέοντα οὐχ ὁρᾶτε
καὶ δεῖμα προσπαίοντα ἀντάλας θεοῦ

Erotian. Gl. Hippocr. p. 62: ἀνταῖον θεόν (ἀντεόνθεον ed.)· τὸν βλάβης ὑπονοούμενον αἷτιον ἔσεσθαι ἄνθρωπον (fort. ἀνθρώπῳ). ἀνταῖον δ' ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸν σῶφρονα, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Κλυταιμνήστρᾳ λέγων 'τὸν δὲ — ἀντάλας θεοῦ'. vs. 2 προσπνέοντα] προσπαίοντα codex Cantabr., προσπέοντα codices Parisini 2151 2614 2651. ἀντάλας] ἀντέας vel ἀντίας libri. Bergkius coniecit 'τὸν δ' ἀνταῖον περιδινεύοντά θ' ὁρᾶτε'. καὶ 'δεῖμα προσπνέοντα τὰντάλας θεοῦ' et alterum locum e Polyido (fr. 367) desumptum esse probabiliter statuit; προσπαίοντα in προστρόπαιον mutandum suspicor. Lobeckius proposuit: τὴν ἄγχιμον δὲ πῦρ δονούσαν οὐχ ὁρᾶς καὶ δεῖμα προσπνέουσιν ἀντάλας θεοῦ.

ΚΟΛΧΙΑΔΕΣ

Agebat fabula de Iasone Medeae ope arietis aurei vellus repente, quam rem narrat Apollodorus 1, 9, 23 sqq. Cf. Schol. Ap. Rh. 3, 1040: Σοφοκλῆς δὲ ἐν ταῖς Κολχίσις εἰσάγει τὴν Μήδειαν ὑποτιθεμένην τῷ Ἰάσονι περὶ τοῦ ἄθλου δι' ἀμοιβαίων.

311

χαλκοσκελεῖς γὰρ
 . . . ἐκπνέουσι πνευμόνων ἄπο·
 φλέγει δὲ μυκτῆρ ὥς

Schol. Pind. Pyth. 4, 398: τοὺς πυρίπνους ταύρους Ἀντίμαχος ἐν Λύδη Ἠφαιστοτεύκτους λέγει. καὶ Σοφοκλῆς δὲ χαλκοῦς (Σοφοκλῆς δ' ἐν Κολχίσις ci. Bothius) βοῦς ἀδεσμάτους φησὶν 'χαλκοσκελεῖς γὰρ ἐκπνέουσι πνευμάτων (πνευμόνων Bergk.) ἄπο· φλέγει δὲ μυκτῆρ ὥς . . .' Bergk. supplet vs. 1 et 2 καὶ τὸ πᾶν ἀδέσματοι πυρὸς φλόγ' ἐκπνέουσι, vs. 3 ὥς ἱπνὸς σελασφόρος.

312

ἀπῆξε πέμφιξ ὥς ἱπνοῦ σελασφόρου

Galenus vol. 17, 1 p. 879 (vol. 5 p. 454 ed. Basil., vol. 9 p. 385 Chart.): νυνὶ δ' ἀρκέσει τοῖς γραμματικοῖς ἀκολουθήσαντα κατὰ τὴν ἐκείνων διάταξιν εἰπεῖν τι περὶ τῶν κατὰ τὴν πέμφιγα σημεινομένων. δοκεῖ μὲν γὰρ αὐτὴν ἐπὶ τῆς πνοῆς Σοφοκλῆς ἐν Κόλχοις λέγειν 'ἀπῆξε πέμφιξιν οὐ πέλας φόρου'. Locum correxit Hermannus Opusc. vol. 4 p. 277.

313

κἄν ἐθαύμασας

τηλέσκοπον πέμφιγα χρυσέαν ἰδών

Galenus vol. 17, 1 p. 880 (vol. 5 p. 455 ed. Basil., vol. 9 p. 385 Chart.): ἐπὶ δὲ τῶν ἀκτίνων αὐτῶν δοκεῖ χρῆσθαι τῷ τῆς πέμφιγος ὀνόματι Σοφοκλῆς ἐν Κόλχοις κατὰ τάδε τὰ ἔπη 'κἄν — ἰδών'. vs. 1 ἐθαύμασα ante Hermannum. vs. 2 τῇδε σκοπῶν ed., τηλέσκοπον Bentleius.

314

ἦ φῆς ὑπομνὺς ἀνθυπουργῆσαι χάριν;

Anecd. Bekk. p. 404, 21 et Suidas: ἀνθυπουργῆσαι· τὸ ἀνταποδοῦναι χάριν. Σοφοκλῆς Κολχίσις 'ἦ φῆς — χάριν'.

315

ὑμεῖς μὲν οὐκ ἄρ' ἦστε τὸν Προμηθέα

Etym. M. p. 439, 2: καὶ Σοφοκλῆς Κόλχοις 'ὑμεῖς — Προμηθέα', ἀντὶ τοῦ ἥδευτε. cf. Arg. Aesch. Prom.: κεῖται δὲ ἡ μυθοποιία ἐν

παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κόλχοις. Promethei unguenti (de quo Ap. Rh. 3, 843 sqq.) mentionem huius παρεκβάσεως ansam fuisse recte iudicat Welckerus.

316

ΑΙ. ἡ βλαστὸς οὐκ ἔβλασθεν οὐπιχώριος;
ΑΓΓ. καὶ κράτα φρίξας εὐλόφῳ σφηκώματι
χαλκηλάτοις ὅπλοισι μητρὸς ἐξέδν.

Schol. Ap. Rh. 3, 1372: Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κολχίσι πεποίηκε τὸν ἄγγελον τοῦ Αἰήτου πυθόμενον (πυθόμενον cod.) περὶ τῶν προειρημένων 'ἡ — οὐπιχώριος;' (vs. 1)· λέγοντα 'καὶ κράτα — μὴ προσεξέδν' (vs. 2 et 3). Itaque vs. 1 est Aeetae, nuntii vs. 2 et 3. vs. 2 καὶ κράτα φρίξας τῶν εὐλόφῳ σφηκώματι cod., κράτα Bergkii, φρίξας εὐλόφῳ σφηκώματι Valckenarius ex Hesych. 2 p. 1525: φρίξας εὐλόφῳ σφηκώματι· ἀντὶ [τοῦ] ἀναφύς ἄρτιος. vs. 3 μὴ προσεξέδν cod., μητρὸς ἐξέδν Rutgersius.

317

[ἔχοντας εὐζώνους ἔστασαν ἱματίων ἐπιζώστρας]

Pollux 7, 68: ἁρμόττοι δ' ἂν ταῖς ζώναις ταύταις — καὶ ἡ ἐν ταῖς Σοφοκλέους Κολχίσιν (ita Bekkeri codex A, ζωστήρσιν ceteri) ἐπιζώστρα· λέγει γοῦν 'ἔχοντας εὐζώνους ἔστασαν ἱματίων ἐπιζώστρας'. Vbi quae tanquam Sophoclea afferuntur, quamvis corrupta videantur (certe ἔχοντες expectamus), Sophoclis non sunt.

318

Schol. Ap. Rh. 4, 228: Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κολχίσι φησὶ κατὰ τὸν οἶκον τοῦ Αἰήτου τὸν παῖδα (sc. Ἀψυρτον) σφαγῆναι. item Eur. Med. 1334: κτανοῦσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέστιον τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης Ἀργοῦς σκάφος.

319

μηροῖς ὑπαίθων τὴν Διὸς τυραννίδα

Ath. XIII p. 602 E: ὁ δὲ (sc. Sophocles) ἐν Κολχίσι περὶ Γανυμήδους τινὰ λόγον ποιούμενος 'μηροῖς — τυραννίδα'.

320

καλὸν φρονεῖν τὸν θνητὸν ἀνθρώποις ἴσα.

Stob. Flor. 22, 23: Σοφοκλείους Κολχίδες. 'καλὸν — ἴσα'.

321

ἐπαλλαχθεῖσα

Hesych. 1 p. 1309: ἐπαλλαχθεῖσα· ἐπαλλάξασα. Σοφοκλῆς Κολχίσιν.

322

κυνάρα

Ath. II p. 70 A: κινάρα· ταύτην Σοφοκλῆς ἐν Κολχίσι (κοχλίσι VL) κυνάραν καλεῖ.

ΚΡΕΟΥΣΑ

Ab hac fabula non diversam fuisse Ionem coniecerunt.

323

ταῦτ' ἐστὶν ἄλγιστ', ἣν παρὸν θέσθαι καλῶς
αὐτός τις αὐτῷ τὴν βλάβην προσθῇ φέρων.

Stob. Flor. 4, 38: τοῦ αὐτοῦ (Κρεώσα addidit Schowius e codd., praecedit Soph. fr. 75). 'ταῦτ' — φέρων'. vs. 1 ἦν] ἄν libri. vs. 2 αὐτῷ libri. φέρων] fort. θέλων.

324

ὅστις δὲ τόλμῃ πρὸς τὸ δεινὸν ἔρχεται,
ὀρθὴ μὲν ἢ γλῶσσ' ἐστίν, ἀσφαλὴς δ' ὁ νοῦς.

Stob. Flor. 7, 8: Σοφοκλῆς Κρεούσα. 'ὅστις — νοῦς'. vs. 1 τόλμης Elmsleius in Eur. Med. 388.

325

καλὸν μὲν οὖν οὐκ ἔστι τὰ ψευδῇ λέγειν·
ὅτῳ δ' ὄλεθρον δεινὸν ἀλήθει' ἄγει,
συγγνωστὸν εἰπεῖν ἔστι καὶ τὸ μὴ καλόν.

Stob. Flor. 12, 4: Σοφοκλέους Κρεούσα. 'καλὸν — καλόν'. vs. 2 ἀλήθει'] ἢ ἀλήθει' libri. vs. 3 σύγγνωστον M.

326

οὔτε γὰρ γάμον, ὧ φίλαι,
οὔτ' ἄν ὄλβον ἔκμετρον
ἔνδον εὐξαίμαν ἔχειν·
φθονεραὶ γὰρ ὁδοί.

Stob. Flor. 38, 26: Σοφοκλέους Κρέουσα. 'οὔτε — ὁδοί'. vs. 1 φίλαι AM, φίλε alii. ὧ delendum suspicor. vs. 3 εὐξαιμ' ἄν libri, εὐξαίμαν Seidler.

327

καὶ μὴ τι θαυμάσης με τοῦ κέρδους, ἄναξ,
ὧδ' ἀντέχεσθαι. καὶ γὰρ οἱ μακρὸν βίον
θνητῶν ἔχουσι, τοῦ γε κερδαίνειν ὅμως
ἀπρίξ ἔχονται, καῖσσι πρὸς τὰ χρήματα

θυνητοῖσι τᾶλλα δεύτερ'· εἰσὶ δ' οἵτινες 5
αἰνοῦσιν ἄνοσον ἄνδρ'· ἐμοὶ δ' οὐδεὶς δοκεῖ
εἶναι πένης ὢν ἄνοσος, ἀλλ' αἰεὶ νοσεῖν.

Stob. Flor. 91, 28: Σοφοκλέους Κρεούσα. 'καὶ μὴ — νοσεῖν'.
vs. 4 ἀπρίξ M. vs. 6 αἰνοῦσιν ἄνοσον ἄνδ' M. Euripidis hos esse
versus et Sophoclis locum excidisse ci. Meinekios.

328

κάλλιστόν ἐστι τοῦνδικον πεφυκέναι,
λῶστον δὲ τὸ ξῆν ἄνοσον, ἥδιστον δ' ὅτῳ
πάρεστι λῆψις ὢν ἐρᾷ καθ' ἡμέραν.

Stob. Flor. 103, 15: Σοφοκλέους Κρεούσης. 'κάλλιστον — ἡμέ-
ραν'. 'vs. 2 λῶστον δὲ] λῶστον δὲ τὸ B'. ita Gaisfordus; itaque
malim λῶστον δ' αἰεὶ ξῆν ἄνοσον. Ceterum cf. Theogn. 255 sq.:
κάλλιστόν τὸ δικαιοτάτον, λῶστον δ' ὑγιαίνειν, πρῆγμα δὲ τερπνότα-
τον τοῦ τις ἐρᾷ τὸ τυχεῖν. ubi versus alterius initium alii aliud pro-
diderunt.

329

ἄπελθ' ἄπελθε, παῖ· τάδ' οὐκ ἀκούσιμα.

Anecd. Bekk. p. 373, 6: ἀκουστά· ὡς ἐν τῇ (τῷ cod.) Κρεούσῃ
'ἄπελθ' — οὐκ ἀκουστά'. καὶ Εὐριπίδης δὲ πολλάκις· ὁ μέντοι Σο-
φοκλῆς ἀκούσιμα φησί. Verba ἐν τῇ Κρεούσῃ — ἀκουστά loco suo
mota post Σοφοκλῆς ἀκούσιμα φησί transponenda esse et pro τάδ'
οὐκ ἀκουστά scribendum esse τάδ' οὐκ ἀκούσιμα vidit Bergkios.

330

ἀνέκτημαι

Hesych. 1 p. 361: ἀνέκτημαι· ἀνείληφα. Σοφοκλῆς Κρεούσῃ (κρε-
οῦσιν cod.).

331

ἰσοθάνατον

Pollux 6, 174: ἐκ δὲ τοῦ ΙΞΟ ἰσονόμος ἰσοτελής —. τὸ δ' ἰσοθά-
νατον Σοφοκλέους εἰπόντος ἐν Κρεούσῃ οὐ πάνυ ἀνεκτόν.

ΚΡΙΣΙΣ ΣΑΤΤΡΙΚΗ

Videtur Paridis iudicium intellegendum esse. Sed fides tituli
uno nititur fr. 332; nam Athenaei libri (fr. 333) Κρησί praebent,
sicut Σοφοκλῆς Κρησίν laudatur apud Hesych. v. βυδολ, quem locum
ad Acrisium rettulimus (fr. 57).

332

καὶ δὴ φάρεϊ τῷδ' ὥς ἐμῷ καλύπτομαι.

Herod. περί διχρ. in Anecd. Oxon. vol. 3 p. 295, 10: τὸ φάρος συστήλλον τὸ Α, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κρίσει σατυρικῇ 'καὶ — καλύπτομαι'. Eadem fere grammaticus Herm. p. 444 et Drac. p. 35, 7. Fabulae titulus lacuna interceptus est in Herod. π. μον. λέξ. p. 36, 24: κατὰ συστολὴν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τηρεῖ 'σπεύδουσαν αὐτήν, ἐν δὲ ποικίλῳ φάρει τῷδ' ὡς ἐμῷ καλύπτομαι'.

333

Ath. XV p. 687 C: Σοφοκλῆς δ' ὁ ποιητὴς ἐν Κρησὶ (Κρίσει Tyrwhittus) τῷ δράματι τὴν μὲν Ἀφροδίτην ἡδονήν (l. ἡδονικὴν) τινα οὖσαν δαίμονα μύρω τε ἀλειφομένην παράγει καὶ κατοπτριζομένην, τὴν δ' Ἀθηνᾶν φρόνησιν οὖσαν καὶ νοῦν, ἔτι δ' ἀρετὴν ἐλαίῳ χρωμένην (f. χρισμένην) καὶ γυμναζομένην.

ΚΩΦΟΙ ΣΑΤΤΡΟΙ

334

Schol. Nic. Ther. 343: Προμηθεῖα τὸ πῦρ κλέψαντα καὶ τοῖς ἀνθρώποις δωρησάμενον οἱ λαβόντες ἐμήνυσαν οὐ καλὴν τῆς χάριτος τίνοντες ἀμοιβήν. ἐφ' οἷς τὸν Δία φασὶν ἐπαινέσαντα φάρμακον αὐτοῖς ἀγηρασίας δοῦναι, τοὺς δὲ λαβόντας ἀποφέρειν τὸ δωρηθὲν ἐπ' ὄνου, τὸν δὲ δίσπει τειρόμενον ἐλθεῖν εἰς κρήνην ἣν ἐφύλασσε ὄφεις, καὶ τοῦ ποτοῦ ὀρεγόμενος ἀπέδοτο τοῦ γήρως τὸ φάρμακον. διὸ πάντας μὲν τοὺς ὄφεις καθ' ἕκαστον νεάζειν ἐνιαυτὸν ἀποδυομένους τὸ γῆρας, τὸν δ' ὄφιν τὸν τῆς κρήνης φύλακα καταλαβεῖν τὸ δίσπος, οθεν τοῖς δηχθεῖσιν ἐμποιεῖν δίσπαν. ἔστι δ' ὁ μῦθος παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κωφοῖς. Eandem fabulam refert Aelianus N. A. 6, 51 haec addens: τί οὖν; ἐγὼ τοῦ μύθου ποιητὴς; ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποιμι· ἐπεὶ καὶ πρὸ ἐμοῦ Σοφοκλῆς ὁ τῆς τραγωδίας ποιητὴς καὶ Δεινόλοχος ὁ ἀνταγωνιστὴς Ἐπιχάρμου καὶ Ἰβυκος ὁ Ῥηγῖνος καὶ Ἀριστίας καὶ Ἀπολλοφάνης ποιηταὶ κωμωδίας ἄδουσιν αὐτόν.

335

. . κυλισθεῖς ὥς τις ὄνος ἰσόσπριος

Schol. Ap. Rhod. 1, 972: λέγεται δὲ ἵουλος καὶ ζῶον τι, θηρίδιον πολύπουν — Θεόφραστος δὲ ἐν τῇ πρὸς Φανίαν ἐπιστολῇ καὶ ὄνον φησὶν αὐτὸν καλεῖσθαι, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κωφοῖς σατύροις 'κυλισθεῖς — ἰσόσπριος'. cf. Hesych. 2 p. 763: ὄνοσις ὄσπριον (ὄνος ἰσόσπριος Salmasius)· ἔστι δὲ ζῶον πολύπουν ὄσπριῳ ὅμοιον, ὃ καὶ ἵουλόν τινές φασιν. Phot. Lex. p. 337, 17: ὄνος ἰσόσπριος (ὄνοσις ὄσπριος cod.)· ζῶον πολύπουν σκληρῶδες, ὃ συνειληθὲν ὅμοιον κυάμῳ φαίνεται.

336

Schol. Ap. Rhod. 1, 1126: Σοφοκλῆς δὲ αὐτοὺς (Idaeos Dacty-

los) Φρύγας καλεῖ ἐν Κωφοῖς σατύροις. Zenob. 4, 80: Κέλμις ἐν σιδήρῳ· αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν σφύδρα ἑαυτοῖς πιστευσάντων —. Κέλμις γὰρ εἷς τῶν Ἰδαίων Δακτύλων τὴν μητέρα Ῥέαν ὑβρίσας καὶ μὴ ὑποδεξάμενος ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν εὐμενῶς ἐν τῇ Ἰδῇ, ἀφ' οὗ ὁ στερεώτατος ἐγένετο σίδηρος. μέμνηται τῆς ἱστορίας Σοφοκλῆς ἐν (adde Κωφοῖς) σατύροις. ubi verba ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν — σίδηρος corrupta sunt aut lacunosa. Strab. X p. 473: Δακτύλους δ' Ἰδαίους φασὶ τινες κεκληῖσθαι τοὺς πρώτους οἰκήτορας τῆς κατὰ τὴν Ἰδὴν ὑπωρείας· — Σοφοκλῆς δὲ οἶεται πέντε τοὺς πρώτους ἄρσενας γενέσθαι, οἳ σίδηρόν τε ἐξεῦρον καὶ εἰργάσαντο πρώτοι καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν πρὸς τὸν βίον χρησίμων, πέντε δὲ καὶ ἀδελφὰς τούτων, ἀπὸ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ Δακτύλους κληθῆναι. ἄλλοι δ' ἄλλως μυθεύουσιν —. πάντες δὲ καὶ γόητας ὑπειλήφασιν καὶ περὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν καὶ ἐν Φρυγίᾳ ᾠηκότας περὶ τὴν Ἰδὴν, Φρυγίαν τὴν Τρωάδα καλοῦντες.

ΛΑΚΑΙΝΑΙ

Argumentum fabulae e parva Iliade ductum testatur Aristot. Poet. 23 p. 1459 b 6: τοιγαροῦν ἐκ μὲν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεΐας μίᾳ τραγωδίᾳ ποιεῖται ἑκατέρας ἢ δύο μόναι, ἐκ δὲ Κυπρίων πολλαί, καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλεον ὀκτώ, οἷον Ὀπλων κρίσις, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος, πτωχεῖα, Λάκαιναι, Ἰλίου πέρσις καὶ ἀποπλους καὶ Σίνων καὶ Τρωάδες. Lacaenas mulieres, quae chorum effecerint, probabiliter intellegunt Helenae comites. Videtur dramate propositus fuisse raptus Palladii ab Ulixē et Diomede perpetratus, de quo cf. Procl. Chrestom. ed. Gaisf. p. 482 Schol. Il. Z, 311 al.

337

στενὴν δ' ἔδυμεν ψαλίδα κούκ ἀβόρβορον.

Pollux 9, 49: ἔστι δὲ ἡ ψαλὶς εἶδος οἰκοδομήματος, ἣ πού καὶ Σοφοκλῆς ἐν Λακαίναϊς λέγει 'στενὴν — ἀβόρβαρον'. ἀβόρβορον pro ἀβάρβαρον Blomfieldus, cf. Servius in Verg. A. 2, 166: *Diomedes et Ulixes, ut alii dicunt cuniculis, ut alii cloacis ascenderunt arcem.*

338

θεοὶ γὰρ οὐ ποτ', εἴ τι χρὴ βροτὸν λέγειν,
ἄρξασιν Φρυγίᾳ τὴν κατ' Ἀργείων ὕβριν
ξυναινέσονται· ταῦτα μὴ μάχου βία.

Priscianus p. 1177, 40 (vol. 2 p. 197 Kr.): *Attici ἄρχω τοῦδε καὶ τόδε, ἀντὶ τοῦ κατάρχω. Sophocles Λακαίναϊς 'θεοὶ — βία'. vs. 1 θεοῖς ἄρ' editur, θεοὶ γὰρ cod. Paris. vs. 2 Ἀργείους vulgo, scripsi Ἀργείων. vs. 3 ξυναινέσω τὰ ταῦτα codex Paris., ξυναινέσονται ταῦτα Madvicus Philol. 1 p. 671 sq.*

339

ἐν ᾗ παύσεται ἀμερίων μόχθων τε καὶ δανοτῆτος

Herod. π. μον. λέξ. p. 40, 12: τὸ μέντοι παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Λακαίνοις δανοτῆς εἰρημένον, 'ἐν ᾗ — δανοτῆτος', ὕγιως ἂν ἔχοι εἰ παρ' ὄνομα σχηματισθείη. Verba ἐν ᾗ mihi suspecta sunt. παύσεται codex, παύσεται Bergk. δανοτῆτος] ἀδρανότητος Bergk.

ΛΑΟΚΟΩΝ

De argumento cf. Hygin. fab. 135 et Serv. in Verg. A. 2, 201.

340

λάμπει δ' ἀγνιεύς βωμὸς ἀτμίζων πυρὶ
σμύρνης σταλαγμοῦς, βαρβάρους εὐοσμίας.

Harpocr. p. 5, 1: ἀγνιᾶς — εἶεν δ' ἂν οἱ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς λεγόμενοι ἀγνιεῖς οἱ πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμοί, ὡς φασὶ Κρατῖνος καὶ Μένανδρος. καὶ Σοφοκλῆς ἐν τῷ Λαοκόωντι (libri λακῶων vel λακόων vel λακίωνων, λαοκόωντι ut videtur Palat.) μετὰ τὰ Ἀθηναίων ἔθνη εἰς Τροίαν, φησὶ 'λάμπει — εὐοσμίας'. Similiter Aneid. Bekk. p. 332, 6 Suidas v. ἀγνιά Zon. Lex. v. ἀγνιᾶς p. 20, qui fabulae nomen omittunt. vs. 2 σταλαγμοῖς βαρβάρους Harpocratonis libri fere omnes.

. 341

Πόσειδον, ὃς Αἰγαίου μέδεις
πρῶνας ἢ γλαυκᾶς μέδεις
εὐανέμου λίμνας ἐφ' ὕψηλαῖς σπιλάδεσσι στομάτων.

Ar. Ran. 665: ΔΙΟΝ. Πόσειδον. ΞΑΝΘ. ἤλγησέν τις. ΔΙΟΝ. ὃς Αἰγαίου πρῶνας ἢ γλαυκᾶς μέδεις ἄλὸς ἐν βένθεσιν. ubi Scholia: παρὰ τὸ Σοφοκλέους ἐκ Λαοκόωντος 'Πόσειδον — στομάτων'. vs. 1 ὃς Αἰγαίους ἔχεις Bergk., ὃς Αἰγαίου νέμεις Fritzschius Ar. Ran. p. 259. vs. 2 γλυκᾶς Ven. μεδέεις Ven. et Θ. vs. 3 εὐανέμους V. σπιλάδεσι VΘ. στομάτων corruptum.

342

Servius in Verg. A. 2, 204 de anguibus qui Laocoontem petunt: horum sane draconum nomina Sophocles in Laocoonte dicit. Quae nomina Sophocles dixerit nescimus, fortasse Πόρκης et Χαρίβοια (cf. C. Keilii Anal. epigr. p. 191 n.).

343

νῦν δ' ἐν πύλαισιν Αἰνέας ὁ τῆς θεοῦ
πάρεστ', ἐπ' ὧμων πατέρ' ἔχων κεραυνίου
νώτου καταστάζοντα βύσσινον φάρος.

κυκλεῖ δὲ πᾶσαν οἰκετῶν παμπληθίαν·
 συνοπάζεται δὲ πλῆθος οὐχ ὅσον δοκεῖς, 5
 οἷ τῆσδ' ἐρῶσι τῆς ἀποικίας Φρυγῶν.

Dionys. Hal. 1, 48 p. 121: Σοφοκλῆς μὲν ὁ τραγωδοποιὸς ἐν Λαοκώωντι δράματι μελλούσης ἀλλοσεσθαι τῆς πόλεως πεποίηκε τὸν Αἰνείαν ἀνασκευαζόμενον εἰς τὴν Ἰδην, κελευσθέντα ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ἀγχίσου κατὰ τὴν μνήμην ὧν Ἀφροδίτῃ ἐπέσκηψε, καὶ ἀπὸ τῶν νεωστὶ γενομένων περὶ τοὺς Λαοκοωντίδας σημείων τὸν μέλλοντα ὄλεθρον τῆς πόλεως συντεκμηράμενον. ἔχει δὲ αὐτῷ τὰ ἱαμβεῖα ἐν ἄλλῳ προσώπῳ λεγόμενα ὧδε 'νῦν δ' — Φρυγῶν'. cf. Procl. Chrestom. ed. Gaisf. p. 483: δύο δράκοντες ἐπιφανέντες τὸν Λαοκόωντα καὶ τὸν ἕτερον τῶν παίδων διαφθοροῦσιν· ἐπὶ δὲ τῷ τέρατι δυσφορήσαντες οἱ περὶ τὸν Αἰνείαν ὑπεξῆλθον εἰς τὴν Ἰδην. vs. 1 Αἰνείας libri. vs. 3 om. p. et fab. nom. assert Plut. Mor. p. 100 D: τοῦ δὲ Ἀγχίσου τὸ σῶμα ἰχῶρα πονηρὸν ἐξεδίδου 'μοιτοῦ (sic) καταστάζοντα βύσσινον φάρος'. vs. 4 παμπληθίαν] παγκληρίαν ci. Bergkiius, ego παμπησίαν malim. vs. 5 συνοπάζεται] συμπαζεται et συμπλάζεται nonnulli libri. vs. 5 sq. δοκεῖ σοι libri, δοκεῖς οὐ Reiskius.

344

πόνου μεταλλαχθέντος οἱ πόνοι γλυκεῖς.

Stob. Flor. 29, 38: Σοφοκλέους Λαοκόωντος (sic Λ). 'πόνου — γλυκεῖς'.

345

μόχθου γὰρ οὐδεὶς τοῦ παρελθόντος λόγος.

Stob. Flor. 29, 37: Σοφοκλέους (sic Trinc., locum om. codd. AM, Laocoonti inseruit Brunckius auctoritate nixus cod. Vindob., quem omittere Σοφοκλέους ait dubitanter Gaisf. Stob. Ecl. 868). 'μόχθου — λόγος.'

346

καταρράκτης

Hesych. 2 p. 182: καταράκτης (καταρράκτης Musurus). ὀχετός, ῥύαξ. καὶ ὁ αἰτός. Σοφοκλῆς Λαοκόωντι (λαοκόοντι cod.). καὶ τὰς Ἀρπύρας ἐν Φινεῖ (καὶ ταρπύρας ἐν φίνῃ cod.).

ΛΑΡΙΣΑΙΟΙ

De argumento cf. Schol. Ap. Rh. 4, 1091: αὐτὸς δὲ (Perseus) ἔβη εἰς Λάρισσαν καὶ ἀφικόμενος Ἀκρίσιον ἀναγνώριζει καὶ σὺν αὐτῷ ἔπεισθαι εἰς Ἄργος πείθει. καὶ ὅτε δὴ ἔμελλον ἵναι, συντυγχάνει ἀγῶνι νέων ἐν τῇ Λαρίσσει, καὶ ὁ Περσεὺς ἀποδύεται εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ λαβὼν τὸν δίσκον δισκεύει. — ὁ δὲ δίσκος τροχαλισθεὶς ἐπὶ τὸν πόδα τοῦ Ἀκρίσιου τιτρώσκει αὐτόν· καμὼν δὲ ἐκ τούτου Ἀκρίσιος ἀποθνήσκει αὐτοῦ ἐν Λαρίσσει καὶ αὐτὸν κατατίθεται Περσεὺς καὶ οἱ

Λαρισσαῖοι πρόσθεν τῆς πόλεως, καὶ αὐτοῦ ποιοῦσιν ἡρώων οἱ ἐπιχώριοι. Similiter Apollod. 2, 4, 4. Ceterum cf. quae de Acrisio annotavimus p. 113.

347

πολὺν δ' ἄγωνα πάγξενον κηρύσσεται,
χαλκηλάτους λέβητας ἐκτιθεὶς φέρειν
καὶ κοῖλα χρυσόκολλα καὶ πανάργυρα
ἐκπώματ', εἰς ἀριθμὸν ἐξήκοντα δῖς.

Ath. X p. 466 B: ὁ δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τοῖς *Λαρισαίοις* Ἀκρίσιος καὶ αὐτὸς ἐκπώματα ὅσα πλεῖστα εἶχεν, ὡς φησὶν ὁ τραγικός 'πολὺν δ' — δῖς'. vs. 1 πάγξενον κηρύσσεται libri, πάγξεν' ἀνακηρύσσεται Bothius, πάγξενον κ. ego.

348

καὶ μοι τρίτον ῥίπτοντι Δωτιεύς ἀνὴρ
ἄγχου προσῆψεν Ἐλατος ἐν δισκήματι.

Stephanus Byz. p. 257, 4: Δώτιον, πόλις Θεσσαλίας — ὁ πολίτης Δωτιεύς. Σοφοκλῆς *Λαρισαίοις* 'καὶ μοι — δισκήματι'. vs. 2 ἐλα.ος codex extrita littera quae Montefalconio τ videbatur, ἐλαφρός olim editiones, Ἐλατος restituit Bergkiius.

349

Κρανειάτης

Stephanus Byz. p. 381, 14: Κράνεια, χωρίον Ἀμβρακιωτῶν — τὸ ἐθνικὸν Κρανειάτης ὡς Μαλειάτης (μαρειάτης libri), ὡς φησὶ Σοφοκλῆς *Λαρισαίοις* (λαρισαῖος libri).

350

μηδὲ τῷ τεθνηκότι
τὸν ζῶντ' ἐπαρκεῖν αὐτὸν ὡς θανούμενον

Stob. Flor. 125, 11: Σοφοκλέους *Λαρισσαίων*. 'μηδὲ — θανούμενον'. vs. 1 μηδὲ] χρὴ δὲ Gesner.

351

ὡς καὶ τύραννον πᾶς ἐπεύξεται φυγεῖν.

Hesych. 2p. 1603: ὡς — Σοφοκλῆς δὲ *Λαρισσαίοις* ἀντὶ τοῦ λίαν. 'ὡς καὶ τύραννι πᾶς ἐγγίξεται φυγεῖν.' Ita editur, de codicis scriptura non constat. τύραννον Brunkius. ἐγγίξεται] ἐφίεται Grotius, ἐπεύξεται ego temptavi.

ΛΗΜΝΙΑΙ

Lemniae mulieres ab virorum caede recentes Argonautarum adventu sollicitantur, quos primum armorum vi arcere student, deinde

hospitio excipiunt. Schol. Ar. Rhod. 1, 769: ὅτι δὲ ἐμύγησαν οἱ Ἀργοναῦται ταῖς Λημνίαις, Ἡρόδωρος ἱστορεῖ ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς. — Σοφοκλῆς δὲ ἐν ταῖς Λημνίαις καὶ μάχην ἰσχυρὰν αὐτοὺς συνάψαι φησὶν. Drama his doctum fuisse indicat Stephanus Byz. v. Δώτιον (fr. 353).

352

ὦ Λῆμνε Χρύσης τ' ἀγχιτέρμονες πάγοι

Stephanus Byz. p. 696, 16: Χρύση, βαρυτόνως, ἡ πόλις τοῦ Ἀπόλλωνος ἐγγὺς Λήμνου. Σοφοκλῆς Λημνίαις 'ὦ — πάγοι'. Χρύσης] Χρύσις codex Rehdig.

353

Φερητίδης τ' Ἄδμητος ἡδ' ὁ Δωτιεύς
Λαπίθης Κόρωνος

Stephanus Byz. p. 257, 5: Δώτιον, πόλις Θεσσαλίας — ὁ πολίτης Δωτιεύς. Σοφοκλῆς Λαρισαίοις — καὶ ἐν Λημνίαις προτέραις 'Φερητίδης — Κόρωνος'. Verba petita sunt ex recensu Argonautarum, cf. Schol. Pind. Pyth. 4, 303: πάντας Σοφοκλῆς ἐν ταῖς Λημνιάσι τῷ δράματι καταλέγει τοὺς εἰς τὸ Ἀργῶν εἰσελθόντας σκάφος καὶ Αἰσχύλος ἐν Καβείροις.

354

ἀπέλαστον ἀξύμβλητον ἐξεθρεψάμην

Anecd. Bekk. p. 413, 14 et Etym. M. codex Voss. p. 327 C Gaisf.: ἀξύμβλητον· ὥστε μηδενὶ ἀπαντῆσαι. Σοφοκλῆς 'ἄπλαστον ἀξύμβλητον ἐξεθρεψάμην (ἐξεθρ. om. Etym. Voss.)'. Fere eadem Eust. Od. p. 1405, 58. Fabulam indicat Hesych. 1 p. 414: ἀξύμβλητον (ἀξύβλητον cod.)· ὃ μηδενὶ ἀπαντᾶν (ἀπαντᾶ ἢ cod.) δυνατόν, ἢ ἀσυνάντητον. Σοφοκλῆς Λημνίαις. Pro ἄπλαστον Bergk. Pro ἄπλατον proposuit, ἀπέλαστον Meinek. .

355

ταχὺ δ' αὐτὸ δείξει τοῦργον, ὥς ἐγὼ σαφῶς

Schol. Plat. p. 965 b 14: παροιμία, αὐτὸ δείξει, ἐπὶ τῶν ἀπιστούντων τι μὴ γενέσθαι. — μέμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Λημνίαις οὕτως 'ταχὺ — σαφῶς'. τάχ' αὐτὸ — ὥς δοκῶ, σαφῶς ci. Meinek.

356

ἀσάλπιγκτον ὦραν

Hesych. 1 p. 566: ἀσάλπιγκτον ὦραν· τὸ μεσονύκτιον. ἐσπέρας γὰρ καὶ ὄρθρου ἐσάλπιζον. Σοφοκλῆς Λημνίαις. Anecd. Bekk. p. 450, 26: ἀσάλπιγκτον ὦραν· τὸ μεσονύκτιον. οὕτω Σοφοκλῆς.

ΜΑΝΤΕΙΣ Ἡ ΠΟΛΥΤΙΔΟΣ

De Polyido fabulam egisse docent fr. 357 et 358. Hinc μάντις

et *Πολύιδος* titulis idem drama significari statuit Brunckius, quod eo probabilius est, cum fr. 362 a Bergkio huc relatum Polyidi historiam ab Sophocle tractatam demonstret. Argumentum igitur dramatici fuerit Glaucus a Polyido in vitam revocatus (cf. Hygin. fab. 136, quem locum in Eurip. Polyido afferemus).

357

ὄρῳ πρόχειρον Πολυίδου τοῦ μάντεως

Etym. Paris. in annot. ad Etym. Gud. p. 1011 et Cyrill. in Anecd. Paris. vol. 4 p. 188, 29: *Πολύιδος* οὕτω καὶ τὸ δράμα ἐπιγράφεται παρὰ Ἀριστοφάνει (ὑπὸ Ἀριστοφάνους Anecd. Paris.)· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Φιλόξενος. καὶ Σοφοκλῆς δ' ἐν Μάντεσι συνέστειλεν 'ὄρῳ — μάντεως', καὶ πάλιν 'οὐκ ἔστιν εἰ μὴ Πολυίδῳ τῷ Κοιράνου'. cf. Etym. M. p. 681, 25: *Πολύειδος* — ἐν ἄλλοις δὲ διὰ τοῦ *I* συνεσταλμένου, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ 'ὄρῳ — μάντεως', καὶ πάλιν ὁ αὐτός 'οὐκ ἔστιν εἰ μὴ Πολυίδῳ τῷ κοιράνῳ'. Etym. Gud. p. 474, 27: *Πολύιδος* — καὶ Σοφοκλῆς δῶ μάντεσι συνεστίων, 'ὅ ρα πρόχειρον καὶ πολυίδου τοῦ μάντεως' καὶ πάλιν 'οὐκ ἔστιν εἰ μὴ πολυίδην τῷ τυράννῳ'. πρόχειρον] πρὸ χειρῶν Etym. M., ubi tamen προχείρων M. *Πολυίδου*] πολυίδ^{ος} M.

358

οὐκ ἔστιν εἰ μὴ Πολυίδῳ τῷ Κοιράνου

Etym. Paris. ceterique grammatici, quos fr. 357 attulimus. *Πολυίδῳ*] πολυίδων Cyrill., πολυίδην Etym. Gud. et Paris. τῷ κοιράνῳ Etym. Paris., quae verba ceteris locis varias corruptelas subierunt, τῷ Κοιράνου Bergkius, quam suspicionem confirmat scriptura codicum quorundam in Etym. ed. Gaisf. τῷ κοινινάχου vel τ̃ κοιινάνου.

359

ψυχῆς ἀνοῖξαι τὴν κεκλημένην πύλην

Anecd. Oxon. vol. 1 p. 226, 8: κλείω, ὅπερ οἱ Ἰῶνες κλήω διὰ τοῦ *H* καὶ Θουκυδίδης καὶ τραγικοί. καὶ Σοφοκλῆς ἐν Μάντεσι 'ψυχῆς — πύλην'. οἱ κωμικοὶ δὲ διὰ διφθόγγου. κεκλισμένην codex, κεκλημένην Schneidewin.

360

ξουθὸς Φαμενὸς Τειρεσίου παῖς

Herod. π. μον. λέξ. p. 8, 35 de nominibus in *NOΣ* oxytonis: Φαμενός. Σοφοκλῆς Μάντεσι (μάντεσσι codex) 'ξουθὸς — παῖς'. Corruptum ξουθός, cuius loco ξανθός suasit Bergkius de Com. antiq. p. 129, ξυνετός Lehrsius.

361

τὰς μαλλοδέτας κύστεις

Schol. Eur. Phoen. 1256: τῆς κύστεως τὸ στόμα ἐρίῳ δεσμοῦντες ἐπετίθεσαν τῷ πυρὶ καὶ ἐτήρουν πῶς ῥαγήσεται —. Σοφοκλῆς ἐν Μάντεσι 'τὰς μ. κ.' μαλλοδετεῖς edebatur, μαλλοδέτας codd. Ven. 471 et Vat. 909.

362

πρῶτον μὲν ὄψει λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν,
ἔπειτα φοινίξαντα γογγύλον μόρον,
ἔπειτα γῆρας λαμβάνεις Αἰγύπτιον.

Anecd. Bekk. p. 361, 20: Αἰγύπτιον γῆρας· 'πρῶτον — Αἰγύπτιον'. Σοφοκλῆς. Ath. II p. 51 D: μόρα δὲ τὰ συκάμινα — Σοφοκλῆς 'πρῶτον — μόρον' (vs. 1 et 2). cf. Eust. II. p. 835, 9: διγενὲς καὶ τὸ μόρον. καὶ ἀρσενικὸν μὲν αὐτοῦ ἐν τῷ 'πρῶτον — μόρον', ὃ δηλοῖ συκαμίνου καρπὸν. vs. 1 μὲν om. Anecd. Bekk. ἀνθοῦντα om. Eust. vs. 2 γογγύλων Anecd. Bekk., στρογγύλον Eust. vs. 3 ἔπειτα suspectum, fortasse τέλος δὲ legendum. Locum huc rettulit Bergk coll. Hygin. fab. 136: Polyidus Coerani filius Bizanti (*Abantidae* ci. Friebelius) monstrum demonstravit: eum arbori moro similem esse; nam primum album est, deinde rubrum, cum permaturuit nigrum.

363

τοὺς γλαυροὺς κατὰ φορβάν

Schol. Ar. Ran. 588: γλάμων] — ἄλλοι δὲ τὸν λημῶντα καὶ δίνυρον τοὺς ὀφθαλμούς. Σοφοκλῆς ἐν Μάντεσιν (μάντεσσιν Ran.) ἐπὶ τινων ὀρνέων 'τοὺς — φορβάν'. κατὰ φορβάν] καταφορβᾶν Ran. et Reg. cf. Suidas (quicum fere consentit Zon. Lex. p. 438): γλάμων· ὁ ἀκάθαρτος. καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ ὀρνέου 'τοὺς — φορβάν'.

364

οὔτοι ποθ' ἄψει τῶν ἄκρων ἄνευ πόνου.

Stob. Flor. 29, 25: Σοφοκλέους Μάντεων. 'οὔτοι — πόνου.' ἤξει libri, ἔξει Reisigius, ἄψει Otto Schneider. Qui in Stobaeo accedit versus, μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν, Euripidis est e Telepho petitus (fr. 719).

365

ἦν μὲν γὰρ οἶος μαλλός, ἦν δὲ κάμπελου
σπονδὴ τε καὶ ῥάξ εὐ τεθησαυρισμένη·
ἐνῆν δὲ παγκάρπεια συμμιγῆς ὀλαῖς
λίπος τ' ἐλαίας καὶ τὸ ποικιλώτατον
ξουθῆς μελίσσης κηρόπλαστον ὄργανον.

5

Clemens Alex. Strom. IV p. 565: κατὰ τὴν παλαιὰν ἐκείνην ἀπηνθισμένην προσφοράν, περὶ ἧς ὁ Σοφοκλῆς γράφει 'ἦν — ὄργανον'. Porphy. de Abst. 2, 19: καὶ Σοφοκλῆς διαγράφων τὴν θεο-

φιλῇ θυσίαν φησὶν ἐν τῷ Πολυεῖδω 'ἦν μὲν — ὄργανον'. Schol. Eur. Phoen. 115: ὀργάνοις δὲ τοῖς ἔργοις — Σοφοκλῆς 'ξουθοῦ — ὄργανόν' (vs. 3). vs. 1 ἦν δ' ἀμπέλου Porph., ἦν δ' ἀμπέλων ut videtur libri Clem. vs. 3 παγκαρπία Clementis libri quidam. ὅλαις vel ὄλαις libri. quod in Clemente edebatur ἐνῆν δὲ συμμιγῆς ὀλαῖς παγκαρπία, dubito num e codicibus petitum sit. vs. 4 ἐλαίου Clem. vs. 5 ξουθῆς] ξανθῆς Clem., ξουθοῦ Schol. Eur.

366

ὁ πρόσθεν ἐλθὼν ἦν ἀραιὸς μοι νέκυσ.

Hesych. 1 p. 509: ἀραιὸν (ἀραιόν cod.)· κατάρατον, ὡς (ἡ cod.) 'ὁ πρόσθεν ἐλθὼν ἠνάραιός μοι νέκυσ'. οἶον ἀρὰν προσειρίβετο καὶ κατευχὴν (καὶ κατ' εὐχῆς vulgo). Σοφοκλῆς Πολυεῖδω.

367

ἀνταίας

Hesych. 1 p. 391: ἀνταίας· πολεμίας, ἐχθρᾶς. Σοφοκλῆς Πολυεῖδω. Cf. fr. 310.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ

Plinius H. N. 37, 11 de electro: *Sophocles tragicus poeta — ultra Indiam fieri dixit e lacrimis meleagridum arium Meleagrum deslentium.* Schol. A. II. I, 575: ἐντεῦθεν Σοφοκλῆς ἐν τῷ Μελεάγρῳ τὸν χορὸν ἀπὸ ἱερέων παρήγαγεν. Brunckius huic dramati adscribit fr. 1003.

368

ἀντίβοιον

Hesych. 1 p. 397: ἀντίβοιον· ἰσόβοιον, ἀντὶ βοὸς καθαγιαζόμενον. Σοφοκλῆς Μελεάγρῳ.

369

ἑξοφόρους δρύας

Hesych. 2 p. 51: ἑξοφόρους δρύας· τὰς ἑξὸν φερούσας. Σοφοκλῆς Μελεάγρῳ.

370

κυνάμῳ πατρίῳ

Hesych. 2 p. 362, quem locum attulimus fr. 268.

ΜΕΜΝΩΝ v. ΑΙΘΙΟΠΕΣ

ΜΙΝΩΣ

Fabulam ab uno Clemente Alexandrino laudatam coniecerunt eandem esse atque Camicios; probabiliter, nisi Clementis locus vitium traxit.

371

οὐκ ἔστι τοῖς μὴ δρῶσι σύμμαχος τύχη.

Clemens Alex. Strom. VI p. 741: Σοφοκλέους δὲ ἐν Μίνω 'οὐκ τύχη'. Fortasse ἐν Ἀμύκῳ leg.

ΜΤΚΗΝΑΙΑΙ v. ΑΤΡΕΤΣ

ΜΥΣΟΙ

De Teuthrante Mysiae rege et Telepho (cf. Hygin. fab. 100) drama egisse ci. Weleker, qui idem drama ab Hesychio Τήλεφον dici arbitratur.

372

ὥς τοῖς κακῶς πράσσουσιν ἡδὺ καὶ βραχὺν
χρόνον λαθέσθαι τῶν παρεστῶτων κακῶν.

Stob. Flor. 26, 4: τοῦ αὐτοῦ (Sophoclis) Μυσῶν. 'ὥς — κακῶν.' vs. 2 χρόνων Α.

373

ἄμοχθος γὰρ οὐδείς· ὁ δ' ἦκιστ'
ἔχων μακάριτος.

Stob. Flor. 98, 23: Σοφοκλέους Μυσῶν. 'ἄμοχθος — μακάριτος.'

374

Ἀσία μὲν ἡ σύμπασα κλήζεται, ξένε,
πόλις δὲ Μυσῶν Μυσία προσήγορος.

Strab. VIII p. 356 docens πόλις de terra a poetis dici: Σοφοκλῆς δ' ἐν Μυσοῖς 'Ἀσία — προσήγορος'. vs. 1 ξένε] ξεῖνε libri fere omnes.

375

πολὺς δὲ Φρυγὲ τρίγωνος ἀντίσπαστά τε
Λυδῆς ἐφύμνει πηκτίδος συγχορδία.

Ath. IV p. 183 E: μνημονεύει δὲ τοῦ τριγώνου τούτου καὶ Σοφοκλῆς ἐν μὲν Μυσοῖς οὕτως 'πολὺς — συγχορδία', καὶ ἐν Θαμύρῃ. Ath. XIV p. 635 C: Σοφοκλῆς ἐν Μυσοῖς 'πολὺς — συγχορδία'. vs. 1 τε om. altero loco ABP. vs. 2 Λύδης priore loco, αὐδῆς altero loco libri. ἐφύμνει altero loco.

376

ψαλίδας, τιάρας καὶ σισυρνῶδη στολήν

Pollux 10, 186: φαίης δ' ἄν καὶ σίσυρναν, Αἰσχύλου μὲν ἐν Κήρυξι σατύροις λέγοντος —, Σοφοκλέους δ' ἐν Μυσοῖς 'ψαλίδας — στολήν'. ψέλλια, τιάρας ci. Bergk. Respicit hunc versum Hesych. 2 p. 1194: σισυρνῶδης στολή (l. σισυρνῶδη στολήν)· τὸν ἐκ τῆς σισύρνης στολισμόν.

377

ἄβολον ἵππον

Antiatt. p. 83, 22: ἄβολον ἵππον. Σοφοκλῆς Μυσοῖς (μούσαις cod.).

378

ἀποβάθρα

Hesych. 1 p. 455: ἀποβάθρα· ἀποβατηρία, ἡ κλῖμαξ νεώς. Σοφοκλῆς Μυσοῖς. Anecd. Bekk. p. 426, 18: ἀποβάθρα· ἀποβατήρια. οὕτω Σοφοκλῆς.

379

ἀποσύρει

Hesych. 1 p. 489: ἀποσύρει· ἀποσπᾶ. Σοφοκλῆς Μυσοῖς.

380

ἀπύρου

Hesych. 1 p. 504: ἀπύρου· ἀθύτου. Σοφοκλῆς Μυσοῖς.

381

ἀστραφής

Hesych. 1 p. 586: ἀστραφής· σκληρός. Σοφοκλῆς Μυσῶν.

382

ἀφθίτους γνώμας

Hesych. 1 p. 642: ἀφθίτους γνώμας· ἀμετατρέπτους. Σοφοκλῆς Μυσοῖς.

ΜΩΜΟΣ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

Sophocles et Achaei Μῶμον confudit Choeroboscus in Theodos. p. 376, 18.

383

ἄλωπεκίαι

Hesych. 1 p. 256: ἀλώπηξ· ὄρχησις τις. καὶ ἄλωπεκίαι, ὡς Σοφοκλῆς Μῶμῳ (μῶμων ὡς Σοφοκλῆς cod.), ὅπερ ἐστὶ ἐν σώματι πάθος γενόμενον.

384

ἄμφιον

Hesych. 1 p. 305: ἄμφιον· ἔνδυμα. Σοφοκλῆς Μῶμῳ. Sophoclem dixisse χρυσεοπήνητον ἄμφιον ci. Bergkins Jahrb. f. Philol. u. Paedag. vol. 61 p. 250 ex Eust. Od. p. 1421 extr.: πηνίον δέ ἐστιν ὁ μίτος, ἐξ οὗ καὶ 'χρυσεοπήνητον ἄμφιον'.

385

ἀναστῦψαι

Hesych. I p. 344: ἀναστῦψαι· ἐπαῖραι τὸ αἰδοῖον, ἢ στυννάσαι. Σοφοκλῆς Μώμῳ (μωμῶ cod.). E comicis poetis ἀναστῦψαι memorat Pollux 2, 176.

386

ἄνθρωσκε

Hesych. I p. 382: ἄνθρωσκε· ἄνω θρωσκε, ὄρχου (ὄρχους cod.). Σοφοκλῆς Μώμῳ (κώμῳ cod.).

387

ἀποσκόλυπτε

Hesych. I p. 484: ἀποσκόλυπτε· ἀπολέπιζε (ἀπολέπιζον cod.) καὶ ἀποκόλουε. φασὶ καὶ τὸν περιτετμημένον τὸ αἰδοῖον ἀπescολυμμένον (ἀπescολυμένον cod.). Σοφοκλῆς Μώμῳ. Anecd. Bekk. p. 435, 25: ἀποσκολύψαι· ἀφελεῖν τὸ δέσμα, ἢ ἐπογυμνώσαι. Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἀποκόλουε ἐν Μενελάῳ (Σοφοκλῆς δὲ ἀποσκόλυπτε τὸ ἀποκόλουε ἐν Μώμῳ corr. Ellendtius).

388

ἄρπην

Anecd. Bekk. p. 446, 12: ἄρπην· δρέπανον. Σοφοκλῆς Μώμῳ (νόμῳ cod.) σατυρικῶ.

ΝΑΤΗΛΙΟΣ ΚΑΤΑΠΛΕΩΝ ET ΝΑΤΗΛΙΟΣ ΠΤΡΚΑΕΤΣ

Nauplium καταπλέοντα memorant Scholia Plat., Hesychius, Stephanus Byzantius (fr. 389—392). Argumenti summam repetiverim ex verbis Schol. Eur. Or. 422: λίθοις φονεύεται ὁ Παλαμήδης· Ναύπλιος δὲ ἀκούσας ἦλθεν εἰς Ἴλιον δικάσαι τὸν φόνον τοῦ παιδός. Huic dramati adscripserim fr. 396 et 397. Πυρκαεὺς Nauplii argumentum cognoscitur ex Hygini fab. 116: *Ilio capto et divisa praeda Danai cum domum redirent, — ad saxa Capharea naufragium fecerunt. — noctu cum fidem deorum inplorarent, Nauplius — tanquam auxilium eis adferret, facem ardentem eo loco extulit quo saxa acuta et locus periculosissimus erat. illi — naves eo deduxerunt, quo facto plurimae eorum confractae sunt militesque plurimi cum ducibus tempestate occisi sunt membraque eorum cum visceribus ad saxa inlisa sunt: si qui aulem potuerunt ad terram natare, a Nauplio interficiebantur.* cf. Schol. Eur. Or. 422 et al. Ex hoc dramate petita suspicor fr. 399 et 401. Titulum praeter Herodianum et Hesychium (fr. 393—395) commemorat Pollux 9, 156: ὁ δ' ἐμπρήσας τάχ' ἂν πυρκαεὺς ὀνομάζοιτο, κατ' Αἰσχύλον καὶ Σοφοκλέα οὕτως ἐπιγράψαντας τὰ δράματα, τὸν μὲν τὸν Προμηθεά, τὸν δὲ τὸν Ναύπλιον.

389

Ζεῦ πανσίλυπε καὶ Διὸς σωτηρίου
σπονδὴ τρίτου κρατῆρος

Schol. Pind. Isthm. 6, 10: τὸν δὲ τρίτον κρατῆρα Διὸς σωτήρος ἔλεγον, καθὰ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ 'Ζεῦ — κρατῆρος'. Schol. Plat. p. 921 b 21: τρίτον τῷ Διὶ σπένδεται τε καὶ ὁ κρατὴρ τρίτος τίθεται. Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ 'Ζεῦ — κρατῆρος'. cf. Schol. Plat. p. 916 a 22: τὸ τρίτον τῷ σωτήρι] ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται τοῦ (malim ἐκ τοῦ) ἐν ταῖς συνουσίαις ἔθους. Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ καταπλέοντι. Hesych. 2 p. 1421: τρίτος κρατῆρ. Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ καταπλέοντι.

390

ἀλλ' ἀσπιδίτην ὄντα καὶ πεφραγμένον

Stephanus Byz. p. 135, 5: 'Ἀσπίς — τὸ δὲ ἀσπιδίτης καὶ ἀσπιδουῆχος Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ καταπλέοντι 'ἀλλ' — πεφραγμένον' [καὶ] 'ὥς — τοξεύμασι' (fr. 391). quo loco καὶ addidit Meinekius.

391

ὥς ἀσπιδουῆχος ἢ Σκύθης τοξεύμασι

Stephanus Byz. v. fr. 390.

392

ἐπίκοτα

Hesych. 1 p. 1360: ἐπίκοτα· ἐπίμορφα (ἐπίμορφα cod.), ἃ πᾶς ἂν τις (ἀπασαν τίς cod.) μέμψαιτο. Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ καταπλέοντι (ναυκλίῳ καὶ πλέοντι cod.).

393

καὶ πεσσὰ πεντάγραμμα καὶ κύβων βολάς

Pollux 9, 97: ἐπειδὴ δὲ ψῆφοι μὲν εἰσιν οἱ πεπτοί, πέντε δ' ἑκάτερος τῶν παιζόντων εἶχεν ἐπὶ πέντε γραμμῶν, εἰκότως εἴρηται Σοφοκλεῖ 'καὶ πεσσὰ πεντέγραμμα καὶ κύβων βολαί'. Eust. Od. p. 1397, 29: Σοφοκλῆς 'καὶ πεσσὰ πεντάγραμμα καὶ κύβων βολαί'. Verba καὶ πεσσὰ πεντάγραμμα ex Sophocle affert Orion Etym. p. 127, 1: eadem om. poetae nomine Etym. M. p. 666, 18 et Eust. Od. p. 1396, 60. Fabulae nomen servavit Hesych. 2 p. 945: πεσσὰ πέντε γράμματα καὶ κύβων βολάς. Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ πυρκαεῖ. παρ' ὅσον πέντε γραμμαῖς ἔπαιζον.

394

ναύκληρον πλάτην

Hesych. 2 p. 657: ναύκληρον πλάτην· ναυτικήν. Ναυπλίῳ πυρκαεῖ.

395

κάτω κρέμανται σπίζα τέως ἐν ἔρκεσι

Herod. π. μον. λέξ. p. 31, 23: τὰ εἰς ΖΑ λήγοντα θηλυκά, εἰ ἔχοι

πρὸ τέλους δίχρονον, συνεσταλμένον αὐτὸ ἔχει, ὡς τὸ ῥίζα, σήλζα, σπίζα· ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου. Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ (ἀνύπνω cod.) πυρκαεὶ· κάτω — ἔρκεσι· κάτω] ἄκατοι Bergkiius. μοχ σπίζ· ὅπως Dindorfius.

396

οὗτος δ' ἐφεῦρε τεῖχος Ἀργείων στρατῶ,
σταθμῶν ἀριθμῶν καὶ μέτρων εὐρήματα
τάξεις τε ταύτας οὐράνιά τε σήματα.
κάκειν' ἔτευξε πρῶτος ἐξ ἑνὸς δέκα
κάκ τῶν δέκ' αὐθις εὔρε πεντηκοντάδας 5
ὅς χίλι' εὐθύς ὅς στρατοῦ φρυκτωρίαν
ἔδειξε κἀνέφηεν οὐ δεδειγμένα.
ἐφεῦρε δ' ἄστρον μέτρα καὶ περιστροφὰς
ὑπνου φυλάξεις στιθόα σημαντήρια
νεῶν τε ποιμαντήρσιν ἐνθαλασσίοις 10
Ἄρκτου στροφὰς τε καὶ κυνὸς ψυχρὰν δύσιν

Achilles Tatius Isag. ad Phaen. in Petavii Vranol. p. 122 B: Σοφοκλῆς δὲ Παλαμήδει ἀνατίθησιν· λέγοντα γὰρ Ναύπλιον εἰσάγει· οὗτος — δύσιν·. Codicis Vaticani 191 lectiones indicavit H. Keilius Philol. vol. 1 p. 157 sq., codicem Laur. 28, 44 secutus est Victorius (nisi quod vs. 9 σημαντήρια edidit), Victorii exemplar repetiit Petavius. vs. 2 σταθμῶν ἀριθμῶν cod. Vat., στάθμη δ' ἀριθμῶν cod. Laur., σταθμῶν ἀρ. Salmasius. cf. Philostr. Heroic. p. 308, 26: πρὸ γὰρ δὴ Παλαμήδους — οὐδὲ νόμισμα ἦν οὐδὲ σταθμὰ καὶ μέτρα οὐδὲ ἀριθμεῖν (ἀριθμοί E). vs. 3 post vs. 8 transponendum esse coniecit Scaliger. vs. 6 ὅς χίλια εὐθύς Vat. 191. temptabam καὶ χιλιοστῦς. Keilius post εὐθύς versum excidisse coniecit. στρατοῦ Vat. 191, στρατῶ Laur. vs. 7 et 8 verba ἔδειξε et ἐφεῦρε fortasse sedem mutare debent. vs. 9 φυλάξεις στιθόα Laur., φυλάξ οα Vat., φύλαξιν ἐσθλὰ ci. Keilius, φύλαξι πιστὰ ego. vs. 10 νεῶν libri, νεῶν Blomf. πυμαντήρσιν Vat., πημαντήρσιν Laur., ποιμαντήρσιν Heathius. vs. 11 στροφὰς τε καὶ Laur., στροφ καὶ Vat.

397

ἐπεύχομαι δὲ νυκτὶ τῇ κατουλάδι

Phot. Lex. p. 150, 9: κατουλάδα. Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ ἐπεύχομαι — κατουλάδι· τὴν κατέλλουσαν καὶ κατείργουσαν. — οἱ δὲ τῇ πανωλέθρῳ ἐσομένῃ τοῖς Ἑλλήσιν — ἡ ζοφώδη. Schol. Ap. Rhod. 4, 1695: ἡ σκοτεινὴ νύξ κατουλάς (κατουλάξ L) καλεῖται — παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ναυπλίῳ νυκτὶ (adde τῇ) κατουλάδι·.

398

τῷ γὰρ κακῶς πράσσοντι μυρία μία
νύξ ἐστὶν εὖ παθόντα εἶθ' ἑτέρα θανεῖν.

Stob. Flor. 104, 3: Σοφοκλέους Ναυπλίου. 'τῷ — θανεῖν.' vs. 2 εἶθ' ἑτέρα AB, ἡτέρα M. Non expedio.

399

πάγας ὑποπύρους

Aristid. vol. 1 p. 421: ποίας Ναυπλίου πάγας ὑποπύρους, ὡς ἔφη Σοφοκλῆς, ἄξιον τῇ πυρκαϊᾷ ταύτῃ παραβαλεῖν;

400

ἀνόρεος πόλεμος

Hesych. 1 p. 389: ἀνόρεος πόλεμος· ἀνδρεῖος, ὁ πρὸς τοὺς ἄνδρας. Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ.

401

νυμφικὸν Ἐλύμνιον

Schol. Ar. Pac. 1126: Καλλίστρατος φησὶ τόπον Εὐβοίας τὸ Ἐλύμνιον. Ἀπολλώνιος δὲ ναὸν φησὶν εἶναι πλησίον Εὐβοίας. νυμφικὸν δὲ τινες αὐτὸ φασίν, ὅτι ὁ Ζεὺς τῇ Ἥρᾳ ἐκεῖ συνεγένετο. μέμνηται καὶ Σοφοκλῆς 'πρὸς πέτραις Ἐλυμνίαις', καὶ ἐν Ναυπλίῳ 'νυμφικὸν Ἐλύμνιον'. Suspicio verba πρὸς πέτραις Ἐλυμνίαις ac fortasse haec sola ex Sophoclis Nauplio petita esse.

402

ὀλκία

Pollux 10, 134: καὶ ὀλκία δὲ τὰ πηδάλια ἐν Ναυπλίῳ ὠνόμασε (Sophocles) παρὰ τὸ Ὅμηρον 'ξεστὸν ἐφόλκαιον'. ὀλκεῖα ci. Dindorfius.

ΝΑΥΣΙΚΑΑ Η ΠΛΥΝΤΡΙΑΙ

Ath. I p. 20 F: ἄκρως δὲ ἐσφαίρισεν (Sophocles), ὅτε τὴν Ναυσικάαν καθῆκε. Eust. II. p. 381, 10: Σοφοκλῆς περιάδεται — δεινὸς εἶναι σφαιρίσαι, ὡς ἡ κατ' αὐτὸν ἐδήλωσε δραματικὴ Ναυσικάα. Eust. Od. p. 1553 sq.: ἐπεμελήθησαν ὕστερον σφαιριστικῆς, πόλεων μὲν κοινῇ Λακεδαιμόνιοι — ἰδιωτῶν δὲ Σοφοκλῆς ὁ τραγικός, ὅς καὶ ὅτε, φασί, τὰς Πλυντρίδας ἐδίδασκε, τὸ τῆς Ναυσικάας πρόσωπον σφαῖρα παιζούσης ὑποκρινόμενος, ἰσχυρῶς εὐδοκίμησεν. Argumentum dramatis ex Odysseae libro sexto repetitum est. Probabiliter huc referunt fr. 708.

403

πέπλους τε νῆσαι λινογενεῖς τ' ἐπενδύτας

Pollux 7, 45: ἐπενδύτης — ληπτέον αὐτὸ ἐκ τῶν Σοφοκλέους Πλυντριῶν 'πέπλους — ἐπενδύτας'.

404

ἀναρροιβδεῖ

Hesych. I p. 339 H, v. Aeschlyli fr. 213.

405

λαμπήνη

Pollux 10, 52: ἔστι δὲ τοῦνομα ἡ λαμπήνη ἐν τῇ Σοφοκλέους Νανσικᾷ. cf. Hesych. 2 p. 422: λαμπήνη· εἶδος ἀμάξης ἐφ' ἧς ὀχοῦνται. ἐνίοι ἀπήνη. ἡ ἀρμαμάξης περιφανοῦς βασιλικῆς.

ΝΙΟΒΗ

Eust. II. p. 1367, 22: ἡ συμφορὰ δὲ αὐτῆς (sc. Νιόβης) κατὰ μὲν τινὰς ἐν Λυδία, κατὰ δὲ τινὰς ἐν Θήβαις γενέσθαι λέγεται. Σοφοκλῆς δὲ τοὺς μὲν παῖδας αὐτῇ ἐν Θήβαις ἀπολέσθαι φησὶν, αὐτὴν δὲ εἰς Λυδίαν ἐλθεῖν. Lutat. in Stat. Theb. 6, 124 p. 203: Niobe secundum Homerum duodecim filios habuit, Sophocles autem dicit eam quatuordecim habuisse. Schol. Eur. Phoen. 159: Σοφοκλῆς ἐν Νιόβῃ ἑπτὰ φησὶν αὐτὰς εἶναι (sc. filias Niobes) καὶ τοὺς ἄρσενας. Sophocleam fabulam respicere videtur Ar. Vesp. 579: καὶν Οἶαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει πρὶν ἂν ἡμῖν ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας. ubi Scholia: τραγικὸς ὑποκριτὴς ὁ Οἶαγρος —. καὶ γὰρ ὑπεκρίθη τὴν Νιόβην ἢ Σοφοκλέους ἢ Αἰσχύλου. Valckenarius huc rettulit versus adespotos Plutarchi Mor. p. 691 D.

406

ἡ γὰρ φίλη ἐγὼ τῶνδε τοῦ προφερέτερου

Schol. II. E, 533 et Schol. Od. Θ, 186 de forma ἡ *cram* ab veteribus Atticis usurpata: καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ 'ἡ γὰρ — προφερέτερου'.

407

ὦ ἄμφ' ἐμοῦ στείλαι

Plut. Mor. p. 760 D: τῶν μὲν γὰρ τοῦ Σοφοκλέους Νιοβιδῶν βαλλομένων καὶ θνησκόντων ἀνακαλεῖται τις οὐδένα βοηθὸν ἄλλον οὐδὲ σύμμαχον ἢ τὸν ἐραστήν 'ὦ ἄμφ' ἐμοῦ στείλαι'. Κλεόμαχον δὲ τὸν Φαρσάλιον ἴστε δῆπουθεν ἐξ ἧς αἰτίας ἐτελεύτησεν κτέ. Poeta quid scripserit, ex huius loci corruptela non licet assequi, sed videtur haud fortuitum esse quod verba

οὐδένα βοηθὸν ἄλλον οὐδὲ σύμμαχον

trimetrum efficiunt. Nomen βοηθός rarum Atticis poetis, non inauditum. Ceterum huc spectat Ath. XIII p. 601 A: Αἰσχύλος μέγας ὢν ποιητὴς καὶ Σοφοκλῆς ἦγον εἰς τὰ θεάτρα διὰ τῶν τραγωδιῶν τοὺς ἔρωτας, ὁ μὲν τὸν Ἀχιλλέως πρὸς Πάτροκλον, ὁ δ' ἐν τῇ Νιόβῃ τὸν τῶν παίδων.

408

δερμηστής

Harpoer. p. 54, 25: δερμιστής — Δίδυμος μὲν ἀποδίδωσι τὸν σκώληκα οὕτω λέγεσθαι τῷ Σοφοκλεῖ ἐν Νιόβῃ, ἐν ζ' τῆς ἀπορουμένης λέξεως, Ἀρίσταρχος δὲ τὸ Σοφοκλεῖον ἐξηγούμενος τὸν ὄφιν ἀπέδωκε. μήποτε δὲ μᾶλλον ἂν εἴη ὅστις τὰ δέρματα ἐσθίει. Hesych. 1 p. 918: δερμηστής· ὁ σκώληξ ἢ ὁ σῆς (ἢ ὁ σκῦς cod.) ὁ τὰ δέρματα ἐσθίων. Ἀρίσταρχος ὄφιν.

409

ἔλυμοι

Ath. IV p. 176 F: τοὺς γὰρ ἐλύμους αὐλοὺς, ὧν μνημονεύει Σοφοκλῆς ἐν Νιόβῃ τε καὶ Τυμπανισταῖς, οὐκ ἄλλους τινὰς εἶναι ἀκούομεν ἢ τοὺς Φρυγίους.

410

κρόκος

Schol. Soph. Oed. C. 684: καὶ τῇ Νιόβῃ ὁ Σοφοκλῆς τὸν κρόκον ἄντικρυς τῇ Δήμητρὶ ἀνατίθεται.

ΝΙΠΤΡΑ ἢ ΟΔΤΣΣΕΥΣ ΑΚΑΝΘΟΠΛΗΞ

ΞΟΑΝΗΦΟΡΟΙ

Titulus suspectus est.

411

Schol. Aesch. Sept. 304: εἴρηται δὲ καὶ ἐν Ξοανηφόροις Σοφοκλέους ὡς οἱ θεοὶ ἀπὸ τῆς Ἰλλίου φέρουσιν ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ ἐαυτῶν ξόανα, εἰδότες ὅτι ἀλλσκεται. Haec e Laocoonte repetita esse credibile est, vide fr. 343.

ΟΔΤΣΣΕΥΣ ΑΚΑΝΘΟΠΛΗΞ ἢ ΝΙΠΤΡΑ

Sophoclis vestigia legit Pacuvius in Niptris. Cicero Tusc. 2, 21, 49: *non nimis in Niptris ille sapientissimus Graeciae saucius lamentatur vel modice potius: pedetentim, inquit, et sedato nisu, ne succussu arripiat maior dolor. Pacuvius hoc melius quam Sophocles; apud illum enim perquam flebiliter Ulixes lamentatur in vulnere. Hinc intellegitur Photii et Suidae Νίπτρα (fr. 420) indicare drama quod ceteris dicitur Ὀδυσσεὺς ἀκανθοπλήξ, cuius argumentum fuit Ulixes ἀκάνθη τρυγόνος θαλασσίας a Telegono filio vulneratus et occisus. Qua de re alii alia tradunt, cf. Eust. Od. p. 1676, 44 Hygin. fab. 127 Argum. Odyss. in Schol. ed. Buttm. p. 5 sq. Huic dramati Brunkius adscripsit fr. 776 et 877. Eodem auctore huc rettulerim locum Aristotelis Poet. 14 p. 1453 b 23: ἔστι δὲ πρᾶξαι μὲν, ἀγνοοῦντας δὲ πρᾶξαι τὸ δεινόν, εἰθ' ὕστερον ἀναγνωρίσαι τὴν φίλαν, οἷον ὁ Σοφοκλέους Οἰδίπους. τοῦτο μὲν οὖν ἔξω τοῦ δράματος· ἐν δ' αὐτῇ τῇ τρα-*

γῶδιά, οἷος ὁ Ἀλκμαίων ὁ Ἀστυδάμαντος ἢ ὁ Τηλέγονος ὁ ἐν τῷ τραυματίᾳ Ὀδυσσεῖ.

. 412

νῦν δ' οὔτε μ' ἐκ Δωδῶνος οὔτε Πυθικῶν
γν... τις ἂν πείσειεν

Stephanus Byz. p. 247 sq.: Δωδώνη — λέγεται καὶ Δωδών, ἧς τὴν γενικὴν Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλήγι 'νῦν — πείσειεν', καὶ δοτικὴν 'Δωδῶνι — βροτῶν' (fr. 413). vs. 1 εἰς codex, ἐκ Meinekii, qui vs. 2 proposuit γῆρὺς τις ἂν πείσειεν ἐξ ἐδωλλῶν vel προφῆτις ἂν πείσειεν ἐκ δόμων φάτις. Fortasse γν[άων] τις ἂν πείσειεν legendum.

413

Δωδῶνι ναίων Ζεὺς ὁμῖος βροτῶν

Stephanus Byz. p. 248, 2 allatus ad fr. 412. ὁμῖος] ὁμέστιος Tunnelius parum probabiliter.

414

τὰς θεσπιωδοὺς ἱερέας Δωδωνίδας

Stephanus Byz. p. 248, 21: Δωδώνη — τῆς μέντοι Δωδώνης Δωδωναῖος — τὸ θηλυκὸν Δωδωνίς ἀπὸ τοῦ Δωδώνη, ὡς Παλλήνη Παλληνίς. — Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλήγι 'τὰς — Δωδωνίδας'. ἱερέας cod., ἱερίας Dindorfius.

415

καὶ τὸν ἐν Δωδῶνι παῦσον δαίμον' εὐλογούμενον

Iohannes Alex. de acc. p. 12, 3: Δωδώνη Δωδῶνι· ὁ (l. ὡς) Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλήγι 'καὶ τὸν — δαῖμον εὐλογούμενον'. ubi δαίμον' εὐλογούμενον correxit Blochius, παῦσον in πᾶσι mutandum suspicor.

416

εἰ μὲν τις οὖν ἔξεισιν· εἰ δὲ μή, λέγε.

Schol. Il. A, 137 in Anecd. Paris. vol. 3 p. 5, 3 et p. 274, 31: Σοφοκλῆς ἐν Ἀκανθοπλήγι 'εἰ μὲν — λέγε'. Eust. Il. p. 66, 34: καὶ Σοφοκλῆς 'εἰ μὲν — λέγε'.

417

ποδαπὸν τὸ δῶρον ἀμφὶ φαιδύμοις ἔχων
ῶμοις;

Schol. Dionys. Thr. p. 872, 21 et Anecd. Oxon. vol. 4 p. 330, 8: Σοφοκλῆς οὖν (οὖν om. ed. Bekk.) ἐν Ὀδυσσεῖ Ἀκανθοπλήγι τῷ (δὲ addit ed. Bekk.) ποδαπὸς ἀντὶ τοῦ ποῖος χρησάμενος ἀκυρολογεῖ (ἀκριβολογεῖ male ed. Bekk.) 'ποδαπὸν — ῶμοις'.

418

ᾧμοις ἀθηρόβρωτον ὄργανον φέρων

Schol. Od. A, 128: ἀθηρηλοιγόν — Σοφοκλῆς ἀπεδέξατο τῆς ἀθήρης κίνηθρον, λέγων οὕτως ‘ᾧμοις — φέρων’. Eust. Od. p. 1675, 52: Σοφοκλῆς δέ, φασί, παραφράζων τὸ Ὀμηρικὸν φησὶν ‘ᾧμοις — φέρων’. Fabulam prodit Hesych. 1 p. 128: ἀθηρόβρωτον ὄργανον· τὴν τορύνην ἢ τὴν ἀθήραν (ἀ. θηράν codex) ἀνακινουῖσι. Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλήγι (ἀκανθοπλήγει cod.).

419

ἐλαιάεσσα νηδύς

Hesych. 1 p. 1160: ἐλαιάεσσα νηδύς (ἐλαιάδεσσαν ἡδύς cod.). Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλήγι. ἥτοι λαιάεσσα, ἀντὶ τοῦ σκαιά, ἀγρία (σκαιάγρια cod.). ἢ ἀπὸ τοῦ ληΐζεσθαι, πάντα ληιζομένη καὶ κατεσθίουσα· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου, λιπαρά (λιπρά cod.). Phot. Lex. p. 298, 1: νηδύς ἐλαιάεσσα (νηδύς· ἐλαῖα ἔσσα cod.). ἐπὶ Κύνλωπος· Σικελή· ἀπὸ Ἰβλῆς τῆς ἐλαιηρᾶς. Hesych. 2 p. 675: νηδύς ἐλαιάεσσα (ἐλαιάεσσα cod.). ἀπὸ μέρους μιᾶς πόλεως τῆς ἐλαιηρᾶς Ἰβλῆς.

420

τὴν παρουσίαν

τῶν ἐγγύς ὄντων

Phot. Lex. p. 400, 6 et Suidas: παρουσία — καὶ ἐπὶ τοῦ παρεῖναι δὲ τάσσεται, ὥς καὶ ἐν τοῖς Νίπτροις Σοφοκλέους ‘τὴν — ὄντων’.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ

‘Argumentum fuit Vlixes furorem simulans, ne ad Troiam navigare cogeretur, et a Palamede fraudis convictus’. BRUNCKIUS. Cf. praeter alios Hygin. fab. 95.

421

πάντ’ οἶσθα, πάντ’ ἔλεξα τάντεταλμένα·

μῦθος γὰρ Ἀργολιστὶ συντέμνειν βραχύς.

Schol. Pind. Isthm. 6, 87: σύντομοι δὲ οὐ μόνον Λάκωνες, ἀλλὰ καὶ Ἀργεῖοι. Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ μαινομένῳ ‘πάντ’ — βραχύς’.

422

ἐμπερής

Hesych. 1 p. 1200: ἐμπερής (ἐμπέραμος ed.). ἔμπειρος. Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ μαινομένῳ.

423

ἡμάλαψε

Hesych. 1 p. 1628: ἡμαλάψαι· κρύψαι, ἀφανίσαι. Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ μαινομένῳ. Scribendum ἡμάλαψεν· ἔκρυψεν, ἡφάνισε. cf. Phot. Lex. p. 68, 3: ἡμάλαπτειν· ἔκρυπτειν, ἡφάνιζεν.

424

θρεκτοῖσι νόμοις

Hesych. 1 p. 1730: θρεκτοῖσι νόμοις· ἀντὶ τοῦ τροχαίοις (τροχαῖος cod.). Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ μαινομένῳ. ἔνιοι δὲ κρεκτοῖσι (κρεκτοῖς cod.). Nisi fallor, κρεκτοῖσι vera erat lectio.

425

θριάζειν

Hesych. 1 p. 1732: θριάζειν· φυλλολογεῖν, ἐνθουσιᾶν, ἐνθουσιάζειν. Εὐριπίδης Λικυμνίῳ καὶ Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ μαινομένῳ.

426

μάγνον

Phot. Lex. p. 240, 10: μάγνον. Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ· [τὸν μέγαν.] τὸν ἀπομάσσοντα καὶ καθαίροντα. Verba τὸν μέγαν delet Ellendtius, alii τὸν μαγέα vel τὸν μάγον scribendum coniciunt. Vter Vlixes dicatur incertum est.

ΟΙΝΟΜΑΟΣ ἢ ΙΠΠΟΔΑΜΕΙΑ

Hippodamiam a Stobaeo laudatum (fr. 428) non diversam esse ab Oenomao vidit Brunckius. De argumento fabulae cf. Hygin. fab. 84 Schol. Il. B, 104 al. Attius in Oenomao nescimus utrum Sophoclis an Euripidis vestigia presserit. Sophocleo in dramate Oenomai personam egit Aeschines orator, unde dictus est a Demosthene de Cor. § 242: αὐτοτραγικὸς πύθηκος, ἀρουραῖος Οἰνόμαος. cf. Hesych. 1 p. 546: ἀρουραῖος Οἰνόμαος· Δημοσθένους Αἰσχλίνην οὕτως ἔφη, ἐπεὶ κατὰ τὴν χώραν περινοστώων ὑπεκρίνετο Σοφοκλέους τὸν Οἰνόμαον. Similiter Anecd. Bekk. p. 184, 3 p. 211, 32. Plura hac de re Vitae Aeschinis in Biogr. p. 266, 19 et imprimis p. 269, 26: Δημοχάρης δ' ὁ ἀδελφιδουὺς Δημοσθένους — φησὶν Ἰσχάνδρου τοῦ τραγωδοποιοῦ (τραγωδοῦ recte Wagner) τριταγωνιστὴν γενέσθαι τὸν Αἰσχλίνην καὶ ὑποκρινόμενον Οἰνόμαον διώκοντα Πέλοπα αἰσχροῶς πεσεῖν καὶ ἀναστῆναι ὑπὸ Σαννίωνος τοῦ χοροδιδασκάλου — καὶ μετὰ Σωκράτους καὶ Σιμύλου τῶν κακῶν ὑποκριτῶν ἀλᾶσθαι κατ' ἀγρούς. Adde Demosth. de Cor. § 180, quo de loco Hermogenes Rhett. vol. 3 p. 350 cum scholiis Maximi Plan. vol. 5 p. 541 sq.

427

ἡ μὲν ὥς ἔθασσον', ἡ δ' ὥς ἔτέκοι παῖδα.

Apollonius de Pronom. p. 70 B de forma ἔ disputans: ἀξιοπιστότερός τε ὁ Σοφοκλῆς μάρτυς χρησάμενος ἐν Οἰνομάῳ 'εἰ μὲν ὥσει

θασσωνα ειδωσ ειτεκοι παιδα'. Schol. Il. X, 410: τινες τὸ ὥσει διὰ τοῦ I γράφουσι καὶ δασύνουσι, ἀντωνυμίαν ἐκδεχόμενοι τρίτου προσώπου ἀντὶ τοῦ ὥς αὐτῇ. ἀλλ' οὐ χρηται αὐτῇ ὁ ποιητής. Σοφοκλῆς Οἰνομάῳ 'ἡ μὲν ὥσει θάσσο. ἡ δὲ ὥσιτέξου παῖδα'. ἔστιν οὖν διφί (διφορούμενον H. Iacobi). Poetae verba restituit Dindorfius addens: 'loquitur de duabus matribus, quarum sui utraque filii celeritatem praedicabat'. παῖδ' ἡ μὲν — τέκοι ci. Bergkii.

428

ὄρκου δὲ προστεθέντος ἐπιμελεστέρα
ψυχὴ κατέστη· δισσὰ γὰρ φυλάσσεται,
φίλων τε μέμψιν κείς θεοὺς ἀμαρτάνειν.

Stob. Flor. 27, 6: Σοφοκλέους Ἰπποδαμείας. 'ὄρκου — ἀμαρτάνειν'. vs. 1 προστεθέντος AMVindob. vs. 3 καὶ εἰς M.

429

Σκυθιστὶ χειρόμακτρον ἐκκεκαρμένος

Ath. IX p. 410 C: χειρόμακτρον δὲ καλεῖται ὃ τὰς χεῖρας ἀπεμάττοντο ὠμολίνῳ — Σοφοκλῆς Οἰνομάῳ 'Σκυθιστὶ — ἐκκεκαρμένος'. Hesych. 2 p. 1222: Σκυθιστὶ χειρόμακτρον (Σκυθὶς τίχειρόμακτρον cod.). οἱ Σκύθαι τῶν λαμβανομένων πολλοῖς ὦν (τῶν λαμβ. ἐν πολέμοις ἀνθρώπων ci. Lenner.) τὰς κεφαλὰς ἐκδέροντες ἦσαν (ἐκδ. τοῖς δέρμασιν ci. Lenner.) ἀντὶ χειρομάκτρων ἐχρῶντο. cf. Schol. Pind. Isthm. 4, 92: τὸν Ἀνταῖον φησὶ τῶν ξένων τῶν ἡττωμένων τοῖς κρανίοις ἐρέφειν τὸν τοῦ Ποσειδῶνος ναόν· τοῦτο γὰρ ἱστοροῦσι τὸν Θρᾷκα Διομήδην ποιεῖν — οἱ δὲ Οἰνόμαον, ὥς Σοφοκλῆς.

430

τοιάνδ' ἐν ὄψει λίγγα θηρατηρίαν
ἔρωτος, ἀστραπὴν τιν' ὀμμάτων ἔχει·
ἐκθάλλεται μὲν αὐτός, ἐξοπτὰ δ' ἐμέ,
ἶσον μετρῶν ὀφθαλμόν, ὥστε τέκτονος
παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανών. 5

Ath. XIII p. 564 B: Σοφοκλῆς δὲ πον περὶ τοῦ κάλλους τοῦ Πέλοπος διαλεγομένην ποιήσας τὴν Ἰπποδάμειαν φησὶ 'τοιάνδ' — κανών'. vs. 1 λίγγα ABV, λύγκα C, ἴγγα PL, λίγγα Erfurdlius recte, quamquam Hesychius 2 p. 503: λύγξ — τόξον. vs. 3 εἶθ' ἄλλεται PVL, ἢ θ' ἄλλεται B, ἐνθάλλεται Ruhnkenius coll. Phryn. Bekk. p. 40, 20: ἐνθάλλεσθαι ἔρωτι· οἷον καίεσθαι ὑπὸ ἔρωτος. quo loco Bekkerus ἐκθάλλεσθαι edidit, quod verbum h. l. restituit Ellendtius. mox δὲ με libri, δ' ἐμέ Brunck. vs. 4 μετρῶν Valck., μέτρων PVL, μέτρον B. ὥστε A, ὥς PVL.

431

διὰ ψήκτρας σ' ὄρω
ξανθὴν καθαίρουθ' ἵππον αὐχμηρᾶς τριχός.

Pollux 10, 55: τὴν δὲ ψήκτραν — Σοφοκλῆς ἐν Οἰνομάῳ 'διὰ — τριχός'.

432

γενοίμαν ἀετὸς ὑσιπέτας,
ὥς ἂν ποταθείην ὑπὲρ ἀτρυγέτου
γλανκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.

Ar. Av. 1337: 'γενοίμαν — λίμνας'. ubi Scholia: γενοίμαν ἀετὸς] — ἐν τοῖς Καλλιστράτου ταῦτα ἐξ Οἰνομάου τοῦ Σοφοκλέους.

433

πλήθουσι γάρ τοι κἀνέμων διέξοδοι
θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν τόκος παρῇ.

Diog. L. 4, 35 (cf. Suid. v. διέξοδοι et Zon. Lex. v. διέξοδος p. 517): πρὸς δὲ τὸν δανειστικὸν καὶ φιλόλογον εἰπόντα τι ἀγνοεῖν ἔφη (Arcesilaus) 'λήθουσι γάρ — παρῇ'. ἔστι δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ Οἰνομάου τοῦ Σοφοκλέους. Eosdem versus om. p. et fab. n. habet Plut. Mor. p. 718 A. vs. 1 πλήθουσι Plut., λήθουσι substituit Arcesilaus. vs. 2 τόκος παρῇ] παρῇ τόκος Plut.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ

De argumento cf. Hygin. fab. 105, quem locum afferemus in Euripidis Palamede.

434

εὐφημος ἴσθι μοῦνον ἐξορμωμένη

Ammon. de diff. vocab. p. 76: ἴσθι καὶ γίνωσκε διαφέρει. — τάσσουσι δὲ ὅμως καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδίου (γίνου Valck.) τὸ ἴσθι. Σοφοκλῆς ἐν Παλαμήδῃ 'εὐφημος — ἐξορμωμένη'. ἀντὶ τοῦ γίνου. Verba Σοφοκλῆς ἐν Παλαμήδῃ vulgo omissa addit codex Musei Britannici.

435

οὐ λιμὸν οὗτος τῶνδ' ἀπῶσε, σὺν θεῷ
εἰπεῖν, χρόνου τε διατριβὰς σοφωτάτας
ἐφεῦρε φλοίσβου μετὰ κοπὴν καθημένοις,
πεσσοὺς κύβους τε τερπνὸν ἀργίας ἄκος;

Eust. II. p. 228, 6: Παλαμήδους ἐπινοησαμένου κυβέλαν καὶ πεττεῖαν ἐν Ἰλίῳ εἰς παραμύθιον λιμοῦ κατασχόντος τὴν στρατιὰν λίθος ἐκεῖ ἐδείκνυτο, καθὰ Πολέμων ἱστορεῖ, ἐφ' οὗ ἐπέσσευον. τῆς δὲ τοιαύτης ἐπινοίας τοῦ Παλαμήδους καὶ τῆς εὐρέσεως δὲ τοῦ χρόνου, ἣν

καὶ αὐτὴν ἐκεῖνος ἐσοφίσατο, μάρτυρα παράγουσι Σοφοκλῆν, ὃς ἐν δράματι ὁμωνύμῳ τῷ εὐρετῇ Παλαμήδῃ φησὶν· ‘οὐ λιμὸν — ἄκος;’ vs. 1 τόνδ’ Eust., τῶνδ’ Scaliger. vs. 4 iterum Eust. Od. p. 1397, 9: ὁ δὲ τὰ περὶ Ἑλληνικῆς παιδιᾶς γράψας διαφορὰν καὶ αὐτὸς εἰδὼς κύβων καὶ πεσσῶν — παράγει Σοφοκλέους μὲν ἐκ Παλαμήδους — τὸ ‘ἐκεῖνος ἐφεῦρε πεσσούς — ἄκος’. Ad Nauplium hos versus rettulit Brunckius propter fr. 396, quod Palamedi adscribit Fr. Vater de Soph. Alead. p. 27 sq.

436

ἄκεστρον

Hesych. 1 p. 189: ἄκεστρον· φάρμακον. Σοφοκλῆς Παλαμήδῃ.

437

δροπά

Hesych. 1 p. 1035: δροπά· δρεπτά. Σοφοκλῆς Παλαμήδῃ (παλαμήδι cod.). cf. Suidas: δρωπακίζω — δρωπτὰ γὰρ τὰ δρεπτά. ubi nonnulli libri cum Zon. Lex. p. 572 δρωπά.

ΠΑΝΔΩΡΑ Η ΣΦΥΤΡΟΚΟΠΟΙ

Duplicem dramatis, ut videtur, satyrici titulum prodidit Hesychius (fr. 442). De argumento cf. Hygin. fab. 142. Probabiliter Hermannus huc refert fr. 759.

438

καὶ πρῶτον ἄρχον πηλὸν ὀργάζειν χεροῖν

Schol. codicis E in Hippocr. vol. 5 p. 480 ed. Littr.: ὀργασμός, μαλαγμός. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πανδώρα (πανδάρῳ cod.) λέγων ‘καὶ — χεροῖν’. ἄρχον codex E, ἄρχον olim edebatur. πῖλον codex E. Phryn. Bekk. p. 53, 31: ὀργάζειν πηλόν· τὸ διαβρέχειν. οὕτω γὰρ τὸ ὑγραίνειν οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι. Pollux 7, 165: λέγεται δὲ καὶ πηλὸν ὀργάζειν. Cf. fr. 714.

439

καὶ πληῖρες ἐκπιόντι χρύσειον κέρασ
τρίψει γέμοντα μαλθακῆς ὑπ’ ὠλένης.

Ath. IX p. 476C: καὶ τῶν ποιητῶν δὲ πολλοὶ παράγουσι πίνοντας τοὺς ἀρχαίους κέρασι — καὶ Σοφοκλῆς Πανδώρα ‘καὶ πληῖρες — ὠλένης’. Versus vario modo temptati certam medelam non admittunt.

440

βλιμάζειν

Schol. Hippocr. (vol. 5 p. 204 Littr.) in Darembergii Notices et Extr. des Manuser. méd. 1 p. 214: ἐβλιμάσθη — παρὰ τὸ βλίσσειν, ὃ ἐστὶ μαλαίττειν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισι φησὶν ‘εἴτα λαβόντες πω-

λοῦσ' ἁώρους, ἐπ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες' (Av. 530). ὁμοίως καὶ Σοφοκλῆς μέμνηται τῆς λέξεως ἐν Πανδώρα. Schneidewinus suspicatur Sophoclem citari de verbo βλίσσειν (fr. 705).

441

ἐνουρήθρα

Pollux 10, 44: ἁμῖς, ἣν Σοφοκλῆς ἐν Πανδώρα ἐνουρήθραν καλεῖ. Fere eadem Anecd. Paris. vol. 4 p. 12, 13 et Schol. Hermog. vol. 7 p. 735 (Anecd. Oxon. vol. 4 p. 60). ἐνουρήθραν Pollux et Schol. Hermog., ἐνουρήθρον Anecd. Paris.

442

χήλευμα

Hesych. 2 p. 241: κεχήλωμαι· πόδας δέδεμαι — καὶ χήλευμα (χήλωμα Brunckius) τὸ σπαρτίον (σπήτιον cod.). Σοφοκλῆς Πανδώρα ἢ Σφυροκόποις.

ΠΕΛΙΑΣ

Πελίαν eandem esse fabulam ac Ριζοτόμους coniecit Boettigerus: Hermannus titulum corruptum existimans ἐν Πηλεῖ pro ἐν Πελία scribendum esse suspicatus est.

443

λευκὸν αὐτὴν ὥδ' ἐπαίδευσεν γάλα

Erotian. Gloss. Hippocr. p. 304: παιδικὸν πάθος] παιδείαν νῦν τὴν παιδοτροφίαν. ὅθεν καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πελία φησὶ 'λευκὸν — γάλα'. λευκὸν] λουκὸν codex Paris. 2614, οὐ λευκὸν Welcker, ego λύκειον malim. ὅδ' ἐπαίδευσε libri, ὥδ' ἐπαίδευσεν Welcker.

ΠΗΛΕΥΣ

Argumentum videtur fuisse Peleus ab Archandro et Architele Acasti filiis pulsus. Schol. (cod. Vat. 909) Eur. Tro. 1118: ὁ μὲν Εὐριπίδης ὑπὸ Ἀκάστου φησὶν ἐκβεβλησθαι τὸν Πηλέα· εἰσὶ δὲ οἱ φασὶν ὑπὸ τῶν δύο αὐτοῦ παίδων Ἀρχάνδρου καὶ Ἀρχιτέλους κατὰ τὸν καιρὸν ὃν ἔμελλον Ἕλληνες ἐξ Ἰλλίου ἐπανιέναι, ἐξεληλάσθαι. Horatius Epist. 2, 3, 95: et tragicus plerumque dolet sermone pedestri Telephus et Peleus, cum pauper et exul uterque proicit ampullas et sequipedalia verba. Aristot. Poet. c. 18 p. 1456 a 2: τραγωδίας δὲ εἶδη εἰσὶ τέτταρα· τοσαῦτα γὰρ καὶ τὰ μέρη ἐλέχθη. ἡ μὲν πεπλεγμένη — ἡ δὲ παθητική — ἡ δὲ ἡθική, οἷον αἵ τε Φθιώτιδες καὶ ὁ Πηλεὺς.

444

Πηλέα τὸν Αἰάκειον οἰκουρὸς μόνῃ
γερονταγωγῷ κάναπαιδεύω πάλιν·
πάλιν γὰρ αὐθις παῖς ὁ γηράσκων ἀνὴρ.

Clemens Alex. Strom. VI p. 748: Σοφοκλέους ἐν τῷ Πηλεΐ 'Πηλέα — ἀνὴρ'. Schol. Ar. Nub. 1417: Σοφοκλῆς Πηλεΐ 'Πηλέα — ἀνὴρ'. vs. 2 expressit Ar. Eq. 1099: καὶ νῦν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ γερονταγωγεῖν κἀναπαιδεύειν πάλιν. ubi Scholia: ὅλον δὲ τὸ λαμβικὸν παρώδησεν ἀπὸ τοῦ Πηλέως Σοφοκλέους. Trypho Rhett. vol. 8 p. 741 (cf. Moschor. Opusc. p. 78): ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ 'γερονταγωγῶ κἀναπαιδεύω πάλιν'. Cocondrius Rhett. vol. 8 p. 784: καὶ Σοφοκλῆς ἀπὸ τοῦ παιδαγωγῶ γερονταγωγῶ. cf. Com. anon. vol. 4 p. 674: γερονταγωγῶν κἀναμισθαρνεῖν διδούς.

445

τὸ μὴ γὰρ εἶναι κρεῖσσον ἢ τὸ ζῆν κακῶς.

Stob. Flor. 121, 9: Σοφοκλέους Πηλέως. 'τὸ μὴ — κακῶς'. Similiter in Pirithoo fr. 599 Euripides: οὐκ οὖν τὸ μὴ ζῆν κρεῖσσόν ἐστ' ἢ ζῆν κακῶς;

446

ὁμορροθῶ, συνθέλω,
συμπαραινέσας ἔχω

Ar. Av. 851: 'ὁμορροθῶ — ἔχω', προσόδια μεγάλα σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν· ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἔνεκεν προβάτιόν τι θύειν. ubi Scholia: ὁμορροθῶ] Σοφοκλέους ἐκ Πηλέως· ἀντὶ τοῦ τὸ αὐτὸ φρονῶ. Quid Sophocles dixerit parum constat.

447

ἴτω δὲ Πυθιάς βοά.

Ar. Av. 857: ἴτω ἴτω, ἴτω δὲ Πυθιάς βοά. ubi Scholia: Πυθιάς βοά] — καὶ τοῦτο δὲ ἐκ Πηλέως. Sophoclis Peleum dici docet annotatio vs. 851.

448

βοάσομαι τᾶρα τὰν ὑπέρτονον

Ar. Nub. 1154: βοάσομαι τᾶρα τὰν ὑπέρτονον βοάν. ἰώ, κλάετ' ὠβολοσιτάται κτλ. ubi Scholia: παρὰ τὰ ἐκ Πηλέως Εὐριπίδου (Σοφοκλέους V). Eadem verba Phrynichus Com. vol. 2 p. 598 expressisse traditur.

449

βασιλεὺς χώρας τῆς Δωτιάδος

Stephanus Byz. p. 257, 9: Δωτίον, πόλις Θεσσαλίας — ὁ πόλιτος Δωτιεύς — τὸ θηλυκὸν — Δωτιάς, ὡς Ἰλιάς τοῦ Ἰλιεύς. Σοφοκλῆς ἐν Πηλεΐ 'βασιλεὺς — Δωτιάδος'.

450

μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, μὴ μ' ἔλῃς ἄνευ δορός.

Ar. Thesm. 870: μὴ ψεύσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος. ubi Scholia: σύνηθες τὸ σχῆμα. Μένανδρος 'οἶσθ' ὃ ποίησον'. Σοφοκλῆς Πηλεῖ 'μὴ ψεύσον — δορός'. Respicit Antiatt. p. 107, 30, vide fr. 454. Sophoclis et Aristophanis versus confudit Suidas v. ψεύσον.

451

καὶ ξηραλοιφῶν εἵματος διὰ πτυχῶν

Harpoer. p. 134, 5: ξηραλοιφεῖν — τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεισθαι — Σοφοκλῆς Πηλεῖ (πῆλε AB) 'καὶ — πτυχῶν'.

452

Κυκνῖτις

Stephanus Byz. p. 392, 5: Κυκνῖτις (χώρα Θεσσαλίας addi iubet Meinekios), ἧς ὁ Κύκνος ἐβασίλευσε. Σοφοκλῆς ἐν Πηλεῖ.

453

λιποψυχεῖν

Antiatt. p. 106, 13: λιποψυχεῖν· Σοφοκλῆς Πηλεῖ.

454

μὴ νόμισον

Antiatt. p. 107, 30: μὴ νόμισον· ἀντὶ τοῦ μὴ νομίσης. Σοφοκλῆς Πηλεῖ. καὶ 'μὴ ψεύσον' (fr. 450).

ΠΑΤΝΤΡΙΑΙ v. ΝΑΤΣΙΚΑΑ

ΠΟΙΜΕΝΕΣ •

Summam argumenti indicare videtur Proclus Chrestom. ed. Gaisf. p. 475: ἔπειτα ἀποβαίνοντας αὐτοὺς εἰς Ἴλιον εἵργουσιν οἱ Τρῶες, καὶ θνήσκει Πρωτεσίλαος ὑφ' Ἑκτορος. ἔπειτα Ἀχιλλεὺς αὐτοὺς τρέπεται ἀνελὼν Κύκνον τὸν Ποσειδῶνος. Probabiliter Welcker huic dramati adscripsit fr. 720 et 743. 'Fabula ex illo genere fuit, quod satyrorum locum tenebat'. HERMANNVS Philol. vol. 2 p. 135.

455

Tzetzes Lycophr. 530: ἱστορεῖ δὲ καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν ὑπὸ τοῦ Ἑκτορος ἀναιρεθῆναι τὸν Πρωτεσίλαον.

456

ἥδ' ὃ ξανῆσαι καὶ προγυμνάσαι χέρα.

Phot. Lex. p. 307, 18 et Suidas: ξανῶ· κοπιάσω. Σοφοκλῆς Ποιμέσιν· Ἑκτωρ τοῖς Ἀχαιοῖς βουλόμενος μάχεσθαι φησὶν 'ἥδ' — χέρα'. cf. Hesych. 2 p. 699: ξανῆσαι· κοπιάσαι.

457

βοὴν Κυκνίτιν

Stephanus Byz. p. 392, 6: Κυκνίτις — Σοφοκλῆς ἐν Πηλεΐ. καὶ ἐν Ποιμέσι 'βοὴν Κυκνίτιν'. βοὴν corruptum videtur.

458

καὶ μὴ ὑβρίζων αὐτίκ' ἐκ βάθρων ἔλω
ῥυτῆρι κρούων γλουτὸν ὑπτίου ποδός

Hesych. 2 p. 1129: ῥυτῆρι κρούων. ὁ Κύκνος λέγει 'καὶ μὴ — ὑπτίου πόλος'. ἔνιοι δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦ Κύκνου ἀλλ' ἐπὶ τῶν πολεμίων, ὥστε εἶναι τὸν λόγον, φεύγοντας αὐτοὺς τῷ ὑπτίῳ ποδὶ τοὺς ἰδίους γλουτοὺς ποιήσω τύπτειν. Sophoclis nomen servavit Photius Lex. p. 493, 13: ῥυτῆρι κρούων γλουτὸν ὑπτίου ποδός. Σοφοκλῆς. vs. 1 καὶ μὴν — σ' ἔλω Brunckius. vs. 2 γλουτὸν om. Hesychius. πόλος Hesychius, ποδός Phot. Ποιμέσι fragmentum adscripsit Welckerus.

459.

ἑωθινὸς γάρ, πρίν τιν' αὐλιτῶν ὄραν,
θαλλὸν χιμαίραις προσφέρων νεοσπάδα
εἶδον στρατὸν στείχοντα παραλίαν πέτραν.

Harpocr. p. 130, 16: Νάννιον — Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ ἑταιρῶν Αἶγα λέγεσθαι φησὶ ταύτην τὴν ἑταίραν διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν· ὅτι γὰρ θαλλῶ χαίρουσιν αἱ αἶγες, καὶ Σοφοκλῆς Ποιμέσιν (πύλεσιν AC, πύλαισιν B) 'ἑωθινὸς — πέτραν'. Ath. XIII p. 587 A: ὃ γε Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν ὅτι θαλλοφαγεῖ τὸ ζῶον φησὶν οὕτως 'ἑωθινὸς — ἄκραν'. vs. 1 αὐλιτῶν Harp. et Ath., αὐλήτην (τὸν τοῦ κόπρου ἐπιμελούμενον τῶν προβάτων) Hesychius 1 p. 616, αὐλιτῶν ci. Bekker, cf. Meinekius in Steph. Byz. vol. 1 p. 146. vs. 2 χιμαῖρα Ath., χίλια vel χιλίαις Harp. codd. mox νεόπαιδα Harp. codd., νεὸς (vel νέος) παῖδα Ath., νεοσπάδα Casaubonus. vs. 3 εἶδον] ἴδον Ath. παρ' ἁλίαν Athenaei PVL et Harpocratonis C. πέτραν Harp., ἄκραν Ath.

460

ἐνθ' ἡ πάροιχος πηλαμὺς χειμάζεται,
πάραυλος Ἑλλησποντίς, ὠραία θέρους
τῷ Βοσπορίτῃ· τῷδε γὰρ θαμίζεται.

Ath. VII p. 319 B: πηλαμὺς — μνημονεύει αὐτῶν καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν 'ἐνθ' — θαμίζεται'. vs. 1 ἐνθ' BC, εἰθ' PVL. respicit Hesych. 2 p. 955: πηλαμὺς, διὰ τοῦ Τ, ἰχθὺς ἐν Πόντῳ. vs. 2 πάροιχος Ath., πάραυλος restituit Bergkiius ex Hesych. 2 p. 872: πάραυλος. 'πάραυλος Ἑλλησπόντου ὦρα θέρους'. ἡ κατὰ τὸ θέρος

ἀκμάζουσα. vs. 3 τῷδε] τῇδε legendum videtur. Hesychius I p. 1677: θαμίζεται· ὁμιλεῖ.

461

κημοῖσι πλεκτοῖς πορφύρας φθείρει γένος

Schol. Ar. Eq. 1150: κημός — πλέγμα τι ἐκ σχοινίων γινόμενον ὅμοιον ἡθμῷ, ὃ τὰς πορφύρας λαμβάνουσιν —. ἐν αὐτοῖς δὲ τούτοις ἐστὶ καὶ τὸ δέλεαρ, ὡς φησὶν Ἡρωδιανὸς παρατιθέμενος τὰ Σοφοκλέους ἐκ Ποιμένων 'κημοῖσι — γένος'. cf. Hesych. v. κημός.

462

τούτοις γὰρ ὄντες δεσπότηι δουλεύομεν,
καὶ τῶνδ' ἀνάγκη καὶ σιωπῶντων κλύειν.

Plut. V. Agidis c. 1: οἱ Σοφοκλέους βοτῆρες ἐπὶ τῶν ποιμνίων λέγουσιν 'τούτοις — κλύειν'. Ad Ποιμένας locum rettulit Brunckius.

463

τοίχων καὶ δὴ τοὺς Ποσιδείους
. . . θριγκοὺς ἀποσεισαμένη

Herod. π. μον. λέξ. p. 11, 4: ὁμοίως δὲ καὶ ἀρσενικῶς κτητικῶς Ποσίδειος (ποσείδιος cod.) ὡς Ἡράκλειος (ἡράκλιος cod.) ἄθλος. Σοφοκλῆς Ποιμέσι 'τυχῶν — ἀποσεισαμένη'. vs. 1 τυχῶν cod., τειχέων Dindorfius, praetuli τοίχων. mox ποσειδίου cod. vs. 2 initio mutilus videtur, nisi cum Lehrsio ἀποσεισαμένη θριγκοὺς scribendum.

464

κρυμὸν φέρων γνάθοισιν ἐξ ἀμφημέρου

Suidas: ἀμφήμερον· τὸν ἀμφημερινὸν πυρετόν. Σοφοκλῆς Ποιμέσι 'κρυμὸν — ἀμφημέρου'.

465

λόγῳ γὰρ ἔλκος οὐδὲν οἶδά που τυχεῖν

Schol. Soph. Ai. 581 (e cod. Flor. G editum a Dindorfio p. 90): οὐκ ἔστιν ἱατροῦ σοφοῦ ἐπῳδαῖς χρησθαι τοῦ τραύματος ἤδη τομῆς δεομένου. καὶ ἐν Ποιμέσι 'λόγῳ γὰρ ἔλκος οὐδὲν οἶδ' π⁸ τυχεῖν'. Eadem Suidas v. θρηνεῖν ἐπῳδάς, ubi Sophoclis versus sic scribitur: λόγῳ γὰρ οὐδὲν ἔλκος οἶδά που χανόν, sententia perversa. Legendum videtur οἶδ' ἄκουσ τυχεῖν (vel τυχόν).

466

. . . κυνὸς πέλλης τε μηκάδος βοὸς
ρίνόν

Erotian. Gl. Hippocr. 306: πέλον] ὑπόφαιον. ἀγνοοῦντες δέ τινες

γράφουσι πέλιον ὥς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσι καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ φησὶ
 'κυνὸς πέλλης τετμηκάδος βοὸς ὀινέων (ὀηνέων ms. D). Ex Amphiarai
 fragmento aliunde noto (vide fr. 111) patet verba κυνὸς κτέ. esse
 Ποιμέσιν adscribenda.

467

Ἰδης δῆποτε μηλοτρόφῳ
 αἰενναι τῇ εἰ τὴν τῆς Ἰδης
 τριολύμπιον ἄρμα

Schol. Eur. Andr. 276 e codice Ven. 471 a Cobeto editum: ὁ
 Μαίας τε καὶ Διὸς τόκος] ὁ Ἑρμῆς. μέμνηται δὲ τῆς ἱστορίας ἐκείνης
 ἔνθα περὶ τοῦ μῆλου ἦλθον κριθησόμεναι Ἥρα καὶ Ἀθηνᾶ καὶ Ἀφρο-
 δίτη παρὰ τῷ Πάριδι. τοιαῦτά ἐστι καὶ τὰ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ποιμέ-
 σιν Ἰδης — ἄρμα. De verbis extremis cf. Hesych. 2 p. 1417:
 τριολύμπιον ἄρμα· τὸ ἐκ τριῶν Ὀλυμπιάδων ἐξευγμένον. Cetera ob-
 scura et incerta.

468

Βερέκυντα βρόμον

Hesych. 1 p. 720: Βερέκυντα βρόμον (βερεκύντα βόμον cod.).
 Φρύγιον αὐλόν. Σοφοκλῆς Ποιμέσιν.

469

Φοινικίοις γράμμασι

Hesych. 2 p. 1517: Φοινικίοις γράμμασι. Σοφοκλῆς Ποιμέσιν.
 ἐπεὶ δοκεῖ Κάδμος αὐτὰ ἐκ Φοινίκης (ἐν φοίνικος ante Gronovium)
 κεκομικέναι.

470

ἀναλῶσαι

Hesych. 1 p. 331: ἀναλῶσαι· ἀφανίσαι. ποιμένεςιν. Ita codex:
 Σοφοκλῆς Ποιμέσιν corr. Sopingius et alii.

471

βαρίβας

Antiatt. p. 84, 11: βᾶρις· κατ' οἰκίας καὶ πλοίου. Σοφοκλῆς ἐν
 Ποιμέσι βαρίβαν λέγει τὸν ναύτην ἢ τὸν τῆς βάρεως ἐπιβεβηκότα.

472

ἰὼ βαλλήν

Sextus Empir. p. 672, 26: οἱ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ποιμένες 'ἰὼ
 βαλλήν' λέγοντες ἰὼ βασιλεῦ λέγοισι Φρυγιστί. Hesych. 1 p. 685:
 βαλλήν· βασιλεύς, Φρυγιστί.

473

Γραῖκες

Stephanus Byz. p. 212, 20: Γραικός, ὁ Ἕλλην — Γραικες δὲ παρὰ Ἀλκμᾶνι αἱ τῶν Ἑλλήνων μητέρες, καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ποιμέσιν.

474

Ἰαννα

Hesych. 2 p. 8, quem locum attulimus fr. 53.

475

παρασάγγαι

Lex. rhet. post Phot. p. 674, 27: σαγγάνδαι (l. ἀστάνδαι) δὲ οἱ ἀποστελλόμενοι καλοῦνται. Σοφοκλῆς δὲ ἐν τοῖς Ποιμέσι καὶ Εὐριπίδης ἐν Σκυρίαις παρασάγγας αὐτοὺς κεκλήκασιν. Fortasse Sophoclea verba servavit Hesych. 2 p. 868: παρασαγγιλόγω· οἱ Πέρσαι τοὺς διαγγέλλοντας οὕτω λέγουσι. ubi παρασάγγη λόγῳ scribendum suspicor.

476

ψό

Herod. π. μον. λέξ. p. 46, 18: παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ποιμέσιν εἴρηται τὸ ψό. Etym. M. p. 405, 32: τὸ ψό ἐν Ποιμέσι Σοφοκλέους ἐπίφθεγμα. Anecd. Oxon. vol. I p. 118, 14: τὸ γὰρ ψό παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ποιμενικὸν ἐπίφθεγμα. ibid. p. 343, 24: τὸ ψό ἐπίφθεγμα παρὰ Σοφοκλεῖ.

ΠΟΛΥΤΙΔΟΣ v. ΜΑΝΤΕΙΣ

ΠΟΛΥΞΕΝΗ

Schol. Eur. Hec. 1 e cod. Ven. 471 a Cobeto ed.: τὰ περὶ τὴν [Πολυ]ξένην ἔστι καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ εὐρεῖν. Hanc fabulam Ruhmkennio iudice respexit Longinus de Subl. c. 15, 7: ἄκρως δὲ καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ θνήσκοντος Οἰδίου — πεφάντασται καὶ κατὰ τὸν ἀπόπλουν τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως προφαινομένου τοῖς ἀναγομένοις ὑπὲρ τοῦ τάφου. 'Inducebatur Achillis umbra, quodque apud Euripidem narratur initio Hecubae, id Sophocles spectatorum subiecerat oculis'. BRVNCIUS. Cf. Hygin. fab. 110. Aristotelem ubi inter tragoedias e parva Iliade derivatas Ἀπόπλουν commemorat de hoc dramate cogitasse suspicatur Weleker; locus exstat Poet. 23 p. 1459 b 7: ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλέον ὀκτώ, οἷον ὅπλων κρίσις, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος, πτωχεῖα, Λάκαιναί, Ἰλίου πέρσις καὶ ἀπόπλους καὶ Σίνων καὶ Τρωάδες.

477

σὺ δ' αὖθι μίμνων που κατ' Ἰδαίαν χθόνα
ποίμνας Ὀλύμπου συναγαγὼν θυηπόλει.

Strab. X p. 470: ὁ δ' οὖν Σοφοκλῆς ποιήσας τὸν Μενέλαον ἐκ τῆς Τροίας ἀπαίρειν σπεύδοντα ἐν τῇ Πολυξένῃ, τὸν δ' Ἀγαμέμνονα μικρὸν ὑπολειφθῆναι βουλόμενον τοῦ ἐξιλάσασθαι τὴν Ἀθηνᾶν χάριν,

εἰσάγει λέγοντα τὸν Μενέλαον 'σὺ — θνηπόλει'. vs. 1 σὺ] σοῦ CDhl. mox τοῦ CDhl, τὴν Bkno, πον Xylander.

478

ἄκτας ἀπαίωνάς τε καὶ μελαμβαθεῖς
λιποῦσα λίμνης ἦλθον, ἄρσενας χοάς
Ἀχέροντος ὄξυπλήγας ἠχούσας γόους.

Porphyrus in Stob. Ecl. 1, 41, 50 p. 1008: 'Ἀχέρων δὲ καὶ Ἀχερουσία λίμνη ταῦτόν, ὡς ὁ Σοφοκλῆς ἐν Πολυξένη τὴν (τοῦ codd.) Ἀχιλλέως ψυχὴν εἰσάγει λέγουσαν 'ὦ τὰς — χοάς'. [ἄκ]τὰς τῶν νεκρῶν λέγων παιῶν' οὐκ ἔχούσας, ἄρσενας δὲ [χοάς] τὰς οὐδὲν ἐκτρεφούσας. vs. 1 ὦ τὰς libri, ἄκτας Iacobsius et Heynius. vs. 2 et 3 λιποῦσα λίμνης Ἀχέροντος ὄξυπλήγας ἠχούσα (ἐχούσας A) γόους ἦλθον ἄρσενας χοάς libri, verborum ordinem restituit Heynius.

479

οὐ γάρ τις ἂν δύναίτο προρατῆς στρατοῦ
τοῖς πᾶσι δεῖξαι καὶ προσαρκέσαι χάριν·
ἐπεὶ οὐδ' ὁ κρείσσων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι
οὔτ' ἐξεπομβρῶν οὔτ' ἐπαυχμήσας φίλος·
βροτοῖς δ' ἂν ἐλθὼν ἐς λόγον δίκην ὄφλοι. 5
πῶς δῆτ' ἐγὼ γ' ἂν θνητὸς ὦν θνητῆς τε φῦς
Διὸς γενοίμην εὖ φρονεῖν σοφώτερος;

Stob. Flor. 49, 13: τοῦ αὐτοῦ (Sophoclis) Πολυξένη. 'οὐ γάρ — σοφώτερος;' vs. 4 ἐξ ἐπόμβρων vel ἐξ ἐπομβρῶν libri: verbo ἐξεπομβρῶν Tzetzen Chil. 3, 59 uti annotat Dindorfius. vs. 5 δ' addidit Bergkii. ἀνελθὼν ἐς δίκην λόγων (λόγους B) libri, ἂν ἐλθὼν ἐς λόγον δίκην Dobraeus. ὄφλοι libri, ὄφλοι Brunckius. vs. 6 ἐγὼ θνητὸς γ' ὦν ἐκ A, ἐγὼ θνητὸς γ' ἂν ἐκ ceteri, ἐγὼ γ' ἂν θνητὸς ὦν Meinekius. vs. 7 εὖφρονεῖν Vind.

480

ἅπ' αἰθέρος δὲ κάπὸ λυγαίου νέφους

Schol. Ap. Rhod. 2, 1121: νύχθ' ὑπὸ λυγαίην] τὴν σκοτεινὴν — Σοφοκλῆς Πολυξένη 'ἅπ' — νέφους'. κνέφους ci. Meinekius.

481

χιτών σ' ἄπειρος ἐνδυτήριος κακῶν

Etym. M. p. 120, 48: ἄπειρος — λέγει δὲ Ὁρος ὅτι σημαίνει χιτῶνα διέξοδον μὴ ἔχοντα. ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Πολυξένη 'χιτών — κακῶν'.

482

παράρυμα ποδός

Hesych. 2 p. 868: παραρύμα. Σοφοκλῆς Πολυξένη 'παράρυμα ποδός', ὡς κρεμαμένων τινῶν ὑφασμάτων ἐκ τοῦ ἄρματος (εἵματος ci. Tollius) πρὸς κάλλος. τινὲς δὲ σχοινίον ἐν ταῖς ναυσίν· οἱ δὲ ὑπόδημα. Phot. Lex. p. 389, 1: παραρύμμα ποδός· τὰ ὑποδήματα τὰ ὑνόμενα τοὺς πόδας.

483

Harpoer. p. 92, 23: ἡκρωτηριασμένοι — ἀντὶ τοῦ λελυμασμένοι· οἱ γὰρ λυμαινόμενοι τισιν εἰώθασι περικόπτειν αὐτῶν τὰ ἄκρα, ὡς καὶ Σοφοκλῆς Πολυξένη.

ΠΡΙΑΜΟΣ

484

γλαρίδες

Pollux 7, 118: καὶ λατύπους δὲ Σοφοκλῆς, ὅπου καὶ ἐργαλεῖα τῶν λατύπων ὀνομάζει λείας καὶ γλαρίδας. Pollux 10, 147: οἰκοδόμου σκεύη λείαι, γλαρίδες, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Πριάμῳ.

485

λατύποι

Pollux 7, 118. vide fr. 484.

486

λείαι

Pollux 7, 118 et 10, 147. vide fr. 484.

487

χυτρίζειν

Schol. Ar. Vesp. 289: ἐγχυτρίεις, ἀπὸ τῶν ἐκτιθεμένων παιδίων ἐν χύτραις. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἀποκτεῖναι χυτρίζειν ἔλεγεν ἐν Πριάμῳ.

ΠΡΟΚΡΙΣ

De mytho cf. Pherecydes in Schol. Od. A, 321 et Hygin. fab. 189.

488

. . . κολασταὶ κάπιτιμηταὶ κακῶν

Pollux 9, 140: τὰ μὲν σκληρὰ τὰ δὲ μᾶλλον πρὸς ἕτερα πλὴν τοῦ ἐπιτιμητοῦ, ὃ κέχρηται Σοφοκλῆς εἰπὼν ἐν τῇ Πρόκριδι 'κολασταὶ — κακῶν'. Eadem nomina coniunxit Eur. Suppl. 255: τούτων κολαστὴν κάπιτιμητήν, ἄναξ.

ΡΙΖΟΤΟΜΟΙ

Argumenti indicium praebeant Macrobiani verba fr. 489 allata, unde videtur Medea proposita fuisse κτανεῖν πείθουσα Πελιάδας κόρας πα-

τέρα. Qua de re v. Apollod. 1, 9, 27 Hygin. fab. 24 al. Fortasse huc referenda sunt fr. 443 et 746.

489

ἥ δ' ἐξοπίσω χερὸς ὄμμα τρέπουσ'
ὀπὸν ἀργινεφῇ στάζουσα τομῆς
χαλκείοισι κάδοις δέχεται . .

.
. αἱ δὲ καλύπτραι
κίσται ριζῶν κρύπτουσι τομάς, 5
ἃς ἦδε βοῶσ' ἀλαλαζομένη
γυμνὴ χαλκείοις ἡμα δρεπάνοις

Macrobius Sat. 5, 19, 9: *haec res nonne quaestione digna est, unde Virgilio aeneae falces in mentem venerint? ponam itaque Virgilianos versus, mox et inde Sophoclis quos Maro aemulatus est. 'Falcibus et messae ad lunam quaeruntur aenis pubentes herbae nigri cum lacte veneni'. Sophoclis autem tragoedia id de quo quaerimus etiam titulo praefert; inscribitur enim 'Ριζοτόμοι, in qua Medeam describit maleficus herbas secantem, sed aversam, ne vi noxii odoris ipsa interficeretur, et sucum quidem herbarum in cados aeneos refundentem, ipsas autem herbas aeneis falcibus execantem. Sophoclis versus hi sunt 'ἥ δ' ἐξοπίσω — δέχεται' (vs. 1—3) et paulo post 'αἱ δὲ — δρεπάνοις' (vs. 4—7). vs. 4 καλύπτραι libri. vs. 5 τομάς h. l. omittit cod. Paris. 6371. vs. 6 ὀλολυζομένη ci. Ellendt. vs. 7 δρεπάνοις τομάς libri, τομάς deleuit Valek.*

490

Ἥλιε δέσποτα καὶ πῦρ ἱερόν,
τῆς εἰνοδίας Ἐκάτης ἔγχος,
τὸ δι' Οὐλύμπου πωλοῦσα φέρει
καὶ γῆς ναίουσ' ἱερὰς τριόδους,
στεφανωσαμένη δρυϊ καὶ πλεκταῖς 5
ὤμων σπείραισι δρακόντων.

Schol. Ap. Rhod. 3, 1214: *ὅτι δράκονσι καὶ δρυϊνῷ κλάδῳ στέφεται ἡ Ἐκάτη καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ριζοτόμοις τὸν χορὸν πεποίηκε λέγοντα 'Ἥλιε — δρακόντων'. vs. 2 ἐνοδίας L. vs. 3 Ὀλύμπου L, Οὐλύμπου Valek. πολοῦσα L, πωλοῦσα H. Keilius, πάλλουσα Dobracus. vs. 5 δρυσι L, δρυϊ Ellendtius. πλείστους L, πλεκτοῖς Valek. vs. 6 ὤμῳ σπείρουσι δράκοντας L, ὤμων σπείρησι δρακόντων Valek.*

491

κόρον αἰστώσας πυρί

Hesych. 1 p. 174: αἰσιώσας· διαχέας καὶ τήξας. Σοφοκλῆς Ῥιζοτόμοις ῥόρον αἰσιώσας (ἰσιώσας cod.) πῦρ'. ubi κηρὸν αἰσιώσας πυρὶ ei. Küster, qui αἰσιώσας scribere poterat.

ΣΑΛΜΩΝΕΤΣ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

De argumento dramatis cf. Apollod. 1, 9, 7 et Hygin. fab. 61.

492

τάδ' ἐστὶ κνισμὸς καὶ φιλημάτων ψόφος,
τῷ καλλικοσσαβοῦντι νικητήρια
τίθῃμι καὶ βαλόντι χάλκειον κάρα.

Ath. XI p. 487 D: καλεῖται δὲ μάνης καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ κοιτάβου ἐφεστηκός, ἐφ' οὗ (ἀφ' οὗ ante Bentl.) τὰς λάταγας ἐν παιδιᾷ ἔπεμπον· ὅπερ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Σαλμωνεῖ (σαλμωνι Λ) χάλκειον (χαλκεῖον ante Dindorfium) ἔφη κάρα λέγων οὕτως ῥαίδ' — κάρα'. vs. 2 καλλικοσσαβοῦντι libri. vs. 3 χαλκεῖον ante Dindorfium.

493

καὶ τάχ' ἄν κεραυνία
πέμφιξ σε βροντῆς καὶ δυσσομίας λάβοι

Galenus vol. 17, 1 p. 879 (vol. 5 p. 454 ed. Basil., vol. 9 p. 385 Chart.): καὶ ὁ αὐτὸς (Sophocles, cuius allatum fuit fr. 312) ἐν Σαλμωνεῖ σατύροις ῥαί τάχ' ἄν — λάβοι'. vs. 1 sq. κεραυνία πέμφιξι libri, κεραυνία πέμφιξ σε Dobræus. vs. 2 δυσσομία Madvicius, an δυσσομβρίας? λάβοι] βάλοι probabiliter Brunckius.

494

πέμφιγι πᾶσαν ὄψιν ἀγγέλω πυρός

Galenus vol. 17, 1 p. 881 (vol. 5 p. 455 ed. Basil., vol. 9 p. 385 Chart.), ubi de nomine πέμφιξ disputatur: ἐπὶ δὲ τοῦ νέφους δοκεῖ τετάχθαι κατὰ τόδε τὸ ἔπος ἐν Σαλμωνεῖ σατύροις παρὰ Σοφοκλεῖ ῥαί πέμφιγι — πυρός'. πᾶσαν] πλήσας Hermannus. ὀψιαγέλων ed., ὄψιν ἀγγέλω Bentleius.

495

θῆμα

Hesych. 1 p. 1712: θῆμα· θήκη, τάφος, ἀνάθημα (ἄνθημα cod.) Σοφοκλῆς Σαλμωνεῖ (σαλμωνεῖ cod.).

496

Καρικοὶ τράγοι

Hesych. 2 p. 149: Καρικοὶ τράγοι· ὡς εὐτελῶν ὄντων. Σοφοκλῆς Σαλμωνεῖ. εἰ μὴ ἄρα ὑποσυνγχεῶν τοὺς Κιλικίους.

ΣΙΝΩΝ

De Sinonis dolo quo Troianos fefellerit, omnia nota sunt: cf. Verg. Aen. 2, 57—198 et 233—265 Hygin. fab. 108 al. Sophoclei dramatis notitiam unus servavit Hesychius, cuius glossam fortasse huc referendam exhibuimus fr. 299.

497

αἰθύσσειν

Hesych. 1 p. 155: αἰθύσσειν· ἀνασεῖν. Σίνωνι Σοφοκλῆς. ibid. p. 324: ἀναιθύσσω (ἀναιθύσω cod.)· ἀνασεῖω. Σοφοκλῆς Σίνωνι (σινώμη cod.).

498

ἄρρητον

Hesych. 1 p. 551: ἄρρητον· ἄφραστον, ἀνιστόρητον, ἀπόρρητον, ἄφωνον, αἰσχρόν. Σοφοκλῆς Σίνωνι (σίνωνι cod.). cf. ibid. p. 526: ἄρρητον· βλαβερόν, πολυχρόνιον. Σοφοκλῆς συνώνυμον ὕστερος.

499

ἐνθρίακτος

Hesych. 1 p. 1240: ἐνθρίακτος· ἐνθουσιῶν καὶ ἐνθρίακτος. Σοφοκλῆς Σίνωνι. ἐνθρίακτος suspectum.

ΣΙΣΥΦΟΣ

Sophoclis Sisyphum errori deberi ci. Welcker Trag. p. 402.

500

Χαρίτων τριζύγων

Hesych. 1 p. 1582: ζεύγος τριπάρθενον· Εὐριπίδης Ἐρεχθεῖ. καὶ Σοφοκλῆς Σισύφῳ 'Χαρίτων ζυγῶν'. Ἀριστοφάνης Ωραις καταχρηστικῶς ἐπὶ τῶν τριῶν (ἐπὶ τὸ γ cod.) τὸ ζεύγος ἔθηκε 'ζεύγος τριδούλων' (τριδούλων cod.). Editur Χαρίτων τριζύγων ac τριζυγέες Χάριτες Macedonius Anth. Pal. 11, 27 dixit, τριζύγοις θεαῖσι Eur. Hel. 357: sed hand scio an Χαρίτων ζυγίων sufficiat.

ΣΚΤΘΑΙ

Ex Argonautarum fabula dramatis argumentum petatum esse docent reliquiae; nihil docet quem Welcker huc rettulit locus Servii artis gramm. p. 487 Lindem.: 'aliam scripsit Medeam Sophocles idem in alio furoris actu, aliam Euripides, aliam diversi scriptores'. Sophocleam Medeam ipse grammaticus videtur finxisse.

501

οὐ γὰρ ἐκ μιᾶς κοίτης ἔβλαστον, ἀλλ' ὁ μὲν Νηρηίδος τέκνον ἄρτι βλάστεσκεν, ἣν Ἰδυία πρὶν ποτε Ὠκεανοῦ κόρη τίκτεν

Schol. Ap. Rhod. 4, 223: ἐν δὲ τοῖς Σκύθαις ὁ Σοφοκλῆς ἑτερομήτορα τῆς Μηδείας τὸν Ἀψυρτον λέγει 'οὐ γὰρ — τέκτεν'. Locum corruptissimum non expedio. vs. 1 κόλτης delendum ci. Valek. vs. 2 Εἰδυῖα L, Ἰδυῖα Valckenarius Diatr. p. 224, qui tetrametros trochaicos recte videtur agnovisse. Idyam Medeae matrem facit Hesiodus Theog. 958 — 62; quicum consentiret Sophocles, si cum *sp* τὴν δ' (pro ἤν) legendum esset. Schol. Ap. Rhod. 3, 242: Διονύσιος δὲ ὁ Μιλήσιος (sc. λέγει) Ἐκάτην μητέρα Μηδείας καὶ Κίρκης, ὡς προείρηται, Σοφοκλῆς Νέαιραν μίαν τῶν Νηρηίδων, Ἡσίοδος δὲ Ἰδυῖαν. Quae dubitari potest utrum de Apsyrti an Medeae matre intellegenda sint.

502

Schol. Ap. Rhod. 4, 284: Ἐκαταῖος δὲ — ἱστορεῖ μὴ ἐκδιδόναι εἰς τὴν θάλασσαν τὸν Φᾶσιν, οὐδὲ διὰ Τανάιδος ἔπλευσαν (ἐκπλεῦσαι ci. H. Keilius), ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτὸν πλοῦν καθ' ὃν καὶ πρότερον, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Σκύθαις ἱστορεῖ. Schol. Dionys. Per. 10 p. 323, 23: Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Σκύθαις ὑπὸ τούτου (sc. Τανάιδος) διορίζεσθαι φησι τὰς ἡπείρους.

503

κρημνούς τε καὶ σήραγγας ἡδ' ἐπακτίας
αὐλῶνας

Ath. V p. 189 D: καλοῦσι δ' ἀρσενικῶς τοὺς αὐλῶνας — οἱ δὲ ποιηταὶ θηλυκῶς. — Σοφοκλῆς Σκύθαις 'κρημνούς — αὐλῶνας'.

504

Ἀχιλλείων

Erotian. Gloss. Hippocr. p. 96: Ἀχιλλήιδες· κριθῶν εἶδος, ὧν μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Σοφοκλῆς. Hesych. 1 p. 660: Ἀχιλλειον πλάκα· τὴν Ἀχιλλέως νῆσον τὴν Λευκὴν λεγομένην. Ἀχιλλείων (ἀχιλλίων cod.) Ἰππεῦσιν Ἀριστοφάνης (vs. 819) καὶ Σοφοκλῆς Σκύθαις Ἀχιλλείων (ἀχιλλίων cod.). εἰσὶ δὲ καὶ Ἀχιλλέως δρόμοι περὶ ταύτην τὴν νῆσον. Duae glossae hic coniunctae sunt: verba Ἀχιλλειον πλάκα videntur et ipsa tragici esse poetae.

505

οὐκ ἀψάλακτος

Hesych. 1 p. 665: ἀψάλακτος· ἀκίνητος, ἀψηλάφητος, ἀκράτητος. Σκύθαις (σκύθαν cod.) Σοφοκλῆς. Phot. Lex. p. 359, 5: οὐκ ἀποψάλακτος· οὐκ ἀκρότητος οὐδὲ ἀρράπιστος. Hesych. 2 p. 1573: ψαλακτύν· οὐκ ἀνεύρητον. Anecd. Bekk. p. 475, 31: ἀψάλλακτον· ἀψηλάφητον.

ΣΚΥΡΙΟΙ

Σκύριοι plerique testes, Σκύριαi bis Hesychius. De argumento

dramatis cf. Hygin. fab. 96 et Philostr. iun. p. 6 ed. Kayser. Brunckius probabiliter Sophocli adscripsit versus sine poetae nomine a Plut. Mor. p. 34 D et p. 72 E ex Scyriis allatos.

506

ἀνεμώδεια (Σκῦρον)

Philostr. iun. p. 6, 4: Σκῦρος — ἦν ὁ θεῖος Σοφοκλῆς ἀνεμώδεια καλεῖ.

507

φιλεῖ γὰρ ἄνδρας πόλεμος ἀγρεύειν νέους.

Stob. Flor. 51, 24: Σοφοκλῆς Σκυρίοις 'φιλεῖ — νέους'.

508

ἡ ποντοναῦται τῶν ταλαιπώρων βροτῶν,
οἷς οὔτε δαίμων οὔτε τις θεῶν νέμων
πλούτου ποτ' ἂν νείμειεν ἀξίαν χάριν.
λεπταῖς ἐπὶ ῥιπίσιν ἐμπολὰς μακρὰς
ἀεὶ παραρρίπτοντες οἱ πολύφθοροι
ἦ' ὥσαν ἦ' κέρδαναν ἦ' διώλεσαν.

5

Stob. Flor. 59, 3: Σοφοκλέους Σκυρίων. 'ἡ ποντοναῦται — διώλεσαν'. vs. 1 ἡ om. A, οἱ praebet B, ἡ M. φεῦ, ποντοναυτῶν ὡς ταλαίπωρον γένος ci. Meinekius. vs. 2 θεῶν νέμων] βροτῶν γέμων ci. Meinekius. vs. 3 πλούτον suasit Heathius. νείμειαν codd. vs. 4 ἐπιρροπῇσιν M Vind., ἐπὶ ῥοπῇσιν AB, ἐπὶ ῥιπίσιν Meinekius*). vs. 6 ἴσως ἂν B, ἥς ὡς ἂν ceteri libri, ἦ' ὥσαν Porsonus. mox κέρδαναν AM.

509

οὐδὲν γὰρ ἄλγος οἶον ἢ πολλὴ ζόη.

Stob. Flor. 116, 28: Σοφοκλέους Σκυρίων. 'οὐδὲν — ζωή'. ζόη Porsonus.

510

ἀλλ' εἰ μὲν ἦν κλαίουσιν ἰᾶσθαι κακὰ
καὶ τὸν θανόντα δακρύοις ἀνιστάναι,
ὁ χρυσὸς ἦσσον κτῆμα τοῦ κλαίνειν ἂν ἦν.
νῦν δ', ὧ γεραιέ, ταῦτ' ἀνηνύτως ἔχει

*) De mensura nominis cf. Herodianus π. διχρόνων Anecd. Oxon. vol. 3 p. 299, 10 (p. 371 Lehrs.): τὸ μέντοι καρίς καὶ ῥιπίς ἢ μὲν κοινὴ συνήθεια ἐκτείνει, ἢ δὲ τῶν Ἀθηναίων διάλεκτος συστήλλει. Hoc est, καρίδος et ῥιπίδος Atticae linguae proprium est, καρίδος et ῥιπίδος eidem non negatum. De καρίδος res notissima, de ῥιπίδος hoc loco docemur.

τὸν ἐν τάφῳ κρυφθέντα πρὸς τὸ φῶς ἄγειν· 5
καὶ μοι γὰρ ἂν πατήρ γε δακρύων χάριν
ἀνῆκτ' ἂν εἰς φῶς.

Stob. Flor. 124, 17: Σοφοκλέους Σκυρίων (σκυρίωνι M). 'ἀλλ' εἰ — εἰς φῶς'. vs. 3 ἦττον libri. vs. 5 τὸ μὲν A, τὸν μὲν ceteri codd., τὸν ἐν scripsi cum Bergkio. vs. 6 καί μοι libri. πατήρ γε B, πατήρ τε ceteri libri.

511

ἀποστιβής

Hesych. 1 p. 487: ἀποστιβής (ἀποστίβ· cod.)· ἀποπεφοιτηκώς, οὐ τὴν αὐτὴν τρίβον στείβων, τουτέστι φοιτῶν. Σοφοκλῆς Σκυρίαις (κυρίαις cod.).

512

αὐτόσσυτον

Hesych. 1 p. 629: αὐτόσσυτον· αὐτοκέλευστον. Σοφοκλῆς Σκυρίοις (ἀκυρίοις cod.). Anecd. Bekk. p. 467, 31: αὐτόσσυτον· αὐτοκέλευστον. οὕτω Σοφοκλῆς.

513

ἀχρήματον

Hesych. 1 p. 663: ἀχρήματον (ἀχρήματα cod.)· ἀδάπανον. Σοφοκλῆς Σκυρίοις.

514

εὐωριάζειν

Hesych. 1 p. 1540: εὐωρος γάμος — ὡς ὁ αὐτὸς ἐν Σκυρίαις χρηταί τῷ εὐωριάζειν. Vide fr. 191.

ΣΤΗΝΔΕΙΗΝΟΙ v. ΛΧΑΙΩΝ ΣΤΑΛΟΓΟΣ

ΣΦΥΤΡΟΚΟΠΟΙ v. ΠΑΝΔΩΡΑ

ΤΑΝΤΑΛΟΣ

515

βιοτῆς μὲν γὰρ χρόνος ἐστὶ βραχύς,
κρυφθεὶς δ' ὑπὸ γῆς κεῖται θνητὸς
τὸν ἅπαντα χρόνον.

Stob. Flor. 121, 3: Σοφοῦ ταυτᾶ (ita codex Vindob., Σιμωνίδου Trinc., locum om. A). 'βιοτῆς — χρόνον'. vs. 2 κρυφθεὶς δ'] κρυφθεῖσα Vindob.

ΤΕΤΚΡΟΣ

Argumentum fabulae dubium esse vix potest. Velleius Pat. 1, 1: *Teucer non receptus a patre Telamone ob segnitiam non vindicatae*

fratris iniuriac Cyprum appulsus cognominem patriae suae Salamina constituit. Romanos inter poetas qui hanc materiam tractavit Pacuvius, fortasse Sophoclis vestigia pressit. Welckerus huc refert fr. 662, alii Cic. Tusc. 5, 37, 108. Obscura sunt quae Aristoteles habet Rhet. 2, 23 p. 1398 a 4: διαφέρει δὲ ὁ τρόπος, ὅσον ἐν τῷ Τεύκρῳ· ὃ ἐχρήσατο Ἰφικράτης πρὸς Ἀριστοφῶντα, ἐπερόμενος εἰ προδοίῃ ἂν τὰς ναῦς ἐπὶ χρήμασιν· οὐ φάσκοντος δέ, εἶτα, εἶπεν, σὺ μὲν ὦν Ἀριστοφῶν οὐκ ἂν προδοίῃς, ἐγὼ δ' ὦν Ἰφικράτης; et 3, 15 p. 1416 b 1: κοινὸς δ' ἀμφοῖν ὁ τόπος τὰ σύμβολα λέγειν, ὅσον ἐν τῷ Τεύκρῳ ὃ Ὀδυσσεὺς ὅτι οἰκεῖος τῷ Πριάμῳ· ἢ γὰρ Ἡσιόνη ἀδελφή· ὃ δὲ ὅτι ὁ πατὴρ ἐχθρὸς τῷ Πριάμῳ, ὃ Τελαμῶν, καὶ ὅτι οὐ κατεῖπε τῶν κατασκόπων.

516

ὥς ἄρ', ὦ τέκνον, κενὴν
 ἑτερπόμην σου τέρψιν εὐλογουμένου
 ὥς ζῶντος· ἢ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ λαθοῦσά με
 ἔσαιν' Ἑρινὺς ἡδοναῖς ἐψευσμένον.

Stob. Flor. 122, 10: Σοφοκλέους Τεύκρου. 'ὥς ἄρ' — ἐψευσμένον'. vs. 1 ὦ] αὖ A. vs. 4 ἔσαιν'] ἔσεν A, ἔσεν' M. ἑρινὺς M, ἑρινὺς Vindob. Voss., ἑριννὺς ceteri libri.

517

οὐρανοῦ δ' ἄπο
 ἤστραψε, βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς.

Ar. Nub. 583: κάποιουμέν βεινά· βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς. ubi Scholia: παρὰ τὰ ἐν Τεύκρῳ Σοφοκλέους (παρὰ τῷ ἐν Σοφοκλέους Τεύκρῳ V) 'οὐρανοῦ — ἀστραπῆς'. vs. 1 sq. οὐρανοῦ ἀπὴστραψε V.

518

Κυχρεὸς πάγος

Stephanus Byz. p. 399, 20: Κυχρεῖος πάγος (πόλις codex Rehd.), περὶ Σαλαμίνα. Σοφοκλῆς Τεύκρῳ.

ΤΗΛΕΦΟΣ

Compares quae supra de Mysis diximus p. 175.

519

ἄειφόρος

Hesych. 1 p. 109: ἄειφόρος· ἀειθαλής. Σοφοκλῆς Τηλέφῳ. Albertius hinc correxit quae leguntur p. 177: αἰφροῦρος· αἰθάλη. Σοφοκλῆς.

ΤΗΡΕΤΣ

Terei fabula omnibus nota: vide imprimis Ov. Met. 6, 411—676 Conon. Narrat. 31, adde Tzetz. in Hes. Op. 566, qui subicit: γρά-

φει δὲ περὶ τούτου Σοφοκλῆς ἐν τῷ Τηρεῖ δράματι. Primus Sophoclei dramatis meminit Ar. Av. 100: ΠΕΙΣΘ. τὸ ἄμφορ ἡμῖν σου γελοῖον φαίνεται. ΕΠΙΟΨ. τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλέης λυμαίνεται ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα. ubi Scholia: ἐν γὰρ τῷ Τηρεῖ Σοφοκλῆς ἐποίησεν αὐτὸν ἀπωρνηθωμένον καὶ τὴν Πρόκνην. Nec dubito quin eodem respiciat Libanius Decl. vol. 4 p. 369 sq.: καλῶς ἄρα οἱ τραγωδοὶ ταῦτα ἐδίδασκον, τὸν Τηρέα, τὴν Πρόκνην. Inter Romanos poetas tragicos Terea scripserunt Livius et Attius, inter Graecos primus Sophocles, deinde Philocles (cf. Schol. Ar. Av. 281: ὁ Σοφοκλῆς πρῶτον τὸν Τηρέα ἐποίησεν, εἶτα Φιλοκλῆς), item Carcinus, quibus adde comicos poetas Cantharum Anaxandridem Philetærum. Welckerus coniecit, verba τοῦτον δ' ἐπόπτην ἔποπα κτέ. (supra p. 75) non Aeschyli esse, sed ex Sophoclis Tereo repetita.

520

Ἥλιε, φιλίπποις Θρηξὶ πρέσβιστον σέλας

Schol. Il. O, 705: φίλιππος μὲν τῆς μέσης δαδυνομένης τὸ προσηγορικόν· οὕτως γὰρ καὶ ἐν Τηρεῖ Σοφοκλέους ἀναγινώσκομεν ἥλιε — σέλας. Φίλιππος δὲ ψιλῶς ὁ Μακεδών. σέλας] σέβας probabiliter Bothius.

521

νῦν δ' οὐδέν εἰμι χωρίς. ἀλλὰ πολλάκις
 ἔβλεψα ταύτῃ τὴν γυναικείαν φύσιν,
 ὥς οὐδέν ἐσμεν. αἱ νέαι μὲν γὰρ πατρὸς
 ἡδιστον, οἶμαι, ζῶμεν ἀνθρώπων βίον·
 τερπνῶς γὰρ αἰεὶ πάντας ἀνοία τρέφει. 5
 ὅταν δ' ἐς ἥβην ἐξικώμεθ' ἔμφρονες,
 ὠθούμεθ' ἔξω καὶ διεμπολῶμεθα
 θεῶν πατρῶων τῶν τε φυσάντων ἄπο·
 αἱ μὲν ξένους πρὸς ἄνδρας, αἱ δὲ βαρβάρους,
 αἱ δ' εἰς ἀληθῆ δώμαθ', αἱ δ' ἐπίροοθα. 10
 καὶ ταῦτ', ἐπειδὴν εὐφρόνη ξεύξη μία,
 χρεὼν ἐπαινεῖν καὶ δοκεῖν καλῶς ἔχειν.

Stob. Flor. 68, 19: Σοφοκλέους Τηρεῖ. 'νῦν δ' — ἔχειν'. vs. 2 ταύτῃ Vindob., ταύτην AB. vs. 3 αἱ] αἱ libri. γὰρ πατρὸς non sana, γὰρ πάρος ci. Scaliger, ἐν πατρὸς Valckenarius duce codice B, ubi γὰρ ἐν πατρὸς legitur. vs. 4 ἡδιστον αἰεὶ et vs. 5 τερπνῶς γὰρ οἶμαι ci. Meinek. vs. 5 ἀνοία] ἡ ἀνοία libri. vs. 6 δ' om. M. εὐφρονες libri, ἔμφρονες Dobraeus. vs. 7 διεμπολῶμεθα ante Valek. vs. 10 ἀλνθῆ A teste Schneidewino Philol. 2 p. 755, ἀληθῆ MVindob., ἀήθῃ B. ἀλιτρά δώματ' ἢ δ' ἐπίροοθα ci. Schneidewinus; latet aliud quid.

Ceterum cf. Hesych. 1 p. 1381: ἐπιρρόθητα· ἐπίψογα. ubi legendum ἐπίρροθα· τὰ ἐπίψογα.

522

πολλά σε ζηλῶ βίου,
μάλιστα δ' εἰ γῆς μὴ πεπείρασαι ξένης.

Stob. Flor. 39, 12: Σοφοκλέους Τηρέως. 'πολλά — ξένης.' vs. 2 κάλλιστα libri, μάλιστα Brunck.

523

ἀλγεινά, Πρόκνη, δῆλον· ἄλλ' ὅμως χρεῶν
τὰ θεῖα θνητοὺς ὄντας εὐπετῶς φέρειν.

Stob. Flor. 108, 58: Σοφοκλέους Τηρεῖ 'ἀλγεινά — φέρειν.'

524

σπεύδουσαν αὐτήν, ἐν δὲ ποικίλῳ φάρει

Herod. π. μον. λέξ. p. 36, 23: (φάρος) κατὰ συστολήν (κατὰ στολήν ἐν cod.) παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τηρεῖ (ἐντείνει cod.) 'σπεύδουσαν — ποικίλῳ φάρει τῷδ' ὥς ἐμῷ καλύπτομαι'. ubi extrema verba τῷδ' ὥς ἐμῷ καλύπτομαι alius loci sunt (fr. 332). cf. Herod. π. δίχρ. in Anecd. Oxon. vol. 3 p. 295, 12: τὸ φάρος συστέλλον τὸ Α, ὥς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κρίσει σατυρικῇ — καὶ ἐν Τηρεῖ 'σπεύδουσαν — φάρει'. Similiter Draco p. 35, 9. Fabulae nomen et verba σπεύδουσαν αὐτήν om. Grammaticus Herm. p. 444.

525

φιλάργυρον μὲν πᾶν τὸ βάρβαρον γένος.

Stob. Flor. 10, 25: Σοφοκλέους Τηρεῖ. 'φιλάργυρον — γένος'.

526

θάρσει· λέγων τᾶληθές οὐ σφαλεῖ ποτε.

Stob. Flor. 13, 5: Σοφοκλέους Τηρεῖ (Εὐροῖ Τηρεῖ Vind.). 'θάρσει — ποτέ'. σφαλῇ vel σφάλλη libri.

527

ἄνους ἐκείνος· αἱ δ' ἄνουςτέρως ἔτι
ἐκείνον ἡμύναντο καρτερόν.
ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσι θυμωθεὶς βροτῶν
μείζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρμακον,
ίατρός ἐστιν οὐκ ἐπιστήμων κακῶν. .5

Stob. Flor. 20, 32 et 33: Σοφοκλέους Τηρεῖ. 'ἄνους — κακῶν'.
'In Regio cod. lemma adscriptum primo versui Σοφ. et tertio τοῦ

καλῶς φρονοῖ' (fr. 752) καὶ 'ἀλλὰ — πλοῦτον'. Locum huc rettulit Bergkius metri indicio nixus. vs. 6 φροντὶς ἐκστρέψει ci. Bergkius.

532 533

οὐ χρή πότε' ἀνθρώπων μέγαν ὄλβον ἀπο- στρ
βλέψαι· τανυφλοίου γὰρ ἰσαμερίος τις
— αἰγείρου βιοτὰν ἀποβάλλει.

ζῶοι τις ἀνθρώπων τὸ κατ' ἡμᾶρ ὅπως ἀντ.
ἥδιστα πορσύνων· τὸ δ' ἐς αὔριον ἀεὶ
τυφλὸν ἔρπει — — — — —

Porphyr. in Stob. Flor. 105, 57: ἥ τε γὰρ αἰγειρος, ὡς φασὶν ἄλλοι τε καὶ Πλούταρχος, φιλοπενθήs καὶ ἀτελής πρὸς καρπογονίαν. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἐν τισι (f. ἐν Τηρεῖ) φησὶν 'οὐ χρή — ἀποβάλλει' (vs. 1—3). vs. 2 ἰσαμερίος ὅστις libri, ἰσαμερίος τις Bergkius. vs. 3 duarum syllabarum lacunam indicavi. vs. 4—6 Stob. Flor. 98, 46: ἐν ταύτῳ (sic Vindob., praecedit fr. 530) 'ζῶοι — ἔρπει'. Eiusdem cantici hos locos esse vidit Bergkius.

534

αἶγλη

Hesych. 1 p. 140: αἶγλη· χλίδων (αἶγληχίδων ante Scaligerum). Σοφοκλῆς Τηρεῖ. χιτῶν· καὶ πέδη παρὰ Ἐπιχάρμῳ ἐν Βάκχαις.

535

Aristot. Poet. c. 16 p. 1454 b 36: εἶδη δὲ ἀναγνωρίσεως, πρώτη μὲν ἡ ἀτεχνοτάτη — ἡ διὰ τῶν σημείων — δεύτεραι δὲ αἱ πεποιημέναι ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ, διὸ ἀτεχνοὶ· οἷον Ὀρέστης ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ ἀνεγνώρισε τὴν ἀδελφὴν ἀναγνωρισθεὶς ὑπ' ἐκείνης — καὶ ἐν τῷ Σοφοκλέους Τηρεῖ ἡ τῆς κερκίδος φωνή.

ΤΡΙΠΤΟΛΕΜΟΣ

Triptolemus curru a draconibus vecto orbem terrarum emetiens Cereris dona hominibus impertit et Eleusinia sacra instituit. Qua de re vide inprimis Hygin. fab. 147 Apollod. 1, 5, 2 Serv. Verg. Georg. 1, 19. Sophocleam fabulam obiter commemorat Strabo I p. 27, ubi dicit Homerum in rebus geographicis diligentiores esse quam posteriores poetas: τὸν γε Τριπτόλεμον τὸν Σοφοκλέους ἢ τὸν ἐν ταῖς Βάκχαις ταῖς Εὐριπίδου πρόλογον ἐπελθόντα καὶ παραβαλόντα τὴν Ὀμήρου περὶ τὰ τοιαῦτα ἐπιμέλειαν, ὅαον ἦν αἰσθέσθαι τὴν ὑπερβολὴν ἢ τὴν διαφορὰν. — ὁ μὲν τὸν Διόνυσον ἐπιόντα τὰ ἔθνη φράζων, ὁ δὲ τὸν Τριπτόλεμον τὴν κατασπειρομένην γῆν, τὰ μὲν πολὺ διεστῶτα συνάπτουσιν ἐγγύς, τὰ δὲ συνεχῇ διασπῶσι. Fabulam ol. 77, 4 actam esse e Plinii loco (v. fr. 540) coniecit Lessingius.

Ceterum Welckerus praeter alios locos huc referri voluit fr. 753 871 981.

536

δράκοντε θαιρόν ἀμφιπλῖξ εἰληφότε

Etym. M. p. 395, 13: πλίγμα τὸ διάστημα τῶν ποδῶν. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ 'δράκοντα δ' αἶρον ἀμφιπλῖξ εἰληφότες (εἰληφότε DV)'. Rufus Ephes. de partibus hom. p. 31: τὸ μεταξὺ ὀστέου καὶ ὑποστήματος καὶ μηροῦ πληχάδα (sc. Ἀθηναῖοι καλοῦσι), καὶ τὸ διαβαίνειν διαπλήσσειν καὶ τὸ περιβάδην ἀμφιπλήξ. Σοφοκλῆς δὲ καὶ ἐπὶ δράκόντων ἐποίησε 'θαιρόν ἀμφιπλῖξ εἰληφότε', ὥσπερ ἂν εἰ ἔφη περιβεβηκότε (περιβεβληκότε ed.) τὸν θαιρόν. Cum Rufo fere consentit Polux 2, 172, ubi ἀμφιπλῖξ εἰληφότα legitur. Hesychius 1 p. 1671: θαιρός — ἄξων. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ. Eust. II. p. 914, 34: θαιρός ὁ ἄξων παρὰ Σοφοκλεῖ. Schol. Ar. Ach. 217 (cf. Greg. Cor. de Dial. p. 548 Suid. v. ἀπεπλίξατο et πλίξ): τὸ περιβάδην ἀμφιπλῖξ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ.

537

θῆς δ' ἐν φρενὸς δέλτοισι τοὺς ἐμοὺς λόγους.

Schol. Pind. Ol. 11, 1: καὶ Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ 'θῆς δ' ἐν — λόγους'. θῆς δ' ἐν] οὐδ' αἶ Vrat. A, fortasse τοῦ δ' ἐν leg.

538

τὰ δ' ἐξόπισθε χειρὸς εἰς τὰ δεξιὰ
Οἰνωτρία τε πᾶσα καὶ Τυρσηνικὸς
κόλπος Λιγυστική τε γῆ σε δέξεται.

Dionys. Hal. Antiq. 1, 12 vol. 1 p. 34: μαρτυρεῖ δέ μου τῷ λόγῳ Σοφοκλῆς μὲν ὁ τραγωδοποιὸς ἐν Τριπτολέμῳ δράματι. πεποιήται γὰρ αὐτῷ Δημήτηρ διδάσκουσα Τριπτόλεμον. ὅσῃν χώραν ἀναγκασθήσεται σπείρων τοῖς δοθεῖσιν ὑπ' αὐτῆς καρποῖς διεξελθεῖν. μνησθεῖσα δὲ τῆς ἐώου πρώτον Ἰταλίας, ἣ ἐστὶν ἀπὸ ἄκρας Ἰαπυγίας μέχρι πορθμοῦ Σικελικοῦ, καὶ μετὰ τοῦτο τῆς ἀντικρὺ ἀψαμένη Σικελίας ἐπὶ τὴν ἐσπέριον Ἰταλίαν αὐτὴς ἀναστρέφει καὶ τὰ μέγιστα τῶν οἰκούντων τὴν παράλιον ταύτην ἐθνῶν διεξέρχεται, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς Οἰνωτρῶν οἰκίσεως ποιησαμένη. ἀπόχρη δὲ ταῦτα μόνον λεχθέντα τῶν λαμβείων, ἐν οἷς φησὶ 'τὰ δ' ἐξόπισθε — δέξεται'. vs. 2 Τυρσηνικὸς libri.

539

χρῆσται δέ σ' ἐνθένδ' αὐτὴς

Schol. Soph. Oed. C. 504: χρῆσται μ' ἐφευρεῖν] χρεῖη ἔσται κατὰ συναλιφὴν χρῆσται —. καὶ ἐν Τριπτολέμῳ 'χρῆσται δέ σ' ἐνθένδ' αὐτὴς'. Vide Observ. crit. p. 23 sq.

540

Plinius H. N. 18, 12: *haec fuere sententiae Alexandro magno regnante, cum clarissima fuit Graecia atque in toto orbe terrarum potentissima, ita tamen ut ante mortem eius annis fere CXLV Sophocles poeta in fabula Triptolemo frumentum Italicum ante cuncta laudaverit, ad verbum translata sententia 'et fortunatam Italiam frumento canere candido'.*

541

Ἰλλυρίς γονή

Hesych. 2 p. 41: Ἰλλυρίς γονή· ἀντὶ τοῦ Ἰλλυρίς γενεά. γράφεται δὲ καὶ γυνή. ὁ δὲ Καλλίστρατος γυνή ἀντὶ τοῦ γῆ· χρῶνται γὰρ οὕτως. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ. Tragicos non τὴν γύην, sed τὸν γύην dicere docuit Elmsleius in Eur. Heracl. 839.

542

Καρχηδόνος δὲ κράσπεδ'... ἀσπάζομαι

Schol. Eur. Troad. 220: *τινὲς φασὶ καὶ τὴν Ῥώμην καὶ τὴν Καρχηδόνα ἐπὶ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος κτισθῆναι. Σοφοκλῆς δὲ ἐπὶ τῶν καιρῶν Τριπτολέμου οἰκισθῆναι τὴν Καρχηδόνα, ἐν οἷς φησὶ 'Καρχηδόνος — ἀσπάζομαι'. κράσπεδ'... codex Vat. 909, κράσπεδες Neap., κράσπεδ' ἦν Bergk.*

543

καὶ Χαρναβῶντος ὅς Γετῶν ἄρχει τὰ νῦν

Herod. π. μον. λέξ. p. 9, 30: Χαρναβῶν. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ 'καὶ Χαρναβῶντος ὅτι τῶν ὅς γε ἄρχει τὰ νῦν'. Correxerunt Od. Müller et Lobeckius. Hyginus Poet. Astr. 2, 14: *Hunc (Ophiuchum) complures Carnabonta dixerunt nomine Getarum regem, qui sunt in Mysia regione, fuisse: qui eodem tempore regno est potitus quo primum semina frugum mortalibus tradita esse existimantur. Ceres enim cum sua beneficia largiretur hominibus, Triptolemum — iussit omnium nationum agros circumeuntem semina pariri —, qui cum pervenisset ad eum quem supra diximus Getarum regem, ab eo primum hospitaliter acceptus, deinde — insidiis captus — pene perdidit vitam. Carnabontis enim iussu cum draco unus eorum esset interfectus, — Ceres eo venisse et ereptum adolescenti currum dracone altero subiecto reddidisse, regem — poena non mediocri affecisse narratur.*

544

ἦλθεν δὲ δαῖς θάλεια, πρεσβίστη θεῶν.

Hesych. 1 p. 877: δαῖς· Σοφοκλῆς 'ἦλθε δὲ δαῖς θηλει... πρέσβις τῇ θεῶν'. ἡ δὲ ἐράνων εὐωχία. ἔνιοι δὲ τὰς Μούσας. Τριπτολέμῳ. In Sophoclis versu θάλεια Küster, πρεσβίστη Musurus restituerunt.

545

οὐδ' ἡ τάλαινα δοῦσα ταριχηροῦ γάρου

Pollux 6, 65: γάρου, ὡς Σοφοκλῆς 'οὐδ' ἡ — γάρου'. Herod. Philetaer. p. 437: ὁ γάρου ἀρσενικῶς 'τὸν ἰχθύων γάρου' (Aesch. fr. 208) καὶ γάρου τὸν ἰχθύειον Σοφοκλῆς. Fabulae nomen prodit Ath. II p. 67 C: Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ 'τοῦ ταριχηροῦ γάρου'. οὐδέν ἡ τάλαινα δοῦσα τοῦ ταριχηροῦ γάρου ci. Meinekios, σὺ δ' ἡ τάλαινα δὸς ταριχηροῦ γάρου Bergkios.

546

ἄμαλλα

Hesych. I p. 259: ἄμαλλα· δράγματα, δέσμη (δέσμαι cod.) τῶν ἀσταχύων. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ.

547

κνήμη μελίνης

Harpocr. p. 125, 26: μελίνη — ὁσπρίου ἐστὶ σπέρμα, καὶ ἀρσενικῶς λέγουσι· θηλυκῶς δὲ Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ (τριπτολέμου vel τριπολέμου libri Bekkeri) 'κνήμη (μνήμου al.) μελίνης'. Phot. Lex. p. 255, 25 et Suid. v. μελίνη: Σοφοκλῆς μὲν γὰρ καὶ Ἡρόδοτος καὶ Ξενοφῶν θηλυκῶς εἶπον μελίνη (μελίνην nonnulli Suidae codd.). Corruptum κνήμη: temptabam κνήκου. Certe Hesychius 2 p. 285: κνήκος — εἶδος τι σπέρματος· καὶ πυρός.

548

ὀρίνδην ἄρτον

Ath. III p. 110 E: ὀρίνδου (ὀρινίδου ante Casaub.) δ' ἄρτου μέμνηται Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ, ἥτοι τοῦ ἐξ ὀρύζης γενομένου ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν Αἰθιοπία γενομένου σπέρματος, ὃ ἐστὶν ὅμοιον σησάμῳ. Hesych. 2 p. 781: ὀρίνδην· ἄρτον παρὰ Αἰθίοψι. καὶ σπέρμα παραπλήσιον σησάμῳ (σισάμη cod.).

549

βρῦτον δὲ τὸν χερσαῖον οὐ δυνεῖν

Ath. X p. 447 B: τὸν δὲ κρίθινον οἶνον καὶ βρῦτον (βρύτον libri hic et infra) τινὲς καλοῦσιν, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ 'βρῦτον — δυνεῖν'. καὶ Ἀρχίλοχος κτέ. Verba χερσαῖον οὐ δυνεῖν manifesto corrupta.

550

ἀπυνδάκωτος οὐ τραπεξοῦται κύλιξ.

Pollux 10, 79: τὴν δ' ἀπύθμενον κύλικα ἐν Τριπτολέμῳ Σοφοκλῆς ἀπυνδάκωτον ὠνόμασεν· 'ἀπυνδάκωτος — κύλιξ'. Hesych. I p. 504: ἀπυνδάκωτος (ἀπυνδακῶτος cod.)· ἀπύθμενος. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ. Schol. II. A, 634 in Anecd. Paris. vol. 3 p. 16, 11: πυθμὴν

λέγεται καὶ πύνδαξ, ὅθεν καὶ παροιμία παρὰ Σωκράτει (Σοφοκλεῖ Cramer) 'ἄπυνδάκωτος — κύλιξ'. Sine poetæ nomine eundem versum attulerunt Theophrastus Demetrii de Eloc. 114 Etym. M. p. 133, 50 Eust. Il. p. 870, 27.

551

εἰς ὀρθὸν φρονεῖν

Antiatt. p. 92, 1: εἰς ὀρθὸν φρονεῖν· ἀντὶ τοῦ καλῶς φρονεῖν. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ.

552

ἄφράσμων

Hesych. 1 p. 649: ἄφράδμων· ἀσύνετος, ἀμαθής. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ. Pro ἄφράδμων, quod litterarum ordini repugnat, legendum ἄφράσμων. Cf. Anecd. Bekk. p. 472, 13: ἄφράσμων· ἀσύνετος. Σοφοκλῆς.

553

ἔλκη

Hesych. 1 p. 1179: ἔλκη· λῦπαι. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ.

554

ζευγηλάτης

Antiatt. p. 97, 33: ζευγηλάτης. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ. Cf. fr. 792.

555

Ἰαννα

Hesych. 2 p. 8, quem locum attulimus fr. 53.

ΤΡΩΙΛΟΣ

Schol. A Il. Ω, 257: ἐκ τοῦ εἰρησθαι ἵππιοχάρμην τὸν Τρωῖλον οἱ νεώτεροι ἐφ' ἵππου διωκόμενον ὑποτίθενται. V: ἐντεῦθεν Σοφοκλῆς ἐν Τρωίλῳ φησὶν αὐτὸν ὀχευθῆναι ὑπὸ Ἀχιλλέως ἵππους γυμνάζοντα παρὰ τὸ Θυμβραῖον καὶ ἀποθανεῖν. Vbi ὀχευθῆναι in λογχευθῆναι mutat Welcker coll. Eust. Il. p. 1348, 23: Τρωῖλον ἵππιοχάρμην, ὃν φασὶν ἵππους ἐν τῷ Θυμβραίῳ γυμνάζοντα λόγχῃ πεσεῖν ὑπ' Ἀχιλλέως. Inter comicos poetas Troilum composuit Strattis, qua comoedia Sophocleum drama lusisse videtur; cf. Meinek. Hist. crit. p. 233, qui suspicatur versum Strattidis (Com. 2 p. 778)

ἢ μήπορ', ὦ παῖ Ζηνός, ἐς ταῦτόν μόλῃς
ex Sophocle ductum esse.

556

ἔγνημεν ὥς ἔγνημεν ἀφθόγγους γάμους

τῇ παντομόρφῳ Θέτιδι συμπλακεῖς ποτε.

Schol. Pind. Nem. 3, 60: περὶ δὲ τῆς μεταμορφώσεως αὐτῆς (Thetidis) καὶ Σοφοκλῆς φησιν ἐν Τρωίλῳ ἔγνημεν ὥς — ποτε'. vs. 2 πανταμόρφῳ libri, παντομόρφῳ tacite Heathius. mox legendum suspicor συμπλακεῖς πατήρ.

557

τὸν ἀνδρόπαιδα δεσπότης ἀπώλεσα

Schol. Pind. Pyth. 2, 121: ὑπὲρ τὴν νεότητα βουλεύη. καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ Τρωίλου ἔπαιδα μὲν τῇ ἡλικίᾳ, ἄνδρα δὲ τῷ φρονήματι. δεσπότην ci. Blomfield. Hesychius 1 p. 354: ἀνδρόπαις· ἀνδρούμενος ἤδη πῶς ἀνδρὸς φρόνησιν ἔχων παῖς (φρόνησιν ἔχοντες cod.). Σοφοκλῆς Τρωίλῳ.

558

σκάλμη γὰρ ὄρχεις βασιλὺς ἐκτέμνουσ' ἐμούς

Pollux 10, 165: ξίφους δὲ ὄνομα ἔοικεν εἶναι βαρβαρικὸν ἢ σκαλμή, Σοφοκλέους εἰπόντος ἐν Τρωίλῳ ἔσκαλμῃ — ἐμούς'. σκάλμη cum Arcad. p. 110, 2 Dindorfius, σκαλμή Bergkii.

559

πρὸς ναρὰ καὶ κρηναῖα χωροῦμεν ποτά.

Etym. M. p. 597, 45: ναρόν, τὸ ὑγρόν — Σοφοκλῆς (Τρωίλῳ addunt codices DM, item Paris. 2630 et 2638 Etym. Gud. Orion) ἔπρὸς — ποτά'. cf. Etym. Gud. p. 409, 1 Orionis Etym. p. 110, 2. ναρὰ δὲ libri plerique, ναρά καὶ codex M.

560

καταρβύλοις χλαίναις

Hesych. 2 p. 182: καταρβύλοις χλαίναις (καταρβύλοι χλαίνας cod., correxit Mus.)· ποδήρεσιν, ὥστε καὶ ἐπὶ τὰς ἀρβύλας χαλᾶσθαι. Σοφοκλῆς Τρωίλῳ. cf. p. 101: καθάρβυλος· χλανὶς ποδήρης ἕως τῶν ἀρβυλῶν (ἀρβύλων cod.).

561

. . . πλήρη μασχαλισμάτων

Suid. v. ἐμασχαλίσθη: Σοφοκλῆς ἐν Τρωίλῳ πλήρη μασχαλισμάτων εἶρηκε τὸν μασχαλισμὸν καὶ ἐν Ἠλέκτρᾳ ἐμασχαλίσθη. Verba multis et violentis coniecturis temptata: sufficit καὶ post εἶρηκε suppleri, ut πλήρη μασχαλισμάτων et τὸν μασχαλισμὸν e Troilo afferantur. ἐμασχαλίσθη legitur El. 445. Ex schedis Siebenkeesii Harlesius in Fabric. Bibl. Gr. vol. 2 p. XVI haec protulit Ἐlectra et Troilus citantur in Msc. Angelicae Bibliothecae, μασχαλισθήσῃ ποτέ'. Fortasse locus a Siebenkeesio indicatus nil differt ab Apostol. 11, 4.

562

ἀμάσεται

Hesych. 1 p. 265: ἀμάσεται· ἀπὸ τῆς ἀμήσεως (f. ἄμης), οἶονεῖ σφάζει (σφάζαι cod.). Σοφοκλῆς Τρωίλῳ (τροίλῳ cod.).

563

ἀπέσκη

Hesych. 1 p. 441: ἀπέσκη· τόξον ἀπέσκη. ἔνιοι δὲ γυμνὰ θήκης (θήκαις cod.) τόξα. Σοφοκλῆς Τρωίλῳ (τρώλῳ cod.). cf. Anecd. Bekk. p. 422, 33: ἀπέσκη· γυμνὰ θήκης τόξα.

564

ἄπιστος

Hesych. 1 p. 453: ἄπιστος· ἀπαράπιστος, ἀπειθής. Σοφοκλῆς Τρωίλῳ. Rectius scripseris ἄπειστος· ἀπαράπειστος. cf. Lobeckius in Soph. Ai. p. 139 sq.

565

ἄσας

Hesych. 1 p. 566: ἄσας· βλάψας, ἔβλαψας. Σοφοκλῆς Τρωίλῳ. Fortasse ἔβλαψας delendum.

566

ἀσόλοιχον

Hesych. 1 p. 575: ἀσόλοιχον (ἀσόλυχον cod.)· ἡμερον, προσηνές, οὐ βάρβαρον. Σοφοκλῆς Τρωίλῳ.

567

ἐλαιοῦται θρίξ

Hesych. 1 p. 1160: ἐλαιοῦται θρίξ. Σοφοκλῆς Τρωίλῳ. Ἀρίσταρχος ῥυπαίνεται· βέλτιον δὲ λαμπρύνεται.

568

ἔρκη

Hesych. 1 p. 1436: ἔρκη· ὄπλα. Σοφοκλῆς Τρωίλῳ.

569

ἰαί

Hesych. 2 p. 8 v. Ἰαννα, quem locum attulimus fr. 53.

570

ἰήιος

Hesych. 2 p. 31: ἰήιος — καὶ θρηῖνον σημαίνει, ὥς Σοφοκλῆς Τρωίλῳ καὶ Ἰων Εὐρυτίδαις (εὐρύτιδες cod.), ὥς αἴλινον, ἰάλεμος (αἰλίνων ἰάλεως cod.).

571

μένει

Plat. Reip. VIII p. 566 D: τί δ' οὐ μέλλει; ubi Schol. p. 936 a 31: μέλλει· ἔοικε, φαίνεται, δοκεῖ, ὡς νῦν· παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ Τρωίλῳ μένει. Hesych. 2 p. 568: μέλλει· φαίνεται, ἔοικε, δοκεῖ. ἢ μένει.

572

ὀροσάγγαι

Lex. rhet. post Phot. p. 674, 21: ὀροσάγγαι μὲν οἱ σωματοφύλακες, ὡς Ἑλένη[s] γάμῳ καὶ Τρωίλῳ.

573

σακκοδερμηστής

Phot. Lex. p. 497, 3 et Anecd. Bachm. vol. 1 p. 361, 9: σακκοδερμήτης (σακκοδερμίτης Phot.). Σοφοκλῆς Τρωίλῳ. οἱ μὲν τὸν ὄφιν, οἱ δὲ σκώληκα τὰ δέρματα διεσθίοντα· ἄμεινον δὲ τὸν ἐπὶ τῷ δέρματι χαλκὸν ἔχοντα, παρ' ὅσον τὰ σάκη ἐπίχαλκα. Similiter omissa Sophoclis mentione Hesych. v. σακκοδερμιστής 2 p. 1141.

ΤΤΜΗΑΝΙΣΤΑΙ

Eiusdem tituli comoediam scripsit Autocrates, v. Meinek. Com. vol. 1 p. 270 vol. 2 p. 891. De argumento non constat. Fuerunt qui huc referrent glossam Hesych. 2 p. 309: κομίζεται· νομίζεται, λέγεται. ὅπερ ἔστιν ἐν (ἢ cod.) Τυμπανιστρίαις.

574

φεῦ φεῦ, τί τούτου χάσμα μείζον ἂν λάβοις
τοῦ γῆς ἐπιψάυσαντα καὶ ὑπὸ στέγῃ
πυκνῆς ἀκοῦσαι ψακάδος εὐδούσῃ φρενί;

Stob. Flor. 59, 12: Σοφοκλέους Τυμπανιστῶν. 'τί τούτου — φρενί'. vs. 1 sine poetae et fab. n. affert Plut. V. Aemilii Pauli c. 1 (vol. 1 p. 468 ed. Sint.), vs. 2 et 3 Cicero ad Att. 2, 7, 4: cupio istorum naufragia ex terra intueri: cupio, ut ait tuus amicus Sophocles 'καὶ ὑπὸ — φρενί'. vs. 1 φεῦ φεῦ om. Stob. λάβοις] λάβοις ποτέ Stob. vs. 2 καὶ Stob., καὶ Cic., καὶ Meinekius.

575

ἡμεῖς δ' ἐν ἄντροις, ἐνθα Σαρπηδῶν πέτρα

Herod. π. μον. λέξ. p. 9, 11: Σαρπηδῶν Σαρπηδόνοιο, εἴτε ὁ ἥρωιο, εἴτε ἡ πέτρα, εἴτε ἡ ἀκτὴ, εἴτε ἡ νῆσος· ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ — ἐν Τυμπανιστρίαις 'ἡμεῖς — πέτρα'. ἄστροις codex, ἄντροις Bergkiius.

576

Κόλχος τε Χαλδαῖός τε καὶ Σύρων ἔθνος

Stephanus Byz. p. 680, 14: Χαλδαῖοι — εἰσὶ δὲ καὶ Χαλδαῖα ἔθνη πλησίον τῆς Κολχίδος. Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς 'Κόλχος — ἔθνος'.

577

ἄδημον

Hesych. 1 p. 90: ἄδημον· οὐκ ἔνδημον ὄντα. Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς.

578

ἀνετῶς

Hesych. 1 p. 371: ἀνετῶς· ἀνατεταμένως (ἀνατεταλμένως cod.). Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς.

579

ἀντιστρέφω

Hesych. 1 p. 403: ἀντιστρέφω· ἀνταξιῶ. Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς.

580

δράκαυλος

Etym. M. p. 287, 14 et Suidas: δράκαυλος. Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς. ἐπεὶ ἡ Ἀθηνᾶ δοκεῖ παρ' αὐταῖς αὐλίσσαι τὸν δράκοντα ταῖς Κέκροπος θυγατρᾶσιν· ἢ ὅτι συναυλίζονται κατὰ τὸ εἶκος Κέκροπι ὄντι διφυεῖ· ἢ ὅτι συναυλίζεται μία τῶ ἐν τῇ ἀκροπόλει δράκοντι, προσημερεύουσα τῇ θεῷ. Similiter Hesychius v. δράκαυλος 1 p. 1029.

Pro δράκαυλος Etym. M. δραύκαλος, ubi δραυκαλ^{καν} D.

581

ἔλυμοι

Ath. IV p. 176 F, cuius locum attulimus fr. 409.

582

Schol. Soph. Ant. 980 de Phineo: μετὰ δὲ τὸν Κλεοπάτρας θάνατον ἐπέγνημεν Ἰδαίαν τὴν Δαρδάνου, κατὰ δὲ τινὰς Εἰδοθέαν τὴν Κάδμου ἀδελφήν, ἧς καὶ αὐτὸς Σοφοκλῆς μνημονεύει ἐν Τυμπανισταῖς.

ΤΤΝΔΛΡΕΩΣ

583

οὐ χρή ποτ' εὖ πράσσοντος ὀλβίσαι τύχας
ἀνδρός, πρὶν αὐτῷ παντελῶς ἦδη βίος
διεκπερανθῇ καὶ τελευτήσῃ βίον.
ἐν γὰρ βραχεῖ καθεῖλε κῶλίγῳ χρόνῳ
πάμπλουτον ὄλβον δαίμονος κακοῦ δόσις,
ὅταν μεταστῇ καὶ θεοῖς δοκῇ τάδε.

Stob. Flor. 105, 3: Σοφοκλέους Τυνδάρεως. 'οὐ χρόη — τάδε'. vs. 2 βίος] χρόνος ci. Blomfield. vs. 4 κώλλγω] κἄν ὀλλίγω Λ, καὶ ὀλλίγω Μ, κὀλλίγω Vindob., κού μακρῶ ci. Bergk. vs. 5 πᾶν πλούτον libri, πᾶμπλούτον Gesner. vs. 6 δοκεῖ] δοκῇ Voss.

ΤΤΡΩ Α ΕΤ Β

Duas huius tituli fabulas Sophocles docuit, quarum differentiam rimari nunc non licet. Argumentum aut utriusque aut alterius dramatis adumbrat Apollod. 1, 9, 8: Ποσειδῶν δὲ εἰκασθεὶς Ἐνιπεὶ συγκατεκλίθη αὐτῇ (sc. Τυροῖ), ἥ δὲ γεννήσασα κρύφα διδύμους παῖδας ἐκτίθησιν. — ἱπποφορβὸς ἀμφοτέρους τοὺς παῖδας ἀνελόμενος ἔθρεψε καὶ τὸν μὲν — Πελίαν ἐκάλεσε, τὸν δὲ ἕτερον Νηλέα. τελειωθέντες δὲ ἀνεγνώρισαν τὴν μητέρα καὶ τὴν μητρὶν ἀπέκτειναν Σιδηρῶ· κακουμένην γὰρ γνόντες ὑπ' αὐτῆς τὴν μητέρα ὤρμησαν ἐπ' αὐτήν, ἥ δὲ φθάσασα εἰς τὸ τῆς Ἥρας τέμενος κατέφυγε. Πελίας δὲ ἐπ' αὐτῶν τῶν βωμῶν αὐτὴν κατέσφαξε. Cf. Schol. Eur. Or. 1686: ἐν Τυροῖ (τύροις codd. Vat. et Ven.) Σοφοκλέους ἀναγνωρισμὸς κατὰ τὸ τέλος γίνεται. Aristot. Poet. c. 16 p. 1454 b 25: ἐν τῇ Τυροῖ διὰ τῆς σκάφης (sc. ἥ ἀναγνώρισις γίνεται). Hanc σκάφην ridet Aristophanes (v. Soph. fr. 591). Personam quam Tyro in scena habuerit memorat Pollux 4, 141: τὰ δ' ἔκσκενα πρόσωπα Ἀκταίων ἐστὶ κερασφόρος — ἡ Τυρὼ πελιδνὴ τὰς παρειὰς παρὰ Σοφοκλεῖ· τοῦτο δ' ὑπὸ τῆς μητρὸς Σιδηροῦς πληγαῖς πέπονθεν.

584

ἔχθιμα

Hesych. 1 p. 1562: ἔχθιμα· μισήματα. Σοφοκλῆς τυράννοις (Τυροῖ Piersonus, debebat Τυροῖ α').

585

θεανὴ νόσος

Hesych. 1 p. 1685: θεανὴ νῆσος· ἥ ἐκ θεοῦ, θεία. Σοφοκλῆς τυροῖα ροιτοῦ (i. e. Σοφοκλῆς Τυροῖ α'). Pro νῆσος recte νόσος ci. Soringius, θεία νόσος voluit Dindorfius.

586

καρπομανής

Hesych. 2 p. 153: καρπομανής· εἰς κόρον ἐξυβρίζουσα. Σοφοκλῆς τυριλάω (i. e. Τυροῖ α').

587

μὴ σπεῖρε πολλοῖς τὸν παρόντα δαίμονα·
σιγώμενος γὰρ ἐστὶ θρηνεῖσθαι πρέπων.

Stob. Flor. 109, 2: Σοφοκλέους Τυροῦς β'. 'μὴ σπεῖρε — πρέπων'. vs. 2 πρέπων Β, πλέον Trinc., πρέπον ceteri.

588

ἀρχή· τίς [ὄρνις] οὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων;

Ar. Av. 275: νῆ Δί' ἕτερος δῆτα χούτος ἔξεδρον χώραν ἔχων. ubi Scholia: ἐκ τῆς Σοφοκλέους δευτέρας Τυροῦς ἀρχή (ἐκ τοῦ Σοφοκλέους ἀρχή V) 'τίς ὄρνις — ἔχων;' Errant qui τίς ὄρνις οὗτος κτέ. Sophoclei dramatis initium fuisse tradunt: ὄρνις delendum puto; ἀρχή corruptum, fortasse ex ἄθρει. Nihil iuvat Herodiani Philetaer. p. 435: ἔξεδρος καὶ μὴ ἔστω πῶς ὦν εἰς ἡμᾶς ἔξεδρον χώραν ἐν Σατύροις. ubi extrema verba scribenda suspicor: ἔξεδρον χώραν ἔχων· Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ.

589

ἐρημοβοσκός

Phot. Lex. p. 17, 7: ἐρηνοβοσκός· ὁ προβατοβοσκός, ἐν Τυροῖ β' Σοφοκλέους· ἴσως ἀπὸ τοῦ ἀρήν. Etym. M. p. 377, 22: ἐρηνοβοσκός· ὁ προβατοβοσκός, ἐν Τυροῖ β' Σοφοκλῆς. Hesych. 1 p. 525: ἀρηνοβοσκός· προβατοβοσκός. Σοφοκλῆς Τυροῖ. καὶ γράφεται δὲ ἐρηνοβοσκός. cf. Eust. Il. p. 799, 36: ἀρηνοβοσκός, ὁ προβατοβοσκός κατὰ Πανσανίαν —, ἐν δὲ ἀνωλύμῳ ῥητορικῷ λεξικῷ καὶ ἐρενοβοσκός ὁ αὐτὸς φέρεται διὰ τοῦ E. Scripsi ἐρημοβοσκός: nam ἔρημα i. q. ὄιες, cf. Schol. A Il. E, 140 Etym. M. p. 487, 14 Suid. v. ἐρήματα. Sed fortasse praeferendum ἐρεμμοβοσκός, cf. quae dixi Philol. vol. 6 p. 389.

590

Schol. Aesch. Prom. 128: μηδὲν φοβηθῆς· φιλία γὰρ ἦδε τάξις] ο ὄνθυμος Ἀνακρεόντειός ἐστι κεκλασμένος πρὸς τὸ θρηνητικόν. — ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς οὐκ ἐν παντὶ τόπῳ, ἀλλ' ἐν τοῖς θρηνητικοῖς, ὡς καὶ Σοφοκλῆς Τυροῖ β' (sic cod. Med., τηροῖ RV omisso β', ex quo Stephanus Τηρεῖ fecit).

591

Ar. Lysistr. 138: οὐκ ἐπὶς ἀφ' ἡμῶν εἰσὶν αἱ τραγωδῖαι; οὐδὲν γὰρ ἔσμεν πλήν Ποσειδῶν καὶ σκάφη. ubi Scholia (v. 138): εἰς τὴν Σοφοκλέους δὲ Τυρῶ ταῦτα συντείνει ἐκθειῖσαν τὰ τέκνα εἰς σκάφη (l. ἐν σκάφῃ), et mox (v. 139) οὐδὲν ἔσμεν εἰ μὴ συνουσιάζειν καὶ τίκτειν. ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐμίγη τῇ Τυροῖ καὶ ἐγέννησε Νηλέα καὶ Πελίαν. Sophocleum drama respici verissime intellexerunt grammatici, ipsum locum Sophoclis ignorarunt. Quem fortasse servavit Stobaeus Flor. 98, 1: ὡς οὐδὲν ἔσμεν πλήν σκιαῖς ἐοικότες (fr. 860).

592

αὕτη δὲ μάχιμός ἐστιν ὡς κεχρημένη
σαφῶς σιδήρῳ καὶ φορουῖσα τοῦνομα.

Aristot. Rhet. 2, 23 p. 1400 b 17: ἄλλος (sc. τόπος) ἀπὸ τοῦ ὀνόματος, οἷον ὡς ὁ Σοφοκλῆς 'σαφῶς — τοῦνομα' (vs. 2). ubi Schol. fol. 47 a 16: ἃ φησὶν ὁ βιάζων πρὸς τὴν Σιδηρῶ 'αὕτη — τοῦνομα'. Eust. II. p. 158, 24: κατὰ τὴν παροιμιαζομένην Σιδηρῶ θρασεῖαν ἐκείνην γυναῖκα φορεῖν τὸ οἰκεῖον ὄνομα. vs. 2 Σιδηρῶ Aristot., σιδήρῳ Schol. φοροῦσα] φέρουσα Schol. Locum huc rettulit Brunckius.

593

κόμης δὲ πένθος λαγχάνω πώλου δίκην,
 ἥτις συναρπασθεῖσα βουκόλων ὑπο
 μάνδραις ἐν ἱππείαισιν ἀγρία χερὶ
 θέρος θερισθῇ ξανθὸν αὐχένων ἄπο,
 σπάσουσα δ' ἐν λειμῶνι ποταμίων ποτῶν 5
 ἴδη σκιᾶς εἰδωλον αὐγασθεῖς' ὑπὸ
 κουραῖς ἀτίμως διατετιλμένης φόβης.
 φεῦ, κἄν ἀνοικτίρμων τις οἰκτεῖρειέ νιν
 πτήσσουσαν αἰσχύναισιν οἷα μαίνεται
 πενθοῦσα καὶ κλαίουσα τὴν πάρος φόβην. 10

Aelianus N. A. 11, 18: Θήλειαν δὲ ἵππον εἰς ἀφροδίσια λυτήσασαν πάνυ σφόδρα παῦσαι ῥαδίως ἔστιν, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, εἴ τις αὐτῆς ἀποκείρει τὰς κατὰ τοῦ τένοντος τρίχας· αἰδεῖται γάρ — κατηγήσασα ἐπὶ τῇ αἰσχύνῃ. τοῦτό τοι καὶ Σοφοκλῆς αἰνίσσεται ἐν τῇ Τυροῖ τῷ δράματι· πεποίηται δὲ οἱ αὕτη λέγουσα καὶ ἃ λέγει ταῦτά ἐστιν 'κόμης δὲ — πάρος φόβην'. cf. 2, 10: οἱ βουλόμενοι ἡμιόνους σφίσι γενέσθαι ἀποθρίσαντες τῆς ἵππου τὴν χαίτην — τοὺς ὄνους ἐπάγουσιν· ἡ δὲ ὑπομένει τὸν ἄδοξον ἥδη γαμέτην πρῶτον αἰδουμένην. καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἔοικε μεμνησθαι τοῦ πάθους. vs. 3 μάνδραισιν libri, μάνδραις ἐν Brunck. vs. 5 σπασθεῖσα libri, σπάσουσα Hermannus. vs. 6 αὐγασθεῖσά που Meinekius. vs. 7 διατετιλμένη φόβην ci. Ellendt. vs. 8 sq. in libris graviter corrupti. vs. 9 αἰσχύνησιν ut videtur libri.

594

προστῆναι μέσσην
 τράπεζαν ἀμφὶ σῖτα καὶ καρχήσια

Ath. XI p. 475 A de nomine καρχήσιον: Σοφοκλῆς δὲ Τυροῖ (Τηρεῖ margo P) 'προστῆναι μέσσην — καρχήσια', πρὸς τὴν τράπεζαν φάσκων προσεληλυθέναι τοὺς δράκοντας καὶ γενέσθαι περὶ τὰ σιτία καὶ τὰ καρχήσια. Macrobius Saturn. 5, 21, 6: Sophocles in fabula quae inscribitur Tyro 'πρὸς ΓΗΝΔΕΙΜΙ ΤΡΑΠΕΖΑ ἀμφὶ — καρχήσια'. vs. 1 προσπτῆναι probabiliter Bergkius. vs. 2 σῖτια τὰ Athenaei codex A, σῖτα Macrobius.

595

πόλλ' ἐν κακοῖσι θυμὸς εὐνηθεὶς ὄρα.

Stob. Flor. 20, 29: Σοφοκλῆς ἐν τυρῷ (sic Vindl., ἐν τύρῳ A).
'πόλλ' — ὄρα'.

596

μήπω μέγ' εἶπης, πρὶν τελευτήσαντ' ἴδης.

Stob. Flor. 105, 21: Σοφοκλῆς Τυροῖ (sic Par. A teste Schneidewino Philol. vol. 3 p. 168 aliique libri, ἐν τυροῖ M, Τηρεῖ ed.). 'μήπω — ἴδης'. Eundem versum sine poetae et fabulae nomine habent Cic. ad Att. 4, 8a, 1 Schol. Il. Θ, 5 p. 217 b 49 Iohannes Chumnus Epist. 5 in Boissonadii Anecd. nov. p. 215. adde parodiam Eumenis, de qua Plut. Mor. p. 184 B: ὁ δὲ Εὐμένης φιλοφρόνως ἀσπασάμενος αὐτὸν (Attalum fratrem) καὶ πρὸς τὸ οὖς εἰπὼν 'μὴ σπεῦδε γῆμαι, πρὶν τελευτήσαντ' ἴδης', οὐδὲν ἄλλο — οὗτ' εἶπεν ὑποπτον οὕτε ἐποίησεν. Fortasse eundem versum respexit Gregorius Naz. vol. 2 p. 157 D: μηδὲν μέγ' εἶπης εὐπλοῶν πρὸ πείσματος. et p. 6 B: μηδὲν μέγ' εἶπης συντόμως ἄνθρωπος ὢν. μέγ'] μέγαν Stobaeus et nonnulli Cic. libri.

597

τίκτουσι γάρ τοι καὶ νόσους δυσθυμίας.

Stob. Flor. 99, 19: Σοφοκλέους Τυροῦς. 'τίκτουσι — δυσθυμίας'.
Antiatt. p. 89, 19: δυσθυμία. Σοφοκλῆς Τυροῖ.

598

γῆρας διδάσκει πάντα καὶ χρόνου τριβή.

Stob. Flor. 115, 8: Σοφοκλέους Τυροῦς. 'γῆρας — τριβή'.

599

ἄκων δ' ἁμαρτῶν οὐτις ἀνθρώπων κακός.

Stob. Flor. 46, 6: Σοφοκλέους Τυροῖ (sic A, τυρώ Vindob.).
'ἄκων — κακός'.

600

σίτοισι παγχόρτοισιν ἐξενίζομεν.

Ath. III p. 99 F de verbo χορτάζειν: Σοφοκλῆς τε ἐν Τυροῖ 'σίτοισι — ἐξενίζομεν'. σίτοισι Porsonus, οἱ τοῖσι VL, οἱ τοῖσι P'.

601

πολλῶν δ' ἐν πολυπληθείᾳ πέλεται
οὗτ' ἀπ' εὐγενέων ἐσθλὸς οὗτ' ἀχρείων
τὸ λίαν κακός· βροτῷ δὲ πιστὸν οὐδέν.

Stob. Flor. 87, 3: Σοφοκλῆς Τυρῷ. 'πολλῶν — οὐδέν'. Verba corruptissima. vs. 2 sq. ἀχρείων τὸ] ἀχρείων ἀπο ci. Iacobs.

602

Διονύσου τοῦ ταυροφάγου

Agr. Ran. 357: μηδὲ Κρατίου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ' ἐτελέσθη, ubi Schol. (Suid. v. ταυροφάγον): εἴρηται δὲ παρὰ τὸ Σοφοκλέους ἐκ Τυροῦς 'Διονύσου τοῦ ταυροφάγου'. cf. Phot. Lex. p. 571, 13 (Etym. M. p. 747, 49 Suid.): ταυροφάγον· τὸν Διόνυσον Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ. Hesych. 2 p. 1353: ταυροφάγος· ὁ Διόνυσος.

603

ἥνεγκον

Antiatt. p. 98, 11: ἥνεγκον· ἐπὶ πρώτου προσώπου. Σοφοκλῆς Τυροῖ, Ἀριστοφάνης Θεσμοφορίαις.

ΤΒΡΙΣ ΣΑΤΤΡΙΚΗ

604

λήθην τε τὴν ἅπαντ' ἀπεστερημένην
κωφὴν ἀναυδον

Stob. Flor. 26, 3: Σοφοκλέους Ὑβριως σατύρου. 'λήθην — ἀναυδον'. vs. 1 καὶ τὴν πάντ' editur, καὶ om. AMVind. Trinc., itaque τὴν ἅπαντ' scripsi o coniectura Wagneri.

605

ἐσθλείν ἐθέλων τὸν δέλφακα

Ath. XIV p. 657 A: δέλφακα δὲ ἀρσενικῶς εἴρηκε — Σοφοκλῆς Ὑβρει 'ἐσθλείν — δέλφακα'. ἐθέλων AB, ἐθέλω PVL. Fortasse ἐθέλων ἐσθλείν τὸν δ.

ΤΑΡΟΦΟΡΟΙ

Vide Aeschyli fr. p. 57.

606

ὄχοις Ἀκισταίοισιν ἐμβεβῶς πόδα

Phot. Lex. p. 366, 14: ὄχος Ἀκισταῖος· ἐδόκουν αἱ Σικελικαὶ ἡμίονοι εἶναι σπουδαῖαι· ἡ γὰρ Ἀκισσα Σικελικὴ πόλις. Σοφοκλῆς Ὑδροφόροις. Versus Sophocleus alienam sedem occupavit, cf. p. 365, 1 (quae descripsit Suidas): ὄχανον· ὅθεν ἡ ἀσπίς κρατεῖται τῇ χειρὶ. 'ὄχοις Ἀκισταίοισιν ἐμβεβῶς (ἐμβεβῶς Suidae cod. A, ubi ἐμβαῶς et ἐμβεβῶς al.) πόδα'. Hesych. 1 p. 188: Ἀκισταῖοι ὄχοι· Σικελικὰ ὀχήματα. p. 189: ἀκισταὶ φρένες ἐσθλῶν — λέγεται δὲ καὶ ὀχήματα Σικελικά, ἀπὸ πόλεως Σικελίας. 2 p. 830: ὄχος Ἀκισταῖος (ἀκίσταις cod.)· ἐπεὶ αἱ Σικελικαὶ ἡμίονοι σπουδαῖοι. ἦν δὲ Ἀκιστος Σικελίας. Stephanus Byz. p. 59, 10: Ἀκίστη, πόλις Σικελίας — τὸ ἐθνικὸν Ἀκισταῖος.

607

πολύκοινον Ἀμφιτρίταν

Schol. Soph. Ant. 1: τὸ δὲ κοινὸν ὁ Σοφοκλῆς συνεχῶς ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ τίθησιν, οἷον καὶ ἐν ταῖς Ὑδροφόροις τέταχεν ἑπολύκοινον Ἀμφιτρίταν ἂντι τοῦ πολυάδελφον. Hesych. 2 p. 295: κοινός — ἀδελφός. Σοφοκλῆς Ἀντιγόνη — καὶ ἐν Ὑδροφόροις (ὑδροφό...οις cod.) ἑπολύκοινον (πολύκωμον cod.) Ἀμφιτρίτην.

608

Βακχᾶς

Schol. Soph. Phil. 1199: ἔστι μέντοι λαβεῖν καὶ βροντᾶς ἂντι τοῦ βροντήσας (fort. βροντητής), καθάπερ καὶ ἐν Ὑδροφόροις τὸν Διόνυσον εἶπε Βακχᾶν ἂντι τοῦ Βακχευτάν.

ΦΑΙΑΚΕΣ

Welckerus huc referenda suspicatur fr. 776 et 877.

609

καὶ βορᾶς ἀρτύματα

Ath. II p. 67 F: ὅτι ἀρτύματα εὔρηται παρὰ Σοφοκλεῖ καὶ βορᾶς ἀρτύματα. Locus huc relatus propter Antiatt. p. 82, 32: ἀρτύματα οὐχ ἡδύσματα. Σοφοκλῆς Φαλαξιν. Eodem nomine usus est Sophocles fr. 304 et 637.

610

ἀποσημῆναι

Antiatt. p. 83, 21: ἀποσημῆναι ἂντι τοῦ δηλῶσαι. Σοφοκλῆς Φαλαξιν.

ΦΑΙΔΡΑ

Argumentum notum ex Euripidis Hippolyto. Welckerus huic dramati adscribit fr. 226. Quinque versus a Stobaeo (Flor. 63, 25) allatos rectius Euripidi tribuit Clemens Alex. Strom. VI p. 745 (cf. Eur. fr. 434).

611

περιώσι' ἄφυκτά τε

μήδεα παντοδαπᾶν βουλᾶν ἀδαμαντίναις

ὑφαίνεται κερκίσιν αἶσα.

Stob. Ecl. 1, 5, 11 p. 172: Σοφοκλέους ἐκ Φαίδρας. ἑπεριώσι' — αἶσα. vs. 1 περὶ ὅσια φυκτά A. vs. 2 παντοδαπᾶν βουλᾶν A. De Stob. Ecl. 1, 5, 13 p. 174 quem locum vulgo huc referunt, vide adespota.

612

οὐ γὰρ δίκαιον ἄνδρα γενναῖον φρένας
τέρπειν, ὅπου γε μὴ δίκαια τέρπεται.

Stob. Flor. 17, 2: Σοφοκλέους Φαίδρα. 'οὐ — τέρπεται'. Eundem locum cum lemmate ἐκ τῆς Φαίδρας servavit Orion Flor. 6, 7 p. 49, 15. vs. 2 ὅπου μὴ καὶ Stob., ὅπου γε Orion, ὅπου γε μὴ Schneidewin. τέρπεται] τέρπεται Orion. Hippolyti sunt verba.

613

ἀπέπτυσεν λόγους

Hesych. 1 p. 438: ἀπέπτυσεν λόγους· ἀπεμύξατο τοὺς λόγους, ἀντὶ τοῦ ἀπεστράφη. Σοφοκλῆς Φαίδρα. Phryn. Bekk. p. 28, 8: ἀποπτύσαι λόγους· ἀπορριῖναι καὶ μὴ προσέειναι.

614

σύγγνωτε κἀνάσχεσθε σιγῶσαι· τὸ γὰρ
γυναιξὶν αἰσχρὸν εὖ γυναῖκα δεῖ στέγειν.

Stob. Flor. 74, 16: Σοφοκλῆς ἐν Φαίδρα. 'σύγγνωτε — στέγειν'. vs. 2 ἐν γυναικὶ MVindob., σὺν γυναικὶ AB, scripsi εὖ γυναῖκα. δεῖ AB, χρῆ M.

615

αἶσχη μὲν, ᾧ γυναῖκες, οὐδ' ἂν εἰς φύγοι
βροτῶν ποθ', ᾧ καὶ Ζεὺς ἐφορμήσῃ κακά·
νόσους δ' ἀνάγκη τὰς θεηλάτους φέρειν.

Stob. Flor. 108, 53: Σοφοκλέους Φαίδρα. 'αἶσχη — φέρειν'. vs. 2 ᾧ κε] ᾧ καὶ AM, ᾧ γε Brunck. ἐφορμήσοι A, ἐφορμήσῃ ceteri.

616

τὸ δ' εὐτυχοῦν ἅπαν ἀριθμήσας βροτῶν
οὐκ ἔστιν ὄντως ὄντιν' εὐρήσεις ἕνα.

Stob. Flor. 105, 39: Σοφοκλέους Φαίδρα. 'τὸ δ' εὐτυχοῦν — ἕνα'. vs. 1 τὸ δ' εὐτυχοῦντα] τὸ δ' εὐτυχοῦν AB. πάντ' ἀριθμῆσαι libri, ἀριθμήσας Grotius, ἅπαν ego: sed fortasse πᾶν ἐξαριθμῆσας praeferendum. vs. 2 ὄντως] οὗτος ABM.

617

οὕτω γυναικὸς οὐδὲν ἂν μείζον κακὸν
κακῆς ἀνὴρ κτήσεται' ἂν οὐδὲ σώφρωνος
κρεῖσσον· παθὼν δ' ἕκαστος ὦν τύχῃ λέγει.

Stob. Flor. 69, 14: Σοφοκλῆς Φαίδρα. 'οὕτω — λέγει'. vs. 2 κτήσεται' ἂν] fortasse λήσεται' ἂν leg., cf. Hesiodi Op. 702 et Simonidis Amorg. fr. 6 p. 578.

618

οὐ γάρ ποτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἀσφαλὲς πόλις,
 ἐν ἣ τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σώφρονα
 λάγδην πατεῖται, κωτίλος δ' ἀνὴρ λαβὼν
 πανοῦργα χερσὶ κέντρα κηδεύει πόλιν.

Stob. Flor. 43, 5: Σοφοκλέους Φαίδρα. 'οὐ γάρ — πόλιν'.
 Schol. Lucian. p. 154: λὰξ πατήσας — ὡς καὶ ἐν τραγωδίᾳ Σοφοκλῆς
 'οὐ γάρ — πόλιν'. vs. 1 γένοιτ' ἂν] ἂν om. Stobaei cod. A. πόλεις M.
 cf. Eur. Suppl. 447: πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἰσχυρὰ πόλις. Ar. Av.
 829: καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὐτακτος πόλις. vs. 4 χερσὶν Schol.
 Luc., χεροῖν Stobaei MVindob., χειροῖν ceteri. κέντρα] ἔργα Schol.
 Luc.

619

ἄλλ' εἰσὶ μητρὶ παῖδες ἄγκυραι βίου

Anecd. Bekk. p. 338, 16: ἄγκυραι· ἐκ μεταφορᾶς αἱ ἀσφάλειαί.
 Σοφοκλῆς 'ἄλλ' — βίου'. Hesych. 1 p. 52: ἄγκυραι· μεταφορικῶς
 αἱ ἀσφάλειαί. Σοφοκλῆς Φαίδρα (φαῖδραι cod.). Suidas v. χαλάσω:
 ἄγκυρα μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νηῶν ἢ ἀσφάλεια, ὡς Σοφοκλῆς ἐν
 Φαίδρα καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ.

620

ἔσαιν' ἐπ' οὐρὰν ὦτα κυλλαίνων κάτω.

Hesych. 2 p. 374: κυλλαίνων (κυλαίνων cod.) κάτω. Σοφοκλῆς
 Φαίδρα. τὰ ὦτα καταβαλὼν, ἥπερ (ἅπερ cod.) οἱ σαίνοντες (κύνες
 add. Hemsterh.) ποιοῦσιν. 'ἔσται ἐποῦραν ὠτικυθλάννων καὶ τό'. For-
 tasse ὦτε praeferendum.

621

ἁελλάδες φωναί

Etym. M. p. 19, 53: ἁελλα· συστροφὴ ἀνέμου — καὶ ἁελλαι (ἁελ-
 λάδες codex Leidensis) φωναί, παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Φαίδρα.

622

ἄγος

Hesych. 1 p. 63: ἄγος· ἄγνισμα (ἄγνισμα ut videtur cod.) θυ-
 σίας. Σοφοκλῆς Φαίδρα.

623

ἄκλεπτοι

Hesych. 1 p. 194: ἄκλεπτοι· οὐ παραλογιζόμενοι, ἀληθεῖς. Σοφο-
 κλῆς Φαίδρα (φαῖδραις cod.).

624

αὐτομόλως

Hesych. 1 p. 627: αὐτομόλως· προδοτικῶς. Σοφοκλῆς Φαίδρα.

625

ἀψεφές

Hesych. 1 p. 666: ἀψεφές· ἀφρόντιστον. Σοφοκλῆς Φαίδρα.
Anecd. Bekk. p. 476, 1: ἀψεφές· ἀφρόντιστον. οὕτω Σοφοκλῆς.

626

μεμωλυσμένη

Hesych. 2 p. 646: μῶλυσ· ὁ ἀμαθής. Σοφοκλῆς δὲ Φαίδρα μεμω-
λυσμένη, παρειμένη.

ΦΘΙΩΤΙΔΕΣ

Ethicae tragoediae Phthiotidas adscribit Aristoteles Poet. c. 18,
quem locum attulimus p. 189. Elmsleius huc referri voluit fr. 1002.

627

νέος πέφυκας· πολλὰ καὶ μαθεῖν σε δεῖ
καὶ πόλλ' ἀκούσαι καὶ διδάσκεσθαι μακρά.

Iohannes Dam. post Stob. Ecl. ed. Gaisf. p. 727, 3: Σοφοκλέους
Φθιωτίδων (φοιωτ cod.). 'νέος — μακρά'. vs. 1 cf. Men. mon.
373: νέος πεφυκῶς πολλὰ χρηστὰ μάνθανε. Qui accedit in Ioh. Dam.
versus, αἰεὶ τι βούλου χρήσιμον προσμανθάνειν, a praegressis sepa-
randus est.

628

γέρων γέροντα παιδαγωγῆσω σ' ἐγώ.

Gellius N. A. 13, 19, 3: sed etiam ille versus non minus notus
'γέρων — ἐγώ' et in tragoedia Sophocli scriptus est cui titulus est
Φθιώτιδες (φυλετίδες ante Casaub.) et in Bacchis Euripidi (vs. 193).

629

ἡ πατροκτόνος δίκη
κέκλητ' ἄν αὐτῷ

Anecd. Bekk. p. 128, 5: ὁ ἄν σύνδεσμος συντάσσεται — παρα-
κειμένοις καὶ ὑπερσυντελικοῖς. Σοφοκλῆς Φθιώτισιν 'ἡ — αὐτῷ'.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ Ο ΕΝ ΤΡΟΙΑΙ

De mytho cf. Procl. Chrestom. p. 481: Ὀδυσσεὺς λοχήσας Ἑλε-
νον λαμβάνει, καὶ χρήσαντος περὶ τῆς ἀλώσεως τούτου, Διομήδης ἐκ
Λήμνου Φιλοκτήτην ἀνάγει· ἰαθεὶς δὲ οὗτος ὑπὸ Μαχάονος καὶ μο-
νομαχήσας Ἀλεξάνδρῳ κτείνει.

630

ὁσμῆς μου ὅπως μὴ βαρυνθήσεσθέ μου

Priscianus p. 1169, 11 (vol. 2 p. 180 Kr.): βαρύνομαι καὶ τούτου

καὶ ὑπὸ τούτου καὶ τοῦτο. Σοφοκλῆς ἐν Φιλοκτῆτῃ τῷ ἐν Τροίᾳ
 'ὄσμῃς μου ὅπως μὴ βαρυνθήσεσθέ μου', ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῆς ὄσμῃς.
 Ita fere codex Monacensis teste Spengelio in Varron. p. 615. Put-
 schius edidit ὄσμῃς μόνον ὡς μὴ βαρυνθήσεσθέ μου. Hinc ὄσμῃς
 μόνον ὅπως ci. Spengelius.

631

ἀλλ' ἔσθ' ὁ θάνατος λῶστος λατρός νόσων.

Stob. Flor. 120, 7: Σοφοκλέους Φιλοκτῆτου. 'ἀλλ'. — νόσων'.
 λοισθός libri, λῶστος scripsi.

632

μέλη βοῶν ἄναυλα καὶ ῥακτήρια

Hesych. 2 p. 1100: ῥακτηρίοις κέντροισιν· ἀντὶ τοῦ ταῖς κώπαις,
 διὰ τὸ ἀράττεσθαι. καὶ ἐν Φιλοκτῆτῃ τῷ ἐν Τροίᾳ 'μέλη — ῥακτῆ-
 ρια', ἀντὶ τοῦ ψοφώδη καὶ θορυβώδη. ἄναυδα vulgo, ἄναυλα Berg-
 kius. Verba ῥακτηρίοις κέντροισιν et ipsa, nisi fallor, Sophoclea sunt,
 sed ex alio dramate petita.

633

δράκοντα

Hesych. 1 p. 1030: δράκοντα· τὸ κηρύκιον. Σοφοκλῆς Φιλοκτῆτῃ.

634

δρυοπαγῇ στόλον

Hesych. 1 p. 1037: δρυοπαγῇ στόλον (δρυοπαγήστολον cod.)· τὸν
 πάσσαλον. Σοφοκλῆς Φιλοκτῆτῃ.

635

ξηλῶ

Hesych. 1 p. 1584: ξηλῶ· μακαρίζω. Σοφοκλῆς Φιλοκτῆτῃ ἐν
 Τροίᾳ.

ΦΙΝΕΤΣ Α Ε Τ Β

Idotheam Phinidarum novercam in Tympanistis Sophocles
 commemoravit (fr. 582) sicut Phinidas a noverca oculis privatos
 Antig. 970. De duplicis Phinei argumento nil constat, sed proba-
 biliter huc referunt Schol. Apoll. Rhod. 2, 178: πηρωθῆναι δὲ λέ-
 γουσι τὸν Φινέα ὑπὸ Ἥλιου, ὅτι πολυχρόνιος εἴλετο μᾶλλον εἶναι ἢ
 βλέπειν. — Σοφοκλῆς δὲ ὅτι τοὺς ἐκ Κλεοπάτρας υἱοὺς ἐτύφλωσεν
 Οαρθον (ἐτίφλωσε Παρθένιον H. Keilius) καὶ Κράμβον, πεισθεὶς
 διαβολαῖς Ἰδαίας τῆς αὐτῶν μητροιᾶς.

636

οὐδ' ἂν τὸ Βοσπόρειον ἐν Σχύθαις ὕδωρ

Stephanus Byz. p. 179, 7: Βόσπορος — τὸ ἐθνικὸν Βοσπόριος — Σοφοκλῆς δ' ἐν Φινεῖ πρώτῳ διὰ διφθόγγου τὴν πρὸ τέλους φησὶ τὸ κτητικόν (κύριον ante Gavelium) 'οὐδ' ἂν — ὕδωρ'. cf. Etym. M. cod. Voss. p. 590 E Gaisf., ubi fabulae nomen om.

637

ἀρτύμασι

Hesych. I p. 560: ἀρτύμασι· τοῖς πρὸς τὴν θυσίαν εὐτρεπιζομένοις. Σοφοκλῆς φημί. Ita codex: Φινεῖ β^ω (i. e. δευτέρῳ) ci. Schowius.

638

ἀχάλκευτα τρύπανα

Hesych. I p. 655: ἀχάλκευτα τρύπανα· τὰ Φρύγια πυρεῖα. Σοφοκλῆς Φινεῖ δευτέρῳ (φηνεῖ βω cod.).

639

Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών

Ar. Plut. 635: ἐξωμμάτῳ καὶ λελάμπρυνται κόρα. ubi Scholia librorum deteriorum: ἐκ Φινέως Σοφοκλέους ὁ στίχος. Sed in codice Veneto ad v. 636 Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών' adscriptum: ἀντὶ τοῦ εὐμενεστάτου. ταῦτα δὲ ἐκ τοῦ Φινέως Σοφοκλέους ἔλαβεν. Quae sine dubio vera est lectio.

640

βλέφαρα κέκληται γ' ὥς [καπηλείου θύραι]

Pollux 7, 193: τὸ δὲ τῶν καπήλων ἐργαστήριον καπηλεῖον εἰρηκασιν οἱ κωμωδοδιδάσκαλοι, καὶ τὸ κωμωδούμενον ἐν Σοφοκλέους Φινεῖ 'βλέφαρα — θύραι'. γ'] δ' A. Verba ὥς καπηλείου θύραι comici poetae esse suspicor. Sophocles quid dixisse videatur, sagaciores velim exquirant.

641

νεκρὸς τάριχος εἰσορᾶν Αἰγύπτιος

Ath. III p. 119 C de v. τάριχος: Σοφοκλῆς τ' ἐν Φινεῖ 'νεκρὸς — Αἰγύπτιος'.

642

ἀπενώτισαν

Hesych. I p. 437: ἀπενώτισαν· ἀπέστρεψαν τὰ νῶτα. Σοφοκλῆς Φινεῖ (φι^ν cod.).

643

καταρράκται

Hesych. 2 p. 182: καταράκτης· ὀχετός, ῥύαξ. καὶ ὁ αἰτός. Σοφοκλῆς Λαοκόωντι (λαοκόοντι cod.). καὶ τὰς Ἀρπυίας (καὶ ταρπυίας cod.) ἐν Φινεῖ (φίνη cod.).

644

κηρίωμα

Hesych. 2 p. 250: κηρίωμα (κηρίωμα Salm.)· ὁμίλημα (λήμη ci. Dindorfius). ἔστι γὰρ τὸ κηρίον, ὧ (ὄν cod.) προσεικάζει τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν Φινειδῶν (φινιδῶν cod.). Huc rettulit Perger.

645

μάστακας

Eust. Od. p. 1496, 53: ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ εὔρηται καὶ μάστακες αἱ ἀκρίδες, καὶ λέγεται κεῖσθαι τοῦτο παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Φινεῖ. Phot. Lex. p. 248, 18: μάστακας· τὰς ἀκρίδας. Σοφοκλῆς.

ΦΟΙΝΙΞ

646

κύναρος ἄκανθα πάντα πληθύει γύην

Ath. II p. 70 A: κινάρα. ταύτην Σοφοκλῆς ἐν Κολχίσι κυνάραν καλεῖ, ἐν δὲ Φοίνικι κύναρον· κύναρος — γύην. Eust. Od. p. 1822, 17: ἀπὸ κυνὸς λέγεται συντεθεῖσθαι παρὰ Σοφοκλεῖ καὶ ἡ κύναρος ἄκανθα, ἡ καὶ κυνάρα. Ath. II p. 70 C: Δίδυμος δ' ὁ γραμματικὸς ἐξηγούμενος παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ τὸ κύναρος ἄκανθα· μήποτε φησὶ· τὴν κυνόσβατον λέγει δια τὸ ἀκανθῶδες καὶ τραχὺ εἶναι τὸ φυτόν.

647

ὑπόστασις

Socrates Hist. Eccl. 3, 7 p. 144 D: Εἰρηναῖος δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ κατὰ στοιχεῖον Ἀττικιστῇ καὶ βάρβαρον ἀποκαλεῖ λέξιν (sc. ὑπόστασιν) — παρὰ μὲν γὰρ Σοφοκλεῖ ἐν Φοίνικι ἐνέδραν σημαίνειν τὴν ὑπόστασιν, παρὰ δὲ Μενάνδρῳ τὰ καρυνεύματα. His usus est Iul. Pollux Hist. phys. p. 376: τὸ δὲ τῆς ὑποστάσεως σπανίως μὲν ἡῦρηται, ἐπὶ δὲ τοῦ νῦν σημαινομένου οὐχ εὔρηται ὅλως παρὰ τινι· παρὰ γὰρ μὲν Σοφοκλέους, φασίν, ἐπὶ τῆς ἐνέδρας εἴρηται.

648

φορβὰς γυνή

Eust. Il. p. 1088, 35: φορβὰς γυνή, παρὰ Σοφοκλεῖ, φασίν, ἐν Φοίνικι ἢ πολλοῖς προσομιλοῦσα τροφῆς χάριν.

ΦΡΙΞΟΣ

Mythum in Hygini Poet. Astr. 2, 20 p. 466 repperisse sibi visus est Welckerus.

649

ὄρια κελεύθου τῆσδε γῆς προαστίας

Stephanus Byz. p. 140, 1: ἄστν — προαστία γῆ ἐν Φρίξῳ Σοφοκλέους 'ὄρια — προαστίας'.

650

κυνηδὸν ἐξέπραξαν κυνζούμενον

Etym. Gud. p. 330, 43: κυνζῶ — ἐξ οὗ καὶ τὸ κυνζηθμός — καὶ πάλιν Σοφοκλῆς Φρίξῳ (ita cod. Paris. 2636 in Anecd. Paris. vol. 4 p. 73, 32, φρίξω cod. Gud.) 'κυνηδὸν ἐξέπραξαν κυνζόμενον (κνιζούμενον cod. Paris.)'. κυνηδὸν ἐσπάραξαν ci. Dobr., κυνηδὸν ἐξέκραξαν ὡς κυνζώμενοι Blomfield. Phot. Lex. p. 187, 3 et 4: κύνβη· πλοίου εἶδος. Σοφοκλῆς. κυνηδόν· ὡς κύων. Vbi κύμβη· πλοίου εἶδος. κυνηδόν· ὡς κύων. Σοφοκλῆς. suasit Blomfield.

651

ἀφελής

Antiatt. p. 83, 23: ἀφελής. Σοφοκλῆς Φρίξῳ.

ΦΡΥΓΕΣ

De Schol. Aesch. Prom. 436 vide Aeschyl. fr. p. 38.

652

τοὺς εὐγενεῖς γὰρ κἀγαθοὺς, ὧ παῖ, φιλεῖ
 Ἄρης ἐναίρειν· οἱ δὲ τῇ γλώσσῃ θρασεῖς
 φεύγοντες ἄτας ἐκτός εἰσι τῶν κακῶν·
 Ἄρης γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν λωτίζεται.

Stob. Flor. 8, 5: Σοφοκλέους Φρυγῶν. 'τοὺς εὐγενεῖς — κακῶν λογίζεται'. Schol. BL II. B, 833: φθισήνορα] Ἄρης — ληίζεται (vs. 4). vs. 2 συναίρειν] ἐναίρειν B m. sec. et codd. Schowii. vs. 4 οὐδένα Schol. II. ληίζεται Schol. II., λογίζεται Stob., λωτίζεται C. Keilius et Conington.

ΧΡΥΣΗΣ

Sophoclis vestigia legisse videtur Pacuvius in Chryse, cuius dramatis argumentum Naekius Opusc. vol. 1 p. 91 coniecit ab Hygino fab. 121 traditum esse. Fortasse huc referendum est fr. 664.

653

ὦ πρόρα λοιβῆς Ἑστία, κλύεις τάδε;

Schol. cod. Ven. Ar. Vesp. 846: τῇ γὰρ Ἑστία τὰς ἀπαρχὰς ἔθος ἦν ποιεῖσθαι. καὶ Σοφοκλῆς ἐν Χρύσῃ 'ὦ πρόρα — τάδε;' ἔστι (pro Ἑστία) cod. Ven. Verba prima sine fabulae nomine afferuntur in Schol. Pind. Nem. 11, 5: καὶ Σοφοκλῆς 'ὦ πρόρα λοιβῆς Ἑστία'.

654

. . μακέλλη Ζηνὸς ἐξαναστραφῇ

Schol. Ar. Av. 1240: τοῦτο φησὶ παρὰ τὸ Σοφόκλειον ἐν Χρύσῃ (Σοφόκλειον χρυσῇ libri, correxit Fritzsche) 'μακέλλη — ἐξαναστραφῇ'. Aristophanis verba haec sunt: ὅπως μὴ σου γένος πανώλεθρον Διὸς μακέλλη πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη.

655

τοιοῦτος ὦν ἄρξειε τοῦδε τοῦ κρέως

Schol. Ar. Ran. 191: κρεῶν — Ἀρίσταρχος φησὶν ἐπὶ τῶν σωματίων λαμβάνεσθαι πολλάκις, καὶ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ἐν Χρύσῃ 'τοιοῦτος — κρέως'. ἄρξειε cod. Laur., ἄρξει RV, ἄρξεις Ald.

656

ἐγὼ μίαν μὲν ἐξιονθίζω τρίχα

Apoll. Lex. Hom. p. 365: ἰονθάδος — τὰς γὰρ τῶν τριχῶν ῥίζας ἰόνθους λέγει Σοφοκλῆς ἐν Χρύσῃ 'ἐγὼ — τρίχα' (τρίχας ante Vil-
lois.). cf. Hesych. 1 p. 1295: ἐξιονθίζω [ἐξιονδίζω] τρίχα· ἐκδίδωμι. ἔστι γὰρ ἰονθος ῥίζα τριχῶν ἢ ὑπερέχον (ὑπερέχων ante H. Ste-
phanum).

657

ἔσχαρα

Ammon. Valck. p. 34: παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ἔσχαρα ἀντὶ τοῦ βωμοῦ κεῖται ἐν Πλεισθένει — καὶ Σοφοκλῆς ἐν Χρύσῃ. Eust. Od. p. 1564, 32: Σοφοκλῆς δὲ καὶ ἀντὶ βωμοῦ οἶδεν ἔσχαραν.

ŌPEIΘTIA

Obiter huius dramatis meminit Iohannes Sicel., v. Aesch. fr. 275.

658

ὑπέρ τε πόντον πάντ' ἐπ' ἔσχατα χθονὸς
νυκτός τε πηγὰς οὐρανόῦ τ' ἀναπτυχὰς
Φοίβου παλαιὸν κῆπον

Strab. VII p. 295: οὐδὲ γὰρ εἴ τινα Σοφοκλῆς τραγῳδεῖ περὶ τῆς Ὀρειθυίας λέγων ὡς ἀναρπαγεῖσα ὑπὸ Βορέου κομισθείη 'ὑπέρ τε — κῆπον'. vs. 3 Φοίβου τε libri, Φοίβου Hermannus.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

659

ἀρύθμων

• Hesych. 1 p. 561: ἀρύθμων· ἀσυμφώνων. Σοφοκλῆς αἰγλ^{θω}. Sic codex; Musurus *Αἰγλοθω*, Dindorfius aut *Αἰγει* aut *Αἰθλοπι* scribendum suspicatur, *Αἰθωνι* proposuit Bergkius.

660

ἔμοι δὲ λῶστον αἶμα ταύρειον πιεῖν
καὶ μή γε πλείω τῶνδ' ἔχειν δυσφημίας.

Ar. Eq. 83: βέλτιστον ἡμῖν αἶμα ταύρειον πιεῖν. ubi Schol. vs. 84: ἔστι γοῦν ἀπὸ Σοφοκλέους Ἑλένης 'ἔμοι — δυσφημίας'. vs. 1 affert Suidas v. νῶιν: περὶ Θεμιστοκλέους οὖν Σοφοκλῆς φησὶν 'ἔμοι — πιεῖν'. ταύρου γ' ἐκπιεῖν Schol. Ar., ταύρειον πιεῖν Suidas et Ar. vs. 2 μήτε cod. Θ, μή γε ceteri libri, μή τι Dindorfius. mox πλείον cod. Θ, πλείω ceteri. Correctio admodum incerta. Videtur locus ad Ἑλένης ἀπαίτησιν referendus esse.

661

φενακίζειν

Gramm. cod. Darmstad. in Act. Monac. vol. 2 p. 515: ἔστι δὲ τὸ φενακίζειν εἰπεῖν καὶ περὶ τοὺς φήληκας· Σοφοκλῆς ἐν Ἰάμβῃ· καὶ φήληκας δὲ φαμέν πλανῶντας (πλανῶνας cod., correxit Werfer) τὴν ὄψιν ὥς πεπείρους. Titulus dramatis corruptus: ἐν Νιόβῃ ci. Hermannus, mihi ἐν Ἀμύκῳ videtur legendum.

662

τοὺς δ' αὖ μεγίστους καὶ σοφωτάτους φρενὶ
τοιούσδ' ἰδοῖς ἂν οἷός ἐστι νῦν ὅδε,
καλῶς κακῶς πράσσοντι συμπαραινέσαι·

ὅταν δὲ δαίμων ἀνδρὸς εὐτυχοῦς τὸ πρὶν
μάστιγ' ἐρείσῃ τοῦ βίου παλίντροπον, 5
τὰ πολλὰ φροῦδα καὶ καλῶς εἰρημένα.

Stob. Flor. 114, 6: Σοφοκλέους Οἰδίποδι (οἱ Vindob.). 'τοὺς δ' — εἰρημένα'. vs. 1 ἂν libri plerique, αὐ B. vs. 4 δὲ] δ' ὁ B. vs. 5 πλάστιγγ' probabiliter ci. Ellendt. Latine locum interpretatus est Cicero Tusc. 3, 29, 71: itaque Oileus ille apud Sophoclem, qui Telamonem antea de Aiacis morte consolatus esset, is cum audisset de sui, fractus est. de cuius commutata mente sic dicitur:

*nec vero tanta praeditus sapientia
quisquam est, qui aliorum aerumnas dictis allevans
non idem, cum fortuna mutata impetum
convertat, clade subita frangatur sua:
ut illa ad alios dicta et praecepta excidant.*

Hinc in Stobaeo Οἰλεῖ pro Οἰδίποδι ci. Grotius. Welckerus ad Teucrum versus rettulit.

663

ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδῶν φίλοι.

Schol. Aristid. p. 85: Σοφοκλέους ὃν ἐν Οἰδίποδι τοῦτο εἰς παροιμίαν ἐπεκράτησε τὸ 'φίλου κακῶς πράξαντος ἐκποδῶν φίλοι'. ibid. p. 681: ὥσπερ καὶ τὸ 'φίλου — φίλοι' Σοφοκλέους ὃν παροιμιῶδες γέγονε. Hanc scripturam praeivit Aristides vol. 1 p. 180: οὐ γὰρ ἐκποδῶν εἶναι κατέδειξε φίλου κακῶς πράξαντος. ibid. p. 436: τὸ παλαιὸν ῥῆμα ἐξηλέγχθη ψευδῶς ἔχον, τὸ κακῶς πράξαντων λήθην εἶναι παρὰ τοῖς φίλοις. Ceteri quotquot omisso poetae et fabulae nomine versum afferunt, ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος scribunt: vide Schol. Soph. El. 188 (cf. Suid. vv. οἰκονομῶ et ὑπερίσταται) Schol. Eur. Phoen. 403 Zenob. 1, 90 Diogenian. 1, 79 (cod. Vind. 1, 45) Greg. Cyr. 1, 60 (cod. Mosq. 1, 57) Macar. 2, 6 Men. mon. 32 Suid. vv. ἀνδρὸς γέροντος et ἐκποδῶν. Ex Euripidis Oedipo versum petatum esse ci. Vnger Parad. Theb. p. 374.

664

τὰς Ἑκαταίας μαγίδας δόρπων

Pollux 6, 83: ἔστι μέντοι καὶ τὸ τῆς μαγίδος ὄνομα παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν χρήσει 'τὰς Ἑκαταίας μαγίδας δόρπων'. cf. 10, 81: ὥς παρὰ Σοφοκλεῖ εἴρηται 'τὰς — δόρπων'. Helladius in Phot. Bibl. p. 533 b 10: ἡ μαγίς ἀντὶ τῆς τραπέξης Αἰγύπτιον δόξει καὶ παντελῶς ἔκθεσμον. Ἐπίχαρμος δὲ ὁ Δωριεὺς καὶ Κερκίδας ὁ μελοποιὸς ἐπὶ τῆς αὐτῆς διανοίας ἐχρήσαντο τῇ λέξει, καὶ μὴν καὶ ὁ Ἀττικὸς Σοφοκλῆς. In Pollucis loco χρήσει corruptum videtur, Κρίσει Brunckius, Χρύση Dindorfius.

665

τὸ πρὸς βίαν

πίνειν ἴσον πέφυκε τῷ διψῇν βία.

Ath. X p. 428 A: καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ ἐν * * σατυρικῷ φησὶν ὡς ἄρα 'τὸ πρὸς — βία'. ἐν σατυρικῷ AB, ἐν...σατυρικῷ P. vs. 2 ἴσον κακὸν libri, κακόν delevi cum Bothio. pro βία suspicabar ἄγαν legendum esse, κακόν praefert Meinekius.

666

ἄρραγές ὄμμα

Hesych. I p. 549: ἄρραγές ὄμμα· οὐ δακρυῶν. ὃ τρόπῳ φημέν 'κατερράγη μου δάκρυον'. Σοφοκλῆς σατυρικῷ (σατυρίκῳ codex).

667

μισῶ μὲν ὅστις τὰφανῇ περισκοπεῖ

Achilles Tat. Isag. ad Phaen. in Petavii Vranol. p. 121 A: 'Μισῶ — περισκοπεῖ', φησὶν ὁ Σοφοκλῆς. Sententia loci quae fuerit divinare licet ex Ennio p. 35 ed. Ribb.: *quot est ante pedes nemo spectat, cachi scrutantur plagas.* cf. Eupolis Com. 2 p. 490: ἀλαζονεύεται μὲν ἀλιτήριος περὶ τῶν μετεώρων, τὰ δὲ χαμᾶθεν ἐσθλεί. Aristoph. Com. 2 p. 1190: ὅς τὰ μὲν ἀφανῇ μεριμνᾷ, τὰ δὲ χαμᾶθεν ἐσθλεί. Plat. Theaet. p. 174 A: ὥσπερ καὶ Θαλῆν ἀστρονομοῦντα, ὃ Θεόδωρε, καὶ ἄνω βλέποντα, πεσόντα εἰς φρέαρ Θράττα τις ἐμμελὴς καὶ χαρίεσσα θεραπαινὶς ἀποσκῶψαι λέγεται, ὡς τὰ μὲν ἐν οὐρανῷ προθυμοῖτο εἰδέναι, τὰ δ' ἐμπροσθεν αὐτοῦ καὶ παρὰ πόδας λανθάνοι αὐτόν. Antipater Sidon. Anth. Pal. 7, 172: τὰ κατ' αἰθέρα λεύσσων τούν ποσὶν οὐκ ἐδάην πῆμα κυλινδόμενον.

668

πᾶς προσκυνεῖ δὲ τὸν στρέφοντα κύκλον ἡλίου

Achilles Tat. Isag. ad Phaen. in Petavii Vranol. p. 122 E: Σοφοκλῆς δὲ εἰς Ἀτρεά τὴν εὐρεσιν ἀναφέρει λέγων 'πᾶς — ἡλίου'. Ex Atreo dramate versum petitum esse coniecerunt.

669

πῶς ἂν οὐκ ἂν ἐν δίκη

θάνοιμ' ἂν;

Anecd. Bekk. p. 128, 28: καὶ δις καὶ τρίς χρῶνται αὐτῷ (sc. τῷ ἂν) ἐν μιᾷ συντάξει, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ εὕρηται 'πῶς ἂν — θάνοιμ' ἂν;'

670

αἰλῶς γενεά

Anecd. Bekk. p. 347, 25: αἰλῶν — Σοφοκλῆς δὲ τὴν εὐθειαν εἶπεν 'αἰλῶς γενεά'.

671

ἀείζων ἔλκος

Anecd. Bekk. p. 347, 30: ἀείζων πένθος ἐρεῖς, ὡς Σοφοκλῆς ἀείζων (ἀεῖζων Dind.) ἔλκος.

672

ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δρᾶν

Anecd. Bekk. p. 353, 5: ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δρᾶν Δείναρχος εἶπε καὶ Σοφοκλῆς. Quae poetae verba fuerint nescimus, fortasse ἀνόσια καθέμιστα δρᾶν.

673

τίσις δ' ἄνωθεν εἶσιν αἵματορρόφος

Anecd. Bekk. p. 362, 22: αἵματορρόφον. Σοφοκλῆς 'τίσις δ' ἄνωθεν ἐστὶν ἡ αἵματορρόφος'. Correxerit Bekker.

674

ἀκόλαστον σῶμα

Anecd. Bekk. p. 367, 20: ἀκόλαστος ὄχλος Εὐριπίδης (Hec. 607) εἶπεν, ἀκόλαστον δὲ σῶμα Σοφοκλῆς.

675

σπουδὴ γὰρ ἡ κατ' οἶκον ἐγκεκρυμμένη
οὐ πρὸς θυραίων οὐδαμῶς ἀκουσίμη.

Anecd. Bekk. p. 373, 2: ἀκουσίμη· ἀντὶ τοῦ ἀκουστή. Σοφοκλῆς 'σπουδὴ γὰρ — ἀκουσίμη'. vs. 1 σπουδὴ teste Bekkero cod., σπονδὴ ed. Brunckius, fortasse ποῦ δὴ γὰρ — ἀκουσίμη; legendum. vs. 2 προσθυραῖον cod., πρὸς θυραίων Brunckius.

676

ἐξαίρετον τίθημι τὴν ἀκουσίαν.

Anecd. Bekk. p. 373, 14: ἀκουσία· τὸ πρᾶγμα. Σοφοκλῆς 'ἐξαίρετον — ἀκουσίαν'.

677

ἀντάρης νυκτερὶς ὄψεσιν

Anecd. Bekk. p. 407, 12 et Suidas: ἀντάρης νυκτερὶς ὄψεσιν φησὶ Σοφοκλῆς. ἀντήρης νυκτεραῖς ὄψεσιν ci. Ellendtius parum probabiliter.

678

Anecd. Bekk. p. 414, 2: εἶναι δὲ καὶ νεκτομαντεῖον ἐν τῇ Τυρσηνίᾳ λίμνῃ Σοφοκλῆς ἱστορεῖ. cf. Etym. M. p. 115 extr., ubi verba ἐν τῇ — ἱστορεῖ male omissa sunt.

679

οὐχ ὅπου λαμπάδες εὐνούχοις ὄμμασιν

Anecd. Bekk. p. 1376: εὐνούχους δὲ Σοφοκλῆς καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοὺς εὐνείς καὶ μὴ μετασχόντας ὕπνου, τουτέστι τηροῦντας (?) οὐχ ὅπου λαμπάδες εὐνούχοις ὄμμασιν. Non expedit.

680

ῥήξασα κίρκους

Anecd. Oxon. 1 p. 223, 11: (κρίκος) ἐν ὑπερθέσει κίρκος. 'ῥήξασα κίρκους' παρὰ Σοφοκλεῖ.

681

οἶμοι λέλημμαι

Anecd. Oxon. 1 p. 268, 25: τὸ παθητικὸν λέλημμαι. Σοφοκλῆς 'οἶμοι λέλημμαι'.

682

ἐτήρας ἄμνους θεοῖς ἔρεξ' ἐπακτίους

Anecd. Oxon. 4 p. 329, 20: τὸ ἐτήρ παρὰ τὸ ἔτος. Σοφοκλῆς 'ἐτήρας ἄμνους θεοῖς ἔρέξας ἐπακτίους'. γράφεται δὲ καὶ εὐειρας. Correxuit L. Dindorfius.

683

Antiphanes (Com. 3 p. 3) in Ath. IX p. 396 B:

καὶ πρῶτα μὲν
αἶρω ποθεινὴν μᾶζαν, ἣν φερέσβιος
Δηῶ*) βροτοῖσι χάσμα δωρεῖται φίλον.
ἔπειτα πνικτὰ τακερά μηκάδων μέλη,
χλόην καταμπέχοντα, σάρκα νεογενῆ.

In his tragici poetae tumorem ludi facile erat coniectura assequi; Sophoclis rideri locum apparet ex iis quae subiciuntur: τί λέγεις; — τραγωδίαν περαινῶ Σοφοκλέους.

684

οὐ γάρ τι νόθος τῷδ' ἀπεδείχθη,
ἀμφοῖν δὲ πατήρ αὐτὸς ἐκλήθη.
Ζεὺς ἐμὸς ἄρχων, θνητῶν δ' οὐδείς.

Aristot. Eth. Eud. 7, 10 p. 1242 a 37: ἡ δὲ τῶν ἀδελφῶν (sc. φιλία) πρὸς ἀλλήλους ἑταιρικὴ μάλιστα ἢ κατ' ἰσότητα. 'οὐ γάρ τι — ἐμὸς ἄρχων.' ταῦτα γὰρ ὡς τὸ ἴσον ζητούντων λέγεται. vs. 1 ἀπεδείχθη vulgo. vs. 2 αὐτὸς legebatur. vs. 3 θνητῶν δ' οὐδείς addidi cum Bergkio e Philonis Iud. vol. 2 p. 448, unde auctorem loci cognoscimus: ἀναφθέγγεται γὰρ ἐκεῖνο τὸ Σοφοκλείον οὐδὲν τῶν Πυθοχρήστων διαφέρον 'θεὸς ἐμοὶ (ἐμὸς cod. Med.) ἄρχων, θνητῶν δὲ οὐδὲ εἷς'.

*) Ita Casaubonus, Δημήτηρ libri.

685

[ἐπικαιόμενος τῷ Ἡρακλεῖ]

ἀνακειμένῳ μέσον εἰς τὸν αὐχέν' εἰσαλοίμην

Ath. I p. 23 D: κατακεῖσθαι δὲ λέγεται καὶ κατακεκλίσθαι. — ἔστι δὲ εὐρεῖν καὶ ἐπὶ τῆς ἐννοίας ταύτης σπανίως τὸ ἀνακεῖσθαι. σάτυρος παρὰ Σοφοκλεῖ τοῦτο φησὶν ἐπικαιόμενος τῷ Ἡρακλεῖ 'ἀνακειμένῳ — εἰσαλοίμην'. Verba ἐπικαιόμενος (ἐπικείμενος ci. Ellendt.) τῷ Ἡρακλεῖ non Sophoclis suspicor esse, cui nunc tribui solent, sed Athenaei. Herculis ad Taenarum esse locum coniecit Brunckius. Respicere huc videtur Aristides vol. 2 p. 403: ἤδη δέ τις καὶ σάτυρος τῶν ἐπὶ σκηνῆς κατηράσατο τῷ Ἡρακλεῖ, εἰτά γ' ἔκυψε προσιόντος κάτω.

686

ὦ γλῶσσα, σιγήσασα τὸν πολὺν χρόνον,
πῶς δῆτα τλήσει πρᾶγμ' ὑπεξελθεῖν τόδε;
ἢ τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέστερον,
ὑφ' ἧς τὸ κρυφθὲν ἐκφανεῖς ἀνάκτορον.

Ath. I p. 33 C: 'ὦ γλῶσσα — ἀνάκτορον', φησὶ Σοφοκλῆς. vs. 1 ὦ BCD, εὐ VL. vs. 2 τλήσῃ libri. ἐπεξελθεῖν Brunckius. vs. 4 ἀνακτόρων Welcker.

687

. . τὸ μεθύειν πημονῆς λυτήριον

Ath. II p. 40 A: Σοφοκλῆς δὲ φησὶ 'τὸ μεθύειν π. λ.'.

688

καρῦαι μελίαι τε

Ath. II p. 52 B: τὸ δὲ δένδρον καρῦα παρὰ Σοφοκλεῖ 'καρῦαι μελίαι τε'.

689

θάρσει· μέγας σοι τοῦδ' ἐγὼ φόβου μοχλός.

Ath. III p. 99 D: Σοφοκλῆς δὲ πονεὶς ὁ ποιητὴς τὸν φύλακα μοχλόν που ὠνόμασεν ἐν τούτοις 'θάρσει — μοχλός'. Exscripsit Eust. Od. p. 1944, 26.

690

ναῦται δ' ἐμηρύσαντο νηὸς ἰσχάδα.

Ath. III p. 99 D: καὶ ἄλλοις δὲ τὴν ἄγκυραν ἰσχάδα κέκληκε (sc. Σοφοκλῆς) διὰ τὸ κατέχειν τὴν ναῦν. 'ναῦται — ἰσχάδα.' δὲ μηρύσαντο libri.

691

χορὸς δὲ μυνδῶν ἰχθύων ἐπερρόθει,
σαίνουσιν οὐραίοισι τὴν κεκτημένην

Ath. VII p. 277 B: κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέα 'χορὸς — οὐραίοισι' οὐ τὴν κεκτημένην ἀλλὰ τὰς λοπάδας. vs. 1 om. poetae nom. affert Clem. Alex. Strom. VI p. 787: χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερρεθείη, ἢ μουσα ἢ τραγικὴ εἴρηκέ που. δ' ἀναύδων Ath. et Clem., δὲ μυνδῶν Bergk. ex Etym. M. p. 595, 1 (cf. Etym. Gud. p. 400, 35): μύνδος ἰχθύς· ὁ μὴ αὐδῶν. Σοφοκλῆς. vs. 2 σαίνουσιν] σαίνοισιν P, σαίνοντες Brunckius; an σαίνουσι δ' legendum?

692

διψῶντι γὰρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ
οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ ἐμπιεῖν διδούς.

Ath. X p. 433 E: τὸ δίψος — ἐπιθυμίαν ἐμποιεῖ τῆς περιττῆς ἀπολαύσεως. διὸ καὶ ὁ Σοφοκλῆς φησὶ 'διψῶντι — διδούς'. vs. 2 μὴ πιεῖν libri, ἢ πιεῖν Casaub., ἢ ἔμπιεῖν Porson. Cum vs. 1 cf. Eur. Med. 298: σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ et Ar. Thesm. 1130: σκαιοῖσι γὰρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ.

693

.. κακῶς σὺ πρὸς θεῶν ὀλουμένη,
ἢ τὰς ἀρύστεις ᾧδ' ἔχουσ' ἐκώμασας.

Ath. XI p. 783 sq.: λέγουσι δὲ καὶ πρόχουν ἄρυστιν. Σοφοκλῆς 'κακῶς — ἐκώμασας'.

694

φίλη γὰρ ἡ Θεωρίς

Ath. XIII p. 592 B: Σοφοκλῆς δ' ὁ τραγωδοποιὸς ἤδη γέρον ὦν ἠράσθη Θεωρίδος τῆς ἐταίρας — τῆς δὲ Θεωρίδος μνημονεύει ἐν τινι στασίμῳ (στασίμῳς A, στάσιμος PVL) οὕτως 'φίλη γὰρ ἡ Θεωρίς'. Si haec ipsa sunt Sophoclis verba, necessario aliter intellegenda sunt atque Athenaeus fecit, ac fortasse Θεωρίς eo significatu poeta dixit quo dictum fuisse testatur Hesychius 2 p. 1707: Θεωρίδες· αἱ περὶ τὸν Διόνυσον Βάκχαι. Nihil iuvat Hermesianactis locus corruptissimus ap. Ath. XIII p. 598 D.

695

θυμῷ δ' οὔτι φαιδρὰ χορεύει
τάρβους θυγάτηρ.

Ath. XV p. 688 A: καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ τὰς ἀπολειυμένας τοῦ φόβου ποιεῖ λεγούσας 'θυμῷ — θυγάτηρ'. vs. 1 οὔ τι] οὔ τις C, οὐ τοι ci. Dindorfius, ἐλπίς Bamberger.

696

ἰκτινος ὥς ἐκλαγξε παρασύρας κρέας

Choerob. in Theod. p. 278, 27: ἡ ἰκτινα αἰτιατικὴ — οὐκ ἔστιν

ἀπὸ τῆς ἱκτιν εὐθείας, — ἀλλ' ἔστιν ἱκτινος ἡ εὐθεΐα, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ 'ἱκτινος ὡς ἔκλαγξεν παρὰ συρὰν κρέας'. cf. Etym. M. p. 470, 103 sive p. 1345 ed. Gaisf. et Zon. Lex. v. ἱκτινα p. 1100, quibus locis scribitur ἱκτινος ἔκλαγξε (ἔκραξε cod. Havn. et Zon.) παρὰ σύρας κρέας.

697

φυσᾶ γὰρ οὐ σμικροῖσιν ἀνλίσκοις ἔτι,
ἀλλ' ἀγρίαις φύσαισι φορβειᾶς ἄτερ.

Cic. ad Att. 2, 16, 2: *Cnaeus quidem noster iam plane quid cogitet nescio*, 'φυσᾶ γὰρ — ἄτερ'. Longinus de Subl. c. 3, 2: φλοιώδης γὰρ ἀνὴρ καὶ φύσων κατὰ τὸν Σοφοκλέα μικροῖς μὲν ἀνλίσκοις, φορβειᾶς δ' ἄτερ.

698

γυναικομίμοις ἐμπρέπεις ἐσθήμασιν

Clemens Alex. Paedag. III p. 286: ἀβροδίαιτον ἐπονιδίζων νεανίαν ὁ Σοφοκλῆς λέγει 'γυναικομίμοις — ἐσθήμασιν'. ἐμπρεπεῖς libri, ἐμπρέπεις Pierson. Bergkiius probabiliter coniecit Clementem voluisse γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορφώματι, qui est Euripideae Antiopeae versus.

699

πρὸς δ' οἶον ἦξεις δαίμον' ὡς ἔρωτα,
ὅς οὔτε τοῦπικλὲς οὔτε τὴν χάριν
οἶδεν, μόνην δ' ἔστερξε τὴν ἀπλῶς δίκην.

Clemens Alex. Strom. II p. 494: εὖ γοῦν ἡ τραγωδία ἐπὶ τοῦ "Αἰδου γράφει 'πρὸς δ' οἶον — ἀπλῶς δίκην'. Plut. Mor. p. 761 F: μόνῳ θεῶν ὁ "Αἰδὼς ἔρωτι ποιεῖ τὸ προστατιτόμενον· καίτοι πρὸς γε τοὺς ἄλλους, ὡς φησὶ Σοφοκλῆς, 'οὔτε τοῦπικλὲς — δίκην'. vs. 1 ὡς ἔρωτα non expedio, temptabam ἐξερω τάχα. vs. 3 οἶδε μόνον Plut., ᾗδαι μόνην Clem. δὲ στέρξει Plut., δ' ἔστεργε Clem.

700

καὶ τὸν θεὸν τοιοῦτον ἐξεπίσταμαι,
σοφοῖς μὲν αἰνικτῆρα θεσφάτων αἰεί,
σκαιοῖς δὲ φαῦλον καὶ βραχεὶ διδάσκαλον.

Clemens Alex. Strom. V p. 659: Σοφοκλῆς ὁ τῆς τραγωδίας ποιητῆς φησὶ πού 'καὶ τὸν — διδάσκαλον', τὸ φαῦλον ἐπὶ τοῦ ἀπλοῦ τάσσων. vs. 2 et 3 Plut. Mor. p. 506 F: εἰδέναι χρὴ τὸν θεόν, ὡς φησὶ Σοφοκλῆς, 'σοφοῖς — διδάσκαλον'.

701

Θήβας λέγεις μοι τὰς πύλας ἐπταστόμους,
οὐ δὲ μόνον τίκτουσιν αἱ θνηταὶ θεούς.

Dicaearch. q. d. Descr. Gr. p. 16 (in Mülleri Geogr. min. vol. 1 p. 103): αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν (Thebanorum) τοῖς μεγέθεσι, πορείαις, ῥυθμοῖς εὐσχημονέσταται τε καὶ εὐπρεπέσταται τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι γυναικῶν. μαρτυρεῖ Σοφοκλῆς 'Θήβας — θεούς'.

702

μύω τε καὶ δέδορκα κάξανίσταμαι
πλείον φυλάσσω αὐτὸς ἢ φυλάσσομαι.

Dionys. Hal. de Comp. Verb. c. 9 vol. 5 p. 50: οἷάπερ ἐστὶν ἐν τοῖς μέτροις τὰ Σοφοκλεία ταυτί 'μύω τε — φυλάσσομαι'. ἐνταῦθα γὰρ ὁ δεύτερος στίχος ἐκ δυοῖν σύγκειται κώλων. vs. 1 καὶ ξυνίσταμαι Reg. 1 et Collb.

703

"Αθως σκιάζει νῶτα Λημνίας βοός.

Etym. M. p. 26, 16: "Αθως· ἀκρωτήριον Θράκης. Σοφοκλῆς "Αθως — βοός'. Schol. Theocr. 7, 76: Σοφοκλῆς "Αθως σκιάζει νῶτα Λημνίας ἀλός'. ibidem paulo post scriptum "Αθως καλύπτει πλευρὰ Λημνίας βοός. Eundem versum proverbialem omisso poetae nomine attulerunt Plut. Mor. p. 935 F Schol. Il. Ξ, 229 Eust. p. 980, 46 Suid. v. "Αθως Zon. Lex. v. "Αθως p. 58 Macar. 1, 46 Greg. Cypr. 1, 73 (cod. Mosq. 1, 70) Anecd. Paris. vol. 4 p. 96, 18. σκιάζει] καλύπτει Suid. Greg. Cypr. Macar., καλύψει Plut. νῶτα] ὦτα Schol. Il., πλευρὰ Plut. Suid. Greg. Cypr. Macar. βοός] ἀλός Schol. Theocr. Brunckius ad Lemnias versum rettulit.

704

τρύχει καλυφθεὶς Θεσσαλῆς ἀπληγίδος

Etym. M. p. 123, 13: ἀπληγίς· τὸ ἀπλοῦν ἱμάτιον — Σοφοκλῆς 'τρύχει — ἀπληγίδος'. Θεσσαλικῆς libri, Θεσσαλῆς Dindorfius.

705

ἡ σφηκιὰν βλίσσουσιν εὐρόντες τινά

Etym. Voss. p. 577 F ed. Gaisf.: βλιμάζειν — λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ τὰ κηρία τῶν μελισσῶν τρυγᾶν, ὡς Ἀριστοφάνης (Eq. 794) 'ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλίττεις'. καὶ Σοφοκλῆς 'ἡ σφηκιὰν — τινά'. βλίττουσιν codex, βλίσσουσιν Dindorfius, βλίζουσιν Ellendt. Ad Pandoram (vide fr. 440) locum refert Schneidewin.

706

ἐγὼ δὲ χερσὶν ἄγραν βρίακχον

Etym. M. p. 213, 26: βρίακχος· θηλυκῶς, ἡ βράκχη — Σοφοκλῆς 'ἐγὼ δὲ χερσὶν ἄγραν βρίακχον'. ἔχω Hemsterh. ἄγριαν Brunckius.

707

οἶος γὰρ ἡμῶν δημόκοινος οἴχεται

Etym. M. p. 263, 24: δημόκοινος — ὁ ἐκ τοῦ δήμου τὸ φονεύειν κληρωθείς. Σοφοκλῆς 'οῖος — οἴχεται'. ἡμῖν Bothius.

708

. . τὸ δ' ἔγχος ἐν ποσὶν κυλίνδεται

Etym. M. p. 313, 3: ἔγχος — ὁ δὲ Σοφοκλῆς τὴν σφαῖραν ἔγχος κέκληκεν, οἶον 'τὸ δ' ἔγχος ἐν ποσὶ κυλίνδεται', καὶ τὸ πῦρ, οἶον 'ἔγχος ἰέμενος', τὸ τὴν ὀρμὴν ἔχον. Referunt hunc locum ad Nausicaam.

709

ἔγχος ἰέμενος

Etym. M. p. 313, 5, quem locum attulimus fr. 708. Verba corrupta, fortasse ἔγχους μένος leg.

710

πολὺς δὲ πηλὸς ἐκ πίθων τυρβάζεται.

Etym. M. p. 490, 5: κάπηλος — ἐκ τοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ 'πολὺς — τυρβάζεται'. Eadem Etym. Gud. p. 298, 3 et Anecd. Oxon. vol. 2 p. 455, 30. cf. Suid. v. κάπηλος.

711

γράμμα κηρύκειον

Etym. M. p. 511, 55: κηρύκειον — τὸ τοῦ κήρυκος, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ 'γράμμα κηρύκειον'.

712

μύρω λευγαλέα

Etym. M. p. 561, 28: λευγαλέον· τὸ ὑγρόν. παρὰ Σοφοκλεῖ 'μύρω λευγαλέω' (μύρω λευγαλέ^{ων} M). Scripsi λευγαλέα cum Phot. Lex. p. 216, 16: λευγαλέα· διάβροχος. οὕτω Σοφοκλῆς.

713

ὕβρις δέ τοι

οὐπώποθ' ἥβης εἰς τὸ σῶφρον ἵκετο,

. ἄλλ' ἐν νέοις ἀνθεῖ τε καὶ πάλιν φθίνει.

Etym. M. p. 601 sq.: νεῖκος· ἡ φιλονεικία, παρὰ τὸ νέοις ἰοικέ-
ναι. — Σοφοκλῆς 'ὕβρις — φθίνει πάλιν'. vs. 2 ἡβήσει τῷ σῶ-
φρονι ἵκετο ante Piersonum. vs. 3 φθίνει πάλιν edebatur, πάλιν
φθίνει D, πάλιν φθίνει M.

714

θέλοιμι πηλὸν ὀργάσαι

Etym. M. p. 629, 35 et Etym. Gud. p. 432, 53: ὀργάσαι τὸ πη-

λοποιῆσαι ἔστι καὶ ὑγρῷ ξηρὸν μίξαι. Σοφοκλῆς 'θέλοιμι πηλὸν ὀργάσαι (ὀργάσασθαι Etym. Gud.)'. Pandorae esse locum probabiliter coniciunt e fr. 438.

715

προσῆλθε μητρὶ καὶ φυταλίῳ πατρί

Etym. M. p. 803, 4: φυτάλιμος — Σοφοκλῆς 'προσῆλθε μητρὶ καὶ φυταλίῳ (φυταλιμῷ VD) πατρί'.

716

ποδαπὸς ἦν τὴν φύσιν

Etym. Vindob. MS.: φύσις· ἡ οὐσία, καὶ τὸ εἶδος. Σοφοκλῆς 'ποταπὸς ἦν τὴν φύσιν'. ποδαπὸς scripsi. Edidit hunc locum Bergkius Zeitschr. für die Alterth. - Wissensch. 1855 p. 110. Eodem e fonte haec protulit: πορεύω γράφεται ἐνεργητικῶς. Σοφοκλῆς 'πόρευσόν με πρὸς τὸν τάφον'. Quibus verbis significari videtur locus Eur. Or. 796: καὶ με πρὸς τύμβον πόρευσον πατρός.

717

ζῶντι ποδὶ χρώμενος

Eust. Il. p. 1237, 22: καὶ οὐπω δέος εἰς ἀλίσβαντα καταπεσεῖν αὐτόν (Achillem), ζῶντι ποδὶ χρώμενον, ὡς φησὶ Σοφοκλῆς. Cf. fr. 900.

718

κοκκυβόας ὄρνις

Eust. Od. p. 1479, 44 (κοκκύζειν de galli cantu dictum): ὑποβάλλει δὲ τοιοῦτον νοῦν καὶ Σοφοκλῆς, φασίν, ἐν τῷ 'κοκκυβόας ὄρνις'. Scripsi κοκκυβόας cum Bothio.

719

γηγενῇ βούβαλιν

Eust. Od. p. 1625, 44: λέγει δὲ καὶ (sc. Ἀριστοφάνης ὁ γρ.) ὅτι κατὰ τὴν δάμαλιν Σοφοκλῆς ἔφη 'γηγενῇ βούβαλιν'.

720

ψακαλοῦχοι

μητέρες αἰγές τ' ἐπιμαστιδίον
γόνον ὀρταλίχων ἀναφαίνουεν.

Eust. Od. p. 1625, 49: ψάκαλα — ὅθεν καὶ φησὶ (sc. Ἀριστοφάνης ὁ γρ.) παρὰ Σοφοκλεῖ 'ψακαλοῦχοι — ἀναφαίνουεν'. vs. 2 αἰγές μητέρες τ' Eust., μητέρες αἰγές τ' Dindorf. cf. Schol. Il. I, 601 in Anecd. Paris. 3 p. 242, 33 (Eust. Il. p. 777, 62): ψάκαλα, τὰ ἔμβρυα — ὅθεν καὶ ψακαλοῦχοι (ψακαλήκοι cod. Paris.) μητέρες παρὰ Σοφοκλεῖ. Hesych. 2 p. 1572: ψακαλοῦχοι· ψακάδας ἔχουσιν. εἰσὶ δὲ ἔμβρυα. Ad Ποιμένας hunc locum refert Welckerus.

721

. . σὺ γὰρ γέροντα βουλευείς

Eust. Od. p. 1923, 61: γέρον γράμμα, τουτέστι λόγος. λέγει δέ, φασί, καὶ Σοφοκλῆς πληθυντικῶς 'σὺ — βουλευείς'. Fortasse σὺ γὰρ γέρων γέροντα βουλ., ut audacia dictionis mitigetur.

722

Μολοσσικαῖσι χερσὶν ἐκτείνων χέρας

Gramm. Ambros. in H. Keilii Anal. gr. (Halis 1848) p. 8, 15: τὰ μεγάλα Μολοσσικά ἐκάλουν. Σοφοκλῆς 'Μολοσσικαῖσι χερσὶν ἐκτείνων χεῖρας'. χέρας H. Keilius; videntur alia quoque vitiosa esse.

723

ὥς μήτε κρούσης μήθ' ὑπὲρ χεῖλος βάλης

Harpocr. p. 147, 17: παρακρούεται ἀντὶ τοῦ ἐξαπατᾶ. — μετῆκται δὲ τοῦνομα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἰστάντας τι ἢ μετροῦντας κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασελεῖν ἔνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν, καὶ ὥς Σοφοκλῆς πού 'ὥς — βάλης'. χειρὸς vel χεῖρα libri, χεῖλος Salmasius. cf. Hesych. 2 p. 1598: ὥς μήτε κρούσαι μήθ' ὑπὲρ χεῖλος βαλεῖν· παροιμία ἐπὶ τοῦ συμμέτρου τασσομένη.

724

. . . οὐ σκέπαρνος οὐδὲ πρίονος
πληγαί

Herod. π. μον. λέξ. p. 34, 3: παρὰ Σοφοκλεῖ 'ὁ σκέπαρνος — πληγαί'. vs. 1 ὁ cod., οὐ Bloch.

725

οὔτι τοι μέτρον μάτας

Herod. π. μον. λέξ. p. 42, 24: μάτη· ἔνθεν καὶ γενικὴ παρὰ Σοφοκλεῖ 'οὔτι τοι μέτρον μάτας'.

726

ἐγὼ δ' ἐρῶ σοι δεινὸν οὐδέν, οὔθ' ὅπως
φυγὰς πατρώας ἐξελήλασαι χθονός,
οὔθ' ὥς ὁ Τυδεὺς ἀνδρὸς αἷμα συγγενὲς
κτείνας ἐν Ἄργει ξείνος ὦν οἰκίζεται,
οὔθ' ὥς πρὸ Θηβῶν ὠμοβρῶτ' ἐδαίσατο 5
τὸν Ἀστιάκειον παῖδα διὰ κάρα τεμῶν.

Herod. π. σχημ. p. 58, 1 (Rhett. vol. 8 p. 601): ἀστεῖσμός δέ ἐστι προσποίησις πιθανὴ τοῦ μὴ λέγειν ἢ μνημονεύειν ἡμᾶς ἃ λέγομεν. ὥς παρὰ Σοφοκλεῖ εἰσῆκται λέγων ὁ Ὀδυσσεὺς τῷ Διομήδει 'ἐγὼ δ' ἐρῶ — τεμῶν'. vs. 1 ἐρῶ] ἀρῶ Havn. οὔθ'] ἀλλ' Ven. vs. 2 πατρώιος Havn. ἐξελήλασαι Havn., ἐξελήλασθαι Ven., ἐξελήλαται Parr. cf. Soph. Oed.

C. 1292: γῆς ἐκ πατρώας ἐξελήλαμαι φηγάς. Eur. Hel. 90: φηγάς πατρώας ἐξελήλαμαι χθονός. vs. 3 οὐδ' ὡς libri, οὐθ' ὡς Brunck. ὁ Τυδεύς] ὁ om. Ven. συγγενοῦς Brunckius. vs. 4 ἐναργεῖ Havn. vs. 5 οὐθ' Havn., οὐδ' ceteri. ὠμοβρώτα Parr., ὠμόβροτα Havn., ὠμοβρότως Ven., ὠμοβρώς Brunckius. vs. 6 ἀστάκιον Ven. Havn. διὰ κάρα τεμῶν] διακαρατεμῶν Havn.

727

τὴν μακρὰν αὐλῶπιν

Hesych. 1 p. 617: αὐλῶνες — Σοφοκλῆς δὲ τὴν λόγχην τὴν μακρὰν αὐλῶπιν εἶπεν.

728

Λυδία λίθος σίδηρον τηλόθεν προσηγάγου

Hesych. 1 p. 1649: Ἑρακλεία λίθος· ἣν ἔνιοι Μαγνητὶν λέγουσιν, οὐκ ὀρθῶς· διαλλάττουσι γάρ, καὶ ἡ μὲν ἐπισπώμενη τὸν σίδηρον Ἑρακλεία ἐστίν, ἡ δὲ ἑτέρα παραπλήσιος ἀργύρου. — κέκληται δὲ οὕτως ἀπὸ Ἑρακλείας τῆς ἐν Λυδίᾳ πόλεως· διὸ καὶ Σοφοκλῆς Λυδίαν λίθον αὐτὴν καλεῖ. cf. 2 p. 504: Λυδία (λυδεία cod.) λίθος· ἡ βασανίζουσα τὸν χρυσόν. 2 p. 505: Λυδικὴ λίθος σίδηρον τηλόθεν προσηγάγου. αὕτη γὰρ τὸν σίδηρον ἐπισπᾶται, ἡ δὲ Μαγνητὶς διασπᾶσαι (f. διαπατᾶ) τὴν ὄψιν, ὡς δοκεῖ (δοκεῖν Mus.) ἀργύριον εἶναι. Sophocli versum vindicavit Bergk.

729

ὁμμάτειος πόθος

Hesych. 2 p. 751, quem locum attulimus fr. 162.

730

ῥακτηρίοις κέντροισιν

Hesych. 2 p. 1100, quem locum attulimus fr. 632.

731

τὰ μὲν διδακτὰ μανθάνω, τὰ δ' εὗρετὰ
ζητῶ, τὰ δ' ἕτερα παρὰ θεῶν ἤτησάμην.

Plut. Mor. p. 98 A: εὐβουλίας τοίνυν μὴ οὔσης — ἐλήρησεν εἰπὼν ὁ Σοφοκλῆς, ὅτι πᾶν τὸ ζητούμενον ἄλωτόν, ἐκφεύγει δὲ τὰ μελούμενον (Oed. R. 110 sq.), καὶ πάλιν αὖ τὰ πράγματα διαιρῶν 'τὰ μὲν — ἤτησάμην'. vs. 2 τὰ δ' εὐκτὰ] τὰ δ' ἕτερα codices Parisini.

732

Σειρίου κυνὸς δίκην

Hesych. 2 p. 1164: Σειρίου κυνὸς δίκην. Σοφοκλῆς, τὸν ἀστρώον κύνα· ὁ δὲ Ἀρχίλοχος τὸν ἥλιον, Ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα. Archilochi et Ibyci mentio quo spectet, aliunde tenemus (cf. Bergk. Lyr. p. 549 et 762).

733

. . σεμνὰ τῆς σῆς παρθένου μυστήρια

Hesych. 2 p. 1169: σεμνὰ τῆς σῆς παρθένου μυστήρια. Σοφοκλῆς. τὰ ἄρρητα καὶ ἀνεξήγητα μυστήρια. Phot. Lex. p. 503, 22: σεμνά· τὰ ἄρρητα μυστήρια· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ἡσυχίου καὶ καταστύγνου.

734

σιλφίου λειμών

Hesych. 2 p. 1187: σιλφίου λειμών. Σοφοκλῆς, περὶ γῆς ἐν Λιβύῃ τὸ σίλφιον φερούσης.

735

ἀμνήμονος γὰρ ἀνδρὸς ὅλλυται χάρις.

Iohannes Dam. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 721, 15: Σοφοκλέους. ‘ἀμνήμονος — χάρις’.

736

ἐπεὶ πέπρακται πᾶν τὸ τοῦ θεοῦ καλῶς,
χωρῶμεν ἤδη, παῖδες, εἰς τὰ τῶν σοφῶν
διδασκαλεῖα, μουσικῆς παιδεύματα.
προσλαμβάνειν δὲ δεῖ καθ’ ἡμέραν αἰεὶ,
ἕως ἄν ἐξῇ μανθάνειν βελτίονα. 5
παῖς δ’ ὦν κακὸν μὲν δρᾶν τι προῖκ’ ἐπίσταται,
αὐτὸς παρ’ αὐτοῦ μανθάνων ἄνευ πόνου·
τὰ χρηστὰ δ’ οὐδ’ ἦν τὸν διδάσκαλον λάβῃ,
ἐμνημόνευσεν, ἀλλὰ κέκτηται μόλις.
ταῦτ’ οὖν φυλαξώμεσθα, καὶ μοχθητέον, 10
ὦ παῖδες, ὥς ἄν μήτ’ ἀπαιδευτῶν βροτῶν
δοκῶμεν εἶναι κάποδημοῦντος πατρός

Iohannes Dam. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 725, 16: Σοφοκλέους. ‘ἐπεὶ — πατρός.’ vs. 4 προσμανθάνειν ci. G. A. Hirschig. vs. 5 λαμβάνειν scribendum suspicor. vs. 6 ὦν] οὖν malim. ἐπίστασθαι cod. vs. 7 παρ’ αὐτῶν cod., παρ’ αὐτοῦ Bergk. vs. 8 τὴν cod., τὰ Brunckius. οὐδ’ ἄν cod. διδάκτον cod., διδάσκαλον Brunckius. vs. 10 φυλαξώμεθα cod. vs. 11 μήτε nunc non habet quod respondeat, videtur habuisse in sequentibus. vs. 12 κάποδημοῦντος corruptum. Sophoclis num sit locus dubito, cf. Observ. crit. p. 33 sq.

737

τάληθές ἀεὶ πλείστον ἰσχύει λόγον.

Iohannes Dam. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 772, 24: Σοφοκλέους. ‘τάληθές — λόγον.’ Fortasse ἰσχύειν λόγος (vel λέγω) scribendum, πλείον ἰσχύει λόγον requirit Meinekius.

738

ὅ τι γὰρ φύσις ἀνέρι δῶ,
τόδ' οὐποτ' ἄν ἐξέλοις.

Libanius Decl. vol. 3 p. 365: τὴν αὐτὴν τῷ Σοφοκλεῖ φωνὴν ἀφιεῖς· λέγει γὰρ δὴ πού κακεῖνος 'ὅ τι — ἐξέλοις'.

739

σὺς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως γύαις
ἀνῆκε Λητοῦς παῖς ἐκηβόλος θεά.

Lucianus Symp. c. 25 vol. 3 p. 437: τὸ κατὰ τὸν Οἰνέα ἐννόησον· ὅψει γὰρ καὶ τὴν Ἀρτεμιν ἀγανακτοῦσαν, ὅτι μόνην αὐτὴν οὐ παρέλαβεν ἐκεῖνος ἐπὶ τὴν θυσίαν τοὺς ἄλλους θεοὺς ἐστιῶν. φησὶ δὲ περὶ αὐτῶν — Σοφοκλῆς 'σὺς — θεά'. Ad Meleagrum hos versus retulit Brunckius.

740

Menander Rhett. vol. 9 p. 156 de hymnis διαπορητικοῖς disputans: ὥσπερ καὶ τὴν Τύχην Σοφοκλῆς ὕμνησε διαφορῶν γένει.

741

ὄρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω.

Hellad. in Phot. Bibl. p. 530 a 15: ὁ στίχος ὁ καὶ παροιμιαζόμενος 'ὄρκους — γράφω' ἐστὶ μὲν Σοφοκλέους, τοῦτον δὲ παρωδήσας ὁ Φιλωνίδης (Com. 2 p. 423) ἔφη 'ὄρκους δὲ μοιχῶν εἰς τέφραν ἐγὼ γράφω'. οἱ δὲ τὰς γυναῖκας σκώπτοντες φασὶν 'ὄρκους ἐγὼ γυναικῶν εἰς οἶκτον (γυναικὸς εἰς οἶνον Xenarchus Com. 3 p. 620) γράφω'. Macar. 6, 48: ὄρκους γυναικὸς εἰς ὕδωρ χρὴ γράφειν. Σοφοκλέους αὕτη ἐστίν. cf. Phryn. Bekk. p. 55, 17: ὄρκον γυναικὸς εἰς ὕδωρ χρὴ γράφειν. ὅτι ἀπιστεῖν γυναικὶ δεῖ ὁμνυούσῃ. Men. mon. 25: ἀνδρῶν δὲ φάυλων ὄρκον εἰς ὕδωρ γράφε.

742

ἄμεινόν ἐστι ζημίαν
λαβεῖν [τιν'] ἢ κέρδος κακόν.

Phot. Lex. p. 53, 25: ζημίαν λαβεῖν· ἀντὶ τοῦ ζημιωθῆναι. οὕτως Σοφοκλῆς. Eadem om. οὕτως Σοφοκλῆς Antiatt. p. 98, 7. In Etymol. Vindobonensi legitur ἄμεινόν ἐστι ζημίαν λαβεῖν ἢ κέρδος κακόν, teste Bergkio Zeitschr. f. d. Alterth.-Wiss. 1855 p. 110, qui post ζημίαν disyllabum vocabulum excidisse statuit et κακόν in αἰσχρόν mutavit; malui τιν' addere.

743

ῥάχοισιν ὀρχάδος στέγης

Phot. Lex. p. 484, 13: ῥάχοι· αἱ μυρίκιναι ῥάβδοι. 'ῥάχοισιν ὀρ-

χάδος στέγης.' Σοφοκλῆς δὲ τοὺς φραγμοὺς τῆς ποιμνῆς. Ad Ποιμένας locum refert Welckerus.

744

τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ

Phot. Lex. p. 593, 3 et Suidas: τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ· ἐπὶ τῶν ἀναιρουμένων (αἴρουμένων Suid.) τὰ χείρονα ἀντὶ τῶν κρειττόνων. ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν ἀπείρως δρασσομένων κατὰ τὸ πεπυρωμένον τῶν ὀβελίσκων. μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς. Fere eadem Zenobius 6, 19.

745

. . ἄμισθος ὁ ξένος πορεύεται

Phryn. Bekk. p. 14, 21: ἄμισθος. Σοφοκλῆς 'ἄμισθος — πορεύεται'.

746

Plinius Hist. Nat. 21, 88: *Sophocles enim poeta venenatum id dicit* (sc. trifolium). Fortasse in 'Ριζοτόμοις.

747

ἔργου δὲ παντὸς ἦν τις ἄρχηται καλῶς,
καὶ τὰς τελευτὰς εἰκὸς ἐσθ' οὕτως ἔχειν.

Plut. Mor. p. 16 A: ἀρχὴ γὰρ αὕτη παιδεύσεως· 'ἔργου — ἔχειν' κατὰ τὸν Σοφοκλέα. Respicere videtur Antiphon in Ioh. Damasc. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 730, 12: πρῶτον, οἶμαι, τῶν ἐν ἀνθρώποις (ἐν οὐρανοῖς cod.) ἐστὶ παιδεύσεις· ὅταν γὰρ τις πράγματος καὶ ὅτου οὖν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ποιήσῃται, εἰκὸς καὶ τὴν τελευτὴν ὀρθῶς γίνεσθαι.

748

στενωπὸς Ἄιδου καὶ παλιρροία βυθοῦ

Plut. Mor. p. 17 C: καὶ οὔτε Ὅμηρος οὔτε Πίνδαρος οὔτε Σοφοκλῆς πεπεισμένοι ταῦτα ἔχειν οὕτως ἔγραψαν 'ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον βληχροὶ ὀνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοί' (Pind. fr. 107 Bergk.) καὶ 'παρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην' (Hom. Od. Ω, 11) καὶ 'στενωπὸς — βυθοῦ'.

749

τὸ κέρδος ἡδύ, καὶ ἀπὸ ψευδῶν ἴη.

Plut. Mor. p. 21 A: καὶ τοῦ Σοφοκλέους 'τὸ κέρδος — ψευδῶν εἶη'· καὶ μὴν σοῦ γε ἀκηκόαμεν ὥς 'οὐκ ἐξάγουσι καρπὸν οἱ ψευδεῖς λόγοι'. εἶη] ἴη Bruckius.

750

οὐκ ἐξάγουσι καρπὸν οἱ ψευδεῖς λόγοι.

Plut. Mor. p. 21 A, vide fr. 749.

751

γένοιτο καὶ ἄπλουτος ἐν τιμαῖς ἀνὴρ.

Plut. Mor. p. 21 B: πρὸς δὲ ἐκεῖνα τὰ περὶ τοῦ πλούτου 'δεινὸς γὰρ ἔρπειν — εὐμορφὸν τ' ἰδεῖν' (fr. 86), ἀντιπαράθῃσει πολλὰ τῶν Σοφοκλέους, ὧν καὶ ταῦτά ἐστι 'γένοιτο — ἀνὴρ' καὶ 'οὐδὲν κακίων πτωχός, εἰ καλῶς φρονοῖ' καὶ 'ἀλλὰ τῶν πολλῶν — πλοῦτον' (fr. 531).

752

οὐδὲν κακίων πτωχός, εἰ καλῶς φρονοῖ.

Plut. Mor. p. 21 B, vide fr. 751.

753

ὥς τρεῖς ὄλβιοι

κεῖνοι βροτῶν, οἳ ταῦτα δερχθέντες τέλη
μόλωσ' ἐς Ἄιδου· τοῖσδε γὰρ μόνοις ἐκεῖ
ξῆν ἔστι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά.

Plut. Mor. p. 21 F: δεῖ δὲ τῷ Διογένει καὶ πρὸς τὸν Σοφοκλέα χρήσασθαι· πολλὰς γὰρ ἀνθρώπων μυριάδας ἐμπέπληκεν ἀθυμίας περὶ τῶν μυστηρίων ταῦτα γράψας 'ὥς — κακά'. vs. 1 τρισόλβιοι vulgo, τρεῖς ὄλβιοι scripsi. Triptolemi esse locum ci. Welckerus. Brunckius huc refert fr. 805.

754

τυφλὸς γάρ, ὧ γυναῖκες, οὐδ' ὄρων Ἄρης
σὺς προσώπῳ πάντα τυρβάξει κακά.

Plut. Mor. p. 23 C: τοῦ δὲ Σοφοκλέους λέγοντος 'τυφλὸς — κακά' τὸν πόλεμον ἔστιν ὑπακοῦσαι. Omisso poetæ nomine hos versus apponit Plut. Mor. p. 757 B.

755

οὐκ ἔστ' ἀπ' ἔργων μὴ καλῶν ἔπη καλά.

Plut. Mor. p. 27 F: οὐ πάνυ γὰρ ἀληθὲς τὸ τοῦ Σοφοκλέους λέγοντος 'οὐκ — καλά'. Eundem versum sine lemmate habet Stob. Flor. 5, 5.

756

μολιβδὶς ὥστε δίκτυον κατέσπασεν

Plut. Mor. p. 75 B: εἰ μηδεμίαν αἱ προκοπαὶ ποιοῦσι τῆς ἀφροσύνης ἄνεσιν, ἀλλ' ἴσῳ σταθμῷ πᾶσιν ἡ κακία περιθεμένη 'μολιβδὶς — κατέσπασεν'. Auctorem prodit Etym. M. p. 590, 8: μόλιβος καὶ μόλυβδος. εἰ μὲν I ἔστιν, τὸ Δ οὐκ ἔστιν· οἷον 'καὶ μόλιβος ὥστε δίκτυον κατήγε' (κατή M, κατήγαγε ci. Sylburgius), Σοφοκλῆς. Cf. Piers. in Moer. p. 257.

757

ὅτῳ δ' ἔρωτος δῆγμα παιδικοῦ προσῆ

Plut. Mor. p. 77 B: ὅτῳ δὲ ἔρωτος δῆγμα παιδικὸν (παιδικῶν Mosc. 2, παιδικοῦ Valek.) προσῆ, μέτριος ἂν σοι φανείη καὶ πρᾶος ἐν τῷ παρεῖναι καὶ συμφιλοσοφεῖν. Sophoclis esse versum docet Plut. Mor. p. 619 A: οὐ μόνον ὅσοις ἔρωτος δῆγμα πρόσσεστιν, ὥς φησὶ Σοφοκλῆς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπὶ γυναιξὶ καὶ τοὺς ἐπὶ παρθένοις δακνόμενους (ubi παιδικοῦ post δῆγμα addendum esse iudicat Wyttenb.). Cf. Plut. Stob. Flor. 64, 32: τὰ δὲ ἐρωτικά δῆγματα, καὶν ἀποστῇ τὸ θηρίον, οὐκ ἀνίησι τὸν λόγῳ, ἀλλὰ ἐνιδροῖ (fort. ἐνιδρύει) τὰ ἐντὸς σπαράγματα.

758

πρὸς ἅσπερ οἱ μαργῶντες ἐντονώτατοι

Plut. Mor. p. 84 B: ἡ δὲ προκοπὴ τὰς ὑπερβολὰς πρότερον καὶ τὰς ὀξύτητας τῶν παθῶν ἀνίησι, 'πρὸς ἅσπερ — ἐντονώτατοι' κατὰ τὸν Σοφοκλέα.

759

βᾶτ' εἰς ὁδὸν δὴ πᾶς ὁ χειρῶναξ λεῶς,
οἷ τὴν Διὸς γοργῶπιν Ἐργάνην στατοῖς
λίκνοισι προστρέπεσθε [καὶ] παρ' ἄκμονι
τυπάδι βαρεῖα

Plut. Mor. p. 99 A: ὅτι γὰρ βραχεῖα σοφῶ τύχῃ παρεμπίπτει χαλκοτύπῳ τε καὶ οἰκοδόμῳ, τὰ δὲ πλεῖστα καὶ μέγιστα τῶν ἔργων αἱ τέχναι συντελοῦσι δι' αὐτῶν, καὶ οὗτος ὑποδεδήλωκε 'βᾶτ' εἰς ὁδὸν — προστρέπεσθε' (vs. 1—3). Eadem verba poetae nomen et ipso omit- tens affert Clemens Alex. Protr. p. 78. Sophoclis esse locum docet Plut. Mor. p. 802 B: τὴν γὰρ Ἐργάνην οὗτοι μόνον θεραπεύουσιν, ὥς φησὶ Σοφοκλῆς, οἱ παρ' ἄκμονι τυπάδι βαρεῖα καὶ πληγαῖς ὑπακούουσιν ὕλην ἄψυχον δημιουργοῦντες. Vnde καὶ παρ' ἄκμονι τυπάδι βαρεῖα addidi. Pandorae probabiliter locum adscribit Hermannus, qui Sophoclem scripsisse ei.:

λίκνοισι προστρέπεσθε, τὴν παρ' ἄκμονι
τυπάδι βαρεῖα καὶ κόποις ὑπήκοον
ἄψυχον ὕλην δημιουργοῦντες χεροῖν.

vs. 1 respicit Hesych. 2 p. 1547: χειρῶναξ (χειρόναξ cod.) λεῶς· ὁ χειροτέχνης. Pollux 2, 151: καὶ χειρῶνακτες παρὰ Σοφοκλεῖ. vs. 3 respicit Hesych. 2 p. 441: λείκνοισι προστρέπεσθαι· λείκνα ἰστάντες προσάγεσθαι· ἃ ἔστι κανᾶ, ἐφ' οἷς τὰ λήια ἐπετίθεται, ἅπερ εἰσὶ καρποὶ πύρινοι. vs. 4 respicit Hesych. 2 p. 1434: τυπάδι· σφύρα.

760

σὺ δ' ἄνδρα θνητόν, εἰ κατέφθιτο, στένεις,
εἰδὼς τὸ μέλλον οὐδὲν εἰ κέρδος φέρει;

Plut. Mor. p. 107 B: κρεῖττόν ἐστι τὸ τεθνάναι τοῦ ζῆν. ὁ γοῦν Σιμωνίδης —, Σοφοκλῆς δὲ 'σὺ δ' — φέρει;'

761

οὐ κόσμος, οὐκ, ὦ τλήμων, ἀλλ' ἀκοσμία
φαίνοιτ' ἂν εἶναι σῶν τε μαργότης φρενῶν.

Plut. Mor. p. 141 E: ταῖς Λυσάνδρου θυγατράσιν ὁ τύραννος ὁ
Σικελικὸς ἱμάτια καὶ πλόκια τῶν πολυτελῶν ἔπεμψεν· ὁ δὲ Λύσανδρος
οὐκ ἔλαβεν εἰπὼν 'ταῦτα τὰ κόσμια καταισχυνεῖ μου μᾶλλον ἢ κοσμή-
σει τὰς θυγατέρας'. πρότερος δὲ Λυσάνδρου Σοφοκλῆς τοῦτο εἶπεν 'οὐ
κόσμος — φρενῶν'.

762

εὐκαρπον Κυθήρειαν

Plut. Mor. p. 144 B: καλῶς τὴν Ἀφροδίτην ὁ Σοφοκλῆς εὐκαρπον
Κυθήρειαν προσηγόρευσε. cf. p. 756 E: ξείδωρον γὰρ αὐτὴν (sc. Ἀφρο-
δίτην) Ἐμπεδοκλῆς, εὐκαρπον δὲ Σοφοκλῆς ἐμμελῶς πάνυ καὶ πρε-
πόντως ὠνόμασαν.

763

σὺ δὲ σφαδάζεις πῶλος ὥς εὐφορβία·
γαστήρ τε γάρ σου καὶ γνάθος πλήρης . .

Plut. Mor. p. 280 F: διὰ κόρον καὶ πλησμονὴν ἐξυβρίζουσι — καὶ
ἄνθρωποι· ὥς που καὶ Σοφοκλῆς πεποίηκε 'σὺ δὲ — πλήρης'. vs. 1
σφαδάζεις libri. vs. 2 βορᾶς addit E. A. I. Ahrens.

764

οὐ νάβλα κωκυτοῖσιν, οὐ λύρα φίλα.

Plut. Mor. p. 394 B: Σοφοκλῆς δὲ καὶ τῶν ὀργάνων ἑκατέρῳ
προσνέμων ἑκάτερον δηλὸς ἐστι διὰ τούτων 'οὐ νάβλα — φίλα'. Ma-
lin φίλη. Fortasse respicit hunc locum Phot. Lex. p. 285, 7: νάβλα·
εἶδος ὀργάνου.

765

Plut. Mor. p. 414 E: πολλὰ καλὰ τοῦ θεοῦ διδόντος ἀνθρώποις,
ἀθάνατον δὲ μηδέν· ὥστε θνήσκειν καὶ τὰ θεῶν, θεοὺς δὲ οὐ, κατὰ
τὸν Σοφοκλέα. Fortasse respicitur locus Oed. Col. 607 sq.: μόνοις
οὐ γίνεται θεοῖσι γῆρας οὐδὲ κατθανεῖν ποτε, τὰ δ' ἄλλα συγχεῖ
πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος.

766

οὐμὸς δ' ἀλέκτωρ αὐτὸν ἤγε πρὸς μύλην.

Plut. Mor. p. 417 F: ὅσας — λέγουσι — πλάνας θεῶν κρύψεις τε
καὶ φυγὰς καὶ λατρείας, οὐ θεῶν εἰσιν ἀλλὰ δαιμόνων παθήματα καὶ
τύχαι —, καὶ οὔτε Αἰσχύλος εἶπεν 'ἄγνόν τ' Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ'
οὐρανοῦ θεόν', οὔτε ὁ Σοφοκλέους Ἀδμητος 'οὐμὸς δ' — μύλην'.

767

έρρηξάτην ἐς κύκλα χαλκέων ὅπλων

Plut. Mor. p. 458 E: καὶ τὸν Νεοπτόλεμον ὁ Σοφοκλῆς καὶ τὸν Εὐρύπυλον ὀπλίσας ἐκόμπας ἄλοιδόρητα, φησὶν, ἐρρηξάτην — ὄπλων. Sophoclea verba fortasse erant ἄλοιδόρητα δὲ ἐρρηξάτην κτέ. Verba ἐς κύκλα num sana sint dubito: ἐκόμπας corruptum.

768

τὰ πλεῖστα φαρῶν αἰσχροῖα φαράσεις βροτῶν.

Plut. Mor. p. 463 D: ὁ δὲ Σοφοκλῆς λέγων ὅτι 'τὰ πλεῖστα — βροτῶν' ἄγαν ἔοικεν ἡμῖν ἐπεμβαίνειν. p. 481 F: παντὸς ἅπτεται γένους φιλίας ἢ φανλότης καὶ κατὰ τὸν Σοφοκλέα 'τὰ πλεῖστα — βροτῶν'.

769

πικρὰν πικρῶ κλύζουσι φαρμάκῳ χολήν.

Plut. Mor. p. 468 B: ὥσπερ οἱ Σοφοκλέους ἱατροὶ 'πικρὰν χολήν κλύζουσι φαρμάκῳ πικρῶ. Om. poetae nom. Plut. Mor. p. 463 F: οὐχ ὥσπερ οἱ ἱατροὶ 'πικρῶ πικρὰν κλύζουσι φαρμάκῳ χολήν'. Adde p. 923 F: τίς ἔφην, ὦ Θεῶν, εἶρηκε τῶν τραγικῶν ὡς ἱατροὶ 'πικρὰν πικροῖς κλύζουσι φαρμάκοις χολήν'; ἀποκρινάμενου δὲ τοῦ Θεῶνος ὅτι Σοφοκλῆς, καὶ δοτέον, εἶπον, ὑπ' ἀνάγκης ἐκείνοις. Hinc restitui id quod supra scriptum est.

770

οὐ μέφομαι σε· δρῶν γὰρ εὖ κακῶς λέγεις.

Plut. Mor. p. 504 C: ὁ μὲν γὰρ Σοφοκλέους Νέστωρ τὸν Αἴαντα τραχυνόμενον τῷ λόγῳ πραῦνων ἠθικῶς τοῦτο εἶρηκεν 'οὐ — λέγεις'. ibid. p. 810 C: πολιτικῶς δὲ καὶ ὁ Νέστωρ ὁ τοῦ Σοφοκλέους ἀποκρίνεται λοιδορούμενος ὑπὸ τοῦ Αἴαντος 'οὐ — λέγεις'.

771

οὐ γάρ τι βουλῆς ταῦτό καὶ δρόμου τέλος.

Plut. Mor. p. 511 F: ἐν ταῖς τῶν πέλας ἐρωτήσεσι σαυτὸν ἔθιξε σιωπᾶν μέχρις οὐ πάντες ἀπείπωνται τὴν ἀπόκρισιν· 'οὐ γάρ — τέλος', ὡς φησὶν ὁ Σοφοκλῆς.

772

ἐπεισας, ἐξέθωψας

Plut. Mor. p. 530 A: ὡς φησὶν ἡ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ μετανοοῦσα πρὸς τὸν μοιχόν 'ἐπεισας, ἐξέθωψας'.

773

βραδεῖα μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσβολὴ
μόλις δι' ὠτὸς ἔρχεται τρυπωμένου·
πόρρω δὲ λεύσσω, ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλός.

Plut. Mor. p. 625 D: ἐνδηλότερον Σοφοκλῆς τὸ αὐτὸ (quod Aesch. fr. 348 dicit) περὶ τῶν γερόντων 'βραδεῖα — τυφλός'.

774

φίλιπποι καὶ κερουλκοί,
σὺν σάκει δὲ κωδωνοκρότῳ παλαισταί

Plut. Mor. p. 640 A: καὶ Σοφοκλῆς εἴρηκέναι πρὸς τοὺς Τρώων
ὡς 'φίλιπποι — παλαισταί'. vs. 2 δὲ κωδωνοκρότῳ] κωδωνοκρότῳ
δὲ Bergkii.

775

ἅπαντα τὰ γένητα πρῶτον ἦλθ' ἅπαξ.

Plut. Mor. p. 732 D: τοῦ Σοφοκλέους ἐπὶ τῶν ὅτι μὴ πρότερον
ἦν ἀπιστιομένων εἰ γέγονε νῦν, οὐ φανύτως εἰπόντος 'ἅπαντα τὰ γένη
τὸ (ἅπαντα τὰ γένητα Valck.) πρῶτον ἦλθ' ἅπαξ'. Artemid. 4, 59:
ἀνὴρ πένης ἔδοξε λέγειν τοῦτο τὸ ἱαμβεῖον 'ἅπαντα τὰ δόκητα πρῶτον
ἦλθ' ἅπαξ'. θησαυρὸν εὖρε καὶ ἐπλούτησε.

776

Σειρήνας εἰσαφ[ικόμην]

Φόρκου κόρας θροοῦντε τοὺς Ἄιδου νόμους.

Plut. Mor. p. 745 F: καθάπερ Σοφοκλέους Ὀδυσσεὺς φησὶ Σειρήνας
εἰσαφικέσθαι Φόρκου κόρας αἰθροῦντος (al. ἀθροῦντος) τοὺς Ἄιδου
νόμους. vs. 1 εἰσαφικόμην et vs. 2 θροοῦντε scripsit Lobeckius in
Soph. Ai. p. 352 ed. alt. Brunckius ad Niptra locum refert, ad
Phaeaces Welckerus.

777

καὶ πὶ Κυρβάντεσσι χορεύσατε

Plut. Mor. p. 758 F: τὸ δὲ βακχεῖον ἐκ Διονύσου· 'καὶ πὶ Κυρβάν-
τεσσι χορεύσατε', φησὶ Σοφοκλῆς. ubi Κυρβάντεσσι codices Parisini:
cf. καὶ τὸς Κύρβαντας C. I. 2555, 14 et al.

778

φίλων τοιούτων οἱ μὲν ἐστερημένοι
χαίρουσιν, οἱ δ' ἔχοντες εὗχονται φυγεῖν.

Plut. Mor. p. 768 F: ἀλλ' ὡς ἀληθῶς κατὰ τὸν Σοφοκλέα 'φίλων
— φυγεῖν'. Om. p. nomen Plut. Mor. p. 94 D: τῶν δὲ ἀνεξετάστων
παρὰρρυνέντων ὥσπερ νομισμάτων ἀδοκίμων ἐλεγχομένων 'οἱ μὲν ἐστε-
ρημένοι — φυγεῖν'.

779

λάμπει γὰρ ἐν χρεΐαισιν ὥσπερ εὐπρεπῆς
χαλκός· χρόνῳ δ' ἀργῆσαν ἤμυσσε στέγος.

Plut. Mor. p. 792 A: 'λάμπει γὰρ — στέγος', ὡς φησὶ Σοφοκλῆς.
cf. p. 788 B: 'λάμπει γὰρ — χαλκός', ubi poetae nomen om. Adde
p. 1129 C: 'λάμπει γὰρ — ἀργῆσαν ἤμυσεν' οὐ μόνον στέγος; ὡς

φησὶ Σοφοκλῆς, ἀλλὰ καὶ ἦθος ἀνδρὸς οἶον εὐρῶτα καὶ γῆρας ἐν ἀπραξίᾳ δι' ἀγνοίας ἐφελκόμενον. vs. 1 εὐπρεπῆς] εὐγενῆς p. 1129.

780

δεινὸν τὸ τᾶς Πειθοῦς πρόσωπον

Plut. Mor. p. 854 F: ἀλλὰ 'δεινὸν — πρόσωπον', ὡς φησὶν ὁ Σοφοκλῆς.

781

. . . τιθασὸν χῆνα καὶ περιστεράν
οἰκέτιν ἐφέστιόν τε

Plut. Mor. p. 959 E: ἔλαφοι δὲ — ἐσθιόμενοι προβάτων καὶ κυνῶν ἐνιαχοῦ καὶ ἵππων κρέα προυξένησαν· 'τιθασὸν δὲ χῆνα καὶ περιστεράν ἐφέστιον οἰκέτην τε' Σοφοκλῆς οὐχ ὡς γαλαὶ καὶ αἵλουροι τροφῆς ἔνεκα διὰ λιμόν, ἀλλ' ἐφ' ἡδονῇ — κατακόπτοντες ὅσον ἐστὶ τῇ φύσει φονικὸν καὶ θηριῶδες ἔρωσαν. Vbi οἰκέτην in οἰκέτιν mutavit Stephanus fortasse libros secutus, οἰκέτιν ἐφέστιον suavit Wagner; ante Σοφοκλῆς videtur ὡς excidisse. Respicit Pollux 3, 82: οἳ μὲντοι ποιηταὶ καὶ τοὺς ἄλλους οἰκείους οἰκέτας ὠνόμαζον, ὅπου γε καὶ 'περιστεράν οἰκέτιν'.

782

. . . εὖ γὰρ καὶ διχοστατῶν λόγος
σύγκολλά τ' ἀμφοῖν ἐς μέσον τεκταίνεται.

Plut. Mor. p. 985 C: ἀλλὰ ἡμῖν γε πάλαι τὸ τοῦ Σοφοκλέους δεδογμένον ἐστὶν 'εὖ — τεκταίνεται'. vs. 2 συγκολλᾷτ' libri, σύγκολλά τ' Porson. ἐς μέσον ἀμφοῖν libri plerique, ἀμφοῖν ἐς μέσον Harl.

783

γραιίας ἀκάνθης πάππος ὥς φυσώμενος

Plut. Mor. p. 1100 C: ὑπὸ χαρᾶς ἠρθη κατὰ τὸν Σοφοκλέα 'γραιίας — φυσώμενος'.

784

πολλῶν χαλινῶν ἔργον οἰάκων θ' ἅμα

Plut. V. Alex. c. 7: ὡς μείζονος οὕσαν πραγματείας καὶ κατὰ τὸν Σοφοκλέα 'πολλῶν — ἅμα'. Eundem versum om. poetae nom. habet Plut. Mor. p. 767 E.

785

ταχεῖα πειθῶ τῶν κακῶν ὁδοιπορεῖ.

Plut. V. Artax. c. 28: καθόλου μὲν οὖν ἴσως τὸ Σοφοκλείου 'ταχεῖα — ὁδοιπορεῖ'. λεία γάρ τις ἢ πορεία καὶ κατάντης ἐπὶ τὸ βουλόμενον.

786

ἀλλ' οὐμὸς αἰὲ πότμος ἐν πυκνῷ θεοῦ
τροχῷ κυκλεῖται καὶ μεταλλάσσει φύσιν.

ὥσπερ σελήνης δ' ὄψις εὐφρόνας δύο
 στῆναι δύναιτ' ἂν οὔ ποτ' ἐν μορφῇ μιᾷ,
 ἀλλ' ἐξ ἀδήλου πρῶτον ἔρχεται νέα 5
 πρόσωπα καλλύνουσα καὶ πληρουμένη,
 χῶτανπερ αὐτῆς εὐγενεστάτη φανῇ,
 πάλιν διαρρεῖ καπὶ μηδὲν ἔρχεται

Plut. V. Demetr. c. 45: ἦν οὖν ὁ Σοφοκλέους Μενέλαος εἰκόνα
 ταῖς αὐτοῦ τύχαις παρατίθῃσιν, 'ἀλλ' οὐμὸς — μηδὲν ἔρχεται', ταύτῃ
 μᾶλλον ἂν τις ἀπεικάζει τὰ Δημητρίου πράγματα. vs. 1 αἰὶ cod. Pal.,
 αἰεὶ ceteri. vs. 3 εὐφρόναις libri, εὐφρόνας Brunck. vs. 5—9 om. p.
 nom. iteravit Plut. Mor. p. 282 B et p. 517 D. vs. 5 ἀλλ' ἐξ] ὡς ἐξ
 Mor. p. 282, πῶς Mor. p. 517. vs. 5 sq. cf. Tzetz. Hes. Op. 780:
 καὶ ἐξ ἀδήλου πάλιν ἔρχεται νέα πρόσωπα καλλύνουσα καὶ πληρου-
 μένη. vs. 9 καπὶ] κείς τὸ Vit. Demetr.

787

καὶ τὰν νέορτον ἄς ἔτ' ἄστολος χιτῶν
 θυραῖον ἀμφὶ μηρὸν
 πτύσσεται Ἑρμιόναν.

Plut. Lycurgi et Numa Comp. c. 3: τοῦ παρθενικοῦ χιτῶνος αἱ
 πτέρυγες οὐκ ἦσαν συνερραμμέναι κάτωθεν, ἀλλ' ἀνεπτύσσοντο καὶ
 συνανεγύμνουσαν ὅλον ἐν τῷ βαδίζειν τὸν μηρὸν. καὶ σαφέστατα τὸ γι-
 νόμενον εἶρηκε Σοφοκλῆς ἐν τούτοις 'καὶ τὰν — Ἑρμιόναν'. vs. 1
 νεοργὸν libri (praeter C, qui νεουργὸν), νέορτον Valek. ἄσσετ' libri,
 ἄς ἔτ' Auratus.

788

ὅστις γὰρ ὡς τύραννον ἐμπορεύεται,
 κείνου 'στὶ δοῦλος, καὶ ἐλεύθερος μόλη.

Plut. V. Pomp. c. 78: μεταστραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ τὸν
 υἱὸν εἶπε Σοφοκλέους ἱαμβεῖα 'ὅστις — μόλη'. Plut. Mor. p. 204 E:
 τὸ τοῦ Σοφοκλέους εἶπεν 'ὅστις — μόλη'. Appian. B. Civ. 2, 85:
 τοσοῦτο δ' ἐκ τῶν Σοφοκλέους ἱαμβείων πρὸς ἑαυτὸν ἀνενεγκὼν 'ὅστις
 — μόλη' ἐνέβαινε εἰς τὸ σκάφος. Dio Cass. 42, 4: ἐξῆλθε τοσοῦ-
 τον μόνον εἰπὼν 'ὅστις — μόλη'. Macar. 6, 50: 'ὅστις — μόλη'.
 Σοφοκλέους καὶ αὕτη. Plut. Mor. p. 33 D: καὶ ὁ Ζήνων ἐπανορθού-
 μενος τὸ τοῦ Σοφοκλέους 'ὅστις — μόλη', μετέγραψεν 'οὐκ ἔστι δοῦ-
 λος, ἂν ἐλεύθερος μόλη'. Diog. L. 2, 82: εἰπόντος πρὸς αὐτὸν (Ari-
 stipum) Διονυσίου 'ὅστις — μόλη', ὑπολαβὼν 'οὐκ ἔστι δοῦλος, ἂν
 ἐλεύθερος μόλη'. vs. 1 γὰρ ὡς] δὲ πρὸς Plut., πρὸς Macar.

789

ὦ θεοί, τίς ἄρα Κύπρις ἢ τίς ἥμερος
 τοῦδε ξυνήψατο;

Plut. V. Timol. c. 36: τῶν δὲ Τιμολέοντος ἔργων — οὐδὲν ἔστιν ὧ μὴ τὰ τοῦ Σοφοκλέους (τιμοκλέους BM), ὡς φησὶ Τίμαιος, ἐπιγωνεῖν ἔπρεπεν ὧ θεοί — ξυνήψατο; vs. 1 ὧ θεοί] ὧ θεά BM.

790

ἕως ὅτου . . . κριθώσης ὄνου

Pollux 7, 24: τὸ μέντοι ὑπερεμπεπλησθαι — κριθιᾶν ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων. Αἰσχύλος μὲν γὰρ εἶρηκε — Σοφοκλῆς δὲ ἕως ὅτου (ὅτε cod. A Bekkeri) κριθώσης ὄνου. ἕως ὅτου ψάσσειε κρ. ὄνου ci. Hermannus.

791

ἀσπάθητον χλαῖναν

Pollux 7, 36: σπάθη, ὅθεν καὶ τὸ σπαθᾶν καὶ τὸ ἀσπάθητος χλαῖνα' παρὰ Σοφοκλεῖ καὶ σπαθητοῖς ὑφάσμασιν' (Aesch. fr. 355). cf. Hesych. 1 p. 576: ἀσπάθητον χλαῖναν. τὴν δορὰν, παρόσον οὐχ ὑφάνται. Eust. II. p. 787, 7: ἐν τοῖς τοῦ Πανσανίου φέρεται ὡς τὴν δορὰν ἀσπάθητόν τινες εἶπον χλαῖναν, ὃ ἔστιν ἀνύφαντον. Anecd. Bekk. p. 453, 18: ἀσπάθητον χλαῖναν ἀνύφαντον.

792

ποππύζεται ζευγηλατρίς

Pollux 7, 185: βοηλάται βουφορβοί, βουκόπηλοι, ζευγηλάται. Σοφοκλῆς δ' ἔφη ποππύζεται ζευγηλατρίς. Ad Triptoleum (cf. fr. 554) haec refert Bergkiius.

793

ὀρθόκερως φρίκη

Pollux 2, 31: παρὰ Σοφοκλεῖ ὀρθόκερως φρίκη' οἶον ὀρθόθριξ. Phot. Lex. p. 346, 5: ὀρθόκερως ὀρθόθριξ. Σοφοκλῆς. Hesych. 2 p. 780: ὀρθοκέρως ὀρθόθριξ.

794

βομβεῖ δὲ νεκρῶν σμῆνος ἔρχεται τ' ἄλλη

Porphyr. de Antro Nymph. c. 18: ἄς (sc. τὰς ψυχὰς) ἰδίως μελίσσας οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν — ὅθεν καὶ ὁ Σοφοκλῆς οὐκ ἀνοικελῶς ἐπὶ τῶν ψυχῶν ἔφη βομβεῖ — ἄλλη'. ἄλλη in ἄλη mutavit Bergkiius; ἔρχεται δ' ἁλές ci. Lobeckiius Pathol. Elem. 1 p. 266 not., equidem temptabam βομβεῖν δὲ νεκρῶν σμῆνος ἄρχεται τέλη.

795

Ἀλφεισίβοιαν ἦν ὁ γεννήσας πατήρ

Priscian. p. 1328, 22 (vol. 2 p. 415 Kr.): Sophocles teste Seleuco profert quaedam contra legem metrorum, sicut in hoc Ἀλφεισίβοιαν — πατήρ. hic quoque iambus a trochaeo incipit.

796

ἔδοξάτην μοι τὼ δὴ ἡπείρω μολεῖν.

Schol. Aesch. Pers. 181: ἔδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐέλμονε] ἐν-
τεῦθεν ἔλαβεν Σοφοκλῆς τὸ 'ἔδοξάτην — μολεῖν'. τὰ δ' ἡπείρω codex
Med., τὰ δὴ ἡπείρω Valek., τὼ δὴ ἡπ. Blomf. cf. Herod. Phil-
let. p. 434 Piers.: Σοφοκλῆς 'ἔδόξατον μοι τὰ διὰ πείθου μολεῖν'.
Suspicio non Sophoclis hunc esse versum, sed comici poetae, qui
Aeschylea verba δύο γυναῖκ' εὐέλμονε, quibus significantur δύο
ἡπείρω Europa et Asia, in risum verterit.

797

Schol. Ap. Rh. 4, 269: καὶ Αἰσχύλος δὲ καὶ Σοφοκλῆς ὑπέλαβον
τοὺς ὑπὲρ (ὑπὸ L, corr. H. Keilius) τὴν Αἴγυπτον χιονίζεσθαι τόπους
καὶ τηκομένης τῆς χιόνος τὴν χύσιν εἰς τὸν Νεῖλον ἐκδίδοσθαι. Se-
neca Natur. Quaest. IV, 2, 16 (cf. Ioh. Lydus de mens. 4, 68 p. 96,
19): *Anaxagoras ait ex Aethiopiae iugis solutas nives ad Nilum usque de-
currere — hoc Aeschylus Sophocles Euripides tradunt.*

798

ὦ Κραναὰ πόλις

Schol. Ar. Ach. 75: ὦ Κραναὰ πόλις] τοῦτο τέτριπται ὑπὸ τῶν
παλαιῶν· καὶ Αἰσχύλος γὰρ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσαντο τῇ λέξει.

799

ὁ σκηπτροβάμων αἰτός, κύων Διός

Schol. Ar. Av. 515: δέον εἰπεῖν ἐπὶ τοῦ σκήπτρου εἶπεν ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς. οὕτω γὰρ ὁ Πίνδαρος 'εὔδει δ' ἀνὰ σκάπτρῳ Διὸς αἰετός',
καὶ Σοφοκλῆς 'ὁ σκηπτροβάμων — Διός'. αἰετός] αἰτός G.

800

σαίνεις δάκνουσα καὶ κύων λαίθαργος εἶ.

Schol. Ar. Eq. 1068: λαίθαργοι κύνες λέγονται αἱ λάθρα προσιοῦ-
σαι καὶ δάκνουσαι. — παρὰ δὲ τὴν παροιμίαν ἔπαιξε 'σαίνεις — εἶ'.
Similiter Schol. Ar. Eq. 1031 Suid. v. λαίθαργος et σαίνεσθαι. So-
phoclem versus auctorem esse tradit Eust. Od. p. 1493, 34: λάθαρ-
γος πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα γινόμενος λαίθαργος, δηλοῖ μὲν κύνα, τροπι-
κῶς δὲ σημαίνει καὶ ἐπίβουλον ἄνθρωπον κρύφα βλάπτοντα — Σοφο-
κλῆς 'σαίνουσα δάκνεις καὶ κύων λαίθαργος εἶ'. Phryn. Bekk. p. 50,
30: λάθαργος κύων· ὁ λάθρα προσαλλόμενος καὶ χωρὶς ὑλακῆς δάκνων.

801

Ζεὺς νόστον ἄγοι τὸν νικομάχαν
καὶ παυσανίαν καὶ ἀτρείδαν.

Schol. Ar. Nub. 1163: λυσανίας — πρὸς δὲ τὴν ὀνοματοποιίαν
τον Σοφοκλέα μυκτηρίζει λέγοντα 'Ζεὺς — ἀτρείδαν'. Fere eadem
Suid. v. λυσανίας. vs. 1 νόστον ἄγοι τὸν Suid., ἄνοτος ἄγοιτο Schol.

Ar. ed. Ald., quae si codicum est scriptura, probabilius αὐτὸς ἄγοι τὸν correxeris. νικομάχαν] νικόμαχον malim. cf. Observ. crit. p. 29 sq.

802

πρὸς πέτραις Ἑλνυνίαις

Schol. Ar. Pac. 1126, quem locum attulimus fr. 401.

803

οὐτ' ἄλλο φῖτυ πρῶον

Schol. Ar. Pac. 1164: φῖτυ] σπέρμα — καὶ Σοφοκλῆς 'οὐτ' ἄλλο σπέρμα φῖτυ πρῶον' λέγει, ὃ ἐστὶ πρῶμιον καὶ ὠριμον. σπέρμα delevit Bergk.

804

ἐπειγομένων κερκίδος ὕμνοις, ἢ τοὺς εὐδοντας ἐγείρει

Schol. Ar. Plut. 541: Σοφοκλέους τὸ ἡμιστίχιον 'ἐπειγομένων — ἐγείρει'. οὐ κερκίδος ὕμνους cod., κερκίδος ὕμνοις Dindorf. Aristophanis parodia haec est: στιβάδα σχολίων κόρεων μεστήν, ἢ τοὺς εὐδοντας ἐγείρει. cf. Eupolis Com. 2 p. 437: μήποτε θρέψω παρὰ Περσεφόνῃ τοιόνδε ταῶν, ὅς τοὺς εὐδοντας ἐγείρει. Aristoph. Com. 2 p. 1123: σπυρὶς οὐ σμικρὰ καὶ κωρυκίς, ἢ καὶ τοὺς μάττοντας ἐγείρει. In Sophocleis verbis ἐπειγομένων corruptum, ἐπεγειρομένων ci. Bergk.

805

Schol. Ar. Ran. 344: λειμῶν γὰρ ἀνάκειται καὶ ἄνθη ἀνειμένα τοῖς μύσταις ἐν τῷ πεδίῳ. δηλοῖ δὲ καὶ Σοφοκλῆς. Cf. fr. 753.

806

παῖδας γὰρ οὓς ἔφυσ' ἀναλώσας ἔχει

Schol. Eur. Med. 33: [ἀτιμάσας ἔχει] Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἡτίμησε. — καὶ Σοφοκλῆς 'παῖδας — ἔχει'. καὶ πάλιν 'εὐφημίαν μὲν πρῶτα κηρύξας ἔχω'. Welckerus comparat Attii verba p. 139 ed. Ribb., natis sepulcro ipse est parens.

807

εὐφημίαν μὲν πρῶτα κηρύξας ἔχω.

Schol. Eur. Med. 33, vide fr. 806.

808

ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπίς

ἐν·χειρὶ θήγει, ἐν τάχει δ' ἀμβλύνεται.

Schol. Eur. Or. 480: συνελθοῦσά σου τῷ γήρα ὀργὴ ἀπαίδευτόν σε ποιεῖ. καὶ Σοφοκλῆς 'ὀργὴ — ἀμβλύνεται'. vs. 1 τοῖς ante Valck., cuius coniecturam firmant libri optimi Ven. 471 et Vat. 909, qui κώπης vel κύπης praebent. vs. 2 ἐν τάχει] σὺν τ. Matth., at verba ἐν χειρὶ θήγει corrupta sunt.

809

ἄελ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι.

Schol. Eur. Or. 592: οἷς δὲ μὴ πίπτουσιν εὖ] ἀντὶ τοῦ ἀπαντῶ-
σιν· εἴρηται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κύβων. καὶ Σοφοκλῆς 'ἄελ —
κύβοι'. Versum proverbiale om. poetae nom. multi afferunt, ut
Schol. Aesch. Ag. 33 Zenob. 2, 44 Diogenian. 1, 58 Greg. Cypri. 1,
18 Macar. 1, 37 Stob. Ecl. 1, 3, 32 p. 122 Suidas v. ἄελ, denique
qui proverbium tragicum esse testatur Eust. II. p. 1084, 1 et Od.
p. 1397, 18. γὰρ εὖ] τρις ἔξ Macarius 1, 38.

810

εἴθ' ἦσθα σώφρων ἔργα τοῖς λόγοις ἴσα.

Schol. Eur. Rhes. 105: εἴθ' ἦσθ' ἀνὴρ εὖβουλος] ἔμπαλιν ὁ Σο-
φοκλῆς (ὁ σοφός cod., corr. Cobetus) 'εἴθ' — ἴσα'. Fortasse τὰργα
τοῖς λόγοις ἴσος.

811

δάφνην φαγὼν ὀδόντι πρίε τὸ στόμα

Schol. Hesiod. Theog. 30: ἡ δάφνη ἐνεργεῖ πρὸς τοὺς ἐνθουσια-
σμούς. Σοφοκλῆς (ἐν Κασάνδρᾳ add. Trinc. B errore manifesto)
'δάφνην — στόμα' καὶ Λυκόφρων 'δαφνηφάγων φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν
ὄπα'. ὀδόντι πρίε τὸ] ἰδόντι πρίετο B.

812

ἐγὼ κατ' αὐτόν, ὥς ὁρᾶς, ἐξέρχομαι.

Schol. A Il. A, 423: χρῶνται δὲ καὶ πλείονες ἄλλοι τῶν ποιητῶν
τῇ κατὰ ἀντὶ τῆς ἐπί. Σοφοκλῆς 'ἐγὼ — ἐξέρχομαι'.

813

Schol. A Il. B, 649: νῦν μὲν ἑκατόμπολιν τὴν Κρήτην, ἐν Ὀδυσ-
σεΐᾳ δὲ ἐνενηκοντάπολιν. — ἐν Ὀδυσσεΐᾳ δὲ τὸ ἀκριβὲς ἐξενήνοχεν,
ὥς παρὰ Σοφοκλεῖ.

814

ὅς μὴ πέπονθε τὰμά, μὴ βουλευέτω.

Schol. BL Il. I, 453: ὁ γὰρ τι πταίσας πάντως καὶ φυλάττεται.
καὶ Σοφοκλῆς 'ὅς — βουλευέτω'.

815

Ἑρμαῖον κάρα

Schol. A Il. N, 791: τὰ διὰ τοῦ Αἰοῦ τρισύλλαβα ἔχοντα τὴν
πρώτην συλλαβὴν εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν προπερισπᾶσθαι θέλει,
χερσαῖος — Ἑρμαῖος· ὅθεν τὸ Ἑρμαῖον κάρα παρὰ Σοφοκλεῖ. For-
tasse leg. Ἑρμαῖον ὄρος ex Soph. Phil. 1459.

816

ὥς ἄν Διὸς μέτωπον ἐκταθῇ χαρᾶ

Schol. V Il. O, 102: μέτωπον — ἰάνθη] Σοφοκλῆς 'ὡς ἂν — χαρᾶ'. Cf. Schol. Ar. Lys. 8: τοξοποιεῖν ἀντὶ τοῦ ἐσκυθρωπακέναι — Ὅμηρος (Il. O, 102) 'οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν ἰάνθη' καὶ Σοφοκλῆς 'ὡς ἂν — χαρᾶ'. quae descripsit Suidas v. τοξότης, ubi ἰάνθη pro ἐκταθῇ ex versu Homerico irrepsit.

817

οὐ πώποθ' ὑμᾶς συμβαλεῖν ἐπίσταμαι

Schol. BLV Il. II, 142: ἐπίστατο] ἠδύνατο. καὶ Σοφοκλῆς 'οὐ — ἐπίσταμαι'.

818

Ἐνετοῖσιν ἵπποις τοῖσιν ἐκλελεγμένοις
ἦδιον εἰ χωροῖμεν ἢ παντὶ σθένει.

Schol. V Il. Σ, 274: σθένος τὴν δύναμιν, ὃ ἐστι τὴν στρατιάν. — καὶ Σοφοκλῆς 'ἐν τοῖσιν — σθένει'. vs. 1 ἐν τοῖσιν codd., Ἐνετοῖσιν Hecker. ἐκλελειμμένος cod., ἐκλελεγμένοις vel ἐκλελημένοις ci. Schneidewin. vs. 2 ἴδιον cod., ἦδιον Hecker. χωρῶμεν cod., scripsi χωροῖμεν.

819

ὃς παρακτίαν
στείχων ἀνημέρωσα κνωδάλων ὁδόν.

Schol. Pind. Isthm. Prol. p. 514: τὸν τῶν Ἰσθμίων ἀγῶνα οἱ μὲν ἐπὶ Σίνιδι τῷ Προκρούστῃ διαθεῖναι φασὶ τὸν Θησέα ἀνελόντα αὐτὸν ὅτε περ καὶ τοὺς ἄλλους, ὡς φησὶ Σοφοκλῆς λέγων περὶ αὐτοῦ 'ὃς — ὁδόν'. vs. 2 ἀνημέρωσε scribendum videtur.

820

μέν' εἰς σοφιστὴν ἐμόν

Schol. Pind. Isthm. 5, 36: σοφιστὰς — ἔλεγον τοὺς ποιητάς. Σοφοκλῆς 'μέν' — ἐμόν'. Schol. V Il. O, 410 (Eust. Il. p. 1023, 13): τὸν κιθαρωδὸν σοφιστὴν Σοφοκλῆς καὶ τὸν ῥαψωδὸν Εὐπόλις. Hesych. 2 p. 1239: σοφιστὴν· πᾶσαν τέχνην σοφίαν ἔλεγον, καὶ σοφιστὰς τοὺς περὶ μουσικὴν διατρίβοντας καὶ τοὺς μετὰ κιθάρας ᾄδοντας.

821

ἦδη γὰρ ἔδρα Ζεὺς ἐν ἐσχάτῳ θεῶν

Schol. Pind. Nem. 10, 57: κέχρηται καὶ Σοφοκλῆς τῷ ἐσχάτῳ ἀντὶ τοῦ πρώτου 'ἦδη γὰρ ἔδρα Ζεὺς' φησὶν 'ἐν ἐσχάτῳ θεῶν', ἀντὶ τοῦ ἐν πρώτῳ. Verba poetae corrupta.

822

λύσω γὰρ εἰ καὶ τῶν τριῶν ἐν οἶσομαι.

Schol. Pind. Ol. 1, 97: ἔνιοι δὲ ὅτι τρία λέγεται κοινῶς καὶ τὰ πρὸς τὸν θάνατον συνεργοῦντα, ξίφος, ἀγχόνη, κρημνός. Σοφοκλῆς 'λύσω — οἶσομαι'. λύσω suspectum.

823

ὦνῆν ἔθου καὶ πρᾶσιν ὥς Φοῖνιξ ἀνὴρ
Σιδώνιος κάπηλος.

Schol. Pind. Pyth. 2, 125: οἱ γὰρ Φοῖνικες παλιγκάπηλοι. καὶ Σοφοκλῆς 'ὦνῆν — κάπηλος'. vs. 2 Σιδώνιος glossema esse ci. Meinekios.

824

χῶρος γὰρ οὗτός ἐστιν ἀνθρώπου φρενῶν,
ὅπου τὸ τερπνὸν καὶ τὸ πημαῖνον φύει·
δακρυρροεῖ γοῦν καὶ τὰ καὶ τὰ τυγχάνων.

Schol. Pind. Pyth. 4, 213: γίνεται τοῦτο, ἐπειδὴν ὑπέρμετρος χαρὰ ἐπιπέσῃ, ὥστε ἀκουσίως δακρύειν. Σοφοκλῆς 'χῶρος — τυγχάνων'. vs. 1 αὐτός ἐστιν ci. Bamberger.

825

ὦ γῆ Φεραία, χαῖρε, σύγγγονόν θ' ὕδωρ
Ἐπέρεια κρήνη, νᾶμα θεοφιλέστατον.

Schol. Pind. Pyth. 4, 221: Ἐπέρεια δὲ κρήνη ἐν ταῖς Φεραῖς, ὥς Σοφοκλῆς 'ὦ γῆ — θεοφιλέστατον'.

826

μηδ' αἰόλιζε ταῦτα

Schol. Theocr. 1, 56: αἰολίζω γὰρ τὸ ἀπατῶ. καὶ Ἱεροκλῆς (Σοφοκλῆς Tour.) 'μηδ' αἰόλιζε ταῦτα'. Anecd. Bekk. p. 361, 2: αἰολίζειν· τὸ ποικίλλειν. οὕτω Σοφοκλῆς.

827

.. πάνσοφον κρότημα Λαέρτου γόνος

Schol. Theocr. 15, 48: κεκροτημένοι] — ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ κεκροτημένου χαλκοῦ. καὶ Σοφοκλῆς 'πάνσοφον — γόνος'.

828

εἰς Αἶαν πλέων

Stephanus Byz. p. 37, 1: Αἶα, πόλις Κόλχων — ἔστι δὲ καὶ Θεσσαλίας ἄλλη, ἧς μέμνηται Σοφοκλῆς, τῆς μὲν προτέρας λέγων 'εἰς Αἶαν πλέων', τῆς δὲ δευτέρας οὕτως 'ἔστιν — παγκληρία' (fr. 829).

829

ἔστιν τις Αἶα Θεσσαλῶν παγκληρία

Stephanus Byz. p. 37, 2. vide fr. 828. παγκληρία codex Perusinus.

830

Ἀνακτόρειον τῆσδ' ἐπώνυμον χθονός

Stephanus Byz. p. 92, 18: Ἀνακτόριον, Ἀκαρνανίας πόλις — τὸ ἐθνικὸν Ἀνακτόριος — Σοφοκλῆς δὲ φησὶ διὰ τοῦ EI (διὰ τοῦ I libri) Ἀνακτόριον — χθονός. Fere eadem Etym. Voss. p. 267 D Gaisf.

831

τί μέλλετ' Ἀρτακεῖς τε καὶ Περκώσιοι;

Stephanus Byz. p. 127, 19: Ἀρτάκη, πόλις Φρυγίας — τὸ ἐθνικὸν Ἀρτακηνός, Σοφοκλῆς δὲ ἀπὸ τοῦ Ἀρτακεύς εἶπε 'τί — Περκώσιοι;'

832

πάντ' ἐκκαλύπτων ὁ χρόνος εἰς [τὸ] φῶς ἄγει.

Stob. Ecl. 1, 8, 1 p. 222: Σοφοκλέους. 'πάντ' — ἄγει'. τὸ om. Stob. Cf. Men. mon. 459: πάντ' ἀνακαλύπτων ὁ χρόνος πρὸς φῶς (εἰς τὸ φῶς Meinekius) φέρει. Vit. Aesopi p. 48, 5: πάντα δὲ τὰ καλυπτόμενα ὁ χρόνος εἰς φῶς ἄγει.

833

χρόνος αὖ χρόνος ἅμα κραταιᾷ
τερμοσύνα βίου
πόλλ' ἀνευρίσκει σοφὰ μαιομένοις.

Stob. Ecl. 1, 8, 18 p. 230: Σοφοκλέους. 'χρόνος αὖ — μαιομένοις'. vs. 2 τερμοσύνα suspectum, χρημοσύνα ci. Ellendtius.

834

ἄλλ' οὐ γὰρ ἂν τὰ θεῖα κρυπτόντων θεῶν
μάθοις ἂν, οὐδ' εἰ πάντ' ἐπεξέλθοις σκοπῶν.

Stob. Ecl. 2, 1, 4 p. 6: Σοφοκλέους. 'ἄλλ' — σκοπῶν'. vs. 1 θεῶν om. A. vs. 2 μαθῆς VAE.

835

σκαιοῖσι πολλοῖς εἰς σοφὸς διόλλυται.

Stob. Flor. 2, 18: Σοφοκλέους. 'σκαιοῖσι — διόλλυται'.

836

ἔσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τοὺς πονοῦντας ὠφελεῖν.

Stob. Flor. 3, 14: 'ἔσθλοῦ — ὠφελεῖν'. Sophocli locum tribuit Trinc.

837

ἄλλ' ἢ φρόνησις ἀγαθὴ θεὸς μέγας.

Stob. Flor. 3, 15: 'ἄλλ' — μέγας'. Sophocli locum tribuit Arsenius cum Trinc. ἀγαθῇ] ἢ ἀγαθῇ libri.

838

ἄλλ' οἱ κακῶς πράσσοντες οὐ κωφοὶ μόνον,
ἄλλ' οὐδ' ὀρώντες εἰσορώσι τὰ μφανῇ.

Stob. Flor. 4, 1: Σοφοκλέους. 'ἀλλ' οἱ — τὰφανῇ'. vs. 2 τὰφανῇ A m. pr., item M et al.

839

ὥς δυσπάλαιστον ἀμαθία κακόν . .

Stob. Flor. 4, 5: Σοφοκλέους. 'ὥς δυσπέλαστον ἡ ἀμαθία κακόν'. δυσπάλαιστον correxi. ἡ ἀμαθία ed., sed ἡ om. A m. pr. et M, ἔστιν ἀμαθία Grotius.

840

ἡ δὲ μωρία

μάλιστ' ἀδελφῇ τῆς πονηρίας ἔφν.

Stob. Flor. 4, 17: Σοφοκλέους. 'ἡ δὲ — ἔφν'. Eundem locum s. p. n. habet Proverb. append. 3, 12, ubi δὲ et τῆς omittitur.

841

χαίρειν ἐπ' αἰσχροῖς ἡδοναῖς οὐ χρεὶ ποτε.

Stob. Flor. 5, 14: Σοφοκλέους. 'χαίρειν — ποτε'. χρεὶ AM, δεῖ ceteri. Cf. Men. mon. 544.

842

οὐ τοῖς ἀθύμοις ἡ τύχη ξυλλαμβάνει.

Stob. Flor. 8, 11: Σοφοκλέους. 'οὐ — ξυλλαμβάνει'. συλλαμβάνει M.

843

αἰδῶς γὰρ ἐν κακοῖσιν οὐδὲν ὠφελεῖ.

ἡ γὰρ σιωπὴ τῷ λαλοῦντι σύμμαχος.

Stob. Flor. 13, 9: Σοφοκλέους (σοφίλου Ioh. Damasc. teste Gaisf. in Stob. Ecl. p. 844). 'αἰδῶς — σύμμαχος'. vs. 2 (quem Sophocli tribuit Arsenius p. 439, 21) aut a priore seiungendus est aut corruptus. τῷγαλοῦντι ci. Cobetus Var. Lect. p. 19.

844

τί ταῦτ' ἐπαινεῖς; πᾶς γὰρ οἰνωθεὶς ἀνὴρ

ἥσων μὲν ὀργῆς ἐστὶ, τοῦ δὲ νοῦ κενός·

φιλεῖ δὲ πολλὴν γλῶσσαν ἐκχέας μάτην

ἄκων ἀκούειν οὓς ἐκὼν εἶπεν λόγους.

Stob. Flor. 18, 1: Σοφοκλέους. 'τί ταῦτ' — οὓς ἐκὼν εἶπεν κακῶς'. Verba πᾶς γὰρ οἰνωθεὶς κτέ. om. p. nom. affert Clemens Alex. Paed. II p. 181: πᾶς γὰρ οἰνωθεὶς ἀνὴρ κατὰ τὴν τραγωδίαν 'ἥσων — οὓς ἐκὼν εἶπεν κακῶς'. vs. 1 cf. Schol. Il. H, 472 in Anecd. Paris. vol. 3 p. 228, 15 (Eust. Il. p. 692, 12): οὐκ ἐπαινετὸν δὲ τὸ οἰνοῦσθαι — ὥς δηλοῖ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ 'οἰνωθεὶς'. vs. 3 et 4 habet Plut. Mor. p. 89 A: φιλεῖ γὰρ ὁ τοιοῦτος κατὰ τὸν Σοφοκλέα 'γλῶτταν ἐκχέας — λόγους'. vs. 3 γλῶσσαν] γλῶτταν Plut. et Clem.

vs. 4 εἶπεν λόγους] εἶπῃ λόγους Plut., εἶπεν κακῶς Stob. (ubi εἶπεν λόγους B m. sec.) et Clem.

845

κλέπτων δ' ὅταν τις ἐμφανῶς ἐφευρεθῇ,
σιγαῖν ἀνάγκη, καὶν καλὸν φέρη στόμα.

Stob. Flor. 24, 4: Σοφοκλέους. 'κλέπτων — στόμα'.

846

ἡ δεινὸν ἄρ' ἦν, ἡνίκ' ἄν τις ἐσθλὸς ὦν
αὐτῷ συνειδῇ

Stob. Flor. 24, 6: Σοφοκλέους. 'ἡ δεινὸν — συνείδη'. vs. 2 αὐτῷ libri. συνειδῇ pro συνείδη Dindorfius.

847

ὄρκοισι γάρ τοι καὶ γυνὴ φεύγει πικρὰν
ὠδῖνα παίδων· ἄλλ' ἐπὴν λήξῃ κακοῦ,
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δικτύοις ἀλίσκεται
πρὸς τοῦ παρόντος ἡμέρου νικωμένη.

Stob. Flor. 28, 1: Σοφοκλέους. 'ὄρκοισι — νικωμένη'. vs. 2 ἐπ' ἄν libri, ἐπὴν Hermannus.

848

ὄρκος γὰρ οὐδεὶς ἀνδρὶ φιλήτη βαρύς.

Stob. Flor. 28, 5: Σοφοκλέους. 'ὄρκος — βαρύς'. φιλήτη B m. sec., φιλητή M, φιλήτη ceteri.

849

οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα.

Stob. Flor. 39, 14: Σοφοκλέους. 'οἴκοι — εὐδαίμονα'. Vide quae diximus in Aeschyli fr. 310.

850

μή μοι κρυφαῖον μηδὲν ἐξείπῃς ἔπος·
κλειῖθρον γὰρ οὐδέν· ὥς δ' ἄν εὐπετὲς λάβοις,
γλώσσης κρυφαῖον οὐδὲν οὐ διέρχεται.

Stob. Flor. 41, 3: Σοφοκλέους. 'μή μοι — διέρχεται'. vs. 1 μηδέν] οὐδέν AB. vs. 2 κλειῖθρον libri. ὥς δ' ἄν εὐστεγὲς λάβῃς ci. Herm., latet aliud quid.

851

ὅπου γὰρ οἱ φύσαντες ἡσῶνται τέκνων,
οὐκ ἔστιν αὕτη σωφρόνων ἀνδρῶν πόλις.

Stob. Flor. 43, 11: Σοφοκλέους. 'ὅπου — πόλις'. vs. 1 φυλάσσοντες libri, φύσαντες Pierson.

852

νόμοις ἔπεσθαι τοῖσιν ἐγχώροις καλόν.

Stob. Flor. 43, 25: Σοφοκλέους. 'νόμοις — καλόν'. τοῖς ἐγχω-
ροῖς Men. mon. 372 et Stobaei codices plerique, ubi τοῖσιν ἐγχωροῖς
MVind., τοῖσιν ἐγχώροις Grotius. Bentleius τοῖς ἐπιχωροῖς, quod
probans Meinekius Menandro versum tribuit cum Arsen. p. 545, 11.

853

πολλῶν καλῶν δεῖ τῷ καλόν τι μωμένῳ·

μικροῦ δ' ἀγῶνος οὐ μέγ' ἔρχεται κλέος.

Stob. Flor. 45, 11: Σοφοκλέους. 'πολλῶν — κλέος'. vs. 1 καλῶν]
fortasse πόνων scribendum. καλῶς τιμωμένῳ libri, καλόν τι μωμένῳ
scripsi.

854

γνῶμαι πλέον κρατοῦσιν ἢ σθένος χερῶν.

Stob. Flor. 54, 3: Σοφοκλέους. 'γνῶμαι — χερῶν'.

855

εἰ σῶμα δοῦλον, ἀλλ' ὁ νοῦς ἐλεύθερος.

Stob. Flor. 62, 33: Σοφοκλέους. 'εἰ — ἐλεύθερος'. cf. Gregor.
Naz. vol. 2 p. 215 A: εἶναι γὰρ εἶναι τὰνδρός, ὥς ἀκούομεν, τὸ σῶμα
δοῦλον, τὸν τρόπον δ' ἐλεύθερον.

856

ὦ παῖδες, ἥ τοι Κύπρις οὐ Κύπρις μόνον,

ἀλλ' ἐστὶ πάντων ὀνομάτων ἐπώνυμος.

ἔστιν μὲν Ἄιδης, ἔστι δ' ἄφθιτος βίος,

ἔστιν δὲ λύσσα μανιάς, ἔστι δ' ἥμερος

ἄκραντος, ἔστ' οἰωγμός. ἐν κείνῃ τὸ πᾶν 5

σπουδαῖον, ἡσυχαιον, ἐς βίαν ἄγον.

ἐντήκεται γὰρ πλευμόνων ὅσοις ἐνι

ψυχῇ· τίς οὐχὶ τῇσδε τῆς θεοῦ βορός;

εἰσέρχεται μὲν ἰχθύων πλωτῷ γένει,

ἔνεστι δ' ἐν χέρσου τετρασκελεῖ γονῇ· 10

νωμᾶ δ' ἐν οἰωνοῖσι τοῦ κείνης πτερόν,

ἐν θηροσίν, ἐν βροτοῖσιν, ἐν θεοῖς ἄνω.

τίν' οὐ παλαίους' ἐς τρεῖς ἐκβάλλει θεῶν;

εἴ μοι θέμις, θέμις δὲ τάληθ' ἄλλῃ λέγειν,

Διὸς τυραννεῖ πλευμόνων, ἄνευ δορός, 15

ἄνευ σιδήρου· πάντα τοι συντέμνεται

Κύπρις τὰ θνητῶν καὶ θεῶν βουλευματα.

Stob. Flor. 63, 6: Σοφοκλέους. 'ὦ παῖδες — θεῶν βουλευματα'. Loci initium om. p. nom. affert Plut. Mor. p. 757 A: ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς σκηνῆς ἀκούομεν 'Ἐρως γὰρ ἀργὸν καπὶ τοιούτοις ἔφν' (Eur. Dan.) καὶ πάλιν αὖ ὧδε 'οὐ Κύπρις μόνον — λύσσα μαινάς' (vs. 1—4). vs. 2 πάντων Stob., πολλῶν Plut. fortasse ex Aesch. Prom. 210: καὶ Γαῖα πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία. vs. 3 βία Plut. et Stob., βίος Bothius. vs. 4 μαινάς Plut. et Stob., μανιάς Porsonus. vs. 5 ἄκρατος libri, ἄκραντος Bothius. κείνη M, ἐκείνη al. vs. 6 ἡσύχιον A. εἰς] ἐς M. vs. 7 ἀνθάπτεται Meinek. Com. 4 p. 660. πνευμόνων B. vs. 8 οὔτι M. τῆσδε om. A. βορός corruptum, βορά Grotius. vs. 9 πλωτῶν Arsen., f. πλωτῶν γένη leg. vs. 10 fort. χέρσον δ' ἔνεστιν ἐν legendum. γονῇ] γένει A. Ceterum non Sophoclis videtur locus sed Euripidis (cf. quae dixi Philol. vol. 4 p. 542), cui suspicioni favent Plutarchea verba ἀπὸ μιᾶς σκηνῆς, quae Danaes Euripideae esse fragmentum indicare videntur. Clemens quidem Alex. Strom. V p. 717 ὁ μὲν Σοφοκλῆς — ἐκβοᾷ et mox Εὐριπίδης δὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς σκη- νῆς τραγῳδῶν: Plutarchum eodem dicendi genere usum esse non crediderim.

857

τίς δ' οἶκος ἐν βροτοῖσιν ὠλβίσθη ποτὲ
γυναικὸς ἐσθλῆς χωρὶς ὀγκωθεὶς χλιδῇ;
Stob. Flor. 67, 5: Σοφοκλέους. 'τίς δ' — χλιδῇ;'

858

κατ' ὀρφανὸν γὰρ οἶκον ἀνδρόφρων γυνή.
Stob. Flor. 73, 54: Σοφοκλέους. 'κατ' — γυνή'.

859

πενία δὲ συγκραθεῖσα δυσσεβεῖ τρόπῳ
ἄρδην ἀνείλε καὶ κατέστρεψεν βίον.

Stob. Flor. 96, 9: Διφίλου. 'πενία δὲ — βίον'. 96, 10: Σο- φοκλέους. 'πενία δὲ τοῖς ἔχουσιν οὐ σμικρὰ νόσος. πενίας γὰρ οὐδεὶς ἐστὶ μείζων πολέμιος'. Lemmata transposuit Brunckius, cui suffragantur Hermannus et Meinek. Com. 4 p. 424. vs. 1 δυσκρα- θεῖσα A et Vindob.

860

ὦ θνητὸν ἀνδρῶν καὶ ταλαίπωρον γένος,
ὥς οὐδέν ἐσμεν πλὴν σκιαῖς ἐοικότες,
βάρος περισσὸν γῆς ἀναστρωφώμενοι.

Stob. Flor. 98, 1: Σοφοκλέους. 'ὦ θνητὸν — ἀναστρεφόμενοι'. vs. 1 θνητῶν AMVind. vs. 2 εἰκότες libri nonnulli. vs. 3 ἀναστρε- φόμενοι AMVind., ἀναστρωφώμενοι B. Fortasse Tyrus est locus, vide fr. 591.

861

οὐ γὰρ θέμις ζῆν πλὴν θεοῖς ἄνευ κακῶν.

Stob. Flor. 98, 43: Σοφοκλέους. 'οὐ γὰρ — κακῶν'. ἄνευ κακοῦ Men. mon. 692.

862

στέργειν δὲ τὰ κπεσόντα καὶ θέσθαι πρέπει
σοφὸν κυβευτήν, ἀλλὰ μὴ στένειν τύχην.

Stob. Flor. 108, 51: Σοφοκλέους. 'στέργειν — τύχην'. vs. 1 τὰ κπεσόντα] τὰ κπεσόντα A et Vind. vs. 2 om. poetae nom. habet Hesychius 2 p. 364: κυβευτήν. 'σοφὸν κυβευτήν, ἀλλὰ μὴ στενήν τυχεῖν'. τὸν τοῖς κύβοις χρώμενον· ἐπιστήμην γὰρ τινα ἐδόκουν τὸ δεξιῶς χρῆσθαι· ἐπιστημονικωτέραν τὴν πεττεῖαν τῆς κυβείας ἐνόμιζον.

863

ἐλπίς γὰρ ἡ βόσκουσα τοὺς πολλοὺς βροτῶν.

Stob. Flor. 110, 14: Σοφοκλέους. 'ἐλπίς — βροτῶν'. Idem versus omisso poetae nomine exstat in Schol. Eur. Phoen. 396 Proverb. append. 1, 59 Men. mon. 42 sic scriptus: αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενούς βροτῶν. Sophoclem imitatur Eur. Phoen. 396: αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας, ὡς λόγος.

864

πάντ' ἐμπέφυκε τῷ μακρῷ γῆρα κακά,
νοῦς φροῦδος, ἔργ' ἀχρεῖα, φροντίδες κεναί.

Stob. Flor. 116, 29: 'πάντ' — κεναί'. Sophoclis esse locum docet Clemens Alex. Protr. p. 73: ἔπεται τοιγαροῦν ὑμῖν κατὰ τὸν Σοφοκλέα τὰ ἐπὶ χεῖρα τῆς ἐκλογῆς, 'νοῦς φροῦδος — κεναί'. vs. 2 ἔργ' Stob., ὥτ' Clem.

865

οὐκ ἔστι γῆρας τῶν σοφῶν, ἐν οἷς ὁ νοῦς
θεῖα ξύνεστιν ἡμέρα τεθραμμένος.
προμηθία γὰρ κέρδος ἀνθρώποις μέγα.

Stob. Flor. 117, 4: τοῦ αὐτοῦ (sc. Sophoclis). 'οὐκ ἔστι — μέγα'. vs. 2 verba θεῖα ἡμέρα corrupta. προμηθία ξύνεστιν εὖ τεθραμμένος Bergkii, versum 3 a praegressis dirimens. θεῖω ξύνεστιν ἡμέρῳ τεθραμμένος ci. Meinekii.

866

ὅστις δὲ θνητῶν θάνατον ὀρρωδεῖ λίαν,
μῶρος πέφυκε· τῇ τύχῃ μέλει τάδε.
ὅταν δ' ὁ καιρὸς τοῦ θανεῖν ἐλθὼν τύχῃ,
οὐδ' ἂν πρὸς αὐλὰς Ζηνὸς ἐκφύγοι μολῶν.

Stob. Flor. 118, 12: Σοφο) (ita Vindob., Trinc. lemma om., locum om. A). 'ὅστις — μολών'. vs. 2 μωρός libri. vs. 3 ὅταν γὰρ libri, ὅταν δ' Grotius. vs. 4 ἐκφύγη libri, ἐκφύγοι Halimius.

867

ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσιν ἱμεῖρει βίου,
ἢ δειλός ἐστιν ἢ δυσάλγητος φρένας.

Stob. Flor. 121, 21: Σοφοκλέους. 'ὅστις — φρένας'.

868

A. θανόντι κείνῳ συνθανεῖν ἔρως μ' ἔχει.

B. ἥξεις, ἐπείγου μηδέν, εἰς τὸ μόρσιμον.

Stob. Flor. 122, 11: Σοφοκλέους. 'θανόντι — μόρσιμον'. vs. 2 ἥξεις] ἔρξεις A, ἔξεις ci. Wagner. Personarum notas libri omittunt.

868^a

χρόνος δ' ἄμαυροῖ πάντα κείς λήθην ἄγει.

Stob. Flor. 126, 8: Σοφοκλέους (sic M, ceteri lemma om.). 'χρόνος — ἄγει'. Versus recurrit in Men. mon. 545.

869

νῆ τῷ Λαπέρσῃ, νῆ τὸν Εὐρώταν τρίτον,
νῆ τοὺς ἐν Ἄργει καὶ κατὰ Σπάρτην θεούς.

Strab. VIII p. 364: τὴν δὲ Λᾶν οἱ Διόσκουροί ποτε ἐκ πολιορκίας ἐλεῖν ἱστοροῦνται, ἀφ' οὗ δὴ Λαπέρσαι προσηγορεύθησαν· καὶ Σοφοκλῆς λέγει πον 'νῆ τῷ — θεούς'. Ad Lacenas locum rettulit Meursius. vs. 1 τὸν] τὰν A. vs. 2 σπάρταν A. Nisi fallor, versus transponendi sunt.

870

ἐδέξατο θάγειςσιν Θηβαία κόνις
αὐτοῖσιν ὅπλοις καὶ τετρωρίστῳ δίφρῳ.

Strab. IX p. 399: ἐνταῦθα δὲ πον καὶ τὸ Ἀμφιαράειον ἔστι τιμημένον ποτὲ μαντεῖον, ὅπου φυγόντα τὸν Ἀμφιάρεων, ὡς φησὶ Σοφοκλῆς, 'ἐδέξατο — δίφρῳ'. vs. 2 τετρωρίστῳ] τετραορίστῳ vel τετραρίστῳ nonnulli libri.

871

ὅθεν κατεῖδον τὴν βεβακχιωμένην
βροτοῖσι κλεινὴν Νῦσαν, ἣν ὁ βούκερως
Ἰακχος αὐτῷ μάταν ἠδίστην νέμει,
ὅπου τίς ὄρνις οὐχὶ κλαγγάνει; . .

Strab. XV p. 687: παρὰ Σοφοκλεῖ δὲ τις ἔστι τὴν Νῦσαν καθυμνῶν ὡς τὸ Διονύσῳ καθιερωμένον ὄρος· 'ὅθεν — κλαγγάνει;'

καὶ τὰ ἐξῆς. vs. 3 αὐτῷ μαῖαν] αὐτῷ μαῖαν CDFh, αὐτόμαιαν (vel potius αὐτομαῖαν) ci. Meinek. vs. 4 κλαγχάζει x. Triptolemo locum adscribit Welckerus.

872

θαυμαστὰ γὰρ τὸ τόξον ὥς ὀλισθάνει

Suidas: ὥς· λίαν — Σοφοκλῆς 'θαυμαστὰ — ὀλισθάνει'.

873

θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ βροτός.

Theophilus ad Autol. 2, 9 p. 110: ὁ γοῦν Σοφοκλῆς ἀπρονοησίαν ἐν ἑτέρῳ λέγει 'θεοῦ — βροτός'. Eundem versum sine lemmate habet Stob. Ecl. 1, 3, 7 p. 106 et Men. mon. 251.

874

οἱ γὰρ γύνανδροι καὶ λέγειν ἡσκηκότες

Tryph. Rhett. vol. 8 p. 741 (Moschor. Opusc. p. 78): ὅταν ἐπὶ συνθέτων ἐναλλάξῃ ὀνομάτων τις τὸ καθωμιλημένον, ὥς παρὰ Σοφοκλεῖ 'οἱ γὰρ — ἡσκηκότες' ἀντὶ τοῦ οἱ ἀνδρόγυννοι. Similiter Polybius Sardianus π. σχημ. Rhett. vol. 8 p. 612.

875

Ἥλιος οἴκτειρεί με,

ὃν οἱ σοφοὶ λέγουσι γεννητὴν θεῶν

καὶ πατέρα πάντων.

Vit. Arat. ed. Buhl. vol. 2 p. 437: οἱ δὲ Δία τὸν ἥλιον νοήσαντες λέγουσιν, ὅτι καὶ Σοφοκλῆς Δία τὸν ἥλιον καλεῖ λέγων 'ἡλίοιο κτείρειέ με· οἱ σοφοὶ λέγουσι γεννητὴν θεῶν πατέρα πάντων'. Sic editur, correxit Brunckius, qui vs. 1 ἥλιος scripsit. Num Sophoclis sit locus dubitat Bernhardt Hist. litt. Gr. vol. 2 p. 797.

876

θεοῦ τὸ δῶρον τοῦτο· χρὴ δ' ὅσ' ἂν θεοὶ

διδῶσι, φεύγειν μηδέν', ὧ τέκνον, ποτέ.

Vita Hom. c. 158 in Plut. Mor. ed. Wytt. vol. 5 p. 1197: πάλιν δὲ τὸ 'Ὀμήρου 'οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα' Σοφοκλῆς παρέφρασεν εἰπὼν 'θεοῦ — ποτέ'.

877

ὀρθῶς δ' Ὀδυσσεύς εἰμ' ἐπώνυμος κακοῖς·

πολλοὶ γὰρ ὠδύσαντο δυσμενεῖς ἐμοί.

Vita Soph. p. 131, 93 ed. Westerm.: παρετυμολογεῖ δὲ (Sophocles) καθ' Ὀμηρον καὶ τοῦνομα τοῦ Ὀδυσσεύος 'ὀρθῶς — ἐμοί'. vs. 2 ὠδύσαντο] ὠδύσαντο et ὀδύσαντο al. δυσσεβεῖς vulgo, δυσμενεῖς scripsi. Niptris locum adscribit Brunckius, Phaeacibus Welckerus.

878

ὅταν τις ἄδῃ τὸν Βοιωτίου νόμον

Zenob. 2, 65: Βοιωτίος νόμος· ἐπὶ τῶν τὰς μὲν ἀρχὰς ἡρεμούντων, ὕστερον δὲ τοῖς κακοῖς ἐπιτεινόντων, ὡς φησὶ Σοφοκλῆς 'ὅταν — νόμον'.

879

ἄβρωτος

Pollux 6, 39: ἄβρωτος δὲ ὁ νῆστις παρὰ Σοφοκλεῖ, καὶ ἄβρωσία ἡ ἀσιτία.

880

ἀγάζεις

Anecd. Bekk. p. 336, 6: ἀγάζεις· ἀντὶ τοῦ θρασύνεις. Σοφοκλῆς.

881

ἀγάμητος

Anecd. Bekk. p. 336, 7: ἀγάμετος· ἀντὶ τοῦ ἄγαμος. Σοφοκλῆς. Recte ἀγάμητος sive e coniectura sive e codice edidit Brunckius.

882

ἀγάσματα

Anecd. Bekk. p. 325, 22 et Suidas: ἀγάσματα· σεβάσματα, ἃ ἄν τις ἀγάσαιτο. Σοφοκλῆς κέχρηται.

883

ἄγχαζε

Anecd. Bekk. p. 340, 22: ἄγχαζε· ἀντὶ τοῦ ἀναχώρει. οὕτω Σοφοκλῆς. Hesychius 1 p. 73: ἄγχαζε· ἀναχώρει.

884

ἀγωνοθήκη

Pollux 3, 141: Σοφοκλῆς δὲ τὴν ἀγωνοθεσίαν ἀγωνοθήκην μοχθηρῶς ἐκάλεσεν.

885

ἀγωγεύς

Photius Lex. p. 6, 23 et Anecd. Bekk. p. 340, 26: ἀγωγεύς· ὁ ἱμᾶς τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν. οὕτω Σοφοκλῆς.

886

ἀδηφαγοῦσα

Phot. Lex. p. 9, 22: ἀδηφάγοι· ἀγωνισταὶ ἵπποι οὕτως ἐκαλοῦντο — ἔφη δὲ καὶ ἀδηφαγοῦσα Σοφοκλῆς. Cf. τὴν ἀδηφάγον νόσον Phil. 313.

887

ἀδικόχειρας

Anecd. Bekk. p. 343, 11: ἀδικότροπος ἐρεῖς καὶ ἀδικοχρήματος, ὥς Κράτης, καὶ ἀδικόχειρας, ὥς Σοφοκλῆς.

888

ἀδρέπανον

Hesych. I p. 99: ἀδρέπανον· ἄδρεπτον, θεοῖς ἀνακείμενον. Σοφοκλῆς.

889

ἀδρῦναι

Anecd. Bekk. p. 345, 13: ἀδρῦναι· ἀδρὸν καὶ μέγα ποιῆσαι. Σοφοκλῆς.

890

ἄζειν

Anecd. Bekk. p. 348, 17: ἄζειν· τὸ στένειν. Σοφοκλῆς. Hesych. I p. 117: ἄζειν· στενάζειν ἢ ἐκπνεῖν διὰ στόματος.

891

Ἀζησία

Anecd. Bekk. p. 348, 26: Ἀζησία· οὕτως ἢ Δημήτηρ παρὰ Σοφοκλεῖ καλεῖται. οἱ δὲ τὴν εὐτραφήν. Cf. Lobeckii Aglaoph. p. 822.

892

ἀθανμάστως

Anecd. Bekk. p. 353, 4: ἀθανμάστως Σοφοκλῆς εἶπεν.

893

Αἰαντία

Stephanus Byz. p. 37, 13: Αἰανῖτις, Ναβαταίων χώρα — τὸ ἐθνικὸν Αἰανῖται — Σοφοκλῆς δὲ Αἰαντία γράφει δίχα τοῦ Ν. δίχα τοῦ Ι ci. Gronovius et Westermannus, ille Ἀανῖτιν, hic Αἰαντίς ex Sophocle afferri ratus.

894

αἵματῶσαι

Anecd. Bekk. p. 360, 18: αἵματῶσαι· ἀντὶ τοῦ φονεῦσαι. Σοφοκλῆς.

895

ἀκληρία

Anecd. Bekk. p. 367, 15: ἀκληρία· ἀντὶ τοῦ ἀτυχία. οὕτω Σοφοκλῆς.

896

ἀκολουθία

Anecd. Bekk. p. 367, 32: ἀκολουθία· ἢ ἀκολούθησις. Σοφοκλῆς.

897

ἀκουσείων

Anecd. Bekk. p. 369, 13: ἀκουσείων ἀντὶ τοῦ ἀκουσόμενος. Σοφοκλῆς. cf. p. 372, 14: ἀκουσέτην Σοφοκλῆς ἔφη, ἀκούσεσθαι δὲ Ἀριστοφάνης. Vbi ἀκουσέτην in ἀκουσεῖν mutandum cum Dobraeo. Hesych. 1 p. 199: ἀκουστιῶν (l. ἀκουσεῖων)· ἀκουστικῶς ἔχων.

898

ἀκροφύσιον

Anecd. Bekk. p. 373, 15: ἀκροφύσιον· τὸ τῇ χώνῃ προστιθέμενον. Σοφοκλῆς.

899

ἀλεύσω

Anecd. Bekk. p. 383, 4: ἀλεύσω· ἀντὶ τοῦ φυλάξω. Σοφοκλῆς.

900

ἀλίβας

Hesych. 1 p. 231: ἀλίβας· νεκρός, ἢ βροῦχος, ἢ ποταμός, ἢ ὄρος. p. 250: Ἀλύβας· ὄρος. παρὰ Σοφοκλεῖ. ἢ πόλις. οἱ δὲ λίμνη ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐν Τροίᾳ. Cf. fr. 717 et Ellendtii Lex. Soph. vol. 1 p. 68.

901

ἀλίνουσιν

Anecd. Bekk. p. 383, 11: ἀλίνουσιν· ἀντὶ τοῦ λεπτύνουσι. Σοφοκλῆς.

902

ἀλκάθω

Anecd. Bekk. p. 383, 31: ἀλκάθω καὶ ἀλκάθειν· Σοφοκλῆς καὶ Αἰσχύλος. σημαίνει δὲ τὸ βοηθεῖν.

903

ἀλλάχθητε

Anecd. Bekk. p. 376, 31 et Suidas (cf. Zon. Lex. p. 134): ἀλλάχθητε· ἀντὶ τοῦ διαλλάχθητε. Σοφοκλῆς.

904

Ἀλούσιοι

Stephanus Byz. p. 78, 6: Ἄλος, πόλις Ἀχαΐας — τὸ ἐθνικὸν Ἀλεύς, Σοφοκλῆς δὲ Ἀλουσίους, τινὲς δὲ τῶν γλωσσογράφων Ἀλλίους. Fere eadem Etym. Voss. p. 189 E Gaisf. Ex iis quae de urbe narrantur, probabile est Ἀλουσίῳ mentionem ex Athamante esse derivatam.

905

ἀμύνασθαι

Suid.: ἀμύνασθαι· Θουκυδίδης μὲν ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι, — Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαλεξῆσαι. Fortasse respicitur Oed. C. 872: ἔργοις πεπονθὼς ῥήμασιν σ' ἀμύνομαι.

906

ἀμυχνόν

Suid.: ἀμυχνόν· τὸ μὴ μυσαρόν ἀλλ' ἀγνόν καὶ καθαρόν. οὕτω Σοφοκλῆς. γράφεται δὲ καὶ ἀμυχρόν. Supra Suidas: ἀμυγνόν — οὕτω Σοφοκλῆς. Probabile est quod coniecerunt, Sophoclem scripsisse ἀμυσχρόν.

907

ἀμφώβολα

Eust. Od. p. 1405, 30: καὶ ἀμφώβολα, φασί, παρὰ Σοφοκλεῖ αἱ διὰ σπλάγχνων μαντεῖαι. cf. Hesych. 1 p. 311: ἀμφώβολα· ἢ διὰ τῶν σπλάγχνων μαντεία.

908

Ἀνακτόριος

Stephanus Byz. p. 92, 16: Ἀνακτόριον (Ἀνακτόρειον cod. Rehd.) Ἀκαρνανίας πόλις — ἀρσενικῶς παρὰ Σοφοκλεῖ.

909

ἀναστρέφων

Hesych. 1 p. 344: ἀναστρέφων· ἀρνούμενος. Σοφοκλῆς.

910

ἀναψύχουσα

Hesych. 1 p. 349: ἀναψύχουσα· ξηραίνουσα, ριπίζουσα. Σοφοκλῆς.

911

ἀνόσητος

Pollux 3, 107: τὸν δὲ ἄνοσον καὶ ἀνόσητον Σοφοκλῆς.

912

ἀπαιόλημα

Hesych. 1 p. 420: ἀπαιόλημα· ἀποκάθαρμα ἢ ἀποπάτημα ἢ ἀποπλάνημα. Σοφοκλῆς. Anecd. Bekk. p. 419, 13: ἀπαιόλημα· ἀποπλάνημα, ἀποκάθαρμα, ἢ θεὸν τινα ἀπατητικόν.

913

ἀπάνθρωπος

Hesych. 1 p. 424: ἀπάνθρωπος· σκληρός, ἀνόητος, ἄφρων, ἀνελήμων. Σοφοκλῆς ἀπανί... Sic codex: in extremis fuerunt qui fabulae nomen inesse putarent, parum probabiliter.

914

ἀπολωπίσαι

Pollux 7, 44: ἀποδῦσαι καὶ ἀπολωπίσαι, ὡς Σοφοκλῆς, καὶ περιλωπίσαι. Fortasse ἐκλωπίσαι scribendum; certe ἐκ δ' ἐλώπισε πλευράν dixit Soph. Trach. 925.

915

ἀπόμορφα

Anecd. Bekk. p. 432, 6: ἀπόμορφα· ξένα, οὐκ ἔοικότα τοῖς ἡθε-
σιν. οὕτω Σοφοκλῆς.

916

ἀποφανῶσαι

Anecd. Bekk. p. 439, 10: ἀποφανῶσαι· εἰς τὸ φανερόν καταστή-
σαι. οὕτω Σοφοκλῆς.

917

Ἀργειφόντης

Anecd. Paris. vol. 4 p. 60, 21: Ἀργειφόντης· ὁ Ἑρμῆς παρ' Ὀμήρῳ
καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ. cf. locum corruptum Etym. Gud. p. 72, 53.

918

ἄρταμος

Anecd. Bekk. p. 447, 5: ἄρταμος· κρεουργός, μάγειρος. τάττει
αὐτὸ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ φονέως. Hinc Sophoclis esse verum qui in
Etym. M. p. 149, 56 sine poetae nomine affertur 'ἡ γὰρ βέβηκε χεῖ-
ρας ἀρτάμων φυγών;' ci. Gaisfordus.

919

ἀτιμαγέλης

Anecd. Bekk. p. 459, 31: ἀτιμαγέλης· ὁ ἀποσιτάτης τῆς ἀγέλης
ταῦρος. οὕτω Σοφοκλῆς.

920

αὐτόν

Anecd. Bekk. p. 467, 28: αὐτόν· Σοφοκλῆς ἀντὶ τοῦ ἑμαυτόν, καὶ
Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἰφικράτους καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

921

αὐτόπαιδα

Anecd. Bekk. p. 467, 15: αὐτόπαιδα· αὐτὸν τρόπῳ τινὲ παῖδα
ὄντα. οὕτω Σοφοκλῆς. Eadem omissis οὕτω Σοφοκλῆς Hesychius I
p. 628. Dubitari potest an respiciatur τῷ Διὶ αὐτόπαιδι Trach. 826.

922

ἀχανές

Phryn. Bekk. p. 28, 27: ἀχανές· τὸ μὴ ἔχον στέγην ἢ ὄροφον. ἐπὶ
τοῦ λαβυρίνθου. Σοφοκλῆς.

923

βαίτη

Pollux 7, 70: ἡ δὲ βαίτη ἔστι μὲν προμήκης χιτῶν, οὕτω δὲ Σοφο-
κλῆς καὶ τὰς σκηναῖς τὰς βαρβαρικὰς καλεῖ.

924

βάκκαρις

Ath. XV p. 690 C: μνημονεύει τῆς βακκάριδος καὶ Σοφοκλῆς.

925

βάσανος

Harpocr. p. 43, 11: βάσανος· λίθος ἐστὶν ἢ τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζουσα. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Πίνδαρος καὶ Σοφοκλῆς. Sic codex Palat. et Suidas v. βάσανος.

926

βάσκανος

Hesych. 1 p. 701: βάσκανος· φθονερός — Σοφοκλῆς δὲ ἰδίως τὸ βάσκανον (l. βάσκανος) ἐπὶ τοῦ (ἔπειτα cod.) ἀχάριστος.

927

βοϊκλεψ

Ath. IX p. 409 C (cf. Eust. Od. p. 1401, 15, qui verba παρὰ Σοφοκλεῖ Ἑρμῆς omisit): τέτριμμαι οἰκότριψ, κέκλεμμαι βοοίκλεψ παρὰ Σοφοκλεῖ Ἑρμῆς. βοοίκλεψ Athenaei cod. A, βοίκλεψ PVL, βούκλεψ C et Eust.

928

βωλόνας

Hesych. 1 p. 784: βωλόνας· οἱ μὲν κολώνας, οἱ δὲ τὸ Κίλλαιον ἀκούουσι διὰ τὸ ἀνακεχώσθαι· παρὰ Σοφοκλεῖ.

929

Γένης

Steph. Byz. p. 202, 14: Γενήτης, λιμὴν καὶ ποταμὸς (Καίπαδοκίας addit Meinekios): Ἀπολλώνιος ἄκραν Γενηταίαν φησί. Σοφοκλῆς ποταμὸν Γένητα φησίν. Cf. Schol. Apoll. Rh. 2, 378.

930

γλοιῆς

Hesych. 1 p. 837: γλοιῆς· ἡ κακοήθης ἵππος καὶ πολυδίκη (? πολυδίχ cod.) παρὰ Σοφοκλεῖ. καὶ γλοιῆς τὸ αὐτό.

931

γνώμων

Hesych. 1 p. 844: γνώμων· συνετός. Σοφοκλῆς.

932

δενδίλλειν

Schol. Apoll. Rhod. 3, 281 de verbo δενδίλλειν: Σοφοκλῆς δὲ ἐπὶ τοῦ περιβλέπειν τέθεικε τὴν λέξιν.

933

δεσπότεира

Pollux 3, 73: δέσποινα δεσπόζουσα — οὐ γὰρ προσίεμαι τὴν Σοφοκλέους δεσπότηραν ἢ τὴν Εὐριπίδου δεσπότην.

934

διωκτός

Pollux 9, 158: ὁ ἀνὴρ φυγὰς, ἐξόριστος — τραγικὸς (l. τραγικὸν) γὰρ ὁ παρὰ Σοφοκλεῖ διωκτός.

935

ἐνεκότουν

Hesych. 1 p. 1072: ἐγκουράδες — Αἰσχύλος Μυρμιδόνειν. εἰ μὴ ἄρα ἰσοδυναμεῖ τῷ (ὡς cod.) κότε. καὶ ἐνεκότουν παρὰ Σοφοκλεῖ. Verba loco suo mota probabiliter ad gl. ἐγκότημα relata sunt.

936

ἔλυτρα

Etym. M. p. 333, 41: ἔλυτρον — ἡ θήκη τοῦ τόξου. καὶ πληθυντικῶς Σοφοκλῆς ἔλυτρα.

937

ἐνόλμιος

Etym. M. p. 344, 40: ἐνολμῖς· ἦν τι γένος μάντεων οὕτω καλούμενον — ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐνόλμιος (ἐνόλβιος cod. D). Zenobius 3, 63: καὶ Ἀπόλλων ὑπὸ Σοφοκλέους ἐνολμος.

938

ἐξπηχυστί

Etym. M. p. 346, 16: Ἀττικῶς μὲν ἔξπουν καὶ ἔξκλινον λέγεται ὥσπερ καὶ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ἐξπηχυστί (ἐξπηχυς cod. V), καὶ παρὰ Πλάτῳ τῷ κωμικῷ ἔξπουν.

939

ἐπηλῖς

Eust. Od. p. 1562, 38: καὶ ἐπηλῖς ἡ ἐπὶ τοῦ προσώπου μελανία, καὶ τὸ πῶμα τῆς λάρνακος, ὡς φασὶν οἱ παλαιοὶ κατὰ τὸν Σοφοκλῆν. ἡ δ' αὐτὴ καὶ ἐφηλῖς κοινῶς. cf. Hesych. 1 p. 1337: ἐπηλῖς· τὸ πῶμα τῆς λάρνακος.

940

ἐπιστατεῖν

Pollux 3, 145: ὅθεν καὶ τὸ βραβεύειν ἐπιστατεῖν Σοφοκλῆς.

941

εὐορνιθίαν

Photius Lex. p. 37, 9: εὐορνιθίαν. Σοφοκλῆς ἐπὶ οἰωνῶν. Eust. Od. p. 1439, 34: καὶ εὐορνιθία κατὰ τοὺς παλαιοὺς παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ ἀγαθὸν οἰωνισμα.

942

εὐτύχεια

Etym. M. p. 462, 24: εὐτυχία· εὔρηται καὶ εὐτύχεια παρὰ Σοφοκλεῖ.

943

ἡμίκακον

Pollux 6, 161: ἐκ δὲ τοῦ ΗΜΙ τάδε τὰ ὀνόματα. ἡμιμανής, ἡμιμαθής, ἡμιπλήρωτον — καὶ ἡμίκακον δὲ Εὐκλείδης λέγει καὶ Σοφοκλῆς.

944

θαλαμιός

Etym. M. p. 441, 24: θαλαμίδιοι κῶπαι· αἱ ἡρέμα ἐλαύνουσαι. ὁ κατώτατος ἐρέτης θάμος (θάμιος cod. M, θαλάμιος Sylburgius) λέγεται, ὁ δὲ μέσος ζύγιος, ὁ δὲ ἀνώτατος θρανίτης. Vbi Σοφοκλῆς post λέγεται addunt DPM. Scripsi θαλαμιός ex Arcad. p. 40, 13.

945

θήλεια

Etym. M. p. 450, 50: θήλεια — παρὰ τὸ θάλλειν καὶ γεννᾶν· ὅθεν καὶ ἡ ὑπομβρος νύξ παρὰ Σοφοκλεῖ θήλεια καλεῖται. Eadem omissis verbis παρὰ Σοφοκλεῖ Zon. Lex. p. 1042. Similiter Etym. Gud. p. 261, 25. ubi pro νύξ legitur νῦν et additur διὰ τὸ θάλλειν ἐν αὐτῷ τοὺς καρπούς.

946

θήλυδος

Choerob. in Theodos. p. 219, 5 (Anecd. Bekk. p. 1381): θήλυδος παρὰ Σοφοκλεῖ κλιθὲν διὰ τοῦ ΔΟΞ ἡμάρτηται.

947

ἐθράχθη

Anecd. Bekk. p. 352, 16: ἄθρακτος· ἀτάραχος. καὶ τὸ συνεχύθη ἐθράχθη Σοφοκλῆς λέγει.

948

ἰδριδα

Etym. M. p. 42, 41: ἁμάρτημα τὸ παρὰ τῇ Σαπφοῖ πολυῖδριδι, καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἰδριδα, καὶ παρὰ Φρυνίχῳ ἰδριδες. Quae derivata sunt ex Schol. A Il. Γ, 219: ὁ γὰρ Σοφοκλῆς ἰδριδα ἔφη τὴν αἰτιατικὴν ὃ τε Φρύνιχος τὴν εὐθειᾶν ἰδριδες. cf. Eust. Il. p. 407, 38: οὐ γὰρ ἐστὶν οὐδὲ τὸ αἰδρις παρώνυμον μακροπαράληκτον, ἵνα διὰ τοῦ Δ κλίνεται· ὥστε — ἁμαρτάνει Σαπφῶ καὶ Σοφοκλῆς καὶ Φρύνιχος διὰ τοῦ Δ κλίνοντες.

949

ἵπποβουκόλοι

Pollux 7, 185: ἵπποφορβοί ἵπποφορβία, καὶ ὥς Σοφοκλῆς ἵππο-

βουκόλοι, ἵπποφορβεῖς. Fortasse in poetae nomine grammaticus erravit; certe ἵπποβουκόλοι dixit Eur. Phoen. 28.

950

κέκονα

Etym. M. p. 500, 55: κέκονα παρὰ Σοφοκλεῖ, ἀπὸ τοῦ κτείνω.

951

καῦρος

Phot. Lex. p. 181, 14: καῦρος (καυρός cod.)· κακός. οὕτως Σοφοκλῆς. Fortasse respicitur locus Soph. Trach. 958, ubi editur μὴ ταρβαλέα θάνοιμι μῶνον εἰσίδουσ' ἄφαρ. Vbi μῶνον corruptum, Scholia κακῶς διακείμενον, videtur καῦρον legendum.

952

Κερβέριος

Etym. M. p. 513, 45: Κιμμερίους — γράφεται καὶ Κερβερίων (Κερμερίων M)· καὶ ἔοικε καὶ Σοφοκλῆς περιπεπτωκέναι τῇ τοιαύτῃ γραφῇ. cf. Schol. Od. A, 14: Κιμμερίων — ἔνιοι δὲ γράφουσι χειμερίων· οἱ δὲ Κερβερίων, ὡς Κράτης.

953

κινάκης

Etym. M. p. 514, 27: κινάκη· ὁ ἀκινάκης. κινάκης (κινάκης c DM addidit Gaisf.) παρὰ Σοφοκλεῖ.

954

λαπίζειν

Eust. Od. p. 1761, 27: λέγει δὲ καὶ (sc. Ἀριστοφάνης ὁ γρ.) λαπίζειν παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ συρρίζειν (f. ὑβρίζειν).

955

ληκυθιστής

Phot. Lex. p. 219, 25 et Suidas: ληκυθιστής· ὁ μικρόφωνος. οὕτως Σοφοκλῆς. Vbi μικρόφωνος non potest verum esse, fortasse μακρόφωνος legendum cum Meinekio.

956

λίβανος

Phryn. Ecl. p. 187: λίβανον λέγε τὸ δένδρον, τὸ δὲ θυμιώμενον λιβανωτόν, εἰ καὶ διὰ τὴν ποιητικὴν (ἄδειαν add. Lobbeckius) λίβανον καὶ τοῦτο Σοφοκλῆς λέγει.

957

λιτροσκόπους

Phot. Lex. p. 227, 19 et Anecd. Bachm. vol. 1 p. 291, 20: λίτρα — Σοφοκλῆς δὲ λιτροσκόπον φησὶ τὸν ἀργυραμοιβὸν ἀπὸ (ἐπὶ Anecd.

Bachm.) τοῦ νομίσματος. Cf. Hesych. 2 p. 489: λιτροσκόπους· ἀργυρομοιβούς, ἀπὸ τοῦ Σικελικοῦ νομίσματος, ὃ καλεῖται λίτρα.

958

Μαγνητις

Stephanus Byz. p. 425, 3: *Μαγνησία*, πόλις παρὰ τῷ Μαιάνδρῳ καὶ χώρα — ὁ πολίτης *Μάγνης* — τὸ θηλυκὸν *Μάγνησσα* — καὶ *Μαγνητις* παρὰ Σοφοκλεῖ.

959

μαρίλη

Phot. Lex. p. 247, 17: *μαρεινη*· ἡ μεμαρασμένη ὕλη, καὶ τοὺς ἀνθρακευτάς. Σοφοκλῆς. Sophoclem dixisse *μαριλοκαυτῶν* (i. e. ἀνθρακευτῶν) conicere possis ex Hesych. 2 p. 541.

960

μελλόποσις

Pollux 3, 45: βέλτιον δέ, ὥς Σοφοκλῆς ὠνόμασεν, τῆς μελλογάμου. ταύτην δὲ καὶ τάλιν καλεῖ — *μελλόποσιν* δὲ τὸν ἄνδρα ὠνόμασεν.

961

μῆλον

Eust. II. p. 877, 59: Σοφοκλῆς δέ, φησί (sc. Ἀριστοφάνης ὁ γρ.), δόξειεν ἂν πού καὶ τὰ θηρία πάντα μῆλα καλεῖν· τὸν γοῦν Ἀχιλλέα τραφῆναι φησὶν ἐν τῷ Πηλίδι πᾶν μῆλον θηρῶντα. Similiter Eust. Od. p. 1648 sq.

962

μήτηρ

Pollux 3, 10: *μήτηρ* ἡ τεκοῦσα — ἡ μαστὸν ἐπισχοῦσα ὥς Σοφοκλῆς, ἡ θηλάσασα.

963

μιαίνεσθαι

Phot. Lex. p. 269, 8: *μιαίνεσθαι* καὶ ἐκμιαίνεσθαι· τὸ ὀνειρώττειν. Σοφοκλῆς.

964

ξάσμα

Pollux 7, 30: καταξῆναι Πλάτων ὁ κωμικός, ὁ δὲ φιλόσοφος Πλάτων καὶ τέχνην ξαντικήν, Σοφοκλῆς δὲ ξάσμα.

965

ξυνῶνα

Phot. Lex. p. 312, 22: *ξυνῶνα*· τὸν κοινωνόν. Σοφοκλῆς.

966

ὀκριάζων

Phot. Lex. p. 326, 13: *ὀκριάζων*· τραχυνόμενος. Σοφοκλῆς.

967

όλοσπάδες

Phot. Lex. p. 329, 15: όλοσπάδες· όλοι καταπινόμεναι καὶ κατασπώμεναι. Σοφοκλής.

968

όπισαμβώ

Proverb. Vat. 3, 36 sive Bodl. 754: όπισάμβων· ταύτην Χρύσιππος τάττει κατὰ τῶν χειρὸν ἐν τοῖς πράγμασι προβαινόντων, παρὰ τὸ αἰεὶ όπίσω βαίνειν· μέμνηται τοῦ ονόματος Σοφοκλής. Plut. pron. 1, 3: όπισάμβρω· ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χειρὸν ἐν τοῖς πράγμασι προβαινόντων αἰεὶ, παρὰ τὸ όπίσω βαίνειν. Eust. II. p. 862, 5: ἐν δὲ κατὰ στοιχεῖον λεξικῷ καὶ όπισαμβώ εὔρηται ἢ εἰς τοῦόπίσω ἀναχώρησις.

969

όρθόφρων

Phot. Lex. p. 346, 23: όρθόφρων· ἀνατεταμένος καὶ μετέωρος ταῖς φρεσίν. οὕτως Σοφοκλής.

970

οὐράν

Phot. Lex. p. 361, 16: οὐράν· αἰδοῖον. Σοφοκλής.

971

όφελμα

Phot. Lex. p. 363, 19: όφελμα· αὔξημα. Σοφοκλής.

972

πέλλυτρα

Pollux 10, 50: πέλλυτρα· οὕτω γὰρ τὰ ποδεῖα Σοφοκλής καλεῖ. Volebat opinor Αἰσχύλος, cuius vide fr. 260.

973

πесσεία

Pollux 7, 203: κυβεία — πεττεία ἢ πεσσεία, ὡς Σοφοκλής.

974

προσσαίνειν

Phryn. Bekk. p. 21, 27: αἰκάλλοντες· σημαίνει τὸ σαίνοντες, ὅπερ οἱ κύνες ποιοῦσιν. ὁ μέντοι Σοφοκλής καὶ προσσαίνειν.

975

πτέρυγας

Phot. Lex. p. 470, 3: πτέρυγας· τὰ πηδάλια. Σοφοκλής.

976

πτύον

Eust. II. p. 948, 20: πτέον οἱ ἄλλοι, πτύον δὲ Σοφοκλής.

977

πύραργος

Etym. M. p. 695, 49: πύραργος· εἶδος αἰετοῦ — Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ δειλοῦ, ἀπὸ τῆς λευκῆς πυγῆς.

978

ῥά

Strab. VIII p. 364: Σοφοκλῆς δὲ καὶ Ἴων τὸ ῥάδιον ῥά (ῥᾶ A et Epit.), Ἐπίχαρμος δὲ τὸ λίαν λι.

979

ῥαικοί

Phot. Lex. p. 480, 15: ῥαικοῦς· οἱ βάρβαροι τοὺς Ἕλληνας. Σοφοκλῆς τῇ λέξει κέχρηται. Contra Eust. II. p. 890, 14: τῶν Γραικῶν νίκην, οὗς ἡ μὲν συνήθεια καὶ Σοφοκλῆς δὲ πον κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ ὁ Λυκόφρων δὲ διὰ τοῦ ἐν ἀρχῇ Γ προφέρουσιν ἐπὶ Ἑλλήνων, οἱ βάρβαροι δὲ ῥαικοῦς φασὶ δίχα τοῦ Γ.

980

ῥαχία

Etym. M. p. 702, 54: παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ ῥαχία λέγεται ἡ τοῦ ὄρους.

981

ῥεῖτά

Phot. Lex. p. 485, 10: ῥεῖτά· ἐν Ἐλευσίνι δύο ναμάτια φερόμενα ἐκ μιᾶς πηγῆς καλούμενα ῥεῖτά. οὕτως Σοφοκλῆς. Vbi sequitur ῥεῖτῶν τόπος· ἱερῶν ῥευμάτων. quae Sophoclis verba esse ci. Wagner. Triptolemo locum adscribit Welckerus.

982

ῥήτωρ

Phot. Lex. p. 488, 12 Anecd. Paris. vol. 4 p. 174, 25 Suidas: ῥήτωρ· συνήγορος, δικολόγος. καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην κριτής, παρὰ Σοφοκλεῖ.

983

ῥικνός

Phot. Lex. p. 488, 22: ῥικνός· ὁ πεφρικώς, παρὰ Σοφοκλεῖ.

984

σάγη

Apollon. Lex. Hom. p. 592: σάκος· ἀσπίς. ἀφ' οὗ καὶ οἱ νεώτεροι σακτὴν τὴν ὅλην πανοπλίαν λέγουσι, ὡς Σοφοκλῆς. Villosionus σακτὴν in σάγην mutavit. Hesychius 2 p. 1136: σάγη· ἡ ὅλη πανοπλία.

985

σαλά(μ)βη

Anecd. Bachm. vol. 1 p. 361, 20 et Phot. Lex. p. 497, 12: σαλά-

βην· Σοφοκλῆς τὴν ὀπήν. Phot. Lex. p. 497, 22: σαλάμβη· ὀπή, καπνοδόκη. οὕτως Σοφοκλῆς.

986

σέλας

Eust. Od. p. 1908, 40: σέλας οὐ μόνον πυρός, ἀλλὰ καὶ ἡλίου· ὅθεν παρὰ Σοφοκλεῖ ἡ ὀπή, ὡς ἐν ῥητορικῷ εὑρηται λεξικῷ, παρὰ τὸ σέλας, φασίν, ἐμβιβάζειν.

987

σίκλος

Phot. Lex. p. 511, 15 et Anecd. Bachm. vol. 1 p. 364, 9: σίκλος (σίγλος Anecd. Bachm.) — σταθμὸς βαρβαρικὸς δυνάμενος ὀκτὼ ὀβολούς Ἀττικούς. οὕτως Σοφοκλῆς. Xenophontis potius locum (Anab. 1, 5, 6) significari statuit Dindorfius.

988

Σκόμβροι

Stephanus Byz. v. Ἄβροι p. 9, 15: βαρύνεται δὲ ὡς Κίμβροι, οὓς τινὲς φασὶ Κιμμερίους, Σκόμβροι, καὶ οὗτοι ἔθνος, ὡς Σοφοκλῆς. Hesych. 2 p. 1217: Σκόμβροι· Θράκιον ἔθνος.

989

στιβαδοποιούμενος

Schol. Soph. Phil. 1108: οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων] ἀντὶ τοῦ προσφερόμενος. ἐνίοτε δὲ ἔμπαλιν φησί· διακονούμενος ἀντὶ τοῦ διακονῶν. καὶ στιβαδοποιούμενος ἀντὶ τοῦ στιβαδοποιῶν. Locum indicavit G. Wolfius de Soph. schol. Laur. p. 23, qui διακονούμενος e Phil. 287 afferri suspicatur probabiliter, quamquam ibi διακονεῖσθαι legitur.

990

στομώδη

Pollux 2, 101: στομώδη δὲ τὰ εὖστομα καὶ εὖφημα Σοφοκλῆς.

991

στραβαλοκόμαν

Pollux 2, 23: τὸν δὲ τοιοῦτον (sc. οὐλον τὰς τρίχας) στραβαλοκόμαν Σοφοκλῆς ὠνόμασεν. Hesychius 2 p. 1252: σταβαλοκόμαν (στάβαλος κομᾶν codex). οὐλοκόμην. ibid. p. 1276: στραβαλοκομᾶν· οὐλοκομᾶν. p. 1280: στροβαλοκομᾶς· οὐχ' ὁμᾶς.

992

Τεγεάς

Stephanus Byz. p. 610, 16: Τεγία, πόλις Ἀρκαδίας — ἔστι καὶ Τεγία ἐν Κρήτῃ ὑπὸ Ταλθυβίου κτισθεῖσα. ὁ πολίτης Τεγεάτης ὡς Ἐλεάτης, καὶ Θηλυκὸν Τεγεᾶτις — λέγεται καὶ Τεγεάς ὡς Ἰλιάς. ὁξύνεται. ὡς

Σοφοκλῆς. Meinekius ad Alcadas fabulam refert, ubi mater Telephi Τεγεάς dicta fuerit.

993

τέως

Suidas: τέως· ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ — Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ πρότερον ἢ πρὸ μικροῦ. Cf. fr. 221, 2.

994

τολύπας

Pollux 7, 32: τὰς δὲ ὀλοστημόνους ταινίας τολύπας Σοφοκλῆς ὠνόμασεν.

995

τριπαία

Anecd. Bachm. vol. 1 p. 390, 8 et Phot. Lex. p. 602, 6: τριπαία (τρίπαια Phot.)· ἡ ἐναντία πνοή. οὕτως Σοφοκλῆς. Etym. M. p. 766, 40: τριπαῖα· ἡ ἐναντία πνοή. οὕτω Σοφοκλῆς εἴρηκε.

996

Τυφῶ

Hesych. 2 p. 1437: Τυφῶ· ἀντὶ τοῦ Τυφῶνος. Σοφοκλῆς. Vult fortasse Αἰσχύλος (cf. Sept. 517 et Suppl. 560) vel Ἀριστοφάνης (Nub. 336).

997

ἵππουλον

Eust. Od. p. 1496, 35: ἀστείως δὲ καὶ Σοφοκλῆς ὃς λέγεται ἵππουλον εἰπεῖν τὸν δούρειον ἵππον.

998

ὑψανχεῖν

Phryn. Bekk. p. 68, 4: ὑψανχεῖν. Σοφοκλῆς. Hesych. 2 p. 1484: ὑψανχεῖν. μεγαλανχεῖν. Phot. Lex. p. 635, 12 et Suid.: ὑψανχεῖν· ὑψηλοφρονεῖν.

999

φαικῶ

Phot. Lex. p. 637, 1: φαικῶ· ἀκμάζοντι καὶ λαμπρῶ. οὕτως Σοφοκλῆς. Hesych. 2 p. 1488: φαικῶ· ἐνεργῶ, ἀκμάζοντι.

1000

φαρκίδα

Anecd. Bachm. vol. 1 p. 404, 1 et Phot. Lex. p. 640, 18: φαρμακίδα· τὴν ἐκ τοῦ γήρως (γένους Phot.) ῥυτίδα. οὕτω Σοφοκλῆς. Recte φαρκίδα Brunekius.

1001

φαρμακῶνος

Hesych. 1 p. 636: ἀφάρμακον χροῶμα Οἰδίποδος· ἄνευ ἄνθους.

ἄνθη γὰρ τὰ φάρμακα. καὶ τὰ βαφεῖα φαρμακῶνας (φαρμακῶντας cod.) Σοφοκλῆς ἔφη.

1002

Φθιώτις

Strab. IX p. 433: οὕτω καὶ Σοφοκλῆς τὴν Τραχίνα Φθιώτιν εἵρηκεν. Elmsleius locum ad Phthiotides referebat; idem Τραχίνα pro Τραχινίαν restituit.

1003

φίλανδρος

Hermog. Rhett. vol. 3 p. 324: καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ φίλανδρόν που τὴν Ἀταλάντην εἶπε διὰ τὸ ἀσπάζεσθαι σὺν ἀνδράσιν εἶναι. Ad Meleagrum rettulerim cum Brunckio.

1004

φιλόζωος

Anecd. Bekk. p. 347, 26: Σοφοκλῆς δὲ τὴν εὐθείαν εἶπεν αἰίζως γενεά· ἀπὸ δὲ τῆς ζωῆς δυσλλάβου εὐθείας φιλόζωος εἶπεν.

1005

χειμάμυνα

Anecd. Bachm. vol. 1 p. 415, 5: χειμάμυνα· παρὰ Σοφοκλεῖ, ἡ (ἢ cod.) παρ' Ὀμήρῳ ἀλεξάνεμος. cf. Hesych. 2 p. 1545: χειμάμυνα· ἣν Ὀμηρος ἀλεξάνεμον λέγει. adde Aesch. fr. 439.

1006

χειροβοσκός

Etym. Gud. p. 564, 25: χειροβοσκός· ὁ διὰ χειρὸς ζῶν, ὡς φησὶ Σοφοκλῆς. Pollux 7, 7: τὸ γὰρ ἀποχειροβίωτος καὶ χειρῶναξ καὶ χειρογάστωρ καὶ χειροβοσκός καὶ χειροβάνανσος ἦττον ἂν τις προσοῖτο. Hesych. 2 p. 1546: χειροβοσκόν (χειροβοσκῶν cod.)· τὸν διὰ χειρῶν ζῶντα.

1007

χλωρανθείς

Suidas: χλωρανθείς· ἀντὶ τοῦ χλωρὸς γενηθείς. οὕτω Σοφοκλῆς.

1008

χνοῦς

Herod. π. μον. λέξ. p. 14, 25: τὰ εἰς ΟΤΣ λήγοντα ὀνόματα μονοσύλλαβα ἀρσενικὰ πέφυκεν εἶναι — Γλοῦς ὁ ληστής, χνοῦς παρὰ Σοφοκλεῖ.

1009

χρησμολόγος

Schol. Ar. Ran. 1033: τὸν Μουσαῖον παῖδα Σελήνης καὶ Εὐμόλου Φιλόχορός φησιν — ὁ δὲ Σοφοκλῆς χρησμολόγον αὐτόν φησι.

FRAGMENTA DVBIA ET SPURIA

1010

ἄκουε σίγα· τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή;

Anecd. Bekk. p. 372, 13: ἄκουε σίγα. Κρατῖνος — καὶ Σοφοκλῆς 'ἄκουε — βοή;' Simillimus est huic loco versus Eur. Hipp. 790: γυναῖκες, ἵστε τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή; Ac nisi fallor hunc ipsum versum grammaticus significat. Certe ἄκουε σίγα traditae lectioni longe praeferendum. Similes varietates habes apud Eur. Hel. 711 El. 953 Or. 395.

1011

αἰμύλος ἔρως

Anecd. Bekk. p. 363, 2: αἰμύλος· ὁ ἔμπειρος ἢ ἡδὺς ἐν τῷ ἀπα-
τᾷν καὶ κόλαξ. Πλάτων (Legg. VII p. 823 E) 'αἰμύλος ἔρως' φησί,
καὶ Σοφοκλῆς. Εὐριπίδης δὲ καὶ αἰμύλη εἶπε θηλυκῶς. Fortasse re-
spicitur Soph. Ai. 388: τὸν αἰμυλώτατον, de Vlixo dictum.

1012

Schol. Ar. Lys. 1257: πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γέννας ἀφρὸς ἦνσει] πρὸς
τὸ παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ 'πολὺς δ' ἀφρὸς ἦν περὶ στόμα'. καὶ Σοφοκλῆς.
Αἰσχύλος δὲ 'ἀφρὸς — στόμα' (Aesch. fr. 362). Verbum ἠφριζον
Soph. El. 719 respici ci. Porsonus.

1013

Eust. Od. p. 1538, 13: τοξοποιεῖ γοῦν τὰς ὀφρῦς — ὁ σκυθρωπά-
ζων. λέγει δὲ πού καὶ Σοφοκλῆς τὸ 'τηροῦντα τοὺς λέγοντας καὶ συνά-
γοντα τὰς ὀφρῦς καὶ τὰς ἀκάνθας ἐπεγείροντα', εἰπὼν τοῦτο ἐκεῖνος
ὡς ἀπὸ ἰχθύων, οἳ τὰς ἀκάνθας ὀρθοῦσι καιρῷ θυμοῦ. Quae Sophocli
tribuuntur, poetae comici sunt, Aristophanis esse ci. Brunckius.

1014

ἔγὼ μάγειρος ἀρτύσω σοφῶς

Ath. II p. 68 A: τὸ δὲ ῥῆμα (sc. ἀρτύειν) κεῖται παρὰ Σοφοκλεῖ
'ἔγὼ — σοφῶς'. Videntur haec comici esse poetae; fortasse igitur
παρὰ Σωφίλῳ scribendum cum Valckenario et Meinekio (Com. vol.
3 p. 584).

1015

Phot. Lex. p. 148, 7: κατεύχεσθαι τῶν Ἀχαιῶν· ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν
Ἀχαιῶν εὐχεσθαι. οὕτως Σοφοκλῆς. Manifesto respicitur locus Pla-
tonis Reip. III p. 393 A: τὸν δὲ χαλεπαίνειν, τὸν δέ, ἐπειδὴ οὐκ ἐτύγ-

χανε, κατεύχεσθαι τῶν Ἀχαιῶν πρὸς τὸν θεόν; Photius haec praemittit: κατεύχεσθαι· τὸ καταρᾶσθαι. οὕτως Πλάτων. Fortasse igitur οὕτως Σοφοκλῆς et οὕτως Πλάτων locum mutaverunt. Cf. Suidas: κατεύχεσθαι· τὸ καταρᾶσθαι. οὕτω Πλάτων. καὶ Σοφοκλῆς (Oed. R. 246) 'κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότα τάδε'.

1016

ἔχε τὸ δελήτιον

Etym. M. p. 254, 53: δελήτιον· τὸ δέλεαρ. Σοφοκλῆς 'ἔχε (ἔχει V) τὸ δελήτιον'. ἢ Σώφρων. Sophronis haec esse verba, non Sophoclis, certum videtur.

1017

Etym. M. p. 207, 16: Βουθοίη· πόλις τῆς Ἰλλυρίδος. Σοφοκλῆς Ὀνομακλειῖ (σοφοῦ ὄνο κλειῖ cod. M) 'Βουθοίη Δρίλωνος ἐπὶ προχοῇσιν ἐνάσθη'. O. Schneider ci. Σοφοκλῆς Οἰνομάω. Καλλίμαχος 'Βουθοίη —'. Callimachi nomen fortasse recte erutum: Sophoclis mentio omnino ab h. l. aliena videtur. Σοφοκλῆς Οἰνομάω dudum proposuit Gataker.

1018

ἀλλά

Anecd. Bekk. p. 376, 32: ἀλλά· ἀντὶ τοῦ ὅταν. Σοφοκλῆς. Locus corruptus.

1019

εἰς ταῖς ἀληθείαισιν, εἰς ἔστιν θεός,
ὃς οὐρανὸν τ' ἔτευξε καὶ γαῖαν μακρὰν
πόντου τε χαροπὸν οἶδμα κἀνέμων βίας.
θνητοὶ δὲ πολλοὶ καρδίαν πλανώμενοι
ἰδρυσάμεσθα πημάτων παραψυχὴν 5
θεῶν ἀγάλματ' ἐκ λίθων ἢ χαλκῶν
ἢ χρυσοτεύκτων ἢ ἐλεφαντίνων τύπους·
θυσίας τε τούτοις καὶ καλὰς πανηγύρεις
στέφοντες οὕτως εὐσεβεῖν νομίζομεν.

Clemens Alex. Strom. V p. 717 (Euseb. Praep. Evang. p. 680 D et Theodoret. vol. 4 p. 896): ὁ μὲν γὰρ Σοφοκλῆς, ὡς φησὶν Ἑκαταῖος ὁ τὰς ἱστορίας συνταξάμενος ἐν τῷ κατ' Ἀβραάμον καὶ τοὺς Αἰγυπτίους ἀντικρὺς ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐκβοᾷ 'εἰς ταῖς — νομίζομεν'. Eundem locum afferunt Clemens Alex. Protr. p. 63 Iustinus Martyr vol. 1 p. 56 et p. 114 Cyrillus c. Iul. I p. 32 A Georgius Cedrenus vol. 1 p. 82, 9. Adde quae narrat Iohannes Malala p. 40 ed. Bonn. (cf. Cramerī Anecd. Paris. vol. 2 p. 239, 6 et p. 259, 4): ὁ γὰρ σοφώτατος Σοφοκλῆς δράμα ἐξέθετο καὶ ποιητικῶς εἶπεν ὅτι τὴν Παλλάδα εἶδε λουομένην καὶ γυνὴ ἐρίνετο. ὁ Τειρεσίας, φησί, τὴν σοφίαν τοῦ δημιουργοῦ ἐζήτησε γνῶναι καὶ οὐκ ἠδυνήθη· οθεν ἐξέθετο ὁ αὐτὸς

Σοφοκλῆς ἐν τοῖς αὐτοῦ συγγράμμασι ταῦτα ἀληθείας εἶναι· εἷς ἔστιν ὁ θεός, ὃς τὸν οὐρανὸν ἔτευξε καὶ γαῖαν μακράν — νομίζομεν'. μοναρχίαν γὰρ ἐδόκει δοξάζειν ὁ αὐτὸς Σοφοκλῆς. cf. Athenag. Legat. c. 6 p. 24, ubi vs. 1 et 2 afferuntur. vs. 1 εἷς ταῖς] ἐν ταῖς Cyrill. vs. 2 τ' ἔτευξε] τέτευχε Iust. Cedren. μακράν] μακρὴν Clem. p. 63. vs. 3 βίας] βίαν Clem. p. 63. vs. 4 πολλοὶ] πολλὸν Cyrill. et nonnulli Clementis libri. καρδίαν] καρδίᾳ Clem. p. 63 Iust. Cyrill. Cedr. πολυκερδίᾳ vel πολυκαρδίᾳ Iustini libri. vs. 5 παραψυχάς Ioh. Mal. vs. 8. καλὰς] κακὰς Eusebii codd. CDEFG, κενὰς Clem. p. 63 Cyrill. Ioh. Mal. vs. 6 ἢ χαλκίων] τε καὶ ξύλων Iust. p. 58 Cedr., καὶ ξύλων Ioh. Mal. vs. 9 στέφοντες οὕτως] τεύχοντες ἡμεῖς Cedr., νέμοντες οὕτως Clem. p. 63, τεύχοντες οὕτως Iust. Cyrillus. Impostoris locum esse dudum alii agnoverunt.

1020

τὴν τοῦδε γάρ τοι Ζεὺς ἔγημε μητέρα
οὐ χρυσόμορφος οὐδ' ἐπημφιεσμένος
πίλλον κύκνειον, ὥς κόρην Πλευρωνίαν
ὑπημβρύωσεν, ἀλλ' ὅλοσχερὴς ἀνὴρ.

ταχὺς δὲ βαθμοῖς νυμφικοῖς ἐπεστάθη 5
ὁ μοιχός

ὁ δ' οὔτε δαιτὸς οὔτε χέρνιβος θιγὼν
πρὸς λέκτρον ἦει καρδίαν ὠδαγμένος·
ὅλην δ' ἐκείνην εὐφρόνην ἐθρύπτετο.

Clemens Alex. Strom. V p. 716 (cf. Euseb. Praep. Euang. p. 680 A): ὁ Σοφοκλῆς δὲ εὐθυρρημόνως γράφει 'τὴν τοῦδε — ἀνὴρ' (vs. 1—4). εἰτ' αὖ ἐπελθὼν καὶ δὴ ἐπήγαγεν 'ταχὺς — ὁ μοιχός' (vs. 5 et 6). ἐφ' οἷς ἔτι φανερώτερον τὴν ἀκρασίαν τοῦ μυθοποιουμένου Διὸς ὠδέ πως ἐκδιηγεῖται 'ὁ δ' οὔτε — ἐθρύπτετο'. vs. 5 νυμφικοῖς] μοιχικοῖς vel μυθικοῖς Euseb. ἐπεστάθη] ἐπεστάτει v. l. ap. Euseb. vs. 7 οὐδὲ χέρνιβος Clem. Alex. vs. 9 ἐθρύπτετο] ἐθόρυντο Euseb. Sophocli locum abiudicavit L. Dindorfius propter rationes a Porsono in Eur. Med. 284 expositas.

1021

ἔσται γὰρ ἔσται κεῖνος αἰῶνος χρόνος,
ὅταν πυρὸς γέμοντα θησαυρὸν σχάσῃ
χρυσωπὸς αἰθήρ· ἡ δὲ βοσκηθεῖσα φλόξ
ἅπαντα τὰ πύλαια καὶ μετάρσια
φλέξει μανεῖς. ἐπὰν δ' ἄρ' ἐκλείπῃ τὸ πᾶν, 5
φροῦδος μὲν ἔσται κυμάτων ἅπας βυθός,
γῇ δ' ἐδράνων ἔρημος, οὐδ' ἀὴρ ἔτι
πτερωτὰ φύλα βαστάσει πυρουμένη.
κᾶπειτα σώσει πάνθ' ἃ πρόσθ' ἀπώλεσεν.

Iustinus Martyr vol. 1 p. 118: καὶ περὶ τοῦδε ὅτι μόνος δυνατός ἐστι καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ συντελουμένων πράξεων καὶ τῆς περὶ τὸ θεῖον ἀγνωσίας κρίσιν ἐνστήσασθαι, οἰκείους μάρτυρας παραστήσαι ἔχω, καὶ πρῶτόν γε Σοφοκλῆα καὶ περὶ τούτου λέγοντα 'ἔσται γὰρ — ἀπώλεσεν'. Clemens Alex. Strom. V p. 722 (cf. Euseb. Praep. Evang. p. 684 B): συνάδει δὲ τούτοις καὶ ἡ τραγωδία διὰ τῶνδε 'ἔσται γὰρ — φλέξει μανεῖσα' (vs. 1—5). καὶ μετ' ὀλίγα αὐτὶς ἐπιφέρει 'ἐπὶ — ἀπώλεσε'. vs. 1 ἔστ' ἐκεῖνος Iustini cod. Argent. αἰῶνος] αἰώνων Iustin. vs. 5 ἐπὶ δ' ἄρ' Clem., ἐπὶ δ' Euseb., ὅταν δὲ Iustin. vs. 7 οὐ γὰρ ἔτι Clem., οὐδὲ ἄρ' ἔτι Iustin. et Euseb., οὐδ' ἀγὼρ ἔτι Grotius. vs. 8 βαστάσει Iust., βλαστήσει Clem. et Euseb. Versui 7 et 8 haec interponit Iustinus:

καὶ γὰρ καθ' Ἀἰδὴν δύο τρίβους νομίζομεν,
μὴν δικαίων χάτεραν ἀδίκων ὁδόν.

Quae ab h. l. aliena sunt et a Clemente paulo antea (p. 721) Dipphilo tribuuntur, cf. Meinek. Com. 4 p. 67.

1022

... οὐδὲ θεοῖς ἀνθαίρετα πάντα πέλονται,
νόσφι Διὸς· κεῖνος γὰρ ἔχει τέλος ἡδὲ καὶ ἀρχήν.

Clemens Alex. Strom. V p. 726 (Euseb. Praep. Evang. p. 688 A): Σοφοκλῆς δὲ ὁ τραγωδοποιὸς 'οὐδὲ θεοῖς' λέγει 'ἀνθαίρετα — ἀρχήν'. Ex paeano aliquo haec petita esse ci. Bergkii Lyr. p. 461. Videtur potius sequioris saeculi foetus.

EVRIPIDES

ΑΙΓΕΥΣ

Obiter huius dramatis mentionem faciunt Scholia Eur. Med. 169: τοῦ Εὐριπίδου μήτε ἐνταῦθα μήτε ἐν τῷ Αἰγεῖ δηλώσαντος τὸν Ἄψυρτον ὀνομαστέ. Nescimus quid reprehendat Aristoteles Poet. 25 p. 1461 b 20: ὀρθὴ δ' ἐπιτίμησις καὶ ἀλογία καὶ μοχθηρία, ὅταν μὴ ἀνάγκης οὔσης μηδὲν χρήσῃται τῷ ἀλόγῳ, ὥσπερ Εὐριπίδης τῷ Αἰγεῖ, ἢ τῇ πονηρίᾳ, ὥσπερ ἐν Ὀρέστῃ τοῦ Μενελάου. De argumento cf. Schol. Il. A, 741: Μήδεια ἐγένετο Αἰήτου μὲν θυγάτηρ, Ἰάσονος δὲ γυνή. αὕτη μετὰ τὴν ἀπεργασθεῖσαν ἐν Κορίνθῳ τεκνοκτονίαν φυγὰς εἰς Ἀθήνας ἀφίκετο καὶ ἐγαμήθη Αἰγεῖ τῷ Πανδίωνος. κακεῖ Θησεία τὸν ἐξ Αἰῑθρας γενόμενον τῷ Αἰγεῖ, ἐπὶ τὸν τοῦ πατρὸς ἀναγνωρισμὸν ἐκ Τροισῆνος ἀφικόμενον, πείθει τὸν Αἰγέα φάρμακον αὐτῷ δοῦναι θανάσιμον, ἐπίβουλον αὐτοῦ τῆς βασιλείας εἰποῦσα παραγενέσθαι. πεισθεὶς δὲ Αἰγεὺς παραγενομένῳ τῷ παιδί φάρμακον ἔδωκεν· μέλλοντος δὲ καταπίνειν ἐπιγνούς τό τε ξίφος καὶ τὰ ὑποδήματα, ταῦτα γὰρ ἐν Τροισῆνι γνωρίσματα κατέλιπεν, τὸ μὲν φάρμακον ἀφείλετο, τὴν δὲ Μήδειαν ἐξέβαλε τῆς Ἀττικῆς. Similiter Plut. Thes. c. 12. Fortasse huc referenda fr. 273 et 393.

1

ποῖαν σε φῶμεν γαῖαν ἐκλελοιπότα
πόλει ξενοῦσθαι τῇδε; τίς πάτρας ὄρος;
τίς ἔσθ' ὁ φύσας; τοῦ κεκήρυξαι πατρός;

Clemens Alex. Strom. VI p. 742: τὸ Ὀμηρικὸν παραφράζων Εὐριπίδης 'τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆς;' τοῖσδε χρῆται τοῖς λαμβείοις ἐν τῷ Αἰγεῖ 'ποῖαν — πατρός;' vs. 2 γῇ δὲ τίς πάτρας θ' libri, τῇδε τίς πάτρας Bergkii.

2

τί σε μάτηρ ἐν δεκάτῃ τόκου ὠνόμαξεν;

Schol. Ar. Av. 494 (Suid. v. δεκατεύειν): τὴν δεκάτην εἰστίων ἐπὶ τοῖς τικτομένοις καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ὀνόματα ἐτίθεντο νοῖς παισὶ, καθάπερ Εὐριπίδης ἐν Αἰγεῖ 'τί σε — ὠνόμαξεν'. τί Schol., τίς Suid. μάτηρ libri, μάτηρ Elmsleius. τόκον Schol. ed. Ald.

3

δειλῶν γυναῖκες δεσποτῶν θρασύστομοι.

Stob. Flor. 73, 16: Εὐριπίδου Αἰγέως. 'δειλῶν — θρασύστομοι'.

4

πέφυκε γάρ πως παισὶ πολέμιος γυνή
τοῖς πρόσθεν ἢ ζυγεῖσα δευτέρα πατρί.

Stob. Flor. 73, 14: *Εὐριπίδου Αἰγέως*. 'πέφυκε — πατρί'. vs. 1 πᾶσι libri, παισὶ Musgr. πολέμιον] πολέμιος A. vs. 2 δευτέρῳ] δευτ... A, δευτέρα Elmsleius. πόσει ed., πατρί AM.

5

εἰ μὴ καθέξεις γλῶσσαν, ἔσται σοι κακά.

Stob. Flor. 34, 3: τοῦ αὐτοῦ (sc. *Εὐρ.*) *Αἰγέως* (sic *MVind.*). 'εἰ — κακά'. καθέξης libri, καθέξεις Porson. ἔστι libri, ἔσται ed. Francof.

6

τί γὰρ πατρώας ἀνδρὶ φίλτερον χθονός;

Stob. Flor. 39, 6: *Εὐριπίδου Αἰγέως*. 'τί — χθονός;'

7

κρεῖσσον δὲ πλούτου καὶ βαθυσπόρου χθονὸς
ἀνδρῶν δικαίων καγαθῶν ὁμιλία.

Orion Flor. 6, 1 p. 48, 26: ἐκ τοῦ *Αἰγέως* *Εὐριπίδου*. 'κρεῖσσον — ὁμιλία'. Stob. Flor. 9, 8: *Εὐριπίδου Θησεῖ*. 'κρεῖσσον — παρ-
ουσία'. vs. 1 βαθυσπόρου χθονός Or., πολυχρύσου χλιδῆς Stob. vs. 2 ὁμιλία Or., παρουσία Stob.

8

ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλοῦ καὶ τυραννεῖσθαι καλόν.

Stob. Flor. 47, 6: τοῦ αὐτοῦ (sc. *Εὐρ.*) *Αἰγεί*. 'ἀνδρὸς — καλόν'. ἀνδρὸς δ' ὑπ' ἐσθλοῦ editur libris inuitis, fortasse ἀνδρῶν ὑπ' ἐσθλῶν leg. In lemmate ἀρχῇ (i. e. *Ἀρχελάῳ*) pro *Αἰγεί* cod. *Vindob.* *Arche-
lai* locum praemittit Stobaeus.

9

ἥ που κρεῖσσον τῆς εὐγενίας
τὸ καλῶς πράσσειν.

Stob. Flor. 86, 11: *Εὐριπίδου Αἰγέως*. 'ἥ — πράσσειν'. vs. 1 ἡ ποῦ M, ἡ πολὺ ci. Elmsleius. εὐγενίας *MVind.*

10

κατθανεῖν δ' ὀφείλεται
καὶ τῷ κατ' οἴκους ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων.

Stob. Flor. 118, 8: *Εὐριπίδου Αἰγεί* (^ααἶγε A, ^γαι *Vind.*). 'κατ-
θανεῖν — πόνων'.

11

ἔστι καὶ πταίσαντ' ἀρετὰν
ἀποδείξασθαι θανάτῳ.

Stob. Flor. 7, 2: Εὐριπίδου Αἰγεῖ. 'ἔστι — θανάτῳ'.

12

Πάνακτος

Harpocr. p. 144, 23: Πάνακτος — πόλις ἐστὶ μετὰ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας, ὡς (fort. ἤς) καὶ Εὐριπίδης ἐν αἰγί (ἐν αἰγίδι pl., ἐν Αἰγεῖ Maussacens) μνημονεύει.

13

ἀντραῖος

Steph. Byz. p. 101, 12: ἄντρον· τὸ σπήλαιον. τὸ τοπικὸν ἔδει ἀντρέιτης — εὑρεται δὲ ἀντραῖος. ὡς Εὐριπίδης ἐν Αἰγί (Αἰγεῖ Meursius).

ΛΙΟΛΟΣ

Schol. Od. K, 6: Αἴολος Τηλεπάραν τὴν Αἰαιτρυγόνου γῆμας ἐγέννησε θυγατέρας ἕξ καὶ ταύταις ἴσους υἱούς — ὁ δὲ Εὐριπίδης ἐτέρως ἱστορεῖ. Ar. Nub. 1371: ὁ δ' εὐθύς ἦσ' Εὐριπίδου ῥῆσιν τιν' ὡς ἐκίνει ἀδελφός, ὠλεξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν. ubi Schol.: γέγραπται Εὐριπίδου Αἴολος δράμα οὕτως καλούμενον, ἐν ᾧ παρήγαγε Μακαρέα τὸν παῖδα τοῦ Αἰόλου φθείραντα Κανάκην τὴν ἀδελφήν. Dionys. Hal. Rhet. c. 9, 11 vol. 5 p. 354 sq.: ἀλλὰ καὶ Εὐριπίδης δι' ὅλων λόγων διοικήσεως σχῆμα περαίνει — ἐν τῷ Αἰόλῳ ὁ Μακαρεὺς ἐστὶν ὁμιλήσας τῇ ἀδελφῇ καὶ λανθάνων καὶ συμβουλευὼν τῷ πατρὶ τὰς ἀδελφὰς τοῖς ἀδελφοῖς συνοικίσει, ἵνα τὸ οἰκεῖον διοικήσῃται· καὶ οὕτως ἐσχημάτισται ὁ λόγος κοινῇ γνώμῃ καὶ συμβουλῇ. Argumentum fabulae Welckerus agnovit in narratione Sostrati Stob. Flor. 64, 35 (cf. Plut. Mor. p. 312 C): Αἴολος τῶν κατὰ Τυρρηνίαν βασιλεὺς τόπων ἔσχεν ἕξ Ἀμφιθέας θυγατέρας ἕξ καὶ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἀρρένων παίδων, ὧν ὁ πρεσβύτατος Μακαρεὺς Κανάκης τῆς ἀδελφῆς ἐρασθεὶς ἐβιάσατο τὴν προειρημένην. Αἴολος δὲ περὶ τούτων μαθὼν τῇ θυγατρὶ ξίφος ἔπεμψεν· ἡ δὲ ὡς νόμον δεξαμένη τὸν σίδηρον αὐτὴν ἀνείλε. Μακαρεὺς δὲ τὸν γεννήσαντα προεξιλεωσάμενος ἔδραμεν εἰς τὸν θάλαμον· εὐρὼν δὲ τὴν ἀγαπωμένην αἰμορραγοῦσαν τῷ αὐτῷ ξίφει τὸν βίον περιέγραψε. Euripideum drama respicit Ovidius Trist. 2, 384: nobilis est Canace fratris amore sui. Canacem parturientem cantavit Nero (Suet. Neron. c. 21 Dio Cass. 63, 10 et 22). Aeoli tragicam personam ab Aristophane in Aeolosicone risam esse tradit Platonius περὶ διαφορᾶς κωμωδιῶν p. XIII b 38 ed. Dübner, quod num recte tradiderit dubitat Bergkiius Com. 2 p. 943: de Eriphi Aeolo (Com. 3 p. 556) nihil scimus. Antiphanes (Com. 3 p. 7) teste Ath. X p. 444 C haec in Aeolo dixit:

Μακαρεὺς ἔρωτι τῶν ὁμοσπόρων μιᾷς
 πληγείς, τέως μὲν ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς
 κατεῖχε θ' αὐτόν· εἴτα παραλαβὼν ποτε
 οἶνον στρατηγόν, ὃς μόνος θνητοῖς ἄγει
 τὴν τόλμαν εἰς τὸ πρόσθε τῆς εὐβουλίας,
 νύκτωρ ἀναστὰς ἔτυχεν ὧν ἐβούλετο.

quae tragicam parodiam manifesto produnt et videntur ex Euripide maximam partem expressa esse, id quod de vs. 1 et 2 iam Valckenarius suspicatus est.

14

Ἕλλην γάρ, ὡς λέγουσι, γίνεται Διός,
 τοῦ δ' Αἰόλος παῖς, Αἰόλου δὲ Σίσυφος
 Ἀθάμας τε Κρηθεύς θ' ὅς τ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς
 θεοῦ μανεῖς ἔρριψε Σαλμωνεὺς φλόγα.

Dicaearchus q. d. de statu Graec. 22 (Mülleri Geogr. min. vol. 1 p. 109): ἔστιν οὖν ἡ Ἑλλὰς ὑφ' Ἑλληνος οἰκισθεῖσα πόλις τε καὶ χώρα· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Εὐριπίδης Ἕλλην — φλόγα'. Cf. Strab. VIII p. 356: ἡ δὲ Σαλμώνη πλησίον ἐστὶ τῆς ὁμωνύμου κρήνης, ἐξ ἧς ῥεῖ ὁ Ἐνιπεύς· ἐμβάλλει δ' εἰς τὸν Ἀλφειόν. τούτου δ' ἐρασθῆναι τὴν Τυρῶ φασίν — ἐνταῦθα γὰρ βασιλεῦσαι τὸν πατέρα αὐτῆς τὸν Σαλμωνέα, καθάπερ καὶ Εὐριπίδης ἐν Αἰόλῳ φησί. vs. 2 αἰόλου cod. vs. 3 κρηθεύς τε ὥστ' ἐπ' ἀλφίου cod. vs. 4 σαλμώνου cod.

15

ἴδοιμι δ' αὐτῶν ἔκγον' ἄρσεν' ἀρσένων·
 πρῶτον μὲν εἶδος ἄξιον τυραννίδος·
 πλείστη γὰρ ἀρετὴ τοῦθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ,
 τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν τὸ σῶμ' ἔχειν.

Stob. Flor. 65, 1: Εὐριπίδου Αἰόλῳ. 'ἴδοιμι — ἔχειν.' vs. 2 afferunt s. fab. n. Athl. XIII p. 566 B, om. p. et fab. nomine Porphy. Introd. in Aristot. Categ. p. 1 b 34 Etym. M. p. 295, 43 Etym. Gud. p. 163, 28 Georgius Cedrenus vol. 2 p. 181, 22 Eust. II. p. 172 sq., respiciunt Gregorius Naz. vol. 1 p. 117 D: ἀνὴρ ἐπιφανὴς τὰ τε ἄλλα καὶ τὴν εὐσέβειαν καὶ τὸ εἶδος ἀληθῶς τυραννίδος ἄξιος. Georgius Acropol. p. 146, 8: τὸ φρόνημα τεθαρμάκασι καὶ ὃ φησὶ τις τῶν παλαιῶν, τυραννίδος ἄξιον ἔκριναν. Eust. II. p. 399, 11: καὶ ἄλλον τρόπον κατὰ τὸν τραγικὸν εἶδος ἄξιον τυραννίδος. de sede versus fallitur Philoponus in Porph. Introd. p. 11 b 44 (sive David Proleg. in Porph. Introd. p. 21 a 1): λέγεται γὰρ εἶδος καὶ ἡ μορφή, ὥσπερ καὶ ἐν Φοινίσσαις Εὐριπίδης φησὶ 'πρῶτον — τυραννίδος'. hinc Schol. Aristot. in Anecd. Paris. vol. 1 p. 403, 11: περὶ εἵδους φησὶν ὁ Εὐριπίδης περὶ Φοινικός τινος 'πρῶτον — τυραννίδος'. vs. 1 ἄρ-

ρεν ὁρρένων Stob. vs. 2 ἄξιους Stob. et fortasse Greg. Naz., ἄξιον ceteri. vs. 3 τοῦτ' M.

16

λαμπροὶ δ' ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος ἐν τε συλλόγοις,
μή μοι τὰ κομψὰ ποικίλοι γενοίαιτο,
ἀλλ' ὦν πόλει δεῖ, μεγάλα βουλευοῖντ' αἰέ.

Stob. Flor. 45, 13: Εὐριπίδου Αἰόλω. 'λαμπροὶ — αἰέ'. vs. 2 et 3 partim affert Aristot. Polit. 3, 4 p. 1277 a 19: καὶ τὴν παιδείαν δ' εὐθύς ἑτέραν εἶναι λέγουσι τινες τοῦ ἄρχοντος — καὶ Εὐριπίδης φησί 'μή μοι τὰ κόμψ', ἀλλ' ὦν πόλει δεῖ'. vs. 1 λαμπροῦ δ' ἐν αἰσχροῖς M. vs. 2 ποικίλοι] ποίκιλ^α A. vs. 3 μεγάλα βουλευόντες εὐ ed., μέγα βουλευόντες αἰέ A, μεγάλα βουλευοῖντ' αἰέ ci. Gaisford.

17

ἄρ' ἔτυμον φάτιν ἔγνων,
Αἰόλε, σ' εὐνάζειν τέκνα φίλτατα;

Ar. Pac. 114: ὦ πάτερ ὦ πάτερ, ἣ ῥ' ἔτυμός γε δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἦκει —; ubi Schol. RV: παρὰ τὰ ἐξ Αἰόλου Εὐριπίδου 'ἄρ' — φίλτατα;' vs. 1 ἔτυμος V, ἔτυμον Seidler. φάτιν R, φάτειν V. ἔγνων V, εὐρον R. vs. 2 Αἰόλος V, Αἰόλε, σ' Seidler.

18

δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.

Ar. Pac. 119: δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον ἄχθομαι ὑμῖν ἡνίκ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον. ubi Schol.: καὶ τοῦτο παρὰ (πρὸς libri) τὸ ἐξ Αἰόλου Εὐριπίδου ἔπος 'δοξάσαι — εἰπεῖν'.

19

τί δ' αἰσχρόν, ἦν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ;

Ar. Ran. 1475: τί δ' αἰσχρόν, ἦν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῇ; ubi Scholia: παρὰ τὰ ἐξ Αἰόλου Εὐριπίδου 'τί δ' — δοκῇ;' Serenus in Stob. Flor. 5, 82: Εὐριπίδης εὐδοκίμησεν ἐν θεάτρῳ εἰπὼν 'τί δ' αἰσχρόν ἂν μὴ τοῖς γε χρωμένοις δοκῇ;' καὶ ὁ Πλάτων ἐν τυγχάν' αὐτῷ 'ὦ Εὐριπίδη' ἔφη, 'αἰσχρόν τό γ' αἰσχρόν, καὶν δοκῇ καὶν μὴ δοκῇ'. Plut. Mor. p. 33 C de Antisthene: τοὺς Ἀθηναίους ἰδὼν θορυβήσαντας ἐν τῷ θεάτρῳ 'τί δ' — δοκῇ;' παραβάλλον εὐθύς 'αἰσχρόν τό γ' αἰσχρόν, καὶν δοκῇ καὶν μὴ δοκῇ'. Eodem versu Laïs usa dicitur ad irridendum Euripidem, cf. Machon Ath. XIII p. 582 D, ubi εἰ μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκεῖ legitur. Etiam versum quem Aristophanes praemittit, αἰσχιστον ἔργον προσβλέπεις μ' εἰργασμένος Euripideum esse ci. Fritzsche in Ar. Ran. p. 442 sq.

20

μὴ πλοῦτον εἶπης· οὐχὶ θαυμάζω θεόν,
ὃν χῶ κάκιστος ῥαδίως ἐκτῆσατο.

Stob. Flor. 93, 9: *Εὐριπίδου Αἰόλω*. 'μὴ — ἐκτῆσατο'. Eosdem versus s. fab. n. habet Ath. IV p. 159 C, sine p. et fab. nom. Plut. Mor. p. 34 D Sextus Empir. p. 660, 27 p. 663, 20 Stob. Flor. 5, 4 Gregor. Naz. vol. 2 p. 210 C. vs. 2 καὶ Stob. Flor. 5, 4 et Greg. Naz., χῶ vel καὶ ὁ ceteri. Qui in Stob. Flor. 93, 9 praemittitur versus δεινόν (immo δειλόν) ἐσθ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν, recte deletus est a Grotio.

21

δοκεῖτ' ἂν οἴκεῖν γαῖαν, εἰ πένης ἅπας
λαὸς πολιτεύοιτο πλουσίων ἄτερ;
οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακά,
ἀλλ' ἐστὶ τις σύγκρασις, ὥστ' ἔχειν καλῶς.
ἂ μὴ γάρ ἐστι τῷ πένητι πλούσιος
δίδωσ'· ἂ δ' οἱ πλουτοῦντες οὐ κεκτῆμεθα,
τοῖσιν πένησι χρώμενοι πειθώμεθα.

Stob. Flor. 43, 20: *Εὐριπίδου Αἰόλω*. 'δοκεῖτ' — πειθώμεθα'. vs. 3 et 4 s. fab. n. affert Plut. Mor. 369 B et p. 474 A, item tertium et quarti dimidium (οὐκ — σύγκρασις) p. 25 C. Theophrast. Metaphys. p. 316: σχεδὸν ἰσομοιρεῖ τὸ χειρὸν τῷ βελτίονι — ὥστε δοκεῖν καὶ *Εὐριπίδην* καθόλου λέγειν ὡς 'οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ'. vs. 1 γαῖαν] γᾶν AMVind. vs. 5 πένηθ' ὁ libri, πένητι Erfurdt. vs. 7 τιμώμεθα ed., πειθώμεθα A, πειθόμεθα B, θηρώμεθα ci. Bergler, fortasse πεπώμεθα leg.

22

τὴν δ' εὐγένειαν πρὸς θεῶν μή μοι λέγε·
ἐν χρήμασιν τόδ' ἐστί, μὴ γαυροῦ, πάτερ.
κύκλω γὰρ ἔρπει· τῷ μὲν ἐσθ', ὁ δ' οὐκ ἔχει·
κοινοῖσι δ' αὐτοῖς χρώμεθ'· ὧ δ' ἂν ἐν δόμοις
χρόνον συνοικῇ πλεῖστον, οὗτος εὐγενής.

Stob. Flor. 91, 21: *Εὐριπίδου Αἰόλω*. 'τὴν δ' — εὐτυχής'. vs. 4 ὧ] ὦν M. vs. 5 εὐτυχής libri, εὐγενής Grotius.

23

ἀλλ' ἢ τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἔᾶ,
ἢ τ' Ἀφροδίτῃ τοῖς γέρονσιν ἄχθεται.

Stob. Flor. 116, 38: *Εὐριπίδου Αἰόλω*. 'ἀλλ' — ἄχθεται'. Vtrumque versum s. fab. n. affert Plut. Mor. p. 283 B, vs. 2 idem p. 786 A et p. 1094 F. vs. 2 ἐρῶσιν Stobaci M.

24

κακὸν γυναῖκα πρὸς νέαν ζεῦξαι νέον·
μακρὰ γὰρ ἰσχύς μᾶλλον ἀρσένων μένει,
θήλεια δ' ἥβη θᾶσσον ἐκλείπει δέμας.

Stob. Flor. 71, 3: *Εὐριπίδου Αἰόλω.* 'κακὸν — δέμας'. vs. 2 ἀρσένων Vind. vs. 3 θηλείας θ' Α, θηλείας δ' ceteri, θήλεια δ' Henr. Stephanus. versum primum cum aliis duobus coniunctum Clemens Alex. habet (fr. 906).

25

φεῦ φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὥς καλῶς ἔχει·
γέροντες οὐδέν ἐσμεν ἄλλο πλὴν ὄχλος
καὶ σχῆμ', ὀνείρων δ' ἔρπομεν μιμήματα·
νοῦς δ' οὐκ ἔνεστιν, οἴόμεσθα δ' εὖ φρονεῖν.

Stob. Flor. 116, 4: τοῦ αὐτοῦ (sc. *Εὐρ.*) *Αἰόλω.* 'φεῦ φεῦ — φρονεῖν'. vs. 1 iisdem verbis legitur fr. 344, 1. vs. 2 οὐδέν ἐσμέν] ἐσμέν οὐδέν AVoss. ὄχλος] λόγος ci. Valek. vs. 4 οὐκέτ' ἐστίν ed., οὐκ ἔστιν AM, οὐκ ἔνεστιν Pflugk. οἴομεθα M.

26

τῇ δ' Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεστι ποικίλα·
τέρπει τε γὰρ μάλιστα καὶ λυπεῖ βροτούς.
τύχοιμι δ' αὐτῆς ἡνίκ' ἐστὶν εὐμενής.

Stob. Flor. 63, 1: *Εὐριπίδου Αἰόλω.* 'τῇ δ' — εὐμενής'.

27

ἦ βραχύ τοι σθένος ἀνέρος· ἀλλὰ
ποικιλία πραπίδων
δεινὰ μὲν φῦλα πόντου
χθονίων τ' ἀερίων τε
δάμνεται παιδεύματα.

5

Plut. Mor. p. 959 D: ἐπαινούσης τὸ *Εὐριπίδειον* 'ἦ βραχύ — παιδεύματα'. Eundem locum s. p. et fab. n. habet Plut. Mor. p. 98 E. Fabulam indicat Stob. Flor. 54, 6: *Εὐριπίδου Αἰόλω.* 'βραχύ — πραπίδων' (vs. 1 et 2). vs. 1 ἦ om. Stob. τοι] μὲν Plut. p. 98. ἀνέρος] ἀνδρός Plut. p. 98 et Stob. vs. 2 ποικιλία] ποικιλίαι Stob., ποικιλίαις Plut. p. 959. vs. 3 δεινὰ μὲν πόντου p. 98, δαμά φῦλα πόντου p. 959. vs. 4 ἀερίων p. 98, ἐανά p. 959. vs. 5 δάμνεται om. p. 959. versum 3—5 salus pendet e codicibus; cf. Valek. Diatr. p. 147 et Kayser Rhein. Mus. N. F. VII p. 122.

28

παῖδες, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὅστις ἐν βραχεῖ

πολλοὺς λόγους οἷός τε συντέμνειν καλῶς.

Stob. Flor. 35, 3: *Εὐριπίδου Αἰόλω*. 'παῖδες — καλῶς'. Locum repetiit Ar. Thesm. 177 haec Euripidi tribuens: 'Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὅστις ἐν βραχεὶ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους.

29

σιγαῖν φρονοῦντα κρεῖσσον εἰς ὁμιλίαν
πιδύοντα· τούτῳ δ' ἀνδρὶ μήτ' εἶην φίλος
μήτε ξυνεῖην, ὅστις αὐτάρκη φρονεῖν
πέποιθε, δούλους τοὺς φίλους ἡγούμενος.

Stob. Flor. 22, 14: *Εὐριπίδου Αἰόλου*. 'σιγαῖν — ἡγούμενος'.
vs. 1 κρεῖσσον εἰς M, κρεῖσσον ἢ εἰς ceteri. vs. 3 αὐτάρκει M.

30

ἀλλ' ὅμως οἰκτρός τις αἰὼν πατρίδος ἐκλιπεῖν ὄρους.

Stob. Flor. 39, 5: *Εὐριπίδου Αἰόλω*. 'ἀλλ' — ὄρους'.

31

ὄργῃ γὰρ ὅστις εὐθέως χαρίζεται,
κακῶς τελευτᾷ· πλεῖστα γὰρ σφάλλει βροτούς.

Stob. Flor. 20, 7: *Εὐριπίδου Αἰόλω*. 'ὄργῃ — βροτούς'.

32

κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίνεται τέλος κακόν.

Stob. Flor. 4, 11: τοῦ αὐτοῦ (sc. *Εὐρ.*) *Αἰόλω*. 'κακῆς — κακόν'. ἀπ' om. A. γίνεται libri.

33

οἴμοι, τίς ἀλγεῖν οὐκ ἐπίσταται κακοῖς;
τίς ἂν κλύων τῶνδ' οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ;

Stob. Flor. 114, 8: τοῦ αὐτοῦ (sc. *Εὐρ.*) *Αἰόλω*. 'οἴμοι — δάκρυ;' Extrema verba οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ recurrunt Hecub. 298.

34

γλυκεῖα γάρ μοι φροντὶς οὐδαμῇ βίου.

Stob. Flor. 98, 32: τοῦ αὐτοῦ (sc. *Εὐρ.*) *Αἰόλου*. 'γλυκεῖα — βίου'.

35

αἰὲ τὸ μὲν ξῆ, τὸ δὲ μεθίσταται κακόν,
τὸ δ' αὖ πέφηνεν αὐθις ἐξ ἀρχῆς νέον.

Stob. Flor. 104, 10: *Εὐριπίδου Αἰόλου*. 'αἰὲ — νέον'. vs. 1

αἰεὶ libri. vs. 2 ἐξέφηνεν B, οὐκ ἔφηνεν (ἔφην' ἐν M) ceteri, αὐτὸς πέφηνεν Badham. αὐτῆς AM, αὐτὸς τις al., αὐτὸς Grotius.

36

γυναῖκα δ' ὅστις παύσεται λέγων κακῶς,
δύστηνος ἄρα κού σοφὸς κεκλήσεται.

Stob. Flor. 73, 13: Εὐριπίδου Αἰόλου. 'γυναῖκα — κεκλήσεται'. vs. 1 λέγων AVoss., λέγειν al. vs. 2 ἄρα libri.

37

μοχθεῖν ἀνάγκη· τὰς δὲ δαιμόνων τύχας
ὅστις φέρει κάλλιστ', ἀνὴρ οὗτος σοφός.

Stob. Flor. 108, 19: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Αἰόλου. 'μοχθεῖν — σοφός'. Verba μοχθεῖν ἀνάγκη iterum habes in fr. 719.

38

ὁ χρόνος ἅπαντα τοῖσιν ὕστερον φράσει·
λάλος ἐστὶν οὗτος, οὐκ ἐρωτῶσιν λέγει.

Stob. Ecl. 1, 8, 20 p. 232: Εὐριπίδης Αἰόλω. 'ὁ χρόνος — λέγει'. vs. 2 ἄλλος libri, λάλος Canter. Num Euripidis sit vs. 2, dubitat Dindorfius. λάλος τις οὗτος κούκ ἐρωτῶσιν λέγει Conington.

39

τὰ πόλλ' ἀνάγκη διαφέρει τολμήματα.

Stob. Flor. 50, 6: Εὐριπίδου Αἰόλω. 'τὰ — τολμήματα'.

40

Phot. Lex. p. 169, 7 et Suidas: κληρὸς Ἑρμοῦ· συνήθεια ἀρχαία. ἔβαλλον οἱ κληροῦντες εἰς ὑδρίαν ἐλαίας φύλλον ὃ προσηγόρευον Ἑρμῆν, καὶ πρῶτον ἐξήρουν τοῦτο, τιμὴν τῷ θεῷ ταύτην ἀπονέμοντες· ἐλάγχανεν δὲ ὁ μετὰ τὸν θεόν. Εὐριπίδης ἐν τῷ Αἰόλῳ μνημονεύει τοῦ ἔθους τούτου.

41

ἀκρατές

Hesych. 1 p. 200: ἀκρατές· ἀσθενές. Εὐριπίδης Αἰόλω.

42

κατηρυκέναι

Antiatt. p. 105, 25: κατηρυκέναι (κατήρυκεν cod.) ἐλέγοντο οἱ μηκέτι βόλον ἔχοντες ἵπποι. Εὐριπίδης Αἰόλω. Cf. fr. 818, 5.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Aelianus V. H. 2, 8: κατὰ τὴν πρώτην καὶ ἐνενηκοστὴν ὀλυμπιάδα, καθ' ἣν ἐνέκα Ἐξαίνετος ὁ Ἀκραγαντῖνος στάδιον, ἀντηγωνίσαντο ἀλλή-

λοις Ξενοκλῆς καὶ Εὐριπίδης. καὶ πρῶτός γε ἦν Ξενοκλῆς ὅστις ποτὲ οὗτός ἐστιν, Οἰδίποδι καὶ Λυκάονι καὶ Βάκχαις καὶ Ἀθάμαντι σατυρικῶ· τούτου δεύτερος Εὐριπίδης ἦν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Παλαμήδῃ καὶ Τρώεσσι καὶ Σισύφῳ σατυρικῶ. γελοῖον δὲ οὐ γὰρ Ξενοκλῆα μὲν ἡττᾶσθαι, Εὐριπίδην δὲ νικᾶν καὶ ταῦτα τοιοῦτοις δράμασι. De mytho quem in eiusdem tituli dramate Sophocles tractavit, cf. Hyginus fab. 91: *Priamus Laomedontis filius cum complures liberos haberet ex concubitu Hecubae Cissei sive Dymantis filia, uxor eius praegnans in quiete vidit se facem ardentem parere, ex qua serpentes plurimos exisse. id visum omnibus coniectionibus cum narratum esset, imperant quicquid pareret necaret, ne id patriae exitio foret. postquam Hecuba peperit Alexandrum, datur interficiendus: quem satellites misericordia exposuerunt. cum pastores pro suo filio repertum expositum educarunt*) cumque Parim nominaverunt. is cum ad puberem aetatem pervenisset, habuit taurum in deliciis. quod cum satellites missi a Priamo, ut taurum aliquis adduceret, venissent, qui in athlo funebri quod ei fiebat poneretur, coeperunt Paridis taurum abducere. qui persecutus est eos et inquisivit quo cum ducerent: illi indicant se cum ad Priamum adducere [ei] qui vicisset ludis funebribus Alexandri. ille amore incensus tauri sui descendit in certamen et omnia vicit, fratres quoque suos superavit. indignans Deiphobus gladium ad eum strinxit, at ille in aram Iovis Hercei insiluit. quod cum Cassandra vaticinaretur eum fratrem esse, Priamus cum agnovit regiaque recepit.* Παραχορήγημα huic dramati fuisse docemur Schol. Eur. Hipp. 67: ἑτεροὶ δὲ εἶσι (sc. Hippolyti comites) τοῦ χοροῦ, καθάπερ ἐν τῇ ἀλ^ε (sic cod. Ven. 471, ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ olim ed., ἐν τῷ Ἀλεξάνδρῳ ed. Cobetus) ποιμένες. Ennium in Alexandro Euripidis vestigia legisse probabile est ex Varronis loco, vide fr. 65. Ceterum Ἀλεξάνδρα cum Schol. Eur. habet Hesychius (fr. 64), quod falsum esse intellexit Osannus in Wolfii Anal. vol. 2 p. 529 sqq. Huius dramatis videtur esse adespoton Diogenis L. 7, 67.

43

καὶ χρόνου προύβαινε πούς

Ar. Ran. 100: ὅστις φθέγγεται τοιοντοῖ τι παρακεκινδυνευμένον, αἰθέρα Διὸς δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα. ubi Schol. Rav. (cf. Suid. v. παρακεκινδυνευμένον): χρόνον πόδα ἐξ Ἀλεξάνδρου 'καὶ — πούς'. Ar. Ran. 311: τίν' αἰτιάσωμαι θεῶν μ' ἀπολλύναι; αἰθέρα Διὸς δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα; πρόβαινε Schol. Ar. et Suid., προύβαινε Elmsleius. Cf. δαρόν χρόνον πόδα Eur. Bacch. 889 et qui χρόνον πόδα ex Euripide commemorat Eust. Opusc. p. 46, 32.

44

παλαιὰ καινοῖς δακρύοις οὐ χρὴ στένειν.

*) Scribendum suspicor *expositum pastores pro suo filio repertum educarunt*. Mox *quod cum satellites pro quo cum satellites* correxi.

Stob. Flor. 124, 20: *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου*. 'παλαιὰ — στένειν'.
καινοῖς] κενοῖς sine accentu M.

45

Α. οἶδ'· ἀλλὰ κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεῶν.

Β. χρῆν· τοῦτο δ' εἰπεῖν ῥᾶον ἢ φέρειν κακά.

Stob. Flor. 114, 7: *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου*. 'οἶδ' — κακά'. vs. 1
κάμπτειν] κνάμπτειν AMVind. vs. 2 χρῆν Α, χρή ceteri. Prior ver-
sus Priami videtur esse, alter Hecubae: libri personarum notas om.

46

ᾧστ' οὕτις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ.

Stob. Flor. 105, 33: *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου*. 'ᾧστ' — εὐδαιμονεῖ'.

47

πάντων τὸ θανεῖν· τὸ δὲ κοινὸν ἄχος
μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ.

Stob. Flor. 108, 17: *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου*. 'πάντων — μελετᾷ.'

48

ᾧθεν δὲ νικᾷν χρῆν σε, δυστυχεῖς, ἄναξ·
ᾧθεν δέ σ' οὐ χρῆν, εὐτυχεῖς. δούλοισι γὰρ
τοῖς σοῖσι νικᾷς, τοῖς δ' ἐλευθέροισιν οὐ.

Stob. Flor. 4, 32: *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου*. 'ᾧθεν — οὐ'. vs. 1
δὲ] μὲν M. χρῆν Α, χρῆ M, χρή ceteri. vs. 2 χρῆν M. vs. 3 τοῖς σοῖ-
σιν ἥκεις Α, τοῖς σοῦσιν ἥκεις M, τόσοισιν ἥκεις ceteri, τοῖς σοῖσι
νικᾷς Musgravius, τοῖς σοῖσιν εἵκεις Gesner.

49

σοφὸς μὲν οὖν εἶ, Πρίαμ', ὅμως δέ σοι λέγω·
δούλου φρονοῦντος μᾶλλον ἢ φρονεῖν χρεῶν
οὐκ ἔστιν ἄχθος μείζον οὐδὲ δώμασι
κτῆσις κακίων οὐδ' ἀνωφελεστέρα.

Stob. Flor. 62, 14: *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου*. 'σοφὸς — ἀνω-
φελεστέρα'.

50

ἤλεγχον· οὕτω γὰρ κακὸν δούλων γένος·
γαστήρ ἅπαντα, τοῦπίσω δ' οὐδὲν σκοπεῖ.

Stob. Flor. 62, 15: *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου* (sic M, simpliciter
ἀλεξαν^δ Vind., ceteri lemma om., A etiam locum). 'ἤλεγχον — σκο-
πεῖ'. Meinekius hunc locum cum fr. 49 coniungendum suspicatur.

51

δούλων ὅσοι φιλοῦσι δεσποτῶν γένος,
πρὸς τῶν ὁμοίων πόλεμον αἶρονται μέγαν.

Stob. Flor. 62, 16: Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου (ἐν ταῦ Vind.). 'δούλων — μέγαν'. vs. 1 δεσπόται scribendum suspicor cum Bothio. vs. 2 τῶν] τὸν Α. αἶρουνται libri, αἶρονται Elmsleius.

52

δούλους γὰρ οὐ
καλὸν πεπᾶσθαι κρείσσονας τῶν δεσποτῶν.

Stob. Flor. 62, 19: Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου. 'δούλους — δεσποτῶν'. vs. 2 κρείττονας M.

53

περισσόμυθος ὁ λόγος, εὐγένειαν εἰ
βρότειον εὐλογήσομεν.
τὸ γὰρ πάλαι καὶ πρῶτον ὅτ' ἐγενόμεθα,
διὰ δ' ἔκρινεν ἅ τεκοῦσα βροτούς,
ὁμοίαν χθῶν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν. 5
ἰδιον οὐδὲν ἔχομεν· μία δὲ γονὰ
τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενές·
νόμῳ δὲ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος.
τὸ φρόνιμον εὐγένεια, καὶ τὸ συνετὸν
ὁ θεὸς δίδωσιν, οὐχ ὁ πλοῦτος. 10

Stob. Flor. 86, 2: Εὐριπίδου (τοῦ αὐτοῦ Α) Ἀλεξάνδρω. 'περισσόμυθος — πλοῦτος'. Scriptura et metrum incertum. vs. 4 τεκοῦσα γὰ ed., γὰ om. AB. vs. 5 χθῶν] χέων M. ὄψιν] fortasse φύσιν leg. vs. 8 γαῦρον] γαύρων M, γανρῶν A pr. m. vs. 9 sq. τὸ συνετὸν ὧ | θεὸς δίδωσιν Hermannus; equidem dubito num τὸ φρόνιμον κτέ. Euripidea sint.

54

οὐκ ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια,
παρ' ἀγαθοῖσι δ' ἀνδρῶν.

Stob. Flor. 86, 7: Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρω. 'οὐκ — ἀνδρῶν'. vs. 2 παρ'] ἐπ' codex Voss.

55

κακόν τι παίδευμ' ἦν ἅρ' εἰς εὐανδρίαν
ὁ πλοῦτος ἀνθρώποισιν αἶ τ' ἅγαν τρυφαί·
πενία δὲ δύστηνον μὲν, ἀλλ' ὅμως τρέφει
μοχθοῦντ' ἀμείνω τέκνα καὶ δραστήρια.

Stob. Flor. 97, 3: Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρω. 'κακόν — δραστήρια'.

Clemens Alex. Strom. IV p. 574: 'κακὸν οὖν ἦν τι παίδευμ' εἰς εὐανδρίαν — τρυφαί' (vs. 1 et 2) ἐν τῷ Ἀλεξάνδρῳ ὁ Εὐριπίδης πεποίηκεν. vs. 1 τι om. Stobaei codex A. βούλευμ' Stob., παίδευμ' Clem. vs. 4 μοχθεῖν τ' ἀμείνω ci. Conington.

56

ἄδικον [δ'] ὁ πλοῦτος, πολλὰ δ' οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ.

Stob. Flor. 93, 14: Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου. 'ἄδικον — ποιεῖ'. prius δ' om. MVind. ποεῖ MVind.

57

ἄναξ, διαβολαὶ δεινὸν ἀνθρώποις κακόν·
ἀγλωσσία δὲ πολλάκις ληφθεὶς ἀνὴρ
δίκαία λέξας ἥσσον εὐγλώσσου φέρει.

Stob. Flor. 42, 3: Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου. 'ἄναξ — φέρει'. vs. 2 et 3 s. poetae et fab. n. affert Clemens Alex. Strom. I p. 340. vs. 2 ἀγλωσσία Clem., εὐγλωσσία Stob.

58

ὦ παγκάκιστοι καὶ τὸ δοῦλον οὐ λόγῳ
ἔχοντες, ἀλλὰ τῇ τύχῃ κεκτημένοι

Stob. Flor. 62, 18: Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου. 'ὦ — κεκτημένοι. Lemmatis certa auctoritas nondum allata est. vs. 2 τῇ φύσει ci. Iacobsius et Dobraeus.

59

οἴμοι, θανοῦμαι διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν,
ἢ τοῖσιν ἄλλοις γίννεται σωτηρία.

Stob. Flor. 38, 20: Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου. 'οἴμοι — σωτηρία'. vs. 2 ἂ libri, scripsi ἢ ex Eur. Troad. 743 et Med. 14.

60

ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμοῦσ' αἰεί.

Stob. Flor. 69, 20: Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου. 'ἐκ — αἰεί'.

61

χρόνος δὲ δείξει σ'· ὦ τεκμηρίῳ μαθῶν
ἢ χρηστὸν ὄντα γνῶσομαί σ' ἢ κακόν.

Clemens Alex. Strom. VI p. 742: καὶ μὲν Εὐριπίδου μὲν ἐξ Ἀλεξάνδρου 'χρόνος — κακόν'. vs. 1 σ' addidit Grotius. vs. 2 γνῶσομαί σε ἢ libri, γνῶσομαι σέγ' ἢ Grotius, γνωσόμεσθ' α' ἢ Schneidewinus, ego γνῶσομαί σ' ἦτοι malim.

62

μισῶ σοφὸν
[ὄντ'] ἐν λόγοισιν, ἐς δ' ὄνησιν οὐ σοφόν.

Orion Flor. 1, 3 p. 41, 9: ἐξ ἀ^{ἐν}/. 'μισῶ — οὐ σοφόν'. Probabiliter ἐξ Ἀλεξάνδρου ci. Schneidewin. vs. 3 ὄντ' addidit Meinek. Pacuvius Gellii 13, 8, 4: *ego odi homines ignava opera et philosopha sententia.*

63

Ἐκάβη, τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται
θνητοῖσιν, ἔλκει δ' οὐ ποτ' ἐκ ταύτου τύχας.

Stob. Flor. 111, 8: Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου. 'Ἐκάβη — τύχας'. vs. 2 οὐ ποτ'] οὐ πω τ' Α. τύχας suspectum.

64

ἄρρητος κόρη

Hesych. 1 p. 551: ἄρρητος κόρη· ἡ Περσεφόνη. Εὐριπίδης Ἀλεξάνδρου. Cf. Eur. Hel. 1307 et Carcin. fr. 5, 1.

65

Varro L. L. 7, 82: *apud Ennium — 'quapropter Parim pastores nunc Alexandrum vocant', imitari dum voluit Euripidem et ponere ἔτυμον, est lapsus. nam Euripides quod Graeca posuit, ἔτυμα sunt aperta.*

ΑΛΚΜΕΩΝ Α ΕΤ Β

Ἀλκμέων Euripidem scripsisse, non Ἀλκμαίων, docet grammaticus Aneecd. Oxon. vol. 2 p. 337, 4: Ἀλκμέωνας· τὸ ΜΕ ψιλόν; ὡς παρὰ Εὐριπίδῃ ἔχει ἡ χρῆσις. συστellaς τὸ Ε φυλάττει τὸ Ω ὡς κύριον ἐν τῇ γενικῇ*). Duo fuisse huius tituli dramata nescivit Iohannes Malalas p. 72, 11: καὶ μετὰ Αἰσχύλον ἐβασίλευσεν αὐτῶν Ἀλκμαίων ἔτη δύο· περὶ οὗ Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος δράμα ἐξέθετο.

Prius drama, Ἀλκμέων ὁ διὰ Ψωφίδος, scenae commissum est olymp. 85, 2. Argum. Eur. Alcest.: ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίνου ἄρχοντος τὸ λ (πε' ὀλ. ci. Dindorfius). πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς, δεύτερος Εὐριπίδης Κρήσσαις, Ἀλκμαίωνι τῷ διὰ Ψωφίδος, Τηλέφῳ, Ἀλκήστιδι. De mytho cf. Hygin. fab. 73: *Amphiaraus Oeclei et Hypermnestræ Thestii filiae filius, augur, qui sciret, si ad Thebas oppugnatum issset, se inde non rediturum, itaque celavit se conscia Eriphyle coniuge sua, Talai filia. Adrastus autem ut eum investigaret, monile aureum ex gemmis fecit, et muneri dedit sorori suæ Eriphylæ, quæ doni cupida coniugem prodidit. Amphiaraus Alcmaeoni filio suo praecepit ut post suam mortem poenas a matre exsequeretur. qui postquam apud Thebas terra est devoratus, Alcmaeon memor patris praecepti Eriphylen matrem suam interfecit.*

*) Dixit de hac scriptura Meinek. Com. 3 p. 107, cui addo Dionis Chrysost. 77, 32 33 et notissimum illud Νέρων Ὀρέστης Ἀλκμέων μητροκτόνοι (Philostr. V. Soph. p. 202, 13 Sueton. Neron. c. 39 Dion. Cass. 61, 16 Schol. Aristid. p. 740). Cf. Eur. fr. 76 79 81 83 85 86 87.

quem postea Furiae exagitarunt. Apollod. 3, 7, 5: Ἀλκμαίωνα δὲ μετ-
ῆλθεν ἐρινὺς τοῦ μητρῷου φόνου, καὶ μεμηνῶς πρῶτον μὲν εἰς Ἀρ-
καδίαν πρὸς Οἰκλέα παραγίνεται, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ψωφίδα πρὸς Φηγέα.
καθαρθεῖς δὲ ὑπ' αὐτοῦ Ἀρσινόην γαμεῖ τὴν τούτου θυγατέρα, καὶ
τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔδωκε ταύτῃ. γενομένης δὲ ὕστερον τῆς
γῆς δι' αὐτὸν ἀφόρου, χρήσαντος αὐτῷ τοῦ θεοῦ πρὸς Ἀχελῶν ἀπιέ-
ναι καὶ παρ' ἐκεῖνον παλινδικίαν λαμβάνειν, τὸ μὲν πρῶτον πρὸς Οἰ-
νέα παραγίνεται εἰς Καλυδῶνα καὶ ξενίζεται παρ' αὐτοῦ, ἔπειτα ἀφι-
κόμενος εἰς Θεσπρωτοὺς τῆς χώρας ἀπελαύνεται. τελευταῖον δὲ ἐπὶ τὰς
Ἀχελῶος πηγὰς παραγενόμενος καθαίρεται τε ὑπ' αὐτοῦ καὶ τὴν ἐκεῖ-
νου θυγατέρα Καλλιρρόην λαμβάνει, καὶ ὃν Ἀχελῶος προσέχωσε τό-
πον κτίσας κατώκησε. Καλλιρρόης δὲ ὕστερον τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν
πέπλον ἐπιθυμούσης λαβεῖν καὶ λεγούσης οὐ συνοικήσειν αὐτῷ εἰ μὴ
λάβοι ταῦτα, παραγενόμενος εἰς Ψωφίδα Ἀλκμαίων Φηγεῖ λέγει τε-
θεσπίσθαι τῆς μανίας ἀπαλλαγὴν ἑαυτῷ, ὅταν τὸν ὄρμον εἰς Δελφοὺς
κοίσας ἀναθῇ καὶ τὸν πέπλον. ὁ δὲ πιστεύσας δίδωσι. μηνύσαντος
δὲ θεράποντος ὅτι Καλλιρρόη ταῦτα λαβὼν ἐκόμιζεν, ἐνεδρευθεῖς
ὑπὸ τῶν Φηγέως παίδων ἐπιτάξαντος τοῦ Φηγέως ἀναιρεῖται. Cf.
Tatianus Orat. ad Graec. c. 24 p. 100: τί μοι συμβάλλεται πρὸς
ὠφέλειαν ὁ κατὰ τὸν Εὐριπίδην μαινόμενος καὶ τὴν Ἀλκμαίωνος
μητροκτονίαν ἀπαγγέλλων; ὧ μὴδὲ τὸ οἰκεῖον πρόσεστι σχῆμα, κέχηνε
δὲ μέγα καὶ ξίφος περιφέρει καὶ κεκραγῶς πύμπραται καὶ φορεῖ στολὴν
ἀπάνθρωπον. quibus verbis mimus Alcmaeonis personam agens
significari videtur.

Ἀλκμαίωνα τὸν διὰ Κορίνθου spectat Scholion Ar. Ran. 67: αἱ δι-
δασκαλῖαι φέρουσι, τελευτήσαντος Εὐριπίδου τὸν υἱὸν αὐτοῦ δεδιδα-
χέναι ὁμώνυμον (sic G, ὁμωνύμως V) ἐν ᾧσκει Ἰφιδέειαν τὴν ἐν Αὐ-
λίδι, Ἀλκμαίωνα (ἀλκμαίω διονα V), Βάκχας. De argumento cf.
Apollod. 3, 7, 7: Εὐριπίδης δὲ φησὶν Ἀλκμαίωνα κατὰ τὸν τῆς μα-
νίας χρόνον ἐκ Μαντοῦς *) Τειρεσίου παῖδας δύο γεννῆσαι, Ἀμφίλοχον
καὶ θυγατέρα Τισιφόνην, κομίσαντα δὲ εἰς Κόρινθον τὰ βρέφη δοῦναι
τρέφειν Κορινθίων βασιλεῖ Κρέοντι, καὶ τὴν μὲν Τισιφόνην διενεγκοῦ-
σαν εὐμορφία ὑπὸ τῆς Κρέοντος γυναικὸς ἀπεμποληθῆναι, δεδοικνίας
μὴ Κρέων αὐτὴν γαμετὴν ποιήσεται. τὸν δὲ Ἀλκμαίωνα, ἀγοράσαντα
ταύτην ἔχειν οὐκ εἰδότα τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα θεράπαιναν, παραγε-
νόμενον δὲ εἰς Κόρινθον ἐπὶ τὴν τῶν τέκνων ἀπαίτησιν καὶ τὸν υἱὸν
κομίσασθαι. καὶ Ἀμφίλοχος κατὰ χρησμούς Ἀπόλλωνος Ἀμφιλοχικὸν
Ἄργος ᾤκησεν.

Haud pauca fragmenta utrius sint dramatis nescimus; plerique
enim auctores simpliciter Ἀλκμαίωνα asserunt, et fortasse illa ὁ διὰ
Ψωφίδος et ὁ διὰ Κορίνθου grammaticis debentur, non poetae, quem
ἐν Ψωφίδι et ἐν Κορίνθῳ dicturum fuisse arbitror.

*) Cf. Clemens Alex. Strom. I p. 399: Τειρεσίας τε αὐτὸν καὶ Μαντῶ
ἐν Θήβαις, ὡς φησὶν Εὐριπίδης.

66

ἦκω δ' ἀτενῆς ἀπ' οἴκων

Hesych. 1 p. 598: ἀτενῆς. 'ἦκω — οἴκων', *Εὐριπίδης Ἀλκμαίωνι τῷ διὰ Ψωφίδος* (ψωφίδος cod.) *συντείνασα*. Verba sunt chori virginum in parodo dicta, quod vidit Meinekios.

67

οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ', ὧ παρθένοι, τὰν τῇ πόλει;

Ar. Eq. 1302: 'οὐδὲ — πόλει;' ubi Schol.: ὁ στίχος παρὰ τὰ ἐξ Ἀλκμαίωνος *Εὐριπίδου*. Alcmæonem τὸν διὰ Ψωφίδος dici chronologia docet. Euripidea verba fortasse Aristophanes mutavit.

68

ὁ φόβος, ὅταν τις σώματος μέλλῃ πέρι
λέγειν καταστάς εἰς ἀγῶν' ἐναντίον,
τό τε στόμ' εἰς ἐκπληξιν ἀνθρώπων ἄγει
τὸν νοῦν τ' ἀπείργει μὴ λέγειν ἃ βούλεται.
τῷ μὲν γὰρ ἐνὶ κίνδυνος, ὁ δ' ἀθῶος μένει. 5
ὅμως δ' ἀγῶνα τόνδε δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν·
ψυχὴν γὰρ ἄθλα τιθεμένην ἐμὴν ὀρῶ.

Stob. Flor. 8, 12: *Εὐριπίδου ἀκμή* (sic Vind., *Εὐρ. ἐν Ἀλκμήνῃ* ed. Schowius, *Εὐριπίδου Ἀλκμαίωνος* ci. Gaisfordus). 'ὁ φόβος — ὀρῶ'. Locum om. AM. vs. 1 *τις* B m. sec., *τι* ceteri. *μέλει*] *μέλλει* B. vs. 2 *ἐπ'* libri, *εἰς* Scaliger. vs. 3 *ἄγει*] *ἔχει* N m. pr., *ἄγχει* B m. pr. vs. 3 *ἀνθρώπων*] *ἐνθρώσκων* ci. Meinekios. vs. 5 *ἀθῶος* ed., *ἀθῶιος* Vind. vs. 5 *ὅμως*] *οὕτως* legendum videtur. *δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν* Vind., *δεῖ γὰρ ὑποδραμεῖν* B m. pr., *ὑπερδραμεῖν* B m. sec. vs. 7 *τιθεμένην*] *κειμένην* Dobraeus Advers. 2 p. 128.

69

μητέρα κατέκταν τὴν ἐμήν, βραχὺς λόγος.
ἐκὼν ἐκοῦσαν ἢ οὐ θέλουσαν οὐχ ἐκὼν;

Aristot. Eth. Nic. 5, 11 p. 1136 a 13: ὥσπερ *Εὐριπίδης* εἶρηκε λέγων ἀτόπως 'μητέρα — οὐχ ἐκὼν'. ubi Michael Ephes. fol. 74 b: παρατίθεται τὰ τοῦ *Εὐριπίδου* ἱαμβεῖα ἐκ τοῦ *Βελλεροφώντος* (*βελλεροφόντος* ed.) εἰς πίστωσιν τοῦ ἔστιν ἐκόντα ἀδικεῖσθαι. Alcmæonis esse locum vidit Welcker. vs. 1 *κατέκτα* libri, *κατέκταν* Boiss. vs. 2 οὐ addidit Welcker cum paraphrasta, qui ἄκουσαν οὐχ ἐκὼν habet.

70

μάλιστα μὲν μ' ἐπῆρ' ἐπισκήψας πατήρ,
ὅθ' ἄρματ' εἰσέβαινε εἰς Θήβας ἰών.

Aristot. Eth. Nic. 3, 1 p. 1110 a 28: ἔνια δ' ἴσως οὐκ ἔστιν ἀναγ-

κασθῆναι, ἀλλὰ μᾶλλον ἀποθανετέον παθόντι τὰ δεινότατα. καὶ γὰρ τὸν Εὐριπίδου Ἀλκμαίωνα γελοῖα φαίνεται τὰ ἀναγκάσαντα μητροκτονῆσαι. ubi Scholia fol. 39 b: λέγει γὰρ παρ' αὐτῷ ὁ Ἀλκμαίων 'μάλιστα — ἰών'. διὰ γὰρ τούτων ἐντολὰς τοῦ πατρὸς διηγεῖται ὡς ἐντειλαμένου αὐτοῦ (αὐτῷ?) ἀποκτεῖναι τὴν μητέρα καὶ καταρασαμένου (καταρασομένου ed.) αὐτοῦ, εἰ μὴ ἀποκτείνῃ, ἀκαρπίαν τε γῆς καὶ ἀτεκνίαν. vs. 1 ἐπῆρεν ed. vs. 2 ὅθ' ἄρματ'] ὅθ' ἄρμα ed.

71

ὅς Οἰδίπουν ἀπώλεσ', Οἰδίπους δ' ἐμέ,
χρυσοῦν ἐνεγκὼν ὄρμον εἰς Ἄργους πόλιν.

Schol. Pind. Nem. 4, 32: Ἀμφιτρύωνος· ἀντὶ πατρωνυμικοῦ τοῦ Ἀμφιτρωνιάδου — ὡς δὲ (f. δὴ) Ὅμηρος λέγει Ὑπερίονος Ἡέλιοιο ἀντὶ τοῦ Ὑπεριονίδου, καὶ Εὐριπίδης 'ὁ — πόλιν'. οὐ γὰρ ὁ Οἰδίπους ἤνεγκε χρυσοῦν ὄρμον εἰς Ἄργος, ἀλλ' ὁ Πολυνείκης καὶ ἔδωκεν Ἐριφύλῃ. ἔστιν οὖν Οἰδιποδίδης δέ με. Alcmaeoni hos versus adscripsit Barnesius. vs. 1 sine poetae et fab. nom. extat ap. anon. περὶ βαρβ. καὶ σολοικ. in Anecd. Boiss. vol. 3 p. 239: περὶ τὰ εἶδη (sc. σολοικίζουσιν), ὡς 'Οἰδίπουν ἀπώλεσεν, Οἰδίπους δ' ἐμέ'. ὁ σοὶ χρυσοῦν Schol. Pind., Οἰδίπουν Anecd. Boiss. δ' ἐμέ] δέ με Schol. Pind.

72

αἶμα γὰρ σὸν μήτηρ ἀπενίψατο

Anonymus in Anecd. Oxon. vol. 3 p. 194, 3 de v. αἶμα disse-rens: τοιοῦτον δέ τι δοκεῖ τῷ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν τῷ διὰ Ψωφίδος Ἀλκμαίωνι· αἶμα γάρ, φησί, σὸν μήτηρ ἀπενίψατο· τουτέστι καθάρσει τινὶ τὸν τῆς μητροκτονίας ἀπενίψατο μολυσμόν. Poetae verba non integra.

73

καὶ σ' ὦ γεραιέ· τὴν τε παῖδ' ἦν δῶς ἐμοί,
γαμβρὸς νομίζει καὶ πατήρ σωτήρ τ' ἐμός.

Photius Lex. p. 410, 7 et Suid.: πενθερὰ τῷ νυμφίῳ ἢ τῆς κόρης μήτηρ καὶ πενθερὸς ὁ πατήρ· Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει. ὁ γοῦν Ἀλκμαίων τῷ Φηγεῖ φησί 'καὶ — ἐμός'. vs. 1 καὶ σὲ vel καὶ σ' libri, χαῖρ' ci. Meinekios, sicut χαῖρ' ὦ γεραιέ Eur. El. 553 dixit. παῖδα μὴ δῶς Phot., παῖδα μὴ δοῦς Suid., παῖδ' ἦν δῶς Grotius. vs. 2 νομίζῃ libri.

74

ἀργαίνειν

Hesych. 1 p. 513: ἀργαίνειν· λευκαίνειν. Εὐριπίδης Ἀλκμαίωνι διὰ Ψωφίδος (ἀλκμαίονι διὰ ..φίδος cod.). Eust. Od. p. 1430, 62: ἀργαίνειν τὸ λευκαίνειν παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀλκμαίωνι.

75

φίλαι φίλαι,
 πρόβατε; μόλε τις ὧδε· ποδαπὸς ὁ ξένος
 Κορίνθιος ἔμολεν ἀγχίαλος;

Anecd. Paris. vol. 1 p. 20: πάροδος δέ ἐστιν ὡδὴ χοροῦ γινομένη ἅμα τῇ εἰσόδῳ, ὥσπερ — ἐν Ἀλκμαίῳ τῷ διὰ Κορίνθου 'φίλε — ἀγχίαλος;' vs. 1 φίλε φίλε cod., φίλαι φίλαι Hermannus. vs. 2 ὧδε cod., ὧδε Meinekius. vs. 3 Κορινθίῳ Hermannus. ἀγχίμος ci. Meinekius.

76

ὦ παῖ Κρέοντος, ὡς ἀληθὲς ἦν ἄρα,
 ἐσθλῶν ἀπ' ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα,
 κακῶν δ' ὅμοια τῇ φύσει τῇ τοῦ πατρός.

Stob. Flor. 90, 2: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Ἀλκμέῳ (sic fere M, ubi ἀλκμένῳ scribitur, ἀλκμαίῳ AVind.). 'ὦ παῖ — πατρός'. cum vs. 3 cf. Eupolis Com. 2 p. 463: οὐ δεινὸν οὖν κριοῦς ἔμ' ἐκγεννᾶν τέκνα, ὅρνεις δ' ὁμοίους τοὺς νεοιτοῦς τῷ πατρί. Vtrius Alcmæconis sit locus docet versus primus.

77

ὁρᾶτε τὸν τύραννον, ὡς ἅπαις γέρον
 φεύγει· φρονεῖν δὲ θνητὸν ὄντ' οὐ χρὴ μέγα.

Stob. Flor. 22, 13: Εὐριπίδου Ἀλκμαίῳ. 'ὁρᾶτε — μέγα'.
 Ad Alcmæconem posteriorem hos versus rettulit Welcker.

78

ἀπαιώνιστον

Hesych. 1 p. 421: ἀπαιώνιστον· δύσφημον. Εὐριπίδης ἀλλὰ καὶ διὰ ἀκορίν^θ (sic cod., Εὐριπίδης Ἀλκμαίῳ διὰ Κορίνθου Matth.).

79

γυναῖκα καὶ ὠφελίαν
 καὶ νόσον ἀνδρὶ φέρειν
 μέγιστον ἐδίδαξα τῷμῳ λόγῳ.

Stob. Flor. 69, 7: Εὐριπίδου Ἀλκμέῳ (sic M, ἀλκμαίῳ A). 'γυναῖκα — λόγῳ'. vs. 1 ὠφέλειαν libri, ὠφελίαν Dindorf. Zon. Lex. p. 1897: ὠφέλεια· παρὰ δὲ τῷ Εὐριπίδῃ εὑρεται καὶ ὠφελία. vs. 2 φέρη libri, φέρειν Valek. vs. 3 μεγίστων libri, μέγιστον scripsi. dimeter est dochmiacus. τῷ ἐμῷ A, τ' ἐμῷ M, τοῦμῳ al.

80

βροτοῖς τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσους·

θεῶν δὲ θνητοὺς κόσμον οὐ πρόπει φέρειν.

Stob. Flor. 22, 8: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) ἀλ^κ (sic codex Vind.).
‘βροτοῖς — φέρειν’.

81

φεῦ φεῦ, τὰ μεγάλα μεγάλα καὶ πάσχει κακά.

Stob. Flor. 49, 6: Εὐριπίδου Ἀλκμέωνος (sic M, ἀλκμαίωνος Α).
‘φεῦ φεῦ — κακά’. φεῦ φεῦ] φεῦ semel Vind.

82

ταπεινὰ γὰρ χρόνους τοὺς κακῶς πεπραγότας
λέγειν, ἐς ὄγκον δ’ οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης.

Stob. Flor. 22, 24: Εὐριπίδου Ἀλκμαίωνι (ἀλ^κ Vind.). ‘ταπεινὰ
— τύχης’. Cum vs. 1 compares adesp. fr. 285.

83

τὰ τῶν τεκόντων ὥς μετέρχεται θεὸς
μιάσματα

Stob. Flor. 79, 15: Εὐριπίδου Ἀλκμέωνος (sic M, ἀλκμαίωνος Α).
‘τὰ — μιάσματα’.

84

εἰ τοῦ τεκόντος οὐδὲν ἐντρέπει πατρός

Priscianus p. 1182, 20 (vol. 2 p. 205 Kr.): *Allici ἐντρέπομαι τοῦτο καὶ τούτου*. — *Euripides in Alcmaone* ‘ΕΙΤΟΤ ΤΕ ΚΟΤΟC ΟΥΔΕΝ ΕΝΤΡΕΙΗΙ ΠΑΤΡΟC’. Sic codex Paris., ΕΠΟΤ (pro ΕΙΤΟΤ) habet Vossianus. Putschius edidit τί τοῦτ’ ἐκόντος οὐδὲν ἐντρέπει πατρός.

85

ἢ τί πλέον εἶναι παῖδας ἀνθρώποις, πάτερ,
εἰ μὴ ἐπὶ τοῖς δεινοῖσιν ὠφελήσομεν;

Stob. Flor. 79, 23: Εὐριπίδου Ἀλκμέωνι (sic M, ἀλκμαίωνι Α).
‘ἢ — ὠφελήσομεν;’ vs. 1 ἢ τί πλέον] τί πλεῖον Valek.

86

μέτεστι τοῖς δούλοισι δεσποτῶν νόσου.

Stob. Flor. 62, 20: Εὐριπίδου Ἀλκμέωνος (sic M, βουσίρι^δ Vind.).
‘μέτεστι — νόσου’.

87

ὅστις δὲ δούλῳ φωτὶ πιστεύει βροτῶν,
πολλὴν παρ’ ἡμῖν μωρίαν ὀφλισκάνει.

Stob. Flor. 62, 22: Εὐριπίδου Ἀλκμέωνος (sic M, ἀλκμαίωνος AVind.). ‘ὅστις — ὀφλισκάνει’.

88

γυναῖκες, ὀρμήθητε μὴδ' ἀθυμίαν
σχέθῃ τις ὑμῶν· ταῦτα γὰρ σκεθρῶς ὁρᾶν
ἡμᾶς ἀνάγκη τοὺς νομίζοντας τέχνην

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 344: σκεθροτέραν — ὅτε μὲν ἀντὶ τοῦ ἀληθοῦς, ὅτε δὲ ἀντὶ τοῦ ἀκριβοῦς λογισμοῦ τὸ σκεθρόν, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀλκμαίῳ φησὶ 'γυναῖκες — τέχνην'. vs. 1 ἀθυμίαν ante Valek. vs. 2 σκεθρήν libri, σχέθῃ Valek. ταύτης ed., ταῦτα codices Paris. 2177 et 2651. σκεθρόβοραν] σκεθρωβοραν codex Paris. 2651, σκεθρῶς ὁρᾶν Valek. vs. 3 τέχνην] an τύχην leg.?

ΑΛΚΜΗΝΗ

Omittit hanc fabulam marmor Albanum (C. I. 6047), argumentum ignoramus. Plautus Rudent. 1, 1, 4: *proh di immortales, tempestulem quouismodi Neptunus nobis nocte hac misit proxima!* — non ventus fuit, verum Alcumena Euripidi.

89

πολὺς δ' ἀνείρπε κισσός, εὐφυῆς κλάδος,
ἀηδόνων μουσεῖον

Ar. Ran. 93: ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἔστι καὶ στωμύλματα χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης. ubi Schol.: παρὰ τὰ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου 'πολὺς — μουσεῖον'. Om. fab. nom. Suidas v. χελιδόνων μουσεῖα. vs. 1 ἀν εἶρπε Scholiorum RΘ. ἐκ φυῆς R. κλάδους ci. Bergkii, κλάδοις Hermannus. vs. 2 χελιδόνων ante Meinekium in Theocr. p. 439 sq.

90

οὐ γάρ ποτ' εἶων Σθένελον εἰς τὸν εὐτυχῇ
χωροῦντα τοῖχον τῆς δίκης ἀποστερεῖν.

Ar. Ran. 536: μετακυλίνδειν αὐτὸν αἰεὶ πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον. ubi Schol. (cf. Suid. v. ταῦτα πρὸς ἀνδρός ἐστι): ὅμοιον τῷ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου 'οὐ γάρ — ἀποστερεῖν'. vs. 1 εἰς om. Schol., habet Suid. vs. 2 δίκης σ' Grotius.

91

πόθεν δὲ πεύκης πανὸν ἐξεῦρες λαβεῖν;

Pollux 10, 117: πανός μέντοι καὶ φανός ἡ λαμπάς. ὡς ὅταν φῇ ἐν τῇ Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδης 'πόθεν — λαβεῖν;'

92

ἀτρέκεια δ' ἄριστον ἀνδρὸς ἐν πόλει δικαίου πέλει.

Stob. Flor. 43, 22: Εὐριπίδου Ἀλκμήνης. 'ἀτρέκεια — πέλει'. ἀνδρὸς] ἀνέρος Bothius.

93

ἴστω τ' ἄφρων ὦν ὅστις ἄνθρωπος γεγώς
δῆμον κολούει χρήμασιν γαυρούμενος.

Stob. Flor. 45, 9: Εὐριπίδου Ἀλκμήνης. 'ἴστω — γαυρούμενος'.
vs. 1 ἴστω τ' Α, ἴστω δ' al. vs. 2 κωλύει M.

94

ἄει δ' ἀρέσκειν τοῖς κρατοῦσι· ταῦτα γὰρ
δούλοις ἄριστα· κάφ' ὅτῳ τεταγμένος
εἴη τις, ἀνδάνοντα δεσπόταις ποιεῖν.

Stob. Flor. 62, 24: Εὐριπίδου Ἀλκμήνης. 'ἄει — ποιεῖν'. vs. 2
κάφ' τῷ Α.

95

τῶν γὰρ δυναστῶν πλείστος ἐν πόλει λόγος.

Stob. Flor. 45, 7: Ἀλκμήνη (sic Vind., AM locum om.). 'τῶν
γὰρ — λόγος'.

96

ἄλλ' οὐδὲν ἡύγένεια πρὸς τὰ χρήματα·
τὸν γὰρ κάκιστον πλοῦτος εἰς πρώτους ἄγει.

Stob. Flor. 92, 1: Εὐριπίδου Ἀλκμήνη. 'ἄλλ' — ἄγει'. vs. 1
ἡ εὐγένεια libri. vs. 2 πλοῦτος om. A.

97

σκαιόν τι χρῆμα πλοῦτος ἢ τ' ἀπειρία.

Stob. Flor. 93, 15: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Ἀλκμήνης. 'σκαιόν —
ἀπειρία'.

98

ἄλλ' οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα, γενναίως δ' ἴσως
ἐπραξας· αἰνεῖσθαι δὲ δυστυχῶν ἐγὼ
μισῶ· λόγος γὰρ τοῦργον οὐ νικᾷ ποτε.

Stob. Flor. 99, 16: Εὐριπίδου Ἀλκμήνη. 'ἄλλ' — ποτε'. vs. 1 δ'
addidit Matth. vs. 3 λογισμοὺς vel λογισμὸς libri, λόγος Porson.

99

ἄλλ' εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ.

Stob. Flor. 108, 18: Εὐριπίδου Ἀλκμήνης. 'ἄλλ' — εὐγενῆ'. ἄλλ'
εὖ] στεφρῶς Men. mon. 480.

100

τὸν εὐτυχοῦντα χρῆν σοφὸν πεφυκέναι.

Stob. Flor. 45, 12: Εὐριπίδου Ἀλκμήνη. 'τὸν — πεφυκέναι'.
χρῆ libri, χρῆν Meinekios.

101

θάρσει, τάχ' ἂν γένοιτο· πολλά τοι θεὸς
καὶ τῶν ἀέλπτων εὖ πορ' ἀνθρώποις τελεῖ.

Stob. Flor. 111, 7: Εὐριπίδου Ἀλκμήνης. 'θάρσει — πέλει'. vs. 1 πολλά τοῖς θεοῖς libri, πολλά τοι θεὸς Musgr. vs. 2 πέλει libri, τελεῖ Lobeck.

102

ἄλλ' ἡμέρα τοι πολλά καὶ μέλαινα νύξ
τίκτει βροτοῖσιν.

Stob. Flor. 98, 22: Εὐριπίδου Ἀλκμήνης. 'ἄλλ' — βροτοῖσιν'. vs. 2 βροτοῖσιν Vind., βροτοῖς ceteri.

103

σοφώτεροι γὰρ συμφορὰς τὰς τῶν πέλας
πάντες διαθρεῖν ἢ τύχας τὰς οἴκοθεν.

Stob. Flor. 114, 3: Εὐριπίδου Ἀλκμήνης (sic A, ἀλκμώνης M). 'σοφώτεροι — οἴκοθεν'. vs. 2 διαιρεῖν libri, διαθρεῖν Valek.

104

δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἔθηκεν
θεὸς ἀνθρώποις.

Stob. Flor. 83, 6: Εὐριπίδου Ἀλκμήνη. 'δεινόν — ἀνθρώποις'.

105

ἄμολγόν νύκτα

Hesych. I p. 281: ἄμολγόν νύκτα· Εὐριπίδης Ἀλκμήνη (ἀλκμήνην cod.), ξοφεράν καὶ σκοτεινήν.

ΑΛΟΠΗ

Cercyonem et Alopen idem drama dici intellexit Heathius. Argumentum tradit Hyginus fab. 187: *Alope Cercyonis filia formosissima cum esset, Neptunus eam compressit. qua ex compressione peperit infantem, quem inscio patre nutrici dedit exponendum. qui cum expositus esset, equa venit et ei lac praestabat. quidam pastor equam persecutus vidit infantem atque eum sustulit. qui veste regia indutum cum in casam tulisset, alter compastor rogavit ut sibi eum infantem donaret. ille ei donavit sine veste. cum autem inter eos iurgium esset, quod qui puerum acceperat insignia ingenuitatis reposceret, ille autem non daret, contententes ad regem Cercyonem venerunt et contendere coeperunt. ille autem qui infantem donatum acceperat, repetere insignia coepit. quae cum adlata essent et agnoscere Cercyon ea esse ex veste scissa filiae suae Alopes, nutrix timens regi indicium fecit infantem eum Alopes esse. qui filiam iussit ad necem includi, infantem autem proici. quem iterum equa nu-*

triebant. pastores iterum inventum infantem sustulerunt sentientes cum deorum numine educari, atque nutrierunt nomenque ei imposuerunt Hippothoum. Theseus cum ea iter faceret a Troezenē, Cercyonem interfecit. Hippothous autem ad Theseum venit regnaque avila rogavit. cui Theseus libens dedit, cum sciret cum Neptuni filium esse, unde ipse genus ducebat. Alopes autem corpus Neptunus in fontem commutavit, qui ex nomine Alopes est cognominatus. ΠαρOCR. p. 13, 7: 'Αλόπη — Κερκύονος θυγάτηρ, ἐξ ἧς καὶ Ποσειδῶνος Ἴπποθόων ὁ τῆς Ἴπποθοωντίδος φυλῆς ἐπώνυμος, ὡς Ἑλλάνικός τε ἐν β' Ἀτθίδος καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ ὁμωνύμῳ (ὁμῶ Λ, ὁμῶ ante lacunam BCFK, ὁμωνύμῳ δράματι ci. Bekker).

106

ὄρῳ μὲν ἀνδρῶν τόνδε γυμνάδα στόλον
στείχοντα θεωρὸν ἐκ τρόχων πεπαυμένον.

Ammon. de diff. voc. p. 137: τρόχους δὲ βαρυτόνως λέγουσι τοὺς δρόμους· ἀναγινώσκουμεν γάρ, ὡς φησὶν, ἐν μὲν (μὲν ἐν ed.) Ἀλόπη Εὐριπίδου ὄρῳ — πεπαυμένον, ἐν δὲ Μηδεῖα ἄλλ' οἷδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι (Med. 46). vs. 1 μὲν ἀνδρῶν] μένανδρον ante Meursium. vs. 2 στείχονθ' ἑῶν ci. Dindorfius, equidem suspicabar ἀνδρῶν — στόλον στείχονθ' ὄρῳμεν (cum v. l. στείχονθ' ἑῶρων) ἐκ τρόχων πεπαυμένον.

107

. . γέμουσαν κύματος θεοσπόρου

Eust. Il. p. 656, 58: κῦμα τὸ γέννημα — ὡς δηλοῖ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Κερκύνι τὸ ἑόμευσαν — θεοσπόρου, ἡγουν ἐγκυμονοῦσαν ἐκ Ποσειδῶνος. ibid. p. 1234, 42: ὅτι δὲ κῦμα δριμέως καὶ τὸ κατὰ γαστρός ἔμβρυον λέγεται — δηλοῖ Εὐριπίδης ἐν τῷ ἑόμευσαν — θεοσπόρου. Eust. Od. p. 1640, 60: κῦμα καὶ τὸ κύημα, ὡς δηλοῖ καὶ Εὐριπίδης ἐν Κερκύνι, οὗ τὴν θυγατέρα γέμειν ἔφη κύματος θεοσπόρου, τοῦ ἐκ Ποσειδῶνος δηλαδή. ibid. p. 1681, 42: παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἔστιν εὐρεῖν ἐν τῷ κατ' αὐτόν — Κερκύνι, ὅπου λέγει τὴν ἐκείνου θυγατέρα ἑόμευσαν — θεοσπόρου.

108

πλήσας δὲ νηδὺν οὐδ' ὄναρ κατ' εὐφρόνην
φίλοις ἔδειξεν αὐτόν.

Eust. Od. p. 1902, 1: Εὐριπίδης ἀνάπαλιν ἔφη ἐν Κερκύνι ἐπὶ φίλου ἀμελοῦς, Ποσειδῶν δὲ ἦν ἐκεῖνος, τὸ ἑόμευσαν — αὐτόν. cf. Eust. Od. p. 1607, 3: κατὰ τὸ ἑόμευσαν δὲ νηδύν, ὅπερ Εὐριπίδης ἐν Κερκύνι φησὶν ἀντὶ τοῦ ἐγκύμονα ποιήσας.

109

γυνὴ γυναικὶ σύμμαχος πέφυκέ πως.

Stob. Flor. 73, 12: *Εὐριπίδου Ἀλόπης* (ἄλλο^π Α). 'γυνή — πώς'.

110

οὐ μὲν σύγ' ἡμᾶς τοὺς τεκόντας ἡδέσω.

Etym. M. p. 420, 18: ἡδέσθην σὺν τῷ I, παρὰ τὸ αἰδῶ περισπώμενον. *Εὐριπίδης Ἀλόπη* (ἀλύπη ante Sylb.). 'οὐ — ἡδέσω'. οὐ μὴ ante Porsonum.

111

ἐγὼ δ', ὃ μὲν μέγιστον, ἄρξομαι λέγειν
ἐκ τοῦδε πρῶτον· πατρὶ πείθεσθαι χρεὼν
παῖδας νομίζειν τ' αὐτὸ τοῦτ' εἶναι δίκην.

Stob. Flor. 79, 29: *Εὐριπίδου Ἀλόπης*. 'ἐγὼ — δίκην'. Eosdem versus s. fab. n. habet Orion Flor. Eurip. 11 p. 56, 17. vs. 1 ὃ μὲν] ὅθεν Orion. vs. 2 πρῶτον om. Or. vs. 3 τ'] δ' Or. τοῦτ' εἶναι] τὴν Or.

112

τί δῆτα μοχθεῖν δεῖ γυναικεῖον γένος
φρενοῦντας; αἱ γὰρ εὖ τεθραμμέναι πλέον
σφάλλουσιν ἡμᾶς τῶν παρημελημένων.

Stob. Flor. 74, 17: *Εὐριπίδου Ἀλόπη* (ἀλύπη Α, om. al.). 'τί — παρημελημένων'. vs. 1 γάμον libri, γένος Meinek. vs. 2 φροροῦντας Α, φρουροῦντας ceteri, φρενοῦντας scripsi.

113

ὁδῆσαι

Phot. Lex. p. 315, 13: ὁδῆσαι· τὸ ὠνήσασθαι. *Εὐριπίδης Ἀλόπη καὶ Κύκλωπι*.

ANΔΡΟΜΕΔΑ

Eratosth. Catast. 15: *Κηφεύς* — ἦν δέ, ὡς *Εὐριπίδης* φησὶν, *Αἰθιοπῶν βασιλεύς*, *Ἀνδρομέδας* δὲ πατήρ· τὴν δ' αὐτοῦ θυγατέρα δοκεῖ παραθεῖναι τῷ κῆτει βοράν, ἣν *Περσεύς* ὁ *Διὸς* διέσωσε, δι' ἣν καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθη *Ἀθηνᾶς* γνώμη. ibid. 17: *Ἀνδρομέδα*. αὕτη κεῖται ἐν τοῖς ἄστροις διὰ τὴν *Ἀθηνᾶν* τῶν *Περσέως* ἄθλων ὑπόμνημα, διατεταμένη τὰς χεῖρας, ὡς καὶ προετέθη τῷ κῆτει· ἀνθ' ὧν σωθεῖσα ὑπὸ τοῦ *Περσέως* οὐχ εἴλετο τῷ πατρὶ συμμένειν οὐδὲ τῇ μητρὶ, ἀλλ' ἀνθαίρετος εἰς τὸ Ἄργος ἀπῆλθε μετ' ἐκείνου εὐγενές τι φρονήσασα. λέγει δὲ καὶ *Εὐριπίδης* σαφῶς ἐν τῷ περὶ αὐτῆς γεγραμμένῳ δράματι. Cf. Hygini Poet. Astron. 2, 9—11 p. 443 sq. Schol. lat. Arati p. 57 et 58. Pluribus mythum persequuntur Apollod. 2, 4, 3 Ov. Met. 4, 662 sqq. Hyginus fab. 64 al. Drama quando scenae commissum fuerit docent Schol. Ar. Ran. 53: τῶν καλλίστων *Εὐριπίδου* δραμάτων ἡ *Ἀνδρομέδα*. διὰ τί δὲ μὴ ἄλλο τι τῶν πρὸ

ὀλίγου διδαχθέντων καὶ καλῶν, Ὑψιπύλης Φοινισσῶν Ἀντιόπης; ἡ δὲ Ἀνδρομέδα ὀγδόῳ ἔτει (olymp. 91, 4) προεισηλθεν. cf. Schol. Ar. Av. 348: καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν] παρὰ τὸ Εὐριπίδου ἐξ Ἀνδρομέδας ἔκθειναι κήτει φορβάν, ὡς Ἀσκληπιάδης τὰ μηδέπω διδαχθείσης τῆς τραγωδίας παρατιθέμενος. Ar. Thesm. 1060: Ἡχὼ λόγων ἀντιφωδὸς ἐπικοκκάστρια, ἥπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταύτῳ χωρίῳ Εὐριπίδῃ καυτῇ συνηγωνιζόμεν. ubi Schol.: ἐπεὶ πέρυσιν (anno ante olymp. 92, 1) ἐδιδάχθη ἡ Ἀνδρομέδα. Schol. Ar. Thesm. 1012: Ἀνδρομέδαν] πιθανῶς· συνδεδίδακται γὰρ τῇ Ἑλένῃ. Praestantiam dramatis vel illud arguit quod ab Aristophane cum in aliis comoediis tum in Thesmophoriazasis dedita opera ridetur. Eandem fabulam Alexander admiratus fuit, si vera sunt quae tradit Nicobule Ath. XII p. 537 D: ὅτι ἐν τῷ τελευταίῳ δέλπῳ αὐτὸς ὁ Ἀλέξανδρος ἐπεισόδιόν τι μνημονεύσας ἐκ τῆς Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας ἠγωνίσσατο. Nec posteriore tempore illustrissimi dramatis gloriam extinctam esse colligimus ex iis quae de Abderitis narrat Lucianus de conscr. hist. c. 1 vol. 2 p. 2: ἅπαντες γὰρ ἐς τραγωδίαν παρεκινουῦντο καὶ ἱαμβεῖα ἐφθέγγοντο καὶ μέγα ἐβόων, μάλιστα δὲ τὴν Εὐριπίδου Ἀνδρομέδαν ἐμονῶδουν καὶ τὴν τοῦ Περσέως ῥῆσιν ἐν μέρει διεξήεσαν, καὶ μεστή ἦν ἡ πόλις ὠχρῶν ἀπάντων καὶ λεπτῶν τῶν ἐβδομαίων ἐκείνων τραγωδῶν, 'σὺ δ' ὦ θεῶν τύραννε κἀνθρώπων Ἔρως' καὶ τὰ ἄλλα μεγάλη τῇ φωνῇ ἀναβοώντων. Cf. Eunapius in Maii Scr. vet. nov. coll. 2 p. 275. Euripidei dramatis actorem spectat corrupta glossa Hesychii 2 p. 937: περισχαδόν· τὸν ὑποκρινόμενον τὸν Περσέα ὡς πτωχὸν καὶ φθισίμορφον. de quo loco cf. Meinekius Com. 4 p. 702. Latio hanc fabulam ostendit Ennius.

114

ΑΝΔΡ. Ὡ νύξ ἱερά,
μακρὸν ὡς ἵππευμα διώκεις
[ἀστεροειδέα] νῶτα διφρεύουσ' αἰθέρος ἱρᾶς
τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου.

Ar. Thesm. 1063: 'ὦ νύξ — δι' Ὀλύμπου'. ubi Scholia: ὁ Μνησίλοχος (huic enim Aristophanes verba tribuit) ὡς Ἀνδρομέδα. τοῦ προλόγου τῆς Ἀνδρομέδας εἰσβολή. vs. 1—3 ex Euripide afferuntur in Schol. Theocr. 2, 166: ὅτι δὲ ἐπὶ ἄρματος ὀχεῖται ἡ νύξ, Εὐριπίδης 'ὦ νύξ — νῶτα διφρεύουσα'. cf. mutilum Scholion V Il. Ω, 12: ἐμφαίνει ἄδηλον εἶναι τὸν (?) ἐπὶ τῷ μήκει τῆς νυκτός, ὡς καὶ ἡ Ἀνδρομέδα 'ὦ νύξ ἱερά'. vs. 2 ὡς μακρὸν vulgo, μακρὸν ὡς Bergkii. vs. 3 ἀστεροειδέα delendum suspicor. mox ἱρᾶς libri. Euripidem expressit Ennius Andromed. fr. 1: (nox) quae cara caeli signitinentibus conficis bigis.

115

τί ποτ' Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν

μέρος ἐξέλαχον, θανάτου τλήμων
μέλλουσα τυχεῖν;

Ar. Thesm. 1070: ΜΝΗΣ. 'τί ποτ' — ἐξέλαχον;' ΕΤΡ. μέρος ἐξέλαχον; ΜΝΗΣ. 'θανάτου τλήμων'. ΕΤΡ. θανάτου τλήμων. ubi Scholia vs. 1070: καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ προλόγου (Andromedae sc. Euripideae). et 1072: λείπει 'μέλλουσα τυχεῖν'.

116

ποῖαι λιβάδες, ποῖα σειρήν

Ar. Lys. 963: ποῖα ψυχὴ, ποῖοι δ' ὄρχεις, ποῖα δ' ὄσφύς; ubi Schol.: παρὰ τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας 'ποῖαι — σειρήν;'

117

φίλοι παρθένοι, φίλοι μοι

Ar. Thesm. 1015: φίλοι παρθένοι φίλοι, πῶς ἂν ἐπέλθοιμι καὶ τὸν Σκύθην λάθοιμι; ubi Schol.: παρὰ τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας Εὐριπίδου 'φίλοι παρθένοι, φίλοι μοι'. τὰ δὲ ἐπιφερόμενα πρὸς τὸ αὐτὸ χρήσιμον. itaque etiam verbis πῶς ἂν ἐπέλθοιμι Euripidea subesse videntur; quid mutarit Aristophanes nescimus.

118

προσανδῶ σὲ τὰν ἐν ἄντροις,
ἀπόπασσον ἕασον Ἀ-
χοῖ με σὺν φίλαισιν
γούου πόθον λαβεῖν.

Ar. Thesm. 1018: κλύεις ὦ πρὸς Αἰδοῦς σε τὰν ἐν ἄντροις, κατάνευσον, ἕασον ὥς τὴν γυναῖκά μ' ἐλθεῖν. ubi Schol.: πρὸς τὴν ἡχώ Ἀνδρομέδα λέγει 'προσαιοῦσσαι — λαβεῖν'. cf. Schol. Ar. Thesm. 1059: εἰσήγαγε κακοστένακτον τὴν Ἥχιν ὁ Εὐριπίδης ἐν τῇ Ἀνδρομέδα. vs. 2 προσαιοῦσσαι τὰς cod., πρὸς Αἰδοῦς σὲ τὰν Seidler, προσανδῶ σὲ τὰν ἐν ἄντροις Hermannus. vs. 2 ἀπόπασσον cod., ἀπόπασσον Seidler. vs. 3. φίλαις vulgo •φίλαισιν scripsi.

119

συνάλησον, ὥς ὁ κάμνων
δακρύων μεταδοὺς ἔχει
κουφότητα μόχθων.

Stob. Flor. 113, 2: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ. Ἀνδρομέδας. 'συνάλησον — μόχθων'. vs. 2 ἔχει τινὰ AB, τινὰ om. codex Vind. ita metrum congruit cum fr. 118, 1—3.

120

ἄνοικτος ὅς τεκὼν σὲ τὴν
πολυπονωτάτην βροτῶν

μεθῆκεν Ἄϊδα πάτρας ὑπερθανεῖν.

Ar. Thesm. 1022: ἄνοικτος ὅς μ' ἔδησε τὸν πολυπονώτατον βρο-
τῶν. ubi Schol.: παρὰ τὸ τοῦ χοροῦ ἐν Ἀνδρομέδᾳ ἄνοικτος — ὑπερ-
θανεῖν'. v. 3 πατρὸς vulgo, πάτρας Düntzer.

121

ἐκθεῖναι κήτει φορβάν

Ar. Av. 348: ὥς δεῖ τῷδ' οἰμῶζειν ἄμφω καὶ δοῦναι θύγχει φορ-
βάν. ubi Schol.: παρὰ τὸ Εὐριπίδου ἐξ Ἀνδρομέδας ἑκθεῖναι —
φορβάν', ὥς Ἀσκληπιάδης τὰ μηδέπω διδαχθείσης τῆς τραγωδίας πα-
ρατιθέμενος, ὥς καὶ τὸ 'σὰ γὰρ ταῦτα πάντα καὶ τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε'
(Ar. Av. 423) παρὰ τὰ ἐκ τῶν μηδέπω διδαχθεισῶν Φοινισσῶν φησὶν,
'κακεῖσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ἦ' (Eur. Phoen. 266). Ascle-
piades ut in chronologia erravit, ita effinxisse locum Andromedae
non putandus est; fortasse Euripides Sophoclem imitatus est, cuius
locum parodia expresserit Aristophanes.

122

Ar. Thesm. 1029—1041:

ὄρας; οὐ χοροῖσιν	
οὐδ' ὑπ' ἡλίκων νεανίδων	1030
.... ἔστηκ' ἔχουσ',	
ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλεγμένη	
κήτει βορὰ ... πρόκειμαι.	
γαμηλίῳ μὲν οὐ ξύν	
παιῶνι, δεσμῷ δέ,	1035
γοᾶσθέ μ', ὦ γυναῖκες, ὥς	
μέλεα μὲν πέπονθα μέλεος,	
ὦ τάλας ἐγὼ τάλας,	
ἀπὸ δὲ συγγόνων ἄλλ' ἄνομα	
πάθεα φῶτα λιτομένα,	1040
πολυδάκρυτον Ἄϊδα γόον φλέγουσαν	

et mox vs. 1047—1055:

ὦ μοι μόρας ἄτεγκτε δαίμων·	
ὦ κατάρατος ἐγώ· τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται	
πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ;	
εἶθε με πυρφόρος αἰθέρος ἀστήρ	1050
τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν.	
οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λεύσσειν	
ἔστιν ἐμοὶ φίλον, ὥς ἐκρεμάσθην	
λαιμότμητ' ἄχῃ, δαιμονῶν αἰόλαν	
νέκυσιν ἐπὶ πορείαν.	1055

Hoc canticum, quod Aristophanes Mnesilocho Andromedae
partes agenti tribuit, maximam partem ex Euripidea tragoedia ex-
pressum videtur. Scholia vs. 1030: πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας. 1034: καὶ

τοῦτο ἐξ Ἀνδρομέδας. 1040: καὶ ταῦτα ἐξ Ἀνδρομέδας. Versu 1031 Aristophanicum ψήφων κημὸν omisi, item Γλανκέτη 1033. Versus 1038 si Andromedae Euripideae verba refert, τάλαιν' ἐγὼ τάλαινα expectes, sicut 1051 τὰν δύσμορον ἐξολέσειεν. non audemus tamen quid Aristophanes mutarit definire. Cum vs. 1048 cf. Eur. Andromach. 838: ἅ κατάρατος ἐγώ.

123

ὦ θεοί, τίν' εἰς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα
ταχεῖ πεδίλῳ; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
τέμνων κέλευθον πόδα τίθημ' ὑπόπτερον.

Ar. Thesm. 1098: 'ὦ θεοί — ὑπόπτερον'. ubi Schol.: εἰς Περσέα ἐξ Ἀνδρομέδας τρία τὰ πρῶτα. καὶ λοιπὸν ἐπέτευξε τὰ ἐξῆς. Meinekios his adiungendum suspicatur versum adespoton Eusebii P. E. p. 854 D.

124

ἔα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὄρῳ περιόρουτον
ἀφρῶ θαλάσσης; παρθένου τ' εἰκὼ τινα
ἐξ αὐτομόρφων λατῶν τυκισμάτων
σοφῆς ἄγαλμα χειρός.

Ar. Thesm. 1105: ἔα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὄρῳ καὶ παρθένον θεαῖς ὁμοίαν, ναῦν ὅπως ὠρμισμένην. ubi Scholia: πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας 'ἔα — εἰκὼ τινα' (vs. 1 et 2). Maximus in Dionys. Areop. vol. 2 p. 234 C et Georg. Pachym. ibid. vol. 1 p. 564 D: αὐτοφυῆς δὲ ἄγαλμα φησὶν ὃ γίνεται ἐν ὕλῃ ἀτμήτῳ — ὡς δημοῖ καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀνδρομέδᾳ 'παρθένου — χειρός' (vs. 2—4). vs. 2 εἰκὼ] εἰκόνα Maximus. παρθένου — τινα om. Pachym. vs. 3 αὐτομόρφων] αὐτομόρφου Pachym. τυκισμάτων libri, τυκισμάτων Iacobs. Euripidem imitatur Ovidius Met. 4, 675: *marmorcum ratus esset opus*. Quae Aristophanes habet, παρθένον θεαῖς ὁμοίαν, ναῦν ὅπως ὠρμισμένην, ex Andromeda derivata esse non crediderim: ναῦς ὅπως ὠρμισμένος dixit Eur. Herc. F. 1094.

125

ΠΕΡΣ. ὦ παρθέν', οἴκτειρῶ σε κρεμαμένην ὄρῳ.
ΑΝΔΡ. σὺ δ' εἰ τίς ὅστις τοῦμὸν ὥκτειρας πάθος;
ΠΕΡΣ. Περσεὺς πρὸς Ἄργος ναυστολῶν

Ar. Thesm. 1110: 'ὦ — ὄρῳ'. ib. 1058: σὺ δ' εἰ τίς ἦτις τοῦμὸν ὥκτειρας πάθος; ib. 1101: Περσεὺς πρὸς Ἄργος ναυστολῶν τὸ Γοργόνης κάρα κομίζων. Ex Eur. Andromeda hos versus derivatos esse dudum intellexerunt, vs. 1 et 2 iam Barnesius coniunxit, versu 3 quem his adiungere non dubitavi, exclusi verba τὸ Γοργόνης κάρα κομίζων huic loco minime apta.

126

ὦ παρθέν', εἰ σώσαιοί σ', εἴσει μοι χάριν;

Diog. L. 4, 29 de Arcesilao: καὶ αὐτοῦ Κράντωρ ἐρωτικῶς διατεθεὶς ἐπύθετο τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας Εὐριπίδου προενεγκάμενος 'ὦ — χάριν;' καὶ ὅς τὰ ἐχόμενα (fr. 134) 'ἄγου με, ὦ ξένε, εἴτε δμῶτ' ἐθέλεις εἴτ' ἄλοχον'. Schol. BLV II. Ξ, 235: εἰδέω χάριν] Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ὀφλήσω, ὡς Εὐριπίδης 'ὦ — χάριν'. Suidas v. εἴση: Εὐριπίδης 'εἰ σώσαιοί σ', ἐξ Ἀνδρομέδας, ὦ παρθένε; εἴση μοι χάριν;' εἴσει] εἴση libri. Parodiam huius versus produnt verba corrupta Eubuli (Com. 3 p. 218) in Schol. Eur. Med. 473: παρθενεύσεις ἕξεις μοι χάριν.

127

σιγᾶς· σιωπὴ δ' ἄπορος ἐρμηνεὺς λόγων.

Stob. Flor. 34, 12: Εὐριπίδου ἐν Ἀνδρομέδα. 'σιγᾶς — λόγων'. cf. Ov. Met. 4, 681: *primo silet illa nec audet appellare virum virgo*.

128

τὰς συμφορὰς γὰρ τῶν κακῶς πεπραγόντων
οὐπώποθ' ὕβρις, αὐτὸς ὀρρωδῶν παθεῖν.

Stob. Flor. 112, 4: Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας (sic A, ἀνδρομάχη M). 'τὰς — παθεῖν'. Stob. Flor. 5, 17: Εὐριπίδου. 'τὰς — παθεῖν'. Persei esse verba testatur Ammonius Valek. p. 25: ὀρρωδεῖν εἴρηται ἐπὶ τοῦ εὐλαβεῖσθαι, καὶ Εὐριπίδης τὸν Περσέα εἰσάγει λέγοντα 'τὰς — παθεῖν'.

129

ὦ ξένε, κατοίκτηρόν με τὴν παναθλίαν,
λῦσόν με δεσμῶν.

Ar. Thesm. 1107: 'ὦ δεσμῶν'. Ad Andromedam haec verba retulit Matth.

130

μή μοι προτείνων ἐλπίδ' ἐξάγου δάκρυ.
γένοιτο τᾶν πόλλ' ὧν δόκησις οὐκ ἔνι.

Stob. Flor. 111, 2: Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας. 'μή μοι — ἔνι'. vs. 1 ἐξ ἄδου libri, ἐξάγου Musgravius. ἐλπίδα (de qua scriptura cf. C. Keilius Sched. epigr. p. 8) M. cf. Aesch. Prom. 777: μή μοι προτείνων κέρδος εἴτ' ἀποστέρει. vs. 2 τῶν libri, τᾶν Musgr. Prior versus Andromedae, alter Persei videtur esse.

131

ἀλλ' ἡδύ τοι σωθέντα μεμνήσθαι πόνων.

Stob. Flor. 29, 57: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Ἀνδρομέδα. 'ἀλλ' — πόνων'. Eundem versum ex Euripide afferunt Plut. Mor. p. 630 E et Macrob. Sat. 7, 2, 9. om. poetae et fab. n. Anecd. Boiss. vol. 1

p. 159 et Aristot. Rhet. 1, 11 p. 1370 b 4, ubi Scholia fol. 22 b 39: *Εὐριπίδου τὸ ρητόν. respiciunt Themistius p. 55 D: λέγει που ἡ τραγωδία ὅτι φέρει πολλὴν ἡδονὴν καὶ τῷ σωθέντι μεμνησθαι πόνων παροισχόμενων. et Epictetus fr. 121 vol. 3 p. 104 (dummodo Epicteti sit locus, cf. Boisson. in Choric. p. 73 sq.): ὡς ἡδὺ τὴν θάλασσαν ἀπὸ γῆς ὄραν, οὕτως ἡδὺ τῷ σωθέντι μεμνησθαι πόνων. Latine reddidit Cicero de Fin. 2, 32, 105: *nec male Euripides — suavis laborum est praeteritorum memoria. ἀλλ' Aristot. Stob., ὡς Plut. Macrob. Anecd. Boiss. τοι Stob. (ubi tamen τι M, σοι A) Aristot. Macrob., τῷ Anecd. Boiss., τι τὸν Plut. σωθέντα] σωθέντι Themist. Epictet. Anecd. Boiss.**

132

σὺ δ' ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων Ἔρως,
 ἢ μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλά,
 ἢ τοῖς ἐρῶσιν εὐτυχῶς συνεκπύνει
 μοχθοῦσι μόχθους ὧν σὺ δημιουργὸς εἶ.
 καὶ ταῦτα μὲν δρῶν τίμιος θεοῖς ἔσει, 5
 μὴ δρῶν δ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦ διδάσκεσθαι φιλεῖν
 ἀφαιρεθήσει χάριτας αἷς τιμῶσί σε.

Ath. XIII p. 561 B: ἕτερος δέ τις προσέθηκε τῶν *Εὐριπίδου* τάδε 'σὺ δ' — τιμῶσί σε'. vs. 1 — 3 habet Stobaeus Flor. 64, 6: *Εὐριπίδου. 'σὺ δ' ὦ — παρίστασο'. Andromedae esse locum docet qui vs. 1 affert Lucianus (vide supra p. 313). vs. 1 τύραννε θεῶν τε Ath., θεῶν τύραννε Lucian., κακίστε πάντων θεῶν Stob. Ἔρως om. Stob. vs. 2 τὰ καλὰ] τὰ κακά v. l. in Stob. vs. 3 et 4 Athenaeus sic scriptos habet: ἢ τοῖς ἐρῶσιν, ὧν σὺ δημιουργὸς εἶ, μοχθοῦσι μόχθους εὐτυχῶς συνεκπύνει. exitus versuum sedem mutare iussi duce Stobaeo, ubi vs. 3 ἢ τοῖς ἐρῶσιν εὐμενῆς παρίστασο legitur. hinc pro εὐτυχῶς fortasse εὐμενῶς corrigendum. vs. 5 θεοῖς] θεῶν probabiliter Dobraeus. mox ἔση libri. vs. 7 ἀφαιρεθήσῃ libri.*

133

ἄγου δέ μ', ὦ ξέν', εἴτε πρόσπολον θέλεις
 εἴτ' ἄλοχον εἴτε δμωίδ'

Herodianus π. σχημάτων p. 58, 10 (Rhet. vol. 8 p. 602): παρὰ τῷ *Εὐριπίδῃ* εἰσάγεται ἡ *Ἀνδρομέδα* (ἡ *Ἀνδρομάχη* libri) λέγουσα τῷ *Περσεῖ* 'ἄγου — δμωίδα'. cf. Diog. L. 4, 29 allatum fr. 126. Suidas: ἄλοχος· γαμετή. *Εὐριπίδου* ἐξ *Ἀνδρομέδας* 'ἄγου με, ὦ ξένε, εἴτε δμωίδ' ἐθέλεις εἴτ' ἄλοχον'. vs. 1 ξέν'] ξεῖν' Herodiani codices Havn. et Ven. πρόσπολον θέλεις] πρὸς Ὀλύμπου ἐθέλης Herod. cod. Havn.

134

ὁρῶ δὲ πρὸς τῆς παρθένου θοινάματα

Tiberius περὶ σχημάτων Rhett. vol. 8 p. 576: τοὺς δὲ χρόνους ἀλλοιοῦσιν — ὁποῖόν ἐστι καὶ τὸ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐν τῇ Ἀνδρομέδῃ 'ὄρῳ — θυνάματα', ἀντὶ τοῦ εἶδον. θυνάματα cod., θοινάματα Boiss. pro τῆς fortasse τὰ legendum. Fritzschius cum hoc versu coniungit fr. 949.

135

πᾶς δὲ ποιμένων ἔρρει λεώς,
ὁ μὲν γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος
πόνων ἀναψυκτῆρ', ὁ δ' ἀμπέλων γάνος.

Ath. XI p. 477 A de v. κισσύβιον disputans: Νεοπτόλεμος δ' ὁ Παριανὸς ἐν τρίτῳ γλωσσῶν τὸ κίσσινον ποτήριον σημαίνει παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀνδρομέδῃ 'πᾶς — γάνος'. Macrobi. Sat. 5, 21, 13: Euripidis auctoritate niti videtur, qui in Andromeda sic ait 'πᾶς — γάνος'. Eust. Od. p. 1632, 9: Εὐριπίδου δὲ τὸ 'πᾶς — γάνος'. vs. 2 σκύφον Macrobi. Ceterum cf. Philostr. Imag. 1, 29 p. 404, 19: πολλοὶ δὲ οἱ βουκόλοι γάλα ὀρέγοντες καὶ οἴνου ἐπισπάσαι.

136

οἱ κατ' οἶκον ἀμφὶ δαῖτα καὶ τράπεζαν

Anecd. Bekk. p. 339, 6: ἄγορος καὶ ἄγοροι. Εὐριπίδης Ἀνδρομέδῃ 'οἱ — τράπεζαν'. Αἰθίοπες σημαίνει. Locus mutilus et corruptus. ἀμφιδέτα cod., ἀμφὶ δαῖτα Bekker. Fritzschius in Ar. Thesm. p. 514 temptavit: οἱ κατ' οἶκον ἀμφὶ δαῖτα καὶ τράπεζαν [ἐν ἀγόροις] Αἰθίοπες. σημαίνει [δὲ τὴν ἀγοράν]. alii σημαίνει ex ἡμενοὶ ortum putant.

137

τέλειος

Schol. Plat. p. 916 a 28: ἐκινῶντο γὰρ ἐν αὐταῖς (sc. ταῖς συνουσίαις) κρατῆρες τρεῖς. καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμποῦ καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον, τὸν δὲ δεύτερον ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον σωτῆρος — ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ τέλειον, ὡς Εὐριπίδης Ἀνδρομέδῃ καὶ Ἀριστοφάνους Ταγηνισταῖς.

138

νεότης μ' ἐπῆρε καὶ σθένος τοῦ νοῦ πλέον.

Stob. Flor. 52, 2: Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας (sic A, ἀνδρομά Vin-dob.). 'νεότης — πλέον'. Eundem versum s. fab. n. habet Lucianus Naceyom. 2 vol. 1 p. 456, ubi θράσος pro σθένος legitur.

139

ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν· ἐκ δὲ τῶν λόγων
έλου τὰ βέλτισθ', ὡς ἄπιστον ἔστ' ἔρως
κὰν τῷ κακίστῳ τῶν φρένων ἄρχειν φιλεῖ.

Stob. Flor. 64, 7: Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας. 'ἔρωτα — φιλεῖ'.

vs. 2 ὥστ' libri, ὡς Pierson. vs. 3 κὰν] καὶ A. οἰκεῖν ed., ἀκεῖν M, ναρκεῖν A, ἄρχειν Meinekius. cetera nondum emendata. Meinekius proposuit: [δεσπότην] ἔρωτα δεινὸν ἔχομεν, et deinde ὡς ἄπειστον ἔστ' ἔρως κὰν τῷ κρατίστῳ τῶν φρενῶν ἄρχειν φιλεῖ.

140

ὅσοι γὰρ εἰς ἔρωτα πίπτουσιν βροτῶν,
ἐσθλῶν ὅταν τύχῃσι τῶν ἐρωμένων,
οὐκ ἔσθ' ὁποίας λείπεται τόδ' ἡδονῆς.

Stob. Flor. 63, 22: Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας. 'ὅσοι — ἡδονῆς'. vs. 3 ἔστι ποίας libri, ἔσθ' ὁποίας Pflugk. τόθ' aut τοῦθ' libri, τόδ' scripsi.

141

χρήμασιν γὰρ εὐτυχῶ·
ταῖς συμφοραῖσι δ', ὡς οἷας, οὐκ εὐτυχῶ.

Stob. Flor. 98, 31: Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας (ἀνδρομέδου A). 'χρήμασιν — οὐκ εὐτυχῶ'.

142

ἐγὼ δὲ παῖδας οὐκ ἐρῶ νόθους λαβεῖν·
τῶν γνησίων γὰρ οὐδὲν ὄντες ἐνδεεῖς
νόμῳ νοσοῦσιν· ὃ σε φυλάξασθαι χρεών.

Stob. Flor. 77, 12: Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας. 'ἐγὼ — χρεών'. vs. 1 ἐῶ libri, ἐρῶ scripsi. vs. 3 ὥς σε Vind., ὡς AB, ὃ σε Grotius.

143

χρυσὸν μάλιστα βούλομαι δόμοις ἔχειν·
καὶ δοῦλος ὢν γὰρ τίμιος πλουτῶν ἀνὴρ,
ἐλεύθερος δὲ χρεῖος ὢν οὐδὲν σθένει.
χρυσοῦ νόμιζε σαυτὸν οὔνεκ' εὐτυχεῖν.

Stob. Flor. 91, 20: Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας. 'χρυσὸν — εὐτυχεῖν'. vs. 2 ὢν γὰρ] γὰρ ὢν A. vs. 3 δ' ἀχρεῖος AB. vs. 4 σαυτὸν] αὐτὸν MVind.Voss. versum 4 a superioribus seiungendum suspicatus est Musgravius.

144

αἰαῖ, τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο βάρβαρος φύσις.

Ar. Thesm. 1128: 'αἰαῖ — φύσις'. Euripideae Andromedae esse hos versus e loci nexu probabiliter ci. Matthiae, cf. Fritzsche in Ar. Thesm. p. 491.

145

μὴ τὸ ἐμὸν οἶκει νοῦν· ἐγὼ γὰρ ἀρκέσω.

Ar. Ran. 105: μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἶκίαν. ubi Schol. (cf. Suid. v. μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει): καὶ τοῦτο παρὰ τὸ ἐν Ἀνδρομάχῃ (Ἀνδρομέδᾳ Matth.) 'μὴ — ἀρκέσω'. Num Andromedae sit versus dubitat Fritzsche in Ar. Ran. p. 71.

146

ἥ που τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ καθ' ἡμέραν·
ὥς τοῦ γε πάσχειν τοῦπιόν μεῖζον κακόν.

Stob. Flor. 99, 11: Εὐριπίδου Ἀνδρομέδα. 'ἥ που — κακόν'.

147

εὐκλειαν ἔλαβον οὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων.

Stob. Flor. 29, 20: Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας. 'εὐκλειαν — πόνων'.

148

ὦ τλήμον, ὥς σοὶ τὰς τύχας μὲν ἀσθενεῖς
ἔδωχ' ὁ δαίμων, μέγα φρονοῦσι δ' οἱ λόγοι.

Stob. Flor. 81, 6: Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας. 'ὦ τλήμον — λόγοι'.

149

οὐκ ἔστιν ὅστις εὐτυχῆς ἐφυ βροτῶν,
ὃν μὴ τὸ θεῖον ὥς τὰ πολλὰ συνθέλει.

Stob. Flor. 105, 32: Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας. 'οὐκ — συνθέλει'.
vs. 2 ὦ μὴ ci. Porson. Locum non expedio.

150

τήν τοι Δίῃην λέγουσι παῖδ' εἶναι Διὸς
ἐγγύς τε ναίειν τῆς βροτῶν ἀμαρτίας.

Stob. Ecl. 1, 3, 23 p. 118: Εὐριπίδου (in codice A ad latus
vers. seq. ἀνδρομάχῃ arponitur). 'τήν τοι — βροτῶν τιμωρίας'.
Fab. nomen om. Orion Flor. Eurip. 16 p. 57, 5. vs. 1 τοι om. Orion.
Διὸς Stob., χρόνου Orion, cf. fr. 223. vs. 2 ἀμαρτίας Orion, τιμω-
ρίας Stob.

151

. . . τὸ δαιμόνιον οὐχ ὄρας
ὅπῃ μοῖρα διεξέρχεται;
στρέφει δ' ἄλλους ἄλλος εἰς ἀμέραν.

Stob. Ecl. 1, 5, 2 p. 166: Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας. 'τὸ — ἀμέ-
ραν'. vs. 1 δαιμόνιον] δαιμόνιος A. vs. 2 μοῖρα VA, μοίρας Grotius.
οπῇ ποτὲ μοίρας Meinekius, ὅπῃ μοῖρά σου Fritzsche. vs. 3 στρέ-
φει] στρέφεις A. ἄλλως libri, ἄλλος Hermannus et Fritzsche in
Ar. Thesm. p. 497.

152

ὁ μὲν ὄλβιος ἦν, τὸ δ' ἀπέκρουσεν
θεὸς ἐκ κείνων τῶν ποτε λαμπρῶν·
νεύει βίωτος, νέυει δὲ τύχα
κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων.

Stob. Flor. 105, 17: *Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας*. 'ὁ μὲν — ἀνέμων'.
vs. 1 τὸ] τὸν Valek. vs. 2 ἐκείνων libri, ἐκ κείνων Grotius. vs. 3
βίωτος M.

153

τῶν γὰρ πλούτων ὅδ' ἄριστος
γενναῖον λέχος εὐρεῖν.

Stob. Flor. 67, 10: *Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας*. 'τῶν — εὐρεῖν'.

154

τὸ ζῆν ἀφέντες τὸ κατὰ γῆν τιμῶσί σου.
κενόν γ' ὅταν γὰρ ζῇ τις, εὐτυχεῖ, Κρέον.

Stob. Flor. 123, 4: *Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας*. 'τὸ ζῆν — Κρέον'.
vs. 1 ἀφέντες corruptum. vs. 2 ὅταν Vind., ὅτου AB. mox εὐτυχεῖν
χρεῶν ci. Musgravius. certe aut Κρέον vitiosum aut in fabulae no-
mine erratum est. *Ἀνδρομέδας* in *Ἀντιγόνης* mutandum esse ci.
Fritzsche.

155

ἀγρεύματα

Hesych. 1 p. 66: ἀγρεύματα· σκῦλα. *Εὐριπίδης Ἀνδρομέδα* (*Ἀν-
δρομάχη* editur ipso codice invito, qui ἀνδρόμε . . praebet).

156

ἀμείβεται

Hesych. 1 p. 269: ἀμείβεται· παραιτεῖται. *Εὐριπίδης Ἀνδρομέδα*.
Similiter omissa Euripidis mentione Etym. M. p. 81, 35.

ANTIGONH

Mythum dramatis cum fuisse quem in cognomini fabula Sopho-
cles proposuit, testatur Aristophanes grammaticus in Argum. Soph.
Antig.: *κεῖται ἡ μυθοποιία καὶ παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιγόῃ*· πλὴν
ἐκεῖ φωραθεῖσα μετὰ τοῦ Αἴμονος δίδοται πρὸς γάμον κοινωνίαν καὶ
τέκνον τίκτει τὸν Μαίονα*). Schol. Soph. Ant. 1350: ὅτι διαφέρει
τῆς Εὐριπίδου Ἀντιγόνης αὕτη, ὅτι φωραθεῖσα ἐκείνη διὰ τὸν Αἴμονος
ἔρωτα ἐξεδόθη πρὸς γάμον, ἐνταῦθα δὲ τοῦναντίον. Cf. fr. 213 et 215.

*) *Αἴμονα* codex Laur., cuius in margine ab alia antiqua manu
μαῖδον adscriptum esse ait Dindorfius, *Μαίμονα* Paris. A, scripsi *Μαίονα*.
cf. Il. A, 391: *Μαίων Αἰμονίδης*.

157

Ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ

Ar. Ran. 1182: 'ἦν — ἀνὴρ'. ubi Scholia: ἐξ Ἀντιγόνης Εὐριπίδου. ἔστι δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ δράματος. εὐδαίμων] εὐτυχὴς Dio Chrys. 64, 6 et Schol. Aesch. Sept. 775, quo utroque loco poetae nomen omittitur.

158

εἴτ' ἐγένετ' αὐτῷ ἀθλιώτατος βροτῶν.

Ar. Ran. 1187: 'εἴτ' — βροτῶν'. Ex Euripideae Antigoniae prologo versum esse petitum Aristophanei loci nexus docet. Respicit hunc versum Clearchus Ath. XII p. 524 C: εἴτα πάλιν ἐγένοντο πάντων ἀθλιώτατοι βροτῶν. Cf. Observ. crit. p. 37.

159

*ἐπὶ χρυσεόνωτον
ἀσπίδα τὰν Καπανέως*

Schol. Eur. Phoen. 1130: ἀνωτέρω εἶπε 'λεύκασπιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατόν', ἐν δὲ τῇ Ἀντιγόῃ 'ἐπὶ — Καπανέως'.

160

νέοι νέοισι συννοσοῦσι τὰφανῇ.

Iohannes Dam. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 706, 19: Εὐριπίδου Ἀντιγόνης. 'νέοι — τὰφανῇ'.

161

ἥρων· τὸ μαίνεσθαι δ' ἄρ' ἦν ἔρως βροτοῖς.

Stob. Flor. 64, 4: Εὐριπίδου Ἀντιγόνης. 'ἥρων — βροτοῖς'. Eundem versum s. fab. n. attulit Plutarchus Stob. Flor. 64, 31.

162

*ἀνδρὸς δ' ὁρῶντος εἰς Κύπριν νεανίου
ἀφύλακτος ἢ τήρησις, ὥς καὶ φαῦλος ἢ
τᾶλλ', εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος·
ἦν δ' ἂν προσῆται Κύπρις, ἥδιστον λαβεῖν.*

Stob. Flor. 63, 4: Εὐριπίδου Ἀντιγόνης. 'ἀνδρὸς — λαβεῖν'. vs. 1 ἐρῶντος libri, ὁρῶντος Musgravius. vs. 2 ἀπρακτος scripserim. καὶ γὰρ libri, ἦν γὰρ Matth., ὥς καὶ ego. vs. 3 τᾶλλ'] τὰ δ' ἄλλα A pr. m. MVind., τὰ γε A m. sec. et B. ἔρωτα] ἔρωτας A. vs. 4 ἂν προσῆται Κύπρις nondum emendata.

163

*ἀνδρὸς φίλου δὲ χρυσὸς ἀμαθίας μέτα
ἄχρηστος, εἰ μὴ κάρειτὴν ἔχων τύχοι.*

Stob. Flor. 93, 13: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Ἀντιγόνης. 'ἀνδρὸς —

τύχοι'. vs. 1 φίλου sanum non puto. vs. 2 ἄχρηστος] ἀχρήστοις M, ἀχρήστοι A. τύχοι A, τύχη ceteri: f. ἦν μὴ — τύχη leg.

164

ἄριστον ἀνδρὶ κτῆμα συμπαθῆς γυνή.

Stob. Flor. 67, 13: Εὐριπίδου Ἀντιγόνη. 'ξευχθεῖς γάμοισιν οὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος. ἀλλ' ἐν γ' ἔχει τι χρηστόν· ἐν κήδει γὰρ ὦν ἐσθλῶ δέδοικε μηδὲν ἐξαμαρτάνειν'. Flor. 67, 14: Ἰπποθόωντος. 'ἄριστον — γυνή'. Lemmata transponenda esse indicat Stob. Flor. 68, 24: Ἰπποθόου. 'ξευχθεῖς γάμοισιν οὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος'.

165

ἄκουσον· οὐ γὰρ οἱ κακῶς πεπραγότες
σὺν ταῖς τύχαισι τοὺς λόγους ἀπώλεσαν.

Iohannes Dam. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 717, 20: ἐξ Ἀντιγόνης. 'ἄκουσον — ἀπώλεσαν'. Euripidis dici Antigonom admodum probabile est, ac fortasse Εὐρ. Ἀντιγόνης corrigendum. Impugnat poeta Sophoclem Antig. 563: οὐδ' ὅς ἂν βλάβῃ μὲν νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.

166

τὸ μῶρον αὐτῷ τοῦ πατρὸς νόσημ' ἐνι·
φιλεῖ γὰρ οὕτως ἐκ κακῶν εἶναι κακούς.

Stob. Flor. 90, 1: Εὐριπίδου Ἀντιγόνη. 'τὸ — κακούς'. vs. 1 μωρὸν libri. αὐτῷ] αὐτῇ (sc. Antigoniae) probabiliter Süvernus.

167

ἡ γὰρ δόκησις πατράσι παῖδας εἰκέναι
τὰ πολλὰ ταύτῃ γίγνεται τέκνα πέρι.

Stob. Flor. 87, 1: Εὐριπίδου Ἀντιγόνη. 'ἡ γὰρ — πέρι'. vs. 1 ἅπασιν libri, πατράσι Gesner. εἰκέναι A, εἰκέναι ceteri. vs. 2 γίνε-
ται M. τέκνα AB, τέκνων ed., quo nihil proficimus; temptabam
ἡ γὰρ δοκεῖ σοι πατράσι παῖδας εἰκέναι;
τὰ πολλὰ ταύτῃ γίγνεται δὲ καὶ ἄμπαλιν.

Quorum versuum priorem Creonti, Haemoni alterum tribuerim.

168

ὀνόματι μεμπτὸν τὸ νόθον, ἡ φύσις δ' ἴση.

Stob. Flor. 77, 10: Εὐριπίδου Ἀντιγόνη. 'ὀνόματι — ἴση'. Clemens Alex. Strom. VI p. 741: καὶ Εὐριπίδου μὲν ἐξ Ἀντιγόνης 'ὀνόματι — ἴση'.

169

· · ἐπ' ἄκραν ἤκομεν γραμμὴν κακῶν.

Stob. Flor. 104, 9: Εὐριπίδου Ἀντιγόνης. 'ἐπ' — κακῶν'.

170

οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος,
καὶ βωμὸς αὐτῆς ἔστ' ἐν ἀνθρώπου φύσει.

Orion Flor. 1, 1 p. 41, 3: ἐξ Ἀντιγόνης Εὐριπίδου. 'οὐκ — φύσει'. Eosdem versus s. fab. n. affert Tzetz. in Hesiod. Op. 135. vs. 1 habent Ar. Ran. 1391 (ubi Schol. vs. 1386: τὸ δὲ 'οὐκ ἔστι Πειθοῦς' ἐξ Ἀντιγόνης Εὐριπίδου) et sine fab. n. Heraclides Alleg. Hom. c. 59 p. 181 Schol. B II. Ω, 486.

171

δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἀνδάνειν.

Stob. Flor. 48, 4: Εὐριπίδου Ἀντιγόνης. 'δεῖ — ἀνδάνειν'.

172

οὔτ' εἰκὸς ἄρχειν οὔτ' ἐχρῆν ἄνευ νόμου
τύραννον εἶναι· μωρία δὲ καὶ θέλειν
ὅς τῶν ὁμοίων βούλεται κρατεῖν μόνος.

Stob. Flor. 49, 5: Εὐριπίδου Ἀντιγόνης. 'οὔτ' εἰκὸς — μόνος'. vs. 1 εἶναι νόμον libri, ἄνευ νόμων Bothius, ἄνευ νόμου Badham. vs. 2 καὶ πέλειν ci. L. Dindorfius.

173

οἰκεῖος ἀνθρώποισι γίνεσθαι φιλεῖ
πόλεμος ἐν ἀστοῖς, ἣν διχοστατῇ πόλις.

Stob. Flor. 43, 21: Εὐριπίδου Ἀντιγόνη. 'οἰκεῖος — πόλις'.

174

[μὴ οὖν θέλε λυπεῖν σαυτὸν εἰδὼς ὅτι
πολλάκις τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει
καὶ τὸ κακὸν ἀγαθοῦ γίγνεται παραίτιον.]

Stob. Flor. 108, 3: Εὐριπίδου Ἀντιγόνη. 'μὴ — παραίτιον'. vs. 1 θέλε] ἔθελε Grotius. εἰδὼς AM, εἰδὼς τοῦθ' B, fortasse ἐξειδὼς cum Hermanno leg. vs. 2 πολλάκις] πολλοῖς Hermannus. vs. 3 γίνεταί M. Dubito num Euripidis hi sint versus, et dubitavit iam Dobraeus Adv. 2 p. 360, qui in Stobaei Flor. 108, 3—6 lemmatum hunc ordinem requirit: 3 τοῦ αὐτοῦ (i. e. Menandri) 'μὴ οὖν —'. 4 Εὐριπίδου Ἀντιγόνη 'Οὐδεὶς ἐπὶ σμικροῖσι λυπεῖται σοφός'. 5 Χαιρήμορος 'πειρῶ τύχης ἄνοιαν ἀνδρείως φέρειν'. 6 Μενάνδρου 'ἄνδρα τὸν ἀληθῶς —'.

175

ὅστις δὲ πρὸς τὸ πῖπτον εὐλόφως φέρει
τὸν δαίμον', οὗτος ἡσσόν ἐστ' ἀνόλβιος.

Stob. Flor. 108, 13: Εὐριπίδου Ἀντιγόνης. 'ὅστις — ὀλβιος'.

vs. 1 εὐλόγως libri, εὐλόφως Abreschius. vs. 2 δαίμονα δ' οὗτος M. ἔστιν ὄλβιος libri, ἔστ' ἀνόλβιος Scaliger.

176

θάνατος γὰρ ἀνθρώποισι νεικέων τέλος
ἔχει· τί γὰρ τοῦδ' ἔστι μείζον ἐν βροτοῖς;
τίς γὰρ πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ
ὀδύναισι δώσει; τίς δ' ἀτιμάζων νέκυσ,
εἰ μηδὲν αἰσθάνοιντο τῶν παθημάτων; 5

Stob. Flor. 125, 6: Εὐριπίδου Ἀντιγόνης. 'θάνατος — παθημάτων;' vs. 1 ἀνθρώποισιν εἰκέων A, ἀνθρώποισιν αἰκιῶν Schneide-
winus Philol. 6 p. 596. vs. 2 ἔστ' vulgo.

177

ὦ παῖ Διώνης, ὥς ἔφυσ μέγας θεός,
Διόνυσε, θνητοῖς τ' οὐδαμῶς ὑποστατός.

Schol. Pind. Pyth. 3, 177: Θυῶνῃ τῇ Σεμέλῃ — εἰσὶ δὲ οἱ καὶ τὴν αὐτὴν Διώνην λέγουσιν, ὥσπερ Εὐριπίδης ἐν Ἀντιγόνῃ 'ὦ παῖ — ὑποστάτης'. vs. 2 ὑποστάτης libri, ὑποστατός Scaliger.

178

Schol. Eur. Phoen. 1031: τὴν Σφίγγα ὁ Διόνυσος ἔπεμψε τοῖς Θηβαίοις, ὥς ἐναντοῖα λέγειν. Probabiliter ὥς ἐν Ἀντιγόνῃ λέγει cī. Vnger Theb. Parad. p. 386.

ANTIOPII

Probus in Verg. Ecl. 2, 25 p. 7, 21: *Amphionem et Zethum Euripides et apud nos Pacuvius Iovis ex Antiopa Nyctei ait natos. Iohannes Malalas p. 49 (cf. Georgius Cedren. vol. 1 p. 44): ὁ γὰρ σοφώτατος Εὐριπίδης ποιητικῶς ἐξέθετο δράμα ὥς ὅτι ὁ Ζεὺς εἰς σάτυρον μεταβληθεὶς ἔφθειρε τὴν Ἀντιόπην· κακείθεν ἐγεννήθη ὁ Ζῆθος καὶ ὁ Ἀμφίων οἱ μουσικοί. Hyginus fab. 8: eadem (Antiopa) Euripidis, quam scribit Ennius. Nyctei regis in Boeotia fuit filia Antiopa. eius formae bonitate Iuppiter adductus gravidam fecit. quam pater cum punire vellet propter stuprum, minitans periculum Antiopa effugit. casu in eodem loco quo illa pervenerat, Epaphus (immo Epopeus) Sicyonius stabat. is mulierem advectam domo matrimonio suo iunxit. id Nycteus aegre ferens, cum moreretur Lyco fratri suo per obtestationem mandat, cui tum regnum relinquebat, ne inipune Antiopa*) ferret. huius post mortem Lycus Sicyonem venit. interfecto Epapho Antiopam vinctam abduxit in Cithaeronem: parit geminos et reliquit. quos pastor educavit, Zethum et Amphionem nominavit. Antiopa Dircae uxori Lyci data erat in crucia-*

*) Legendum videtur cui suum regnum relinquebat, ne inipune Antiopam ferret.

tum. ea occasione nacta fugae se mandavit. devenit ad filios suos, ex quibus Zethus existimans fugitivam non recepit. in eundem locum Dirce per bacchationem Liberi illuc (f. tunc) delata est. ibi Antiopam repertam ad mortem extrahebat. sed ab educatore pastore adolescentes certiores facti cum esse matrem suam, celeriter consecuti matrem eripuerunt, Dirce ad taurum crinibus religatam necant. Lycum cum occidere vellent, vetuit eos Mercurius et simul iussit Lycum concedere regnum Amphioni. Similiter Apollod. 3, 5, 5: 'Αντιόπη θυγάτηρ ἦν Νυκτέως· ταύτη Ζεὺς συνήλθεν. ἡ δὲ ὡς ἔγκυος ἐγένετο, τοῦ πατρὸς ἀπειλοῦντος εἰς Σικυῶνα ἀποδιδράσκει πρὸς Ἐπωπεία καὶ τούτῳ γαμεῖται. Νυκτεὺς δὲ ἀθυμήσας ἑαυτὸν φονεῖ, δούς ἐντολὴν Λύκῳ παρὰ Ἐπωπείως καὶ παρὰ Ἀντιόπης λαβεῖν δίκας. ὁ δὲ στρατευσάμενος Σικυῶνα χειροῦται, καὶ τὸν μὲν Ἐπωπεία κτείνει, τὴν δὲ Ἀντιόπην ἡγάγεν αἰχμάλωτον. ἡ δὲ ἀγομένη δύο γεννᾷ παῖδας ἐν Ἐλευθεραῖς (ἐλευθέρῳ libri) τῆς Βοιωτίας, οὓς ἐκκειμένους εὐρὼν βουκόλος *) ἀναιρέφει, καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζῆθον, τὸν δὲ Ἀμφίονα. Ζῆθος μὲν οὖν ἐπεμελεῖτο βουκορβίων, Ἀμφίων δὲ κιθαρωδίαν ἥσκει δόντος αὐτῷ λύραν Ἑρμοῦ. Ἀντιόπην δὲ ἡκίζετο Λύκος καθείρξας καὶ ἡ τοῦτου γυνὴ Δίρκη· λαθοῦσα δὲ ποτε τῶν δεσμῶν αὐτομάτως λυθέντων ἦκεν ἐπὶ τὴν τῶν παίδων ἔπαυλιν, δεχθῆναι πρὸς αὐτῶν θέλουσα. οἱ δὲ ἀναγνωρισάμενοι τὴν μητέρα τὸν μὲν Λύκον κτείνουσι, τὴν δὲ Δίρκην δῆσαντες ἐκ ταύρου θανοῦσαν ῥίπτουσιν εἰς κρήνην τὴν ἀπ' ἐκείνης καλουμένην Δίρκην. Cf. Schol. Ar. Rhod. 4, 1090 et Cephalion (Fragm. Hist. 3 p. 628 sqq.) ap. Ioh. Malal. p. 45—49. Euripideum drama paulo ante olymp. 93, 3 scenae commissum esse discimus ex Schol. Ar. Ran. 53: διὰ τί δὲ μὴ ἄλλο τι τῶν πρὸ ὀλίγου διδαχθέντων καὶ καλῶν, Ὑψιπύλης Φοινισσῶν Ἀντιόπης; Parachoregemate poetam usum esse testatur Scholiou (cod. Ven. 471) Eur. Hipp. 67: καὶ ἐν τῇ Ἀντιόπῃ δύο χοροὺς εἰσάγει (ἐπεισάγει cod.), τὸν τε Θηβαίων γερόντων διόλου καὶ τὸν μετὰ Δίρκης. Euripidis vestigia legisse Pacuvium coniciunt e Cic. de Fin. 1, 2, 4: quis enim tam inimicus paene nomini Romano est, qui Ennii Medeam aut Antiopam Pacuvii spernat aut reiciat, quod se iisdem Euripidis fabulis delectari dicat? Cf. Cic. de Inv. 1, 50, 94: ut Amphion apud Euripidem, item apud Pacuvium, qui vituperata musica sapientiam laudat.

179

Οἶνός

σύγχορτα ναίω πεδία ταῖς τ' Ἐλευθεραῖς

Schol. A Il. A, 774: χόρτοι δὲ οἱ τριγχοί, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιόπῃ 'σύγχορτα — Ἐλευθεραῖς' (vs. 2). Eadem vitiose scripta

*) Ὀρδίων dicitur a Cephalione Ioh. Mal. p. 47 et 48 (Cedren. p. 41). Nomen loci ubi Zethus et Amphion expositi sint, in Malala corruptum: ἐν τῇ κώμῃ τῇ λεγομένῃ ῥασθέα p. 47, 2. ἐκ τοῦ δέρας θέας χωρίου p. 47, 20.

extant in Etym. Gud. p. 568, 42. cf. Apoll. Lex. Hom. p. 178: αὐλῆς ἐν χόρτῳ — ὡς Εὐριπίδης 'σύγχορτα — Ἐλευθέραις'. Strabo (vel potius interpolator Strabonis) VIII p. 375: ὠνομάζετο δ' Οἰνώνη πάλαι ὁμωνύμως δυσὶ δήμοις τῆς Ἀττικῆς, τῷ τε πρὸς Ἐλευθεραῖς 'Οἰνώνη — Ἐλευθεραῖς', καὶ μιᾷ τῶν ἐκ τῆς τετραπόλεως τῆς περὶ Μαραθῶνα, καθ' ἧς ἡ παροιμία 'Οἰνώνη τὴν χαράδραν'. vs. 1 Οἰνώνη Strab., Οἰνόη Casaub. vs. 2 ναίω] ναλεῖν Strab. τ' Casaubonus, δ' Strab. Etym. Gud., particulam om. Schol. Il. Apollon. Matthiaeus huc rettulit locum Dionis Chrysost. 15, 9: πλήν γε τῆς Οἰνέως τοῦ Πανδίωνος — νόθου παιδός· ὁ γὰρ ἐκείνου νομεύς ὁ ἐν ταῖς Ἐλευθεραῖς καὶ ἡ γυνὴ τοῦ νομέως — εὐρόντες ἐν τῇ ὁδῷ παῖδια οὐκ εἰδότες ὅτου ποτὲ ἦσαν, ἀνελόμενοι ἔτρεφον ὡς αὐτῶν καὶ οὐδὲ ὕστερον ἐκόντες οὐδέποτε ὡμολόγησαν ὅτι ἀλλότριοι ἦσαν. σὺ δὲ ἴσως καὶ τὸν Ζῆθον καὶ τὸν Ἀμφίωνα ἐλοιδορεῖς ἂν κτέ.

180

Ῥσιαί

Harpocr. p. 180, 7: Ῥσιαί, τῆς Βοιωτίας πόλις, ἧς μνημονεύει καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ. Steph. Byz. p. 651, 17: Ῥσία — Ἡσιόδος δ' ἐν Ῥσία τὴν Ἀντιόπην φησὶ γενέσθαι, Εὐριπίδης δ' ἐν Ῥσιαῖς (ἐν ὕσμῃ libri, correxit Valek.).

181

τὸν μὲν κικλήσκει Ζῆθον· ἐξήτησε γὰρ
τόκοισιν εὐμάρειαν ἢ τεκοῦσά νιν.

Etym. M. p. 411, 12: Ζῆθος — ὅτι ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐξήτει εὐμαρῶς τεκεῖν αὐτόν, ὡς φησὶν Εὐριπίδης 'τὸν μὲν — νιν'. ubi κικλήσκει ante Valek. Etym. Gud. p. 230, 57 sive Etym. cod. Sorb.: Ζῆθος· Εὐριπίδης σαφῶς ἐτυμολογεῖ ἐν Ἀντιόπῃ 'ζητῆσαι γὰρ τόκοισιν εὐμάρειαν ἢ τεκοῦσα γυνή'.

182

Etym. M. p. 92, 24: λέγει δὲ Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς ἐτυμολογῶν τὸ Ἀμφίων, ὅτι Ἀμφίων ἐκλήθη παρὰ τὸ παρὰ τὴν ἀμφοδὸν ἡγουν παρὰ τὸ παρὰ (ἀμφὶ ci. Fritzschius) τὴν ὁδὸν γεννηθῆναι. cf. Hyginus fab. 7: *dolor eam (Antiopam) in ipso birio coegit partum edere. quos pastores pro suis educarunt et appellarunt Zethon* ἀπὸ τοῦ ζητεῖν τόπον, *alterum autem Amphionem* ὅτι ἐν διόδῳ ἢ ὅτι ἀμφὶ ὁδὸν αὐτόν ἔτεκεν. Perversam etymologiam ridet Aristophanes Com. 2 p. 1083: Ἀμφοδὸν ἐχρῆν αὐτῷ τεθεῖσθαι τούνομα.

183

λαμπρός θ' ἕκαστος κἀπὶ τοῦτ' ἐπείγεται
νέμων τὸ πλεῖστον ἡμέρας τούτῳ μέρος,
ἴν' αὐτὸς αὐτοῦ τυγχάνει βέλτιστος ὢν.

Plat. Gorg. p. 484 E: συμβαίνει γὰρ τὸ τοῦ Εὐριπίδου· λαμπρός

τ' ἐστὶν ἕκαστος ἐν τούτῳ 'κάπὶ τοῦτ' — ὦν'. ubi Schol. p. 911 a 40: τὰ ἰαμβεῖα ταῦτ' ἐστὶν ἐξ Ἀντιόπης τοῦ δράματος Εὐριπίδου ἐκ τῆς Ζήθου ῥήσεως πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ἀμφίονα. Valckenarius ἐν τούτῳ γε τοι | λαμπρὸς θ' ἕκαστος poetam dixisse coniecit. Aristot. Rhet. 1, 11 p. 1371 b 31: ὥπερ καὶ Εὐριπίδης φησὶ 'κάπὶ τοῦτ' — βέλτιστος ὦν'. Plato Alcib. II p. 146 A: φιλοτιμούμενόν τε καὶ νέμοντα τὸ πλεῖστον τῆς πολιτείας τούτῳ μέρος, 'ἔν' — κράτιστος ὦν' (vs. 3). Plut. Mor. p. 514 A: φίλαντος γὰρ ὦν καὶ φιλόδοξος ὁ τοιοῦτος 'νέμει τὸ πλεῖστον — κράτιστος ὦν' (vs. 2 et 3). Plut. Mor. p. 630 B: οὐ γὰρ πράττων μόνον ἕκαστος οὐδὲ διημερεύων, ὡς Εὐριπίδης φησὶν, ἀλλὰ καὶ διαλεγόμενος, 'ἔν' — κράτιστος ὦν' (vs. 3), ἡδέως διατίθεται. Plut. Mor. p. 43 B: χρὴ καὶ πρὸς τὴν τοῦ λέγοντος ἐμπειρίαν ἢ φυσικὴν δύναμιν ἡρμοσμένον, ἐν οἷς αὐτὸς ἑαυτοῦ κράτιστός ἐστι, ποιεῖσθαι τὰς ἐρωτήσεις. vs. 2 τὸ πλεῖστον ἡμέρας τούτῳ] ἑκάστης ἡμέρας πλεῖστον Aristot. vs. 3 τυγχάνη Plut. Mor. p. 514 A. βέλτιστος Plato Gorg. et Aristot., κράτιστος Plat. Alcib. et Plutarchus.

184

μοῦσάν τιν' ἄτοπον εἰσάγεις, ἀσύμφορον,
ἀργόν, φίλινον, χρημάτων ἀτημελῆ.

Dio Chrys. 73, 10: πολὺ γὰρ ἂν εἴην τοῦ Ζήθου φανυλότερος τοιαῦτα ἐπιτιμῶν, ὡς ἐκεῖνος ἐνουθέτει τὸν ἀδελφόν, οὐκ ἀξιῶν φιλοσοφεῖν αὐτὸν οὐδὲ περὶ μουσικὴν διατρίβειν ἑάσαντα τὴν τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν. ἔφη δὲ αὐτὸν ἄτοπόν τινα καὶ ἀσύμφορον μοῦσαν εἰσάγειν. ὥπερ ἂν τυχὸν εἴποι τις καὶ σὲ τοιαύτην προηρῆσθαι προᾶξιν, οὐκ ἀργόν οὐδὲ φίλινον οὐδαμῶς, χρημάτων μέντοι τῶν αὐτοῦ ἀτημελῆ ἴσως. καὶ νῆ Δία λέγοι ἂν καὶ τόδε τὸ ἔπος 'ἐξ ὧν κενοῖσιν ἐγκατοκήσεις δόμοις' (fr. 188, 6). Sextus Empir. p. 754, 3: λέγοντες τούναντίον αὐτὴν ἀσύμφορον εἶναι καὶ 'ἀργήν, φίλινον, χρημάτων ἀτημελῆ'. vs. 1 restituit Porsonus. ἀσύμφορον Dio Chr., ἀσύμφωνον Sexti libri. vs. 2 ἀργόν Dio Chr., ἀργήν Sextus.

185

. . . ἀμελεῖς ὦν [σε φροντίζειν ἐχρῆν·]
ψυχῆς [ἔχων γὰρ] ὥδε γενναίαν φύσιν
γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορφώματι
. κοῦτ' ἂν ἀσπίδος κύτει
[ὀρθῶς] ὁμιλήσεις οὔτ' ἄλλων ὕπερ 5
νεανικὸν βούλευμα βουλεύσαιό [τι].

Plato Gorg. p. 485 E: κινδυνεύω οὖν πεπονθέναι νῦν ὅπερ ὁ Ζήθος πρὸς τὸν Ἀμφίονα ὁ Εὐριπίδου, οὐπερ ἐμνήσθην. καὶ γὰρ ἐμοὶ τοιαῦτ' ἄττα ἐπέρχεται πρὸς σὲ λέγειν οἷάπερ ἐκεῖνος πρὸς τὸν ἀδελφόν, ὅτι ἀμελεῖς, ὦ Σώκρατες, ὧν δεῖ σε ἐπιμελεῖσθαι, καὶ φύσιν ψυχῆς ὥδε γενναίαν μειρακιώδει τινὶ διαπρέπεις μορφώματι, καὶ οὔτ' ἂν δί-

ἡσθεῖς — τις ἢ'. vs. 5 φίλοις τ' οὐθείς, ἀλλ' ἄφαντος οἴχεται
Sextus Emp. memoriae errore, cf. Eur. Orest. 1557.

188

ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ·

παῦσαι μελωδῶν, πολεμίων δ' εὐμουσίαν
ἄσκει· τοιαῦτ' ἄειδε καὶ δόξεις φρονεῖν,
σκάπτων, ἄρῶν γῆν, ποιμνίοις ἐπιστατῶν,
ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφείς σοφίσματα, 5
ἐξ ὧν κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις.

Plato Gorg. p. 486 C: ἀλλ' ὦγαθέ, ἐμοὶ πείθου· παῦσαι δ' ἐλέγχων, πραγμάτων δ' εὐμουσίαν ἄσκει, καὶ ἄσκει ὑπόθεν δόξεις φρονεῖν, ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφείς εἴτε ληρήματα χρη φάναι εἶναι εἴτε φλυαρίας, 'ἐξ ὧν — δόμοις' (vs. 6), ζηλῶν οὐκ ἐλέγχοντας ἄνδρας τὰ μικρὰ ταῦτα, ἀλλ' οἷς ἔστι καὶ βίος καὶ δόξα καὶ ἄλλα πολλὰ ἀγαθὰ. quo de loco Olympiodorus in *Archiv f. Philol. u. Paed.* vol. 14 p. 285: ἐκείνος (Zethus) δὲ εἶπε τῷ Ἀμφίονι (ἀμφίῳ ὅτι cod.) πολέμων δὲ εὐμουσίαν ἄσκει, οὗτος δὲ φησὶ πραγμάτων. Stob. Flor. 56, 13: Εὐριπίδου Ἀντιόπης. 'τοιαῦτ' — σοφίσματα' (vs. 3—5). Dio Chrys. 73, 10: καὶ νῆ Δία λέγοι ἂν καὶ τόδε τὸ ἔπος 'ἐξ ὧν — δόμοις' (vs. 6). Euripidea verba ex his locis feliciter quam alii eruit Valekenarius Diatr. p. 86. vs. 2 traditum παῦσαι δ' ἐλέγχων in παῦσαι δ' αἰδῶν mutavit Grotius, equidem παῦσαι μελωδῶν praetuli, cf. Ar. Av. 1382: παῦσαι μελωδῶν, ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι. Com. anon. 4 p. 659: παῦσαι μελωδῶν, ἀλλὰ πεζῇ μοι φράσον. deinceps πολέμων Olymp., πολεμίων Valek. vs. 4 ποιμνίων Stob., ποιμνίοις Valek.

189

ἐκ παντὸς ἂν τις πράγματος δισσῶν λόγων
ἀγῶνα θεῖτ' ἂν, εἰ λέγειν εἴη σοφός.

Stob. Flor. 82, 2: Εὐριπίδου Ἀντιόπη. 'ἐκ — σοφός'. Eosdem versus s. fab. n. habet Ath. XV p. 677 B (Eust. II. p. 1192, 48). Verba videntur Amphionis, sicut fr. 190—201. Zethi et Amphionis controversiam praeter Ciceronem (vide p. 327) respicit Aristides loco obscuro vol. 2 p. 133 sq.: ἵν' ὡς ἀληθῶς καὶ τὴν τοῦ Ἀμφίονος ῥῆσιν ἀνταποδῶ καὶ τὸν Ζῆθον ἀναμνησθῶμεν εἰπεῖν, εἰ μὴ κατὰ τὸν Εὐριπίδην εἰς ἀμφοτέρους ποιήσει τοὺς λόγους, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς ἐκείνους διελώμεθα.

190

λύρα βοῶν . . ῥύσι' ἐξερρύσατο

Anecd. Boiss. vol. 4 p. 459: λύρα τοίνυν προσηγορεύθη διὰ τὸ λύτρον ὑπὸ Ἑρμοῦ δεδοσθαι τῆς κλοπῆς τῶν βοῶν τοῦ Ἀπόλλωνος, καθάπερ φησὶν Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ 'λύρα βοῶν ῥύσα ἐξερρύσατο'.

λύρα et ῥύσια ci. Boiss., λύρα βοῶν νιν ῥύσι' ἐξεργύσατο Vnger Theb. Parad. p. 33.

191

. . κρείσσον ὄλβου κτήμα

Philostr. V. Soph. 2, 27 p. 270, 11: μελέτης δὲ ὁ Ἰππόδρομος οὔτε ἐν ἀγρῷ διαιτῶμενος ἡμέλει οὔτε ὁδοιπορῶν οὔτε ἐν Θετταλίᾳ, ἀλλὰ καὶ 'κρείττον (κρείττιον vel κρείττω pl.) ὄλβου κτήμα' ἐκάλει αὐτὴν ἐκ τῶν Εὐριπίδου τε ὕμνων (ὕμνων vulgo) καὶ Ἀμφίονος. ubi verba Εὐριπίδου τε καὶ Ἀμφίονος quomodo intellegenda sint docet locus Philostrati a Kaysero allatus, V. Apoll. p. 131, 24: τὰ Τειρεσίου τε καὶ Συφοκλέους ἐαντῷ ἐπιθεσπίσας.

192

χρόνος θεῶν τε πνεῦμ' ἔρως θ' ὕμνωδίας

Julianus Suidae v. Ἀμφίων: τρία δὲ ἅμα ταῦτα συνελθόντα ἤρκεσεν ἀποφῆναι τὸν Ἀμφίονα τῆς παλαιᾶς μουσικῆς εὐρετήν· χρόνος, θεοῦ πνεῦμα, ἔρως ὕμνωδίας. Euripideum versum agnovit Küster. θεῶν pro θεοῦ praebet Philostr. V. Apoll. 7, 34 p. 146, 27: τίς ὁ ἀπολογησόμενος ἔσται; 'χρόνος' ἔφη 'καὶ θεῶν πνεῦμα καὶ σοφίας ἔρως, ἢ ξύνειμι'.

193

ὅστις δὲ πράσσει πολλὰ μὴ πράσσειν παρόν,
μῶρος, παρόν ξὴν ἠδέως ἀπράγμονα.

Stob. Flor. 58, 1: Εὐριπίδου Ἀντιόπη. 'ὅστις — ἀπράγμονα'. vs. 1 παρόν] χρεῶν scripserim. vs. 2 μωρός libri.

194

ὁ δ' ἥσυχος φίλοισί τ' ἀσφαλῆς φίλος
πόλει τ' ἄριστος. μὴ τὰ κινδυνεύματα
αἰνεῖτ'· ἐγὼ γὰρ οὔτε ναυτίλον φιλῶ
τολμῶντα λίαν οὔτε προστάτην χθονός.

Stob. Flor. 48, 3: Εὐριπίδου Ἀντιόπης. 'ὁ δ' — χθονός'. vs. 1 φίλοισιν ἀσφαλῆς M.

195

ἅπαντα τίκτει χθὼν πάλιν τε λαμβάνει.

Orion Flor. 2, 1 p. 44, 14: ἐξ Ἀντιόπης Εὐριπίδου. 'ἅπαντα — λαμβάνει'. cf. Men. monost. 89: γῇ πάντα τίκτει καὶ πάλιν κομίζεται. 539: χθὼν πάντα κομίζει καὶ πάλιν κομίζεται. 668: ἡ δοῦσα πάντα καὶ κομίζεται φύσις.

196 .

τοιόσδε θνητῶν τῶν ταλαιπώρων βίος:
οὔτ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν οὔτε δυστυχεῖ,

εὐδαιμονεῖ· δὲ καὶ οὐκ εὐδαιμονεῖ.
 τί δῆτ' ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες
 οὐ ζῶμεν ὥς ἡδίστα μὴ λυπούμενοι; 5

Stob. Flor. 105, 11: *Εὐριπίδου ἐξ Ἀντιόπης*. 'τοιόσδε — λυπούμενοι;' vs. 2 οὐδ' εὐτυχεῖ libri, οὗτ' εὐτυχεῖ Matth. *πάμπαν*] *παράπαν* B. vs. 3 εὐδαιμονεῖ τε libri, εὐδαιμονεῖ δὲ tacite Wagner. vs. 4 et 5 om. fabulae nom. aſsert Clemens Alex. Strom. VI p. 744, ubi vs. 4 τί δήποτ' ὄλβῳ legitur.

197

βροτοῖσιν εὐκρας οὐ γένοιτ' ἂν ἡδέως

Phot. Lex. p. 34, 15: εὐκρας· εὐκρατος. *Εὐριπίδης* 'βροτοῖσιν — ἡδέως' ἐν Ἀντιόπῃ. Schol. Plat. p. 957 b 43: εὐκράς εὐκρατος ἢ εὐκέφαλος, ὥς *Εὐριπίδης* Ἀντιόπῃ. ubi verba ἢ εὐκέφαλος inepta sunt. Anecd. Oxon. vol. 4 p. 335, 1: τὸ μέντοι εὐκρας παρ' *Εὐριπίδῃ* ἀνεγνώσθη. ἡδέως] malim ἡδονή cum Lobeckio.

198

εἰ δ' εὐτυχῶν τις καὶ βίον κεκτημένος
 μηδὲν δόμοισι τῶν καλῶν πειράσεται,
 ἐγὼ μὲν οὐποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ,
 φύλακα δὲ μᾶλλον χρημάτων εὐδαίμονα.

Stob. Flor. 16, 4: *Εὐριπίδου Ἀντιόπης*. 'εἰ δ' — εὐδαίμονα'. vs. 2 μηδὲν δόμοισι] μηδὲν δ' ὅμως τι Floril. Vatic. MS. in Maii Script. vet. nov. coll. vol. 2 p. XXVII, ubi coaluit hic locus cum Philemonis fragmento (v. Meinekii Com. 4 p. 49). vs. 3 αὐτὸν οὐποτ' Stobaei cod. M.

199

τὸ δ' ἀσθενές μου καὶ τὸ θῆλυ σώματος
 κακῶς ἐμέμφθης· εἰ γὰρ εὐ φρονεῖν ἔχω,
 κρεῖσσον τόδ' ἐστὶ καρτεροῦ βραχίονος.

Stob. Flor. 3, 12: *Εὐριπίδου Ἀντιόπῃ*. 'τὸ δ' — βραχίονος'. vs. 2 ἐμέμφης A. καὶ γὰρ εἰ] εἰ γὰρ εὐ AM. φρονεῖν] φρενῶν malim, ut coniecit Valek. Diatr. p. 78.

200

καὶ μὴν ὅσοι μὲν σαρκὸς εἰς εὐεξίαν
 ἀσκοῦσι βίωτον, ἣν σφαλῶσι χρημάτων,
 κακοὶ πολίται· δεῖ γὰρ ἄνδρ' εἰθισμένον
 ἀκόλαστον ἦθος γαστροῦ ἐν ταῦτάῳ μένειν.

Stob. Flor. 6, 22: *Εὐριπίδου Ἀντιόπῃ*. 'καὶ μὴν — μένειν'. vs. 2 βίωτον ἣν M. Extrema verba graviter affecta sunt.

201

ἐγὼ μὲν οὖν ᾄδοιμι καὶ λέγοιμί τι
σοφόν, ταρασσών μηδὲν ὦν πόλις νοσεῖ.

Stob. Flor. 3, 27: *Εὐριπίδου Ἀντιόπη*. 'ἐγὼ μὲν — νοσεῖ'. vs. 1 οὖν om. A. ᾄδοιμι] εἶδοιμι B. vs. 2 νοσεῖ] νοεῖ Badham.

202

ἔνδον δὲ θαλάμοις βουκόλον
κομῶντα κισσῶ στῦλον εὐίου θεοῦ.

Clemens Alex. Strom. I p. 418: λέγεται δὲ καὶ ἐν χρησμῶ τινι 'στῦλος Θηβαίοισι Διώνυσος πολυγηθής', ἐκ τῆς παρ' Ἑβραίοις ἱστορίας. ἀλλὰ καὶ *Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ* φησὶν 'ἔνδον — θεοῦ'. vs. 1 ἔνδον] εἶδον Bothius. post βουκόλον lacunam indicavi. vs. 2 κομῶντα] κοσμοῦντα Tournius.

203

πόλλ' ἔστιν ἀνθρώποισιν, ὧ ξένοι, κακά.

Stob. Flor. 98, 36: *Εὐριπίδου Ἀντιόπης*. 'πόλλ' — κακά'.

204

φρονῶ δ' ἅ πάσχω, καὶ τόδ' οὐ σμικρὸν κακόν·
τὸ μὴ εἰδέναι γὰρ ἡδονὴν ἔχει τινὰ
νοσοῦντα, κέρδος δ' ἐν κακοῖς ἀγνωσία.

Stob. Flor. 99, 12: *Εὐριπίδου Ἀντιόπης*. 'φρονῶ — ἀγνωσία'. vs. 1 habet Erotianus Gloss. Hippocr. p. 210: κατεφρόνεις· κατενόει. φρονεῖν γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὸ νοεῖν, ὡς καὶ *Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ* 'φρονῶ — κακόν'. ἅ Stob., ὃ Erot. σμικρὸν Stob., μικρὸν Erot.

205

ὧ παῖ, γένοιντ' ἂν εὖ λελεγμένοι λόγοι
ψευδεῖς, ἐπῶν δὲ κάλλεσιν νικῶεν ἂν
τᾶληθές· ἀλλ' οὐ τοῦτο τὰκριβέστατον,
ἀλλ' ἡ φύσις καὶ τοῦρθόν· ὅς δ' εὐγλωσσία
νικᾷ, σοφὸς μὲν, ἀλλ' ἐγὼ τὰ πράγματα · 5
κρείσσω νομίζω τῶν λόγων αἰεὶ ποτε.

Clemens Alex. Strom. I p. 340 sq.: ἐγὼ γοῦν καὶ πάνυ ἀποδέχομαι τὴν τραγωδίαν λέγουσαν 'ὧ παῖ — αἰεὶ ποτε'. Iohannes Dam. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 697, 5 *Εὐριπίδου Ἀντιόπης*. 'ὅς δ' εὐγλωσσία — αἰεὶ ποτε' (vs. 4—6). vs. 1 λεγόμενοι οἱ libri, λελεγμένοι Marklandus. vs. 4 sq. εὐγλωσσία νικᾷ] εὐγλωσσίαν εἰ καὶ Clemens. vs. 5 ἀλλὰ γὰρ Ioh. Dam., ἀλλά γε Clem., ἀλλ' ἐγὼ Sylburg. vs. 6 κρείσσω] κρεῖσσον Ioh. Dam.

206

κύουσα τίκτω ἡνίκ' ἡγόμην πάλιν

Ammonius Valck. p. 86: κύειν μὲν τὸ ἔγκυον εἶναι, τίκειν δὲ τὸ ἀπαλλάττεσθαι τοῦ κύειν. Εὐριπίδης ἐναντίον ἢ (ἐν Ἀντιόπῃ Valck.) 'κύουσα τίκτω' εἶπεν 'ἡνίκ' ἡγόμην πάλιν'. ubi τίκτω θ' et πάλαι ci. Valck. Eustathius Od. p. 1799, 54: καὶ φέρεται εἰς τοῦτο χοῆσις ἐξ Ἀντιόπης τὸ 'κύουσα τίκτον'.

207

εἰ δ' ἡμελήθην ἐκ θεῶν καὶ παῖδ' ἐμῷ,
ἔχει λόγον καὶ τοῦτο· τῶν πολλῶν βροτῶν
δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ' εὐτυχεῖς.

Stob. Flor. 98, 38: Εὐριπίδου Ἀντιόπης. 'ἔχει λόγον — εὐτυχεῖς' (vs. 2 et 3). Initium s. p. et fab. n. servavit Marcus Antoninus 7, 41 et 14, 6: 'εἰ δ' — καὶ τοῦτο'. vs. 3 extat in Men. mon. 125. eundem respicit Hierocles Gaisf. p. 69: αὐτομάτως συμπίπτει τὸν μὲν εὐτυχῇ εἶναι, ὡς φασί, τὸν δὲ δυστυχῇ.

208

οὐ σωφρονίζειν ἔμαθον· αἰδεῖσθαι δὲ χρή,
γύναι, τὸ λίσσασθαι καὶ φυλάσσεσθαι φθόρον.

Stob. Flor. 74, 18: Εὐριπίδου Ἀντιόπης. 'οὐ — φθόρον'.

209

οὐδὲ γὰρ λάθρα δοκῶ
φωτὸς κακούργου σχήματ' ἐκμιμούμενον
σοὶ Ζῆν' ἐς εὐνὴν ὥσπερ ἄνθρωπον μολεῖν.

Clemens Alex. Strom. V p. 715 sq. (quem locum repetit Euseb. Pr. E. p. 679 D): οὐκ οὐν ἔτι κατὰ τὴν πολλῶν δόξαν περὶ τοῦ θεοῦ (θείου Euseb.) ὑποληπτέον. 'οὐδὲ γὰρ — μολεῖν', Ἀμφίων λέγει τῇ Ἀντιόπῃ. Euripidis locum esse ci. Sylburgius. vs. 3 τήνδ' libri, Ζῆν' Valck.

210

φεῦ φεῦ, βροτείων πημάτων ὅσαι τύχαι
ὅσαι τε μορφαί· τέρμα δ' οὐκ εἴποι τις ἄν.

Stob. Flor. 98, 34: Εὐριπίδου Ἀντιόπης. 'φεῦ φεῦ — τις ἄν'. Eosdem versus s. p. et fab. n. affert Clemens Alex. Strom. III p. 521. vs. 1 βροτείων Clem., βρότεια (βρότριοι B) Stob. vs. 2 ὅσαι τε] ὅσαι δὲ Clem.

211

εἰ νοῦς ἐνεστίν· εἰ δὲ μή, τί δεῖ καλῆς
γυναικός, εἰ μὴ τὰς φρένας χρηστὰς ἔχοι;

Stob. Flor. 72, 8: *Εὐριπίδου Ἀντιόπη*. 'εἰ νοῦς — ἔχοι;' vs. 2 scribendum suspicor ἢ μὴ — ἔχη;

212

κόρος δὲ πάντων· καὶ γὰρ ἐκ καλλιόνων
λέκτροις ἐπ' αἰσχροῖς εἶδον ἐκπεπληγμένους,
δαιτὸς δὲ πληρωθεῖς τις ἄσμενος πάλιν
φαύλη διαίτη προσβαλὼν ἦσθη στόμα.

Stob. Flor. 63, 2: *Εὐριπίδου Ἀντιόπη*. 'κόρος — στόμα'. vs. 2 ἐν libri, ἐπ' Pflugkins. vs. 3 πληρωθεῖς τις] πληρωθείσης M. vs. 4 ἦση Stobaei codex A, οἷσι B, ἦσθη Athenaeus X p. 421 F: ὁ δ' *Εὐριπίδης* φησὶ 'φαύλη — στόμα'.

213

κῆδος καθ' αὐτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεῶν.

Stob. Flor. 70, 3: *Εὐριπίδου Ἀντιόπη*. 'κῆδος — χρεῶν'. In lemmate fortasse *Ἀντιγόνη* scribendum.

214

πᾶσι δ' ἀγγέλλω βροτοῖς
ἔσθλων ἀπ' ἀνδρῶν εὐγενῇ σπείρειν τέκνα.

Stob. Flor. 70, 10: *Εὐριπίδου ἐν Ἀντιόπῃ*. 'πᾶσι — τέκνα'. ubi quae continuo accedunt, οὐ γὰρ ποτ' ἂν πράξειαν ἐς τέλος κακῶς (cf. Eur. Andr. 1283), cum hoc loco non cohaerent. vs. 2 ἀνδρῶν vitiosum, ἀρχῶν ei. Meinekios, mihi ἀμφοῖν scribendum videtur, cf. Eur. fr. 524, 3 et Theodect. fr. 3, 1.

215

οὐ χρή ποτ' ἄνδρα δοῦλον ὄντ' ἐλευθέρας
γνώμας διώκειν οὐδ' ἐς ἀργίαν βλέπειν.

Stob. Flor. 62, 4: *Εὐριπίδου Ἀντιόπη* (sic MVind., *Εὐρ. Ἀντιγόνη* A). 'οὐ χρή — βλέπειν'.

216

. . τὸ δοῦλον οὐχ ὁρᾷς ὅσον κακόν;

Stob. Flor. 62, 12: *Εὐριπίδου Ἀντιόπη*. 'τὸ — κακόν;'

217

φεῦ φεῦ, τὸ δοῦλον ὡς ἀπανταχῇ γένος
πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὥρισεν θεός.

Stob. Flor. 62, 41: *Εὐριπίδου Ἀντιόπης*. 'φεῦ φεῦ — θεός'.

218

κόσμος δὲ σιγῆς στέφανος ἀνδρὸς οὐ κακοῦ·
τὸ δ' ἐκλαλοῦν τοῦθ' ἡδονῆς μὲν ἄπτεται,
κακὸν δ' ὁμίλημ', ἀσθενὲς δὲ καὶ πόλει.

Stob. Flor. 36, 10: *Εὐριπίδου Ἀντιόπης*. 'κόσμος — πόλει'. vs. 2 οὐθ' libri, τοῦθ' Porson.

219

τρεις εἰσὶν ἀρεταί, τὰς χρεῶν σ' ἀσκεῖν, τέκνον,
θεοὺς τε τιμᾶν τοὺς τε θρέψαντας γονεῖς
νόμους τε κοινούς Ἑλλάδος· καὶ ταῦτα δρῶν
κάλλιστον ἔξεις στέφανον εὐκλείας αἰεί.

Stob. Flor. 1, 8: *Εὐριπίδου Ἀντιόπη* (sic ed. Trinc., *Εὐριπίδης* Ἡρακλείδης AM). 'τρεις — αἰεί'. vs. 1 τὰς χρή σ' A, τὰς χρήσεις M, ἃς χρή σ' al., τὰς χρεῶν σ' Dindorf.

220

γνώμαις γὰρ ἀνδρὸς εὐ μὲν οἰκοῦνται πόλεις,
εὐ δ' οἶκος, εἷς τ' αὖ πόλεμον ἰσχύει μέγα·
σοφὸν γὰρ ἐν βούλευμα τὰς πολλὰς χεῖρας
νικᾷ, σὺν ὄχλῳ δ' ἀμαθία πλείστον κακόν.

Stob. Flor. 54, 5: *Εὐριπίδου Ἀντιόπη*. 'γνώμη — κακόν'. vs. 1—4 om. fab. nom. afferunt Plutarchus V. Hom. c. 156 vol. 5 p. 1196 et Orion Flor. Eurip. 17 p. 57, 8. initium loci respicit Diogenes cynicus ap. Diog. L. 6, 104: γνώμαις γὰρ ἀνδρῶν εὐ μὲν οἰκοῦνται πόλεις, εὐ δ' οἶκος, οὐ ψαλμοῖσι καὶ τερετίσμασιν. item Epictetus (fr. 82) in Stob. Flor. 46, 82: γνώμαις γὰρ ἀνδρῶν εὐ οἰκοῦνται πόλεις, ἀλλ' οὐ λίθοις καὶ ξύλοις. Clemens Alex. Strom. II p. 483 sq.: βουλαῖς γὰρ ἀνδρῶν ὁσίων εὐ μὲν οἰκοῦνται πόλεις, εὐ δ' οἶκος. vs. 3 et 4 om. fab. n. afferunt Schol. Il. B, 372, eosdem s. poetae et fab. n. Galenus vol. 1 p. 35 (vol. 1 p. 5 ed. Bas., vol. 2 p. 14 Chart.) et Sextus Empir. p. 663, 8. verba σοφὸν — νικᾷ sine fab. nom. apponunt Polybius 1, 35, 4 Eust. Il. p. 240, 42 Nicephorus Bryennius 4, 28 p. 156, 1. cf. Nicolaus Rhett. vol. 1 p. 278, eadem verba s. p. et fab. n. Plutarchus Mor. p. 790 A Themistius p. 207 D Doxopater Rhett. vol. 2 p. 303, 25. cf. Themist. Orat. XV p. 191 A: καὶ οὐχ οὕτω σοφὸν βούλευμα ἐν τὰς πολλὰς χεῖρας νικᾷ ὡς εὐσέβεια καὶ φιλανθρωπία. Themist. Orat. XXXIV p. 56: ἐπαινῶ τὸν Εὐριπίδην τὴν ἀγαθὴν βουλὴν τῶν πολλῶν χειρῶν προτιμῶντα. Constant. Manass. fragm. 9, 75 p. 403 ed. Boiss.: σύνεσις ἰσχύος ὑπερτέρα καὶ κρεῖττον βούλευμα σοφὸν μυρίων βραχιόνων. Meinekius addit Ioh. Cinnam. 2, 6 p. 45, 11: πολλάκις ἐν βούλευμα συνετὸν ὑπὲρ μυριοπληθεῖς ὤνησε χεῖρας. vs. 1 γνώμαις] γνώμη Stob., βουλαῖς Clem. ἀνδρὸς Stob. Plut., ἀνδρῶν Or. Diog. Epict. Clem. vs. 2 εἷς δ' Plut., εἷς τ' Stob. Or. vs. 3 ἐν βούλευμα] εὐβούλευμα plerique, sicut mox χεῖρας. vs. 4 ὄχλῳ] ὄπλοις Galen., ὄλβῳ probabiliter ci. Bergk. πλείστον] πλέον Stob., χεῖρον ἢ Galen.

221

πολλοὶ δὲ θνητῶν τοῦτο πάσχουσιν κακόν·
γνώμη φρονοῦντες οὐ θέλουσ' ὑπηρετεῖν
ψυχῇ τὰ πολλὰ πρὸς φίλων νικώμενοι.

Stob. Flor. 30, 9: Εὐριπίδου Ἀντιόπης. 'πολλοὶ — νικώμενοι'.
vs. 2 φρονοῦντος B.

222

εἰ δέ που τύχοι
πέριξ ἐλίξας . . . εἶλχ' ὁμοῦ λαβὼν
γυναῖκα πέτραν δρυὶν μεταλλάσσω ἀεί.

Longinus de Subl. c. 40, 4: ἐπὶ δὲ τῆς συρομένης ὑπὸ τοῦ ταύρου Δίρκης (sc. φησὶν Εὐριπίδης) 'εἰ δέ — ἀεί'. vs. 2 πέριξ ἐλίξας ταῦρος εἶλχ' ὁμοῦ ci. Valck., πέριξ ἐλίξας εἶλκε πάνθ' ὁμοῦ Bergk. alii suspicantur scripsisse poetam εἰ δέ που | τύχοι πέριξ ἐλίξας corrupta -ας syllaba, cf. Observ. crit. p. 40. vs. 3 γυναικὶ ci. Vnger.

223

τῇν τοι Δίρκην λέγουσι παῖδ' εἶναι χρόνου,
δείκνυσι δ' ἡμῶν ὅστις ἐστὶ μὴ κακός.

Stob. Ecl. 1, 3, 33 p. 122: Εὐριπίδου Ἀντιόπης. 'τῇν — κακός'. cum vs. 1 cf. Eur. fr. 150, 1. vs. 2 ἐστὶ] ἔστ' ἢ ci. Porsonus.

224

δίκα τοι δίκα χρόνιος· ἀλλ' ὅμως ὑποπεσοῦσ'
ἔλαθεν, ὅταν ἔχη τιν' ἀσεβῆ βροτῶν.

Stob. Ecl. 1, 3, 25 p. 118: Εὐριπίδου (Αἰσχύλου Λ) Ἀντιόπης. 'δίκα τοι — βροτῶν'. vs. 1 δίκα τοι] νικᾷ τοι V. vs. 2 ἔχη] ἔλη Fixius.

225

Ζῆθον μὲν ἐλθεῖν ἄγνόν ἐς Θήβης πέδον
οἰκεῖν κελεύω, τὸν δὲ μουσικώτατον
κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾶν Ἀμφίονα.

Eubulus (Com. 3 p. 208) in Ath. II p. 47 B: Ζῆθον μὲν ἐλθεῖν ἄγνόν ἐς Θήβης πέδον οἰκεῖν κελεύει· καὶ γὰρ ἀξιωτέρους πωλοῦσιν, ὥς ἔοικε, τοὺς ἄρτους ἐκεῖ· σὺ δ' ὀξύνπεινος· τὸν δὲ μουσικώτατον κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾶν Ἀμφίονα, οὐ ῥᾶστ' ἀεὶ πεινῶσι Κεκροπιδῶν κόροι κάπτοντες αὔρας, ἐλπίδας σιτούμενοι. Dubitari non potest quin verba supra exhibita tragici sint poetae, nec video unde petita esse possint nisi ex Euripidis Antiopa. vs. 1 ἐλθύνθ' probabiliter Iacobsius, ἐνθένδ' vel ἐνθεν Meinek. vs. 2 κελεύω scripsi cum Iacobsius.

226

Probus in Vergil. Ecl. 6, 31 p. 21, 6: sunt qui binis principiis

mundum discriminant. nam Xenophanes Colophonius terram et aquam prodidit: — consentit in numero Euripides, sed speciem discriminat. terram enim et aerem inducit principia rerum esse in Antiopa..... Verba Euripidea exciderunt, significari versus notissimos ὁρᾷς τὸν ὑποῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα κτέ. (fr. 935) probabiliter ei. Schneidewinus, quae suspicio eo commendatur quod ipse Probus p. 11, 8 hos versus affert.

227

νόσον ἔχειν

Anecd. Bekk. p. 109, 17: νόσον ἔχειν· ἀντὶ τοῦ φαῦλον ἦθος ἔχειν. Εὐριπίδης Ἀντιόπη. Eadem Phot. Lex. p. 303, 4 et Suid. v. νόσον ἔχειν.

228

εὐθυδήμονα

Hesych. I p. 1505: εὐθυδήμονα· ἀπλοῦν δημότην. Εὐριπίδης Ἀντιόπη (ἀντιώπη cod.).

APXEAΛOΣ

Agatharchides in Phot. Bibl. p. 444 b 29: οὐδ' Εὐριπίδου κατηγορῶ τῷ μὲν Ἀρχελάῳ περιτεθεικότος τὰς Τημένου πράξεις, τὸν δὲ Τειρεσίαν βεβιωκότα παρεισάγοντος πέντε γενεῶν πλέον. De argumento cf. Hyginus fab. 219: *Archelaus Temeni filius exsul a fratribus eiectus in Macedoniam ad regem Cisseum venit. qui cum a finitimis oppugnaretur, Archelao regnum et filiam in coniugium dare pollicetur, si se ab hoste tutatus esset. Archelaus — hostes uno praelio fugavit et ab rege pollicita petit. ille ab amicis dissuasus fidem fraudavit eumque per dolum interficere voluit, itaque foveam iussit fieri et multos carbones eo ingeri et incendi et super virgulta tenuia poni, quo cum Archelaus venisset, ut decideret. hoc regis servus Archelao patefecit. qui re cognita dicit se cum rege colloqui velle secreto. arbitris semotis Archelaus regem abreptum in foveam coniecit atque ita eum perdidit. inde profugit ex responso Apollinis in Macedoniam capra duce oppidumque ex nomine caprae Aegae constituit. In Archelai Macedonum regis honorem hoc drama compositum fuisse et Barnesius coniecit et ante Barnesium auctor vitae Euripideae ab Elmsleio editae (Westerm. Biogr. p. 134, 21): ἐκεῖθεν δ' εἰς Μακεδονίαν περὶ Ἀρχέλαον γεγονώς διέτριψε*) καὶ χαριζόμενος αὐτῷ δράμα ὁμωνύμως ἔγραψε. Contra Diomedes p. 486, 1 P.: *tristitia namque tragoediae proprium, ideoque Euripides petente Archelao rege ut de se tragoediam scriberet abnuil ac precatus est ne accideret Archelao aliquid tragoediae proprium, ostendens nihil aliud esse tragoediam quam miseriarum comprehensionem.* Obiter huius dramatis meminit*

*) De Euripide dicta videntur quae Philodemus habet de vitiis libro X p. 20 ed. Saupp.: διὸ καὶ φασὶν ἄχθόμενον αὐτὸν ἐπὶ τῷ σχεδὸν πάντας ἐπιχαίρειν πρὸς Ἀρχέλαον ἀπελθεῖν.

Libanius Declam. vol. 4 p. 313, respicere videtur Dio Chrysost. 4, 71: ἢ οὐκ αἰπόλος ἦν ὁ Ἀρχέλαος, οὐδὲ ἦλθεν εἰς Μακεδονίαν αἶγας ἐλαύνων; Duplicem fuisse dramatis recensioem e fr. 229 collegit Valckenarius Diatr. p. 162, cf. Fritzsche in Ar. Ran. p. 366 sq.

229

Αἴγυπτος, ὥς ὁ πλείστος ἔσπαρται λόγος
ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
Ἄργος κατασχών

Aristoph. Ran. 1206 Euripideos prologos ridens: 'Αἴγυπτος — κατασχών'. ubi Scholia: Ἀρχελάου αὕτη ἐστὶν ἡ ἀρχή, ὥς τινές, ψευδῶς· οὐ γὰρ φέρεται νῦν Εὐριπίδου λόγος οὐδεὶς τοιοῦτος· οὐ γὰρ ἔστι, φησὶν Ἀρίσταρχος, τοῦ Ἀρχελάου, εἰ μὴ αὐτὸς μετέθηκεν ὕστερον, ὁ δὲ Ἀριστοφάνης τὸ ἐξ ἀρχῆς κείμενον εἶπε. Qui locus docet versus supra scriptos neque in Archelao neque in alia fabula ab Aristarcho inventos fuisse; aut igitur diversi extiterunt eiusdem dramatis prologi aut errarunt qui Archelai initium proferri ab Aristophane dicerent.

230

Δαναὸς ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατὴρ
Νείλου λιπὼν κάλλιστον ἐκ γαίας ὕδωρ,
ὅς ἐκ μελαμβρότοιο πληροῦται ῥοᾶς·
Αἰθιοπίδος γῆς, ἥνικ' ἄν τακῇ χιῶν
τέθριππ' ἔχοντος ἡλίου κατὰ χθόνα, 5
ἐλθὼν ἐς Ἄργος ὤκισ' Ἰνάχου πόλιν·
Πελασγιώτας δ' ὠνομασμένους τὸ πρὶν
Δαναοὺς καλεῖσθαι νόμον ἔθνη' ἄν' Ἑλλάδα.

Tiberius περὶ σχημάτων Rhett. vol. 8 p. 577: καὶ Εὐριπίδης 'Δαναὸς — πόλιν' (vs. 1—6). Strab. V p. 221: καὶ Εὐριπίδης δ' ἐν Ἀρχελάῳ φησὶν ὅτι 'Δαναὸς — πατὴρ ἐλθὼν ἐς Ἄργος — ἄν' Ἑλλάδα' (vs. 1 et 6—8). Versum 1 dramatis Euripidei initium esse dicit auctor vit. X oratorum (Plut. Mor.) p. 837 E (cf. Vita Isocr. in Westerm. Biogr. p. 258, 48), eundem sine poetae et fab. nomine affert Plut. Mor. p. 497 B. Anonymus de Nilo in Athenaei edit. Dind. p. 164 sq.: Ἀναξαγόρας δὲ ὁ φυσικὸς φησὶν ἀπὸ χιόνος τηκομένης τὴν ἀναπλήρωσιν γίνεσθαι τοῦ Νείλου· ὡσαύτως δὲ καὶ Εὐριπίδης καὶ ἕτεροί τινες τῶν τραγωδιοποιῶν. — Εὐριπίδης δὲ καὶ τὸν τόπον ἀφορίζει λέγων οὕτως [ἐν δράματι Ἀρχελάῳ Δαναὸς ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατὴρ] 'Νείλου — κατὰ χθόνα' (vs. 2—5), ubi verba ἐν δράματι — πατὴρ Stephanus addidit, om. codex. Diod. Sic. 1, 38: Ἀναξαγόρας δ' ὁ φυσικὸς ἀπεφήνατο τῆς ἀναβάσεως αἰτίαν εἶναι τὴν τηκομένην χιόνα κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν, ὃ καὶ ὁ ποιητὴς Εὐριπίδης μαθητὴς ὢν ἠκολούθηκε· λέγει γοῦν 'Νείλου — χιῶν' (vs.

2—4). Steph. Byz. v. *Αἰθίοψ* p. 47, 14: καὶ *Αἰθιοπὶς* ὁ αὐτὸς (Eur.) ἐν *Ἀρχελάῳ* *Ἀἰθιοπίδος* — *χιών* (vs. 4). Strab. VIII p. 371: *Δαναὸς* — κατ' *Εὐριπίδην* *Πελασγιώτας* ὦν. — *Ἑλλάδα* (vs. 7 et 8). Initium respicit Seneca Natur. Quaest. IV, 2, 16 (cf. Ioh. Lydus de mens. 4, 68 p. 96, 19): *Anaxagoras ait ex Aethiopiae iugis solutas nives ad Nilum usque decurrere* — hoc Aeschylus Sophocles Euripides tradunt. vs. 2 ἐκ γαίας] ἐκ γαίης Diodori Sic. codices quidam, εὐκταίης Tiber., fortasse ἥς γαίας leg. vs. 3 ῥοὰς] θέρει anon. de Nilo. vs. 4 ἡνίκ' ἄν] τὴν ἡνίκ' ἄν anon., ἡνίκα Steph. Byz. mox τακείη Tiber. vs. 5 τεθριππεύοντος libri, τέθριππ' ἔχοντος Doederlein. κατὰ χθόνα anon., κατ' αἰθέρα Tiber. vs. 6 ἐς Strab., κατ' Tiber. mox ὥκησεν Strab. et Tiber.

231

βασιλεῦ χώρας τῆς πολυβώλου
Κισσεῦ, πεδῖον πυρὶ μαρμαίρει

Dionys. de C. V. 25 vol. 5 p. 203 (p. 394 Schaeff.): *περὶ τοῦ τὴν Χερρόνησον ἔχειν — ὅμοιον τῷ παρ' Εὐριπίδῃ ὡ βασιλεῦ — μαρμαίρει*. vs. 1 ὡ delevit Valck. πολυβώλου codex Colb., πολυβόλου al. Locum huc rettulit Musgravius.

232

οὐ γὰρ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν
δυνάμεσθ'· ἔτι γὰρ θάλλει πενία
κακὸν ἐχθιστον, φεύγει δ' ὄλβος.

Stob. Flor. 96, 3: *Εὐριπίδου Ἀρχελάου*. *οὐ — ὄλβος*. vs. 2 δυνάμεσθ' v. 1.

233

ἡμῶν τί δῆτα τυγχάνεις χρεῖαν ἔχων;
πατέρων γὰρ ἐσθλῶν ἐλπίδας δίδως γεγώς.

Stob. Flor. 88, 3: *Εὐριπίδου Ἀρχελάου*. *ἡμῶν — γεγώς*. Versus alter Archelai, alter Cissoi esse videtur.

234

ἐν τοῖς τέκνοις γὰρ ἀρετὴ τῶν εὐγενῶν.
ἔλαμψε, κρείσσόν τ' ἐστὶ πλουσίου γάμου
[γένος]· πένης γὰρ οὐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν
τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον.

Stob. Flor. 88, 5: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) *Ἀρχελάου*. *ἐν τοῖς — γάμου* (vs. 1 et 2). vs. 1 ἀρετὴ] ἡ ἀρετὴ τε M. vs. 2 ἐν ἔλαβε Stobaei edd. et fortasse cod. M, ἔλαβε (om. ἐν) AB, ἐνέλαμψε Valck., praetuli ἔλαμψε. κρείσσων ed., κρεῖσσον Stobaei AB. vs. 3 γένος addidi. quae sequuntur olim cum fr. 233 copulata, πένης — γενναῖον, h. l. habent BM, om. AVind.

235

σοὶ δ' εἶπον, ὦ παῖ, τὰς τύχας ἐκ τῶν πόνων
θηρᾶν· ὁρᾶς γὰρ πατέρα σὸν τιμώμενον.

Stob. Flor. 29, 13: *Εὐριπίδου Ἀρχελάω*. 'σοὶ — τιμώμενον'.
vs. 2 σὸν πατέρα libri, πατέρα σὸν Bothius.

236

πατρὸς δ' ἀνάγκη παισὶ πείθεσθαι λόγῳ.

Stob. Flor. 79, 19: *Εὐριπίδου Ἀρχελάω*. 'πατρὸς — λόγῳ'. λό-
γων M.

237

πλουτεῖς; ὁ πλοῦτος δ' ἀμαθία δειλὸν θ' ἄμα.

Stob. Flor. 93, 12: *Εὐριπίδου Ἀρχελάω*. 'πλουτεῖς — ἄμα'.

238

σὺν μυρίοισι τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις.

Stob. Flor. 29, 44: *Εὐριπίδου Ἀρχελάω*. 'σὺν — πόνοις'.

239

νεανίαν γὰρ ἄνδρα χρὴ τολμᾶν αἰεῖ·
οὐδεὶς γὰρ ὦν ῥάθυμος εὐκλεῆς ἀνὴρ,
ἀλλ' οἱ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐανδρίαν.

Stob. Flor. 51, 4: *Εὐριπίδου Ἀρχελάου*. 'νεανίαν — τὴν εὐδο-
ξίαν'. Eosdem versus om. fab. nom. habet Orion Flor. 9, 22 p. 58,
3. vs. 2 et 3 repetit Stob. Flor. 29, 32: *Εὐριπίδου Ἀρχελάω*. 'οὐδεὶς
— εὐανδρίαν'. vs. 1 ἄνδρα Stob., ὄντα Or. αἰεῖ Stob., πονεῖν Or.
vs. 2 ῥάθυμος] ἄθυμος Or. εὐκλεῆς] εὐγενῆς v. l. in Stob. Flor. 29.
vs. 3 εὐανδρίαν] εὐδοξίαν (cum v. l. εὐανδρίαν) Stob. Flor. 51. eadem
fero verba leguntur in fr. 1039, 7.

240

οὐκ ἔστιν ὅστις ἡδέως ζητῶν βιοῦν
εὐκλειαν εἰσεκτήσατ', ἀλλὰ χρὴ πονεῖν.

Stob. Flor. 29, 14: *Εὐριπίδου Ἀρχελάου*. 'οὐκ — πονεῖν'. vs. 2
εἰτ' ἐκτήσατ' legendum suspicor.

241

ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν ἢ κακὴ τ' ἀνανδρία
οὔτ' οἶκον οὔτε γαῖαν ὀρθώσειεν ἄν.

Stob. Flor. 8, 13: *Εὐριπίδου Ἀρχελάω*. 'ὁ δ' — ἄν'. vs. 2 πό-
λιν ὀρθώσειεν libri, πόλιν ἀνορθώσειεν Valck., γαῖαν ὀρθώσειεν Orion
Flor. 7, 2 p. 51, 2, ubi haec leguntur: ἐκ τοῦ Ἐρεχθέως. 'ἐκ τῶν πό-
νων γὰρ τὰγάθ' αὖξεται βροτοῖς. ὁ δ' ἡδὺς ἀγὼν ἢ κακίστ' ἀτολμία
οὔτ' οἶκον οὔτε γαῖαν ὀρθώσειεν ἄν'. Cf. Eur. fr. 366.

242

ἐμὲ δ' ἄρ' οὐ
μοχθεῖν δίκαιον; τίς δ' ἄμοχθος εὐκλεής;
τίς τῶν μεγίστων δειλὸς ὦν ὠρέξατο;

Stob. Flor. 51, 7: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Ἀρχελάω. 'ἐμὲ δ' — ὠρέξατο'. vs. 2 ἀμόχθητος libri, ἄμοχθος Grotius. versum 3 a progressis dirimendum esse iudicat Badham.

243

ἐγὼ δὲ τὸν σὸν κρατ' ἀναστέψαι θέλω.

Schol. Eur. Phoen. 1159: ἀμφίβολον πότερον τοὺς κρατάς εἶπεν ἢ τὰς κρατάς, ἐπεὶ καὶ ἐν Ἀρχελάω 'ἐγὼ — θέλω'.

244

φέρει δὲ καὶ τοῦτ' οὐχὶ μικρόν, εὐγενὴς
ἀνὴρ στρατηγῶν εὐκλεᾶ τ' ἔχων φάτιν.

Stob. Flor. 54, 11: ἐν ταύτῳ (sc. Eur. Archel.). 'ἔχει δὲ — φάτιν'. Stob. Flor. 88, 4: ἐν τῷ αὐτῷ. 'φέρει δὲ — φάτιν'. vs. 1 φέρει] ἔχει Stob. loco priore.

245

ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ

κρείσσον στρατηγοῦ μυρίου στρατεύματος.

Stob. Flor. 54, 10: Εὐριπίδης Ἀρχελάω. 'ὀλίγον — στρατεύματος'. vs. 2 στρατηγοῦ] στρατηγῷ Grotius, σάφ' ἡγοῦ Conington. ἡγοῦ verum videtur.

246

ὀλίγοι γὰρ ἐσθλοὶ κρείσσονες πολλῶν κακῶν.

Stob. Flor. 51, 9: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Ἀρχελάω. 'ὀλίγοι — κακῶν'. Orion Flor. 7, 3 p. 51, 6: ἐκ τοῦ Ἀρχελάου. 'ὀλίγοι — κακῶν'.

247

ἔν δέ σοι μόνον προφωνῶ, μὴ 'πὶ δουλείαν ποτὲ
ζῶν ἐκὼν ἔλθῃς παρὸν σοὶ καθθανεῖν ἐλευθέρῳ.

Stob. Flor. 7, 5: Εὐριπίδης Ἀρχελάω. 'ἔν — ἐλευθέρως'. vs. 1 μὴ που δουλείαν Α, μὴ πιδοῦ λείαν Μ. vs. 2 ἐλευθέρως vulgo, ἐλευθέρῳ scripsi.

248

νεανίας τε καὶ πένης σοφός θ' ἄμα·
ταῦτ' εἰς ἐν ἔλθόντ' ἄξι' ἐνθυμήσεως.

Stob. Flor. 52, 4: Εὐριπίδου Ἀρχελάω. 'νεανίας — ἐνθυμήσεως'. vs. 1 θ' ἄμα] τ' ἄμα Vind., θ' om. Α.

24

τί δ' οὐκ ἄν εἴη χρηστὸς ὄλβιος γεγώς;

Stob. Flor. 91, 16: Εὐριπίδου Ἀρχελάου. 'τί δ' — γεγώς;' εἴη] ἢ AB.

250

οὐκ ἔστι πενίας ἱερὸν ἐχθίστης θεοῦ.

μισῶ γὰρ ὄντως οἵτινες φρονοῦσι μέν,

φρονοῦσι δ' οὐδὲν ὥς γε χρημάτων ὕπερ.

Stob. Flor. 96, 4: Εὐριπίδου Ἀρχελάω. 'οὐκ — ὕπερ'. vs. 1 αἰσχίστης libri, ἐχθίστης Bergk. vs. 3 οὐδενός γε (vel οὐδενός τε) libri, οὐδὲν ὥς γε Wakefield. vs. 2 et 3 a primo dirimendos esse probabiliter ci. Musgravius, ut de horum auctore dubitari possit.

251

μὴ πλούσιον θῆς· ἐνδεέστερος γὰρ ὦν

ταπεινὸς ἔσται· κείνο δ' ἰσχύει μέγα,

πλούτος λαβὼν τε τοῦτον εὐγενὴς ἀνὴρ.

Stob. Flor. 91, 18: Εὐριπίδου Ἀρχελάω. 'μὴ — ἀνὴρ'. vs. 3 τε om. AMVind.

252

τυραννίδ' ἢ θεῶν δευτέρα νομίζεται·

τὸ μὴ θανεῖν γὰρ οὐκ ἔχει, τὰ δ' ἄλλ' ἔχει.

Stob. Flor. 47, 5: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Ἀρχελάω. 'τυραννίδα — ἔχει'. vs. 1 τυραννὶς εἶναι θεῶν βίος νομίζεται edebatur, τυραννίδα ἢ θεῶν β (ἢ θεῶν δευτέρα M) νομίζεται AM. vs. 2 τὰ δ' ἄλλ' Grotius.

253

κρεῖσσω γὰρ οὔτε δοῦλον οὔτ' ἐλεύθερον

τρέφειν ἐν οἴκοις ἀσφαλὲς τοῖς σώφροσιν.

Stob. Flor. 62, 11: Εὐριπίδου Ἀρχελάω. 'κρεῖσσον — σώφροσιν'. vs. 1 κρεῖσσον libri, κρεῖσσω Pflugk. γὰρ οὔτε] γὰρ τε AMVindob. vs. 2 σώφροσι] σώφροσιν M.

254

σὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μόνῳ γ' αὐξήματα

μεγάλα φέρουσι πάντ' ἐν ἀνθρώποις . .

τάδ' ἐστὶ χρήματ', ἣν τις εὐσεβῇ θεόν.

Orion Flor. 3, 1 p. 44, 26 Schneidew.: ἐκ τοῦ Ἀρχελάου Εὐριπίδου. 'εἰ τῶν — θεόν'. vs. 1 εἰ τῶν δικαίων γὰρ νόμοι τ' αὐξήματα codex, quod correxi. vs. 2 πάντα δ' cod., πάντ' ἐν scripsi, fortasse ἀεὶ addendum cum Meinekio. vs. 3 θεόν] f. θεούς leg.

255

ἀπλοῦς ὁ μῦθος, μὴ λέγ' εὖ· τὸ γὰρ λέγειν
εὖ, δεινόν ἐστιν, εἰ φέροι τινὰ βλάβην.

Stob. Flor. 34, 2: Εὐριπίδου Ἀρχελάω (ita MVind.). 'ἀπλοῦς — βλάβην'. vs. 1 λέγε libri, λέγ' εὖ Valek.

256

A. πόλλ', ὧ τέκνον, σφάλλουσιν ἀνθρώπους θεοί.

B. τὸ ῥᾶστον εἶπας, αἰτιάσασθαι θεούς.

Plut. Mor. p. 20 D: δεῖ τῷ βελτίονι συνηγορεῖν, ὥσπερ ἐν τούτοις 'πόλλ' — θεούς'. vs. 1 ex Euripidis Archelao affert Iustinus M. vol. 1 p. 130: καὶ ἐν Ἀρχελάω 'πόλλ' — θεοί'. vs. 2 cf. Plut. Mor. p. 1049 F: φήσει τις ἐπαινεῖν πάλιν τοῦ Εὐριπίδου λέγοντος 'εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχρόν, οὐκ εἰσὶν θεοί' καὶ 'τὸ ῥᾶστον — θεούς'. Versus prior Cissei videtur, Archelai alter.

257

δοκεῖς τὰ τῶν θεῶν ξυνετὰ νικήσειν ποτὲ
καὶ τὴν δίκην που μάκρ' ἀπωκίσθαι βροτῶν·
ἢ δ' ἐγγύς ἐστιν, οὐχ ὀρωμένη δ' ὄρᾳ
ὄν χρὴ κολάζειν τ' οἶδεν· ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
ὅποταν ἄφνω μολοῦσα διολέσῃ κακούς. 5

Stob. Ecl. 1, 3, 47 p. 130 sine lemm.: 'δοκεῖς — κακούς'. Orion Flor. 5, 1 p. 46, 26 Schneidew.: ἐκ τοῦ Ἀρχελάου Εὐριπίδου. 'δοκεῖς — ὄρᾳ' (vs. 1—3). vs. 1 τὰ θεῶν σὺ Stob. (ubi tamen σὺ om. A), τὰ τῶν θεῶν Or. νικήσειν] νικῆσαι v. l. in Stob. vs. 2 μάκρ' (vel μακράν) ἀποικεῖσθαι Stob., μακράν ἀποκεῖσθαι Or. vs. 3 ἢ δ' ἐστιν ἐγγύς Or., ἢ δ' ἐγγύς ἐστιν Stob. vs. 5 ἀμφωμολοῦσα libri, ἄφνω μολοῦσα Grotius.

258

μακάριος ὅστις νοῦν ἔχων τιμᾷ θεὸν
καὶ κέρδος αὐτῷ τοῦτο ποιεῖται μέγα.

Orion Flor. 3, 2 p. 45, 2: ἐκ τοῦ αὐτοῦ δράματος (sc. Eur. Archel.). 'μακάριος — μέγα'. vs. 1 fort. θεούς leg. vs. 2 αὐτῷ] αὐτὸ ci. Rankius, malim αὐτῷ.

259

πολλούς δ' ὁ θυμὸς ὁ μέγας ὤλεσεν βροτῶν
ἢ τ' ἀξυνεσία, δύο κακὰ τοῖς χρωμένοις.

Stob. Flor. 20, 11: Εὐριπίδου Ἀρχελάω. 'πολλούς — χρωμένοις'. vs. 1 πολλούς θ' cod. Voss. vs. 2 ἀσυνεσία ante Grotium.

260

τῷ γὰρ βιάω καὶ γρίω τὸ μαλθακὸν

εἰς ταὐτὸν ἐλθὼν τοῦ λίαν παρείλετο.

Stob. Flor. 20, 25: Εὐριπίδου Ἀρχελάω (ita cod. Vind.). 'τῷ γὰρ — παρείλετο'. vs. 2 αὐτὸν] ταὐτὸν tres codd. Schowii.

261

ὄργῃ δὲ φάυλῃ πόλλ' ἐνεστ' ἀσχήμονα.

Stob. Flor. 20, 12: Εὐριπίδου Ἀρχελάω. 'ὄργῃ — ἀσχήμονα. ἔξω γὰρ ὄργῃς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος. πόλλ' ἐστὶν ὄργῃς ἐξ ἀπαιδεύτου κακά'. Tria haec esse fragmenta vidit Grotius; vs. 2 ex Eur. Hypsip. desumptus est (fr. 760), vs. 3 nescio cuius poetae. Archelai versus recurrit in Men. mon. 687.

262

ἔπαισ' ὁδουρὸς λυμεῶνας

Schol. Pind. Pyth. 2, 54: πειρατὰς τοὺς κατὰ πέλαγος ληστὰς λέγομεν, κυρίως δὲ τοὺς ἐν ὁδῷ κακουργοῦντας· παρ' ὃ δὴ καὶ ὁδουρὸς αὐτοὺς λέγουσιν Εὐριπίδης ἐν Ἀρχελάω 'ἔπαισ' ὁδ. λ.' καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεί —.

263

ἔσωσα δούλην οὖσαν· οἱ γὰρ ἥσσανες
τοῖς κρείσσοσιν φιλοῦσι δουλεύειν βροτῶν.

Stob. Flor. 62, 13: Εὐριπίδου Ἀρχελάου. 'ἔσωσα — βροτῶν'. Chori notam apponit codex Vind. vs. 1 ἔσωσε ci. Meinekius.

264

πάλαι σκοποῦμαι τὰς τύχας τῶν βροτῶν
ὥς εὖ μεταλλάσσουν· ὅς γὰρ ἂν σφαλῇ
εἰς ὀρθὸν ἔσται χῶ πρὶν εὐτυχῶν πίτνει.

Stob. Flor. 105, 31: Εὐριπίδου Ἀρχελάου. 'πάλαι — πίτνει'. Orion Flor. 8, 2 p. 52, 27: ἐκ τοῦ Ἀρχελάου Εὐριπίδου. 'πάλαι — εὐτυχῶν'. vs. 1 σκοποῦμαι] σκοπῶμεν Or. τῶν βροτῶν] τὰς τῶν βροτῶν Stobaei codex B, probabilius ἐγὼ βροτῶν scripseris. vs. 2 μεταβάλλουσιν Stobaei cod. A. ὅς γὰρ ἂν ἀσφαλῶς Stobaei A, οὐ γὰρ ἀσφαλῶς Or. vs. 3 χῶ πρὶν εὐτυχῶν πίτνει Stob. (nisi quod πίπτει A; πίτνει Vind.), πίπτει δ' ὁ πρὶν εὐτυχῶν Or.

265

ἔστι καὶ παρὰ δάκρυσι
κείμενον ἡδὺ βροτοῖς, ὅταν
ἄνδρα φίλον στενάχῃ τις ἐν οἴκῳ.

Stob. Flor. 122, 7: Εὐριπίδου Ἀρχελάου. 'ἔστι — οἴκῳ'. vs. 3 οἴκῳ AB, οἴκτῳ Vindob.

266

τὰ γὰρ οὐκ ὀρθῶς πρᾶσσόμεν' ὀρθῶς
τοῖς πρᾶσσουσιν κακὸν ἦλθεν.

Stob. Ecl. 1, 3, 35 p. 124: Εὐριπίδης Ἀρχελάω. 'τὰ γὰρ — ἦλθε'.

ΑΤΤΗ

Aristoph. Ran. 1080: οὐ προαγωγὸς κατέδειξ' οὗτος (Euripides) καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς; ubi Scholion codicis Paris. 2821: τικτούσας μὲν ἐν τοῖς ἱεροῖς, ὡς ἡ Αὔγη ἡ θυγάτηρ Ἀλίου ἱέρεια οὔσα Ἀθηνᾶς ἐν τῷ ἱερῷ γεννᾷ τὸν Τηλέφον. Strab. XIII p. 615: Εὐριπίδης δ' ὑπὸ Ἀλίου φησὶ τοῦ τῆς Αὔγης πατρὸς εἰς λάρνακα τὴν Αὔγην κατατεθεῖσαν ἅμα τῷ παιδί Τηλέφῳ καταποντωθῆναι, Ἀθηνᾶς δὲ προνοίᾳ τὴν λάρνακα περαιωθεῖσαν ἐκπεσεῖν εἰς τὸ στόμα τοῦ Καίκου, τὸν δὲ Τεύθραντα ἀναλαβόντα τὰ σώματα τῇ μὲν ὡς γαμετῇ χρῆσασθαι, τῷ δ' ὡς ἑαυτοῦ παιδί. Fere eadem Paus. VIII, 4, 9. Plura et partim diversa tradunt Apollod. 2, 7, 4 et 3, 9, 1 Hyginus fab. 99 et 100. cf. Paus. VIII, 48, 7. Memoriae errore Diogenes L. 2, 33 verba κράτιστον εἰκῇ ταῦτ' ἔαν ἀφειμένα (Eur. El. 379) ex hac fabula affert. Comici poetae Αὔγην spectare videtur Schol. Eur. Rhes. 416, ubi de v. ἄμυστις agitur: ὡς ἐν Αὔγῃ 'σὺν τῷ βαθείας καὶ πυκνὰς | ἔλκονσι τὰς ἄμυστίδας'. Versus sunt dimetri iambici; Σκυθῶν pro σὺν τῷ ci. Fritzschius. Euripidei dramatis fragmentum latere suspicor apud Teletem in Stob. Flor. 108, 83.

267

νῦν δ' οἶνος ἐξέστησέ μ'· ὁμολογῶ δέ σε
ἀδικεῖν, τὸ δ' ἀδίκημ' ἐγένετ' οὐχ ἐκούσιον.

Stob. Flor. 18, 20: Εὐριπίδου Αὔγης. 'νῦν δ' — ἐκούσιον'. Comici esse poetae locum propter numeros ci. Piersonus et Meinekius, cf. tamen Eur. Andr. 333: Μενέλαε, φέρε δὴ διαπεράνωμεν λόγους. Orest. 1228: ἀδίκως· προδέδομαι δ' ὑπὸ κασιγνήτου σέθεν. Orest. 1332: ἱκέτης γὰρ Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν βοᾷ.

268

σκῦλα μὲν βροτοφθόρα
χαίρεις ὀρώσα καὶ νεκρῶν ἐρείπια,
κοῦ μισρά σοι ταῦτ' ἔστιν· εἰ δ' ἐγὼ ἔτεκον,
δεινὸν τόδ' ἦγεί;

Clemens Alex. Strom. VII p. 841 sq.: εὖ δὲ καὶ ἡ Αὔγη (ἡ αὐτὴ libri, correxit Grotius) δικαιολογουμένη πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν ἐπὶ τῷ χαλεπαίνειν αὐτῇ τετοκυῖα ἐν τῷ ἱερῷ λέγει 'σκῦλα — ἦγῃ', καίτοι καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ἐν τοῖς ἱεροῖς τίκτοντα οὐδὲν ἀδικεῖ. Euripidi versus tribuit Grotius. vs. 2 ὀρώσ' ἀπὸ libri, ὀρώσα καὶ Heathius.

269

δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακά.

Stob. Flor. 43, 12: *Εὐριπίδου Ἀνγή* (ita cod. Vind.). 'δεινὴ — κακά'.

270

καὶ βουθυτεῖν γὰρ ἡξίους ἐμὴν χάριν.

Apollon. de Coni. p. 514, 11 de accusativo χάριν: ὀνοματικῆς συντάξεως ἔτυχεν. ἐν μὲν γὰρ Κρήσσαις 'ἐγὼ — καταχτενῶ' καὶ ἐν Ἀνγῇ 'καὶ βουθυτεῖν — χάριν'.

271

Ἔρωτα δ' ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν
καὶ τῶν ἀπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον,
ἢ σκαιός ἐστιν ἢ καλῶν ἄπειρος ὢν
οὐκ οἶδε τὸν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν.

Stob. Flor. 63, 11: *Εὐριπίδου Ἀνγῇ*. 'Ἔρωτα — θεόν'. vs. 1 3 4 om. fab. nom. affert Ath. XIII p. 600 D: κατὰ γὰρ τὸν αὐτὸν ποιητὴν ὅστις Ἔρωτα μὴ μόνον κρίνει θεόν, ἢ σκαιός — θεόν. Latine locum expressit Caecilius Statius (Com. Lat. Ribbeck. p. 65) in Cic. Tusc. 4, 32, 68: . . . [Amorem] deum qui non summum pulcet, aut stultum aut rerum esse imperitum existumo. Menandri vestigia Caecilium legisse probabiliter ci. Meinekius, qui vs. 2 ἀνδρῶν θ' ἀπάντων δαιμόνων θ' ὑπέρτερον et vs. 4 οὐκ οἶδεν ὄνθ' ἡδίστον praetulerit.

272

οὐ τῶν κακούργων οἶκτος, ἀλλὰ τῆς δίκης.

Stob. Flor. 46, 9: *Εὐριπίδου ἐξ Ἀνγῆς*. 'οὐ — δίκης'. οἶκτος] οἶκος Bothius.

273

πτηνὰς διώκεις, ὦ τέκνον τὰς ἐλπίδας . . .
οὐχ ἡ τύχη γε· τῆς τύχης δ' οὐχ εἰς τρόπος.

Stob. Flor. 111, 1: *Εὐριπίδου Ἀνγῆς* (sic Vind., *Αἰγέως* A, fab. nomen om. M). 'πτηνὰς — τρόπος'. vs. 2 ἔχει τύχη σε ci. Hermannus, alii alia: ante vs. 2 nonnihil intercidisse probabiliter statuit Meinekius.

274

τίς δ' οὐχὶ χάρει νηπίοις ἀθύρμασιν;

Stob. Flor. 78, 4: *Εὐριπίδου Ἀνγῆς*. 'τίς — ἀθύρμασιν;'

275

πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν, οὐχ ἡμῖν μόνον,
ἢ καὶ παραυτίχ' ἢ χρόνῳ δαίμων βίον
ἔσφηλε, κούδεις διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ.

Stob. Flor. 105, 15: *Εὐριπίδου ἐξ Ἀὐγῆς*. 'παῖσιν — εὐδαιμονεῖ'.
vs. 1 μόνοις B.

276

. . τὸ δ' ἐπεικὲς ὠφελεῖ τὰς ξυμφοράς.

Stob. Flor. 37, 20: *Εὐριπίδου Ἀὐγῆς*. 'τὸ δ' — ξυμφοράς'. τὸ
δ'] τὸ γὰρ Grotius.

277

κακῶς δ' ὄλουντο πάντες οἱ τυραννίδι
χαίρουσιν ὀλίγη τ' ἐν πόλει μοναρχία·
τοῦλεύθερον γὰρ ὄνομα παντὸς ἄξιον,
κἂν σμίκρ' ἔχη τις, μεγάλ' ἔχειν νομίζεται.

Stob. Flor. 49, 3: *Εὐριπίδου Ἀὐγῆς*. 'κακῶς — νομίζεται'. vs. 1
ὄλυντο Vind. vs. 2 ὀλίγων Grotius. vs. 3 et 4 om. fabulae nomine
affert Philo Iud. vol. 2 p. 467. vs. 4 μίκρ' Stob. νομιζέτω Philo.

278

γυναῖκές ἐσμεν· τὰ μὲν ὅκνω νικώμεθα,
τὰ δ' οὐκ ἂν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλοιτό τις.

Stob. Flor. 73, 41: *Εὐριπίδου Ἀὐγῆς*. 'γυναῖκες — τις'. vs. 2
ὑπερβάλλοιτο] ὑπερβάλοιτο AB.

279

ποῖ; πῶς δὲ λήσει; τίς δὲ νῶν πιστὸς φίλος;
ζητῶμεν· ἡ δόκησις ἀνθρώποις κακόν,
καὶ τοῦπιχειρεῖν γ' ἑξαμαρτάνειν φιλεῖ.

Stob. Flor. 22, 7: τοῦ αὐτοῦ (sc. *Εὐριπίδου*) *Ἀὐγῆς* (ita cod.
Vind.). 'ποῖ — φιλεῖ'. vs. 1 νῶν] νῦν B. vs. 3 γ' additum ex
Vindob.

280

κέρας ὄρθιον

Hesych. 2 p. 232: κέρας ὄρθιον· ἡ (ἢ vulgo) νευρά. *Εὐριπίδης*
δὲ *Ἀὐγῆ* (αὐγῆν cod.). Locus mutilus videtur.

281

ἀπενήσω

Hesych. 1 p. 437: ἀπενήσω· ἀπέβαλες. *Εὐριπίδης Ἀὐγῆ* (αὐγῆ
cod.).

282

διέφθειρε

Hesych. 1 p. 989: διέφθειρε· διῆγεν. *Εὐριπίδης Ἀὐγῆ* (αὐγῆ cod.).
διέφερε ci. Küster.

283

φιλοτραφής

Antiatt. p. 116, 2: φιλοτραφής, ὃν ἡ συνήθεια φιλότροπον λέγει. Εὐριπίδης Ἀνγῇ.

ΑΤΤΟΛΥΚΟΣ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

Tzetzes postquam de Autolycei furtis narravit, haec addit Chil. 8, 459: ἐν Ἀὐτολύκῳ δράματι σατυρικῷ τὰ πάντα ὁ Εὐριπίδης ἀκριβῶς τὰ περὶ τούτου γράφει. De argumento cf. Hygin. fab. 201: *Mercurius Autolyco, ex Chione quem procreaverat, muneri dedit ut furacissimus esset nec deprehenderetur in furto, ut quidquid subripuisset in quamcunque effigiem vellet transmutaretur, ex albo in nigrum vel ex nigro in album, in cornutum ex mutilo, in mutilum ex cornuto. is cum Sisyphi pecus adsidue involaret nec ab eo posset deprehendi, sensit cum furtum sibi facere, quod illius numerus augebatur et suus minuebatur. qui ut eum deprehenderet, in pecorum ungulis notam imposuit. qui cum solito more involasset et Sisyphus ad eum venisset, pecora sua ex ungulis deprehendit. Cf. Polyaen. 6, 52. Diomedes p. 488, 7: Latina Atellana a Graeca satyrica differt, quod in satyrica fere satyrorum personae inducuntur aut si quae sunt ridiculae similes satyris, Autolycus, Busiris (Burris ed., cf. Osannus in Wolfii Anal. vol. 2 p. 536). Duas fuisse dramatis editiones docere videtur Ath. X p. 413 C, ubi Εὐριπίδης ἐν τῷ πρώτῳ Ἀὐτολύκῳ legitur, sed fortasse πρώτῳ corruptum ex σατυρικῷ.*

81

κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα
οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους.
οἱ πρῶτα μὲν ζῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ
οὔτ' ἂν δύναιντο· πῶς γὰρ ὅστις ἐστ' ἀνὴρ
γνάθου τε δοῦλος νηδύος θ' ἡσσημένος
κτῆσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός;
οὐδ' αὖ πένεσθαι καὶ ξυνηρετμεῖν τύχαις
οἷοί τ'· ἔθῃ γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ
σκληρῶς διαλλάσσουν εἰς τὰμήχανα.
λαμπροὶ δ' ἐν ἥβῃ καὶ πόλεως ἀγάλματα
φοιτῶσ'· ὅταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρόν,
τρίβωνες ἐκβαλόντες οἰχονται κρόκας.
ἔμεψάμην δὲ καὶ τὸν Ἑλλήνων νόμον,
οἱ τῶνδ' ἑκατι σύλλογον ποιούμενοι
τιμῶσ' ἀχρεῖους ἡδονὰς δαιτὸς χάριν.
τίς γὰρ παλαίσας εὖ, τίς ὠκύπους ἀνὴρ
ἢ δίσκον ἄρας ἢ γνάθου παίσας καλῶς
πόλει πατρώᾳ στέφανον ἤρκεσεν λαβών;
πότερα μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χεροῖν

δίσκους ἔχοντες ἢ δίχ' ἀσπίδων ποσὶ 20
 θείνοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας;
 οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας
 στάς. ἄνδρας οὖν ἐχρῆν σοφούς τε καγαθοὺς
 φύλλοις στέφεσθαι, χῶστις ἡγείται πόλει 25
 κάλλιστα σώφρων καὶ δίκαιος ὦν ἀνὴρ,
 ὅστις τε μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακὰ
 μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσεις· τοιαῦτα γὰρ
 πόλει τε πάσῃ πᾶσί θ' Ἑλλήσιν καλά.

Ath. X p. 413 C: πάντες γὰρ οἱ ἀθλοῦντες μετὰ τῶν γυμνασμάτων
 καὶ ἐσθίειν πολλὰ διδάσκονται· διὸ καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ πρώτῳ Αὐ-
 τολύκῳ λέγει 'κακῶν γε — καλά'. ταῦτ' εἴληφεν ὁ Εὐριπίδης ἐκ τῶν
 τοῦ Κόλοφωνίου ἐλεγειῶν Ξενοφάνους (Bergk. Lyr. p. 357). vs. 1—9
 et 16—22 affert Galenus vol. 1 p. 23 sqq. (vol. 1 p. 4 ed. Basil.,
 vol. 2 p. 10 Chart.). vs. 1 et 2 Eust. II. p. 1299, 20, vs. 12 Diog.
 L. 1, 56, vs. 19 sq. (πότερα — ἔχοντες) iterum Galenus vol. 1 p. 33
 (vol. 1 p. 5 ed. Basil., vol. 2 p. 13 sq. Chart.), vs. 22 Plut. Mor. p.
 581 F p. 803 B Galenus vol. 1 p. 33. Fabulae nomen unus prodi-
 dit Athenaeus. vs. 1 γὰρ Galen. et Eust., γε Ath. unde κακῶν γε-
 γώτων scripserim. vs. 5 ἡττημένος Galen. vs. 6 ὑπερβολὴν Ath.,
 ὑπεκτροφὴν Galen. vs. 7 καΐσπηρειται Gal., καὶ ξυνηρεταιῖν (vel
 ξυνηρεταιῖν) Ath. vs. 9 μεταλλάσσουν Gal. τὰμήχανον Galenus et
 Athenaei E. vs. 12 ἐκβαλόντες] ἐκλείποντες Diog. L. vs. 16 τί γὰρ
 π. et τί τ' ὦκ. Ath. vs. 17 παλάσ] πλήξας Gal. vs. 20 δι' libri, δίχ'
 Lobeck. ποσὶ Gal., χερὶ vel χεροῖν Ath. vs. 21 θέοντες Gal. vs. 23
 οὖν ἐχρῆν σοφούς] χρὴ σοφούς BP, οὖν χρῆν τοὺς σοφούς ci. Do-
 braeus Adv. 2 p. 325. vs. 24 ἡγῆται B. vs. 26 ὅστις γε Ath., ὅστις
 τε Musgravius. vs. 28 πάσῃ] an ταύτῃ?

285

τοὺς ὄρους τοὺς λαρκαγωγούς ἐξ ὄρους οἴσειν ξύλα

Pollux 10, 111 de nomine λάρκος disputans: Εὐριπίδης μὲν εἴρη-
 κεν ἐν Αὐτολύκῳ σατυρικῷ 'τοὺς — ξύλα'. Libri ut videtur οἴσειν
 ἐξ ὄρους, quod correxit Musgravius.

286

σχοινίνας γὰρ ἱπποῖσι φλοῖνας ἡνίας πλέκει.

Pollux 10, 178: φλοῖνην δὲ ἐσθῆτα Ἡροδότου εἰπόντος σοὶ τοῦτο
 ὑπάρχει λέγειν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πλεγμάτων — μάλιστα καὶ Εὐριπί-
 δου ἐν Αὐτολύκῳ σατυρικῷ εἰπόντος 'σχοινίνας — πλέκει'. Videtur
 tetrameter trochaicus restituendus esse.

ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ

De argumento cf. Pind. Isthm. 7, 44: ὁ τοι πτερόεις ἔρριψε Πά-

γασος δεσπόταν ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς ἐλθεῖν μεθ' ὁμάγυριν Βελλεροφόνταν Ζηνός. Asclepiades in Schol. Il. Z, 155: λέγεται δὲ αὐτὸν (Bellerophontem) ἐπαρθέντα ἐφ' οἷς ἔπραξε θελῆσαι μετὰ τοῦ Πηγάσου τὸν οὐρανὸν κατοπιεῦσαι*) — τὸν δὲ Δία μηνίσαντα οἷστρον ἐμβαλεῖν τῷ Πηγάσῳ ὥστε ἐκπεσεῖν μὲν τὸν Βελλεροφόντην καὶ κατενεχθῆναι εἰς τὸ τῆς Λυκίας πεδίου τὸ ἀπ' αὐτοῦ καλούμενον Ἀλήιον πεδίου, ἀλᾶσθαι δὲ κατὰ τοῦτο πηρωθέντα. Heroem claudum et sordida veste indutum saepius ridet Aristophanes, cf. Pac. 135: ἐχρῆν σε Πηγάσου ξεῦξαι πτερόν, ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος. et 146: ἐκεῖνο τήρει, μὴ σφαλεῖς καταρρυῆς ἐντεῦθεν, εἴτα χωλὸς ὢν Εὐριπίδῃ λόγον παράσχῃς καὶ τραγωδία γένη. ubi Schol. vs. 136: αἰνίττεται δὲ εἰς τὸν Πηγάσον καὶ τὸν Βελλεροφόντην Εὐριπίδου. Schol. Ven. vs. 147: λέγει δὲ περὶ Φιλοκτιήτου καὶ Βελλεροφόντου. Ar. Ach. 426: ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινῇ θέλεις πεπλώματα ἃ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὔτοσί; ubi Scholia: εἰσήγαγε γὰρ καὶ τοῦτον καταβληθέντα ἐκ τοῦ Πηγάσου καὶ ἐρρυπωμένα ἱμάτια ἔχοντα. Verba δυσπινῇ πεπλώματα tragoediam sapiunt; utrum ex hac fabula an aliunde repetita sint nescimus. Docet Acharnensium locus fabulam ante olymp. 88, 3 scenae commissam esse. Aliquot locos ex hoc dramate laudatos ad Stheneboeam rettulimus (fr. 663 665 670). Danaen et Bellerophontem Seneca confudit (fr. 326), Alemaeonem et Bellerophontem Michael Ephesius (fr. 69).

287

ἐγὼ τὸ μὲν δὴ πανταχοῦ θρυλούμενον
κράτιστον εἶναι φημι μὴ φῦναι βροτῶ·
τρισσῶν δὲ μοιρῶν ἐγκρινῶ νικᾶν μίαν,
πλούτου τε χῶτῳ σπέρμα γενναῖον προσῇ
πενίας τ'· ἀριθμὸν γὰρ τοσόνδε προουθέμην. 5
ὁ μὲν ξάπλουτος, εἰς γένος δ' οὐκ εὐτυχής,
ἀλγεῖ μὲν ἀλγεῖ, παγκάλως δ' ἀλγύνεται
ὄλβου διοίγων θάλαμον ἥδιστον χειρί.
ἔξω δὲ βαίνων τοῦδε τὸν πάρος χρόνον
πλουτῶν ὑπ' ἄτης ξεῦγλαν ἀσχάλλει πεσών. 10
ὅστις δὲ γαῦρον σπέρμα γενναῖόν τ' ἔχων
βίου σπανίζει, τῷ γένει μὲν εὐτυχεῖ,
πενία δ' ἐλάσσων ἐστίν, ἐν δ' ἀλγύνεται
φρονῶν, ὑπ' αἰδοῦς δ' ἔργ' ἀπωθεῖται χειρῶν.
ὁ δ' οὐδὲν οὐδείς, διὰ τέλους δὲ δυστυχῶν 15
τοσῶδε νικᾷ· τοῦ γὰρ εὖ τητώμενος

*) Pollux 4, 128: ἡ μηχανὴ δὲ θεοῦς καὶ ἥρωας τοὺς ἐν αἴρι, Βελλεροφόντας ἢ Περσείας.

οὐκ οἶδεν, ἀεὶ δυστυχῶν κακῶς τ' ἔχων.

οὕτως ἄμεινον μὴ πεπειραῖσθαι καλῶν.

ἐκεῖνο γὰρ μεμνήμεθ'· οἶος ἦν ποτε

κἀγὼ μετ' ἀνδρῶν ἠνίκ' εὐτύχουν βίῳ.

20

Stob. Flor. 97, 16: *Εὐριπίδου*. 'ἐγὼ — εὐτύχουν ποτέ' (vs. 1—20). Stob. Flor. 98, 39: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντου*. 'ἐγὼ — βροτῶν' (vs. 1 et 2). Stob. 96, 1: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντη* (βελλεροφῶντι M). 'ὅστις δὲ — χερῶν' (vs. 11—14). vs. 1 θρυλλούμενον] θρυλούμενον MVind. vs. 2 βροτῶν] βροτόν A. vs. 3 μοιρῶν] βροτῶν Vind. ἔν κρινῶ libri, ἐγκρινῶ Piersonus, ἐν κρίσει Badham. νίκαν] νικᾶν B. vs. 6

τυχῆς
οὐκ εὐγενῆς Vind. fortasse huc spectat Hesych. 1 p. 1577: ζάπλουτος· πλούσιος πάνν. Phot. Lex. p. 51, 19: ζάπλουτος· μεγαλοπλούσιος. vs. 7 ἀλγεῖ μὲν, ἄλγος δ' εὐκόλως ἀμύνεται Hermannus Philol. 2 p. 133, ἀλγεῖ μὲν, ἄλγει παγκάλως δ' ἀμύνεται Badham. ἀβρύνεται pro ἀμύνεται scribendum esse ci. Madvicus Philol. 1 p. 672. vs. 8 ὄλβου] πλούτου Plut. Mor. p. 1069 A: ἀποθήκας φυλάττει χρηματικὸς ἀνὴρ 'πλούτου διοίγων θάλαμον ἡδίστον χερσί'. ἡδίστω χερσί Stobaei codex Vind. vs. 9 βαῖνον M. τοῦδε] τοῦ δ' ὁ Badham. vs. 10 ζεύς τ' ἄν ἀσχάλλῃ A, ζεύς τ' ἀνασχάλλει M, ζεύς τ' ἀνασχάλλει Vind., ζευγλαν ἀσχάλλει Salmasius, ζεύγματ' ἀσχάλλει Badham. vs. 11 γαῦρον] ταύρων Stob. Flor. 96 libri. vs. 13 πενίας Badham. vs. 14 φρονῶν δ' ὑπ' αἰδοῦς Stob. Flor. 96, φρενῶν ὑπ' αἰδοῦς δ' 97. vs. 16 τητῶμενος] ἡττῶμενος A. vs. 17 οἶδεν] εἶδεν A. vs. 18 ἄριστον] ἄμεινον A. vs. 19 et 20 om. AMVind.; qui cum h. l. iungunt adesp. fr. 461. vs. 19 fort. μεμνήμεθ' οἶον ἦν ποτε leg. vs. 20 εὐτύχουν ποτέ vulgo, εὐτύχουν βίῳ correxi ex Ioh. Damasc. in Stob. Ecl. Gaisf. p. 762, 25 ubi vs. 20 sine lemmate extat inter adesp. fr. 229 et 230 interpositus. In codice M vs. 15—20 leguntur item supra inter Flor. 97, 9 et 10 cum lemm. *Εὐρ. Βελλεροφόντι*, ubi vs. 15 οὐδ' οὐδέν, vs. 16 ἡττῶμενος, vs. 18 ἄμεινον, vs. 19 ποτέ scribitur.

288

φησὶν τις εἶναι δῆτ' ἐν οὐρανῷ θεούς;

οὐκ εἰσὶν, οὐκ εἰς', εἴ τις ἀνθρώπων θέλει

μὴ τῷ παλαιῷ μῶρος ὦν χρῆσθαι λόγῳ.

σκέψασθε δ' αὐτοί, μὴ ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις

γνώμην ἔχοντες· φήμ' ἐγὼ τυραννίδα

5

κτείνειν τε πλείστους χρημάτων τ' ἀποστερεῖν

ὄρκους τε παραβαίνοντας ἐκπορθεῖν πόλεις·

καὶ ταῦτα δρῶντες μᾶλλον εἰς' εὐδαίμονες

τῶν εὐσεβούντων ἡσυχῇ καθ' ἡμέραν.

πόλεις τε μικρὰς οἶδα τιμώσας θεούς,

10

αἶ μειζόνων κλύουσι δυσσεβεστέρων
 λόγχης ἀριθμῶ πλείονος κρατούμεναι.
 οἶμαι δ' ἂν ὑμᾶς, εἴ τις ἀργὸς ὦν θεοῖς
 εὖχοιτο καὶ μὴ χειρὶ συλλέγοι βίον,
 τὰ θεῖα πυργοῦσιν αἶ κακαί τε συμφοραί. 15

Iustinus Mart. vol. 1 p. 130: καὶ ἐν Βελλεροφόντῃ 'εἰ θεοί — εἰσὶν θεοί (fr. 294, 7). καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ 'φησὶν — συμφοραί'. vs. 1 ἐν] ἐν τῷ codex Argent. vs. 2 οὐκ εἰσὶν, οὐκ εἰσὶν codd. vs. 3 μωρὸς libri. χρήσθω] χρῆσθαι codicis Argent. corrector. vs. 4 αὐτά libri, αὐτοί Bothius. vs. 11 δυσσεβεστέρω libri, δυσσεβεστέρων Grotius. vs. 12 κρατούμενοι cod. Argent. vs. 15 non expedio.

289

τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεῶν·
 μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδέν· ἄλλ' οὐν τυγχάνων
 τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἦν τιθῆ, πράσσει καλῶς.

Stob. Flor. 108, 20: Εὐριπίδου Βελλεροφόντου (sic A, βελλερεφόντου M). 'τοῖς — καλῶς'. Cum Eur. fr. 1040 hi versus coaluerunt in Stob. Flor. 54, 14: Εὐριπίδου. 'μισῶ δ' — μειλίγματα. τοῖς πράγμασιν — καλῶς'. Poetae et fabulae nomine omissio locum habet Plut. Mor. p. 467 A, item sine fabulae nomine Plut. q. d. de vita Hom. c. 153 vol. 5 p. 1194, vs. 1 et dimidium 2 (τοῖς πρ. — οὐδέν) sine poetae et fab. n. Marcus Anton. 7, 38 et vs. 1 omissio χρεῶν idem 11, 6. cum vs. 1 cf. versus interpolatus Eur. Bacch. 673: τοῖς γὰρ δίκαιοις οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεῶν. vs. 2 μέλει] μέλλει Stob. Flor. 54 libri, item Flor. 108, 20 codex Vind. mox ἄλλου τυγχάνων vel ἄλλ' οὐν τυγχάνων Stobaei codd., ἄλλ' ὁ τυγχάνων Plut. utroque loco, ἄλλ' οὐν τυγχάνων Valck. vs. 3 ἦν] ἂν Plut. πράσσει] πράσσει Stobaei MVind., πράξει Plut. Mor. p. 476.

290

δόλοι δὲ καὶ σκοτεινὰ μηχανήματα
 χρεῖας ἀνάνδρου φάρμαχ' εὖρηται βροτοῖς.

Stob. Flor. 8, 1: Εὐριπίδου Βελλεροφόντῃ (βελλεροφῶντι M). 'δόλοι — βροτοῖς'. vs. 1 δοῦλοι Vind. vs. 2 χρεῖας suspectum.

291

νείκη γὰρ ἀνδρῶν φόνια καὶ μάχας χρεῶν
 δόλοισι κλέπτειν· τῆς δ' ἀληθείας ὁδὸς
 φαύλη τίς ἐστι· ψεύδεσιν δ' Ἄρης φίλος.

Stob. Flor. 54, 19: Εὐριπίδου ἐκ Βελλεροφόντου. 'νίκη — φίλος'. vs. 1 νίκη libri, νείκη Musgr. φονία libri, φόνια Grotius. χρεῶν libri, χρεῶν Meinekius. κλέπτει] κλέπτειν AVind.

292

ἄει γὰρ ἄνδρα σκαιὸν ἰσχυρὸν φύσει
ἦσσον δέδοικα τᾶσθενούς τε καὶ σοφοῦ.

Stob. Flor. 54, 7: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Βελλεροφόντη. 'ἄει — σοφοῦ'. vs. 2 δέδοικ' ἄσθενούς Α.

293

ὦ παῖ, νέων τοι δρᾶν μὲν εὖτονοι χέρες,
γνώμαι δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων·
ὁ γὰρ χρόνος δίδαγμα ποικιλώτατον.

Stob. Flor. 115, 2: Εὐριπίδου Βελλεροφόντη. 'ὦ παῖ — ποικιλώτατον'. vs. 1 τοι] το M pr. m. ἔντονοι libri, εὖτονοι scripsi. Cornutus de N. D. 31 p. 189: οἰκείως δὲ παρέδωσαν αὐτὸν (Herculem) Κῶοι τῇ Ἥβῃ συνοικοῦντα, ὥς ὁλοσχερέστερον αὐτὸν τὴν διάνοιαν ὄντα· ὥς γὰρ νέων τι (τοι Par. 4) δρᾶν μὲν εὖτονώτεραι χέρες, ψυχὰς δ' ἀμείνους τῶν γεραιτέρων πολὺ. vs. 2 extat in Men. mon. 101.

294

πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἰατρὸν χρεὼν
ιδόντ' ἀκεῖσθαι, μὴ ἐπιτάξ τὰ φάρμακα
διδόντ', ἔαν μὴ ταῦτα τῇ νόσῳ πρέπη.
νόσοι δὲ θνητῶν αἱ μὲν εἰς' αὐθαίρετοι,
αἱ δ' ἐκ θεῶν πάρεισιν, ἀλλὰ τῷ νόμῳ 5
ἰώμεθ' αὐτάς. ἀλλὰ σοι λέξαι θέλω,
εἰ θεοὶ τι δρῶσιν αἰσχρόν, οὐκ εἰσὶν θεοί.

Stob. Flor. 100, 3: Εὐριπίδου. 'πρὸς — πρέπη' (vs. 1—3). et 100, 4: 'νόσοι δὲ — θεοί' (vs. 4—7). Quos locos duce codice Vind. iunxi. AM lemma praebent θελλέροφος et Flor. 100, 3 et 4 post 100, 4 repetunt. vs. 2 ἀκεῖσθαι] ἰᾶσθαι AM. μὴ ἐπιτακτὰ φ. libri, scripsi μὴ ἐπιτάξ τὰ φ., cf. Etym. M. p. 365, 29: ἐπιτάξ — εἰς δὲ ῥητορικὸν λεξικὸν εὐρον τὴν λέξιν σημαίνειν τὸ συντόμως, κωμικῶς· 'ὅστις τῆς ὁδοῦ ἠγγήσεται σοι τὴν ἐπιτάξ' (Com. 4 p. 623). οὐχ ὥς οἱ τραγικοί, μακρῶς. interpretatio non sufficit; ἐπιτάξ idem fere quod ἐφεξῆς. vs. 3 διδόντ' ἔαν] διδόντος ἄν AM. vs. 5 ἀλλὰ] ἔχομεν ἀλλὰ Α, ἔχομαι ἀλλὰ M. vs. 7 ex Eur. Bellerophonte affert Iustinus M. vol. I p. 130, item ex Euripide sine fabulae nomine Plut. Mor. p. 21 Α p. 1049 F. δρῶσιν αἰσχρόν] δρῶσι φαῦλον Plut. priore loco et Iustinus.

295

Α. τιμὴ σ' ἐπαίρει τῶν πέλας μᾶλλον φρονεῖν.
Β. θνήσκοιμ' ἄν· οὐ γὰρ ἄξιον λεύσσειν φάος
κακοὺς ὀρῶντας ἐκδίκως τιμωμένους.

Stob. Flor. 106, 1: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντου* (sic M, *βελλεροφόντης* A). 'τιμή — τιμωμένους'. Inter duas personas versus distribuit Matth., sed fortasse, id quod Meinekius coniecit, ab vs. 2 aliud fragmentum orditur. vs. 1 *τίμησ' ἐπαίρη* M. vs. 3 *ἐκδίκως]* μὴ ἐνδίκως ci. Dobraeus.

296

φθονοῦσιν αὐτοὶ χείρονες πεφυκότες.

εἰς τὰπίσημα δ' ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ.

Stob. Flor. 38, 13: *Εὐριπίδου*. 'φθονοῦσιν — φιλεῖ'. Bellerophontis esse locum tradit Gesnerus, et codex M vs. 2 cum lemmate *Εὐριπίδου Βελλεροφόντης* habet post Flor. 38, 18.

297

ἤδη γὰρ εἶδον καὶ δίκης παραστάτας

ἔσθλους πονηρῶ τῷ φθόνῳ νικωμένους.

Stob. Flor. 38, 19: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντης*. 'ἤδη — νικωμένους'. vs. 2 *πονηρῶν* Bothius.

298

ἄνθρωπος δὲ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτε,

κακῶ κακὸς δὲ συντέτηκεν ἡδοναῖς·

φιλεῖ δὲ θούμόφυλον ἀνθρώπους ἄγειν.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 706, 7: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντη*. 'ἄνθρωπος — ἄγειν'. vs. 1 legitur in Men. mon. 28. vs. 2 respicit Aristot. Eth. M. 2, 11 p. 1209 b 36: *οἱ φαῦλοι, ὡς φησὶν Εὐριπίδης, αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἡδεῖς εἰσὶν· κακὸς κακῶ γὰρ συντέτηκεν*. Eth. Eud. 7, 2 p. 1238 a 34: *ὅθεν λέγεται 'ἡλιξ ἡλικά τέρπει' καὶ 'κακὸς κακῶ συντέτηκεν ἡδονῇ'*. Eth. Eud. 7, 5 p. 1239 b 22: *ἐνδέχεται καὶ τοὺς φαύλους ἀλλήλους φιλεῖν· 'κακὸς κακῶ δὲ συντέτηκεν ἡδονῇ'*. hinc δὲ pro te scripsi.

299

ὥς ἔμφυτος μὲν πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη·

ὅστις δὲ πλείστον μισθὸν εἰς χεῖρας λαβὼν

κακὸς γένηται, τῷδε συγγνώμη μὲν οὔ,

πλείω δὲ μισθὸν μείζονος τόλμης ἔχων

τὸν τῶν λεγόντων ῥᾶον ἂν φέροι ψόγον. 5

Stob. Flor. 10, 17: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντη*. 'ὥς ἔμφυτος — ψόγον'. vs. 5 pro λεγόντων — ψόγον malim ψεγόντων — λόγον cum Iacobsio.

300

οὐκ ἂν γένοιτο τραύματ', εἴ τις ἐγξύσαι

θάμνοις ἐλείοις, οὐδ' ἂν ἐκ μητρὸς κακῆς

ἔσθλοι γένοιντο παῖδες εἰς ἀλκὴν δορός.

Stob. Flor. 90, 10: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντου* (sic AVind., *βελλεροφῶντι* M). 'οὐκ ἂν — δορός'. vs. 1 *τραῦμα* ante Grotium. *ἐνξύση libri, ἐνξύσαι scripsi.* vs. 3 *ἐς* M.

301

πρὸς τὴν ἀνάγκην πάντα τᾶλλ' ἔστ' ἀσθενῇ.

Stob. Ecl. 1, 4, 2 b p. 154: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντη.* 'πρὸς — ἀσθενῇ'. Cf. Soph. fr. 236: *πρὸς τὴν Ἀνάγκην οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται.*

302

οἴμοι· τί δ' οἴμοι; θνητά τοι πεπόνθαμεν.

Diog. L. 4, 26 (cf. Hesych. Miles. 39 in Mülleri Fragm. Hist. 4 p. 167): *ἐθαύμαζε δὲ ὁ Κράντωρ πάντων δὴ μᾶλλον Ὀμηρον καὶ Εὐριπίδην — καὶ προεφέρετο τὸν στίχον τὸν ἐκ τοῦ Βελλεροφόντου 'οἴμοι — πεπόνθαμεν'.* Suid. v. *οἴμοι:* καὶ *Εὐριπίδης ἐκ τοῦ Βελλεροφόντου 'οἴμοι — πεπόνθαμεν'.* Plut. Mor. p. 475 C: *ἐκεῖνο τὸ Εὐριπίδειον 'οἴμοι — πεπόνθαμεν'.* Eundem versum s. p. et fab. n. habet Synesius Epist. 126.

303

*ὄρᾱς δ' ἀέλπτων μυρίων ἀναστροφάς·
πολλοὶ μὲν οἶδμα διέφυγον θαλάσσιον,
πολλοὶ δὲ λόγχαις πολεμίων ἀμείνονες
ἥσους γεγῶτες κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην.*

Stob. Flor. 111, 9: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντου.* 'ὄρᾱς δ' — τύχην'. vs. 3 *ἀμεινόνων* Grotius. vs. 4 *κρεῖσσον* M.

304

θάρσος δὲ πρὸς τὰς συμφορὰς μέγα σθένει.

Stob. Flor. 7, 1: *Εὐριπίδης Βελλεροφόντη.* 'θάρσος — σθένει'.

305

*οὐδέποτ' εὐτυχίαν κακοῦ ἀνδρὸς ὑπέρφρονά τ' ὄλβον
βέβαιον εἰκάσαι χρεῶν,
οὐδ' ἀδίκων γενεάν· ὁ γὰρ οὐδενὸς ἐκφύς
χρόνος δικαίους ἐπάγων κανόνας
δείκνυσιν ἀνθρώπων κακότητας ἐμοί. 5*

Stob. Flor. 2, 15: *Εὐριπίδου ἐκ Βελλεροφόντου.* 'οὐδέποτ' — ἐμοί'. Theophilus ad Autol. 2, 54 p. 258: *πάλιν Εὐριπίδης 'οὐδέποτ' — κακότητας'.* vs. 1 *εὐτυχίην* Stob. et Theoph. *ὑπέρφρονα δ' ὄλβον libri, corr. Gesner.* vs. 4 *δικαίους ἐπάγων κανόνας* om. Theoph. vs. 5 *ἐμοί* om. Theoph.

306

ποῦ δὴ τὸ σαφὲς θνατοῖσι βιοτᾶς;

θοαῖσι μὲν ναυσὶ πόρον πνοαὶ κατὰ βένθους ἄλλαι
 ἰθύνουσι· τύχας δὲ θνητῶν
 τὸ μὲν μέγ' εἰς οὐδὲν ὁ πολὺς χρόνος
 μεθίστησι, τὸ δὲ μείον αὖξων 5

Stob. Flor. 105, 12: Εὐριπίδου Βελλεροφόντου. 'ποῦ δὲ — αὖξων'.
 vs. 2 μὲν] μὲν καὶ M. Metrum loci laborat.

307

καὶ ξεστὸν ὄχθον Δαναῖδων ἐδρασμάτων
 στὰς ἐν μέσοισιν εἶπε κηρύκων . .

Schol. Eur. Or. 859: δεικνύουσι καὶ νῦν ἔτι ὑπεράνω τοῦ καλου-
 μένου πρωνός (πρώνου cod. Marc.) χῶμα παντελῶς, οὗ συμβαίνει
 τοὺς Ἀργεῖους δικάζειν. τάχα δ' ἂν αὐτοῦ καὶ ἐν Βελλεροφόντῃ μνη-
 μονεύοι εἰπὼν 'καὶ ξεστὸν — κηρύκων'. vs. 2 κηρύκων ὑπο Cobetus.

308

ἄγ', ὦ φίλον μοι Πηγάσου πτερόν . .

Ar. Pac. 76: ὦ Πηγάσιόν μοι φησί, γενναῖον πτερόν. ubi Scho-
 lia: παρὰ τὰ ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου. ἐκεῖνος γὰρ διὰ Πηγάσου
 τοῦ πτερωτοῦ ἐπεθύμει εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν. 'ἄγ' — πτερόν'.
 cf. Suid. v. ἐώρημα: καὶ φησὶν Εὐριπίδης 'ἄγ' — Πηγάσου ταχὺ
 πτερόν'. ubi ταχὺ versus supplendi causa additum suspicor. Ar.
 Pac. 135: ἐχρῆν σε Πηγάσου ξεῦξαι πτερόν.

309

ἴθι χρυσοχάλιν' αἶρων πτέρυγας

Ar. Pac. 154: ἄλλ' ἄγε, Πήγασε, χῶρει χαίρων, χρυσοχάλινον πά-
 ταγον ψαλίων διακινήσας φαιδροῖς ὥσιν. ubi Scholia Ven.: καὶ τάδε
 ἐκ τοῦ Βελλεροφόντου 'ἴθι χρυσοχάλινε αἶρων πτέρυγας'.

310

πάρες, ὦ σκιερὰ φυλλάς, ὑπερβῶ
 κρηναῖα νάπη· τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς
 αἰθέρ' ἰδέσθαι σπεύδω, τίν' ἔχει
 στάσιν Εἰνοδία.

Ar. Vesp. 757: σπεῦδ', ὦ ψυχή. ποῦ μοι ψυχή. πάρες, ὦ σκιερὰ.
 μὰ τὸν Ἡρακλέα κτέ. ubi Scholia Ven.: παρὰ τὰ ἐκ Βελλεροφόντου
 παίζει ταῦτα 'πάρες — εὐοδίας'. vs. 4 εὐοδίας cod. Ven., Εἰνοδία
 Valck.

311

ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλλον ἢ μᾶλλον θέλοι

Plut. Mor. p. 529 E: οὐδὲ δεῖ τοῖς ἐπαίνοις κηλούμενον ἡδε-
 σθαι — μηδ' ὥσπερ ὁ Εὐριπίδου Πήγασος 'ἔπτησσ' ὑπείκων μᾶλ-

λον ἢ θέλοι' τῷ Βελλεροφόντῃ, τοῖς δεομένοις ἑαυτὸν ἐκδιδόναι. p. 807 F: Ἀγησίλαος δὲ περὶ τὰς τῶν φίλων σπουδὰς αὐτὸς αὐτοῦ γιγνόμενος ἀσθενέστατος καὶ ταπεινότατος ὥσπερ ὁ Εὐριπίδου Πήλασος 'ἐπιτηξ' ὑπείκων μᾶλλον ἢ μᾶλλον θέλοι', καὶ ταῖς ατυχίαις προθυμότερον βοηθῶν τοῦ δέοντος ἐδόκει συνεξομοιοῦσθαι ταῖς ἀδικίαις. Poetae verba mihi obscura.

312

κομίζετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.

Ar. Eq. 1249: κυλίνδεται εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα. ubi Scholia: ταῦτα δὲ ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου. τὸ δὲ κυλίνδεται ἀντὶ τοῦ κομίζετε.

313

ἦσθ' εἰς θεοὺς μὲν εὐσεβής, ὅτ' ἦσθ', αἰεὶ
ξένοις τ' ἐπήρκεις οὐδ' ἑκαμνες εἰς φίλους.

Aelian. N. A. 5, 34: τοιοῦτόν τινα καὶ τὸν Βελλεροφόντην ἥρωικῶς καὶ μεγαλοψύχως εἰς θάνατον παρσκευασμένον ὑμνεῖ ὁ Εὐριπίδης· πεποίηκε γοῦν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν λέγοντα αὐτόν 'ἦσθ' — φίλους' καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις. vs. 2 ξένοις] ξένους aliquot libri, de qua varietate cf. Schaef. in Eur. Or. 793.

314

ὑφ' ἄρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.

Ar. Pac. 722: ΕΡΜ. οὐκ ἐνθάδ', ὦ τῶν, ἔστι (sc. ὁ κῆρυξ). ΤΡΤΥ. ποῖ γὰρ οἴχεται; ΕΡΜ. ὑφ' ἄρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ. ubi Scholia Ven.: ὁ στίχος ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου.

ΒΟΥΣΙΡΙΣ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

De argumento cf. Apollod. 2, 5, 11: ἐννέα — ἔτη ἀφορία τὴν Αἴγυπτον κατέλαβε, Φράσιος δὲ ἐλθὼν ἐκ Κύπρου μάντις τὴν ἐπιστήμην ἔφη τὴν ἀφορίαν πᾶνσεσθαι, εἰάν ξένον ἄνδρα τῷ Διὶ σφάξωσι κατ' ἔτος. Βούσιρις δὲ ἐκεῖνον πρῶτον σφάξας τὸν μάντιν τοὺς κατιόντας ξένους ἔσφαξε. συλληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο, τὰ δὲ δεσμὰ διαρρήξας τὸν τε Βούσιριν καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινε. De eadem re Dio Chrys. 8, 32: τὸν δὲ Βούσιριν εὐρὼν πάνυ ἐπιμελῶς ἀθλοῦντα καὶ δι' ὅλης ἡμέρας ἑσθίοντα καὶ φρονοῦντα μέγιστον ἐπὶ πάλῃ, διέρρηξεν ἐπὶ τὴν γῆν καταβαλὼν. Schol. Ar. Rh. 4, 1396: Βούσιριν τὸν Ποσειδῶνος κτείνει καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰφιδάμαντα καὶ τὸν κήρυκα Χάλβην καὶ τοὺς ὁπάονας πρὸς τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς, ἔνθα ἐξενοκτόνουν. Satyricum drama fuisse docet Diomedis locus supra p. 350 allatus.

315

δούλω γὰρ οὐχ οἶόν τε τάληθῃ λέγειν,
εἰ δεσπότηισι μὴ πρόποντα τυγχάνοι.

Stob. Flor. 62, 21: *Εὐριπίδου ἐκ Βουσίριδος* (sic MVind.). ‘*δούλω — τυγγάνοι*’.

316

ἀγνίσαι

Hesych. 1 p. 56: *ἀγνίσαι* (*ἀγνήσαι* cod.)· *ἀποθῦσαι*. *Βουσίριδι*. ubi *Εὐριπίδης* excidisse ei. Guyetus et Sopingius.

317

ἀτρεκήσασα

Hesych. 1 p. 604: *ἀτρεκήσασα*· *ἀκριβωσαμένη* (*ἀκριβησαμένη* cod.). *Εὐριπίδης Βουσίριδι*.

ΓΛΑΥΚΟΣ v. ΠΟΛΥΤΙΔΟΣ

ΔΑΝΑΗ

Argumentum fabulae indicat Iohannes Mal. p. 34, 19: *περὶ ἧς ἐμυθολόγησεν Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος ἐν τῇ συντάξει τοῦ αὐτοῦ δράματος ἐν κιβωτίῳ τινὶ βληθεῖσαν καὶ ῥιφεῖσαν τὴν Δανάην, ὡς φθαρεῖσαν ὑπὸ Διὸς μεταβληθέντος εἰς χρυσόν*. quicum conferas hypothesis huius dramatis in Ps.-Eur. fr. 1117 allatam. Chorum mulieres efficiebant, id quod docet Pollux 4, 111: *τῶν δὲ χορικῶν ἄσμάτων τῶν κωμικῶν ἓν τι καὶ ἡ παράβασις, ὅταν ἂ ὁ ποιητὴς πρὸς τὸ θέατρον βούλεται λέγειν, ὁ χορὸς παρελθὼν λέγῃ. ἐπιεικῶς δ' αὐτὸ ποιοῦσιν οἱ κωμωδοποιηταί, τραγικὸν δὲ οὐκ ἔστιν· ἀλλ' Εὐριπίδης αὐτὸ πεποίηκεν ἐν πολλοῖς δράμασιν. ἐν μὲν γε τῇ Δανάῃ (δαναΐδι C) τὸν χορὸν τὰς γυναῖκας ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιήσας παρὰδεῖν, ἐκλαθόμενος ὡς ἄνδρας λέγειν ἐποίησε τῷ σχήματι τῆς λέξεως τὰς γυναῖκας*. Mulieres de se dicentes uti interdum genere masculino notissimum est (cf. Eur. fr. 417, 4); parabasi tragicorum poetarum quemquam usum esse non credibile videtur. Ex hac fabula petitos suspicor versus septendecim quos Sophocli tribuit Stobaeus Flor. 63, 6: vide Soph. fr. 856.

318

*γύναι, φίλον μὲν φέγγος ἡλίου τόδε,
καλὸν δὲ πόντου χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον,
γῆ τ' ἡρινὸν θάλλουσα πλούσιόν θ' ὕδωρ,
πολλῶν τ' ἔπαινον ἔστι μοι λέξαι καλῶν·
ἀλλ' οὐδὲν οὕτω λαμπρὸν οὐδ' ἰδεῖν καλὸν 5
ὥς τοῖς ἄπαισι καὶ πόθῳ δεδηγμένοις
παίδων νεογνῶν ἐν δόμοις ἰδεῖν φάος.*

Stob. Flor. 75, 4: *Εὐριπίδου Δανάη*. ‘*γύναι — φάος*’. vs. 3 *θάλλουσα*] *θάλασσα* M. *πλώσιμόν θ' ὕδωρ* ci. Machly, *πλούσιον θάλος* Schneidewinus; suspicabar huc spectare Hesychium 2 p. 983:

πλούσιον· θαλασσιοειδές. οἱ δὲ τὸ ὕδωρ. cf. *Observ. crit.* p. 42. vs. 4 ἐπαίνων M. vs. 6 πόθω] πόθου AB.

319

καὶ νῦν παραινῶ πᾶσι τοῖς νεωτέροις
μὴ πρὸς τὸ γῆρας τοὺς γάμους ποιουμένοις
σχολῇ τεκνοῦσθαι παῖδας· οὐ γὰρ ἡδονή,
γυναικί τ' ἐχθρὸν χρῆμα πρεσβύτης ἀνὴρ·
ἀλλ' ὥς τάχιστα. καὶ γὰρ ἐκτροφαὶ καλαὶ 5
καὶ συννεάζων ἡδὺ παῖς νέω πατρί.

Stob. Flor. 71, 7: *Εὐριπίδου Δανάης*. 'καὶ νῦν — πατρί'. vs. 2 τοὺς γάμους interpolatoris esse suspicor, fortasse ἀναβολὴν scribendum. ποιουμένους libri, ποιουμένοις Bothius. vs. 4 delendus videtur, certe νέα γυναικί dicendum erat, sicut fr. 804. vs. 5 et 6 om. Vind.

320

γυνὴ γὰρ ἐξελθοῦσα πατρῶων δόμων
οὐ τῶν τεκόντων ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ λέχους·
τὸ δ' ἄρσεν ἐστηκ' ἐν δόμοις ἀεὶ γένος
θεῶν πατρῶων καὶ τάφων τιμάορον.

Stob. Flor. 73, 11: *Εὐριπίδου Δανάης*. 'γυνὴ — λέχους' (vs. 1 et 2). Stob. Flor. 77, 1: *Εὐριπίδου*. 'γυνὴ — τιμᾷ ὄρον' (vs. 1—4). vs. 1 γὰρ] μὲν Stob. Flor. 77. vs. 4 τιμᾷ ὄρον libri, τιμάορον Valesius.

321

συμμαρτυρῶ σοι· πανταχοῦ λελείμεθα
πᾶσαι γυναῖκες ἀρσένων ἀεὶ δίχα.

Stob. Flor. 73, 22: *Εὐριπίδου Δανάης*. 'συμμαρτυρῶ — δίχα'.

322

οὐκ ἐστὶν οὔτε τεῖχος οὔτε χρήματα
οὔτ' ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὥς γυνή.

Stob. Flor. 74, 13: *Εὐριπίδου Δανάης*. 'οὐκ — γυνή'. Idem locus cum lemmate *Ἀλέξιδος* (Com. 3 p. 521) legitur 73, 42, ubi vs. 2 οὐδ' ἄλλο.

323

ἦν γὰρ τις αἶνος, ὥς γυναιξὶ μὲν τέχναι
μέλουσι, λόγῃ δ' ἄνδρες εὐστοχώτεροι.
εἰ γὰρ δόλοισιν ἦν τὸ νικητήριον,
ἡμεῖς ἂν ἀνδρῶν εἴχομεν τυραννίδα.

Stob. Flor. 73, 21: *Εὐριπίδου Δανάης*. 'τὴν γὰρ — τυραννίδα'.

vs. 1 ἦν] τὴν AMVoss.Vind. ἦν ἄρα τις αἶνος ci. Meinek. vs. 2 μέλουσι B, μέλλουσι ceteri libri.

324

ἔρως γὰρ ἀργὸν καπὶ τοῖς ἀργοῖς ἔφν·
φιλεῖ κάτοπτρα καὶ κόμης ξανθίσματα,
φεύγει δὲ μόχθους. ἔν δέ μοι τεκμήριον·
οὐδεὶς προσαιτῶν βίοτον ἡράσθη βροτῶν,
ἐν τοῖς δ' ἔχουσιν ἡβητῆς πέφυχ' ὅδε. 5

Stob. Flor. 64, 5: *Εὐριπίδου Δανάη*. 'ἔρως — ὅδε'. vs. 1 τοῖς ἔργοις codd., τοῖς ἀργοῖς Piersonus, τοιούτοις Plutarchus Mor. p. 757 A: ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς σκηνῆς ἀκούομεν 'ἔρως γὰρ ἀργὸν καπὶ τοιούτοις ἔφν', καὶ πάλιν αὖ ὥδε 'οὐ Κύπρις μόνον, ἀλλ' ἐστὶ πολλῶν — λύσσα μαινάς' (Soph. fr. 856). cf. Plut. Mor. p. 760 D: σκόπει τοῖνυν αὐθις, ἔφη, τοῖς Ἀθηναίοις ἔργοις ὅσον Ἔρως περιέστιν, οὐκ ἀργὸς ὢν, ὥς *Εὐριπίδης* ἔλεγεν, οὐδὲ ἀστράτευτος. vs. 5 ἡβητῆς] multa temptata sunt; equidem εὐτυχῆς suspicabar. πέφυχ' ὅδε M.

325

τάχ' ἂν πρὸς ἀγκάλαισι καὶ στέρνοις ἐμοῖς
πεσῶν ἀθύροι καὶ φιλημάτων ὄχλω
ψυχὴν ἐμὴν κτήσαιο· ταῦτα γὰρ [βροτοῖς]
φίλτρον μέγιστον, αἱ ξυνουσίαι, πάτερ.

Stob. Flor. 78, 8: *Εὐριπίδου Δανάης*. 'τάχ' ἂν — πάτερ'. vs. 2 ἀθύρη AB. ὄχλω] ἔχλω A. vs. 3 βροτοῖς om. AB. Fortasse legendum: ταῦτα γὰρ, πάτερ, .. μέγιστον φίλτρον, αἱ ξυνουσίαι. nam vs. 4 μέγιστον φίλτρον (pro φίλτρον μέγιστον) codex Vindob.; si tamen hunc locum respexit Aristophanes Thesm. 21: οἷόν γε τοῦστίναι σοφαὶ ξυνουσίαι, suspicari possis: ταῦτα γὰρ, πάτερ, φίλτρον μέγιστον, αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι.

326

ὦ χρυσέ, δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς,
ὥς οὔτε μήτηρ ἡδονὰς τοιάσδ' ἔχει,
οὐ παῖδες ἀνθρώποισιν, οὐ φίλος πατήρ,
οἷας σὺ χοῖ σὲ δώμασιν κεκτημένοι.
εἰ δ' ἡ Κύπρις τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὄρᾳ, 5
οὐ θαῦμα ἔρωτας μυρίους αὐτὴν τρέφειν.

Stob. Flor. 91, 4: *Εὐριπίδου Δανάη*. 'ὦ χρυσέ — τρέφειν'. Eundem locum attulit Ath. IV p. 159 B, item vs. 1—4 Sextus Empir. p. 663, 23, vs. 1 2 et tertii initium (οὐ παῖδες) Athenag. Legat. c. 25 p. 117, vs. 1 et alterius initium (ὥς οὔτε μήτηρ ἡδύς) Diodorus exc. Vat. p. 135, denique vs. 1 Lucianus Timon. 41 vol.

1 p. 153 Somn. 14 vol. 2 p. 725 Sextus Empir. p. 570, 14, qui poetae et fabulae nomen omittunt. vs. 1 βροτοῖς] κτέρας Lucianus vol. 2 p. 725, ubi tamen A extremum vocabulum omittit. vs. 2 ἡδονάς] ἡδύς Diod. τοιάσδ'] τοίας Sextus et Stobaei Vindob., τοῖας Stobaei M. vs. 3 ἀνθρώποισιν] ἐν δόμοισιν Ath. vs. 4 om. Stobaeus et Seneca. vs. 6 τρέφειν Stob., ἔχειν Ath. E Bellerophonte locum petatum narrat Seneca Epist. 115: *nec apud Graecos tragicos desunt qui lucro innocentiam salutem opinionem mutent* —

*pecunia ingens generis humani bonum,
cui non voluptas matris aut blandae potest
par esse prolis, non sacer merilis parens.
tam dulce si quid Veneris in vultu micat,
merito illa amores coelitem atque hominum movet.*

cum hi novissimi versus in tragoedia Euripidis pronuntiali essent, totus populus ad eiciendum et actorem et carmen consurrexit uno impetu, donec Euripides in medium ipse prosiluit petens ut expectarent viderentque quem admirator auri exitum faceret. dabat in illa fabula poenas Bellerophontes. Si ipsorum versuum sententiam consideres, errasse Senecam fateare necesse est*). Item erravit Gregorius Nyssenus Epist. 11 in Gallandii Bibl. Patr. vol. 6 p. 614 C: ἀλλ' ὁ παντὸς πλούτου τοῖς γε νοῦν ἔχουσιν ὑψηλότερόν ἐστι, τὸ κάλλιστον ὄντως δεξιῶμα κατὰ Πίνδαρον, τὰ σά φημι γράμματα.*

327

*κρείσσων γὰρ οὔτις χρημάτων πέφυκ' ἀνὴρ,
πλὴν εἴ τις· ὅστις δ' οὗτός ἐστιν οὐχ ὄρω.*

Stob. Flor. 10, 18: Εὐριπίδου Δανάης. 'κρείσσων — ὄρω'. vs. 2 εἰς τις ci. Porson. οὐκ ἔρω Badham.

328

*ἄρ' οἶσθ' ὀθούνεχ' οἱ μὲν εὐγενεῖς βροτῶν
πένητες ὄντες οὐδὲν ἀλφάνουσ' ἔτι,
οἱ δ' οὐδὲν ἦσαν πρόσθεν, ὀλβιοὶ δὲ νῦν,*

*) De Ixione similia tradit Plutarchus Mor. p. 19 E: Εὐριπίδης εἰπεῖν λέγεται πρὸς τοὺς τὸν Ἰξίονα λοιδοροῦντας ὡς ἀσεβῆ καὶ μιᾶρόν, 'οὐ μέντοι πρότερον αὐτὸν ἐκ τῆς σκηνῆς ἐξήγαγον ἢ τῷ τροχῷ προσηλῶσαι'. Quae paulo maiorem habent veritatis speciem vera esse non affirmarim. Palamedes Euripidis fabula scenae commissae est duodecim annis ante Socratis mortem ineunte olympiade 91; nihilominus Diog. L. 2, 44 narrat ad damnatum Socratem hoc dramate poetam allusisse (vide Eur. fr. 591), quam fabellam exornavit auctor argumenti Isocr. Busir.: λέγεται τι τοιοῦτον, ὡς ὅτι Εὐριπίδου βουλομένου εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ (de Socrate) καὶ δεδιότος, ἀναπλάσασθαι τὸν Παλαμήδην, ἵνα διὰ τοῦτου σχοίη καιρὸν τοῦ ἀνιξάσθαι εἰς τὸν Σωκράτη καὶ εἰς τοὺς Ἀθηναίους 'ἐκάνετε ἐκάνετε τῶν Ἑλλήνων τὸν ἀριστον', ὃ ἐστὶν ἐφρονεῦσατε καὶ νοῆσαν τὸ θέατρον ἅπαν ἐδάκρυσε, διότι περὶ Σωκράτους ἡνίττετο.

δόξαν φέρονται τοῦ νομίσματος χάριν
καὶ συμπλέκοντες σπέρμα καὶ γάμους τέκνων; 5
δοῦναι δὲ πᾶς τις μᾶλλον ὀλβίῳ κακῷ
πρόθυμός ἐστιν ἢ πένητι καγαθῷ.
κακὸς δ' ὁ μὴ ἔχων, οἱ δ' ἔχοντες ὀλβιοι.

Stob. Flor. 91, 23: *Εὐριπίδου Ἑκάβη*. 'ἄρ' — ὀλβιοι'. idem 92, 6: *Εὐριπίδου Δανάης*. 'ἄρ' — ὀλβιοι'. alterum locum om. codex Vind., habent AM. vs. 1 ὅτ' οὖν ἔχοιμεν utroque loco M. vs. 2 ἐμφαίνουσ' Flor. 91, ἀλφάνουσ' Flor. 92 codex M, ubi ἀναφαίνουσ' A. vs. 5 συμπλέκονται v. l. codicis A Flor. 92. vs. 6 δοῦναί τε Flor. 92. μᾶλλον πλουσίῳ πᾶς τις Flor. 91, πᾶς τις μᾶλλον ὀλβίῳ Flor. 92.

329

φιλοῦσι γάρ τοι τῶν μὲν ὀλβίων βροτοὶ
σοφοὺς τίθεσθαι τοὺς λόγους, ὅταν δέ τις
λεπτῶν ἀπ' οἴκων εὖ λέγῃ πένης ἀνὴρ,
γελᾶν· ἐγὼ δὲ πολλάκις σοφωτέρους
πένητας ἄνδρας εἰσορῶ τῶν πλουσίων 5
καὶ θεοῖσι μικρὰ χειρὶ θύοντας τέλη
τῶν βουθυτούντων ὄντας εὐσεβεστέρους.

Stob. Flor. 97, 14: *Εὐριπίδου Δανάη*. 'φιλοῦσι — εὐσεβεστέρους'. vs. 2 ἡγεῖσθαι codd., τίθεσθαι Valek., ἄγεσθαι Conington. vs. 6 θεοῖς Stob., θεοῖσι Athenaeus. μικρὰ Stobaei codd. praeter AM, ubi μικρὰ legitur. vs. 6 et 7 affert Ath. II p. 40 D: 'θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη — εὐσεβεστέρους' *Εὐριπίδης* φησί. hinc Eust. II. p. 892, 39: *Εὐριπίδης* 'θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη'.

330

ὅστις δόμους μὲν ἤδεται πληρουμένους,
γαστρὸς δ' ἀφαιρῶν σῶμα δύστηνος κακοῖ,
τοῦτον νομίζω καὶ θεῶν συλᾶν βρέτη
τοῖς φιλτάτοις τε πολέμιον πεφυκέναι.

Stob. Flor. 16, 6: *Εὐριπίδου Δανάης*. 'ὅστις — πεφυκέναι'. vs. 1 δόμοις — πληρουμένοις] δόμους — πληρουμένους AVind. vs. 2 δύστηνον A m. sec. vs. 3 καὶ libri, καὶ Pflugk. συλᾶν] ἐλᾶν A m. pr.

331

φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὥς ἀπανταχοῦ
πρέπει χαρακτὴρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν.

Stob. Flor. 7, 6: *Εὐριπίδου Δανάη*. 'φεῦ — εὐψυχίαν'. vs. 1 cf. Eur. fr. 953. vs. 2 ῥέπει malim.

332

ἔς ταῦτόν ῥ' ἦκειν φημι ταῖς βροτῶν τύχαις
 τόνδ' ὃν καλοῦσιν αἰθέρ', ὃ τὰδ' ἔστι δῆ.
 οὔτος θέρους τε λαμπρὸν ἐκλάμπει σέλας,
 χειμῶνά τ' αὔξει συντιθεὶς πυκνὸν νέφος,
 θάλλειν τε καὶ μή, ξῆν τε καὶ φθίνειν ποιεῖ. 5
 οὔτω δὲ θνητῶν σπέρμα τῶν μὲν εὐτυχεῖ
 λαμπρᾷ γαλήνῃ, τῶν δὲ συννέφει πάλιν,
 ζῶσιν τε σὺν κακοῖσιν, οἳ δ' ὄλβου μέτα
 φθίνουσ' ἑτείοις προσφερεῖς μεταλλαγαῖς.

Stob. Ecl. 1, 7, 8 p. 216: Εὐριπίδου Δανάης (quod lemma versui 6 a praecedentibus seiuncto adscribit Λ). 'ἔς ταῦτόν — μεταλλαγαῖς'. vs. 1 τὰς (τῶν Λ) βροτῶν τύχας vulgo, ταῖς βροτῶν τύχαις Musgravius. vs. 2 ὃ τὰδ' ὅστις Porson. vs. 3 fortasse λαμπρὸν ἐκπέμπει? vs. 6 δὲ — σπέρμα τῶν] δῆ — σπερμάτων Λ. vs. 7 τὸν δὲ Λ. συννεφεῖ ed., συννέφει Λ. vs. 8 οἳ] ὁ Λ. vs. 9 φθίνου δ' αἰτίοις προσφέροις Λ, φθίνουσ' ἑτείοις προσφερεῖς Valck.

ΔΙΚΤΤΣ

Argum. Eur. Med.: ἐδιδάχθη ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος Ὀλυμπιάδος πρῶτος Εὐφορίων, δεύτερος Σοφοκλῆς, τρίτος Εὐριπίδης Μηδεία, Φιλοκτήτη, Δίκτυι, Θερισταῖς σατύροις. De mytho cf. Apollod. 2, 4, 1: προσενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος (qua Danae exposita erat) Σερῖφω Δίκτυς ἄρας ἀνέτρεφε τοῦτον (Perseum). βασιλεύων δὲ τῆς Σερῖφου Πολυδέκτης ἀδελφὸς Δίκτυος, Δανάης ἐρασθεὶς καὶ ἡνδρωμένου Περσέως μὴ δυνάμενος αὐτῇ συνελθεῖν — (Perseo) ἐπέταξε τῆς Γοργόνης κομίζειν τὴν κεφαλὴν. ibid. § 3: παραγενόμενος δὲ εἰς Σέριφον (sc. ὁ Περσεύς) καὶ καταλαβὼν προσπεφηνγυῖαν τοῖς βωμοῖς μετὰ τοῦ Δίκτυος τὴν μητέρα διὰ τὴν Πολυδέκτου βίαν, εἰσελθὼν εἰς τὸν βασιλέα — ἀπεστραμμένος τὴν κεφαλὴν Γοργόνης ἔδειξε, τῶν δὲ ἰδόντων ὅποιον ἕκαστος ἔτυχε σχῆμα ἔχων ἀπελιθώθη.

333

ἐγὼ νομίζω πατρὶ φίλτατον τέκνα
 παισὶν τε τοὺς τεκόντας, οὐδὲ συμμάχους
 ἄλλους γενέσθαι φήμ' ἂν ἐνδικωτέρους.

Stob. Flor. 83, 18: ἐν τῷ αὐτῷ (sc. Eur. Dict.). 'ἐγὼ — ἐνδικωτέρους'. vs. 1 τέκνον vulgo, τέκνα Pflugk.

334

εἷς γάρ τις ἔστι κοινὸς ἀνθρώποις νόμος
 καὶ θεοῖσι τοῦτο δόξαν, ὥς σαφῶς λέγω,
 θηρσὶν τε πᾶσι, τέκνα τέκτουςιν φιλεῖν.

τὰ δ' ἄλλα χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις.

Stob. Flor. 83, 17: ἐν τῷ αὐτῷ (sc. Eur. Dict.). 'εἰς γάρ — νόμοις'. vs. 2 τοῦτο] ταὐτὸ Heathius. ὁ libri, ὡς Grotius. vs. 3 τέκνα] τέκν' ἂ B.

335

νέος, πόνοις δέ γ' οὐκ ἀγύμναστος φρένας.

Stob. Flor. 52, 5: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Δίκτυϊ. 'νέος — φρένας'. πόνοις δέ γ'] πόνοισι δ' Musgravius.

336

δοκεῖς τὸν Ἄιδην σῶν τι φροντίζειν γόων
καὶ παῖδ' ἀνήσειν τὸν σόν, εἰ θέλοις στένειν;
παῦσαι· βλέπουσα δ' εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ
ῥάων γένοι' ἄν, εἰ λογίζεσθαι θέλοις
ὅσοι τε δεσμοῖς ἐκμεμόχθηται βροτῶν . 5
ὅσοι τε γηράσκουσιν ὀρφανοὶ τέκνων,
τοὺς δ' ἐκ μεγίστης ὀλβίας τυραννίδος
τὸ μηδὲν ὄντας· ταῦτά σε σκοπεῖν χρεών.

Plut. Mor. p. 106 A: ὁ δὲ παραμυθούμενος τὴν Δανάην δυσπενθοῦσαν Δίκτης φησὶ 'δοκεῖς — χρεών'. vs. 7 μέγιστον Elmsleius. vs. 8 μηθὲν libri. Euripidis Dictyï hos versus vindicavit Musgravius.

337

. . τί μ' ἄρτι πημάτων λελησμένην
ὀρθοῖς;

Soph. Ai. 787: τί μ' αὖ τάλαιναν ἄρτιως πεπαυμένην κακῶν ἀτρύτων ἐξ ἔδρας ἀνίστατε; ubi Scholia: πρὸς τὸ Εὐριπίδου ἐν Δίκτυϊ 'τί μ' — ὀρθοῖς;' vs. 1 τί μ' ἄρτι] τί μ' ὦ ἄρτι codex Laur. teste G. Wolfio, qui τί μ', ὦ ξέν', ἄρτι coniecit.

338

θάρσει· τό τοι δίκαιον ἰσχύει μέγα.

Stob. Flor. 13, 13: Εὐριπίδου ἐν Δίκτυϊ. 'θάρσει — μέγα'.

339

ὄντων δὲ παίδων καὶ πεφυκότος γένους
καινοῦς φυτεῦσαι παῖδας ἐν δόμοις θέλεις,
ἔχθραν μεγίστην σοῖσι συμβάλλων τέκνοις.

Stob. Flor. 83, 21: Εὐριπίδου ἐν Δίκτυϊ. 'ὄντων — τέκνοις'. vs. 3 σοῖσι συμβαλῶν Bergkii, σοῖσιν ἐμβαλῶν Maehly.

340

πατέρα τε παισὶν ἡδέως συνεκφέρειν

φίλους ἔρωτας ἐκβαλόντ' αὐθαδίαν,
 παῖδάς τε πατρί· καὶ γὰρ οὐκ αὐθαίρετοι
 βροτοῖς ἔρωτες οὐδ' ἐκουσία νόσος.
 σκαιόν τι δὴ τὸ χρῆμα γίνεσθαι φιλεῖ, 5
 θεῶν ἀνάγκας ὅστις ἰᾶσθαι θέλει.

Stob. Flor. 83, 16: *Εὐριπίδου Δίκτυϊ*. 'πατέρα — θέλει'. vs. 2 φίλους] φίλος AB, ὡ φίλος ci. Iacobsius. ἐκβάλλοντ' αὐθάδειαν libri, corr. Gesner.

341

Κύπρις γὰρ οὐδὲν νουθετουμένη χαλᾷ,
 ἦν τ' αὖ βιάξῃ, μᾶλλον ἐντείνειν φιλεῖ,
 κᾶπειτα τίκτει πόλεμον· εἰς δ' ἀνάστασιν
 δόμων περαίνει πολλάκις τὰ τοιάδε.

Stob. Flor. 64, 8: *Εὐριπίδου Δίκτυϊ*. 'Κύπρις — τοιάδε'. vs. 1 et 2 om. p. et fab. nom. habet Galenus vol. 5 p. 411 (vol. 1 p. 282 ed. Basil., vol. 5 p. 149 Chart.). vs. 1 οὐδὲ Stob., οὐδὲν Gal. vs. 2 ἂν τ' αὖ βιάξῃ] ἀντ' ἂ βιάξῃ Stobaei A, ἂν τ' ἀβιάξῃ M, ἂν γὰρ βιάξῃ Gal. ἐκτείνειν Stobaei A. vs. 3 καίπειτα M.

342

φίλος γὰρ ἦν μοι, καί μ' ἔρωσ ἔλοι ποτὲ
 οὐκ εἰς τὸ μῶρον οὐδέ μ' εἰς Κύπριν τρέπων.
 ἄλλ' ἔστι δὴ τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρωσ
 ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε καγαθῆς.
 καὶ χρῆν δὲ τοῖς βροτοῖσι τόνδ' εἶναι νόμον 5
 τῶν εὐσεβούντων οἵτινές γε σώφρονες
 ἔρᾱν, Κύπριν δὲ τὴν Διὸς χαίρειν ἔᾱν.

Stob. Ecl. 1, 9, 4 p. 272: *Εὐριπίδου Δίκτυϊ*. 'φίλος — ἔᾱν'. vs. 1 φίλον γὰρ ἡμῖν, εἴ μ' ἔρωσ temptabam. vs. 2 μῶρον libri. vs. 3 et 4 affert om. fab. nom. Plut. Mor. p. 11 F, item qui *Εὐριπίδου Θησέως* lemma habet Stobaeus Flor. 5, 21. vs. 5—7 a praecedentibus separat A et Hesiodo tribuit. vs. 6 οἵτινές] εἴ τινες V.

343

μὴ νεῖκος, ὧ γεραιέ, κοιράνοις τίθου·
 σέβειν δὲ τοὺς κρατοῦντας ἀρχαῖος νόμος.

Stob. Flor. 44, 2: *Εὐριπίδου Δίκτυος*. 'μὴ — νόμος'. τυράνοις libri, κοιράνοις Salmasius.

344

φεῦ φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὥς καλῶς ἔχει·
 οὐκ ἂν γένοιτο χρηστὸς ἐκ κακοῦ πατρός.

Stob. Flor. 90, 5: *Εὐριπίδου Δίκτυϊ*. 'φεῦ φεῦ — πατρός'. vs. 1 recurrit fr. 25, 1. vs. 2 om. fab. nom. habet Chrysippus π. ἀποφατ. c. 15 p. 11.

345

εἰς δ' εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλά·
ὁ μὲν γὰρ ἐσθλὸς εὐγενὴς ἔμοιγ' ἀνὴρ,
ὁ δ' οὐ δίκαιος κἄν ἀμείνωνος πατρός
Ζηνὸς πεφύκη, δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ.

Stob. Flor. 86, 1: *Εὐριπίδου Δίκτυϊ*. 'εἰς — δοκεῖ'. vs. 3 κἄν] καὶ M. vs. 4 Ζηνὸς] Ἰνις praetulerim. πέφυκεν B, πέφυκε Voss.

346

μή μοί ποτ' εἴη χρημάτων νικωμένῳ
κακῶ γενέσθαι, μηδ' ὁμιλοῖην κακοῖς.

Stob. Flor. 93, 6: *Εὐριπίδου Δίκτυϊ*. 'μή — κακοῖς'. Eosdem versus habet Stob. Flor. 94, 3 coniunctos cum Eur. fr. 461. vs. 2 κακῶ] κακὸν Stob. loco altero. μηδ'] μὴ δ' (vel μήθ') libri.

347

πολλοῖς παρέστην κἄφθόνησα δὴ βροτῶν
ὅστις κακοῖσιν ἐσθλὸς ὦν ὅμοιος ἦ,
λόγων ματαίων εἰς ἄμιλλαν ἐξιών·
τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐκ ἀκουστὸν οὐδ' ἀνασχετόν,
σιγᾶν κλύοντα δεινὰ πρὸς καχιόνων. 5

Stob. Flor. 106, 2: τοῦ αὐτοῦ (sc. *Εὐρ.*) *Δίκτυος*. 'πολλοῖς — καχιόνων'. vs. 1 παρέστην] πάρεστι ABM. vs. 4 τὸ] τοῦ AB.

348

τυραννικόν τοι πόλλ' ἐπίστασθαι λέγειν.

Stob. Flor. 36, 15: *Εὐριπίδου Δίκτυος*. 'τυραννικόν — λέγειν'. τι] τε A, τοι M Vind.

349

εἰ δ' ἦσθα μὴ κάκιστος, οὔ ποτ' ἂν πάτραν
τὴν σὴν ἀτίζων τήνδ' ἂν εὐλόγεις πόλιν·
ὥς ἔν γ' ἐμοὶ κρίνοιτ' ἂν οὐ καλῶς φρονεῖν
ὅστις πατρώας γῆς ἀτιμάζων ὄρους
ἄλλην ἐπαινεῖ καὶ τρόποισιν ἥδεται. 5

Stob. Flor. 39, 7: *Εὐριπίδου Δίκτυος*. 'εἰ δ' ἦσθα — εὐλόγεις πάτραν' (vs. 1 et 2). ibid. 39, 8: τοῦ αὐτοῦ *Δίκτυος*. 'ὥς ἔν — ἥδεται' (vs. 3—5). quos locos coniunxi. vs. 1 οὔ ποτ' ἂν πόλιν et vs. 2 εὐλόγεις πάτραν libri, corr. Boisson.

350

ἄξοίμην

Hesych. 1 p. 119: ἄξοίμην· ἀγανακτοίμην (l. -οῖμι). Εὐριπίδης Δίκτυι (δικτύου codex).

ΕΡΕΧΘΕΥΣ

Lycurgus c. Leocr. § 98: φασὶ γὰρ Εὐμόλπον τὸν Ποσειδῶνος καὶ Χιόνης μετὰ Θρακῶν ἔλθειν τῆς χώρας ταύτης ἀμφισβητοῦντα, τυχεῖν δὲ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους βασιλεύοντα Ἐρεχθεῖα, γυναῖκα ἔχοντα Πραξιθέαν τὴν Κηφισοῦ θυγατέρα. μεγάλου δὲ στρατοπέδου μέλλοντος αὐτοῖς εἰσβάλλειν εἰς τὴν χώραν, εἰς Δελφοὺς ἰὼν ἡρώτα τὸν θεὸν τί ποιῶν ἂν νίκην λάβοι παρὰ τῶν πολεμίων. χρήσαντος δ' αὐτῷ τοῦ θεοῦ, τὴν θυγατέρα εἰθύσειε πρὸ τοῦ συμβαλεῖν τῷ στρατοπέδῳ, κρατήσειν τῶν πολεμίων, ὃ δὲ τῷ θεῷ πειθόμενος τοῦτ' ἔπραξε καὶ τοὺς ἐπιστρατευομένους ἐκ τῆς χώρας ἐξέβαλε. διὸ καὶ δικαίως ἂν τις Εὐριπίδην ἐπαινέσειεν, ὅτι — τοῦτον τὸν μῦθον προείλετο ποιῆσαι. Plut. Mor. p. 310 D: Ἐρεχθεὺς πρὸς Εὐμόλπον πολεμῶν ἔμαθε νικῆσαι ἔαν τὴν θυγατέρα προθύσῃ, καὶ συγκοινωνήσας τῇ γυναικὶ Πραξιθέα προέθυσε τὴν παῖδα. μέμνηται Εὐριπίδης ἐν Ἐρεχθεῖ. Cf. Demaratus Tragodum. in Mülleri Fragm. Hist. vol. 4 p. 379 sq. Apollod. 3, 15, 1 et 4. Drama paulo post olymp. 89, 4 doctum esse e Plut. V. Niciae c. 9 (vide fr. 370) conclusit Meinek. Porsonus probabiliter huc refert adesp. fr. 339.

351

Αἰθιοπίαν νιν ἐξέσωσ' ἐπὶ χθόνα.

Steph. Byz. v. Αἰθίοψ p. 47, 13: λέγεται καὶ Αἰθιοπία γῆ (γυνή libri). Εὐριπίδης Ἐρεχθεῖ 'Αἰθιοπίαν — χθόνα'. ἐξέσωσας libri, ἐξέσωσ' Lobeckius Aglaoph. p. 216, qui comparat Apollod. 3, 15, 4: Χιόνη δὲ Ποσειδῶνι μίγνυται· ἡ δὲ κρύφα τοῦ πατρὸς Εὐμόλπον τεκοῦσα, ἵνα μὴ γένηται καταφανής, εἰς τὸν βυθὸν ῥίπτει τὸ παιδίον· Ποσειδῶν δὲ ἀνελόμενος εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει καὶ δίδωσι Βενθεσικύμη τρέφειν.

352

καὶ μοι, πολὺν γὰρ πέλανον ἐκπέμπεις δόμων,
φράσον σελήνας τάσδε πυρίνου χλόης

Suid. v. ἀνάστατοι et σελῆναι: ἐν Ἐρεχθεῖ τὰς σελήνας πελά-
νους εἴρηκεν Εὐριπίδης 'καὶ μοι — χλόης'. cf. Suid. v. βούς ἑβδο-
μος: ὁμοίως δὲ καὶ αἱ σελῆναι πέμματα πλατέα κυκλοτερῆ, ἃ καὶ
οὕτως ἐκάλουν· ἔστι δὲ παρὰ Εὐριπίδην ἐν Ἐρεχθεῖ καὶ παρ' Ἀχαιῶν
ἐν Ἰριδι. vs. 2 πυρίμου libri, πυρίνου Tournius. Hesych. 2 p. 1167:
σελήνας· πόπανα τῷ ἄστρῳ ὅμοια, πέμματα (ὅμοιον ἀπέμματα cod.).

353

ὀλολύζετ', ὦ γυναῖκες, ὥς ἔλθῃ θεᾶ

χρυσὴν ἔχουσα Γοργόν' ἐπίκουρος πόλει.

Schol. Ven. Ar. Pac. 97: ὀλολύζειν — εὔχεσθαι. καὶ Εὐριπίδης ἔρχεσθαι (Ἐρεχθεῖ Dind.) 'ὀλολύζει' — πόλει'. vs. 1 ὀλόλυξαν R, ubi cetera omittuntur. ἐλέχθη cod., ἔλθη Seidler. vs. 2 ἡ χρυσὸν cod., χρυσὴν Seidler.

354

ὥς σὺν θεοῖσι τοὺς σοφοὺς κινεῖν δόρου
στρατηλάτας χρή, τῶν θεῶν δὲ μὴ βία.

Stob. Flor. 54, 12: Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ. 'ὥς — βία'.

355

οὐδεὶς στρατεύσας ἄδिका σῶς ἦλθεν πάλιν.

Stob. Flor. 54, 13: ἐν ταῖτῳ (sc. Εὐρ. Ἐρ.). 'οὐδεὶς — πάλιν'.
ἄδिका σῶς] ἄδεια σῶς M, ἀδικά⁶ A, ἀδικάστως B.

356

τὰς οὐσίας γὰρ μᾶλλον ἢ τὰς ἀρπαγὰς
τιμᾶν δίκαιον· οὔτε γὰρ πλοῦτός ποτε
βέβαιος ἄδικος

Stob. Flor. 94, 10: Εὐριπίδου Ἐρεχθέως. 'τὰς οὐσίας — ἄδικος'.
vs. 1 οὐσίας suspectum. vs. 2 οὔτι γὰρ Bothius.

357

ναῦς ἡ μεγίστη κρεῖσσον ἢ μικρὸν σκάφος.

Stob. Flor. 59, 13: Εὐριπίδου Ἐρεχθέως. 'ναῦς — σκάφος'.
σμικρὸν B.

358

ὀλίγους ἐπαινῶ μᾶλλον ἢ πολλοὺς κακούς.

Stob. Flor. 51, 12: Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ. 'ὀλίγους — κακούς'.

359

ζεῦγος τριπάρθενον

Hesych. 1 p. 1582: ζεῦγος τριπάρθενον· Εὐριπίδης Ἐρεχθεῖ. καὶ Σοφοκλῆς Σισύφῳ 'Χαρίτων ζυγῶν'. cf. Schol. Arat. 172: Εὐριπίδης μὲν οὖν ἐν Ἐρεχθεῖ τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας Ἰάδας φησὶ γενέσθαι τρεῖς οὐσας.

360

οὐκ ἔστι μητρὸς οὐδὲν ἥδιον τέκνοις·
ἐρᾶτε μητρός, παῖδες, ὥς οὐκ ἔστ' ἔρως
τοιούτος ἄλλος ὅστις ἡδίῳν ἐρᾶν.

Stob. Flor. 79, 4: Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ. 'οὐκ ἔστιν — ἐρᾶν'.
Orion Flor. Eurip. 8 p. 56, 8 sine fabulae nom.: 'οὐκ ἔστι —

ἐρᾶν? vs. 1 ἔστιν οὐδὲν (οὐθὲν M) μητρὸς Stob., ἔστι μητρὸς οὐδὲν Or. vs. 2 ὥς] καὶ Stobaei A. vs. 3 οἶος Stob., ὅστις Or.

361

θετῶν δὲ παίδων ποῦ κράτος; τὰ φύντα γὰρ
κρείσσω νομίζειν τῶν δοκημάτων χρεῶν.

Stob. Flor. 76, 12: Εἰριπίδου Ἐρεχθεῖ. 'θετῶν — χρεῶν'. vs. 1
δὲ] γὰρ Vind. vs. 2 δοκιμάτων] δοκημάτων AM.

62

τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται,
ἥδιον ἐν βροτοῖσιν· οἳ δὲ δρῶσι μὲν,
χρόνῳ δὲ δρῶσι, δυσγενέστερον . .
ἐγὼ δὲ δώσω τὴν ἐμὴν παῖδα κτανεῖν.
λογίζομαι δὲ πολλά· πρῶτα μὲν πόλιν 5
οὐκ ἂν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίῳ λαβεῖν·
ἢ πρῶτα μὲν λεῶς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν,
αὐτόχθονες δ' ἐφυμεν· αἱ δ' ἄλλαι πόλεις
πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς ἐκτισμέναι
ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι. 10
ὅστις δ' ἀπ' ἄλλης πόλεος οἰκίζει πόλιν,
ἄρμὸς πονηρὸς ὥσπερ ἐν ξύλῳ παγεῖς,
λόγῳ πολίτης ἐστί, τοῖς δ' ἐργοῖσιν οὔ.
ἔπειτα τέκνα τοῦδ' ἕκατι τίκτομεν,
ὥς θεῶν τε βωμοὺς πατρίδα τε ῥυνώμεθα. 15
πόλεως δ' ἀπάσης τοῦνομ' ἐν, πολλοὶ δέ νιν
ναίουσι· τούτους πῶς διαφθεῖραί με χρή,
ἐξὸν προπάντων μίαν ὑπερ δοῦναι θανεῖν;
εἴπερ γὰρ ἀριθμὸν οἶδα καὶ τοῦλάσσονος
τὸ μείζον, οὐνὸς οἶκος οὐ πλεῖον σθένει 20
πταίσας ἀπάσης πόλεος οὐδ' ἴσον φέρει.
εἰ δ' ἦν ἐν οἴκοις ἀντὶ θηλειῶν στάχυς
ἄρσην, πόλιν δὲ πολεμία κατεῖχε φλόξ,
οὐκ ἂν νιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορός,
θάνατον προταρβοῦς; ἀλλ' ἔμοιγ' ἔστω τέκνα 25
ἃ καὶ μάχοιτο καὶ μετ' ἀνδράσιν πρέποι,
μὴ σχήματ' ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα.
τὰ μητέρων δὲ δάκρυ' ὅταν πέμπῃ τέκνα,
πολλοὺς ἐθήλυν' εἰς μάχην ὀρμωμένους.

μισῶ γυναῖκας αἵτινες πρὸ τοῦ καλοῦ 30
 ξῆν παῖδας εἵλονται ἢ παρήνεσαν κακά.
 καὶ μὲν θανόντες γ' ἐν μάχῃ πολλῶν μέτα
 τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον εὐκλειάν τ' ἴσῃν.
 τῇμῃ δὲ παιδὶ στέφανος εἰς μιᾷ μόνῃ
 πόλεως θανούσῃ τῇσδ' ὕπερ δοθήσεται. 35
 καὶ τὴν τεκούσαν καὶ σὲ δύο θ' ὁμοσπόρῳ
 σώσει· τί τούτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν;
 τὴν οὐκ ἐμὴν . . πλὴν φύσει δώσω κόρην
 θῦσαι πρὸ γαίας. εἰ γὰρ αἰρεθήσεται
 πόλις, τί παίδων τῶν ἐμῶν μέτεστί μοι; 40
 οὐκ οὖν ἅπαντα τοῦν γ' ἐμοὶ σωθήσεται;
 ἄρξουσιν ἄλλοι, τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν.
 ἐκεῖνο δ' οὐ τὸ πλείστον ἐν κοινῷ μέρος,
 οὐκ ἔσθ' ἐκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ
 προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ. 45
 οὐδ' ἀντ' ἐλάας χρυσέας τε Γοργόνος
 τρίαιναν ὀρθὴν σταῖσαν ἐν πόλεως βάθροισ
 Εὐμολπος οὐδὲ Θρᾶξ ἀναστέψει λεῶς
 στεφάνοισι, Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται.
 χρῆσθ', ὦ πολῖται, τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασιν, 50
 σώξεσθε, νικᾶτ'. ἀντὶ γὰρ ψυχῆς μιᾶς
 οὐκ ἔσθ' ὅπως ὑμῖν τήνδ' ἐγὼ οὐ σώσω πόλιν.
 ὦ πατρίς, εἴθε πάντες οἱ ναίουσί σε
 οὕτω φιλοῖεν ὥς ἐγώ· καὶ ῥαδίως
 οἰκοῖμεν ἂν σε κούδεν ἂν πάσχοις κακόν. 55

Lycurg. c. Leocr. § 100: ἄξιον δέ, ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ τῶν
 λαμβείων ακοῦσαι ἃ πεποίηκε (sc. Euripides Erechthei mythum
 tractans) λέγουσαν τὴν μητέρα τῆς παιδός· ὄψεσθε γὰρ ἐν αὐτοῖς με-
 γαλοψυχίαν καὶ γενναιότητα ἀξίαν καὶ τῆς πόλεως καὶ τοῦ γενέσθαι
 Κηφισοῦ θυγατέρα. 'τὰς χάριτας — πάσχοις κακόν'. Plut. Mor.
 p. 604 D: τίς γὰρ εἶρηκε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος ἐγκώμιον τοιοῦτον οἶον
 Εὐριπίδης; 'ἢ πρῶτα — εἰσὶν ἐξαγώγιμοι' (vs. 7—10), ubi qui acce-
 dunt versus quinque, εἰ δὲ πάρεργον κτέ. videntur alius loci esse
 (cf. fr. 971). vs. 3 [δρῶσι] δυσγενέστερον ci. Heinrichius, δυσγενέ-
 στερον [λέγω] Meinekius. vs. 6 οὐκ ἂν — λαβεῖν] οὐκ ἂν — λάβοιν
 Dind., οὐκ ἦν — λαβεῖν Both. vs. 9 ὁμοίως Plut., ὁμοίαις Lyc.
 διαφοραῖς ἐκτισμέναι Lyc., διαφορηθεῖσαι βολαῖς Plut. vs. 10 εἰσα-
 γώγιμοι] εἰσαγώγιμαι Lycurgi codd. nonnulli, ἐξαγώγιμοι Plut. vs. 11
 πόλεως libri. vs. 14 ἔνεκα vel ἔνεκεν libri, ἔκητι Ald., ἔκατι Matth.

vs. 15 ῥυόμεθα libri. vs. 16 ἐν libri, ἔν Scaliger. πολλοῖς libri, πολλοὶ Musgravius. δέ νιν] δ' ἐνιν AB. vs. 18 πρὸ πάντων ante Meinekium. mox ὑπερδοῦναι libri plerique. vs. 20 ἐνὸς libri, οὐνὸς Imperius. vs. 21 πόλεως libri. vs. 22 θηλέων libri, θηλειῶν Grotius. vs. 24 μιν vel μὴν libri, νιν Matth. vs. 25 προτάρβουσ' A, πρὸς τάρβους al. ἔστι libri, ἔστω Herm. vs. 26 ἃ om. libri. vs. 27 σχήματα δ' libri, σχήματ' Scaliger. vs. 31 εἴλοντο καὶ libri, εἴλont' ἢ Matth. vs. 34 et 35 ἢ μὴ μόνῃ — θανοῦσα libri, εἰς μιᾷ μόνῃ — θανούσῃ Tyrwhitt. vs. 36 ὁμοσπόρων vel ὁμοσπόρους libri, ὁμοσπόρῳ Bekker. vs. 37 ὡς εἰ libri, σώσει Melanchthon. vs. 38 ἐμὴν οὖν ci. Nagel. vs. 41 οὐκοῦν libri. ἅπαντας libri, ἅπαντα Reiskius. γοῦν τ' libri, τοῦν γ' Heinrich. vs. 42 ἄρξουσιν Z et Burneianus, ἄρξουσὶ τ' ceteri libri, fortasse ἄρξουσὶ γ' leg. vs. 43 οὐ libri, οὐ τὸ Ald. vs. 44 ἄτερ] ἄνερ Valck., ἀνὴρ Bothius. vs. 45 πάλαι θέσμιά τις ἐκβάλλει libri, παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ Reiskius. vs. 46 ἂν τελείας libri, ἀντ' ἐλάας Dobr. vs. 48 ἀναστρέψει libri, ἀναστέψει Musgr. vs. 49 Παλλὰς addunt AB, ceteri om. vs. 51 σώζεσθε καὶ libri, σώζεσθε Ald. vs. 52 ὑμῖν τήνδ' ἐγὼ οὐ] οὐ τήνδ' ἐγὼ Ald., ὑμῖν ἐγὼ οὐ Sauppius.

363

ἐγὼ δὲ τοὺς καλῶς τεθνηκότας

ζῆν φημί μᾶλλον τοῦ βλέπειν τοὺς μὴ καλῶς.

Stob. Flor. 121, 15: Εὐριπίδης Ἐρεχθέως. 'ἐγὼ δὲ — μὴ καλῶς'. vs. 2 fort. ζῆν φημί, φημί δ' οὐ βλέπειν leg.

364

ὀρθῶς μ' ἐπήρουν· βούλομαι δὲ σοί, τέκνον,
φρονεῖς γὰρ ἤδη κάποσώσαιοις ἂν πατρὸς
γνώμας φράσαντος, ἣν θάνω, παραινέσαι
κειμήλι' ἐσθλὰ καὶ νέοισι χρήσιμα.

βραχεῖ δὲ μύθῳ πολλὰ συλλαβῶν ἐρῶ. 5

πρῶτον φρένας μὲν ἠπίους ἔχειν χρεών·

τῷ πλουσίῳ τε τῷ τε μὴ διδοὺς μέρος

ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσιν δίδου.

δυοῖν παρόντοιν πραγμάτοιν πρὸς θάτερον

γνώμην προσάπτων τὴν ἐναντίαν μέθες. 10

ἀδίκως δὲ μὴ κτῶ χρήματ', ἣν βούλῃ πολὺν

χρόνον μελάθροισι ἐμμένειν· τὰ γὰρ κακῶς

οἴκους ἐσελθόντ' οὐκ ἔχει σωτηρίαν.

ἔχειν δὲ πειρῶ· τοῦτο γὰρ τό τ' εὐγενὲς

καὶ τοὺς γάμους δίδωσι τοὺς πρώτους ἔχειν. 15

ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐστὶν ἢ τ' ἀδοξία,

καὶ ἢ σοφός τις, ἢ τ' ἀτιμία βίου.

φίλους δὲ τοὺς μὲν μὴ χαλῶντας ἐν λόγοις
 κέκτησο· τοὺς δὲ πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ
 τῇ σῇ πονηροὺς κληῖθρον εἰργέτω στέγης. 20
 ὁμιλίας τε τὰς γεραιτέρας φίλει,
 ἀκόλαστα δ' ἦθη λαμπρὰ συγγελαῖν μόνου
 μίσει· βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς.
 ἐξουσία δὲ μήποτ' ἐντυχῶν, τέκνον,
 αἰσχροὺς ἔρωτας δημοτῶν διωκαθεῖν. 25
 ὃ καὶ σίδηρον ἀγχόνας τ' ἐφέλκεται,
 χρηστῶν πενήτων ἦν τις αἰσχύνη τέκνα.
 καὶ τοὺς πονηροὺς μήποτ' αὖξαν' ἐν πόλει·
 κακοὶ γὰρ ἐμπλησθέντες ἢ νομίσματος
 ἢ πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχὴν τινα 30
 σκιρτῶσιν, ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων.
 ἀλλ' ὦ τέκνον μοι δὸς χεῖρ', ὡς θίγῃ πατήρ,
 καὶ χαῖρ'· ὑπ' αἰδοῦς δ' οὐ λίσαν ἀσπάζομαι·
 γυναικόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.

Stob. Flor. 3, 18: *Εὐριπίδου Ἐρεχθέως*. 'ὀρθῶς μ' — οὐ σοφοῦ'.
 vs. 11—13 cum lemmate τοῦ αὐτοῦ (sc. *Εὐρ.*) *Ἐρεχθεῖ* affert Stob.
 Flor. 94, 4. vs. 14—17 c. lemm. *Εὐριπίδου Ἐρεχθέως* Stob. Flor.
 91, 22, item c. lemm. *Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ* Stob. Flor. 92, 2. vs.
 18—20 c. lemm. *Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ* Stob. Flor. 14, 3; eosdem τῇ
 τραγικῇ *Μερόπη* memoriae errore tribuit Plut. Mor. p. 63 A. vs.
 21—23 cum lemm. *Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ* habet Stob. Flor. 115, 3.
 vs. 21 legitur in Men. mon. 421. vs. 24—27 c. lemm. *Εὐριπίδου*
Ἐρεχθεῖ Stob. Flor. 17, 7. vs. 28—31 cum lemm. *Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ*
 Stob. Flor. 44, 4. vs. 29—31 sine p. et fab. nom. Plut. Mor.
 p. 337 F. vs. 1—17 in Stob. Fl. 3, 18 om. codex A. vs. 2 κάπο-
 σῶσαι Porson. vs. 3 ἂν θάνω libri. παραινέσας] παραινέσαι cod.
 Voss, vs. 5 cf. Aesch. Prom. 505: βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην
 μάθε. Lucret. 6, 1083: *sed breviter paucis praestat comprehendere multa*.
 vs. 10 προσάπτων] προσάπτειν cod. Voss. μίσει libri, μέθες Salma-
 sius. vs. 11 κτῶ in Stob. Flor. 94 om. AMVindob. vs. 12 τὰ γὰρ
 κακῶς] τὰ δ' ἀδίκως Stob. Flor. 3. vs. 13 οἴκοις Flor. 94 codex A.
 vs. 14 δέ] τε Stob. Flor. 91. vs. 15 om. Stob. Fl. 3. ἔχειν] αἰ Stob.
 Fl. 92. vs. 16 ἦ τ' in Stob. Fl. 91 om. AM. vs. 17 καὶ ἢ σοφός τις]
 ἦτ' ἀνανδρία vel ἦτ' ἀνδρία Stob. Fl. 3. βίου] μένει Stob. Fl. 92.
 vs. 18 φίλους] φίλων in Stob. Fl. 3 cod. A. vs. 20 κλειῖθρον Stob.
 et Plut. vs. 21—34 in Stob. Fl. 3 om. codex A. vs. 21 τε] δὲ
 Men. mon. γεραιτέρους θέλε Stob. Fl. 3, γεραιτέρας φίλει Stob. Fl.
 115 et Men. mon. vs. 22 et 23 ἀκόλαστα — κακῆς] βραχεῖα τέρψις
 ἡδονῆς τίκτει λύπην Stob. Fl. 3 turpi interpolatione. vs. 22 δ' ἦθη]

δ' om. AMVind. vs. 24 ἐξουσίαν et εὐτυχῶν Stob. Fl. 3. vs. 25 διωκάθειν libri. vs. 26 ἀγχόνας] ἀνοχάς in Stob. Fl. 17 Vindob. et B. vs. 27 ἦν] ἄν Stob. Fl. 3. vs. 28 αὐξάνειν Stob. Fl. 3, αὔξειν ἐν Fl. 44, αὔξαν' ἐν Meinek. vs. 30 πόλεως Stob. Fl. 44. ἀρχήν τινα] τιμάς τινας Plut. vs. 31 ἀδόκητ'] ἀδίκως Stob. Fl. 3. vs. 34 ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ] οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ codex Voss.

365

εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' αἰεὶ περαίνεται.

Anecd. Bachm. vol. 1 p. 191, 29: δεῦρ' αἰεὶ — τινὲς ἀντὶ τοῦ ὠδῆ. τοῦτο μὲν δεῦρο ὦδε. τὸ δὲ δεῦρ' αἰεὶ πον καὶ Εὐριπίδης 'εἷς — περαίνεται'. Eundem versum habet Ar. Lys. 1135. Huc igitur spectat quod ad Ar. Lys. 1131: 'Ολυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ, πόσους' Scholia annotant: ὅλος ὁ ἱαμβος λέλεκται ἐξ Ἐρεχθέως.

366

ἐκ τῶν πόνων τοι τὰγάθ' αὔξεται βροτοῖς.
ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν ἢ κακὴ τ' ἀνανδρία
οὔτ' οἶκον οὔτε βλῶτον οὐδὲν ὠφελεῖ.

Stob. Flor. 29, 22: Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ. 'ἐκ τῶν — ὠφελεῖ'. Orion Flor. 7, 2 p. 51, 2: ἐκ τοῦ Ἐρεχθέως. 'ἐκ τῶν — ὀρθώσειεν ἄν' (vs. 1—3). vs. 1 cum lemmate Εὐριπίδου Ἐρεχθέως habet Stob. Flor. 29, 11. item om. p. et fab. nom. Schol. Aristot. Eth. in Anecd. Paris. vol. 1 p. 192, 27 et Men. mon. 149. τοι] γὰρ Orion et Men. mon. vs. 2 ὁ δ' ἡδὺς αἰὼν ἢ κακίστ' ἀτολμία Orion. vs. 3 γαῖαν ὀρθώσειεν ἄν Orion (cf. Eur. fr. 241), βλῶτον οὐδὲν ὠφελεῖ Stobaeus, ubi βλῶτον M, οὐδὲν ὠφελεῖν Vind., fortasse igitur οἶδεν ὠφελεῖν leg.

367

αἰδοῦς δὲ καὐτὸς δυσκρίτως ἔχω πέρι.
καὶ δεῖ γὰρ αὐτῆς κᾶστιν αὐτὸν κακὸν μέγα.

Clemens Alex. Strom. VI p. 741: Εὐριπίδης ἐν Ἐρεχθεῖ γράφει 'αἰδοῦς — μέγα'. vs. 2 οὐ vel οὐ libri, αὐ Badham.

368

ἐν ἀστρώτῳ πέδῳ
εὔδουσι, πηγαῖς δ' οὐχ ὑγραίνουσιν πόδας.

Clemens Alex. Strom. VI p. 739: Ὁμήρου εἰπόντος 'ἀνιπιόποδες χαμαιεῦναι' Εὐριπίδης ἐν Ἐρεχθεῖ γράφει 'εὔδουσιν — πόδας'. vs. 1 sq. εὔδουσιν ἐν ἀστρώτῳ πέδῳ libri, ἐν ἀστρ. π. εὔδουσι Musgr. vs. 2 cf. Eust. II. p. 1058, 4 de Sellis: ὁ καὶ ἐν τῷ τοῦ Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ δηλοῦται εἰπόντος ὅτι πηγαῖς οὐχ ὑγραίνουσιν πόδας.

369

μίασμα δρυός

Proverb. append. 3, 97: μίσμα δρυός· παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἐρεχθεὶ αἰνιττόμενον τὸ Θηβαίων παρανόημα εἰς τὸ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον· — ἡσέβησαν γὰρ εἰς τὴν ἑρείαν ἐμβαλόντες αὐτὴν εἰς τὸν ἐν Δωδώνῃ λέβητα ζέοντα, ἐρωτικῶς διατεθεῖσαν εἰς ἓνα τῶν θεωρῶν.

370

κείσθω δόρυ μοι μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχνα,
μετὰ δ' ἡσυχίας πολιῷ γῆραι συνοικοίην·
αἰέδοιμι δὲ στεφάνοις κᾶρα πολιὸν στεφανώσας
Θρηίκιον πέλταν πρὸς Ἀθάνας
περικίωσιν ἀγκρεμάσας θαλάμοις
δέλτων τ' ἀναπτύσσοιμι γῆρυν
ἄν σοφοὶ κλέονται.

5

Stob. Flor. 55, 4: Εὐριπίδου Ἐρεχθέως. 'ἀρκείσθω δόρυ — σοφοὶ καλέσονται'. vs. 1 assert Plut. vit. Niciae c. 9: ἐπόθουν τὸν ἀμίαντον καὶ ἀπόλεμον βίον, ἡδέως μὲν ἀδόντων τὰ τοιαῦτα χορῶν ἀκούοντες 'κείσθω — ἀράχναις'. ἀρκείσθω (vel ἀρκείτω) Stob., κείσθω Plut. ἀράχνα Stob., ἀράχναις Plut. vs. 2 γῆρας MVoss. συνοικίην A. vs. 4 πεάταν A, πεαταν M, πέλταν B. ἀθανᾶς MVind., ἀθηνᾶς ceteri libri. vs. 5 ἐγκρεμάσας] ἀγκρεμάσας Vindob. vs. 6 δέλτον A. vs. 7 ἄν] ἄν M. καλέσονται libri, κέλονται Arsenius, κλέονται Gaisford.

371

Etym. M. p. 152, 32: Ἀσιάδος κρούματα, τῆς κιθάρας. οὕτως Ἀριστοφάνης εἶπε παρωδῶν τὸ ἐξ Ἐρεχθέως Εὐριπίδου. Aristophanis locus exstat Thesm. 120: Λατὼ τε κρούματά τ' Ἀσιάδος ποδὶ παρὰ-ρυθμ' εὐρυθμα Φρυγίων δινεύματα Χαρίτων.

ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

Herculis in hoc dramate partes fuisse docet fr. 372; de Lernaean hydra intellegenda videntur fr. 374 et 375.

372

πέμψεις δ' εἰς Ἄιδου ζῶντα κοῦ τεθνηκότα
καί μοι τὸ τέρθρον δῆλον εἰσπορεύομαι.

Erotian. Gl. Hippocr. p. 366: τέρθρον γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὸ ἔσχατον καὶ ἐπὶ τέλει, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Εὐρυσθεῖ ποιεῖ τὸν Ἡρακλέα λέγοντα οὕτως 'πέμψεις — εἰσπορεύομαι'. vs. 1 εἰς] εἰς editur. vs. 2 οἴμοι· τὸ τέρθρον δῆλον ὡς πορεύομαι ci. Weilius.

373

οὐκ ἔστιν, ὦ γεραιέ, μὴ δείσῃς τάδε·
τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ

βλέπειν τ' ἀγάλαθ'· ὧδ' ἀνὴρ κεῖνος σοφός.

Schol. Eur. Hec. 821: τὸν Δαίδαλον φασὶ ποιεῖν εἰδῶλα — ὅτι δὲ ἐκινεῖτο καὶ προῖει φωνὴν αὐτός τε Εὐριπίδης ἐν Εὐρυσθεῖ λέγει 'οὐκ ἔστιν — σοφός' καὶ Κρατῖνος ἐν Θράτταις. hinc vs. 2 et 3 affert et Platoni comico male tribuit Tzetz. Chil. 1, 518. vs. 2 δόκει ci. Valck. vs. 3 βλέπει vulgo, βλέπειν Grotius Excerpt. p. 957.

374

πᾶς δ' ἐξεθέρισεν ὥστε πύρινον [στάχυν]
σπάθῃ κολούων φασγάνου μελανδέτου.

Pollux 10, 145: ὅτι δὲ καὶ τὴν σπάθην ἐπὶ τοῦ ξίφους εἰρήκασιν, εὐροις ἂν ἐν Εὐριπίδου Εὐρυσθεῖ σατυρικῶ 'πᾶς — μελανδέτου'. vs. 1 πᾶς corruptum videtur, τὰς ci. Weilius; an πᾶσας δ' ἐθέρισεν? ibid. στάχυν addidit Bentleius.

375

ἢ κύαθον ἢ χαλκήλατον
ἡθμὸν προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις

Pollux 10, 108: σκεῦος δὲ μαγειρικὸν καὶ ἡθμός, Εὐριπίδου ἐν Εὐρυσθεῖ σατυρικῶ εἰπόντος 'ἢ κύαθον — ὑπωπίοις'.

376

πιστὸν μὲν οὖν εἶναι χρὴ τὸν διάκονον
τοιούτου εἶναι καὶ στέγειν τὰ δεσποτῶν.

Stob. Flor. 62, 23: Εὐριπίδου Εὐρυσθέως (ἐρυσθέως M). 'πιστὸν — δεσποτῶν'. vs. 2 τοιουτόν τ' M. Corruptissimum locum non expedio.

377

οὐκ οἶδ' ὅτῳ χρὴ κανόνι τὰς βροτῶν τύχας
ὀρθῶς ἀθρήσαντ' εἰδέναι τὸ δραστέον.

Stob. Flor. 98, 40: Εὐριπίδου Εὐρυσθέως. 'οὐκ — δραστέον'.

378

μάτην δὲ θνητοὶ τοὺς νόθους φεύγουσ' ἄρα
παῖδας φυτεύειν· ὅς γάρ ἂν χρηστὸς φανῇ,
οὐ τοῦνομ' αὐτοῦ τὴν φύσιν διαφθερεῖ.

Stob. Flor. 77, 11: Εὐριπίδου Εὐρυσθεῖ. 'μάτην — διαφθείρει'. vs. 2 φυῇ libri, φανῇ scripsi. vs. 3 διαφθείρει libri, διαφθερεῖ Valck.

379

νῦν δ' ἦν τις οἴκων πλουσίαν φάτνην ἔχῃ,
πρῶτος γέγραπται τῶν κακίωνων κράτει.
τὰ δ' ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν.

Stob. Flor. 92, 7: *Εὐριπίδου Εὐρουσθέως*. 'νῦν — νομίζομεν'. vs. 1 ἦν] ἄν libri. οἴκων Vind., ὄκνων ceteri libri, οἴκοι ci. Grotius. φάτνην ἔχη Δ, ἔχη φάτνην ceteri. vs. 2 τῶν τε μειόνων κρατεῖ temptabam.

380

σχύφος τε μακρός

Ath. XI p. 498 D: *Εὐριπίδης δ' ἐν Εὐρουσθεῖ ἀρσενικῶς ἔφη 'σχύφος τε μακρός'*. hinc Eust. Od. p. 1775, 19: *Εὐριπίδης 'σχύφος τε μακρός'*. Fortasse μικρός legendum.

381

Ταρτάρειος

Stephanus Byz. p. 606, 12: *Τάρταρος — ὁ οἰκῆτωρ Ταρτάριος, καὶ διὰ τῆς EI διφθόγγου παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Εὐρουσθεῖ σατυρικῶ*.

ΘΕΡΙΣΤΑΙ

Argum. Eur. Med., vide p. 365.

ΘΗΣΕΥΣ

De argumento parum constat. Theseum et Minoem graviter rixantes ostendit fr. 386, οἱ ταπτόμενοι παῖδες εἰς βορὰν τῷ Μινωταύρῳ memorantur in Schol. Aristoph. (fr. 389), itaque probabiliter huc relata est Minotauri mentio quam habemus fr. 383 et 384. Tzetzes Chil. 11, 555: εἰς ὃν (labyrinthum dicit) ἦν ὁ Μινώταυρος, βοάνθρωπον θηρίον· πολλοὶ δὲ ἐγκλειόμενοι ἐκεῖσε ἀνηροῦντο ὑπὸ τοῦ Μινωταύρου μὲν, ὥσπερ τισὶν ἀρέσκει καὶ Εὐριπίδῃ δὲ αὐτῷ ἐν δρᾷματι Θησεῖ, κατὰ τινὰς ἑτέρους δὲ καμπαῖς δυσεξελεύτοις. Scenam in Creta fuisse consentaneum est. Aliquot Dictyis versus (fr. 342) huic dramati tribuit Stobaeus Flor. 5, 21, item Aegei locum (fr. 7) Flor. 9, 8.

382

σχεδὸν παρ' αὐτοῖς κρασπέδοις Εὐρωπίας

Stephanus Byz. p. 287, 11: *Εὐρώπη — λέγεται καὶ Εὐρώπεια καὶ διὰ τοῦ I Εὐρωπία — Εὐριπίδης ἐν Θησεῖ 'σχεδὸν — Εὐρωπίας'*. Aristid. vol. 2 p. 444: *καίτοι κρασπεδὸν Εὐριπίδου φωνῇ μάλιστα ἂν τις αὐτὴν (Alexandriam) Αἰγύπτου προσείποι*.

383

σύμμικτον εἶδος κάποφώλιον τρέφος

Plut. V. Thesei c. 15: τοὺς δὲ παῖδας εἰς Κρήτην κομιζομένους ὁ μὲν τραγικώτατος μῦθος ἀποφαίνει τὸν Μινώταυρον ἐν τῷ λαβυρίνθῳ διαφθεῖρειν ἢ πλανωμένους αὐτοὺς καὶ τυχεῖν ἐξόδου μὴ δυναμένους ἐκεῖ καταθνήσκειν, τὸν δὲ Μινώταυρον, ὥσπερ Εὐριπίδης φησί, 'σύμμικτον — βρέφος' γεγονέναι καὶ 'ταύρου — φύσει' (fr.

384). Plut. Mor. p. 520 C: καὶ ζητοῦντες εἴ τι γεγέννηται 'σύμμικτον εἶδος κάποφώλιον τέρας'. Pro βρέφος vel τέρας restitui τρέφος. κάποφώλιον] καὶ ἀπόφημον in vita Thesei C codex Stephani.

384

ταύρου μεμῖχθαι καὶ βροτοῦ διπλῇ φύσει
Plut. V. Thesei c. 15, vide fr. 383. μεμῖχθαι libri.

385

ἐγὼ πέφυκα γραμμάτων μὲν οὐκ ἴδρις,
μορφὰς δὲ λέξω καὶ σαφῇ τεκμήρια.
κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος,
οὗτος δ' ἔχει σημεῖον ἐν μέσῳ σαφές.
τὸ δεύτερον δὲ πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο, 5
ταύτας διείργει δ' ἐν μέσοις ἄλλη μία.
τρίτον δὲ βόστρυχός τις ὡς εἰλιγμένος.
τὸ δ' αὖ τέταρτον ἢ μὲν εἰς ὀρθὸν μία,
λοχαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμένοι
εἰσὶν. τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι. 10
γραμμαὶ γάρ εἰσιν ἐκ διεστώτων δύο,
αὗται δὲ συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν.
τὸ λοιπὸν δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφερές.

Ath. X p. 454 B: Εὐριπίδης δὲ τὴν ἐν τῷ Θησεῖ τὴν ἐγγράμματον ἔοικε ποιῆσαι ῥῆσιν. βοτῆρ δ' ἐστὶν ἀγράμματος αὐτόθι (sic L, αὐτῷ τι APV) δηλῶν τοῦνομα τοῦ Θησεῖος ἐπιγεγραμμένον οὕτως 'ἐγὼ — προσεμφερές'. vs. 3 τις] τίς ἐστὶν C. vs. 4 οὗτος] οὕτω P. ἐν μέσῳ σαφές] σαφές ἐν μέσῳ P. vs. 7 εἰλιγμένος Λ. vs. 8 ἢ μὲν vulgo, ἢ μὲν scripsi. vs. 9 κατεστορισμένοι B. vs. 10 οὐκ ἂν εὐμαρῇ P.

386

ὦ βδελυρὲ κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σύ

Ar. Ran. 465: ΑΙΑΚΟΣ. 'ὦ βδελυρὲ — σύ', καὶ μιὰρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιάρωτατε, ὅς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον. ubi Scholia Ven. vs. 467: παραπλήσιά ἐστι τούτοις τὰ ἐν τῷ Θησεῖ πεποιημένα παρ' Εὐριπίδῃ. ἐκεῖ γὰρ τοιοῦτος ἦν σπουδάζων καὶ τοιαῦτα λέγει πρὸς τὸν Μίνωα. versus supra scriptus recurrit Ar. Pac. 182: ΕΡΜΗΣ. ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σύ [καὶ μιὰρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιάρωτατε], πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὦ μιάρων μιάρωτατε; cf. Pac. 362: ὦ μιὰρὲ καὶ τολμηρὲ, τί ποιεῖν διανοεῖ; Nub. 1327: ὦ μιὰρὲ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε. Ar. Com. 2 p. 958: ὦ μιὰρὲ καὶ Φρυγῶνδα καὶ πονηρὲ σύ. Com. anon. 4 p. 657: ὦ προδότι καὶ παραγωγὲ καὶ μύραινα σύ.

387

Ar. Ran. 470:

τοία Στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα 470
 Ἀχερόντιός τε σκοπελὸς αἵματοσταγῆς
 φρουροῦσι Κωκυτοῦ τε περιδρομοὶ κύνες
 Ἐχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἢ τὰ σπλάγχνα σου
 διασπαράξει, πνευμόνων τ' ἀνθάψεται
 [Ταρτησία μύραινα]· τὼ νεφρῶ δέ σου 475
 αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματωμένῳ
 διασπάζονται Γοργόνες [Τιθράσια].

In his hand pauca inesse ex Euripidis Theseo petita Scholia indicant. ad vs. 470 codex Θ adscriptum habet ἐκ Θησέως Εὐριπίδου. cod. Ven.: καὶ τὰ μὲν ἑαυτῷ πλάττων λέγει, τὰ δὲ ἐξ Εὐριπίδου. Schol. vs. 475: τὸ γὰρ Στυγός ἐπὶ πλησίον (cod. Ven. ἐπὶ πλύνσιον, leg. ἐκπληκτικόν) εἶπε τούτοις. ἔστι δὲ ταῦτα ἐν Θησεῖ πεποιημένα Εὐριπίδῃ· ἐκεῖ γὰρ τοιοῦτός ἐστι σπουδάζων ὁ Εὐριπίδης οἷος ἐνταῦθα παίζων. Ipsa verba Euripidea restituere non licet. cum vs. 474 compares Soph. Trach. 778: σπαραγμὸς αὐτοῦ πνευμόνων ἀνθήψατο. pro Ταρτησία (vs. 475) fortasse Eur. dixit Τιταρησία. Τιθράσια (vs. 477) substitutum esse pro Euripideo Λιβυστικά ci. Hermannus.

388

κάρα τε γὰρ σου συγγεῶ κόμαις ὁμοῦ,
 ῥανῶ πέδοι δ' ἐγκέφαλον· ὁμάτων δ' ἄπο
 αἰμοσταγῇ πρηστῆρε ρεύσονται κάτω.

Schol. Ar. Ran. 473: Ἐχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος] ὁ τόπος οὗτος παρὰ τὰ ἐν Θησεῖ Εὐριπίδου 'κάρα — κάτω'. vs. 1 συγγεῶ libri, συγγεῶ Matth. coll. Choerob. Bekk. p. 1290, ubi futurum ἐκχεῶ memoratur. ὁμοῦ] ὁ μὲν codex Θ. vs. 2 ῥάναί τε δ' Ald. et Θ, ῥάνατε δ' V, ῥανῶ δὲ πεδόσ' Matth., ῥανῶ πέδοι δ' ego. vs. 3 αἰμοσταγεῖν πρηστῆρες libri, αἰμοσταγῇ πρηστῆρε Barnesius.

389

Ar. Vesp. 312:

ΠΑΙΣ. τί με δῆτ', ὦ μελέα μῆτερ, ἔτικτες,
 ἵν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς;
 ΧΟΡ. ἀνόνητον ἄρ' ὦ θυλάκιόν σ' εἶχον ἄγαλμα.

ubi Scholia Ven. vs. 313: πράγματα βόσκειν] ὁ λόγος ἐκ Θησέως Εὐριπίδου. ἐκεῖ γὰρ ταῦτα λέγουσιν οἱ τατιόμενοι παῖδες εἰς βορὰν τῷ Μινωταύρῳ. καὶ τοῦτο (sc. vs. 314) παρὰ τὰ ἐκ Θησέως· ἔστι δὲ Ἰππόλυτος ὁ λέγων ταῦτα 'ἀνόνητον — τεκῶν' (fr. 390). Aristophanes Euripidea verba pro suo arbitrio mutavit.

390

ἀνόνητον ἄγαλμ', ὦ πάτερ, οἴκοισι τεκῶν

Schol. Ar. Vesp. 313, vide fr. 389. ἄγαλμα] ἄγαλμ' ὦ Bergkiius.

391

καίτοι φθόνου μὲν μῦθον ἄξιον φράσω

Schol. Eur. Hec. 285 a Cobeto editum: τὸν φθόνον νῦν ἐπὶ τοῦ μῶμου τίθησιν, ὡς ἐν Θησεῖ 'καίτοι — φράσω'. φθόνου μὲν] μὲν φθόνου codex Ven. 471.

392

ἐγὼ δὲ [τοῦτο] παρὰ σοφοῦ τινος μαθὼν
εἰς φροντίδας νοῦν συμφορὰς τ' ἐβαλλόμεν,
φυγὰς τ' ἐμαυτῷ προστιθεὶς πάτρας ἐμῆς
θανάτους τ' ἁώρους καὶ κακῶν ἄλλας ὁδοὺς,
ἴν' εἴ τι πάσχοιμ' ὧν ἐδύξαζον φρενί, 5
μή μοι νεωρὲς προσπесὸν μᾶλλον δάκοι.

Plut. Mor. p. 112D: καλῶς γὰρ ὁ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ Θησεὺς παρ-
εσκευάσθαι φαίνεται πρὸς τὰ τοιαῦτα· ἐκεῖνος γάρ φησιν 'ἐγὼ δὲ —
δάκη'. Galenus vol. 5 p. 418 (vol. 1 p. 283 ed. Basil., vol. 5 p. 151
Chart.): τοῦτο λαβὼν Εὐριπίδης τὸ νόημα τὸν Θησέα πεποίηκε λέ-
γοντα 'ἐγὼ δὲ — δάκοι'. Cic. Tusc. 3, 14, 29: itaque apud Euripi-
dem a Theseo dicta laudantur —

*nam qui haec audita a docto meminissem viro,
futuras mecum commentabar miserias,
aut mortem acerbam aut exili maestam fugam
aut semper aliquam molem meditabar mali,
ut si qua invecita diritas casu foret, 5
ne me imparatum cura laceraret repens.*

cf. ib. 3, 24, 58: atque hoc idem — Theseus 'futuras mecum com-
mentabar miserias'. vs. 1 τοῦτο om. Galenus et fortasse Plutarchi
libri. vs. 2 εἰς φροντίδ' αἰεὶ συμφορὰς ἐβαλλόμεν Plut. ed. Dübn.
vs. 3 ἐμῆς] ἐμᾶς Plut. vs. 4 κακῶν] κακάς Gal. vs. 5 ἴν'] ὥστ' Gal.
φρενί] ποτε Galen. vs. 6 νεωρὸν Plut., νεαραῖς Galen., νεωρὲς Musgr.
μᾶλλον Plut., ψυχὴν Gal. δάκη Plut., δάκοι Gal.

393

ἄνθρωπος γὰρ ὅστις χρημάτων μὲν ἐνδεής,
δραῖσαι δὲ χειρὶ δυνατός, οὐκ ἀνέξεται,
τὰ τῶν δ' ἐχόντων χρήμαθ' ἀρπάζειν φιλεῖ.

Stob. Flor. 45, 1: Εὐριπίδου Θησεῖ (sic Vind., Θησεῖ Αἰγιῖ A).
'ἄνθρωπος — φιλεῖ'. vs. 2 δραῖσαι τι B m. s., δράσεται ceteri, δραῖσαι δὲ
Gesner.

394

συμπολίτης

Pollux 3, 51: συμπολίτης οὐ δόκιμον, εἰ καὶ Εὐριπίδης αὐτῷ κέχρηται ἐν Ἡρακλείδαις τε καὶ Θησεῖ.

ΘΤΕΣΤΗΣ

Hanc fabulam respicere videtur Ar. Ach. 433: ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ Τηλέφου ῥακώματα· κείται δ' ἄνωθεν τῶν Θυεστείων ῥακῶν, μεταξὺ τῶν Ἴνους. ubi Schol.: ἦτοι τὰ τῶν Κρησσῶν ἢ αὐτοῦ τοῦ Θυέστου. Fortasse igitur, quae Valekenarii fuit suspicio, Thyestes et Cressae eandem fabulam significant. Inter Romanos Thyestem scripserunt cum alii tum Ennius et Varius.

395

οὐκ ἔστιν οὐδὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεῶν·
σπουδάζομεν δὲ πόλλ' ὑπ' ἐλπίδων, μάτην
πόνους ἔχοντες, οὐδὲν εἰδότες σαφές.

Orion Flor. 5, 7 p. 47, 18: ἐκ τοῦ αὐτοῦ (sc. Θυέστου). 'οὐκ ἔστιν — σαφές'. vs. 1 Theophil. ad Autol. 2, 9 p. 108: ὁμοίως καὶ Εὐριπίδης 'οὐκ ἔστιν — θεοῦ'. ἀνθρώπων θεῶν Or., ἀνθρώποις θεοῦ Theoph. vs. 2 et 3 affert Theoph. ad Autol. 2, 10 p. 112: ὅθεν Εὐριπίδης ὁμολογεῖ λέγων 'σπουδάζομεν — εἰδότες', καὶ μὴ θέλοντες ὁμολογοῦσι τὸ ἀληθές μὴ ἐπίστασθαι. vs. 3 σαφές om. Theoph.

396

εἰ δ' ἄτερ πόνων
δοκεῖς ἔσεσθαι, μῶρος εἶ, θνητὸς γεγώς.

Stob. Flor. 98, 21: Εὐριπίδου Θυέστου. 'εἰ δ' — γεγώς'. vs. 2 μωρὸς libri.

397

γνώμης γὰρ οὐδὲν ἀρετὴ μονουμένη.

Oroin Flor. 7, 4 p. 51, 8: Θυέστου. 'γνώμης — μονουμένη'. Orion Flor. Eurip. 19 p. 57, 19: 'γνώμης — μονουμένη'. ἀρετὴ] ἀρετὴ loco priore codex, ἢ ἀρετὴ loco altero.

398

[οὐ] πῶποτ' ἔργου μᾶλλον εἰλόμην λόγους.

Ioh. Damasc. post Stob. Ecl. p. 697, 22: Εὐριπίδου Θυέστη. 'πῶποτ' — λόγους'. οὐ addidit Gaisf.

399

πλούτου δ' ἀπορρυνέντος ἀσθενεῖς γάμοι·
τὴν μὲν γὰρ εὐγένειαν αἰνοῦσιν βροτοί,
μᾶλλον δὲ κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν.

Stob. Flor. 92, 3: Εὐριπίδου Θυέστη. 'πλούτου — εὐδαίμοσιν'. vs. 2 et 3 om. poetae et fab. nom. affert Aristoteles q. d. περὶ εὐγε-

νείας in Stob. Flor. 86, 25: οὐκ ὀρθῶς ἐπιτιμῶσι Θέογνις οὐδὲ ὁ ποιητὴς ὁ ποιήσας ὥς ὅτι 'τὴν μὲν εὐγ. — πλουσίοις'. vs. 3 τοῖς εὐδαίμοσιν] τοῖσι πλουσίοις Stob. Flor. 86, 25.

400

ἀλλ' εἵπερ ἔστιν ἐν βροτοῖς ψευδηγορεῖν
πιθανά, νομίζειν χρή σε καὶ τοῦναντίον,
ἄπιστ' ἀληθῇ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς.

Aristot. Rhet. 2, 23 p. 1397 a 17 om. p. nom.: 'ἀλλ' — βροτοῖς'. ubi Scholia fol. 43 b 27: Εὐριπίδου ταῦτά φησι πρὸς τὸν Θυέστην, ὅς ταῦτά φησι πρὸς τὸν Ἀτρεΐα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

401

θεοῦ θέλοντος καὶ ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις.

Orion Flor. 5, 6 p. 47, 16: ἐκ τοῦ Θυέστου. 'θεοῦ — πλέοις'. Euripidis Thyestem dici probabile est; sequitur enim cum lemmate ἐκ τοῦ αὐτοῦ fr. 395. Theophilus ad Autol. 2, 9 p. 110: καὶ Θέστιος 'θεοῦ θέλοντος καὶ ἐπὶ ῥιπὸς πλέης σῴζῃ', ubi Θέστιος e prave lecto Θυέστης ortum est. Plut. Mor. p. 405 B: εἴ γε Πίνδαρος ἦν ὁ ποιήσας 'θεοῦ — πλέοις'. Poetae et fabulae nomine om. eundem versum proverbialem afferunt Schol. Ar. Pac. 699 Schol. Eur. Phoen. 395 Schol. Lucian. p. 117 Stob. Ecl. 1, 2, 19 p. 38 Men. mon. 671 Macar. 4, 69. respicit Lucianus Hermot. 28 vol. 1 p. 768: ἐπὶ ῥιπὸς, ὥς ἡ παροιμία φησί, τὸν Αἰγαῖον ἢ τὸν Ἰόνιον διαπλεῦσαι θέλοντες. denique Ar. Pac. 699: ΤΡΥΓ. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης. EPM. Σιμωνίδης; πῶς; ΤΡΥΓ. ὅτι γέρων ὦν καὶ σαπρὸς κέρδους ἕκατι καὶ ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. quo loco nixi alii Simonidi, alii Sophocli versum vindicandum existimarunt.

ΙΝΩ

De argumento haec tradit Hyginus fab. 4: Ino Euripidis. Athamas in Thessalia rex cum Inonem uxorem, ex qua duos filios, perisse putaret, duxit Nymphae (Hypsei ci. Muncker) filiam Themistonem uxorem. ex ea geminos filios procreavit. postea rescit Inonem in Parnaso esse, quae (quam ci. Muncker) bacchationis causa eo pervenisse. misit qui eam adducerent. quam adductam celavit. rescit Themisto eam inventam esse, sed quae esset nesciebat. coepit velle filios eius necare. rei consciam, quam captivam esse credebat, ipsam Inonem sumpsit et ei dixit ut filios suos candidis vestimentis operiret, Inonis filios nigris. Ino suos candidis, Themistonis pullis opposuit (operuit ci. Tollius). tunc Themisto decepta suos filios occidit. id ubi rescit, ipsa se necavit. Athamas autem in venatione per insaniam Learchum maiorem filium suum interfecit, Ino autem cum minore filio Melicerte in mare se deiecit et dea est facta. Euripideum drama respicit Ar. Ach. 435 (cf. p. 382). item Vesp. 1413: γυναῖκι — θαψίνῃ Ἰνοῖ κρεμαμένη πρὸς ποδῶν Εὐρι-

πίδου. ubi Schol.: εἰσήγαγε δὲ Εὐριπίδης τὴν Ἰνὼ ὠχρὰν ὑπὸ τῆς κακοπαθείας.

402

εὐδουσα δ' Ἰνοῦς συμφορὰ πολὺν χρόνον
νῦν ὄμμ' ἐγείρει

Schol. Pind. Isthm. 4, 39: ἀλλ' ἀνεγειρομένα χρῶτα λάμπει] τῷ αὐτῷ τρόπῳ καὶ Εὐριπίδης κέχρηται 'ἰδοῦς' — ἐγείρει'. vs. 1 ἰδοῦς' ἀδινούς συμφορὰν libri, εὐδουσα δ' Ἰνοῦς συμφορὰ Musgravius.

403

φίλαι γυναῖκες, πῶς ἂν ἐξ ἀρχῆς δόμους
Ἀθάμαντος οἰκήσαιμι τῶν πεπραγμένων
δράσασα μηδέν;

Plut. Mor. p. 556 A: ὥσπερ τῆς Ἰνοῦς ἐν τοῖς θεάτροις λεγούσης ἀκούομεν, ἐφ' οἷς ἔδρασε μεταμελομένης, 'φίλαι — μηδέν;' Euripidi locum vindicavit Valek.

404

ὦ θνητὰ πράγματ', ὦ γυναικεῖαι φρένες·
ὅσον νόσημα τὴν Κύπριν κεκτήμεθα.

Stob. Flor. 73, 25: τοῦ αὐτοῦ (praecedit fr. 405). 'ὦ θνητὰ — κεκτήμεθα'.

405

φεῦ,
ὅσῳ τὸ θῆλυ δυστυχέστερον γένος
πέφυκεν ἀνδρῶν· ἐν τε τοῖσι γὰρ καλοῖς
πολλῷ λέλειπται καπὶ τοῖς αἰσχροῖς πλέον.

Stob. Flor. 73, 24: Εὐριπίδου Ἰνοῦς (Οἶνεϊ Arsenius p. 710, 21). 'φεῦ — πλέον'.

406

νόμοι γυναικῶν οὐ καλῶς κεῖνται πέρι.
χρῆν γὰρ τὸν εὐτυχοῦνθ' ὅτι πλείστας ἔχειν
γυναῖκας, εἴπερ [δὴ] τροφὴ δόμοις παρῆν·
ὥς τὴν κακὴν μὲν ἐξέβαλλε δωμάτων,
τὴν δ' οὐσαν ἐσθλὴν ἠδέως ἐσώζετο. 5
νῦν δ' εἰς μίαν βλέπουσι, κίνδυνον μέγαν
ρίπτοντες· οὐ γὰρ τῶν τρόπων πειρώμενοι
νύμφας ἐς οἴκους ἐρματίζονται βροτοί.

Stob. Flor. 68, 12: Εὐριπίδου ἐξ Ἰνοῦς. 'νόμοι — βροτοί'. vs. 2 χρῆν libri, χρῆν Grotius. vs. 3 δὴ unus B habet, ceteri om. εἴπερ ἐν δόμοις τροφὴ ci. Pflugkius. vs. 8 ἐς] εἰς AVind.

407

τίς ἄρα μήτηρ ἢ πατήρ κακὸν μέγα
 βροτοῖς ἔφυσε τὸν δυσώνυμον φθόνον;
 ποῦ καί ποτ' οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος;
 ἐν χερσὶν ἢ σπλάγχνοισιν ἢ παρ' ὄμματα
 ἔσθ' ἡμῖν; ὥς ἦν μόχθος ἰατροῖς μέγας 5
 τομαῖς ἀφαιρεῖν ἢ ποτοῖσι φαρμάκοις
 πασῶν μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων.

Stob. Flor. 38, 8: *Εὐριπίδου ἐξ Ἰνουῦς*. 'τίς ἄρα — νόσων'. vs. 2 respicit Aelianus N. A. 3, 17: λέγει μὲν οὖν *Εὐριπίδης* δυσώνυμον ὄντα τὸν φθόνον. vs. 3 ποῦ καί] τί δὴ ci. Valek. vs. 4 sq. παρ' ὄμματα; οὐκ ἔστιν· ὥς ἦν ci. Meinek. vs. 5 ἡμῖν ὅς ἦν M. vs. 6 πότοις ἢ libri, ποτοῖσι Valek. vs. 7 cf. Eur. Med. 471.

408

τό τ' εὐγενὲς
 πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδ' ὥς ἄρξουσι γῆς.

Stob. Flor. 88, 9: τοῦ αὐτοῦ (sc. *Εὐρ.*) *Ἰνοῖ* (sic AVind., *Οἰνεῖ* M). 'τό — γῆς'.

409

τὴν εὐγένειαν, καὶν ἄμορφος ἢ γάμος,
 τιμῶσι πολλοὶ πρὸς τέκνων χάριν λάβεῖν,
 τό τ' ἀξίωμα μᾶλλον ἢ τὰ χρήματα.

Stob. Flor. 88, 10: ἐν τῷ αὐτῷ (praecedit fr. 408). 'τὴν — χρήματα'. vs. 1 γυνή scripserim. vs. 2 χάριν suspectum.

410

μὴ σκυθρωπὸς ἔσθ' ἄγαν
 πρὸς τοὺς κακῶς πράσσοντας, ἄνθρωπος γεγώς.
 Stob. Flor. 112, 3: *Εὐριπίδου Ἰνουῦς*. 'μὴ — γεγώς'.

411

ἀμουσία τοι μηδ' ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ
 στάζειν· κακὸν δέ, χρημάτων ὄντων ἄλις,
 φειδοῖ πονηρᾷ μηδέν' εὖ ποιεῖν βροτῶν.

Stob. Flor. 16, 5: *Εὐριπίδου Ἰνοῖ*. 'ἀμουσία — βροτῶν'. ibid. 113, 3: *Εὐριπίδου Ἰνοῖ* (sic A, *οἰνεῖ* M). 'ἀμουσία — στάζειν' (vs. 1 sq.). vs. 3 εὖ ποιεῖν libri.

412

ἐν ἐλπίσιν χρὴ τοὺς σοφοὺς ἔχειν βίον.

Stob. Flor. 110, 3: *Εὐριπίδου Ἰνοῖ* (*ἰνω* A, *ἰνω* M). 'ἐν — βίον'.

413

μήτ' εὐτυχοῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα
κακῶς τε πράσσουσ' ἐλπίδος κεδνῆς ἔχου.

Stob. Flor. 110, 5: Εὐριπίδου Ἴνοι (ινῶ A, ινώ M). 'μήτ' — ἔχου'. vs. 1 εὐτυχοῦσαν M. vs. 2 ἐλπίδας M.

414

τοιάνδε χρὴ γυναικὶ πρόσπολον ἔαν
ἥτις τὸ μὲν δίκαιον οὐ σιγήσεται,
τὰ δ' αἰσχροῖα μισεῖ καὶ κατ' ὀφθαλμοῦς ἔχει.

Stob. Flor. 85, 2: Εὐριπίδου Ἴνου. 'τοιάνδε — ἔχει'. vs. 1 ἔαν] περᾶν ci. Valek. coll. Eur. Hipp. 645, σ' ἐλεῖν Lobeckius, νέμειν Dobræus. vs. 3 ἔχει] ἐρεῖ ci. Dobræus.

415

ἴστω δὲ μηδεὶς ταῦθ' ἃ σιγᾶσθαι χρεών·
μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτήρος Ἰδαῖον λέπας
πρήσειεν ἄν τις, καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα
πύθονται ἄν ἄστοι πάντες ἃ κρύπτειν χρεών.

Stob. Flor. 41, 1: Εὐριπίδου Ἴνοι. 'ἴστω — κρύπτειν χρεών'. Plut. Mor. p. 507 B om. p. et fab. nom.: 'μικροῦ — πάντες' (vs. 2—4). vs. 2 sq. μικροῦ — ἄν τις om. fab. nom. attulit Schol. Pind. Pyth. 3, 66. vs. 2 λέπας] σέλας Schol. Pind. vs. 3 καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἕνα Plut., καὶ πρὸς ἕνα εἵποις ποτέ Stob. vs. 4 ἃ] οὐς ci. Dobr.

416

ἔμοι γὰρ εἴη πτωχός, εἰ δὲ βούλεται
πτωχοῦ κακίων, ὅστις ὦν εὖνους ἔμοι
φόβον παρελθὼν τὰπὸ καρδίας ἐρεῖ.

Stob. Flor. 13, 7: Εὐριπίδου Ἴνου. 'ἔμοι γένοιτο — ἐρεῖ'. Plut. Mor. p. 63 A om. p. et fab. nom.: οὐδεὶς γὰρ ἔστι ῥαδίως πλούσιος οὐδὲ βασιλεὺς οἷος εἰπεῖν 'ἔμοι γὰρ — ἐρεῖ'. vs. 1 γὰρ εἴη Plut., γένοιτο Stob.

417

ἐπίσταμαι δὲ πάνθ' ὅσ' εὐγενῇ χρεών,
σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἵν' ἀσφαλές,
ὁρᾶν θ' ἃ δεῖ με κούχ ὁρᾶν ἃ μὴ πρέπει,
γαστρὸς κρατεῖν δέ· καὶ γὰρ ἐν κακοῖσιν ὦν
ἐλευθέροισιν ἐμπεπαίδευμαι τρόποις. 5

Stob. Flor. 89, 9: Εὐριπίδου Ἴνοι (sic AVind., οἶνεῖ M). 'ἐπίσταμαι — τρόποις'. Orion Flor. 1, 5 p. 41, 15: ἐκ τῆς Ἴνου (ἡνου)

cod.). 'ἐπίσταμαι — ἃ μὴ πρέπει' (vs. 1—3). vs. 1 ὅς' εὐγενῇ] ὅσαις γενῇ Or. vs. 2 Plut. Mor. p. 506 C: ἡ δ' Εὐριπίδης Ἰνῶ παρρησίαν ἄγουσα περὶ αὐτῆς εἰδέναι φησὶ 'σιγᾶν — ἀσφαλές'. Gellius N. A. 13, 19, 4: id quoque animadvertimus apud Aeschylum ἐν τῷ πυρφόρῳ Προμηθεῖ et apud Euripidem in tragoedia quae inscripta est Ἰνῶ eundem esse versum absque paucis syllabis. Aeschylus sic 'σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια', Euripides ita 'σιγᾶν — ἀσφαλές'. eundem versum om. poetae et fab. nom. habent Plut. Mor. p. 606 A et anon. Rhett. vol. 3 p. 643, 29. respicit Iulianus p. 328 D: σοφὸς διαφερόντως ἄτε, οἶμαι, διαγινώσκων λέγειν θ' ὅπου χρὴ καὶ σιγᾶν ὅπη καλόν. σιγᾶν θ'] θ' om. anon. et Stobaei codices praeter B. ὅπου] ὅπη Plut. Mor. p. 506 C. δεῖ] χρὴ Or. Iulian. anon. vs. 3 πρέπει Or., χρεῶν Stob., fortasse πρέπει leg. vs. 4 ὧν de muliere dictum non debebat sollicitari, cf. Dindorf. in Eur. Hippol. 1105.

418

φειδώμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν, φειδώμεθα,
κακοὺς δ' ἀποπτύμεν, ὥσπερ ἄξιον.

Stob. Flor. 86, 8: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Ἰνοῖ (Ἰνῶ libri). 'φειδώμεθ' — ἄξιον'. vs. 2 ἄξιον M pr. m., ἄξιοι ceteri.

419

ἄνασσα, πολλοῖς ἔστιν ἀνθρώπων κακά,
τοῖς δ' ἄρτι λήγει, τοῖς δὲ κίνδυνος μολεῖν.
κύκλος γὰρ αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς
θνητῶν τε γενεᾷ· τοῖς μὲν αὖξεται βίος,
τῶν δὲ φθίνει τε καὶ θερίζεται πάλιν.

5

Stob. Flor. 105, 19: Εὐριπίδου Ἰνοῖ (sic AVindl., οἶνεῖ M). 'ἄνασσα — πάλιν'. vs. 2 τοῖςδ' ἄρτι malim. κίνδυνος] κίνδυνον A. vs. 3—5 om. p. et fab. nom. attulit Plut. Mor. p. 104 B: 'κύκλος — πάλιν'. vs. 3 κύκλος γὰρ αὐτὸς Plut., κύκλῳ γὰρ ἔρπει (quae verba sunt Eur. fr. 22, 3) Stob. γῆς] γῇ Stob. vs. 4 τοῖς Plut., τῶν Stob. vs. 5 καὶ θ. Stob., κακθερίζεται Plut.

420

πολλοί γε θνητῶν τῷ θράσει τὰς συμφορὰς
ζητοῦσ' ἀμαυροῦν ἀποκρύπτεσθαι κακά.

Stob. Flor. 4, 9: Εὐριπίδου Ἰνουῦς. 'πολλοί — κακά'. vs. 1 γε] τε B. θράσει] πάθει A. vs. 2 ἀποκρύπτεσθαι A, ἀπικρύπτεσθαι al.

421

κέκτησο δ' ὀρθῶς ἂν ἔχῃς ἄνευ ψόγου,
κἂν σμικρὰ σώξου, τοῦνδικον σέβουσ' αἰεί,
μὴ δ' ὥς κακὸς ναύκληρος εὖ πράξας ποτὲ

ζητῶν τὰ πλείον', εἴτα πάντ' ἀπώλεσεν.

Stob. Flor. 94, 6: Εὐριπίδου Ἰνοῖ. 'κέκτησο — ἀπώλεσεν'. ibid. 9, 5: Εὐριπίδου Ἰνουῦς (sic Vind.). 'κέκτησο — ἀεί' (vs. 1 et 2). vs. 1 ἄν ἔχης] ἀνέχης Flor. 94, om. Flor. 9. vs. 2 καὶ σμικρὰ] καὶ μικρὰ Flor. 9, κασμικρα Flor. 94 codex M. σώζου] σώζων Flor. 94. τῇ δίκῃ ξυνοῦς' ἀεί Flor. 9, τοῦνεχ' ὃν σέβειν πρέπει Flor. 94, hinc τοῦνδικον σέβουσ' ἀεί scripsi.

422

γίγνωσκε τὰνθρώπεια μηδ' ὑπερμέτρως
ἄλγει· κακοῖς γὰρ οὐ σὺ πρόσκεισαι μόνη.

Stob. Flor. 124, 7: Εὐριπίδου Ἰνουῦς. 'γίγνωσκε — μόνη'.

423

βία νυν ἔλκετ' ὧ κακοὶ τιμὰς βροτοί,
καὶ κτᾶσθε πλοῦτον πάντοθεν θηρώμενοι,
σύμμιχτα μὴ δίκαια καὶ δίκαι' ὁμοῦ·
ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος.

Stob. Flor. 10, 23: Εὐριπίδου Ἰνουῦς. 'βία — θέρος'. ib. 93, 4: Εὐριπίδου Ἰωνι. 'καὶ νῦν — θέρος'. vs. 1 βία νῦν ἔλκετ' Flor. 10, καὶ νῦν ἐφέλκετ' Flor. 93. vs. 3 σύμμιχτα] σύμμιχτ' ἃ Flor. 93 libri. καὶ ἀδίκαια ὁμοῦ Flor. 93 cod. M. vs. 4 τῶνδε] τοῦδε vel τόνδε Flor. 10 libri.

424

ὄρα's τυράννους διὰ μακρῶν ηὐξημένους,
ὥς μικρὰ τὰ σφάλλοντα, καὶ μί' ἡμέρα
τὰ μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὰ δ' ἦρ' ἄνω.
ὑπόπτερος δ' ὁ πλοῦτος· οἷς γὰρ ἦν ποτε,
ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπίους ὄρω. 5

Stob. Flor. 105, 1: Εὐριπίδου Ἰνουῦς (sic Vind.). 'ὄρα's — ὄρω'. Philostr. V. Apoll. 7, 4 p. 131, 31: τραγωδίας δὲ ὑποκριτοῦ παρελθόντος ἐς τὴν Ἐφεσον ἐπὶ τῇ Ἰνοῖ τῷ δρόματι καὶ ἀκροωμένου τοῦ τῆς Ἀσίας ἀρχοντος — ὁ μὲν ὑποκριτὴς ἐπέβαινεν ἤδη τὰ ἱαμβεῖα ἐν οἷς ὁ Εὐριπίδης διὰ μακρῶν αὐξηθέντας τοὺς τυράννους ἀλίσκεσθαι φησὶν ὑπὸ μικρῶν, ἀναπηδήσας δὲ ὁ Ἀπολλώνιος 'ἀλλ' ὁ δειλὸς' ἔφη 'οὗτος οὔτε Εὐριπίδου ξυνίησιν οὔτε ἐμοῦ'. vs. 1 ηὐξημένους] ἡσκημένους Stob. vs. 2 et 3 habet Plut. Mor. p. 104 A: εἰπόντος Εὐριπίδου 'ὁ δ' ὄλβος οὐ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος' (Phoen. 558) καὶ ὅτι 'μικρότατα τὰ — ἄνω'. verba μί' ἡμέρα — ἦρ' ἄνω (vs. 2 et 3) respicit Philo Ind. vol. 1 p. 644 (cf. Ioh. Lydus de mens. 4, 7 p. 55, 18): ἡ μία (ἐν μιᾷ Lyd.) γὰρ, ὥς ἔφη τις, ἡμέρα τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὸν δὲ ἦρεν ἄνω. item Philo Ind. vol. 2 p. 85: ἡ μία πολλάκις ἡμέρα

τὸν μὲν ὑψηλὸν καθαιρεῖ, τὸν δὲ ταπεινὸν μετέωρον ἐξαίρει. vs. 2 ὡς μικρὰ Stob., μικρότατα Plut. vs. 3 τὰ μὲν Plut., τὸν μὲν ceteri. mox ὑψωθέντα δὴρ' ἄνω (vel δ' ἡράνω) Stob., ὑψόθεν τὰ δ' ἤρ' ἄνω Plut. vs. 4 ὅ] οὐ AM. οἷς AVind., οἷος al. ποτε om. A.

425

κόλλοις ἐν ἄντροις ἄλυχνος, ὥστε θήρ, μόνος

Pollux 7, 178 de v. λύχνος et derivatis: Εὐριπίδης δ' ἐν Ἴνοι 'κόλλοις — μόνος'.

426

πολλοὶ παρήσαν, ἀλλ' ἄπιστα Θεσσαλῶν

Schol. Ar. Plut. 521 (cf. Suid. v. ἀνδραποδίζω): διαβάλλονται δὲ οἱ Θετταλοὶ ὡς ἀνδραποδιστὰ καὶ αἰσχροκερδεῖς καὶ ἄπιστοι. καὶ Εὐριπίδης (ἐν Ἴνοι addit codex Ven.) 'πολλοὶ παρήσαν, ἀλλ' ἄπιστοι Θετταλοί'. ubi ἀλλ' om. V et Reg., καὶ post ἄπιστοι addit V. Schol. Eur. Phoen. 1408: λοιδορεῖ δὲ Θεσσαλοὺς ὁ Εὐριπίδης 'πολλοὶ γὰρ εἰσιν, ἀλλ' ἄπιστα (ἄπιστοι cod. August.) Θεσσαλοῖς'. Θεσσαλῶν Hemsterhusius. ἐν Οἰνεί pro ἐν Ἴνοι scribendum esse ci. Hartungius.

427

. . δ' ἄρα

Hesych. 1 p. 888: δ' ἄρα· ὡς δὴ. Εὐριπίδης Ἴνοι. Mira annotatio, quam sanam esse non crediderim.

ΙΞΙΩΝ

De mytho cf. Schol. Apoll. Rhod. 3, 62 Schol. Il. A 268 al. Plutarchus Mor. p. 19 E: ὥσπερ ὁ Εὐριπίδης εἰπεῖν λέγεται πρὸς τοὺς τὸν Ἰξίωνα λοιδοροῦντας ὡς ἀσεβῆ καὶ μιαιρόν, 'οὐ μέντοι πρότερον αὐτὸν ἐκ τῆς σκηνῆς ἐξήγαγον ἢ τῷ τροχῷ προσηλῶσαι'. Hinc et ingenium Ixionis et dramatis exitum cognoscimus. Obiter huius dramatis meminit Suidas v. Δημήτριος, quo auctore Demetrii Adramytteni cognomen ex Euripideo hoc dramate nonnulli derivandum putarunt: Δημήτριος ὁ ἐπίκλην Ἰξίων, γραμματικὸς Ἀδραμυττηνός — ἐπεκλήθη δὲ τοῦτο — ὅτι ἀπεσύλησεν Εὐριπίδειον φιλότιμον τὸ δράμα ἔχον (l. ἔχων) τὸν Ἰξίωνα. Quae refert Diog. L. 9, 55: φησὶ δὲ Φιλόχορος πλείοντος αὐτοῦ (Protagoram dicit) ἐς Σικελίαν τὴν ναῦν καταποντισθῆναι, καὶ τοῦτο αἰνίττεσθαι Εὐριπίδην ἐν Ἰξίονι, nihil nos morabuntur, cf. Clintoni Fast. Hell. vol. 2 p. 365.

428

Φλεγύαντος υἱέ, δέσποτ' Ἰξίων . .

Schol. Apoll. Rhod. 3, 62: Φλεγύου δὲ υἱὸς Ἰξίων, ὡς καὶ Εὐριπίδης 'Φλεγύαντος — Ἰξίων'. Chocrob. in Theodos. p. 119, 26 (Anecd. Bekk. p. 1185): σημειοῦνται δὲ ὁ τεχνικὸς τινὰ περιτιτοσυλλά-

βως κλιθέντα — Ἀφίας Ἀφίαντος παρ' Εὐφορίωνι, Φλεγύας Φλεγύαντος παρ' Εὐριπίδῃ.

429

ὅστις γὰρ ἀστῶν πλέον ἔχειν πέφυκ' ἀνὴρ,
οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον οὐδὲ βούλεται
φίλοις τ' ἄμικτός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει.

Stob. Flor. 10, 7: Εὐριπίδου Ἰξίονι. 'ὅστις — πόλει'. ibid. 22, 2: Εὐριπίδου Γλαύκῳ (sic falso M, ceteri lemma om.). 'ὅστις — ἀνὴρ, φίλοις — πόλει' (vs. 1 et 3). vs. 1 ἀστῶν] ἐπὶ τῷ (AM) vel ἐπὶ τῷ Flor. 10. vs. 3 cf. Theodorus Metoch. p. 558: καὶ κατὰ τὸν Εὐριπίδου λόγον ὅστις εἰς τὸ κέρδος αἰεὶ λῆμ' ἀνειμένον ἔχει (Eur. Heracl. 3) καὶ ὡς ἀληθῶς τὸν νοῦν παντάπασιν ἐξηρημένον, 'φίλοις ἄμικτος καὶ πάσῃ πόλει' καὶ αὐθις κατ' αὐτὸν 'φίλοις τ' ἄχρηστος καὶ συναλλάξαι βαρύνς' (Heracl. 4).

430

τά τοι μέγιστα πάντ' ἀπείργασται βροτοῖς
τόλμ' ὥστε νικᾶν· οὔτε γὰρ τυραννίδες
χωρὶς πόνου γένοιντ' ἂν οὔτ' οἶκος μέγας.

Stob. Flor. 51, 11: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Ἰξίονι. 'τά τοι — μέγας'. vs. 1 ἀπεργάζεται libri, ἀπείργασται Heathius. vs. 2 τόλμα Vind., τολμα M, τόλμ⁶ A, τόλμης B.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

Argumentum dramatis idem fuit quod Hippolyti superstitis, tractandi ratio aliquantum diversa. Vita Eurip. in Westermanni Biogr. p. 137, 89: λέγουσι δ' αὐτὸν γήμαντα τὴν Μνησιλόχου θυγατέρα Χοιρίλην καὶ νοήσαντα τὴν ἀκολασίαν αὐτῆς γράψαι δρᾶμα τὸν πρότερον Ἰππόλυτον*), ἐν ᾧ τὴν ἀναισχυντίαν θριαμβεύει τῶν γυναικῶν **). Argum. Eur. Hipp.: ἔστι δὲ οὗτος Ἰππόλυτος δεύτερος [ο] καὶ στεφανύλας προσαγορευόμενος. ἐμφαίνεται δὲ ὕστερον γεγραμμένος· τὸ γὰρ ἀπρεπὲς καὶ κατηγορίας ἄξιον ἐν τούτῳ διώρθωται τῷ δρᾶματι. Schol. Theocr. 2, 10: ταῖς ἔρωτι κατεχομέναις τὴν σελήνην μετακαλεῖσθαι σύνηθες, ὡς καὶ Εὐριπίδης ποιεῖ Φαίδραν πράττουσαν ἐν τῷ καλυπτομένῳ (κατακαλυπτομένῳ codex Vat. 5, καλουμένῳ pl.) Ἰππολύτῳ. Plut. Mor. p. 28 A: καὶ ὁ σύσκηνος αὐτοῦ (Sophoclis) πάλιν ὁρᾷς ὅτι τὴν τε Φαίδραν καὶ προσεγκαλοῦσαν τῷ Θησεῖ πεποίηκεν ὡς διὰ τὰς ἐκείνου παρανομίας ἐρασθεῖσαν τοῦ Ἰππολύτου. Titulum Ἰππόλυ-

*) Ita recte Kirchhoffius: libri γράψαι πρώτων (vel πρότερον τὸ) δρᾶμα τὸν Ἰππόλυτον vel γράψαι τὸ δρᾶμα πρὸς τὸν Ἰππόλυτον.

**) Hinc Ar. Ran. 1043 Aeschylum haec dicentem facit: ἀλλ' οὐ μὰ Δῖ' οὐ Φαίδρας ἐποιοῦν πόρνας.

τος καλυπτόμενος praebent Pollux 9, 50 et Schol. Theocr. 2, 10. Senecae tragico hoc drama notum fuisse ci. Valckenarius.

431

οἱ γὰρ Κύπριν φεύγοντες ἀνθρώπων ἄγαν
νοσοῦσ' ὁμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις.

Stob. Flor. 63, 3: Εὐριπίδου Ἰππολύτῳ. 'οἱ γὰρ — τοῖς διώκου-
σιν ἄγαν'. Eosdem versus sine p. et fab. nom. habet Plut. Mor. p.
778 B. vs. 2 τοῖς διώκουσιν ἄγαν Stob., τοῖς ἀγαθὰ ἡρημένοις (cum
v. 1. τοῖς ἄγαν θηρωμένοις) Plut.

432

ἀντὶ πυρὸς γὰρ ἄλλο πῦρ
μεῖζον ἐβλάστομεν γυναῖ-
κες πολὺ δυσμαχώτερον.

Stob. Flor. 73, 23: Εὐριπίδου Ἰππολύτῳ. 'ἀντὶ — δυσμαχώτε-
ρον'. ubi chori notam codex Vindob. apponit. Clemens Alex.
Strom. VI p. 742: 'Ἡσιόδου λέγοντος 'σοὶ δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω
κακὸν ὧ κεν ἅπαντες τέρπωνται' Εὐριπίδης ποιεῖ 'ἀντὶ πυρὸς δὲ γὰρ
ἄλλο πῦρ μεῖζον καὶ δυσμαχώτερον βλάστον γυναῖκες'. respicit Ni-
cetas Eugen. 2, 345: Ζεὺς ἀντὶ πυρὸς ἐμπαρέσχε τῷ βίῳ πῦρ ἄλλο
δεινόν, τῆς γυναικὸς τὴν πλάσιν. vs. 1 ἐκβλαστῶμεν Stobaei libri,
ἐβλάστομεν scripsi.

433

ἔχω δὲ τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον
ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον,
Ἔρωτα, πάντων δυσμαχώτατον θεόν.

Stob. Flor. 63, 23: Εὐριπίδου Ἰππολύτῳ. 'ἔχω — θεόν'.

434

Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται
οὐδ' αὖ γυναῖκας, ἀλλὰ καὶ θεῶν ἄνω
ψυχὰς χαράσσει καπλὶ πόντον ἔρχεται·
καὶ τόνδ' ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγκρατὴς σθένει
Ζεὺς, ἀλλ' ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται. 5

Stob. Flor. 63, 25: Σοφοκλέους Φαίδρα (sic A, τοῦ αὐτοῦ Φαί-
δρα Vind., Euripidi tribuit Voss.). 'ἔρως γὰρ — ἐγκλίνεται'. vs. 1—3
affert et Euripidi tribuit Clemens Alex. Strom. VI p. 745: 'Ἀνακρέον-
τος γὰρ ποιήσαντος 'Ἔρωτα γὰρ τὸν ἄβρὸν μέλπομαι —' Εὐριπίδης
γράφει 'Ἔρως — ἔρχεται'. ac videtur ipsa oratio Euripidem pro-
dere. vs. 3 ταράσσει Clemens. καπιπόντων Stobaei M.

435

αὐτός τι νῦν δρῶν εἶτα δαίμονας κάλει·

τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει.

Schol. BL Il. Δ, 249: συνεισφέρειν τὸν οἰκεῖον πόνον κελεύει — ὡς φησὶ καὶ ὁ τραγικὸς ἔνθεν λαβὼν ‘αὐτός — συλλαμβάνει’. vs. 1 sine p. et fab. nomine habet Suidas v. αὐτός τι, unde δρῶν εἴτα correctum pro δρᾶ χούτῳ Scholiorum lectione. δαίμονας Schol. Il., τοὺς θεοὺς Suid. vs. 2 cum lemme *Εὐριπίδου Ἰππολύτου* affert Stobaeus Flor. 29, 34. contra Clemens Alex. Strom. VI p. 741: *Εὐριπίδου μὲν ἐν Τημένῳ* (κτιμένῳ libri) ‘τῷ γὰρ — συλλαμβάνει’. eundem versum om. fab. nom. Euripidi tribuunt Anecd. Oxon. vol. 4 p. 255, 11 et Theodoretus vol. 4 p. 716, sine poetae et fab. nom. habet Clemens Alex. Strom. V p. 654. cf. Zenob. 5, 93. Euripides imitatus videtur Aeschyli Pers. 742: ἀλλ’ ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός, χῶ θεὸς ξυνάπτεται, Euripidem Menander Com. 4 p. 249: γινώσκων ὅτι τόλμῃ δικαία καὶ θεὸς συλλαμβάνει. cf. Ar. Eq. 229: χῶ θεὸς ξυλλήψεται. τῷ γὰρ] τῷ δ’ αὖ Clemens Alex. p. 654 Theodoret. Anecd. Oxon. καὶ θεὸς] χῶ θεὸς Schol. Il. συλλαμβάνει] ξυλλαμβάνει Theodoretus et Anecd. Oxon.

436

ἔγωγε φημι καὶ νόμον γε μὴ σέβειν
ἐν τοῖσι δεινοῖς τῶν ἀναγκαίων πλέον.

Stob. Flor. 12, 10: *Εὐριπίδου Ἰππολύτου*. ‘ἔγωγε — πλέον’.

437

οὐ γὰρ κατ’ εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι,
τολμήμασιν δὲ καὶ χερῶν ὑπερβολαῖς
ἀλίσκεται τε πάντα καὶ θηρεύεται.

Stob. Flor. 51, 10: *Εὐριπίδου Ἰππολύτου*. ‘οὐ γὰρ — θηρεύεται’.

438

τί δ’ ἦν λυθείς με διαβάλης, παθεῖν σε δεῖ;

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 120: διεβλήθησαν· παρελογίσθησαν, ὡς καὶ *Εὐριπίδης ἐν Ἰππολύτῳ* φησὶν ‘τί δὲ — δεῖ’. λυθῆς μεδιαβαλεῖς ed., ψύθη με διαβάλης ci. Conington.

439

ὦ πότνι’ αἰδώς, εἶθε τοῖς πᾶσιν βροτοῖς
συνουῖσα τ’ ἀναίσχυντον ἐξήρου φρενῶν.

Stob. Flor. 31, 3: τοῦ αὐτοῦ (sc. *Εὐρ.*) *Ἰππολύτου*. ‘ὦ — φρενῶν’. vs. 1 verba ὦ πότνι’ αἰδώς recurrunt Iphig. A. 821. εἶθε] εἵτε Vind. vs. 2 ἐξήρου vulgo, ἐξήρου Baiter.

440

ὁρῶ δὲ τοῖς πολλοῖσιν ἀνθρώποις ἐγὼ
τίκτουςαν ὕβριν τὴν πάροιθ’ εὐπραξίαν.

Stob. Flor. 105, 43: *Εὐριπίδου Ἰππολύτῳ*. 'ὄρῳ — εὐπραξίαν'.
vs. 2 τὴν περίσ' εὐπραξίαν Bergkiius.

441

ὕβριν τε τίκτει πλοῦτος ἢ φειδῶ βίου.

Stob. Flor. 93, 3: *Εὐριπίδου Ἰππολύτῳ*. 'ὕβριν — βίου'. φειβῶ M.

442

*φεῦ φεῦ, τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν
φωνήν, ἵν' ἦσαν μηδὲν οἱ δεινοὶ λέγειν.
νῦν δ' εὐρόοισι στόμασι τ' ἀληθέστατα
κλέπτουσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἂν χρὴ δοκεῖν.*

Stob. Flor. 82, 1: *Εὐριπίδου Ἰππολύτῳ*. 'φεῦ φεῦ — χρὴ δο-
κεῖν'. vs. 1 et 2 habet Plut. Mor. p. 802 A: τῶν *Εὐριπιδέων ἐκεί-
νων* 'εἴθ' ἦν ἄφωνον σπέρμα δυστήνων βροτῶν' (fr. 977) καὶ 'φεῦ
φεῦ — λέγειν'. vs. 3 et 4 sine p. et fab. nom. Clemens Alex. Strom.
I p. 340 'νῦν δ' — χρὴ δοκεῖν', ἡ τραγωδία λέγει. vs. 2 ὥσι et λόγοι
Stob., ἦσαν et λέγειν Plut. vs. 3 εὐρύθμοις πιστώμασι Stob., εὐρόοισι
στόμασι Clemens, fortasse εὐπόροισι στόμασι leg.

443

*Θησεῦ, παραινῶ σοι τὸ λῶστον, εἰ φρονεῖς,
γυναικὶ πείθου μηδὲ τ' ἀληθῆ κλύων.*

Stob. Flor. 73, 55: *Εὐριπίδου Ἰππολύτῳ*. 'Θησεῦ — κλύων'.
vs. 1 καὶ τὸ λῶιστον libri, σοι τὸ λῶστον εἰ Gaisford.

444

χρόνος διέρπων πάντ' ἀληθεύειν φιλεῖ.

Stob. Ecl. 1, 8, 25 p. 234: *Εὐριπίδου Ἰππολύτῳ*. 'χρόνος —
φιλεῖ'.

445

. . πρὸς ἵππων εὐθὺς ὁρμήσας στάσιν

Pollux 9, 50: στάσις ἵππων, ὡς *Εὐριπίδης ἐν Ἰππολύτῳ* καλυπτο-
μένῳ 'πρὸς — στάσιν'.

446

*ὦ λαμπρὸς αἰθήρ ἡμέρας θ' ἀγνὸν φάος,
ὥς ἡδὺν λεύσσειν τοῖς τε πράσσουσιν καλῶς
καὶ τοῖσι δυστυχουῦσιν, ὦν πέφυκ' ἐγώ.*

Stob. Flor. 119, 8: *Εὐριπίδου Ἰππολύτου*. 'ὦ λαμπρὸς — ἐγώ'.

447

*ὦ δαῖμον, ὥς οὐκ ἔστ' ἀποστροφὴ βροτοῖς
τῶν ἐμφύτων τε καὶ θεηλάτων κακῶν.*

Stob. Flor. 98, 44: 'ὦ δαῖμον — κακῶν'. De lemmate haec annotat Gaisf.: 'Euripidi tribuere videtur Tr., Brunckius Sophocli e cod. Vindob.; ex A nihil enotavi'. postea docuit ἱππολ lemma extare in codice Vindob.

448

ἀλλ' οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα κρίνουσιν θεοί.

Iustinus M. vol. 1 p. 128: ὁ αὐτὸς (sc. Εὐρ.) καὶ ἐν Ἰππολύτῳ 'ἀλλ' — θεοί'.

449

ὦ μάκαρ, οἷας ἔλαχες τιμᾶς,
Ἰππόλυθ' ἥρως, διὰ σωφροσύνην.
οὔποτε θνητοῖς
ἀρετῆς ἄλλη δύναμις μείζων.
ἦλθε γὰρ ἢ πρόσθ' ἢ μετόπισθεν 5
τῆς εὐσεβείας χάρις ἐσθλή.

Stob. Flor. 5, 16: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Ἰππολύτῳ. 'ὦ μάκαρ — ἐσθλή'. vs. 6 εὐσεβείας libri.

450

δίοπος

Erotian. Gloss. Hippocr. p. 118, vide Aesch. fr. 228.

ΚΑΔΜΟΣ

Dramatis notitiam uni debemus Probo; sed verisimile est, quod Valckenarius coniecit, huc referendum esse fr. 922, ac fortasse idem drama respicit Horatius Epist. 2, 3, 187: *multaque tolles ex oculis — ne pueros coram populo Medea trucidet, aut humana palam coquat exla nefarius Atreus, aut in avem Procne vertatur, Cadmus in anguem.*

451

οὐρανὸς ὑπὲρ ἡμᾶς καινῶς φωτῶν ἔδος δαιμόνιον
τόδ' ἐν μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ χθονός,
οἱ μὲν ὀνομάζουσιν χάος

Probus in Verg. Ecl. 6, 31 p. 11, 25: *accipere debemus aera, quem Euripides in Cadmo χάος appellavit sic 'οὐρανὸς — χάος'*. Verba Graeca nituntur editionis principis fide admodum lubrica; itaque a coniecturis abstinendum erit, dum certius habeamus emendandi fundamentum. Valckenarius haec lusit: οὐρανός θ' ἡμᾶς ὑπερ· καὶ γῆ βροτῶν κοινόν τε δαιμόνων θ' ἔδος· τὸ δ' ἐν μέσῳ τοῦ τ' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς χάος μὲν ὀνομάζουσιν.

ΚΕΡΚΤΩΝ v. ΑΛΟΙΗ

ΚΡΕΣΦΟΝΤΗΣ

Hyginus fab. 137: *Polyphontes Messeniae rex Cresphontem Aristomachi filium cum interfecisset, eius imperium et Meropen uxorem possedit. idem fab. 184: Polyphontes occiso Cresphonte regnum occupavit. filium autem eius infantem Merope mater, quem ex Cresphonte habebat, absconse ad hospitem in Aetoliam mandavit. hunc Polyphontes maxima cum industria quaerebat, aurumque pollicebatur si quis cum necasset. qui postquam ad puberem aetatem venit, capit consilium ut exsequatur patris et fratrum mortem. itaque venit ad regem Polyphontem aurum petitum, dicens se Cresphontis interfecisse filium et Meropes, Telephontem (Cresphontem ci. Müller Fragn. Hist. Gr. vol. 3 p. 377). interim rex cum iussit in hospitio manere, ut amplius de eo perquireret. qui cum per lassitudinem obdormisset, senex qui inter matrem et filium internuncius erat flens ad Meropen venit negans eum apud hospitem esse nec comparere. Merope credens eum esse filii sui interfectorem, qui dormiebat, in chalcidicum cum securi venit inscia ut filium suum interficeret: quem senex cognovit et matrem ab scelere retraxit. Merope postquam vidit occasionem sibi datam esse ab inimico se ulciscendi, redit cum Polyphonte in gratiam. rex lactus cum rem divinam faceret, hospes falso simulavit se hostiam percussisse eumque interfecit patriumque regnum adeptus est. Meropes filium, quem Telephontem appellat Hyginus, Aepyrum Apollodorus 2, 8, 5 (cf. Pausan. 4, 3, 8), Euripides Cresphontem dixit, id quod et titulus dramatis docet et Schol. Aristot. Eth. Nic. fol. 40 b (cf. Anecd. Paris. vol. 1 p. 191, 3), ubi ad Aristotelis verba 'οἰηθείη δ' ἂν τις καὶ τὸν νῖον πολέμιον εἶναι ὥσπερ ἡ Μερόπη' (Eth. Nicom. 3, 2 p. 1111 a 11) haec annotantur: ἔστι παρ' Εὐριπίδῃ ἐν τῷ Κρεσφόντῃ ἐπιβουλεύουσα Κρεσφόντῃ τῷ νύῳ δι' ἄγνοιαν. Epigr. Cyzic. in Anthol. Pal. 3, 5: Κρεσφόντου γενέτην πέφνες τὸ πάρος, Πολυφόντα, κουριδίης ἀλόχου λέκτρα θέλων μιανεῖν. Ceterum probabiliter huc rettulerunt Eur. fr. 1068. De Ennii Cresphonte cf. Ribbeckii Trag. Lat. p. 25 sq.*

452

ἐχρῆν γὰρ ἡμᾶς σύλλογον ποιουμένους
τὸν φύντα θρηνεῖν εἰς ὅς' ἔρχεται κακά,
τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνων πεπαυμένον
χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων.

Sextus Empir. p. 175, 17: ὁ γοῦν Εὐριπίδης φησὶν 'ἐχρῆν — δόμων'. Eosdem versus afferunt et Euripidi tribuunt Clemens Alex. Strom. III p. 517 (Theodoret. vol. 4 p. 820) Stob. Flor. 120, 22; om. p. nom. Schol. Hermog. in Rhett. vol. 7 p. 765. vs. 1 et 2 Euripidis nomen addens profert Aristid. vol. 2 p. 264. vs. 2—4 Strabo XI p. 520 et Menander Rhett. vol. 9 p. 282, item om. poetae nomine vs. 2—4 Plut. Mor. p. 36 F, vs. 2 et 3 Dio Chrys. 23, 2, vs. 2

Plato Axioch. p. 368 A (Stob. Flor. 98, 75), vs. 4 Plut. Mor. p. 615 E et Seneca de morte Claud. 4. eundem vs. 4 respicit Heliod. 7, 11 p. 275: θρηνοῦντες ἄνδρα προφήτην, ὃν χαίροντας καὶ εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν, ὡς τῆς βελτίονος μετειληχότα λήξεως καὶ πρὸς τῶν κρειττόνων κεκληρωμένον, ὁ θεῖος καὶ ἱερὸς παρεγγυᾷ λόγος. Fabulae nomen unus prodidit Cicero Tusc. 1, 48, 115: *qua est sententia in Cresphonte usus Euripides*:

*nam nos decebat coetus celebrantes domum
lugere, ubi esset aliquis in lucem editus,
humanae vitae varia reputantes mala;
at qui labores morte finisset graves,
hunc omni amicos laude et laetitia exsequi.*

vs. 1 ἐχρῆν] ἔδει Aristid. Clem. Schol. Hermog. γὰρ] μὲν Stob. σύλλογον] συλλόγους vel συλλογισμούς v. l. in Schol. Hermog., συλλόγους ut videtur Cicero. vs. 2 φύντα] ζῶντα Stob. vs. 3 καὶ] ὡς Strabonis libri nonnulli. πόνων] κακῶν Sextus. πεπαυμένον] λελασμένον Schol. Hermog., ubi tamen πεπαυμένον codex Ven.

453

καὶ δις ἑπτ' αὐτῆς τέχνα

Νιόβης θανόντα Λοξίου τοξεύμασιν

Schol. Eur. Phoen. 159: περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτὸς Εὐριπίδης ἐν Κρεσφόντῃ φησὶ 'καὶ δις — τοξεύμασιν'. Gellius N. A. 20, 7, 2: *Homerus pueros puellasque eius (Niobes) bis senos dicit fuisse, Euripides bis septenos.*

454

εἰ μὲν γὰρ οἴκει νερτέρας ὑπὸ χθονὸς
ἐν τοῖσιν οὐκέτ' οὔσιν, οὐδὲν ἄν σθένει.

Plut. Mor. p. 110 B: ὁ Κρεσφόντης δὲ που ὁ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ περὶ τοῦ Ἡρακλέους λέγων 'εἰ μὲν γὰρ οἴκει' φησὶ 'νερτέρας — σθένει'.

455

αἱ τύχαι δέ με
μισθὸν λαβοῦσαι τῶν ἐμῶν τὰ φίλτατα
σοφὴν ἔθηκαν.

Plut. Mor. p. 90 A: ἕτεροι πράγμασιν ἀβουλήτοις περιπεσόντες διδάσκονται τὸ χρήσιμον, ὥσπερ ἡ Μερόπη φησὶν 'αἱ τύχαι — ἔθηκαν'. Euripidi fr. hoc et 456 vindicavit Barnesius.

456

τεθναῖσι παῖδες οὐκ ἐμοὶ μόνῃ βροτῶν
οὐδ' ἀνδρὸς ἐστερήμεθ', ἀλλὰ μυρίαί
τὸν αὐτὸν ἐξήντησαν ὡς ἐγὼ βίον.

Plut. Mor. p. 110 D: ἡ δὲ Μερόπη λόγους ἀνδρώδεις προφερομένη κινεῖ τὰ θεάτρα λέγουσα τοιαῦτα ‘τεθνᾶσι — βίον’.

457

ὀσιωτέραν δὴ τήνδ’ ἐγὼ δίδωμί σοι
πληγὴν

Plut. Mor. p. 998 E: σκόπει δὲ καὶ τὴν ἐν τῇ τραγῳδίᾳ Μερόπην ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτὸν ὡς φονέα τοῦ υἱοῦ πέλεκυν ἀραμένην καὶ λέγουσαν ‘ὠνητέραν — πληγὴν’, ὅσον ἐν τῷ θεάτρῳ κίνημα ποιεῖ συνεξορθιάζουσα φόβῳ, καὶ δέος μὴ φθάσῃ τὸν ἐπιλαμβανόμενον γέροντα καὶ τρώσῃ τὸ μειράκιον. Locum huc rettulit Valek. Cf. Aristot. Poet. 14 p. 1454 a 5: ἐν τῷ Κρεσφόντῃ ἡ Μερόπη μέλλει τὸν υἱὸν ἀποκτείνειν, ἀποκτείνει δὲ οὐ, ἀλλ’ ἀνεγνώρισεν. vs. 1 ὠνητέραν vulgo, ὀσιωτέραν e mss. Valckenarius Diatr. p. 181, ὀσιαιτέραν ed. Dübner. vs. 2 πληγὴν delendum ci. Cobetus Var. Lect. p. 340.

458

αἰδῶς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίνεται, τέκνον.

Stob. Flor. 31, 15: Εὐριπίδου ἐκ Κρεσφόντου (sic M Vind.). ‘αἰδῶς — τέκνον’.

459

εἰ γάρ σ’ ἐμελλεν, ὥς σὺ φῆς, κτείνειν πόσις,
χρῆν καὶ σὲ μέλλειν, ὥς χρόνος παρήλυθεν.

Gellius N. A. 6, 3, 28: hoc vitio dat Lucilius poetae Euripidae quod, cum Polyphontes rex propterea se interfecisse fratrem diceret, quod ipse ante de nece eius consilium cepisset, Meropa fratris uxor hisce ad eum verbis eluserit ‘εἰ γάρ — παρήλυθεν’. vs. 2 χρὴ libri, χρῆν Valek. παρήλυθεν ope codicis Vat. 3452 Hertzius restituit, παρὴ δῆθεν vel παρῇ δῆθεν libri deteriores.

460

ἐκεῖνο γὰρ πέπονθ’ ὅπερ πάντες βροτοί·
φιλῶν μάλιστ’ ἐμαυτὸν οὐκ αἰσχύνομαι.

Schol. Eur. Med. 85: τῇ δὲ διανοίᾳ ταύτῃ καὶ ἐν Κρεσφόντῃ κέχρηται οὕτως ‘ἐκεῖνο — αἰσχύνομαι’. vs. 1 ἅπαντες ed., πάντες Barnesius. Polyphontae sunt verba.

461

κέρδη τοιαῦτα χρὴ τινα κτᾶσθαι βροτῶν,
ἐφ’ οἷσι μέλλει μήποθ’ ὕστερον στένειν.

Stob. Flor. 94, 3: Εὐριπίδου Κρεσφόντῃ. ‘κέρδη — στένειν’. ubi quae continuo accedunt μή μοί ποτ’ εἴη κτέ. alius sunt loci (v. fr. 346).

462

Εἰρήνην βαθύπλουτε καὶ στρ.
καλλίστα μακάρων θεῶν,
ξήλός μοι σέθεν, ὥς χρονίζεις.
δέδοικα δὲ μὴ πρὶν πόνοις
ὑπερβάλῃ με γῆρας, 5
πρὶν σὰν χαρίεσσαν ὥραν προσιδεῖν
καὶ καλλιχόρους αἰοιδὰς
φιλοστεφάνους τε κώμους.
ἴθι μοι, πότνα, πόλιν.
τὰν δ' ἐχθρὰν στάσιν εἶργ' ἀπ' οἷ- 10 ἀντ.
κων τὰν μαινομένην τ' ἔριν
θηκτῷ τερπομένην σιδάρω.

Stob. Flor. 55, 1: *Εὐριπίδου Κρεσφόντου. 'Εἰρήνη — σιδάρω'.* Polyb. 12, 26: ὁμογνωμονεῖν δὲ τῷ ποιητῇ καὶ τὸν Εὐριπίδην ἐν οἷς φησὶν 'Εἰρήνην — κώμους' (vs. 1—8). Initium loci expressit Aristophanes in *Γεωργοῖς* Com. 2 p. 987: *Εἰρήνην βαθύπλουτε καὶ ζευγᾶριον βοεικόν.* vs. 1 *Εἰρήνη*] *Εἰρήνη* Polyb. καὶ om. Polyb. vs. 4 *μὴ πρὶν πόνοις* Stob., *μὴ πρὶν* Polyb., *μὴ πόνοις* Kayser. vs. 6 *πρὶν ἂν* Polyb., *πρὶν γὰρ* vel *πρὶν περ* Stob., *πρὶν σὰν* Gesner. *προειδέω-ραν* Stobaei Vind., *προειδε ὥραν* M, *προιδεῖν ὥραν* ceteri, *προσιδεῖν ὥραν* Polyb., *ὥραν προσιδεῖν* Kayser. vs. 7 *καλλιχόρους* Stobaei MVind. vs. 9 *πότνια* libri, *πότνα* Bergk. *πόλιν*] *πάλιν* Bergk. vs. 10 *τὰνδ'* ed., *τὰν δ'* Bergk. vs. 12 *θηκτῷ*] *θυητῷ* A. Strophicam carminis compositionem agnovit Bergk.

ΚΡΗΣΣΑΙ

Drama olymp. 85, 2 actum est, cf. Argum. Eur. Alc. supra p. 302 allatum. Cressas et Thyestem nonnisi titulo differre ei. Valck., cui favet Schol. Ar. Ach. 433 (vide supra p. 382). Aristophanis locum Ran. 849: ὦ Κρητικὰς μὲν συλλέγων μονωδίας, γάμους δ' ἀνοσίους εἰσφέρων, ut Scholia tradunt, alii aliter interpretati sunt, Ἀπολλώνιος δὲ ὅτι δύναται καὶ εἰς τὴν Ἀερόπην τὴν ἐν ταῖς Κρήσσαις εἰρῆσθαι, ἣν εἰσῆγαγε (sc. Euripides) πορνεύουσαν. Sophocles Ai. 1297 Teucerum haec facit Menelao maledicentem: αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυσ Κρήσσης (int. Aeropen), ἐφ' ἣ λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ' ὁ φιλύσας πατὴρ ἐφῆκεν (Aeropen) ἔλλοις ἰχθύσιν διαφθοράν. ubi Schol.: ἡ ἱστορία ἐν ταῖς Κρήσσαις Εὐριπίδου, ὅτι διαφθαρεῖσαν αὐτὴν λάθρα ὑπὸ θεράποντος ὁ πατὴρ (Catrens) Ναυπλίῳ παρέδωκεν ἐντειλάμενος καταποντῶσαι· ὁ δὲ οὐκ ἐποίησεν, ἀλλ' ἐνεγγύησε Πλεισθένει. Cf. Apollod. 3, 2, 2: Ἀερόπην δὲ καὶ Κλυμένην Κατρεὺς Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἀλλοδαπὰς ἡπείρους ἀπεμπολῆσαι· τούτων Ἀερόπην μὲν ἔγρημε

Πλεισθένης καὶ παῖδας Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον ἔτεκε, Κλυμένην δὲ γαμεῖ Ναύπλιος. Apollod. 2, 1, 5: (Nauplius) ἔγημεν, ὡς — οἱ τραγικοὶ λέγουσι, Κλυμένην τὴν Κατρέως. Fortasse huc referendum fr. 848.

463

λύπη μὲν ἄτῃ περιπεσεῖν αἰσχροῖ τινι·
εἰ δ' οὖν γένοιτο, χρὴ περιστεῖλαι καλῶς
κρύπτοντα καὶ μὴ πᾶσι κηρύσσειν τάδε·
γέλως γὰρ ἐχθροῖς γίγνεται τὰ τοιάδε.

Stob. Flor. 109, 7: Εὐριπίδου Κρήσσων. 'λύπη — τοιάδε'. vs. 1 ἄτῃ Vind., αὕτῃ AM. vs. 4 γίνεται M.

464

οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμῶν εὐδαιμονεῖν,
αἰσχρόν τε μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν.

Stob. Flor. 29, 23: Εὐριπίδου Κρήσσαις. 'οὐκ ἂν — νεανίαν'. vs. 1 καμῶν] κακῶν B m. pr.

465

ἐπίσταμαι δὲ καὶ πεπείραμαι λίαν,
ὥς τῶν ἔχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι.

Stob. Flor. 91, 7: Εὐριπίδου Κρήσσαις. 'ἐπίσταμαι — φίλοι'. vs. 2 recurrit in Men. mon. 558. cf. Stob. Flor. 92, 5: Εὐριπίδου Κρήσσαις. 'ὥς τῶν — φίλοι'. ubi qui sequuntur versus ἔστιν δ' ἐν ὀλβῳ κτέ. ex Heraclidis petiti sunt (745—747).

466

οὐ γάρ ποτ' ἄνδρα τὸν σοφὸν γυναικὶ χρὴ
δοῦναι χαλινούς οὐδ' ἀφέντ' ἑᾶν κρατεῖν·
πιστὸν γὰρ οὐδέν ἐστιν· εἰ δέ τις κυρεῖ
γυναικὸς ἐσθλῆς, εὐτυχεῖ κακὸν λαβών.

Stob. Flor. 74, 2: Εὐριπίδου Κρήσσαις. 'οὐ γάρ — λαβών'.

467

γαμεῖτε νῦν, γαμεῖτε, κατὰ θνήσκετε
ἢ φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς ἢ δόλοις.

Stob. Flor. 72, 4: Εὐριπίδου Κρήσσαις. 'γαμεῖτε νῦν — δόλοις'. Continuo haec accedunt:

ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ εὐγένειαν εἰσιδὼν
γαμεῖ πονηράν, μῶρός ἐστι· μικρὰ γὰρ
μεγάλων ἀμείνω σῶφροσιν δόμοις ἔχει.

qui versus nunc leguntur in Eur. El. 1097—99 loco parum apto.

468

[*Αἰδης*] κρινεῖ ταῦτ'

Aristoph. Vesp. 763: τοῦτο δὲ Ἀἰδης διακρινεῖ πρότερον ἢ ἐγὼ πείσομαι. ubi Schol.: ἐν Κρήσσαις Εὐριπίδου ὁ Ἀτρεὺς πρὸς τὴν Ἀερόπην 'κρινεῖ ταῦτα'. Ἀἰδης addendum esse liquet.

469

ἐγὼ χάριν σὴν παῖδά σου κατακτενῶ;

Apollon. de Coni. p. 514, 9 de v. χάριν: φησὶν ὁ Τρύφων ὡς παρὰ [Εὐριπίδῃ] καὶ ἔτι ἄλλοις ποιηταῖς ὀνομαστικῆς συντάξεως ἔτυχεν· ἐν μὲν γὰρ Κρήσσαις 'ἐγὼ — κατακτενῶ' καὶ ἐν Ἀῦγῃ —. παῖδας οὐ edidit Bekker, παῖδά σου Bastius in Greg. Cor. p. 32, quod praefero; agitur enim de Aetopa et verba sunt Nauplii.

470

τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα; τῷ δ' οὐ βρίθεται;
πλήρης μὲν ὄψων ποντίων, πάρεισι δὲ
μόσχων τέρειναι σάρκες ἄρνεία τε δαῖς
καὶ πεπτὰ καὶ κροτητὰ τῆς ξουθοπτέρου
πελάνῳ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα. 5

Ath. XIV p. 640 B: ἔφη τις τῶν παρόντων· αἱ δεύτεραι πῶς φροντίδες σοφώτεραι (Eur. Hipp. 436). 'τί γὰρ — δεδευμένα', φησὶν ὁ Εὐριπίδης ἐν Κρήσσαις. vs. 2 eq. cf. Eust. Od. p. 1532, 16: θηλυκὸν δὲ τέρεινα, οἷον 'πάρεισι μόσχων τέρειναι σάρκες' ἤγουν ἀπαλαί. vs. 3 χηνεία (vel χηνία) libri, ἄρνεία Meinekins. vs. 4 et 5 sine p. et fab. nom. habet Plut. Mor. p. 1097 D. vs. 4 πεπτὰ] Schol. Ag. Eq. 1181: ἐλατὴρ δὲ πέμματος εἶδος· τινὲς μὲν ἄζυμα, τινὲς δὲ πεπτὰ, ὧν εἷς καὶ Εὐριπίδης. Suid. v. ἐλατὴρ: καὶ ἐλατῆρος, πέμματος εἶδος ἄζυμον· Εὐριπίδης δὲ πεπτὰ.

471

τὰ δ' ἄλλα χαῖρε κύλικος ἐρπούσης κύκλῳ.

Ath. XI p. 504 B, ubi τὸ κύκλῳ πίνειν illustratur: καὶ Εὐριπίδης δ' ἐν Κρήσσαις 'τὰ δ' — κύκλῳ'.

472

. . νόμος δὲ λείψαν' ἐκβάλλειν κυσίν.

Ath. III p. 97 A: τὰ ὅσα, ὧν οὐδεὶς φθόνος αὐτοῖς (cynicis) ἀπολαύειν ὡς κυσί· τοῦτο γὰρ εἰσὶ καὶ εὐχονται καλεῖσθαι· 'νόμος — κυσίν' ἐν Κρήσσαις ὁ Εὐριπίδης ἔφη.

473

πρὶν ἄν . . ἐκφλῆναί με καὶ μαθεῖν λόγον

Etym. M. p. 796, 12: φλήναφος — παρὰ τὸ φλέω —. Εὐριπίδης

παράγωγον ἔῃμα ἀπὸ τούτου ποιήσας φησὶν ἐν Κρήσσαις 'πρὶν ἂν ἐκφληῖναι — λόγον'. Post ἂν lacunam indicavi.

ΚΡΗΤΕΣ

Ar. Ran. 849: ὧ Κρητικὰς μὲν συλλέγων μονωδίας γάμους τ' ἀνοσίους εἰσφέρων. ubi Schol.: οἱ μὲν εἰς τὴν τοῦ Ἰκάρου μονωδίαν ἐν τοῖς Κρησί — Τιμαχίδας δὲ διὰ τὴν ἐν τοῖς Κρησί (verba ἐν τοῖς Κρ. om. R) μῆξιν Πασιφάης πρὸς τὸν ταῦρον. Ioh. Malalas p. 86, 10: περὶ δὲ τῆς Πασιφάης ἐξέθετο δράμα Εὐριπίδης ὁ ποιητής. idem p. 31, 6: ἐξ ἧς (int. Europam) ἔσχεν υἱὸν τὸν Μίνω, καθὼς καὶ Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος ποιητικῶς συνεγράψατο, ὅς φησὶ Ζεὺς μεταβληθεὶς εἰς ταῦρον Εὐρώπην ἤρπασεν. Libanius Decl. vol. 3 p. 375: ἵνα μὴ τραγωδὸς εἰσελθὼν Πασιφάην μιμήσῃται τὴν ἐξοκείλασαν εἰς ἀλλόκοτον ἔρωτα. ibid. p. 64: οὐχ ὁρᾷτε τὸν Μίνω δεινὰ πάσχοντα ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διὰ τοῦ τῆς Πασιφάης ἔρωτος ἐν αἰσχύνῃ γεγεννημένην; Chori partes Curetes agunt, Διὸς Ἰδαίου μύσται. Valek. huc refert fr. 904.

474

ἀλλ' ὧ Κρηῖτες Ἰδῆς τέκνα

Ar. Ran. 1356: ἀλλ' ὧ Κρηῖτες, Ἰδῆς τέκνα. ubi Schol.: τοὺς Κρηῖτας λέγει. ἔστι δὲ ἐκ Κρητῶν Εὐριπίδου. Quae subicit Aristophanes, τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνατε, Euripidea esse non credo.

475

Φοινικογενοῦς [παῖ τῆς Τυρίας] τέκνον Εὐρώπας

καὶ τοῦ μεγάλου Ζανός, ἀνάσσω

Κρήτης ἑκατομπολιέθρου·

ἦκω ξαθέους ναοὺς προλιπών,

οὓς αὐθιγενῆς τμηθεῖσα δοκὸς

5

στεγανοὺς παρέχει Χαλύβω πελέκει

καὶ ταυροδέτῳ κόλλῃ κραθεῖς·

ἄτρεκεῖς ἄρμους κυπαρίσσου.

ἄγνὸν δὲ βίον τείνομεν ἐξ οὗ

Διὸς Ἰδαίου μύστης γενόμεν,

10

καὶ νυκτιπόλου Ζαγρέως βροντὰς

τάς τ' ὠμοφάγους δαίτας τελέσας

μητρὶ τ' ὀρεῖῳ δᾶδας ἀνασχών

καὶ Κουρήτων

βάκχος ἐκλήθη ὀσιωθεῖς.

15

πάλλευκα δ' ἔχων εἵματα φεύγω

γένεσίν τε βροτῶν καὶ νεκροθήκης

οὐ χριμπτόμενος τὴν τ' ἐμψύχων

26

βρωσιν ἐδεστων πεφύλαγμαι.

Porphyrus de Abst. 4, 19: μικροῦ με παρῆλθε καὶ τὸ Εὐριπίδειον παραθέσθαι, ὅς τοὺς ἐν Κρήτῃ τοῦ Διὸς προφήτας ἀπέχεσθαι φησὶ διὰ τούτων· λέγουσι δ' οἱ κατὰ τὸν χορὸν πρὸς τὸν Μίνωα 'Φοινικογενοῦς — πεφύλαγμαι'. vs. 1 παῖ τῆς Τυρίας recte delet Bothius. vs. 3 ἑκατονποτολιέθρου codices Monac. huc respicit Ioh. Malalas p. 359, 17: ἡ Κρήτη νῆσος ἥτις εἶχεν ἐν μέσῳ θαλάσσης ὑπαρχούσας πόλεις ἑκατόν, καθὼς περὶ τῆς αὐτῆς νήσου ἐξέθετο ὁ σοφώτατος Εὐριπίδης. vs. 4—8 affert Erotianus Gloss. Hippocr. v. ἀτρεκέως p. 36: καὶ Εὐριπίδης ἐν Κρησὶ (κλεισὶ ante Bentleium) φησὶν 'ἤκω — ἀτρεκεῖς ἄρμας'. vs. 4 προλείπων Porph. codd. vs. 5 αὐθιγενῆς] αὐθις εὐνις Erot. δορὸς Porph., δοζοῦς Erot., δοκὸς scripsi. vs. 6 στεγανοῦς] τιτανοῦς Erot. Χαλύβῳ πελέκει Porph., χαλεποῦς (vel χαλεπὰς) πελέκης Erot. vs. 7 ταυροδέτῳ Porph., τορολέτῳ vel τορολέβῳ Erot., f. ταυρολέτῳ leg. κρηθεῖς Porph., κολληθεῖς Erot., κόλλη κρηθεῖς Hermannus. vs. 8 ἄρμους Porph., ἄρμας Erot. vs. 11 καὶ μὴ νυκτιπόλου libri, μὴ delevit Rhoer. βροντὰς codd. Monac., βροτὰς codex Lips., βιοτὰς ed., σπονδὰς ci. Lobeckius. vs. 12 daίτας codd. Monac. respicit Hesychius 2 p. 1590: ὠμοφάγους daίτας· τοὺς τὰ ὠμὰ κρέα μερίζοντας καὶ ἐσθίοντας. vs. 13 ὀρεῖα δαῖδας ed., ὀριοδαῖδας codd., ὀρεῖα δαῖδας scripsi. vs. 17 νεκροθήκη codex Monac. 91. E Porphyrio hausit Hieronymus tom. 3 fol. 36 A ed. Basil.: *Euripides in Creta Iovis prophetas non solum carnibus sed et coctis cibis abstinuisse refert.*

ΛΑΜΙΑ

De fide tituli haud iniuria dubitarunt Elmsleius in Eur. Med. p. 71 et alii; nititur dramatis notitia duobus testimoniis vel potius uno. Schol. Plat. p. 963 b 1: Σίβυλλαι μὲν γεγόνασι δέκα, ὧν πρώτη ὄνομα Σαμβήθη — δευτέρα δὲ Λίβυσσα, ἥς μνήμην ἐποιήσατο ἐν τῷ τῆς Λαμίας προλόγῳ Εὐριπίδης· ὄνομα δὲ αὐτῆς οὐ πάνυ σαφηνίζουσι. Lactantius Instit. 1, 6, 8: *Sibyllas decem numero fuisse — secundam Libycam, cuius meminit Euripides in Lamiae prologo.* Olim huc relatum est Eur. fr. 914.

ΛΙΚΤΜΝΙΟΣ

De argumento non constat. Sine dubio respicit hanc fabulam Ar. Av. 1242: λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς καταθαλώσῃ σου Λικυμνίαις βολαῖς, ubi Λικυμνίαις de suo Aristophanes addidit, cetera fortasse Euripidis sunt verba e Licymnio petita. Non sufficiunt quae in Scholiis leguntur: ὁ μὲν Καλλίμαχος γράφων οὕτως 'Λικυμνίαις βολαῖς' φησὶ 'ταύτης τῆς διδασκαλίας οὐ μέμνηται'. ἐν δὲ ἐνίοις τῶν σχολικῶν ὑπομνήμασι ταυτὶ γέγραπται, 'ἴσως ὁ Λικύμνιος ἐνεπύρισε τινῶν οἰκίας'. ἐν δὲ τοῖς ἐπιγεγραμμένοις Ἀπολλωνίου ταῦτα γέγραπται ὅτι ἡμίφλεκτόν τινα εἰσάγει εἰς τοιοῦτό τι κε-

κεραυνωμένον ἀπὸ τῆς περιστάσεως ἐκείνης. εἶη δ' ἂν τοῦ Εὐριπίδου μεμνημένος ἀγγέλου τοῦ ἐν τῷ Λικυμνίῳ. λέγει γὰρ ἐπὶ τελευτῆς ἐκεῖνος. ἐν Λικυμνίῳ δράματι Εὐριπίδου εἰσῆχθη τις κεραυνοβολούμενος. quae partim corrupta sunt, partim ab interpretibus scripta quae de Licymnio Euripideo nihil scirent. Hesychius 2 p. 479: Λικυμνίοις βολαῖς· τῶν ἐν τῷ Εὐριπίδου Λικυμνίῳ μνημονεύοι ἂν ἴσως. κεραυνούται γὰρ ἢ ναῦς κατὰ τὸν ἐκεῖ λόγον, οὐχ ὡς αὐτοῦ τοῦ Λικυμνίου τῆς Φωκίδος κατεσκευμένου (φόκιδος κατεσκευμένο . . codex).

476

φαῦλον ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν,
πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον
σοφίαν, λέσχης ἀτρίβωνα

Diog. L. 3, 63: ὁ γοῦν φαῦλος λέγεται παρ' αὐτῷ (int. Platonem) καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλοῦ, ὡς καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Λικυμνίῳ φέρεται ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους οὕτως· 'φαῦλον — ἀτρίβωνα'. vs. 1 Phot. Lex. p. 642, 20: φαῦλον· τὸ ἀπλοῦν· καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Λικυμνίῳ 'φαῦλον — ἀγαθόν'. fere eadem Etym. M. p. 789, 34 Suidas v. εἰδέα et φαῦλον, item sine fabulae nomine Schol. Plat. p. 920 n 36. Plutarchus V. Marcelli c. 21: τὸν δῆμον — ῥαθυμίας ἄπειρον καὶ κατὰ τὸν Εὐριπίδειον Ἡρακλέα 'φαῦλον — ἀγαθόν'. similiter idem V. Cimon. c. 4. Anecd. Bachm. vol. 1 p. 412, 7: φαῦλον — ἐπὶ δὲ ἀγαθοῦ Εὐριπίδης ἐν Ἡρακλεῖ 'φαῦλον — ἀγαθόν'. respicit Phryn. Bekk. p. 6, 19 et p. 368, 31: ἄκομψον καὶ φαῦλον· οἷον κομψείας καὶ πανουργίας ἀπηλλαγμένον. item fortasse Iulianus p. 54 A: φαύλῳ καὶ ἀκόμψῳ θεατῇ. mire corrupta affert poetae verba Eust. II. p. 1356, 62: φαῦλον — καὶ τὸ ἀγαθόν, ὡς Εὐριπίδης 'φαῦλον κομψὸν τάχιστον'. vs. 2 περιταμνόμενον libri.

477

πόνος γάρ, ὡς λέγουσιν, εὐκλείας πατήρ.

Stob. Flor. 29, 7: Εὐριπίδης Λικυμνίῳ. 'πόνος — πατήρ'. Sophocli hunc versum tribuit Maximus Planudes Rhett. vol. 5 p. 441.

478

τὸ τῆς ἀνάγκης οὐ λέγειν ὅσον ζυγόν.

Stob. Ecl. 1, 4, 6 p. 156: Εὐριπίδης Λικυμνίῳ (διδύμῳ libri). 'τὸ τῆς — ζυγόν'. Fortasse hunc versum spectabat Doxopater Rhett. vol. 2 p. 291: μέλλει· τὸ θεῖον δ' ἐστὶ φύσει τοιοῦτον (l. τοιοῦτον φύσει ex Eur. Or. 420). 'τὸ τῆς ἀνάγκης ἰσχυρὸν ζυγόν'.

479

Τευθράντιον δὲ σχῆμα Μυσίας χθονός

Stephanus Byz. p. 618, 15: Τευθρανία, Μυσίας πόλις — τὸ

ἔθνικόν Τευθράνιος — καὶ Τευθράντιος. Εὐριπίδης Λικυμνίῳ (λικυμνία vel λημνία libri) 'Τευθράντιον — χθονός'.

480

δέσποτα φιλόδαφνε Βάκχε, Παιᾶν Ἀπολλὸν εὖλυρε

Macrobi. Sat. 1, 18, 6: Euripides in Licymnio Apollinem Liberumque unum eundemque deum esse significans scribit 'δέσποτα — εὖλυρε'. Fortasse δέσποτα | φιλόδαφνε Παιᾶν Βάκχ' Ἀπολλὸν εὖλυρε leg.

481

θριάζειν

Hesych. v. θριάζειν, vide Soph. fr. 425.

482

Demetrius π. ποιημάτων in Volum. Herculi. ed. Oxon. 1 p. 115:ιν κ.... παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Νινσανίῳ φειμ..... τοῦ καὶ πόλεις α..... Legendum esse παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Λικυμνίῳ vidit Welcker.

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ

Μελάνιππος vitiose scribitur in marmore Albano (Corp. Inscr. 6047) et in libris plerisque Eusebii Pr. E. p. 466 D. Duae fuerunt huius tituli fabulae, quarum altera ἡ σοφή, altera ἡ δεσμώτης appellatur; plerique tamen testes simpliciter Μελανίππην laudant, neque ausim decernere singuli loci utrius sint dramatis.

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ Η ΣΟΦΗ

Gregorius Cor. Rhett. vol. 7 p. 1313: ἡ δὲ τῆς σοφῆς Μελανίππης αὕτη ἱστορία. Ἕλληνας τοῦ Διὸς Αἰὼλος τεκνωθεὶς ἐκ μὲν τῆς Εὐρυδίκης ἐγέννησε Κρηθεά (Κρήτην ed.) καὶ Σαλμωνέα καὶ Σίσυφον*), ἐκ δὲ τῆς Χείρωνος θυγατρὸς Ἰππης κάλλει διαφέρονσαν Μελανίππην. αὐτὸς μὲν οὖν φόνον ποιήσας ἐπ' ἐνιαυτὸν ἀπῆλθε φυγὰς, τὴν δὲ Μελανίππην Ποσειδῶν διδύμων παίδων ἔγκυον ἐποίησεν· ἡ δὲ διὰ τὴν τοῦ πατρὸς προσδοκίαν τοὺς γεννηθέντας εἰς τὴν βούστασιν ἔδωκε τῇ τροφῇ θεῖναι κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ κατασπείραντος. ὑπὸ δὲ τὴν κάθοδον τοῦ δυνάστου τὰ βρέφη τινὲς τῶν βουκόλων φυλαττόμενα μὲν ὑπὸ τοῦ ταύρου, θηλαζόμενα δὲ ὑπὸ μιᾶς τῶν βοῶν ἰδόντες, ὡς βουγενῇ τέρατα τῷ βασιλεῖ προσήνεγκαν· ὁ δὲ τῇ τοῦ πατρὸς Ἕλληνας γνώμῃ πεισθεὶς ὀλοκαυτοῦν τὰ βρέφη κρίνας Μελανίππη τῇ θυγατρὶ προσέταξεν ἐνταφίσις αὐτὰ κοσμήσαι· ἡ δὲ καὶ τὸν κόσμον αὐτοῖς ἐπέθηκε καὶ τὸν λόγον εἰς παραίτησιν ἐξέθηκε φιλότιμον. Dionysius Hal. Rhett. 9, 11 vol. 5 p. 355: ἡ Μελανίππη σοφή, τὸ δράμα Εὐριπίδου, ἐπιγέγραπται μὲν σοφῇ, ὅτι φιλοσοφεῖ καὶ διὰ τοῦτο τοιαύτης μητρὸς ἐστίν, ἵνα μὴ ἀπίθανος ἢ ἡ φιλοσοφία· ἔχει δὲ διπλοῦν σχῆμα, τὸ μὲν τοῦ ποιητοῦ, τὸ δὲ τοῦ προσώπου τοῦ ἐν τῷ δράματι, τῆς Με-

*) Ex his verbis conicere possis huius fabulae esse fr. 14.

λανίππης. et mox p. 356: ἡ δὲ Μελανίππη ἐπαιδεύθη (ἐπλήσθη ci. Valek.) μὲν ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος, γέγονε δὲ ταύτῃ παιδία, ἐξέθηκε δ' αὐτὰ εἰς τὰ τοῦ πατρὸς βουφόρβια· ὁ δὲ πατήρ ἡγεῖται ἐκ βοῶς εἶναι καὶ ὡς τέρας βούλεται κατακαῦσαι· βοηθοῦσα αὕτη (αὐτὴ Welek.) ἡ Μελανίππη ἀποφαίνεσθαι πειρᾶται ὅτι τέρας οὐδέν ἐστιν. οὕτω τὸ δράμα ὅλον ἐσχηματίζεται. καὶ ἅμα διδάσκει ἡμᾶς Εὐριπίδης ὅτι τὸν σχηματίζοντα ἐγγυτάτω δεῖ εἶναι τοῦ λῦσαι τὸ σχῆμα μετὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ σχήματος. περιερχομένη γὰρ πάσας αἰτίας τοῦ σῶσαι τὰ παιδία λέγει 'εἰ δὲ παρθένος φθαρεῖσα ἐξέθηκε τὰ παιδία καὶ φοβουμένη τὸν πατέρα, σὺ φόνον δράσεις;' Similiter idem Rhet. 8, 10 vol. 5 p. 300 sq.: Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς ἐν ὅλῳ δράματι λόγον ἐσχηματισμένον περαίνει, ἐν τῇ Μελανίππῃ τῇ σοφῇ. κάκει δὲ τὸ σχῆμα διπλοῦν, τὸ μὲν αὐτοῦ τοῦ ποιητοῦ, τὸ δὲ τοῦ ὑποκειμένου προσώπου, τῆς Μελανίππης κτέ. Exitus fabulae continetur iis quae tradit Hyginus fab. 186: *Menalippen excaecavit (pater) et in munimento conclusit*. Hoc drama respicit Tatianus Or. ad Gr. c. 33 p. 132: Μελανίππη τις ἦν σοφὴ· διὰ τοῦτο ταύτην ὁ Λυσίστρατος ἐδημιούργησεν. item ut videtur Ar. Thesm. 547: ἐπίτηδες εὐρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ ἐγένετο, Μελανίππας ποιῶν Φαίδρας τε. Nonnus (a Meinekio indicatus) Dionys. 8, 236: καὶ σὲ σοφῆς προβέβουλεν αἰδομένης Μελανίππης. Denique huc referendum quod Pollux 4, 141 habet: τὰ δ' ἔκκευα πρόσωπα — Εὐλίππη (immo Ἴππη) ἡ Χείρωνος ὑπαλλαττομένη εἰς Ἴππον παρ' Εὐριπίδῃ (cf. fr. 492).

483

Ζεὺς ὅστις ὁ Ζεὺς, οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ

Lucian. Iov. trag. 41 vol. 2 p. 689: ἐπεὶ καθ' ἑαυτὸν ὁπόταν ὁ Εὐριπίδης μηδὲν ἐπειγούσης τῆς χρείας τῶν δραμάτων τὰ δοκοῦντ' οἱ λέγῃ, ἀκουσον αὐτοῦ τότε παρησιαζομένου 'ὄρας τὸν ὑψοῦ — θεόν' (fr. 935) καὶ πάλιν 'Ζεὺς ὅστις — λόγῳ' καὶ τὰ τοιαῦτα, ubi κλύων post λόγῳ plerique libri addunt, omittit A. Iustinus M. vol. 1 p. 134: ἐν Φρίξῳ ὁ τραγικός — ἐν Φιλοκτήτῃ — ἐν Ἐκάβῃ 'Ζεὺς ὅστις — λόγῳ'. Plut. Mor. p. 756 C: ἀκούεις δὲ δήπου τὸν Εὐριπίδην ὡς ἐθορύβηθη ποιησάμενος ἀρχὴν τῆς Μελανίππης 'Ζεὺς γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ'. μεταλαβὼν δὲ χορὸν ἄλλον — ἥλλαξε τὸν στίχον ὡς νῦν γέγραπται 'Ζεὺς ὡς — ὕπο' (fr. 484). respicit Athenagoras Legat. pro Christ. c. 6 p. 23 Ζῆνα γὰρ ὅστις ἐστὶ Ζεὺς, οὐκ οἶδεν (Euripides) πλὴν λόγῳ. ὁ Ζεὺς Lucianus, εἰ Ζεὺς Iustinus M. (ubi ἦν Ζεὺς cod. Arg.), cf. Eur. Herc. f. 1263: Ζεὺς δ' ὅστις ὁ Ζεὺς πολέμιόν μ' ἐγείνατο.

484

Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο,
'Ἑλλην' ἔτικτεν

Greg. Cor. Rhett. vol. 7 p. 1312: καὶ Εὐριπίδης 'Ζεὺς — ὕπο'

(vs. 1). οὗτος ὁ στίχος ἐν δυσὶν εὑρηται δράμασιν Εὐριπίδου, ἐν τε τῷ λεγομένῳ Πειρίθῳ (fr. 594, 4) καὶ ἐν τῇ σοφῇ Μελανίππῃ. — ἐν δὲ τῇ Μελανίππῃ παρεισάγει ταύτην προοιμιαζομένην 'Ζεὺς — ἔτι-κτεν'. vs. 1 habet Ar. Ran. 1244, ubi Schol.: Μελανίππης τῆς σοφῆς ἡ ἀρχή. item Plut. Mor. p. 756 C (vide fr. 483) et sine fab. nomine Hermogenes Rhett. vol. 3 p. 434: καὶ Εὐριπίδης 'Ζεὺς ὡς λέλεκται' ἀναφορά, 'τῆς ἀληθείας ὑπο' βεβαίωσις.

485

ἢ πρῶτα μὲν τὰ θεῖα προμαντεύσατο
χρησμοῖσι σαφέσιν ἀστέρων ἐπ' ἀντολαῖς

Clemens Alex. Strom. I p. 361: μαρτυρεῖ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς Ἰπποῦς ὡδέ πως 'ἢ πρῶτα — ἀντολαῖς'. Similiter Cyrillus c. Iulian. IV p. 134 B. vs. 2 χρησμοῖσιν ἢ δι' ἀστέρων (vel ἡδ' ἀστέρων) ἐπανατολὰς Clemens, correctum e Cyrillo. Locum huc rettulit Valck. in Eur. Phoen. 506.

486

τὸν δ' ἀμφὶ βοῦς ῥιφέντα Βοιωτὸν καλεῖν

Stephanus Byz. v. Βοιωτία p. 173, 17 de Boeoto: καὶ Εὐριπίδης 'τὸν — καλεῖν'. βουν libri, βοῦς Meinekins coll. Eust. in Dionys. P. 426 p. 178, 13: ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἔσχεν ὡς ῥιφείς ἀμφὶ τοὺς βόας. ῥιφθέντα ci. Valck.

487

Aristophanes Lysistr. 1124:

ἐγὼ γυνὴ μὲν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι·
αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω·
τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γειραιτέρων λόγους
πολλοὺς ἀκούσας οὐ μεμύσσωμαι κακῶς.

Schol. de vs. 1125 annotant: ὁ στίχος (οἱ στίχοι Put.) ἐκ σοφῆς Μελανίππης Εὐριπίδου. Videntur quattuor versus allati aut desumpti esse ex Euripide aut ad exemplum huius poetae compositi. vs. 1 μούσα δ' ἔστι μοι Suidas v. μουσῳθῆναι, quod praefererat Porsonus.

488

κοῦκ ἐμὸς ὁ μῦθος, ἀλλ' ἐμῆς μητρὸς πάρα,
ὡς οὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία·
ἐπεὶ δ' ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δίχα,
τίκτουσι πάντα κἀνέδωκαν εἰς φάος,
δένδρη, πετεινά, θήρας οὓς θ' ἄλμη τρέφει 5
γένος τε θνητῶν.

Dionys. Hal. Rhet. 9, 11 vol. 5 p. 356: ὁμολογεῖ οὖν (Eur.) τὴν διδασκαλίαν τὴν ἀρχαίαν διὰ τῆς Μελανίππης 'καὶ οὐκ ἐμὸς — μία' (vs. 1 et 2). vs. 2—6 habet Diod. Sic. 1, 7 (quem locum repetit

Eusebius Praep. Euang. p. 20 D): ἔοικε δὲ περὶ τῆς τῶν ὅλων φύσεως οὐδ' Εὐριπίδης διαφωνεῖν τοῖς προειρημένοις, μαθητῆς ὢν Ἀναξαγόρου τοῦ φυσικοῦ· ἐν γὰρ τῇ Μελανίππῃ (Μενάλιππῃ Euseb., de qua scriptura cf. C. Keilius Spec. Onomatol. Gr. p. 36 sq.) τίθησιν οὕτως 'ὥς — θνητῶν'. vs. 1 repetit Dionys. Hal. Rhet. 8, 10 vol. 5 p. 301: φησὶ γὰρ ἡ Μελανίππῃ 'καὶ οὐκ ἐμός — πάρα'. respicit Plato Sympos. p. 177 A: ἡ μὲν μοι ἀρχὴ τοῦ λόγου ἐστὶ κατὰ τὴν Εὐριπίδου Μελανίππην· οὐ γὰρ ἐμός ὁ μῦθος, ἀλλὰ Φαίδρου τοῦδε. cf. Aristid. vol. 2 p. 41: καὶ μὴν οὐκ ἐμός ὁ μῦθος, ἔφη ὁ Πλάτων τὸ τοῦ Εὐριπίδου προσπαλζων (quibus verbis Eurip. Hipp. 352 respici falso statuit Schol. p. 398). Plut. Mor. p. 661 A: οὐκ ἐμός, εἶπεν, ὁ μῦθος, ἀλλ' οὐτοσί Φίλων κτέ. Iulianus p. 299 C: οὐκ ἐμός ὁ λόγος οὗτός ἐστιν, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ. Aristid. vol. 1 p. 116 sq.: καίτοι τοῦτό γε οὐκ ἐμός ὁ λόγος, ἀλλ' ἡ πόλις αὐτὴ συνομολογεῖ. Hor. Sat. 2, 2, 2: *nec meus hic sermo est, sed quae praecepit Osellus rusticus abnormis sapiens crassaque Minerva*. cf. Eur. Hel. 516: λόγος γὰρ ἐστὶν οὐκ ἐμός, σοφῶν δ' ἔπος. vs. 2—4 apponit Tzetzes Exeg. II. p. 41, 18, ubi πῶς οὐρανός vs. 2 legitur. Hunc locum spectare videtur Aristot. Poet. c. 15 p. 1454 a 31: παράδειγμα — τοῦ ἀπρεποῦς καὶ μὴ ἀρμότοντος — ἡ τῆς Μελανίππης ῥῆσις.

489

Dionys. Hal. Rhet. 8, 10 vol. 5 p. 301: ὁ μὲν Εὐριπίδου σχηματισμός οὗτος· ὁ δὲ τῆς Μελανίππης 'τίς τὰ παιδία ἐξέθηκεν εἰς τὰ τοῦ πατρὸς βουφόρβια;' ibid. 9, 11 vol. 5 p. 355 sq.: περιορχομένη γὰρ πάσας αἰτίας τοῦ σῶσαι τὰ παιδία λέγει (Μελανίππε) 'εἰ δὲ παρθένος φθαρεῖσα ἐξέθηκε τὰ παιδία καὶ φοβουμένη τὸν πατέρα, σὺ φόνον δράσεις;' Ipsa poetae verba restituere vix licet. Maehly temptavit: εἰ δὲ παρθένος φθαρεῖσά τις τὰ παιδί' ἐξέθηκεν εἰς βουφόρβια φοβουμένη τὸν πατέρα, σὺ δράσεις φόνον;

490

δικαιοσύνας τὸ χρύσειον πρόσωπον

Aristot. Eth. Nicom. 5, 2 p. 1129 b 28: κρατίστη τῶν ὁρετῶν εἶναι δοκεῖ ἡ δικαιοσύνη καὶ οὐθ' ἔσπερος οὐθ' ἑῷος οὕτω θαυμαστός. ubi Scholion codicis Paris. 1854 ab Osanno in Wolfii Anal. vol. 2 p. 538 editum: τοῦτο ἐκ τῆς Εὐριπίδου σοφῆς Μελανίππης· λέγει γὰρ ἐν αὐτῇ 'δικαιοσύνης τὸ χρύσειον πρόσωπον'. pro τὸ χρύσειον alter codex Parisinus 2023 τηλαυγὲς χρυσοῦν praebet, ubi τηλαυγὲς e Pindari Ol. 6, 4 immixtum esse recte iudicat Meinekius; idem Aristotelis ore Euripideum locum sic iubet restitui:

δικαιοσύνας τὸ χρύσειον πρόσωπον·
οὐθ' ἔσπερος οὐθ' ἑῷος οὕτω
θαυμαστός.

Aristotelis vestigia legit Plotinus p. 53 D: καλὸν τὸ τῆς δικαιοσύνης

καὶ σωφροσύνης πρόσωπον καὶ οὔτε ἔσπερος οὔτε ἑὸς οὔτω καλά.
extremis verbis utitur auctor Timarionis dialogi in *Notices et Ex-
traits* vol. IX, 2 p. 179: καὶ οὔθ' ἔσπερος οὔθ' ἑὸς οὔτω θαυμαστὸς
ὥς ἡμῖν ἐκεῖνος τῷ τότε παρανατέταλκε. Forma δικαιοσύνας debetur
Athenaeo XII p. 546 B, quem locum attulimus in Soph. fr. 11.

491

ὄμνυμι δ' ἱερὸν αἰθέρ', οἴκησιν Διός

Ar. Ran. 100 et 311, quos locos attulimus fr. 43. Schol. Ar.
Ran. 100: αἰθέρα Διός] Εὐριπίδου ἐκ Μελαλίππης 'ὄμνυμι δ' —
Διός'. ubi ἐκ Μελαλίππης Σοφοκλέους (omisso Εὐριπίδου) ed. Ald.,
εἰς τὴν Μελαλίππην Σοφοκλῆς codex Mediol., probabiliter ἐκ Με-
λαλίππης σοφῆς Bergler. Suidas v. παρακεκινδυνευμένον: Εὐριπίδης
'ὄμνυμι δ' — Διός'. utitur hoc versu leviter mutato Ar. Thesm.
272: ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ' οἴκησιν Διός. ubi Scholia: ἐκ τῆς Μελα-
λίππης Εὐριπίδου.

492

Hyginus Poet. Astr. 2, 18 p. 463: *Euripides autem in Menalippa
Hippen Chironis Centauri filiam Thetin antea appellatam dicit, quae cum
aleretur in monte Pelio et studium in venando maximum haberet, quodam
tempore ab Aeolo Hellenis filio Ioris nepote persuasam concepisse, cum-
que iam partus appropinquaret, profugisse in silvam. — itaque cum pa-
rens eam persequeretur, dicitur illa petisse a deorum potestate ne pariens
a parente conspiceretur. quae deorum voluntate postquam peperit, in
equam conversa inter astra est constituta. Similiter Eratosth. Catast.
c. 18: Εὐριπίδης δὲ φησὶ Μελαλίππην (φησὶν ἐν Μελαλίππῃ Ἰππὴν
ci. Valck.) εἶναι τὴν τοῦ Χείρωνος θυγατέρα, ὑπ' Αἰόλου δὲ ἀπατη-
θεῖσαν φθαρεῖναι κτέ. Schol. lat. Arati p. 59: *Euripides dicit Mena-
lippen Chironis filiam esse, quae compressa gravida profugit in Pelion
montem et dum a patre comprehendi timeret, deorum misericordia con-
versa in equum ad astra conscendit. Pollucis locum 4, 141 exhibuimus
p. 405.**

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ Η ΔΕΣΜΟΤΙΣ

Hyginus fab. 186: *Melanippen Desmontis* *) *filiam sive Acoli, ut alii
poetae dicunt, formosissimam Neptunus compressit, ex qua procreavit filios
duos. quod cum Desmontes rescisset, Melanippen excaecavit et in munimento
conclusit, cui cibum atque potum exiguum praeitari iussit, infantes autem
feris proici. qui cum proiecti essent, vacca lactans veniebat ad infantes et
ubera praestabat. quod cum armentarii vidissent, tollunt eos ut educa-
rent. interim Melapontus rex Icariae a coniuge Theano petebat, ut sibi*

*) 'Hoc nomen ex Melanippae cognomine δεσμώτις originem duxisse
ac depravatum esse videtur'. WAGNER. Fortasse Hyginus cum in
Graeco exemplari invenisset περὶ Μελαλίππης τῆς δεσμώτιδος, hinc
Desmotis filiam effinxit.

liberos procrearet aut regno cederet*). illa timens mittit ad pastores, ut infantem aliquem explicarent, quem regi subderet. qui miserunt duos inventos. ea regi Metaponto pro suis supposuit. postea autem Theano ex Metaponto peperit duos. cum autem Metapontus priores valde amaret, quod formosissimi essent, Theano quaerebat ut eos tolleret et filiis suis regnum servaret. dies advenerat ut Metapontus exiret ad Dianam Metapontinam ad sacrum faciendum. Theano occasionem nacta indicat filiis suis eos (eis ci. Scheffer) suppositos priores esse: itaque cum in venationem exierint, eos cultris interficite. illi autem matris monitu cum in montem exissent, praelium inter se commiserunt. Neptuno autem adiuvante Neptuni filii vicerunt et eos interfecerunt. quorum corpora cum in regiam allata essent, Theano cultro venatorio se interfecit. ultores autem Boeotus et Aeolus ad pastores ubi educati erant confugerunt. ibi Neptunus eis indicat ex se esse natos et matrem in custodia teneri. qui ad Desmontem pervenerunt cumque interfecerunt et matrem custodia liberarunt: cui Neptunus lumen restituit. eam filii perduxerunt in Icariam ad Metapontum regem et indicant ei perfidiam Theanus. post quae Metapontus duxit coniugio Melanippen cosque sibi filios adoptavit, qui in Propontide ex suo nomine condiderunt Boeotus Boeotiam, Aeolus Aeoliam. Epigr. Cyzic. Anthol. Pal. 3, 16: Αἰὼλε καὶ Βοιωτέ, σοφὸν φιλομήτορα μόχθον προήξατε, μητέρ' ἔην ῥυόμενοι θανάτου· τοῦνεκα γὰρ καὶ (fort. καλοὶ τε) πεφνήνατε [κ]ἄλκιμοι ἄνδρες, ὅς μὲν ἀπ' Αἰολίης, ὅς δ' ἀπὸ Βοιωτίης. quo epigrammate celebrantur Αἰὼλος καὶ Βοιωτὸς Ποσειδῶνος παῖδες ῥυόμενοι ἐκ δεσμῶν τὴν μητέρα Μελανίππην. Strabo VI p. 265 de Metapontio disserens: ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸν Μετάποντον μυθεύουσι καὶ τὴν Μελανίππην τὴν δεσμῶτιν καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς Βοιωτόν.

493

σὺν τῷ θεῷ χρὴ τοὺς σοφοὺς ἀναστρέφειν
βουλεύματ' αἰὲς πρὸς τὸ χρησιμώτερον.

Orion Flor. 5, 3 p. 47, 7: ἐκ Μελανίππης δεσμώτιδος Εὐριπίδου. 'σὺν — χρησιμώτερον'. vs. 1 ἀνατρέφειν cod., ἀναστρέφειν Schneidewin.

494

ἴστω δ' ἄφρων ὦν ὅστις ἄτεκνος ὦν τὸ πρὶν
παῖδας θυραίους εἰς δόμους ἐκτήσατο,
τὴν μοῖραν εἰς τὸ μὴ χρεῶν παραστρέφων·
ὧ γὰρ θεοὶ διδῶσι μὴ φῦναι τέκνα,
οὐ χρὴ γοᾶσθαι πρὸς τὸ θεῖον, ἀλλ' ἔαν. 5

Stob. Flor. 76, 10: Εὐριπίδου Μελανίππη. 'ἴστω δ' — ἔαν'.

*) Libri ut regno cederet. Fortasse legendum nisi sibi liberos procrearet, ut regno cederet.

vs. 4 ὦ] ὡς A. δίδωσι libri, διδῶσι Matthiae. φῦσαι ci. Matthiae.
 vs. 5 χρὴ γκαλεῖσθαι ed., χρὴ τλείσθαι A, χρὴ γλείσθαι MVind.,
 γοᾶσθαι scripsi. Locum huc rettulit Matthiae.

495

ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ τοῦ γέλωτος οὔνεκα
 ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους· ἐγὼ δέ πως
 μισῶ γελοίους, οἵτινες σοφῶν πέρι
 ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα, κείς ἀνδρῶν μὲν οὐ
 τελοῦσιν ἀριθμόν, ἐν γέλωτι δ' εὐπρεπεῖς 5
 οἰκοῦσιν οἴκους καὶ τὰ ναυστολούμενα
 ἔσω δόμων σῶζουσι

Ath. XIV p. 613 D: καὶ Εὐριπίδης δ' ἐν τῇ δεσμώτιδι Μελανίππῃ ἔφη 'ἀνδρῶν — σῶζουσι'. cf. Eust. Od. p. 1837, 1: ὁ καλὸς Εὐριπίδης ἐν τῷ 'οὐ γέλωτος εἶνεκα ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους εὐπρεπεῖς ὄντες ἐν γέλωτι'. vs. 3 μὲν ἐπὶ σοφῶν VL, τι εἴ τι σοφῶν AB, τι ἔτι σοφῶν P, om. C, scripsi σοφῶν πέρι. vs. 4 κείς PVL, καὶ εἰς ABC. vs. 5 εὐπρεπεῖς Meinek. vs. 6 οἰκοῦσι δ' οἴκους ante Meinekium. vs. 7 σῶζουσι] κομίζουσι C superscripto σῶζουσι.

496

ἄλγιστόν ἐστι θῆλυ μισηθὲν γένος·
 αἶ γὰρ σφαλεῖσαι ταῖσιν οὐκ ἐσφαλμέναις
 αἰσχὸς γυναιξὶ καὶ κεκοίνωνται ψόγον
 ταῖς οὐ κακαῖσιν αἶ κακαί· τὰ δ' εἰς γάμους
 οὐδὲν δοκοῦσιν ὑγιὲς ἀνδράσιν φρονεῖν. 5

Stob. Flor. 69, 19: Εὐριπίδου Μελανίππῃ. 'ἄλγιστόν — φρονεῖν'. vs. 2 σφαλεῖσι Vind. Locum huc referendum esse docet fr. 497.

497

τῆς μὲν κακῆς κάκιον οὐδὲν γίγνεται
 γυναικός, ἐσθλῆς δ' οὐδὲν εἰς ὑπερβολὴν
 πέφυκ' ἄμεινον· διαφέρουσι δ' αἶ φύσεις.

Stob. Flor. 69, 11: Εὐριπίδου Μελανίππῃ. 'τῆς μὲν — φύσεις'. Porphyrius in Euseb. Pr. E. p. 466 D: Εὐριπίδης δὲ ἐν Μελανίππῃ (μελανίππῳ libri plerique) τῇ δεσμώτιδι 'τῆς μὲν — φύσεις'. vs. 1 οὐδὲν] fort. οὐχὶ vel οὔτι leg. γίνεται Euseb. et Stobaei M. vs. 3 δ' αἶ] δ' αὖ Stobaei M.

498

Ath. XII p. 523 D: ὠνομάσθη δ' ἡ Σῆρις, ὡς μὲν Τίμαιος φησὶ καὶ Εὐριπίδης ἐν δεσμώτιδι (ἢ addunt libri) Μελανίππῃ, ἀπὸ γυναικός τινος Σίριδος.

499

τίσασθε τήνδε· καὶ γὰρ ἐντεῦθεν νοσεῖ
τὰ τῶν γυναικῶν· οἳ μὲν ἢ παίδων πέρι
ἢ συγγενείας οὔνεκ' οὐκ ἀπώλεσαν
κακὴν λαβόντες· εἴτα τοῦτο τᾷδικον
πολλαῖς ὑπερρύηκε καὶ χωρεῖ πρόσω, 5
ὥστ' ἐξίτηλος ἀρετὴ καθίσταται.

Stob. Flor. 74, 6: *Εὐριπίδου Μελανίππη*. 'τίσασθε — καθίσταται'. vs. 1 *ἐνταυθοῖ libri*, *ἐντεῦθεν Elmsleius*. vs. 3 οὔνεκ'] εἵνεκ' *Λ*. vs. 4 δ' οὐ τότε τᾷδικον *libri*, τοῦτο τᾷδικον *Porsonus*, δ' ὥδε τᾷδικον *Elmsleius*. vs. 6 ὡς ἐξίτηλος ἢ ἀρετὴ *ante Elmsleium*.

500

πλὴν τῆς τεκούσης θῆλυ πᾶν μισῶ γένος.

Stob. Flor. 73, 10: *Εὐριπίδου Μελανίππης*. 'πλὴν — γένος'.

501

μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν ψόγος
ψάλλει, κενὸν τόξευμα, καὶ κακῶς λέγει·
αἱ δ' εἴς' ἀμείνους ἀρσένων, ἐγὼ λέγω.

Vita Eur. in Westerm. Biogr. p. 136, 73: ἐν γοῦν τῇ *Μελανίππῃ* (*μεναλίππη codex Paris.*) περὶ αὐτῶν τάδε φησί 'μάτην — λέγω' καὶ τὰ ἐξῆς. vs. 3 εἰς *libri*, εἴς' *Rossignol*. *mox ἐμῷ λόγῳ ci. Fritzscheius*, *malim ἢ ἐγὼ λέγω (cf. Soph. El. 338)*.

502

ὅστις δ' ἄμικτον πατέρ' ἔχει νεανίας
στυγνόν τ' ἐν οἴκοις, μεγάλα κέκτηται κακά.

Stob. Flor. 83, 3: *Εὐριπίδου Μελανίππη*. 'ὅστις — κακά'. vs. 1 ἀμείλικτον *libri*, ἄμικτον *Heath*.

503

γάμους δ' ὅσοι σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους,
μάτην πονοῦσιν· ἢ δὲ τῷ χρεῶν πόσει
μένουσα κάσπούδαστος ἦλθεν εἰς δόμους.

Stob. Flor. 70, 1: *Εὐριπίδου Μελανίππης*. 'γάμους — δόμους'. vs. 1 ὅσαι *ci. Bergk*. *σπεύδουσι] παιδεύουσι Λ*. vs. 2 τῷ *MVind. Voss.*, τῷ *Λ*, τὸ *al.* vs. 3 μέλλουσα *ci. Fixius*.

504

ὅσοι γαμοῦσι δ' ἢ γένει κρείσσους γάμους
ἢ πολλὰ χρήματ', οὐκ ἐπίστανται γαμεῖν·

τὰ τῆς γυναικὸς γὰρ κρατοῦντ' ἐν δώμασι
 δουλοῖ τὸν ἄνδρα, κούκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος.
 πλοῦτος δ' ἐπαχτὸς ἐκ γυναικείων γάμων 5
 ἀνόνητος· αἱ γὰρ διαλύσεις οὐ ῥάδαι.

Stob. Flor. 70, 4: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Μελανίππη. 'ὅσοι — ῥά-
 δαι'. vs. 1 δ' ἦ] δὴ M Vind. vs. 3 ἐν δώμασι] ἐν τοῖς δώμασι AM Vind.,
 fortasse ἐν τοῖς δόμοις leg. vs. 6 οὐ addidit Scaliger.

505

μετρίων λέκτρων, μετρίων δὲ γάμων
 μετὰ σωφροσύνης
 κῦρσαι θνητοῖσιν ἄριστον.

Stob. Flor. 72, 13: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Μελανίππης. 'μετρίων
 — ἄριστον'. vs. 1 μέτριον λέκτρων A. δὲ] γε M, τε scripserim.

506

ὦ τέκνον, ἀνθρώποισιν ἔστιν οἷς βίος
 ὁ μικρὸς εὐκρας ἐγένεθ', οἷς δ' ὄγκος κακόν.

Stob. Flor. 94, 1: Εὐριπίδου Μελανίππη. 'ὦ — κακόν'. vs. 2
 εὐκратος libri, εὐκρας Valck. ἐγένετο δ' libri, ἐγένεθ' οἷς δ' Por-
 son. ὄγκος] ὄγδοος A.

507

τὰ τυγχάνοντα δ' ὅστις εὖ φέρει βροτῶν,
 σοφὸν νομίζω σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖ.

Stob. Flor. 108, 24: Εὐριπίδου Μελανίππης. 'τὰ — δοκεῖ'.
 Plut. Mor. p. 116 F: καὶ ὁ Εὐριπίδης 'ὅστις δ' ἀνάγκη — ἐπίσταται'
 (fr. 956) καὶ ἐν ἄλλοις 'τὰ — δοκεῖ'. vs. 1 τυγχάνοντα] προσπεσόντα
 Plut. vs. 2 σοφὸν νομίζω] ἄριστος εἶναι Plut. τ' ἐμοὶ] τέ μοι Plut.
 Cum extremis verbis cf. Eur. Med. 884: νῦν οὖν ἐπαινῶ σωφρονεῖν
 τέ μοι δοκεῖς.

508

δοκεῖτε πηδᾶν τὰδικήματ' εἰς θεοὺς
 πτεροῖσι, κᾶπειτ' ἐν Διὸς δέλτου πτυχαῖς
 γράφειν τιν' αὐτά, Ζῆνα δ' εἰσορῶντά νιν
 θνητοῖς δικάζειν; οὐδ' ὁ πᾶς ἄν οὐρανὸς
 Διὸς γράφοντος τὰς βροτῶν ἁμαρτίας 5
 ἐξαρκέσειεν οὐδ' ἐκεῖνος ἄν σκοπῶν
 πέμπειν ἐκάστῳ ζημίαν· ἀλλ' ἡ Δίκη
 ἐνταῦθά ποῦσιν ἐγγύς, εἰ βούλεσθ' ὁρᾶν.

Stob. Ecl. 1, 3, 14 p. 108: Εὐριπίδης Μελανίππη. 'δοκεῖτε —
 ὁρᾶν'. vs. 4 ὅπως οὖν vel ὅποσοῦν libri, ὁ πᾶς ἄν Grotius. Stobaeus

quae subicit, ταύτας μὲν ἀνθρώποισιν κτέ. cum h. l. non cohaerere vidit Grotius; recepimus inter adespota (fr. 409).

509

οὐκ ἔστι πρᾶσσοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν·
ὅξυν βλέπει γὰρ ὁ χρόνος, ὅς τὰ πάνθ' ὀρᾷ.

Stob. Ecl. 1, 8, 19 p. 232: *Εὐριπίδου Μελανίππη* (πηνελόπ ante Musgr., lemma om. A). 'οὐκ — ὀρᾷ'. vs. 1 πρᾶττοντάς τι libri.

510

τί τοὺς θανόντας οὐκ ἔᾶς τεθνηκέναι
καὶ τὰκχυθέντα συλλέγεις ἀλγήματα;

Stob. Flor. 124, 16: *Εὐριπίδου Μελανίππης*. 'τί — ἀλγήματα;' vs. 1 τοῦ θανόντος M. vs. 2 τὰκχυθέντα] ἐκχυθέντα A, τ' ἐκχυθέντα Vind., τὰ ἐκχυθέντα M.

511

παλαιὸς αἶνος· ἔργα μὲν νεωτέρων,
βουλὰὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος.

Stob. Flor. 115, 5: *Εὐριπίδου Μελανίππης*. 'παλαιὸς — κράτος'.

512

τί δ' ἄλλο; φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνὴρ.

Stob. Flor. 116, 7: *Εὐριπίδου Μελανίππης*. 'τί — ἀνὴρ'.

513

παπαῖ, νέος καὶ σκαιὸς οἷός ἐστ' ἀνὴρ.

Stob. Flor. 52, 3: *Εὐριπίδου Μελανίππη*. 'παπαί, νέος — ἀνὴρ'.

514

ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως δὴ σκοπεῖν χρεῶν
τὴν εὐγένειαν· τοὺς γὰρ ἀνδρείους φύσιν
καὶ τοὺς δικαίους τῶν κενῶν δοξασμάτων,
κἄν ὧσι δούλων, εὐγενεστέρους λέγω.

Stob. Flor. 86, 9: *Εὐριπίδου Μελανίππης*. 'ἐγὼ μὲν — λέγω'. vs. 1 οὐκ οἶδ' ὅπως δὴ] οὐδὲν οἶδ' ὅπως Grotius, οὐ κάτοιδ' ὅπως Düntzer, equidem οὐ κάτοιδ' ὅτῳ praetulerim. vs. 3 κενῶν B, τέκνων ceteri.

515

δοῦλον γὰρ ἐσθλὸν τοῦνομ' οὐ διαφθερεῖ,
πολλοὶ δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν ἐλευθέρων.

Stob. Flor. 62, 38: *Εὐριπίδου Μελανίππης*. 'δοῦλον — ἐλευθέρων'. vs. 1 διαφθείρει Stob., διαφθερεῖ Flor. Leid. 123 in Philol. vol. 6 p. 578.

516

ἀργὸς πολίτης κείνος, ὥς κακός γ' ἀνὴρ.

Stob. Flor. 30, 11: Εὐριπίδου Μελανίππη (sic MVind.). 'ἀργὸς — ἀνὴρ'.

517

ἴσως ἀλάστορ' οὐκ ἐτόλμησε κτανεῖν.

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 62: ἀλάστορες· Βακχεῖος μὲν ἐν πρώτῳ φονεῖς φησὶν, ἐκ τῆς Εὐριπίδου Μελανίππης λέγοντος 'ἴσως — κτανεῖν'. ἴσως suspectum, δείσας ci. Pflugk. ἀλάστορας ed., ἀλάστορ' Elmsleius.

518

Schol. Plat. p. 965 a 28: Ἀδώνιδος κῆποι, ἐπὶ τῶν ἀώρων καὶ ὀλιγοχρονίων καὶ μὴ ἐρριζωμένων. ἐμνήσθη δὲ αὐτῆς καὶ Εὐριπίδης Μελανίππη.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ

Plutarchus q. d. Mor. p. 312 A: Ἄρης Ἀλθαίᾳ συνήλθε καὶ Μελέαγρον ποιήσας, ὥς Εὐριπίδης ἐν Μελεάγρῳ. De mytho, quem ante Euripidem Sophocles, postea alii tractaverunt, cf. Apollod. 1, 8, 2 et 3 Ovid. Met. 8, 270—343 Hygin. fab. 174 Schol. Il. I, 534 548. Eodem argumento enarrato Iohannes Mal. p. 166, 4 haec addit: ὁ σοφὸς Εὐριπίδης δρᾶμα περὶ τοῦ αὐτοῦ Μελεάγρου ἐξέθετο. Probabiliter huc relatum est adespoton fr. 152. Euripideum drama respici videtur Schol. Vergil. Aen. 12, 468: *has viragines dici- [mus, ..] qualis in tragoediis Atalanta traditur.*

519

Καλυδὼν μὲν ἦδε γαῖα, Πελοπίας χθονὸς
ἐν ἀντιπόρθμοις πεδί' ἔχουσ' εὐδαίμονα·
Οἶνεὺς δ' ἀνάσσει τῆσδε γῆς Αἰτωλίας,
Πορθάονος παῖς, ὅς ποτ' Ἀλθαίαν γαμεῖ,
Λήδας ὄμαιμον, Θεστίου δὲ παρθένον. 5

Aristot. Rhet. 3, 9 p. 1409 b 10: δεῖ δὲ τὴν περίοδον καὶ τῇ δια-
νοίᾳ τετελειῶσθαι καὶ μὴ διακόπτεσθαι ὥσπερ τὰ Σοφοκλέους ἱαμβεῖα
'Καλυδὼν — χθονός' (vs. 1). ubi Scholia fol. 61 b 29: 'Καλυδὼν
μὲν ἦδε γαῖα' τοῦ Εὐριπίδου ἐστίν, κεῖται δὲ ἐν τῷ Μελεάγρῳ 'ἐν —
παρθένον' (vs. 2—5). ibidem fol. 61 a 42 versus primus affertur:
οἶόν ἐστι τὸ 'γένοιτο, Ζεῦ, τὸν σὺν καταβαλεῖν ἐμέ' καὶ οἶόν ἐστι καὶ
τὸ 'Καλυδὼν — χθονός'. Lucianus Symp. 25 vol. 3 p. 436: καὶ Εὐ-
ριπίδης 'Καλυδὼν — εὐδαίμονα' (vs. 1 et 2). Demetrius de Eloc.
c. 58 (cf. Greg. Cor. Rhett. vol. 7 p. 1214): οἱ δὲ πρὸς οὐδὲν ἀνα-
πληροῦντες, φησί, τὸν σύνδεσμον εἰκόασιν τοῖς ὑποκριταῖς τοῖς τὸ καὶ
τὸ πρὸς οὐδὲν ἐπιλέγουσιν (ἔπος λέγουσιν vulgo), οἶον εἴ τις ὥδε λέ-

γοι 'Καλυδών — χθονός (vs. 1), φεῦ, ἐν — εὐδαίμονα (vs. 2), αἶ
αἶ'. vs. 1 e Meleagro laudatur Schol. Ar. Ran. 1238 (vide fr. 520).
ibi Πελοπέας Demetrius et libri nonnulli Aristot., Πελοπίης v. l.
in Luciano. vs. 2 ἐν ἀντιπορέμοις πάντ' ἔχουσιν εὐδαιμονίαν Schol.
Aristot. εὐδαίμονος Greg. Cor. vs. 5 Αἴδης et Θείου Schol. Ari-
stot. ed.

520

Οἶνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν
θύων ἀπαρχάς

Ar. Ran. 1238: ΕΤΡ. — Οἶνεύς ποτ' ἐκ γῆς ΑΙΣΧ. ληκύθιον
ἀπώλεσεν. ΕΤΡ. ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' ὅλον με τὸν στίχον. 'Οἶνεύς —
ἀπαρχάς' ΑΙΣΧ. ληκύθιον ἀπώλεσεν. Scholia v. 1238: Οἶνεύς ποτ'
ἐκ γῆς. ἔστι μὲν ἐκ Μελεάγρου μετὰ ἱκανὰ τῆς ἀρχῆς. ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ
δράματος 'Καλυδών — χθονός' (fr. 519). quae sequuntur τὸ δὲ λει-
πον τοῦ στίχου 'οὐκ ἔθυσεν Ἀρτέμιδι' ab antiquis libris absunt. vs. 2
cf. Schol. Il. I, 535 in Anecd. Paris. vol. 3 p. 240, 12 (Eust. Il. p.
770, 21): Οἶνεύς ἀπαρχάς θύων κατὰ Εὐριπίδην. Apollod. 1, 8, 2:
τὰς ἀπαρχὰς Οἶνεύς θεοῖς πᾶσι θύων. Ceterum his versibus genui-
num dramatis initium contineri, fr. 519 minoris Euripidis esse ci.
Fritzsche in Ar. Ran. p. 367.

521

Μελέαγρε, μελέαν γάρ ποτ' ἀγρεύεις ἄγραν

Etym. M. p. 576, 30: Μελέαγρος· ἐτυμολογεῖ Εὐριπίδης 'Μελέα-
γρε — ἄγραν'. cf. Proclus in Plat. Cratyl. c. 83 p. 43 (Anecd.
Bekk. p. 1163): ἵνα μὴ τὸν Μελέαγρον ὥσπερ Εὐριπίδης κακῶς ἐτυ-
μολογήσῃ διὰ τὴν μελέαν ἄγραν. ἀγρεύεις ci. Valck.

522

καὶ κτῆμα δ', ὃ τεκοῦσα, κάλλιστον τόδε,
πλούτου δὲ κρεῖσσον· τοῦ μὲν ὠκεῖα πτέρυξ,
παῖδες δὲ χρηστοί, καὶ θάνωσι, δώμασι
καλὸν τι θησαύρισμα τοῖς τεκοῦσί τε
ἀνάθημα βιότου κοῦποτ' ἐκλείπει δόμους. 5

Stob. Flor. 75, 2: Εὐριπίδου Μελεάγρω. 'καὶ κτῆμα — δόμους'.
vs. 4 καλὸν τὸ MVind., καλὸν τε AB, καλὸν τι scripsi. vs. 5 ἐκλείπει
AM. Meleagri sunt verba sicut fr. 523 et 524.

523

δειλοὶ γὰρ ἄνδρες οὐκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ
ἀριθμόν, ἀλλ' ἀπεισι καὶ παρῶσ' ὅμως.

Stob. Flor. 8, 3: Εὐριπίδου Μελεάγρω. 'δειλοὶ — ὅμως'. vs. 2
παρῶσιν MVoss.

524

ἡγησάμην οὖν, εἰ παραζεύξειέ τις
 χρηστῷ πονηρὸν λέκτρον, οὐκ ἂν εὐτεκνεῖν,
 ἐσθλοῖν δ' ἀπ' ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἂν φῦναι γόνον.

Stob. Flor. 72, 12: *Εὐριπίδου Μελεάγρῳ*. 'ἡγησάμην — ἐκγονον
 ὄν'. vs. 3 δέ τ'] δ' ἄτ' Α, δ' ἄτ Μ, δ' ἀπ' Gaisford. ἀμφοῖν ἐκγό-
 νονον vel ἐκγονον ὄν libri, ἂν φῦναι γόνον Valek.

525

ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκ' εἶναι χρεῶν
 ἐσθλήν, θύρασι δ' ἀξίαν τοῦ μηδενός

Stob. Flor. 74, 12: *Εὐριπίδου Μελεάγρῳ*. 'ἔνδον — μηδενός'.
 vs. 2 ἀξίαν] ἀξίαι ci. Gesner, ἀξία Dobraeus.

526

εἰ κερκίδων μὲν ἀνδράσιν μέλοι πόνος,
 γυναιξὶ δ' ὅπλων ἐμπέσοιεν ἡδοναί·
 ἐκ τῆς ἐπιστήμης γὰρ ἐκπεπτωκότες
 κείνοί τ' ἂν οὐδὲν εἶεν οὔθ' ἡμεῖς ἔτι.

Stob. Flor. 73, 29: *Εὐριπίδου Μελεάγρῳ*. 'εἰ κερκίδων — ἔτι'.
 vs. 3 γὰρ] ἂν ci. Dobraeus. ἐμπεπτωκότες Vind. vs. 4 εἶεν AB,
 εἰσιν Vind. οὔθ' ἡμεῖς BVoss., οὐδ' ὑμεῖς ceteri. Welcker ante
 vs. 1 haec verba collocat πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν εὐτακτος πόλις
 desumpta ex Ar. Av. 829: similis sententia praecessisse videtur,
 sed Aristophanem suspicor Sophoclis fr. 618, 1 aut Eur. Suppl. 447
 expressisse.

527

κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας

Ar. Ran. 1316: *ιστότονα πηνίσματα, κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας*. ubi
 Schol. v. 1315: τὸ δὲ κερκίδος ἐκ Μελεάγρου *Εὐριπίδου*. Schol. cod.
 Ven. v. 1316: καὶ ταῦτα *Εὐριπίδου*. Fritzsche in Ar. Ran. p. 401
 haec Euripidi tribuit: αἶθ' ὅτ' ὑπ' ὀφίοιοι κατ' οἴ-|κους εἰλίσσετε δα-
 κτύλοις | *ιστότονα πηνίσματα, | κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας*.

528

ἡ γὰρ Κύπρις πέφυκε τῷ σκότῳ φίλη,
 τὸ φῶς δ' ἀνάγκην προστίθῃσι σωφρονεῖν.

Stob. Flor. 64, 10: *Εὐριπίδου ἐκ Μελεάγρου*. 'ἡ — σωφρονεῖν'.

529

εἰ δ' εἰς γάμους ἔλθοιμ', ὃ μὴ τύχοι, ποτέ,
 τῶν ἐν δόμοισιν ἡμερευουσῶν αἰεὶ

βελτίον' ἂν τέκοιμι δώμασιν τέκνα·
 ἐκ γὰρ πατρὸς καὶ μητρὸς ὅστις ἐκπονεῖ
 σκληρὰς διαίτας οἱ γόνοι βελτίονες. 5

Stob. Flor. 70, 6: *Εὐριπίδου Μελεάγρω*. 'εἰ δ' — βελτίονες'.
 vs. 2 πόνοισιν libri, δόμοισιν Musgravius. vs. 3 δώματι libri, δώ-
 μασιν Valek., σώμασιν Musgr. vs. 4 et 5 cum lemmate *Εὐριπίδου*
Μελεάγρω habet Ioh. Damasc. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 727, 22 et
 s. fab. n. Clemens Alex. Strom. VI p. 741. vs. 4 ἐκ] εἰς Ioh. Dam.
 ὅστις ἐκπονεῖ] ἐκπονουμένων Clemens. vs. 5 οἱ πόνοι Ioh. Dam.
 Atalantae haec verba videntur sicut fr. 530 et 531.

530

τό τοι κράτιστον, κἄν γυνὴ κράτιστον ᾗ,
 τοῦτ' ἐστὶν ἀρετὴ· τὸ δ' ὄνομ' οὐχὶ διαφέρει.

Orion Flor. 7, 1 p. 50, 29: *ἐκ Μελεάγρου Εὐριπίδου*. 'τὸ — δια-
 φέρει'. vs. 1 τὸ τ... codex, τό τοι Schneidewin. κράτι... ἡ cod.,
 κράτιστον ἡ Schneidewin. vs. 2 τοῦτ' ἐστ' codex. οὐ cod., οὐχὶ
 Meinekios. Dubito num verba poetae restituta sint.

531

μόνον δ' ἂν ἀντὶ χρημάτων οὐκ ἂν λάβοις
 γενναιότητα κἀρετήν· καλὸς δέ τις
 κἄν ἐκ πονηρῶν σωμάτων γένοιτο παῖς.

Stob. Flor. 87, 5: *Εὐριπίδου Μελεάγρω*. 'μόνον — παῖς'. vs. 1
 αὐτὰ libri, ἀντὶ Iacobsius. vs. 2 κἀρετήν] κἀρήν Λ.

532

μισῶ γυναῖκα . . , ἐκ πασῶν δὲ σέ,
 ἥτις πονηρὰ τᾶργ' ἔχουσ' εἶτ' εὖ λέγεις.

Stob. Flor. 73, 31: *Εὐριπίδου Μελεάγρος* (sic M, τοῦ αὐτοῦ μελ^ε
 Vindob.). 'μισῶ — λέγεις'. vs. 1 γυναῖκας] γυναῖκα MVind., γυ-
 ναῖκας πλειῖστον ci. Meinekios, γυναῖκα πᾶσαν ego malim. vs. 2
 ἔχουσα εὖ libri, ἔχουσ' εἶτ' εὖ Dobraeus.

533

ὥς ἡδὺ δούλοις δεσπότης χρηστοὺς λαβεῖν
 καὶ δεσπότηισι δοῦλον εὐμενῇ δόμοις.

Stob. Flor. 62, 3: *Εὐριπίδου Μελεάγρω*. 'ὥς — δόμοις'. vs. 1 in
 Men. mon. 556 sic scribitur: ὥς ἡδὺ δούλῳ δεσπότην χρηστοῦ τυχεῖν.

534

Τελαμῶν δὲ χρυσοῦν αἰτὸν πέλτης ἐπι
 πρόβλημα θηρός, βότρυσι δ' ἔστεψεν κᾶρα,

Σαλαμῖνα κοσμῶν πατρίδα τὴν εὐάμπελον.
 Κύπριδος δὲ μίσσημ', Ἀρκὰς Ἀταλάντη, κύνας
 καὶ τόξ' ἔχουσα, πελέκεως δὲ δίστομον 5
 γένυν ἔπαλλ' Ἀγκαῖος· οἱ δὲ Θεστίου
 παῖδες τὸ λαιὸν ἵχνος ἀνάρβυλοι ποδός,
 τὸ δ' ἐν πεδίλοις, ὥς ἐλαφρίζον γόνυ
 ἔχοιεν, ὅς δὴ πᾶσιν Αἰτωλοῖς νόμος.

Macrobius Sat. 5, 18, 17: *morem vero Aetolis fuisse uno tantummodo pede calceato in bellum ire ostendit clarissimus scriptor Euripides tragicus, in cuius tragoedia quae Meleager inscribitur, nuntius inducitur describens quo quisque habitu fuerit ex ducibus qui ad aprum capiendum convenerant. in eo hi versus sunt: 'Τελαμῶν — νόμος'. § 18: animadvertitis diligentissime verba Euripidis a Marone servata; ait enim ille 'τὸ λαιὸν — ποδός' (vs. 7). mox § 20: ipsa Aristotelis verba ponam ex libro quem de poetis secundo subscripsit, in quo de Euripide loquens sic ait: τοὺς δὲ Θεστίου κόρους τὸν μὲν ἀριστερόν ποδα φησὶν Εὐριπίδης ἔλθειν ἔχοντας ἀνυπόδετον· λέγει γοῦν ὅτι τὸ λαιὸν ἵχνος ἦσαν ἀνάρβυλοι ποδός, τὸ δ' ἐν πεδίλοις, ὥς ἐλαφρίζον γόνυ ἔχοιεν. vs. 1 αἰετόν ed. vs. 6 ακταῖος P, Ἀγκαῖος Schrader. vs. 7 παῖδες] κόροι in Aristotelis loco. vs. 8 τὸν] τὸ § 20. vs. 9 πᾶσιν] τοῖσιν scribendum suspicor.*

535

σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον

Ar. Ran. 1402: ETP. 'σιδηροβριθές — ξύλον'. ubi Schol. cod. Rav.: ἐκ Μελεάγρου Εὐριπίδου.

536

τοὺς ζῶντας εὖ δρᾶν· κατθανὼν δὲ πᾶς ἀνὴρ
 γῇ καὶ σκιά· τὸ μηδὲν εἰς οὐδὲν ῥέπει.

Stob. Flor. 98, 4: Εὐριπίδου Μελεάγρῳ. 'τοὺς ζῶντας — οὐδὲν βλέπει'. ibid. 121, 25: Εὐριπίδου. 'τοὺς ζῶντας — οὐδὲν ῥέπει'. vs. 1 δρᾶν] δρᾷ Flor. 98, ubi tamen δρᾶν M Vindob. δὲ πᾶς] οὐδεὶς Flor. 98. vs. 2 ῥέπει] βλέπει Flor. 98.

537

τερπνὸν τὸ φῶς μοι τόδ'· ὑπὸ γῆν δ' Ἄιδου σκότος
 οὐδ' εἰς ὄνειρον ἡδὺς ἀνθρώποις μολεῖν.
 ἐγὼ μὲν οὖν γεγῶσα τηλικήδ' ὅμως
 ἀπέπτυσ' αὐτὸ κοῦποτ' εὐχομαι θανεῖν.

Stob. Flor. 119, 9: Εὐριπίδου Μελεάγρῳ. 'ἄτερπνον — θανεῖν'. vs. 1 ἄτερπνον libri, τερπνὸν Grotius; fortasse deletο μοι scribendum: τὸ φῶς τόδ'· ὁ δ' ὑπὸ γῆν (sive malis γῆς cum Osanno) Ἄιδου

σκότος οὐδ' εἰς κτέ. vs. 2 οὐδ' εἰς ἀνθρώπους libri, ἡδὺς ἀνθρώποις scripsi. vs. 3 τηλίκη δόμοις libri, τηλικήδ' ὅμως Valck.

538

τὸ μὲν γὰρ ἐν φῶ, τὸ δὲ κατὰ σκότος κακόν.

Etym. M. p. 803, 45: φῶ· ἀντὶ τοῦ φωτί, σὺν τῷ I. Εὐριπίδης ἐν Μελεάγρῳ 'τὸ μὲν — κακόν'. μὲν ἐν] μὲν γὰρ ἐν cod. V, ut Sylburgius coniecit. κατὰ] κάτω ei. Valck., fortasse τὸ δὲ κατάσκοτον κακόν leg., quamquam κακόν suspectum mihi est.

539

ὄρα's σὺ νῦν δὴ μ' ὥς ἐπράυνας, τύχη.

Phot. Lex. v. νῦν δὴ p. 305, 15 et Suid. v. νῦν δὴ: καὶ Εὐριπίδης — ἐν Μελεάγρῳ 'ὄρα's — τύχην'. τύχη Suidae codex V, τύχην ceteri.

540

φεῦ, τὰ τῶν εὐδαιμονούντων ὥς τάχα στρέφει θεός.

Stob. Flor. 105, 46: Εὐριπίδου Μελέαγρος. 'φεῦ — θεός'. τάχιστα libri, τάχα Grotius; vide an praestet ὥς τάχιστα θεός στρέφει.

541

εἰς ἀνδροβρώτας ἡδονὰς ἀφίξεται
κάρηνα πυρσαῖς γέννυσι Μελανίππου σπάσας.

Schol. Pind. Nem. 10, 12: (Tydeus) ἀπεγεύσατο τῶν Μελανιππίων κρεῶν, ὥς καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Μελεάγρῳ φησὶν 'εἰς — σπάσας'. vs. 1 ἀνδροβῶτους libri, ἀνδροβρώτους Grotius, ἀνδροβρώτας Musgr. vs. 2 περσεὺς libri, Τυδεὺς Grotius, πυρσαῖς Salmasius.

542

ἀντήλιοι θεοί

Hesych. 1 p. 395: ἀντήλιοι θεοί· οἱ πρὸ τῶν πυλῶν ἰδρυμένοι. Εὐριπίδης Μελεάγρῳ.

543

καθωσίωσε

Hesych. 2 p. 107: καθωσίωσε· [κατέλυσεν] κατέθυσεν (κατεύθυσεν ante Benth.). Εὐριπίδης Μελεάγρῳ. Probabiliter κατέλυσεν delet Benthleius.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Iohannes Mal. p. 53, 12: ὁ γὰρ σοφώτατος Εὐριπίδης ποιητικῶς ἐξέθειτο δράμα περὶ τοῦ Οἰδίποδος καὶ τῆς Ἰοκάστης καὶ τῆς Σφιγγός. Summam argumenti omnes norunt, quid novarit Euripides et quam dispositionem instituerit parum constat. Vnger huic dramati vindicandum suspicatur Soph. fr. 663, Meinekius adesp. fr. 107 et 309, alii adesp. fr. 6.

544

οὐρανὸν δ' ὑπίλασ' ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν
καθέζετ' . . .

Aelianus N. A. 12, 7: τοῦτό τοι καὶ Εὐριπίδης ὑπαινίττεται λέγων 'οὐρανὸν δ' — καθέζετο'. Erotianus Gloss. Hippocr. p. 378: ὑπέλλει· ὑποστρέφει, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Οἰδίποδι φησὶν 'οὐρανὸν — βάσιν'. Ath. XV p. 701 B: καὶ ταῦτ' εἰπὼν 'οὐρανὸν ὑπίλας ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν' ὑπεξηλθε τοῦ συμποσίου. vs. 1 δ' om. Erot. ὑπήλλας' vel ὑπῆλλας' Ael., ὑπέλλει Erot., ὑπήλας' vel ὑπήκας Ath. vs. 2 καθέζετο] καθίζετο al.

545

ἡμεῖς δὲ Πολύβου παῖδ' ἐρείσαντες πέδῳ
ἐξοματοῦμεν καὶ διόλλυμεν κόρας.

Schol. Eur. Phoen. 61: ἐν δὲ τῷ Οἰδίποδι οἱ Λαῖου θεράποντες ἐτύφλωσαν αὐτόν (Oedipum)· 'ἡμεῖς — κόρας'.

546

οὔτοι νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μόνον
καὶ χρυσὸς ἐστίν· ἀλλὰ χάρετ' ἡ βροτοῖς
νόμισμα κεῖται πᾶσιν, ἣν κτᾶσθαι χρεῶν.

Stob. Flor. 1, 3: Εὐριπίδου Οἰδίποδος. 'οὔτοι — χρεῶν. Orion Flor. Eurip. 20 p. 57, 21 om. fab. n.: 'οὔτοι — χρεῶν'. Clemens Alex. Strom. IV p. 575: οὐκ οὐκ μόνον τοῦτο νόμισμα λευκὸς ἄργυρος ἢ χρυσὸς ἐστίν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀρετὴ βροτοῖς, ὡς φησὶν ὁ Σοφοκλῆς. vs. 1 νόμισμα λευκὸς] βροτοῖσι κέρδος Orion. μόνον] μόνος Or. vs. 2 χάρετ'] χήρετ' Stob., χ' ἡ ἀρετὴ Or. βροτοῖς] μέγα Or. vs. 3 ἢ χρῆσθαι vulgo, ἣν κτᾶσθαι scripsi.

547

μεγάλη τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα καὶ γυνή·
ἴσῃν γὰρ ἀνδρὶ συμφορὰν εἶναι λέγω
τέκνων θ' ἀμαρτεῖν καὶ πάτρας καὶ χρημάτων
ἀλόχου τε κεδνῆς, ὡς μόνον τῶν χρημάτων
ἢ κρεῖσσόν ἐστίν ἀνδρί, σῶφρον' ἣν λάβῃ. 5

Stob. Flor. 67, 1: Εὐριπίδου Οἰδίποδι. 'μεγάλη — λάβῃ'. vs. 1 legitur in Men. mon. 363, ubi τελοῦσα pro τέκνα scriptum est. τυραννὶς] τύχη τις ci. Meinekius. vs. 4 μόνων ed., μόνων^ο A. χρημάτων] an κτημάτων? vs. 5 κρεῖσσον τόδ' ἐστίν (deleto ἢ) ci. Fixius, κράτιστόν ἐστιν Musgravius, γυνή ἐστι κρεῖσσον Dobracus. ἣν] ἂν libri.

548

ἄλλων δὲ πάντων δυσμαχώτατον γυνή.

Stob. Flor. 73, 5: *Εὐριπίδου Οιδίποδος*. 'ἄλλως — γυνή'. ἄλλως ed., ἄλλων M, κακῶν expectabam.

549

πᾶσα γὰρ δούλῃ πέφυκεν ἀνδρὸς ἢ σῶφρων γυνή·
ἢ δὲ μὴ σῶφρων ἀνοία τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ.

Stob. Flor. 69, 18: *Εὐριπίδου Οιδίποδι*. 'πᾶσα — ὑπερφρονεῖ'. Clemens Alex. Strom. IV p. 592: πῶς οὐ μάτην *Εὐριπίδης* γράφει; ποτὲ μὲν 'πᾶσα γὰρ ἀνδρὸς — εὐδοκιμοῦσαν' (fr. 550), ποτὲ δὲ 'πᾶσα γὰρ δούλῃ — ὑπερφέρει'. vs. 1 s. fab. nom. affert Stob. Flor. 67, 2. πέφυκεν] ἐστίν Clemens. vs. 2 ἢ δὲ Clem., εἰ δὲ Stob. ὑπερφρονεῖ] ὑπερφέρει Clemens. C. Fr. Hermannus huc refert Eur. fr. 901.

550

πᾶσα γὰρ ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος,
καῖν ὁ κάκιστος
γῆμῃ τὴν εὐδοκιμοῦσαν.

Clemens Alex. Strom. IV p. 592, 'quem locum in fr. 549 attulimus. Stob. Flor. 73, 28: *Εὐριπίδου Οιδίποδος*. 'κακίων ἄλοχος — εὐδοκιμοῦσαν'. vs. 1 κακίων vitiosum, μείων scribendum suspicor. vs. 2 κάκιστος Stob., κράτιστος Clem.

551

ἐνὸς δ' ἔρωτος ὄντος οὐ μὲν ἡδονή·
οἱ μὲν κακῶν ἐρώσιν, οἱ δὲ τῶν καλῶν.

Stob. Ecl. 1, 9, 2 p. 270: *Εὐριπίδου Οιδίποδος*. 'ἐνὸς — καλῶν'. vs. 1 ἐν ἔρωτος A, ἐνὸς δ' ἔρωτος Grotius. μὲν] μὴ A. vs. 2 οἱ μὲν κακῶν Grotius, τῶν κακῶν A. Dirimenda sunt ab hoc loco quae accedunt, ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον κτέ. (v. fr. 671).

552

νοῦν χρὴ θεᾶσθαι· ποῦ τι τῆς εὐμορφίας
ὄφελος, ὅταν μὴ τὰς φρένας καλὰς ἔχῃ;

Stob. Flor. 66, 1: *Εὐριπίδου Οιδίποδος*. 'νοῦν — ἔχῃ'. vs. 1 θεάσασθαι] θεᾶσθαι B. οὐδέν τι libri, νοῦν τί Elmsleius, ποῦ τι praetuli. vs. 2 ὅταν τις μὴ] ὅταν τις μὴ τὰς AMVind., ὅταν μὴ τὰς Pierson. ἔχει M. Cf. Eur. fr. 211, 2.

553

ἀλλ' ἡμᾶρ ἐν τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.

Stob. Flor. 105, 45: ἐν τῷ αὐτῷ (sc. Eur. Oedip.). 'ἀλλ' — ἔχει'. ἡμέρα ed., ἡμᾶρ AM, ἡμᾶρ ἐν scripsi. Chaerem. fr. 20: τὸ τῆς τύχης τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.

554

ἐκ τῶν ἀέλπτων ἢ χάρις μείζων βροτοῖς
φανείσα μᾶλλον ἢ τὸ προσδοκώμενον.

Stob. Flor. 111, 5: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Οἰδίπους. 'ἐκ τῶν — προσδοκώμενον'. Locus mutilus aut corruptus: ἐκ τῶν ἀέλπτων μᾶλλον ὥρχησεν φρένας Ion fr. 50.

555

φθόνος δ' ὁ πολλῶν φρένα διαφθείρων βροτῶν
ἀπώλεσ' αὐτὸν καὶ συνδιώλεσεν.

Stob. Flor. 38, 9: Εὐριπίδου Οἰδίποδι. 'φθόνος — συνδιώλεσεν'. vs. 1 ὁ φθόνος δ' A pr. m. MVind.

556

πότερα γενέσθαι δῆτα χρησιμώτερον
συνετὸν ἄτολμον ἢ θρασύν τε κάμαθῃ;
τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν σκαιόν, ἀλλ' ἀμύνεται,
τὸ δ' ἡσυχαῖον ἀργόν· ἐν δ' ἀμφοῖν νόσος.

Stob. Flor. 7, 10: Εὐριπίδου Οἰδίποδι (Ηρακλεῖ M, ubi locus qui praecedit om.). 'πότερα — νόσος'. vs. 2 ἄτολμόν τ' ci. Porsonus. κάμαθῃ teste Grotio A (ubi κεύμενῃ legi tradit Gaisf.), κέμμανῃ ceteri. vs. 4 ἡσύχιον libri, ἡσυχαιὸν Grotius. ἔργον libri, ἀργόν Musgravius.

557

ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὐτοῦ τύχας
εἰς πάντας ἀμαθείς, τὸ δ' ἐπικρύπτεσθαι σοφόν.

Stob. Flor. 109, 6: Εὐριπίδου Οἰδίποδι. 'ἐκμαρτυρεῖν — σοφόν'. vs. 1 αὐτοῦ] αὐτοῦ BVind.

558

πολλὰς γ' ὁ δαίμων τοῦ βίου μεταστάσεις
ἔδωκεν ἡμῖν μεταβολὰς τε τῆς τύχης.

Stob. Flor. 105, 44: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Οἰδίποδος. 'πολλὰς — τύχης'.

559

ὄρῳ γὰρ χρόνῳ
δίκην πάντ' ἄγουσαν εἰς φῶς βροτοῖς.

Stob. Ecl. 1, 3, 3 p. 104: Εὐριπίδης Οἰδίποδι. 'ὄρῳ — βροτοῖς'. vs. 2 φῶς] φάος libri ut videtur. 'Lemma dedit Heeren. tamquam ex VA, quod in A certe non legitur, ubi fragmentum ἀδέσποτον profertur'. GAISFORDVS.

560

ἀηδόνα

Hesych. 1 p. 120: ἀηδόνα· γλωσσίδα, μεταφορικῶς. Εὐριπίδης Οἰδίποδι (ιδύποδι codex). Cf. fr. 923.

561

ἄναρθρος

Hesych. 1 p. 338: ἄναρθρος· ἄτονος, ἀσθενής. Εὐριπίδης Οἰδίποδι.

ΟΙΝΕΤΣ

Fabulam ante olymp. 88, 3 actam esse docet Ar. Ach. 418: ΕΤΡ. τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὁδὶ ὁ δύσποτος γεραῖος ἡγωνίζετο; ubi Schol.: γέγραπται τῷ Εὐριπίδῃ δράμα Οἰνεὺς. μετὰ δὲ τὸν θάνατον Τυδέως καὶ ἐπιστράτευσιν Διομήδους κατὰ Θηβαίων ἀφηρέθη τὴν βασιλείαν Οἰνεὺς διὰ τὸ γῆρας ὑπὸ τῶν Ἀγρίου παίδων καὶ περιήει ταπεινός, ἄχρῃς οὐ ἐπανελθὼν ὁ Διομήδης Ἀγριον μὲν ἀνείλε, τὴν βασιλείαν δὲ Οἰνεῖ παρέδωκε. Hyginus fab. 175: Agrius Parthaonis filius ut vidit Oeneum fratrem orbem liberis factum, egentem regno expulit atque ipse regnum possedit. interim Diomedes Tydei filius et Deipyles Ilio devicto ut audiret avum suum regno pulsum, pervenit in Actoliam cum Sthenelo Capanci filio et armis contendit cum Lycopeo Agrii filio. quo interfecto Agrium egentem*) e regno expulit atque Oeneo avo suo regnum restituit, postque Agrius regno expulsus ipse se interfecit. Similiter Apollodorus 1, 8, 6. Libri inter Οἰνεῖ et Ἰροῖ passim fluctuant (fr. 405 408 411 417 419, cf. fr. 426).

562

ΔΙΟΜ. ὦ γῆς πατρώας χαῖρε φίλτατον πέδον
Καλυδῶνος, ἔνθεν αἶμα συγγενὲς φυγῶν
Τυδεύς, τόκος μὲν Οἰνέως, πατὴρ δ' ἐμός,
ᾧκησεν Ἀργος, παῖδα δ' Ἀδράστου λαβὼν
συνῆψε γένναν

5

Aristot. Rhet. 3, 16 p. 1417 a 15: ἔτι πεπραγμένα δεῖ λέγειν ὅσα μὴ πραττόμενα ἢ οἷκτον ἢ δεινῶσιν φέρει. παράδειγμα δὲ ὁ Ἀλκίνοῦ ἀπόλογος καὶ ὁ ἐν τῷ Οἰνεῖ πρόλογος. ubi Scholia fol. 77 (vel potius 78) b 19: ὁ δὲ ἐν τῷ Οἰνεῖ πρόλογος παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐστὶ τοιοῦτος ὡς γῆς — γένναν. Verba sunt Diomedis, item fr. 563. vs. 2 φυγῶν] φυτὸν Schol. ed. Eur. Suppl. 148: Τυδεὺς μὲν αἶμα συγγενὲς φεύγων χθονός. vs. 5 συνῆψε κῆδος ci. Valck., facilius fuerit συνῆψεν εὐνήν.

563

ἐγὼ δὲ πατρὸς·αἶμ' ἐτιμωρησάμην

*) egentem delendum suspicor.

σὺν τοῖς ἐφηβήσασι τῶν ὀλωλότων

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 362: τιμωρέουσα· βοηθοῦσα, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Οἰνεῖ (οῖνη ed.) φησὶν 'ἐγὼ δὲ — ὀλωλότων'. vs. 1 ἐγὼ δὲ] ἐδὲ codex Paris. 2651. vs. 2 ἐφηβήσασι] ἐφ' ἡβης παισὶ Madvicius. παισὶν post ὀλωλότων lectum fuisse ci. Hermannus.

564

ἄλλ' ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἥδεται τρόποις.

Clemens Alex. Strom. VI p. 739: Εὐριπίδης ἐν τῷ Οἰνεῖ φησὶν 'ἄλλ' — τρόποις'.

565

. . . . σὺ δὲ τρέφοντά [νιν] τρέφεις;

Philostr. Heroic. p. 285, 12: νυνὶ δὲ μοι ἐκεῖνο εἰπέ· οἰκεῖα γεωργεῖς ταῦτα, ἣ δεσπότης μὲν αὐτῶν ἕτερος, σὺ δὲ τρέφοντα τοῦτον τρέφεις, ὥσπερ τὸν τοῦ Εὐριπίδου Οἰνέα; τοῦτον] νιν Matthiae.

566

πυκνοῖς δ' ἐβαλλον Βακχίου τοξεύμασι
κάρα γέροντος· τὸν βαλόντα δὲ στέφειν
ἐγὼ τετάγμην, ἄθλα κοσσάβων διδούς.

Ath. XV p. 666 C: κότταβος δ' ἐκαλεῖτο καὶ τὸ τιθέμενον ἄθλον τοῖς νικῶσιν ἐν τῷ πότῳ, ὡς Εὐριπίδης παρίστησιν ἐν Οἰνεῖ λέγων οὕτως 'πυκνοῖς — διδούς'. vs. 3 κοττάβων libri, κότταβον Casaub.

567

σχολὴ μὲν οὐχί, τῷ δὲ δυστυχοῦντί πως
τερπνὸν τὸ λέξαι κάποκλαύσασθαι πάλιν.

Stob. Flor. 113, 1: Εὐριπίδου Οἰνέως. 'σχολὴ — πάλιν'. Galenus vol. 5 p. 423 (vol. 1 p. 284 ed. Basil., vol. 5 p. 153 Chart.): λέγεται δὲ καὶ τοιαῦτα — εἰς τὸ κατὰ τὴν λύπην ἀγωγόν 'τοῖς δὲ δυστυχοῦσιν πως τερπνὸν τὸ κλαῦσαι κάποδύρασθαι τύχας'. Galenum aberrasse ad Aesch. Prom. 637: ὡς τὰποκλαῦσαι κάποδύρασθαι τύχας, recte iudicavit Hirschkius.

568

ὅταν κακοὶ πράξωσιν, ὧ ξένοι, καλῶς,
ἄγαν κρατοῦντες κοῦ νομίζοντες δίκην
δώσειν ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ.

Stob. Flor. 106, 3: Εὐριπίδου Οἰνεῖ (οἶνοϊ A). 'ὅταν — ἡδονῇ'. vs. 3 ἡδονή M, ἡδονῆ A. Verba sunt Oenei.

569

ΔΙΟΜ. σὺ δ' ὧδ' ἐρημος ξυμμάχων ἀπόλλυσαι;
ΟΙΝ. οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί.

Ar. Ran. 72: δέομαι ποιητοῦ δεξιού· 'οἱ μὲν — κακοί' (vs. 2).
ubi Schol.: Εὐριπίδου ἐξ Οἰνέως 'σὺ δ' ὦδ' — κακοί'. Diomedis
priorem esse versum, alterum Oenei, vidit Grotius. vs. 2 s. p. et
fab. nom. habet Greg. Cypr. 3, 22a, imitatus videtur Rhinthon ap.
Cic. ad Att. 1, 20, 3: nam ut ait Rhinthon, ut opinor, οἱ μὲν παρ' οὐδέν
εἰσι, τοῖς δ' οὐδέν μέλει.

570

ὥς οὐδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο πλὴν τέκνων·
κέρδους δ' ἕκατι καὶ τὸ συγγενὲς νοσεῖ.

Stob. Flor. 75, 3: Εὐριπίδου Οἰνεῖ. 'ὥς — νοσεῖ'.

571

τὰς βροτῶν

γνώμας σκοπῶν ὥστε Μαγνητὶς λίθος
τὴν δόξαν ἔλκει καὶ μεθίστησιν πάλιν.

Phot. Lex. p. 73, 12 et Suid. v. Ἡρακλείαν λίθον: ἡ δὲ Μαγνη-
τις ἀργύρῳ ὁμοία ἐστίν, ὥς Εὐριπίδης Οἰνεῖ (ὥς εὔροι νῦν Phot.)
'τὰς — πάλιν'. vs. 2 σκοπῶν] fort. ἐπωπῶν legendum. respicit
Plat. Ion. p. 533 D: ὥσπερ ἐν τῇ λίθῳ, ἣν Εὐριπίδης μὲν Μαγνητὶν
ὠνόμασεν, οἱ δὲ πολλοὶ Ἡρακλείαν.

572

Ar. Ach. 472: καὶ γὰρ εἰμ' ἄγαν ὀχληρός, οὐ δοκῶν με κοιράνους
στυγεῖν. ubi Schol.: ὀχληρός, οὐ δοκῶν μὲν κοιράνους] τοῦτο πεπαρώ-
δεται ἀσήμως ἐξ Οἰνέως Εὐριπίδου. ὁ δὲ Σύμμαχος καὶ ἐκ Τηλέφου
φησὶν αὐτό.

573

ἀθράνευτον

Hesych. 1 p. 131: ἀθράνευτον· ἄστρατον. Εὐριπίδης Οἰνεῖ.

574

ἀκρίζων

Hesych. 1 p. 202: ἀκρίζων· ἄκροις ποσὶν ἐπιπορευόμενος. Εὐριπί-
δης Οἰνεῖ (σινεῖ codex).

ΟΙΝΟΜΑΟΣ

Argum. Eur. Phoen. a Kirchhoffio editum: ἐπὶ Νάυσικράτους
ἄρχοντος δεύτερος Εὐριπίδης καθῆκε διδασκαλίαν περὶ τούτου καὶ γὰρ
ταῦτα ὁ Οἰνόμαος καὶ Χρύσιππος καὶ σώζεται. quibus verbis quam-
vis truncatis hoc certe docemur, Oenomaum una cum Chrysippo
et Phoenissis actam esse; de Nausierate archonte non constat. De
mytho vide quae p. 185 attulimus.

575

ἀμηχανῶ δ' ἔγωγε κούκ ἔχω μαθεῖν,

εἴτ' οὖν ἄμεινόν ἐστι γίνεσθαι τέκνα
 θνητοῖσιν, εἴτ' ἄπαιδα καρποῦσθαι βίον.
 ὁρῶ γὰρ οἷς μὲν οὐκ ἔφυσαν, ἀθλίους·
 ὅσοισι δ' εἰσὶν, οὐδὲν εὐτυχεστέρους. 5
 καὶ γὰρ κακοὶ γεγῶτες ἐχθίστη νόσος,
 καὶν αὖ γένωνται σῶφρονες, κακὸν μέγα,
 λυποῦσι τὸν φύσαντα μὴ πάθωσί τι.

Stob. Flor. 76, 2: Εὐριπίδου Οἰνομάω. 'ἀμνηχανῶ — πάθωσί τι'. vs. 4 ἔφυσεν Λ. vs. 6 αἰσχίστη ci. Bergkiius, fortasse ἐσχάτη praeferendum. vs. 8 τὸ φύσαντε malim.

576

ἐν ἐστι πάντων πρῶτον εἰδέναι τουτί,
 φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως·
 χούτος γ' ἀνὴρ ἄριστος αἶ τε συμφοραὶ
 ἦσσαν δάκνουσιν. ἀλλὰ ταῦτα γὰρ λέγειν
 ἐπιστάμεσθα, δρᾶν δ' ἀμνηχάνως ἔχει. 5

Stob. Flor. 99, 8: Εὐριπίδου Οἰνομάω. 'ἐνεστι — ἔχει'. vs. 1 ἐνεστι libri, ἐν ἐστι Erfurdt. τουτί] τόδε B, suspicabar βροτῶ. vs. 3 καὶ οὗτος γ' AMVind., οὗτος γ' B. vs. 4 ἦττον] ἦσσαν Vind., ἦσσαν M.

577

ἀλλ' ἐστι γὰρ δὴ καὶν κακοῖσιν ἡδονὴ
 θνητοῖς ὀδυρμοὶ δακρύων τ' ἐπιρροαί·
 ἀλγηδόνας δὲ ταῦτα κουφίζει φρενῶν
 καὶ καρδίας ἔλυσσε τοὺς ἄγαν πόνους.

Stob. Flor. 122, 8: Εὐριπίδου Οἰνόμαος. 'ἀλλ' — πόνους'.

578

τεκμαιρόμεσθα τοῖς παροῦσι τάφανῃ.

Clemens Alex. Strom. VI p. 746: Εὐριπίδου δὲ ἐν μὲν τῷ Οἰνομάω γράφοντος 'τεκμαιρόμεσθα — τάφανῃ', ἐν δὲ τῷ Φοίνικι κτέ. repetiit Theodoretus vol. 4 p. 881: καὶ πεισθῆναι δέ γε Εὐριπίδῃ τραγωδοποιῶ ἐν Οἰνομάω λέγοντι 'τεκμαιρόμεσθα — τάφανῃ'. Similiter Soph. Oed. R. 916: ἀνὴρ ἔννους τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται. Euripidis versum fortasse respicit Nicephorus Chumnus Epist. 84 in Boiss. Anecd. nov. p. 106: τὰ μέλλοντα τεκμαιρόμεθα τοῖς παροῦσιν.

579

ὅστις δὲ θνητῶν βούλεται δυσώνυμον
 εἰς γῆρας ἐλθεῖν, οὐ λογίζεται καλῶς·

μακρὸς γὰρ αἰὼν μυρίους τίκτει πόρους.

Stob. Flor. 116, 5: Εὐριπίδου Οἰνομάω. 'ὅστις — πόρους'. cum vs. 3 (ubi νόσους pro πόρους codex Voss.) cf. adesp. fr. 465: μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.

580

ὁ πλεῖστα πράσσω·ν πλεῖσθ' ἁμαρτάνει βροτῶν.

Stob. Flor. 58, 5: Εὐριπίδου Οἰνόμαος. 'ὁ — βροτῶν'. πλεῖσθ'] πλεῖστ' Vind. Cf. adesp. fr. 259.

581

ἐγὼ μὲν εὖτ' ἄν τοὺς κακοὺς ὁρῶ βροτῶν.

πίπτοντας, εἶναι φημι δαιμόνων γένος.

Orion Flor. 5, 5 p. 47, 13: ἐκ τοῦ Οἰνομάου. 'ἐγὼ — γένος'. vs. 1 κακοὺς] κακῶς codex. Euripidi recte locum tribuit Schneidewinus.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ

Fabulam scenae commissam esse olymp. 91, 2 docet Aelianus V. H. 2, 8, quem locum attulimus p. 297 sq. Argumentum tradere videtur Hyginus fab. 105: *Vlysses quod Palamedis Nauplii filii dolo erat deceptus, in dies machinabatur quomodo eum interficeret. tandem inuito consilio ad Agamemnonem militem suum misit, qui diceret ei in quiete vidisse ut castra uno die moverentur. id Agamemnon verum existimans castra uno die imperat moveri. Vlysses autem clam noctu solus magnum pondus auri ubi tabernaculum Palamedis fuerat obruit, item epistolam conscriptam Phrygi captivo ad Priamum dat perferendam militemque suum priorem mittit, qui eum non longe a castris interficeret. postero die cum exercitus in castra rediret, quidam miles epistolam quam Vlysses scripserat super cadaver Phrygis positam ad Agamemnonem attulit, in qua scriptum fuit: Palamedi a Priamo missa, tantumque ei auri pollicetur quantum Vlysses in tabernaculum obruerat, si castra Agamemnonis, ut ei convenerat, proderet. itaque Palamedes cum ad regem esset productus et factum negaret, in tabernaculum eius ierunt et aurum effoderunt. quod Agamemnon ut vidit, vere factum esse credidit. quo facto Palamedes dolo Vlyssis deceptus ab exercitu universo innocens occisus est.* Polyaen. I prohoem.: οἶον δὲ καὶ κεῖνο στρατήγημα Ὀδυσσεύς οἱ τραγωδοὶ ἄδουσι. Παλαμήδην ἐνέκνησεν Ὀδυσσεὺς ἐν δικαστηρίῳ τῶν Ἀχαιῶν ὑποβαλὼν αὐτοῦ τῇ σκηνῇ βαρβαρικὸν χρυσίον, καὶ ὁ σοφώτατος τῶν Ἑλλήνων ἐκεῖνος ἦλω προδοσίας. Euripideam fabulam respicit Aristophanes, qui Mnesilochum haec dicentem facit Thesm. 770: τίν' οὖν ἄν ἄγγελον πέμπαιμ' ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον ἐκ τοῦ Παλαμήδους· ὥς ἐκεῖνος τὰς πλάτας ῥίψω γράφων. et mox 778: ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι, δέξασθε σμύλης ὀλκούς, κήρυκας ἐμῶν μόχθων. ubi extrema verba fortasse, quae Fritzschi (Ar. Thesm. p. 291) est sententia, ex ipso Euripide repetita sunt. Rem

illustrant Scholia vs. 771 (cf. Saïd. v. Παλαμήδης): ὁ γὰρ Εὐριπίδης ἐν τῷ Παλαμήδει ἐποίησε τὸν Οἶακα τὸν ἀδελφὸν Παλαμήδους ἐπιγράψαι εἰς τὰς ναῦς τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἵνα φερόμεναι αὐταὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν Ναύπλιον τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἀπαγγέλλωσι τὸν θάνατον αὐτοῦ. ὥσπερ Οἶαξ τῷ Ναυπλίῳ γράφει ἐν τῷ Παλαμήδει Εὐριπίδου. ὁ γὰρ Οἶαξ ἐγχαράττει πολλαῖς πλάταις τὰ περὶ τὸν Παλαμήδην καὶ ἀφίησιν εἰς θάλασσαν, ὥστε μιᾷ γέ τιμι τὸν Ναύπλιον προσπεσεῖν. Adde iudicium Aristophanis Thesm. 848: (Euripides) τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται. Versus a Stob. Flor. 9, 21 traditos (Philisc. fr. 1) ex hoc dramate petitos esse ci. Meinek. Idem de histrione qui Palamedem λῶπει indutus inscite egerit intellegit gl. Hesychii 2 p. 515: λωπιστὸς ὁ Παλαμήδης· ἐκ τῆς τῶν ἱματίων ἐπιρράψεως (ἐπιρίψεως cod.).

582

τὰ τῆς γε λήθης φάρμακ' ὀρθώσας μόνος,
ἄφωνα καὶ φωνοῦντα συλλαβὰς τε θεῖς
ἐξεῦρον ἀνθρώποισι γράμματ' εἰδέναι,
ὥστ' οὐ παρόντα ποντίας ὑπὲρ πλακὺς
τὰκεῖ κατ' οἴκους πάντ' ἐπίστασθαι καλῶς, 5
παισὶν τ' ἀποθνήσκοντα χρημάτων μέτρον
γράψαντας εἰπεῖν, τὸν λαβόντα δ' εἰδέναι.
ἃ δ' εἰς ἔριν πίπτουσιν ἀνθρώποις κακὰ
δέλτος διαιρεῖ, κούκ ἔᾱ ψευδῇ λέγειν.

Stob. Flor. 81, 7: Εὐριπίδου Παλαμήδης. 'τὰ τῆς — λέγειν'. vs. 1 μόνος B, μόνον ceteri. vs. 2 φωνεῦντα B. συλλαβὰς τιθεῖς libri, corr. Hemsterh. vs. 3 respiciunt Schol. Dionys. Thr. p. 786, 12: Στησίχορος δὲ Παλαμήδην εὐρετὴν αὐτῶν (sc. τῶν γραμμάτων) ποιεῖται, ὃ συμφωνεῖ καὶ Εὐριπίδης. cf. Anecd. Oxon. vol. 4 p. 318, 20. vs. 4—7 om. A. vs. 4 ὑπερπλοκάς M. vs. 6 γραμμάτων libri, χρημάτων Scaliger. vs. 7 γράψαντας εἰπεῖν] γράψαντα λείπειν Scaliger, latet aliud quid. vs. 8 κακὰ] κακὴν Heathius. Cum hoc loco Hermannus coniungit adesp. fr. 393.

583

. . . πάλαι δὴ σ' ἐξερωτῆσαι θέλων
σχολή μ' ἀπειργε

Schol. BL II. B, 353: ἀστράπτων] ὅτι ἀκαταλλήλως εἴρηται· ἔδει γὰρ ἀστράπτοντα καὶ φαίνοντα. ὥς καὶ Εὐριπίδης ἐν Παλαμήδει 'Λαίε πάλαι — ἀπειργε'. Fab. nom. om. Anonymus περὶ σχημάτων in Rhett. vol. 8 p. 660 et Eust. II. p. 236, 29. vs. 1 Λαίε πάλαι Schol. II., πάλαι ceteri, ἄιε πάλαι Meinek., Λάρτιε πάλαι Bergk., πάλαι πάλαι temptabam, cf. Rhes. 396: πάλαι πάλαι χρῆν τῇδε συγκάμνειν χθονί. Ar. Av. 921: πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν. Eur. Med. 1116:

φίλοι πάλοι (f. πάλοι πάλοι) δὴ προσμένουσα τὴν τύχην καραδοκῶ.
δὴ σ'] δέ σ' Eust.

584

Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισι πᾶσι χρήματα
μορφὴν ἔχουσι, συντρέχει δ' εἰς ἓν τόδε·
τούτων δὲ πάντες, οἳ τε μουσικῆς φίλοι
ὅσοι τε χωρὶς ζῶσι, χρημάτων ὕπερ
μοχθοῦσιν, ὅς δ' ἂν πλεῖστ' ἔχη σοφώτατος. 5

Stob. Flor. 91, 24: Εὐριπίδου Παλαμήδῃ. Ἀγάμεμνον — σοφώ-
τατος'. vs. 1 πᾶσι χρήματα AM, πᾶσιν αἰ τύχαι ceteri. vs. 2 μορ-
φὴν] μομφὴν Grotius. εἰς ἓν (εἰσὲν M) τόδε AM, εἰς χρήματα ceteri.
vs. 3 τούτου Vind. οἳ τε] οὔτε AM. vs. 4 ζῶσι om. A. vs. 5 ἔχη A
et fortasse M, ἔχει ceteri. Codex M repetit hunc locum post Flor.
91, 29 ibique vs. 1 πᾶσιν αἰ τύχαι, vs. 2 εἰς χρήματα, vs. 3 τούτου
praebet. Vlixis esse verba ci. Valck.

585

στρατηλάται τᾶν μυρίοι γενοίμεθα,
σοφὸς δ' ἂν εἷς τις ἢ δὺ' ἐν μακρῷ χρόνῳ.

Stob. Flor. 54, 8: Εὐριπίδου Παλαμήδει. στρατηλάται — χρό-
νῳ'. vs. 1 δ' ἂν] τᾶν AMVoss. γενοίετο ci. Meinekius.

586

Aristophanes Ran. 1446:

εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν,
τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
τούτοις χρησαίμεσθα, σωθείμεν ἂν.

Ita Euripidem dicentem facit Aristophanes; respondet Dionysus
vs. 1451: εὐ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις. Hinc apparere
videtur versus supra scriptos ex Euripidis Palamede esse deprom-
ptos *). Quae his interposita sunt verba, εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν
τούτοις, πῶς τὰναντία πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἂν; spuria esse iam
alii intellexerunt. Euripidis acumen ridere videtur Ar. Ran. 1443:
ὅταν τὰ νῦν ἀπιστα πίσθ' ἡγώμεθα, τὰ δ' ὄντα πίστ' ἀπιστα.

587

ὅστις λέγει μὲν εὖ, τὰ δ' ἔργ' ἐφ' οἷς λέγει
αἰσχρ' ἐστὶν αὐτοῦ, τὸ σοφὸν οὐκ αἰνῶ τόδε.

Orion Flor. 1, 6 p. 41, 19: ἐκ Παλαμήδους. ὅστις — τόδε'.
Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 697, 16: Εὐριπίδου (εὐριπίδους cod.)

*) Id quod iam veteres coniecerunt interpretes. Schol. Ar. Ran. 1451:
εὐ γ' ὦ Παλάμηδες] πρὸς τὸν Εὐριπίδην, ὅτι εἰκὸς ἐκ Παλαμήδους πε-
πλασθαι ταῦτα.

Παλαμήδῃ. 'ὅστις — αἰνῶ ποτε'. vs. 1 ἔργ' ἐφ' οἷς] ἔρ... οἷς Orionis cod. vs. 2 τὸ σοφὸν Or., τοῦτον Ioh. Dam. τόδε] ποτε Ioh. Dam.

588

εἷς τοι δίκαιος μυρίων οὐκ ἐνδίκων
κρατεῖ τὸ θεῖον τὴν δίκην τε συλλαβών.

Stob. Flor. 9, 13: Εὐριπίδου Παλαμήδει. 'εἷς — συλλαβών'. vs. 2 τὸ θεῖον] τό θ' ὅσιον ci. Meinekius.

589

Θύσαν Διονύσου
κόραν, ὅς ἂν' Ἰδαν
τέρπεται σὺν ματρὶ φίλα
· τυμπάνων ἰάκχοις

Strab. X p. 470: τὴν κοινωνίαν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ἀποδειχθέντων νομίμων παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ τῶν παρὰ τοῖς Φρυγῇ περὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν συνοικειῶν ἀλλήλοις. Εὐριπίδης τε ἐν ταῖς Βάκχαις τὰ παραπλήσια ποιεῖ — καὶ ἐν Παλαμήδῃ (παλαμήδει Dhi) φησὶν ὁ χορὸς 'οὐ — ἰάκχοις'. vs. 1 οὐ σὺν Διονύσῳ ed., οὐ σὰν Διονύσου libri meliores, Θύσαν Διονύσου scripsi. vs. 2 κομᾶν vel κομᾶνος libri meliores, κόραν scripsi. Cf. Observ. crit. p. 44.

590

... κώπην χρυσόκολλον

Pollux 10, 145: Εὐριπίδης μὲν ἐν Παλαμήδει λέγει κώπην χρυσόκολλον, Μένανδρος δὲ κτέ.

591

ἐκάνετ' ἐκάνετε τὰν
πάνσοφον, ὧ Δαναοί,
τὰν οὐδέν' ἀλγύνουσαν ἀηδόνα Μουσᾶν.

Philostr. Heroic. p. 313, 13: ὡς σοφώτερόν τε καὶ ἀνδρειότερον ἑαυτοῦ τὸν Παλαμήδην ὁ Ὀδυσσεὺς ἀπέκτεινεν, ἱκανῶς ἐκ τούτου διδάσκει ὁ Πρωτεσίλλεως, ὅθεν καὶ τὸν θρήνον τὸν παρ' Εὐριπίδῃ ἐπαινεῖ, ὁπότε Εὐριπίδης ἐν Παλαμήδους μέλεσιν 'ἐκάνετε' φησὶν 'ἐκάνετε — Μουσᾶν'. Diog. L. 2, 44: Εὐριπίδης δὲ καὶ ὀνειδίζει αὐτοῖς*) ἐν τῷ Παλαμήδει λέγων 'ἐκάνετ' — Μουσᾶν'. Tzetz. Exeg. II. p. 44, 14: τοῦ Παλαμήδους τὸν ἄδικον θάνατον, ὧ καὶ τὸν τραγικὸν Εὐριπίδην φιλῶ περὶ τούτου εἰπόντα 'ἐκάνετ' — Μουσᾶν'. Tzetz. in Lycophr. 384: τὰ δὲ περὶ τὸν Παλαμήδην καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ δράματι Παλαμήδους φησὶν 'ἐκάνετ' — Μουσῶν', ἐκάνετ' ἐκάνετε τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν. vs. 1 ἐκτάνετε v. l. in Philostr. et Diog. L. τὰν

*) Atheniensibus propter damnatum Socratem: ita Diogenes, quod falsum esse temporum rationes docent.

πάνσοφον om. Philostr. τὰν delet Bergk. vs. 2 ὦ Δαναοί om. Diog. L. vs. 3 οὐδὲν vulgo, οὐδὲν Valek. Μουσᾶν] Μοῦσαν Tzetz. Exeg. et libri nonnulli Philostr., Μουσῶν Tzetz. in Lycophr. Hunc locum respicit auctor argumenti Isocr. Busir., cuius mendacia attulimus supra p. 363.

592

Harpocr. p. 61, 5: διεκωδώνισε Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας (§ 167) ἀντὶ τοῦ διεπείρασε καὶ ἐξήτασεν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἦτοι ἀπὸ περιπολούντων σὺν κώδωσι τῆς νυκτός, Εὐριπίδης Παλαμήδει, ἡ ἀπὸ τῶν δοκιμαζόντων τοὺς μαχίμους ὄρνυγας τῷ ἥχῳ τοῦ κώδωνος, ὡς Ἀρίσταρχος. Schol. Ar. Av. 842: κωδωνοφορῶν] οἱ περίπολοι οἱ τὰς φυλακὰς περισκοποῦντες ἐρχόμενοι ἐπὶ τοὺς φύλακας κώδωνας εἶχον. — μήποτε δὲ παρακωμῶδει τὸν Εὐριπίδου Παλαμήδην οὐ πρὸ πολλοῦ δεδιδαγμένον.

593

ἔμβολα

Hesych. 1 p. 1190: ἔμβολα· Εὐριπίδης Παλαμήδει καὶ Σκίρωνι, ἔμβολα· τὸ δὲ πολὺ ἀρρενικῶς λέγουσι τοὺς ἐμβόλους. Interpretatio excidit.

ΠΕΡΙΠΘΟΥΣ

Hyginus fab. 79: *Theseus Aegci et Aethrae Pitthei filiae filius cum Pirithoo Ixionis filio Helenam Tyndarei et Ledaec filiam virginem de fano Dianae sacrificantem rapuerunt et detulerunt Athenas (Aphidnas ci. Muncker) in pagum Atticae regionis. quod Iovis eos cum vidisset tantam audaciam habere ut se ipsi ad periculum offerrent, in quiete eis imperavit ut peterent ambo a Plutone Pirithoo Proserpinam in coniugium. qui cum per insulam Taenariam ad inferos descendissent et de qua re venissent indicarent Plutoni, a Furiis strati diuque lacerati sunt. quo Hercules ad canem tricipitem ducendum cum venisset, illi fidem eius implorarunt. qui a Plutone impetravit eosque incolumes eduxit.* Schol. Tzetz. Chil. in Anecd. Oxon. vol. 3 p. 359, 22: καὶ ἡ Κόρη, ἣν ὁ Πειρίθοος τε καὶ Θησεὺς ἀρπάζειν μέλλοντες συνεσχέθησαν· καὶ Πειρίθοος μὲν κατεβρώθη, ὁ δὲ Θησεὺς ἐσώθη παρ' Ἡρακλέους· κατ' Εὐριπίδην σώζονται καὶ οἱ δύο. Adde Greg. Cor. in Rhett. vol. 7 p. 1312 sq. Dubitatum fuisse utrum Euripidis esset drama an Critiae docet Athenaeus (fr. 595), cf. Vita Eurip. p. 135, 33: τούτων (Euripideorum dramatum) νοθεύεται τρία, Τέννης (γέννης ante Elmsleium) Παδάμανθους Πειρίθους. Weleker huc refert fr. 857 et 930.

594

ἔμοι πατρὶς μὲν Ἄργος, ὄνομα δ' Ἡρακλῆς,
θεῶν δὲ πάντων πατρὸς ἐξέφυν Διός·
ἐμῇ γὰρ ἦλθε μητρὶ κεδνὸν εἰς λέχος.

Ζεύς, ὥς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο.

ἦκω δὲ δεῦρο πρὸς βίαν Εὐρυσθέως.

5

Greg. Cor. in Rhett. vol. 7 p. 1312: καὶ Εὐριπίδης 'Ζεὺς — ὕπο' (vs. 4). οὗτος ὁ στίχος ἐν δυσὶν εὔρηται δράμασιν Εὐριπίδου, ἐν τε τῷ λεγομένῳ Πειρίθῳ καὶ ἐν τῇ σοφῇ Μελανίππῃ. ἐν μὲν γὰρ τῷ Πειρίθῳ παρεισάγεται Ἡρακλῆς ἐν Ἄιδου κατελθὼν κατα κέλευσιν Εὐρυσθέως καὶ ὑπὸ τοῦ Αἰακοῦ ἐρωτώμενος ὅστις ἔστι καὶ ἀποκρινόμενος 'ἐμοὶ — Εὐρυσθέως'. Num verum sit quod Gregorius tradit ὑπὸ τοῦ Αἰακοῦ ἐρωτώμενος, dubito: ipsa verba prologum sapiunt. vs. 3 κεδνῇ πρὸς λέχος] κεδνὸν εἰς λέχος scripsi cum Coningtono. de vs. 4 cf. fr. 484.

595

ἵνα πλημοχόας τάσδ' εἰς χθόνιον

χάσμ' εὐφήμεως προχέωμεν

Ath. XI p. 496 B: πλημοχόη, σκεὺς κεραμειῶν βεμβικῶδες — χρῶνται δὲ αὐτῷ ἐν Ἐλευσίνι τῇ τελευταίᾳ τῶν μυστηρίων ἡμέρᾳ, ἣν καὶ ἀπ' αὐτοῦ προσαγορεύουσι πλημοχόας· ἐν ἣ δύο πλημοχόας πληρώσαντες τὴν μὲν πρὸς ἀνατολὰς τὴν δὲ πρὸς δύσιν ἀνιστάμενοι ἀνατρέπουσιν ἐπιλέγοντες ῥῆσιν μυστικὴν. μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ ὁ τὸν Πειρίθοον γράψας, εἴτε Κριτίας ἔστιν ὁ τύραννος ἢ Εὐριπίδης, λέγων οὕτως 'ἵνα — προχέωμεν'. vs. 2 προσχέωμεν ante Casaub.

596

σὲ τὸν αὐτοφυῆ τὸν ἐν αἰθερίῳ

ῥύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξανθ',

ὃν πέρι μὲν φῶς, περὶ δ' ὀρφναία

νύξ αἰολόχρως, ἄκριτός τ' ἄστρον

ὄχλος ἐνδεδεχῶς ἀμφιχορεύει

5

Clemens Alex. Strom. V p. 717 (Eusebius Pr. E. p. 681 B): ἐν δὲ (ἐν τε Euseb.) τῷ Πειρίθῳ δράματι ὁ αὐτὸς (Eur.) καὶ τάδε τραγωδεῖ 'σὲ τὸν — ἀμφιχορεύει'. ἐνταῦθα γὰρ τὸν μὲν αὐτοφυῆ τὸν δημιουργὸν νοῦν εἴρηκεν, τὰ δ' ἐξῆς ἐπὶ τοῦ κόσμου τάσσεται, ἐν ᾧ καὶ (αἰ addit Euseb.) ἐναντιότητες φωτός τε καὶ σκότους. vs. 1 et 2 habent Schol. Eur. Or. 970: ὅμοιον τοῦτο (l. τούτῳ) τὸ ἐν Πειρίθῳ 'σὲ τὸν — ἐμπλέξαντα'. Schol. Ap. Rhod. 4, 143: καὶ Εὐριπίδης ἐν Πειρίθῳ 'σὲ τὸν — ῥύμβῳ'. cf. Eust. in Dionys. P. 1134 de v. ῥόμβος disputans: τινὲς δὲ ῥύμβον γράφουσι διὰ τοῦ T, ὥς Εὐριπίδης ἐν Πειρίθῳ αἰθέριον ῥύμβον φησίν. Hesych. 1 p. 152: αἰθέρος τύμβος· οὐρανός. ubi αἰθέρος (debebat αἰθέριος) ῥύμβος correxit Salmasius. vs. 1 τὸν ἐν αἰθερίῳ] πάντων θεῶν αἰθέρα Schol. Ap. Rh. vs. 2 ῥύμβῳ] ῥόμβῳ Euseb. et Schol. Eur., ὄμβρῳ Clementis libri.

597

ἀκάμας τε χρόνος περὶ γ' ἀενάῳ

θεύματι πλήρης φοιτᾷ τίκτων
αὐτὸς ἑαυτὸν, δίδυμοί τ' ἄρκτοι
ταῖς ὠκυπλάνοις περυγῶν ῥιπαῖς
τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον 5

Clemens Alex. Strom. V p. 667: περὶ τούτων οἶμαι καὶ ἡ τραγωδία φυσιολογοῦσά φησιν 'ἀκάμας — πόλον'. Schol. Ar. Av. 179 (Suid. v. πόλος): πόλον γὰρ οἱ παλαιοὶ — τὸ περιέχον ἅπαν. Εὐριπίδης Πειρίθῳ 'καὶ τὸν Ἀτλάντιον φρουρῶν πόλον' (vs. 5). vs. 2 πλήρης] πλάρης codex Paris. vs. 5 φρουρῶν Schol. Ar. et Suid., τηροῦσι Clem.

598

αἰδοῦς ἀχαλκεύτοισιν ἔξευκται πέδαις

Plut. Mor. p. 482 A: οὐ γὰρ ὁ συμπότης οὐδὲ ὁ συνέφηβος οὐδὲ ὁ ξένος 'αἰδοῦς — πέδαις', ἀλλ' ὁ σύναιμος. ibid. p. 533 A: εἰτα ὥσπερ ἐνέχυρον προέμενος τὴν ἐπαγγελίαν 'αἰδοῦς — πέδαις'. Euripidis esse verum docet Plut. Mor. p. 763 F: φιλίας καὶ κοινωνίας, οὐχ οἷαν Εὐριπίδης φησὶν ἀχαλκεύτοις ἔξευχθαι πέδαις. ad hanc fabulam relatus est propter Plut. Mor. p. 96 C: ἔνιοι τῶν φίλων οὐδὲν ἀπολαύσαντες εὐτυχούντων συναπόλλυνται δυστυχούσιν, καὶ τοῦτο μάλιστα πάσχουσιν οἱ φιλόσοφοι καὶ χαρίεντες, ὥς Θησεὺς τῷ Πειρίθῳ κολαζομένῳ καὶ δεδεμένῳ 'πέδαις ἀχαλκεύτοισιν ἔξευκται πόδας'. ubi πόδας ineptum est. πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις dixit Aesch. Choeph. 493.

599

οὐκ οὖν τὸ μὴ ξῆν κρεῖσσόν ἐστ' ἢ ξῆν κακῶς;

Stob. Flor. 121, 24: Εὐριπίδου Πειρίθου. 'οὐκ — κακῶς;' Cf. Soph. fr. 445.

600

τρόπος ἐστὶ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου·
τὸν μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν διαστρέψαι ποτὲ
ῥήτωρ δύναιτο, τὸν δ' ἄνω τε καὶ κάτω
λόγος ταράσσων πολλάκις λυμαίνεται.

Stob. Flor. 37, 15: Πειρίθου. 'τρόπος — λυμαίνεται'. vs. 1 ἐστὶ] δὲ Trinc. vs. 4 λόγοις libri, λόγος Meinekius. Huic dramati locum vindicavit Valek.

601

ὁ πρῶτος εἰπὼν οὐκ ἀγυμνάστῳ φρενὶ
ἔρριπεν ὅστις τόνδ' ἐκάλεισεν λόγον,
ὥς τοῖσιν εὖ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη.

Stob. Ecl. 2, 7, 4 p. 336: Εὐριπίδου Πειρίθου. 'ὁ πρῶτος — ψυχή'. vs. 4 ὥς τοῖσιν] πᾶσιν γὰρ Men. mon. 462. τύχη] ψυχή Stob.

602

ἔφεξις

Hesych. I p. 1543: ἔφεξις (ἔφέξεις Musurus, ἔφεξις alii)· χάριν, ἔνεκα. ἐποχεῖν (ἐποχήν Schowius), πρόφασιν. Εὐριπίδης Πειρίθω· ἔπεξις (hoc vocabulum delet Schowius).

603

θραῖσαι

Hesych. I p. 1728: θραῖσαι (θράξαι ed.)· ταραῖσαι, λυπῆσαι. Εὐριπίδης Πειρίθω.

ΠΕΛΙΑΔΕΣ

Vita Eurip. p. 135, 30: ἤρξατο δὲ διδάσκειν ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος κατ' Ὀλυμπιάδα ὀγδοηκοστήν πρώτην· πρῶτον δ' ἐδίδαξε τὰς Πελιάδας ἔτει πρώτῳ, ὅτε καὶ τρίτος ἐγένετο. De argumento paucula tradit Moses Chorenensis in Progymn. libro III (v. Maii Euseb. Chron. p. 43): *Euripides tragicus — in iis quae de Medea refert extremos mentiendi fines attingit. ait enim ipsam societate cum Iasone quodam inita e Scythia in Thessalam navigavisse atque artes magicas hic professam regem qui terrae imperabat dolosis consiliis perdere decrevisse. idcirco apud eiusdem filias commemoratis diu patris de re senectute masculaeque proles defectu — opem suam obtulisse, qua illum — in iuvenilem aetatem denuo restitueret. his dictis pergit porro singillatim narrare qua ratione res patrata fuerit, nempe ut Medea lanialum arietem in lebetem coniecisset ignemque subdiderit, utque fervente cum molibus lebetis viventis arietis speciem ostenderit eoque modo illis filiabus Peliam laniandum curaverit: eratque, inquit, in lebeti, et praeterea nihil addit. Meliora praebet Hyginus fab. 24, quorum haec attulisse sufficiat: inde Peliaes, id est Alcestis, Pelopia, Medusa, Pisidice, Hippothoe, Medae impulsu patrem suum occisum in aeneo coxerunt. cum se deceptas esse viderent, a patria profugerunt. Probabiliter Elmsleius huc refert fr. 852.*

604

Μήδεια πρὸς μὲν δώμασιν τυραννικοῖς

Schol. Eur. Med. 688, vide fr. 605.

605

τί χρῆμα δράσας; φράξε μοι σαφέστερον.

Eur. Med. 693: 'τί χρῆμα — σαφέστερον'. ubi Schol. vs. 688 ed. Matth.: σεσημειώται ὁ στίχος ὅτι καὶ ἐν Πελιάσιν ἔστιν, ὧν ἀρχή (ἄρχει ante Valek.) 'Μήδεια — τυραννικοῖς' (fr. 604).

606

αἰνῶ· διδάξαι δ' ὦ τέκνον σε βούλομαι.

ὅταν μὲν ἦς παῖς, μὴ πλέον παιδὸς φρονεῖν,

ἐν παρθένοις δε παρθένου τρόπους ἔχειν,
ὅταν δ' ὑπ' ἀνδρὸς χλαῖναν εὐγενοῦς πέσης,

τὰ δ' ἄλλ' ἀφείναι μηχανήματ' ἀνδράσιν. 5

Stob. Flor. 74, 26: Εὐριπίδου (ἐν addit A) Πελιάσιν. 'αἰνῶ — ἀνδράσιν'. vs. 2 πλέον] πλέω AMVind. Voss. post vs. 4 nonnihil excidisse vidit Grotius.

607

πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατοῦσί σου.

Stob. Flor. 3, 22: Εὐριπίδου Πελιάσι. 'πρὸς — σου'. Fab. nomen om. Schol. Pind. Pyth. 2, 173.

608

τὸ δ' ἐσχατον δὴ τοῦτο θαυμαστὸν βροτοῖς
τυραννίς, οὐχ εὖροις ἄν ἀθλιώτερον.
φίλους τε πορθεῖν καὶ κατακτανεῖν χρεών,
πλεῖστος φόβος πρόσσεστι μὴ δράσῃσι τι.

Stob. Flor. 49, 7: Εὐριπίδου Πελιάδων. 'τὸ δ' — δράσῃσι τι'. vs. 1 ἐσχάτως scripserim. vs. 3 fort. πόλεις τε π. καὶ φίλους κτανεῖν? vs. 4 πλεῖστος] ἐπεὶ malim. δράσοντί τι N.

609

οὐκ ἔστι τὰ θεῶν ἄδικ', ἐν ἀνθρώποισι δὲ
κακοῖς νοσοῦντα σύγχυσιν πολλὴν ἔχει.

Stob. Ecl. 2, 7, 2 p. 336: Εὐριπίδου Πελιάσιν. 'οὐκ — ἔχει'. Orion Flor. Eur. 5 p. 55, 29: 'οὐκ — ἔχειν πολλήν'. vs. 1 τὰ τῶν θεῶν Stob., τὰ θεῶν Meinekius. ἄδικα, τὰν βροτοῖσι δὲ scribendum videtur. vs. 2 κακοῖς] f. κακῶς leg. πολλήν ἔχει] ἔχειν πολλήν Or.

610

ὁρῶσι δ' οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα.

Stob. Flor. 92, 4: Εὐριπίδου Πελιάσι (Πελοπίσι ante Grotium). 'ὁρῶσι — χρήματα'.

611

ἐν τοῖσι μὲν δεινοῖσιν ὥς φίλοι φίλων·
ὅταν δὲ πράξῃς εὖ, διωθοῦνται χάριν
αὐτοὶ δι' αὐτοὺς εὐτυχεῖν ἡγούμενοι.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 721, 26: Εὐριπίδου Πελιάσιν (Πε-
λειάσιν cod.). 'ἐν τοῖσι — ἡγούμενοι'. vs. 3 δι' αὐτῶν malim.

612

ὁ γὰρ ξυνὼν κακὸς μὲν ἦν τύχη γεγώς,
τοιούσδε τοὺς ξυνόντας ἐκπαιδεύεται,

χρηστούς δ' ὁ χρηστός· ἀλλὰ τὰς ὁμιλίας
ἔσθλὰς διώκειν, ὧ νέοι, σπουδάξετε.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 706, 11 et p. 725, 10: *Εὐριπίδου* (τοῦ αὐτοῦ loco altero) *Πελιάσιν*. 'ὁ γὰρ — σπουδάξετε'. vs. 1 ὁ et μὲν om. p. 706. ἦν] ἄν p. 706. γεγώς] γένος p. 725. vs. 2 τοιούτους δὲ et ἐκπορίζεται p. 706. vs. 3 δ' ὁ[δὲ p. 706.

613

φθείρου· τὸ γὰρ θρᾶν οὐκ ἔχων λόγους ἔχεις.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 697, 28: *Εὐριπίδου Πελιάσιν*. 'φθείρου — ἔχεις'. φθείρου] θείρου codex. ἔχεις] λέγεις nescio quis.

614

ἀντεμμάσασθαι

Hesych. 1 p. 394: ἀντεμμάσασθαι· ἀνταποδοῦναι, ἐπιπλῆξαι. *Εὐριπίδης Πολιάσιν* (*Πελιάσιν* Meursius). Fortasse ἀντεμμάξασθαι et *Εὐπολὶς Πόλεσιν* leg.

615

ἄρταμεῖν

Hesych. 1 p. 555: ἄρταμεῖν· κατακόπτειν. *Εὐριπίδης Πελλᾶσι* (*πολλᾶσι* codex).

616

εὐστόχως

Antiatt. p. 95, 23: εὐστόχως· *Εὐριπίδης Πελιάσιν*.

617

κατηβολή

Schol. Plat. p. 904a 22: κατηβολή, τὸ ἐπιβάλλον. *Εὐριπίδης Τημένῳ καὶ Πελιάσι*. Eadem Hesych. 2 p. 200, ubi κατηβόλη codex.

618

λύσιμον

Antiatt. p. 106, 27: λύσιμον· θηλυκῶς λέγει *Εὐριπίδης Πελιάσιν*.

619

ὄβρια

Aelianus N. A. 7, 47. vide Aesch. fr. 47. Euripides incertum utrum ὄβρια an ὀβρίκαλα dixerit.

ΠΗΛΕΥΣ

Fortasse hanc fabulam respiciunt Horatius Epist. 2, 3, 95 (vide Soph. fr. p. 189) et Ar. Nub. 1063: ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο (sc. διὰ τὸ σωφρονεῖν) τὴν μάχαιραν. Proposuerit poeta Πηλέως συμφοράς, ὥς νιν χθονὸς Ἀκαστος ἐκβέβληκεν ὁ Πελίου γόνος. (Eur. Tro. 1127), qua de re cf. Apollod. 3, 13, 3 et Antoninus Liber. c. 38.

620

οὐκ ἔστιν ἀνθρώποισι τοιοῦτος σκότος,
οὐ δῶμα γαίας κληστόν, ἐνθα τὴν φύσιν
ὁ δυσγενὴς κρύψας ἄν εἴη σοφός.

Stob. Flor. 90, 7: *Εὐριπίδου Πηλεῖ*. 'οὐκ — σοφός'. vs. 1 τοιοῦτο libri, τοιοῦτος Sallier. vs. 2 κλειστόν libri. vs. 3 κρύψειεν ἄν καὶ ἡ σοφός ci. Meinek. ius.

621

τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς,
ὅν γ' ἐξαλείφει ῥᾶον ἢ γραφὴν θεός.

Stob. Flor. 93, 10: τοῦ αὐτοῦ (sc. *Εὐρ.*) *Πηλεῖ* (τηλεῖ M). 'τὸν — θεός'. vs. 1 οὐδὲν] οὐδέν' malim. vs. 2 ὅν γ'] ὅν A. ῥᾶον] μᾶλλον B. γράφει libri, γραφὴν Meinek. ius.

622

τὸ γῆρας, ὧ παῖ, τῶν νεωτέρων φρενῶν
σοφώτερον πέφυκε κάσφαλέστερον,
ἡμπερία τε τῆς ἀπειρίας κρατεῖ.

Stob. Flor. 115, 6: *Εὐριπίδου Πηλεῖ*. 'τὸ γῆρας — κρατεῖ'. vs. 3 ἡμπερία Stob. et Men. mon. 169, ἡμπερία Porsonus. τε] γὰρ Men. mon.

623

κλύετ' ὧ Μοῖραι, Διὸς αἵτε παρὰ
θρόνον ἀγχοτάτω θεῶν ἐξόμεναι

Stob. Ecl. 1, 5, 10 p. 170: *Εὐριπίδου Πηλεῖ*. 'κλύτε — ἐξόμεναι'. vs. 1 κλύτε μοῖραι] κλύτε μοῖρα V, κλύετ' ὧ Μοῖραι Seidler.

624

. . τὰ δ' ἐνθεν οὐκέτ' ἄν φράσαι λόγῳ
δακρύων δυναίμην χωρίς

Ioh. Lydus de magistr. 3, 25 p. 217, 22: 'τὰ δ' ἐνθεν — χωρίς' κατὰ τὸν *Εὐριπίδου Πηλέα*.

625

βοάσομαι τᾶρα τὰν ὑπέρτονον
βοάν· ἰώ, πύλαισιν ἢ τις ἐν δόμοις;

Ar. Nub. 1154: βοάσομαι τᾶρα τὰν ὑπέρτονον βοάν· ἰώ, κλάετ' ὠβολοστάται. ubi Schol.: παρὰ τὰ ἐκ *Πηλέως Εὐριπίδου*· ἐπιφέρει γὰρ 'ἰώ — δόμοις;' ἢ τις libri, ἢ τις Hermannus. ἐν om. R. ἐκ *Πηλέως Σοφοκλέους* Ven., ubi sequentia omittuntur. Cf. Soph. fr. 448.

626

ἀρκεῖ

Heusych. 1 p. 537: ἀρκεῖ· προσαρκεῖ, βοηθεῖ. *Εὐριπίδης Πηλεῖ*.

ΠΑΙΣΘΕΝΗΣ

Argumentum videtur Hyginus tradere fab. 86: *Thyestes Pelopis et Hippodamiae filius quod cum Acropa Alrei uxore concubuit* *), a fratre Alreo de regno est eiectus. at is Alrei filium Plisthenem, quem pro suo educaverat, ad Alreum interficiendum misit, quem Alreus credens fratris filium esse, imprudens filium suum occidit.

627

οὐ τὸν σὸν ἔκταν πατέρα, πολέμιόν γε μὴν.

Schol. A II. Δ, 319: ἔκταν — ἐν χρήσει ὁράται Ἀττικοῖς. Εὐριπίδης Πλεισθένει 'οὐ τὸν — μὴν'. οὐ τὸν σὸν ἔκταν πατέρα] fortasse leg. τὸν σὸν κατέκταν παῖδα, quae verba sine p. et fab. nom. extant in Etym. M. p. 495 sq. et Etym. Gud. p. 305, 28.

628

δῆμῳ δὲ μήτε πᾶν ἀναρτήσης κράτος
μήτ' αὖ κακώσης, πλοῦτον ἐντιμον τιθείς,
μηδ' ἄνδρα δῆμῳ πιστὸν ἐκβάλης ποτὲ
μηδ' αὖξε καιροῦ μείζον, οὐ γὰρ ἀσφαλές,
μή σοι τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἀστοῦ φανῇ. 5
κόλουε δ' ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον.
πόλει γὰρ εὐτυχοῦντες οἱ κακοὶ νόσος.

Stob. Flor. 48, 1: Εὐριπίδου Πλεισθένει. 'δῆμῳ — νόσος.' vs. 3 et 4 μὴ δ' libri. vs. 5 αὐτοῦ libri, ἀστοῦ Pierson. vs. 6 κώλυε libri, κόλουε Wakefieldus et Pierson.

629

εἰσὶν γὰρ εἰσὶ διφθέραι μελεγγραφεῖς
πολλῶν γέμουςαι Λοξίου γηρυμάτων

Tzetz. in Anecd. Oxon. vol. 3 p. 373, 20: Εὐριπίδης γὰρ μέμνηται διφθερῶν λέγων ἐν Πλεισθένει 'εἰσὶ γὰρ — γηρυμάτων'. vs. 1 μελαγγραφεῖς Bergkius.

630

μηλοσφαγεῖ τε δαιμόνων ἐπ' ἐσχάrais

Eust. Od. p. 1564, 33: Σοφοκλῆς δὲ καὶ ἀντὶ βωμοῦ οἶδεν ἐσχάραν. λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης 'μηλοσφαγεῖ τε — ἐσχάrais'. Ammonius Valek. p. 34: παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ἐσχάρα ἀντὶ τοῦ βωμοῦ κεῖται ἐν Πλεισθένει 'μῆλος φάγεται δαιμόνων ἐπ' ἐσχάρας'. Euripidem addidisse suspicor κνισᾶ τ' ἀγνιάς, cf. Ar. Av. 1232: θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς μῆλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάrais κνισᾶν τ' ἀγνιάς.

*) Ovidius Trist. 2, 391 tragoediarum argumenta recensens: si non Aeropen frater sceleratus amasset, aversos Solis non legeremus equos.

631

ἐγὼ δὲ Σαρδιανός, οὐκέτ' Ἀργόλας

Steph. Byz. v. Ἄργος p. 113, 9: λέγεται γὰρ καὶ Ἀργόλας — Εὐριπίδης ἐν Πλεισθένει (πλησθένει libri) 'ἐγὼ δὲ — Ἀργόλας'. οὐκέτ' Barnesius, οὐ γὰρ οὐκέτ' V, γὰρ οὐκέτ' R.

632

πολὺς δὲ κοσσάβων ἀραγμός
Κύπριδος προσωδὸν ἀχει
μέλος ἐν δόμοισιν.

Ath. XV p. 668 B: τῶν ἐρωμένων ἐμέμνηντο ἀφιέντες ἐπ' αὐτοῖς τοὺς λεγομένους κοσσάβους. διὸ — καὶ Εὐριπίδης ἐν Πλεισθένει 'πολὺς — δόμοισιν'. cf. Eust. II. p. 1170, 53: κότταβον ὃν ὁ φιλοσίγματος Εὐριπίδης ἐν δυοῖ ΣΣ γράφει. et mox χρῆσις δὲ κοσσάβου ἐν τῷ 'πολὺς κοσσάβων ἀραγμός'. Hesych. 2 p. 329: κότταβος· λάταξ (λάδαξ cod.). Εὐριπίδης Πλεισθένει (πληθενεῖ cod.).

633

πολλῶν τὰ χρήματ' αἵτι' ἀνθρώποις κακῶν.

Stob. Flor. 93, 16: Εὐριπίδου Πλεισθένης (sic M, quod lemma A loco insequenti praefigit, ceteri om.). 'πολλῶν — κακῶν'. Locum om. A.

634

μόμφος

Antiatt. p. 107, 19: μόμφον· τὴν μέμψιν. Εὐριπίδης Πλεισθένει. Eust. Od. p. 1761, 39: ἐπὶ δὲ πᾶσι λέγει ὁ αὐτὸς γραμματικὸς (Aristophanes) καὶ μομφὸν παρ' Εὐριπίδῃ τὴν μέμψιν λεχθῆναι. Cf. quae dixi in Ar. Byz. p. 212.

ΠΟΛΥΤΙΔΟΣ

Hyginus fab. 136: Glaucus Minois et Pasiphae filius dum ludit pila, cecidit in dolium melle plenum. quem cum parentes quaerent, Apollinem sciscitali sunt de puero. quibus Apollo respondit: monstrum vobis natum est, quod si quis solverit, puerum vobis restituet. Minos sorte audita coepit monstrum a suis quaerere, cui (fort. qui) dixerunt natum esse vitulum, qui ter in die colorem mutaret per qualernas horas, primum album, secundo rubeum, deinde nigrum. Minos autem ad monstrum solvendum augures convocavit. qui cum non invenirent, Polyidus Coerani filius Bizanti *) monstrum demonstravit, eum arbori moro similem esse; nam primum album est, deinde rubrum, cum permaturuit, nigrum. tunc Minos ait ei: ex Apollinis responso filium mihi oportet restituas. quod Polyidus

*) Bizanti in Abantidae mutandum esse ei. Friebeius Satyrogr. p. 154 coll. Pausan. 1, 34, 5: Πολυεΐδου τοῦ Κοιράνου τοῦ Ἀβάντος τοῦ Μελάμποδος.

dum auguratur, vidit noctuam super cellam vinariam sedentem atque apes fugantem. augurio accepto puerum exanimem de dolio eduxit. cui Minos ait: corpore invento nunc spiritum restitue; quod Polyidus cum negaret posse fieri, Minos iubet eum cum puero in monumento includi et gladium poni. qui cum inclusi essent, draco repente ad corpus pueri processit. quod Polyidus aestimans eum velle consumere, gladio repente percussit et occidit. altera serpens parem quaerens vidit eam intersectam et progressa herbam attulit atque eius tactu serpenti spiritum restituit, idemque Polyidus fecit. qui cum intus vociferarentur, quidam praeteriens Minoi nunciavit, qui monumentum iussit aperiri et filium incolumem recuperavit, Polyidum cum multis muneribus in patriam remisit. Similiter Apollod. 3, 3, 1. Vitulum tricolorem habes in Schol. Aristid. p. 728 sq.: Πολύειδος (πολυειδὲς ed.) πεπολιῆται δρᾶμα Εὐριπίδῃ (Εὐριπίδης ed.), ἐν ᾧ βούν τριχρῶμον ποιεῖ εὐρήσθαι, ubi quae accedunt περὶ οὗ γέγονεν αὐτοῖς φιλονεικία βασιλείας, homini debentur imperito. Noctuam a Polyido visam commemorat Aelianus N. A. 5, 2: ἐν τῇ Κρήτῃ γλαῦκα μὴ γίνεσθαι φασὶ τὸ παράπαν —, ἔοικε δὲ ὁ Εὐριπίδης ἀβασανίστως πεποιηκέναι τὸν Πολύειδον ὁρῶντα τήνδε τὴν ὄρνιν καὶ ἐξ αὐτῆς τεκμηρῶμενον ὅτι εὐρήσει καὶ τὸν Γλαῦκον τὸν τεθνεῶτα τοῦ Μίνω τὸν υἱόν. Valekenarius huic dramati adscripsit adespota fr. 137 et 348. Γλαῦκον fabulam, quam ter laudat Stobaeus (fr. 638 644 645), ab hoc dramate non diversam esse dudum intellexerunt.

635

ὅστις νέμει κάλλιστα τὴν αὐτοῦ φύσιν,
οὗτος σοφὸς πέφυκε πρὸς τὸ συμφέρον.

Stob. Flor. 3, 20: Εὐριπίδου Πολυείδῳ (sic M, πολυείδους A). 'ὅστις — συμφέρον'. vs. 1 τὴν αὐτοῦ φύσιν AM, τοῖς αὐτοῦ φίλοις ceteri. vs. 2 πέφυκε πρὸς AM, πέφυκεν εἰς ceteri.

636

οἱ τὰς τέχνας δ' ἔχοντες ἀθλιώτεροι
τῆς φανλότητος· καὶ γὰρ ἐν κοινῷ ψέγειν
ἅπασιν κεῖσθαι δυστυχὲς κούκ εὐτυχές.

Stob. Flor. 61, 4: Εὐριπίδου Πολυείδου (πολυείδει Vind.). 'οἱ τὰς — οὐκ εὐτυχές.' vs. 2 φανλότητος καὶ Musgr., φανλοτ^{πασε} A, φανλότητός τε ceteri libri. vs. 3 οὐκ libri, κούκ Grotius; sed fortasse verba οὐκ εὐτυχές interpolatori debentur.

637

ἔα ἔα·
ὁρῶ γ' ἐπ' ἀκταῖς νομάδα κυματοφθόρον
ἀλιάετον· τὸν παῖδα χερσεύειν μόρος.

εἰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν ἔπτατο
 ὁ κύματ' οἰκῶν ὄρνις, ἡρμήνευσεν ἄν 5
 τὸν παῖδ' ἐν ὑγροῖς κύμασιν τεθνηκέναι·
 νῦν δ' ἐκλιπὼν ἦθ' τε καὶ νόμον βίου
 δεῦρ' ἔπτατ'· οὐκ οὖν ἔσθ' ὁ παῖς ἐν οἷσμασιν.

Hermog. in Rhett. vol. 3 p. 327: ὁμοιον τούτῳ καὶ τὸ Εὐριπίδου ἐν Πολυίδῳ (Πολυείδῳ Vindob.) 'εἰ μὲν — τεθνηκέναι' (vs. 4—6). τῷ γὰρ οἰκῶν παράκειται τὸ ἡρμήνευσεν ἄν· καθ' αὐτὸ δ' ἄν ἦν σκληρόν πως. ubi Scholion ab Valck. Diatr. p. 201 sq. editum: οὕτως ἔχουσι τὰ τοῦ Πολυίδου ῥητά 'ἔα ἔα· ὄρω — οἷσμασιν'. Schol. Hermog. Rhett. vol. 7 p. 1072: 'εἰ μὲν — θάλασσαν' (vs. 4) ἀντὶ τοῦ εἰ ὁ ἀμφίβιος ὄρνις εἰσθῶς εἰς γῆν πέτεσθαι ἐκ θαλάσσης καὶ ἐκ γῆς εἰς θάλασσαν, κατοικῶν δὲ ἐν ὕδασι. τὸ ἡρμήνευσεν ἔστιν ἡ δορυμύτης· ἡ γὰρ ἐρμηνεία κυρίως ἐπὶ ἀνθρώπων ἐστίν. ἐνταῦθα δὲ τὸ ἐδήλωσε σημαίνει. ἡ πρώτη οὖν τροπὴ τὸ 'ὁ κύματα οἰκῶν' (vs. 5)· τὸ γὰρ οἰκεῖν οὐ κυρίως λέγοιτ' ἄν ἐπὶ κυμάτων· ἡ δευτέρα δὲ καὶ σκληροτέρα τὸ ἡρμήνευσεν, ὅπερ οὐ δοκεῖ τῷ παρακεῖσθαι τῷ οἰκῶν. similiter Ioh. Sicel. Rhett. vol. 6 p. 411 et Maximus Planudes Rhett. vol. 5 p. 536. vs. 2 ὄρω τὸν Schol. Hermog., ὄρω γ' ἐπ' Valck. κυματοτρόφον Ruhnk., an κυματοσπορον? vs. 3 ἀλῖαίετον vulgo. χερσεύει ante Dobraeum. vs. 4 ἔπτατο libri, ἔπτατο Matth. vs. 8 οὐκουν ed.

638

φεῦ φεῦ, τὸ γῆρας ὥς ἔχει πολλὰς νόσους.

Stob. Flor. 116, 2: Εὐριπίδου Γλαύκῳ. 'φεῦ φεῦ — νόσους'. Quae his nectuntur, γέροντι δ' οὐχ οἷόν τε μηκύνειν χρόνον. μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει, neque inter se neque cum versu supra scripto cohaerent, quod vidit Meinekius; versum tertium iam Grotius a superioribus diremit. verba φεῦ φεῦ — νόσους repetit Floril. Leid. 122 in Philol. 6 p. 578.

639

τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἔστι κατθανεῖν,
 τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται;

Sextus Empir. p. 175, 1: ὁ γοῦν Εὐριπίδης φησὶν 'τίς δ' — νομίζεται;' Eosdem versus afferunt Diog. L. 9, 73 et Schol. Plat. p. 912 a 47. cf. Scholion recens Ar. Ran. 1478. versum priorem et alterius dimidium (τίς — δὲ ζῆν) habent Plato Gorg. p. 492 E (Stob. Flor. 121, 36 Iambl. Protr. c. 17 p. 246) Schol. Eur. Hipp. 190 Schol. Ar. Ran. 1082 (Suid. v. τίς δ' οἶδεν) Clemens Alex. Strom. III p. 517 Origenes c. Cels. 7, 50 vol. 1 p. 730 F, versum priorem Tzetz. in Anecd. Oxon. vol. 4 p. 25, 26 et Eust. Opusc. p. 122, 55. parodia versus expressit Ar. Ran. 1477: τίς οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἔστι κατθανεῖν, τὸ πνεῖν (f. τὸ πονεῖν) δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κώδιον;

respicit Ar. Ran. 1082: καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν. De fabula plerique testes silent; e Phrixo locum esse petitum tradunt Schol. Ar. Ran. 1082: παρὰ τὰ ἐκ Φρίξου (Φρύξου GAld.) Εὐριπίδου 'τίς δ' — δὲ ζῆν;' ἀλλ' ὁ λέγων ἐστὶ Φρίξος (Φρύξος VAld.), οὗτος δὲ (Aristophanes) ὡς παρὰ γυναικὸς εἰρημένον αὐτὸ λέγει. et Schol. Plat. l. l.: τὰ λαμβεῖα ἐκ τοῦ Φρίξου τοῦ δράματος Εὐριπίδου 'τίς — νομίζεται;' item Schol. Ar. Ran. 1478 (cf. Suid. v. τίς δ' οἶδεν): τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν] παρὰ τὰ ἐκ Φρίξου Εὐριπίδου. vide fr. 830. Contra Schol. Eur. Hipp. 190: ὡς καὶ αὐτὸς ἐν Πολυίδῳ 'τίς δ' — δὲ ζῆν;' Schol. Ar. Ran. 1478: ἐξ Ἰππολύτου Εὐριπίδου (ita RV, nisi quod Εὐριπίδου om. V), ubi ἐκ Πολυίδου recte restituerunt. vs. 1 τίς δ'] δ' om. Ar. Ran. 1477 et Scholion recens huius loci. vs. 2 δὲ ζῆν] δὲ τὸ ζῆν Clemens. κάτω νομίζεται] νομίζεται βροτοῖς Diog. L., ὑπνοῦν δὲ τὸ κατθανεῖν Scholion recens Ar. Ran. 1478.

640

μάτην γὰρ οἶκῳ σὸν τόδ' ἐκβαίη τέλος

Schol. Il. K, 56: τέλος — τὸ δαπάνημα, ὡς Εὐριπίδης ἐν Πολυίδῳ 'μάτην — τέλος'. Fabulae nomen omittunt Eust. Il. p. 789, 14 Scholion recens Ar. Ran. 368 Philem. Lex. p. 161. γὰρ] om. Schol. Il. cod. L et Paris. 2681, Schol. Ar., δ' praebent Eust. et Philem., γ' ἂν ci. Matth. οἶκῳ σὸν] εἰκοστὸν Schol. Il. codd. L Pariss. 2681 et 2766 (vide Anecd. Paris. vol. 3 p. 78, 30 et p. 284, 19) Schol. Ar. Eust. Philem., οἶκῳ σῶ ci. Valck. τόδ'] τὸ δ' Eust., τόγ' Schol. Il. cod. L. ἐκβαίη] ἐκβάλλει Schol. Il. cod. Paris. 2681.

641

... ἀνθρώπων δὲ μαίνονται φρένες,
δαπάνας ὅταν θανοῦσι πέμπωσιν κενάς.

Stob. Flor. 123, 1: Εὐριπίδου Πολυίδῳ. 'ἀνθρώπων — κενάς'.

642

πλουτεῖς, τὰ δ' ἄλλα μὴ δόκει ξυνιέναι·
ἐν τῷ γὰρ ὄλβῳ φαυλότης ἐνεστί τις,
πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ δυστυχές.

Stob. Flor. 95, 7: Εὐριπίδου Πολυίδῳ. 'πλουτεῖς — διὰ τὸ δυστυχές'. vs. 1 δοκεῖς ed., δοκεῖ Voss., δόκει MVindob. vs. 3 sine p. et fab. nom. affert Clemens Alex. Strom. IV p. 574: εἴρηται γε ἡ πενία σοφίαν λάχε διὰ τὸ δυστυχές. Themistius Orat. XIII p. 164 B: ἤκουον γὰρ παρὰ τῶν ποιητῶν ὅτι πενίῃ σοφίαν ἔλαχε. Zenobius 5, 72: πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε· κομματικῶς τοῦτο ἐκ τῶν Εὐριπίδου εἰληκυσται, παρόσον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσιν. Greg. Cyr. 3, 53: πενίῃ σοφίην ἔλαχε. cf. Diogenian. Vind. 3, 59 Greg. Cyr. Leid. 2, 100 Suid. v. πενία. Theodorus Prodromus ανατροπὴν τοῦ 'ἡ πενίῃ σοφίην ἔλαχε' scripsit.

643

οὐ γὰρ παρὰ κρατῆρα καὶ θοίνην μόνον
τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει,
ἀλλ' ἐν κακοῖσι δύναμιν οὐ μικρὰν φέρει.

Stob. Flor. 91, 8: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Πολυτίδου. 'οὐ γὰρ — φέρει'. vs. 1 οὐ γὰρ τι ci. Meinekius, οὐκ ἄρα malim. κρατῆρα libri. vs. 2 et 3 ἔχει et φέρει transponenda suspicor.

644

βαρὺ τὸ φρόνημ' οἴησις ἀνθρώπου κακοῦ.

Stob. Flor. 22, 1: Εὐριπίδου Γλαύκῳ (lemma om. M). 'βαρὺ τὸ — κακοῦ'. φρόνημ' φόρημ'] ci. Salmasius. A huic versui adiungit ὅστις γὰρ ἀστῶν πλέον ἔχειν πέφυκ' ἀνὴρ, φίλοις τ' ἄμικτός ἐστι καὶ πάσῃ πόλει (fr. 429).

645

ὅταν κακός τις ἐν πόλει πράσῃ καλῶς,
νοσεῖν τίθησι τῶν ἀμεινόνων φρένας,
παράδειγμ' ἔχοντας τῶν κακῶν ἐξουσίαν.

Stob. Flor. 45, 3: τοῦ αὐτοῦ (Eur.) Γλαύκῳ. 'ὅταν — ἐξουσίαν'.

646

οὐδεὶς παρανομῶν πρὸς θεοὺς ἐχέγγυος.

Stob. Ecl. 1, 3, 39 p. 126: Εὐριπίδης Πολυεῖδῳ (sic Gaisf., εὐ-
ριπὶδ^ο πηλυεῖδ^ο A). 'οὐδεὶς — ἐχέγγυος'.

647

οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον;

Schol. Ar. Thesm. 870: 'οἶσθ' — δρᾶσον' Εὐριπίδης Πολυτίδῳ. Greg. Cor. p. 17 sq.: καὶ Εὐριπίδης ἐν Πολυτίδῳ (al. ἐν Πολυξένῃ et ἐν Πολυδώρῳ) τῷ δράματι 'οἶσθ' — δρᾶσον;' ἀντὶ τοῦ δράσεις ἐξ-
ήνεγκε. Iisdem verbis usus est Eur. Hec. 225 Hel. 315 1233 Iph. A. 725 Ion. 1029 Cycl. 131.

648

διαβάλλω

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 120: διεβλήθησαν — μέμνηται (sc. Εὐρ.) τῆς λέξεως καὶ ἐν Πολυεῖδῳ καὶ ἐν Ορέστη.

ΠΡΩΤΕΣΙΑΛΟΣ

Schol. Aristid. p. 671 sq.: ὁ Πρωτεσίλαος δράμα γέγραπται Εὐ-
ριπίδῃ. λέγει (λέγεται Oxon.) δὲ ὅτι γαμήσας καὶ μίαν ἡμέραν μόνην
συγγενόμενος τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἠναγκάσθη μετὰ τῶν Ἑλλήνων κατὰ
τῆς Τροίας ἐλθεῖν καὶ πρῶτος ἐπιβὰς τῆς Τροίας ἐτελεύτησε. καὶ φα-

σιν (φησιν D) ὅτι τοὺς κάτω δαίμονας ἠτήσατο καὶ ἀφελθῆ μίαν ἡμέραν καὶ συνεγένετο τῇ γυναικὶ αὐτοῦ. Euripidis vestigia legere probabile est Hyginum fab. 103 et 104: *Achivis fuit responsum, qui primus litora Troianorum attingisset periturum. cum Achivi classem applicuissent, ceteris cunctantibus Iolaus Iphicli et Diomedae filius primus e navi prosiluit, qui ab Hectore confestim est interfectus. quem cuncti appellarunt Protesilaum, quoniam primus ex omnibus perierat. quod uxor Laodamia Acasti filia cum audisset eum perisse, flens petit a diis, ut sibi cum eo tres horas colloqui liceret. quo impetrato a Mercurio reductus, tres horas cum eo conlocuta est. quod iterum cum obisset Protesilaus, dolorem pati non potuit Laodamia. Laodamia — fecit simulacrum cereum simile Protesilai coniugis et in thalamis posuit sub simulatione sacrorum et eum colere coepit. quod cum famulus matulino tempore pomaci attulisset ad sacrificium, per rimam adspexit viditque eam ab amplexu Protesilai simulacrum tenentem atque osculantem. aestimans eam adulterum habere Acasto patri nuntiavit. qui cum venisset et in thalamos irrupisset, vidit effigiem Protesilai. quae ne diutius torqueretur, iussit signum et sacra pyra facta comburi. quo se Laodamia dolorem non sustinens inmisit atque usta est. Cf. Ovid. Heroid. Epist. 13.*

649

ἄξιός δ' ἐμὸς

γαμβρὸς κέκλησαι παιδὰ μοι ξυνοικίσας.

Phot. Lex. p. 410, 9 et Suid.: πενθερά τῷ νυμφίῳ ἢ τῆς κόρης μήτηρ, καὶ πενθερός ὁ πατήρ. Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει. — καὶ ὁ Πρωτεσίλαος τῷ Ἀκάστῳ (sic Elmsl., ἀλκάστῳ Phot., ἀλκάθῳ Suid.) φησὶν 'ἄξιος — ξυνοικίσας'. vs. 1 ἄξιος libri, ἄξιός Küster. vs. 2 ξυνοικήσας Phot.

650

οὐ γὰρ θέμις βέβηλον ἄπτεσθαι δόμων

Schol. Soph. Oed. C. 10 (Suid. v. βέβηλος): βέβηλος ἀνὴρ, ὁ μιαινός. Εὐριπίδης Πρωτεσίλαῳ 'οὐ γὰρ — δόμων'. βέβηλον Triel., βεβήλοις codex L, βέβηλοι Suid.

651

πέπονθεν οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει.

Stob. Flor. 124, 8: Εὐριπίδου Πρωτεσίλαος. 'πέπονθεν — μένει'.

652

πόλλ' ἐλπίδες ψεύδουσι καὶ λόγοι βροτούς.

Stob. Flor. 111, 4: Εὐριπίδου Πρωτεσίλαος. 'πόλλ' — βροτούς'. αἱ ἄλογοι ed., καὶ ἄλογοι AMVind., καὶ λόγοι Dindorfius.

653

οὐ θαῦμ' ἔλεξας θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν.

Stob. Flor. 98, 47: Εὐριπίδου Πρωτεσίλαος. 'οὐ — δυστυχεῖν'.

654

ὦ παῖδες, οἶον φίλτρον ἀνθρώποις φρενός

Stob. Flor. 75, 7: Εὐριπίδου Πρωτεσιλάω. 'ὦ — φρενός'.

655

κοινὸν γὰρ εἶναι χρῆν γυναικεῖον λέχος.

Clemens Alex. Strom. VI p. 751: Πλάτωνός τε ἐν πολιτείᾳ εἰπόν-
τος κοινὰς εἶναι τὰς γυναῖκας, Εὐριπίδης ἐν Πρωτεσιλάω γράφει
'κοινὸν — λέχος'. εἶναι ἄρα καὶ libri, εἶναι χρῆν scripsi.

656

δυοῖν λεγόντοιν, θατέρου θυμουμένου,

ὁ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις σοφώτερος.

Stob. Flor. 19, 3: Εὐριπίδου ἐκ Πρωτεσιλάου. 'δυοῖν — σοφώ-
τερος'. Eosdem versus sine p. et fab. nom. habet Stob. Flor. 5, 18
et s. fab. nom. Plut. Mor. p. 10 A.

657

οὐκ ἂν προδοίην καίπερ ἄψυχον φίλον.

Dio Chrysost. 37, 46: ἐγὼ δὲ κατὰ (καὶ ante Valesium) τὴν Εὐ-
ριπίδου Λαοδάμειαν 'οὐκ ἂν — φίλον'.

658

ὅστις δὲ πάσας συντιθεῖς ψέγει λόγῳ

γυναῖκας ἐξῆς, σκαιός ἐστι κοῦ σοφός·

πολλῶν γὰρ οὐσῶν τὴν μὲν εὐρήσεις κακὴν,

τὴν δ' ὥσπερ αὕτη λῆμ' ἔχουσαν εὐγενές.

Stob. Flor. 69, 9: Εὐριπίδου Πρωτεσιλάου. 'ὅστις — εὐγενές'.
vs. 1 δὲ om. A. fortasse ὅστις προπάσας leg. vs. 4 αὕτῃ M.

ΠΑΔΑΜΑΝΘΥΣ

Veteres critici spurium hoc drama iudicasse docet Vita Eurip.
p. 135, 33 (vide p. 431). De argumento omnia incerta sunt. Prel-
lerus huc referendum suspicatur Epigr. Cyzic. Anthol. Pal. 3, 13:
'Αλκίδας ὁ θρασὺς Παδαμάνθυι ματέρα τάνδε Ἀλκμήναν ὅσιον πρὸς
λέχος ἐξέδοτο.

659

οἱ γῆν ἔχουσ' Εὐβοῖδα πρόσχωρον πόλιν

Strab. VIII p. 356: Στησίχορον δὲ καλεῖν πόλιν τὴν χώραν Πίσαν

λεγομένην, ὡς ὁ ποιητὴς τὴν Λέσβον Μάκαρος πόλιν, Εὐριπίδης δ' ἐν Ἰωνί — καὶ ἐν Ῥαδαμάνθυϊ 'οἷ γῆν — πόλιν'.

660

ἔρωτες ἡμῖν εἰσὶ παντοῖοι βίου.
 ὁ μὲν γὰρ εὐγένειαν ἱμεῖρει λαβεῖν·
 τῷ δ' οὐχὶ τούτου φροντίς, ἀλλὰ χρημάτων
 πολλῶν κεκληῆσθαι βούλεται πάτωρ δόμοις·
 ἄλλω δ' ἀρέσκει μηδὲν ὑγιὲς ἐκ φρενῶν 5
 λέγοντι πείθειν τοὺς πέλας τόλμῃ κακῇ·
 οἱ δ' αἰσχροῖα κέρδη πρόσθε τοῦ καλοῦ βροτῶν
 ζητοῦσιν. οὕτω βίωτος ἀνθρώπων πλάνη.
 ἐγὼ δὲ τούτων οὐδενὸς χρήζω τυχεῖν,
 δόξαν δὲ βουλομένην ἂν εὐκλείας ἔχειν. 10

Stob. Ecl. 2, 7, 12 p. 342: τοῦ αὐτοῦ. 'ἔρωτες ἡμῖν — εὐκλείας ἔχειν'. Stob. Flor. 64, 24: Εὐριπίδου Ῥαδάμανθυς. 'ἔρωτες — πλάνη' (vs. 1—8). vs. 1 παντοῖοι] πᾶν οἷ vel πᾶσι Ecl. vs. 2 ἱμεῖ-
 ρεται Ecl. vs. 3 τούτου] τοῦτο Ecl. vs. 4 πατήρ Stob., scripsi cum
 Dindorfio πάτωρ. cf. Schol. Eur. Or. 1190: πεπᾶσθαι — ὅθεν καὶ
 τὸ πολυπάμονος. ἐτυμολογεῖται δὲ πατήρ παρὰ τὸ πεπᾶσθαι, καὶ ἀλ-
 λαχοῦ 'πολλῶν καλεῖσθαι βούλομαι πατήρ δόμων' ἀντὶ τοῦ δεσπότης.
 δόμοις Stob. Flor., δόμων Schol. Eur., δ' ὅμως Stob. Ecl. vs. 5
 ἐκ om. Flor. codex A. vs. 6 λέγοντα Ecl. vs. 8 οὕτω om. Ecl. co-
 dex A. βιωτὸς Ecl. A et Flor. Vind., βίωτος Flor. M. ἀνθρώποις
 Ecl. vs. 9 δὲ addidit Grotius.

661

οὐδεὶς γὰρ ἡμᾶς . . ἐξαιρήσεται.

Antiatt. p. 94, 1: ἐξαιρεῖν ἀντὶ τοῦ ἀφαιρεῖν (ἐξαίρειν et ἀπαίρειν
 cod.). Εὐριπίδης δὲ Ῥαδαμάνθυϊ 'οὐδεὶς — ἐξαιρήσεται', ἀντὶ τοῦ
 ἀφαιρήσεται. ἡμᾶς αὐτὸν ci. Pierson. Eur. Alc. 848: οὐκ ἔστιν ὅστις
 αὐτὸν ἐξαιρήσεται. Heracl. 977: τοῦτον δ' — οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις
 ἐξαιρήσεται. Med. 793: οὐτις ἔστιν ὅστις ἐξαιρήσεται.

ΣΘΕΝΕΒΟΙΑ

Ar. Ran. 1043 Aeschylum dicentem facit: ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ
 Φαίδρας ἐποιοῦν πόρνας οὐδὲ Σθενεβοίας. Scholion Greg. Cor. e
 codice Mediceo partim in Rhett. vol. 7 p. 1321, integrum ab Wel-
 ckero Tragod. p. 777 editum: ταῦτα λέγει Εὐριπίδης ἐν Σθενεβοία
 τῷ δράματι εἰσάγων τὸν Βελλεροφόντην γνωμολογοῦντα. ἔστι δὲ ἡ
 ὑπόθεσις αὕτη. Προῖτος ἦν Ἀκάμαντος (immo Ἀβαντος) υἱός, Ἀκρι-
 σίου δὲ [ἀδελφός]. βασιλεὺς δὲ Τίρυνθος. γήμας δὲ Σθενέβοιαν ἐξ

αὐτῆς ἐγέννησε παῖδας *). Βελλεροφόντου δὲ φεύγοντος ἐκ Κορίνθου διὰ φόνον, αὐτὸν μὲν ἤγνισε τοῦ μύσους, ἡ γυνὴ δὲ αὐτοῦ [τὸν Βελλεροφόντην] ἠγάπησε· τυχεῖν δὲ οὐ δυναμένη τοῦ ἐπιθυμηθέντος διέβαλεν (διέβαλλεν cod.) ὥς ἐπιθέντα αὐτῇ τὸν Κορίνθιον. πεισθεὶς δὲ ὁ Προῖτος ἐξέπεμψεν αὐτὸν εἰς Καρίαν ἵνα ἀπόληται, δέλτον [δὲ ἦν ἐγγράφει] ἐκέλευσεν πρὸς Ἰοβάτην διακομίζειν. ὁ δὲ τοῖς γράμμασιν ἀκούλουθα πράττων προσέταξεν αὐτῷ διακινδυνεύσαι πρὸς τὴν Χίμαιραν. ὁ δὲ ἀγωνισάμενος τὸ θηρίον ἀνεί[λε καὶ μετὰ ταῦτα] ὑποστρέψας εἰς τὴν Τί[ρουν]θα πρῶτον μὲν ἐ]μέμψατο τὸν Π[ροῖτον, ἔπειτα] δὲ καὶ τὴν Σθενέβο[ιαν ἠπέλησεν] ἀπάγξιν (ἀπάξιν cod.). μαθὼν [δὲ τὴν γυναῖκα τοῦ] Προῖτου δεύτερον ἐπιβ[ουλεύουσαν αὐτῷ] ἀνεχώρησεν ἀνα[βιβάσας ἐπὶ τὸν] Πηγάσον τὴν Σθενέβο[ιαν. καὶ ἐλθὼν] ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἤρ[θη εἰς ὕψος. γενόμενος] δὲ κατὰ Μῆλον τὴν νῆσον [εἰς τὴν θάλασσαν ἔρ]ριψεν αὐτήν. ἦν (μὲν cod.) ἀποθ[ανοῦσαν εὐρόντες τινὲς] ἀλιεῖς ἀναλαβόντες [ἐκόμισαν] εἰς Τίρουνθα. πάλιν δὲ ὑποστ[ρέψας ὁ] Βελλεροφόντης πρὸς τὸν Προῖ[τον] αὐτὸς ὡμολόγησεν πεπραχέναι ταῦτα· δις γὰρ ἐπιβουλευθεὶς ὑπ' ἀμφοτέρων δίκην εἰληφέναι τὴν πρέπουσαν, τῆς μὲν εἰς τὸ ζῆν, τοῦ δὲ εἰς τὸ λυπεῖσθαι. Ita locum margine laeso mutilum restituo partim Welckeri et Meinekii coniecturis adiutus. Schol. Ven. Ar. Pac. 140 (cf. Suid. v. τραγικώτερος): δοκεῖ ὁ Βελλεροφόντης τὴν τοῦ Προῖτου γυναῖκα μετὰ τὴν τῆς Χιμαίρας ἀναίρεσιν ἐπανελθὼν εἰς Κόρινθον ἀπατήσαι ὥς ἔξων (καὶ ἔξον cod. Ven.) γυναῖκα καὶ ἐπιβιβάσας τοῦ Πηγάσου εἰς μέσσην ῥῖψαι τὴν θάλασσαν. Iohannes Malalas postquam de Proeto, Sthenoboea, Bellerophonte, Iobata suo more quaedam narravit, haec addit p. 84, 16: καθὼς συνεγράψατο Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς ποιητὴς πληρώσας τὸ δράμα. Ovidius Trist. 2, 397 tragoediarum argumenta recensens: nam quid de tetrico referam domitore Chimaerae, quem lecto fallax hospita paene dedit? Proclivi errore hoc drama cum Bellerophonte confunditur (vide fr. 663 665 670).

662

Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ·
ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
ἢ δυσγενὴς ὢν πλουσίαν ἀροῖ πλάκα.

Ar. Ran. 1217: ETP. — πρὸς γὰρ τουτονὶ τὸν πρόλογον οὐχ ἔξει προσάψαι λήκυθον. 'οὐκ ἔστιν — ἢ δυσγενὴς ὢν' ΛΙΣΧ. ληκύθιον ἀπώλεσεν. ubi Schol. v. 1219: τὸ λοιπὸν τοῦ ἱάμβου 'πλουσίαν ἀροῖ πλάκα'. Σθενεβοίας δὲ ἡ ἀρχή. Eundem locum s. p. et fab. n. affert Gregorius Naz. vol. 2 p. 210 B. vs. 1 addito Euripidis nomine lau-

*) Cf. Apollod. 2, 2, 1: ὁ δὲ (Proetus) ἤκεν εἰς Λυκίαν πρὸς Ἰοβάτην, ὥς δὲ τινὲς φασὶ πρὸς Ἀμφιάνακτα, καὶ γαμεῖ τὴν τούτου θυγατέρα, ὥς μὲν Ὅμηρος Ἀντιαν, ὥς δὲ οἱ τραγικοὶ Σθενέβοιαν.

dant Nicostratus Com. 3 p. 288 et Philippides Com. 4 p. 472, sine p. et fab. nom. habent Aristot. Rhet. 2, 21 p. 1394 b 2 Chrysippus π. ἀποφατικῶν c. 7 p. 7 Plut. Mor. p. 103 B Men. mon. 697.

663

πολλοὺς δὲ πλούτῳ καὶ γένει γαυρουμένους
γυνὴ κατήσχυν' ἐν δόμοισι νηπία.

Stob. Flor. 68, 15: Εὐριπίδου Σθενεβοίας (sic M, σθενεβοίας Λ). 'πολλοὺς — νηπία'. Idem versus cum lemmate Εὐριπίδου Βελλεροφόντης extant in Stob. Flor. 72, 6, ubi vs. 2 ἐν om. Α. cum priore versu cf. Eur. fr. 1027, 2.

664

ἄνευ τύχης γάρ, ὥσπερ ἡ παροιμία,
πόνος μονωθεὶς οὐκέτ' ἀλγύνει βροτούς.

Stob. Flor. 29, 36: Εὐριπίδου Σθενεβοίας (sic M, σθενεβοίας Λ). 'ἄνευ — βροτούς'. vs. 2 οὐκέτ' ἀλγύνει corrupta, οὐκέτ' ἀλδαίνει Musgravius.

665

πέλας δὲ ταύτης δεινὸς ἵδρυται Κράγος
ἐνθηρος, ἥ ληστῆρσι φρουρεῖται . .
κλύδωνι δεινῷ καὶ βροτοστόνῳ βρέμει
πιτηνὸς πορεύσει

Ar. Pac. 124: ΚΟΡΑΙ ΤΡΥΓΑΙΟΥΤ. καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται; ναῦς μὲν γάρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν. ΤΡΥΓΑΙΟΥΣ. πιτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι. ubi Schol. Ven. v. 125: ὁ λόγος ἐκ Σθενεβοίας Εὐριπίδου. τινὲς δὲ οἴονται ἐκ Βελλεροφόντου παρωδῆσαι (παρωδῆσθαι Meinekios). ἔστι δὲ ἐν Σθενεβοίᾳ παρὰ τῷ τραγικῷ οὕτως 'πέλας δὲ — πιτηνὸς πορεύσει'. vs. 1 κρά^τ codex, Κράγος Meinekios. vs. 2 ἡ ληστῆς φρουρεῖται cod., ἡ ληστῆρσι φρουρεῖται [πόρος] Meinekios. vs. 3 καὶ βαρυστόνῳ Dindorfius, καὶ βροτοκτόνῳ Meinekios, κάβροτοστόνῳ Conington. βρέμων Meinekios. vs. 4 'πιτηνὸς πορεύσει non liquet utrum tragici sint verba an Aristophanis ex versu proximo'. DINDORF. Integrum versum πιτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι Euripidis esse ci. Meinekios Exerc. in Ath. spec. 1 p. 32.

666

ποιητὴν δ' ἄρα

Ἔρως διδάσκει, καὶν ἄμουσος ἢ τὸ πρίν.

Ar. Vesp. 1074: ῥαδίως ἐγὼ διδάξω, καὶν ἄμουσος ἢ τὸ πρίν. ubi Schol.: ὁ στίχος Εὐριπίδου ἐκ Σθενεβοίας. Plut. Mor. p. 405 F: ὁ δ' Εὐριπίδης εἰπὼν ὡς Ἔρως ποιητὴν διδάσκει, καὶν ἄμουσος ἢ τὸ πρίν, ἐνενόησεν ὅτι ποιητικὴν καὶ μουσικὴν ἔρως δύναμιν — κινεῖ. Plut.

Mor. p. 762 B: καίπερ ὦν ἐρωτικός ὁ Εὐριπίδης τὸ σμικρότατον ἀπε-
θαύμασεν, ἐπεὶ 'ποιητὴν ἄρα Ἔρως — τὸ πρὶν'. Plut. Mor. p. 622 C:
πῶς εἴρηται τὸ 'μουσικὴν δ' ἄρα Ἔρως — τὸ πρὶν' ἐζητεῖτο. Plat.
Sympos. p. 196 E (Stob. Flor. 63, 36): πᾶς γοῦν ποιητὴς γίγνεται,
κἂν ἄμουσος ἢ τὸ πρὶν, οὐ ἂν Ἔρως ἄψηται. Nicias Milesius in Ar-
gum. Theocr. Id. 11: ἦν ἄρ' ἀληθὲς τοῦτο, Θεόκριτε· οἱ γὰρ ἔρωτες
πολλοὺς ποιητὰς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ἄμουςους. Aristid. vol. 1 p. 51:
(Διόνυσος) ποιεῖ χορευτὴν, κἂν ἄμουσος ἢ τὸ πρὶν. ibid. p. 322: ὑφ'
ὧν τις, 'κἂν ἄμουσος ἢ τὸ πρὶν' κατ' Εὐριπίδην, ἐμμελής τε καὶ δε-
ξιὸς εὐθὺς γίγνεται. Longinus de Subl. c. 39, 2: οὐ γὰρ αὐλὸς —
ἀναγκάζει βαίνειν ἐν ῥυθμῷ καὶ συνεξομοιοῦσθαι τῷ μέλει τὸν ἀκροα-
τήν, κἂν ἄμουσος ἢ παντᾶσιν. vs. 1 ποιητὴν] μουσικὴν Plut. Mor.
p. 622 C.

667

πесὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερός,
ἀλλ' εὐθὺς αὐδᾶ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ'.

Ath. X p. 427 E: τοῖς δὲ τετελευτηκόσι τῶν φίλων ἀπένεμον τὰ
πίπτοντα τῆς τροφῆς ἀπὸ τῶν τραπεζῶν. διὸ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς
Σθενεβοίας φησὶν, ἐπειδὴ νομίζει τὸν Βελλεροφόντην τεθνάναι 'πесὸν
— ξένῳ'. vs. 1 λέληθεν L, λέχηθεν PV. vs. 2 ridet Cratinus Com.
2 p. 179: ἴησι λάταγας τῷ Κορινθίῳ πέει. item Ar. Thesm. 404:
ἀνὴρ ἐρωτᾷ· τῷ κατέαγεν ἡ χύτρα; οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ
ξένῳ. ubi Scholia: ἐκ Σθενεβοίας Εὐριπίδου. Hesychius 2 p. 319:
Κορίνθιος ξένος· ἐπὶ τῶν τὰς λάταγας ῥιπτούντων (interponitur κο-
ρίννουσι· κονιορτὸν ἐγείρουσιν loco alieno), ἀπὸ τῆς παρ' Εὐριπίδῃ
Σθενεβοίας τῷ Βελλεροφῶντι .π.χενούσης (sic cod.), de quo loco
egit Piers. in Moer. p. 253 sq.

668

τοιαῦτ' ἀλύει· νουθετούμενος δ' Ἔρως
μᾶλλον πιέζει

Ar. Vesp. 111: τοιαῦτ' ἀλύει· νουθετούμενος δ' αἰ μᾶλλον δικά-
ζει. ubi Schol.: παρὰ τὰ Εὐριπίδου ἐκ Σθενεβοίας 'τοιαῦτ' ἀλύει
νουθετούμενος Ἔρως'. Plut. Mor. p. 71 A: οὐ γὰρ ἀπλῶς νουθετού-
μενος Ἔρως μᾶλλον πιέζει κατ' Εὐριπίδην, ἀλλ' εἰν νουθετῇ τις ἐν
πολλοῖς κτέ. verba νουθετούμενος δ' Ἔρως μᾶλλον πιέζει s. p. et
fab. n. habet Galenus vol. 5 p. 411 (vol. 1 p. 282 ed. Basil., vol. 5
p. 149 Chart.).

669

τίς ἄνδρα τιμᾶ ξεναπάτην;

Phot. Lex. v. ξεναπάτας p. 309, 14: Εὐριπίδης Σθενεβοία 'τίς —
ξεναπάτην'. Pollux 3, 58: ξεναπάτην δὲ Εὐριπίδης εἴρηκε καὶ ξενο-
φόνον.

670

ὦ παγκακίστη καὶ γυνή· τί γὰρ λέγων
μειζόν σε τοῦδ' ὄνειδος ἐξέλποι τις ἄν;

Stob. Flor. 73, 20: *Εὐριπίδου Βελλεροφόντης*. 'ὦ — ἄν;' vs. 2 ἐξέλπη A. Ex Stheneboea esse haec verba a Bellerophonte dicta ci. Meinek. ius.

671

ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως
ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν· ὦν εἶην ἐγώ.

Aeschines c. Timarch. § 151 (Greg. Cor. Rhett. vol. 7 p. 1322, cf. Hermog. Rhett. vol. 3 p. 436) *Εὐριπίδης* ἐν τι τῶν καλλίστων ὑπολαμβάνων εἶναι τὸ σῶφρόνως ἔρᾶν, ἐν εὐχῆς μέρει τὸν ἔρωτα ποιούμενος λέγει πον 'ὁ δ' εἰς — ἐγώ'. quo de loco Schol. cod. Medic. Greg. Cor. Rhett. vol. 7 p. 1321: ταῦτα λέγει *Εὐριπίδης* ἐν *Σθενεβοία* τῷ δράματι εἰσάγων τὸν *Βελλεροφόντην* γνωμολογοῦντα. Idem versus cum Eur. fr. 551 male iuncti leguntur in Stob. Ecl. 1, 9, 2 p. 270, ubi vs. 2 ζηλωτὰ VA et εἶη A.

672

βίος δὲ πορφυροῦς θαλάσσιος
οὐκ εὐτράπεζος, ἀλλ' ἐπάκτιοι φάτναι.
ὑγρὰ δὲ μήτηρ, οὐ παιδοστικῆς, τροφὸς
θάλασσα· τήνδ' ἀροῦμεν, ἐκ ταύτης βίος
βρόχοισι καὶ πέδαισιν οἴκαδ' ἔρχεται. 5

Ath. X p. 421 F: ἐν *Σθενεβοία* δ' *Εὐριπίδης* περὶ εὐτελείας λέγων 'βίος — ἔρχεται'. vs. 1 πορφυροῦς θαλάσσιος] πορφυρεῦσιν ἐν-θαλάσσιος Meinek. ius, πορφυρεὺς θαλάσσιος Hermannus. θαλάσσιος delendum suspicor. vs. 2 εὐτράπεζος L, ἐντράπεζος PV. ἐπάκτιοι φάτναι L, ἐπάκτιος φάτνα PV. vs. 3 ὑγρὰ] ἄγᾶ C. παιδοστικῆς B, παιδαστικῆς P, παιδοστικῆς VL.

673

κομίζετ' εἴσω τήνδε. πιστεύειν δὲ χρὴ
γυναικὶ μηδέν, ὅστις εὖ φρονεῖ βροτῶν.

Stob. Flor. 85, 6: τοῦ αὐτοῦ (sc. *Εὐρ.*) *Σθενεβοία* (sic M, σθενεβοία AVind.). 'κομίζετ' — βροτῶν'.

ΣΙΣΤΦΟΣ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

Fabula scenae commissae est olymp. 91, 2 teste Aeliano V. H. 2, 8 (vide p. 297 sq.). Quae Plutarchus et Galenus ex hoc dramate afferunt, a Sexto Empirico tribuuntur Critiae, cuius cf. fr. 1.

674

χαίρω γέ σ', ὦ βέλτιστον Ἀλκμήνης τέκος,

. . . τὸν τε μίαρὸν ἐξολωλότα.

Suidas: χαίρω σε ἐληλυθότα· Ὀρωπικοὶ οὕτω λέγουσι. Εὐριπίδης Σισύφῳ 'χαίρω — ἐξολωλότα'. cf. Etym. M. p. 808, 6, ubi Euripidis verba om. vs. 1 γέ σ'] σέγ' Heath. βέλτιστε libri, βέλτιστον Valek. vs. 2 ἐλθόντα supplet Heathius, σωθέντα Cobetus Var. Lect. p. 238.

675

ἐλίσσων

Hesych. 1 p. 1178: ἐλίσσων· πλέκων, ψευδόμενος, οὐκ ἐπὶ εὐθείας λέγων, ἢ κινῶν (κοινόν codex). Εὐριπίδης Σισύφῳ. Poetam λόγους ἐλίσσων dixisse ci. Matthiae.

ΣΚΕΙΡΩΝ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

De Scirone vide praeter alios Plut. V. Thesei c. 10. Euripidem quae de Procruste vulgo narrantur ad Scironem transtulisse e fr. 677 ci. Boettiger.

676

καὶ τὰς μὲν ἄξει, πῶλον ἦν διδῶς ἓνα,
τὰς δ' ἦν ξυνωρίδ'· αἱ δὲ καπὶ τεσσάρων
φοιτῶσιν ἵππων ἀργυρῶν. φιλοῦσι δὲ
τὰς ἐξ Ἀθηνῶν παρθένους ὅταν φέρῃ
πολλάς

Pollux 9, 75: ἀλλὰ καὶ κόρη παρ' Ἀθηναίοις νόμισμα ἦν —. τάχα δ' ἂν εἴη κόρη, ὥς Εὐριπίδης ὠνόμασε παρθένον ἐν Σκίρωνι, λέγων περὶ τῶν ἐταιρίδων τῶν ἐν Κορίνθῳ 'καὶ τὰς — πολλάς'. vs. 1 ἄξῃ et ἂν libri. vs. 2 δὲ vulgo, δ' ἦν scripsi. vs. 4 τὰς] τὸν Cobetus Mnemos. vol. 4 p. 110. φέρῃ] φέρῃς Salmasius.

677

σχεδὸν χαμεύνη σύμμετρος Κορινθίας
παιδός, κνεφάλλου δ' οὐχ ὑπερτείνεις πόδα.

Pollux 10, 35: τῶν γὰρ ἀδοξοτέρων ἡ χαμεύνη καὶ τὸ χαμεύνιον· ἐν γοῦν τῷ σατυρικῷ Σκίρωνι Εὐριπίδης φησί 'σχεδὸν — πόδα'. vs. 2 ὑπερτενεῖς ci. Meinekus.

678

οὐδὲ κωλῆνες νεβρῶν

Ath. IX p. 368 D: καὶ κωλῆνα δὲ λέγουσι καὶ κωλῆν — Εὐριπίδης Σκίρωνι 'οὐδὲ κωλῆνες νεκρῶν'. νεβρῶν Casaubonus.

679

ἔστι τοι καλὸν

κακοὺς κολάζειν

Stob. Flor. 46, 10: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Σκίρωνι. 'ἔστι — κολάζειν'. vs. 2 τοὺς κακοὺς libri, κακοὺς Grotius.

680

ἢ προσπηγνύναι

κράδαις ἐριναῖς

Ath. III p. 76 C: μνημονεύει — ἐρινῶν συκῶν (σύκων ante Schweigh.) Εὐριπίδης ἐν Σκίρωνι 'ἢ — ἐριναῖς'. vs. 2 κράδαις] κράδαις C. ἐρίναις] ἐριναῖς P, ἐρινεῖς C.

681

ἁμαρτεῖν

Hesych. 1 p. 263: ἁμαρτητήν· ὁμοῦ προήκοντα δόρατα. Εὐριπίδης Σκείρωνι. Sequitur ἁμαρτεῖν· ἀκολουθεῖν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Φιλοκτήτῃ ἐπὶ τοῦ ἀποτυχεῖν. Fortasse huc spectat Euripidis mentio, ut scribendum sit: ἁμαρτεῖν· ἀκολουθεῖν. Εὐριπίδης Σκείρωνι. Σοφοκλῆς δὲ κτέ. ἁμαρτεῖν eadem qua ὁμαρτεῖν vi usurpari tradit Eust. II. p. 592, 21.

682

ἔμβολα

Hesych. 1 p. 1190, v. fr. 593.

ΣΚΥΡΙΑΙ

Argumentum fere idem fuerit quod cognominis fabulae Sophocleae, Achilles apud Lycomedem Scyri regem inter virgines delitescens et Vlixis dolo detectus. Σκύριοι bis Stobaeus, Σκύριαi Hesychius et Lex. rhet. Bergk. huc refert fr. 896.

683

ἢ παῖς νοσεῖ σου κάπικινδύνως ἔχει.

ΛΤΚ. πρὸς τοῦ; τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται;

μῶν κρυμὸς αὐτῆς πλευρὰ γυμνάζει χολῆς;

Sextus Empir. p. 671, 22: τὸ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐπὶ τῇ Λυκομήδους θυγατρὶ Δηιδαμείᾳ λεγόμενον 'ἢ παῖς — χολῆς;' πυνθάνεται γὰρ μή τι πλευριτικὴ γέγονε διὰ τὸ τοὺς πλευριτικοὺς βήσσοντας ὑπόχολον ἀνάγειν. Locus huc relatus est secundum Apollod. 3, 13, 8: κάκει τρεφόμενος (Achilles) τῇ Λυκομήδους θυγατρὶ Δηιδαμείᾳ μέγνυται. vs. 2 Lycomedis nomen praefixi. vs. 3 χειμάζει Ruhnken. χολῇ Valek.

684

σοφοὶ δὲ συγκρύπτουσιν οἰκείας βλάβας.

Stob. Flor. 109, 8: Εὐριπίδου Σκυρίοις. 'σοφοὶ — βλάβας'. Orion Flor. 1, 10 p. 42, 12: ἐκ τῶν Σκυρίων. 'σοφοὶ — βλάβας'.

685

φεῦ, τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι.

οἱ μὲν γὰρ εὖ πράσσουσι, τοῖς δὲ συμφοραῖ

σκληραὶ πάρεσιν εὐσεβοῦσιν εἰς θεούς,
καὶ πάντ' ἀκριβῶς καπὶ φροντίδων βίον
οὕτω δικαίως ζῶσιν αἰσχύνῃς ἄτερ. 5

Stob. Flor. 105, 16: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Σκύριοι. 'φεῦ τῶν — ἄτερ'. Anth. Pal. 10, 107: Εὐριπίδου. 'θεοῦ — βροτός' (fr. 1014, 1). 'φεῦ τῶν — θεούς' (vs. 1—3). Sine p. et fab. nomine vs. 1—3 attulit Ioh. Lydus de mens. 4, 7 p. 55, 7 et 4, 62 p. 94, 1. vs. 3 σκληραὶ om. Lydus p. 55. εἰς θεούς] πρὸς θεούς Anthol., πρὸς θεοῦ Lydus p. 55, πρὸς θεόν p. 94. vs. 4 καὶ] f. καὶ leg. vs. 5 οὐ τῷ δικαίῳ] οὕτω δικαίως ABM, συν τῷ δικαίῳ probabiliter Gesner.

686

ζεύγλας

Hesych. 1 p. 1582: ζεύγλας· ζυγοὶ ἢ μέρη τοῦ ζυγοῦ. καὶ ζευκτῆρες ἱμαντόδεσμοι. καὶ τροπωτῆρες. μεταφορικῶς Εὐριπίδης Σκυρίαῖς (κνυρίαῖς codex).

687

παρασάγγης

Lex. rhet. post Phot. p. 674, 27. vide Soph. fr. 475.

ΣΤΑΕΤΣ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

Tzetzae Schol. Aristoph. Proleg. e codice Mediol. edita ab H. Keilio in *Rhein. Mus. N. F.* vol. 6 p. 119, e codice Paris. a Cramero *Anecd. Paris.* vol. 1 p. 7 sq.: 'Ηρακλῆς πραθεὶς τῷ Συλεῖ γεωργός (ὡς γεωργός cod. Paris.) δούλος ἐστάλη (ἐσταλται P) εἰς τὸν ἀγρόν, τὸν ἀμπελῶνα ἐργάσασθαι· ἀνεσπακῶς δὲ δικάλλη προρρίζους τὰς ἀμπέλους ἀπάσας νωτοφορήσας τε αὐτὰς εἰς τὸ οἶκημα (γεωργοῦ add. P) τοῦ ἀγροῦ ψωμοὺς μεγάλους (ἄρτους τε μεγάλους P) ἐποίησε τὸν κρείττω τε τῶν βοῶν θύσας κατεθονᾶτο, καὶ τὸν πιθεῶνα δὲ διαρρήξας καὶ τὸν κάλλιστον πίθον ἀποπωμασας τὰς θύρας τε ὡς τράπεζαν θεῖς ἥσθιέ τε καὶ ἔπινεν ἄδων, καὶ τῷ προεστῶτι δὲ τοῦ ἀγροῦ δριμὺ ἐνορῶν φέρειν ἐκέλευεν ὥραιᾶ τε καὶ πλακοῦντας, καὶ τέλος ὅλον ποταμὸν πρὸς τὴν ἔπαυλιν τρέψας τὰ πάντα κατέκλυσεν. (ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτον Εὐριπίδου δράμα add. P.) Meinek. huic dramati adscribit fr. 899.

688

πίμπρη, κάταιθε σάρκας, ἐμπλήσθητί μου
πίνων κελαινὸν αἶμα· πρόσθε γὰρ κάτω
γῆς εἰσιν ἄστρο, γῆ δ' ἄνεις' ἐς αἰθέρα,
πρὶν ἐξ ἐμοῦ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον.

Philo Iud. vol. 2 p. 461: ἴδε γοῦν οἷα παρ' Εὐριπίδῃ φησὶν ὁ 'Ηρακλῆς 'πίμπρα, κάταιθε — λόγον'. idem paulo post: πάλιν τὸν αὐτὸν σπουδαῖον οὐχ ὁρᾷς ὅτι οὐδὲ πωλούμενος θεράπων εἶναι δοκεῖ,

καταπλήττων τοὺς ὀρῶντας, ὥς οὐ μόνον ἐλεύθερος ὢν, ἀλλὰ καὶ δεσπότης ἐσόμενος τοῦ πριαμένου; ὁ γοῦν Ἑρμῆς πυνθανομένῳ εἰ φαῦλός ἐστιν, ἀποκρίνεται ἥκιστα — δραστήριος' (fr. 689). 'οὐδεὶς δ' — ἐμβολήν' (fr. 690). εἴτ' ἐπιλέγει τὸ ἥθος αὐτοῦ 'σοῦ κατηγορῶ — θέλοις' (fr. 691). ἐπεὶ δὲ καὶ πριαμένου Συλέως εἰς ἀγρὸν ἐπέμφθη, διέδειξεν ἔργοις τὸ τῆς φύσεως ἀδούλωτον. τὸν μὲν γὰρ ἄριστον τῶν ἐκεῖ ταύρων καταθύσας Διὶ πρόφασιν εὐωχεῖτο, πολὺν δ' οἶνον ἐμφορήσας ἀθρόον εὖ μάλα κατακλιθεὶς ἠκρατίζετο. Συλεῖ δὲ ἀφικομένῳ καὶ δυσανασχετοῦντι ἐπὶ τε τῇ βλάβῃ καὶ τῇ τοῦ θεράποντος δαθυμῖα καὶ ἐπὶ τῇ περιττῇ καταφρονήσει, μηδὲν μήτε τῆς χρόας μήτε ὢν ἔπραττε μεταβαλὼν εὐτολμότητά φησι 'κλίθῃτι — ἔση' (fr. 692). τοῦτον οὖν πότερον δοῦλον ἢ κύριον τοῦ δεσπότου ἀποφαντέον, μὴ μόνον ἀπελευθεριάζειν ἀλλὰ καὶ ἐπιτάγματα ἐπιτάσσειν τῷ κτησαμένῳ τολμῶντι, ὥς καὶ εἰ ἀφηνιάζοι τύπτειν καὶ προπηλακίζειν, εἰ δὲ καὶ βοηθοὺς ἐπάγοιτο, πάντας ἄρδην ἀπολλύναι; Versus supra scriptos s. p. et fab. n. affert Philo Iud. vol. 1 p. 127 vol. 2 p. 449. cf. vol. 2 p. 53: πρὸς ταῦθ', ὥς ὁ τραγικός φησιν, ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανον. 'πίμπρα — λόγον'. Euseb. Pr. E. p. 242 C: ἀλλὰ καὶ πρὸς τοῦτο ἐλευθεροστομῶν ἀντιφθέγγεται 'ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανον. τέμνε, κἀταιθε σάρκας — λόγον'. hinc versum πρὸς ταῦτ' ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανον (Eur. Phoen. 521) huic fragmento praefigunt*); videtur potius Philo, quem sequitur Eusebius, duorum dramatum versus coniunxisse. Artemidorus 4, 59: ἔδοξέ τις λέγειν θεράπαιναν τὰ Εὐριπίδεια λαμβεῖα 'ὅπτας — μου' (vs. 1). vs. 1 πίμπρα Philo, τέμνε Euseb. (ubi codices BCGI hoc verbum om.), ὅπτας Artem., πίμπρη Pierson. κἀταιθε] κατέσθιε Artem. vs. 3 δ'] τ' Philo vol. 2 p. 449 et 461. ἄνεις] ἄνω Philo vol. 1 p. 127 et vol. 2 p. 449, ἄνωσ' Eusebii codex D. εἰς αἰθέρα] εἰς οὐρανόν Philo vol. 2 p. 449, ἐς οὐρανόν Euseb.

689

ἥκιστα φαῦλος, ἀλλὰ πᾶν τούναντίον·
 πρόσχημα σεμνὸς κοῦ ταπεινὸς οὐδ' ἄγαν
 εὖογκος ὥς ἂν δοῦλος, ἀλλὰ καὶ στολὴν
 ἰδόντι λαμπρὸς καὶ ξύλῳ δραστήριος.

Philo Iud. vol. 2 p. 461 (vide fr. 688), qui Mercurii haec verba esse docet de Hercule dicta.

690

οὐδεὶς δ' ἐς οἴκους δεσπότης ἀμείνονας
 αὐτοῦ πρίασθαι βούλεται· σὲ δ' εἰσορῶν
 πᾶς τις δέδοικεν. ὄμμα γὰρ πυρὸς γέμεις,

*) Simili errore Euripidis Cressis olim tribuebantur verba αἰ δεύτε-
 ραί πως φροντίδες σοφώτεραι, cf. fr. 470.

ταῦρος λέοντος ὥς βλέπων πρὸς ἐμβολήν.

Philo Iud. vol. 2 p. 461 (vide fr. 688), qui cum fr. 689 iungit. Sylei potius verba sunt. vs. 1 δεσπότης ci. Musgravius.

691

σοῦ κατηγορῶ

σιγῶντος ὥς εἴης ἂν οὐχ ὑπήκοος,
τάσσειν δὲ μᾶλλον ἢ ἐπιτάσσεσθαι θέλοις.

Philo Iud. vol. 2 p. 461 (vide fr. 688). vs. 2 εἴης ἂν] ἂν εἴης libri, ut videtur.

692

κλίθητι καὶ πίωμεν· ἐν τούτῳ δέ μου
τὴν πείραν εὐθὺ λάμβαν' εἰ κρείσσων ἔσει.

Philo Iud. vol. 2 p. 461 (vide fr. 688). vs. 2 εὐθὺ λάμβανε καὶ κρείττων ἔση Philo. εὐθὺς Matthiae.

693

τοῖς μὲν δίκαιοις ἐνδίκος, τοῖς δ' αὖ κακοῖς
πάντων μέγιστος πολέμιος κατὰ χθόνα.

Stob. Flor. 46, 1: Εὐριπίδου ἐκ Συλέως. 'τοῖς μὲν — χθόνα'.

694

εἶα δὴ, φίλον ξύλον,

ἔγειρέ μοι σεαυτὸ καὶ γίγνου θρασύ.

Eust. II. p. 107, 30: φέρει δὲ καὶ (sc. Georgius Choerob.) χρῆσιν τῆς λέξεως (int. εἶα) κειμένην, φησί, παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Συλεῖ (Σολεῖ ed.) ταύτην 'εἶα — θρασύ'. Verba εἶα — σεαυτό sine fab. nom. affert Ioh. Alex. de accent. p. 25, 7, sine p. et fab. nomine Etym. M. p. 294, 46. versum 2 ex Euripide affert Apollonius de pron. p. 93 C. vs. 1 φίλον om. Ioh. et Etym. M. vs. 2 ἔγειρε] ἔγειραι Apoll., ἔγειραι Ioh. Al., ἄγειρε Etym. M., ἔκτεινε Eust. Fortasse huc respicit Lucianus Asin. 5 vol. 2 p. 572: ἄγε δὴ σὺ ὁ φάσκων ἐπιθυμεῖν ταύτης τῆς παραδόξου θέας, ἔγειρέ μοι σεαυτὸν καὶ τέχνην εὗρισκε σοφήν. cf. Sueton. Ner. c. 49: ἄγ' ἔγειρε σεαυτόν.

695

βαυβῶμεν εἰσελθόντες· ἀπόμορξαι σέθεν
τὰ δάκρυα.

Antiatt. p. 85, 11: βαυβᾶν· ἀντὶ τοῦ καθεύδειν. Εὐριπίδης Συλεῖ 'βαυβῶμεν — δάκρυα'. Matthiae Herculis haec esse verba suspicatur, quibus alloquatur Xenodicen Sylei filiam.

TENNIS

Argumentum dramatis fortasse iis continetur quae prodit Conon

Photii Bibl. p. 135 b 19. Spuriam hanc fabulam veteribus visam fuisse constat e Vita Eur. p. 135, 32 (vide supra p. 431). Fortasse huc referendum est fr. 746.

696

φεῦ,

οὐδὲν δίκαιον ἔστιν ἐν τῷ νῦν γένει.

Stob. Flor. 2, 17: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Τέννη (sic M, τένυ A, Τημένω duo Schowii cod.). 'φεῦ — γένει'. δίκαιόν ἔστιν ed.

THAEΦΟΣ

Iacobi Geelii de Euripidis Telepho commentatio prodiit in Anal. inst. Belg. a. 1830. Fabula acta est olymp. 85, 2 (cf. p. 302). De argumento cf. Schol. Ar. Nub. 919: διαβάλλει Εὐριπίδην ὡς πτωχὸν εἰσενεγκόντα τὸν Τήλεφον. quibus accedunt haec quae a melioribus libris absunt: ὁ Τήλεφος βασιλεὺς ἦν Μυσίας, ὃν πλανηθέντων, ὅτε εἰς Τροίαν ἀπήρχοντο, τῶν Ἑλλήνων καὶ δηρύντων τὴν αὐτοῦ γῆν ἀντὶ τῆς Τροίας, Ἀχιλλεὺς ἔτρωσεν· καὶ πάλιν ἀποροῦντα τοῦ θεραπεύσοντος τῆς Πυθίας 'ὁ τρώσας ἰάσεται' ἀνελούσης παραγενόμενον εἰς Θετταλίαν τῷ χρησμῷ πεισθεὶς θεραπείας ἠξίωσε. δυστυχήσαντα δὲ ὕστερον πεποίηκεν Εὐριπίδης ἐν δράματι πῆραν ἔχοντα καὶ προσαιτοῦντα. quorum extrema ineptissima sunt. Meliora partim praebet qui Euripidem sequi videtur Hyginus fab. 101: *Telephus Hercules et Auges filius ab Achille in pugna Chironis hasta percussus dicitur. ex quo vulnere cum in dies tetro cruciatu angeretur, petit sortem ab Apolline quod esset remedium. responsum est ei neminem mederi posse nisi eandem hastam qua vulneratus erat. hoc Telephus ubi audivit, ad regem Agamemnonem venit et monitu Chytaemnestrae Orestem infantem de cunabulis rapuit, minitans se eum occisurum, nisi sibi Achivi mederentur**). Achivis autem quod responsum erat sine Telephi ductu Troiam capi non posse, facile cum eo in gratiam redierunt et ab Achille petierunt ut eum sanaret. quibus Achilles respondit se artem medicam non nosse. tunc Ulixes ait: non te dicit Apollo, sed auctorem vulneris hastam nominat. quam cum rasissent, remediatus est. a quo cum peterent ut secum ad Troiam expugnandam iret, non impetrarunt, quod is Laodicen Priami filiam uxorem haberet. sed ob beneficium, quod eum sanarunt, eos deduxit, locos autem et itinera demonstravit; inde in Moesiam est profectus. Telephi Euripidei habitum ridet Ar. Ach. 432 sqq.. qui ei tribuit ῥακῶματα 432, πιλίδιον Μύσιον 439, πτωχικὸν βακτήριον 448, σπυρίδιον 453, κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένον 459, χυτρίδιον 463. Cf. quod Antisthenes narrat in Diog. L. 6, 87, Cratetem cynicae philosophiae se addixisse θεασάμενον ἐν τινι τραγῳδίᾳ Τήλεφον σπυρίδιον ἔχοντα καὶ τᾶλλα λυπρόν. Maximus Tyrius VII p. 126: ὁ Ἀγα-

*) Cf. Scholion Ar. Ach. 332 supra p. 60 allatum, ubi Aeschyli et Euripidis nomina permutata esse coniecit Vater de Soph. Alead. p. 19.

μέμνων τὸ σκῆπτρον φέρει, ὁ βουκόλος διφθέραν, ὁ Ἀχιλλεὺς ὄπλα, ὁ Τήλεφος ῥακία καὶ θύλακον. Item huc spectare videtur Horatius Epist. 2, 3, 95 (v. Soph. fr. p. 189). Euripidem secutus videtur Ennius in Telepho, et Aristophanes nullam tragoediam saepius quam hanc parodia expressit. Olim huc referebatur fr. 880. Symmachus e Telepho expressa esse suspicatus est verba Aristophanis καὶ γάρ εἰμ' ἄγαν ὀχληρός Ach. 472, cf. fr. 572.

697

ὦ γαῖα πατρίς, ἣν Πέλοψ ὀρίζειται,
χαῖρ', ὅς τε πέτρον Ἀρκάδων δυσχείμερον
Πὰν ἐμβατεύεις, ἐνθεν εὖχομαι γένος.
Αὔγη γὰρ Ἀλέου παῖς με τῷ Τιρυνθίῳ
τίκτει λαθραίως Ἡρακλεῖ· ξύννοιδ' ὄρος 5
Παρθένιον, ἐνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν
ἔλυσεν Εἰλείθυια.

Dionys. Hal. de C. V. 26 vol. 5 p. 219 sq. (p. 426 et 428 Schaef.): ἐκ δὲ τῆς ποιήσεως τῆς ἱαμβικῆς τὰ Εὐριπίδου ταυτὶ 'ὦ — χαῖρ' (vs. 1 sq.)· τὸ πρῶτον ἄχρι τούτου κῶλον. 'ὅστε — ἐμβατεύεις' (vs. 2 sq.), τὸ δεύτερον μέχρι τοῦδε. 'ἐνθεν — γένος' (vs. 3), τοῦτο τὸ τρίτον. τὰ μὲν πρότερα μείζονα στίχου, τοῦτο δ' ἔλαττον. 'αὐτὴ — Ἡρακλεῖ' (vs. 4 sq.), μετὰ τοῦτο 'ξύννοιδ' — Παρθένιον' (vs. 5 sq.)· οὐδέτερον αὐτῶν στίχῳ συμμετρούμενον. εἴτ' αὐθις ἕτερον στίχου τ' ἔλαττον καὶ στίχου μείζον 'ἐνθα — Εἰλείθυια' (vs. 6 sq.), καὶ τὰ ἑξῆς. Locum ad Telephum rettulit Vptonus. vs. 1 οἰκίζεται scribendum suspicor. vs. 2 ὅστε libri. δυσχείμερων Ἀρκάδων libri, quae verba transposuit Sylburgius, δυσχείμερον restituit Musgr. vs. 3 Πὰν add. Musgr. γένος] γεγώς malim, sed Ἀργεῖαι γένος ἐξευχόμεσθα Aesch. Suppl. 274 dixit. vs. 4 αὐτὴ libri, Αὔγη Leopardus.

698

πτῶχ' ἀμφίβλητα σώματος λαβὼν ῥάκη
ἀρκτήρια τύχης

Diogenes Epist. 5 in Notices et Extr. X, 2 p. 241: Τηλέφον τε τὸν Ἡρακλέους, ἥνίκα εἰς Ἄργος παρεγένετο, πολὺ χείρονι σχήματι τοῦ ἡμετέρου ἐμφανισθῆναι (tragici poetae dicunt) 'πτωχὰ — τύχης'. vs. 1 ἀμφίβληστρα Hecker. λαβόντα Diogenes. vs. 2 ἀλκτήρια ci. Bernhardt. τύχης] ψύχους Dobraeus; videtur aliud quid latere.

699

δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν [εἶναι τήμερον],
εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δὲ μὴ.

Ar. Ach. 440: 'δεῖ γάρ — δὲ μὴ'. ubi Schol.: οἱ δύο στίχοι οὗτοι ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου. Versus prior aut corruptus aut ab Aristophano mutatus; εἰς τὸ σήμερον ci. Meinekius.

700

κώπης ἀνάσσει κάποβας εἰς Μυσίαν
ἐτραυματίσθη πολέμῳ βραχίονι.

Aristot. Rhet. 3, 2 p. 1405 a 29: τὸ δὲ ὡς ὁ Τηλέφος Εὐριπίδου φησὶ 'κώπας ἀνάσσειν καὶ ἀποβὰς εἰς Μυσίαν' ἀπρεπές, ὅτι μείζον τὸ ἀνάσσειν ἢ κατ' ἀξίαν. ubi Scholia fol. 53 b 10: κώπης εἶπεν ἀνάσσειν τὸν ἄρχοντα, τὸν δέκαρχον. μεταφορὰ ἐστὶ καὶ αὕτη ἀπὸ τοῦ βελτίονος. καὶ τὸ ἀποβὰς εἰς Μυσίαν ἐτραυματίσθη πολέμῳ βραχίονι. vs. 1 κώπας Arist., κώπης Schol. vs. 2 πολέμῳ Scholia edita. fortasse vs. 1 ἀνάσσω, vs. 2 ἐτραυματίσθην leg.

701

μή μοι φθονήσῃτ', ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι,
εἰ πτωχὸς ὦν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν.

Ar. Ach. 497: μή μοι φθονήσῃτ', ἄνδρες οἱ θεώμενοι, εἰ πτωχὸς ὦν ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν μέλλω. ubi Scholia: ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου 'μή μοι — ἐσθλοῖσιν λέγειν'. vs. 1 repetit Alexis (Com. 3 p. 410) ap. Ath. XV p. 691 F.

702

καλῶς ἔχοιμι· Τηλέφῳ δ' ἄγῳ φρονῶ

Ar. Ach. 446: εὐδαιμονοίης· Τηλέφῳ δ' ἄγῳ φρονῶ. ubi Schol.: παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου 'καλῶς — φρονῶ'. καλῶς ἔχοιμι dixit etiam Antiphanes Com. 3 p. 90, aliam lectionem praebebat Ath. V p. 186 C: Ἀρκεσίλαον δὲ φασὶν εἰς συμπόσιον παρακληθέντα καὶ συγκατακλιθέντα ἐνὶ τῶν βορῶς ἐσθιόντων, αὐτὸν δὲ μηδενὸς ἀπολαῦσαι δυνάμενον, ἐπεὶ τις αὐτῷ τῶν παρόντων ἐξέτεινε, φάναι 'εὐ σοι γένοιτο, Τηλέφῳ δ' ἄγῳ νόῳ'. ubi σοι pro μοι Arcesilaus substituit.

703

οἶδ' ἄνδρα Μυσὸν Τηλέφον
εἴτ' ἐστὶ Μυσὸς εἴτε κάλλοθέν ποθεν,
[ἐκ τοῦ] προσώπου Τηλέφος γνωρίζεται.

Plat. Gorg. p. 521 B: εἴ σοι Μυσὸν γε ἡδῖον καλεῖν, ὦ Σώκρατες. ubi Olympiodorus in Archiv f. Philol. u. Pädag. vol. XIV p. 527: ἡ παροιμία αὕτη ἐκ τοῦ Τηλέφου ἐστὶν Εὐριπίδου. ἐκεῖ γὰρ ἐρωτᾷ τις περὶ τοῦ Τηλέφου καὶ φησὶ τὸ 'Μυσὸν Τηλέφον. εἴτε δὲ Μυσὸς ἦν εἴτε ἄλλοθέν ποθεν, πῶς ὅτι ὁ Τηλέφος γνωρίζεται'. Correxī haec ut potui; certum est quod vs. 1 addidi οἶδ' ἄνδρα ex Ar. Ach. 430, qui ipsa illa οἶδ' ἄνδρα Μυσὸν Τηλέφον Euripidi tribuit; ad integritatem versus haud incommode ξένος δ' ὅδε suppleveris. Verba Vlixis esse suspicor.

704

ἄνασσα, πράγους τοῦδε καὶ βουλευμάτος

Ar. Lys. 706: 'ἄνασσα — βουλευμάτων'. ubi Schol.: ἄνασσα πράγους] ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου. Quae Aristophanes subicit, τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων; Euripidea esse ci. Valck. Diatr. p. 210.

705

ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων Λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσει;

Ar. Eq. 1240: 'ὦ — ἐργάσει;' ubi Schol.: ὁ στίχος ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου.

706

Ἀγάμεμνον, οὐδ' εἰ πέλεκυν ἐν χεροῖν ἔχων
μέλλοι τις εἰς τράχηλον ἐμβαλεῖν ἐμόν,
σιγήσομαι δίκαιά γ' ἀντειπεῖν ἔχων.

Stob. Flor. 13, 10: Εὐριπίδου ἐκ Τηλέφου. 'Ἀγάμεμνον — ἀντειπεῖν ἔχων'. vs. 1 χειροῖν] χεροῖν Vind. ἔχων] ἔχω AVind. vs. 2 τις] τε MVind. vs. 3 γ'] τ' BMVind. Telephi verba videntur.

707

ἔρεῖ τις, οὐ χρῆν· ἀλλὰ τί χρῆν εἶπατε.

Ar. Ach. 540: 'ἔρεῖ — εἶπατε'. ubi Scholia: ἔρεῖ τις οὐ χρῆν] καὶ τοῦτο ἀπὸ Τηλέφου Εὐριπίδου. Versus corruptus.

708

. . τί γάρ με πλοῦτος ὠφελεῖ νόσον;
σμίκρ' ἂν θέλοιμι καὶ καθ' ἡμέραν ἔχων
ἄλυπος οἰκεῖν μᾶλλον ἢ πλουτῶν νοσεῖν.

Sextus Empir. p. 557, 22: οὔτε ἡδονῆς οὔτε πλούτου ὄφελός τι ἔστιν ἀπούσης αὐτῆς (sc. τῆς ὑγείας). 'τί γάρ — νοσεῖν'. Cum lemmate Εὐριπίδου Τηλέφω vs. 2 et 3 affert Stob. Flor. 93, 19 et 97, 11. vs. 1 ὠφελεῖ om. C. νοσοῦντά γε ed., νόσον libri, quantum scimus. vs. 2 σμίκρ' ἂν] σμικρὰν Stob. Flor. 93, μικρὰν Sext., μίκρ' ἂν Stob. Flor. 97 (ubi tamen μικρὰν MVind.). θέλοιμι] θέλοιμ' ἂν Stob. Flor. 93. vs. 2 sq. ἔχων ἄλυπος] ἄλυπον ἔχων Sextus. vs. 3 ἄλυπος οἰκεῖν] τροφήν ἐνοικεῖν Stob. Flor. 93. μᾶλλον] βιοτήν Sextus.

709

οὐ τᾶρ' Ὀδυσσεύς ἐστιν αἰμύλος μόνος·
χρεῖα διδάσκει, καὶ βραδύς τις ἦ, σοφόν.

Stob. Flor. 29, 55: Εὐριπίδου Τηλέφω. 'οὐ γὰρ — σοφόν'. Priorem versum s. p. et fab. n. habet Plut. V. Lysandri c. 20, alterum in proverbium abiisse docet Suidas v. χρεῖα: καὶ παροιμία 'χρεῖα διδάσκει καὶ ἄμουσος ἢ σοφὸν Καρχηδόνιον'. quae ad Menandri Καρχηδόνιον a Toupio relata sunt (cf. Meinek. Com. 4 p. 146). vs. 1 οὐκ ἄρα Plut., οὐ γὰρ Stob., οὐκ ἄρ' Valck., οὐ τᾶρ' Porson. μόνος] μόνον Plut.

710

καθῆσθ' ἄν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ.

Ar. Ach. 543: 'καθῆσθ' — δεῖ'. ubi Schol.: ἢ πολλοῦ γε δεῖ] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως. καὶ τοῦτο ἐκ Τηλέφου. Vlixis opinor verba sicut fr. 711 et 712, item 715 et 717.

711

τὸν δὲ Τήλεφον

οὐκ οἴομεσθα; νοῦς ἄρ' ἡμῖν οὐκ ἔνι.

Ar. Ach. 555: ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἄν ἐδράτε· 'τὸν δὲ — ἔνι'. ubi Schol.: τὸν δὲ Τήλεφον] καὶ ταῦτα ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου. Verba ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἄν ἐδράτε Euripidea non sunt: an leg. ταῦτ', οἶδα, καὶ ἐδράτε? certe sententia istius modi requiritur. Aristides vol. 2 p. 19: τὸν δὲ Τήλεφον οὐκ οἶει τὰ αὐτὰ ταῦτα; ubi Schol. p. 376: τίς τῶν ποιητῶν εἰσάγει τὸν Τήλεφον ἐλέγχοντα τὸν Ὀδυσσεύα ἐκ τῶν αὐτοῦ (immo αὐτῶν, ut in Schol. p. 375 legitur) λόγων οὓς πρὸς τὸν Τήλεφον εἶπε. quae dubito num recte se habeant. vs. 2 ἡμῖν libri.

712

εἶτα δὴ θυμούμεθα

παθόντες οὐδὲν μᾶλλον ἢ δεδρακότες;

Ar. Thesm. 519: κατ' Εὐριπίδην θυμούμεθα. οὐδὲν παθοῦσαι μείζον ἢ δεδράκαμεν; ubi Schol.: παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου 'εἰ δὴ — δεδρακότες'. vs. 1 εἰ Schol., εἶτα Matth. vs. 2 μᾶλλον] μείζον Ar., quod verum videtur; πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότες Soph. Oed. C. 267.

713

ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ

Ar. Ach. 577: ὦ Λάμαχ', οὐ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος πάλοι 'ἅπασαν — κακορροθεῖ;' ubi Schol. Rav.: κακορροθεῖ· κακῶς ἀγορεύει. καὶ τοῦτο ἐκ Τηλέφου.

714

τί δ' ὦ τάλας; σὺ τῷδε πείθεσθαι μέλλεις;

Ar. Ach. 454: τί δ', ὦ τάλας, σὲ τοῦδ' ἔχει πλέκους χρεός; ubi Scholia: καὶ τοῦτο δὲ παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου 'τί δ' — μέλλεις'. Achilles verba fuerint. μέλλεις] θέλεις ci. Valek. fortasse recte, equidem με λῆς temptabam coll. fr. 1086.

715

ᾧρα σε θυμοῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν.

Stob. Flor. 20, 37: Εὐριπίδου Τήλεφος. 'ᾧρα — ἔχειν'.

716

κακός τίς ἐστι προξένω σοὶ χρώμενος.

Ammon. Valek. v. πρόξενος p. 119: οὐκ ὀρθῶς οὖν Εὐριπίδης ἐν Τηλέφῳ πρόξενον εἶρηκε τὸν ἰδιόξενον 'κακός — χρώμενος'. Eadem fere Etym. Gud. p. 481, 32.

717

Ἕλληνες ὄντες βαρβάροις δουλεύσομεν;

Clem. Alex. Strom. VI p. 746: ἐν Τηλέφῳ εἰπόντος Εὐριπίδου 'Ἕλληνες — δουλεύσομεν;'. Θρασύμαχος ἐν τῷ ὑπὲρ Λαρισαίων λέγει 'Ἀρχελάῳ δουλεύσομεν Ἕλληνες ὄντες βαρβάροι;'. Pseudo-Callisth. 1, 25 p. 25 sq.: ἵνα μὴ Ἕλληνες ὄντες βαρβάροι δουλεύσωμεν.

718

κακῶς ὀλοίατ'· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.

Ar. Ach. 8: φιλῶ τοὺς ἱππείας διὰ τοῦτο τοῦργον· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι. ubi Schol.: τὸ ἡμιστίχιον ἐκ τοῦ Τηλέφου Εὐριπίδου, ἔχον οὕτως 'κακῶς — Ἑλλάδι'. cf. Suid. v. παρωδούμενος: τὸ 'ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι' παρ' Εὐριπίδῃ καὶ παρ' Ἀριστοφάνει εἰρημένον. ὅλοιτ' ἂν libri, ὀλοίατ' Dobracus.

719

μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν.

Stob. Flor. 29, 9: Εὐριπίδου Τηλέφου. 'μοχθεῖν — εὐτυχεῖν'. Idem versus est in Men. mon. 338, cum Sophoclis fr. 364 coniunctus exstat in Stob. Flor. 29, 25, sine p. et fab. n. legitur in Anecd. Boiss. vol. 1 p. 115 et Floril. Leid. 120 in Philol. 6 p. 578. Verba μοχθεῖν ἀνάγκη recurrunt in fr. 37, 1. cf. Corp. Inscr. 4310, 12 et 4379 o 17 (vol. 3 p. 162 et 190): μοχθεῖν ἀνάγκη· μεταβολὴ δ' ἔσται καλή.

720

τόλμα σὺ κἄν τι τραχὺ νείμωσιν θεοί.

Stob. Flor. 51, 8: Εὐριπίδου ἐκ Τηλέφου. 'τόλμα — θεοί'. τόλμ' αἰεί ed., τόλμ' αἰεί AVind., τόλμης αἰεί B, τόλμα σὺ scripsi. κἄν τι] κἂν τις M. τραχὺ libri. νείμωσι libri, nisi quod νείμωσιν Vind., νείμωσιν scripsi. Euripidi versum abiudicat Meinek. in Men. p. 314 scribens τολμᾶν δεῖ, κἄν τι τραχὺ νείμωσι θεοί.

721

ἴθ' ὅποι χρήζεις· οὐκ ἀπολοῦμαι
τῆς σῆς Ἑλένης οὔνεκα

Ar. Nub. 891: ἴθ' ὅποι χρήζεις· πολὺ γὰρ μᾶλλον σ' ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ. ubi Schol.: πάντα δὲ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου 'ἴθ' — οὔνεκα'.

722

Σπάρταν ἔλαχες, κέλνῃν κόσμει·
τὰς δὲ Μυκήνας ἡμεῖς ἰδίᾳ.

Stob. Flor. 39, 10: *Εὐριπίδου Τηλέφου. 'Σπάρτην — ἰδίᾳ'.* Priorem versum s. p. et fab. nom. habent Cicero ad Att. 4, 6, 2 Plut. Mor. p. 472 E p. 602 B Diogenianus 8, 16 Schol. Theocr. 5, 61 Psellus Boiss. p. 168 Macarius 7, 78; genuina verba liberius mutant Diogenianus 8, 46: ἦν ἔλαχες Σπάρταν κόσμει, et Gregorius Cyprius 2, 76 (cf. Greg. Cypr. cod. Mosq. 3, 82): κόσμει Σπάρταν, ἦν ἔλαχες. Eundem versum respiciunt Cicero ad Att. 1, 20, 3: *eam quam mihi dicis obligasse Σπάρταν non modo numquam deseram, sed etiam et q. s.* Synesius Epist. 101 (cf. Suid. v. κόσμει): ἀλλὰ κόσμει, φησὶν, ἂν ἔλαχες Σπάρταν. Theodorus Metoch. p. 16 sq.: ὥστ' ἀνάγκην ταύτην ἔχομεν οὐ Σπάρταν κοσμεῖν, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἂν ἐλάχομεν, ἀλλὰ τύχην μάλιστα φέρειν. Theodorus Hyrtac. Epist. 46 in *Notices et Extr.* V p. 723: καὶ κόσμει Σπάρταν ἦν ἔλαχες. idem Epist. 61 in *Not. et Extr.* VI p. 25: κοσμῶν σπάρτον ἦν ἔλαχον. et Epist. 87 ibid. p. 43: Πάτροκλος ἦν ἔλαχε σπάρτον ἐκόσμει. Nicephorus Chum. Epist. 4 in Boiss. Anecd. Nov. p. 5: στέργουσι μὲν Σπαρτιᾶται Σπάρταν ἦν ἔλαχον. Schol. cod. Gud. Eur. Or. 526: ἡ σπάρτος ἐπὶ θηλυκοῦ, ἀφ' οὗ τὸ κόσμει σπάρτον ἂν ἔλαχες. vs. 1 Σπάρτην Stob., σπάρτον Schol. Eur. et Theod. Hyrt., Σπάρταν ceteri. κείνην Stob., κείναν Diogenianus 8, 16, ταύταν Cic. Plut. Mor. p. 472, ταύτην Plut. Mor. p. 602 Psell. Macar., Σπάρταν Schol. Theocr.

723

ὦ πόλις Ἀργους, κλύεθ' οἷα λέγει

Ar. Eq. 813: 'ὦ πόλις — λέγει'. ubi Schol. vs. 809: τὸ δὲ 'ὦ πόλις Ἀργους' ἀπὸ Τηλέφου Εὐριπίδου· τὸ δὲ 'κλύεθ' οἷα λέγει' ἀπὸ Μηδείας. Ar. Plut. 601: 'ὦ πόλις — λέγει'. ubi Schol.: ὦ πόλις Ἀργους] ταῦτα ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου τραγικεύεται. Verba κλύεθ' οἷα λέγει extant in Med. 168, iisdem in Telepho usum esse poetam probabiliter ci. Elmsleius.

724

σὺ δ' εἶκ' ἀνάγκη καὶ θεοῖσι μὴ μάχου·
τόλμα δὲ προσβλέπειν με καὶ φρονήματος
χάλα. τά τοι μέγιστα πολλάκις θεὸς
ταπεῖν' ἔθηκε καὶ συνέστειλεν πάλιν.

Stob. Flor. 22, 32: *Εὐριπίδου Τηλέφου. 'σὺ δ' — πάλιν'.*

725

πριστοιῖσι λόγῃς θέλγεται ῥινήμασιν

Plut. Mor. p. 46 F: οὐ γὰρ μόνον, ὥς Εὐριπίδης φησί, τὸ Τηλέφου τραῦμα 'πριστοιῖσι — ῥινήμασιν', ἀλλὰ καὶ τὸν ἐκ φιλοσοφίας ἐμφυόμενον εὐφρέσι νέοις δηγμὸν αὐτὸς ὁ τρώσας λόγος ἰᾶται.

726

ψυκτῆρ

Schol. Plat. p. 960 b 7: ψυκτήρ, σκεῦος ἐνθα διανίξουσι τὰ ποτήρια, ἢ ποτηρίου εἶδος, ὡς Εὐριπίδης Τηλέφω.

727

ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον τέκος.

Ar. Pac. 528: ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος. ubi Schol. Ven.: ἔστι δὲ Εὐριπίδου ἐκ Τηλέφου ἢ Τληπολέμου τὸ 'ἀπέπτυσ' — τέκος'. Verba ἢ Τληπολέμου deleri iubet Meinekios: dubitari tamen potest num Telephi sit versus.

ΤΗΜΕΝΙΔΑΙ

Τημενίδες pro Τημενίδαι praebet Stobaeus, quem errorem esse suspicor librariorum, qui dativo Τημενίδαις vitiose Τημενίδες scripto decepti fuerint. Genuinam inscriptionem confirmat Dioscorides Anth. Pal. 11, 195:

Γάλλον Ἀρισταγόρης ὠρχήσατο· τοὺς δὲ φιλόπλους
Τημενίδας ὁ καμῶν πολλὰ διῆλθον ἐγώ.
χῶ μὲν τιμηθεὶς ἀπεπέμπετο· τὴν δὲ τάλαιναν
Τρυνηθὼ κροτάλων εἰς ψόφος ἐξέβαλεν.

De argumento dramatis Musgravius conferri iubet Pausan. 2, 19 et 28. Adde Nicol. Damasc. in Mülleri Fragm. Hist. vol. 3 p. 376 et Diod. Sic. ibid. vol. 2 p. viii.

728

.. φιλεῖ τοι πόλεμος οὐ πάντων τυχεῖν,
ἔσθλων δὲ χαίρει πτώμασιν νεανιῶν,
κακοῦς δὲ μισεῖ. τῇ πόλει μὲν οὖν νόσος
τόδ' ἐστὶ, τοῖς δὲ καταθανοῦσιν εὐκλείης.

Stob. Flor. 50, 1: Εὐριπίδου Τημενιδῶν (τιμενιδῶν M, τημενιδῶν al.). 'φιλεῖ — εὐκλείης'. vs. 1 πάντ' εὐτυχεῖν libri, πάντων τυχεῖν Conington. vs. 2 νεανίων AB, νεανιῶν M Vind. Voss. vs. 4 καταθανοῦσιν M.

729

εἰκὸς δὲ παντὶ καὶ λόγῳ καὶ μηχανῇ
πατρίδος ἐρῶντας ἐκπονεῖν σωτηρίαν.

Stob. Flor. 39, 1: Εὐριπίδου Τημενίδαι. 'εἰκὸς — σωτηρίαν'. vs. 2 ἐκπονεῖν Vind., ἐκτονεῖν vel ἐκπορεῖν al.

730

ἅπαντα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις.

Pollux 9, 27: τοῖς γὰρ ποιηταῖς καὶ τὰς χώρας λέγουσι πόλεις οὐ προσεκτίον, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ — ἐν Τημενίδαις 'ἅπαντα — πόλις'.

731

οὐκ ἔστι κρείσσον ἄλλο πλὴν κρατεῖν δορί.

Stob. Flor. 51, 2: *Εὐριπίδου Τημενίδων*. 'οὐκ — δορί'. κρεῖττον libri.

732

ῥώμη δέ τ' ἄμαθ' ἡσυχία πολλάκις τίκτει βλάβην.

Stob. Flor. 54, 17: *Εὐριπίδου Τημενίδων* (τιμενίδων M). 'ῥώμη — βλάβην'. τ'] γ' Matthiae.

733

τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισι κατθανεῖν μένει.
κοινὸν δ' ἔχοντες αὐτὸ κοινὰ πάσχομεν
πάντες· τὸ γὰρ χρεῶν μείζον ἢ τὸ μὴ χρεῶν.

Stob. Flor. 124, 29: *Εὐριπίδου Τημενίδων*. 'τοῖς πᾶσιν — μὴ χρεῶν'. vs. 2 fortasse πάντες δ' ἔχοντες legendum ex vs. 3, ubi vitiosum est χρεῶν monosyllabum, suspicor τὸ γὰρ χρεῶν οὐκ ἔστι μὴ χρεῶν ποιεῖν (vide adesp. fr. 301).

734

ἀρετὴ δὲ καὶ θάνη τις οὐκ ἀπόλλυται,
ξῆ δ' οὐκέτ' ὄντος σώματος· κακοῖσι δὲ
ἅπαντα φρουῖδα συνθανόνθ' ὑπὸ χθονός.

Stob. Flor. 1, 4: *Εὐριπίδου Τημενίδων*. 'ἀρετὴ — χθονός'. vs. 1 sine p. et fab. n. affert Sextus Empir. p. 660, 25.

735

ἀσύνετος ὅστις ἐν φόβῳ μὲν ἀσθενής,
λαβὼν δὲ μικρὸν τῆς τύχης φρονεῖ μέγα.

Stob. Flor. 4, 10: *Εὐριπίδου Τημενίδων*. 'ἀσύνετος — μέγα'. vs. 2 ψυχῆς libri, τύχης Gesner.

736

ὥς σκαιὸς ἀνὴρ καὶ ξένοισιν ἄξενος
καὶ μνημονεύων οὐδὲν ὧν ἐχρῆν φίλου.
σπάνιον ἄρ' ἦν θανοῦσιν ἀσφαλεῖς φίλοι,
καὶ ὁμόθεν ὧσι· τὸ γὰρ ἔχειν πλεον κρατεῖ
τῆς εὐσεβείας· ἢ δ' ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις 5
ἀπόλωλ' ὅταν τις ἐκ δόμων [ἀνὴρ θάνῃ].

Stob. Flor. 126, 6: *Εὐριπίδου Τημενίδων* (sic MVind.). 'ὥς — φίλου' (vs. 1 et 2). Flor. 126, 7: τοῦ αὐτοῦ. 'δάνειον — θάνῃ' (vs. 3—6). Coniungit hos locos M, qui τοῦ αὐτοῦ om. vs. 1 ἀνὴρ libri. vs. 3 δάνειον δ' libri, σπάνιον δ' Gesner. δ' deleui. vs. 5 ante τῆς εὐσεβείας lemma *Εὐριπίδου* habent MVind. vs. 6 ἀνὴρ θάνῃ M, ἐλθῇ ceteri, unde ἐληλύθη scribendum suspicabar; sed genuina verba periisse videntur.

737

καλόν γ' ἀληθῆς ἀτενῆς παρρησία.

Stob. Flor. 13, 8: Εὐριπίδου Τημενίσι. 'καλόν — παρρησία'.
ἀτενῆς καὶ ἀληθῆς M.

738

πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες οὐκ ἔχουσ' ὅπως
δέλξουσιν αὐτοὺς τῶν κακῶν ἐξουσία.

Stob. Flor. 106, 7: Εὐριπίδου Τημενίσι. 'πολλοὶ — ἐξουσία'.
vs. 2 δέλξωσιν libri, δέλξουσιν Matth. αὐτοὺς libri, αὐτοὺς Musgr.

739

φεῦ φεῦ, τὸ φῦναι πατρὸς εὐγενοῦς ἅπο
ὄσῃν ἔχει φρόνησιν ἀξίωμα τέ.
κἂν γὰρ πένης ὢν τυγχάνῃ, χρηστὸς γεγῶς
τιμὴν ἔχει τιν', ἀναμετρούμενος δέ πως
τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ τρόπῳ.

5

Stob. Flor. 88, 2: τοῦ αὐτοῦ Τημενίσι. 'φεῦ φεῦ — τρόπῳ'. vs. 1
εὐγενοῦς τ' ἅπο B. vs. 3 χρηστοῦ ci. Valek. vs. 5 ὠφελεῖ τρόπῳ
corrupta.

740

. ἦλθεν δ'
ἐπὶ χρυσόκερων ἔλαφον, μεγάλων
ἄθλων ἕνα δεινὸν ὑποστάς,
κατ' ἐναυλ' ὀρέων ἀβάτους ἐπὶ τε
λειμῶνας ποιμνιά τ' ἄλσῃ.

Aelianus N. A. 7, 39: ἐν δὲ τοῖς Τημενίδαις τὸν Ἡράκλειον
ἄθλον ἔλαφον κέρατα ἔχειν ὁ αὐτὸς Εὐριπίδης φησί, τὸν τρόπον τόνδε
ἄδων 'ἦλθεν — ἄλσῃ'. vs. 3 δεινὸν om. bc. vs. 4 κατ' ἐναύλους
cdebatur, ἐναύλων M, κατελαύνων m, κατέναύλα abcVind. 7, κατ'
ἐναυλα v. ἐπὶ τε] ἐπιῶν temptabam. vs. 5 ποιμνιά m, ποιμένιά ce-
teri, ut videtur.

741

Ar. Ran. 1338: ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἄψατε. ubi Scholia:
'Απολλώνιος παρὰ τὰ ἐκ τῶν Τημενιδῶν (Εὐμενίδων ante Dobraeum).
Euripidis quae verba fuerint non ausim dicere; cf. Fritzsche in Ar.
Ran. p. 409 sq.

ΤΗΜΕΝΟΣ

De argumento fabulae non constat. Temenum et Temenidas
cur idem drama dici opinemur, nullam video rationem idoneam.
Quem versum e Κτιμένῳ (i. e. Τημένῳ) affert Clemens Alex., τῷ
γὰρ πονοῦντι κτέ., supra exhibuimus fr. 435, 2.

742

ἄλλη πρὸς ἄλλο γὰρ χρησιμωτέρα.

Stob. Flor. 56, 14: Εὐριπίδου Βουτημένῳ (sic A et fortasse M).
‘ἄλλη — χρησιμωτέρα’. ἄλο γὰρ M.

743

τὸ δὲ στρατηγεῖν τοῦτ’ ἐγὼ κρίνω, καλῶς
γινῶναι τὸν ἐχθρόν, ἢ μάλισθ’ ἀλώσιμος.

Stob. Flor. 54, 15: Εὐριπίδου Τημένῳ (sic fere AM, ubi τιμένῳ).
‘τὸ δὲ — ἀλώσιμος’. vs. 1 τὸ δὲ] τοῦ δὲ Dobraeus, ego τὸ δ’ εὖ
malim. τοῦτ’] τοῦτό τ’ MVind. vs. 2 ἢ] εἰ AMVind.

744

ἄρξεις γὰρ οὕτω· χρὴ δὲ τὸν στρατηλάτην
ὁμῶς δίκαιον ὄντα ποιμαίνειν στρατόν.

Stob. Flor. 54, 16: ἐν ταύτῳ. ‘ἄρξεις — στρατόν’. vs. 1 ἄρξεις
ἄρ’] ἄρξεις γὰρ AB, fortasse ἄρξεις γ’ ἄρ’ leg.

745

τολμᾶν δὲ χρεών· ὁ γὰρ ἐν καιρῷ
μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν
τίκτει θνητοῖσι τελευτῶν.

Stob. Flor. 51, 3: Εὐριπίδου Τημένῳ. ‘τολμᾶν — τελευτῶν’.

746

αἰδῶς γὰρ ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτούς.

Stob. Flor. 31, 1: Εὐριπίδου Τιμαίῳ (sic M, ῥ νη Vind.). ‘αἰ-
δῶς — βροτούς’. Suspicebam olim Τέννη legendum esse.

747

αἰσίως

Hesych. 1 p. 173: αἰσίως· καλῶς, δεξιῶς. Εὐριπίδης Τημένῳ
(τί codex).

748

ἀνανομήν

Hesych. 1 p. 333: ἀνανομήν (ἀνανομεῖν cod.)· ἀναδασμόν. ἀνα-
νέμειν (ἀνανεμεῖν cod.) γὰρ τὸ μερίζειν. Εὐριπίδης Τημένῳ.

749

ἄπυργος

Hesych. 1 p. 505: ἄπυργος· ἀτείχιστος. Εὐριπίδης Τημένῳ (τι-
μένῳ cod.).

750

κατηβολή

Schol. Plat. p. 904 a 22 et Hesych. 2 p. 200, v. fr. 617.

751

σφακελισμός

Schol. Hippocr. (vol. 5 p. 214 Littr.) in Darembergii *Notices et Extr. des Manusc. méd.* 1 p. 217: Βακχεῖος ὀδύνην καὶ ἄλγῆμα καὶ φλεγμονὴν φησὶν εἶναι τὸν σφακελισμόν (σφακελλισμόν cod.), παραθέμενος Εὐριπίδου λέξεις ἐκ Τημένου (ἐκ κτημένου cod.) καὶ Ἰππολύτου (vs. 1352, ubi σφάκελος legitur).

ΤΨΙΠΤΑΗ

De argumento cf. Schol. Clem. Alex. p. 105 sq.: ὅτε οἱ ἐπὶ ἐπὶ Θήβας σὺν Ἀδράστῳ καὶ Πολυνείκει ἐστρατεύοντο, παρέβαλον εἰς τὴν Νεμέαν· τόπος δὲ οὗτος τοῦ Ἄργους. ζητοῦντες δὲ ὑδρεύσασθαι συνέτυχον Ἐψιπύλῃ τῇ Θόαντος θυγατρὶ τρεφούσῃ παιδίον Ὀφέλτην καλούμενον, Εὐφύγου*) καὶ Εὐρυδίκης. ἡ δὲ ἀποθεμένη τὸ παιδίον ἀπῆλθεν αὐτοῖς ὑδρεύσασθαι βουλομένη. δράκων δὲ ἐν τοσούτῳ (1. τούτῳ) περιπεσὼν τῷ παιδίῳ ἀνείλεν αὐτό· ἡ δὲ ἐπανελθοῦσα ἐθρήνη. Ἀμφιάραος δὲ ὁ μάντις εἰς ὧν τῶν ἐπὶ ἀπὸ τοῦ συμβάντος τοῖς Ἕλλησι θάνατον προεμαντεύσατο καὶ τὸν παῖδα Ἀρχέμορον ἐκάλεσεν. Ἀδραστός δὲ παραμυθούμενος τὴν Ἐψιπύλῃν ἐπ' αὐτῷ τὸν Νεμεακὸν ἄγνῳα συνεστήσατο. Similiter Apollod. 3, 6, 4 et Hyginus fab. 74. Hypsipylen ab Eurydices ultione tutam praestant filii, si recte fr. 765 interpretatur Welckerus. Scenae commissum esse drama paulo ante olymp. 93, 3 docet Schol. Ar. Ran. 53: τῶν πρὸ ὀλίγου διδασκθέντων καὶ καλῶν, Ἐψιπύλης, Φοινισσῶν, Ἀντιόπης. De Euripidea Hypsipyla dicta videntur quae narrat Ath. VIII p. 343 F: ὀψοφάγος δ' ἦν καὶ Λιοντεὺς ὁ Ἀργεῖος τραγωδός, Ἀθηναίωνος μὲν μαθητής, οἰκέτης δὲ γενόμενος Ἰόβα τοῦ Μαυρουσίῳ βασιλέως ὡς φησὶν Ἀμάραντος ἐν τοῖς περὶ σκηνῆς, γεγραφέναι φάσκων εἰς αὐτὸν τόδε τὸ ἐπίγραμμα τὸν Ἰόβαν, ὅτε κακῶς τὴν Ἐψιπύλῃν ὑπεκρίνατο 'μή με Λιοντῆος τραγικοῦ κεναρῆφαγον ἦχος (κιναρηφάγου ἦθος ci. Villebrunius) λεύσσω' Ἐψιπύλης ἐς κακὸν ἦτορ ὅρα (Ἐψιπύλης ὡς κακὸν ἦτορ ἔλα Iacobsius). ἤμην γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος' κτέ.

752

Διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρνασὸν κάτα
πηδᾶ χορεύων παρθένοις σὺν Δελφίσιν

Ar. Ran. 1211: 'Διόνυσος — πηδᾶ χορεύων'. ubi Schol.: Διόνυσος ὅς] Ἐψιπύλης ἡ ἀρχή. Schol. vs. 1213: πηδᾶ χορεύων] — τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ στίχου 'παρθένοις σὺν Δελφίσιν'. Macrobius Sat. 1,

*) Fortasse Εὐφύγον leg., cf. Schol. Pind. Nem. prol. p. 424: ἐπὶ Ὀφέλτῃ τῷ Εὐφύγον καὶ Κρεούσης παιδί. Ophelten Lyci regis filium dicit Hyginus fab. 74, ubi Lycurgi filium probabiliter corrigitur secundum Apollodorum et alios.

18, 4: *quod cum Varro et Granius Flaccus adfirment, etiam Euripides his docet* 'Διόνυσος — πηδᾶ χορεύων' (vs. 1 — 3). Schol. Ar. Nub. 604: σὺν πεύκαις] παρὰ τὸ Εὐριπίδειον 'Διόνυσος — δοραῖς' (vs. 1). Etym. M. v. ἄαπτος p. 1, 38: τὸ δὲ 'καθαπτός — Παρνασοῦ' (vs. 2) παρ' Εὐριπίδῃ. vs. 1. ὅς θύρσοισι] ἐν πεύκαις Schol. Ar. Nub. νεβρῶν] νευρῶν Schol. Ar. Nub. vs. 2 πεύκαισι] πεύκησι Etym. M.

753

δείξω μὲν Ἀργείοισιν Ἀχελῶου ῥόον

Didymus in Macrobi. Sat. 5, 18, 12: Ἀχελῶον πᾶν ὕδωρ Εὐριπίδης φησὶν ἐν Ὑψιπύλῃ· λέγων γὰρ περὶ ὕδατος ὄντος σφόδρα πόρρω τῆς Ἀκαρνανίας, ἐν ᾗ ἔστιν ὁ ποταμὸς Ἀχελῶος, φησί 'δείξω — ῥόον'. ῥόον] δρόσον vel ῥοάς ci. Elmsleius.

754

ἕτερον ἐφ' ἐτέρῳ αἰρόμενος
ἄγρευμ' ἀνθέων ἡδομένα ψυχᾶ
τὸ νήπιον ἄπληστον ἔχων

Plut. Mor. p. 93 D: ὥσπερ ὁ τῆς Ὑψιπύλης τρώφιμος εἰς τὸν λειμῶνα καθίσας ἔδρεπεν 'ἕτερον — ἔχων'. cf. Plut. Mor. p. 661 F, ubi libri haec praebent: ὥσπερ ὁ ** πύλης τρώφιμος **νος 'ἕτερον ἀφ' ἐτέρας ἰώμενος ἄγρευμα ἂν συνηδόμεναι ψυχαὶ * μὴ πῖον ἄπληστος ἔων' ἐπὶ πλεῖστον ἐξανθίζεται τοῦ λειμῶνος. vs. 1 αἰρόμενος p. 93, ἰώμενος p. 661, neutrum sufficit. vs. 3 ἄχρηστον ἔχων p. 93, ἄπληστος ἔων p. 661. Euripidi locum vindicavit Valek. Diatr. p. 212, qui verba εἰς τὸν λειμῶνα καθίσας ἔδρεπεν poetae adscripsit, quae Plutarchi esse videntur: idem apte comparavit Statii Theb. 4, 786.

755

ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον ἄστρον

Ar. Ran. 1328: ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον Κυρήνης μελοποιῶν. ubi Schol. (sicut Suidas v. δωδεκαμήχανον): ἔστι δὲ παρὰ τὰ ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου 'ἀνὰ — ἄστρον'. ἄστρον] ἄντρον codex Θ in glossa: hoc probat et speluncam, ubi draco latuerit, dici indicat Welcker; alii ἄστρον de sole dictum volunt, qui per duodecim zodiaci signa eat.

756

περίβαλ', ὦ τέκνον, ὠλένας

Ar. Ran. 1322: περίβαλλ', ὦ τέκνον, ὠλένας. Scholion vs. 1320: καὶ τὸ 'περίβαλ', ὦ τέκνον' ἐξ Ὑψιπύλης.

757

ἂ γοῦν παραινῶ, ταῦτά μου δέξαι, γύναι.
ἔφην μὲν οὐδεὶς ὅστις οὐ πονεῖ βροτῶν,
θάπτει τε τέκνα χᾶτερά κτᾶται νέα,

αὐτός τε θνήσκει· καὶ τὰδ' ἄχθονται βροτοὶ
 εἰς γῆν φέροντες γῆν. ἀναγκαίως δ' ἔχει 5
 βίον θερίζειν ὥστε κάριμον στάχυν,
 καὶ τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μή· τί ταῦτα δεῖ
 στένειν, ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν;
 δεινὸν γὰρ οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς.

Clemens Alex. Strom. IV p. 587 sq.: ὁ γοῦν Εὐριπίδης λέγει 'ἄ
 γοῦν — βροτοί' (vs. 1—4). εἶτα ἐπιφέρει 'ταῦτα δεῖ — βροτοῖς' (vs.
 7—9). Plut. Mor. p. 110 F: οὐ φαύλως γὰρ ἂν δόξειεν ὁ παρὰ τῷ
 ποιητῇ Ἀμφιάρεως παραμυθεῖσθαι τὴν Ἀρχεμόρου μητέρα δυσχεραί-
 νουσαν, ὅτι νήπιος ὢν ὁ παῖς καὶ ἄγαν ἄωρος ἐτελεύτησε. φησὶ γὰρ
 οὕτως 'ἔφν μὲν — βροτοῖς' (vs. 2—9). Stob. Flor. 108, 11: Εὐρι-
 πίδου Ὑψιπύλη. 'ἔφν μὲν — διεκπερᾶν;' (vs. 2—8). verba βίον —
 μή (vs. 6 et 7) om. p. et fab. nom. apponit Marcus Anton. 7, 40.
 vs. 6 idem 11, 6. vs. 9 cum lemmate Εὐριπίδου habet Stob. Flor.
 29, 56. cf. Plut. Mor. p. 117 D: οὐθὲν γὰρ δεινὸν τῶν ἀναγκαίων
 βροτοῖς. vs. 1 ἄ γοῦν] ἄ γ' οὖν ci. Matth. μου] μοι ci. Porson. vs. 2
 οὐ πονεῖ βροτῶν] οὐκ αἰεὶ πονεῖ Stob. vs. 3 θάπτει] θάπτειν Stob.
 καὶ ἕτερα Clem. et Stob., χῦτερ' αὖ Plut. κτᾶται Plut., σπείρει
 Clem., κτᾶσθαι Stob. νέα] πάλιν Stob. vs. 4 αὐτός τε θνήσκει] αὐ-
 τοὺς θνήσκειν Stob. καὶ τὰδ'] κατὰ δ' (id est κατὰ δ') Stob. vs. 5
 τήνδ' ἀναγκαίως Plut. et Stob., γῆν ἀναγκαίως δ' Grotius c Cicce-
 ron's loco. vs. 6 βίον] βίου M. Ant. 11, 6. vs. 7 τὸν — τὸν] τὸ —
 τὸ Marcus Anton. vs. 8 στένειν] στέγειν Clem. vs. 9 δεινὸν γὰρ οὐ-
 δὲν] οὐθὲν γὰρ δεινὸν Plut., οὐκ αἰσχροὺς οὐδὲν Stob. Flor. 29, οὐ
 δεινὸν οὐδὲν Clemens. Latine locum reddidit Cicero Tusc. 3, 25,
 59: Carneades — reprehendere Chrysippum solebat laudantem Euripi-
 deum carmen illud,

*mortalis nemo est, quem non attingit dolor
 morbusque. multis sunt humandi liberi,
 rursum creandi, morsque est finita omnibus.
 quae generi humano angorem nequidquam afferunt.
 reddenda terrae est terra, tum vita omnibus
 metenda, ut fruges. sic iubet necessitas.*

758

κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον.

Stob. Flor. 10, 26: Εὐριπίδου Ὑψιπύλη. 'κακοῖς — ὑπέρτερον'.

759

πρὸς τὰς φύσεις χρὴ καὶ τὰ πράγματα σκοπεῖν
 καὶ τὰς διαίτας τῶν κακῶν τε καὶ ἀγαθῶν,
 πειθῶ δὲ τοῖς μὲν σώφροσιν πολλὴν ἔχειν,
 τοῖς μὲν δίκαιοις δ' οὐδὲ συμβάλλειν χρεῶν.

Orion Flor. 7, 5 p. 51, 10: ἐκ τῆς Ὑψιπύλης. 'πρὸς τὰς — χρεῶν'. vs. 1 om. p. et fab. n. habet Floril. Leid. 100 in Philol. 6 p. 587, unde φύσεις scripsimus pro χρήσεις. vs. 4 οὐδέν cod., οὐδὲ Schneidewin.

760

ἔξω γὰρ ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος.

Stob. Flor. 20, 31: Εὐριπίδου Ὑψιπύλης. 'ἔξω — σοφώτερος'. Idem versus extat in Stob. Flor. 20, 12 coniunctus cum fr. 261.

761

ἄελπτον οὐδέν, πάντα δ' ἐλπίζειν χρεῶν.

Stob. Flor. 110, 16: Εὐριπίδου Ὑψιπύλης. 'ἄελπτον — χρεῶν'.

762

εὐφημα καὶ σᾶ καὶ κατεσφραγισμένα

Eust. Il. p. 959, 43 (Philem. Lex. p. 147): λέγουσι δὲ καὶ σᾶ τὰ σῶα οἱ παλαιοί — Εὐριπίδης ἐν Ὑψιπύλῃ 'εὐφημα — κατεσφραγισμένα'. εὐφημα] εὐσημα Valck.

763

ἢ ἑτέρα φράσω;

Ar. Ran. 64: ἄρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές, ἢ ἑτέρα φράσω; ubi Scholia: ἑτέρα φράσω] — ἔστι δὲ τὸ ἡμιστίχιον ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου. Bothius ad priora verba ἄρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές hanc annotationem rettulit.

764

ἰδού, πρὸς αἰθέρ' ἐξαμίλλησαι κόρας
γραπτούς [ἐν αἰτ]οῖσι προσβλέπων τύπους.

Galenus vol. 18, 1 p. 519 (vol. 5 p. 615 ed. Basil., vol. 12 p. 376 Chart.) de v. αἰτώμα sive αἰτός disputans: καὶ Εὐριπίδης ἐν Ὑψιπύλῃ φησὶ 'ἰδού — τύπους'. vs. 1 ἐξαμιλλῆσαι ante Musgr. κόραι libri, κόραις Musgr., κόρας Hermannus. vs. 2 οἷσι libri, ἐν αἰετοῖσι Valck. προσβλεπον ante Musgr.

765

οἰνάνθα τρέφει τὸν ἱερὸν βότρυν

Ar. Ran. 1320: οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου. ubi Schol.: παρὰ τὸ ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου 'οἰνάνθα — βότρυν'. οἰνάνθα τρέφει RV, οἶνανθα φέρει ceteri libri, οἰνάντας τε τρέφει Tzetzes teste H. Keilio in Rhein. Mus. N. F. VI p. 617. οἶνα θ' ἃ φέρει τὸν ἱερὸν βότρυν οἰνάνθας γάνος ci. Bergk. Welcker conferri iubet Anth. Pal. 3, 10: φαῖνε, Θόαν, Βάκχοιο φυτὸν τόδε· ματέρα γὰρ σὰν ῥύση τοῦ θανάτου οἰκέτιν Ὑψιπύλαν κτέ., cui epigrammati haec praemittuntur: ἐν δὲ τῷ κατὰ δύσιν πλευρῷ — Εὐνείως γεγλυμμένος καὶ Θόας, οὗς

ἐγέννησεν Ὑψιπύλη, ἀναγνωριζόμενοι τῇ μητρὶ καὶ τὴν χρυσὴν δεικνύντες ἄμπελον, ὅπερ ἦν αὐτοῖς τοῦ γένους σύμβολον, καὶ ὀνόμενοι αὐτὴν διὰ τὸν Ἀρχεμόρου θάνατον τῆς παρ' Εὐρυδίκης τιμωρίας.

766

ἀναδρομαί

Hesych. 1 p. 320, vide fr. 830.

767

ἄρκτος

Harpocr. v. ἀρκεῦσαι p. 34, 17: ὅτι δὲ αἱ ἀρκευόμεναι παρθέναι ἄρκτοι καλοῦνται, Εὐριπίδης Ὑψιπύλη, Ἀριστοφάνης Λημνίαις καὶ Λυσιστράτῃ. Similiter om. fabulae nom. Anecd. Bekk. p. 444, 32 et Suid. v. ἀρκεῦσαι.

768

ἐκδημία

Antiatt. p. 93, 26: ἐκδημία, οὐ μόνον ἀποδημία. Εὐριπίδης Ὑψιπύλη.

769

κροταλισάσης

Phot. Lex. p. 180, 12: κροταλίζειν· οὐ διὰ τῶν χειρῶν κροτεῖν, ἀλλὰ διὰ κροτάλου. τῆς κροταλισάσης, ὡς Εὐριπίδης (Εὐριπίδην cī. Dobr.) φησὶν ὁ κωμικὸς περὶ τῆς Ὑψιπύλης λέγων. cf. Ar. Ran. 1305: ποῦ ἔστιν ἡ τοῖς ὀστράκοις αὕτη κροτοῦσα; δεῦρο, Μοῦσ' Εὐριπίδου. ubi Schol.: λέγεται δὲ εἰς τὴν Ὑψιπύλην ταῦτα. Phryn. Bekk. p. 45, 30: κροτεῖν ὀστράκοις· Ἀριστοφάνης ἐπὶ τῆς Εὐριπίδου μελοποιίας. Euripides quid dixerit, e Photii loco non satis apparet. Verbo κροταλίζειν usus est Anaxilas Com. 3 p. 341.

770

νεαρός

Antiatt. p. 109, 15: νεαρός· ἀντὶ τοῦ νέος. Εὐριπίδης Ὑψιπύλη.

ΦΑΕΘΩΝ

Longiora duo huius dramatis fragmenta (775 et 781) extant in codicis Claromontani foliis duobus postremis (162 et 163), ubi Euripidei versus partim reciso margine inferiore perierunt, partim veterē scriptura deleta novaque inducta (continet ille codex Pauli epistolas) obscurati sunt et detriti. Descripserunt illa fragmenta Imm. Bekker et C. B. Hase *), correctā edidit G. Hermannus Opusc. 3 p. 7—21. Scena dramatis haud procul est ab Solis regia

*) Bekkeri et Hasii apographa significabo litteris *b* et *h*. Prioris integram apponam discrepantiam, ex altero (quod Matthiae repetiit) graviora quaeque attulisse sufficiet. Dubias litteras punctis infra lineam positīs indicabo.

in finibus Aethiopum Oceano vicinorum, quorum rex Merops, coniux Clymenae, nuptias Phaethontis filii parat. Phaethon ut mortalis abnuat matrimonium cum dea ineundum; Clymene mater docet non Meropis ipsum, sed Solis esse filium, et fidem verbis suis factura imperat ut deum adeat. Phaethon Solis regiam petit et curru paterno impetrato magnis ausis excidit: fratrem mortuum lugent Heliades; cf. Plinius H. N. 37, 11, quem locum attulimus p. 18. Huius dramatis fortasse est fr. 972 et adesp. fr. 315.

771

Μέροπι τῆσδ' ἄνακτι γῆς,
ἣν ἐκ τεθρίππων ἁρμάτων πρώτην χθόνα
Ἥλιος ἀνίσχων χρυσέα βάλλει φλογί.
καλοῦσι δ' αὐτὴν γείτονες μελάμβροτοι
Ἔω φαεννὰς Ἥλιου θ' ἵπποστάσεις. 5

Strab. I p. 33: ὁ τ' Εὐριπίδης ἐν (ἐπὶ libri, corr. Xylander) τῷ Φαέθοντι τὴν Κλυμένην δοθῆναι φησί· Μέροπι — ἵπποστάσεις'. νῦν μὲν δὴ κοινὰς ποιεῖται τὰς ἵπποστάσεις τῇ τε Ἡοῖ καὶ τῷ Ἠλίῳ, ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς πλησίον αὐτὰς φησὶν εἶναι τῇ οἰκῇ τοῦ Μέροπος· καὶ ὅλη γε τῇ δραματουργίᾳ τοῦτο παραπέπλεκται. vs. 1 δάμαρ δοθεῖσα vel cum Bothio Κλυμένη δοθεῖσα supplere licuerit. vs. 3 cf. Hesych. 1 p. 385: ἀνίσχων· ἀνατέλλων. vs. 5 φαεννὰν BCIA et in hoc sup. ὅς, inde φαεννὰς g, φαεννὰς Meinekios.

772

ἐλεύθερος δ' ὢν δοῦλός ἐστι τοῦ λέχους,
πεπραμένον τὸ σῶμα τῆς φερνῆς ἔχων.

Eust. Od. p. 1731, 54: ἡ δὲ τοιαύτη προῖξ ὅτι καὶ φερνή λέγεται δηλοῖ, φασίν, ἐν Φαέθοντι Εὐριπίδης εἰπὼν· ἐλεύθερος — ἔχων'. vs. 2 cf. Plut. Mor. p. 498 A: ὑπομένει, τὸ σῶμα πεπραμένον τῆς φέρνης ἔχων, ὡς Εὐριπίδης φησίν. Phaethontis sunt verba, item fortasse fr. 773 et 774.

773

δεινόν γε, τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο δ' ἔμφυτον,
σκαιοῖσιν εἶναι· τί ποτε τοῦτο ταῖτιον;
ἄρ' ὄλβος αὐτοῖς ὅτι τυφλὸς συνηρετμεῖ,
τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας καὶ τῆς τύχης;

Stob. Flor. 93, 2: Εὐριπίδου Φαέθοντι. 'δεινόν — τύχης;' vs. 1 δ'] γ' B. vs. 2 τοῦτο AMVind. Voss., τούτου B, τοῦδε Arsenius p. 361, 22. ταῖτιον AB, τ' αἷτιον Vind. temptabam τοῦδέ γ' αἷτιον. vs. 3 συνηρεφεῖ libri, συνηρετεῖ Meinekios, συνηρετμεῖ Dobraeus. vs. 4 καὶ τῆς τέχνης ci. Meinekios, malim καὶ δυστυχεῖς cum Maehlyo.

774

ὥς πανταχοῦ γε πατρὶς ἡ βόσκουσα γῆ.

Stob. Flor. 40, 2: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Φαέθοντι. 'ὥς — γῆ'.
γε om. M. Eundem versum habet Flor. Leid. 139 in Philol. 6 p. 578.

775

μνησθεὶς ὃ μοί ποτ' εἶφ' ὅτ' εὐνάσθη θεός.

αἰτοῦ τί χρήξεις ἐν· πέρα γὰρ οὐ θέμις

λαβεῖν σε· καὶ μὲν τυγχάνης ε . . .

θεοῦ πέφυκας· εἰ δὲ μή, ψευδὴς ἐγώ.

ΦΑΕ. πῶς οὖν πρόσειμι δῶμα θερμὸν Ἑλίου; 5

ΚΑΤ. κείνῳ μελήσει σῶμα μὴ βλάπτειν τὸ σόν.

ΦΑΕ. ἐπεὶ πατὴρ πέφυκεν; οὐ κακῶς λέγεις.

ΚΑΤ. σάφ' ἴσθι· πεύσει δ' αὐτὸ τῷ χρόνῳ σαφῶς.

ΦΑΕ. ἄρκεῖ· πέποιθα γὰρ σε μὴ ψευδῇ λέγειν.

ἀλλ' ἔρπ' ἐς οἴκους· καὶ γὰρ αἶδ' ἔξω δόμων 10

δμῶαί περῶσιν, αἱ πατρῶον ὠριμοὶ

σαίρουσι δῶμα καὶ δόμων κειμήλια

καθ' ἡμέραν φοιβῶσι κάπιχωρίοις

ὀσμαῖσι θυμιῶσιν εἰσόδους δόμων.

ὅταν δ' ὕπνου γεραῖος ἐκλιπὼν πατὴρ 15

πύλας ἀμείψῃ καὶ λόγους γάμων πέρι

λέξῃ πρὸς ἡμᾶς, Ἑλίου μολῶν δόμους

τοὺς σοὺς ἐλέγξω, μῆτερ, εἰ σαφεῖς λόγοι.

ΧΟΡ. στρ. α'

. κατὰ γᾶν

. . . α 20

.

μέλπει δ' ἐν δένδρεσι λεπτὰν

ἁηδὼν ἁρμονίαν

ὀρθρευομένα γόοις

Ἴτυν Ἴτυν πολύθρηνον.

σύριγγας δ' οὐριβάται 25

κινοῦσιν ποίμνας ἑλαταί·

ἔγρονται δ' εἰς βοτάναν

ξανθᾶν πώλων συνζυγίαι.

ἤδη δ' εἰς ἔργα κυναγοὶ

στείχουσιν θηροφόνοι, 30

πηγαῖσί τ' ἐπ' Ὠκεανοῦ

μελιβόας κύκνος ἄχει.
 ἄκατοι δ' ἀνάγονται ὑπ' εἰρεσίας στρ. β'
 ἀνέμων τ' εὐαέσιν ῥοθίοις
 ἀνὰ δ' ἴστί 35

 σινδῶν δὲ πρότονον ἐπὶ μέσον πελάσσει.
 τὰ μὲν οὖν ἑτέροισι μέριμνα πέλει· ἀντ. β'
 κῶμον δ' ὑμεναίων δεσποσύνων
 ἐμὲ καὶ τὸ δίκαιον ἄγει καὶ ἔρως
 ὕμνειν· δμῶσιν γὰρ ἀνάκτων 40
 εὐάμεροι προσιοῦσαι
 μολπαὶ θράσος αὔξουσ'
 ἐπὶ χάσματ'· εἰ δὲ τύχα τι τέκοι,
 βαρὺν βαρεῖα φόβον ἔπεμψεν οἴκοις.
 ὀρίζεται δὲ τό[δε] φάος γάμων τέλος, 45
 τὸ δὴ ποτ' εὐχαῖς ἐγὼ
 λισσομένα προσέβαν
 ὑμέναιον αἰῖσαι
 φίλον φίλων δεσποτᾶν.
 θεὸς ἔδωκε, χρόνος ἔκρανε 50
 λέχος ἐμοῖσιν ἀρχέταις.
 ἴτω τελεία γάμων ἀοιδά.
 ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς πρὸ δόμων
 κῆρύξ θ' ἱερὸς καὶ παῖς Φαέθων
 βαίνουσι, τριπλοῦν ζεῦγος, ἔχειν χρὴ 55
 στόμ' ἐν ἡσυχίᾳ·
 περὶ γὰρ μεγάλων γνώμας δείξει,
 παῖδ' ὑμεναίοις, ὥς φησί, θέλων
 ζεῦξαι νύμφης τε λεπάδνοις.
 ΚΗΡ. Ὠκεανοῦ πεδίῳ οἰκήτορες, 60
 εὐφαιμεῖτ', ὦ,
 ἐκτόπιοι τε δόμων ἀπαείρετε,
 ὦ ἴτε, λαοί.
 κηρύσσω δ' ὀσίαν βασιλήιον,
 αἰτῶ δ' αὐδὰν 65

εὐτεκνίαν τε γάμοις, ὧν ἔξοδος
 ἄδ' ἔνεχ' ἦκει,
 παιδὸς πατρός τε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ λέχη
 κραῦναι θελόντων· ἀλλὰ τῇλ' ἔστω λεώς.

MEP.
 εἰ γὰρ εὖ λέγω

70

Codex Clarom., nunc Paris. 107 fol. 162 verso continet vs. 1—35, eodem folio recto vs. 36—70. vs. 1—4 Clymenae sunt. Phaethontis nomen ad vs. 5 litteris ΦΑΕ minio adscripsit m. sec., vs. 6—9 personarum vices lineolis indicantur. vs. 1 μνησθεῖς de Sole intellegas: *dabit tibi quod petieris μνησθεῖς* et q. s. ΕΙΠΕΤΕΤΝΑΘΗΘΕΟC (ante quintam litteram O addidit m. sec.) *b*. vs. 2 ΠΕΡΑΙΓΑΡΟΤΘΕΜΙC *b*, ΤΕΡΑΙΓΑΡΠΟΚΑΙΑ (Π in OT mutavit m. sec.) *h*. vs. 3 ΤΤΓΧΑΝΗCΕ.... *b*, ΙΤΙΧΑΛΗΩΔΩ ΩΝ *h*, τυγχάνης ἐτητύμως ci. Bekker, an τυγχάνης δώρων θεοῦ legendum? vs. 5 ΘΕΜΟΝ cod., θερμόν Bekker. vs. 6 ΜΕΛΗCΕΙ *b*, ΜΕΛΗCΩ *h*. ΤΟCΟΝ *b*, Ι^cω *h*. vs. 7 ἐπεὶ cod., εἵπερ m. sec. teste Bekker. ΚΑΚΩC *h*, ΚΑΛΩC *b*. εἵπερ πατὴρ πέφυκε κούκ ἄλλως λέγεις Burges. vs. 8 ΠΕΤCΗ cod. ΑΤΤΟΤΩΧΡΟΝΩCΑΦΩC *b*, ΑΤΤΟΤC ΧΡΟΝΩ (C in O mutavit m. sec.) *h*. vs. 9 ΨΕΤΔΗΛΕΓΕΙΝ *b*, ΨΕΤΔΗ ΕΙΝ (post ΕΙΝ m. sec. alterum N add.) *h*. corrector igitur ψευδῇ εἶναι voluit, fortasse ψευδη[γορ]εῖν leg. vs. 11 ΑΙΠΑΤΡΟC . . ΤΑCΓΑΜΟΤC *b*, ΑΙΠΑΤΡΟCΙΟΙΑΩΡΙΜΟΙ (ΕΙ pro ΑΙ m. sec., eadem in fine ΩΡΑΕΜΟΙ) *h*, αἰ πατρὸς κοιμωμένου Herm., αἰ πατρῶν ὠριμοὶ Conington. vs. 13 ΚΑΠΙΧΩΡΙΟΙC *b*, ΠΑΝΧΗΜΕΡ^{oc} *h*. vs. 15 ΟΥΤΑΝ m. pr., ΟΤΑΝ Δ m. sec. teste *h*. ὕπνον — ἐκλιπὼν Hermannus, fortasse ὕπνον — ἐκλήγων leg. vs. 18 ΕΛΕΓΞΩ *b*, ΑΙΚCΟ (ΕΛΕΓΞΩ m. sec.) *h*, an νοήσω leg.? post vs. 18 teste *b* versus vacuus, deinde vs. 19 ΚΑΤΑΓΑΝ m. sec., vs. 20 A eadem manu, deinceps denuo versus vacuus. stropharum notas addidit Hermannus. vs. 21 ΔΕΔΕΝΔΡΕCΙΑΕΙΤΑΝ *b*, ΔΕΔΕΝ ΔΡΩΝΚΛΕΙΝΗΝ *h*, unde μέλπει δ' ἐν δένδρῳ ἐλαινὴν suspicabar. ἐν δένδρεσι praeivit Burges. vs. 23 ΟΡΘΡΕΥΟΜΕΝΑΓΟΟΙC *b*, ΙΤΟΡΕΤΟ ΜΕΝΑΤΘΩΝ (initio Θ addidit et litteram T induxit m. alt.) *h*, ὀρθρευομένα γοερὸν vel γοερῶς suspicabar. γόοισιν δ' ὀρθρευομένα Eur. Suppl. 978 dixit. vs. 28 ξανθᾶν] ΞΑΝΘΩΝ m. sec. vs. 31 ΠΗΓΑΙC cod., πηγαῖσι scripsi. vs. 32 ΜΕΛΙΒΤΑC et ΑΓΕΙ cod. m. pr. teste *h*, correxit m. sec. vs. 33 ΑΚΟΝΤΟΙ cod., ἄκατοι Dobr. et Matthiae. ΕΙΠΕCΙΑC *b*, ΕΙΠΕΗ (ΑΣ add. m. sec.) *h*. vs. 34 ΕΤΑΙCΙΝ ΟΙC m. pr. teste *h*, litteram quartam in E mutavit m. sec., eadem ΑΝΕΜΩΝΤ et ΡΟΘΙ supplevit. vs. 36 ΠΡΟΓΟΝΟΝ et ΠΕΛΑCΕΙ cod., πρότονον et πελάσσει Herm. vs. 37 ΕΤΑΡΟΙCΙ m. pr., ΕΤΕ ΡΟΙCΙ m. sec. vs. 38 ΚΟCΜΕΙΝΤΜΕΝΑΙΩΔΕ *b*, ΚΟCΜΟΝΤΜΕΝΑΙΩΝΔΕ *h*, κῶμον δ' ὕμεναιών Herm. ΔΕCΠΟCΤΝΑΩΝ cod. pr. m. teste *b*, A induxit corrector. vs. 39 ΕΑΓΕΙ cod., ἄγει Herm. ΚΑΙΕΡΩC *b*, ΚΑΙ ΡΩΝ (N in C mutavit m. pr.) *h*. vs. 40 ΤΜΙΝ m. pr., ΤΜΝΕΙΝ m.

sec. ANACCΩN m. pr., ANAKTΩN m. sec. vs. 42 ΑΙΟΥC (ab C nova linea incipit) b, αὔξουσ' Herm. vs. 43 ΤΤΙΧΑ teste h m. pr., I induxit m. sec. vs. 44 ΟΙΚΟΙC b, ΦΑΙΟ (c post o addidit m. sec.) h. vs. 45 ΟΡΙΖΕΤΑΙΔΕΤΟ b, ΟΡΙΖΕΙΑΡΧΕΤΟ (Δ supra lineam addidit m. sec.) h, ὀρίζεται δὲ τόδε Herm. ΤΕΛΟC b, Ι·ΛΟΝ (m. sec. I in T mutavit) h. vs. 47 ΠΡΟCEBHN b, ΠΡΟCEBAN h. vs. 48 ἀείσαι] E induxit m. sec. vs. 50 ΕΛΩΚΕΙ b, ΕΔΩΚΕΙ h (I induxit m. sec.). vs. 52 ΙΩ teste h m. pr., ΙΤΩ m. sec. ΑΙΔΑ m. pr., ΑΟΙΔΑ m. sec. teste h. vs. 53 ΠΡΟΔΟΜΩN b, ΠΙΟΛΙΤΩ h. vs. 54 Α in παῖς addidit m. sec. teste ΔΙ h. vs. 55 ΤΡΙΗΛΟΤΝ b, ΤΤΗΛΟΤΝ (ΔΙΗΛΟΤΝ m. sec.) h. vs. 57 ΔΕΙΧΕΙ m. pr., ΔΕΙΞΕΙ m. sec. vs. 58 ΛΕΓΩN m. pr. teste b, ΘΕΛΩN m. sec. vs. 59 ΞΕ teste b m. pr., ΤΕ m. sec. vs. 60 praecognis personam adscripsit Herm. vs. 62 ΕΚΤΟΠΙΟΙ b, CKIΩΠΟΙ h. ΑΠΑΕΙΡΑΤΕ teste b m. pr., ΑΠΑΕΙΡΕΤΕ m. sec. vs. 63 ΩΤΕ b, ΩΙΕ (ΩΙΤΕ m. sec.) h. vs. 65 ΑΤΤΩΔΑΤΔΑΝ b, ΑΤΙΩΔΑΤΔΑΝ h, αἰτῶ δ' αἶσαν Herm., αἰτῶ δ' αὔξαν Düntzer Philol. 5 p. 190. vs. 67 ἔνεχ'] ENNEX cod. m. pr. ΗΚΕΙ m. pr. teste b, ΗΞΕΙ m. sec. vs. 69 ΤΗΔ ΕCΤΩ m. pr., CII' (pro TH) m. sec., τῇλ' ἔστω scripsi. vs. 70 verba εἰ — λέγω teste h m. sec. addidit.

776

θερμὴ δ' ἄνακτος φλόξ ὑπερτέλλουσα γῆς
καίει τὰ πόρρω, τὰγγύθεν δ' εὐκρατ' ἔχει.

Stob. Ecl. 1, 25, 3 p. 540: Εὐριπίδης, πῦρ εἶναι τὸν ἥλιον. λέγει γοῦν ἐν — Φαέθοντι 'θερμὴ — γῆς' (vs. 1). Vitruvius 9, 1, 13: si radii (solis) per omnem mundum fusi circinationibus vagarentur neque extentionibus porrecti ad trigoni formam linearentur, propiora flagrarent. id autem etiam Euripides Graecorum poeta animadvertisse videtur; ait enim quae longius a sole essent, haec vehementius ardere, propiora vero cum temperata habere. itaque scribit in fabula Phaethonte sic: 'καίει — ἔχει'. Coniunxit hos versus Barnesius. vs. 2 τὰ δ' ἔγγυς εὐκρατ' ἔχει edd. Vitruv., τὰγγύθεν δ' εὐκρατ' ἔχει Valck. Diatr. p. 32.

777

χρυσέα βῶλος

Diog. L. 2, 10: φασὶ δ' αὐτὸν (Anaxagoram) προειπεῖν τὴν περὶ Αἰγὸς ποταμὸν γενομένην τοῦ λίθου πτώσιν, ὃν εἶπεν ἐκ τοῦ ἡλίου πεσεῖσθαι. ὅθεν καὶ Εὐριπίδην μαθητὴν ὄντα αὐτοῦ χρυσέαν βῶλον εἶπεῖν τὸν ἥλιον ἐν τῷ Φαέθοντι. Hinc fuerunt qui fr. 771, 3 Ἥλιος ἀνίσχων χρυσέα βῶλῳ φλέγει scribendum ducerent (v. Valck. Diatr. p. 31); probabilius videtur quod Matthiae coniecit, respici Or. 983: ἀλύσει χρυσέαισι φερομένην δέναισι βῶλον.

778

ἐν τοῖσι μῶροις τοῦτ' ἐγὼ κρίνω βροτῶν,

ὅστις πατήρ ὦν παισὶ μὴ φρονοῦσιν εὖ
ἢ καὶ πολίταις παραδίδωσ' ἐξουσίαν.

Stob. Flor. 43, 2: Εὐριπίδου Φαέθοντι. 'ἐν — ἐξουσίαν'. vs. 1
μωροῖς libri. vs. 2 τῶν πατέρων libri, πατήρ ὦν Grotius.

779

ἔλα δὲ μήτε Λιβυκὸν αἰθέρ' εἰσβαλὼν·
κρᾶσιν γὰρ ὕγρὰν οὐκ ἔχων, ἀψίδα σὴν
κάτω διήσει
ἴει δ' ἐφ' ἑπτὰ Πλειάδων ἔχων δρόμον.
τοσαῦτ' ἀκούσας εἴτ' ἔμαρψεν ἡνίας·
κρούσας δὲ πλευρὰ πτεροφόρων ὀχημάτων
μεθῆκεν, αἶ δ' ἔπταντ' ἐπ' αἰθέρος πτύχας.
πατήρ δ' ὀπισθε νῶτα σειραίου βεβῶς
ἵππευε παῖδα νουθετῶν· ἐκεῖσ' ἔλα,
τῇδε στρέφ' ἄρμα, τῇδε.

5

10

Longinus de Sublim. c. 15, 4 de Euripide: ἥκιστα γέ τοι μεγαλο-
φυῆς ὦν ὅμως τὴν αὐτὸς αὐτοῦ φύσιν ἐν πολλοῖς γενέσθαι τραγικὴν
προσηνάγκασε — . τῷ γοῦν Φαέθοντι παραδιδούς τὰς ἡνίας ὁ Ἥλιος
'ἔλα δὲ — δίεισι' (vs. 1—3) φησὶν, εἰθ' ἐξῆς 'ἴει — ἄρμα τῇδε'
(vs. 4—10). ἄρ' οὐκ ἂν εἴποις ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ γράφοντος συνεπιβαί-
νει τοῦ ἄρματος καὶ συγκινδυνεύουσα τοῖς ἵπποις συνεπτέρωται; vs. 2
ἀψίδας ἦν P, ἀψίδα σὴν Faber. vs. 3 δίεισι P, διήσει Faber. vs. 5
τις P, εἴτ' Manutius. vs. 8 σειρίου P, σειραίου Rutgers. vs. 9 sq.
ἐλατῆρα ἔστρεφ' P, ἔλα τῇδε στρέφ' Portus.

780

Schol. Arat. 172: φέρονται αἱ Τάδες ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ Ταύρου.
Θαλῆς μὲν οὖν β' αὐτὰς εἶπεν εἶναι —, Εὐριπίδης δὲ ἐν τῷ Φαέθοντι
γ', Ἀχαιοὺς δὲ δ', Ἰππίας δὲ καὶ Φερεκύδης ζ'.

781

πυρός τ' Ἐρινὺς ἐν νεκροῖς θερὴ . .
ζῶσ' ἢδ' ἀνίησ' ἀτμὸν ἐμφανῆ . .
ἀπωλόμην· οὐκ οἶσεν εἰς δόμους ν[έκυν;]
νοεῖς; πόσις μοι πλησίον γαμηλίου
μολπὰς ἀντεῖ παρθένοισι ἡγούμενος.
οἰθασσεουσολγον ἐξομόρξετε,
εἰ ποῦ τις ἔστιν αἵματος χαμαὶ πεσών;
ἐπείγεται εἶα, δμῳίδες· κρύψω δέ νιν
ξεστοῖσι θαλάμοις, ἐνθ' ἐμῷ κείται πόσει
χρυσός· μόνη δὲ κλῆθρ' ἐγὼ σφραγίζομαι.

5

10

ὦ καλλιφεγγὲς Ἥλι', ὣς μ' ἀπώλεσας
καὶ τόνδ'· Ἀπόλλων δ' ἐν βροτοῖς ὀρθῶς καλεῖ,
ὅστις τὰ σιγῶντ' ὀνόματ' οἶδε δαιμόνων.

ΧΟΡ. Ὑμῆν Ὑμῆν,
τὰν Διὸς οὐρανίαν ἀείδομεν
τὰν Ἑρώτων πότνιαν, τὰν παρθένοις
γαμήλιον Ἀφροδίταν.

στρ.

15

πότνια, σοὶ τάδ' ἐγὼ νυμφι . . .

Κύπρι θεῶν καλλίστα,

τῷ τε νεόζυγι σῷ

20

πῶλῳ, τὸν ἐν αἰθέρι κρύπτεις

σῶν γάμων γένναν·

ἂ τὸν μέγαν

ἀντ.

τᾶσδε πόλεως βασιλῇ νυμφεύεται,

ἄστερωποῖσιν δόμοισιν χρυσέοις

25

ἄρχόν, φίλον Ἀφροδίτα.

ὦ μάκαρ, ὦ βασιλέως μεῖζων ἔτ' ὄλβος·

ὅς θεᾶν κηδεύσεις

καὶ μόνος ἀθανάτοις

γαμβρὸς δι' ἀπείρονα γαῖαν

30

θνατὸς ὑμνήσει.

ΜΕΡ. χώρει σὺ καὶ τάσδ' εἰς δόμους ἄγων κόρας

γυναῖκ' ἄνωχθι πᾶσι τοῖς κατὰ στόμα

θεοῖς χορεῦσαι καὶ κυκλώσασθαι δόμους

σεμνοῖσιν ὑμεναίοισιν, Ἑστίας θ' ἔδος,

35

ἀφ' ἧς γε σῶφρων πᾶς ἂν ἀρχετ . . .

εὐχὰς π

.

.

.

.

θεᾶς προσέλθῃ τέμενος ἐξ ἐμῶν δόμων.

ΘΕΡ. ὦ πᾶτορ, ἔστρεψ' ἐκ δόμων ταχὺν πόδα.

οὐ γὰρ σὺ σῶζει σεμνὰ θησαυρίσματα

40

χρυσοῦ, δι' ἁρμῶν ἔξαμείβεται πύλης

καπνοῦ μέλαινα λιγνὺς ἐνδοθεν στέγης.

προσθεῖς πρόσωπον φλόγα μὲν οὐχ ὀρῶ πυρός,

γέμοντα δ' οἶκον μέλανος ἔνδον αἰθάλου.

- ἀλλ' ἔσθ' ἐς οἶκον, μή τιν' Ἥφαιστος χόλον 45
 δόμοις ἐπείσφρεις μέλαθρα συμφλέξῃ πυρὶ
 ἐν τοῖσιν ἡδίστοισι Φαέθοντος γάμοις.
- ΜΕΡ. πῶς φῆς; ὅρα μὴ θυμάτων πυρουμένων 50
 κατ' οἶκον ἀτμὸν κεῖσ' ἀποσταλέντ' ἰδῆς.
- ΘΕΡ. ἅπαντα ταῦτ' ἡθροσεκανπωτουσεχει 50
- ΜΕΡ. οἶδεν δ' ἐμὴ τάδ' ἢ οὐκ ἐπίσταται δάμαρ;
 ΘΕΡ. θυηπολοῦσα θεοῖς ἐκεῖσ' ἔχει φρένας.
- ΜΕΡ. ἀλλ' εἰμ', ἐπεὶ τοι καὶ φιλεῖ τὰ τοιάδε 55
 ληφθέντα φάυλως ἐς μέγαν χειμῶν' ἄγειν.
 σὺ δ' ὦ πυρὸς δέσποινα, Δῆμητρος κόρη,
 Ἥφαιστέ τ' εἴητ' εὐμενεῖς δόμοις ἐμοῖς.
- ΧΟΡ. τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα, ποῖ πόδα 60
 πτερόεντα καταστάσω;
 ἄν' αἰθέρ' ἢ γὰρ ὑπὸ κεῦθος ἄφαν-
 τον ἑξαμανρωθῶ;
 ἰὼ μοί μοι, καταφανήσεται 65
 βασίλεια τάλαινα παῖς τ' ἔσω
 κρυφαῖος νέκυς.
 ὅτοτοτοῖ, κεράννιαι τ' ἐκ Διὸς
 πυρίβολοι πλαγαὶ λέχεά θ' Ἀλίου. 65
 ὦ δυστάλainer τῶν ἀμετρήτων κακῶν
 Ὠκεανοῦ κόρα,
 πατρὸς ἰθι πρόσπεσε
 γόνυ [λι]ταῖς, σφαγὰς
 σφαγὰς οἰκτρά τ' ἀρκέσαι σᾶς δειράς. 70
- ΜΕΡ. ἰὼ μοί μοι.
- ΧΟΡ. ἠκούσατ' ἀρχὰς δεσπότου στεναγμάτων;
 ΜΕΡ. ἰὼ τέκνον.
- ΧΟΡ. καλεῖ τὸν οὐ κλύοντα δυστυχῇ γόνον 75
 των ὄρᾱν σαφῇ.

Codex Clarom. fol. 163 verso continet vs. 1—37, folio recto vs. 38—75. vs. 1 ΠΥΡΟΣΘΕΡΙΝΤΙC cod., πυροῦσσ' Ἑριννὺς Herm., πυρός τ' Ἑριννὺς Rau. θερη. .] ΘΕΡΗΝΤΑΙ b, ΘΕΡΗΙΟΝ h. vs. 3 N . . . cod., νέκυν Bekker. vs. 4 ΝΟΕΙC b, ΤΙΘΕΙC h, ἰθ' ὡς Herm., πόσις Bekker, νοεῖς ego. ΜΟΛΠΑΙCΙΟΝΓΑΜΗΑΙΟΤC b, ΜΕΝΟΝ . . . h, μοι πλησίον γαμηλίους Herm. vs. 5 ΜΟΛΠΑΙC b, μολπὰς Herm. ΠΑΡΘΕΝΟΙC b, ΠΑΡΘΕΝΟΝ h. vs. 6 ΟΙΘΑCCEΟΤCΟΜΟΛΓΟΝ b, οὐ θαῶσον; οὐκ ἄμολγον Herm. vs. 8 ΕΠΕΠΕΤΕΑΙΑΑΜΩΔΕC b, ἐπείγεται

εἶα δμῶδες Herm. pro ΛΙΑ fortasse ἄρα legendum. vs. 9 ΞΕΙΚΤΟΙCΙ
b, ξεστοῖσι Burges. vs. 11 et 12 habet Schol. Eur. Or. 1373: 'Απολ-
 λωνίων] τῶν ἀπολωλότων, ὡς ἐν τῷ Φαέθοντι φησὶν 'ὦ — βροτός'.
 item Macrobian. Sat. 1, 17, 10: alii cognominatum Apollinem putant ὡς
 ἀπολλύντα τὰ ζῶα — ut Euripides in *Phaethonte* 'ὦ — βροτός'. vs. 11
 καλλιφεγγές] χρυσοφεγγές Macrobian. ἥλι'] ἥλιον Schol. Eur. vs. 12
 ΚΑΙΤΟΝΔ *b*, καὶ τοῦδ' Schol. Eur., ὅθεν σ' Macrobian. ΛΗΟΛΛΩΝ
 ΔΕΝΒΡΟΤΟΙCΟΡΘΟCΚΑΛΗ *b*, 'Απόλλων εἰκότως (sic cod. Ven. 471,
 'Απόλλων οὕτως εἰ al.) κλήξῃ βροτός (κλήξει βροτῶς cod. Ven. 471)
 Schol. Eur., 'Απόλλων' ἐμφανῶς κλήξει βροτός Macrobian., 'Απόλλων δ'
 εἰκότως κλήξει βροτοῖς Hermannus Philol. 2 p. 135. pro 'Απόλλων
 δ' ἐν fortasse 'Απόλλω σ' ἐν leg. vs. 15 ΕΙΔΟΜΕΝ cod., αἰέδομεν Do-
 braeus. vs. 16 utrum ΠΑΡΘΕΝΟΝ an ΠΑΡΘΕΝΟΙC codex habuerit
 dubium. vs. 18 ΝΥΜΦΙΑC . . *b*, ΝΥΜΦΙΑCΦΑ^ο *h*, νυμφεῖ' ὀφείλω
 Herm. vs. 20 ΝΕΟΖΥΓΙCΤΩ cod., μονόζυγι σῶ Herm. vs. 21 ΚΡΥ-
 ΠΤΕΙC *b*, ΔΑΤΩΝ *h*. vs. 22 ΓΕΝΕΑΝ cod., γένναν Herm. vs. 23
 ΑἶΟΝΜΕΓΑΝ *b*, ΔΙΟΝΥCΤΟΝ *h*, ἃ τὸν μέγαν Hermannus, ἃ ad νυμ-
 φεῖα referens. vs. 24 ΝΥΜΦΕΤΕΤΑΙ *b*, νυμφεύετε Herm. vs. 25
 ΑCΤΕΡΩΤΟΙCΙC *b*, ἀστερωποῖσιν Herm. ΔΟΜΟΙCΙC cod., δόμοισιν scripsi.
 ΧΡΥCΕΩΝ *b*, χρυσεῖς Herm. vs. 26 ΑΡΧΕΟΝ cod., ἀρχόν Herm. vs.
 27 ΩΜΑΚΑΡΩΝ *b*, ὦ μάκαρ ὦ Herm. ΒΑCΙΛΕΤC *δ*, βασιλέως Herm.
 CΤ *b*, ἔτ' Herm. ΟΛΒΟC *b*, ὄλβον Herm. vs. 28 ΤΗΔΕΤΕΙC *h*, ΤΗ-
 ΔΕΤΕΙC *b*, κηδεύσεις Herm. vs. 29 ΛΘΑΝΑΤΩΝ *b*, ΛΘΑΝΑΤΟΙC *h*.
 vs. 31 ΤΜΝΗCΕΤΑΙ *b*, ΤΜΝΗCΩΝ *h*, ὑμνήσῃ Herm. vs. 33 ἄνωχθι]
 ΑΝΟΧΘΙ cod. κατὰ στόμα] sic *b*, ΚΑΙΑΕΙ *h*, κατὰ στέγας ci. Rau. vs.
 34 ΚΑΝΚΤΜΩCΑCΘΑΙΑ.ΜΟΙC *b*, καὶ κυκλώσασθαι δόμους Herm.
 vs. 36 ΑΦΗCΤΙCΩΦΡΩΝ *b*, ἀφ' ἧς τὸ σῶφρον Herm., malui cum Bur-
 gesio TI in ΓΕ mutare. ΠΑCΑΝCΑΡΧΕΤ . . *b*, πᾶς ἂν ἄρχεσθαι θέλοι
 Herm. vs. 37 π[οιεῖσθαι] Herm. vs. 38 ΠΡΟCΕΛΘΙΝ cod., προσέλθῃ
 Herm., an cum Bothio προσελθεῖν leg.? vs. 39 ΠΑΤΕΡ cod. m. pr.,
 ΔΕCΠΟΤΑ m. sec. supra scriptum, πᾶτορ correxi. ἔστρεψ' Burge-
 sius, ΕCΤΡΕΦΑ cod. vs. 40 ΖΩCΗ cod., σῶζεις Burges., σῶξῃ Herm.
 ΘΗΡΑΤCΜΕΤΑ *b*, ἱΗΡΑΤCΜΕΗΑ *h*, θησαυρίσματα Burges. vs. 41
 ΕΞΑΜΕΙΒΕΤΕ cod., ἐξαμείβεται Bekker. vs. 42 ΚΑΤΑΙΝΟΤ cod.,
 καπνοῦ Herm. ΝΩC *b*, ΗΩC *h*, λιγνύς Herm. CΤΕΓΗC *b*, om. *h*.
 vs. 43 προσθείς] ΠΡΟCΘΕΙCΕΙC *h*. vs. 44 ΕΝΔΟΘΕΝΚΑΙΝΟΤ *b*,
 ΕΝΔΑΦΝΑΙΘΗΠΟΤ *h*, ἐνδον αἰθάλου Herm. vs. 45 ΕCΘ cod., ἔσιθ' Bek-
 ker. vs. 47 ΗΔΙCΤΟΙCΙΝ *b*, ΗΑΙCΙΟΙCΙΝ *h*. vs. 50 ΤΑΤΤΗΘΡΗCΕ
 ΚΑΝΗΩΤΟΤCΕΧΕΙ *b*, ΤΑΠΑΙΘΡΗCΕΚΑΝΗΩΤΟΤC^οΔΟΙ *h*, ταῦτ' αἶθρη
 τ' ἀκάπνωτοί θ' ὁδοί Herm., πάτερ ἡθρησα κἀντῶπις' ὁδῶ Bothius.
 vs. 53 ΕΠΗΕΠΟΙ *b*, ἐπεὶ τοι Bekker. vs. 54 ΜΕΓΑΧΕΙΜΩΝΑΔΙ *b* *h*, μέγαν
 χειμῶν' ἄγειν Herm. vs. 56 ΕΙΗΡΕΠΙ *b*, τ' εἴητ' Bekker. vs. 57 fort.
 ποῦ πόδα leg. vs. 59 ΤΙΝΑΘΕΡ *b*, τίν' αἰθέρ' Herm., ἀν' αἰθέρ'
 scripsi. vs. 60 ΕΞΑΜΑΤΡΩCΩ cod., ἐξαμαυρωθῶ Herm. vs. 63 ΚΡΥ-
 ΠΕΟΝ cod., κρυφαῖος Herm. vs. 64 ΚΕΡΑΤΝΙΑΙΤ *b*, ΚΕΡΑΤΝΙΑΤ *h*,

κεραύνιοι τ' Herm. vs. 65 ΤΑΛΙΟΥΤ *b*, θ' Ἀλίου Herm., an τ' Ἀελλίου? vs. 68 πατρός ἴθι] fort. πρόσιθι leg., nec πρόσπεσε integrum puto. vs. 69 ΓΟΝΤΤΑΙΟΦΑΓΑΣ *b*, γόνυ λιταῖς σφαγᾶς Herm., f. γονυπειτῆς σφαγᾶς leg. vs. 70 ΟΙΚΤΡΑΙ cod., οἰκτρά τ' Herm., οἰκτράς Boiss. vs. 72 ΗΚΟΤΣΑΠΑΡΧΑΣ *b*, ΗΚΟΤΣΑΤΑΡΧΑΣ *h*, ἡκούσατ' ἀρχὰς —; Herm., fortasse ἡκουσ' ἀπαρχὰς (sine interrogatione) praeferendum. vs. 74 initio KA litteras supplevit Bekker, item vs. 75 [ὀμμά]των.

782

μισῶ δὲ ἀγκύλον
τόξον κρανείας γυμνάσιά τ' οἰχοίατο.

Plut. Mor. p. 608 E: ἀλλὰ δέδια πάλιν μὴ συνεκβάλωμεν τῷ λυποῦντι τὴν μνήμην ὥσπερ ἡ Κλυμένη λέγουσα 'μισῶ δ' εὐάγκαλον τόξον — οἰχοίατο'. vs. 1 ἀγκύλον pro εὐάγκαλον scripsi et lacunam indicavi. vs. 2 οἰχοίτο edebatur ante Dübnerum.

783

φίλος δέ μοι
ἄλουτος ἐν φάραγξι σήπεται νέκυσ.

Plut. Mor. p. 665 C: πολλοὶ γὰρ οὔτε καίουσιν οὔτε κατορύττουσιν, ἀλλ' ἐῷσι περιφράξαντες ὥστε ὀραῖσθαι τοὺς νεκροὺς ἀσήπτους αἶψα, τὴν Εὐριπίδου Κλυμένην ἐλέγχοντας ἐπὶ τοῦ Φαέθοντος εἰποῦσαν 'φίλος — νέκυσ'. vs. 2 ἀλλ' οὗτος libri, ἄλουτος Musgr.

784

ψυκτήρια
δένδρεα φίλοισιν ὠλέναισι λέξεται.

Ath. XI p. 503 D de v. ψυκτήρια (cf. Aesch. fr. 142): Εὐριπίδης Φαέθοντι 'ψυκτήρια — λέξεται'. vs. 2 δένδρεα] δένδρων Dobraeus Adv. 2 p. 336. φίλοισιν AB, φίλαισιν PVL. λέξεται] δέξεται Casaubonus. Poetae verba nondum emendata puto. De loco ubi Phaethontis corpus sepeliatur, vulgo haec intelleguntur; Meinekio (Exerc. in Ath. spec. 1 p. 37) Solis verba videntur, Phaethontem ut ne periculosum iter ineat obtestantis: comparat Ov. Met. 2, 76 et vs. 1 [οὐ] ψυκτήρια scribendum coniecit.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

Fabula scenae commissa est olymp. 87, 1: cf. Argum. Eur. Med. allatum p. 365. Euripidem secutus dramatis argumentum adumbrat Hyginus fab. 102: *Philoctetes Poecantis et Demonassae filius cum in insula Lemno esset, coluber eius pedem percussit, quem serpentem Iuno miserat irata ei ob id quia solus praeter ceteros ausus fuit Herculis pyram construere, cum humanum corpus est exustum et ad immortalitatem traditum, ob id beneficium Hercules suas sagittas divinas ei donavit. sed cum Achivi ex vulnere tetrum odorem ferre non possent, iussu Agamemno-*

nis regis in Lemno expositus est cum sagittis divinis. quem expositum pastor regis Actoris nomine Iphimachus Dolopionis filius) nutrit. quibus postea responsum est sine Herculis sagittis Troiam capi non posse. tunc Agamemnon Vlysem et Diomedem exploratores ad eum misit. qui persuaserunt ut in gratiam rediret et ad expugnandam Troiam auxilio esset, cumque secum sustulerunt. Aeschyli Euripidis Sophoclis tragoedias cognomines inter se comparat Dio Chrys. orat. 52, unde quae ad Euripideam fabulam cognoscendam faciunt apponimus. § 6 et 7: ὁ χορὸς αὐτῷ (Aeschylum dicit) παραιτήσεως, ὥσπερ ὁ τοῦ Εὐριπίδου, οὐδὲν ἐδειήθη· ἄμφω γὰρ ἐκ τῶν Αἰωνίων ἐποίησαν τὸν χορόν. ἀλλ' ὁ μὲν Εὐριπίδης εὐθὺς ἀπολογουμένους πεποίηκε περὶ τῆς πρότερον ἀμελείας, ὅτι δὴ (f. δια) τοσούτων ἐτῶν οὔτε προσέλθοιεν πρὸς τὸν Φιλοκτήτην οὔτε βοηθήσειαν οὐδὲν αὐτῷ. § 8: ὁ Εὐριπίδης τὸν Ἀκτορα εἰσάγει ἕνα Αἰωνίων ὡς γνώριμον τῷ Φιλοκτήτῃ προσιόντα καὶ πολλάκις συμβεβληκότα. § 11: ἥ τε τοῦ Εὐριπίδου σύνεσις καὶ περὶ πάντα ἐπιμέλεια, ὥστε μήτε ἀπίθανόν τι καὶ παρημελημένον ἔᾶσαι μήτε ἀπλῶς τοῖς πράγμασι χρῆσθαι, ἀλλὰ μετὰ πάσης ἐν τῷ εἰπεῖν δυνάμεως, ὥσπερ ἀντίστροφός ἐστι τῇ τοῦ Αἰσχύλου (ἀπλότητι addit Reiskius), πολιτικωτάτη καὶ ρητορικωτάτη οὖσα καὶ τοῖς ἐντυγχάνουσι πλείστην ὠφέλειαν παρασχεῖν δυναμένη. εὐθὺς γοῦν πεποιῆται προλογίζων αὐτῷ ὁ Ὀδυσσεύς καὶ ἄλλα τε ἐνθυμήματα πολιτικὰ στρέφων ἐν ἑαυτῷ καὶ πρῶτόν γε διαφορῶν ὑπὲρ αὐτοῦ, μὴ ἄρα δοκῇ μὲν τοῖς πολλοῖς σοφός τις εἶναι καὶ διαφέρων τὴν σύνεσιν, ἢ δὲ τὸνναντίον. § 12: ἐξὸν γὰρ αὐτῷ ἀλύπως καὶ ἀπραγμόνως ζῆν, ὁ δὲ ἐκὼν αἰεὶ ἐν πράγμασι καὶ κινδύνοις γίνεται. τούτου δὲ φησὶν αἷτιον εἶναι τὴν τῶν εὐφυνῶν καὶ γενναίων ἀνδρῶν φιλοτιμίαν. δόξης γὰρ ἀγαθῆς ἐφριέμενοι καὶ τοῦ εὐκλειῆς παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εἶναι μεγίστους καὶ χαλεπωτάτους ἐκόντες πόνους ὑφίστανται. 'οὐδὲν — ἔφν' (fr. 786, 1). ἔπειτα σαφῶς καὶ ἀκριβῶς δηλοῖ τὴν τοῦ δράματος ὑπόθεσιν καὶ οὐ ἔνεκεν ἐλήλυθεν εἰς τὴν Αἴημον. § 13: φησί τε ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἡλλοιωῖσθαι, ὥστε ἐντυχόντα τῷ Φιλοκτήτῃ μὴ γνωσθῆναι ὑπ' αὐτοῦ —. φησί τε πρεσβείαν μέλλειν παρὰ τῶν Τρώων ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὸν Φιλοκτήτην δεησομένην αὐτόν τε καὶ τὰ ὅπλα ἐκείνοις παρασχεῖν ἐπὶ τῇ τῆς Τροίας βασιλείᾳ, ποικιλώτερον τὸ δράμα κατασκευάζων καὶ ἀνευρίσκων λόγων ἀφορμὰς, καθ' ἃς εἰς τὰ ἐναντία ἐπιχειρῶν εὐπορώτατος καὶ παρ' ὄντιν-οὖν ἱκανώτατος φαίνεται. § 14: οὐ μόνον δὲ πεποίηκε τὸν Ὀδυσσεῖα παραγινόμενον, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Διομήδους — καὶ τὸ ὅλον, ὡς ἔφην, δι' ὅλου τοῦ δράματος πλείστην μὲν ἐν τοῖς πράγμασι σύνεσιν καὶ πιθανότητα ἐπιδείκνυνται, ἀμήχανον δὲ καὶ θαυμαστὴν ἐν τοῖς λόγοις δύναμιν, καὶ τὰ τε ἱαμβεῖα σαφῶς καὶ κατὰ φύσιν καὶ πολιτικῶς ἔχοντα καὶ τὰ μέλη οὐ μόνον ἡδονήν, ἀλλὰ καὶ πολλὴν πρὸς ἀρετὴν*

*) Legebatur *Phimachus Dolophionis filius*, correxit Meinekius Anal. Alex. p. 74. Hygino dicendum fuisse *pastor regis Iphimachi Dolopionis filii nomine Actor* ei. Schneidewinns Philol. 4 p. 658.

παράκλησιν. Adde eiusdem Dionis Chrysost. orat. 59 ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ. ΕΣΤΙ ΔΕ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ inscriptam, quam integram subicimus.

ΟΔ. Φοβοῦμαι μή ποτε μάτην κατ' ἐμοῦ φανῶσι ταύτην οἱ σύμμαχοι τὴν δόξαν εἰληφότες ὡς ἀρίστου δὴ καὶ σοφωτάτου τῶν Ἑλλήνων. καίτοι πόλα τις ἢ τοιαύτη σοφία καὶ φρόνησις, δι' ἣν τις ἀναγκάζεται πλείω τῶν ἄλλων πονεῖν ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας καὶ νίκης, ἔξόν ἕνα τοῦ πλήθους δοκοῦντα μηδενὸς ἔλαττον ἐν τούτοις ἔχειν τῶν ἀρίστων; ἀλλὰ γὰρ ἴσως χαλεπὸν εὐρεῖν οὕτω μεγαλόφρον καὶ φιλότιμον ὅτιοῦν ὡς ἀνὴρ πέφυκεν. τοὺς γὰρ φανεροὺς καὶ πλειόνων ἄπτεσθαι τολμῶντας σχεδὸν τούτους ἅπαντας θαυμάζομεν καὶ τῷ ὄντι ἄνδρας ἡγούμεθα. 2. ὑφ' ἧς φιλοτιμίας καγὼ προάγομαι πλείστα πράγματα ἔχειν καὶ ζῆν ἐπιπόνως παρ' ὄντινοῦν, αἰετὶνα προσδεχόμενος καινὸν κίνδυνον, ὁκνῶν διαφθεῖραι τὴν ἐπὶ τοῖς ἔμπροσθε γεγονόσιν εὐκλειαν. νῦν οὖν κατὰ πρᾶξιν πάνυ ἐπισφαλῇ καὶ χαλεπῇ δεῦρο ἐλήλυθα εἰς Ἀῆμνον, ὅπως Φιλοκτῆτην καὶ τὰ Ἡρακλέους τόξα κομίζοιμι τοῖς συμμάχοις. ὁ γὰρ δὴ μαντικώτατος Φρυγῶν Ἐλενος ὁ Πριάμου κατεμήνυσεν ὅτε ἔτυχεν αἰχμάλωτος ληφθεὶς, ἄνευ τούτων μή ποτ' ἂν ἀλῶναι τὴν πόλιν. 3. πρὸς μὲν δὴ τοὺς βασιλεῖς οὐχ ὡμολόγησα τὴν πρᾶξιν ἐπιστάμενος τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἔχθραν, ὧ γε αὐτὸς αἴτιος ἐγενόμην καταλειφθῆναι ὅτε δηχθεὶς ἔτυχεν ὑπὸ χαλεπῆς καὶ ἀνιάτου ἐχίδνης. οὐκ ἂν οὖν ὦμην οὐδὲ πειθῶ τοιαύτην ἐξευρεῖν, ὑφ' ἧς ἂν ποτε ἐκεῖνος ἐμοὶ πράως ἔσχεν, ἀλλ' εὐθύς ἀποθανεῖσθαι ὦμην ὑπ' αὐτοῦ. ὕστερον δὲ τῆς Ἀθηναῖς μοι παρακελευσαμένης καθ' ὕπνους, ὥσπερ εἴωθε, θαρροῦντα ἐπὶ τὸν ἄνδρα ἵεναι· αὐτὴ γὰρ ἀλλάξειν μου τὸ εἶδος καὶ τὴν φωνήν, ὥστε λαθεῖν αὐτῷ συγγενόμενον· οὕτω δὴ ἀφῖγμαι θαρρήσας. 4. πυνθάνομαι δὲ καὶ παρὰ τῶν Φρυγῶν πρέσβεις ἀπεστάλθαι κρύφα, ἐάν πως δύνωνται τὸν Φιλοκτῆτην πείσαντες δώροις ἅμα καὶ διὰ τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀναλαβεῖν εἰς τὴν πόλιν αὐτὸν καὶ τὰ τόξα. τοιούτου προκειμένου ἄθλου πῶς οὐ πανταχῇ ἄνδρα γίνεσθαι δεῖ πρόθυμον; ὡς διαμαρτόντι τῆς πράξεως ταύτης πάντα τὰ πρότερον εἰργασμένα μάτην πεπονῆσθαι ἔοικεν. 5. παπαί· πρόσεισιν ὁ ἀνὴρ. αὐτὸς ὅδε ὁ Πόλιαντος παῖς, οὐκ ἄδηλος τῆς συμφορᾶς, μόλις καὶ χαλεπῶς προβαίνων. ὦ τοῦ χαλεποῦ καὶ δεινοῦ ὀράματος οὕτως. τό τε γὰρ εἶδος ὑπὸ τῆς νόσου φοβερόν ἢ τε στολὴ ἀήθης, δοραὶ θηρίων καλύπτουσιν αὐτόν. ἀλλὰ σὺ ἄμυνον, ὦ δέσποινα Ἀθηναῖ, καὶ μὴ μάτην φανῆς ἡμῖν ὑποσχομένη τὴν σωτηρίαν. 6. ΦΙΛ. τί δὴ βουλόμενος ὅστις εἰ ποτε σὺ ἢ τίνα τόλμαν λαβῶν, πότερον ἀρπαγῆς χάριν ἢ κεις ἐπὶ τήνδε τὴν ἄπορον στέγην ἢ κατάσκοπος τῆς ἡμετέρας δυστυχίας; ΟΔ. οὐτι γε ὀρᾶς ἄνδρα ὑβριστήν. ΦΙΛ. οὐ μὴν εἰωθῶς γε πρότερον δεῦρο ἦκεις. ΟΔ. οὐ γὰρ εἰωθῶς· εἴη δὲ νῦν ἐν καιρῷ ἀφίχθαι. ΦΙΛ. πολλὴν ἔοικας ἀλογίαν φράζειν τῆς δεῦρο ὁδοῦ. ΟΔ. εὐ τοίνυν ἴσθι, οὐ χωρὶς αἰτίας με ἦκοντα καὶ σόλγε οὐκ ἀλλότριον φανησόμενον. 7. ΦΙΛ. πόθεν, δῆ; τοῦτο γὰρ πρῶτον εἰκός με εἰδέναι. ΟΔ. ἀλλ' εἰμὶ Ἀργεῖος τῶν ἐπὶ Τροίαν πλευσάντων. ΦΙΛ. πόθεν; εἰπέ πάλιν, ὡς εἰδῶ σαφέστερον. ΟΔ. οὐκοῦν ἔτι δεύτερον

ἀκούεις· τῶν ἐπ' Ἴλιον στρατευσάντων Ἀχαιῶν εἶναι φημί. ΦΙΛ. καλῶς δῆτα ἔφησθα ἐμὸς εἶναι φίλος, ὅποτε γε τῶν ἐμοὶ πολεμιωτάτων Ἀργείων πέφυκας. τούτων δὲ τῆς ἀδικίας αὐτίκα μάλα σὺ ὑφέξεις δίκην. ΟΔ. ἀλλ' ὦ πρὸς θεῶν, ἐπίσχευ ἀφείναι τὸ βέλος. ΦΙΛ. οὐ δυνατόν, εἴπερ Ἑλλήνων τυγχάνεις, τὸ μὴ ἀπολωλέναι σε ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ. 8. ΟΔ. ἀλλὰ πέπονθά γε ὑπ' αὐτῶν τοιαῦτα ἐξ ὧν δικαίως σοὶ μὲν ἂν φίλος εἶην, ἐκείνων δὲ ἐχθρός. ΦΙΛ. καὶ τί δὴ τοῦτό ἐστιν ὃ πέπονθας οὕτω χαλεπόν; ΟΔ. φυγάδα με ἤλασεν ἐκ τοῦ στρατοῦ Ὀδυσσεύς. ΦΙΛ. τί δὲ ἔδρας ἐφ' ὅτῳ τῇσδε τῆς δίκης ἔτυχες; ΟΔ. οἶμαι σε γινώσκειν τὸν Ναυπλίου παῖδα Παλαμήδην· οὐδὲ γὰρ τῶν ἐπιτυχόντων οὐδὲ ὀλίγου ἄξιός συνέπλει οὔτε τῷ στρατῷ οὔτε τοῖς ἡγεμόσιν. τὸν δὲ τοιοῦτον ἄνδρα ὁ κοινὸς τῶν Ἑλλήνων λυμεὼν διέφθειρεν. ΦΙΛ. πότερον ἐκ τοῦ φανεροῦ μάχῃ κρατήσας ἢ μετὰ δόλου τινός; ΟΔ. προδοσίαν ἐπενεγκὼν τοῦ στρατοῦ τοῖς Πριαμίδαις. ΦΙΛ. ἦν δὲ κατ' ἀλήθειαν οὕτως ἔχον, ἢ πέπονθε κατεψευσμένος; ΟΔ. πῶς δ' ἂν δικαίως γένοιτο τῶν ὑπ' ἐκείνου γιγνομένων ὀτιοῦν; 9. ΦΙΛ. ὦ μηδενὸς ἀποσχόμενος τῶν χαλεπωτάτων, λόγῳ τε καὶ ἔργῳ πανουργότατε ἀνθρώπων Ὀδυσσεῦ, οἶον αὖ τοῦτον ἄνδρα ἀνῆρηκας, ὃς οὐδὲν ἦττον ὠφέλιμος ἦν τοῖς ξυμμάχοις ἢ περ οἶμαι σὺ τὰ κάλλιστα καὶ σοφώτατα ἀνευρίσκων καὶ συντιθείς· ὥσπερ ἀμέλει κάμῃ ἐξέσθης ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας τε καὶ νίκης περιπεσόντα τῇδε τῇ ξυμφορᾷ, δεικνύντα τὸν Χρύσης βωμόν, οὗ θύσαντες κρατήσῃν ἔμελλον τῶν πολεμίων· εἰ δὲ μή, μάτην ἐγίγνετο ἡ στρατεία. ἀλλὰ τί δὴ σοὶ προσήκον τῆς Παλαμήδους τύχης; 10. ΟΔ. εὖ ἴσθι ὅτι ἐπὶ πάντας τοὺς ἐκείνου φίλους ἦλθε τὸ κακὸν καὶ πάντες ἀπολώλασιν ὅστις μὴ φυγεῖν ἠδυνήθη. οὕτω δὲ καγὼ τῆς παροιχομένης νυκτὸς διαπλεύσας μόνος δεῦρο ἐσώθην. σχεδὸν μὲν οὖν ἐν ὅσῃ ἔγωγε χρεῖα καθίστηκας αὐτός· εἰ δ' οὖν ἔχεις τινὰ μηχανήν, ξυμπροθυμηθεῖς ἡμῖν περὶ τὸν οἶκαδε ἀπόπλουν ἡμᾶς τε εὖ πεποιηκῶς ἔσῃ καὶ ἅμα ἄγγελον ἀποπέμψεις πρὸς τοὺς σεαυτοῦ οἶκαδε τῶν σοὶ παρόντων κακῶν. 11. ΦΙΛ. ἀλλ' ὦ δύστηνε, πρὸς τοιοῦτον ἕτερον ἢ κεις ξύμμαχον αὐτόν τε ἄπορον καὶ ἔρημον φίλων ἐπὶ τῇσδε τῆς ἀκτῆς ἐροισμένον, γλίσχρως καὶ μόλις ἀπὸ τῶνδε τῶν τόξων πορίζοντα καὶ τροφήν καὶ ἐσθῆτα, ὥς ὁράς. ἢ γὰρ ἦν ἡμῖν ἐσθῆς πρότερον, ὑπὸ τοῦ χρόνου ἀνάλωται. εἰ δὲ δὴ τοῦδ' ἐθελήσεις κοινωνεῖν τοῦ βίου μεθ' ἡμῶν ἐνθάδε, ἕως ἂν ἑτέρα σοὶ παραπέσῃ σωτηρία ποθέν, οὐκ ἂν φθονοῖμεν. δυσχερὴ γε μὴν τᾶνδον ὁράματα, ὦ ξένε, τελαμῶνές τε ἔλκους ἀνάπλεοι καὶ ἄλλα σημεῖα τῆς νόσου· αὐτός τε οὐχ ἡδὺς ξυγγενέσθαι, ὅταν ἡ ὀδύνη προσπέσῃ. καί τοι λελώφηκε τῷ χρόνῳ τὸ πολὺ τῆς νόσου· κατ' ἀρχὰς δ' οὐδαμῶς ἀνεκτὸς ἦν.

Hanc paraphrasin Bothius et alii in versus redegerunt, qui irriti erant conatus; sed nonnullis in locis cum probabilitate quadam poetæ verba e Dione Chrysostomo colligas, ut

§ 6: ΟΔ. πολλὴν γ' ἔοικας ἀλογίαν φράζειν ὁδοῦ.

§ 7: ΦΙΛ. πόθεν δέ; πρῶτον γὰρ τόδ' εἰδέναι θέλω.

ibid.: ΦΙΛ. πόθεν; λέγ' αὐθις, ἵνα μάθω σαφέστερον.

ibid.: ΦΙΛ. οὐ δυνατόν, εἴπερ τυγχάνεις Ἑλλήν γεγώς,
τὸ μὴ ἀπολωλέναι σε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.

§ 8: ΦΙΛ. μάχη κρατήσας ἢ δόλου τινὸς μέτα;

denique extrema verba: κατ' ἀρχὰς δ' οὐδαμῶς ἀνεκτὸς ἦν. Item aliquot versus sine poetae aut fabulae nomine traditos ex hac fabula repetitos esse Dionis paraphrasi docemur (vide fr. 785 787 788). Respicit hanc tragoediam Ar. Ach. 423: πόλας ποθ' ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων; ἀλλ' ἢ Φιλοκτῆτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις; ubi Schol. vs. 424: εἰσήγαγε γὰρ τὸν Φιλοκτῆτην ἐν τῇ Ἀθήνῳ πενόμενον. Fortasse huius dramatis sunt adesp. fr. 8 et 483.

785

πῶς δ' ἂν φρονοίην, ὧ παρῇν ἀπραγμόνως

ἐν τοῖσι πολλοῖς ἡριθμημένῳ στρατοῦ

ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης;

Plut. Mor. p. 544 C om. p. et fab. n.: καὶ τὸ 'πῶς — τύχης;' Aristot. Eth. Nic. 6, 9 p. 1142 a 3: διὸ Εὐριπίδης 'πῶς — ἴσον μετασχεῖν; (vs. 1—3) τοὺς γὰρ περισσοὺς καὶ τι πρᾶσσοντας πλέον' (fr. 786, 2). Fabulam indicat Dio Chr. 52, 12 et 59, 1 (vide supra p. 482 et 483). Vlixis sunt verba, qui προλογίζει teste Dione Chrysost. cf. Schol. Soph. Phil. 1: καὶ παρὰ τούτῳ προλογίζει ὁ Ὀδυσσεὺς καθὰ καὶ παρ' Εὐριπίδῃ· ἐκεῖνο μέντοι διαφέρει παρ' ὅσον ὁ μὲν Εὐριπίδης πάντα τῷ Ὀδυσσεὶ περιτίθῃσιν, οὗτος δὲ τὸν Νεοπτόλεμον παρεισάγων διὰ τούτου οἰκονομεῖται. vs. 2 ἡριθμημένον v. l. in Aristot. στρατοῦ] στρατῷ v. l. in Aristot. vs. 3 ἴσον] ἴσων Aristotelis liber M^b, ἴσον L^b.

786

οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ὥς ἀνὴρ ἔφν·

τοὺς γὰρ περισσοὺς καὶ τι πρᾶσσοντας πλέον

τιμῶμεν ἄνδρας τ' ἐν πόλει νομίζομεν.

Vs. 1 habet Dio Chr. 52, 12 (supra p. 482). respicit Ar. Ran. 282: οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρόν ἐσθ' ὥς Ἡρακλῆς. ubi Schol.: παρὰ τὰ ἐκ Φιλοκτῆτου Εὐριπίδου 'οὐδὲν — ἔφν'. Plut. Mor. p. 779 D: οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον καὶ τραχὺ καὶ δύσαρκτον ὥς ἀνὴρ ἔφν εὐπράγλας δοκούσης ἀντιλαμβανόμενος. Hesych. 1 p. 805: γαῦρος· αὐθάδης, σεμνός, μεγαλοπρεπής, ἢ μετέωρος. Εὐριπίδης Φιλοκτῆτη (ἀρι φιλοκτῆτη codex, ubi in margine εὐ adscriptum, i. e. Εὐριπίδης). vs. 2 et 3 habet Stob. Flor. 29, 15: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Φιλοκτῆτη. 'τοὺς γὰρ — νομίζομεν'. cohaerere vs. 1 cum vs. 2 et 3 docet Dio Chr. 59, 1 (supra p. 483). Inter fr. 785 et 786 interposuit poeta ea quorum sententiam reddit Dio Chr. 52, 12: τούτου δὲ φησὶν αἴτιον εἶναι κτέ., vide p. 482.

787

ὀκνῶ δὲ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν,
καὶ τοὺς παρόντας οὐκ ἀπωθοῦμαι πόνους.

Plut. Mor. p. 544 C s. p. et fab. n.: καὶ τὸ 'ὀκνῶ — πόνους'.
vs. 1 Stob. Flor. 29, 16 s. lemm.: 'ὀκνῶ — χάριν'. Huius fabulae
esse versus docet Dio Chr. 59, 2: ὀκνῶν διαφθεῖραι τὴν ἐπὶ τοῖς
πρόσθε γεγονόσιν εὐκλειαν.

788

δύσμορφα μέντοι τᾶνδον εἰσιδεῖν, ξένε.

Plut. Mor. p. 521 A: ἀλλ' οὐδὲ ἡδὺ τὸ θέαμα. 'δύσμορφα — ξένε'.
Versum huic rettulit Gataker secundum Dionis Chrys. verba 59, 11:
δυσχερῇ γε μὴν τᾶνδον ὁράματα, ὦ ξένε.

789

ἄλις, ὦ βιοτά· πέραινε, πρὶν τινα συντυχίαν
ἢ κτεάτεσσιν ἐμοῖς ἢ σώματι τῷδε γενέσθαι.

Stob. Flor. 120, 10: Εὐριπίδου Φιλοκτήτου. 'ἄλις — γενέσθαι'.
Chori notam apponit codex Vind. vs. 1 ἄλις] μόλις A. mox vs. 1
et 2 συντυχία μὴ κτεάνεσσιν A.

790

φαγέδαιν' αἶέ μου σάρκα θοινᾶται ποδός

Aristot. Poet. c. 22 p. 1458b 23, vide Aesch. fr. 249.

791

μακάριος ὅστις εὐτυχῶν οἶκοι μένει·
ἐν γῇ δ' ὁ φόρτος, καὶ πάλιν ναυτίλλεται.

Stob. Flor. 59, 18: Εὐριπίδου Φιλοκτήτη. 'μακάριος — ναυτίλ-
λεται'. vs. 1 repetit Stob. Flor. 39, 13 cum lemmate Εὐριπίδου ἐν
Φιλοκτήτῃ, om. fab. n. affert Clem. Alex. Strom. VI p. 739.

792

ὁρᾶτε δ' ὥς κὰν θεοῖσι κερδαίνειν καλόν,
θαυμάζεται δ' ὁ πλεῖστον ἐν ναοῖς ἔχων
χρυσόν. τί δῆτα καὶ σὲ κωλύει [λαβεῖν]
κέρδος, παρόν γε κάξομοιουῖσθαι θεοῖς;

Iustinus Mart. vol. 1 p. 134: ἐν Φιλοκτήτῃ (praecedat Phrissi lo-
cus) 'ὁρᾶτε — θεοῖς;' vs. 1 ὁρᾶτε δ'] ὅρα τόδ' Bothius. vs. 3 λα-
βεῖν addidit Sylburgius.

793

τί δῆτα θάκοις μαντικοῖς ἐνήμενοι
σαφῶς διόμνυσθ' εἰδέναι τὰ δαιμόνων;
οὐ τῶνδε χειρῶνακτες ἄνθρωποι λόγων·

ὅστις γὰρ αὐχεῖ θεῶν ἐπίστασθαι πέρι,
οὐδέν τι μᾶλλον οἶδεν ἢ πείθειν λέγων. 5

Stob. Ecl. 2, 1, 2 p. 4: Εὐριπίδου Φιλοκτήτη. 'τί δῆτα — λέγων'. vs. 1 θώκοις libri. ἀργικοῖς libri, μαντικοῖς scripsi. vs. 3 οἱ libri, οὐ scripsi. vs. 5 πείθει libri, πείθειν scripsi.

794

λέξω δ' ἐγώ, κἄν μου διαφθείρας δοκῇ
λόγους ὑποστὰς αὐτὸς ἡδίκηκέναι·
ἀλλ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ τὰμὰ μαθήσῃ κλύων,
ὁ δ' αὐτὸς αὐτὸν ἐμφανιεῖ σοι λέγων.

Aristot. Rhet. ad Alex. c. 19 p. 1433b 12: κέχρηται δὲ καὶ Εὐριπίδης ἐν Φιλοκτήτῃ τεχνικῶς τούτῳ τῷ εἶδει (προκαταλήψεις dicit) διὰ τοῦδε 'λέξω — λέγων'. vs. 3 μαθήσῃ] πάντ' εἴσει ci. Meinekius, alii alia. vs. 4 ἐμφανιεῖ σοι] ἐμφανῇ θήσει Iacobsius, ἐμφανιζέτω Pflugkius.

795

πατρίς καλῶς πράσσουσα τὸν τυχόντ' αἰεὶ
μείζω τίθησι, δυστυχοῦσα δ' ἀσθενῇ.

Stob. Flor. 40, 1: Εὐριπίδου Φιλοκτήτη. 'πατρίς — ἀσθενῇ'. vs. 1 εὐτυχοῦντ' libri, ἐνοικοῦντ' Badhamus, τυχόντ' Matth. vs. 2 δυστυχοῦσα B, δυστυχοῦντα ceteri libri.

796

ὥσπερ δὲ θνητὸν καὶ τὸ σῶμ' ἡμῶν ἐφυ,
οὕτω προσήκει μηδὲ τὴν ὀργὴν ἔχειν
ἀθάνατον ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.

Stob. Flor. 20, 17: Εὐριπίδου Φιλοκτήτου. 'ὥσπερ — ἐπίσταται'. cf. Phalaridis Epist. 24: θνητοὺς γὰρ ὄντας ἀθάνατον ὀργὴν ἔχειν, ὡς φασί τινες, οὐ προσήκει. cum vs. 3 cf. Soph. Oed. R. 589: οὐτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται. Eur. fr. 901, 3: ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκε σωφρονεῖν ἐπίσταται.

797

φεῦ, μήποτ' εἶην ἄλλο πλὴν θεοῖς φίλος
ὥς πᾶν τελοῦσι, κἄν βραδύνωσιν χρόνῳ.

Orion Flor. 5, 4 p. 47, 10: ἐκ τοῦ Φιλοκτήτου. 'φεῦ — χρόνῳ'. Orion Flor. Eurip. 1 p. 55, 17: 'φεῦ — χρόνῳ'. vs. 2 πάντ' ἔχῳσι cod., πᾶν τελοῦσι scripsi.

798

ἀπέπνευσεν αἰῶνα

Hesych. 1 p. 180: αἰών· ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων — Εὐριπίδης δὲ

Φιλοκτήτη (φιλοκτίτη cod.) αἰῶνα τὴν ψυχὴν λέγει 'ἀπέπνευσεν αἰῶνα'.

799

αἰρεῖς

Hesych. 1 p. 169: αἰ^{ειν}ρεῖς· δοξά^{ειν}ζεις (sic cod.), ἡγῆ· Εὐριπίδης Φιλοκ^{τει}τή (φιλοκ^{τει}τῳ cod.). Anecd. Bekk. p. 359, 22 et Suidas: αἰρεῖς (αἰρεῖς Suid.)· δοξάζεις, ἡγῆ.

800

ἀκριβές

Hesych. 1 p. 202: ἀκριβές· ἄκρον. Εὐριπίδης Φιλοκ^{τει}τή (φιλοκ^{τει}τῳ cod.).

ΦΟΙΝΙΞ

Euripideum drama respicit Ar. Ach. 421, qui Euripidem interrogantem facit: τὰ ποῖα τρύχη; — τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος; Argumenti summam indicat Apollod. 3, 13, 8: Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος — ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐτυφλώθη καταψευσαμένης φθορὰν Φθίας τῆς τοῦ πατρὸς παλλακίδος· Πηλεὺς δὲ αὐτὸν πρὸς Χείρωνα κομίσας ὑπ' ἐκείνου θεραπευθέντα τὰς ὄψεις βασιλέα κατέστησε Δολόπων. Cf. Epigr. Cyzic. Anth. Pal. 3, 3: Ἀλκιμέδην ξυνόμενον Ἀμύντορα παιδὸς ἐρύκει, Φοίνικος δ' ἐθέλει παῦσαι χόλον γενέτου· — κεῖνος δ' αὖ δολίοις ψιθυρίσμασιν ἤχθετο κούρω, ἦγε δ' ἐς ὀφθαλμοὺς λαμπάδα παιδολέτιν. Schol. A Il. I, 453 (Eust. Il. p. 763, 11), ubi pro τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα Aristodemus οὐ πιθόμην οὐδ' ἔρεξα scripsisse traditur: πρὸ δὲ αὐτοῦ Σωσιφάνης τὴν τοιαύτην εὔρε γραφὴν· καὶ Εὐριπίδης δὲ ἀναμάρτητον εἰσάγει τὸν ἥρωα ἐν τῷ Φοίνικι. Schol. AB Il. I, 448: ἡ ἱστορία (Phoenicis) παρὰ τῷ ποιητῇ· παρὰ γὰρ τοῖς τραγικοῖς παραλλάσσει*). Euripidei mythi fontem indicavit Hieronymus teste Suid. v. Ἀναγυράσιος: τούτου (daemonis Anagyrasii) δέ τις ἐξέκοψε τὸ ἄλσος· ὁ δὲ τῷ νῖῳ αὐτοῦ ἐπέμνηνε τὴν παλλακὴν, ἥτις μὴ δυναμένη συμπεῖσαι τὸν παῖδα διέβαλεν ὥς ἀσελγῆ τῷ πατρί. ὁ δὲ ἐπῆρωσε αὐτὸν καὶ ἐγκατωκοδόμησεν. ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ πατήρ ἑαυτὸν ἀνήρτησεν, ἡ δὲ παλλακὴ εἰς φρέαθ ἑαυτὴν ἔρριψεν. ἱστορεῖ δὲ Ἰερώνυμος ἐν τῷ περὶ τραγωδοποιῶν, ἀπεικάζων τούτοις τὸν Εὐριπίδου Φοίνικα. Eodem spectare videtur scriptor nescio quis in Suid. v. ἐναύειν: ἐντεῦθεν Εὐριπίδης ἐναυσάμενος τὸν λόγον ἅπαντα, εἰτα μέντοι Φοίνικι περιτίθησιν. De histrionibus qui Phoenicem egerint, vide Demosth. F. Leg. § 245 (Greg. Cor. Rhett. vol. 7 p. 1241): ταῦτα μὲν γὰρ τὰ ἱαμβεῖα ἐκ Φοίνικὸς ἐστὶν Εὐριπίδου· τοῦτο δὲ τὸ δράμα οὐδὲ πώποτε οὔτε Θεόδωρος οὔτε Ἀριστόδημος ὑπεκρίναντο,

*) Diversas de Phoenice narrationes significat anonymus (Aelianus, ut suspicantur) Suidae v. ἐπηλυγάζονται: οἱ δ' οὖν περὶ πλείστον τιθέμενοι τὰ τοῦ Φοίνικος, καλλύνοντες ἄρα τὸ κακὸν αὐτοῦ καὶ ἐπηλυγάζοντες, ἄλλως φασὶ τοῦτο γενέσθαι.

οἷς οὗτος τὰ τρίτα λέγων διετέλεσεν, ἀλλὰ Μόλων ἠγωνίζετο καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος τῶν παλαιῶν ὑποκριτῶν. Ennium in Phoenice legisse Euripidis vestigia ci. Valck. Diatr. c. 24.

801

μοχθηρόν ἐστιν ἀνδρὶ πρεσβύτῃ τέκνα
δίδωσιν ὅστις οὐκέθ' ὥραϊος γαμεῖ.
δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.

Stob. Flor. 71, 1: *Εὐριπίδου Φοίνικος*. 'μοχθηρόν — γυνή'. vs. 2 γαμεῖ M, γαμεῖν AB. verba τέκνα δίδωσιν in τέκνων ἄρωςις mutabat Hermannus Philol. 2 p. 134, Meinekius post πρεσβύτῃ νέα (sic Valck. pro τέκνα scribi iussit) versum excidisse suspicatur, ut poeta dixerit [τιμωρίαν] δίδωσιν ὅστις — γαμεῖ. mihi δίδωσιν vel potius ΔΙΔΩC ex ἡλίθιος ortum videtur; quae suspicio si vera est, vs. 2 et 3 a primo seiungendi erunt. vs. 3 ex Euripide affert Ar. Thesm. 413. γαμοῦντι pro γέροντι legitur in Men. mon. 129.

802

ὦ γῆρας, οἶον τοῖς ἔχουσιν εἶ κακόν.

Stob. Flor. 116, 36: *Εὐριπίδου Φοίνικι* (*Αἰόλου* cod. Voss.). 'ὦ — κακόν'.

803

ἀλλ' οὐποτ' αὐτὸς ἀμπλακὼν ἄλλον βροτὸν
παραινέσαιμ' ἂν παισὶ προσθεῖναι κράτη
πρὶν ἂν κατ' ὅσων τυγχάνῃ μέλας σκότος,
εἰ χρὴ διελθεῖν πρὸς τέκνων νικώμενον.

Stob. Flor. 43, 16: *Εὐριπίδου Φοίνικι* (sic Vind.). 'ἀλλ' — νικώμενον'. vs. 3 τυγχάνῃ] κινχάνῃ Monk. με καὶ libri, μέλας Grotius. Amyntoris esse verba ci. Meinekius.

804

πικρὸν νέα γυναικὶ πρεσβύτης ἀνὴρ.

Stob. Flor. 71, 8: *Εὐριπίδου Φοίνικι*. 'πικρὸν — ἀνὴρ'. πικρὸν] αἰσχροὺς Clemens Alex. Strom. VI p. 745, qui Aristophani (Com. 2 p. 1180) hunc versum tribuit.

805

γυνή τε πάντων ἀγριώτατον κακόν.

Stob. Flor. 73, 57: *Εὐριπίδου Φοίνικι*. 'γυνή — κακόν'.

806

. . . οἱ πείραν οὐ δεδωκότες
μᾶλλον δοκοῦντες ἢ πεφυκότες σοφοί

Ioh. Damasc. post Stob. Ecl. p. 697, 2: *Εὐριπίδου Φοίνικι*. 'οἱ πείραν — σοφοί'. vs. 1 οἱ ed. Gaisf., quo teste α. codex Flor.

807

μέγιστον ἄρ' ἦν ἡ φύσις· τὸ γὰρ κακὸν
οὐδεὶς τρέφων εὖ χρηστὸν ἂν θείῃ ποτέ.

Stob. Flor. 90, 6: Εὐριπίδου Φοίνικι. 'μέγιστον — ποτέ'. vs. 2
οὐ δεῖ στρέφων εὖχρηστον M.

808

τάφανῃ τεκμηρίοισιν εἰκότως ἀλίσκεται.

Clem. Alex. Strom. VI p. 746: Εὐριπίδου δὲ ἐν μὲν τῷ Οἰνομάῳ
γράφοντος — ἐν δὲ τῷ Φοίνικι 'τάφανῃ — ἀλίσκεται', 'Τπερίδης
λέγει 'ἃ δ' ἐστὶν ἀφανῆ ἀνάγκη τοὺς διδάσκοντας τεκμηρίοις καὶ τοῖς
εἰκόσι ζητεῖν'. Theodoretus vol. 4 p. 881: καὶ πάλιν ἐν Φοινίσσαις
(τῷ Φοίνικι al.) 'τάφανες (al. τάφανῃ) — ἀλίσκεται'. εἰκότως] ἐοι-
κότως Theodor.

809

ἤδη δὲ πολλῶν ἡρέθην λόγων κριτῆς
καὶ πόλλ' ἀμιλληθέντα μαρτύρων ὑπο
τάναντί' ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι.
κἀγὼ μὲν οὕτως χῶστις ἔστ' ἀνὴρ σοφὸς
λογίζομαι τάληθές, εἰς ἀνδρὸς φύσιν 5
σκοπῶν δλαιτάν θ' ἦντιν' ἡμερεύεται . . .
ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνὴρ,
οὐ πώποτ' ἠρώτησα, γιννώσκων ὅτι
τοιουτὸς ἐστὶν οἷσπερ ἥδεται ξυνών.

Aeschines c. Timarch. § 152: πάλιν τοίνυν ὁ αὐτὸς (Eur.) ἐν
τῷ Φοίνικι ἀποφαίνεται ὅτι ὑπὲρ τῆς γεγενημένης αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα
διαβολῆς ἀπολογούμενος καὶ ἀπεθίζων τοὺς ἀνθρώπους μὴ ἐξ ὑποψίας
μηδ' ἐκ διαβολῆς ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι. 'ἤδη δὲ —
ἥδεται ξυνών'. § 153: σκέψασθε δ' ὡς Ἀθηναῖοι τὰς γνώμας ἃς ἀπο-
φαίνεται ὁ ποιητής. ἤδη δὲ πολλῶν πραγμάτων φησὶ γεγενῆσθαι
κριτῆς, ὥσπερ νῦν ὑμεῖς δικασταί· καὶ τὰς κρίσεις οὐκ ἐκ τῶν μαρτυ-
ριῶν ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν ὁμιλιῶν φησὶ ποιεῖσθαι,
ἐκεῖσε ἀποβλέπων, πῶς τὸν καθ' ἡμέραν βίον ζῇ ὁ κρινόμενος καὶ ὄν-
τινα τρόπον διοικεῖ τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, ὡς παραπλησίως αὐτὸν καὶ τὰ
τῆς πόλεως διοικήσονται, καὶ τίσι χαίρει πλησιάζων· καὶ τελευτῶν οὐκ
ᾤκνησεν ἀποφῆνασθαι τοιούτον αὐτὸν εἶναι οἷσπερ ἥδεται ξυνών. Ioh.
Damasc. post Stob. Ecl. p. 698, 16: Εὐριπίδου. 'ἤδη δὲ — ἡμερεύε-
ται' (vs. 1—6), ubi quae subiciuntur καὶ τῷδε δηλώσαιμ' ἂν κτέ.
seiungenda esse vidit Boiss., vide adesp. fr. 222. vs. 7—9 habent
Demosth. F. Leg. § 245 (Greg. Cor. Rhett. vol. 7 p. 1322) et Ioh.
Dam. post Stob. Ecl. p. 706, 3. Schol. Demosth. p. 94 a 23: ὅστις
δ' ὁμιλῶν· γνώμη Εὐριπίδου ἐκ Φοινίσσης (i. e. Φοίνικος). Anecd.
Oxon. vol. 4 p. 144, 31 (sive Maximus Planudes Rhett. vol. 5 p.

572): ὅστις δ' ὁμιλῶν ἦδεται· τοῦτο τοῦ Θεόγνιδος. Tzetz. Anecd. Oxon. vol. 4 p. 145, 2: Μενάνδρου τοῦτο πέφυκεν ἐκ δράματος Πλοκίου, οὐ Θεόγνιδος. Sine poetae et fab. n. vs. 7—9 asserunt Diodorus Sic. 12, 14 Hermog. Rhett. vol. 1 p. 25 Doxopater Rhett. vol. 2 p. 288. cf. Demosth. F. Leg. § 245 (Hermog. Rhett. vol. 3 p. 437): ὅστις δ' ὁμιλῶν ἦδεται καὶ ταῦτα πρεσβεύων Φιλοκράτει, οὐ πώποτ' ἠρώτησα γιγνώσκων ὅτι ἀργύριον εἴληφ' οὗτος ὥσπερ Φιλοκράτης ὁ ὁμολογῶν. Libanius Epist. 430: ὅστις γὰρ ὁμιλῶν Εὐριπίδην (κατ' Εὐριπίδην Valck.) ἦδεται Θεμιστίῳ, οὐ πώποτ' ἠρώτησα γιγνώσκων ὅτι τοῦ ζῆν ὥς ἄριστα ποιεῖται λόγον. verba γιγνώσκων — ξυνῶν (vs. 8 sq.) sine p. et fab. n. habet Plinius Epist. 4, 27, 6. item vs. 9 Aphthon. Rhett. vol. 1 p. 67 anonymi Rhett. vol. 1 p. 130 vol. 3 p. 736 Manuel Palaeol. Praec. c. 72 p. 100, respicit Eust. Opusc. p. 351, 10. vs. 1 λόγων κριτῆς Aeschines, κριτῆς λόγων Ioh. Dam. vs. 3 περί] πάρα ci. Reiskius, ὑπερ Valck. vs. 5 λογίζεται Ioh. Dam. vs. 6 σκοπῶν] βλέπων Ioh. D. θ' om. Aesch. ἐμπορεύεται Aeschines, ἡμερεύεται Ioh. Dam., ἡμερεύεται Gaisfordus. vs. 9 ἐστίν] ἐστίν ἕκαστος Aeschinis libri plerique, nonnulli Demosthenis et Hermogenis libri, Plinius, Aphthonius, Doxopater, anonymi Rhett. vol. 1 p. 130 et vol. 3 p. 736, Manuel Palaeol., Eust., ἐστίν sine dissensu Diodorus et Ioh. Dam., itaque scribendum suspicabar τοιόσδ' ἕκαστος οἷσπερ ἦδεται ξυνῶν. Cum h. l. iungendum esse fr. 1052 ci. Bergkius.

810

ὦ πλουῦθ', ὅσῳ μὲν ῥᾶστον εἰ βάρος φέρειν,
πόνοι δὲ καὶ σοὶ καὶ φθοραὶ πολλαὶ βίου
ἔνεις· ὁ γὰρ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς.

Stob. Flor. 93, 17: Εὐριπίδου Φοίνικι (sic MVind., Εὐριπίδου Πλεισθένης A). 'ὦ πλουῦθ' — βροτοῖς'. Stob. Flor. 91, 12: Εὐριπίδου Φοίνικι. 'ὦ πλουῦθ' — φέρειν' (vs. 1). vs. 1 ὅσῳ μὲν] ὅσον μὲν δὴ Flor. 91 AM. vs. 3 πᾶς γὰρ malim. δίων libri, αἰὼν Grotius.

811

φθόνον οὐ σέβω,
φθονεῖσθαι δὲ θέλοιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς.

Stob. Flor. 38, 14: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Φοίνικι. 'φθόνον — ἐσθλοῖς'. Chori notam apponit Vind.

812

δμῶσιν δ' ἐμοῖσιν εἶπον ὥς ταυτηρίαις
πυρίδες καὶ διυπετῇ κτεῖναι

Erotianus Gloss. Hippocr. p. 132: διυπετῆς (διηπέτης ed.) ὁ γόνος] ἀντὶ τοῦ διανγῆς καὶ καθαρός. ὥς καὶ Εὐριπίδης ἐν Φοίνικι (Φοινίκη ed., φοινίκη ms. D) λέγων 'δμῶσιν δ' — διηπέτη κτεῖναι'.

Locum corruptissimum non attigi, Valek. ci.: δμωσὶν δ' ἑμοῖσιν εἶπον ὥς καυτήρια ἐς πῦρ ἔδει καὶ [ταῦτα] δὴ διυπετῇ θεῖναι.

. 813

καίτοι ποτ' εἴ τιν' εἰσίδοιμ' ἀνὰ πτόλιν
 τυφλὸν προηγητῆρος ἐξηρτημένον,
 ἀδημονοῦντα συμφοραῖς ἐλοιδόρουν,
 ὥς δειλὸς εἴη θάνατον ἐκποδὼν ἔχων.
 καὶ νῦν λόγοισι τοῖς ἑμοῖς ἐναντίως 5
 πέπτωχ' ὁ τλήμων· ὦ φιλόζωοι βροτοί,
 οἳ τὴν ἐπιστεῖχουσαν ἡμέραν ἰδεῖν
 ποθεῖτ' ἔχοντες μυρίων ἄχθος κακῶν·
 οὕτως ἔρως βροτοῖσιν ἔγκειται βίου.
 τὸ ζῆν γὰρ ἴσμεν, τοῦ θανεῖν δ' ἀπειρία 10
 πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τόδ' ἡλίου.

Stob. Flor. 121, 12: Εὐριπίδου Φοῖνικος (sic Vind.). 'καίτοι ποτ' — ἡλίου'. vs. 1—8 om. A, qui tres extremos Euripidis Phoenici tribuit. vs. 2 προηγῆτορος libri, προηγητῆρος Grotius. vs. 3 ἃ δαιμόνων ταῖς libri, ἀδημονῶν ταῖς Salmasius, εὐδαιμονῶν ταῖς Valek., ἀδημονοῦντα Wyttenb. vs. 4 ἐκποδὼν scribendum suspicor. vs. 8 πόθον libri, ποθεῖτ' Musgr., ποθοῦσ' Grotius.

814

σὺ δ' ὦ πατρώα χθῶν ἐμῶν γεννητόρων
 χαῖρ'· ἀνδρὶ γὰρ τοι, καὶν ὑπερβάλλῃ κακοῖς,
 οὐκ ἔστι τοῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον.

Stob. Flor. 39, 9: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Φοῖνικι. 'σὺ δ' — πέδον'. vs. 1 ἐμῶν AM, ἐμῇ ceteri. vs. 3 s. fab. nom. affert Chrysippus π. ἀποφ. c. 17 p. 12.

. 815

ἀμνήστευτος γυνή

Hesych. 1 p. 280: ἀμνήστευτος γυνή· ἡ (ἡ cod.) παλλακή. Εὐριπίδης Φοῖνικι.

ΦΡΙΞΟΣ

De argumento cf. Apollod. 1, 9, 1: τῶν δὲ Αἰόλου παίδων Ἀθάμας δυναστεύων Βοιωτίας ἐκ Νεφέλης τεκνοῖ παῖδα μὲν Φρίξον, θιγατέρα δὲ Ἑλλην. αὐτῆς δὲ Ἰνώ γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ Λέαρχος καὶ Μελικέρτης ἐγένοντο. ἐπιβουλεύουσα δὲ Ἰνώ τοῖς Νεφέλης τέκνοις ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν φρύγειν. λαμβάνουσαι δὲ κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἔπρασσον. γῇ δὲ πεφρυγμένους πυροῦς δεχομένη καρπούς ἐτήσιους οὐκ ἀνεδίδου· διὸ πέμπων ὁ Ἀθάμας εἰς Δελφοὺς ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας. Ἰνώ δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν ὥς εἴη κεχρησμένον παύσασθαι τὴν ἀκαρπλίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ ὁ Φρίξος. τοῦτο

ἀκούσας Ἀθάμας, συναναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν τὴν γῆν κατοικούντων τῷ βωμῷ παρέστησε Φρίξον. Νεφέλη δὲ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτὸν ἀνῆρπασε καὶ παρὰ Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν, ἐφ' οὗ φερόμενοι δι' οὐρανοῦ γῆν ὑπερέβησαν καὶ θάλασσαν. Adde Hygini fab. 2 et 3. Duplicem dramatis recensioem memorant Scholia Aristoph. et Tzetz., nil nisi prologum in altera recensione novatum fuisse ei. Schneidewinus Philol. 3 p. 533, cf. Fritzsche in Ar. Ran. p. 367 sq. Nonnulli veterum huc referunt fr. 639.

816

Σιδώνιον ποτ' ἄστν Κάδμος ἐκλιπών,
 Ἀγήνορος παῖς, ἦλθε Θηβαίαν χθόνα
 Φοῖνιξ πεφυκώς, ἐκ δ' ἀμείβεται γένος
 Ἑλληνικόν, Διρκαῖον οἰκήσας πέδον.
 ἦ δ' ἦλθ' ἀνάγκη πεδία Φοινίκης λιπών, 5
 λέγοιμ' ἄν. ἦσαν τρεῖς Ἀγήνορος κόροι.
 Κίλιξ, ἀφ' οὗ καὶ Κιλικία κικλήσκεται,
 Φοῖνιξ, ὅθεν περ τοῦνομ' ἡ χώρα φέρει,
 καὶ Θάσος

Ar. Ran. 1225: ETP. Σιδώνιον ποτ' ἄστν Κάδμος ἐκλιπών Ἀγήνορος παῖς ΛΙΣΧ. ληκύνθιον ἀπώλεσεν. ubi Schol.: τοῦ δευτέρου Φρίξου Εὐριπίδου ἡ ἀρχή. (Quae sequuntur τὸ λοιπὸν δὲ τοῦ στίχου 'ἵκει εἰς Θήβης πέδον', Musuri esse videntur.) Tzetzes eodem de loco haec annotat (edidit e codice Ambrosiano C. 222 sup. II. Keilius in Mus. Rhen. N. F. VI p. 616 sq.): Σιδώνιον ποτ' ἄστν· δευτέρου Φρίξου τοῦτό τινες ἀρχὴν εἶναι λέγουσι, ψεύδονται δέ· τοῦ γὰρ πρώτου Φρίξου τοῦτό ἐστιν ἀρχή. δευτέρου δὲ Φρίξου ἀρχή 'εἰ μὲν τὸδ' ἡμαρ — ἐναυστόλουν' (fr. 818, 1 et 2). καὶ οὐδὲν τούτων τῶν ψυχρῶν ἐνθαδὶ τεθειμένων ἐγίνωσκον τίς ἢ λύμη, καὶ εἰ μὴ τυχαίως προεσχεδιάσα ταῦτα, οὐδὲν ἂν ἐγίνωσκον, καίτοι σχεδὸν τὰ λοιπὰ τῶν λόγου ἀξίων εἰδὼς ἀπὸ (ἐπὶ cod.) στόματος. τέως τοῦτο ἀρχή τοῦ πρώτου Φρίξου ἐστὶ 'Σιδώνιον — κόροι' (vs. 1—6). vs. 1 sine fab. n. afferunt Lucianus Macrob. 23 vol. 3 p. 226 et Vit. X orat. in Plut. Mor. p. 837 E (Vita Isocr. in Westerm. Βιογρ. p. 258, 49). vs. 3 sine p. et fab. n. habet Plut. Mor. p. 607 B, ubi ἐκ δ' ὀρίζεται γένος legitur. vs. 6—9 afferuntur in Schol. Eur. Phoen. 6: ἐν γοῦν τῷ Φρίξῳ φησὶν 'ἦσαν — καὶ Θάσος'. vs. 6 τρεῖς Tzetz., γὰρ Schol. Eur. κόροι Tzetz., κοῦροι Schol. Eur. vs. 7 καὶ] ἡ al. libri. vs. 8 Φοῖνιξ] θ' addit Valck. vs. 9 καὶ Θάσος] καὶ Κάδμος Schneidewin.

817

Eratosth. Catast. 14: Ταῦρος. οὗτος λέγεται ἐν τοῖς ἄστροις τεθῆναι διὰ τὸ Εὐρώπην ἀγαγεῖν ἐκ Φοινίκης εἰς Κρήτην διὰ τοῦ πελάγους, ὡς Εὐριπίδης φησὶν ἐν τῷ Φρίξῳ. Hygin. Poet. Astr. 2, 21 p. 469: (Taurus) dicitur inter astra esse constitutus, quod Europam inolu-

mem transvexerit Cretam, ut Euripides dicit. Ioh. Malal. p. 31, 6: ἔξ ἧς (ex Europa) ἔσχεν υἱὸν τὸν Μίνω, καθὼς καὶ Εὐριπίδης ὁ σοφώτατος ποιητικῶς συνεγράψατο, ὃς φησί, Ζεὺς μεταβληθεὶς εἰς ταῦρον τὴν Εὐρώπην ἤρπασεν.

818

εἰ μὲν τόδ' ἡμαρ πρῶτον ἦν κακουμένῳ
καὶ μὴ μακρὰν δὴ διὰ πόνων ἐναυστόλουν,
εἰκὸς σφαδάζειν ἦν ἂν ὡς νεόζυγα
πῶλον χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον·
νῦν δ' ἀμβλύς εἰμι καὶ κατηρτυκῶς κακῶν. 5

Galenus vol. 5 p. 418 sq. (vol. 1 p. 283 ed. Basil., vol. 5 p. 152 Chart.): οὕτω δὲ εἰρησθαί φησι καὶ τὰ τοιαῦτα 'εἰ μὲν — κακῶν'. Fabulam indicat Tzetzes (v. fr. 816); olim ad Aeolum (fr. 42) locus referebatur. vs. 2 μακρὰν Tzetz., μακρὰ Gal. vs. 3 respicit Etym. M. p. 737, 17: ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ εὐρον τὸ σφαδάζειν σημαίνειν τὸ δυσθανατεῖν, ματαίως σπᾶσθαι, χαλεπαίνειν, μετ' ὀργῆς στενάζειν, ὡς Εὐριπίδης. cf. Phot. Lex. p. 559, 7 et Suid. v. σφαδάζειν, ubi Euripidis nomen om. σφαδάζειν ed. ἦν] μ' ἦν malim. Latine hos versus interpretatur Cic. Tusc. 3, 28, 67: *ut ille apud Euripidem*

*si mihi nunc tristis primum illuxisset dies
nec tam aerumnoso navigavissem salo,
esset dolendi causa, ut iniecto equulei
freno repente lactu exagitantur novo:
sed iam subactus miseriis obtorpei.*

819

γυνὴ γὰρ ἐν κακοῖσι καὶ νόσοις πόσει
ἡδιστόν ἐστι δῶματ' ἦν οἰκῇ καλῶς,
ὀργὴν τε πραῦνουσα καὶ δυσθυμίας
ψυχὴν μεθιστᾶσ'· ἡδὺν κἀπάται φίλων.

Stob. Flor. 67, 15: Εὐριπίδου Φρῆζω. 'γυνὴ — φίλων'. Eosdem versus s. fab. n. habet Antipater in Stob. Flor. 67, 25. vs. 1 κακοῖσι καὶ νόσοις] νόσοισι καὶ κακοῖς loco altero. vs. 4 ἡδὺν καὶ ἀπάται] loco priore ἡδὺν κἀπάται B, ἡδὺν καὶ ἀπαντᾶ ceteri.

820

δίκαι' ἔλεξε· χρὴ γὰρ εὐναίῳ πόσει
γυναῖκα κοινῇ τὰς τύχας φέρειν αἰεί.

Stob. Flor. 74, 31: Εὐριπίδου Φρῆζω. 'δίκαι' — αἰεί'. vs. 2 κοινῇ] κοινῇ A.

821

ὡς ὑγιὲς οὐδὲν φασὶ μητροιᾶς φρονεῖν
νόθοισι παισίν, ὧν φυλάξομαι φόγον.

Stob. Flor. 73, 35: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Φρίξω. 'ὥς — ψόγον'.
 vs. 1 ὑγιᾶς οὐδὲν AM, οὐδὲν ὑγιᾶς ceteri. vs. 2 ὦν] ὄν malim.

822

κρείσσων δὲ βαιὸς ὄλβος ἀβλαβῆς βροτοῖς
 ἢ δῶμα πλούτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον.

Stob. Flor. 94, 2: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Φρίξω. 'κρείσσων —
 ὠγκωμένον'. vs. 1 βίος libri, βαιὸς Scaliger. vs. 2 ὠγκωμένον M.

823

δι' ἐλπίδος ζῇ καὶ δι' ἐλπίδος τρέφου.

Etym. M. p. 410, 45: τὸ προσιακτικὸν ζῇ, ὥς παρ' Εὐριπίδῃ —
 ἐν Φρίξῳ 'δι' ἐλπίδος — τρέφου'.

824

καὶ μὴν ἀνοῖξαι μὲν σιροῦς οὐκ ἡξιού

Etym. M. p. 714, 21: σιροί, τὸ ἐπιτήδειον ἀγγεῖον εἰς ἀπόθεσιν
 πυρῶν καὶ τῶν ἄλλων ὀσπρίων. — ἡ τριβὴ τῆς ἀναγνώσεως ἐκτείνει
 αὐτό, εὐρίσκεται δὲ καὶ βραχύ, ὥς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Φρίξῳ 'καὶ —
 — ἡξιού'. καὶ μὴν habet codex V teste Gaisf. (καὶ μῶν teste Valck.),
 ceteri sicut Draco p. 82, 3 omittunt.

825

αἱ γὰρ πόλεις εἰς' ἄνδρες, οὐκ ἐρημία.

Stob. Flor. 43, 4: Εὐριπίδου Φρίξω. 'αἱ — ἐρημία'. εἰσὶν M.

826

ἀνὴρ δ' ὅς εἶναι φησίν, ἄνδρ' οὐκ ἄξιον
 δειλὸν κεκληῖσθαι καὶ νοσεῖν αἰσχρὰν νόσον.

Stob. Flor. 8, 7: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Φρίξω. 'ἀνὴρ — νόσον'.
 vs. 1 φῆς ἀνδρὸς libri, φησὶν ἄνδρ' scripsi. vs. 2 δειλὸν] δειλῶ MVind.
 αἰσχρὸν M.

827

λάτρις πενέστης ἀμὸς ἀρχαίων δόμων

Ath. VI p. 264 C: Εὐριπίδης δ' ἐν Φρίξῳ λάτριας αὐτοῦς (sc.
 τοὺς πενέστας) ὀνομάζει διὰ τούτων 'λάτρις — δόμων'. Om. fab. n.
 Eust. II. p. 1090, 50. ἀμὸς PVL, ἀμὸς AC et Eust.

828

πολλοῖσι δούλοις τοῦνομ' αἰσχρὸν, ἢ δὲ φρενὴν
 τῶν οὐχὶ δούλων ἐστ' ἐλευθερωτέρα.

Stob. Flor. 62, 39: Εὐριπίδου Φρίξω. 'πολλοῖσι — ἐλευθερω-
 τέρα'.

829

εἰ δ' εὐσεβῆς ὦν τοῖσι δυσσεβεστάτοις

εἰς ταῦτ' ἔπρασσον, πῶς τὰδ' ἄν καλῶς ἔχοι;
ἢ Ζεὺς ὁ λῶστος μηδὲν ἔνδικον φρονεῖ;

Iustinus Martyr vol. 1 p. 134: ἐν Φρίξῳ ὁ τραγικός 'εἰ δ' — φρο-
νεῖ;' vs. 1 εὐσεβεστάτοις ms. Stephan. vs. 2 ἔπραττον libri. τὰδ' ἄν]
τὰδε codex Argent. vs. 3 εἰ Ζεὺς ed., ὁ Ζεὺς ms. Steph., ἢ Ζεὺς
scripsi.

830

τίς δ' οἶδεν εἰ ζῆν τοῦθ' ὃ κέκληται θανεῖν,
τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐστὶ; πλὴν ὅμως βροτῶν
νοσοῦσιν οἱ βλέποντες, οἱ δ' ὀλωλότες
οὐδὲν νοσοῦσιν οὐδὲ κέκτηνται κακά.

Stob. Flor. 120, 18: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.) Φρίξω. 'τίς δ' — κα-
κά'. vs. 3 νοσοῦσιν] νοσοῦσι θ' Α, νοσοῦσι δ' Vind.

831

καὶ γὰρ πέφυκε τοῦτ' ἐν ἀνθρώπου φύσει·
ἦν καὶ δίκη θνήσκη τις, σὺχ' ἤσσον ποθεῖ
πᾶς τις δακρύειν τοὺς προσήκοντας φίλους.

Stob. Flor. 122, 9: Εὐριπίδου Φρίξω. 'καὶ γὰρ — φίλους'.

832

ὅστις δὲ θνητῶν οἶεται τοῦφ' ἡμέραν
κακόν τι πράσσων τοὺς θεοὺς λεληθέναι,
δοκεῖ πονηρὰ καὶ δοκῶν ἀλίσκεται,
ὅταν σχολὴν ἄγουσα τυγχάνῃ Δίκη,
τιμωρίαν ἔτισεν ὧν ἤρξεν κακῶν.

5

Stob. Ecl. 1, 3, 15 p. 110: Εὐριπίδης Φρίξω. 'ὅστις δὲ — ἤρξεν
κακῶν'. vs. 1—4 ex Eur. Phrixo affert Sextus Emp. p. 661, 25 et
s. fab. n. idem p. 665, 23. cf. Iustinus Martyr vol. 1 p. 120: καὶ
Εὐριπίδης· ἄφθονον βίου μῆκος δίδωσι πρὸς κρίσιν. 'ὅστις δὲ — Δί-
κη' (vs. 1—4). ubi quae praecedunt verba ἄφθονον — κρίσιν, non
magis Euripidea sunt quam qui continuo sequuntur versus hi:

ὁρᾷθ' ὅσοι νομίζετ' οὐκ εἶναι θεόν,
δὶς ἑξαμαρτάνοντες οὐκ εὐγνωμόνως·
ἔστιν γὰρ ἔστιν. εἰ δέ τις πράσσει καλῶς
κακὸς πεφυκώς, τὸν χρόνον κερδαινέτω·
χρόνῳ γὰρ οὗτος ὕστερον δώσει δίκην.

in quibus Iudaei vel Christiani hominis fraudem recte agnovit
Valekenarius. Clemens Alex. Strom. V p. 721 sq. (Euseb. P. E. p.
684 A) Diphilo (Com. 4 p. 67) inter alia quae afferre nolumus haec
tribuit: μηδὲν πλανηθῆς· ἔστι καὶ Αἰδου κρίσις, ἣν περ ποιήσῃ θεὸς
ὁ πάντων δεσπότης, οὐτ' ὄνομα φοβερόν οὐδ' ἄν ὀνομάσαιμ' ἐγώ· ὅς
τοῖς ἁμαρτάνουσι πρὸς μῆκος βίον δίδωσιν. εἴ τις δ' οἶεται τοῦφ'

ἡμέραν ἑκατόν τι — τυγχάνη Δίκη' (vs. 2—4). ὁρᾷθ' ὅσοι δοκεῖτε οὐκ εἶναι θεόν· ἔστιν γὰρ ἔστιν· εἰ δέ τις πράττει καλῶς κτέ. vs. 1 τοῦφ' ἡμέραν] καθ' ἡμέραν Sextus p. 661, τοῦφήμερον idem p. 665. vs. 2 τοὺς θεοὺς] τὸν θεόν Iustinus. vs. 3 πονηρὰ] τις ἀνὴρ Sextus p. 665, πονηρός Iustin. καὶ δοκῶν] κἀδικῶν Stob., certe codex A. vs. 4 τυγχάνει Sextus p. 661 et Stobaeus (certe A). vs. 5 τιμωρίαν τ' ci. Musgravius: aut hoc probandum aut vs. 4 χῶταν corrigendum.

833

πώγωνα πυρός

Phot. Lex. p. 478, 3: πώγωνα πυρός· τὴν ἀναφορὰν τοῦ πυρός. Εὐριπίδης Φοῖξω. Pollux 2, 88: ἐν δὲ τῇ τραγωδίᾳ πώγων πυρός ἢ εἰς ὃν ἀναδρομὴ τῆς φλογός. Aeschylus Agam. 306: ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει φλογός μέγαν πώγωνα.

834

ιλλάδας

Hesych. 2 p. 44, vide Soph. fr. 73.

835

Schol. Apoll. Rhod. 2, 382: ἡ δὲ νῆσος καλεῖται Ἀρητιάς (ἀρκτιάς L) — ὅτι δὲ ἡ νῆσος αὕτη ὄρνιθας ἔχει τοξευούσας τοῖς πτεροῖς ὥς βέλεσιν ἱστορεῖ καὶ Εὐριπίδης ἐν Φοῖξω.

ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ

Drama cum Phoenissis et Oenomao scenae commissum est, vide p. 425. Aelianus N. A. 6, 15: ἔκειντο ἄμφω (puer et delphinus) ὁ μὲν τεθνεώς, ὁ δὲ ψυχορραγῶν. Λαῖος δὲ ἐπὶ Χρυσίππῳ, ᾧ καλὸν Εὐριπίδην, τοῦτο οὐκ ἔδρασεν, καίτοι τοῦ τῶν ἀρρένων ἔρωτος, ὥς λέγεις αὐτὸς καὶ ἡ φήμη διδάσκει, Ἑλλήνων πρῶτιστος ἄρξας. Cic. Tusc. 4, 33, 71: ut muliebres amores omittam — quis aut de Ganymedi rapto dubitat quid poetae velint, aut non intellegit quid apud Euripidem et loquatur et cupiat Laius? Aelianus V. H. 2, 21: ἦρα δέ, φασί, τοῦ αὐτοῦ Ἀγάθωνος τούτου καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητής, καὶ τὸν Χρυσίππον τὸ δρᾶμα αὐτῷ χαριζόμενος λέγεται διαφροντίσαι. Disputavit de hoc dramate Valek. Diatr. c. III. Musgravius huc rettulit locum Plutarchi Mor. p. 750 B: τί οὐκ ἂν τις προσδοκήσειεν, εἰ καὶ Πρωτογένης ἔρωτι πολεμήσων πάρεστιν, ᾧ καὶ παιδιὰ πᾶσα καὶ σπονδὴ περὶ ἔρωτα καὶ δι' ἔρωτος, λήθη μὲν λόγων, λήθη δὲ πάτρας, οὐχ ὥς τῷ Λαῖῳ πέντε μόνον ἡμερῶν ἀπέχοντι τῆς πατρίδος.

836

Γαῖα μεγίστη καὶ Διὸς Αἰθήρ,
ὁ μὲν ἀνθρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ,
ἡ δ' ὑγροβόλους σταγόνας νοτίας

παραδεξαμένη τίκτει θνατούς,
 τίκτει δὲ βορὰν φύλά τε θηρῶν· 5
 ὅθεν οὐκ ἀδίκως
 μήτηρ πάντων νενόμισται.
 χωρεῖ δ' ὀπίσω
 τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαῖαν,
 τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς 10
 εἰς οὐράνιον πάλιν ἦλθε πόλον·
 θνήσκει δ' οὐδὲν τῶν γιγνομένων,
 διακρινόμενον δ' ἄλλο πρὸς ἄλλου
 μορφὴν ἑτέραν ἐπέδειξεν.

Sextus Empir. p. 751, 21: παρὰ τοῖς τραγικοῖς μέλη καὶ στάσιμα φυσικόν τινα ἐπέχοντα λόγον, ὅποιά ἐστι τὰ οὕτω λεγόμενα 'γαῖα — νενόμισται' (vs. 1—7). vs. 1 habet Diog. L. 7, 60, vs. 8—14 Philo vol. 2 p. 498 et 612, vs. 8—11 Heraclides Alleg. Hom. c. 22 p. 77 sq., vs. 9—11 Marcus Anton. 7, 50, vs. 12—14 Philo vol. 1 p. 45 vol. 2 p. 488 et 515 Clemens Alex. Strom. VI p. 750 Plut. Mor. p. 908 D et Galenus π. φιλοσ. ἰστ. c. 15 vol. 19 p. 334 (vol. 4 p. 437 ed. Basil., vol. 2 p. 55 Chart.). Euripidis Chrysippum unus memorat Clemens, poetae nomen habent Heracl. Plut. Gal., ceteri et poetae et fabulae nomen omittunt. Versus septem priores cum iis qui sequuntur coniungendos esse docet Vitruvius VIII praef. § 1: *Euripides auditor Anaxagorae, quem philosophum Athenienses scenicum appellaverunt, aera et terram eamque ex coelestium imbrum conceptionibus inseminatam fetus gentium et omnium animalium in mundo procreavisse, et quae ex ea essent prognata cum dissolverentur temporum necessitate coacta, in eandem redire, quaeque de aere nascerentur item in coeli regiones reverti, neque interitiones recipere, sed dissolutione mutata (fort. mutua) in eandem recidere in qua fuerant proprietatem.* cf. Lucretius 2, 991 sqq.:

*denique caelesti sumus omnes semine oriundi:
 omnibus ille idem pater est, unde alma liquentis
 umoris guttas mater cum terra recepit,
 feta parit nitidas fruges arbustaque laeta
 et genus humanum, parit omnia saecula ferarum,
 pabula cum praebet, quibus omnes corpora pascunt
 et dulcem ducunt vitam prolemque propagant;
 quapropter merito maternum nomen adepta est.
 cedit item retro, de terra quod fuit ante,
 in terras, et quod missum est ex aetheris oris,
 id rursum caeli rellatum templa receplant.
 nec sic interemit mors res, ul materiai
 corpora conficiat, sed coelum dissupat ollis:*

inde aliis aliud coniungitur, et fit ut omnes

res ita convertant formas mulentque colores et q. s.

Fortasse item Pacuvius in Chryse p. 72 Euripidis vestigia legit. vs. 5 δὲ om. libri Bekkeri (CR). vs. 9 τὰ μὲν ἐκ γαίας] τὰ ἐκ γῆς μὲν M. Ant. εἰς] ἐς Philo. vs. 10 γονῆς] γένη M. Ant. vs. 11 εἰς αἰθέρα (nihil amplius) Heracl., εἰς οὐράνιον πόλον ἦλθε πάλιν Philo, εἰς αἰθέριον πάλιν ἦλθε πόλον Marcus Anton. vs. 12 ἅλως (i. e. ὅλως) δὲ οὐδὲν τῶν γιγνομένων φθείρεται Gal., θνήσκει (ceteris om.) Plut. vs. 13 διακρινόμενον] διακρινόμενα Gal., μεταμειβόμενα Plut. πρὸς ἄλλου Philo vol. 2 p. 488 498 515, πρὸς ἄλλο ceteri. vs. 14 μορφήν ἑτέραν] μορφὰς ἑτέρας Gal., μορφὰς Plut., μορφήν ἰδίαν legisse videtur Vitruv. ἐπέδειξε Clem. et Gal., ἔδειξε Plut., ἀπέδειξε Philo.

837

λέληθεν οὐδὲν τῶνδ' ἐμ' ὧν σὺ νοουθετεῖς,
γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἢ φύσις βιάζεται.

Clemens Alex. Strom. II p. 462: ὁ μὲν γὰρ Λάιος ἐκεῖνος κατὰ τὴν τραγωδίαν φησὶν 'λέληθε — βιάζεται'. vs. 1 λέληθε δ' ἐμ' οὐδὲν τῶν δ' ὧν σὺ νοουθετεῖς libri Paris. et Ottob. vs. 2 s. poetae n. habent Plut. Mor. p. 446 A (vide fr. 838) et Stob. Ecl. 2, 6, 6 p. 170. Huic dramati fr. 837 et 838 vindicavit Valek.

838

αἰαῖ, τόδ' ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακόν,
ὅταν τις εἰδῇ τὰγαθόν, χρῆται δὲ μή.

Alcinous Isag. Plat. dogm. c. 24: ὁρᾶται δὲ γε ἐπὶ μὲν τῆς Μηδείας ὁ θυμὸς λογισμῷ μαχόμενος — ἐπὶ δὲ τοῦ Λαῖου τὸν Χρυσίππον ἀρπάζοντος ἐπιθυμία λογισμῷ μαχομένη· λέγει γὰρ οὕτως 'αἰ αἰ — μή'. Plut. Mor. p. 446 A: αἰ δὲ τῆς ἀκρασίας (sc. φωνῆς) ἑτεραι καὶ διαφέρουσιν 'γνώμην ἔχοντά μ' ἢ φύσις βιάζεται' (fr. 837) καὶ 'αἰαῖ — μή'. Plut. Mor. p. 33 E: 'αἰ αἰ — μή'. Eundem locum sine lemmate habet Stob. Flor. 5, 6. vs. 1 τόδ' ἤδη θεῖον] τὸ δὲ θεῖον Plut. p. 446, τὸ θεῖον ἔστιν vel τὸ δὲ θεῖον ἐν Alcinous. vs. 2 εἰδῇ] ἴδῃ Stob.

839

γνώμης σόφισμα καὶ χέρ' ἀνδρείαν ἔχουν·
δύσμορφος εἶην μᾶλλον ἢ καλὸς κακός.

Stob. Flor. 66, 2: Εὐριπίδου Χρυσίππῳ. 'γνώμη — κακός'. vs. 1 γνώμη σοφός μοι libri, γνώμης σόφισμα scripsi. ἔχοι ed., ἔχειν ΔΜVind., ἔχουν scripsi. vs. 2 καλός] κάλλος A. cum vs. 2 cf. Men. mon. 117: δύσμορφος εἶην μᾶλλον ἢ κακηλόγος. Anecd. Boiss. vol. I p. 154: δύσμορφος ἴσθι μᾶλλον ἢ κακὸς λόγοις.

840

ὦ δέσποτ', οὐδεὶς οἶδεν ἄνθρωπος γεγώς

οὐτ' εὐτυχοῦς ἀριθμὸν οὔτε δυστυχοῦς.

Stob. Flor. 105, 13: *Εὐριπίδου ἐκ Χρυσίππου. ὦ — δυστυχοῦς*’.

841

εἰάζων

Hesych: 1 p. 1097: *εἰάζων· εἶα ἐπικελεύων. Εὐριπίδης Χρυσίππῳ.*

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

842

ἀπρόσειλος

Hesych. 1 p. 500: *ἀπρόσειλος· ὃ οὐδεὶς προσειλεῖται, ἀλλ' εὐθέως πίπτει. ἢ ἀκανμάτιστος ἀπὸ τῆς εἵλης. Εὐριπίδης ἄλῃ. Anecd. Bekk. p. 440, 32: ἀπρόσειλος· ὃ οὐδεὶς προσειλεῖται. οὕτως Εὐριπίδης. Hesychius aut *Ἀλκμαίωνι* aut *Ἀλκμήνῃ* scripsisse videtur.*

843

εἰ μὴ γὰρ ἴδιον ἔλαβον εἰς χειρὰς μύσος

Schol. Ar. Plut. 907: *ἰδίῳ τῶν ἰδιωτικῶν. Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις ‘εἰ μὴ — μύσος’.* Tyrwhittus probabiliter suspicatur hunc versum ex Agauae oratione repetitum esse, cuius primus versus (1329) superstes est. Indidem petitum fuerit fr. 844. Agauae et Dionysi orationem integram norat auctor Christi patientis, unde Palatini Baccharum codicis lacunam aliqua ex parte compensare studuit praeter alios Kirchhoffius in Philol. vol. 8 p. 78—93, qui Agauae tribuit Chr. pat. vs. 1312 sq. 1256 sq. 1120—1124 1469—1472, Dionyso vs. 1665 sq. 1692 1664 1663 1667 1715 1168 sq. 1678—1680 1672—1677 1690.

844

γαυριᾶν

Antiatt. p. 87, 29: *γαυριᾶν· καὶ τοῦτο μέμφοιται. Δημοσθένους περὶ τοῦ στεφάνου, Εὐριπίδης Βάκχαις.*

845

ἀκανθώδη ῥάχιν

Etym. M. p. 702, 48: *ῥάχιν — ἐπὶ μὲν σώματος εἴρηται παρὰ τὸ τραχύ, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ ἀκανθώδη εἶπε τὴν ῥάχιν. Meinek.*

Hist. crit. p. 254 pro ἀκανθώδη scribendum suspicatur ἄκανθαν et respici putat Eur. Tro. 117: καὶ διαδοῦναι νῶτον ἄκανθάν τ' εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων.

846

ἡ γὰρ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται
δεινοῖς ἔρωσιν, ἧς φυλακτέον πέρι.

Stob. Flor. 49, 4: Εὐριπίδου Ἠλέκτρα. 'ἡ γὰρ — πέρι'. vs. 2 ἔρωσιν libri. ἧς Vind., οἷς AM. δεινῶς ἔρωσιν, οὓς φυλακτέον, πάτερ ci. Valck. De lemmate aut Stobaeus aut librarii errarunt.

847

Ar. Eq. 214: τάραιτε καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα. ubi Schol.: παρώδησε γὰρ τὸν Ἰαμβον ἐξ Ἡρακλειδῶν Εὐριπίδου. Fortasse respicitur mutili nunc dramatis versus deperditus.

848

ὅστις δὲ τοὺς τεκόντας ἐν βίῳ σέβει,
ὅδ' ἐστὶ καὶ ζῶν καὶ θανὼν θεοῖς φίλος·
ὅστις δὲ τὼ φύσαντε μὴ τιμᾶν θέλῃ,
μή μοι γένοιτο μήτε συνθύτης θεοῖς
μήτ' ἐν θαλάσῃ κοινόπλουν στέλλοι σκάφος. 5

Orion Flor. Eurip. 7 p. 56, 2: 'ὅστις — σκάφος'. Stob. Flor. 79, 2: Εὐριπίδου Ἡρακλειδῶν. 'ὅστις — φίλος' (vs. 1 et 2). Fortasse Ἡρακλειδῶν (ἦρος Vind.) in Κρησῶν mutandum, sicut Κρήσσαις et Ἡρακλείδαις in Stob. Flor. 105, 26 confunduntur. vs. 2 ὅδ' Or., ὁ δ' Stob. vs. 3 τοὺς φύσαντας et vs. 4 τοῖς θεοῖς cod., τὼ φύσαντε et θεοῖς Schneidewinus. In Stobaei Flor. 1, 8 lemma Εὐριπίδης Ἡρακλείδαις praebent AM, vide Eur. fr. 219.

849

τὸ μὲν σφαγῆναι δεινόν, εὐκλειαν δ' ἔχει·
τὸ μὴ θανεῖν δὲ δειλόν, ἡδονὴ δ' ἐνι.

Stob. Flor. 7, 9: Εὐριπίδης Ἡρακλεῖ. 'τὸ μὲν — ἐνι'. Eundem locum sine p. et fab. nomine habet Plut. Mor. p. 447 E. vs. 2 δὲ δειλόν Plut., δ' οὐ δεινόν Stob. Ἡρακλεῖ in Ἡρακλείδαις mutandum esse suspicabar.

850

ἀναδρομαί

Hesych. 1 p. 320: ἀναδρομαί· ἀνξήσεις, βλαστήσεις. Εὐριπίδης Ἰκέτισιν Ὑψιπύλῃ (ἰκέτισι ὑποπύ^λ codex). Non legitur hoc vocabulum in Ἰκέτισιν.

851

ἐλαφρον δ' Ἀχαιῶν χερσὶν ἐνθήσω φίλαις

κεροῦσσαν, ἣν σφάζοντες αὐχήσουσι σὴν
σφάζειν θυγατέρα

Aelianus N. A. 7, 39: ὅσοι λέγουσι Θῆλιν ἔλαφον τὰ κέρατα οὐ φύειν, οὐκ αἰδοῦνται τοὺς τοῦ ἐναντίου μάρτυρας — ὁ δὲ Εὐριπίδης ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ ἔλαφον — θυγατέρα. vs. 2 σφάζοντες *Mm*, σφάζαντες *al.* Versus e genuino Iphigeniae Aulidensis exitu nobis erepto petiti videntur.

852

ὦ θερμόβουλον σπλάγχνον

Ar. Ach. 119: ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε. *ubi Schol.*: παρωδία χρηταί· ἔστι γὰρ ἐν τῇ Μηδείᾳ Εὐριπίδου ὦ θερμόβουλον σπλάγχνον. Peliadum hoc esse fragmentum probabiliter *ci. Elmsleius*.

853

δείξας γὰρ ἄστρον τὴν ἐναντίαν ὁδὸν
δήμους τ' ἔσωσα καὶ τύραννος ἰζόμην.

Achill. Tat. Isag. in Phaen. p. 122 E: ὁ δὲ Εὐριπίδης φησὶ δείξας — ἰζόμην. *ibid.* p. 140 C: κατὰ τὸν Εὐριπίδην λέγοντα δείξας — ἰζόμην. vs. 2 δόμους *malim cum Bergkio*. Locus probabiliter ad Thyestem refertur, videntur Atrei verba esse, *cf. Strab. I p. 23 et Schol. Eur. Or. 989*.

854

ὁθούνεκα

[αὐτὸς] ἐν ἑαυτῷ πάντα συλλαβῶν ἔχει.

Achill. Tat. Isag. in Phaen. p. 139 E: ἐνιαυτὸς δὲ ἡλίου εἴρηται, ἐπεὶ ἔχει τὰς πάσας ὥρας ἐν ἑαυτῷ τέσσαρας κατὰ τὸν Εὐριπίδην ὁθ' οὔνεκ' ἐν αὐτῷ πάντα συλλαβῶν ἔχει. vs. 2 αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ *pro ἐν αὐτῷ restituit Meinekios*.

855

ἦκει δ' ἐπ' ὤμοις ἢ συὸς φέρων βάρος
ἢ τὴν ἄμορφον λύγγα, δύστοκον δάκος.

Aelianus N. A. 14, 6: ἔοικε δὲ ἄρα τῷ θηρίῳ τούτῳ (*sc. λυγγί*) μαρτυρεῖν καὶ Εὐριπίδης τὸ ἀπρόσωπον οὐν ὅταν πον λέγη ἦκει — δάκος. ὑπὲρ ὅτου δὲ λέγει δύστοκον, τοὺς κριτικούς ἐρέσθαι λῶον.

856

παίζω· μεταβολὰς γὰρ πόνων ἀεὶ φιλῶ.

Aelianus V. H. 12, 15: ἔπαιξε δὲ ἄρα ὁ Διὸς καὶ Ἀλκμήνης μετὰ παιδίων πάνυ σφόδρα. τοῦτό τοι καὶ ὁ Εὐριπίδης ἡμῖν ὑπαινίττεται ποιήσας τὸν αὐτὸν τοῦτον θεὸν λέγοντα παίζω—φιλῶ. λέγει δὲ τοῦτο παιδίον κατέχων.

857

φήμη τὸν ἐσθλὸν κὰν μυχοῖς δείκνυσι γῆς.

Aeschines c. Timarch. § 128: καὶ πάλιν τὸν Εὐριπίδην ἀποφαινό-
μενον τὴν θεὸν ταύτην (sc. Φῆμην) οὐ μόνον τοὺς ζῶντας ἐμφανίζειν
δυναμένην — ἀλλὰ καὶ τοὺς τετελευτηκότας, ὅταν λέγῃ 'φήμη — γῆς'
Eundem versum ex Eur. affert Suidas v. φήμη. μυχῶ Aesch., μυ-
χοῖς Suid.

858

ἀλλ' ἦδε μ' ἐξέσωσεν, ἦδε μοι τροφός,
μήτηρ, ἀδελφή, δμῶις, ἄγκυρα, στέγη.

Alexander Rhett. vol. 8 p. 440 sq.: ἐπιμονή — ἡ ἐπὶ πλεῖον ἐπὶ
τοῦ αὐτοῦ νοήματος ἐπιμονή μετὰ αὐξήσεως. Εὐριπίδης 'ἀλλὰ — στέ-
γη'. vs. 1 ἀλλὰ δὴ μ' ἐξω ἔσωσεν ante Norrmanum. ἔνι δέ μοι ante
Valek. vs. 2 ἡ μήτηρ ante Norrmanum.

859

ἀλλ' ἄγχιμος γὰρ ἦδε Φοιβεία γυνή

Anecd. Bekk. p. 340, 25: ἄγχιμος, ἀντὶ τοῦ πλησία. Εὐριπίδης
ἀλλ' — γυνή. φοιβία cod., Φοιβεία Matth.

860

θεοὶ χθόνιοι

ζοφεράν ἀδίαυλον ἔχοντες

ἔδραν φθειρομένων Ἀχεροντίαν λίμνην

Anecd. Bekk. p. 343 sq.: ἀδίαυλος τόπος, ὅθεν μὴ ἔστιν ἐπανελ-
θεῖν. οὕτως Εὐριπίδης 'θεοὶ — λίμνην'. vs. 2 ζοφερόν codex, ζο-
φεράν Bekker, qui anapaestos restituere conatus est: ζοφεράν ἀδίαυ-
λον ἔχοντες ἔδραν | τὴν φθειρομένων Ἀχεροντείαν | λίμνην.

861

ἄδωρος χάρις

Anecd. Bekk. p. 346, 19: ἄδωρος χάρις· ἡ [μὴ] ἐπὶ τέλους (l. τέ-
λος) ἐλθοῦσα δωρεά. οὕτως Εὐριπίδης. Eadem omissis οὕτως Εὐρι-
πίδης Phryn. Bekk. p. 26, 11, unde μὴ addidit Matth.

862

δράκοντος αἵματωπὸν ὄμμα

Anecd. Bekk. p. 362, 8: αἵματωπόν. Εὐριπίδης 'δράκοντος αἵ-
ματωπὸν αἷμα'. ὄμμα restituit Boiss.

863

αἵματοσταγῇ

κηλίδα τέγγη

Anecd. Bekk. p. 362, 10: αἵματοσταγῇ. Εὐριπίδης καὶ Ἀριστο-
φάνης 'αἵματοσταγῇ — τέγγη'. Aristophanis dici videtur Ran. 471.

864

ἀκόμπαστος λόγος

Anecd. Bekk. p. 369, 18: 'ἀκόμπαστος λόγος' Εὐριπίδης φησὶ καὶ 'ἀκόμπαστος φάτις'.

865

ἀκόμπαστος φάτις

Anecd. Bekk. p. 369, 18, vide fr. 864.

866

οὗ σοι παραινῶ μηχανωμένη κακὰ
ἐχθροῖσι, στυγὴ προσβαλεῖν ἀλάστορα.

Anecd. Bekk. p. 383, 1: ἀλάστορα προσβαλεῖν, οἶον μῦθος καὶ ἀνοσιουργίαν. Εὐριπίδης 'οὗ σοι — ἀλάστορα'. vs. 2 στυγὴν codex, στυγὴ Bekker.

867

ὦ Κύπρις, ὥς ἤδεῖα καὶ μοχθηρὸς [εἶ].

Anecd. Boiss. vol. 3 p. 239: γίνεται δὲ (soloeccismus) περὶ τὰ μέρη τοῦ λόγου καὶ περὶ τὰ παρεπόμενα. περὶ τὰ γένη, οἶον Εὐριπίδης 'ὦ Κύπρις — μοχθηρὸς'. εἶ addidit Fixius.

868

τρομόν δρόμημα γηραιοῦ ποδός

Anecd. Oxon. vol. 1 p. 122, 8: τὰ εἰς ΜΟΣ λήγοντα τῷ Ο παραληγόμενα δισύλλαβα μονογενῇ πάντα βαρύνεται, εἰ μὴ διάφορον εἶη τὸ σημαίνόμενον· γόμος, νόμος, τρόμος, δρόμος. εἰ δέ τι ὀξύνεται, πρὸς διάφορον σημαίνόμενον· 'νόμον κατὰ τρομόν δρόμημα γηραίου ποδός' Εὐριπίδης. Legendum suspicor πρὸς δ. σημαίνόμενον· νόμος καὶ νομός, τρόμος καὶ τρομός· τρομόν δρόμημα κτέ. δριμύ cod., δρόμημα Cramer.

869

ἀλλ' αἰθὴρ τίκτει σε, κόρα,
Ζεὺς ὃς ἀνθρώποις ὀνομάζεται.

Anecd. Oxon. vol. 1 p. 182, 13: λέγουσι δ' αὐτὸν αἰθέρα Δία εἶναι, ὅτι ἔμπυρὸς ἐστὶ καὶ ζῆ. Εὐριπίδης 'ἀλλ' — ὀνομάζεται'. Fere eadem omisso Euripidis nomine Anecd. Oxon. vol. 2 p. 443, 6 et Etym. Gud. p. 230, 30. vs. 1 κόρας Etym. G. vs. 2 ὥς Etym. G. ἀνθρώποισιν Anecd. Oxon. vol. 2 et Etym. Gud.

870

τίς ἐσθ' ὁ μέλλων σκόλοπος ἢ λευσμοῦ τυχεῖν;

Anecd. Oxon. vol. 2 p. 258, 2: σκόλοπος· διὰ τοῦ Ο ἡ παραλήγουσα. Εὐριπίδης 'τίς — τυχεῖν;' λευσμοῦ codex, λευσμοῦ Cramer.

871

ὁ λῶστος οὗτος καὶ φιλοξενέστατος

Anecd. Oxon. vol. 2 p. 452, 17: 'ὅλως — καὶ φιλοξενέστατος' *Εὐριπίδης* (εὐρί^π cod.). ὅλως τὸ σοῦτος cod., ὁ λῶστος οὗτος Cramer.

872

οὐκ ἔστιν εὐρεῖν βίον ἄλυπον οὐδενί.

Anonym. in Anecd. Oxon. vol. 4 p. 253, 33: *Εὐριπίδου* 'οὐκ — οὐδενί'. Omisso poetae nomine hunc versum afferunt Hermogenes Rhett. vol. 1 p. 25 Aphthonius ibid. p. 68 anon. ibid. p. 130 Schol. Aphthon. Rhett. vol. 2 p. 592 p. 593 Theodorus Metoch. Misc. 28 p. 184 p. 195 Men. mon. 419 Iohannes Georgides in Boiss. Anecd. 1 p. 69 Manuel Palaeol. Praec. ad fil. 55 p. 82. Menandro (Com. 4 p. 195) locum tribuit Orion Flor. 8, 5 p. 53, 13: ἐκ τοῦ *Πλοκίου* 'οὐκ — οὐδενός'. βίον] τὸν βίον Iohannes Georgides. ἄλυπον ἐν οὐδενί plerique testes, ἄλυπον οὐδενί v. l. in Hermog. et Aphth., ἄλυπον οὐδενός Orion et Iohannes Georgides.

873

Apollod. 2, 1, 4: καὶ αὐτῷ (Belo Aegypti regi) γίνονται παῖδες δίδυμοι, *Αἴγυπτος* καὶ *Δαναός*, ὥς δὲ φησὶν *Εὐριπίδης*, καὶ *Κηφεὺς* καὶ *Φινεὺς* προσέτι. Scholia Aesch. Suppl. 317: ὁ *Εὐριπίδης* πέντε φησὶ παῖδας εἶναι *Βήλου*, *Αἴγυπτον* *Δαναόν* *Φόλνικα* *Φινέα* *Ἀγήνορα*.

874

ἄλλα πορφυρέην

Aristid. vol. 1 p. 401: "Ὅμηρος λέγει *Ιοειδέα* πόντον καὶ οἶνοπα πόντον, καὶ *Εὐριπίδης* ἄλλα πορφυρέην καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος ἄλλο τι τοιοῦτον. Fortasse πορφύρεον οἶδμα vel πορφυρέας λίμνας (Eur. Hipp. 738 744) respicitur.

875

Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀψευδέστατος . . .
καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει.

Aristid. vol. 2 p. 51: διὰ τοῦτο 'Ζεὺς — ἀψευδέστατος', καὶ ὅτι γε δι' αὐτὸ τοῦτο ὁ αὐτὸς οὗτος ποιητὴς μαρτυρεῖ. τὸ γὰρ δεύτερον ἔστιν αὐτῷ 'καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει'. ubi Schol. p. 402: *Εὐριπίδης* ἐν ἀπράκτοις (ἀπταίστοις B) πράγμασι (l. δράμασι) φησὶ τὸ 'Ζεὺς — ἀψευδέστατος', εἶτα μετ' ὀλίγον 'καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει'. vs. 1 ἐν θεοῖσι μάντις] μάντις ἐν θεοῖσιν v. l. in Schol.

876

ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ.

Ar. Lys. 713: 'ἀλλ' — βαρύ'. ubi Scholia: ἐξ *Εὐριπίδου*.

877

τηλοῦ γὰρ οἴκων βίοτον ἐξιδρυσάμην.

Ar. Nub. 138: σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἴκῳ τῶν ἀγρῶν. ubi Schol.: λέλεκται δὲ αὐτὸ παρὰ τὸ Εὐριπίδειον, ὅπερ οὕτως ἔχει 'τηλοῦ — ἐξιδρυσάμην'.

878

ἄληδες, ὦ παῖ τῆς θαλασσίας θεοῦ;

Ar. Ran. 840: ἄληδες, ὦ παῖ τῆς ἄρουραίας θεοῦ; ubi Scholia: εἴρηται δὲ ὁ στίχος παρὰ τὰ Εὐριπίδου 'ἄληδες — θεοῦ;' Verba τῆς θαλασσίας θεοῦ recurrunt Rhes. 974. Fortasse eundem versum lusit Plato Com. vol. 2 p. 661: ὁ Καρκίνου παῖς τοῦ θαλαττίου [θεοῦ], ubi θεοῦ addidit Cobetus. Telephi locum esse ci. Musgravius.

879

μισῶ πολίτην ὅστις ὠφελεῖν πάτρην
βραδὺς φανεῖται, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς,
καὶ πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.

Ar. Ran. 1427: ETP. 'μισῶ — ἀμήχανον'. Ex Euripidea traegodia hos versus depromptos esse Aristophanes ipse indicat.

880

βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέσσαρα

Ar. Ran. 1400: 'βέβληκ' — καὶ τέτταρα'. Euripidis esse versum loci nexus docet. Dionysus enim Euripidem alloquitur hisce verbis: ἀλλ' ἕτερον αὖ ζήτηι τι τῶν βαρυστάθμων, ὅ τι σοι καθέλξει, κατερόν τε καὶ μέγα. respondet Euripides: φέρε ποῦ τοιοῦτο δῆτά μου· στί; ποῦ; pergīt Dionysus: φράσω· 'βέβληκ' — τέτταρα'. Sedem versus ipsi grammatici Alexandrini ignorarunt, id quod docet Scholiorum locus quamvis pessime habitus: Ἀρίσταρχος φησὶν ἀδεσπότης τοῦτο προφέρεισθαι (l. περιφ. cum Schneidewino), ὡς Εὐριπίδου πεποιηκότος κυβεύοντας ἐν τῷ Τηλέφῳ, οὓς καὶ περιεῖλε. μήποτ' οὖν ἐκεῖθεν ἦν. μᾶλλον δὲ ἐσχεδιακῶς αὖ εἴη Ἀριστοφάνης. οὐδὲ γὰρ τὸν Εὐριπίδην τοῦτο προφερόμενον, ἀλλὰ τὸν Διόνυσον χλευάζοντα. τινὲς δὲ ὅτι ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ἦν ὁ τόπος, οἱ δὲ ἐν Ἰφιγενείᾳ ἐν τῇ Αὐλίδι. ἐμφαίνει δὲ καὶ Εὐπόλις τοῦτο εἰδώς 'ἀποφθαρεῖς δὲ δύο κύβω καὶ τέτταρα' (Com. 2 p. 566). Scholion recens: ἐκ Μυρμιδόνων. Discimus ex hoc loco de sede verborum supra scriptorum quattuor extitisse coniecturas; Iphigeniae Aulidensis mentio referenda ad vs. 196: πεσσῶν ἡδομένους μορφαῖσι πολυπλόκοις. Ficta narrat Eust. Il. p. 1084, 2: 'βέβληκ' — καὶ τέτταρα', ἥγουν δύο μονάδας καὶ τέτταρα, ὃν στίχον Εὐριπίδης ἐν Τηλέφῳ θείς, οπου κυβεύοντας ἥρωας εἰσήγαγε καὶ μαθὼν ἐπ' αὐτῷ χλευασθῆναι ὡς εὐτελεῖ, καθὰ σκώπτει καὶ ὁ κωμικός, αἰδεσθεῖς περιεῖλεν ὅλον τὸ ἐπεισόδιον. Similiter idem Od. p. 1397, 19. Cf. Zenob. 2, 85: 'βέβληκ' — καὶ τέτταρα'. τοῦτο Εὐρι-

πλίδου ἐστὶ καὶ Ἀριστοξένος δὲ φησὶν ὅτι Εὐριπίδης διορθῶν τὸν Τηλέφον ἐξεῖλε τὴν πεττεῖαν. Eundem versum Euripidi vindicant Phot. Lex. p. 602, 11 et Suidas v. τρεῖς ἔξ ἢ τρεῖς κύβοι.

881

πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος

Ar. Thesm. 1122 Euripidem haec dicentem facit: τί δ' οὐκ ἔᾶς λύσαντά μ' αὐτήν, ὦ Σκύθα, 'πεσεῖν — λέχος;' Euripideum esse alterum versum certum videtur, ex Andromeda desumptum esse ci. Porsonus in Eur. Hec. 1010.

882

λόγων δίκαιον μισθὸν ἂν λόγους φέροις,
ἔργον δ' ἐκεῖνος ἔργον ὃς παρέσχετο.

Aristot. Eth. Eud. 8, 11 p. 1244 a 11: μὴ γάρ τι λέγει Εὐριπίδης ποιήσας 'λόγον — παρέσχετο'. vs. 1 λόγον libri, λόγων scripsi. δίκαιον] f. δικαίως leg. λόγου εἰσφέρεις vel λόγου εἰφέρης libri, λόγους φέροις scripsi. vs. 2 ἐκεῖνοις libri, ἐκεῖνος Musgravius. ἔργα libri, ἔργον ὃς Meinekius.

883

Aristot. Polit. 5, 9 p. 1310 a 32: ὥστε ζῆ ἐν ταῖς τοιαύταις δημοκρατίαις ἕκαστος ὥς βούλεται καὶ εἰς ὃ χρῆζων (εἰς τὸ χρῆζον ci. Goettling), ὥς φησὶν Εὐριπίδης. Gaisfordus Suppl. 440 respici putabat.

884

ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι πλὴν δυοῖν μόνον,
Δήμητρος ἀκτῆς πώματός θ' ὕδρηχόου,
ἅπερ πάρεστι καὶ πέφυχ' ἡμᾶς τρέφειν;
ὦν οὐκ ἀπαρκεῖ πλησμονή· τρυφῇ δέ τοι
ἄλλων ἐδεστών μηχανὰς θηρεύομεν. 5

Ath. IV p. 158 E: 'ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι' κατὰ τὸν σὸν Εὐριπίδην, γραμματικώτατε, 'πλὴν — θηρεύομεν'. Gellius N. A. 6, 16, 7: *indagines cuppediarum maiore detestatione dignas censebimus, si versus Euripidi recordemur, quibus saepissime Chrysippus philosophus [usus] — 'ἐπεὶ τί δεῖ — μηχανὰς θηρώμεθα'*. vs. 1—3 ex Eurip. afferunt Sext. Emp. p. 661, 1 et Eust. II. p. 868, 33, item om. p. n. Muson. in Stob. Flor. 40, 9. vs. 1 et 2 ex Euripide Plutarchus Mor. p. 1044 B, om. p. nom. Plut. Mor. p. 36 F p. 1043 E Stob. Flor. 5, 7. vs. 2 et 3 om. p. nom. Plut. Mor. p. 1044 F. verba τρυφῇ — θηρεύομεν (vs. 4 et 5) ex Euripide Teles in Stob. Flor. 108, 82. vs. 1 ἐπεὶ τί δεῖ] καίτοι τί δεῖ Eust., τί γὰρ δέοι (i. e. δέον) Sextus Emp. βροτοῖσι om. Eust. δυοῖν] δυεῖν Gell. Plut. Mor. p. 36 F, et v. l. Stob. Flor. 40, 9. μόνον] μόνων vel μόνων Stob. Flor. 5, μόνων Eust. vs. 2 πώματός θ'] καὶ πόματος Plut. p. 1043 et 1044. vs. 3 ἅπερ] ἃ δὲ Sextus Emp. vs. 4

πλησμονῆς Ath., πλησμονή Gell. vs. 4 δέ τοι Teles et Gell., γέ τοι Ath. vs. 5 θηρεύομεν Teles et Ath., θηρώμεθα Gellius.

885

ἄρκεϊ μετρία βιοτά μοι σώφρονος τραπέξης,
τὸ δ' ἄκαιρον ἅπαν ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν.

Ath. IV p. 158 E: καὶ ἄλλοις δὲ φησὶν ὁ σκηνικὸς οὗτος φιλόσοφος (Euripides) 'ἄρκεϊ — προσείμαν'. vs. 2 ἅπαν] ἅπαν τόδ' Porsonus.

886

τάλλότρια . . τὸν καλῶς εὐδαίμονα

Theopompus Com. (vol. 2 p. 806) in Ath. IV p. 165 B: Εὐριπίδου τᾷριστον (τᾷρ' ἐστὶν Meinekios) οὐ κακῶς ἔχον, τάλλότρια δειπνεῖν τὸν καλῶς εὐδαίμονα. ubi δειπνεῖν lusui comico debetur, Euripidem φεύγειν vel simile quid dixisse suspicor.

887

ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' οὐ.

Ath. VI p. 270 C (Eust. Od. p. 1596, 45): παρ' οἷ (sc. ab Achaeo) ὁ σοφὸς Εὐριπίδης λαβὼν ἔφη 'ἐν — οὐ'. Eundem versum sine poetae nomine afferunt Libanius Decl. vol. 3 p. 389 sq. Schol. Soph. Ant. 781 Gregor. Naz. vol. 2 p. 213 C Men. mon. 159. item verba ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις Aristot. Probl. 10, 47 p. 896 a 24 Themistius p. 164 B Clemens Alex. Strom. III p. 514. cf. Antiphanes (Com. 3 p. 144) in Ath. I p. 28 F: ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις, ἐν δὲ τοῖς κακῶς πράσσουσιν οὐκ ἔνεστιν Ἀφροδίτῃ βροτοῖς. Plut. Mor. p. 126 C: οὐ γὰρ ἐν πλησμοναῖς Κύπρις, ἀλλὰ μᾶλλον ἐν εὐδία σαρκὸς καὶ γαλήνῃ. Aelianus N. A. 8, 1: τῆς Ἀφροδίτης ἐν πλησμονῇ καὶ ἐκεῖνοι μέμνηνται. πεινῶντι Ath. et Liban., πεινῶσι Schol. Soph. Greg. Naz. Men. mon.

888

Βακχίου φιλανθέμου

Αἶθοπα πεπαίνοντ' ὀρχάτους ὀπωρινούς,
ἐξ οὗ βροτοὶ καλοῦσιν οἶνον αἶθοπα.

Ath. XI p. 465 B: διόπερ καὶ Εὐριπίδης ἓνα τῶν Ἑλλίου ἵππων φησὶν εἶναι 'Βακχίου — οἶνον αἶθοπα'. Eust. Il. p. 883, 62: λέγεται γὰρ πού Εὐριπίδης εἰπεῖν ἓνα εἶναι τῶν ἵππων Ἑλλίου 'Αἶθοπα — οἶνον αἶθοπα' (vs. 2 et 3). vs. 1 φιλανθέος ed., φιλανθέου libri, φιλανθέμου scripsi.

889

παίδευμα δ' Ἔρως σοφίας ἀρετῆς
πλεῖστον ὑπάρχει,
καὶ προσομιλεῖν οὗτος ὁ δαίμων

πάντων ἡδιστος ἔφν θνητοῖς·
 καὶ γὰρ ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων 5
 εἰς ἐλπίδ' ἄγει. τοῖς δ' ἀτελέστοις
 τῶν τοῦδε πόνων μήτε συνείην
 χωρὶς τ' ἀγρίων ναίοιμι τρόπων.
 τὸ δ' ἐρᾶν προλέγω τοῖσι νέοισιν
 μήποτε φεύγειν, 10
 χρῆσθαι δ' ὀρθῶς, ὅταν ἔλθῃ.

Ath. XIII p. 561 A: ἐμνημόνευσαν τοῦ σκηνικοῦ φιλοσόφου Εὐριπίδου ᾠσμάτων, ὧν ἦν καὶ τάδε 'παίδευμα — ἔλθῃ'. vs. 2 καὶ πλείστον P. ὑπάρχειν PVL, ὑπάρχει Casaubonus. vs. 7 συνείην libri. vs. 8 νέοιμι libri. vs. 11 ὀρθῶς om. P. ὅταν ἐξῇ scripserim.

S90

τὴν Ἀφροδίτην οὐχ ὀρᾶς ὅση θεός;
 ἦν οὐδ' ἂν εἰποῖς οὐδὲ μετρήσειας ἂν
 ὅση πέφυκε κάφ' ὅσον διέρχεται.
 αὕτη τρέφει σὲ καμὲ καὶ πάντας βροτούς.
 τεκμήριον δέ, μὴ λόγῳ μόνον μάθῃς, 5
 ἔργῳ δὲ δεῖξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεοῦ.
 ἐρᾶ μὲν ὄμβρου γαῖ', ὅταν ξηρὸν πέδον
 ἄκαρπον ἀνχμῶ νοτίδος ἐνδεῶς ἔχη·
 ἐρᾶ δ' ὁ σεμνὸς οὐρανὸς πληρούμενος
 ὄμβρου πεσεῖν εἰς γαῖαν Ἀφροδίτης ὕπο· 10
 ὅταν δὲ συμμιχθῇτον ἐς ταῦτόν δύο,
 φύουσιν ἡμῖν πάντα καὶ τρέφουσ' ἅμα,
 δι' ὧν βρότειον ξῆ τε καὶ θάλλει γένος.

Ath. XIII p. 599 F: τὰ Εὐριπίδου ἐπὶ νοῦν λαμβάνων λέγω 'τὴν Ἀφροδίτην — γένος'. Stob. Ecl. 1, 9, 1 p. 268 sine lemmate: 'τὴν Ἀφροδίτην — γένος'. vs. 1 om. p. nom. affert Plut. Mor. p. 756 E: τὴν δ' Ἀφροδίτην οὐχ ὀρᾶς ὅση θεός; vs. 2 ἦν] ἀλλ' Stob. vs. 3 om. p. nom. habet Plut. Mor. p. 442 C. καὶ ἐφ' ὅσον libri, nisi quod καὶ ἐν ὅσῳ Athenaei P. vs. 5 μάθῃς] μάθοις P. vs. 7 Aristot. Eth. Nic. 9, 2 p. 1155 b 3: Εὐριπίδης μὲν φάσκων ἐρᾶν μὲν ὄμβρου γαῖαν ξηρανθεῖσαν, 'ἐρᾶν δὲ σεμνὸν — γαῖαν' (vs. 9 et 10). Ecl. M. 2, 11 p. 1208 b 16: ἐρᾶ μὲν γάρ, φησὶν, ὄμβρου γαῖα, ὅταν ξηρὸν πέδον. ibid. p. 1210 a 14: διὸ καὶ Εὐριπίδης 'ἐρᾶ μὲν ὄμβρου γαῖα, ὅταν ξηρὸν πέδον'. cf. Aristot. Eth. End. 8, 1 p. 1235 a 16: ὅθεν εἴρηται 'ἐρᾶ μὲν ὄμβρου γαῖα'. Plut. Mor. p. 770 A: οὕτω γὰρ ἐρᾶν ὄμβρου γαῖαν οἱ ποιηταὶ λέγουσι καὶ γῆς οὐρανόν. Marcus Anton. 10, 21: ἐρᾶ μὲν ὄμβρου γαῖα, ἐρᾶ δὲ ὁ σεμνὸς αἰθήρ, ἐρᾶ δὲ ὁ κόσμος ποιεῖν ὃ ἂν

μέλλη γίνεσθαι. Schol. Hes. Theog. 138: Μένανδρος 'ἐρᾷ μὲν ὄμβρων γαῖα'. vs. 7 ὅταν Aristot. et Stob., ὅτε Ath. vs. 9—14 ex Athenaeo desumpsit Eust. II. p. 978, 23. vs. 11 ταὐτὸν] αὐτὸν Stobaei A. vs. 12 φύουσιν ἡμῖν] τίκτουσι μιν (i. e. τίκτουσιν ἡμῖν) Stob. καὶ τρέφουσ'] κακτρέφουσ' Stob. verba καὶ τρέφουσ' ἅμα om. Eust. vs. 13 δι' ὧν] ὅθεν καὶ Stob. θάλλει] θάλει Stobaei A.

891

εἴ μοι τὸ Νεστόρειον εὐγλωσσον μέλος
 Ἀντήνορος τε τοῦ Φρυγὸς δοίη θεός,
 οὐκ ἂν δυναίμην μὴ στέγοντα πιμπλάναι,
 σοφοὺς ἐπαντλῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγους.

Ath. XV p. 665 A: 'εἴ μοι — δοίη θεός' (vs. 1 et 2) κατὰ τὸν πάνσοφον Εὐριπίδην, ἑταῖρε Τιμόκρατες, οὐκ ἂν δυναίμην ἀπομνημονεύειν ἔτι σοι τῶν πολλάκις λεχθέντων κτέ. Eust. II. p. 1301, 33: καὶ δηλοῖ αὐτὸ καὶ Εὐριπίδης εἰπὼν 'εἴ μοι, ἥγουν εἴθε μοι, τὸ Νεστόρειον εὐγλωττον — θεός'. vs. 3 et 4, quos Musgr. huc rettulit, servarunt Plut. Mor. p. 502 C: ὁ Εὐριπίδης καλῶς εἶπε πρὸς τὸν Ἀσύνετον Ἀκροατὴν 'οὐκ ἂν δυναίμην — λόγους', et Stob. Flor. 4, 30: Εὐριπίδου. 'οὐκ — λόγους'. vs. 1 fortasse κεῖ μοι legendum. μέλος] μέλι Barnesius.

892

ὦφειλε δῆθεν, εἴπερ ἔστ' ἐν οὐρανῷ
 Ζεὺς, μὴ τὸν αὐτὸν δυστυχῇ καθεστάναι.

Athenagor. Legat. pro Christ. c. 6 p. 22: ὁ μὲν Εὐριπίδης ἐπὶ μὲν τῶν κατὰ κοινὴν πρόληψιν ἀνεπισημόνως ὀνομαζομένων θεῶν διαφορῶν 'ὦφειλεν — καθεστάναι'. vs. 1 ὦφειλε δ' ed., ὦφειλεν ἦδεν libri, ὦφειλε δῆθεν scripsi. vs. 2 cf. Eur. Phoen. 83: χρὴ δ', εἰ σοφὸς πέφυκας, οὐκ ἔαν βροτῶν τὸν αὐτὸν ἀεὶ δυστυχῇ καθεστάναι.

893

πῶς οὖν τάδ' εἰσορῶντες ἢ θεῶν γένος
 εἶναι λέγωμεν, ἢ νόμοισι χρώμεθα;

Athenagoras Legat. pro Christ. c. 22 p. 102 sq.: 'πολλάκις μοι — ἄγει' (adesp. fr. 72). τὸ παρ' ἐλπίδα καὶ δίκην εὖ πράττειν ἢ κακῶς ἐν ἀφασίᾳ τὸν Εὐριπίδην ἐποίησε, τίνος ἢ τοιαύτη τῶν περιγείων διοικήσεις, ἐν ἧ ἔῖποι τις ἂν 'πῶς οὖν — χρώμεθα;' vs. 1 εἰσορῶντας Bod. 1 et 2. Θεῶν ἐνός Bod. 1 et 2, θεῶν ἑνός Aetion. vs. 2 λέγωμεν Bod. 1 2 Aetion. εἰ νόμοις Bod. 1 et 2, εἰνόμοισι Reg.

894

σοφὸν γὰρ ἄνδρα, καὶν ἑκάς ναίῃ χθονός,
 καὶν μήποτ' ὅσσοις εἰσίδω, κρίνω φίλον.

Basilus Epist. 63 vol. 3 p. 156 D: Τὸν σοφὸν ἄνδρα, καὶν ἑκάς

ναίῃ χθονός, καὶ μήποτ' αὐτὸν ὅσσοις προσίδω, κρίνω φίλον, *Εὐριπίδου ἐστὶ τοῦ τραγικοῦ λόγος*. Idem versus addito Euripidis nomine leguntur in codice quodam Cantabrigiensi (Dd. IV 16), unde protulit Babington in *Journal of classical and sacred philol.* 1 p. 133. Cf. Procop. Epist. 96 in Maii Class. Auct. vol. 4 p. 267: σοφὸς ἦν ὄντως ὁ ταῦτα δῆπου φθεγξάμενος, ὡς ἄρα τὸν σοφόν, καὶ ἐκὰς ναίῃ χθονός, καὶ μήπως ὅσσοις ἐσίδω, κρίνω φίλον. Iohannes Georgides in Boiss. Anecd. vol. 1 p. 90: Τὸν σοφὸν ἄνδρα, καὶ ἐκὰς ναίῃ χθονός, καὶ μήποτ' αὐτὸν ὀφθαλμοῖς ἶδω, κρίνω φίλον. Themist. p. 275 B: ὁ μὲν οὖν τραγικὸς ποιητὴς καὶ τὸν ἀγνώτα μὲν ἀγαθὸν δὲ ἐπαινεῖ καὶ φίλον ἡγεῖται. vs. 1 σοφὸν γὰρ ἄνδρα scripsi cum Porsono.

895

ἄφρων ἂν εἶην, εἰ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας.

Choerob. in Theodos. p. 773, 19: τὸ τρέφοιν, ὡς παρ' *Εὐριπίδῃ* 'ἄφρων — πέλας' — ἀπὸ τοῦ τρεφοῖην κατὰ συγκοπὴν τοῦ Η. Eadem fere Etym. M. p. 764, 52 Anecd. Oxon. vol. 4 p. 204, 25 p. 424, 3.

896

οὐκ ἐν γυναιξὶ τοὺς νεανίας χρεών,
ἀλλ' ἐν σιδήρῳ καὶ ὅπλοις τιμὰς ἔχειν.

Chrysipp. π. ἀποφ. c. 8 p. 7 sq.: ὁ ἔλεγεν *Εὐριπίδης* 'οὐκ — ἔχειν'. Συγγραφῆς locum adscribit Bergk.

897

μισῶ σοφιστήν, ὅστις οὐχ αὐτῷ σοφός.

Cic. ad Fam. 13, 15, 2: itaque ab Homeri magniloquentia confero me ad vera praecepta *Εὐριπίδου*. 'μισῶ — σοφός'. Eundem versum om. p. nom. habent Plut. V. Alex. 53 Mor. p. 1128 B Lucian. Apol. 5 vol. 1 p. 712 Men. mon. 332 Anecd. Paris. vol. 4 p. 343, 21. Imitatus est Ennius (Ribbeck. Trag. Lat. p. 41): qui ipse sibi sapiens prodesse non quit, nequiquam sapit. respicere videtur Maximus Tyrius XXI p. 409: ἦν σοφὸς ὁ *Ἡρακλῆς*, ἀλλὰ οὐχ αὐτῷ σοφός.

898

ψῦχος δὲ λεπτῷ χρωτὶ πολεμιώτατον.

Cic. ad Fam. 16, 8, 2: 'ψῦχος — πολεμιώτατον', inquit *Euripides*.

899

κρέασι βοείοις χλωρὰ σῦκ' ἐπήσθιεν
ἄμουσ' ὑλακτῶν ὥστε βαρβάρῳ μαθεῖν.

Clemens Alex. Protr. p. 65: *Εὐριπίδης* — ἐμμανῇ εἰσάγων *Ἡρακλέα* καὶ μεθύοντα ἀλλαχόθι καὶ ἀπληστον· πῶς γὰρ οὐχί; ὅς ἐστιώμενος τοῖς κρέασι 'χλωρὰ σῦκ' — μαθεῖν'. vs. 1 supplevit Musgr. ex Ath. VII p. 276 F: λέγομεν οὖν ὀψοφάγους οὐ τοὺς βόεια ἐσθίοντας,

οἷος ἦν Ἡρακλῆς, ὃς τοῖς βοείοις κρέασιν ἐπήσθιε σῦκα χλωρά, οὐδὲ τὸν φιλόσυκον. cf. Eust. Il. p. 867, 64: ὀψοφάγοι ἐλέγοντο οἱ περὶ τὴν ἰχθυοπωλίαν ἀναστρεφόμενοι, οὐ μὴν οἱ βουθοῖναι καθ' Ἡρακλῆν, ὃς, φασί, τοῖς βοείοις κρέασιν ἐπήσθιε σῦκα χλωρά, οὐδὲ οἱ φιλόσυκοι. Plut. Mor. p. 667 F: καὶ γὰρ ὀψοφάγους καὶ φιλόψους λέγομεν οὐχὶ τοὺς βοείοις χαίροντας ὥσπερ Ἡρακλῆς, ὃς τοῖς κρέασι χλωρὰ σῦκα ἔχων ἥσθιεν, οὐδὲ τὸν φιλόσυκον. ubi pro ἔχων ἥσθιεν cum Meinekio leg. ἐπήσθιεν, pro τοῖς κρέασι malim τοῖς βοείοις κρέασι. Sylei locum esse probabiliter ci. Meinekio Exerc. in Ath. I p. 22. Verba ἄμουσ' ὑλακτιῶν de Hercule dicta recurrunt Alc. 760.

900

τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον ἢ φῦναι βροτοῖς.
 ἔπειτα παῖδας σὺν πικραῖς ἀλγηδόσι
 τίκτω; τεκοῦσα δ' ἦν μὲν ἄφρονας τέκω,
 στένω ματαίως, εἰσορῶσα μὲν κακούς,
 χρηστοὺς δ' ἀπολλῦσ'· ἦν δὲ καὶ σεσωσμένους, 5
 τήκω τάλαιναν καρδίαν ὀρρωδία.
 τί τοῦτο δὴ τὸ χρηστόν; οὐκ ἄρκει μίαν
 ψυχὴν ἀλύειν καπὶ τῇδ' ἔχειν πόνους;

Clemens Alex. Str. III p. 520: λέγει γὰρ ἡ τραγωδία 'τὸ μὴ — πόνους;' Euripidis esse locum docet Stob. Flor. 120, 17: Εὐριπίδου. 'τὸ μὴ — βροτούς' (vs. 1). vs. 1 κρεῖττον Clemens. βροτούς Clemens et Stob., βροτοῖς scripsi. vs. 3 ἄφρονας] ἄρσενας ci. Madvicius. vs. 5 ἀπολύουσι vel ἀπολύουσ' libri, ἀπολλῦσ' scripsi. vs. 8 ἀπολύειν libri, ἀλύειν Bergkiius. καπείτ' οὐδ' vel καπείτ' ἡδ' libri, καπὶ τῇδ' Grotius.

901

οὐδεμίαν ὦνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον,
 ἀρετὴ δ' ὦνησε πολλάς· πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνὴ
 ἥτις ἀνδρὶ συντέτῃκε σωφρονεῖν ἐπίσταται.
 πρῶτα μὲν γε τοῦθ' ὑπάρχει· καὶ ἄμορφος ἢ πόσις,
 χρὴ δοκεῖν εὐμόρφον εἶναι τῇ γε νοῦν κεκτημένη· 5
 οὐ γὰρ ὀφθαλμὸς τὸ κρίνειν . . ἐστὶν ἀλλὰ νοῦς.
 εὐ λέγειν δ', ὅταν τι λέξη, χρὴ δοκεῖν, καὶ μὴ λέγειν,
 κάκπουεῖν ἂν τῷ ξυνόντι πρὸς χάριν μέλλῃ λέγειν.
 ἡδὺ δ', ἦν κακόν τι πράξη, συσκυθροπάζειν πόσει
 ἄλοχον ἐν κοινῷ τε λύπης ἡδονῆς τ' ἔχειν μέρος... 10
 σοὶ δ' ἔγωγε καὶ νοσοῦντι συννοσοῦσ' ἀνέξομαι
 καὶ κακῶν τῶν σῶν ξυνοίσω, κούδέν ἐστί μοι πικρόν.

Clemens Alex. Strom. IV p. 620 sq.: φίλανδρον μετὰ σεμνότητος

ὑπογράφει γυναῖκα Εὐριπίδης παραινῶν 'εὐλογεῖν — μέλλῃ λέγειν' (vs. 7 et 8). καὶ αὐθὶς πον τούτοις τὰ ὅμοια 'ἡδὺ δ' — ἔχειν μέρος' (vs. 9 et 10). τὸ τε πρᾶον καὶ φιλόστοργον ᾧδὲ πως ὑποδεικνύων καὶ ταῖς συμφοραῖς ἐπιφέρει 'σοὶ δ' — πικρόν' vs. 11 et 12. paulo post sequuntur haec p. 621: χρὴ δὲ τὸν ευδαίμονα γάμον οὔτε πλούτῳ ποτὲ οὔτε κάλλει κρίνεσθαι, ἀλλ' ἀρετῇ. 'οὐδεμίαν' φησὶν ἡ τραγωδία 'ᾠνησε κάλλος — ἐπίσταται' (vs. 1—3). εἶτα οἶον παραινέσεις διδοῦσά φησι 'πρῶτα μὲν — νοῦς' (vs. 4—6). καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις. Iustum ordinem horum versuum, quos manifestum est arcte inter se cohaerere, restituit Musgravius. vs. 2 ἀρετῇ libri. vs. 4 πρῶτα μὲν γὰρ Grotius. vs. 6 τὸ μορφὴν κρίνόν ἐστιν Grotius, τὸ ταῦτα κρίνόν ἐστιν Musgr., τὸ κρίνόν ἐστι κάλλος G. A. Hirschig, ego τὸ κρίνειν δυνατόν ἐστιν temptabam. vs. 7 εὐλογεῖν libri, εὐ λέγειν Grotius. vs. 9 κακὸν πράξῃ τι ante Grotium. vs. 10 λύπης τε libri, τε λύπης Musgr. vs. 12 malim κούδεν ἔσται cum Musgravio. Locum ex Oedipo (v. fr. 549) petitum esse ci. C. Fr. Hermannus.

902

ὄλβιος ὅστις τῆς ἱστορίας
ἔσχε μάθησιν,
μήτε πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνην
μήτ' εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν,
ἀλλ' ἀθανάτου καθορῶν φύσεως 5
κόσμον ἀγήρω, πῇ τε συνέστη
καὶ ὅπῃ καὶ ὅπως.
τοῖς δὲ τοιούτοις οὐδέποτ' αἰσχροῶν
ἔργων μελέτημα προσίξει.

Clemens Alex. Str. IV p. 634 sine poetae nom.: 'ὄλβιος — προσίξει'. Themist. p. 307 D: καὶ αὐταὶ εἰσὶν ἅς Εὐριπίδης ὁ σοφὸς οὔτε πολιτῶν φησὶν ἐπὶ πημοσύνας οὔτ' εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμᾶν, ἀλλ' ἀθανάτου καθορᾶν φύσιος κόσμον ἀγήρω. vs. 3 πημοσύνας Themistius, πημοσύνη Clemens, πημοσύνην Piersonus.

903

χρύσεται δὴ μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ
καὶ τὰ Σειρήνων πτερόεντα πέδιλ' ἀρμόζεται,
βάσομαί τ' εἰς αἰθέρα πολὺν ἀερθεὶς
Ζηνὶ προσμίζων

Clemens Alex. Str. IV p. 642: ὁ μὲν οὖν Εὐριπίδης 'χρύσεται δὴ μοι πτέρυγες περὶ νώτῳ' φησὶ 'καὶ τὰ — προσμίζων.' vs. 1 respicit Plut. Mor. p. 786 D: οὐ ταῖς Εὐριπίδου χρυσαῖς πτέρυξιν, ἀλλὰ τοῖς Πλατωνικοῖς ἐκείνοις καὶ οὐρανίοις πτεροῖς. vs. 2 ἐρόεντα libri, πτερόεντα Grotius. ἀρμόζεται vide an Clementi debeatur. vs.

3 ἐς libri, εἰς Bergk. πολὺν corruptum, πολὺν ci. Dobraeus, πολὺν Bergk. ci.

904

σοὶ τῷ πάντων μεδέοντι χοὴν
πέλανόν τε φέρω, Ζεὺς εἴτ' Ἀΐδης
ὀνομαζόμενος στέργεις· σὺ δέ μοι
θυσίαν ἄπυρον παγκαρπείας
δέξαι πλήρη προχυθείσαν. 5
σὺ γὰρ ἐν τε θεοῖς τοῖς οὐρανίδαῖς
σκηπτρον τὸ Διὸς μεταχειρίζων
χθονίων θ' Ἀΐδῃ μετέχεις ἀρχῆς.
πέμψον μὲν φῶς ψυχᾶς ἀνδρῶν
τοῖς βουλομένοις ἄθλους προμαθεῖν 10
πόθεν ἐβλαστον, τίς ῥίζα κακῶν
τίνα δεῖ μακάρων ἐκθυσάμενους
εὐρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν.

Clemens Alex. Strom. V p. 688: πάνυ θαυμαστῶς ὁ ἐπὶ τῆς σκη-
νῆς φιλόσοφος Εὐριπίδης τοῖς προειρημένοις ἡμῖν συνωδὸς διὰ τούτων
εὐρίσκεται, πατέρα καὶ υἱὸν ἅμα οὐκ οἶδ' ὅπως αἰνισσόμενος 'σοὶ
τῷ — προχυτίαν' (vs. 1—5). ολοκάρπωμα γὰρ — ὁ Χριστός, καὶ
ὅτι τὸν σωτήρα αὐτὸν οὐκ εἰδὼς λέγει, σαφὲς ποιήσῃ ἐπάγων 'σὺ γὰρ
— ἀρχῆς' (vs. 6—8). ἔπειτα ἄντικρυς λέγει 'πέμψον — ἀνάπαυλαν'
(vs. 9—13). vs. 1 χοὴν] χλόην Bergk. vs. 2 φέρων ante Grotium.
vs. 4 ἄπορον libri, ἄπυρον Abreschius. παγκαρπείας ante Grotium.
vs. 5 προχυτίαν libri, προχυθείσαν Valck. vs. 9 ψυχᾶς libri, ψυχᾶς
Valck. ἀνέρων ante Meinekium. Cretensibus locum adscribit Valck.

905

ὅς τάδε λεύσσω θεὸν οὐχὶ νοεῖ,
μετεωρολόγων δ' ἐκὰς ἔρριψεν
σκολιάς ἀπάτας, ὧν ἀτηρὰ
γλῶσσ' εἰκοβολεῖ περὶ τῶν ἀφανῶν
οὐδὲν γνώμης μετέχουσα 5

Clemens Alex. Strom. V p. 732: ὁ τοίνυν μὴ πειθόμενος τῇ ἀληθείᾳ
διδασκαλίᾳ δὲ ἀνθρωπίνῃ τετυφωμένος δισδαίμων ἄθλιός τε καὶ κατὰ
τὸν Εὐριπίδην 'ὅς τάδε λεύσσω — μετέχουσα'. vs. 2 δ'] θ' ci. Wag-
ner. vs. 3 ἀτειρὰ (vel ἀντειρὰ) libri, ἀτηρὰ Potter.

906

κακὸν γυναῖκα πρὸς νέον ξεῦξαι νέαν·
ὁ μὲν γὰρ ἄλλης λέκτρον ἱμεῖρει λαβεῖν,
ἡ δ' ἐνδεὴς τοῦδ' οὔσα βουλεύει κακά.

Clemens Alex. Strom. VI p. 740: Ἐπιχάρμου τε εἰπόντος — Εὐριπίδης γράφει 'κακὸν γυναῖκα — βουλεύει κακά'. vs. 1 νέαν cod. Paris. et Ottob., γραῖαν ed. γραῖαν γυναῖκα πρὸς νέον ζεῦξαι κακὸν Scaliger. recurrit versus primus in Eur. fr. 24. Clemens locos diversos confudisse videtur.

907

νικᾶ δὲ χρεῖα μ' ἢ κακῶς τ' ὀλουμένη
γαστήρ, ἀφ' ἧς δὴ πάντα γίγνεται κακά.

Clemens Alex. Strom. VI p. 743: πρὸς τούτοις Ὀμήρου λέγοντος 'γαστέρα δ' — δίδωσιν' (Od. P, 286 sq.) Εὐριπίδης ποιεῖ 'νικᾶ δὲ — κακά'. Diphilus (Com. vol. 4 p. 402) in Ath. X p. 422 B: εὐ γ' ὁ κατάχρυσος εἶπε πόλλ' Εὐριπίδης· 'νικᾶ δὲ χρεῖα μ' ἢ ταλαιπωρὸς τέ μου γαστήρ'. ταλαιπωρότερον οὐδὲν ἔστι γὰρ γαστρος. vs. 1 κακῶς γ' ὀλουμένη Clementis libri.

908

ὦ πολύμοχθος βιοτὰ θνητοῖς,
ὥς ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κείσαι,
καὶ τὰ μὲν αὖξεις, τὰ δ' ἀποφθινύθεις·
οὐκ ἔστιν ὄρος κείμενος οὐδεὶς
εἰς ὄντινα χρὴ τελέσαι θνητοῖς, 5
πλὴν ὅταν ἔλθῃ κρυερὰ Διόθεν
θανάτου πεμφθεῖσα τελευτή.

Clemens Alex. Strom. VI p. 744: αὖθις Εὐριπίδου εἰπόντος 'ὦ πολύμοχθος — τελευτή' Δίφιλος γράφει 'οὐκ ἔστι' κτέ. vs. 1 βιοτὴν malim. vs. 4 sq. οὐδὲ εἰς ὄντινα olim ed., οὐδὲ εἰς εἰς ὄντινα cod. Paris. vs. 5 θνητούς Grotius.

909

ὅσοι δ' ἰατρεύειν καλῶς
πρὸς τὰς διαίτας τῶν ἐνοικούντων πόλιν
τὴν γῆν τ' ἰδόντας, τὰς νόσους σκοπεῖν χρεῶν.

Clemens Alex. Strom. VI p. 749: ἀλλὰ καὶ τοῦ ἱατροῦ Ἱπποκράτους 'ἐπιβλέπειν οὖν καὶ ὡρην καὶ χῶρην καὶ ἡλικίην καὶ νόσους' γράφοντος Εὐριπίδης ἐν ἑξαμέτρῳ τηρήσει (χρήσει Hemsterh.) φησὶν 'ὅσοι δ' — χρεῶν'. vs. 3 τ' addidit Valek. Bellerophontis esse locum ci. Gataker.

910

πρὸς ταῦθ' ὅ τι χρὴ καὶ παλαμάσθω
καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω·
τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ
καὶ τὸ δίκαιον ξύμμαχον ἔσται,
οὐ μὴ ποθ' ἄλῳ κακὰ πράσσων. 5

Clemens Alex. Strom. VI p. 797: καὶ μοι δοκῶ κομπῶδους μὲν εἶναι ψυχῆς καύχημα, πλὴν εὐσυνειδήτου, ἐπιφθέγγεσθαι τοῖς κατὰ περίστασιν συμβαίνουσι 'πρὸς ταῦθ' — πράσσω' (vs. 1 et 3—5). vs. 1—3 om. p. nom. habent Cic. ad Att. 8, 8, 2 et Suidas v. παλαμᾶσθαι, vs. 3 Cic. ad Att. 6, 1, 8. verba τὸ γὰρ εὖ — δίκαιον (vs. 3 sq.) s. p. n. habet Marcus Anton. 7, 42. Euripideum esse locum docet Suidas v. ἀλωτόν: καὶ Εὐριπίδης 'οὐ μὴ ποθ' ἀλῶ κακὰ πράσσω' (vs. 5). Parodia locum expressit Ar. Ach. 659: πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάσθω καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεχταινέσθω· τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον ξύμμαχον ἔσται, κοῦ μὴ ποθ' ἀλῶ περὶ τὴν πόλιν ὧν ὥσπερ ἐκεῖνος δειλὸς καὶ λακαταπύγων. vs. 1 παλαμᾶσθαι Clemens. vs. 5 καλὰ Clemens.

911

κορυφὴ δὲ θεῶν ὁ πέριξ χθόν' ἔχων
φαεννὸς αἰθήρ

Cornutus de N. D. 20 p. 104: 'κορυφὴ δὲ θεῶν' κατὰ τὸν Εὐριπίδην 'ὁ — αἰθήρ'. vs. 1 περὶ ante Meinekium. vs. 2 φαεννὸς codex Par. 4, φαεινὸς al., φαέθων ci. Machly.

912

ἡ φύσις ἐβούλεθ', ἡ νόμων οὐδὲν μέλει.

Cyrillus de Trinit. dial. II vol. V, 1 p. 456 A: τοῖς δὲ τὸ ἀνθ' ὅτου λέγουσιν ἔν γε τουτοισὶ σοφὸν ὑπειπεῖν τὸ τίσιν ὑμνούμενον 'ἡ φύσις — μέλει'. Aelianus N. A. 4, 54: 'Ὅμηρος μὲν οὖν ἔδωκεν ἵππων φωνήν, ἀσπίδι δὲ ἡ φύσις. ἡ νόμων οὐδὲν μέλει, φησὶν Εὐριπίδης. ibid. 9, 1: διδάσκει δὲ ἡ φύσις, ἡ νόμων ἀνθρωπικῶν μέλει οὐδέν. Sextus Empir. p. 576, 12: οὐχ ἡμᾶς αἰτιᾶσθαι δεῖ, ἀλλὰ τὴν φύσιν, ἡ νόμων οὐδὲν μέλει. Aristaen. 2, 5 p. 145: τῆς φύσεως βουλομένης, ἡ νόμων, ὡς ἔοικεν, οὐδὲν μέλει. Adde parodiam Anaxandr. Com. 3 p. 200 in Aristot. Eth. Nic. 7, 11 p. 1152 a 23: ἡ πόλις ἐβούλεθ', ἡ νόμων οὐδὲν μέλει.

913

ἄωρὶ πόντου κύματ' εὐρέος περᾶ . . .
σμικραῖς ἑαυτοὺς ἐπιτρέπουσιν ἐλπίσιν

Dio Chr. 64, 9: εἶτα Εὐριπίδης τὸν ναύτην μέμφεται, ἄωρὶ πόντου κύματ' εὐρέος περῶντα· καὶ διὰ τῶν ἐξῆς ἐπιτιμᾷ λέγων ὅτι σμικραῖς ἐπιτρέπουσιν αὐτοὺς ἐλπίσιν. ὦ παῖ Μνησαρχίδου, ποιητῆς μόνον ἦσθα, σοφὸς δὲ οὐδαμῶς. οὔτε γὰρ πίττη τὴν ψυχὴν οὔτε σχοινίοις ἐπιτρέποισιν οὔτε τριδάκτυλον αὐτοὺς σώζει ξύλον πεύκινον, ἀλλ' ἐπέτρεψαν βεβαίῳ καὶ μεγάλῳ πράγματι, τῇ τύχῃ. vs. 1 restituit Matth., sed incertum utrum περᾶ an περῶν Euripides dixerit. vs. 2 correxit Porsonus, σμικραῖσιν αὐτοὺς suasisit Meinekios. Verba τριδάκτυλον αὐτοὺς σώζει ξύλον πεύκινον ex Euripide desumpta esse non crediderim.

914

τίς τοῦμὸν ὄνομα τοῦπονείδιστον βροτοῖς
οὐκ οἶδα Λαμίας τῆς Λιβυστικῆς γένος;

Diod. Sic. 20, 41: ὅτι δὲ κατὰ τὴν Λιβύην γέγονεν αὕτη (Lamia) καὶ τὸν Εὐριπίδην δέλξαι τις ἂν μαρτυροῦντα· λέγει γὰρ 'τίς — γένος;' vs 1 τοῦνομα τὸ ἐπονείδιστον libri, τοῦμὸν ὄνομα τοῦπονείδιστον Meinekus. vs. 2 Λιβυστικῆς libri nonnulli. Locus ad Lamiam olim relatus est, de quo dramate diximus p. 402.

915

οὐκ ἐγγνωμαί· ζημία φιλέγγνον
σκοπεῖν· τὰ Πυθοῖ δ' οὐκ ἔα τὰ γράμματα.

Diod. Sic. exc. Vat. p. 20 de proverbio 'ἐγγύα πάρα δ' ἄτα' disputans: καὶ Εὐριπίδης 'οὐκ ἐγγνωμαί — γράμματα'. Locus corruptus.

916

μή μοι
λεπτῶν θίγγανε μύθων, ψυχῇ·
τί περισσὰ φρονεῖς; εἰ μὴ μέλλεις
σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις.

Dionys. C. V. c. 4 vol. 5 p. 25 (p. 54 Schaef.): καλῶς ἂν ἔχοι τὰ Εὐριπίδεια ταῦτα ἐπενεγκεῖν 'μή μοι — ὁμοίοις'.

917

Eratosth. Catast. 13 de Erichthonio: λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς γενέσεως αὐτοῦ τὸν τρόπον τοῦτον· "Ἡφαιστον ἐρασθέντα Ἀθηνᾶς βούλεσθαι αὐτῇ μιγῆναι· τῆς δὲ ἀποστρεφομένης καὶ τὴν παρθενίαν μᾶλλον αἰρουμένης ἔν τινι τόπῳ τῆς Ἀττικῆς κρύπτεσθαι, ὃν λέγουσι καὶ ἀπ' ἐκείνου προσαγορευθῆναι Ἡφαιστον ('Ἡφαιστεῖον ci. Matth.). ὃς (f. ὁ δὲ) δόξας αὐτὴν κρατήσκειν καὶ ἐπιθέμενος πληγὰς ὑπ' αὐτῆς τῷ δόρατι ἀφῆκε τὴν ἐπιθυμίαν, φερομένης εἰς τὴν γῆν τῆς σπορᾶς· ἐξ ἧς γεγενῆσθαι λέγουσι παῖδα, ὃς ἐκ τούτου Ἐριχθόνιος ἐκλήθη καὶ αὐξηθεὶς τοῦθ' εὗρε καὶ ἐθαυμάσθη ἀγωνιστῆς γενόμενος. Similiter Hyginus Poet. Astr. 2, 13 p. 446: de cuius progenie Euripides ita dicit: Vulcanum Minervae pulchritudine corporis inductum petiisse ab ea ut sibi nuberet neque inpetrasset, et coepisse Minervam sese occultare in eodem loco qui propter Vulcani amorem Hephaestus est adpellatus. quo persecutum Vulcanum ferunt coepisse ei vim adferre et q. s.

918

κρήμνη σεαυτὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος

Etym. M. p. 112, 26: ἀντηρίς ἀντηρίδος, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ 'κρημνίσαι — ἀντηρίδος'. Etym. Gud. p. 345, 47: κρήμνη, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ 'κρήμνη — μέσης'. Eundem versum om. p. nom. afferunt

Choerob. Epim. p. 60, 8 Etym. M. p. 537, 35 Eust. Il. p. 903, 51. item verba κρήμνη σεαυτήν Eust. Il. p. 695, 43 p. 1003, 24. κρήμνη σεαυτήν] κρήμνη σεαυτὸν codex Havn. in Etym. M. p. 537, κρημνίσαι αὐτήν Etym. M. p. 112, κρήμνισεν αὐτήν Eust. p. 903. ἀντηρίδος om. Etym. G. et codex Havn. Etym. M. p. 537. Εὐριπίδῃ fortasse in Εὐπόλιδι mutandum est.

919

γλώσση διαψάλλουσα μυκτήρων τόπους

Etym. M. p. 272, 1: διαψάλλουσι — Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ καθαίρειν, οἶον 'γλώσση — τόπους'. Fere eadem Zon. Lex. v. διαψάλλουσα p. 536. τόπους om. codex Voss.

920

ἔνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέταις λόγος.

Eust. Il. p. 566, 14 de v. οἰκέτης: παράγει δὲ αὐτὸς (sc. Aristophanes grammaticus) καὶ παροιμίαν ἐξ Εὐριπίδου λέγουσαν 'ἔνδον — λόγος'. οἰκέτας Eust., οἰκέταις Valckenarius.

921

οὐ γὰρ ἀσφαλὲς

περαιτέρω τὸ κάλλος ἢ μέσον λαβεῖν.

Galenus vol. 1 p. 16 (vol. 1 p. 3 ed. Basil., vol. 2 p. 8 Chart.): τῷ γήρᾳ λοιδοροῦνται δέον ἑαυτοῖς, καὶ τὸν Εὐριπίδην ἐπαινοῦσι λέγοντα 'οὐ γὰρ ἀφελὲς εἶναι περαιτέρω τὸ κάλλος ἢ μέσῳ λαβεῖν'. vs. 1 οὐ γὰρ ἔστιν ἀσφαλὲς Valck., ἔστιν omisi. vs. 2 μέσῳ Valck., μέσον ego praetuli.

922

οἶμοι, δράκων μου γίνεται τὸ ἥμισυ·

τέκνον, περιπλάκηθι τῷ λοιπῷ πατρί.

Hermog. in Rhett. vol. 3 p. 180: γίνεται δὲ τὸ κακόζηλον κατὰ τὸ εὐτελὲς πολλάκις, ὥς ἐκεῖνο 'οἶμοι — ἥμισυ'. mox ibidem: τὰ εὐτελῶς εἰρημένα ἢ σεμνότης διορθοῦται, ὥς παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ 'οἶμοι — ἥμισυ'. τοῦτο γὰρ κοινῶς καὶ εὐτελῶς εἰπὼν ἐθεράπευσε τῇ ἐπιφορᾷ 'τέκνον — πατρί'. vs. 1 τὸ ἥμισυ] τό γ' ἥμισυ Barnesius, malim τόδ' ἥμισυ. Locum e Cadmo petitum esse ei. Valckenarius. Falsum videtur quod tradit Schol. Hermog. Rhett. vol. 7 p. 853: περὶ Κέκροπος ὁ λόγος εἰς δράκοντα μεταβαλλομένον. et ibid.: ἀσυνεσία γὰρ τις τὸ λέγειν τὸν Κέκροπα ὅτι δράκων μου γέγονε τὸ ἥμισυ.

923

λωτίνας ἀηδόνας

Hesych. 1 p. 120: ἀηδόνα· γλωσσίδα, μεταφορικῶς Εὐριπίδης Οἰδίποδι. καὶ τοὺς αὐλοὺς δὲ 'λωτίνας ἀηδόνας' πρὸς ἔφη. Hesych. vol.

2 p. 516: λωτίνας ἀηδόνας* τοὺς αὐλούς. Anecd. Bekk. p. 349, 3: ἀηδόνα· ἔστι μὲν ἡ ὄρνις, ἐκ μεταφορᾶς δὲ οἱ τραγικοὶ τὴν γλωσσίδα τῶν βοῶν (f. τῶν αὐλῶν), ἔστι δὲ ὅπου καὶ τὸν αὐλόν. ἡ λέξις Διδύμου.

924

Αἰγυπτία . . ἐμπολή

Hesych. 1 p. 142: *Αἰγυπτία* ἐμπολή (codex ἐν πολλῇ)· ὄρωπος (ὁ ῥῶπος recte H. Stephanus) καὶ τὰ ἐκεῖθεν φορτία, ὡς Εὐριπίδης.

925

*πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων
σφάλλουσιν ἡμᾶς κρείσσονες πεφυκότες.*

Plut. Mor. p. 431 A: πολλαῖς γὰρ οἱ θεοὶ μορφαῖς οὐ σοφισμάτων, ὡς Εὐριπίδης φησὶν, ἀλλὰ πραγμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς. Plut. Mor. p. 20 F: πάλιν Εὐριπίδου λέγοντος 'πολλαῖσι — πεφυκότες'. Stob. Flor. 3, 3 sine lemmate: 'πολλαῖσι — πεφυκότες'. vs. 2 κρείττονες Plut. et Stob.

926

*παῖς ὢν φυλάσσου πραγμάτων αἰσχροῦν ἄπο·
ὡς ἦν τραφῇ τις μὴ κακῶς, αἰσχύνεται
ἀνὴρ γενόμενος αἰσχρὰ δρᾶν· νέος δ' ὅταν
πόλλ' ἐξαμάρτη, τὴν ἀμαρτίαν ἔχει
εἰς γῆρας αὐτοῦ τοῖς τρόποισιν ἔμφυτον. 5*

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 724, 25: τοῦ αὐτοῦ (praecedat Eur. Hec. 600). 'παῖς ὢν — ἔμφυτον'. vs. 1 φυλάττου ed. ἄπο mihi suspectum. vs. 2 ὡς ἂν cod.

927

*ὅστις νέος ὢν Μουσῶν ἀμελεῖ,
τόν τε παρελθόντ' ἀπόλωλε χρόνον
καὶ τὸν μέλλοντα τέθνηκε.*

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 728, 19: Εὐριπίδου κωμικοῦ. 'ὅστις — τέθνηκε'. Pro Εὐριπίδου κωμικοῦ Gaisf. olim ci. Σοφοκλέους Καμικίων, sed ipsa sententia Euripidem sapit.

928

*νοῦν ἔχοντος [ἦν ἄρα],
φίλον πρίασθαι χρημάτων πολλῶν σαφῇ.*

Liban. Epist. 487: ἐπαινῶν Εὐριπίδην λέγοντα νοῦν ἔχοντος εἶναι 'φίλον — σαφῇ'. vs. 1 ἦν ἄρα probabiliter Porsonus. Theodorus Hyrt. Epist. 81 in *Notices et Extr.* VI p. 40: Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς δίκαιον εἶναι φησὶ πολλῶν σαφῇ φίλον πρίασθαι χρημάτων.

929 •

ἀλλ' ὦ φίλιπποι Τρῶες

Longinus de Subl. c. 15, 4: ὅμοια καὶ τὰ ἐπὶ τῆς Κασσάνδρας αὐτῷ (Euripidi) 'ἀλλ' — Τρῶες'.

930

οὔκ' ἀλλ' ἔτ' ἔμπνουν Ἀΐδης μ' ἐδέξατο.

Lucian. Necyom. 2 vol. 1 p. 456: ΦΙΛ. Ἡράκλεις, ἐλελήθει Μένιππος ἡμᾶς ἀποθανών· κατ' ἐξ ὑπαρχῆς ἀναβιβίωκεν. ΜΕΝ. 'οὔκ' — ἐδέξατο'. Euripidis versum esse docet loci nexus.

931

μὴ κτεῖνε· τὸν ἰκέτην γὰρ οὐ θέμις κτανεῖν.

Lucian. Pisc. 3 vol. 1 p. 573: ἐπὶ τὸν Εὐριπίδην δὴ μοι καταφενκτίον· τάχα γὰρ ἂν ἐκεῖνος ἐκσώσειέ με. 'μὴ — κτανεῖν'.

932

νῦν οὖν ἕκατι ῥημάτων κτενεῖτέ με;

Lucian. Pisc. 3 vol. 1 p. 573: ΗΛΑΤ. τί δέ; οὐχὶ κακείνα Εὐριπίδου ἐστίν; οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους (Eur. Or. 413); ΛΟΤΚ. 'νῦν — με;' ῥημάτων] ῥήματος malim. κτείνειτέ με libri, κτενεῖτέ με Guyetus. Euripideum esse versum e prae progressis verbis patet.

933

ὦ παγκάκιστα χθόνια γῆς παιδεύματα

Lucian. Iov. trag. 1 vol. 2 p. 643, vide fr. 934. E Luciano hunc versum sumpsit Theodorus Prodr. in *Notices et Extr.* VIII, 2 p. 143.

934

τί δ' ἔστι; πρὸς χορὸν γὰρ οἰκείων ἐρεῖς.

Lucian. Iov. trag. 2 vol. 2 p. 643: ΖΕΥΣ. ὦ παγκάκιστα χθόνια γῆς παιδεύματα, σύ τ' ὦ Προμηθεῦ, οἶά μ' εἰργασαί κακά. ΑΘΗΝ. τί δ' ἔστι; πρὸς χορὸν γὰρ οἰκείων ἐρεῖς; ΖΕΥΣ. ὦ μεγαλοσμαράγου στεροπᾶς ῥοιζήμα, τί ῥέξεις; ΗΡΑ. κοίμισον ὄργαν, εἰ μὴ — τὸν Εὐριπίδην ὅλον καταπεπώκαμεν ὥστε σοι ὑποδραματουργεῖν. Non dubitavi ex hoc loco duos Euripideos versus acquirere. Cf. Schol. Luciani p. 242: μεμνήμεθα γὰρ καὶ αὐτοί, καὶ τοῦτο δὴ τὸ τῶν τραγῳδῶν 'πρὸς οἰκεῖον χορὸν ἐρεῖς'.

935

ὄρας τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα
καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις;
τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν.

Lucianus Iov. trag. 41 vol. 2 p. 689: ἄκουσον αὐτοῦ (sc. Εὐριπί-

δου) τότε παρρησιαζομένου 'όραῖς — θεόν'. Eosdem versus habent Stob. Ecl. 1, 2, 2 p. 26 Heraclid. Alleg. Hom. c. 23 p. 81 Vita Arati vol. 2 p. 437 Athenag. Leg. pro Christ. c. 6 p. 23 Clem. Alex. Strom. V p. 717 Euseb. P. E. p. 681 A Tzetz. Exeg. Il. p. 53, 2 (cf. p. 68, 4), item graviter corruptos Probus in Verg. Ecl. 6, 31 p. 11, 8. vs. 1 et 2 afferunt Plut. Mor. p. 601 A 780 D 919 B et Clem. Alex. Protr. p. 21, cf. Schol. Il. E, 200 p. 392 b 33. vs. 3 respiciunt Lucianus Philop. c. 12 vol. 3 p. 597 et Clemens Alex. Protr. p. 63. Latine locum interpretatur Cicero N. D. 2, 25, 65: *Euripides autem ut multa praeclare, sic hoc breviter*:

*vides sublime fusum immoderatum aethera,
qui tenero terram circumiectu amplectitur?
hunc summum habeto divum, hunc perhibeto Iovem.*

Antiopae esse fragmentum docere videtur Probus in Vergil. Ecl. 6, 31 p. 21, 6 (cf. quae diximus in fr. 226). Ennius in Thyeste: *aspice hoc sublime candens, quem invocant omnes Iovem.*

936

Ioh. Lydus de mens. 4, 62 p. 94, 10: οὐδὲν γὰρ ἀσφαλὲς οὐδὲ κεκοιμένον ἐστὶν ἐπὶ τῆς τύχης, ὡς Εὐριπίδης φησὶν. Fortasse respicitur Eur. Alc. 785: τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἱ προβήσεται, καὶ οὐ διδακτὸν οὐδ' ἀλίσκεται τέχνη.

937

*πυριγενὴς δὲ δράκων ὁδὸν ἡγείται [ταῖς] τετραμόρφοις
ᾠραις ζευγνὺς ἀρμονία πολύκαρπον ὄχημα.*

Macrob. Sat. 1, 17, 59: *solis meatus — iter suum velut flexum draconis involvit, unde Euripides 'πυριγενὴς δὲ δράκων OKON ἡγείται ταῖς τετραμόρφοις ᾠραις ΖΕΤΓΗΙΚ ΑΡΜΟΝΙΑΙΠΟΤΚΑΡΠΟΝ ὄχημα'*. Ita libri optimi, quantum ex Ianii edit. agnoscimus.

938

*καὶ Γατα μήτερ· Ἐστίαν δέ σ' οἱ σοφοὶ
βροτῶν καλοῦσιν ἡμένην ἐν αἰθέρι.*

Macrob. Saturn. 1, 23, 8: *haec sola (sc. Ἐστία), quam terram esse accipimus, manet immobilis intra domum deorum, id est intra mundum, ut ait Euripides 'καὶ — αἰθέρι'*. Theol. Arithm. p. 7 Ast.: καὶ δὴ Εὐριπίδης ὡς Ἀναξαγόρου γενόμενος μαθητὴς οὕτω τῆς γῆς μέμνηται 'Ἐστίαν δέ γε (l. σε) οἱ σοφοὶ βροτῶν νομίζουσιν (f. ὀνομάζουσιν).

939

αἰεὶ τι καινὸν ἡμέρα παιδεύεται.

Orion Flor. 8, 1 p. 52, 25: Εὐριπίδου. 'αἰεὶ τί — παιδεύεται'. Cf. Posidipp. Com. vol. 4 p. 519: ἡ δ' ἡμέρα αἰεὶ τι καινὸν εἰς τὸ φροντίζειν φέρει.

940

εὖ ἴσθ', ὅταν τις εὐσεβῶν θύῃ θεοῖς,
κἄν μικρὰ θύῃ, τυγχάνει σωτηρίας.

Orion Flor. Eurip. 2 p. 55, 20: 'εὖ — σωτηρίας'. vs. 1 σάφ' ἴσθ' malim. θύει codex.

941

ἡ πολλὰ καὶ δύσγνωστα βουλεύει θεός.

Orion Flor. Eurip. 3 p. 55, 23: 'ἡ — θεός'.

942

θεοῖς ἀρέσκου· πᾶν γὰρ ἐκ θεῶν τέλος.

Orion Flor. Eurip. 6 p. 55, 32: 'θεοῖς — τέλος'.

943

καὶ τοῖς τεκούσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν

Orion Flor. Eurip. 10 p. 56, 12: 'καὶ — νέμειν'. Idem versus cum Eur. Heracl. 297 et 298 coniunctus extat in Stob. Flor. 79, 3: ἐν ταύτῳ (sc. Εὐρ. Ἡρακλείδαις). 'οὐκ ἔστι παισὶ τοῦδε κάλλιον γέρας ἢ πατρὸς ἐσθλοῦ καγαθοῦ πεφυκέναι καὶ τοῖς τεκούσιν ἀξίαν τιμὴν νέμειν'.

944

ὥς ἡδὺ πατέρα παισὶν ἥπιον κυρεῖν
καὶ παῖδας εἶναι πατρὶ μὴ στυγουμένους.

Orion Flor. Eurip. 12 p. 56, 21: 'ὥς — στυγουμένους'. vs. 1 κύρειν codex.

945

ἦν οἱ τεκόντες τοῦτο γινώσκωσ' ὅτι
νέοι ποτ' ἦσαν, ἡπίως τὴν τῶν τέκνων
οἴσουσι Κύπριν, ὄντες οὐ σκαιοὶ φύσιν.

Orion Flor. Eurip. 13 p. 56, 24: 'ἂν οἱ — φύσιν'. vs. 1 ἂν codex. γινώσκωσιν cod. vs. 3 ὄντες cod., unde φύντες οὐ σκαιοὶ φύσει suspicari possis.

946

ὅστις πατὴρ πρὸς παῖδας ἐκβαίνει πικρῶς,
τὸ γῆρας οὗτος ἐρματίζεται βαρύν.

Orion Flor. Eurip. 14 p. 56, 28: 'ὅστις — βαρύν'. vs. 1 πικρός ci. Wagner. vs. 2 ἐρματίζεται cod., ἐρματίζεται scripsi.

947

Philo Iud. Quaest. in Genes. vol. 7 p. 188 ed. Richter.: optime dixit Epicharmus: quicumque, ait, minus delinquit, optimus est vir: nemo est enim innocens, nemo reprehensionis expers. et Euripides 'quicumque incontinentes sunt et redundat in eis malum inimicitiae et iniusti-

tiae, mali sunt; in quibus autem opposita praevalent, virtute praediti; in aliis vero ita quasi aequalis sit commixtio, ita ut nulli sint qui omnia mala habeant sine ullo bono'. *ibid.* p. 240: Euripides quoque neminem irreprehensibilem dixit, tamen quibusdam abundantur malitiarum fomenta turpia iniqua, adeo pravis adversantur strenui; quibusdam tamen ita al-
 trinsecus inest temperantia, ut nonnulli (immo nulli) omnia pessima obti-
 neant absque ullo bono, nonnulli omnia necessaria (expectes nulli omnia bona) sine ullo malo. Sententiam Euripideam facile agnoscimus, verba ut cruerem mihi non contigit.

948

εὖξει τοιοῦτον ἄνδρα σοι παρεστάναι.

Plat. Epist. I p. 309 D: καί μοι τὸ τοῦ Εὐριπίδου κατὰ καιρὸν ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι σοὶ πραγμάτων ἄλλων ποτὲ συμπεσόντων 'εὖξει — παρεστάναι'. In verbis prioribus versum καὶ συμπεσόντων πραγμάτων ἄλλων ποτέ latere ci. Grotius.

949

κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἀλός

Plut. Mor. p. 22 E: τῷ θοάζειν ἢ τὸ κινεῖσθαι σημαίνουσιν ὥς Εὐριπίδης 'κῆτος — ἀλός', ἢ τὸ καθέζεσθαι. Probabiliter hunc versum Heathius ad Andromedam rettulit, cuius vide fr. 134.

950

τίς δ' ἔστι δούλος τοῦ θανεῖν ἄφροντις ὦν;

Plut. Mor. p. 34 B: καὶ πάλιν τοῦ Εὐριπίδου λέγοντος 'τίς — ὦν;' ὑπακουστέον ὅτι καὶ περὶ πόνου καὶ περὶ νόσου τὰ αὐτὰ εἴρηκεν. Eundem versum om. poetae nom. afferunt Plut. Mor. p. 106 D Clemens Alex. Strom. IV p. 586 Philo Iud. vol. 2 p. 448 Cic. ad Att. 9, 2a, 2.

951

ἐγὼ δ'

οὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας, ἐπεὶ τοῖς ἀγαθοῖς αἰὲς ξύνεστι.

Plut. Mor. p. 36 C: καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ Εὐριπίδου παραπλησίως 'ἐγὼ — σύνεστι'. Stob. Flor. 5, 2 sine lemm.: 'ἐγὼ δ' — ξύνεστι'. vs. 2 τῆς σωφροσύνης Stob. vs. 3 σύνεστι Plut.

952

τιμᾶν τὰν τέτασθε, πλούτῳ δ' ἀρετὰν κατεργάσασθαι δοκεῖτ', ἐν ἐσθλοῖς δὲ καθήσεσθ' ἄνολβοι.

Plut. Mor. p. 36 C: καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ Εὐριπίδου παραπλησίως 'ἐγὼ δ' οὐδὲν — σύνεστι' (fr. 951), καὶ τὸ 'τιμᾶν — ἄνολβοι'. vs.

1 τιμᾶν τὰν τέτασθε] τιμάν τ' ἀντέτασθε Musgr., fortasse τιμὰν πέ-
πασθε leg. vs. 2 κάθησθ' scripserim.

953

φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὥς ἅπαν καλόν.

Plut. Mor. p. 85 A: ἀξιέραστον ἡγούμενοι τὴν ἀρετὴν ὁμόσε χω-
ρῶμεν αὐτῇ, τὸ Εὐριπίδειον ἐφ' ἐκάστῳ φθεγγόμενοι 'φεῦ — καλόν'.
Eundem versum om. p. nom. habet Plut. V. Pomp. c. 73. Cf. Eur.
fr. 331, 1.

954

. . ἄλλ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ·
λυπουμενῶ μὲν μῦθος εὐμενῆς φίλων,
ἄγαν δὲ μωραίνονται νουθετήματα.

Plut. Mor. p. 102 B: κατὰ γὰρ τὸν σοφὸν Εὐριπίδην 'ἄλλ' ἐπ'
— νουθετήματα'. vs. 1 ἄλλ' addit Gataker. vs. 2 et 3 om. p. nom.
habent Plut. Mor. p. 69 D et Sotion in Stob. Flor. 113, 15. vs. 2
μὲν] γὰρ Plut. Mor. p. 69. φίλων] φίλου Stob.

955

μηδ' εὐτύχημα μηδὲν ὧδ' ἔστω μέγα,
ὃ σ' ἐξεπαρεῖ μείζον ἢ χρεῶν φρονεῖν,
μηδ' ἦν τι συμβῇ δυσχερές, δουλοῦ πάλιν·
ἄλλ' αὐτὸς αἰεὶ μίμνε τὴν σαυτοῦ φύσιν
σώζων βεβαίως ὥστε χρυσὸς ἐν πυρί. 5

Plut. Mor. p. 102 F: τῶν μὲν γὰρ καλῶς λεγομένων ἔστιν ἐν ὑπο-
θήκης μέρει καὶ τοῦτο 'μηδ' εὐτύχημα — πυρί'. Euripidis esse lo-
cum docet Libanius Epist. 471: τοῦτον οὔτε εὐτυχία πώποτε ἐπῆρεν
ἐν δυσκολίᾳ τε οὐκ ἔπτηξεν Εὐριπίδου μεμνημένος. vs. 2 ἐξεπαίρη
ante Matth. vs. 3 ἂν τι et vs. 4 αὐτὸς αἰεὶ libri.

956

ὅστις δ' ἀνάγκη συγκεχώρηκεν βροτῶν,
σοφὸς παρ' ἡμῖν καὶ τὰ θεῖ' ἐπίσταται.

Plut. Mor. p. 116 F: καὶ ὁ Εὐριπίδης 'ὅστις δ' — ἐπίσταται'.
Eosdem versus om. p. nom. habet Epictet. Enchir. 52, ubi pro
βροτῶν legitur καλῶς, quo de loco Simplicius vol. 4 p. 523: τὸ δεύ-
τερον δὲ ἔστι μὲν Εὐριπίδου τοῦ τραγικοῦ.

957

ὁ βίος γὰρ ὄνομ' ἔχει πόνος γεγώς

Plut. Mor. p. 120 A: ἀώρως ἐτελεύτησεν· οὐκοῦν εὐποτμότερος διὰ
τοῦτο καὶ κακῶν ἀπείρατός ἐστιν; ὁ βίος γάρ, φησὶν Εὐριπίδης, ὄνομ'
ἔχει, πόνος ἐγὼ σ'. οὗτος δ' ἐπὶ τῆς εὐανθεστάτης ἡλικίας προαπε-
φοίτησεν κτέ. ἐγὼ σ' libri, γεγώς scripsi. ὁ delendum suspicor. ὄνομ'
ἔχει μόνον dixit Eur. Phoen. 553.

958

εἴης μοι, μέτριον δέ πως
εἴης μὴδ' ἀπολείποις.

Plut. Mor. p. 132 B: πρὸς δὲ τὸν οἶνον, ἅπερ Εὐριπίδης πρὸς τὴν Ἀφροδίτην, διαλεκτέον 'εἴης μοι — ἀπολείποις'.

959

Ἐκάτης ἄγαλμα φωσφόρου κύων ἔσει.

Plut. Mor. p. 379 D: Ἕλληνες μὲν γὰρ ἐν γε τούτοις λέγουσιν ὀρθῶς καὶ νομίζουσιν, ἱερὸν Ἀφροδίτης ζῶον εἶναι τὴν περιστεράν καὶ τὸν δράκοντα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὸν κόρακα τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ τὸν κύνα τῆς Ἀρτέμιδος, ὡς Εὐριπίδης 'Ἐκάτης — ἔσει'. Locum repetiit Aristoph. Com. 2 p. 1195 in Eust. Od. p. 1467, 37: καὶ κύων ἀκράχολος Ἐκάτης ἄγαλμα φωσφόρου γενήσομαι. Cf. Hesych. νν. ἄγαλμα Ἐκάτης et Ἐκάτης ἄγαλμα.

960

οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης,
μή μ' ἄφρονα κρίνης ἢ διδούς αἰτεῖν δοκῶ.

Plut. Mor. p. 384 D: στιχιδίοις τισὶν οὐ φανύλως ἔχουσιν, ὧ φίλε Σαραπίων, ἐνέτυχον πρῶην, ἃ Δικαίλαρχος Εὐριπίδην οἶεται πρὸς Ἀρχέλαον εἰπεῖν, 'οὐ βούλομαι — δοκῶ'. Poetae nomen omittit Comp. Men. et Philem. p. 358, ubi haec extant: αἰσχύνομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι φίλῳ, μή μ' ἄφρονα κρίνη καὶ διδούς αἰτῶν δοκῶ. Quae num Menandro (Com. 4 p. 267) tribuenda sint dubito. Non fuisse Euripideos versus ad Archelaum fabulam referendos recte iudicat Meinekius Com. 4 p. 707.

961

ὁ δ' ἄρτι θάλλων σάρκα διοπετῆς ὅπως
ἀστὴρ ἀπέσβη, πνεῦμ' ἀφελὺς ἐς αἰθέρα.

Plut. Mor. p. 416 E: ἡ δὲ φύσις αἰσθητὰς εἰκόνας ἐξέθηκε — ὡς Εὐριπίδης εἵκασεν ἐν οἷς εἶπεν 'ὁ δ' — αἰθέρα'. Plut. Mor. p. 1090 C: σφαλερὸν γὰρ ἡ ἐπ' ἄκρον εὐεξία, φησὶν Ἰπποκράτης· 'ὁ δ' ἄρτι — ἀστὴρ ἀπέσβη' κατὰ τὸν Εὐριπίδην. vs. 1 σαρκὶ p. 1090. vs. 2 εἰς αἰθέρα ed.

962

ἄλλ' ἀνοιστέος λόγος

Plut. Mor. p. 431 A: ἄλλ' ἀνοιστέος ὁ λόγος, ὡς ὁ αὐτὸς ἀνὴρ φησὶν (sc. Εὐριπ.) ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν. Cf. Herc. F. 1221: ἐκεῖσ' ἀνοιστέον, quem locum respici putabat Matth.

963

μάντις δ' ἄριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς.

Plut. Mor. p. 432 C: οὐ γὰρ, ὡς Εὐριπίδης φησί, 'μάντις ἄριστος — καλῶς'. Appian. B. Civ. 2, 153: τοῦ δὲ τὸ λαμβεῖον εἰπόντος, ὅτι 'μάντις ἄριστος — καλῶς'. Appian. Exp. Alex. 7, 16, 6: τὸν δὲ

ἀποκρίνασθαι αὐτοῖς λόγον τοῦ Εὐριπίδου τοῦ ποιητοῦ ἔπος, ἔχει δὲ τὸ ἔπος Εὐριπίδῃ ὧδε ‘μάντις δ’ ἄριστος — καλῶς’. Cic. ad Att. 7, 13 a, 4 om. p. nom.: μάντις δ’ ἄριστος. Gregorius Naz. vol. 1 p. 122 A (Socrates Hist. Eccl. 3, 23 p. 163 A Niceph. Callist. Hist. Eccl. 10, 37 vol. 2 p. 91 D): εἴπερ μάντις ἄριστος ὅστις εἰκάζειν οἶδε καλῶς. Menandro (Com. 4 p. 288) versus tribuitur in Schol. Aristid. p. 403. Plut. Mor. p. 399 A: ὁ μὲν εἰκάζων καλῶς, ὃν ἄριστον μάντιν ἀνηγόρευκεν ἡ παροιμία. Latine reddit Cic. de Div. 2, 5, 12: *est quidam Graecus vulgaris in hanc sententiam versus ‘bene qui coniciet, vatem hunc perhibelo optimum’*.

964

τῶν ἄγαν γὰρ ἄπτεται

θεός, τὰ μικρὰ δ’ εἰς τύχην ἀφείς ἐᾷ.

Plut. Mor. p. 464 A: ὁ μὲν οὖν θεός, ὡς Εὐριπίδης φησί, τῶν ἄγαν ἄπτεται, ‘τὰ μικρὰ — ἐᾷ’. p. 811 D: ὡς ὁ τοῦ κόσμου βασιλεὺς ‘τῶν ἄγαν γὰρ ἀπτεται θεός, τὰ — ἐᾷ’ κατὰ τὸν Εὐριπίδην. vs. 2 ἀφείς] ἀνείς p. 811.

965

χαλεποὶ πόλεμοι γὰρ ἀδελφῶν.

Plut. Mor. p. 480 D: ‘χαλεποὶ — ἀδελφῶν’, ὡς Εὐριπίδης εἴρηκεν, ὄντες χαλεπώτατοι τοῖς γονεῦσιν αὐτοῖς εἰσιν. Aristot. Polit. 8, 7 p. 1328a 15: ὅθεν εἴρηται ‘χαλεποὶ γὰρ πόλεμοι ἀδελφῶν’.

966

ἀκόλαστα πάντα γίνεται δούλων τέκνα.

Plut. Mor. p. 526 C: οὐ γὰρ μόνον κατὰ τὸν Εὐριπίδην ‘ἀκόλαστα — τέκνα’, ἀλλὰ καὶ μικρολόγων. Diog. L. 4, 35 de Arcesilao: στωμύλου δὲ ἀγεννοῦς πράγματα αὐτῷ παρέχοντος ἔφη ‘ἀκόλασθ’ ὁμιλεῖν γίνεται δούλων τέκνα’.

967

ἡ γὰρ σιωπὴ τοῖς σοφοῖς ἐστ’ ἀπόκρισις.

Plut. Mor. p. 532 F: τὴν γὰρ σιωπὴν ὁ μὲν Εὐριπίδης φησὶ τοῖς σοφοῖς ἀπόκρισιν εἶναι. Versum ipsum habemus in Men. mon. 222, ubi ἐστ’ a nonnullis libris abest, fortasse igitur legendum τοῖς σοφοῖσιν ἀπόκρισις.

968

εἰ δ’ ἦσαν ἀνθρώποισιν ὠνητοὶ λόγοι,
οὐδεὶς ἂν αὐτὸν εὖ λέγειν ἐβούλετο·
νῦν δ’, ἐκ βαθείας γὰρ πάρεστιν αἰθέρος
λαβεῖν ἄμισθί, πᾶς τις ἥδεται λέγων
τά τ’ ὄντα καὶ μὴ· ζημίαν γὰρ οὐκ ἔχει. 5

Plut. Mor. p. 359 B: ὁ γοῦν Εὐριπίδης εἰπὼν ‘εἰ δ’ — οὐκ ἔχει’, φορτικωτάτῃ κέχρηται μεγαλαυχία.

969

οὔτοι προσελθοῦς ἡ Δίκη σε, μὴ τρέσης,
παίσει πρὸς ἥπαρ οὐδὲ τῶν ἄλλων βροτῶν
τὸν ἄδικον, ἀλλὰ σίγα καὶ βραδεῖ ποδὶ
στείχουσα μάρψει τοὺς κακοὺς, ὅταν τύχη.

Plut. Mor. p. 549 A: ὅθεν Εὐριπίδης ἄτοπος εἰς ἀποτροπὴν κακίας τούτοις χρώμενος 'οὔτοι — τύχη'. Stob. Ecl. 1, 3, 21 p. 114: Εὐριπίδου. 'οὔτι — τοὺς κακοὺς αἰὲ βροτῶν'. vs. 1 οὔτι Stob. μὴ τρέσης] πῶποτε Stob. vs. 3 σιγῇ Stob. huc respicit Plut. Mor. p. 549 D: ἡ δὲ ἀτρέμα καὶ βραδεῖ ποδὶ κατ' Εὐριπίδην καὶ ὡς ἔτυχεν ἐπιπύπτουσα Δίκη. vs. 4 μάρπει Stob. ὅταν τύχη] αἰὲ βροτῶν Stob.

970

τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τοὺς ἐγγόνους
οἱ θεοὶ τρέπουσιν.

Plut. Mor. p. 556 E: ἃ γὰρ Εὐριπίδης ἐγκαλεῖ καὶ παρρησιάζεται πρὸς τοὺς θεοὺς τὰ τῶν τεκόντων σφάλματα εἰς τοὺς ἐγγόνους τρέποντας, αἰτιάσθαι νόμιζε καὶ τοὺς σιωπῶντας ἡμῶν. cf. p. 562 F: ὅθεν οὐδὲ πάντα τὰ τῶν τεκόντων σφάλματα εἰς τοὺς ἐγγόνους οἱ θεοὶ τρέπουσιν· ἀλλ' ἐὰν μὲν ἐκ φαύλου γένηται χρηστός κτέ.

971

εἰ δὲ πάρεργον χρή τι κομπάσαι, γύναι,
οὐρανὸν ὑπὲρ γῆς ἔχομεν εὖ κεκραμένον,
ἴν' οὔτ' ἄγαν πῦρ οὔτε χεῖμα συμπίτνει·
ἃ δ' Ἑλλὰς Ἀσία τ' ἐκτρέφει κάλλιστα, γῆν
δέλεαρ ἔχοντες τήνδε συνθηρεύομεν.

Plut. Mor. p. 604 E: τίς γὰρ εἴρηκε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος ἐγκώμιον τοιοῦτον οἷον Εὐριπίδης; 'ἡ πρῶτα — ἐξαγώγιμοι' (fr. 362). 'εἰ δὲ πάρεργον — συνθηρεύομεν'. ἀλλ' ὁ ταῦτα γράψας εἰς Μακεδονίαν ὄχρετο καὶ παρ' Ἀρχελάῳ κατεβίωσεν. Plutarchus duos diversarum fabularum locos attulit: itaque non opus erit Dobraei coniectura (vs. 1) κομπάσαι γυναῖκα χρή. vs. 1 εἰ δ' οὐ πάρεργον Bergkii, εἰ δ' οὖν (vel αὖ) πάρεργον Dobr., ego εἰ δ' ἐκ παρέργου malim. vs. 2 εὖ συγκεκραμένον ante Grotium. vs. 3 συμπιτνεῖ libri. vs. 4 τε τρέφει libri, τ' ἐκτρέφει Musgr. mox κάλλιστα τῆς γε δέλεαρ ἔχοντες συνθηρεύομεν libri, correxit Lobeckius.

972

πολλοὺς δὲ βροντῆς τραῦμ' ἀναιμον ὤλεσεν.

Plut. Mor. p. 666 C: πολλοὺς γάρ, ὡς ὁ Εὐριπίδης φησὶν, 'βροντῆς — ὤλεσε'. Theo Smyrn. de musica c. 2 p. 75: ὡς τις φησὶ 'πολλοὺς δὲ — ὤλεσε'. τραῦμ' Theo, πνεῦμ' Plut.

973

οἶνος περάσας πνευμόνων διαρροάς

Plut. Mor. p. 699 A: Εὐριπίδης δὲ σαφῶς δήπου λέγων 'οἶνος — διαρροάς', δηλὸς ἐστὶν Ἐρασιστράτου βλέπων τι ὀξύτερον. Macrobi. Saturn. 7, 15, 23: *Euripides vero huius rei manifestissimus astipulator est*, 'οἶνος — διαρροάς'. Cf. Plut. Mor. p. 1047 D: τῶν ποιητῶν Εὐριπίδην Ἀλκαῖον Εὐπόλιν Ἐρατοσθένην, λέγοντας ὅτι τὸ ποτὸν διὰ τοῦ πνεύμονος διέξεισι. πνευμόνων] πλευμόνων Macrobius.

974

ἄλλην θέλουσιν εἰσαγώγιμον λαβεῖν.

Plut. Mor. p. 713 D: οὐ γὰρ μόνον ὅσοι τὴν σωτηρίαν οἴκοι καὶ παρ' αὐτῶν ἔχοντες 'ἄλλην — λαβεῖν', ὡς Εὐριπίδης εἶπεν, ἀβέλτεροί εἰσιν, ἀλλὰ καὶ ὅσοι — ἔξωθεν ἐπάγειν τὰ τέρποντα φιλοτιμούνται.

975

ὁ πετόμενος ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα γοργοφόνος

Plut. Mor. p. 747 D: πολλὰς δὲ καὶ συνθέσεις τῶν ὀνομάτων κατὰ μέλη μιμητικῶς σχηματίζουσιν, ὡς Εὐριπίδης 'ὁ — γοργοφόνος'.

976

πλούτῳ χλιδῶσα θνητὰ δ', ὧ γύναι, φρόνει.

Plut. Mor. p. 755 B: τὸν μὲν Ζεύξιππον ὁ πατήρ ἔφη γελάσαι καὶ εἰπεῖν ἅτε δὴ καὶ φιλευριπίδην ὄντα, 'πλούτῳ — φρονεῖς'. Euripides non φρονεῖς scripserit, sed φρόνει, quod restitui.

977

εἰθ' ἦν ἄφωνον σπέρμα δυστήνων βροτῶν.

Plut. Mor. p. 802 A: μηδὲ πολλάκις δέηται τῶν Εὐριπιδείων ἐκείνων 'εἰθ' — βροτῶν'.

978

τέκτων γὰρ ὦν ἔπρασσες οὐ ξυλουργικά.

Plut. Mor. p. 812 E: ὁ δὲ — πρὸς ὃ μὴ πέφυκε μηδὲ ἥσκηται προσάγων αὐτὸν — προσακούει τὸ τοῦ Εὐριπίδου 'τέκτων — ξυλουργικά'. ἔπραττες Plutarchus.

979

ὁ τῆς τύχης παῖς κληρὸς ἐπὶ τούτῳ ταγείς

Plut. Mor. p. 965 E: εἶτα κατ' Εὐριπίδην 'ὁ τῆς — ταγείς' τὰ χερσαῖα προεισάγει δίκαια τῶν ἐνάλων. Plut. Mor. p. 644 D: πανσώμεθα τὰς Μοίρας ἀτιμάζοντες καὶ τὸν τῆς τύχης παῖδα κληρὸν, ὡς Εὐριπίδης φησὶν.

980

φίλης τ' ὀπώρας διπτύχους ἥρός τ' ἴσους

Plut. Mor. p. 1028 F: εἰ δὲ ὀρθῶς ὁ Εὐριπίδης διορίζεται θέρους τέσσαρας μῆνας καὶ χειμῶνος ἴσους, 'φίλης — ἴσους', ἐν τῷ διὰ πασῶν αἱ ὥραι μεταβάλλουσιν.

981

ἄλλ' ἔστι, κεί τις ἐγγελά λόγῳ,
Ζεὺς καὶ θεοὶ βρότεια λεύσσοντες πάθῃ.

Plut. Mor. p. 1040 B: (Chrysippus) ἐπαινεῖ πάλιν ἐν ἄλλοις καὶ προφέρεται τὰ τοῦ Εὐριπίδου ταυτὶ πολλάκις 'ἄλλ' — πάθῃ'. vs. 1 ἔστιν εἴ vulgo, ἔστι κεί Dübnerus edidit. Grotius ἄλλ' ἔστιν ἔστι suavit; malim ἄλλ' ἔστι, κεί τις ἐγγελά τῷ μῶ λόγῳ.

982

ἄμφιπολος Ἄρεος ἀνιέρου

Plut. Comp. Demetr. et Anton. c. 2: κοιμίζων δὲ τοὺς θιάσους καὶ τὰ βακχεῖα καταπαύων ἄμφιπολος Ἄρεος ἀνιέρου κατὰ τὸν Εὐριπίδην ἐγένετο (Demetrius).

983

φίλων λαβεῖν [γὰρ] πείραν οὐ σμικρὸν κακόν.

Plut. V. Fabii c. 17: οὐ μόνον δ' ἦν ἄρα τὸ φίλων πείραν λαβεῖν, ὡς Εὐριπίδης φησὶν, οὐ σμικρὸν κακόν, ἀλλὰ καὶ τὸ φρονίμων στρατηγῶν. Euripidis versum restituit Boissonadius. Cf. Philem. Com. 4 p. 31: εὐχου μὴ λαβεῖν πείραν φίλων.

984

εἰ δὲ θανεῖν θέμις, ὧδε θανεῖν καλόν,
εἰς ἀρετὴν καταλυσάμενους βίον.

Plut. Comp. Pelop. et Marc. c. 3: ἄριστον μὲν γὰρ νικῶντα σώζεσθαι τὸν στρατηγόν, εἰ δὲ θανεῖν, εἰς ἀρετὴν καταλύσαντα βίον, ὡς Εὐριπίδης φησὶν. Plut. Mor. p. 24 D om. p. nom.: 'εἰ δὲ — βίον'. καταλυσάμενους p. 24.

985

πολλοῖσι πολλήν, δις τόσοις δὲ πλείονα

Plut. V. Solon. c. 22: Λυκούργῳ καὶ πόλιν οἰκοῦντι καθαρὰν ὄχλου ξενικοῦ καὶ χώραν κεκτημένῳ 'πολλοῖς — πλείονα' κατ' Εὐριπίδην, καὶ τὸ μέγιστον ἐλλωτικοῦ πλήθους — περικεχυμένου τῇ Λακεδαίμονι, καλῶς εἶχεν — τοὺς πολίτας συνέχειν ἐν τοῖς ὅπλοις. πολλοῖς libri, πολλοῖσι Musgr. τοσοῖσδε vulgo, τόσοις δὲ scripsi.

986

ἄει πρυσίμοχθοι κοῦποθ' ἥσυχαι δορί

Polyb. 5, 106: οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως ἄει ποτε Πελοποννήσιοι — κατὰ τὸν Εὐριπίδην ἦσαν 'ἄει πρυσίμοχθοι — δορί'. ἄει πλησίμοχθοι codex Monac. 157, ἄει τλησίμοχθοι Grotius, ἄει τρυσίμοχθοι Meinekius, an ἀμπρευσίμοχθοι legendum?

987

ἀγῆρων ἀρετὴν

Pollux 2, 14: ὡς καὶ Εὐριπίδης τὴν ἀγήρων ἀρετὴν, καὶ Δημοσθένης τιμὰς ἀγήρως.

988

Ζεὺς συγγένειος

Pollux 3, 5: καὶ Ζεὺς τις συγγένειος ὁ τὰ τῆς συγγενείας δίκαια ἐφορῶν παρ' Εὐριπίδῃ.

989

. . λίνου κλωστήρα περιφέρει λαβῶν

Pollux 7, 31: κλωστήρ· οὕτω δὲ καὶ τὴν περιστροφὴν τοῦ λίνου Εὐριπίδης ὠνόμασεν 'λίνου — λαβῶν'.

990

κορμοῖσι πεύκης

Pollux 7, 109: καὶ Εὐριπίδης λέγει 'κορμοῖσι πεύκης'.

991

λῦε πακτὰ δωμάτων

Pollux 10, 27: τῷ δὲ κλεῖσαι ἴσον καὶ τὸ πακτοῦν καὶ τὸ ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας ἐστίν, ὥσπερ τῷ ἀνοίγειν ταύτῃ τὸ λύειν, ὡς ἔφη Εὐριπίδης 'λῦε πακτὰ δωμάτων'. Aristophanes Ach. 479 Euripidem dicentem facit: ἀνὴρ ὑβρίζει· κλεῖε πηκτὰ δωμάτων. unde πακτὰ in πηκτὰ mutarim.

992

Porphyr. de Abst. 3, 25: συγγενὲς ἡμῖν τὸ τῶν λοιπῶν ζώων γένος· καὶ γὰρ τροφαὶ πᾶσαι αἱ αὐταὶ πᾶσιν αὐτοῖς καὶ πνεύματα ὡς Εὐριπίδης καὶ φοινίους ἔχει ῥοὰς τὰ ζῶα πάντα, καὶ κοινούς ἀπάντων δείκνυσσι γονεῖς, οὐρανὸν καὶ γῆν. In his Euripidea esse 'φοινίους ἔχει ῥοὰς | τὰ ζῶα πάντα' ci. Valek., cf. αἵματός τε φοινίου ῥοὰς Eur. Suppl. 690; vide tamen an Porphyrius respiciat fr. 836.

993

ἐγὼ δ' ἐμός εἰμι

Priscianus p. 1084, 24 (vol. 2 p. 63): in una autem eademque persona possessor simul et possessio intransitive intellegi non potest, nisi figurate dicat aliquis. — Euripides 'ἐγὼ δ' ἐμός εἰμι'. Similiter Priscianus p. 1113, 10 (vol. 2 p. 102). Videtur Apollodori comici versus indicari, quem servavit Donatus in Terent. Phorm. 4, 1, 21 sic scriptum: ἐγὼ γάρ εἰμι μόνος τῶν ἐμῶν ἐμός. Cf. Meinekius Com. vol. 4 p. 447.

994

οὐχ ἐσπέρας φάσ', ἀλλὰ καὶ μεσημβρίας
τούτους ἀφεςτήκασιν ἡμέραν τρίτην.

Priscianus p. 1168, 29 et p. 1177, 4 (vol. 2 p. 179 et 196 Kr.): Latini despero illam rem. — Εὐριπίδης 'οὐχ ἐσπέρας — τρίτην'.

Verba μεσημβρίας τούτους ἀφεστήκασιν om. p. nom. habet Etym. Voss. p. 332 B ed. Gaisf. Locus mihi obscurissimus,

995

λευκοὺς λίθους ἔχοντες αὐχοῦσιν μέγα.

Proverb. append. 3, 69: λίθων χαλ. ἄργυρος καὶ χρυσός. καὶ γὰρ Εὐριπίδης φησί 'λευκοὺς — μέγα'. Eadem Phot. Lex. p. 223, 16 et Suidas v. λίθων χαλ. Omisso poetae nomine versum repetit Suid. v. λευκοὺς λίθους. ἔχοντες] φέροντες codex Vat. 482.

996

. . τί σιγᾶς; μῶν φόνον τιν' εἰργάσω;

Schol. Aesch. Eum. 276: καὶ παρ' Εὐριπίδῃ 'τί — εἰργάσω;'

997

γλαυκῶπις τε στρέφεται μήνη

Schol. Apoll. Rh. 1, 1280 de v. γλαυκῶπις: καὶ Εὐριπίδης ἐπὶ τῆς σελήνης ἐχρήσατο 'γλαυκῶπις — μήνη'. Cf. Plut. Mor. p. 934 D: γλαυκῶπιν αὐτὴν (lunam) οἱ ποιηταὶ καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἀνακαλοῦνται.

998

ἥπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβάλλων πόδα

Schol. Apoll. Rh. 4, 71: ἥπειρος λέγεται πᾶσα γῆ καταχρηστικῶς· κυρίως δὲ ἡ εἰς ἄπειρον ἐκβάλλουσα, ὡς φανερόν Εὐριπίδης πεποίηκεν 'ἥπειρον — χθόνα'. Similiter Phot. Lex. p. 72, 14 Anecd. Paris. vol. 4 p. 169, 33 Anecd. Bachm. vol. 1 p. 251, 23 Suid. v. ἥπειρος Zon. Lex. p. 1001. ἥπειρον] ἄπειρον Schol. Apoll. L. εἰς ἄπειρον] ὡς ἥπειρον Zon. ἐκβάλλων] ἐκβάλλω Zon., ἐκβαλὼν v. l. in Suid. πόδα] χθόνα Schol. Apoll. Eundem versum suspicantur viri docti afferri in Anecd. Paris. vol. 4 p. 183, 11 et Etym. Gud. p. 247, 6: καὶ Εὐριπίδης φησὶν

ἥπειρον εἰς ἄπειρον ἐξεπλεύσαμεν.

Cf. Dionys. P. 430: Δωδώνης ἥπειρος ἀπείριτος ἐκτετάνυσται.

999

ἔῳς ἥνιχ' ἱππότης ἐξέλαμψεν ἀστήρ

Schol. Ar. Eq. 756: οἱ μὲν τρεῖς ἀσυνάρτητοι ἐξ ἱαμβικοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου τοῦ καλουμένου Ἀνακρεοντείου καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ τοῦ καλουμένου Ἀρχιλοχίου. καλεῖται δὲ ταῦτα ἀσυνάρτητα Εὐριπίδεια· ἔστι γὰρ ὅμοια τῷ Εὐριπίδου 'ἔῳς — ἀστήρ'. Hephaest. p. 94: τὸ καλούμενον Εὐριπίδειον τεσσαρεσκαίδεκάσύλλαβον, οἷον παρὰ μὲν αὐτῷ Εὐριπίδῃ 'ἔῳς — ἀστήρ'. ἱππότης Schol. Ar., ἱππότας Hephaest.

1000

τί χρέος ἔβα δῶμα;

Schol. Ar. Nub. 30: ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με] — Εὐριπίδης 'τί χρέος ἔβα δῶμα'. Cf. Eur. Herc. F. 530: τί καινὸν ἦλθε δώμασιν χρέος;

1001

αἶέ ποτ' ἐστὶ σπέρμα κηρύκων λάλον.

Schol. Eur. Or. 883: καὶ ἐν ἄλλοις κατὰ τῶν κηρύκων λέγει, ὅτι 'αἶέ — λάλον'. ποτε libri, ποτ' ἐστὶ Musgr.

1002

τὸ μὲν τέθνηκε σῶμα· τοῦτο δ' ἀμβλέπει.

Schol. Eur. Tro. 634: ἔθος ἐστὶ τῷ Εὐριπίδῃ τῷ βλέπειν χρῆσθαι ὀντί τοῦ ζῆν, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ 'τὸ μὲν — ἀναβλέπει'. ἀμβλέπει Meinekus. praeterea σώματος, τὸ δ' scribendum suspicor.

1003

πόλει μὲν ἄρχων, φωτὶ δ' οὐκ ἔτη πρέπων

Schol. A Il. Z, 239 de ἔτης: δῆλον ὅτι διὰ τοῦτο συγκαταθετόν τῷ Ἀσκαλωνίτῃ φιλοῦντι. παρὰ γοῦν τῷ Αἰσχύλῳ (fr. 368) οὕτως εὐρομεν — καὶ παρ' Εὐριπίδῃ τὸ 'πόλει — πρέπων'. Eust. Il. p. 641, 59: καὶ Εὐριπίδης 'πόλει — πρέπων'. οὐκέτι Schol. Il., οὐκ ἔτη Eust. Versus nondum emendatus.

1004

αἶέ δὲ μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός·

ἢ μὲν γὰρ αὐτῆς οἶδεν ὄνθ', ὁ δ' οἶεται.

Schol. cod. Marc. Odys. A, 387: τὰ μὲν περὶ τῶν μητέρων ἐκ γενέσεως ἱκανὰ φησὶν Ὅμηρος ἔχειν τεκμήρια, τὸ δὲ τῶν πατέρων ἀδιόριστον εἶναι — ὄθεν καὶ Εὐριπίδης 'αἶέ δὲ — οἶεται'. Schol. Od. A, 215: ὁμοίως Εὐριπίδης 'μήτηρ φιλότεκνος — οἶεται'. Eust. Od. p. 1412, 14: ὅτι δὲ τῇ μητρὶ ἀνάκειται ἢ περὶ τῶν παίδων ἀκριβῆς εἴδησις, δηλοῖ καὶ Εὐριπίδης λέγων 'μήτηρ φιλότεκνος — οἶεται'. Stob. Flor. 76, 7: Μενάνδρου. 'ἔστιν δὲ μήτηρ — οἶεται'. vs. 1 αἶέ δὲ] αἶέ δὲ Schol. Od. A, 387, ἔστιν δὲ Stob., om. Schol. Od. A, 215 et Eust. φιλότεκνον codex Marc. in Schol. Od. A, 215. vs. 2 αὐτῆς οἶδεν] οἶδεν αὐτῆς codex Marc. in Schol. Od. A, 387, αὐτῆς οἶδεν ceteri. ὄνθ'] ὄντας Schol. Od. A, 215, νίόν Stobaeus. Quod Menandro hos versus tribuit Stobaeus, errore factum videtur.

1005

Schol. Pind. Isthm. 4, 104 de Herculis ex Megara filiis: καὶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ δὲ διαλλάττουσι· Διονύσιος μὲν ἐν πρώτῳ Κύκλων Θηρίμαχον καὶ Δηικόωντα, Εὐριπίδης δὲ προστίθουσιν αὐτοῖς καὶ Ἀριστόδημον. 'Tres filios Herculis ex Megara commemorat Eur. Herc. F. 774 994, sed nomina non prodit. Deperditum igitur drama grammaticus spectat'. BOECKHIVS.

1006

τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν.

Schol. Pind. Nem. 1, 13: ἄκρως ἔνδοξος ὁ εὐτυχής. καὶ Εὐριπίδης 'τὸν — νομίζομεν'. Om. poetae nomen Stob. Ecl. 1, 6, 12 p. 198, cf. Men. mon. 497 et Simplicii locum in Agathon. fr. 6 allatum.

1007

ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἐστὶν ἐν ἐκάστῳ θεός.

Schol. Pind. Nem. 6, 7: ἐμφερές τι ἔχομεν τοῖς θεοῖς· ἢ κατὰ νοῦν. θεός (θεῖος ante Valek.) γὰρ τις ἐν ἡμῖν κατὰ τὸν Εὐριπίδην. Cic. Tusc. 1, 26, 65: *ergo animus, ut ego dico, divinus, ut Euripides audet dicere, deus est.* Theo Rhett. vol. 1 p. 212: ὅλον Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς τὸν νοῦν ἡμῶν ἐκάστου ἔφησεν εἶναι θεόν. Nemesius Emes. de N. H. p. 348 sq.: Εὐριπίδης δὲ καὶ Μένανδρος ἐν ἐνίοις τὸν νοῦν τὸν ἐν ἐκάστῳ φασὶ προνοεῖν ἐκάστου, θεῶν δὲ μηδένα. Men. mon. 434: 'ὁ νοῦς γὰρ — θεός.' Tzetz. Exeg. II. p. 53, 6: ὁ Μένανδρος πάλιν φησὶν 'ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἐστὶν ἐκάστῳ θεός'. Plut. Mor. p. 999 E: καθάπερ Μένανδρος 'ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ὁ θεός'. Iambl. Protr. c. 8 p. 138: ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ὁ θεός, εἴτε Ἐρμότιμος εἴτε Ἀναξαγόρας εἶπε τοῦτο καὶ ὅτι 'ὁ θνητὸς αἰὼν μέρος ἔχει θεοῦ τινος'. Men. Com. vol. 4 p. 72: θεός ἐστι τοῖς χρηστοῖς αἰὲς ὁ νοῦς γὰρ, ὡς ἔοικεν, ὡ σοφώτατοι. Cf. Marcus Anton. 12, 26: ἐπελάθου δὲ καὶ τοῦ ὅτι ὁ ἐκάστου νοῦς θεός. Iulianus p. 68 D: νῶ καὶ φρονήσει καὶ τὸ ὅλον τῷ ἐν ἡμῖν θεῷ. idem p. 196 D: ἀλλ' ὅτι τῷ λόγῳ καὶ τῷ ἐν ἡμῖν θεῷ τοῦτ' ἐστὶ τῷ νῶ ταῦτά ἐστιν ἀπόρρητα. Hermes Poemandr. c. 12 p. 100: οὗτος δὲ ὁ νοῦς ἐν μὲν ἀνθρώποις θεός ἐστι.

1008

δούλοισι γὰρ τε ζῶμεν οἱ ἐλεύθεροι.

Schol. Pind. Pyth. 4, 71: ἐπειδὴ δὲ οἱ οἰκέται τῶν δεσποτῶν τοὺς πόρους διαλύουσι τῇ θεραπείᾳ, λυσιπόνους αὐτοὺς ἐκάλεσεν, ὡς Εὐριπίδης 'δούλοισι — ἐλεύθεροι'. γὰρ τοι et οἱ γ' ἐλεύθεροι ci. Heathius: videtur aliud quid latere.

1009

ὁ δ' ἐσφάδαξεν οὐκ ἔχων ἀπαλλαγάς.

Schol. Soph. Ai. 833: ἀσφαδάστω — καὶ παρ' Εὐριπίδῃ 'ὁ δ' — ἀπαλλαγάς'. ἐσφάδαξεν cd.

1010

Schol. Soph. Trach. 172 de Dodonaeis columbis: Εὐριπίδης τρεῖς γεγονέναι φησὶν αὐτάς· οἱ δὲ δύο.

1011

Serv. Verg. A. 7, 337: *tibi nomina mille*] — *secundum Euripidem, in cuius tragoedia dicit Furia se non esse unius potestatis, sed se fortunam, se Nemesisin, se fatum, se esse necessitatem.*

1012

Αἰθέρα καὶ Γαῖαν πάντων γενέτειραν αἰίδω.

Sextus Empir. p. 539, 15: ἐκ γῆς δὲ καὶ αἰθέρος (sc. γεγενῆσθαι τὰ πάντα) Εὐριπίδης, ὥς πάρεστιν ἐκδέξασθαι ἐκ τοῦ λέγειν αὐτὸν 'αἰθέρα — αἰίδω'. Hippol. c. Haeres. p. 312 ed. Mill.: ἐκ γῆς δὲ καὶ αἰθέρος Εὐριπίδης, ὥς πάρεστιν ἐπιγνῶναι ἐκ τοῦ λέγειν αὐτὸν 'αἰθέρα — αἰίδω'.

1013

φθείρουσιν ἥθη χρήσθ' ὁμιλίας κακαί.

Socrates Hist. Eccl. 3, 16 p. 155 D: ἀλλὰ καὶ τὸ 'φθείρουσιν — κακαί' δείκνυσι μὴ ἀνήκοον (sc. Παῦλον) τῶν Εὐριπίδου δραμάτων τυγχάνοντα. Omisso poetae nomine hunc versum afferunt Paulus Epist. ad Corinth. 1, 15, 33 Clemens Alex. Paed. II p. 198 et (quo loco τραγικὸν λαμβεῖον dicitur) Strom. I p. 350 Gregorius Naz. vol. 2 p. 191 B Cyrill. c. Iul. I p. 3 C Theodoretus vol. 2 p. 1343 Isidorus Pelus. Epist. 4, 35 Athanasius vol. 1 p. 914 A Iohannes Chrysost. vol. 1 p. 565 A vol. 2 p. 909 C vol. 4 p. 42 B p. 151 C vol. 5 p. 142 E vol. 7 p. 35 B vol. 8 p. 457 C vol. 11 p. 602 D vol. 12 p. 274. Cf. Men. mon. 738. Latine reddidit Tertullianus ad uxorem I, 8: *memor illius versiculi sanctificati per apostolum 'bonos corrumpunt mores congressus mali'*. Menandro (Com. 4 p. 132) tribuit Photius Quaest. Amphiloeh. 151 in Maii Script. vet. nov. coll. vol. 9 p. 102. item Hieronymus tom. 3 fol. 148 D ed. Basil.: *in alia quoque epistola Menandri ponit senarium 'φθείρουσιν — κακαί'*. cf. Hieronym. tom. 5 fol. 86 D tom. 9 p. 185 B p. 248 C.

1014

*θεοῦ γὰρ οὐδεὶς χωρὶς εὐτυχεῖ βροτῶν
οὐδ' εἰς τὸ μείζον ἦλθε· τὰς θνητῶν δ' ἐγὼ
χαίρειν κελεύω θεῶν ἄτερ προθυμίας.*

Stob. Eccl. 1, 2, 17 p. 36 sine lemm.: 'θεοῦ — προθυμίας'. vs. 1 recurrit in Men. mon. 250 (Anecd. Boiss. vol. 1 p. 255), ubi θεοῦ γὰρ χωρὶς οὐδεὶς εὐτυχεῖ βροτῶν. item in Anth. Pal. 10, 107: Εὐριπίδου. 'θεοῦ μὲν ἐκτός οὐδεὶς (οὔτις Iacobs.) εὐτυχεῖ βροτός.' cum Anthologia consentit, sed om. poetae nomen Ioh. Lydus de mens. 4, 7 p. 55, 6. vs. 2 μείον vulgo, μείζον scripsi.

1015

τὰ πλεῖστα θνητοῖς τῶν κακῶν αὐθαίρετα.

Stob. Eccl. 2, 7, 11 p. 340: 'τὰ πλεῖστα — αὐθαίρετα'. Insequenti Euripidis loco τοῦ αὐτοῦ praefigitur. Idem versus legitur in Men. mon. 499.

1016

οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτήμα τιμιώτερον·

οὐ γὰρ πέφυκε δοῦλον οὔτε χρημάτων
οὔτ' εὐγενείας οὔτε θωπείας ὄχλου.
ἀρετὴ δ' ὅσῳ περ μᾶλλον ἂν χρῆσθαι θέλῃς,
τοσῶδε μᾶλλον αὖξεται τελουμένη. 5

Stob. Flor. 1, 6 sine lemmate: 'οὐκ ἔστιν — τελουμένη'. Euripidis esse locum docet Orion Flor. Eurip. 21 p. 57, 25. Cum vs. 1 cf. Men. mon. 416: οὐκ ἔστι σοφίας κτῆμα τιμιώτερον. mon. 482: σοφία δὲ πλούτου κτῆμα τιμιώτερον. vs. 3 εὐγενείας] ἀσφαλείας Stob. ὄχλου] ὄχλων Or. vs. 4 et 5 fortasse a praegressis dirimendi sunt; an ἀρετὴ vs. 4 in αὐτὴ mutandum? vs. 5 τελουμένη Or., τελουμένη Stob.

1017

ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλῶν.

Stob. Flor. 1, 7: Εὐριπίδου. 'ἀρετὴ — καλόν'. καλῶν Meinek. ius.

1018

τὸ μὴ εἰδέναι σε μηδὲν ὧν ἁμαρτάνεις,
ἔκκαυμα τόλμης ἱκανόν ἐστι καὶ θράσους.

Stob. Flor. 4, 2: Εὐριπίδου. 'τὸ — θράσους'. vs. 1 τὸ μὴδ' (vel τὸ δὲ μὴδ') εἰδέναι μηδὲν libri, τὸ μὴ εἰδέναι σε μηδὲν Grotius. Locum Menandri potius esse quam Euripidis statuit Dobracus.

1019

τὸ δ' ὡκὺ τοῦτο καὶ τὸ λαιψηρὸν φρενῶν
εἰς πημονὰς καθῆκε πολλὰ δὴ βροτούς.

Stob. Flor. 4, 19: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.). 'τὸ δ' — βροτούς'. vs. 2 εἰς συμφορὰν καθίστησι πολλήν] εἰς ἡδονὰς καθῆκε πολλὰ unus Schowii codex, εἰς πημονὰς καθῆκε πολλὰ Hermannus.

1020

εὐ γὰρ τόδ' ἴσθι, κεῖ σ' ἐλάνθανεν πάρος,
τὸ σκαιὸν εἶναι πρῶτ' ἀμουσίαν ἔχει.

Stob. Flor. 4, 31: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐριπίδου). 'εὐ — ἔχει'. vs. 1 καὶ εἴ libri, κεῖ Valek. vs. 2 ἀμουσίας Grotius.

1021

φεῦ φεῦ, τὸ νικᾶν τᾶνδιχ' ὥς καλὸν γέρας,
τὰ μὴ δίκαια δ' ὥς ἀπανταχοῦ κακόν·
καὶ γλῶσσα φλαύρα καὶ φθόνος τοῦ μὴ φθονεῖν
ὅσῳ κάκιον μὴ καλῶς ὠγκωμένοις.

Stob. Flor. 9, 15: Εὐριπίδου. 'φεῦ φεῦ — ὠγκωμένοις'. vs. 1 τὰ δίκαια' libri, τᾶνδιχ' Musgravius.

1022

δύστηνος ὅστις τὰ καλὰ καὶ ψευδῇ λέγων

οὐ τοῖσδε χρῆται τοῖς καλοῖς ἀληθείσιν.

Stob. Flor. 12, 1: *Εὐριπίδου*. 'δύστηνος — ἀληθείσιν'. vs. 1 καὶ τὰ καλὰ libri, τὰ καλὰ καὶ Porson. vs. 2 κακοῖς libri, καλοῖς Grotius. *κἀληθείσιν* Porson.

1023

πότερα θέλεις σοι μαλθακὰ ψευδῇ λέγω
ἢ σκληρὸν ἀληθῆ; φράξε· σὴ γὰρ ἡ κρίσις.

Stob. Flor. 13, 1: *Εὐριπίδου*. 'πότερα — κρίσις'.

1024

ἀτὰρ σιωπᾶν τά γε δίκαι' οὐ χρή ποτε.

Stob. Flor. 13, 15: *Εὐριπίδου*. 'ἀτὰρ — ποτε'.

1025

ὄργαι γὰρ ἀνθρώποισι συμφορᾶς ὑπο
δειναί, πλάνος τε καρδία προσίσταται.

Stob. Flor. 20, 26: *Εὐριπίδου*. 'ὄργαι — προσίσταται'.

1026

ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν οὐκ ἔχει.

Stob. Flor. 20, 39: τοῦ αὐτοῦ (sc. *Εὐρ.*). 'ὁ θυμὸς — ἔχει'.

1027

ὅταν δ' ἴδῃς πρὸς ὕψος ἡρμένον τινὰ
λαμπρῷ τε πλούτῳ καὶ γένει γαυρούμενον
ὄφρυν τε μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα,
τούτου ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺ προσδόκα.

Stob. Flor. 22, 5: *Εὐριπίδου*. ὅταν — προσδόκα' (vs. 1—4). Iidem versus extant in Comp. Men. et Philem. p. 360. De versuum auctore et lectione testes dissentiunt. *Εὐριπίδου* Stobaei cod. A, *Φιλιστίωνος* Maximus Conf. vol. 2 p. 625 et Comp. Men. vs. 1 δ' addidit Meinek. πρὸς ὕψος ἡρμένον τινὰ] πονηρὸν εἰς ὕψος φερόμενον Comp. Men., πονηρὸν εἰς ὕψος αἰρόμενον Max. Conf. vs. 2 λαμπρῷ] κακῶς Comp. Men., λαμπρόν Meinek. γένει] τύχῃ Max. Conf. et Comp. Men. vs. 3 ὄφρυν] ὄφρυν Stobaei M et Max. Conf. ἐπηρκότα] καθηρκότα Max. Conf. vs. 4 τάχιον Max. Conf. et Comp. Men. νέμεσιν εὐθὺς vulgo, νέμεσιν ἥξειν Comp. Men., μεταβολὴν Max. Conf., νέμεσιν εὐθὺ Bothius. Maximus Conf. hunc addit versum: ἐπαίρεται γὰρ μείζον, ἵνα καὶ μείζον πέσῃ, qui num Euripideus sit dubito. respicere videtur Basilius Macedo Exhort. 65: μὴ οὖν μέγα ἐπαρ-
θῆς, φησὶν, ἵνα μὴ μείζον πέσῃς. unde ἐπαίρεται γὰρ μέγ', ἵνα corrigas.

1028

κρινεῖ τίς αὐτὸν πώποτ' ἀνθρώπων μέγαν,

ὃν ἐξαλείφει πρόφασις ἢ τυχοῦς' ὅλον;

Stob. Flor. 22, 6: τοῦ αὐτοῦ. 'κρίνει — ὅλον;' vs. 1 κρίνει τίς αὐτὸν libri, corr. Valck. ἄνθρωπον πώποτ' vel πώποτ' ἄνθρωπον libri, πώποτ' ἀνθρώπων Valck.

1029

ἅπαντές ἐσμεν εἰς τὸ νοουθετεῖν σοφοί,
αὐτοὶ δ' ἁμαρτάνοντες οὐ γινώσκουμεν.

Stob. Flor. 23, 5: Εὐριπίδου. 'ἅπαντες — γινώσκουμεν'. Eosdem versus om. p. nom. habent Anecd. Boiss. vol. 1 p. 114 Orion Ritschel. p. VI, 10 Men. mon. 46 et 47 Vita Aesop. p. 46, 5. vs. 1 πάντες Vita Aesop. εἰς τὸ] τοῦ Vita Aesop. vs. 2 ἁμαρτάνοντες] ὅταν σφάλλωμεν Stob., ubi ὅταν ποιῶμεν AM. συνήκαμεν Orion, γινώσκουμεν ceteri. Euripidem imitatur Sosicrates Com. 4 p. 592: ἀγαθοὶ δὲ τὸ κακὸν ἐσμεν ἐφ' ἐτέρων ἰδεῖν, αὐτοὶ δ' ὅταν ποιῶμεν οὐ γινώσκουμεν.

1030

συγγνώμονάς τοι τοὺς θεοὺς εἶναι δοκεῖς,
ὅταν τις ὄρκῳ θάνατον ἐκφυγεῖν θέλῃ
ἢ δεσμὸν ἢ βίαια πολεμίων κακά,
ἢ παισὶν ἀνθένταισι κοινωνῇ δόμων;
ἥτ᾽ ἄρα θνητῶν εἰσιν ἀσυνετώτεροι, 5
ἢ τὰ πειικῇ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης.

Stob. Flor. 28, 12: Εὐριπίδου. 'συγγνώμονάς — κακά (vs. 1—3). Integrum locum sine lemmate Stob. Ecl. 1, 3, 40 p. 126 servavit. vs. 1 δοκεῖ] δοκεῖς Flor. codex A. vs. 2 ὄρκον Eclog. cod. A, ὄρκοις Flor. ἐκφεύγειν Flor. vs. 4 παισὶν corruptum, τοῖσιν ci. Valck., καὶ σὺν Boiss. vs. 5 ἢ τ᾽ ἄρα vulgo, ἥτ᾽ ἄρα (i. e. ἥτοι ἄρα) scripsi. vs. 6 εἰ ed., ἢ A.

1031

οὔτ' ἐκ χειρὸς μεθέντα καρτερὸν λίθον
ῥᾶον κατασχεῖν οὔτ' ἀπὸ γλώσσης λόγον.

Stob. Flor. 36, 14: Μενάνδρου. 'οὔτ' ἐκ — λόγον'. Tragicī poetae locum esse ci. Meinekius Com. 4 p. xiii sq., quam coniecturam confirmat codex Vindob., ubi insequenti Euripidis loco τοῦ αὐτοῦ Δικτύος praefigitur: iam patet Menandri locum excidisse. Fortasse huc respicit Plut. Mor. p. 507 A: οὔτε γὰρ πτηνὸν ἐκ τῶν χειρῶν ἀφέντα ῥᾶδιόν ἐστιν αὐτίς κατασχεῖν οὔτε λόγον ἐκ τοῦ στόματος προέμενον κρατῆσαι καὶ συλλαβεῖν δυνατόν. vs. 1 χειρὸς μεθέντα] χειρῶν ἀφέντα legisse videtur Plut.

1032

μὴ κάμνε πατρίδα σὴν λαβεῖν πειρώμενος.

Stob. Flor. 39, 2 sine lemmate: 'μὴ — πειρώμενος'. Sequi

tur Phoenissarum locus, cui τοῦ αὐτοῦ Φοινίσσαις praefigit Vindob. πατρίδι συλλαβεῖν ci. Maehly.

1033

πολλοῦ γὰρ χρυσοῦ καὶ πλούτου
κρείσσων πάτρα σώφρονι ναίειν.
τὸ δὲ σύντροφον ἄδύ τι θνητοῖς
ἐν βίῳ χωρεῖ.

Stob. Flor. 39, 4: τοῦ αὐτοῦ (sic Vind., praecedit Phoenissarum locus). 'πολλοῦ — χωρεῖ'. vs. 1 sq. πολλῶ χρυσοῦ γὰρ καὶ πλούτου κρείσσον scripserim. vs. 3 et 4 non expedito.

1034

ἅπας μὲν ἀῆρ ἀετῶ περάσιμος,
ἅπασα δὲ χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρὶς.

Musonius in Stob. Flor. 40, 9: σύμφωνα δὲ τούτοις λέγει καὶ Εὐριπίδης ἐν οἷς φησιν 'ἅπας — πατρὶς'.

1035

οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον·
χρῆν γὰρ τύχας μὲν τὰς μάτην πλανωμένας
μηδὲν δύνασθαι, τὰμφανῇ δ' ὑψήλ' ἄγειν.
ὅστις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ὠνομάζετο
ἢ τόξα πάλλων ἢ μάχῃ δορὸς σθένων, 5
τοῦτον τυραννεῖν τῶν κακιόνων ἐχρῆν.

Stob. Flor. 43, 13: τοῦ αὐτοῦ (ita Vindob., praecedit Eur. fr. 269). 'οὐκ — ἐχρῆν'. vs. 1 iisdem verbis in Hecub. 805 legitur. vs. 2 χρῆν libri, χρῆν Matth. idem vs. 4—6 alius loci esse suspicabatur, fortasse recte. vs. 4 πρῶτος ὢν ἠτάζετο Meinek. vs. 5 τόξ' ἰάλλων Meinek. vs. 6 τούτων] τοῦτον Vindob.

1036

ἐγὼ γὰρ ὅστις μὴ δίκαιος ὢν ἀνὴρ
βωμὸν προσίξει, τὸν νόμον χαίρειν ἔων
πρὸς τὴν δίκην ἄγοιμ' ἂν οὐ τρέσας θεοῦς·
κακὸν γὰρ ἄνδρα χρῆ κακῶς πάσχειν αἰεῖ.

Stob. Flor. 46, 3: Εὐριπίδου. 'ἐγὼ — αἰεῖ'.

1037

ἄλλ' οὐ πρόπει τυράννον, ὥς ἐγὼ φρονῶ,
οὐδ' ἄνδρα χρηστὸν νεῖκος αἵρεσθαι κακοῖς·
τιμὴ γὰρ αὕτη τοῖσιν ἀσθενεστέροις.

Stob. Flor. 48, 2: Εὐριπίδου. 'ἄλλ' — ἀσθενεστέροις'.

1038

σὺν τοῖσι δεινοῖς αὖξεται κλέος βροτοῖς.
Stob. Flor. 51, 6: Εὐριπίδου. 'σὺν — βροτοῖς'.

1039

νεανίας γὰρ ὅστις ὦν Ἄρη στυγῇ,
κόμη μόνον καὶ σάρκες, ἔργα δ' οὐδαμοῦ.
ὄρᾳς τὸν εὐτράπεξον ὡς ἡδὺς βίος
ὃ τ' ὄλβος ἔξωθεν τίς ἐστι πραγμάτων·
ἀλλ' οὐκ ἔνεστι στέφανος οὐδ' εὐανδρία, 5
εἰ μή τι καὶ τολμῶσι κινδύνου μέτα·
οἱ γὰρ πόνοι τίκτουσι τὴν εὐανδρίαν,
ἡ δ' εὐλάβεια σκότον ἔχει καθ' Ἑλλάδα,
τὸ διαβιῶναι μόνον ἀεὶ θηρωμένη.

Stob. Flor. 51, 14: Εὐριπίδου. 'νεανίας — θηρωμένη'. vs. 1 ὦν om. AB. στυγεῖ ed., στυγῇ M Vind. Voss. vs. 3 utitur Ath. XIV p. 641 C: ὄντως γὰρ κατὰ τὸν Εὐριπίδην ἀποβλέψαντα ἔστιν εἰς τὰ παρακείμενα εἰπεῖν 'ὄρᾳς — βίος'. vs. 4 aut interpolatus est aut graviter corruptus. vs. 7 τὴν εὐδοξίαν ci. Iacobsius; cf. fr. 239, 3.

1040

μισῶ δ' ὅταν τις καὶ χθονὸς στρατηλάτης
μὴ πᾶσι πάντων προσφέρῃ μειλίγματα.

Stob. Flor. 54, 14: Εὐριπίδου. 'μισῶ δ' — μειλίγματα'. Continuo subicitur τοῖς πράγμασιν γὰρ κτέ. (Eur. fr. 289), quae cum his versibus non cohaerent. vs. 2 πάντως ci. Gesner. προσφέρῃ A, προσφέρει M.

1041

οἰκοφθόρον γὰρ ἄνδρα κωλύει γυνή
ἐσθλὴ παραξευχθεῖσα καὶ σώζει δόμους.

Stob. Flor. 67, 8: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.). 'οἰκοφθόρον — δόμους'. vs. 2 σώζει] αὖξει A.

1042

οὐ πάντες οὔτε δυστυχοῦσιν ἐν γάμοις
οὔτ' εὐτυχοῦσι· συμφορὰ δ' ὅς ἂν τύχῃ
κακῆς γυναικός, εὐτυχεῖ δ' ἐσθλῆς τυχών.

Stob. Flor. 69, 3: Εὐριπίδου. 'οὐ — τυχών'.

1043

• μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γάμον λαβών
ἐσθλῆς γυναικός, δυστυχεῖ δ' ὁ μὴ λαβών.

Stob. Flor. 69, 5: Εὐριπίδου. 'μακάριος — μὴ λαβών'. vs. 2

εὐτυχεῖ δ' libri, δυστυχεῖ δ' Lobeck. Cum vs. 1 cf. Men. mon. 614 sive Anecd. Boiss. 1 p. 157 : μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γενναῖος ὢν.

1044

ἐγὼ γὰρ ἔξω λέκτρα αὐτοῖς καλῶς ἔχειν
δίκαιόν ἐστιν οἷσι συγγηράσομαι.

Stob. Flor. 71, 5: Εὐριπίδου. 'ἐγὼ — συγγηράσομαι'. vs. 1 ἔξω M. vs. 2 οἷσι M. Locus nondum emendatus. Valck. temptavit: A. ἐγὼ παρέξω λέκτρα σοι καλῶς ἔχειν. B. δίκαιόν ἐστιν, οἷσι συγγηράσομαι.

1045

δεινὴ μὲν ἀλκὴ κυμάτων θαλασσίων,
δειναὶ δὲ ποταμῶν καὶ πυρὸς θερμοῦ πνοαί,
δεινὸν δὲ πενία, δεινὰ δ' ἄλλα μυρία,
ἀλλ' οὐδὲν οὕτω δεινὸν ὥς γυνὴ κακόν·
οὐδ' ἂν γένοιτο γράμμα τοιοῦτον γραφῇ 5
οὐδ' ἂν λόγος δέξειεν. εἰ δέ του θεῶν
τόδ' ἐστὶ πλάσμα, δημιουργὸς ὢν κακῶν
μέγιστος ἴστω καὶ βροτοῖσι δυσμενής.

Stob. Flor. 73, 1: Εὐριπίδου. 'δεινὴ μὲν — δυσμενής'. Vita Aesopi ed. Westerm. p. 21, 5: ὦ Εὐριπίδη, χρυσοῦν σου τὸ ἀψευδὲς στόμα, ἅτε ἔλεγες 'πολλαὶ μὲν — κακόν' (vs. 1—4). vs. 1 δεινὴ μὲν ἀλκὴ Stob., πολλαὶ μὲν ὄργαι Vita Aesop., unde ὄργη fortasse recipiendum. vs. 2 ποταμῶν Vita Aesop., ποταμοῦ Stob. θερμοῦ] θερμαὶ Stobaei cod. Vind. vs. 4 ἀλλ'] πλὴν Vita Aesop. vs. 5 τοιοῦτ' ἐν libri, τοιοῦτον scripsi. pro γραφῇ malim γραφεῖ. vs. 6 δέξειεν] λέξειεν BVoss.

1046

μοχθοῦμεν ἄλλως θῆλυ φρουροῦντες γένος·
ἥτις γὰρ αὐτὴ μὴ πέφυκεν ἔνδικος,
τί δεῖ φυλάσσειν κάξαμαρτάνειν πλέον;

Stob. Flor. 74, 10: Εὐριπίδου. 'μοχθοῦμεν — πλέον;' vs. 1 φρουροῦντες Vind., φροροῦντες A. vs. 2 ἔνδικος B, ἔνδον A, ενδοσ MVind., unde ἔννομος malim. vs. 3 τί δὴ φυλάσσει A.

1047

γυναικὶ δ' ὄλβος, ἣν πόσιν στέργοντ' ἔχῃ.

Stob. Flor. 74, 15: Εὐριπίδου. 'γυναικὶ — ἔχῃ'. ἂν libri.

1048

ἀλλ' ἴσθ', ἐμοὶ μὲν οὗτος οὐκ ἔσται νόμος,
τὸ μὴ οὐ σὲ μῆτερ προσφιλῇ νέμειν αἰεὶ
καὶ τοῦ δικαίου καὶ τόκων τῶν σῶν χάριν.

στέργω δὲ τὸν φύσαντα τῶν πάντων βροτῶν
 μάλισθ'· ὀρίζω τοῦτο, καὶ σὺ μὴ φθόνει· 5
 κείνου γὰρ ἐξέβλαστον· οὐδ' ἂν εἰς ἀνὴρ
 γυναικὸς ἀνδῆσειεν, ἀλλὰ τοῦ πατρός.

Stob. Flor. 79, 27: *Εὐριπίδου*. 'ἀλλ' — πατρός'. vs. 1 ἴστ'] ἴσθ' MVind. vs. 2 οὐ σε] οὐδὲ B. μᾶτερ] μῆτερ BM, μῆρ Vind. δει libri, αἰ Scaliger. vs. 3 τῶν om. A. vs. 5 εἰς μ' ἀνὴρ scripserim, aut vs. 6 ἀνδῆσειέ μ' ut Meinekius coniecit.

1049

καὶ τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔπη καλῶς ἔχει·
 λόγοι γὰρ ἐσθλοὶ φάρμακον φόβου βροτοῖς.

Stob. Flor. 81, 3: *Εὐριπίδου*. 'καὶ — βροτοῖς'. vs. 2 λόγος γὰρ ἐσθλὸς ed., λόγος γὰρ ἐσθλοῦ A, λόγου γὰρ ἐσθλοῦ BMVindob., λόγοι γὰρ ἐσθλοὶ scripsi. φόβου] an θυμοῦ? cf. Men. mon. 37: θυμοῦ φάρμακον χρηστὸς λόγος.

1050

ἡ φύσις ἐκάστω τοῦ γένους ἐστὶν πατρίς.

Stob. Flor. 87, 8: *Εὐριπίδου*. 'ἡ — πατρίς'. τοῦ] τῶν Vind. πατρίς] πάρος ci. Bothius. Lemma *Εὐριπίδου* ἡλεῖ^τ scribitur in Vind.; sequitur Electrae locus. AM coniungunt hunc versum cum Epicharmi, si libris fides, loco: οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ἀποδεδειγμένος τόπος, ὃς ἢ πονηροὺς πάντας ἢ χρηστοὺς ποιεῖ.

1051

εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα,
 ἡ δ' εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει.

Stob. Flor. 88, 1: *Εὐριπίδου*. 'εἰ — μένει'. vs. 1 εἰ] ἡ Voss. Trinc., ἡν AB, f. nūn legendum. τῶν ἐν οἴκῳ χρημάτων ci. Maehly.

1052

τὸν σὸν δὲ παῖδα σωφρονοῦντ' ἐπίσταμαι
 χρηστοῖς θ' ὁμιλοῦντ' εὐσεβεῖν τ' ἡσκηκότα.
 πῶς οὖν ἂν ἐκ τοιοῦδε σώματος κακὸς
 γένοιτ' ἂν; οὐδεὶς τοῦτό μ' ἂν πίθοι ποτέ.

Stob. Flor. 88, 8: *Εὐριπίδου*. 'τοσόνδε — ποτέ'. vs. 1 τοσόνδε libri, τὸν σὸν δὲ Pierson. παῖδα A, παῖδας ceteri. σωφρονοῦν] σωφρονοῦντ' AB. vs. 3 σώματος suspectum, λήματος Düntzer Philol. 5 p. 191. Ex Hippolyto priore locum petatum esse ci. Monkus, c Phoenice (fr. 809, 9) Bergk.

1053

οὐ γὰρ τις οὕτω παῖδας εὖ παιδεύσεται,

ὥστ' ἐκ πονηρῶν μὴ οὐ κακοὺς πεφυκέναι.

Stob. Flor. 90, 3: τοῦ αὐτοῦ (sc. Eurip.). 'οὐ — πεφυκέναι'.
vs. 2 κακοῦ M.

1054

χρυσοῦ σὲ πλήθει, τούσδε δ' οὐ χαίρειν χρεῶν;
σκαιὸν τὸ πλουτεῖν κἄλλο μηδὲν εἰδέναι.

Stob. Flor. 93, 7: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐριπίδου). 'σκαιὸν — εἰδέναι'
(vs. 2). vs. 1 et 2 om. p. nom. habet Plut. Mor. p. 20 D: καὶ πάλιν
'χρυσοῦ — εἰδέναι'. vs. 2 σκαιόν γε Plut., σκαιὸν τὸ Stob.

1055

ὅστις δὲ λύπας φησὶ πημαίνειν βροτούς,
δεῖν δ' ἀγχονῶν τε καὶ πετρῶν ῥίπτειν ἄπο,
οὐκ ἐν σοφοῖσιν ἔστιν, εὐχέσθω δ' ὅμως
ἄπειρος εἶναι τῆς νόσου ταύτης ἀεί.

Stob. Flor. 99, 4: Εὐριπίδου. 'ὅστις — ἀεί'. vs. 1 ποιμαίνειν
B. vs. 2 δεῖν] δεῖ Λ. ἀνχρόνων MVind., ἄν χρόνων al., ἀγχονῶν
Pierson. ῥιπτεῖν] ῥίπτειν M.

1056

λύπαι γὰρ ἀνθρώποισι τίκτουςιν νόσους.

Stob. Flor. 99, 10: Εὐριπίδου. 'λύπαι — νόσους.'

1057

μέλλων τ' ἰατρὸς τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον
ιάσατ' ἤδη μᾶλλον ἢ τεμῶν χρόα.

Stob. Flor. 102, 2: Εὐριπίδου. 'μέλλοντ' — χρόα'. vs. 1 μένοντ'
B, μέλλοντ' ceteri libri, μέλλων γ' Valck.

1058

οὐ χρή ποτ' ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα
ἔξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰσαεὶ δοκεῖν·
ὁ γὰρ θεὸς πῶς, εἰ θεὸν σφε χρή καλεῖν,
κάμνει ξυνῶν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς ἀεί.
θνητῶν δὲ θνητὸς ὄλβος· οἱ δ' ὑπέρφρονες 5
καὶ τῷ παρόντι τούπιόν πιστούμενοι
ἔλεγχον ἔλαβον τὴν τύχην ἐν τῷ παθεῖν.

Stob. Flor. 105, 8: Εὐριπίδου. 'οὐ — παθεῖν'.

1059

βέβαια δ' οὐδεὶς θνητὸς εὐτυχεῖ γεγώς.

Stob. Flor. 105, 40: Εὐριπίδου. 'βέβαια — γεγώς'.

1060

θνητὸς γὰρ ὦν καὶ θνητὰ πείσεσθαι δόκει·

[ἦ] θεοῦ βίον ξῆν ἀξιοῖς ἄνθρωπος ὦν;

Stob. Flor. 108, 15: *Εὐριπίδου*. 'θνητὸς — ὦν;' vs. 2 ἦ addidi, nisi forte hic versus cum praegresso non cohaeret. Tanquam ex Eur. Hippol. fragmentum affertur in codice Vindob., nimirum Hippolyti superstitis est locus quem statim Stobaeus subicit.

1061

πάντων ἄριστον μὴ βιάζεσθαι θεούς,

στέργειν δὲ μοῖραν· τῶν δ' ἀμηχάνων ἔρως

πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν.

Stob. Flor. 108, 23: 'πάντων — ἀμπλακεῖν'. Locus lemmate caret, sed teste Gaisfordo 'Euripidi tribuere videtur' codex Vind.

1062

πέπονθας οἷα χᾶτεροι πολλοὶ βροτῶν·

τὰς γὰρ παρούσας οὐχὶ σῶζοντες τύχας

ᾤλονται ἐρῶντες μειζόνων ἀβουλία.

Stob. Flor. 108, 25: *Εὐριπίδου*. 'πέπονθας — ἀβουλία'.

1063

ἀνδρῶν τὰδ' ἐστὶν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν,

κὰν τοῖσι δεινοῖς μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς.

Stob. Flor. 108, 43: *Εὐριπίδου*. 'ἀνδρῶν — θεοῖς.' vs. 2 τοῖς δεινοῖσι libri, τοῖσι δεινοῖς Grotius. Eosdem versus paulo aliter scriptos male Aeschilo tribuit Plut. Mor. p. 116 F: καὶ ὁ τραγικὸς Ἀλσχύλος 'ἀνδρῶν γὰρ ἐστὶν ἐναρέτων τε καὶ σοφῶν ἐν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς'.

1064

οὐκ ἔστι λύπης ἄλλο φάρμακον βροτοῖς

ὥς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ φίλου παραίνεσις·

ὅστις δὲ ταύτῃ τῇ νόσῳ ξυνὼν ἀνὴρ

μέθῃ ταράσσει καὶ γαληνίζει φρένα,

παραυτὰ δ' ἡσθεὶς ὕστερον στένει διπλᾷ. 5

Stob. Flor. 113, 5: τοῦ αὐτοῦ (sc. *Εὐρ.*). 'οὐκ — διπλᾷ'. vs. 2 παραινέσεις sine accentu M. post vs. 3 quaedam excidisse videntur. vs. 4 μεθ' ἧς] μέθης M, μέθῃ Valek. Bergkins coniecit ὅστις — ἀνὴρ μεθύῃ, ταράσσει καὶ γαληνίζει φρένα. vs. 5 παραυτίχ' ἡσθεὶς Gesner, παραύθ' ὅδ' ἡσθεὶς Dobr., παρ' αὐτὰ (παραυτὰ M) δ' ἡσθεὶς libri. ibidem διπλῶς A.

1065

ὦ γῆρας, οἷαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις,

καὶ πᾶς τις εἰς σὲ βούλετ' ἀνθρώπων μολεῖν·

λαβὼν δὲ πείραν, μεταμέλεια λαμβάνει,
ὥς οὐδὲν ἔστι χεῖρον ἐν θνητῷ γένει.

Stob. Flor. 116, 6: τοῦ αὐτοῦ (sc. Εὐρ.). 'ὦ γῆρας — γένει'.
vs. 2 βούλετ' ἀνθρώπων] ἔτοιμος ἀνθρώπων ci. Elmsl., βούλεται βρο-
τῶν Wagner. vs. 3 μεταμέλειαν libri, μεταμέλεια Meinek. vs. 4 ὥς]
oīs Vindob. ἐν θνητῷ γένει A, ἐν τῷ γῆραι (γῆρας Vind.) βαρύ al.

1066

τύμβῳ γὰρ οὐδεὶς πιστὸς ἀνθρώπων φίλος.
Stob. Flor. 126, 1: Εὐριπίδου. 'τύμβῳ — φίλος'.

1067

Ζεὺς γὰρ κακὸν μὲν Τρωσί, πῆμα δ' Ἑλλάδι
θέλων γενέσθαι ταῦτ' ἐβούλευσεν πατήρ.

Strab. IV p. 183: φθόρον Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων — Εὐριπίδης
ἀπῆνεγκεν εἰς τὸν Δία. 'Ζεὺς — πατήρ'.

1068

πολὺν μὲν ἄροτον, ἐκπονεῖν δ' οὐ ῥάδιον·
κοίλῃ γὰρ ὄρεσι περὶδρομος τραχεῖά τε
δυσεῖσβολός τε πολεμίοις

. . . . καλλίκαρπον . . .

κατάρρυτόν τε μυρίοισι νάμασι

5

καὶ βουσί καὶ ποίμναισιν εὐβοτωτάτην,

οὔτ' ἐν πνοαῖσι χείματος δυσχείμερον

οὔτ' αὖ τεθρίπποις ἡλίου θερμὴν ἄγαν

.

γαίας Λακαίνης κύριον φαύλου χθονός

.

ἀρετὴν ἐχούσης μείζον' ἢ λόγῳ φράσαι

10

.

Παμισὸν εἰς θάλασσαν ἐξορμώμενον

.

πρόσω . . ναυτίλοισιν

πρόσω δὲ βάντι ποταμὸν Ἥλις ἢ Διὸς

γείτων καλεῖται.

Strab. VIII p. 366: περὶ δὲ τῆς φύσεως τῶν τόπων καὶ τούτων
καὶ τῶν Μεσσηνιακῶν ταῦτα μὲν ἀποδεκτέον λέγοντος Εὐριπίδου· τὴν
γὰρ Λακωνικὴν φησὶν ἔχειν 'πολὺν — πολέμοις' (vs. 1—3). τὴν δὲ
Μεσσηνιακὴν 'καλλίκαρπον κατάρρυτόν τε — ἄγαν' (vs. 4—8). καὶ
ὑποβὰς τῶν πάλων φησὶν ὧν οἱ Ἡρακλεῖδαι περὶ τῆς χώρας ἐποίησαντο
τὸν μὲν πρότερον γενέσθαι 'γαίης — χθονός' (vs. 9), τὸν δὲ δεύτερον

τῆς Μεσσηνίας 'ἀρετὴν — φράσαι' (vs. 10), οἷαν καὶ ὁ Τυρταῖος φράζει. τὴν δὲ Λακωνικὴν καὶ τὴν Μεσσηνίαν ὁρίζειν αὐτοῦ φήσαντος 'Παμισὸν — ἐξορμώμενον' (vs. 11) οὐ συγχωρητέον. — οὐκ εὖ δὲ οὐδ' ὅτι τῆς Μεσσηνίας ὁμοίως ἐπιθαλαττιαίας οὔσης τῇ Λακωνικῇ, φησὶν αὐτὴν 'πρόσω ναυτίλοισιν' (vs. 12) εἶναι. ἀλλ' οὐδὲ τὴν Ἥλιν εὖ διορίζει 'πρόσω — γέλτων κάθεται' (vs. 13 et 14). vs. 3 πολέμοις libri ut videtur omnes, πολεμίσις n ex corr. vs. 5 μυρίοισιν (vel μυρίοις) ἄρμασι libri, μυρίοισι νάμασι Casaub. vs. 6 ποιμέσιν libri, πολμναισιν Valek. εὐβοτάτην libri, εὐβοτωτάτην Casaub. vs. 7 πνοιαῖσι l. vs. 9 γαλῆς libri. φύλου libri opt., φαύλου Casaub. vs. 13 πρόσω suspectum Meinekio, qui διὰ proposuit. vs. 14 κάθεται libri, καλεῖται scripsi Philol. vol. 4 p. 547. Cresphontis esse hunc locum ci. Musgravius.

1069

ἦκω περίκλυστον προλιποῦσ' Ἀκροκόρινθον,
ἱερὸν ὄχθον, πόλιν Ἀφροδίτας

Strab. VIII p. 379: τοῦ δ' οὖν Εὐριπίδου φήσαντος οὕτως ἦκω — Ἀφροδίτας', τὸ περίκλυστον ἦτοι κατὰ βάθους δεκτέον κτέ. Eundem locum respicit Plut. Mor. p. 767 F: ἐπεὶ δὲ ἔρωσ ἐθιγεν αὐτῆς (Laidem dicit) Ἰππολόχου τοῦ Θεσσαλοῦ, ὕδατι χλωρῷ κατακλυζόμενον προλιποῦσ' Ἀκροκόρινθον καὶ ἀποδρᾶσα τῶν ἄλλων ἐραστῶν κρύφα μέγαν στρατὸν ὥχετο. verba ὕδατι χλωρῷ aliunde Plutarchum sumpsisse probabiliter ci. Meinekius: recte idem iudicat verba illa exordium esse carminis parodici, chorumque ista canentem compositum fuisse aut ex hierodulis aut e mulieribus Corinthiacis.

1070

τὰς διωνομασμένας
ναίει Κελαινὰς ἐσχάτοις Ἰδῆς τόποις.

Strab. XIII p. 616: ὁ δὲ Κάικος οὐκ ἀπὸ τῆς Ἰδῆς ρεῖ, καθάπερ εἴρηκε Βακχυλίδης, οὐθ' ὥς (οὐδ' ὀρθῶς ci. Meinekius) Εὐριπίδης τὸν Μαρσύαν φησὶ 'τὰς διωνομασμένας ναίειν — τόποις'. ναίειν Straboni deberi videtur, Euripides ναίει dixerit.

1071

ἄλλων ἱατρὸς αὐτὸς ἔλκεσιν βρύων.

Suidas v. Εὐριπίδειον ἔπος: ἔφη Εὐριπίδης 'ἄλλων — βρύων'. Eundem versum om. p. nom. afferunt Plut. Mor. p. 71 F p. 88 D p. 481 A p. 1110 E Galenus vol. 6 p. 307 (vol. 4 p. 266 ed. Basil., vol. 6 p. 139 Chart.) Flor. Leid. 135 in Philol. vol. 6 p. 578 Eust. II. p. 887, 5. cf. Greg. Naz. Orat. 1 p. 7 B: ἡ τῆς παροιμίας μὴ πόρρω θέωμεν, ἄλλους ἱατρεύειν ἐπιχειροῦντες αὐτοὶ βρύνοντες ἔλκεσι. ubi verba Euripidea attulit Elias Cretensis p. 29 B.

1072

εὐφημία γὰρ εὐκολώτατος πόνων.

Suidas: εὐφημία — ἡ ὄντως εὐσέβεια κοῦφόν ἐστι καὶ σωφροσύνης ἀνάπλεων καὶ ἥκιστα ἀλγεινόν. 'εὐφημία γὰρ — πόνων', ἡκουσάς που, ὡ παῖ Ἀρίστωνος, καὶ Εὐριπίδου· εὐφημία γὰρ παρὰ σπονδαῖσι κάλλιστον.

1073

ἀρχαῖον εἶρηκας . .

Suidas: παλαιγενές — τοὺς γὰρ εὐήθεις ἀρχαίους καὶ παλαιούς ἔλεγον. — καὶ Εὐριπίδης 'ἀρχαῖον εἶρηκας'. ἀντὶ τοῦ εὐήθεις. 'εὐεργετῆσαι γὰρ τὸ σῶμ' οὐ βούλομαι'. Extrema verba cum praegressis non cohaerent, unde ducta sint ignoro.

1074

σῶσαι γὰρ ὁπόταν τῷ θεῷ δοκῇ,
πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν.

Theophil. ad Autol. 2, 9 p. 108: καὶ πάλιν Εὐριπίδης 'σῶσαι — σωτηρίαν'. vs. 1 ὁπόταν τῷ θεῷ δοκῇ τινα Grotius, an ὁπόταν ἄνδρα τῷ θεῷ δοκῇ leg.? vs. 2 πολλὴν δίδωσι πρόφασιν Grotius, fortasse προφάσεις καλὰς δίδωσιν praefendum.

1075

ἀνέχου πάσχων· δρῶν γὰρ ἔχαιρες.

Theophil. ad Autol. 2, 53 p. 252: ὡσαύτως καὶ Εὐριπίδης 'ἀνάσχον — ἔχαιρες'. 'νόμου — κακῶς' (fr. 1076). ἀνάσχον libri, ἀνέχου Heathius.

1076

νόμου τὸν ἐχθρὸν δρᾶν, ὅπου λάβῃ κακῶς

Theophil. ad Aut. 2, 53 p. 254, vide fr. 1075. νόμου codex B, νόμον al., νόμος Grotius. λάβῃ] λάβῃς Grotius.

1077

ἐχθρὸν κακῶς δρᾶν ἀνδρὸς ἡγοῦμαι μέρος.

Theophil. ad Aut. 2, 53 p. 254: καὶ πάλιν ὁ αὐτός (sc. Εὐρ.) 'ἐχθροῦ — μέρος'. ἐχθροῦ libri ut videtur, fortasse ἐχθροῦς legendum.

1078

Tzetz. in Lycophr. 175: κατὰ δὲ Εὐριπίδην ὅτι διωκομένη ἡ Θέτις ὑπὸ Πηλέως μετήλλαττεν ἑαυτὴν ὡς ὁ Πρωτεύς εἰς διαφόρους ἰδέας. ibid. v. 178: ὁ δὲ Εὐριπίδης ἅπαξ φησὶ μιγῆναι Πηλέα τῇ Θέτιδι ἐν τῇ Σηπιάδι, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτῷ.

1079

Varro L. L. 7, 82: apud Ennium 'Andromachae nomen qui indidit, recte indidit'. imitari dum voluit Euripidem et ponere ἔτυμον, est lapsus. nam Euripides quod Graeca posuit, ἔτυμα sunt aperta. ille ait, ideo nomen additum Andromachae, quod ἀνδρὶ μάχεται. hoc Ennii quis potest intelligere viro adversam significare —?

1080

αἰμύλη

Anecd. Bekk. p. 363, 3: αἰμύλος — Εὐριπίδης δὲ καὶ αἰμύλη εἶπε
 θηλυκῶς. Item Aesch. Prom. 206: αἰμύλας δὲ μηχανάς.

1081

ἀμβλυωπός

Pollux 2, 51: ἀμβλυωπία, ἀφ' ἧς ἀμβλυωπός παρ' Εὐριπίδῃ. An
 ἀμβλῶπες legendum? Rhcs. 737: ἀμβλῶπες αὐγαί.

1082

ἀπάγου

Anecd. Bekk. p. 414, 15: ἀπάγου· ἀντὶ τοῦ πρὸς σαντὸν ἄπαγε.
 Εὐριπίδης. Eadem Suidas v. ἀπάγου et (om. Εὐριπίδης) Zon. Lex.
 p. 283.

1083

ἐμβριμώμενος

Etym. Gud. p. 183, 27: ἐμβριμώμενος· ἐπιτιμῶν — κεῖται δὲ ἡ
 λέξις ἐν τῷ Εὐριπίδῃ. Aeschylus dixit ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν
 ἐμβριμωμένους Sept. 461.

1084

εὐπαιδευσία

Pollux 9, 161: καὶ ἡ παρ' Εὐριπίδῃ εὐπαιδευσία.

1085

θυστάς

Schol. Aeschyl. Sept. 269: θυστάδος] τῆς παρὰ ταῖς θυσίαις γι-
 νομένης, ἀφ' ἧς ἐνίοτε καὶ ἡ Βάκχη. σημαίνει γὰρ καὶ τοῦτο καὶ τὴν
 καθαράν ἐσθῆτα, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ.

1086

λῆς

Etym. M. p. 564, 22: ὅθεν καὶ τὸ λῆς ἀντὶ τοῦ θέλεις μετὰ τοῦ *I*
 Εὐριπίδης. Heracl. 163 hanc formam restituendam putavit Scali-
 ger, cf. fr. 714.

1087

Ξάνθιος

Steph. Byz. v. Ξάνθος p. 480, 18: ἔστι καὶ Ξάνθος πόλις ἐν Λέσβῳ·
 ὁ πολίτης Ξάνθιος, ὡς Εὐριπίδης.

1088

ξενοφόνον

Pollux 3, 58: ξεναπάτην δὲ Εὐριπίδης εἴρηκε (fr. 669) καὶ ξενο-
 φόνον. Fortasse leg. ξενοφονεῖν, quod extat Iph. T. 1021.

1089

ἐπροξένει

Anecd. Paris. vol. 4 p. 114, 12: λέγουσι δὲ καὶ ἐγγύησε καὶ κατ-
εγγύησε. καὶ Εὐριπίδης ἐπροξένει, καὶ Ἀριστοφάνης.

1090

ῥαχίζειν

Phot. Lex. p. 482, 1: ῥακχίζειν· τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς ῥάχεως, ἥτοι διακόπτειν, ὡς φησὶ παρ' Εὐριπίδῃ. Eadem Anecd. Bachm. vol. 1 p. 357, 25 (ubi ῥακχίζων ed.) et Anecd. Paris. 4 p. 174, 21 (ubi ῥαχίζειν). Similiter Cyrillus in Anecd. Paris. vol. 4 p. 199, 31 et Suidas: ῥαχίζειν· τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς ῥάχεως, ἥτοι διακόπτειν, ὡς φησὶν Εὐριπίδης.

1091

χνοῦν

Anecd. Bachm. vol. 1 p. 418, 24: χνοῦν· τὸ λεπτὸν τοῦ ἀχύρου. Εὐριπίδης δὲ θηλυκῶς τὴν χνοῦν.

FRAGMENTA DVBIA ET SPURIA

1092

ἄρχεσθαι χρεῶν

κακοὺς ὑπ' ἐσθλῶν καὶ κλύειν τῶν κρεισσόνων.

Stob. Flor. 44, 1: Εὐριπίδου (sic Trinc., lemma om. AMVind.).
'ἄρχεσθαι — κρεισσόνων'. vs. 2 κρεισσόνων libri, κρεισσόνων Valek.
recte, dummodo Euripidis sit locus.

1093

νῦν εὐσέληνον φέγγος ἢ διφρήλατος

Argum. Eur. Rhes.: πρόλογοι δὲ διττοὶ φέρονται (in Euripidis Rheso). ὁ γοῦν Δικαίαρχος (δικαίαν libri) ἐκτιθεὶς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ῥήσου γράφει κατὰ λέξιν οὕτως 'νῦν — διφρήλατος'. ἐν ἐνίοις δὲ τῶν ἀντιγράφων ἕτερός τις φέρεται πρόλογος πεζὸς πάνυ καὶ οὐ πρέ-
πων Εὐριπίδῃ· καὶ τάχα ἂν τινες τῶν ὑποκριτῶν διεσκευακότες εἶεν αὐτόν. ἔχει δὲ οὕτως 'ὦ τοῦ — ἐκτετριμμένην' (fr. 1094).

1094

ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς ἄλκιμον τέκος
Παλλάς, παρῶμεν· οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἔτι
μέλλειν Ἀχαιῶν ὠφελεῖν στρατεύματα.
νῦν γὰρ κακῶς πράσσουσιν ἐν μάχῃ δορὸς
λόγχῃ βιαίως Ἑκτορος στροβούμενοι. 5
ἐμοὶ γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἀλγέων ἄκος,
ἐξ οὗτ' ἔκρινε Κύπριν Ἀλέξανδρος θεὰν
κάλλει προήκειν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας

καὶ σῆς, Ἀθάνα, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
εἰ μὴ κατασκαφεῖσαν ὄψομαι πόλιν 10
Πριάμου βίᾳ πρόρριζον ἐκτετριμμένην.

Argum. Eur. Rhés., vide fr. 1093. vs. 1 τέκος om. A. vs. 3 στρατεύμα A, στρατεύματι Harl. vs. 4 μάχη] μακρῇ A, μακρῶ Havn. vs. 5 βιαία vel βιαίας libri, βιαίως Hermannus. vs. 6 οὐκ ἔνεστι AHavn., οὐδέν ἐστιν ceteri. βάρβαρος AHavn., ἄλγιον βάρος fere ceteri, ἀλγέων ἄκος Kirchhoffius. vs. 7 ἐξ οὗ γ'] ἐξ ὅτ' AHavn., ἐξ ὧτ' Harl., ἐξ οὗτ' scripsi. vs. 8 προσήκειν libri, προήκειν Valek. vs. 9 Ἀθηνᾶ libri, Ἀθάνα Valek. φίλα γ' A, φίλτατ' ceteri, φιλτάτης Valek. vs. 11 βίᾳ om. A.

1095

ἀγοραῖος νοῦς

Anecd. Bekk. p. 339, 10: ἀγοραῖος νοῦς· ὁ πάνυ εὐτελὴς καὶ συρφετώδης οὐδὲ πεφροντισμένος· οἱ γὰρ ἀγοραῖοι ἄνθρωποι ἀμαθεῖς καὶ ἀπαίδευτοι. οὕτως Εὐριπίδης. Potius οὕτως Ἀριστοφάνης (Com. vol. 2 p. 1142) dicendum fuisse suspicatur Meinekios.

1096

θράσει μὲν οὐδεὶς οὐδέπω, πόνῳ δὲ καὶ γενναιότητι
καὶ ἐπιεικείᾳ ἀρετὴν ἐπεκτήσατο.

Anonymus Anecd. Oxon. vol. 4 p. 254, 19: Εὐριπίδου. 'θράσει — ἐπεκτήσατο'. Theocrito locum tribuit Arsenius p. 458, 17, sed ibi pro Θεοκρίτου leg. Θεοκτίστου, cf. Theoctisti sent. in Orellii Opusc. sent. vol. 1 p. 404. Prima verba cum numerum iambicum referant, cetera eidem legi quidam astrinxerunt, ut Musgravius proponens: θράσει μὲν οὐδεὶς οὐδέπω, πόνῳ δὲ καὶ | γενναιότητι καὶ ἐπιεικείᾳ τρόπων | ἀρετὴν ἐπεκτήσαντο μυρίοι βροτῶν. Sed ipsa verba minimo Euripidea sunt.

1097

ἡδονὴ πανταχοῦ ἐστὶ καὶ πάντα δι' ἡδονῆς γίνεται.

Anecd. Oxon. vol. 4 p. 316, 15: λιγυρῶς δὲ οὐ λέγω ἡδέως κατὰ τὸν Εὐριπίδην 'ἡδονὴ — γίνεται', ἀλλὰ λιγὺν τὸ ὀξύ. Schneidewinus Coni. crit. p. 110 proposuit: ἡδονὴ δὲ πανταχοῦ 'στὶ πάντα καὶ δι' ἡδονῆς | γίνεται. mihi obscurum est quid verba ἡδονὴ — γίνεται hoc loco sibi velint.

1098

Georgius Syncellus Chronogr. p. 283, 6: Εὐριπίδης δὲ τὸν Ἀτλαντα ὄρος εἶναι φησὶν ὑπερνεφές. Cosmas Hieros. in Greg. Naz. Maii Spicil. vol. 2 p. 162: Εὐριπίδης δὲ ὁ τραγικὸς ὄρος ὑπερνεφέλον ἔφησε τὸν Ἀτλαντα. Fortasse respicitur Eur. Ion. 1.

1099

κακᾶν βίων διαγωγὴν

Gregorii Cor. codex Paris. 2678 ed. Schaef. p. 226: γενικὰς τῶν πληθυντικῶν τὰς εἰς ΩΝ ληγούσας διὰ τοῦ ΑΝ προφέρουσιν οἱ Δωριεῖς, μουςᾶν λέγοντες ἀντὶ τοῦ μουςῶν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι ἀλιαδᾶν, καὶ Εὐριπίδης 'κακᾶν βίων διαγωγὴν', ἀντὶ τοῦ ἀλιαδῶν καὶ κακῶν βίων. Sophocleum ἀλιαδᾶν legitur Ai. 880, de Euripide quae traduntur aut ficta sunt aut graviter corrupta.

1100

Lactantius Instit. 5, 15, 11: *neque enim falsa est illa sententia quae apud Euripidem fertur in hunc modum 'quae hic mala putantur, haec sunt in caelo bona'*. Euripidis nomen mihi suspectum est.

1101

Macar. 6, 83: ὀχληρὸς δὲ ξένος ὄψιος μολών· αὕτη Εὐριπίδου ἐστίν. Leutschius conicit respici Eur. Alc. 540: λυπουμενοῖς ὀκληρὸς, εἰ μόλοι ξένος.

1102

Olympiod. in Plat. Alcib. p. 45 sq.: οὗτος (sc. Ξέρξης) γὰρ οὐ μόνον κατὰ ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς φύσεως αὐτῆς καὶ τῶν στοιχείων ἐπήρετο καὶ ὡς φησὶν Εὐριπίδης, ὅτι θάλατταν μὲν ἐπέξευξε. Aeschyli locum Pers. 72 Olympiodorus spectasse videtur. Certe non debebat ex h. l. concludi Euripidis esse trimetros a Plut. Mor. p. 110 D traditos.

1103

Olympiod. in Plat. Alcib. pr. p. 166 sq.: ἀλλὰ καὶ φιλογυμνασίαν ἤσκουν παρὰ τὸν Εὐρώταν κοινῶς ἄνδρες καὶ γυμναζόμενοι (l. ἄνδρες καὶ γυναῖκες γυμναζόμενοι). Respici videtur Eur. Andr. 595 sqq.

1104

Lutat. Stat. Theb. 5, 163 p. 171 ed. Lindenbr.: *circumvolat umbra] et hoc poetice, ut Euripides 'syrscen opersu'*. Virgilius (Aen. 4, 386) *'omnibus umbra locis adero, dabis improbe poenas'*. Locum corruptum non expedio.

1105

Anecd. Bekk. p. 338, 14: ἄγλαι· ὄμμα. Εὐριπίδης. Locus manifeste corruptus: legendum videtur ἀγλάισμα, quo vocabulo saepius utitur Euripides; interpretationem omissam ne mirere, cf. eiusdem lexicī p. 328, 31 et p. 362, 29.

1106

ἀλίσστον

Anecd. Bekk. p. 383, 8: ἀλίσστον· τὸ μάταιον. Εὐριπίδης. ἔστι δὲ τὸ ἀνέγκλητον, ὃ οὐκ ἔστι φύλασθαι, κατὰ ἀπόφασιν. Interpretatio aut inepta aut corrupta; pro ἀνέγκλητον temptabam ἀνέγκλιτον vel ἀνέκκλητον, quid sit τὸ μάταιον ignoro. Fortasse respicitur Eur.

Hec. 85: κοῦποτ' ἐμὰ φρήν ὥδ' ἀλλαστος (coniecī ἀλλαστον) φρίσσει
ταρβεῖ.

1107

ἀλλήλων

Anecd. Bekk. p. 378, 13: ἀλλήλων ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. οὕτως Εὐρι-
πίδης. Eadem Suidas v. ἀλλήλων et Philem. Osanni p. 19. Obser-
vationem perversam merito dicit Bernhardy.

1108

βάσκανος

Etym. M. p. 190, 23: βάσκανος — ὁ φθονερός καὶ βλαβερός. οὕ-
τως Ἀριστοφάνης. [οὕτως Εὐριπίδης.] Φερεκράτης δὲ ἐπὶ τοῦ λυπη-
ροῦ. Verba οὕτως Εὐριπίδης om. codex Voss., recte opinor.

1109

ἔρρ' ἰών

Phot. Lex. p. 17, 11: ἔρριον· εἰς φθοράν. Εὐριπίδης. Cf. He-
sych. 1 p. 1445: ἔρριον· εἰς φθόρον, εἰς ὄλεθρον. Pro ἔρριον v. d.
Anglus ci. ἔρρ' αἰθέριον ex Eur. Andr. 830, probabilius ἔρρ' ἰών ci.
Meinekius.

1110

ζύγαστρον

Phot. Lex. p. 54, 12: ζύγαστρον· κιβωτός, κυρίως δὲ ἡ ξυλλήνη
σορός, παρὰ τὸ ἐξυγῶσθαι. οὕτως Εὐριπίδης. Fortasse respicitur
Eur. Ion. 32, ubi pro αὐτῷ σὺν ἄγγει proposui αὐτῷ ζυγάστρω. Eo-
dem nomine usus est Soph. Trach. 692.

1111

κρυπταί

Ar. Thesm. 600: κρυπτός ἐγκαθήμενος. ubi Schol.: ἀντὶ τοῦ κε-
κρυμμένος. καλοῦνται μὲν γὰρ καὶ κρύπται (κρύπτειαι vel potius
κρυπτεῖαι Bernhardy) παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ καὶ παρ' Εὐριπίδῃ
καὶ ἐν ταῖς τῶν Λακεδαιμονίων πολιτείαις. καὶ ἐν Θάσῳ ἀρχὴ τις
κρύπτεται (κρυπτεῖαι Fritzschius, κρυπτευταί Bernh.). Euripidis men-
tio iam Dindorfio suspecta fuit; fortasse legendum καὶ παρ' Ἀριστο-
τέλει ἐν ταῖς τῶν Λακ. π., cf. Mülleri Fragm. Hist. vol. 2 p. 129.

1112

περιδῦσαι

Pollux 7, 44: ἀπυδῦσαι καὶ ἀπολωπίσαι, ὡς Σοφοκλῆς, καὶ περι-
λωπίσαι, ὅπερ Ὑπερίδης (Εὐριπίδης C) περιδῦσαι εἴρηκεν.

1113

Phot. Lex. p. 421, 22: περισσ· περιφέρειν. Εὐριπίδης. Loci
medela incerta; temptabam περισσὰ φρονεῖν. Εὐριπίδης (fr. 916, 3).

1114

Schol. Phleg. Trall. Mirab. c. 3 p. 48 Franz.: μεταξὺ Σουσια-

νῆς καὶ Βακτριανῆς τόπος ἔστι Καταστίγωνα, ὅπερ Ἑλληνιστὶ νῆσον δηλοῖ. ἐνταῦθα δὲ ἵπποι διάφοροι γίνονται· εἰσὶ δὲ πᾶσαι ξανθαί. ὁ δὲ Εὐριπίδης πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ τὴν Νησαῖαν φησὶν εἶναι. Euripidis mentionem ad Dictyem referri iussit Vnger Theb. Parad. p. 376 coll. Suid. v. ἵππος Νισαῖος, cuius glossae initium cum scholio allato fere consentit, post διάφοροι γίνονται autem haec extant: οἱ δὲ ἀπὸ ἐρυθρᾶς θαλάσσης· εἶναι δὲ ξανθὰς πάσας. ὁ δὲ Ἡρόδοτος τῆς Μηδίας εἶναι τὸν τόπον Νίσαιον. ὁ δὲ Πολέμων κακῶς φησὶ λευκὸν ἵππον Νισαῖον. ἐν δὲ Δίκτυι Ὀρφεὺς λέγει· ἡ Νῖσα τόπος ἐστὶν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. Fortasse Euripides dixit Νησαίας ἵππους (hanc enim glossam praebent Photius Lex. p. 299, 2 et Hesychius 2 p. 679), fortasse ὁ δὲ Εὐριπίδης errori debetur sive librariorum sive auctoris.

1115

θεὸν δὲ ποῖον, εἰπέ μοι, νοητέον;
τὸν πάνθ' ὁρῶντα καὐτὸν οὐχ ὁρῶμενον.

Clem. Alex. Protr. p. 59: 'θεὸν — ὁρῶμενον', Εὐριπίδης λέγει. Eosdem versus Philemoni tribuit Iustinus M. vol. 1 p. 114. Christiani hominis esse recte iudicat Meinekius. vs. 1 ποῖον εἰπέ μοι] εἰπέ μοι ποῖον Iustini cod. Arg. νοητέον Clem., νομιστέον Iust. vs. 2 καὐτὸν] αὐτὸν δὲ Iustini cod. Arg.

1116

ποιὸς δ' ἂν οἶκος τεκτόνων πλασθεὶς ὑπο
δέμας τὸ θεῖον περιβάλοι τοίχων πτυχαῖς;

Clemens Alex. Strom. V p. 691: παγκάλως τοίνυν ὁ Εὐριπίδης συνάδει τούτοις γράφων 'ποιὸς — πτυχαῖς;' Christiani poetae haec esse suspicor, non Euripidis.

1117

ΕΡΜΗΣ. Δόμοι μὲν οἷδ' εὐπυργά τ' ἐρύματα χθονὸς
οὐκ ἐν πολυχρύσοισιν ἤσκηται χλιδαῖς·
ἀρχὴν δὲ τῶνδε καὶ θεῶν ἰδρύματα
Ἀκρίσιος εἵληχεν, τύραννος τῆσδε γῆς·
Ἕλλησι δ' Ἄργος ἢ πόλις κικλήσκεται. 5
οὗτος δ' ἔρωτι παιδὸς ἄρσενος σχεθεὶς
Πυθῶδ' ἀφῖκτο, καὶ λέγει Φοῖβω τάδε·
πῶς ἂν γένοιτο σπέρμα παιδὸς ἐν δόμῳ,
τίνος θεῶν βροτῶν τε πρευμενοῦς τυχῶν;
κεῖνος δὲ δυσξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὅπα· 10
ἔσται μὲν ἔσται παιδὸς ἄρσενος τόκος
οὐκ ἐξ ἐκείνου· πρῶτα γὰρ θῆλυν σπορὰν
φῦσαι δεήσει. κατὰ πῶς κείνη ποτὲ
εὐνὴν κρυφαίαν γνοῦσα καὶ μὴ γνοῦσα δὴ
ὑπόπτερον λέοντα τέξεται πατρί, 15

ὅς τῃσδέ τ' ἄρξει χάτερας πολλῆς χθονός.
 τοιαῦτ' ἀκούσας Λοξίου μαντεύματα
 γάμων ἀπείχεθ'· ὅμως δέ γε τίκτει λαθών,
 πρὸς τοῦ παρόντος ἡμέρου νικώμενος.
 Δανάην δέ πως ὠνόμασε τήνδ', οἰοῦνεκα 20
 πολὺς παρῆλθεν εἰς γονὴν παίδων χρόνος.
 ἐν παρθενώσι δ' εὐθύς οἷς ἐδείματο
 δίδωσιν Ἀργεῖαισιν ἔμφρουρον κόραις,
 εἰς ἀνδρὸς ὅψιν εὐλαβούμενος μολεῖν.
 εἶθ' ὥς ὁ μακρὸς ἠὔξανεν ταύτην χρόνος, 25
 καὶ κάλλος εἶχεν ἔξοχον καθ' Ἑλλάδα,
 φίλτροις ἀφύκτοις Ζεὺς κατασχεθεὶς πατὴρ
 εὐνῇ συνελθεῖν λάθρα πως ἠβούλετο.
 σαφῶς δὲ πείθειν οὐκ ἔχων, εἰς μηχανὴν
 τοιάνδ' ἐχώρησ', ὥς ἄπυρος χρυσὸς γεγώς, 30
 ποθεινὸν εἰδὼς κτῆμα τοῦτο τοῖς βροτοῖς
 διὰ στέγους ρεύσειεν ἐν χερσὶν κόρης.
 ἡ δ' ἀγνοοῦσα τὸν κεκρυμμένον δόλον
 κόλποισι τὸν θεὸν εἰσρέοντ' ἐδέξατο.
 χρόνῳ δ' ἑαυτὴν ὥς κατεῖδ' ἐγκύμονα, 35
 εἰς θαῦμα ἑσῆει κάξεπέπληκτο σφοδρῶς,
 ὥς εἰς τόδ' ἦλθε μέμψιν εὐλαβουμένη.
 φρυγῇ δὲ λάθρα τῇσδε γῆς ὁρμωμένην
 μαθὼν πατὴρ νιν, ἐγκατάκλειστον δόμοις
 ἔργει χολωθείς καὶ σκότῳ κρύψας ἔχει, 40
 τάληθές ὅψει προσκοπούμενος μαθεῖν·
 κἂν ταῦτ' ἀληθῆ καὶ σαφῶς ἔχοντ' ἴδῃ,
 ἔγνωκεν ἄμφω ποντίλους ἀφιέναι,
 τὴν παῖδα καὶ τὸ τεχθέν. ὦν δέ γ' ἐστάλην,
 μύθους Δανάη τούσδ' εὐπροσηγόρους ἄγων 45
 ἐκ Διός, ἀφίξομαι τάχιστα σημανῶν.
 ὑπηρέτην γὰρ ὄντα τὰπεσταλμένα
 πράσσειν προθύμως, ὅστις ἂν γ' ἡ νουνεχής.
 ΧΟΡΟΣ. τίς ὁ καινοτρόπος οὗτος μῦθος
 κατ' ἐμὴν ἤκεν ἀκουάν; 50
 ἔνθ' ἀσπερχὲς μενεαίνουσα
 τοῖσδε δώμασι κοιράνου ἀμφίδοξος πελάζω.
 τίς δεσπότην ἐμὴν Δανάην
 βᾶξιν ἔχει κατὰ πτόλιν;
 ἦν μή ποτ' ὥφελ' εἰς ὧτα φέρειν 55
 ὁ πρῶτος τάδε φράσαι τολμήσας,
 ὥς ἐγκύμων εἵληπται χρανθεῖς ἄλεκτρος
 ἀνδρός· πατὴρ δέ μιν κλήσας
 ἐν παρθενώσι σφραγῖσι δέμας φυλάσσει.
 ταῦτ' ἐτήτυμα μαθεῖν θέλω. 60

ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τύραννον χθονὸς τῆσδ'
 Ἀργεῖας Ἀκρίσιον πρὸ δόμων στείχοντα.
 ὀργῇ βαρὺς, ὥς δόξαι, κέαρ.

ΑΚΡΙΣΙΟΣ. σὺ δ' εἰ κατ' οἴκους εὐνοῶν ἐτύγχανες,
 οὐκ ἄν πατ' ἦλθες εἰς τόδε θράσους . . 65

Versus istos quos Byzantinae aetati tribuere nemo nunc dubitat, servavit codex Palatinus 287, ubi subiecti sunt Iphigeniae Aulidensi, cuius clausula eiusdem fere est pretii. Primum edidit a. 1597 H. Commelinus, quem parum accurate rem egisse docet apographum a Gustavo Wolffio factum. Ipsis versibus praemittitur argumentum et personarum index, quae h. l. subiungo, quoniam sunt qui auctori eorum genuinam Danaen lectam fuisse suspicentur.

ὑπόθεσις. Ἀκρίσιος Ἄργους ὦν βασιλεὺς κατὰ χρησμόν δὴ τινα τὴν παῖδα Δανάην κατὰκλειστον ἐν τοῖς παρθενῶσιν ἐφύλαττε καλλίστην οὖσαν· ἧς ἐρασθεὶς ὁ Ζεὺς ἐπεὶ οὐκ εἶχεν ὅπως μιχθείη αὐτῇ, χρυσὸς γενόμενος καὶ ῥυεὶς διὰ τοῦ στέγους εἰς τὸν κόλπον τῆς παρθένου, ἐγκύμονα ἐποίησεν. ἐξήκοντος δὲ τοῦ χρόνου βρέφος τὸν Περσέα ἀπέτεκε. τοῦτο μαθὼν Ἀκρίσιος εἰς κιβωτὸν ἀμφοτέρους, τὴν τε μητέρα καὶ τὸ βρέφος, ἐνέβαλε καὶ κελεύει ῥίπτειν κατὰ τῆς θαλάσσης. ἰδοῦσαι δὲ ταῦθ' αἱ Νηρηίδες καὶ κατελεήσασαι τὸ γεγονὸς ἐμβάλλουσι τὴν (τὸν cod.) κιβωτὸν εἰς δίκτυα Σεριφίων ἀλιέων, κἀντεῦθεν περιεσώθη ἢ τε μήτηρ καὶ τὸ βρέφος, ὅπερ ἀνδρωθὲν Περσεὺς ὠνομάσθη.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα. Ἑρμῆς. Δανάη. τροφός. Ἀκρίσιος. ἄγγελος. χορός. Ἀθηναί.

Vs. 4 εἴληχεν] εἴληχ' ὦν Musgravius. vs. 9 τυχῶν] fort. τύχω leg. cum Bothio. vs. 15 ὑπόπετρον cod., ὑπόπτειρον Bentleius. vs. 16 τῆσδέ γ' ἄρξει cod., τῆσδέ τ' ἄρξει Matth. θατέρας cod., χάτέρας Heathius. vs. 17 cf. Aesch. Prom. 669: τοιοῖσδε πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν. vs. 18 ὁμῶς δέ γε cod., ὁ δέ γ' ὁμῶς ci. Gust. Wolffius. vs. 19 ex Soph. fr. 847, 4 repetitus. vs. 20 Δαναὴν et ὅθ' οὖνεκα cod. δέ πως] δὲ παῖδ' Boissonadius. vs. 28 λάθρα πως] λαθρόως Musgravius. vs. 31 τοῦτο κτήμα cod., κτήμα τοῦτο Matth. vs. 33 αὐ μὴ γνοῦσα cod., ἀγνοοῦσα Heathius. vs. 36 σαφῶς cod., σφοδρῶς Pier-son. vs. 38 ὀρμωμένης cod., ὀρμωμένην Barnesius. vs. 40 ὀργῇ cod., ἔργει scripsi. vs. 42 κἀντὰς τἀληθῇ cod., κἀν ταῦτ' ἀληθῇ Musgr. vs. 47 γὰρ ὄντα] χρεῶν γε? vs. 48 πράσσων codex secundum Wolffium. vs. 53 δέσποτιν cod. vs. 60 εἰ ταῦτ' scribendum videtur.

TRAGICI MINORES

CHOERILVS

ΑΛΟΠΗ

I

Pausan. 1, 14, 3: Χοιρίλλω δὲ Ἀθηναίῳ δράμα ποιήσαντι Ἀλόπην ἔστ' εἰρημένα Κερκύονα εἶναι καὶ Τριπτόλεμον ἀδελφούς, τεκεῖν δὲ σφᾶς θυγατέρα Ἀμφικτύονος, εἶναι δὲ πατέρα Τριπτολέμῳ μὲν Ῥάρον, Κερκύονι δὲ Ποσειδῶνα.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

2

. . . γῆς ὅστοισιν ἐγχριμφθεὶς πόδα

Eust. II. p. 309, 43: τετόλμηται δὲ καὶ γῆς ὅστᾱ τοὺς λίθους εἰπεῖν, ὡς δηλοῖ τὸ 'γῆς — πόδα'. ὅστέοισιν Eust., ὅστοῖσιν scripsi. fortasse λίθοις supplendum. Choerili esse verba docet Tzetzes Rhett. vol. 3 p. 650: αἱ μέντοι λέξεις τροπικαὶ σεμνότητα ποιοῦσι. — ἂν πόρρω δὲ λαμβάνωνται, ὥσπερ ποιεῖ Χοιρίλλος καλῶν τοὺς λίθους γῆς ὅστᾱ, τοὺς ποταμούς γῆς φλέβας, ὡς τὴν σελήνην οὐρανοῦ πάλιν Αἰσχυρίων σίγμα — τὸν λόγον ἐκτραχύνουσι.

3

γῆς φλέβες

Tzetzes Rhett. vol. 3 p. 650, vide fr. 2.

PHRYNICHVS

ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ

Schol. Eur. Or. 859: Φρύνιχος δὲ ὁ τραγικὸς φησὶ σὺν (fort. φησὶν ἐν) Αἰγυπτίοις τὸν Αἴγυπτον ἦκειν εἰς Ἄργος.

1

λαίνεται

Hesych. 2 p. 5: λαίνεται · χολοῦται, πικραίνεται (ἐπικραίνεται ante Henr. Stephanum), παρὰ τὸν ἰόν. Φρύνιχος Αἰγυπτίοις.

ΛΑΚΗΣΤΙΣ

2

σῶμα δ' ἀθαμβὲς γυιοδόνητον
τείρει

Hesych. 1 p. 123: ἄθαμβες. Φρύνιχος Ἀλκῆστιδι (φρύνιχι ἀλκῆστιδι cod.) ἑσῶμα — τείρει. γυοδόνιστον cod., γυιοδόνητον Tourius.

3

Servius in Verg. Aen. 4, 694: alii dicunt Euripidem Orcum in scenam inducere gladium ferentem, quo crinem Alcesti abscindat, Euripidem hoc a Poenia antiquo tragico mutuum. Legendum a Phrynicho, quam coniecturam occupavit O. Iahnus Rhein. Mus. N. F. vol. 9 p. 625.

ΑΝΤΑΙΟΣ

Ἀνταῖος ἢ Αἰβυες habet Suidas v. Φρύνιχος. Schol. Ar. Ran. 688: ὁ τραγικὸς Φρύνιχος ἐν Ἀνταίῳ δράματι περὶ παλαισμάτων πολλὰ διεξῆλθεν. Herculis igitur et Antaei luctationem poeta proposuit.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ

4

ἔγκαρπα

Hesych. 1 p. 1068: ἔγκαρτα· τοὺς κεκουρευμένους πυρούς. ἀλλὰ καὶ ἔγκαρπα. Φρύνιχος Δαναΐσιν (sic Florens, δάνεσιν codex).

ΜΙΑΗΤΟΤΑΛΩΣΙΣ

Herodotus 6, 21: Ἀθηναῖοι μὲν γὰρ δῆλον ἐποίησαν ὑπεραχθεσθέντες τῇ Μιλήτου ἁλώσει τῇ τε ἄλλῃ πολλαχῇ καὶ δὴ καὶ ποιήσαντι Φρυνίχῳ δράμα Μιλήτου ἁλώσειν καὶ διδάξαντι ἐς δάκρυά τε ἔπεσε τὸ θέντρον καὶ ἐξημίωσάν μιν ὥς ἀναμνήσαντα οἰκῆια κακὰ χιλήσῃ δραχμῇσι, καὶ ἐπέταξαν μηκέτι μηδένα χρᾶσθαι τούτῳ τῷ δράματι. Similia referunt plurimi alii, velut Strabo XIV p. 635 Plut. Mor. p. 814 B Aelianus V. H. 13, 17 Schol. Ar. Vesp. 1490 Tzetz. in Hesiod. Op. 412 p. 224 Chil. 7, 997 Epist. p. 25 Suid. v. Φρύνιχος. Cf. Liban. Decl. vol. 4 p. 247 et 369. Ceterum haud iniuria dubitatum est, Μιλήτου ἁλώσις utrum titulus fuerit dramatis an argumentum Περσῶν, quem titulum Suidas v. Φρύνιχος commemorat. Brevi post olymp. 71, 3 hoc argumentum a poeta tractatum fuisse consentaneum est.

ΠΛΕΥΡΩΝΙΑΙ

5

στρατός ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπεστροφά ποδί,
Ἵταντος ἦν ἑναιεν ἀρχαῖος λεώς,
πεδία δὲ πάντα καὶ παράκτιον πλάκα
ὦκεια μάργοις φλόξ ἑδαίνυντο γνάθοις.

Tzetz. in Lycophr. 433 de Hyantibus: μέννηται δὲ τοῦ ἔθνους τούτου καὶ Φρύνιχος ὁ τραγικὸς ἐν δράματι Πλευρωνίαις (Πλευρωνία Viteb. 2 et 3) λέγων ἑστρατός — γνάθοις. vs. 1 ποδί fort. πολὺς leg. vs. 2 Ἵταντος ὅς γῆν ναῖεν ed., Ἵταντος ὅς γυναιῖαν Viteb. 2 et 3.

Ἵταντος ἦν ἔναιεν Vnger. ἀρχαῖος] Ἀγραῖος Vnger Theb. Parad. p. 8. vs. 3 δὲ om. Viteb. 2 et 3. vs. 4 ἐδέκνυντο Viteb. 2, ἐδαίνυντο Viteb. 3.

6

κρυερὸν γὰρ οὐκ
ἤλυξεν μόρον, ὠκεῖα δὲ νῦν φλόξ κατεδαίσατο
δαλοῦ περθομένου ματρὸς ὑπ' αἰνᾶς κακομηχάνου.

Pausan. 10, 31, 4: τὸν δὲ ἐπὶ τῷ δαλῶ λόγον, ὡς δοθείη μὲν ὑπὸ Μοιρῶν τῇ Ἀλθαίᾳ, Μελεάγρῳ δὲ οὐ πρότερον ἔδει τὴν τελευτὴν συμβῆναι πρὶν ἢ ὑπὸ πυρὸς ἀφανισθῆναι τὸν δαλόν, καὶ ὡς ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καταπρήσειεν αὐτὸν ἡ Ἀλθαία, τοῦτον τὸν λόγον Φρύνιχος ὁ Πολυφράδμονος πρῶτος ἐν δράματι ἔδειξε Πλευρωνίαις (πλευρῶνι ἐς ante Facium) 'κρυερὸν — κακομηχάνου'. οὐ μὴν φαίνεται γε ὁ Φρύνιχος προαγαγὼν τὸν λόγον ἐς πλεον ὡς εὔρημα ἂν τις οἰκείον, προσ-
αψάμενος δὲ αὐτοῦ μόνον ἅτε ἐς ἅπαν ἤδη διαβεβοημένου τὸ Ἑλληνικόν.

TANTAΛΟΣ

7

ἐφέδρανα

Hesych. 1 p. 1542: ἐφέδρανα· ἐφ' ὧν καθήντο οἱ τὰς λύρας ἔχουσι.
Φρύνιχος Ταντάλω.

ΤΡΩΙΛΟΣ (?)

8

λάμπει δ' ἐπὶ πορφυρέαις παρῆσι φῶς ἔρωτος

Ath. XIII p. 564 F: Φρύνιχός τε ἐπὶ τοῦ Τρωίλου ἔφη 'λάμπειν ἐπὶ — ἔρωτος'. p. 604 A: ὡς καλῶς Φρύνιχος ἐποίησεν εἶπας 'λάμπει δ' ἐπὶ — ἔρωτος'. Om. poetae nom. Eust. Od. p. 1558, 18. λάμπει δ'] λάμπεις Eust πορφυρέαις] πορφυραῖς Ath. p. 564 et Eust. παρῆσι Porsonus, παρήσι Ath. p. 564 codex A (ubi παρησι BC, παρειῆσι PVL cum Eust.), παρηίσι Ath. p. 604 PVL (ubi παρειαῖσι C).

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

Probabiliter Bentleius Opusc. p. 293 coniecit olymp. 75, 4 Adimanto archonte hanc fabulam actam esse, quo anno Phrynichum tragoedia vicisse testatur Plut. V. Themist. c. 5: ἐνίκησε δὲ καὶ χορηγῶν τραγωδοῖς (Themistocles), μεγάλην ἤδη τότε σπουδὴν καὶ φιλοτιμίαν τοῦ ἀγῶνος ἔχοντος· καὶ πῖνακα τῆς νίκης ἀνέθηκε τριαύτην ἐπιγραφὴν ἔχοντα· Θεμιστοκλῆς Φρεάρριος ἐχορήγει, Φρύνιχος ἐδίδασκεν, Ἀδελμάντος ἤρχεν. Argumentum idem fuit quod Aeschyli Persarum.

9

Τὰδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων

Argum Aeschyli Pers.: Ἰλαῦχος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων

ἐκ τῶν Φοινισσῶν Φρυνίχου φησὶ τοὺς Πέρσας παραπεποιῆσθαι· ἐκτί-
θῃσι δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δρόματος ταύτην 'τάδ' — βεβηκότων'.
πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχός ἐστιν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν Ξέρξου ἦταν στορνύς
τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις.

10

Σιδώνιον ἄστν λιπόντες
καὶ δροσερὰν Ἄραδον

Ar. Vesp. 220: μινυρίζοντες μέλη ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα.
ubi Schol.: δι' ὀνόματος ἦν καθόλου μὲν ὁ Φρύνιχος ἐπὶ μελοποιίᾳ,
μάλιστα δὲ τὸ ἐκ τῶν Φοινισσῶν αὐτοῦ τὸ 'καὶ Σιδῶνος προλιπόντα ναόν'
(fr. 11) ἢ 'Σιδώνιον ἄστν λιπούσα'. Hesych. 1 p. 838: γλυκερῶ Σι-
δωνίῳ. δράμα δὲ ἔστιν ἐν ᾧ τῆς θυμέλης (θεμέλης cod.) ἀρχεται οὕτως
'Σιδώνιον — ἐρανάδαρον'. διαβεβόητο δὲ τὸ μέλος (μέρος cod.) τοῦτο.
vs. 1 λιπόντες Hesych., λιπούσα Schol. Ar. vs. 2 καῖδρος ἐρανάδα-
ρον cod., καὶ δροσερὰν Schowius, Ἄραδον Bergkius.

11

καὶ Σιδῶνος προλιπόντα ναόν

Schol. Ar. Vesp. 220, vide fr. 10.

12

ψαλμοῖσιν ἀντίσπαστ' αἰείδοντες μέλη

Ath. XIV p. 635 C: καὶ Φρύνιχος δ' ἐν Φοινίσσαις εἴρηκε 'ψαλ-
μοῖσιν — μέλη'.

13

σφηκῶσαι

Antiatt. p. 114, 6: σφηκῶσαι· τὸ δῆσαι. Φρύνιχος Φοινίσσαις.
Phot. Lex. p. 560, 14 et Etym. M. p. 738, 42: σφηκῶσαι· τὸ δῆσαι.
οὕτω Φρύνιχος.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

14

τό γε μὴν ξείνια δούσαις, λόγος ὥσπερ λέγεται,
ὀλέσαι κάποτεμεῖν ὅξει χαλκῶ κεφαλάν

Hephaest. p. 67: τῶν δὲ ἐν τῷ μέτρῳ μεγεθῶν τὸ μὲν ἐπισημότα-
τόν ἐστι τὸ τετράμετρον καταληκτικόν, οἷόν ἐστι τὸ τοῦ Φρυνίχου τοῦ
τραγικοῦ τουτί 'τό γε — κεφαλάν'. vs. 2 καὶ ποτέ μιν libri, κάποτε-
μεῖν Dorvillius. Fortasse vs. 1 et 2 inter se non cohaerent.

15

ἀργιμήτας ταῦρος

Eust. Od. p. 1430, 62: καὶ 'ταῦρος ἀργιμήτης' ἦγον λευκός,
φασί, παρὰ Φρυνίχῳ ὁ διακομίσας τὴν Εὐρώπην. cf. Hesych. 1 p.
517: ἀργιμήτας ταῦρος· ταχύμητις (ταχομήτις cod.) ἢ λευκός, παρα-
γῶγως (παραγῶγους cod.). λέγεται δὲ ἐπὶ τοῦ διακομίσαντος τὴν Εὐ-

ρώπην. De eodem tauro Moschus 2, 85: κύκλος δ' ἀργύφειος μέσσω
μάρμαιρε μετώπῳ.

16

ἔπιτηξ' ἀλέκτωρ δοῦλον ὥς κλίνας πτερόν

Plut. Mor. p. 762 F: ἅμα τῷ γε καλὸν ἰδεῖν 'ἔπιτηξ' — πτερόν' καὶ τὸ θράσος ἐγκέκλασται. Eundem versum om. p. nom. habet Plut. V. Alcib. c. 4 et Pelop. c. 29. Phrynichi esse verba docet parodia Ar. Vesp. 1490: πτήσσει Φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ.

17

Ar. Vesp. 1490: πτήσσει Φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ — σκέλος οὐρά-
νιον γ' ἐκλακτίζων. Sicut verbis πτήσσει ἀλέκτωρ Phrynichi versus
ridetur, ita quae sequuntur non dubito quin eodem e poeta repetita
sint. Compares Ar. Vesp. 1524: ταχὺν πόδα κυκλοσοβεῖτε καὶ τὸ
Φρυνίχειον ἐκλακτισάτω τις ὅπως ἰδόντες ἄνω σκέλος ὥζωσιν οἱ θεαταί.
Hinc suspicor dixisse Phrynichum

ταχὺν πόδα κυκλοσοβήσω
σκέλος οὐράνιον γ' ἐκλακτίζων.

Etiam Eupolidem (Com. 2 p. 569) risisse Phrynicheum istud ἐκλα-
κτίζειν probabile est, cf. Schol. Ar. Vesp. 1492 et 1524.

18

Ar. Av. 750: ἔνθεν ὥσπερ εἰ μέλιττα Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων
ἀπεβόσκετο καρπὸν, αἰεὶ φέρων γλυκεῖαν ὠδήν. Phrynichi loci paro-
dia manifesta: quid mutarit Aristophanes nescimus; cf. eiusdem dra-
matis vs. 1066: δένδρεσσι τ' ἐφεξομένα καρπὸν ἀποβόσκειται.

19

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, μή μ' ἀτιμάσας γένῃ.

Priscianus p. 1179, 2 (vol. 2 p. 198): participia pro verbis ponunt
Attici, quod frequenter faciunt Latini. Φρύνιχος 'ὦ — γένῃ'. For-
tasse comici poetae hic versus est (cf. Meinek. Com. 2 p. 605).

20

ἰδριδες

Schol. A Il. Γ, 219: ὁ γὰρ Σοφοκλῆς ἰδριδα ἔφη τὴν αἰτιατικὴν ὅ-
τε Φρύνιχος τὴν εὐθειαν ἰδριδες. Similiter Etym. M. p. 42, 41 et
Eust. Il. p. 407, 38 (vide Soph. fr. 948). Tragicum poetam dici pro-
babiliter statuit Meinek. Hist. crit. p. 159.

21

σεμέλη

Hesych. 2 p. 1169: σεμέλη· τράπεζα. παρὰ δὲ Φρυνίχῳ ἐορτή.
Lemma suspectum: θυμέλη ci. Schrevelius.

22

ψέλια

Antiatt. p. 116, 26: ψέλια· τὰ τοῖς πήχεσιν, οὐ μόνον στρεπτά. Φρόνιχος. Phoenissis hunc locum adscribit Blomf. in Aesch. Pers. p. iv.

PRATINAS

ΔΥΣΜΑΙΝΑΙ Η ΚΑΡΥΑΤΙΔΕΣ

1

ἄδύφωνος ὄρνυξ

Ath. IX p. 392 F: Πρατίνας δ' ἐν Δυσμαίναις ἢ Καρυάτισιν ἄδύφωνον ἰδίως καλεῖ τὸν ὄρνυγα, πλὴν εἰ μὴ τι παρὰ τοῖς Φλιασίοις ἢ τοῖς Λάκωσι φωνήεντες, ὥς καὶ οἱ πέρδικες. ubi ἐν Δυμάναις libri, ἐν Δυσμαίναις Meinekius coll. Hesych.: Δύσμαιναι· αἱ ἐν Σπάρταις (Καρυάις recte Meinekius) χωρίτιδες Βάκχαι. deinde Καρυάτισιν Dalecampius, καριάτισιν A, καρτίσιςιν PVL.

ΠΑΛΑΙΣΤΑΙ ΣΑΤΤΡΟΙ

Argum. Aesch. Sept., vide Aesch. fr. p. 28.

Pratinae quae praeterea supersunt fragmenta (vide Bergkii Lyr. p. 953—56) fere omnia e lyricis carminibus videntur petita esse, uno fortasse loco excepto, quem sine poetae nomine servavit Ath. XIV p. 622 C, Pratinae adscripsit Porsonus in Eur. Hec. 2:

σοί, Βάκχε, τάνδε Μοῦσαν ἀγλαΐζομεν,
ἀπλοῦν ῥυθμὸν χέοντες αἰόλω μέλει,
καινὰν ἀπαρθένευτον, οὗ τι ταῖς πάρος
κεχρημέναν ᾠδαῖσιν, ἀλλ' ἀκήρατον
• κατάρχομεν τὸν ὕμνον.

ubi vs. 3 καὶ μὰν libri, καινὰν Hemsterh. vs. 4 κεχρημενηανᾠδαισιν A, κεχρημέναν ᾠδαῖσιν Porson.

ARISTIAS

ΑΝΤΑΙΟΣ

1

Αἰγαίου Ποσειδῶ παῖς, πατήρ δ' ἐμός . .

Herod. π. μον. λέξ. p. 10, 19 de nomine Ποσειδῶν disputans: οὐδὲν περισπώμενον ἀποκόπτεται κατὰ γενικὴν (κατὰ αἰτιατικὴν ante Dind.) πτώσιν· ἐξεκόπη παρὰ Ἀριστίαν ἐν Ἀνταίῳ, ἔνθα φησὶν Ἀνταῖος 'αἰγαίου — ἐμός'. Αἰγαίου] ἐγὼ scripserim.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ

2

ἄρπεδόνην τε λύσιν ἰστοῦ

Pollux 7, 31: ἄρπεδόνας δὲ τὰ νήματα Ἡρόδοτος· Ἀριστίας δὲ ἐν Ἀταλάντῃ ἄρπεδόνην — ἰστοῦ· τραγικώτερον. τε λύσον ci. Kühnius, τ' ἔλυσεν Friebelius.

ΚΗΡΕΣ

3

σύνδειπνος ἢ ἐπίκωπος ἢ μαζαγρέτας

Ἄιδου τραπεζεύς, ἀκρατέα νηδὺν ἔχων.

Ath. XV p. 686 A: τοῖς παισὶ παρακελεύομαι κατὰ τὸν Σοφοκλέα — καὶ κατὰ τὸν Φλιάσιον δ' Ἀριστίαν· καὶ γὰρ οὗτος ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Κηρσὶν ἔφη· σύνδειπνος — ἔχων'. vs. 1 βαζαγρέτας B. vs. 2 αἰδοῦ ut videtur libri, Ἄιδου Τουρπίου. Ἄιδου μαγείρῳ dixit Eur. Cycl. 397.

ΚΥΚΛΩΨ

4

ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ.

Suidas: ἀπώλεσας — ὕδωρ' — ἡ παροιμία γέγονεν ἐκ τοῦ Ἀριστίου Κύκλωπος, ὡς φησὶ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ σατύρων. Zenob. 2, 16 (similiter Diogenianus 2, 32): ἀπώλεσας — ὕδωρ'. ἐν Κύκλωπι δράματι Πολύφημος οὕτως πρὸς Ὀδυσσεά λέγει, ὅθεν εἰς παροιμίαν περιέστη. Vtitur hoc versu poetae et fabulae nom. om. Ath. VIII p. 362 A.

ΟΡΦΕΥΣ

5

ἦν μοι παλαίστρα καὶ δρόμος ξυστὸς πέλας.

Pollux 9, 43: λουτρῶνες, ἐφ' οἷς καὶ παλαῖστραι καὶ δρόμοι ξυστοί. — εἴρηται δὲ καὶ ἐν τῷ Ἀριστίου Ὀρφεῖ· ἦν — πέλας'.

ΠΕΡΣΑΙ

Argum. Aesch. Sept., vide Aesch. fr. p. 28.

ΤΑΝΤΑΔΟΣ

Argum. Aesch. Sept., vide Aesch. fr. p. 28.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

6

μυκαῖσι δ' ὠρέχθαι τὸ λάινον πέδον

Ath. II p. 60 B: ΜΥΚΑΙ Ἀριστίας· μύκαισι — πέδον'. Eust.

Π. p. 1017, 14: μύκης μύκητος καὶ μύκον — τῆς μὲν ἰσοσυλλαβίας χρῆσις παρὰ τε ἄλλοις καὶ Ἀριστία εἰπόντι 'μύκαισι — δάπεδον'. ὁρέχθαι libri, ὠρέχθαι Casaub. πέδον Ath., δάπεδον Eust. μυκαῖσι Schneidewinus: Athenaeus errasse videtur.

7

πενκαλεῖται

Hesych. 2 p. 950: πενκαλεῖται· ξηραίνεται ἢ ἀντὶ τοῦ ζητεῖται. Ἀριστίας. ubi Ἀριστίας ci. Wagner.

ARISTARCHVS

ΑΧΙΛΛΕΥΣ

Ab Ennio hoc drama Latine redditum esse docet Festus p. 242: 'prolato aere astilit' Ennius in Achille (Ennius Achillac in ante Scalig.) Aristarchi. cf. Plautus Poenul. prol. 1: Achillem Aristarchi mihi commentari lubet, inde mihi principium petam ex ea tragoedia. 'sileteque et tacete atque animum aduortite, audire vos iubet imperator' histricus. Eiusdemne an alius dramatis sint quae simpliciter ex Ennii Achille afferuntur, dubitat Ribbeckius Trag. Lat. p. 272 sq., ubi cf. p. 13 sq.

ΤΑΝΤΑΛΟΣ

1

καὶ ταῦτ' ἴσον μὲν εὖ λέγειν, ἴσον δὲ μὴ·
ἴσον δ' ἐρευνᾶν, ἐξ ἴσου δὲ μὴ εἰδέναι.
πλεῖτον γὰρ οὐδὲν οἱ σοφοὶ τῶν μὴ σοφῶν
εἰς ταῦτα γινώσκουσιν· εἰ δ' ἄλλου λέγει
ἄμεινον ἄλλοις, τῷ λέγειν ὑπερφέρει. 5

Stob. Ecl. 2, 1, 1 p. 2: Ἀριστάρχου ἐκ Ταντάλου. 'καὶ — ὑπερφέρει'. vs. 4 γινώσκουσιν ΑΕ. vs. 5 ἄλλος] ἄλλως ΑVE. τῷ] τὸ V. λέγει ὑποφέρει Α.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

2

Ἔρωτος ὅστις μὴ πεπείραται βροτῶν,
οὐκ οἶδ' ἀνάγκης θεσμόν· ὦ πεισθεὶς ἐγὼ
οὕτω κρατηθεὶς τάσδ' ἀπεστάλην ὁδοῦς.
οὗτος γὰρ ὁ θεὸς καὶ τὸν ἀσθενῆ σθένειν
τίθησι καὶ τὸν ἄπορον εὕρισκιν πόρον. 5

Stob. Flor. 63, 9: Ἀριστάρχου. 'ἔρωτος — πόρον'. Euripidi

hunc locum tribuit Arsenius p. 419, 17. vs. 3 οὕτω] πόθω ci. Meinekios, an οἷστρω? ἀπεστάλην] ἐπιστάμην codex Voss., ἐπεστάλην B.

3

ὦ θάνατε, σωφρόνισμα τῶν ἀμεινόνων.

Stob. Flor. 120, 2: Ἀρισταρχον. ὦ — ἀμεινόνων. σωφρόνημα ante Meinekium.

4

τάδ' οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος

Ath. XIII p. 612 F: ἐγὼ δὲ κατὰ τὸν Ἀρισταρχον τὸν τραγικὸν ποιητὴν ὅτι — τιμωρούμενος καταπαύσω τὸν πρὸς σέ — λόγον. Om. p. nom. Demosth. c. Neaer. § 1: ὥστ' οὐχ ὑπάρχων ἀλλὰ τιμωρούμενος ἀγωνιῶμαι τὸν ἀγῶνα τουτονί. item Photius Lex. p. 620, 8 sive Suidas v. ὑπάρχων, ubi ὡς οὐχ ὑπ. legitur. Zenobius 6, 51: ὡς οὐχ — τιμωρούμενος. ταύτης μέμνηται Μένανδρος ἐν Ὀλυνθίᾳ (Com. 4 p. 177). Adde Chaeremonis fr. 3.

5

Schol. Soph. Oed. C. 1320: ἔνιοι οὐ τὸν Ἀταλάντης φασὶ Παρθενοπαῖον στρατεῦσαι, ἀλλὰ τὸν Ταλαοῦ, ὃν ἔνιοι διὰ τοῦ Κ Καλαὸν προσγορεύουσι, καθάπερ Ἀρισταρχος ὁ Τεγεάτης καὶ Φιλοκλῆς ἱστοροῦσι, συγγραφέων δὲ Ἐκαταῖος ὁ Μιλήσιος.

II

Hesych. 2 p. 854: πάντα λίθον κινεῖν. παροιμία, ἧς μέμνηται Ἀρισταρχος. Incertum utrum poetam dicat an grammaticum.

NEOPHRON

ΜΗΔΕΙΑ

Argum. Eur. Med.: τὸ δρᾶμα δοκεῖ (Euripides) ὑποβαλέσθαι παρὰ Νεόφρονος διασκευάσας, ὡς Δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ Ἑλλάδος βίου καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ὑπομνήμασι. Diog. L. 2, 134: πταίουσιν οἱ λέγοντες μηδὲν αὐτὸν (Menedemum) ἀνεγνωκέναι πλὴν τῆς Μηδείας τῆς Εὐριπίδου, ἣν ἔνιοι (ἐν τοῖς ante Menag.) Νεόφρονος εἶναι τοῦ Σικωνίου φασί. Suidas: Νεόφρων — οὐ φασὶν εἶναι τὴν τοῦ Εὐριπίδου Μήδειαν. 'Potius fabulae oeconomiam personarumque mores quam verba aut sententias Euripidem a Neophrone mutuatum esse crediderim'. ELMSLEIVS.

I

καὶ γάρ τιν' αὐτὸς ἤλυθον λύσιν μαθεῖν
σοῦ· Πυθίαν γὰρ ὄσσαν, ἣν ἔχρησέ μοι

Φοίβου πρόμαντις, συμβαλεῖν ἀμηχανῶ·

σοὶ δ' εἰς λόγους μολῶν γ' ἂν ἤλπιζον μαθεῖν.

Schol. Eur. Med. 661: Νεόφρων δὲ εἰς Κόρινθον τὸν Αἰγέα φησὶ παραγενέσθαι πρὸς Μήδειαν ἕνεκα τοῦ σαφηνισθῆναι αὐτῷ τὸν χρησμὸν ὑπ' αὐτῆς τῆς Μηδείας, γράφων οὕτως 'καὶ γάρ — ἤλπιζον μαθεῖν'. vs. 2 πρὶν θείαν libri, Πυθίαν Valek. vs. 3 συμβαλεῖν] συλλαβεῖν Flor. 6 et 15. vs. 3 sq. ἀμηχάνως οἶδ' libri, ἀμηχανῶ σοὶ δ' Valek. vs. 4 μολεῖν γάρ libri, μολῶν ἄρ' Valek., μολῶν γ' ἂν Porson.

2

εἶεν· τί δράσεις, θυμέ; βούλευσαι καλῶς
πρὶν ἢ ἑξαμαρτεῖν καὶ τὰ προσφιλέστατα
ἔχθιστα θέσθαι. ποῖ ποτ' ἐξῆξας, τάλας;
κάτισχε λῆμα καὶ σθένος θεοστυγές.

καὶ πρὸς τί ταῦτα δύρομαι ψυχὴν ἐμὴν 5
ὁρῶσ' ἔρημον καὶ παρημελημένην
πρὸς ὧν ἐχρῆν ἦκιστα; μαλθακοὶ δὲ δὴ
τοιαῦτα γιγνόμεσθα πάσχοντες κακά;
οὐ μὴ προδώσεις, θυμέ, σαντὸν ἐν κακοῖς.

οἴμοι, δέδοκται· παῖδες, ἐκτὸς ὁμμάτων 10
ἀπέλθου· ἦδη γάρ με φοινία μέγαν
δέδυκε λύσσα θυμόν. ὦ χέρες χέρες,
πρὸς οἶον ἔργον ἐξοπλιζόμεσθα· φεῦ,
τάλναια τόλμης, ἢ πολὺν πόνον βραχεῖ
διαφθεροῦσα τὸν ἐμὸν ἔρχομαι χρόνῳ. 15

Stob. Flor. 20, 34: Νεόφρωνος ἐν Μηδείᾳ. 'εἶεν — χρόνῳ'. Locum om. AM. vs. 2 ἢ delet Porson. vs. 3 ἐξῆξας B m. sec., ἐξῆξαι al. vs. 4 λῆμα Vind. vs. 5 καὶ πρὸς] καίτοι malim. ταῦτ' ὁδύρομαι libri, ταῦτα δύρομαι Porson. ψυχὴν] τύχην ci. Cobetus. vs. 9 προδῶσης] προδώσεις codex Voss. et Arsen. vs. 10 οἴμοι Vind. vs. 11 ἀπέλθου Brunckius, ἀπέχετ' codex Voss. et Arsen., ἀπέχθου B m. pr. vs. 14 ἢ libri, ἢ scripsi. vs. 15 διαφέρουσα B m. pr.

3

· · τέλος γὰρ αὐτὸς αἰσχίστῳ μόρῳ
φθερεῖ, βροχωτὸν ἀγχόνην ἐπισπάσας δέρην.
τοῖα σε μοῖρα σῶν κακῶν ἔργων μένει,
διδάξεις τοὺς ἄλλους μυρίους ἐφημέρους
θεῶν ὑπερθε μήποτ' αἰρεσθαι βροτούς. 5

Schol. (cod. Flor. 6) Eur. Med. 1377: οἱ μὲν λέγουσι κατὰ Μηδείας χόλον ἢ κέλευσιν ὑπὸ τῇ πρύμνῃ τῆς Ἀργοῦς καταδραθέντα τὸν

Ἰάσωνα τελευτῆσαι ἐμπεσόντος αὐτῷ ξύλου· Νεόφρων δὲ ξενικώτατα· ἀγχόνη γὰρ τελευτῆσαι· τὴν γὰρ Μήδειαν παράγει πρὸς αὐτὸν εἰποῦσαν· τέλος γὰρ — βροτοῖς'. vs. 1 ἐχθίστῳ μόρῳ ante Elmsleium. vs. 2 φέρεις Flor. 6, φθερεῖς Elmsleius, φθερεῖ Hermannus. βρόχῳ τὸν ἀγχόνης Flor. 6, βροχωτὸν ἀγχόνην Hermannus. δέρην (ξη edd. Iunt. Basil.) delendum suspicor, nisi malis φθερεῖ τέλος γὰρ — μόρῳ δέρη βροχωτὸν ἀγχόνην ἐπισπάσας. vs. 4 δίδαξις ἄλλοις μυρίοις ἐφημέροις Elmsleius. vs. 5 μήποθ' αἰρεῖσθαι Flor. 6, μήποτ' αἰρεσθαι Barnesius. βροτοῖς Flor. 6, βροτούς edd. Iunt. Basil.

ION

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

1

οἴσει δὲ δῶρον ἄξιον δραμήματος
ἔκπωμα δακτυλωτόν, ἄχραντον πυρί,
Πελίου μὲν ἄθλον, Κάστορος δ' ἔργον ποδῶν.

Ath. XI p. 468 C: δακτυλωτόν ἔκπωμα οὕτως καλούμενον παρὰ Ἰωνι ἐν Ἀγαμέμνονι· οἴσει — ποδῶν'. vs. 2 om. fab. n. assert Eust. II. p. 1300, 5. cf. Hesych. I p. 880: δακτυλόδικτον. δακτυλωτόν ἔκπωμα (ἔκπομα cod.)· ἔνιοι τὸ κέρας (κρέας cod.), βέλτιον δὲ τὸ ξυστρωτόν (sic pro ξωστρωτόν Albertius) λεγόμενον, ἢ διὰ τὸ ὥτα ἔχειν ἔξωθεν καὶ δύνασθαι τοῖς δακτύλοις κρατεῖσθαι, οἱ (f. ὦ οἱ) δάκτυλοι ἐνείροντο. δακτυλωτόν corruptum videtur, δαιδαλωτόν ci. Meinek. ego temptabam δεικηνλωτόν. vs. 3 μέγ' libri, μὲν Osannus et Dobraeus.

2

κακῶν ἀπέστω θάνατος, ὥς ἴδῃ κακά.

Stob. Flor. 120, 16: Ἰωνος Ἀγαμέμνονος. 'κακῶν — κακά'.

3

ἵππικὸν χλῖδος

Hesych. 2 p. 64: ἵππικὸν χλῖδος· Ἰων Ἀγαμέμνονι. ἀντὶ τοῦ χλῖδῆμα, φόρημα. οἱ γὰρ ἐποχούμενοι τοῖς ἵπποις (ἵππειοις cod.) ἐχρῶντο κόσμον χάριν πλατέσι (πλατύσι cod.) χιτῶσιν, ἃς καλασίριδας (αἷς καλὰς εἰριδας cod.) καὶ ξυστίδας τινὲς λέγουσιν.

4

πεδανῶ ὕπνω

Hesych. 2 p. 897: πεδανῶ ὕπνω, ἢ πεδανῶ (l. ἢ ἡπεδανῶ)· κούφῳ. Ἰων Ἀγαμέμνονι. τινὲς δὲ οὐ βεβαίῳ. Cf. Lobeckius Pathol. Prol. p. 183.

5

ἀετός

Schol. Ar. Av. 1110: τὰς γὰρ τῶν ἱερῶν στέγας πτερὰ καὶ ἀετοὺς (αἰετοὺς V) καλοῦσιν, ὡς φησὶν Ἴων ἐν Ἀγαμέμνονι.

ΑΛΚΜΗΝΗ

6

καταφράκτοις ψυχαῖς

Hesych. 2 p. 189: καταφράκτοις ψυχαῖς· ταῖς ἐπισκοτισμέναις (ἐπισκοτισμέναις cod.) καὶ μὴ τὸ μέλλον εἰδυλαῖς. Ἴων Ἀλκμήνη (ἀλ. μνην cod.).

7

σάγη φερέσβιος

Pollux 10, 92: ἐν δὲ τῇ Ἴωνος Ἀλκμήνῃ ὁ εἰς τὴν τῆς τροφῆς παρασκευὴν θύλακος σάγη ὠνόμασται. Ionem dixisse σάγη φερέσβιος probabiliter ci. Wagner coll. Phot. Lex. p. 495, 21: σάγη φερέσβιος· τὸν πρὸς τροφῆς παρασκευὴν θύλακον.

8

αὐτάγητοι

Hesych. 1 p. 621: αὐτάγητοι· ἀγάμεναι ἑαυτὰς καὶ θαυμαστικῶς ἔχουσαι ἑαυτῶν. Ἴων Ἀλκμήνῃ. ἔνιοι δὲ αὐθάδεις· καὶ Ἀνακρέων οὕτω κέχρηται.

ΑΡΓΕΙΟΙ

9

ὡς παλαιὸν οἰκίας σάρον

Hesych. 2 p. 1156: σάρον. Ἴων Ἀργείοις ὡς παλαιὸν ἀκίσσαρον· βαρυντονητίον, ὡς παρὰ Σώφρονι. θέλει δὲ λέγειν ὅτι ἄχρηστοι εἰσὶ διὰ τὸ γῆρας. ἀκίσσαρον cod., οἰκίας σάρον Toupus. Friebelius Ἀργείοις in ἀχρεῖοι mutandum suspicabatur, debebat certe ἀχρεῖος. Sophron τὸ σάρον ἀνελε dixit (Schol. Eur. Andr. 266).

ΕΤΡΥΤΙΔΑΙ

10

ἐκ ξαθέων πιθακνῶν ἀφύσαντες ὄλπαις
οἶνον ὑπερφίαλον κελαρύζετε.

Ath. XI p. 495 B: ὄλπας — καθάπερ Ἴων ὁ Χῖος ἐν Εὐρυτίδαις φησὶν ἑκ — κελαρύζετε. vs. 1 ἀφύσσοντες libri, ἀφύσαντες Bergkius.

11

ἀθίκτορας

Hesych. 1 p. 129: ἀθίκτορας· ἀνεπάφους (ἀνεπάφας cod.) παρθένους, ἀνάνδρους. Ἴων (οἶον ante Benth.) Εὐρυτίδαις (εὐρύτιδες cod.). cf. Etym. M. p. 25, 10: ἄθικτον· μιᾶρόν, ἀκάθαρτον. καὶ ἡ παρθέ-

νος δὲ οὕτως ἐλέγετο. καὶ ἀθίκτορας· ἀνεπάφους παρθένους, ἀνάνδρους. ἀθίκτορας suspectum, ἀθίκτους κόρας ci. Bentleius.

12

λήιος

Hesych. 2 p. 31, quem locum attulimus in Soph. fr. 570.

13

κυδρός

Hesych. 2 p. 368: κυδρός· ἔνδοξος καὶ τὰ ὅμοια, γαυριῶν, πεποιθώς. εὐρύτιδης. συγκοπὸν Καλλίστρατος πεποιθώς. Sic codex: Ἴων Εὐρυτίδαις agnovit Bentleius, ceterorum medela incerta.

ΚΑΙΝΕΤΣ v. ΦΟΙΝΙΞ

ΛΑΕΡΤΗΣ

14

ἴθι μοι, δόμον, οἰκέτα, κλῆσον ὑπόπτερος,
μή τις ἔλθῃ βροτῶν

Ath. VI p. 267 D: Ἴων δ' ὁ Χῖος ἐν Λαέρτῃ τὸν οἰκέτην ἐπὶ δούλου τέθεικεν εἰπὼν ἴοι μοι — βροτῶν'. vs. 1 οἴμοι ed., ἴοι μοι ABP, om. C, ἴθι μοι Wagner. κλεῖσον vulgo. fortasse huc spectat Hesych. 2 p. 1474: ὑπόπτερος· κοῦφος, καὶ ὑποπτρος, ὁ ταχύς.

ΜΕΓΑ ΔΡΑΜΑ

15

ψαθαρόν νάρθηκα

Pollux 10, 177: καὶ νάρθηκα δ' ἂν εἴποις, Πλάτωνος μὲν καὶ ναρθηκοφόρους ὀνομάσαντος, Ἴωνος δὲ ἐν τῷ μεγάλῳ δράματι εἰπόντος ἡ ψαθαρόν νάρθηκα'.

16

μελαγχρῆ

Hesych. 2 p. 561: μελάγχετον μεγάλῳ δράματι ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ὅσον ἀκμάζουσιν. ubi μελαγχαίταν· Ἴων μεγάλῳ δράματι ci. Bentleius, equidem μελαγχρῆ· Ἴων μ. δρ. praetulerim et statim ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων.

17

ὀνοταζομένη

Hesych. 2 p. 764: ὀνοταζομένη· πορθουμένη· Ἴων μεγάλῳ δράματι. κυρίως δὲ ἐπὶ τοῦ ἐκφανλίζεσθαι. Phot. Lex. p. 339, 12: ὀνοταζομένη· ἐκφανλιζομένη. Ἴων μεγάλῳ δράματι.

ΟΜΦΑΛΗ ΣΑΤΤΡΙΚΗ

Huic dramati fr. 59 adscribit Meinekius.

18

Εὐβοῖδα μὲν γῆν λεπτὸς Εὐρίπου κλύδων
Βοιωτίας ἀκτῆς ἐχώρισεν ἐκτέμνων
πρὸς Κρῆτα πορθμόν.

Strab. I p. 60: Ἴων δὲ περὶ τῆς Εὐβοίας φησὶν ἐν Ὀμφάλῃ σατύροις (σατυρεῖς *Al*, σατύρεις *C*, σατυρική *Casaub.*) Ἐὐβοῖδα — πορθμόν. Eust. in Dion. Per. 476: καὶ τὴν Εὐβοῖδα δὲ γῆν ἑλεπτός — ἀκτῆς ἐχώρισε (vs. 1 sq.), καθά τις φησὶ ποιητής. vs. 2 et 3 retinui corruptam librorum scripturam, cuius medelam desidero. Βοιωτίας ἐχώρισ' ἀκτὴν ἐκτεμὼν προβλήτα πορθμῷ *ci*. Bentleius.

19

σπίλον Παρνασίαν

Hesych. 2 p. 1248: σπῖλον Παρνασίαν (παρνασεῖαν *cod.*). Ἴων Ὀμφάλῃ. οὐκ *εν*· σπιλάδες γὰρ πέτραι.

20

ἴτ' ἐκφορεῖτε, παρθένοι,
κύπελλα καὶ μεσομφάλους

Ath. XI p. 501 F: Ἴων δ' ἐν Ὀμφάλῃ ἴτ' — μεσομφάλους. οὕτω δ' εἴρηκε τὰς βαλανειομφάλους. Om. *fab. n.* Eust. II. p. 1261, 24. cf. Hesych. 2 p. 578: μεσομφάλους· φιάλας (φιάλαι *cod.*). Ἴων (*ἰὼν cod.*) Ὀμφάλῃ.

21

ἐνιαυσίαν γὰρ δεῖ με τὴν ὄρτην ἄγειν

Ath. VI p. 258 F: δοκεῖ δέ μοι οὗτος, ἄνδρες φίλοι, ὁ καλὸς γάστρις οὐκ ἂν ὠκνηκέναι εἰπεῖν καὶ τὰ ἐξ Ὀμφάλῃς Ἴωνος τοῦ τραγωδοποιοῦ ἐνιαυσίαν — λέγειν· οἷον καθημερινήν. ἐνιαυσίαν *BC*, ἐναυσίαν *PVL*. ὄρτην *libri*, ὄρτην *Dindorfius*. λέγειν *libri*, ἄγειν *Bentleius*.

22

ἄλλ' εἴα, Λυδαὶ ψάλτραι, παλαιθέτων
ὕμνων ἀοιδοί, τὸν ξένον κοσμήσατε.

Ath. XIV p. 634 F: τὰς Λυδὰς ψάλτρίας φησὶν εἶναι ὁ Ἴων ἐν τῇ Ὀμφάλῃ διὰ τούτων ἄλλ' — κοσμήσατε. vs. 1 αλλεῖα *A*, ἄλλεῖαι *B*, ἄλλ' αἰ *PVL*, ἄλλ' εἴα *Bentleius*. παλαιθετῶν *ante Schweigh.*, παλαιφάτων *ci*. *Dobraeus*.

23

Λυδὸς τε μάγαδις αὐλὸς ἡγείσθω βοῆς

Ath. XIV p. 634 C de magadide: Ἴων δ' ὁ Χῖος ἐν Ὀμφάλῃ ὥς περὶ αὐλῶν λέγει διὰ τούτων ἄλδός — βοῆς. ὅπερ ἐξηγουμένος ἱαμβεῖον Ἀρίσταρχος ὁ γραμματικὸς — γένος αὐλοῦ φησὶν εἶναι τὸν μάγαδιν. Didymus teste Athenaeo p. 634 F statuit ἑλλεί-

πειν τὸν ΤΕ σύνδεσμον, ἔν' ἡ μάγαδις αὐλὸς ὁ προσκυλούμενος τῇ μαγάδι. Hesych. 2 p. 519: μαγάδεις· αὐλοὶ κιθαριστήριοι, ὄργανον ψαλτικόν — Ἰων Ὀμφάλη 'ἡ μαγάδης αὐλὸς ἡ γηθηβοῆς' ἀντὶ τοῦ ὁ συνάδων τῇ μαγάδι (μαγάδι cod.). βοῆς] βοᾶς Athenaci B.

24

βακκάρεις τε καὶ μύρα
καὶ Σαρδιανὸν κόσμον εἰδέναι χροὺς
ἄμεινον ἢ τὸν Πέλοπος ἐν νήσῳ τρόπον.

Ath. XV p. 690 B: ὀνομάζεται τι μύρον βάκκαρις, οὐ μνημονεύει — Ἰων Ὀμφάλη 'βάκκαρις — τρόπον'. vs. 1 βάκκαρις libri, βακκάρεις Dindorfius.

25

καὶ τὴν μέλαιναν στίμιν ὁμματογράφον

Pollux 5, 101: ἴσως δ' ἂν τοῖς κόσμοις προσήκοι — ἡ στίμις παρ' Ἰωνι ἐν Ὀμφάλῃ 'καὶ — ὁμματογράφον'. Choerob. in Theodos. p. 373, 28 (Aneecd. Bekk. p. 1208): εὐρέθη δὲ καὶ τὸ στίμι θηλυκῶς λεγόμενον, οἷον ἡ στίμις τῆς στίμιδος. ἐωνομφαλή (i. e. Ἰων Ὀμφάλη) 'καὶ — ὁμματογράφον'. Aneecd. Oxon. vol. 2 p. 413, 3: ἡ στίμι τῆς στίμεως· ἦων Ὀμφάλη 'καὶ — ὁμματογράφον'. Eundem versum om. fab. n. Eust. Od. p. 1761, 33 affert, sine p. et fab. n. Aneecd. Oxon. vol. 2 p. 259, 18 Schol. Il. Θ, 545 in Aneecd. Paris. vol. 3 p. 46, 8 Eust. Il. p. 728, 53.

26

οἶνος οὐκ ἐνι

ἐν τῷ σκύφει

Ath. XI p. 498 E: Ἰων δ' ἐν Ὀμφάλῃ 'οἶνος — σκύφει' τῷ σκύφει ἰδίως ἀπὸ τοῦ σκύφος σχηματίσας οὐδετέρως ἔφη. Om. fab. n. Eust. Od. p. 1775, 19.

27

πίθι Πακτωλοῦ ῥοάς

Etym. M. p. 671, 41: 'πίθι — ῥοάς'· ἀντὶ τοῦ πίε. Ἰων ἐν Ὀμφάλῃ.

28

ἐξανθρακώσας πυθμέν' εὐκηλον δρυός

Phot. Lex. p. 34, 2: εὐκηλον· εὐκανστον, εὐσχιστον. Ἰων ἐν Ὀμφάλῃ 'ἐξανθρακώσας — δρυός'. Etym. M. p. 392, 12: εὐκηλον· εὐσχιστον, εὐκανστον (εὐκλαστον V). 'ἐξανθρακώσας — δρυός'. Vitiose Hesychius 1 p. 1509: εὐκληρον δρυός· εὐσχιστον, εὐξύλον, εὐκανστον.

29

ὑπὸ δὲ τῆς εὐφημίας
κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας.

Ath. X p. 411 B: "Ιων δ' ἐν Ὀμφάλῃ ἐμφανίσας αὐτοῦ (Herculis) τὴν ἀδηφαγίαν ἐπιφέρει ὑπὸ — ἄνθρακας'. Eust. II. p. 870, 12: τῷ παμφάγῳ Ἡρακλεῖ, ὃς καὶ τὰ κάλα καὶ τοὺς ἄνθρακας κατέπινε. Similiter idem Od. p. 1817, 18. vs. 1 εὐφημίας] βουλιμίας ci. Bentleius; si quid mutandum, εὐθηνίας malim. vs. 2 κᾶλα Schweigh., καλὰ Athenaei codex A, κάλα CE et Eust., κῶλα PVL.

30

Pollux 2, 95: διστοίχους δ' εἶχεν ἄρα (Timarchus Nicoclis Cyprii pater) τῷ Ἀριστοτέλους λόγῳ τοὺς ὀδόντας, κατὰ δὲ τὴν Ἴωνος τοῦ Χίου δόξαν τριστοίχους Ἡρακλῆς. Tzetz. Chil. 3, 957: ὥς καὶ τὸν Ἡρακλέα δὲ ὁ Χῖος Ἴων λέγει ἔχειν ὀδόντων τρίστοιχον θέσιν ἀρραγεστάτην. Ad Omphalen probabiliter haec rettulit Nieberding. Tzetzes fortasse ipsa poetae verba servavit, ἔχων δ' ὀδόντων ἀρραγεστάτην θέσιν | τρίστοιχον.

31

ἐρρωπίζομεν

Hesych. 1 p. 1446: ἐρρωπίζομεν. Ἴων Ὀμφάλῃ. τινὲς ῥωπίζειν ἀπέδωσαν τὸ ἀτεχνιτεύεσθαι καὶ ἀμαθεύεσθαι, κακῶς· ἔστι γὰρ ῥῶπος ὁ λεπτὸς φόρτος κτέ. Phot. Lex. p. 17, 19: ἐρρωπίζομεν· σύμμικτα καὶ συμπεφυρμένα ἐποιοῦμεν.

32

θίασος

Harpocr. p. 98, 14: θίασος — τὸ ἀθροιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τελετῇ καὶ τιμῇ θεῶν — Ἴων δὲ ἐν Ὀμφάλῃ κοινῶς ἐπὶ παντὸς ἀθροίσματος ἔταξε τοῦνομα. Similiter om. fab. nom. Phot. Lex. p. 92, 11 Suid. v. θίασος Zon. Lex. p. 1045.

33

χελιδόνες

Schol. Ar. Av. 1680: Ἴων ἐν Ὀμφάλῃ τοὺς βαρβάρους χελιδόνας ἀρσενικῶς φησὶν.

ΤΕΥΚΡΟΣ

34

ἄιδροι

Hesych. 1 p. 146: ἄιδροι· αἰδρίες. Ἴων Τεύκρῳ (ἰὼν τευκρῷ cod.). cf. Etym. M. p. 42, 31: ἄιδροι· αἰδρίες, ἀμαθεῖς, ἄπειροι. De accentu v. Herod. Arcad. p. 74, 25.

35

ἀμφιβώτης

Hesych. 1 p. 296: ἀμφιβώτης· περιβόητος. Ἴων (νίῳν cod.) Τεύκρῳ. Scribendum videtur περιβοήτου cum Bentleio.

ΦΟΙΝΙΞ

Bis simpliciter Φοῖνιξ laudatur (fr. 36 et 37), quater (fr. 38—41) Φοῖνιξ ἢ Καινεύς, bis Φοῖνιξ δευτέρως (fr. 42 et 43).

36

καὶ τὸν πετραῖον πλεκάναις ἀναίμοσι
στρυγῶ μεταλλακτῆρα πουλύπουν χροός

Ath. VII p. 318 E: τοῦ πολύποδος μνημονεύει καὶ ὁ τραγικὸς Ἴων ἐν Φοῖνικι λέγων 'καὶ τὸν — χροός'. Om. fab. n. Eust. Od. p. 1541, 43. vs. 1 καὶ om. Eust. ἀναίμονα Eust. vs. 2 πουλύπουν VL, πολύπουν BP et Eust.

37

ἀλλ' ὦ θυρέτρων τῶνδε κωμῆται θεοί

Pollux 9, 37: κωμήτας τοὺς γείτονας καὶ κωμήτιδας ὠνόμαζον. — Ἴων δὲ ἐν Φοῖνικι σαφέστερον 'ἀλλ' ὦ — θεοί'.

38

ἀλλ' ἐν τε χέρσῳ τὰς λέοντος ἦνεσα
ἢ τὰς ἐχίνου μάλλον οἷζυράς τέχνας·
ὅς εὐτ' ἂν ἄλλων κρεισσόνων ὁρμὴν μάθῃ,
στρόβιλος ἀμφ' ἄκανθαν εἰλίξας δέμας
κεῖται δακεῖν τε καὶ θιγεῖν ἀμήχανος. 5

Ath. III p. 91 D: ὅτι δὲ οἱ ἐχῖνοι — ἑαυτῶν εἰσι φυλακτικοὶ πρὸς τοὺς θηρῶντας προβαλλόμενοι τὰς ἀκάνθας ὥσπερ τι χαράκωμα, Ἴων ὁ Χῖος μαρτυρεῖ ἐν Φοῖνικι ἢ Καινεῖ (ἐν φοινίκη καινῇ libri) λέγων οὕτως 'ἀλλ' — ἀμήχανος'. Eosdem versus s. fab. n. affert Zenobius 5, 68 (unde corrupta verba εἰλίξας δὲ μὲν κεῖται vs. 4 sq. decerpit Diogenian. 7, 83), sine p. et fab. nom. Schol. Il. O, 714 in Anecd. Paris. vol. 3 p. 387, 10. extremos duos versus habet Plut. Mor. p. 971 F: προσιούσης γὰρ αὐτῆς, ὡς φησὶν ὁ Ἴων 'στρόβιλος — ἀμήχανος'. vs. 1 ἐν τε χέρσῳ] ἐν γε χέρσῳ Schol. Il., neutrum sanum; temptabam ἀλλ' ἐν γε κύρσῳ. vs. 2 ἢ] καὶ Zenob. et Schol. Il. vs. 3 κρεισσόνων] θηρίων Zenob. et Schol. Il. ὁρμὴν] ὁσμὴν Zenob., ὁσμίαν Schol. Il. vs. 5 δακεῖν τε καὶ θίγειν Ath., δακεῖν δὲ καὶ θίγειν Schol. Il., θιγεῖν (θίγειν et γήθειν v. l. in Zenob.) τε καὶ δακεῖν Plut. et Zenob.

39

ἐπὶ δ' αὐλὸς ἀλέκτωρ Λύδιον ὕμνον ἀχέων

Ath. IV p. 184 F: Ἴων δ' ἐν Φοῖνικι ἢ Καινεῖ ἀλέκτορα τὸν αὐλὸν καλεῖ ἐν τούτοις 'ἐπὶ δ' — Ἀχαιῶν'. ἐπὶ δ' ABPV, ἐπῆδ' L. Ἀχαιῶν vulgo, ἀχέων vel ἰαχῶν Meinekius. Locum respicit Eust. Od. p. 1479, 27: Ἴων δὲ ὁ τραγικὸς ἀλέκτορα τὸν αὐλὸν εἶπε.

40

δρυός μ' ἰδρῶς
καὶ θαμνομήκης ῥάβδος ἢ τ' Αἴγυπτία
βόσκει λινουλκὸς χλαῖνα, θήραγρος πέδη.

Ath. X p. 451 D: "Ιων δ' ἐν Φοίνικι ἢ Καινεῖ δρυὸς ἰδρῶτα εἴρηκε τὸν ἱξὸν ἐν τούτοις 'δρυὸς — πέδη'. Eust. II. p. 863, 15: ἱξὸν δὲ δρυὸς ἰδρῶτα; ὥς τὸ 'δρυὸς ἰδρῶς καὶ θαμνομήκης κλάδος'. vs. 1 δρυὸς μὲν libri, δρυὸς μ' Casaubonus. vs. 2 θαμνομήκης Eust., ταμνομήκης Athenaei P^V, ἀν ταμνομήκης? vs. 3 λινουλκος libri, λινουλκὸς Koenigius, λινόκλως ci. Lobeckius. θήραγρος P, θηραγρὸς B^V.

41

εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος, ὧ πολιῆται

Ar. Ran. 706: εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος ἢ τρόπον ὅστις ἔτ' οἰμώζεται. ubi Schol.: τοῦτο "Ιωνός ἐστιν ἐκ Φοίνικος ἢ Καινέως (ἢ καὶ Οἰνέως ante Benth.) 'εἰ δ' — πολιῆται'. δ' ἐγὼ] δὲ τὸ VΘM. ὧ addidit Bentleius.

42

ἔκτυπον ἄγων βαρὺν αὐλὸν τρέχοντι ῥυθμῶ

Ath. IV p. 185 A: ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ Φοίνικι ὁ αὐτὸς "Ιων φησὶν 'ἔκτυπον — ῥυθμῶ', οὕτω λέγων τῷ Φρυγίῳ· βαρὺς γὰρ οὗτος. Ionem scripsisse ἐκτύπουν ἄγων βαρὺν | αὐλὸν τρέχοντα ῥυθμόν ci. Bentleius.

43

τιμαλφής

Hesych. 2 p. 1388: τιμαλφής· ἔντιμος, τιμὴν ἀλφάνουσα, διὰ τιμῆς ἀγομένη. "Ιων Φοίνικι δευτέρῳ.

ΦΡΟΤΡΟΙ

Proclus Chrestom. p. 482 ed. Gaisf.: Ὀδυσσεὺς δὲ αἰκισάμενος ἑαυτὸν κατάσκοπος εἰς "Ιλιον παραγίνεται, καὶ ἀναγνωρισθεὶς ὑπὸ Ἑλένης περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς πόλεως συντίθεται· κτείνας τε τινὰς τῶν Τρώων ἐπὶ τὰς ναῦς ἀφικνεῖται. Hoc dramatis argumentum fuisse e fr. 44 conclusit Welcker Tragod. p. 948.

44

σιγᾶ μὲν, ἐχθαίρει δέ, βούλεται γε μὴν

Ar. Ran. 1425: ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δέ, βούλεται δ' ἔχειν. ubi Schol. (cf. Snid. v. Σίφνιοι): παρὰ τὰ ἐκ τῶν "Ιωνος Φρουρῶν, ὅπου ἢ Ἑλένη πρὸς τὸν Ὀδυσσεῆα φησὶ 'σιγᾶ — μὴν'.

45

προθεῖ δέ τοι σῦριγξ Ἰδαῖος ἀλέκτωρ

Ath. IV p. 185 A: "Ιων δ' ἐν Φοίνικι ἢ Καινεῖ ἀλέκτορα τὸν αὐλὸν καλεῖ — ἐν δὲ Φρουροῖς τὸν ἀλεκτρούνα Ἰδαῖον εἵρηκε σύριγγα διὰ τούτων 'προθεῖ — ἀλέκτωρ'. προθεῖ] προσθεῖ B.

46

νιφόεσσ' Ἑλένη

Hesych. 2 p. 684: νιφόεσσα Ἑλένη· ἀντὶ τοῦ λευκή. "Ιων Φρουροῖς. Photius Lex. p. 301, 7: νιφόεσσα σελήνη· λευκή. Vtrum verum sit nescimus.

47

πυργείαν σκοπὴν

Hesych. 2 p. 1083: πυργήρως· μετέωρος ὡς πύργος. καὶ ἐν Φρουροῖς 'πυργείαν κοπήν'. Ionem ἐν Φρουροῖς dici intellexit Florens. Videtur πυργήρης (sic Guyetus) ex alio eiusdem poetae dramate allatum fuisse ab Diogeniano Hesychii auctore. κοπήν in κώπην mutavit Musurus, σκοπὴν restituit Wagner.

48

στέφανοι χειρῶν

Schol. Plat. p. 935 b 4: ὄρμους περὶ τὸν τράχηλον ἢ τὰς χεῖρας, οὓς καὶ στεφάνους χειρῶν λέγει "Ιων ἐν Φρουροῖς.

49

κλητῆρα

Hesych. 2 p. 278: κλητῆρα· τὸν καλέσαντα. "Ιων Φρουροῖς.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

50

ἐκ τῶν ἀέλπτων μᾶλλον ὥρχησεν φρένας

Ath. I p. 21 A (cf. Eust. Od. p. 1942, 4): ἔταπτον γὰρ τὸ ὀρχεῖσθαι ἐπὶ τοῦ κινεῖσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι. — "Ιων 'ἐκ τῶν — φρένας'. ὥρχησε ante Dindorfium.

51

κότυλον οἴνου πλέων

Ath. XI p. 478 B: μνημονεύει δ' αὐτοῦ (sc. τοῦ κοτύλου) καὶ "Ιων ὁ Χῖος κότυλαν οἴνου πλέον (πλέων Dindorfius) λέγων.

52

Νυμφαῖον ὄχθον

Hesych. 2 p. 691: Νυμφαῖον ὄχθον. "Ιων. ὁ πάρος (ὁ πόρος Perger) ὃν ὁ Ἀλφειὸς τὴν Ἀρκαδίων (ἀρκαδαν cod., corr. Meinekius) παραμειβόμενος (κατὰ add. Meinekius) τὰς λεγομένας Ἰλνφὰς διέρχεται. οἱ δὲ περὶ ποταμόν. Νυμφαῖον δ' ὄρος ἀκούει τὸ περὶ τὴν Ἀρκαδίαν. Extrema verba non expedio: οἱ δὲ περὶ Πολέμωνα Νυμφαῖον ὄρος ἀκούουσι τὸ περὶ τὴν Ἀρκαδίαν ci. Dobraeus Adv. I p. 581.

53

οὐδ' ὅγε σῶμα τυπεῖς διφνεῖς τε κόρας ἐπιλάθεται ἀλκᾶς,
ἀλλ' ὀλιγοδρανέων φθογγάζεται·

θάνατον δ' ὅγε δουλοσύνας προβέβουλε.

Philo Iud. vol. 2 p. 466: τοῦ δὲ περὶ τοὺς ὄρνιθας ἐναγωνίου μέ-
μνηται καὶ ὁ τραγικὸς Ἴων διὰ τούτων 'οὐδ' ὅγε — προβέβουλε'.

54

ἐξῆλθον ἡ μόνη τε καὶ τλήμων τροφὸς
παίδων, βόθρους λιποῦσα πενθητηρίους.

Plut. Mor. p. 113 B: εἰς βόθρους τινὰς καταδύντας ἱστοροῦσιν
ἐπὶ πλείους ἡμέρας μένειν μηδὲ τὸ τοῦ ἡλλίου φῶς ὄραν βουλομένους,
ἐπειδὴ καὶ ὁ τετελευτηκὼς ἀπεστέρηται τούτου. Ἴων οὖν ὁ τραγικὸς
ποιητὴς οὐκ ἀνήκοος ὦν τῆς τούτων εὐηθείας πεποίηκε τινα λέγουσαν
'ἐξῆλθον — πενθητηρίους'. vs. 1 ὑμῶν ἰκέτις ἡβώντων codex Pa-
ris. B, ἡμῶν καὶ τὰ ἡμῶν vel ἡμωνῆται καὶ τοὺς ἡμῶν al., ἡ μόνη τε
καὶ τλήμων Iacobsius.

55

τὸ γνῶθι σαυτὸν τοῦτ' ἔπος μὲν οὐ μέγα,
ἔργον δ' ὅσον Ζεὺς μόνος ἐπίσταται θεῶν.

Plut. Mor. p. 116 D: ἔν τε γὰρ τῷ γινώσκειν ἑαυτὸν περιέχεται
τὸ μηδὲν ἄγαν καὶ ἐν τούτῳ τὸ γινώσκειν ἑαυτόν. διὸ καὶ περὶ μὲν
τούτων φησὶν ὁ Ἴων οὕτως 'τὸ γνῶθι — θεῶν'. Eosdem versus om.
p. n. habent Schol. Plat. p. 919 b 29 et Olympiod. in Plat. Al-
cib. pr. p. 201. vs. 1 τοῦτ' ἔπος μὲν οὐ Plut., ἐν λόγοις οὐδὲν Schol.
Plat. et Olymp. vs. 2 ἔργον δ' ὅσον Ζεὺς μόνος Plut., ἔργῳ δὲ μό-
νος τοῦτ' Schol. Plat., ἔργον μόνος δὲ Ζεὺς Olymp. θεῶν Plut. et
Olymp., θεός Schol. Plat. fortasse ἔργῳ δὲ μόνος Ζεὺς ἐπίστα-
ται θεῶν.

56

φίλων δ' ὅ τ' ἐλθὼν λυπρὸς ὅ τ' ἀπιὼν βαρὺς.

Plut. Mor. p. 466 D (Stob. Flor. 4, 117): καὶ γὰρ ἡ γυνὴ λυπεῖ
καὶ τὸν ἱατρὸν αἰτιῶνται καὶ δυσχεραίνουσι τὸ κλινίδιον, 'φίλων —
βαρὺς', ὡς ὁ Ἴων φησὶν. λυπηρὸς libri, λυπρὸς Grotius.

57

μέλας γὰρ αὐταῖς οὐ πεπαίνεται βότρυς.

Plut. Mor. p. 658 C: τὴν δὲ σελήνην ἀδρανεστέρως ἀφιέναι τὰς
αὐγὰς· 'μέλας — βότρυς' κατὰ τὸν Ἴωνα. μέλας γὰρ αὐταῖς] μῆνης
γὰρ αὐγαῖς ci. M. Schmidtus. Plut. Mor. p. 929 A: αὐτῆς (lunae)
δὲ νωθεῖαν καὶ τάχους ἀμβλύτητα καὶ τὸ θερμὸν ἀδρανὲς καὶ ἀμαν-
ρόν, ὡ κατὰ τὸν Ἴωνα 'μέλας οὐ πεπαίνεται βότρυς', εἰς τί θησόμεθα
πλὴν ἀσθένειαν αὐτῆς καὶ πάθος —; Quod Stobaeus Ecl. 1, 26. 1 p.

552 tradit, Ionem dixisse lunam σῶμα τῇ μὲν ὑελοειδὲς διαυγές, τῇ δ' ἀφεγγές, non videtur e tragoedia petitum esse (cf. Mülleri Fragm. Hist. vol. 2 p. 50).

58

. δελφῖνος ἐν χέρσῳ βία

Plut. V. Demosth. c. 3: τὸ δὲ τοὺς λόγους (Demosthenis et Ciceronis) ἀντεξετάζειν καὶ ἀποφαίνεσθαι πότερος ἡδίων ἢ δεινότερος εἶπειν, ἔασομεν. κακῇ (κακὴ l) γάρ, ὥς φησὶν ὁ Ἴων, δελφῖνος ἐν χέρσῳ βία, ἣν ὁ περιττός ἐν ἅπασι Κεκίλιος ἀγνοήσας ἐναντιεύσατο σύγκρισιν τοῦ Δημοσθένους καὶ Κικέρωνος ἐξενεγκεῖν. Ionem scripsisse κακὴ γὰρ η δ. ἐν χ. βία ci. Reiskius.

59

βραχὺν λίνου κύπασσιν ἐς μηρὸν μέσον
ἐσταλμένος

Pollux 7, 60: ὁ δὲ κύπασσις λίνου πεποίητο, σμικρὸς χιτωνίσκος ἄχρι μέσου μηροῦ, ὥς Ἴων φησὶ 'βραχὺν — ἐσταλμένος'. Omphalae esse locum, quo Hercules describatur Omphalae tunica indutus, probabiliter ci. Meinekius.

60

ὅταν δὲ πόντου πεδῖον Αἰγαῖον δράμω

Schol. Eur. Phoen. 209: πεδία τὴν θάλασσαν φησιν — οὕτω καὶ Ἴων λέγει 'ὅταν — δράμω'.

61

τύπτων τὸν αὐτοῦ κραῖτα

Schol. Eur. Phoen. 1159: ἀμφίβολον πότερον τοὺς κραῖτας εἶπεν ἢ τὰς κραῖτας, ἐπεὶ — καὶ Ἴων 'τύπτων — κραῖτα'. αὐτοῦ ed., αὐτοῦ scripsi.

62

Servius in Verg. G. 1, 482: ubi sit Eridanus, multi errant (fort. certant): — Thesias (i. e. Clesias) hunc in Media esse, Choerilus in Germania, in quo flumine Edion (Phaethon ci. I. II. Vossius) extinctus est, Ion in Achaia.

63

οὐ γὰρ λόγοις Λάκαινα πυργοῦται πόλις,
ἀλλ' εὐτ' ἂν Ἀρης νεοχμὸς ἐμπέσῃ στρατῷ,
βουλὴ μὲν ἄρχει, χεῖρ δ' ἐπεξεργάζεται.

Sextus Empir. p. 679, 27 de Spartanis: ἐνθεν ὁ τραγικὸς Ἴων κινηθεὶς εἶπεν ἐπ' αὐτῶν 'οὐ γὰρ — ἐπεξεργάζεται'. vs. 2 εὐτ' Ἀρης ἂν ci. Meinekius. vs. 3 Schol. A II. B, 273: οὕτω φησὶν Ἴων 'βουλὴ — ἐπεξεργάζεται'. poetae nomen om. Schol. BL II. H. 153, ubi γὰρ pro μὲν legitur.

64

βομβυλιός

Pollux 6, 98: βομβυλιός δὲ τὸ στενὸν ἔκπωμα καὶ βομβοῦν ἐν τῇ πόσει, ὡς Ἀντισθένης ἐν Προτρεπτικῷ. τὸ δὲ ποτήριον Ἰων ἐκάλεσεν.

65

πυκναία

Hesych. 2 p. 1079: πυκναὶ πτερά· τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον, τὴν πύκνα, Ἰων (τὴν πυκναίων cod.). 'Duae glossae coniunctae sunt, altera πυκνὰ πτερά, cuius explicatio excidit, altera πυκναίαν· τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον, τὴν πύκνα, Ἰων. docet hoc quamvis corruptus Theognostus p. 23, 13: πυκναῖα πτερά. πυκνίας τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον'. MEINEKIUS. Steph. Byz. p. 529, 4: πνύξ, τὸ παρ' Ἀθηναίοις δικαστήριον — λέγεται καὶ πυκναία.

66

ῥά

Strab. VIII p. 364, v. Soph. fr. 978.

67

τραχεῖ

Choerob. in Theodos. p. 230, 34 (Anecd. Bekk. p. 1195): τὸ τραχὺς μόνον εὐρίσκεται συναιρούμενον κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν δυϊκῶν εἰς τὴν EI δίφθογγον παρὰ Ἰωνι τῷ τραγικῷ, οἷον τὸ τραχέε τὸ τραχεῖ.

68

φοινικόλεγνον

Hesych. 2 p. 1518: φοινικόλεγνον (φοινικόλαγνον cod., corr. Musurus). Ἰων. τὸν πηνέλοπα τὸ ὄρνεον· τὸν γὰρ τράχηλον ἐπίπαν φοινικοῦν· ἡ δὲ λέγνη (λάγνη ante Musurum) παρέλκει.

ACHAEVS

ΑΔΡΑΣΤΟΣ

1

ἀργᾶς

Harpoer. p. 32, 16: ἀργᾶς. Αἰσχίνης περὶ τῆς ἀποδόσεως. πιθανώτερόν ἐστι λέγειν ὅτι Δωριεῖς, μάλιστα δ' Ἀργεῖοι, τὸν ὄφιν ἀργᾶν ἐκάλουν, ὡς Ἀχαιοὺς ἐν Ἀδράστῳ. Achaei verba fuisse ἀργῆν ἔπεφνε (adesp. fr. 163) ci. Vrlichsius, qui argumentum dramatis idem fuisse suspicatur quod in Hypsipyla tractavit Euripides.

AZANES

Lycaonis impietatem dramatis argumentum fuisse coniecit Meinekus.

2

νῦν οὖν ἡμεῖς ἰκέται . . .
 θαλλοὺς τε θεῶν γέρας
 τίθεμεν πρὸ ποδῶν τῶν σῶν λῆξαι
 τῆς ἀστερόπου Ζηνὸς θυσίας.

Schol. Eur. Or. 373: ἐξάπτων ἔφη παρόσον οὓς ἰκέτεον τούτοις παρετίθεσαν τὰς ἰκετηρίας. Ἀχαιοὺς Ἀῖᾶσι 'νῦν οὖν — θυσίας'. vs. 1 et 2 lacunas indicavi cum Meinekio Anal. Alex. p. 161, qui ἰκέται στεφάνους et γέρας ἀθανάτων supplet et chori esse verba putat Lycaonem obtestantis, ut ab sacrificio aut Nyctimi aut Arcadis abstat. vs. 4 ἀστεροπού ante Hermannum, cf. Herod. Arcad. p. 67, 13.

ΑΘΛΑ

Vtrum Ἀθλα an Ἀθλοι drama inscriptum fuerit dubitari potest.

3

A. πότερα θεωροῖς ἢ ταγηνισταῖς λέγεις;
 B. πόλλ' ἐσθίουσιν, ὥς ἐπασκούντων τρόπος.
 A. ποδαποὶ γάρ εἰσιν οἱ ξένοι; B. Βοιωτικοί.

Ath. X p. 417 F de Boeotorum voracitate: Ἀχαιοὺς δ' ἐν Ἀθλοῖς 'πότερα — Βοιωτικοί'. Personarum notas libri om. vs. 1 θεωροῖς] θεωρεῖς P. εἰτ' ἀγωνισταῖς PVL, ἢ ταγηνισταῖς Meinekios Exerc. in Ath. spec. 1 p. 31.

4

γυμνοὶ γὰρ ὦθουν φαιδίμους βραχίονας
 ἦβη σφριγῶντες ἐμπορεύονται, νέω
 στίλβοντες ἄνθει καρτερὰς ἐπωμίδας·
 ἄδην δ' ἐλαίου στέρνα καὶ ποδῶν κύτος
 χρίουσιν, ὥς ἔχοντες οἰκοθεν τρυφήν. 5

Ath. X p. 414 D: καὶ ὁ Ἀχαιὸς (sic Casaub., ἀχίλλιος A, ἀχίλλιος PVL) δὲ ὁ Ἐρετριεὺς περὶ τῆς εὐεξίας τῶν ἀθλητῶν διηγούμενος φησὶ 'γυμνοὶ — τρυφήν'. Locum ex Ἀθλοῖς petitum esse ci. Schweighäuser. vs. 1 ὦθουν corruptum. γυμνοὶ δ' ἄνωθεν ci. Meinekios. vs. 2 ἦβης ante Ruhnkenium. vs. 4 ποδῶν κύτος (αὐτὸς B) ineptum, τὸ πᾶν κύτος ci. Schneidewin. vs. 5 χρίουσιν A.

5

ἰσάργυρόν τ' εἰς χεῖρα Κυπρίου λίθου
 δώσουσι κόσμον χρημάτων τ' Αἰγυπτίων.

Ath. XV p. 689 B: τοῦ δ' Αἰγυπτίου μύρου μνημονεύων Ἀχαιὸς ἐν Ἀθλοῖς φησὶν 'εἰς ἀργυροῦν — Αἰγυπτίων'. vs. 1 εἰς ἀργυροῦν τις AB, ἰσάργυρόν τ' εἰς Heringa. vs. 2 χρημάτων libri, χρημάτων Canter.

ΑΙΘΩΝ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

Aethonem esse Vlixem ex Odyss. T, 183 ci. Welcker, cf. Vri-
lichs in Philol. vol. 1 p. 559 sqq. Crenius Erysichthonem intellegit
(de quo Callim. Hymn. in Cerer. 25 sqq. Ov. Met. 8, 738 sqq.) duce
Ath. X p. 416 B: Ἑλλάνικος δὲ ἐν πρώτῳ Δευκαλιωνείας Ἐρυσίχθονα
φησὶ τὸν Μυρμιδόνοιο, ὅτι ἦν ἄπληστος βορᾶς, Αἴθωνα κληθῆναι.

6

. . ἐν κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρως
οὐκ ἔστι· πεινῶσιν γὰρ ἡ Κύπρις πικρά.

Ath. VI p. 270 B: 'ἐν κενῇ — πικρά' Ἀχαιοὺς φησιν ἐν Αἴθωνι
σατυρικῷ. Dramatis nomen om. Eust. Od. p. 1596, 43.

7

κεκερματίσθω δ' ἄλλα μοι παροψίδων
κάτεφθα καὶ κνισηρὰ παραφλογίσματα.

Ath. IX p. 368 A: ἐπὶ τοῦ σκεύους οὖν (sc. τὸ παροψίς) εἴρηκεν
— Ἀντιφάνης — Ἀχαιοὺς δ' ἐν Αἴθωνι σατυρικῷ 'κεκερματίσθω —
παραφλογίσματα'. vs. 2 κάτεφθα Dindorfius. κνισηρὰ] κνισσηρὰ C.

8

πεταλίδων δέ τοι συῶν
. . . μορφαῖς ταῖσδε πόλλ' ἐπαίον.

Ath. IX p. 376 A: πεταλίδων συῶν μνημονεύει Ἀχαιοὺς ὁ Ἐρετριεὺς
ἐν Αἴθωνι σατυρικῷ λέγων οὕτως 'πεταλίδων — ἐπαίον'. cf. Hesych.
2 p. 947: πεταλίδων ὑῶν (υῖῶν cod.)· μετήχθη (μεταίη cod.) ἀπὸ τῶν
μόσχων· πέτηλοι γὰρ οὗτοι λέγονται. vs. 1 δέ τοι] δὲ φησὶ B. vs. 2
lacuna laborat in libris non indicata, et μορφαῖς corruptum. φω-
νῆς ἐν ὄρφναις ci. Maur. Schmidtus.

9

A. μῶν Ἀχελῷος ἦν κεκραμένος πολὺς;
B. ἄλλ' οὐδὲ λείξαι τοῦδε τῷ γένει θέμις.
A. καλῶς μὲν οὖν ἄγειν σκύθη πιεῖν.

Ath. X p. 427 C: Ἀχαιοὺς δ' ἐν Αἴθωνι σατυρικῷ τοὺς σατύρους
ποιεῖ δυσχεραίνοντας ἐπὶ τῷ ὕδαρῇ ποιεῖν καὶ λέγοντας 'μῶν — πιεῖν'.
vs. 1 om. p. et fab. n. attulit Eust. Od. p. 1624, 53. ἀχελῷος vel
ἀχελῷος libri, Ἀχελῷος Meinek. ἦν κεκραμένος] ἐγκεκραμένος Ed.
Müller. vs. 2 λῆξαι libri, λείξαι Meinek. vs. 3 σκύθη πιεῖν A,
σκυθηπιεῖν B, σκυθιπιεῖν P. καλῶς μὲν οὖν ἂν ἐγγχείας Σκύθη πιεῖν
ci. Meinek. alii alia.

10

. . βακκάρει χρισθέντα καὶ ψυκτηρίοις
πτεροῖς ἀναστήσαντα προσθίαν τρίχα.

Ath. XV p. 690 B: ὀνομάζεται τι μύρον βάκκαρις, οὐ μνημονεύει καὶ Ἰππῶναξ — Ἀχαιοὺς δ' ἐν Αἴθωνι σατυρικῶς βακκάρει — τρίχα'. vs. 2 ἀναγίσσαντα B. πρὸς θεῖαν libri, προσθίαν Canter.

11

χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων,
ἧ που σφόδρα θυμοῖ;

Ar. Ran. 184: χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων. ubi Schol.: Δημήτριος φησὶν Ἀχαιοῦ ὅλον εἶναι ἐκ τοῦ Αἴθωνος. λέγουσι δ' αὐτὸ οἱ (αὐτοὶ ante Dobracum) σάτυροι (σαπροὶ ante Bentl.) 'χαῖρ' — θυμοῖ;' vs. 1 tertium χαῖρ' ὦ Χάρων om. R. vs. 2 εἶπου R. Verba vix integra.

ΛΑΚΜΕΩΝ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

12

καρυκοποιούς προσβλέπων βδελύσσομαι

Ath. IV p. 173 D: Ἀχαιοὺς δ' ὁ Ἐρετριεὺς ἐν Ἀλκμαίῳ τῷ σατυρικῶς καρυκοποιούς καλεῖ τοὺς Δελφοὺς διὰ τούτων 'καρυκοποιούς — βδελύττομαι', παρόσον τὰ ἱερεῖα — ἐκαρύκευον. καρυκοποιούς ante Casaubonum. βδελύττομαι libri.

13

τίς ὑποκεκρυμμένος μένει,
σαραβάκων κοπίδων συνομώνυμε;

Ath. IV p. 173 D: καὶ τοῖς ἐξῆς δ' ὁ Ἀχαιὸς φησιν 'τίς — συνομώνυμε;' ἐπισκώπτουσι γὰρ οἱ σάτυροι τοὺς Δελφοὺς ὡς περὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς θοίνας διατρέβοντας. Achaei verba corrupta.

14

ἀλλ' ὥς τάχιστα μέλανα δεῦρ' ἄμνὸν φέρειν.
κοινόν τε χρὴ κρατῆρα καὶ κυλιχνίδας.

Ath. XI p. 480 F: Ἀχαιοὺς δ' ὁ Ἐρετριεὺς ἐν Ἀλκμαίῳ ἀντὶ τοῦ κύλικες παραγώγως κυλιχνίδας εἶρηκε διὰ τούτων 'ἀλλ' ὥς — κυλιχνίδας'. vs. 1 μέλανα add. L, om. PV. δεῦρα μόνον AP, δεῦρο μόνον VL, δεῦρ' ἄμνὸν scripsi. vs. 2 οἴνου τε ci. Schneidewin. κρατῆρα ante Dindorfium.

ΑΛΦΕΣΙΒΟΙΑ

15

ἑναστρος ὥστε μαινάς

Hesych. I p. 1215: ἑναστρος ὥστε μαινάς (ὥστεμένας ante Vales.). Ἀχαιοὺς Ἀλφειβοία, ἀντὶ τοῦ θνάς· τὰς γὰρ βάκχας θνάδας ἔλεγον. Codicis scripturam ὑάς et ὑάδας corroxit Valesius. ἑναστρος suspectum, ἑνοιστρος ci. Reiskius.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

Argumentum idem fuisse quod Epicharmus in *Ἡφαίστῳ ἢ Κωμασταῖς* tractavit, probabiliter ci. Welcker, cf. Phot. Lex. p. 74, 1 Hygin. fab. 166 Paus. 1, 20, 3.

16

- ΔΙ. *Θοῖνῃ σε πρῶτον τέρψομεν· πάρεστι δέ.*
 ΗΦ. *τὸ δεύτερον δὲ τῷ με κηλήσεις τρόπῳ;*
 ΔΙ. *μύρῳ σε χρίσω πάμπαν εὐόσμῳ δέμας.*
 ΗΦ. *ὕδωρ δὲ νίψαι χεῖρας οὐ πρόσθεν δίδως;*
 ΔΙ. *ναί· καὶ τράπεζά γ' ἐκποδῶν ἀπαίρεται.* 5

Ath. XIV p. 641 D: οἱ δὲ παλαιότεροι (mensas secundas) ἀπλῶς τραπέζας ἔλεγον, ὡς Ἀχαιοὺς ἐν Ἡφαίστῳ σατυρικῷ *ἑοῖνῃ* — ἀπαίρεται'. vs. 1 *Θοῖνῃ* δὲ libri, *Θοῖνῃ σε* Casaubonus. *πάρεστι* δὲ Iacobsius. vs. 2 δὲ addidit Casaub. vs. 4 *νίψαι*] *νίψας* B. vs. 5 *καὶ* addidit Casaub. *τράπεζ'*· *ἐκποδῶν* B, *τράπεζά γ' ἐκ ποδῶν* P. versus 1 3 5 esse Bacchi, vs. 2 et 4 Volcani, intellexit Welcker: Athenaeus personarum notas non apposuit.

ΘΗΣΕΥΣ

17

Σαρωνία

Hesych. 2 p. 1157: *Σαρωνία*· Ἀρτεμις. Ἀχαιοὺς Θησεῖ, ἀπὸ τοῦ ἐν *Τροίξῃνι* (τρούξῃνι cod.) *Σαρωνικοῦ κόλπου*. Similiter om. p. et dramatis mentione Photius Lex. p. 502, 6. Incertum utrum Ἀρτεμις *Σαρωνία* Achaeus dixerit an simpliciter *Σαρωνία*.

ΙΡΙΣ

18

λιθάργυρος δ'

ὅλην παρηωρεῖτο χρίσματος πλέα
 τὸν Σπαρτιάτην γραπτὸν κύρβιν ἐν διπλῷ ξύλῳ

Ath. X p. 451 C: Ἀχαιοὺς δ' ὁ Ἑρετριεὺς γλαφυρὸς ὢν ποιητὴς περὶ τὴν σύνθεσιν, ἔσθ' ὅτε καὶ μελαίνει τὴν φράσιν καὶ πολλὰ αἰνιγματωδῶς ἐκφέρει, ὥσπερ ἐν *Ἰριδι* σατυρικῇ· λέγει γάρ *λιθάργυρος* — *ξύλῳ*. τὸν γὰρ λευκὸν ἱμᾶντα βουληθεὶς εἰπεῖν, ἐξ οὗ ἡ ἀργυρὰ λήκυθος ἐξήρτητο, *Σπαρτιάτην γραπτὸν ἔφη κύρβιν ἀντὶ τοῦ Σπαρτιάτην σκυτάλην*. vs. 2 *χρίσματος*] *χρήσματος* BP. vs. 2 sq. *πλεκτὸν* libri, *πλέα τὸν* Tournius. vs. 3 *Σπαρτιάτην*] *σπαρτεάτην* B. *γραφτὸν ἐν διπλῷ ξύλῳ κύρβιν* ci. Bergk. Locus emendationem certam vix admittit.

19

ἀκτηρίς

Pollux 10, 157: ἀκτιορίδα δὲ τὴν βακτιορίαν Ἀχαιοὺς ἐν Ἰριδι ὠνόμασεν. βακτιορίδα ci. Passovius.

20

ἐκολλόπωσε

Hesych. 1 p. 1143: ἐκολλόπωσε· συνήρμωσε (συνήρμωσε cod.) κόλλη — Ἀχαιοὺς Ἰριδι.

21

σελῆναι

Suid. v. βουὺς ἑβδομος, quem locum attulimus in Eur. fr. 352.

ΚΤΚΝΟΣ

22

Κύκνου δὲ πρῶτα πρὸς δόμους ἐλήλυμεν

Hephaest. p. 18: τὸ ἐλήλυμεν ἐδείξαμεν καὶ ἐν ἄλλοις μέτροις συνήθως αὐτοῖς λεγόμενον, ὡς παρ' Ἀχαιῶν ἐν Κύκνῳ ἑΚύκνου — ἐλήλυμεν'. παρ' ᾧ καὶ τὸ δεύτερον ἔστιν ἀκολουθῶς πρόσωπον ἑτοιμοῦδε — ἐλήλυτε' (fr. 41). δόμους ἐλήλυμεν] δόμον ἐλήλυθμεν F.

23

πεινῶντι δ' ἀνδρὶ μᾶζα τιμιωτέρα

χρυσοῦ τε καλέφαντος

Ath. VI p. 270 E: ἑπεινῶντι — καλέφαντος' κατὰ τὸν τοῦ Ἑρετριέως Ἀχαιοῦ Κύκνον (κύκλον ante Casaubonum). Om. fab. nom. Eust. Od. p. 1818, 11. vs. 1 γὰρ ἀνδρὶ Ath., δ' ἀνδρὶ Eust. vs. 2 καὶ ἐλέφαντος libri.

ΛΙΝΟΣ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

24

ῥιπτοῦντες, ἐκβάλλοντες, ἀγνύντες, τί μ' οὐ

λέγοντες, ᾧ κάλλιστον Ἡρακλεῖ λάταξ

Ath. XV p. 668 A de cottabi ludo: Ἀχαιοὺς δ' ἐν Λίνῳ περὶ τῶν σατύρων λέγων φησί ῥιπτοῦντες — λάταξ'. τοῦτο δὲ ἑλέγοντες' παρ' ὅσον τῶν ἐρωμένων ἐμέμνηντο ἀφιέντες ἐπ' αὐτοῖς τοὺς λεγομένους κοσμάβους. cf. Schol. Ar. Pac. 1244: ὅτι δὲ τῶν ἐρωμένων ἐμέμνηντο ἀφιέντες ἐπ' αὐτοῖς τοὺς λεγομένους κοττάβους, δῆλον ποιεῖ Ἀχαιοὺς ἐν Λίνῳ (ἐν Λινῶ V, ceteri om.) καὶ Καλλίμαχος. vs. 1 ῥίπτοντες malim, cf. Elmsleius in Eur. Heracl. 150. μ' οὐ] μου PVL. vs. 2 vix integer.

ΜΟΙΠΑΙ

Fortasse ad hanc fabulam fr. 38 referendum est.

25

πολὺς γὰρ ὄμιλος ποντίου κύκλου σοβῶν
ἐνάλιος θεωρία,

χραίνοντες οὐραίοισιν εὐδίαν ἄλός

Ath. VII p. 277 B: κατὰ τὰς Ἀχαιοῦ δὲ Μοίρας 'πολὺς — ἄλός'.
vs. 1 γὰρ] δ' Erfurdtius. κύκλου] βυθοῦ ci. G. A. Hirschig. vs. 3
χραίνοντος θυραίοισιν libri, κραίνοντες οὐραίοισιν Casaubonus.

26

βαβαὶ βαβαί, βήσομαι γυναῖκας

Hesych. 2 p. 693: νυμφόβας· Ἀχαιὸς — καὶ ἐν μὲν 'βαβαῖ — γυ-
ναῖκες'. ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης. ubi legendum esse καὶ ἐν Μοίραις vidit
Casaubonus. γυναῖκας Achaeo restituit Tournius.

ΜΩΜΟΣ

27

Ἄρης ὁ ληστής σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι

Ar. Vesp. 1081: εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι
ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξύνην πεπωκότες. ubi Schol. cod. Ven.:
τὸ τοῦ Ἀχαιοῦ ἀπὸ (α' cod.) Μώμου δράματος. Ar. Pac. 357: ἐς Ἀν-
κειον καὶ Ἀνκείου σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι. ubi Schol. cod. Ven. vs.
353: τὸ δὲ σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι Ἀχαιοῦ ἐστὶν ἐκ Μώμου. οὐδὲν δὲ
χειρὸν ὁλόκληρον θεῖναι τὸ λαμβεῖον, ὅπερ οὕτως ἔχει 'Ἄρης — ἀσπίδι'.
quo loco δορὶ pro δόρει codex praebet sicut Suidas v. σὺν δορὶ Eust.
II. p. 243, 11 Macarius 7, 89, qui verba σὺν δορὶ σὺν ἀσπίδι (ἀσπίσιν
Macar.) sine p. et fab. nomine afferunt. Erravit Choerob. in Theo-
dos. p. 376, 18 (Anecd. Bekk. p. 1364): τὸ σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι,
ὅπερ Ἀριστοφάνης παρενυφαίνει (ita enim pro παρεμφαίνει legendum)
ἐν Εἰρήνῃ, ἐν Μώμῳ Σοφοκλέους προκείμενον ὡς ἀπὸ τοῦ δόρος ἐστίν.

ΟΙΔΙΠΟΣ

28

ἀκάθαρτον

Hesych. 1 p. 181: ἀκάθαρτον· μανιωδές. Ἀχαιὸς Οἰδίποδι.

29

ἐκλωτίζεται

Hesych. 1 p. 1141: ἐκλωπίζεται· ἐξανθίζεται. Ἀχαιὸς Οἰδίποδι.
ἐκλωτίζεται Salmasius.

ΟΜΦΑΛΗ ΣΑΤΤΡΙΚΗ

30

. . . ὡς εὐδουλος, ὡς εὐοικος ἦν

Ath. VI p. 267 D: Ἰων δ' ὁ Χῖος ἐν Λαέρτῃ τὸν οἰκέτην ἐπὶ δού-
λου τέθεικεν —, Ἀχαιὸς δ' ἐν Ὀμφάλῃ περὶ τοῦ σατύρου λέγων φησὶν
'ὡς εὐδουλος — ἦν', ἰδίως λέγων ὡς χρηστὸς ἐς τοὺς δούλους ἐστὶ καὶ
τοὺς οἰκέτας.

31

ὁ δὲ σκύφος με τοῦ θεοῦ καλεῖ πάλαι
τὸ γράμμα φαίνων, δέλτ' ἰῶτα καὶ τρίτον
Ω Ν τό τ' Τ πάρεστι, κούκ ἀπουσίαν
ἐκ τοῦπέκεινα σὰν τό τ' Ο κηρύσσετον.

Ath. XI p. 466 F: Ἀχαιοὺς δ' ὁ τραγικὸς ἐν Ὀμφάλῃ καὶ αὐτὸς περὶ γραμματικοῦ ποτηρίου ποιεῖ τοὺς σατύρους τάδε λέγοντας 'ὁ δὲ σκύφος — κήρυσσε τόν'. vs. 1 cf. Ath. XI p. 498 E: καὶ Ἀχαιοὺς ἐν Ὀμφάλῃ 'ὁ δὲ σκύφος με τοῦ θεοῦ καλεῖ'. με] μετὰ B p. 466. καλεῖ] καλεῖς B p. 498. vs. 2 φαῖνον libri, φαίνων Τουπίου. δέλτ' ἰῶτα] Δ I codex B. vs. 3 Ω AB, Ο PVL. Ν libri, i. e. νῦ, ut vulgo scribitur. τοῦ libri, τό τ' Τουπίου. πάρεστιν οὐκ ἀπουσίαν Porsonus, qua coniectura difficultas non tollitur. vs. 4 τό τ' ΟΥ ABP, τό τ' Ο VL et correctus P. hoc verum esse docet Athenaeus haec subiciens: ἐν τούτοις λείπει τὸ Τ στοιχεῖον, ἐπεὶ πάντες οἱ ἀρχαῖοι τῷ Ο (τῷ ΟΥ vel τὸ ΟΥ libri) ἀπεχρῶντο οὐ μόνον ἐφ' ἧς νῦν τάττεται δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ ὅτε τὴν δίφθογγον διασημαίνει, διὰ τοῦ Ο (ΟΥ libri) μόνου γράφουσι. denique κήρυσσε τόν B, κήρυσσε τόν P, κηρύσσετον VL.

32

ἡλίσκετ' ἄρα καὶ πρὸς ἀσθενῶν ταχὺς
καὶ πρὸς χελώνης ἀετὸς βραχεὶ χρόνῳ.

Diog. L. 2, 133 (cf. Hesych. Miles. 42 in Mülleri Fragm. Hist. vol. 4 p. 170): πρὸς τοὺς ἀντιπολιτευομένους ταῦτα, φασί, προεφέρετο (Menedemus) 'ἡλίσκετ' — χρόνῳ'. ταῦτα δὲ ἔστιν Ἀχαιοῦ ἐκ τῆς σατυρικῆς Ὀμφάλῃς. vs. 1 ἄρα] ἄρα libri. ἡλίσκετ' ἄρα ci. Meinekus Com. vol. 3 p. 14. vs. 2 ἀετὸς libri.

33

Φαναῖος Ἀπόλλων

Hesych. 2 p. 1493: Φαναῖος Ἀπόλλων. Ἀχαιοὺς Ὀμφάλῃ. παρὰ Χίοις οὕτω λέγεται.

ΠΕΙΡΙΘΟΥΣ

34

ἀμφοερκῇ πίθον

Hesych. 1 p. 293: ἀμφοερκῇ πίθον (ἀμφοερκήπιθον ante Scaligerum). τὸν πάντοθεν κύκλῳ περιειργόμενον. Ἀχαιοὺς Πειρίθῳ. Cf. Etym. M. p. 89, 27: ἀμφοερκῇ. πάντοθεν περιειργόμενον.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

De argumento huius dramatis probabiliter disputavit Vrlichsius in dissert. de Achaeo, Bonnae 1834 p. 37.

35

ὦρα βοηθεῖν ἔστ'· ἐγὼ δ' ἡγήσομαι.
 προσβαλλέτω τις χεῖρα φασγάνου λαβῇ,
 σάλπιγγι δ' ἄλλος ὥς τάχος σημαινέτω.
 ὦρα ταχύνειν, ἐλελελεῦ.

Suidas v. ἐλελελεῦ (sic E cum Schol. Ar., ἐλελεῦ cet.): οἱ προσιόντες εἰς πόλεμον τὸ ἐλελελεῦ ἐφώνουν· μετὰ τινος ἐμμελοῦς κινήσεως, καθὸ καὶ Ἀχαιοὺς Ἑρετριεὺς ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ποιεῖ τὸν Ἀγαμέμνονα παραγγέλλοντα τοῖς Ἀχαιοῖς ὦρα — ἐλελεῦ'. Eadem omissis tamen Achaei verbis Schol. Ar. Av. 364. vs. 1 ἐστίν libri, ἔστ' Touprius. vs. 2 προσλαβέτω libri, προσβαλλέτω Grotius. φασιανοῦ libri, φασγάνου Portus. λαβῆς libri, λαβῇ Grotius. vs. 3 σάλπιγγα — σημαίνεται ante Portum. vs. 4 ἐλελεῦ ante Touprium.

ΦΡΙΞΟΣ

36

Πελεός

Hesych. 2 p. 906: Πελεός. Ἀχαιὸς Φρίξω. καὶ μήποτε τὴν παρ' Ὀμήρῳ Πτελέον (πτελέον cod.). δύναται δὲ καὶ τὰ Πέλη τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ λεγόμενα δηλοῦν.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

37

δίχολοι γνῶμαι

Hesych. 1 p. 1011: δίχολοι· διάφοροι. Ἀχαιὸς καταπεῖραι 'δίχολοι γνῶμαι' (διχολογνῶναι cod.), παρὰ τὸ δίχα· ἢ δίτροποι κατὰ μετάληψιν· χόλος γὰρ ἢ ὀργή καὶ (recte Küster addit ὀργή ὅ) τρόπος. Verba δίχολοι γνῶμαι recurrunt apud paroemiographos (Zenob. 3, 25 Diogenian. 4, 32), ubi auctoris nomen non indicatur. In corrupto καταπεῖραι fortasse dramatis nomen latet; suspicabar Αἰσχύλος Καβείροις.

38

Ταραντῖναι βαφαί

Phot. Lex. p. 569, 12: Ταραντῖναι βαφαί. παρὰ Ἀχαιῶν (Ἀχαιων cod.) οἶμαι τὰ ἀλουργῇ ἢ ἀπὸ τοῦ ὀστρέου. Etym. M. p. 746, 15: Ταραντινόν, λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον — καὶ Ταραντιναὶ βαφαί, παρὰ Ἀχαιῶν (παρὰ Ἀχαιῶν V, παρὰ τὸ Ἀχαιῶν D, π Ἀχαιῶν M) οἶμαι (hoc vocabulum om. VM) τὰ ἀλουργὰ ἢ τὰ ἀπ' ὀστρέου. Hesych. 2 p. 1348: Ταραντῖναι αἶματι βαφαί· τινὲς δὲ τὰς πορφύρας. Verba παρὰ Ἀχαιῶν οἶμαι suspecta: fortasse παρὰ Ἀχαιῶν Μοίραις legendum.

39

ἐδεξιοῦτο Βιβλίνου μέθους ἐκπώματι

Ath. I p. 31 A: Στράτις δὲ τὸν Σκιάθιον ἐπαινεῖ — Ἀχαιὸς

(ἄχαιοι BCD) δὲ τὸν Βίβλινον 'ἐδεξιοῦτο — ἐκπώματι'. Hesych. I p. 1082: ἐδεξιοῦτο· ἐξεναγώγησεν. Βιβλίνου Casaubonus, βιβλίου VL. μέθους BD, μέθης VL, μέθυος Casaubonus. fortasse μέθους ἐκπώ-
ματι ortum ex μεθύσματι.

40

. ἡ τοσοῦσδ' Αἴτνη τρέφει
κοχλίας κεράστας;

Ath. II p. 63 B de v. κοχλίας: 'Αχαιός 'ἡ — κεράστας'.

41

τοιοῦδε φωτὸς πρὸς δόμους ἐλήλυτε
Hephaest. p. 18, vide fr. 22.

42

ἦκω πεπραγὼς δεινά, σὺ δ' ὑγιάινέ μοι.

Lucianus de lapsu c. 6 vol. I p. 732: πολὺ δ' ἂν καὶ ἐν τῇ τραγωδίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ εὗροις τὸ ὑγιάίνειν πρῶτον εὐθὺς λεγόμενον· — ὁ δὲ 'Αχαιός 'ἦκω — μοι'.

43

τὰ μὴ νοσοῦντα συννοσεῖν ἀναγκάσ[εις;]

Plut. Mor. p. 112 E: ἐκτρέπονται πρὸς τὰς ἐσχάτας τάλαιπωρίας, τὸ μηδὲν αἴτιον σῶμα τιμωρούμενοι καὶ τὰ μὴ νοσοῦντα κατὰ τὸν 'Αχαιὸν συναλγεῖν ἀναγκάζοντες. Achaei verba Grotius haec videre sibi visus est: τί χρὴ | τὰ μὴ νοσοῦντα συννοσεῖν ἀναγκάσαι; ac συννοσεῖν probabile est, ἀναγκάσεις exempli causa posui.

44

Schol. Arat. 172: Θαλῆς μὲν οὖν β' αὐτὰς (Hyadas) εἶπεν εἶναι —, 'Αχαιὸς δὲ δ'. Cf. Eur. fr. 780.

45

χάσκοντα λιμῶ μόσχον ὥς χελιδόνος

Schol. Il. I, 323 in Anecd. Paris. vol. 3 p. 236, 26 sive Eust. Il. p. 753, 55: 'Αχαιὸς δὲ σκληρότερον ἔφη τὸ (τὸν Schol.) 'χάσκοντα — χελιδόνος', δεῖον ὃν εἶπεῖν νεοττὸν ἤγουν ἀλλὰ χελιδονιδῆ. ὥς om. Schol. Cf. Aelianus N. A. 7, 47: 'Αχαιὸς δὲ ὁ τῆς τραγωδίας ποιητῆς τὸν νεοττὸν τῆς χελιδόνος μόσχον ὠνόμασεν.

46

αἰόλη

Anecd. Bekk. p. 361, 1: αἰόλη· ἡ ταχεῖα. οὕτως 'Αχαιός.

47

ἀμηνίτως

Hesych. I p. 274: ἀμηνίτως· ἀμέμπτως. 'Αχαιοί. ubi 'Αχαιός ci. Albertius: sed fortasse Αἰσχύλος leg. coll. Agam. 1036.

48

καιρότερον.

Hesych. 2 p. 111: καιρότερον· ἐνωρότερον. Ἀχαιοί. Ἀχαιός ci. Alberti.

49

κύτταροι

Hesych. 2 p. 390: κύτταροι· οὕτω τὰς τρήμας τῶν κηρίων ἔφη Ἀχαιός. τινὲς δὲ σφήκας.

50

μάλευρον

Phot. Lex. p. 244, 11: μάλευρον· τὸ ἄλευρον. Ἀχαιός. Zonar. Lex. p. 1334: μάλευρον· τὸ αλευρον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ Μ μάλευρον. 'μίγδα μάλευρον'. Achaei esse verba μίγδα μάλευρον ci. Herm.

51

νυμφόβας

Hesych. 2 p. 693: νυμφόβας· Ἀχαιός. ὁ Σειληνὸς (ὃς ἦν δεινὸς ante Casaubonum) ἐπιβαίνων ταῖς Νύμφαις. Phot. Lex. p. 305, 5: νυμφόβας· ὁ Σειληνὸς τῶν Νυμφῶν ἀνὴρ.

52

πανόπτης

Hesych. 2 p. 853: πανόπτης· πολυόφθαλμος, Ζεὺς. Ἀχαιοί. ubi Ἀχαιός ci. Vrlichsius, fortasse Αἰσχύλος leg. coll. Eum. 1045.

53

ἀλιβάπτοις

Hesych. 1 p. 230: ἀλιβάπτοις (ἀλίβαπτον Musurus) πορφυρᾶν ὄρνιν. Ἀχαιός καὶ Ἀλκμάν (ἀλ. μάς cod.). Vrlichsio Ἀλκαῖος pro Ἀχαιός scribendum videtur, quam coniecturam probat Bergk. Lyr. p. 730.

54

οἶνη

Hesych. 2 p. 729: οἶνη· ἡ ἄμπελος. καὶ κυβευτικὸς λόγος (f. λέγεται, nisi λόγος delendum cum Musuro) βόλος ὁ κενὸς καὶ ἀντικείμενος τῷ ἔξ (τὴν ἔξω cod.). Ἀχαιός. οἰνίζειν γὰρ τὸ μονάζειν κατὰ γλῶσσαν. Fortasse pro Ἀχαιός legendum ὁ καὶ Χῖος cum Iunio, cf. Pollux 7, 204, ubi οἰνή scribitur sicut in Theognost. p. 22, 18: barytonon requirit Herod. Arcad. p. 112, 6, ubi οἶη editur.

EUPHORION

1

Ζεὺς ἐστὶν αἰθήρ, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δ' οὐρανός,
Ζεὺς τοι τὰ πάντα χῶτι τῶνδ' ὑπέρτερον.

Clemens Alex. Strom. V p. 718 (Eusebius Pr. E. p. 681 B): ὁ τε Εὐφορίων ὁ τε Αἰσχύλος ἐπὶ τοῦ θεοῦ σεμνῶς σφόδρα φησὶν 'Ζεὺς ἐστὶν — ὑπέρτερον'. Ita Clementis codices, editur ὁ τε Εὐφορίωνος Αἰσχύλος cum Eusebio: scribendum potius videtur ὁ τε Εὐφορίων ὁ τοῦ Αἰσχύλου, cf. Observ. crit. p. 9 sq vs. 2 Ζεὺς ταῦτα πάντα Βο-
thius. χῶτι] χωρεῖ Euseb. τῶνδ'] τῶν δέ τοι Clementis codex Par.

PHILOCLES

ΠΑΝΔΙΟΝΙΣ

Tetralogia Pandionis eiusque filiarum, Procnēs et Philomelae, et Terei mythum complexa. Singulorum dramatum titulos ignoramus, nisi quod Τηρεὺς ἢ Ἔποψ memoratur in Schol. Ar. Av. 281. Aristophanis haec sunt verba: ΠΕΙΣΘ. οὐ σὺ μόνος ἄρ' ἦσθ' ἔποψ, ἀλλὰ χούτος ἕτερος; ΕΠΙΘΡ. ἀλλ' οὗτος μὲν ἐστὶ Φιλοκλέους ἐξ ἔποπος, ἐγὼ δὲ τούτου πάππος. ubi Schol.: οὗτος ὁ Φιλοκλῆς ἔποπα ἐσκεύασεν ἐν τῇ Πανδιονίδι τετραλογίᾳ —. ἄλλως. Φιλοκλεῖ ἐστὶ δράμα Τη-
ρεὺς ἢ Ἔποψ. ἄλλως. ὁ Σοφοκλῆς πρῶτον τὸν Τηρέα ἐποίησεν· εἴτα Φιλοκλῆς. Ἔποψ dramatis titulum fuisse non credo.

1

σὲ τῶν ἀπάντων δεσπότην λέγω . .

Schol. Ar. Av. 282: οὗτος ὁ Φιλοκλῆς ἔποπα ἐσκεύασεν ἐν τῇ Παν-
διονίδι τετραλογίᾳ, οὐ ἢ ἀρχὴ 'σὲ — λέγω'. τῶν] τὸν V. πάντων
libri, ἀπάντων Wagner. λέγω om. V.

ΤΗΡΕΤΣ v. ΠΑΝΔΙΟΝΙΣ

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

2

Schol. Soph. Oed. C. 1320: Ταλαοῦ, ὃν ξῖνοι διὰ τοῦ Κ Καλαὸν
προσαγορεύουσι, καθάπερ Ἀρίσταρχος ὁ Τεγεάτης καὶ Φιλοκλῆς
ἱστοροῦσι.

3

. . . οὐδ' ἂν ἐγκέφαλον ἔσθων λίποι

Ath. II p. 66 B: καὶ γὰρ Φιλοκλῆς τε ἐγκέφαλόν φησιν 'οὐδ' —
λίποι' καὶ Ἀριστοφάνης. Eust. II. p. 757, 46: τῷ εἰπόντι ὥς 'οὐδ' ἂν
ἐγκεφάλων ἔσθων λίπη'. Incertum utrum comici haec sint poetae
an tragici; cf. Meinek. Hist. crit. p. 521.

4

δορυφόρος

Hesych. 1 p. 1025: δορυφόρον· τὸν δολοφονοῦντα. Ἀριστοφάνης Δαιδάλω. ὅτι δὲ Φιλόκτητος (Φιλοκλῆς Pearsonus) τῇ λέξει ἐχρήσατο πρῶτος, δηλοῖ Τηλεκλείδης ἐν Πρυτάνεσι. δηλοῖ δὲ τὸν δολοφονοῦντα.

MELANTHIUS

Medeam a Melanthio scriptam fuisse ex Schol. Ar. Pac. 1012 non concluderim.

I

τὰ δεινὰ πράσσει τὰς φρένας μετοικίσας

Plut. Mor. p. 453 F: ὁ δὲ θυμὸς οὐχ, ἢ φησιν ὁ Μελάνθιος, 'τὰ δεινὰ πράσσει — μετοικίσας', ἀλλ' ἐξοικίσας τελείως. ibid. p. 551 A: ὡς γὰρ ὁ θυμὸς κατὰ τὸν Μελάνθιον 'τὰ δεινὰ πράττει — μετοικίσας', οὕτω καὶ ὁ λογισμὸς τὰ δίκαια πράττει. Tzetz. in Hesiod. Op. 336: καὶ Μελάνθιος ὁ τραγικὸς περὶ θυμοῦ φησὶ 'πράσσει τὰ δεινὰ — μετοικίσας'. respicit Iulianus Epist. 10 p. 378 D: καὶ θυμὸς, ὅσπερ οὖν εἴωθε τὰ δεινὰ πράττειν τὰς φρένας μετοικίσας. τὰ δεινὰ πράσσει (vel πράττει) Plut. et Iul., πράσσει τὰ δεινὰ Tzetz.

IOPHON

Iophonti Sophoclis filio fuerunt qui huius Antigonam tribuerent, cf. Anecd. Oxon. vol. 4 p. 315, 21: πολλὰ γὰρ νοθευόμενά ἐστιν, ὡς ἡ Σοφοκλέους Ἀντιγόνη· λέγεται γὰρ εἶναι Ἰοφῶντος (Ἀντιφῶντος cod., correxit Cramer) τοῦ Σοφοκλέους υἱοῦ. Qua de re dixit Schneidewinus in Soph. Antig. p. 32.

ΑΤΛΩΙΔΟΙ ΣΑΤΤΡΟΙ

1

καὶ γὰρ εἰσελήλυθεν

πολλῶν σοφιστῶν ὄχλος ἐξηρτυμένος.

Clemens Alex. Strom. I p. 329: Ἰοφῶν (ἰωφῶν codex Paris.) τε ὁμοίως ὁ κωμικὸς ἐν Ἀνλωδοῖς σατύροις ἐπὶ ῥαψῳδῶν καὶ ἄλλων τινῶν λέγει 'καὶ γὰρ — ἐξηρτημένος'. vs. 2 ἐξηρτημένος ante Meinekium.

ΒΑΚΧΑΙ Η ΠΕΝΘΕΤΣ

Duplicem fuisse dramatis titulum docet Suidas v. Ἰοφῶν.

2

ἐπίσταμαι δὲ καὶ τὰδ' οὐσά περ γυνή,
ὡς μᾶλλον ὅστις εἰδέναι τὰ τῶν θεῶν

ζητεῖ, τοσούτῳ μᾶλλον ἥσσον εἴσεται.

Stob. Ecl. 2, 1, 9 p. 10: Ἰοφῶντος Βακχῶν. ἐπίσταμαι — εἴσεται. vs. 1 καὶ τόδ' malim. vs. 3 τοσούτῳ] τοσοῦτο VA.

INCERTAE FABVLAE FRAGMENTVM

3

Schol. Ven. Ar. Ran. 330: ἡ μυρσίνη ὠκείωται τοῖς χθονίοις θεοῖς Διονύσου δεδοκός, ὅτε ἀνήγαγε τὴν Σεμέλην. τρία γὰρ αὐτῷ ὠκείωται, κισσὸς ἄμπελος μυρσίνη. μυθολογοῦσι δ' ἐν Σάμῳ μόνῃ θεῶν *) μὴ προσφέρεσθαι τῇ Ηρᾷ. ἐπεὶ γάρ, ὥς φασίν, ἐξητεῖτο τὴν ψυχὴν τῆς Σεμέλης τοὺς κάτω θεούς, καθάπερ ἦν ἐπηγγελημένον, ὑποσχέσθαι λέγουσιν αὐτῇ τὸν Ἄϊδην τοῦτο δράσειν τοῦ Διονύσου τῶν μάλιστα τερπόντων αὐτῷ ἀντίψυχον ἀντ' ἐκείνης πέμψαντος· τὸν δὲ Διόνυσον πυθόμενον τὰ παρὰ τῶν κάτω θεῶν ἐπεσταλμένα σοφίσασθαι πρὸς ταῦτα καὶ τριῶν ὄντων αὐτῷ μάλιστα ἠγαπημένων, τοῦ τε κισσοῦ καὶ τῆς ἁμπέλου καὶ τῆς μυρσίνης, ἀποστεῖλαι τοῖς κάτω θεοῖς αὐτήν. δηλοῖ δὲ καὶ Ἰοφῶν ὁ τραγικός.

NICOMACHVS

De Nicomachis tragico et comico vide quae disputavit Meinek. Hist. crit. p. 496—98. Geryonem tragoediam Welckerus de Trag. p. 1015 commemorari suspicabatur ab Aristotele Probl. 19, 48 p. 922 b 13: ἡθοῦς δὲ ἔχει ἡ μὲν ὑποφρυγιστὶ πρακτικόν, διὸ καὶ ἐν τε τῷ Ἰηρονόμῳ ἡ ἐξοδος καὶ ἡ ἐξόπλισις ἐν ταύτῃ πεποιήται, ἡ δὲ ὑποδωριστὶ μεγαλοπρεπὲς καὶ στάσιμον.

I

μέλπουσιν ἀηδόνιον κλαγγήν

Anecd. Bekk. p. 349, 11: ἀηδόνειος κλαγγή. Νικόμαχος ἐμέλπουσιν ἀηδόνειον κλαγγήν. ἀηδόνιον Meinek. ius.

2

ἀγηλατῶν

Anecd. Bekk. p. 337, 11: ἀγηλατῶν· ἀντὶ τοῦ διώκων, φυγαδεύων. οὕτως Νικόμαχος. ἀγηλατῶν Wagner.

*) Σάμῳ μόνῃ θεῶν Dindorfius, codex haec praebet Σάμῳ ἐκ δὲ μυρσίνης ἐκ δὲ τοῦ πάθους δεισιδαίμονι θεῖον. Aliam medelam frustra quaesivi.

A G A T H O N

ΑΕΡΟΠΗ

1

εἰσῆσαν

Etym. M. p. 301, 57: εἰσῆμεν — καὶ εἰσῆσαν ἀντὶ τοῦ εἰσῆσαν
σὺν τῷ I, Ἀγάθων Ἀερόπη.

ΑΛΚΜΕΩΝ

2

ἀθέμιτοι Μοῦσαι

Anecd. Bekk. 353, 7: ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δρᾶν Δείναρχος εἶπε
καὶ Σοφοκλῆς, καὶ ἀθεμιστότεροι Ξενοφῶν· καὶ ἀθέμιτοι (ἀθέματοι
ante Bekkerum) Μοῦσαι εἶπεν Ἀγάθων ἐν Ἀλκμαίῳ.

ΑΝΘΟΣ

Aristot. Poet. 9 p. 1451 b 21: οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς τραγωδίαις
ἐνίαις μὲν ἔν ἢ δύο τῶν γνωρίμων ἔστιν ὀνομάτων, τὰ δὲ ἄλλα πε-
ποιημένα, ἐν ἐνίοις δὲ οὐθέν, οἷον ἐν τῷ Ἀγάθωνος Ἀνθεῖ· ὁμοίως γὰρ
ἐν τούτῳ τὰ τε πράγματα καὶ τὰ ὀνόματα πεποιήται καὶ οὐδὲν ἥττον
εὐφραίνει· ὥστ' οὐ πάντως εἶναι ζητητέον τῶν παραδεδομένων μύθων,
περὶ οὓς αἱ τραγωδαὶ εἰσὶν, ἀντέχεσθαι. Titulus dramatis suspectus.

ΘΤΕΣΤΗΣ

3

κόμας ἐκειράμεσθα μάρτυρας τρυφῆς,
ἢ που ποθεινὸν χρῆμα παιζούσῃ φρενί.
ἐπώνυμον γοῦν εὐθύς ἔσχομεν κλέος,
Κούρητες εἶναι, κουρίμου χάριν τριχός.

Ath. XII p. 528 D: Ἀγάθων δ' ἐν τῷ Θυέστῃ τοὺς τὴν Πρώνα-
κτος θυγατέρα μνηστεύοντας τοῖς τε λοιποῖς πᾶσιν ἐξησκημένους ἐλ-
θεῖν καὶ κομῶντας τὰς κεφαλὰς, ἐπεὶ δ' ἀπέτυχον τοῦ γάμου, 'κόμας
ἐκειράμεσθα', φησί, 'μάρτυρας — τριχός'. Similiter om. fab. nom.
Eust. II. p. 1292, 58. vs. 1 ἐκειράμεσθα C, ἐκειράμεθα PVL et Eust.
vs. 3 ἐπώνυμον δ' οὖν· ci. Meinekias.

ΙΑΙΟΤ ΠΕΡΣΙΣ

Aristot. Poet. c. 18 p. 1456 a 18: χρὴ δὲ — μὴ ποιεῖν ἐποποιικὸν
σύστημα τραγωδίαν. — σημεῖον δὲ ὅσοι πέρσιν Ἰλλίου ἐποίησαν καὶ
μὴ κατὰ μέρος, ὥσπερ Εὐριπίδης Νιόβην καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος, ἢ
ἐκπίπτουσιν ἢ κακῶς ἀγωνίζονται, ἐπεὶ καὶ Ἀγάθων ἐξέπεσεν ἐν τούτῳ
μόνῳ. Probabile hinc est Ἰλλίου πέρσιν Agathonis drama fuisse.

ΜΤΣΟΙ

Plut. Mor. p. 645 E: θαυμάζω δὲ καὶ Ἐράτωνα τουτονί, τὰς μὲν

ἐν τοῖς μέλεσι παραχρῶσαις βδελυττόμενον καὶ κατηγοροῦντα τοῦ καλοῦ Ἀγάθωνος, ὃν πρῶτον εἰς τραγωδίαν φασὶν ἐμβαλεῖν καὶ ὑπομῖξαι τὸ χρωματικόν, ὅτε τοὺς Μυσοῦς ἐδίδασκεν· αὐτὸς δὲ ἡμῖν, ὡς ὁρᾶτε, ποικίλων χρωμάτων καὶ ἀνθρηῶν τὸ συμπόσιον ἐμπέπληκε.

ΤΗΛΕΦΟΣ

In Telepho fuisse Thesei partes credidit Welcker de Tragoed. p. 990, Meinekius pro Τηλέφῳ scribendum coniecit Τληπολέμῳ coll. Schol. Ar. Pac. 528: ἔστι δὲ Ἐπιπίδου ἐκ Τηλέφου ἢ Τληπολέμου.

4

γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μεσόμφαλος κύκλος·
ὀρθοί τε κανόνες ἐξυγωμένοι δύο,
Σκυθικῶ τε τόξῳ τὸ τρίτον ἦν προσεμφερές·
ἔπειτα τριόδους πλάγιος ἦν προσκείμενος·
ἐφ' ἐνός τε κανόνος ἦσαν [ἐξυγωμένοι δύο] 5
ὅπερ δὲ τρίτον ἦν, καὶ τελευταῖον πάλιν.

Ath. X p. 454 D: τὸ δ' αὐτὸ πεποίηκε καὶ Ἀγάθων ὁ τραγωδιοποιὸς ἐν τῷ Τηλέφῳ· ἀγράμματος γάρ τις κἀνταῦθα δηλοῖ τὴν τοῦ Θεσέως ἐπιγραφὴν οὕτως 'γραφῆς — πάλιν'. vs. 3 Schweigh., om. PVL. vs. 4 προσκείμενος c, προκείμενος 5 ἦσαν ἐξυγωμένοι δύο] ἦσαν deletat olim Meinekius, q. coniecit ἐξυγ. δύο ex vs. 2 hic irrepsisse: ante hunc versum quaedam excidisse suspicor. vs. 6 τρίτον PVL, τὸ τρίτον ABC.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

5

μόνου γὰρ αὐτοῦ καὶ θεὸς στερίσκεται,
ἀγένητα ποιεῖν ἄσ' ἂν ἢ πεπραγμένα.

Aristot. Eth. Nicom. 6, 2 p. 1139 b 10: τὸ δὲ γεγονὸς οὐκ ἐνδέχεται μὴ γενέσθαι. διὸ ὀρθῶς Ἀγάθων 'μόνου — πεπραγμένα'.

6

τέχνη τύχην ἔστερξε καὶ τύχη τέχνην.

Aristot. Eth. Nicom. 6, 4 p. 1140 a 19: τρόπον τινὰ περὶ τὰ αὐτὰ ἔστιν ἡ τύχη καὶ ἡ τέχνη, καθάπερ καὶ Ἀγάθων φησὶ 'τέχνη — τέχνην'. Simplic. in Aristot. Phys. Ausc. fol. 73 b: καὶ τῶν ποιητῶν δὲ ἔνιοι πάντα σχεδὸν εἰς τὴν τύχην ἄγουσιν, ὥστε καὶ τῆς τέχνης οἰκείαν αὐτὴν ποιεῖν λέγοντες 'τέχνη — τέχνην' τὸν εὐτυχοῦντα δὲ καὶ φρονεῖν φασί. (Eur. fr. 1006)

7

φαῦλοι βροτῶν γὰρ τοῦ πονεῖν ἡσσωμένοι
θανεῖν ἐρῶσιν.

Aristot. Eth. Eud. 3, 1 p. 1230 a 1: οὐδὲ τῶν τοιούτων (sc. τῶν τὸ πονεῖν φευγόντων) οὐθὲς ἀνδρείος, καθάπερ καὶ Ἀγάθων φησὶ 'φάυλοι — ἐρώσιν'.

8

καὶ μὴν τὰ μέν γε τῇ τέχνῃ πράσσειν, τὰ δὲ
ἡμῖν ἀνάγκη καὶ τύχῃ προσγίγνεται.

Aristot. Rhet. 2, 19 p. 1392 b 8: εἰ ἄνευ τέχνης καὶ παρασκευῆς δυνατόν γενέσθαι, μᾶλλον διὰ τέχνης καὶ ἐπιμελείας δυνατόν· ὅθεν καὶ Ἀγάθωνι εἴρηται 'καὶ μὴν — προσγίγνεται'. vs. 1 τῇ] χρὴ Porsonus. τύχῃ libri, τέχνη Grotius. vs. 2 τύχῃ] τέχνη Q.

9

τάχ' ἂν τις εἰκὸς αὐτὸ τοῦτ' εἶναι λέγοι,
βοροτοῖσι πολλὰ τυγχάνειν οὐκ εἰκότα.

Aristot. Rhet. 2, 24 p. 1402 a 10: καὶ ἐν τοῖς ῥητορικοῖς ἔστι φαινόμενον ἐνθύμημα παρὰ τὸ μὴ ἀπλῶς εἰκὸς, ἀλλὰ τι εἰκὸς. ἔστι δὲ τοῦτο οὐ καθόλου, ὥσπερ καὶ Ἀγάθων λέγει 'τάχ' ἂν — εἰκότα'. Aristot. Poet. 18 p. 1436 a 24: ἔστι δὲ τοῦτο εἰκὸς ὥσπερ Ἀγάθων λέγει· εἰκὸς γὰρ γίνεσθαι πολλὰ καὶ παρὰ τὸ εἰκὸς. ibid. c. 25 p. 1461 b 15: εἰκὸς γὰρ παρὰ τὸ εἰκὸς γίνεσθαι.

10

Aristot. Poet. 18 p. 1454 b 14: ἐπεὶ δὲ μίμησις ἔστιν ἡ τραγωδία βελτιούνων, ἡμῶς οὐκ μιμεῖσθαι τοὺς ἀγαθοὺς εἰκονογράφους· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἀποδιδόντες τὴν ἰδίαν μορφήν, ὁμοίους ποιοῦντες, καλλίους γράφουσιν. οὕτω καὶ τὸν ποιητὴν μιμούμενον καὶ ὀργίλους καὶ ῥαθύμους καὶ τὰλλα τὰ τοιαῦτα ἔχοντας ἐπὶ τῶν ἡθῶν, τοιοῦτους ὄντας ἐπιεικεῖς ποιεῖν παράδειγμα σκληρότητος, οἷον τὸν Ἀχιλλεῖα Ἀγάθων καὶ Ὅμηρος. Achillem drama ab Agathone inscriptum fuisse coniecit Welcker de Tragoed. p. 991 sq. In loco corrupto ne illud quidem certum est, recte se habere Ἀγάθων: libri ἀγαθων vel ἀγαθὸν habent.

11

τὸ μὲν πάρεργον ἔργον ὥς ποιούμεεθα,
τὸ δ' ἔργον ὥς πάρεργον ἐκπονούμεεθα.

Ath. V p. 185 A: ἡμεῖς γὰρ κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθωνα 'τὸ μὲν — ἐκπονούμεεθα'. Clemens Alex. Strom. V p. 733: καταπανστέον ἡδὴ τὸν λόγον, ὅπως μὴ τὸ τοῦ τραγωδοποιού Ἀγάθωνος πάθωμεν καὶ αὐτοί, 'τὸ μὲν — ἐκπονούμενοι'. vs. 1 ποιούμεεθα Ath., ἡγούμενοι Clem. vs. 2 ἐκπονούμεεθα Ath., ἐκπονούμενοι Clem.

12

εἰ μὲν φράσω τάληθές, οὐχί σ' εὐφρανῶ·
εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ', οὐχὶ τάληθές φράσω.

Ath. V p. 211 E: κατὰ γὰρ τὸν Ἀγάθωνα 'εἰ μὲν — τάληθές φράσω'.

13

ἀπολείς μ' ἐρωτῶν καὶ σὺ χῶ νέος τρόπος
ἐν οὐ πρέποντι τοῖς λόγοισι χρώμενος.

Ath. X p. 445 C: καὶ ὅς ἔφη 'ἀπολείς μ' ἐρωτῶν' κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθωνα 'καὶ σὺ — χρώμενος'. vs. 1 χῶ] καὶ ὁ libri.

14

γυνὴ τὸ σῶμα . . . δι' ἀργίαν
ψυχῆς φρόνησιν ἐντὸς οὐκ ἀργὸν φορεῖ.

Ath. XIII p. 584 A: κατὰ γὰρ τὸν Ἀγάθωνα 'γυνὴ — φορεῖ'. vs. 1 γυνὴ τοι σώματος δι' ἀργίαν ci. Porsonus, et σώματος praecierat Grotius.

15

ἐκφέρετε πεύκας φωσφόρους

Ath. XV p. 701 B: ἵνα καὶ γὰρ κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθωνα ἀναφωνήσω τάδε τὰ τοῦ ἡδίστου Ἀριστοφάνους (Com. 2 p. 1180) 'ἐκφέρετε πεύκας κατ' Ἀγάθωνα φωσφόρους'.

16

Marcus Anton. 4, 18: ὅσην ἀσχολίαν κερδαίνει ~~μὴ~~ μὴ βλέπων τί ὁ πλησίον εἶπεν ἢ ἔπραξεν ἢ διανοήθη, ἀλλὰ μόνον ~~πὶ~~ αὐτὸς ποιεῖ, ἵνα αὐτὸ τοῦτο δίκαιον ἢ καὶ ὅσιον ἢ κατὰ τὸν ἀγαθόν ~~Ἀγάθωνα~~ Xylander) μὴ μέλαν ἦθος περιβλέπεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῆς γραμμῆς τρέχειν ὀρθόν, μὴ διεσπασμένον. Agathonis verba qui restituere conati sunt, operam perdiderunt.

17

Schol. Soph. Trach. 639: συνάγονται οἱ Ἀμφικτύονες εἰς τὴν λεγομένην Πυλαίαν, περὶ ἧς Ἀγάθων φησὶ Πυλάδην τὸν Στροφίλου πρῶτον συστήσασθαι ἐν τῇ Φωκίδι καθαιρόμενον τὸ ἐπὶ Κλυταιμνήστρα μύσος καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν σύνοδον Πυλαίαν προσαγορεύεσθαι.

18

οὐ πώποτ' ἠξίωσα χρήσασθαι τρόποις

Stob. Ecl. 1, 8, 7 p. 226: Ἀγάθωνος. 'οὐ πώποτ' — τρόποις'.

19

σοφὸν λέγουσι τὸν χρόνον πεφυκέναι.

Stob. Ecl. 1, 8, 14 p. 230: Λακίωνων. 'σοφὸν — πεφυκέναι'. Pro Λακίωνων (Λακόνων A) scribendum suspicor Ἀγάθωνος. Hoc nomen falso praefigitur epigrammati quod habet eadem in pag. Stob. Ecl. 1, 8, 16: Ἀγάθωνος (Ἀγάθωνος A). 'ὠφελεν ὡς ἀφανὴς οὕτω φανερώτατος εἶναι καιρὸς, ὅς αὐξάνεται πλεῖστον ἀπ' εὐλαβίης'.

20

οὐ τῇ φρονήσει, τῇ τύχῃ δ' ἐσφάλμεθα.

Stob. Flor. 3, 16: 'Αγάθωνος. 'οὐ — ἐσφάλμεθα'. ἐσφάλμεθα] ἐπητέον Arsenius p. 582, 22 et nonnulli Stobaei libri.

21.

ιδίας ὁδοὺς ζητοῦσι φιλόπονοι φύσεις.

Stob. Flor. 29, 39: 'Αγάθωνος. 'ιδίας — φύσεις'.

22

ἀδικεῖν νομίζων ὅψιν αἰδοῦμαι φίλων.

Stob. Flor. 31, 17: 'Αγάθωνος. 'ἀδικεῖν — φίλων'. ἀδικεῖν] ἀδικεῖ M, δοκεῖν Ioh. Dam.

23

ὅλοιθ' ὁ τοῖς ἔχουσι τὰγαθὰ φθονῶν.

Stob. Flor. 38, 7: 'ὅλοιθ' — φθονῶν'. Infra repetunt AM post Flor. 38, 21 cum lemmate 'Αγάθωνος. ὅλοιθ' ὁ] ὅλοιτο M. τὰ ἀγαθὰ ὁ φθονῶν M.

24

οὐκ ἦν ἂν ἀνθρώποισιν ἐν βίῳ φθόνος,
εἰ πάντες ἡμεν ἐξ ἴσου πεφυκότες.

Stob. Flor. 38, 12: 'Αγάθωνος. 'οὐκ — πεφυκότες'. vs. 2 ἐξίσου ed.

25

σοφίας φθονῆσαι μᾶλλον ἢ πλούτου καλόν.

Stob. Flor. 38, 23: 'Αγάθωνος. 'σοφίας — καλόν'.

26

νέων γὰρ ἀνδρῶν πολλὰ κάμπτονται φρένες.

Stob. Flor. 52, 6: 'Αγάθωνος. 'νέων — φρένες'.

27

γνώμη δὲ κρείσσον ἐστὶν ἢ ῥώμη χειρῶν.

Stob. Flor. 54, 4: 'Αγάθων. 'γνώμη — χειρῶν'. κρείσσων] κρείσσον Vind.

28

ὥς ἡδὺ τῷ φύσαντι πεῖθεσθαι τέκνα.

Stob. Flor. 79, 12: 'Αγάθωνος. 'ὥς — τέκνα'.

29

ἀντεῦφρασμα

Anecd. Bekk. p. 407, 5 et Suidas: ἀντεῦφρασμα· τὸ ἐναντίον τῇ εὐφροσύνῃ. 'Αγάθων (ἀγαθῶν libri, correxit Bruno).

XENOCLES

Xenoclem olymp. 91 Οἰδίποδι καὶ Λυκάονι καὶ Βάκχαις καὶ Ἀθάμαντι σατυρικῶ vicisse testatur Aelianus V. II. 2, 8, cuius locum attulimus p. 297 sq.

ΛΙΚΤΜΝΙΟΣ

I

ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι χρυσάμπυκες

Ar. Nub. 1264: AMTN. ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι θραυσάντιγες ἵππων ἐμῶν· ὦ Παλλάς, ὥς μ' ἀπώλεσας. ΣΤΡΕΨ. τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἴργασται κακόν; ubi Schol. Rav. et Ven.: ταῦτα Ξενοκλέους ἐστὶν ἐκ τοῦ Λικτυμνίου. λέγεται δὲ ὑπ' Ἀλκμήνης Λικτυμνιον τεθνηκέναι ὑπὸ Τληπολέμου. διὸ καὶ ἐπιφέρει 'τί δαί — κακόν;' Εὐφρόνιος παρὰ Ξενοκλεῖ φησὶν εἶναι τὸ χρυσάμπυκες (χρυσάμπυχες V), ἐξ οὗ παραπεποιῆσθαι τὸ θραυσάντιγες. codex Paris. 2821 haec praebet: οἱ μὲν φασὶν ὡς ὁ Τληπόλεμος οὗτος ποιητὴς ὧν πεποίηκε τὸν Φιλόξενον ταῦτα τὰ ἱαμβεῖα ἄδειν ἀπὸ τοῦ 'ὦ σκληρὲ δαῖμον' μέχρι τοῦ 'ὥς μ' ἀπώλεσας'. ἄλλοι δὲ φασὶν ὡς Σοφοκλῆς ἐποίησε τὸν Τληπόλεμον ταῦτα λέγοντα· — ἔοικε δὲ μᾶλλον τοῦ Σοφοκλείους εἶναι ταῦτα. διὸ καὶ ἐπάγει 'τί δὲ Τληπόλεμός σε κακὸν εἴργασται;' ὡς τοῦ Τληπολέμου ταῦτα εἰπόντος. Vides quanta cum libertate haec ut alia plurima efficta sint; probabile tamen duco verba ὦ Παλλάς, ὥς μ' ἀπώλεσας tragoediae deberi: Ἥλι', ὥς μ' ἀπώλεσας dixit Euripides fr. 781, 11.

THEOGNIS

I

φόρμιγξ ἄχορδος

Demetrius de Eloc. 85: ἔνιοι δὲ καὶ ἀσφαλίζονται τὰς μεταφορὰς ἐπιθέτοις ἐπιφερομένοις, ὅταν αὐτοῖς κινδυνώδεις δοκῶσιν, ὡς ὁ Θεογνὶς παρατίθεται τὸ (al. τὸν) τόξον φόρμιγγα ἄχορδον. Demetrii verba nondum emendata, Theognis quid dixerit indubium; cf. Aristot. Rhet. 3, 11 p. 1413 a 1: οἷον ἡ ἀσπίς, φασί, ἐστὶ φιάλη Ἄρειος (ita Timotheus dixit, Bergk. Lyr. p. 1004 sq.) καὶ τὸ τόξον φόρμιγξ ἄχορδος.

CRITIAS

ΠΕΡΙΠΘΟΣ

Hoc drama, cuius fragmenta exhibuimus p. 431—34, dubitatum est utrum Euripidis esset an Critiae teste Ath. XI p. 496 B, quicum cf. Vita Eurip. p. 135, 33.

ΣΙΣΤΦΟΣ

1

ἦν χρόνος ὅτ' ἦν ἄτακτος ἀνθρώπων βίος
 καὶ θηριώδης ἰσχύος θ' ὑπηρέτης,
 ὅτ' οὐδὲν ἄθλον οὔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν
 οὔτ' αὖ κόλασμα τοῖς κακοῖς ἐγίγνετο.
 καῖπειτά μοι δοκοῦσιν ἄνθρωποι νόμους 5
 θέσθαι κολαστάς, ἵνα δίκη τύραννος ἢ
 τήν θ' ὕβριν δούλην ἔχη·
 ἐξημιούτο δ' εἴ τις ἐξαμαρτάνοι.
 ἔπειτ' ἐπειδὴ τὰμφανῇ μὲν οἱ νόμοι
 ἀπείργον αὐτοὺς ἔργα μὴ πράσσειν βία, 10
 λάθρα δ' ἔπρασσον, τηνικαῦτά μοι δοκεῖ
 . . . πυκνός τις καὶ σοφὸς γνώμην ἀνὴρ
 γνῶναι δέος θνητοῖσιν ἐξευρεῖν ὅπως
 εἴη τι δεῖμα τοῖς κακοῖσι, καὶ λάθρα
 πράσσωσιν ἢ λέγωσιν ἢ φρονῶσί τι. 15
 ἐντεῦθεν οὖν τὸ θεῖον εἰσηγήσατο,
 ὥς ἐστι δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ
 νόῳ τ' ἀκούων καὶ βλέπων φρονῶν τε καὶ
 προσέχων τε ταῦτα καὶ φύσιν θεῖαν φορῶν,
 ὅς πᾶν τὸ λεχθὲν ἐν βροτοῖς ἀκούσεται, 20
 τὸ δρώμενον δὲ πᾶν ἰδεῖν δυνήσεται.
 εἰ δὲ καὶ σιγῇ τι βουλευῆς κακόν,
 ταῦτ' οὐχὶ λήσει τοὺς θεοὺς· τὸ γὰρ φρονοῦν
 . . . ἐνεστι. τούσδε τοὺς λόγους λέγων
 διδαγμάτων ἡδιστον εἰσηγήσατο 25
 ψευδεῖ καλύψας τὴν ἀλήθειαν λόγῳ.
 ναίειν δ' ἔφασκε τοὺς θεοὺς ἐνταῦθ' ἵνα
 μάλιστ' ἂν ἐξέπληξεν ἀνθρώπους λέγων,
 ὅθεν περ ἔγνω τοὺς φόβους ὄντας βροτοῖς
 καὶ τὰς ὀνήσεις τῷ ταλαιπώρῳ βίῳ, 30
 ἐκ τῆς ὑπερθε περιφορᾶς, ἵν' ἀστραπὰς
 κατείδεν οὔσας, δεινὰ δὲ κτυπήματα
 βροντῆς τό τ' ἀστερωπὸν οὐρανοῦ σέλας,
 χρόνου καλὸν ποίκιλμα τέκτονος σοφοῦ,
 ὅθεν τε λαμπρὸς ἀστέρος στείχει μύδρος 35
 ὃ θ' ὑγρὸς εἰς γῆν ὄμβρος ἐκπορεύεται.

τοίους πέριξ ἔστησεν ἀνθρώποις φόβους
 δι' οὓς καλῶς τε τῷ λόγῳ κατώκισεν
 τὸν δαίμον' οἰκεῖν ἐν πρέποντι χωρίῳ,
 τὴν ἀνομίαν τε τοῖς νόμοις κατέσβεσεν. 40

οὕτω δὲ πρῶτον οἶομαι πείσαι τινα
 θνητοὺς νομίζειν δαιμόνων εἶναι γένος.

Sextus Empir. p. 403, 1: καὶ Κριτίας δὲ εἰς τῶν ἐν Ἀθήναις τυραννησάντων δοκεῖ ἐκ τοῦ τάγματος τῶν ἀθέων ὑπάρχειν, φάμενος ὅτι οἱ παλαιοὶ νομοθέται ἐπίσκοπόν τινα τῶν ἀνθρωπίνων κατορθωμάτων καὶ ἀμαρτημάτων ἔπλασαν τὸν θεὸν ὑπὲρ τοῦ μηδένα λάθρα τὸν πλησίον ἀδικεῖν, εὐλαβούμενον τὴν ὑπὸ τῶν θεῶν τιμωρίαν. ἔχει δὲ παρ' αὐτῷ τὸ ῥητὸν οὕτως. 'ἦν χρόνος — κατέσβεσεν' (vs. 1—40). καὶ ὀλίγα προσδιελθὼν ἐπιφέρει 'οὕτω δὲ — εἶναι γένος' (vs. 41 et 42). Sextus Empir. p. 172, 18: θεοὺς γὰρ οἱ μὲν πολλοὶ φασὶν εἶναι, τινὲς δὲ οὐκ εἶναι, ὥσπερ οἱ περὶ Διαγόραν τὸν Μήλιον καὶ Θεόδωρον καὶ Κριτίαν τὸν Ἀθηναῖον. Euripidi nonnullos horum versuum tribuit Plut. Mor. p. 880 E: καὶ Εὐριπίδης ὁ τραγωδοποιὸς ἀποκαλύψασθαι μὲν οὐκ ἠθέλησε (deos non esse) δεδοικῶς τὸν Ἀρειὸν πάγον, ἐνέφηνε δὲ τοῦτον τὸν τρόπον· τὸν γὰρ Σίσυφον εἰσήγαγε προστάτην ταύτης τῆς δόξης καὶ συνηγόρευσεν αὐτοῦ ταύτῃ τῇ γνώμῃ (haec verba repetiit Eusebius P. E. p. 753 D). 'ἦν γὰρ χρόνος' φησὶν 'ὅτ' ἄτακτος ἦν ἀνθρώπων — ὑπηρέτης' (vs. 1 et 2). ἔπειτα φησὶ τὴν ἀνομίαν λυθῆναι νόμων εἰσαγωγῇ· ἐπεὶ γὰρ ὁ νόμος τὰ φανερά τῶν ἀδικημάτων εἴργειν ἐδύνατο, κρύφα τε (1. δὲ) ἠδίκουν πολλοί, τότε τις σοφὸς ἀνὴρ ἐπέστησεν ὥς δεῖ αἰεὶ ψευδεῖ λόγῳ τυφλῶσαι τὴν ἀλήθειαν καὶ πείσαι τοὺς ἀνθρώπους 'ὥς ἔστι — φρονεῖ τ' ἄγαν' (vs. 17 et 18). cf. Plut. Mor. p. 879 F: ὅθεν καὶ Εὐριπίδης φησὶ 'τὸν ἀστερωπὸν — σοφοῦ' (vs. 33 et 34). Galenus Hist. philos. c. 8 vol. 19 p. 253 (vol. 4 p. 427 ed. Basil., vol. 2 p. 30 Chart.): ὅθεν Εὐριπίδης εἶπεν 'ἀστέρες δ' ἐν οὐρανῷ ποικίλμα τέκτονος σοφοῦ' (cf. vs. 33 sq.). idem Galenus vol. 19 p. 250 (vol. 4 p. 427 ed. Bas., vol. 2 p. 29 Chart.): οὐ γὰρ εἶναι θεοὺς τετολμήκασιν. ἔοικε δὲ ταύτης τῆς ὑπολήψεως Εὐριπίδης, καὶ τοῦτο μὲν αὐτὸς οὐ λέγει —, ἀλλὰ τὸν Σίσυφον εἰσήγαγε τοῦτο λέγοντα. vs. 1 ἦν ἄτακτος Sextus, ἄτακτος ἦν Plut. vs. 3 ἄεθλον ante Barne-sium. vs. 6 ἵνα ἡ δίκη CR. vs. 7 γένους βροτείου supplevit Grotius. δούλην ἔχη] ἔχη δούλην CGR. vs. 10 ἀπῆγον libri, ἀπειργον Norrmannus. vs. 11 sq. λάθρα δ' ἔπρασσον πολλά (ἄδικα Bachius) τηνικαὐτά μοι | δοκεῖ πυκνός τις Piersonus: mihi vs. 12 mutilus videtur, ubi πυκνός τις ἄλλος ci. Grotius, φρένας πυκνός τις Meinekius. vs. 13 γινῶναι δὲ ὅς CGR, γινῶναι δεόση codex Laurentianus, γινῶναι δέος Petitus, γινῶναι δέον Norrmannus. locus nondum sanatus. ἔξευρεῖν codex Monac., ἔξευρῶν ceteri. vs. 15 τι addidit Grotius. vs. 18 νόῳ τ' ἀκούων καὶ βλέπων φρονῶν τε καὶ (φρονῶν τ' αἰεὶ ci. Bachius)

Sextus, ὅς ταῦτ' ἀκούει καὶ βλέπει φρονεῖ τ' ἄγαν Plut. vs. 19 προσ-
 έχων τε ταῦτα vitiosa, συνέχων ἅπαντα ci. Matthiae. vs. 20 ὑφ'
 (vel ἐφ') οὐ πᾶν μὲν libri, ὅς πᾶν Heathius. ἀκούεται libri, ἀκού-
 σεται Norrmannus. vs. 21 τὸ addidit Norrmannus. vs. 22 σιγῇ S, σὺν
 σιγῇ ceteri libri, καὶ σιγῇ Meinekius, καὶ σιγῇ praetuli. vs. 24
 θεοῖς ἔνεστι· τοῦσδε Norrmannus, αὐτοῖς ἔνεστι· τοῦσδε Heathius,
 ἔνεστι· τοῦσδε τοὺς λόγους αἰεὶ λέγων Meinekius. τοὺς] τις Musgra-
 vius. vs. 25 ἥδιστον] an κέρδιστον? vs. 26 καλύψας] τυφλώσας legisse
 videtur Plutarchus. vs. 27 αἰεὶ libri, ναλεῖν Pierson. vs. 28 μάλιστα
 libri, μάλιστ' ἂν Toupus. ἄγων libri, λέγων Grotius. vs. 29 περ
 om. C. vs. 30 πονήσεις libri, ὀνήσεις Norrmannus. vs. 33 τό τ'] τὸν
 Plut. σέλας Plut., δέμας Sextus. vs. 34 χρόνου] χρόνον Plutarchus et
 Sexti cod. Laur. vs. 35 ἀστέρος] ἡλίου scribendum suspicor. vs. 36
 ἐκπορίζεται Musgravius, εἰσπορεύεται Grotius. vs. 37 τοιούτους δὲ
 περιέστησεν libri, τοίους πέριξ ἔστησεν Meinekius, qui nunc πέριξ
 ἔσκηψεν et vs. 38 δι' οὓς pro inepto δι' οὓς scribendum suspicatur.
 vs. 38 κατώκισεν] an καθώρισεν? vs. 39 τὸν δαίμονα καὶ libri, τὸν δαί-
 μον' οἰκεῖν Hermannus. vs. 42 δαιμόνων εἶναι cod. Monac., εἶναι
 δαιμόνων ceteri.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

2

ὁ χρόνος ἀπάσης ἐστὶν ὀργῆς φάρμακον

Stob. Ecl. 1, 8, 10 p. 228: Κριτία. 'ὁ χρόνος — φάρμακον'.
 ἐστὶν ὀργῆς A, ὀργῆς ἐστὶ V. Fortasse ὀργῆς ἀπάσης ὁ χρόνος ἐστὶ
 φάρμακον leg., nisi lemmata confusa sunt, cf. Meinekius Com. 4 p.
 xiii, qui Critiae esse suspicatur qui praecedunt versus,

ὦ δέσποτ' ἄναξ, ἔστι τοῖς σοφοῖς βροτῶν
 χρόνῳ σκοπεῖσθαι τῆς ἀληθείας πέρι.

ubi vide an scribendum sit ὦ δέσποτ', ἅρ' ἔξεστι — πέρι; Compa-
 res quae Cobetus dixit Mnemos. vol. 4 p. 236 sq.

3

ὅστις δὲ τοῖς φίλοισι πάντα πρὸς χάριν
 πράσσων ὁμιλεῖ, τὴν παραντίχ' ἡδονὴν
 ἔχθραν καθίστησ' εἰς τὸν ὕστερον χρόνον.

Stob. Flor. 14, 2: Κριτίου. 'ὅστις — χρόνον'. vs. 2 ὁμιλῇ M.

4

δεινὸν δ' ὅταν τις μὴ φρονῶν δοκῇ φρονεῖν.

Stob. Flor. 23, 1: Κριτίου. 'δεινὸν — φρονεῖν'. δοκεῖ] δοκῇ A.

5

σοφῆς δὲ πενίας σκαιότητα πλουσίαν

κρείσσον σύνοικόν ἐστιν ἐν δόμοις ἔχειν.

Stob. Flor. 97, 10: Κριτίου. 'σοφῆς — ἔχειν'.

6

εὐξυνεσία

Pollux 9, 161: καὶ ἡ παρ' Εὐριπίδῃ εὐπαιδευσία, καὶ ἡ παρὰ Κριτία εὐξυνεσία, καὶ ἡ παρ' Ἀριστοφάνει εὐοδία.

7

ποδεῖα

Pollux 2, 196 et 7, 191. vide Aesch. fr. 260.

8

ταχύχειρ

Pollux 2, 149: εὐχειρ, ταχύχειρ ὡς Κριτίας, καὶ ἀπ' αὐτῶν εὐχειρία, ταχυχειρία. Sed hoc vocabulo fortasse in elegiis Critias usus est.

9

ψευδομάρτυρες

Pollux 6, 152: οἱ μὲν γὰρ ψευδομάρτυρες εἴρηνται παρὰ Κριτία, καὶ ὁ ψευδομάρτυς οὐκ οἶδ' ὅπου.

DICAEOGENES

ΚΤΗΡΙΟΙ

Aristot. Poet. 16 p. 1455 a 1: τρίτη δὲ (sc. ἀναγνώρισις) ἡ διὰ μνήμης τῷ αἰσθῆσθαι τι ἰδόντα, ὥσπερ ἡ ἐν Κυπρίοις τοῖς Δικαιογέ-
νους, ἰδὼν γὰρ τὴν γραφὴν ἔκλαυσεν.

ΜΗΔΕΙΑ

Schol. Eur. Med. 169: Τιμαχίδας — "Ἀψυρτον φησὶ λέγειν αὐτήν (Medeam), τοῦ Εὐριπίδου μήτε ἐνταῦθα μήτε ἐν τῷ Αἰγεί δηλώσαν-
τος τὸν "Ἀψυρτον ὀνομασί. ὁ δὲ Φερεκύδης διὰ τοῦ Ξ ὀνομάζει αὐ-
τόν. Δικαιογένης δὲ ἐν τῇ Μηδείᾳ Μεταπόντιον αὐτὸν ὀνομάζει.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

1

ὅταν δ' ἔρωτος ἐνδεθῶμεν ἄρκυσι,
θαῖσσον θυραίοις τὴν χάριν ποιούμεθα
ἢ τοῖς ἀνάγκης ἐν γένει πεφυκόσι.

Stob. Flor. 64, 1: Δικαιογένους (Διογένους A). 'ὅταν — πεφυ-
κόσι'. vs. 3 τοῖς ἀνάγκης] τοῖς ἀπ' ἀρχῆς suspicabar, τοῖσιν ἄγγιστ'
ci. Meinekius.

2

μακάριος ὅστις αὐτὸς ἰσχύων ἔτι
 παῖδας παρασπίζοντας ἀλκίμους ἔχει.

Stob. Flor. 75, 1: Διογένους (διογ^ο Vind.). 'μακάριος — ἔχει'.
 Lemma in Δικαιογένους mutandum suspicor.

3

Stob. Flor. 75, 10: Δικαιογένους (sic Vind., Διογένους ceteri).
 ζηλωτὸς ὅστις εὐτύχησεν ἐν τέκνοις καὶ μὴ ἐπισήμοις συμφοραῖς ὠδυ-
 ρετο. Euripidis hi versus (Or. 541) librariorum errore tribuuntur
 Dicaeogeni, cui vindicanda suspicor quae Flor. 75, 9 Menandro
 adscribuntur:

οὐκ ἔστι μείζων ἡδονὴ ταύτης πατρὶ
 ἢ σωφρονουῦντα καὶ φρονοῦντ' ἰδεῖν τινα
 τῶν ἐξ ἑαυτοῦ.

ubi vs. 2 σωφρονουῦντα κεύτυχοῦντ' ἰδεῖν probabiliter ci. Meinekius
 in Men. p. 230.

4

αὐτὸς τραφεὶς δὲ τῶν φυτευσάντων ὑπο
 καλῶς, τὸν αὐτὸν ἔρανον αὐτοῖσιν νέμεις.

Stob. Flor. 79, 6: Δικαιογένους. 'αὐτὸς — νέμεις'. vs. 2 νέ-
 μοις Arsenius p. 341, 21.

5

θεὸς μέγιστος τοῖς φρονοῦσιν οἱ γονεῖς.

Stob. Flor. 79, 33: Δικαιογένους. 'θεὸς — γονεῖς'. θεὸς μέγι-
 στος] θεοὶ μέγιστοι Men. mon. 238.

DIOGENES ATHENIENSIS

De Diogenibus Atheniensi et Sinopensi optime disputavit Mei-
 nekus Exerc. in Ath. 1 p. 46—49.

ΣΗΜΕΛΗ

1

καίτοι κλύω μὲν Ἀσιάδος μιτρηφόρους
 Κυβέλας γυναικας, παῖδας ὀλβίων Φρυγῶν,
 τυπάνοισι καὶ ῥόμβοισι καὶ χαλκοκτύπων
 βόμβοις βρεμούσας ἀντίχερσι κυμβάλων
 σοφὴν θεῶν ὑμνωδὸν ἰατρόν θ' ἅμα·
 κλύω δὲ Λυδὰς Βακτρίας τε παρθένους
 ποταμῷ παροίκους Ἄλνι Τρωλίαν θεὸν

δαφνόσκιον κατ' ἄλσος Ἄρτεμιν σέβειν
 ψαλμοῖς τριγώνων πηκτίδων ἀντιζύγοις
 ὀλκοῖς κρεκούσας μάγαδιν, ἔνθα Περσικῶ 10
 νόμῳ ξενωθείς αὐλὸς ὁμονοεῖ χοροῖς.

Ath. XIV p. 636 A: Διογένης δὲ ὁ τραγικὸς διαφέρειν πηκτίδα μαγάδιδος λέγων οὕτως ἐν τῇ Σεμέλῃ 'καίτοι — χοροῖς'. vs. 1 κλύω μὲν Schweigh., κλύωμεν PVL. Ἀσιάδος] Ἀσιάδας Dalecampius. vs. 3 βομβοῖσι libri, ῥόμβοισι Pierson. χαλκοτύπων B. vs. 4 ἀντὶ χειρὶ libri, ἀντίχερσι Casaubonus. vs. 5 σοφὴν corruptum, σίβειν ci. Bergk. an ψοφεῖν leg.? θ' ἅμα] τε ἅμα ἢ λυδὸν ἱατρόν τε ἅμα BP, unde pro ὑμνωδὸν alios λυδὸν (i. e. ἀοιδὸν) legisse suspicor. vs. 6 ἠλυωδε BP, κλύω δὲ L. Βακτρίας suspectum, certe Bactrii et Halys aliquantum distant: βακχίας ci. Meinek. vs. 7 παροικουσα λυιτωλίαν P, παροίκους Ἀλυὶ Τρωλίαν L. vs. 8 ἄλσος] ἔλσος B. vs. 10 κρεμούσας B, κερρούση C, κρεκούσης PVL, κρεκούσας Casaubonus.

ASTYDAMANTES

Astydamanti minori, maioris filio, haec dramata ab Suida tribuuntur: Ἡρακλῆς σατυρικός, Ἐπίγονοι, Αἴας μαινόμενος, Βελλεροφόντης, Τυρώ, Ἀλκμήνη, Φοῖνιξ, Παλαμήδης. patris scimus fuisse Παρθενοπαῖον: fortasse eiusdem erant Ἀλκμέων, Ἐκτωρ, Ἑρμῆς, Νάυπλιος, quae fabulae ab aliis scriptoribus commemorantur.

ΑΛΚΜΕΩΝ

Obiter meminit huius tragoediae Aristot. Poet. c. 14 p. 1453 b 33: ἔστι δὲ πρᾶξαι μὲν, ἀγνοοῦντας δὲ πρᾶξαι τὸ δεινόν, εἰδ' ὕστερον ἀναγνώρισαι τὴν φιλίαν, ὥσπερ ὁ Σοφοκλέους Οἰδίπους. τοῦτο μὲν οὖν ἔξω τοῦ δράματος· ἐν δ' αὐτῇ τῇ τραγωδίᾳ, οἷος ὁ Ἀλκμαίων ὁ Ἀστυδάμαντος ἢ ὁ Τηλέγονος ὁ ἐν τῷ τραυματίᾳ Ὀδυσσεῖ.

1

οὐ τοῦ δοκεῖν μοι, τῆς δ' ἀληθείας μέλει.

Ioh. Damasc. post Stob. Ecl. p. 695, 20: Ἀστυδάμαντος Ἀλκμαίωνος (ἀλκμαίονος cod.). 'τοῦ — μέλει'. οὐ addidit Gaisf.

ΕΚΤΩΡ

Plut. Mor. p. 349 F: ταῦτα ἡ πόλις ἐορτάζει καὶ ὑπὲρ τούτων θύει τοῖς θεοῖς, οὐκ ἐπὶ ταῖς Αἰσχύλου νίκαις ἢ Σοφοκλέους, οὐδὲ ὅτε Καρχήνος Ἀερόπη συνῆν (εὐημέρει ci. Porsonus) ἢ Ἐκτορι Ἀστυδάμας. Astydamantis vestigia legisse Naevium in Hectore proficiscente ci. Welcker Tragod. p. 1059.

2

δέξαι κυνῆν μοι πρὸς πόλεμον δὲ καὶ φοβηθῇ παῖς

Schol. A Il. Z, 472: ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο] σημειοῦνται τινες τοῦτον διὰ τὸ τὸν τραγικὸν Ἀστυδάμαντα παράγειν τὸν Ἑκτορα λέγοντα 'δέξαι — παῖς'. κοινήν cod., κυνῆν Porsonus, ceterorum medela nondum reperta; δέξαι κυνῆν μοι πρόσπολ' ὥδε προσμολών, δέξαι· ἐφοβήθη παῖς lusit Porsonus, peiora alii.

ΕΡΜΗΣ

Satyricam fuisse fabulam recte iudicavit Friebeius.

3

κρατῆρε μὲν πρώτιστον ἀργυρῶ δύο
φιάλας δὲ πεντήκοντα, δέκα δὲ κυμβία,
ῥέοντα δώδεχ', ὧν τὰ μὲν δέκ' ἀργυρᾶ
ἦν, δύο δὲ χρυσᾶ, γρύψ, τὸ δ' ἕτερον Πήγασος.

Ath. XI p. 496 E: ῥέοντα· οὕτως ποτήριά τινα ἐκαλεῖτο. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἀστυδάμας ἐν Ἑρμῇ λέγων οὕτως 'κρατῆρε — Πήγασος'. vs. 3 et 4 om. p. et fab. n. hinc Eust. II. p. 1286, 25 repetiit. vs. 1 ἀργυρῶ libri, ut videtur. vs. 3 ῥέοντα δώδεκα (δέδωκα Eust.) τόσα ἀργυρᾶ C et Eust. vs. 4 ἦν om. C et Eust. γρύψ libri, γρύψ Casaubonus.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

4

Ath. X p. 411 A: 'Ἄλλ' ὥσπερ δέλπνου γλαφυροῦ ποικίλην εὐωχίαν
τὸν ποιητὴν δεῖ παρέχειν τοῖς θεαταῖς τὸν σοφόν,
ἔν' ἀπίη τις τοῦτο φαγὼν καὶ πιὼν ὥπερ λαβὼν
χαίρει τις καὶ σκευασία μὴ μὲν ἢ τῆς μουσικῆς·

Ἀστυδάμας ὁ τραγικὸς ἐν Ἑρακλεῖ σατυρικῶ, ἑταῖρε, φησί, Τιμόκρατες. φέρε εἰπώμεν ἐνταῦθα τοῖς προειρημένοις τὰ ἀκόλουθα, ὅτι ἦν καὶ ὁ Ἑρακλῆς ἀδηφάγος. ἀποφαίνονται δὲ τοῦτο σχεδὸν πάντες ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς. Ἐπίχαρμος μὲν ἐν Βουσίριδι κτέ. Versus Eupolideos supra allatos non Astydamantis esse sed poetae comici, verissime iudicavit Casaubonus: utrum Athenaeus errarit an librarii, non auisim discernere; sed probabile est de voracitate Herculis Astydamantem testem allatum fuisse.

ΝΑΤΗΛΙΟΣ

5

χαῖρ', εἰ τὸ χαίρειν ἔστι που κάτω χθονός·
δοκῶ δ'· ὅπου γὰρ μὴ ἔστι λυπεῖσθαι βίῳ
ἔστιν τὸ χαίρειν τῶν κακῶν λελησμένῳ.

Stob. Flor. 120, 15: Ἀστυδάμαντος Ναυπλίου. 'χαῖρ' — λελα-

σμένω'. vs. 2 δέ ποῦ libri, δ' ὅπου Tyrwhittus. μή ἐστι] μήστι Vind., μή τι AB. vs. 3 λελασμένον olim ed., λελασμένω ABVind., λελησμένω scripsi.

ΠΑΡΘΕΝΟΠΑΙΟΣ

Zenobius 5, 100: σαντὴν ἐπαινεῖς. — Ἀστυδάμας γὰρ ὁ Μορσίμου εὐημερήσας ἐν τῇ ὑποκρίσει Παρθενοπαίου ἐψηφίσθη εἰκόνας ἐν τῷ θεάτρῳ ἀξιοθῆναι· γράψας οὖν αὐτὸς ἐπίγραμμα ὃ Ἀστυδάμας ἔπαινον ἑαυτοῦ ἔχον ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὴν βουλήν, οἱ δὲ ἐψηφίσαντο ὡς ἐπαχθεὶς αὐτὸ μηκέτι ἐπιγραφῆναι. Similiter Photius Lex. p. 502, 23 et Suid. v. σαντὴν ἐπαινεῖς, item Schol. Liban. Epist. 317 p. 153.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

6

. Θνητοῖσι τὴν ἀκεσφόρον
λύπης ἔφηνεν οἶνομήτορ' ἄμπελον.

Ath. II p. 40 B: τὴν πανσίλυπον ἄμπελον δοῦναι βροτοῖς — Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις φησί. καὶ Ἀστυδάμας δὲ φησί 'Θνητοῖσι — ἄμπελον'.

7

γλώσσης περίπατός ἐστιν ἀδολεσχία.

Stob. Flor. 36, 4: Ἀστυδάμαντος. 'γλώσσης — ἀδολεσχία'.

8

γένους δ' ἐπαινός ἐστιν ἀσφαλέστατος
κατ' ἄνδρ' ἐπαινεῖν, ὅστις ἂν δίκαιος ἢ
τρόπους τ' ἄριστος, τοῦτον εὐγενῇ καλεῖν.
ἐν ἑκατόν ἐστιν εὐρεῖν ἄνδρ' ἓνα,
κεῖ τοῦτον οἱ ζητοῦντες εἰσὶ μυριοί.

Stob. Flor. 86, 3: Ἀστυδάμαντος. 'γένους — μυριοί'. vs. 1 γένους δ'] fort. ἐνός δ' leg. vs. 4 et 5 cum praegressis male coherent et fortasse comici sunt poetae. vs. 4 ἔνεκα τῶν ἐστὶν εὐρεῖν ἄνδρ' ἓνα MVind., ἐν' ἄνδρα τούτων ἐστὶν εὐρεῖν δυσχερές A in marg. B, quae manifesta est interpolatio. ἐν ἑκατόν agnovit Porsonus, ceterorum medela incertissima: ἐν δ' ἑκατόν εὐρεῖν ἄνδρ' ἓν' ἐστὶ δυσχερές ci. Conington. vs. 5 κεῖ] καὶ MVind., fortasse igitur καὶ — ὥς legendum cum Grotio. μύριοι] μυριοί M.

9

Schol. Soph. Oed. C. 57: καὶ Ἴστρος δὲ μνημονεύει τοῦ χαλκοῦ ὁδοῦ (ὁδοῦ cod.) καὶ Ἀστυδάμας.

SOPHOCLES IVNIOR

I

Clemens Alex. Protr. II p. 26: Πατροκλῆς τε ὁ Θούριος καὶ Σοφοκλῆς ὁ νεώτερος ἐν τρισὶ (l. ἐν τισι cum Welckero) τραγωδίαις ἱστορεῖτον τῶν Διοσκούρων πέρι.

POLYIDVS

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Aristot. Poet. 16 p. 1455 a 6: τετάρτη δὲ (sc. ἀναγνώρισις) ἡ ἐκ συλλογισμοῦ, οἷον ἐν Χοηφόροις — καὶ ἡ Πολυείδου τοῦ σοφιστοῦ περὶ τῆς Ἰφιγενείας· εἰκὸς γὰρ τὸν Ὀρέστην συλλογίσασθαι ὅτι ἢ τ' ἀδελφὴ ἐτύθη καὶ αὐτῷ συμβάλει θύεσθαι. ibid. c. 17 p. 1455 b 10: ἐλθὼν δὲ (Orestes) θύεσθαι μέλλων ἀνεγνώρισεν, εἴθ' ὥς Εὐριπίδης εἴθ' ὥς Πολυείδος ἐποίησεν, κατὰ τὸ εἰκὸς εἰπὼν ὅτι οὐκ ἄρα μόνον τὴν ἀδελφὴν ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἔδει τυθῆναι· καὶ ἐντεῦθεν ἡ σωτηρία.

MELETVS

ΟΙΔΙΠΟΔΕΙΑ

Tetralogia Oedipi res complexa. Schol. Plat. p. 893 a 14: ὥς ἔπει οἱ Πελαργοὶ ἐδιδάσκοντο, καὶ ὁ Μέλητος Οἰδιπόδειαν καθῆκεν (ἔθηκεν ante Meinekium), ὥς Ἀριστοτέλης Διδασκαλίαις.

CHAEREMON

ΑΛΦΕΣΙΒΟΙΑ

1

καὶ σώματος μὲν ὄψεις κατειργάζεται
 στίλβοντα λευκῷ χρώματι διαπρεπῇ.
 αἰδῶς δ' ἐπερρύθμιζεν ἡπιώτατον
 ἐρύθημα λαμπρῷ προστιθεῖσα χρώματι.
 κόμαι δὲ κηροχρῶτες ὥς ἀγάλματος
 αὐτοῖσι βοστρύχοισιν εὖ πεπλασμένου
 ξουθοῖσιν ἀνέμοις ἐνετρύφων φορούμεναι.

5

Ath. XIII p. 608 D allato Chaeremonis fr. 14 haec subicit: ἐπικατάφορος δὲ ὢν ὁ ποιητὴς οὗτος καὶ ἐπὶ τὰ ἄνθη ἐν Ἀλφειβοίᾳ (sic Casaub., ἀλεσιβοῖα A, ἄλεσι βοῖα B) φησί· καὶ σώματος — φορού-

1'. vs. 1 καὶ σώματ' ἐς μὲν ὄψιν ἀντηνγάζετο ci. Hermannus in Hecub. p. 70 ed. alt., postea idem suavit Πέρσης δὲ θαλερὸς χφεῖς ἀμάρακος εἰς ὄμματος μὲν ὄψιν ἀντηνγάζετο, quorum ver-
a priorem e fr. 14, 16 huc referri volebat. vs. 2 λευκοχρώματ' .
ια διαπρεπῇ Hermannus. vs. 4 χρώματα B. vs. 6 ἐκπεπλασμένοι
, εὐ πεπλασμένου Meinek. vs. 7 φορούμενοι libri. In his ver-
sibus florum nulla est mentio; hinc Friebelius Satyrogr. p. 82 con-
ex Alphesiboea petitos esse fragmenti 14 duos versus extre-
locum supra exhibitum post eiusdem fragmenti vs. 11 collo-
um esse.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΘΕΡΣΙΤΟΚΤΟΝΟΣ

Θερσίτης dicitur Suidae. Videtur satyricum fuisse drama. De
argumento cf. Proclus Chrestom. p. 478: Ἀχιλλεὺς Θερσίτην ἀναιρεῖ
λοιδορηθεὶς πρὸς αὐτοῦ καὶ ὀνειδισθεὶς τὸν ἐπὶ τῇ Πενθεσιλείᾳ λεγό-
μενον ἔρωτα, καὶ ἐκ τούτου στάσις γίνεται τοῖς Ἀχαιοῖς περὶ τοῦ Θερ-
σίτου φόνου. μετὰ δὲ ταῦτα Ἀχιλλεὺς εἰς Λέσβον πλεῖ καὶ θύσας Ἀπόλ-
λωνι καὶ Ἀρτέμιδι καὶ Λητοῖ καθαίρεται τοῦ φόνου ὑπ' Ὀδυσσεύως.
Eust. II. p. 208, 2: ἡ δὲ νεωτέρα ἱστορία καὶ ἀναιρεθῆναι τὸν Θερσί-
την ὑπ' Ἀχιλλέως λέγει κονδυλισθέντα, ὅπηνίκα τὴν Ἀμαζόνα Πεν-
θεσίλειαν ἐκεῖνος ἀνελὼν οἶκτον ἔσχεν ἐπὶ τῇ κειμένῃ κτέ.

2

τύχη τὰ θνητῶν πράγματ', οὐκ εὐβουλία.

Stob. Ecl. 1, 6, 7 p. 196: Χαιρήμονος ἐξ Ἀχιλλέως Θερσιτοκτόνου.
'τύχη — εὐβουλία'. ubi πράγματ' om. VA. Idem versus om. p. et
fab. n. exstat in Plut. Mor. p. 97 C Eumath. de Ismeniae et Ism.
amor. VIII p. 317 Men. mon. 725. Cf. Theodorus Prodr. in Notices
et Extr. VIII, 2 p. 83: τὸ 'τύχη τὰ θνητῶν πράγματα' τῆς τραγωδίας
ἀποτεμνόμενοι. Libanius Decl. vol. 2 p. 66: καὶ ἐπαινοῦσι τὸν εἰπόντα
'τύχη τὰ θνητῶν πράγματα'. Alciphron 3, 44, 3: τύχη γὰρ [παρὰ]
πάντα ἐστὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, ubi παρὰ delet Cobetus.
Nicostratus (Com. 3 p. 285) in Ath. XV p. 693 A: τύχη τὰ θνητῶν
πράγμαθ', ἡ πρόνοια δὲ τυφλόν τι. Iohannes Georgid. in Anecd.
Boiss. vol. 1 p. 78: σκιά τὰ θνητῶν καὶ οὐκ εὐβουλία. Plat. Legg.
IV p. 709 B: τύχας δ' εἶναι σχεδὸν ἅπαντα τὰ ἀνθρώπινα πράγματα.
Latine versum reddidit Cicero Tusc. 5, 9, 25: vitam regit fortuna, non
sapientia.

3

ὥς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος

Suidas: 'ὥς — τιμωρούμενος'. παροιμία. ὁ στίχος δὲ ἔστι Χαι-
ρήμονος ἐκ Θερσίτου. Dictum de hoc versu in Aristarchi fr. 4 p. 565.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ

Argumentum idem fuerit quod Baccharum Euripidis. Welckerus
probabiliter huc refert fr. 15 et 16.

4

Πενθεὺς ἐσομένης συμφορᾶς ἐπώνυμος

Aristot. Rhet. 2, 23 p. 1400 b 24: ὡς Χαιρήμων 'Πενθεὺς — ἐπώνυμος'. Huic dramati versum adscripsit Elmsleius.

5

χορῶν ἐραστῆς κισσός, ἐνιαυτοῦ δὲ παῖς

Ath. XIII p. 608 E allato Chaeremonis fr. 10 pergit: ἐν δὲ Διονύσῳ 'χορῶν — παῖς'. Eust. Od. p. 1658, 56: Χαιρήμων οὖν, φασίν, ὁ τὸν κισσὸν χορῶν εἰπὼν ἐραστὴν κοινῶς μὲν τὰ ἄνθη ἔαρος τέκνα ἐκάλισεν (fr. 9), ἰδίως δὲ τὰ ῥόδα ὄξυφεγγῇ (fr. 8) καὶ ἔαρος τιθηνήματα (fr. 13, 2).

Π

στεφάνους τεμόντες ἀγγέλους εὐφημίας

Ath. XV p. 676 F: καὶ ἐν τῷ Διονύσῳ δὲ ὁ αὐτὸς ἔφη ποιητῆς (Chaeremon) 'στεφάνους — εὐφημίας': στεφάνους τ' ἔχοντες scripserim.

7

κισσῷ τε ναρκίσσῳ τε τριέλικας κύκλῳ
στεφάνων ἐλικτῶν

Ath. XV p. 679 F: καλοῦνται δέ τινες καὶ ἐλικτοὶ στέφανοι — μνημονεύει δ' αὐτῶν Χαιρήμων ὁ τραγωδιοποιὸς ἐν Διονύσῳ διὰ τούτων 'κισσῷ — ἐλικτῶν'. vs. 1 κύκλῳ] f. κύκλους leg.

ΘΕΡΣΙΤΗΣ Ν. ΑΧΙΑΛΕΤΣ ΘΕΡΣΙΤΟΚΤΟΝΟΣ

ΘΤΕΣΤΗΣ

8

ῥόδ' ὄξυφεγγῇ κρίνεσιν ἀργεννοῖς ὁμοῦ

Ath. XIII p. 608 F allato Chaeremonis fr. 13 pergit: καὶ ἐν Θύεστη 'ῥόδ' — ὁμοῦ'. ὄξυφεγγεῖς κρίνοισιν P. Cf. Eust. locus in fr. 5 allatus.

ΙΩ

9

. ἄνθηροῦ τέκνα
ἔαρος πέριξ στρώσαντες

Ath. XIII p. 608 D: ἐν δὲ τῇ Ἰοῖ ἔαρος τέκνα προσηγόρευε (Chaeremon) τὰ ἄνθη 'ἄνθηροῦ — στρώσαντες'. vs. 2 ἄερος APV, ἔαρος L et Eust., cuius locum attulimus in fr. 5.

ΚΕΝΤΑΤΡΟΣ

Drama πολύμετρον dixit Athenaeus (fr. 10), cf. Aristot. Poet. 1 p. 1447 b 21: ὁμοίως δὲ καὶ εἴ τις ἅπαντα τὰ μέτρα μιγνύων ποιοῖτο

τὴν μέμνησιν, καθάπερ Χαιρήμων ἐποίησε Κένταυρον μικτὴν βανωδίαν
ἐξ ἀπάντων τῶν μέτρων, οὐκ ἤδη καὶ ποιητὴν προσαγορευτέον.

10

ἐνθεν μὲν αὐτῶν εἰς ἀπείρονα στρατὸν
ἀνθέων ἄλογχον ἐστράτευσαν, ἡδοναῖς
θηρωμένων τὰ λειμώνων τέκνα.

Ath. XIII p. 608 E allato fr. 9 pergit: ἐν δὲ Κενταύρῳ, ὅπερ
δραῦμα πολύμετρον ἐστὶ, λειμῶνος τέκνα 'ἐνθεν — τέκνα'. vs. 1 ἐνθ' αἱ
μὲν probabiliter Meinek. ἀπείρονα] ἄπειρον καὶ P. vs. 2 ἀλόχων
libri, ἀλόγχων Hermannus, ἄλογχον Meinek. vs. 3 θηρώμεναι κο-
μῶντα ci. Hermannus, malim θηρώμεναι θάλλοντα λειμώνων τέκνα.

Π

στεφάνους ἐτοιμάζουσιν, οὓς εὐφημίας
κήρυκας εὐχαὶ προυβάλλοντο δαιμόνων.

Ath. XV p. 676 E: οἱ γὰρ παῖδες κατὰ τὸν Χαιρήμονος Κένταυ-
ρον 'στεφάνους — δαιμόνων'. vs. 2 προυβάλλοντο AB, προυβάλλοντο
Canter.

ΜΙΝΤΑΙ

Minyas dici Argonautas ci. O. Müller; sed fortasse in Athenaei
loco pro Μινύαις (quam lectionem iam Suidas v. Χαιρήμων invenit)
Μιννάσι scribendum est, quae si vera est suspicio, huc refe-
renda erit narratio Aeliani V. H. 3, 42.

12

πολλὴν ὁπώραν Κύπριδος εἰσορᾶν παρῆν
ἄκραισι περκαΐζουσιν οἰνάνθαις χρόνου.

Ath. XIII p. 608 F allato fr. 8 haec subicit: ἐν δὲ Μινύαις 'πολ-
λὴν — χρόνου'. vs. 1 ὁπώραν Κύπριδος recte interpretatur Mei-
nek. Exerc. in Ath. spec. 1 p. 43, puellas amoribus maturescentes.
vs. 2 χρόνου suspectum.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ

Quae Ath. XIII p. 562 F habet, ὁ δ' αὐτὸς οὗτος ποιητῆς (prae-
cedit Chaeremonis mentio) καὶ περὶ τῶν ἐρώντων ἐν τῷ ἐπιγραφο-
μένῳ Τραυματίᾳ φησὶν οὕτως 'τίς οὐχὶ φήσει τοὺς ἐρώντας ζῆν μό-
ρους —' κτέ., non Chaeremonis esse sed Alexidis, vidit Meinek.
Hist. crit. p. 519 sqq. Itaque quae olim ferebatur huius dramatis
inscriptio, Ὀδυσσεὺς τραυματίας, nullo nititur fundamento, et Ari-
stotelis Poet. c. 14 p. 1453 b 23 mentio, ὁ Τηλέγονος ὁ ἐν τῷ τραυ-
ματίᾳ Ὀδυσσεῖ, de Sophocle potius intellegenda erit, cf. p. 182 sq.

13

κόμαισιν Ὠρῶν σώματ' εὐανθῇ ρόδα

εἶχον, τιθήνημ' ἔαρος ἐκπρεπέστατον.

Ath. XIII p. 608 E allato Chaeremonis fr. 5 pergit: περὶ δὲ ῥόδων ἐν Ὀδυσσεΐ φησιν οὕτως 'κόμαισιν — ἐκπρεπέστατον'. vs. 1 σώματ'] στέμματ' Iacobsius. Cf. Eust. locus allatus in fr. 5.

ΟΙΝΕΤΣ

14

ἔκειτο δ' ἡ μὲν λευκὸν εἰς σεληνόφως
 φαίνουσα μαστὸν λελυμένης ἐπωμίδος·
 τῆς δ' αὖ χορεία λαγόνα τὴν ἀριστερὰν
 ἔλυσε· γυμνὴ δ' αἰθέρος θεάμασιν
 ζῶσαν γραφὴν ἔφαινε· χρῶμα δ' ὄμμασι 5
 λευκὸν μελαίνης ἔργον ἀντηγύει σκιᾶς.
 ἄλλη δ' ἐγύμνου καλλίχειρας ὠλένας
 ἄλλης προσαμπέχουσα θῆλυν αὐχένα,
 ἡ δὲ ῥαγέντων χλανιδίων ὑπὸ πτύχας
 ἔφαινε μηρόν, κάξεπεςφραγίζετο 10
 ὦρας γελώσης χωρὶς ἐλπίδων ἔρως.
 ὑπνωμέναι δ' ἐπιπτον ἑλενίων ἐπι
 λῶν τε μελανόφυλλα συγκλῶσαι πτερὰ,
 κρόκον θ' ὅς ἡλιῶδες εἰς ὑφάσματα
 πέπλων σκιᾶς εἰδῶλον ἐξωμόργνυτο. 15
 ἔρση δὲ θαλερὸς ἐκτραφεὶς ἀμάρακος
 λειμῶσι μαλακοῖς ἐξέτεινεν αὐχένας.

Ath. XIII p. 608 B: ὁ γοῦν τοῦ τραγικοῦ Χαιρήμονος Οἰνεὺς περὶ παρθένων τινῶν διηγούμενος ὧν ἐθεᾶτο, φησὶν ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι 'ἔκειτο γὰρ — αὐχένας'. vs. 1 γὰρ Ath., δ' Iacobsius. σεληνόφως AB, σεληνάφως PVL. vs. 3 χορείας vel χορίας libri, χορεία Casaubonus. vs. 4 γυμνῆς AB, γυμνοῖς PVL, γυμνὴ scripsi. vs. 6 ἔργον corruptum videtur. ἀντηγύει Schweigh., ἀνταυγεῖ P, ἀνταύγει VL. vs. 8 ἄλλης A, ἄλλη PVL. vs. 9 ἡ δ' ἐκλαγε τῶν B, ἡ δὲ κλαγέντων PVL, ἡ δ' ἐκραγέντων Casaubonus, ἡ δὲ ῥαγέντων Meinek. χλανιδίων AB, χλανίδων PVL. vs. 10 κάξεπεςφραγίζετο Hermannus. vs. 12 ὑπνωμέναι P, ὑπτῶμεναι VL, ὑπνωμέναι Lobeckius. ἑλενίων ante Dindorfium. vs. 13 συγκλῶσαι] συγκῶσαι P. vs. 15 οἰκίας libri, σκιᾶς Casaubonus. εἰσομόργνυται ante Meinekium. vs. 16 πέρσης libri, ἔρσαις Lobeckius, ἔρση Bergk. vs. 15 et 16 ab hoc loco seiungendos et ad Alphesibocam referendos esse ci. Friebelius, qui fr. 1 post huius loci vs. 11 inseri iussit.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

15

γέλωτα, σοφίαν, ἀμαθίαν, εὐβουλίαν

Ath. II p. 35 D: Χαιρήμων δὲ ὁ τραγωδὸς παρασκευάζειν φησὶ τὸν οἶνον τοῖς χρωμένοις 'γέλωτα — εὐβουλίαν'. εὐμάθειαν libri, ἀμαθίαν scripsi.

16

τῶν χρωμένων γὰρ τοῖς τρόποις κεράννυται.

Aristot. Probl. 3, 16 p. 873 a 25: διὰ τί ὁ οἶνος καὶ τετυφωμένους ποιεῖ καὶ μανικούς; — ὥσπερ Χαιρήμων εἶπε 'τῶν — κεράννυται'. Plut. Mor. p. 406 B: ὁ μὲν γὰρ οἶνος, ὡς ἔλεγε Χαιρήμων, τοῖς τρόποις κεράννυται τῶν πινόντων. Ath. XIII p. 562 E: Θεόφραστος δ' ἐν τῷ Ἑρωτικῷ Χαιρήμονά φησι τὸν τραγικὸν λέγειν ὡς τὸν οἶνον τῶν χρωμένων (τοῖς τρόποις add. Grotius) κεράννυσθαι, οὕτως καὶ τὸν Ἑρωτα. Anecd. Paris. vol. 1 p. 167, 15: Πλάτων δὲ ὁ κωμωδοποιὸς ἔλεγε τὸν οἶνον μίγνυσθαι τοῖς τῶν πινόντων τρόποις. ubi mox p. 167, 22: ἄρα οὖν τοῖς τρόποις τῶν χρωμένων ὁ οἶνος μίγνύμενος κιρνᾶται.

17

ἐπεὶ δὲ σηκῶν περιβολὰς ἡμεῖψαμεν

ὔδωρ τε ποταμοῦ σῶμα διεπεράσαμεν

Ath. II p. 43 C: τὸ ὔδωρ ποταμοῦ σῶμά φησὶ πον Εὐβουλος ὁ κωμικός εἰρηκέσαι Χαιρήμονα τὸν τραγικόν 'ἐπεὶ — διεπεράσαμεν'. Eust. Od. p. 1545, 50: ἐνταῦθα δὲ χρήσιμον καὶ τὸ 'ἐπεὶ — διεπεράσαμεν', ὃ δὴ Χαιρήμονος λέγεται εἶναι τοῦ τραγικοῦ. Cf. Meinek. Com. 3 p. 266.

18

χρεῖα δ' ἀνάγκης οὐκ ἀπώκισται πολὺ.

Stob. Ecl. 1, 4, 2 p. 154: Χαιρήμονος. 'χρεῖα — πολὺ'.

19

ἅπαντα νικᾷ καὶ μεταστρέφει τύχη.

Stob. Ecl. 1, 6, 15 p. 202: Χαιρήμονος (sic A). 'ἅπαντα — τύχη'. Idem versus legitur in Comp. Men. et Philem. p. 357, ubi τύχην ed. Stobaeus continuo subiungit οὐδεὶς δὲ νικᾷ μὴ θελούσης τῆς τύχης, quae comici poetae esse suspicor. Ceterum cf. adesp. fr. 426.

20

τὸ τῆς τύχης τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.

Stob. Ecl. 1, 7, 2 p. 212: Χαιρήμονος. 'τὸ — ἔχει'. Cf. Men. mon. 489: τὰ θνητὰ πάντα μεταβολὰς [πολλὰς] ἔχει. adde Eur. fr. 553.

21

χρόνος δίκαιον ἄνδρα μηνύει ποτέ.

Stob. Ecl. 1, 8, 28 p. 236: *Χαιρήμονος* (sic A, *Φιλήμονος* VE). 'χρόνος — ποτέ'. Simillimus est Sophocleus versus Oed. R. 614: *χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος*, ac suspicor hunc ipsum versum ab Stobaeo indicari, Chaeremonis autem nomen spectare ad locum proxime praecedentem (adesp. fr. 428).

22

οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ὃ τι
οὐκ ἐν χρόνῳ ζητοῦσιν ἐξευρίσκεται.

Stob. Ecl. 1, 8, 32 p. 236: *Χαιρήμονος* (sic AV teste Heerenio). 'οὐκ ἔστιν — ἐξευρίσκεται'. Idem locus extat in Stob. Ecl. 1, 8, 4 p. 224, ubi AE teste Heerenio Antiphani tribuunt, V lemma om. vs. 1 cf. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον Eur. Hec. 805 et fr. 1035, 1. vs. 2 οὐ καὶ χρόνῳ malim. ζητοῦσιν] γε ζητοῦσιν p. 236, fort. ζητοῦσί γ' leg.

23

χρόνος μαλάσσει πάντα κάξεργάζεται.

Stob. Ecl. 1, 8, 33 p. 238: *Φιλήμονος* (sic A, Chaeremoni locum tribuit Grotius). 'χρόνος — κάξεργάζεται'. Vtrius poetae sit versus, haud facile dirimas.

24

οὐχ ὥς νομίζεις τὸ φρονεῖν εἰπας κακῶς.
τό τοι κράτιστον πανταχοῦ τιμητέον.
ὁ γὰρ φρονῶν εὖ πάντα συλλαβὼν ἔχει.

Stob. Flor. 3, 17: *Χαιρήμονος*. 'οὐχ ὥς — ἔχει'. Hi versus, ut nunc leguntur, non cohaerent et fortasse trium sunt poetarum. Secundo versui Chaeremonis nomen praefigit Trincavellus, tertio A, ubi duo priores desunt. Sophocli tertium versum tribuit Apostolius p. 765, 1. vs. 1 τὸ] τό γε Hermannus, fort. σὺ τὸ leg., sed vereor ne gravior sit corruptela.

25

οὐ ζῶσιν οἷ τι μὴ συνιέντες σοφόν.

Stob. Flor. 4, 14: *Χαιρήμονος*. 'οὐ — σοφόν'.

26

πρὶν γὰρ φρονεῖν εὖ καταφρονεῖν ἐπίστασαι.

Stob. Flor. 4, 15: τοῦ αὐτοῦ (sc. *Χαιρήμονος*). 'πρὶν γὰρ φρονεῖν εὖ καταφρονεῖν ἐπίστασαι. οὐ γὰρ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν. σφαλεῖς γὰρ οὐδεὶς εὖ βεβουλευσθαι δοκεῖ'. Sic edidit Gaisf., sed vs. 2 om. AM, qui vs. 1 et 3 bis τοῦ αὐτοῦ praefigunt. εὖ libri quinque Schowii omittunt; fortasse leg.: πρὶν γὰρ φρενοῦν μ', αὐτὸς φροεῖν ἐπίστασο (vel φρενοῦν με, καὶ φρονεῖν ἐπίστασο).

27

σφαλείς γὰρ οὐδείς εὖ βεβουλευσθαι δοκεῖ
Stob. Flor. 4, 15. vide fr. 26.

28

ψευδῇ δὲ τοῖς ἐσθλοῖσιν οὐ πρόπει λέγειν.
Stob. Flor. 12, 15: Χαιρήμονος. 'ψευδῇ — λέγειν'. ἐσθλῆσιν M.

29

ἡγοῦ δ' ἐν ὀργῇ πάντα γίνεσθαι κακά.
Stob. Flor. 20, 15: Χαιρήμονος. 'ἡγοῦ — κακά'. ἡγοῦ δ'] ἡσοῦ
δ' Vind., ἥς οὐδ' al. γίνεσθαι libri.

30

ὀργὴ δὲ πολλὰ δρᾶν ἀναγκάζει κακά.
Stob. Flor. 20, 16: τοῦ αὐτοῦ (sc. Χαιρήμονος). 'ὀργὴ — κακά'.
πολλοὺς Stob., πολλὰ Men. mon. 429.

31

ὅλως τὸ κρεῖσσον οὐκ ἔᾱ φρονεῖν μέγα.
Stob. Flor. 22, 10: Χαιρήμονος. 'ὅλως — μέγα'.

32

σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν τὰς ἁμαρτίας καλῶς
κρίνειν, τὸ δ' εἰκῇ καὶ μετὰ σπουδῆς κακόν.
Stob. Flor. 46, 8: Χαιρήμονος. 'σοφῶν — κακόν'. vs. 2 καὶ
AVind. Voss., κού al.

33

γυναῖκα θάπτειν κρεῖσσόν ἐστιν ἢ γαμεῖν.
Stob. Flor. 68, 22: Χαιρήμονος. 'γυναῖκα — γαμεῖν'. Idem ver-
sus legitur in Men. mon. 95 et Orion. Flor. ed. Ritschel. p. V. Φιλή-
μονος probabiliter ci. Meinekios Com. 4 p. 690. κρεῖσσόν Men. mon.,
κρεῖττόν Stob., om. Or.

34

γένοιτό μοι τὰς χάριτας ἀποδοῦναι πατρί.
Stob. Flor. 79, 25: Χαιρήμονος. 'γένοιτό — πατρί'. γένοιθ'
ὁμοίως χ. ci. Conington.

35

βούλου γονεῖς πρῶτιστον ἐν τιμαῖς ἔχειν.
Stob. Flor. 79, 30: Φιλήμονος. 'βούλου — ἔχειν'. Flor. 79, 31:
Χαιρήμονος. 'βεβαιότεραν ἔχε τὴν φιλίαν πρὸς τοὺς γονεῖς'. Lem-
mata transponenda sunt. πρῶτιστον] πρὸ παντός Men. mon. 72.

36

πρὸς υἱὸν ὀργὴν οὐκ ἔχει χρηστὸς πατήρ.

Stob. Flor. 83, 14: Χαιρήμονος. 'πρὸς — πατήρ'. Versus recurrit in Men. mon. 451 et 701.

37

πλοῦτος δὲ πρὸς μὲν τὰς ὅλας τιμὰς ἰὼν
οὐκ ἔσχευ ὄγκον ὥστε καὶ δόξης τυχεῖν,
ἀλλ' ἔστι σεμνός· ἐν δὲ λώοσιν βροτῶν
ἡδὺς συνοικεῖν καὶ τιν' εἰληχῶς χάριν.

Stob. Flor. 91, 11: Χαιρήμονος. 'πλοῦτος — χάριν'. vs. 1 ὅλως ci. Hermannus, quod non sufficit. vs. 3 ἔστ' ἄσεμνος Hermannus, fortasse vs. 2 οὐκ ἔστι σεμνός et vs. 3 ἀλλ' ἔσχευ ὄγκον legendum. mox δώσει ed., δώσει M, λώοσιν scripsi.

38

οὐδεὶς ἐπὶ σμικροῖσι λυπεῖται σοφός.

Stob. Flor. 108, 4: Χαιρήμονος. 'οὐδεὶς — σοφός'. Dobraeus hunc versum Euripidis esse suspicatur, Chaeremoni vindicat Flor. 108, 5 (cf. Men. mon. 707): πειρῶ τύχης ἄνοιαν ἀνδρείως (εὐχερῶς Men. mon.) φέρειν. Vide quae diximus in Eur. fr. 174.

39

γέρων γὰρ ὀργῇ πᾶς ὑπηρετεῖν κακός.

Stob. Flor. 116, 25: Χαιρήμονος. 'γέρων — κακός'.

40

τοῦ τε δυσκαπνωτάτου
φοίνικος ἐκ γῆς ῥιζοφιτύτους φλέβας

Theophr. Hist. Plant. 5, 9, 5: ὁ φοῖνιξ, ὃν δὴ καὶ μάλιστα τινες ὑπειλήφασι δύσκαπνον· ὅθεν καὶ Χαιρήμων ἐποίησε 'τοῦ τε — φλέβας'. vs. 1 δυσκαπνωτάτου ante Scaligerum. vs. 2 ῥιζοφοιτήτους ante Schneidewinum.

41

Georgius Pachym. in Rhett. vol. 1 p. 553, 21: Χαιρήμων ἔφη 'πάντα τὰ ἀγαθὰ ἐν μόνῳ τῷ φρονεῖν ἔστιν'. Fortasse πάντα τὰ ἀγαθὰ | ἐν τῷ φρονεῖν ἔνεστιν leg., nisi respicitur fr. 24, 3.

42

ἔαρος ἢ νύμφη τέκνον τι μετὰ θέρους ἐς ὕστερον,
ἐν χειμῶνι δ' οἴχεται σὺν τῷ ἀνέμῳ κεκαρμένη.

Cocondrius περὶ τρόπων in Rhett. vol. 8 p. 789: αἶνιγμά ἐστι λέξις ἢ λόγος ἀποκρύπτων τὸ νοούμενον διὰ τὰ ἀνακεχωρηκότα τῶν συμβεβηκότων, οἷόν ἐστι Χαιρήμονος 'ἔαρος — κεκαρμένη'. ἄμπελον γὰρ

δηλοῖ διὰ τούτου. Poetae verba Meinekii haec fuisse conicit: εἶαρος | νύμφη τεκνοῖ τι μέγα θέρους, εἶθ' ὕστερον | χειμῶνος οἴχνη συντόμως κεκαρμένη. aliter Schneidewinus Philol. 3 p. 125, mihi num tragici hi versus sint dubium videtur.

ANTIPHON

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Aristot. Eth. Eud. 7, 4 p. 1239 a 37: σημεῖον δ' ἔλοιτ' ἂν ὁ φίλος μᾶλλον, εἰ μὴ ἐνδέχοιτ' ἄμφω, γινώσκειν ἢ γινώσκεισθαι, οἶον ἐν ταῖς ὑπερβολαῖς αἱ γυναῖκες ποιοῦσι, καὶ ἡ Ἀνδρομάχη ἢ Ἀντιφῶντος.

ΙΑΣΩΝ

1

διετίθουν

Antiatt. p. 90, 5: διετίθουν· διετίθεσαν. Ἀντιφῶν (Ἀντιφάνης ci. Meinekii) Ἰάσονι.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ

Aristot. Rhet. 2, 2 p. 1379 b 15: τοῖς δὲ φίλοις (sc. ὀργίζονται), εἰ μὴ αἰσθάνονται δεομένων, ὥσπερ ὁ Ἀντιφῶντος Πλήξιππος τῷ Μελεάγρῳ. Ath. XV p. 673 F: ἐκδόντος γὰρ τούτου (Adrantum dicit) πέντε μὲν βιβλία περὶ τῶν παρὰ Θεοφράστῳ — ζητουμένων, ἕκτον δὲ περὶ τῶν ἐν τοῖς Ἡθικοῖς Νικομαχείους Ἀριστοτέλους, ἐν οἷς ἀμφιλαφῶς παραθεμένου περὶ τοῦ παρὰ Ἀντιφῶντι τῷ τραγωδιοποιῷ Πλήξιππου καὶ πλεῖστα ὅσα καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ Ἀντιφῶντος εἰπόντος, (Herphaestion) σφετερισάμενος καὶ ταῦτ' ἐπέγραψέ τε βιβλίον περὶ τοῦ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν Ἀντιφῶντος, οὐδὲν ἴδιον προσεξευρών.

2

οὐχ ἵνα κάνωσι θῆρ', ὅπως δὲ μάρτυρες
ἀρετῆς γένωνται Μελεάγρῳ πρὸς Ἑλλάδα.

Aristot. Rhet. 2, 23 p. 1399 b 26: καὶ τὸ ἐκ τοῦ Μελεάγρου τοῦ Ἀντιφῶντος 'οὐχ — Ἑλλάδα'. ubi Schol. fol. 45 b 17: περὶ τοῦ Μελεάγρου ὁ Ἀντιφῶν γράφει ὅτι συνῆλθον τῷ Οἰνεί τῷ πατρὶ τοῦ Μελεάγρου οἱ ἔκκριτοι τῶν Αἰτωλῶν, οὐχ ἵνα κτάνωσι τὸν σὺν ἐξελθόντες (τὸν συνεξελθόντα ed.) τὸν Ερυμάνθιον, ἀλλ' ἵνα ἴδωσι τὸν Μελεάγρον ὅπως τὸν θῆρα ἀπέκτεινε καὶ μαρτυρῶσι τοῦτο. vs. 1 κτάνωσι libri, κάνωσι Meinekii.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

3

σοφόν γέ τοί τι πρὸς τὸ βουλευεῖν ἔχει
τὸ γῆρας, ὥς δὲ πόλλ' ἰδόν τε καὶ παθόν.

Stob. Flor. 115, 15: Ἀντιφάνους ἐκ Φιλοκτήτου (sic A, σοφῶ i. e. Σοφοκλέους Vind.). 'σοφόν — παθόν'. vs. 1 ἔχει] ἐστὶ Vind. et m. sec. Voss., ubi πέλει m. pr. vs. 2 παθόν A, μαθόν ceteri. In lem-mate Ἀντιφῶντος ci. Meinek. Hist. crit. p. 316.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

4

τέχνη κρατοῦμεν ὧν φύσει νικώμεθα.

Aristot. Mechan. 1 p. 847 a 20: καθάπερ γὰρ ἐποίησεν Ἀντιφῶν ὁ ποιητής, οὕτω καὶ ἔχει· 'τέχνη γὰρ κρατοῦμεν — νικώμεθα'.

5

εἰ θνητὸς εἰ, βέλτιστε, θνητὰ καὶ φρόνει.

Stob. Flor. 21, 4: Ἀντιφάνους. 'εἰ — φρόνει'. Lemma Ἀντιφά-νους habent AVoss., Ἀντιφῶντος Trinc. Versus recurrit in Men. mon. 173.

DIONYSIUS

ΑΔΩΝΙΣ

1

Νυμφῶν ὑπὸ σπήλυγγα τὴν αὐτόστεγον
σύαγρον ἐκβόλειον εὖθηρον κλύειν,
ὧ πλείστ' ἀπαρχὰς ἀκροθινιάζομαι.

Ath. IX p. 401 F de nomine σύαγρος: Διονύσιος δὲ ὁ τύραννος ἐν τῷ Ἀδώνιδι 'Νυμφῶν — ἀκροθινιάζομαι'. vs. 1 τὴν] τὸν libri. vs. 2 κλύειν] δύειν Fiorillo. vs. 3 ὧ] ὧ P, οὐ Fiorillo. Locus cor-ruptus.

ΑΛΚΜΗΝΗ

2

εἰ δ' ἀξιοῖς σοι μηδὲν ἀλγεινὸν ποτε,
μὴ δεῖν' ἔσεσθαι, μακαρίως ἔχεις φρενῶν.
θεῶν γὰρ ἔξειν βίον, οὐ θνητῶν δοκεῖς.

Stob. Flor. 98, 30: Διονυσίου τοῦ τυράννου Ἀλκμήνης. 'εἰ δ' — δοκεῖς'. vs. 2 μηδὲν libri, μὴ δεῖν' scripsi.

ΕΚΤΟΡΟΣ ΑΤΤΡΑ

Tzetz. Chil. 5, 180: οὗτος ὁ Διονύσιος πολλὰς μὲν τραγωδίας ἐν ταῖς Ἀθήναις ἀναγνοὺς δεύτερος, τρίτος ἦλθεν· εἰς Αὐτρά δὲ τοῦ Ἑκτορος καλούμενόν τι δράμα ἀναγνωσθὲν ἐνίκησεν πάντας ἐν ταῖς Ἀθήναις.

ΛΗΔΑ.

3

θνητῶν δὲ μηδὲς μηδέν' ὀλβιόν ποτε
κρίνῃ, πρὶν αὐτὸν εὖ τελευτήσαντ' ἰδῆ·
ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ τὸν θανόντ' ἐπαινέσαι.

Stob. Flor. 105, 2: Διονυσίου τυράννου ἐκ Λήδας. 'θνητῶν — ἐπαινέσαι'.

ΛΙΜΟΣ

Schol. BLV Il. A, 515: αἰσχροὺς γὰρ ἦν τὸν ἥρωα πυρέτιοντα πα-
ραλαβεῖν καὶ κενούμενον τὴν γαστέρα ἢ προποτιζόμενον· ταῦτα γὰρ
κωμικά, ὡς καὶ τῷ Διονυσίῳ πεποίηται ἐν Λιμῷ τῶν νόσων Ἑρακλῆς,
Σειληνὸς δὲ κλύζειν πειράται τὸν Ἑρακλέα. Eust. Il. p. 859, 49:
γελοῖος οὖν, φασί, καὶ Διονύσιος, ὃς πεποίηται νόσων Ἑρακλῆς καὶ
Σειληνὸς κλύζειν αὐτὸν πειρώμενος. Verba ἐν Λιμῷ τῶν νόσων variis
modis sanare temptarunt, ἐν Λιμώττοντι νόσων εἰ. Heynius, ἐν Λίνῳ
νόσων Meinekios.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

4

ἡ γὰρ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφν.

Plut. Mor. p. 338 C: ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ (Dionysii minoris) τῶν
μὲν πολιτῶν μυρίους ἢ καὶ πλείους ἀνελών — ἐν δὲ τραγωδίᾳ γράψας
αὐτός 'ἡ γὰρ — ἔφν'. Stob. Flor. 49, 9: Διονυσίου τυράννου (Eu-
ripidi tribuit N). 'ἡ γὰρ — ἔφν'. Om. p. nom. Prov. append. 2, 99.

5

ὁ τῆς Δίκης ὀφθαλμὸς ὥς δι' ἡσύχου
λεύσσω· προσώπου πάνθ' ὁμῶς αἰεὶ βλέπει.

Stob. Ecl. 1, 3, 19 p. 114: Διονυσίου. 'ὁ τῆς — βλέπει'. Theo-
phil. ad Autol. 2, 54 p. 254: ὅτι ὁ θεὸς τὰ πάντα ἐφορᾷ — καὶ περὶ
τούτου Διονύσιος εἴρηκεν 'ὁ τῆς — βλέπει'. vs. 2 πάνθ' ὁμῶς (ὁμοίως
A) αἰεὶ Stob., πανὸς ὁμόσαι εἰ Theoph., πάνθ' ὁμῶς αἰεὶ scripsi, et
ὁμῶς exhibuit Canter, casu an consulto nescio. De sententia cf.
adesp. fr. 350, item Heliod. 8, 13: δεινὸς δὲ ὁ τῆς Δίκης ὀφθαλμὸς
ἐλέγχειν τὰ κρύφια.

II

ἡ λέγε τι σιγῆς κρεῖσσον ἢ σιγῆν ἔχε.

Stob. Flor. 34, 1: Διονυσίου (sic M, δι Vind., Εὐριπίδου Trinc.).
'ἡ λέγε — ἔχε'. κρεῖττον Stobaeus sicut Men. mon. 208 Macar. 4,
44 Greg. Cypr. Mosq. 3, 61 Prov. append. 3, 7.

7

ἔπειτα δ' οὐδὲ τοῦτο γινώσκεις, ὅτι

τοῖς οὐδὲν οὖσιν οὐδὲ εἰς ὅλως φθονεῖ;

Stob. Flor. 38, 2: Διονυσίου. 'ἔπειτα — φθονεῖ;' Fortasse hic locus comici est poetae (cf. Meinekius Com. 3 p. 555), certe οὐδὲ εἰς tragicis insolens. Separanda duxi quae continuo accedunt, αἰ τὰ σεμνὰ κτέ., vide adesp. fr. 443 et 444.

8

λιτὸς γενόμενος τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει.

Stob. Flor. 38, 6: Διονυσίου (Διογένους Trinc.). 'λιτὸς — φθόνει'. Comico poetae tribuit Meinekius vol. 3 p. 555, qui αὐτὸς πενόμενος proponit. Ab hoc versu separandus est qui accedit εἰσὶν τινες νῦν, οὓς τὸ βασκαίνειν τρέφει (adesp. fr. 446).

9

Δωρὶς τέθνηκεν ἡ Διονυσίου γυνή.

Lucianus adv. indoct. 15 vol. 3 p. 112: λέγεται γὰρ καὶ Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φανύλως πάνυ καὶ γελοῖως. — οὗτος τοίνυν πενόμενος ὡς ἐγγελάται, τὸ Αἰσχύλου πυξίον, εἰς ὃ ἐκεῖνος ἔγραφε, σὺν πολλῇ σπουδῇ κτησάμενος αὐτὸ ὥστε ἔνθεος ἔσεσθαι καὶ κάτοχος ἐκ τοῦ πυξίου, ἀλλ' ὅμως ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ μακρῷ γελοιότερα ἔγραφεν, οἷον κάκεινο τὸ 'Δωρικὸν — γυνή' καὶ πάλιν 'οἶμοι — ἀπώλεσα' (fr. 10)· καὶ τοῦτο γὰρ ἐκ τοῦ πυξίου καὶ τὸ 'αὐτοῖς — βροτῶν' (fr. 11). Δωρικὸν ἦκεν libri, Δωρὶς τέθνηκεν C. F. Hermannus. Versiculus iste num in tragoedia locum habuerit, dubitari potest.

10

οἶμοι, γυναῖκα χρησίμην ἀπώλεσα.

Lucian. adv. indoct. 15, vide fr. 9.

11

αὐτοῖς γὰρ ἐμπαίζουσιν οἱ μωροὶ βροτῶν.

Lucian. adv. indoct. 15, vide fr. 9. Tzetzes Epist. p. 3: μήπως καὶ — ἀκούσειαν τὴν Διονυσίου τραγῳδίαν ἐπάδοντος αὐτοῖς προσαρμόζουσιν. φησὶ γὰρ ἐκεῖνος ὁ τύραννος οὕτως μετρικῶς ἐκβοῶν 'αὐτοῖς — βροτῶν'. Tzetz. Chil. 5, 185: ἐν δὲ τῷ κατὰ Πλάτωνος δράματι γεγραμμένῳ πλέον κωμικωτέρῳ μὲν ἢ τραγῳδίας ὄντι, δοκῶ, τὸν στίχον ἔλεξεν ὃς τῇ ἀρχῇ ἐγράφη 'αὐτοῖς — βροτῶν'. αὐτοῖς] αὐτοῖς Luciani codd. AF.

12

Helladius in Photii Bibl. p. 532 b 27: παρεξήλωσε δὲ (Euphorion Chalcidensis) τὸν πρῶτον Διονύσιον τὸν Σικελίας τύραννον, ὃς — ἐπεχείρησε καὶ τραγῳδίας γράφειν, ἐν αἷς καὶ τοιαῦτα συνεφόρησε ῥήματα, τὸ μὲν ἀκόντιον καλῶν βαλάντιον, τὸν δὲ κάδον ἐλκύνδριον, σκέπαρον δὲ τὸ ἔριον, τὴν δὲ χλαῖναν ἐριώλην οἷον ὀλεθρον οὖσαν τῶν ἐρίων. De eodem Dionysio paulo post (p. 532 b 33): θυέστην τὸν δολδυνκα ἐκάλει. Ath. III p. 98 D: ὑπερδραμόντες τὸν Σικελιώτην Διονύσιον, ὃς τὴν μὲν παρθένον ἐκάλει μένανδρον ὅτι μένει

τὸν ἄνδρα, καὶ τὸν στῦλον μενεκράτην ὅτι μένει καὶ κρατεῖ, βά-
λάντιον δὲ τὸ ἀκόντιον ὅτι ἐναντίον βάλλεται, καὶ τὰς τῶν μυῶν
διεκδύσεις μυστήρια ἐκάλει ὅτι τοὺς μυς τηρεῖ. Ἀθανίς δ' ἐν πρώτῳ
Σικελικῶν τὸν αὐτὸν φησὶ Διονύσιον καὶ τὸν βουὺν γαρόταυ καλεῖν
καὶ τὸν χοῖρον ἱακχόν. Omnia ista figmenta e tragoediis derivata
esse non crediderim. Cf. Meinek. Anal. Alex. p. 136.

C A R C I N V S

ΑΕΡΟΠΗ

Plut. Mor. p. 349 F: οὐδὲ ὅτε Καρκίνος Ἀερόπην συνῆν ἢ Ἐκτορι
Ἀστυδάμας (vide supra p. 603). Fortasse idem drama significat Ari-
stot. Poet. c. 16 p. 1454 b 23: πρώτη μὲν (ἀναγνώρισις) — ἡ διὰ
τῶν σημείων. τούτων δὲ τὰ μὲν σύμφυτα, οἷον ἑλὸν ἢ φοροῦσι
γηγενεῖς ἢ ἀστέρας οἷους ἐν τῷ Θυέστη Καρκίνος, τὰ δὲ ἐπίκτητα.
Neque alio spectare videtur Aelian. V. II. 14, 40: Ἀλέξανδρος ὁ Φε-
ραίων τύραννος ἐν τοῖς μάλιστα ἔδοξεν ἰσχυρότατος εἶναι. Θεοδώρου δὲ
τοῦ τῆς τραγωδίας ποιητοῦ (ἡμμο ὑποκριτοῦ) ὑποκρινομένου τὴν Ἀε-
ρόπην σφόδρα ἐμπαθῶς, ὅδε εἰς δάκρυα ἐξέπεσεν.

ΑΛΟΠΗ

Aristot. Eth. Nic. 7, 8 p. 1150 b 10: οὐ γὰρ εἴ τις ἰσχυρῶν καὶ
ὑπερβαλλουσῶν ἡδονῶν ἡττᾶται ἢ λυπῶν, θαυμαστόν, ἀλλὰ συγγνω-
μονικόν, εἰ ἀντιτείνων, ὥσπερ ὁ Θεοδέκτου Φιλοκτήτης ὑπὸ τοῦ ἔχεως
πεπληγμένος ἢ ὁ Καρκίνου ἐν τῇ Ἀλόπῃ Κερκύων. Schol. Aristot. in
Anecd. Paris. vol. 1 p. 243, 20: ὁ Καρκίνος τραγικός ἦν. ὁ δὲ Κερ-
κύων εἶχε θυγατέρα τὴν Ἀλόπην· μαθὼν δὲ ὅτι ἐμοιχεύθη ἢ αὐτοῦ θυ-
γάτηρ Ἀλόπη, ἠρώτησεν αὐτὴν τίς ὁ μοιχεύσας, λέγων, εἴ μοι τοῦτον
εἴποις, οὐδόλως ἂν λυπηθῆς. εἰτα εἰπούσης τῆς Ἀλόπης τὸν αὐτὴν
μοιχεύσαντα οὐκέτι ὁ Κερκύων ὑπὸ τῆς λύπης ἔφερε ζῆν, ἀλλὰ τὸ ζῆν
ἀπελέγετο.

ΑΜΦΙΑΡΕΩΣ

Aristot. Poet. c. 17 p. 1455 a 26: ἐπειμᾶτο Καρκίνω· ὁ γὰρ Ἀμ-
φιάρως ἐξ ἱεροῦ ἀνῆει, ὃ μὴ ὁρῶντα τὸν θεατὴν ἐλάνθανεν, ἐπὶ δὲ
τῆς σκηνῆς ἐξέπεσε δυσχερανάντων τοῦτο τῶν θεατῶν.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ

1

βαθεῖαν εἰς αὐλῶνα περὶδρομον στρατοῦ

Ath. V p. 189 D: καλοῦσι δ' ἀρσενικῶς τοὺς αὐλῶνας — οἱ κατα-
λογάδην συγγραφεῖς, οἱ δὲ ποιηταὶ θηλυκῶς. Καρκίνος μὲν Ἀχιλλεῖ
βαθεῖαν — στρατοῦ'.

ΘΥΕΣΤΗΣ v. ΑΕΡΟΠΗ

ΜΗΔΕΙΑ

Aristot. Rhet. 2, 23 p. 1400 b 9: ἄλλος τόπος τὸ ἐκ τῶν ἁμαρτηθέντων κατηγορεῖν ἢ ἀπολογεῖσθαι, οἷον ἐν τῇ Καρκίνου Μηδείᾳ οἱ μὲν κατηγοροῦσιν ὅτι τοὺς παῖδας ἀπέκτεινεν, οὐ φαίνεσθαι γοῦν αὐτούς· ἡμαρτε γὰρ ἡ Μηδεία περὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν παίδων· ἡ δ' ἀπολογεῖται ὅτι οὐκ ἂν τοὺς παῖδας, ἀλλὰ τὸν Ἰάσονα ἂν ἀπέκτεινεν· τοῦτο γὰρ ἡμαρτεν ἂν μὴ ποιήσασα, εἶπερ καὶ θάτερον ἐποίησεν.

ΟΙΔΙΠΟΤΣ

Aristot. Rhet. 3, 16 p. 1417 b 18: ἂν δ' ἡ ἄπιστον, ὑπισχνεῖσθαι τε καὶ αἰτίαν λέγειν εὐθύς, καὶ διατάττειν οἷς βούλονται, οἷον ἡ Ἰοκάστη ἡ Καρκίνου ἐν τῷ Οἰδίποδι αἰὲ ὑπισχνεῖται πυνθανομένου τοῦ ζητοῦντος τὸν υἱόν.

ΟΡΕΣΤΗΣ

Phot. Lex. p. 132, 20 et Suidas: Καρκίνου ποιήματα. Μένανδρος Ψευδρακλεῖ· αἰνιγματώδη. ὁ γὰρ Καρκίνος Ὀρέστην ὑπὸ Ἀπόλλωνος (ἀπὸ ἡλίου ante Dobraeum) ἀναγκασζόμενον ὁμολογῆσαι ὅτι ἐμητροκτόνησεν, ἐποίησε δι' αἰνιγμάτων ἀποκρινόμενον.

ΣΕΜΕΛΗ

2

Ω νύκτες

Ath. XIII p. 559 F, vide fr. 3.

3

ὦ Ζεῦ, τί χρὴ γυναῖκας ἐξειπεῖν κακόν;

ἀρκοῦν ἂν εἶη, κὰν γυναῖκ' εἴπῃς μόνον.

Ath. XIII p. 559 F: Καρκίνος δ' ὁ τραγικός ἐν Σεμέλῃ, ἧς ἀρχὴ 'ὦ νύκτες', φησί 'ὦ Ζεῦ — μόνον'.

ΤΤΡΩ

4

ἀσκεῖν μὲν ἀρετὴν, εὐτυχεῖν δ' αἰτεῖν θεούς·

ἔχων γὰρ ἄμφω ταῦτα μακάριός θ' ἅμα

κεκλημένος ζῆν καγαθὸς δυνήσεται.

Stob. Flor. 103, 3: Καρκίνου Τυρεύς. 'ἀσκεῖν — δυνήσεται'. vs. 1 αἶτει B. vs. 2 θ' ἅμα] θάμα M. vs. 3 καγαθὸς] τὰγαθὸς AB. In lemmate τυρεύς libri, quantum scimus, omnes: editur Τηρεύς, probabilius videtur Τυροῦς.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

5

λέγουσι Διμήτρος ποτ' ἄρρητον κόρην

Πλούτωνα κρυφίοις ἄρπάσαι βουλεύμασι,
 δῦναί τε γαίας εἰς μελαμφαεῖς μυχοῦς·
 πόθῳ δὲ μητέρ' ἠφανισμένης κόρης
 μαστῆρ' ἐπελθεῖν πᾶσαν ἐν κύκλῳ χθόνα· 5
 καὶ γῆν μὲν Αἰτναίοισι Σικελίας πάγοις
 πυρὸς γέμουσαν ρεύμασιν δυσεμβόλοις
 πᾶσαν στενάξαι, πένθεσιν δὲ παρθένου
 σίτων ἄμοιρον Διοτρεφὲς φθίνειν γένος,
 ὅθεν θεᾶς τιμῶσιν ἐς τὰ νῦν ἔτι. 10

Diod. Sic. 5, 5: Καρκίνος μὲν γὰρ ὁ τῶν τραγωδιῶν ποιητῆς πλεονάκις ἐν ταῖς Συρακούσαις παρεπιδημηκῶς καὶ τὴν τῶν ἐγχωρίων τεθεαμένος σπουδὴν περὶ τὰς θυσίας καὶ πανηγύρεις τῆς τε Δήμητρος καὶ Κόρης, κατεχώρισεν ἐν τοῖς ποιήμασι τούσδε τοὺς στίχους 'λέγουσι — τὰ νῦν ἔτι'. vs. 1 λέγουσι om. A. vs. 2 Πλούτων AB. vs. 4 μητρὸς B. vs. 6 τὴν vulgo, γῆν scripsi. Αἰτναίοις ABD. Σικελίαν Rhodomannus. vs. 8 παρθένους ABD. vs. 9 ἄμοιρος διοτροφούς FG. vs. 10 θεᾶς D.

6

οὐκ οἶνος ἐξέστησε· τὰς γὰρ ἐμφύτους
 ὀρθῶς παγείσας φρένας
 οὐδεὶς ἐπαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν.

Harpoer. v. Καρκίνος p. 106, 10: περὶ δὲ τοῦ τῆς τραγωδίας ποιητοῦ τοῦ Ξενοκλέους υἱοῦ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Μνησίμαχόν φησι· συντίθεται δὲ τούτοις καὶ Καρκίνος ὁ ποιητῆς εἰπὼν 'οὐ κεῖνος — ἐξαμαρτάνειν'. vs. 1 οὐ κεῖνος libri, οὐκ οἶνος Iulzaciuss. vs. 2 παγείσας φρένας AB, παγείσας μὲν φρένας al. vs. 3 καιρὸν BC. scribendum suspicor: ὀρθῶς παγείσας ἐξαμαρτάνειν φρένας οὐδεὶς ἐπαίρει (vel ἐπαρεῖ) καιρός.

7

οὐδεὶς ἔπαινον ἡδοναῖς ἐκτήσατο.

Stob. Flor. 29, 31: Καρκίνου (sic A, ubi supra scriptum γρ. Εὐριπίδου, Vind. Εὐριπίδου). 'οὐδεὶς — ἐκτήσατο'. ἐκτήσετο Vind.

8

πολλοῖς γὰρ ἀνθρώποισι φάρμακον κακῶν
 σιγῇ, μάλιστα δ' ἐστὶ σῶφρονος τρόπου.

Stob. Flor. 33, 1: Καρκίνου. 'πολλοῖς — τρόπου'. vs. 1 πολλῶν malim. κακῶν] κακὸν M.

9

χαίρω σ' ὁρῶν φθονοῦντα, τοῦτ' εἰδὼς ὅτι
 ἐν δρᾷ μόνον δίκαιον ὦν ποιεῖ φθόνος·

λυπεῖ γὰρ αὐτόχρομα τοὺς κεκτημένους.

Stob. Flor. 38, 18: Καρκίνου. 'χαίρω — κεκτημένους'. vs. 2 δρᾶ] an ἄρα? ἴδιον libri, δίκαιον Porsonus. vs. 3 αὐτὸ τὸ κτῆμα libri, αὐτόχρομα scripsi.

10

. . δειλὸν ἐσθ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν.

Stob. Flor. 93, 8: Καρκίνου. 'δεινόν — κακόν'. δεινόν libri, δειλόν Grotius. Eur. Phoen. 597: εἰσορῶ· δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν.

11

ὦ πολλὰ πλοῦτος δυστυχέστατος κυρῶν,
ὅμως μέγιστον ζῆλον ἐν βροτοῖς ἔχει.

Stob. Flor. 93, 11: Καρκίνου. 'ὦ — ἔχει'. vs. 1 ὦ in ὡς mutari iussit Valck., probabilius ἔχεις vs. 2 ci. Meinekius.

12

ἀλαβή

Hesych. 1 p. 215: ἀλαβή· λιγνύς, σποδός. Καρκίνος. ὑπὸ δὲ Κυπρίων μαρίλη. Fortasse ἀλαβή corruptum ex ἀσβόλη, cuius loco ἀσβόλη legitur in Theognost. p. 111, 19.

THEODECTES

ΑΙΑΣ

Aristot. Rhet. 2, 23 p. 1399 b 28: καὶ τὸ ἐκ τοῦ Αἴαντος τοῦ Θεοδέκτου, ὅτι ὁ Διομήδης προείλετο Ὀδυσσεύα οὐ τιμῶν, ἀλλ' ἵνα ἦτιων ἢ ὁ ἀκολουθῶν. ibid. p. 1400 a 27: οἶον ἐν τῷ Αἴαντι τῷ Θεοδέκτου Ὀδυσσεὺς λέγει πρὸς τὸν Αἴαντα, διότι ἀνδρειότερος ὢν τοῦ Αἴαντος οὐ δοκεῖ. Hinc patet ὅπλων κρίσιν dramatis fuisse argumentum.

ΑΔΚΜΕΩΝ

1

σαφὴς μὲν ἐν βροτοῖσιν ὑμνεῖται λόγος,
ὥς οὐδὲν ἔστιν ἀθλιώτερον φυτὸν
γυναικός.

Porphyr. in Euseb. P. E. p. 466 D: τοῦ δὲ Εὐριπίδου εἰπόντος 'γυναῖκές ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτὸν', Θεοδέκτης (Θεόδεκτος CFG) ἐν Αλκμαίῳ φησί 'σαφὴς — γυναικός'.

2

ΑΔΦ. μητέρα δὲ τὴν σὴν οὔτις ἐστύγει βροτῶν;
ΑΔΚ. . . . ἀλλὰ διαλαβόντα χρὴ σκοπεῖν.

ΛΛΦ. πῶς;

ΛΛΚ. τὴν μὲν θανεῖν ἔκριναν, ἐμὲ δὲ μὴ κτανεῖν.

Aristot. Rhet. 2, 23 p. 1397 b 3: δεῖ σκοπεῖν χωρὶς εἰ ἄξιός ὁ παθὼν παθεῖν καὶ ὁ ποιήσας ποιῆσαι, εἴτα χρησθαι ὁποτέρως ἀρμόττει· ἐνλοτε γὰρ διαφωνεῖ τὸ τοιοῦτον καὶ οὐδὲν κωλύει, ὥσπερ ἐν τῷ Ἀλκμαίωνι (ἀλκμέονι *A*^c) τῷ Θεοδέκτου 'μητέρα — βροτῶν;' (vs. 1) φησὶ δ' ἀποκρινόμενος 'ἀλλὰ — σκοπεῖν' (vs. 2). ἐρομένης δὲ τῆς Ἀλφεισίδας 'πῶς;' ὑπολαβὼν φησὶ 'τὴν μὲν — κτανεῖν' (vs. 4). Cf. Schol. h. l. fol. 43 b 20 et 24. Personarum notas addidi. vs. 2 ἅπαντες suppleverim. διαλαβόντα χρὴ *A*^c, διαλαβόντας ceteri.

ΕΛΕΝΗ

Hanc fabulam Welcker de Trag. p. 1074 respici suspicatur ab Aristot. Rhet. 2, 24 p. 1401 b 35: ἄλλος παρὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ πότε καὶ πῶς, οἷον ὅτι δικαίως Ἀλέξανδρος ἔλαβε τὴν Ἑλένην· αἵρεσις γὰρ αὐτῇ ἐδόθη παρὰ τοῦ πατρός· οὐ γὰρ αἰεὶ ἴσως, ἀλλὰ τὸ πρῶτον· καὶ γὰρ ὁ πατήρ μεχρι τούτου κύριος.

3

Θείων δ' ἀπ' ἀμφοῖν ἔκγονον ῥιζωμάτων

τίς ἂν προσειπεῖν ἀξιώσειεν λάτριν;

Aristot. Polit. 1, 6 p. 1255 a 37: τοὺς δὲ βαρβάρους οἴκοι μόνον (sc. εὐγενεῖς νομίζουσιν), ὡς ὅν τι τὸ μὲν ἀπλῶς εὐγενὲς καὶ ἐλεύθερον, τὸ δ' οὐχ ἀπλῶς· ὥσπερ ἡ Θεοδέκτου Ἑλένη φησὶ 'θεῖον — λάτριν;' vs. 1 ἔκγονον] ἐκγόνοι et ἐκ γόνοιν al.

ΛΥΓΚΕΤΣ

Aristot. Poet. c. 18 p. 1455 b 29: ἐν τῷ Λυγκεῖ (λυκει Bekkeri codices) τῷ Θεοδέκτου θέσις μὲν τά τε προπεπραγμένα καὶ ἡ τοῦ παιδίου λῆψις, λύσις δ' ἡ ἀπὸ τῆς αἰτιάσεως τοῦ θανάτου μέχρι τοῦ τέλους. cf. c. 11 p. 1452 a 27: καὶ ἐν τῷ Λυγκεῖ (ἐν τῷ μιμεῖσθαι *N*^a) ὁ μὲν ἀγόμενος ὡς ἀποθανούμενος, ὁ δὲ Δαναὸς ἀκολουθῶν (ἀκ. om. *A*^c *B*^c, ἢ ἀκολουθῶς?) ὡς ἀποκτενῶν· τὸν μὲν συνέβη ἐκ τῶν πεπραγμένων ἀποθανεῖν, τὸν δὲ σωθῆναι. Hinc argumentum dramatis summatim describere conatus est Odofr. Müller Graecorum de Lynceis fabulas referens, Gotting. 1837 p. 11.

ΜΑΥΣΩΛΟΣ

Gellius N. A. 10, 18, 7: extat nunc quoque Theodecli tragoedia quae inscribitur Mausolus, in qua eum magis quam in prosa placuisse Hyginus in exemplis refert.

ΟΙΔΙΠΟΤΣ

4

εἰσὶ κασίγνηται διτταί, ὧν ἡ μία τίχτει

τὴν ἑτέραν, αὐτὴ δὲ τεκοῦσ' ὑπὸ τῆσδε τεκνοῦται.

Ath. X p. 451 F allato Theodect. fr. 18 haec addit: *κάν τῷ Οἰδίποδι δὲ τῇ τραγωδίᾳ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν εἴρηκεν αἰνιττόμενος 'εἰσὶ — τεκνοῦται'.* Eundem locum om. p. et fab. n. assert Tryphon in Rhett. vol. 8 p. 734. vs. 1 ὧν] τῶν malim.

ΟΡΕΣΤΗΣ

5

δίκαιόν ἐστιν, ἥ τις ἂν κτείνῃ πόσιν

Aristot. Rhet. 2, 24 p. 1401 a 35: τὸ ἐν τῷ Ὀρέστῃ τοῦ Θεοδέκτου· ἐκ διαιρέσεως γὰρ ἐστιν. 'δίκαιόν — πόσιν,' ἀποθνήσκειν ταύτην, καὶ τῷ πατρὶ γε τιμωρεῖν τὸν υἱόν· οὐκοῦν καὶ ταῦτα πέπρακται· συντεθέντα γὰρ ἴσως οὐκέτι δίκαιον.

ΤΥΔΕΥΣ

Aristot. Poet. c. 16 p. 1455 a 9: τετάρτη δὲ (sc. ἀναγνώρισις) ἡ ἐκ συλλογισμοῦ, οἷον — ἐν τῷ τοῦ Θεοδέκτου Τυδεΐ, ὅτι ἐλθὼν ὡς εὐρήσων υἱὸν αὐτὸς ἀπόλλυται.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

Aristot. Eth. Nic. 7, 8 p. 1150 b 9: οὐ γὰρ εἴ τις ἰσχυρῶν καὶ ὑπερβαλλουσῶν ἡδονῶν ἡττᾶται ἢ λυπῶν, θαυμαστόν, ἀλλὰ συγγνωμονικόν, εἰ ἀντιτείνων, ὥσπερ ὁ Θεοδέκτου Φιλοκτῆτης ὑπὸ τοῦ ἔχεως πεπληγμένος. ubi Schol. in Anecd. Paris. vol. 1 p. 243, 15: Θεοδέκτης τραγικὸς ἦν, καὶ παράγει τὴν χεῖρα δεδηγμένον τὸν Φιλοκτῆτην ὑπὸ ὄψεως· καὶ μέχρι μὲν πολλοῦ ἀντέτεινε πρὸς τὰς λύπας καὶ τοὺς πόνους, ὕστερον δὲ ἡττήθη καὶ ἐβόα 'κόψατε τὴν ἐμὴν χεῖρα'.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

6

γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μαλακόφθαλμος κύκλος·
 ἔπειτα δισσοὶ κανόνες ἰσόμετροι πάνυ,
 τούτους δὲ πλάγιος διὰ μέσου συνδεῖ κανών,
 τρίτον δ' ἐλικτῷ βοστρύχῳ προσεμφερές.
 ἔπειτα τριόδους πλάγιος ὥς ἐφαίνετο, 5
 πέμπται δ' ἄνωθεν ἰσόμετροι ῥάβδοι δύο,
 αὗται δὲ συντείνουσιν εἰς βάσιν μίαν·
 ἕκτον δ' ὅπερ καὶ πρόσθεν εἶφ', ὁ βόστρυχος.

Ath. X p. 454 E: καὶ Θεοδέκτης δ' ὁ Φασηλίτης ἄγροικόν τινα ἀγράμματον παράγει καὶ τοῦτον τὸ τοῦ Θησέως ὄνομα διασημαίνοντα. 'γραφῆς — βόστρυχος'. vs. 1 μαλακόφθαλμος corruptum, καλόφθαλμος ci. Scaliger, μεσόφθαλμος Welcker. vs. 2 δύο οἱ libri, δισσοὶ Valek. vs. 3 διαμέτρου AC, διὰ μέτρου B, διὰ μέσου PVL. vs. 4

τρίτος C. προσεμφερής AC. vs. 5 ὥστ' ABP, ὡς C. vs. 8 εἴφ' ὁ C, εἰπ' ὁ ABP. fortasse πρόσθ' ἔφην, ὁ βόστρυχος.

7

ἀπὸ τῶν θεῶν ἀρχὴν δὲ ποιεῖσθαι πρέπον.

Stob. Ecl. 1, 2, 1 p. 24: Θεοδέκτου. 'ἀπὸ — πρέπον'. ἀρχὴν γε] ἀρχὴν δὲ A.

8

ὅστις δὲ θνητῶν μέμφεται τὰ θεῖ', ὅτι
οὐκ εὐθύς ἀλλὰ τῷ χρόνῳ μετέρχεται
τοὺς μὴ δικαίους, πρόφασιν εἰσακουσάτω.
εἰ μὲν γὰρ αὐτίκ' ἦσαν αἱ τιμωρίαι,
πολλοὶ διὰ φόβον κοῦ δι' εὐσεβῆ τρόπον 5
θεοὺς ἄν ἠΰξον· νῦν δὲ τῆς τιμωρίας
ἄποθεν οὕσης τῇ φύσει χρῶνται βροτοί.
ὅταν δὲ φωραθῶσιν ὀφθέντες κακοί,
τίνουσι ποινὰς ὑστέροισιν ἐν χρόνοις.

Stob. Ecl. 1, 3, 22 p. 116: Θεοδέκτου. 'ὅστις δὲ — ἐν χρόνοις'.
vs. 4 γὰρ αὐτίκ' V, γὰρ παρ' αὐτίκ' A, ἀν παραντίκ'? ἦσαν vulgo,
ἦσαν praetuli. vs. 5 κοῦ δι'] καὶ οὐκ V. vs. 6 ἠΰξαντο VA, ἠΰξον
Meinekus. vs. 7 ἄποθεν VA.

9

ἄλλ' ὦ τάλαν Θυέστα, καρτέρει δάκνων
ὀργῆς χαλινόν· παρακελεύομαι δὲ σοὶ
τεθηγμένῳ νῦν· ἄλλ' ὁ μυρίος χρόνος
τὰ πάντ' ἀμαυροῖ χυπὸ χεῖρα λαμβάνει.

Stob. Ecl. 1, 8, 6 p. 226: Θεοδέκτου. 'ἄλλ' ὦ — λαμβάνει'. vs.
1 δαθανῶν V, δαθανόν A, δάκνων Grotius. vs. 2 δέ σοι vulgo. vs. 3
τεθηγμένον σύν edebatur, τεθειγμένον ἐν A, τεθηγμένῳ νῦν scripsi.
ἄλλοις μυρίοις χρόνοις libri, ἄλλ' ὁ μυρίος χρόνος scripsi, et χρόνος
iam Ruhnkenius correxit. Coniecerunt ex hoc loco Thyesten tra-
goediam a Theodecta scriptam fuisse.

10

ὦ καλλιφεγγῇ λαμπάδ' ἐλλίσσων φλογὸς
ἦλιε, ποθεινὸν πᾶσιν ἀνθρώποις σέλας,
εἰδές τιν' ἄλλον πώποτ' εἰς οὕτω μέγαν
ἐλθόντ' ἀγῶνα καὶ δυσέκφευκτον κρίσιν;
ὅπου κατηγορεῖ μὲν ἐν λόγοισί μου 5
γυνή, πρὸς ὃν δ' εἶρηκε, τυγχάνει πόσις,
κρατοῦσι δ' οἵπερ καὶ κατηγοροῦσίν μου.

Stob. Flor. 10, 8: Θεοδέκτου. 'ὦ καλλιφεγγή — μου'. vs. 3 εἰδές
τιν'] οἶδας τινα A. vs. 5 ἐν λόγοις σίμου M. vs. 6 δ' om. M.

11

πολλὰ δεῖ

μοχθεῖν τὸν ἥξοντ' εἰς ἔπαινον εὐκλεῶς·
ῥαθυμία δὲ τὴν παραντίχ' ἡδονὴν
λαβοῦσα λύπας τῷ χρόνῳ τίκτειν φιλεῖ.
Stob. Flor. 29, 35: Θεοδέκτου. 'πολλὰ — φιλεῖ'.

12

ἅπαντ' ἐν ἀνθρώποισι γηράσκειν ἔφν
[καὶ πρὸς τελευτὴν ἔρχεται τὰ τοῦ χρόνου]
πλήν ὥς ἔοικε τῆς ἀναιδείας μόνον·
αὕτη δ' ὅσῳ περ αὖξεται θνητῶν γένος,
τοσῶδε μείζων γίγνεται καθ' ἡμέραν. 5
Stob. Flor. 32, 6: Θεοδέκτου. 'ἅπαντ' — ἡμέραν'. vs. 2 τὴν]
τὰ Vind. (ubi hic versus inter lineas) et M. versus spurius videtur.
vs. 3 μόνης ci. Meinek. vs. 4 γένος] γένει (i. e. γένῃ) Arsenius
p. 303, 15.

13

ὅταν γὰρ ἄλοχον εἰς δόμους ἄγῃ πόσις,
οὐχ ὥς δοκεῖ γυναῖκα λαμβάνει μόνον,
όμοῦ δὲ τῇδ' ἔτ' εἰσχομίζεται λαβὼν
καὶ δαίμον' ἦτοι χρηστὸν ἢ τούναντίον.
Stob. Flor. 69, 1: Θεοδέκτου. 'ὅταν — τούναντίον'. vs 3 τῇδέ
τ' εἰσκ. libri, τῇδ' ἐπεισκ. Iacobsius, mihi τῇδ' ἔτ' εἰσκ. videtur suf-
ficere. Comico poetae dubitans locum tribuit Meinek. vol. 4 p.
691. Certe quae Stobaeus Flor. 68, 26 Theodectae tribuit, παρα-
πλήσιον πράγμ' ἐστὶ γῆρας καὶ γάμος κτέ., iure Meinek. comoediae
vindicauit.

14

γονέων τὰ τέκνα σώζουσιν αἱ συμβουλίαι.
Stob. Flor. 83, 8: Θεοδέκτου. 'γονέων — συμβουλίαι'.

15

ἐγὼ μὲν οὐποτ' εὐγένειαν ἦνεσα
τὴν προστάταισι χρωμένην ἀναξίοις.
Stob. Flor. 86, 5: Θεοδέκτου. 'ἐγὼ — ἀναξίοις'. vs. 2 ἀναξίως
Arsenius p. 376, 25.

16

πολυσπερὴς μὲν, ὦ γέρον, καθ' Ἑλλάδα

φήμη πλανᾶται καὶ διέγνωσται πάλαι,
τὸ μὴ βεβαίους τὰς βροτῶν εἶναι τύχας.

Stob. Flor. 105, 25: Θεοδέκτον. 'πολυσπερὴς — τύχας'. vs. 1 πολὺς περ εἰ M, πολυσπερεῖ AVind. Voss., quod ferri potest, si vs. 2 φήμη πλανῆτις correxeris. vs. 3 affert Clemens Alex. Strom. VI p. 745: ὁ τραγικὸς ὁμοίως Θεοδέκτης γράφει 'τὸ μὴ — τύχας'.

17

ἧς ἀγχιτέρμων ἥλιος διαφορηλατῶν
σκοτεινὸν ἄνθος ἐξέχρωσε λιγνύος
εἰς σῶματ' ἀνδρῶν καὶ συνέστρεψεν κόμας
μορφαῖς ἀναυξήτοισι συντήξας πυρός.

Strab. XV p. 695: (Onesicritus vituperat) Θεοδέκτην εἰς αὐτὸν τὸν ἥλιον ἀναφέροντα τὸ αἷτιον (sc. τοῦ μέλανος εἶναι καὶ οὐλότριχας τοὺς Αἰθίοπας), ὅς φησὶν οὕτως 'οἷς — πυρός'. vs. 1 οἷς] ἧς CDF hi. vs. 2 fort. αἶθος εἰσέχρωσε leg., ubi εἰσέχρωσε debetur Meinekio. vs. 3 συνέστρεψε Cimo, συνέτριψε sn. vs. 4. μορφαῖς] φορφαῖς ci. Lobbeckius, ὀρμαῖς Meinekius.

18

τίς φύσις οὐθ' ὅσα γαῖα φέρει τροφὸς οὐδ' ὅσα πόντος
οὔτε βροτοῖσιν ἔχει γυίων αὔξησιν ὁμοίαν,
ἀλλ' ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρῳ ἐστὶ μεγίστη,
ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῖς μικρά, γήρᾳ δὲ πρὸς αὐτῷ
μορφῇ καὶ μεγέθει μείζων πάλιν ἐστὶν ἀπάντων; 5

Ath. X p. 451 E: Θεοδέκτην δὲ τὸν Φασηλίτην φησὶν Ἑρμιππος — ἱκανώτατον γεγονέναι ἀνευρεῖν τὸν προβληθέντα γριῖφον καὶ αὐτὸν προβαλεῖν ἐτέροις ἐπιδεξίως· οἷον τὸν περὶ σκιᾶς. ἔφη γὰρ εἶναι τινα φύσιν ἢ περὶ τὴν γένεσιν καὶ φθίσιν ἐστὶ μεγίστη, περὶ δὲ τὴν ἀκμὴν ἐλαχίστη. λέγει δ' οὕτως 'τῆς — ἀπάντων'. vs. 1 τῆς φύσεως libri, τίς φύσις Porson. οὐθ' ὅσα (pro οὐδ' ὅσα) B. vs. 5 μείζον A. Num e tragoedia hi versus derivati sint, dubitari potest.

DIOGENES SINOPENSIS

Diogenis Sinopensis teste Diog. L. 6, 80 tragoediae ferebantur septem: Ἑλένη, Θυέστης, Ἡρακλῆς, Ἀχιλλεύς, Μήδεια, Χρύσιππος, Οἰδίπους. Quas tragoedias alii Philiseo Aeginetae tribuerunt (praeter Diog. L. cf. Julian. p. 186 C p. 210 C p. 212 A), alii Pasiphonti cuidam (Diog. L. 6, 73). Easdem nunquam in scena exhibitas esse ex ipsarum indole, qualis ab Iuliano et Clemente Alex. describitur, recte conclusit Meinekius Exerc. in Ath. 1 p. 46 sqq. Facile ap-

paret Diogenem Cratetem alios, sicubi tragoedias scriberent, non tam poetas egisse quam philosophos, qui placita sua versibus decantata exponerent et in utramque partem disputando confirmare studerent. Ceterum quos versus Plutarcho auctore de Antisthene dixit Diogenes, ὅς με ῥάκη τ' ἤμπισχε κτέ., ab antiquiore poeta deprompsisse videtur (v. adesp. fr. 325).

ΗΡΑΚΛΗΣ

Tertullianus Apolog. c. 14: *sed et Diogenes nescio quid in Herculem ludit, et Romanus cynicus Varro trecentos Ioves, sive Iupiteres dicendum, sine capitibus introducit.*

ΘΥΕΣΤΗΣ

Diog. L. 6, 73: (Diogenes Sinopensis dixit) μηδ' ἀνόσιον εἶναι τὸ καὶ τῶν ἀνθρωπείων κρεῶν ἄψασθαι, ὡς δῆλον ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἐθῶν· καὶ τῷ ὀρθῷ λόγῳ πάντα ἐν πᾶσι καὶ διὰ πάντων εἶναι λέγων· καὶ γὰρ ἐν τῷ ἄρτι κρέας εἶναι καὶ ἐν τῷ λαχάνῳ ἄρτον, καὶ τῶν σωματίων τῶν λοιπῶν ἐν πᾶσι διὰ τινων ἀδήλων πόρων καὶ ὄγκων εἰσκρινομένων καὶ συνατμιζομένων, ὡς δῆλον ἐν τῷ Θυέστη ποιεῖ, εἴ γε αὐτοῦ αἱ τραγωδίαί καὶ μὴ Φιλίσκου τοῦ Αἰγινήτου ἐκείνου γνωρίμου ἢ Πασιφῶντος τοῦ Λουκιανοῦ (Λουσιάτου ci. Roep. Philol. 3 p. 62) ὃν φησὶ Φαβωρίνος ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ συγγραψαι. Theophil. ad Autol. 3, 4 p. 282: ἀθιωτέρα τις φωνὴ εὐρίσκεται ἢ τοῦ Διογένους διδάσκοντος τὰ τέκνα τοὺς ἐαυτῶν γονεῖς θυσίαν ἄγειν καὶ τούτους κατεσθλεῖν.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

I

οἱ τῆς ἀνάνδρου καὶ διεσκατωμένης
τρυφῆς ὑφ' ἡδοναῖσι σαχθέντες κέαρ
πονεῖν θέλοντες οὐδὲ βαιά

Clemens Alex. Strom. II p. 492: τί γὰρ ἕτερον ἢ τρυφή ἢ φιλήδονος λιχνεῖα καὶ πλεονασμὸς περιεργὸς πρὸς ἡδυπάθειαν ἀναιμένων; ἐμφαντικῶς ὁ Διογένης ἐν τινι τραγωδίᾳ γράφει 'οἱ τῆς — βαιά', καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις ὅσα αἰσχροῦς μὲν εἴρηται, ἐπαξίως δὲ τῶν φιληδόνων. vs. 1 διεσκατωμένης al. vs. 2 ὑφ' ἡδοναῖσιν ἀχθέντες ante Meinekium.

2

θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πίθον.

Theodorus Hyrtac. Epist. 17 in *Notices et Extr.* vol. 5 p. 737: Διογένη τὸν κύνα θαυμάσομαι σταλαγμὸν τύχης μᾶλλον ἢ πίθον φρενῶν προτιμήσαντα. Ipsum versus sine auctoris nomine multi affe-

runt, cf. Cosmas ad Greg. Naz. in Maii Spicil. Rom. vol. 2 p. 233 Choerob. in Theod. p. 5, 3 Anecd. Oxon. vol. 1 p. 189, 6 Etym. M. p. 415, 30 Etym. Gud. p. 233, 54 Corp. Inscr. 5868, verba prima θέλω τύχης σταλαγμόν habet Eust. II. p. 651, 28. Inprimis vide Gregor. Naz. vol. 2 p. 156 A: ἔφησέ τις πού τῶν φιλοχρύσων τάδε 'θέλω τύχης σταλαγμόν ἢ φρενῶν πίθον'. πρὸς ὃν τις ἀντέφησε τῶν φιλοφρόνων 'ῥανίς φρενῶν μοι μᾶλλον ἢ βυθὸς τύχης'. Fortasse etiam alter hic versus Diogenis est.

CRATES

I

οὐχ εἷς πάτρα μοι πύργος, οὐ μία στέγη,
πάσης δὲ χέρσου καὶ πόλισμα καὶ δόμος
ἔτοιμος ἡμῖν ἐνδiciaτᾶσθαι πάρα.

Diog. L. 6, 98: γέγραφε (Crates) καὶ τραγωδίας ὑψηλότατον (f. φιλότατον) ἐχούσας φιλοσοφίας χαρακτῆρα, οἷόν ἐστι κακεῖνο 'οὐχ εἷς — πάρα'. vs. 1 πάτρας ante Grotium. μία] μία μοι codex Arund.

2

ᾠνείδισάς μοι γῆρας ὡς κακὸν μέγα,
οὐ μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἢ ζημία,
οὐ πάντες ἐπιθυμοῦμεν· ἦν δ' ἔλθῃ ποτέ,
ἀνιώμεθ'· οὕτως ἐσμέν ἀχάριστοι φύσει.

Stob. Flor. 115, 9: Κράτητος ἐξ Ἀντιφάνους (ἐξ ἀνφ^{τα} Vind.). vs. 1 γῆρας] τὸ γῆρας codex Voss. vs. 2 ᾠ libri, οὐ Gesner. θάνατος δ' A. vs. 3 ἦν] ἄν libri. Sophoclis est qui his accedit versus, τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ (fr. 63). Lemma scribendum esse Κράτητος ἢ Ἀντιφάνους ci. Meinekius Hist. crit. p. 62, qui Antiphaniis esse locum suspicatur Com. 2 p. 247.

3

ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός,
ἅπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα.

Stob. Flor. 116, 31: Κράτητος. 'ὁ γὰρ — ἀσθενέστερα'. vs. 1 οὐ] μὲν codex Voss., με Vind. — Fr. 2 et 3 dubito num e tragoediis petita sint: ceteri eiusdem Cratetis versus iambici (cf. Bergkii Lyr. p. 526 sq.) magis etiam a tragoedia abhorrere videntur.

PYTHON

ΛΓΗΝ ΣΑΤΤΡΙΚΟΣ

1

- ἔστιν δ' ὅπου μὲν ὁ κάλαμος πέφυχ' ὅδε,
 φέτωμ' ἄορνον· οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε
 πόρνης ὁ κλεινὸς ναός, ὃν δὴ Παλλίδης
 τεύξας κατέγνω διὰ τὸ πρᾶγμ' αὐτοῦ φυγὴν.
 ἔνταῦθα δὴ τῶν βαρβάρων τινὲς μάγοι 5
 ὀρῶντες αὐτὸν παγκάκως διακείμενον,
 ἔπεισαν ὥς ἄξουσι τὴν ψυχὴν ἄνω
 τὴν Πυθιονίκης. ἔκμαθεῖν δέ σου ποθῶ
 μακρὰν ἀποικῶν κείθεν, Ἀτθίδα χθόνα
 τίνες τύχαι κατέχουσιν ἢ πράττουσι τί; 10
 A. ὅτε μὲν ἔφασκον δοῦλον ἐκτῆσθαι βίον,
 ἱκανὸν ἐδείπνουν· νῦν δὲ τὸν χέδροπα μόνον
 καὶ τὸν μᾶραθον ἐσθουσι, πυροὺς δ' οὐ μάλα.
 B. καὶ μὴν ἀκούω μυριάδας τὸν Ἄρπαλον
 αὐτοῖσι τῶν Ἀγῆνος οὐκ ἐλάσσονας 15
 σίτου διαπέμψαι καὶ πολίτην γερονέναι.
 A. Γλυκέρας ὁ σίτος οὗτος ἦν· ἔστιν δ' ἴσως
 αὐτοῖσιν ὀλέθρου κούχ ἑταίρας ἀρραβῶν.

Ath. XIII p. 595 F: μετὰ δὲ τὴν Πυθιονίκης τελευτὴν ὁ Ἄρπαλος Γλυκέραν μετεπέμψατο καὶ ταύτην ἑταίραν, ὥς ὁ Θεόπομπος ἱστορεῖ φράσκων ἀπειρηκέναι τὸν Ἄρπαλον μὴ στεφανοῦν ἑαυτόν, εἰ μὴ τις στεφανώσῃ καὶ τὴν πόρνην. — συνεπιμαρτυρεῖ δὲ τούτοις καὶ ὁ τὸν Ἀγῆνα τὸ σατυρικὸν δραμάτιον γεγραφώς, ὅπερ ἐδίδαξε Διονυσίων ὄντων ἐπὶ τοῦ Ὑδάσπου τοῦ ποταμοῦ, εἴτε Πύθων ἢ ὁ Καταναῖος ἢ ὁ Βυζάντιος, ἢ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς. ἐδιδάχθη δὲ τὸ δράμα ἤδη φηγόντος τοῦ Ἀρπάλου ἐπὶ θάλατταν καὶ ἀποστάντος. καὶ τῆς μὲν Πυθιονίκης ὡς τεθνηκυίας μέμνηται, τῆς δὲ Γλυκέρας ὡς οὔσης παρ' αὐτῷ καὶ τοῖς Ἀθηναίοις αἰτίας γινομένης τοῦ δωρεὰς λαμβάνειν παρὰ τοῦ Ἀρπάλου, λέγων ὥδε 'ἔστιν δ' — τὴν Πυθιονίκης' (vs. 1—8). Παλλίδην δ' ἔνταῦθα ἐκάλεσε τὸν Ἄρπαλον· ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς τῷ κυρίῳ καλέσας αὐτόν φησιν 'ἐκμαθεῖν — ἀρραβῶν' (vs. 8—18). cf. Ath. XIII p. 586 D: ὁ δὲ γράψας τὸν Ἀγῆνα τὸ σατυρικὸν δραμάτιον, εἴτε Πύθων ἔστιν ὁ Καταναῖος ἢ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος*), φησί 'καὶ

*) Ath. II p. 50 F: Ἀγῆνα σατυρικὸν τι δράμα ἀμφιβάλλεται εἴτε Πύθων ἐποίησεν ὁ Καταναῖος ἢ Βυζάντιος ἢ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος.

μήν — ἀρραβών' (vs. 14—18). vs. 1 sq. πέφυκεν ὁ δ' ἐφέτωμα ὄρον
libri, πέφυχ' ὅδε Dindorfius, φάτνωμ' ὄρον Fiorillo. in litteris
ΦΕΤΩΜ aliud quid latet. Meinekius Exerc. in Ath. 2 p. 44 conicit
indicari locum in vicinia Babylonis eum quem describat Lucianus
Necyom. 9 vol. 1 p. 468. vs. 3 λαός libri, ναός Casaubonus ex Soph.
El. 7: οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε Ἥρας ὁ κλεινὸς ναός. Παλλίδης] Φαλλίδης
ci. Meinekius. vs. 4 αὐτοῦ] αὐτοῦ V. vs. 5 δὲ PVL, δὴ Iacobs.
vs. 6 παγκάλως ante Iacobsium. vs. 7 ἀξιοῦσι ante Casaubonum.
vs. 8 sq. ποθῶν ἄκραν ἀπ' οἴκων (ἐποίκων P) libri, ποθῶ μακρὰν
ἀποικῶν Iacobs. vs. 10 καλοῦσιν libri, κατέχουσιν Schweigh. vs. 12
χεδρώπαν (χηδρώπαν B) ὠμόν AB, χέδροπα μόνον Porson. et Iacobs.
vs. 13 μάρathon A. vs. 15 ἐλάττονος p. 586, ubi vs. 16 παραπέμψαι,
vs. 17 ἔσται, vs. 18 αὐτοῖς.

CLEAENETVS

1

γεννητόρων ἑκατι κατθανεῖν καλόν.

Stob. Flor. 79, 5: Κλεαινέτου (κλένε^τ A). 'γεννητόρων — καλόν'.

2

λύπη γὰρ ὀργή τ' εἰς ἓνα ψυχῆς τόπον
ἐλθόντα μανία τοῖς ἔχουσι γίνεται.

Stob. Flor. 99, 2: Κλεαινέτου. 'λύπη — γίνεται'. vs. 2 ἐλθόντε
Cobetius.

MOSCHION

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ

Drama egit de victoria Salaminia: versus superstites e nuntii
oratione petitos esse ci. Meinekius.

1

καὶ γὰρ ἐν νάπαις βραχεῖ
πολὺς σιδήρῳ κείρεται πεύκης κλάδος,
καὶ βαιὸς ὄχλος μυρίας λόγχης κρατεῖ.

Stob. Flor. 51, 21: Μοσχίωνος ἐκ Θεμιστοκλέους. 'καὶ γὰρ —
κρατεῖ'.

ΘΗΛΕΦΟΣ

2

ὦ καὶ θεῶν κρατοῦσα καὶ θνητῶν μόνη

μοῖρ', ὧ λιταῖς ἄτρωτε δυστήνων βροτῶν,
πάντολμ' ἀνάγκη, στυγνὸν ἢ κατ' αὐχένων
ἡμῶν ἐρείδεις τῆσδε λατρείας ζυγόν.

Stob. Ecl. 1, 4, 1 p. 152: Μοσχίωνος Τηλέφου. 'ὧ καὶ — ζυγόν'.
vs. 1 θνητὸν A. vs. 2 μοῖρα libri, μοῖρ' ὧ Grotius. λιταῖς ἄτρωτε
μοῖρα Iacobsius. vs. 3 πᾶν τὸ λῆμ' ἀνάγκης libri, πάντολμ' ἀνάγκη
Porson. vs. 4 τῆς τε libri, τῆσδε Ruhnkenius. ζυγῶν V, ζυγῶν A.

ΦΕΡΑΙΟΙ

Ex historia Pheraeorum quam tradit Xenoph. Hell. 6, 4, 33 et 34, dramatis argumentum petatum esse ci. Meinekios: 'Alexander, so scheint es, versagte dem Polyphron das Begräbniss: die Athenienser suchen ihn zu bewegen den Getödteten zu bestatten.' Probabiliter idem huc refert fr. 4—8. Cf. Teles in Stob. Flor. 40, 8 p. 85 extr.: ἡ περὶ ταφῆς ἀγωνία (ita enim pro ἄγνοια legendum), φησὶν ὁ Βίων, πολλὰς τραγωδίας ἐποίησεν.

3

κενὸν θανόντος ἀνδρὸς αἰκίζειν σκιάν.

Stob. Flor. 125, 3: Μοσχίωνος ἐκ Φεραιῶν. 'κενὸν — σκιάν.'
καινὸν AM.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

4

ζῶντας κολάζειν, οὐ θανόντας εὐσεβές.

Stob. Flor. 125, 4: Μοσχίωνος. 'ζῶντας — εὐσεβές'. Locus cum fr. 3 cohaesisse videtur.

5

ὅμως τό γ' ὀρθὸν καὶ δίκαιον οὐποτε
σιγῇ παρήσω· τὴν γὰρ ἐντεθραμμένην
ἄστοις Ἀθάνας τῇ τε Θησέως πόλει
καλὸν φυλάξαι γνησίως παρρησίαν.

Stob. Flor. 13, 14: Μοσχίωνος. 'ὅμως — παρρησίαν'. vs. 3 Ἀθανᾶς M. vs. 4 γνησίῳ B m. pr. et Trinc. Iungenda esse fr. 5—7 ci. Meinekios.

6

μόνον σὺ θυμοῦ χωρὶς ἐνδεξαι λόγους
οὓς σοὶ κομίζω· τὸν κλύοντα γὰρ λαβὼν
ὁ μῦθος εὖνουν οὐ μάτην λεχθήσεται.

Stob. Flor. 46, 14: *Μοσχίωνος*. 'μόνον — λεχθήσεται.' Locum
om. AM. vs. 2 οὓς σοι] οὓς σὺ Vind., οὓς σοὶ scripsi.

7

πρῶτον δ' ἄνειμι καὶ διαπτύξω λόγῳ
 ἀρχὴν βροτείου καὶ κατάστασιν βίου.
 ἦν γὰρ ποτ' αἰὼν κεῖνος, ἦν ὀπηνίκα
 θηρσὶν διαίτας εἶχον ἐμφερεῖς βροτοί,
 ὄρειγενῇ σπήλαια καὶ δυσηλίους 5
 φάραγγας ἐνναίοντες· οὐδέπω γὰρ ἦν
 οὔτε στεγῆρης οἶκος οὔτε λαῖνοις
 εὐρεῖα πύργοις ὠχυρωμένη πόλις.
 οὐ μὲν ἀρότροις ἀγκύλοις ἐτέμνετο
 μέλαινα καρποῦ βῶλος ὀμπνίου τροφός, 10
 οὐδ' ἐργάτης σίδηρος εὐιώτιδος
 θάλλοντας οἷνης ὀρχάτους ἐτημέλει,
 ἀλλ' ἦν ἀκύμων κωφεύουσα ῥέουσα γῆ.
 βοραὶ δὲ σαρκοβρῶτες ἀλληλοκτόνους
 παρεῖχον αὐτοῖς δαΐτας· ἦν δ' ὁ μὲν νόμος 15
 ταπεινός, ἡ βία δὲ σύνθρονος δίκη,
 ὁ δ' ἀσθενὴς ἦν τῶν ἀμεινόνων βορά.
 ἐπεὶ δ' ὁ τίκτων πάντα καὶ τρέφων χρόνος
 τὸν θνητὸν ἡλλοίωσεν ἔμπαλιν βίον,
 εἴτ' οὖν μέριμναν τὴν Προμηθέως σπάσας 20
 εἴτ' οὖν ἀνάγκην, εἴτε τῇ μακρᾷ τριβῇ
 αὐτὴν παρασχὼν τὴν φύσιν διδάσκαλον,
 τόθ' εὐρέθη μὲν καρπὸς ἡμέρου τροφῆς
 Διμήτρος ἀγνῆς, εὐρέθη δὲ Βακχίου
 γλυκεῖα πηγὴ, γαῖα δ' ἡ πρὶν ἄσπορος 25
 ἤδη ξυγουλκοῖς βουσὶν ἡροτρεύετο,
 ἄστη δ' ἐπυργώσαντο καὶ περισκεπεῖς
 ἔτευξαν οἴκους καὶ τὸν ἡγριωμένον
 εἰς ἡμέρον δίαιταν ἤγαγον βίον.
 καὶ τοῦδε τοὺς θανόντας ὥρισεν νόμος 30
 τύμβοις καλύπτειν καπνιοῖσθαι κόνιν,
 νεκρούς τ' ἀθάπτους μὴδ' ἐν ὀφθαλμοῖς ἔαν,
 τῆς πρόσθε θοίνης μνημόνευμα δυσσεβές.

Stob. Ecl. 1, 8, 38 p. 240: *Μοσχίωνος*. 'πρῶτον — δυσσεβές'.
vs. 4 διαίρας A. vs. 5 δυσανλίους malim. vs. 7 λαγγήνοις VAE,

λαῖνοις Canter. vs. 8 ὠχυρωμένους VΛ. vs. 9 ἀγκύλοις] an καμπύλοις? vs. 11 εὐγώτιδος Α, ευιώτιδος Grotius. vs. 12 ὀρχάτουσε τημέλει (τη μέλλει V) ΛV, ὀρχάτους ἐτημέλει Salmasius. vs. 13 κωφεύουσα ῥέουσα] κωφὰ χηρεύνουσα Meinekios, ego κῶφεσιν βρούουσα temptabam. vs. 14 ἀλληλαυτόνους Α. vs. 16 νηῖ VΛΕ, δίκη Canter. vs. 17 τῶν ἀρειόνων malim. vs. 18 f. στρέφων leg. vs. 20 σπάσας] πᾶσαν VΛΕ. vs. 23 τόθ'] τόδ' Α. vs. 25 ἡ πρίν] ἦν Α. vs. 27 αὕτη libri, ἄστη Wesseling. vs. 32 τ' om. Α. vs. 33 πρόσθεν ΛΕ, πρώτης V.

8

τί κέρδος οὐκέτ' ὄντας αἰκίζειν νεκρούς;
 τί τὴν ἄναυδον γαῖαν ὑβρίζειν πλέον;
 ἐπὴν γὰρ ἡ κρίνουσα καὶ τὰς ἡδονὰς
 καὶ τὰν ἰατρὰ φροῦδος αἰσθησις φθαρῇ,
 τὸ σῶμα κωφοῦ τάξιν εἰληφεν πέτρου. 5

Stob. Flor. 125, 14: Μοσχίωνος. 'τί κέρδος — πέτρου.' vs. 3 ἐπὴν libri. τὰ ἡδύονα ΛVind., θ' ἡδύονα B, τὰς ἡδονὰς Porson.

9

ἦν ἄρα τρανὸς αἶνος ἀνθρώπων ὅδε,
 ὥς τὸν πέλας μὲν νουθετεῖν βραχὺς πόνος,
 αὐτὸν δ' ἐνεγκεῖν ὕβριν ἡδικοημένον
 πάντων μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις βάρος.

Stob. Flor. 114, 9: Μοσχίωνος. 'ἦν — βάρος'. vs. 2 πόνος] χρόνος Α. vs. 3 αὐτὸν ante Halmium.

10

σὺν αἰσὶ δόξη πρόσθε καὶ γένει μέγας
 Ἄργους δυνάστης, λιτὸς ἐκ τυραννικῶν
 θρόνων, προσίκτην θαλλὸν ἡγκαλισμένος
 ἔστειχεν, εἰς γῆν ὄμμα συμπαθεὶς φέρων
 καὶ πᾶσι δεικνὺς ὥς τὰ λαμπρὰ τῆς τύχης 5
 τὴν κτήσιν οὐ βέβαιον ἀνθρώποις νέμει.
 ὃν πᾶς μὲν ἀστῶν ἠλέησεν εἰσιδὼν,
 ἅπας δὲ χεῖρα καὶ προσήγορον φάτιν
 ὥρεξε κανθούς τ' ἐξέτηξε δακρύοις
 τύχαις συναλγῶν· τάξιωμα γὰρ νοσοῦν 10
 τὸ πρόσθε πολλοῖς οἶκτον ἐμποιεῖ βροτῶν.

Stob. Flor. 105, 22: Μοσχίωνος. 'σὺν αἰσὶ — βροτῶν'. vs. 1 συνέσει ed., σὺν αἰσὶ Α, σὺν αἰσὶ Μ, σὺν αἰς ὁ malim. δόξη] δόξη^ς

Α. πρόσθεν Vind. vs. 4 ἔστιχεν M. mox συννεφές malim. vs. 9
κάνθους vulgo. vs. 11 εὐπορεῖ libri, ἐμποιεῖ Hauptius.

11

ἔασατ' ἤδη γῇ καλυφθῆναι νεκρούς,
ὅθεν θ' ἕκαστον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο,
ἐνταῦθ' ἀπελθεῖν, πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα
τὸ σῶμα δ' εἰς γῆν· οὐτι γὰρ κεκτήμεθα
ἡμέτερον αὐτὸ πλήν ἐνοικῆσαι βίον, 5
κᾶπειτα τὴν θρέψασαν αὐτὸ δεῖ λαβεῖν.

Stob. Flor. 123, 3: Μοσχίωνος. 'ἔασατ' — λαβεῖν'. Idem versus leguntur in Eur. Suppl. 533 sqq. loco quidem incommodo: itaque haud scio an Stobaeo fides habenda sit; quamquam pedes trisyllabos, qualem hic habemus vs. 5, Moschionem constanter vitasse observavit Meinek. fr. 12 huic poetae abiudicans. vs. 2 δ' ἕκαστον] θ' ἕκαστον MVind., θ' ἕκαστος B.

12

κεῖνος δ' ἀπάντων ἐστὶ μακαριώτατος,
ὅς διὰ τέλους ζῶν ὁμαλὸν ἥσκησεν βίον.

Clemens Alex. Strom. VI p. 745: Βακχυλίδου τε εἰρηκότος 'παύροισι δὲ θνατῶν — πρὶν ἐγκῦρσαι δύναι', Μοσχίων ὁ κωμικὸς γράφει 'κεῖνος — βίον'. Hos versus Moschionis non esse e metro recte conclusit Meinek.

ALEXANDER AETOLVS

Vide quae de Alexandri Aetoli tragoediis et de Alexandro comico disputavit Meinek. Anal. Alex. p. 216 sq. et Hist. crit. p. 487 sq.

ΑΣΤΡΑΓΑΛΙΣΤΑΙ

Schol. BV Il. Ψ, 86: παῖδα γὰρ ἀνεῖλεν (sc. Patroclus Amphidamantis filium), ὃν οἱ μὲν Κλεισώνυμον, οἱ δὲ Αἰανῆ, οἱ δὲ Λύσανδρον καλεῖσθαι· ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν παρ' Ὀδρυνεῖ τῷ γραμματιστῇ, ὡς φησὶν Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ἐν Ἀστρολογισταῖς. ubi ἐν Ἀστραγαλισταῖς correxit Meinek., cf. verba Homerica, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφίδαμαντος νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς.

LYCOPHRON

• ΜΕΝΕΔΗΜΟΣ

Titulus dramatis satyrici repetitus est a Menedemo philosopho Eretriensi, quem irrisum hoc dramate refert epitomator Athenaei, laudatum Diogenes Laertius 2, 133 et 140.

I

παῖδες κρατίστου πατρὸς ἐξωλέστατοι,
 ἐγὼ μὲν ὑμῖν, ὥς ὁρᾶτε, στρηνιῶ·
 δεῖπνον γὰρ οὔτ' ἐν Καρία, μὰ τοὺς θεοὺς,
 οὔτ' ἐν Ῥόδῳ τοιοῦτον οὔτ' ἐν Λυδία
 κατέχω δεδειπνηκώς, Ἀπολλόν, ὥς καλόν. 5

Ath. X p. 420 B: μαρτυρεῖ δὲ καὶ περὶ τούτων (de Menedemi victu) Λυκόφρων ὁ Χαλκιδεὺς γράψας σατύρους Μενέδημον, ἐν οἷς φησιν ὁ Σειληνὸς (σιληνὸς libri) πρὸς τοὺς σατύρους 'παῖδες — καλόν'. vs. 1 πατρὸς] παιδὸς ante Canterum.

2

ἀλλὰ κυλίχιον
 ὕδαρες ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πεντωβόλου,
 ἀτρέμα παρεξεστηκός· ὃ τ' ἀλιτήριος
 καὶ δημόκοινος ἐπεχόρευε δαψιλῆς
 θέρμος, πενήτων καὶ τρικλίνου συμπότης. 5

Ath. l. l. pergit: καὶ προελθὼν 'ἀλλὰ — συμπότης'. vs. 3 παρεξεστακός B. post ἀλιτήριος C haec habet: μενέδημος ἐπεχόρευσεν. vs. 4 et 5 attulit Ath. II p. 55 D: Λυκόφρων δ' ὁ Χαλκιδεὺς ἐν σατυρικῷ δράματι ὃ ἐπὶ καταμωκῆσει ἔγραφεν εἰς Μενέδημον τὸν φιλόσοφον, ἀφ' οὗ ἢ τῶν Ἐρετρικῶν ὠνομάσθη αἵρεσις, διασκώπτων τῶν φιλοσόφων δεῖπνά φησι 'καὶ — συμπότης'. vs. 4 δημόνικος p. 420, δημόκριτος p. 55, δημόκοινος Casaubonus. ἐπεχώρευε p. 420. vs. 5 τρικλίνων p. 55, τρικλίνους (τρικλίνου VL) p. 420.

3

ὥς ἐκ βραχείας δαιτὸς ἢ βαιὰ κύλιξ
 αὐτοῖς κυκλεῖται πρὸς μέτρον· τράγημα δὲ
 ὁ σωφρονιστὴς τοῖς φιληκόοις λόγος.

Diog. L. 2, 140 (cf. Hesych. Miles. 42 in Mülleri Fragm. Hist. vol. 4 p. 170): τράγημα θέρμος ἢ κύαμος, ἔστι δ' ὅτε καὶ τῶν ὠρίων ἄπιος ἢ ῥόα ἢ ὠχροι (ὄχραι Hesych. Mil.) ἢ νή Δί' ἰσχάδες. ἅ πάντα φησὶν ὁ Λυκόφρων ἐν τοῖς πεποιημένοις σατύροις αὐτῷ, οὓς Μενέδημον ἐπέγραψεν, ἐγκώμιον τοῦ φιλοσόφου ποιήσας τὸ δράμα. ὧν καὶ τινὰ ἔστι τοιαυτὴ 'ὥς ἐκ — λόγος'. Ath. X p. 420 C: ἐξῆς δὲ φησὶν

ὅτι ζητήσεις ἦσαν παρὰ πότον· 'τράγημα — λόγος' (vs. 2 et 3). vs. 2 δὲ] γὰρ Ath. vs. 3 τοῖς φιληκόοις] πᾶσιν ἐν μέσῳ Ath.

4

ὁ τὴν ἔω καλῶν
κατέλαβεν ὄρνις· τοῖσι δ' οὐδέπω κόρος.

Ath. X p. 420 C: ἱστορεῖται (ἱστορεῖ Meinekios) δὲ καὶ ὅτι πολ-
λάκις συνόντας αὐτοὺς ἐπὶ πλεῖον ὁ ὄρνις κατελάμβανε τὴν ἔω καλῶν,
τοῖσι δὲ οὐδέπω κόρος. Versus restituit Meinekios.

ΠΕΛΟΠΙΔΑΙ

5

ἀλλ' ἥνίκ' ἄν μὲν ἦ πρόσω τὸ κατθανεῖν,
Ἄιδης ποθεῖται τοῖς δεδυστυχηκόσιν·
ὅταν δ' ἐφέρπη κῦμα λοίσθιον βίου,
τὸ ζῆν ποθοῦμεν· οὐ γὰρ ἔστ' αὐτοῦ κόρος.

Stob. Flor. 119, 13: Λυκόφρονος ἐκ Πελοπιδῶν. 'ἀλλ' — κόρος'.
vs. 1 ἥνικα libri, ἥνικ' ἄν Iacobs.

PHILISCVS

Philisco comico ab Suida tribuitur inter alias fabulas Θεμιστο-
κλῆς: tragici poetae hoc drama fuisse coniecit Meinekios Hist. crit.
p. 424. Nec satis liquet utrius poetae sint versus a Stobaeo Flor.
29, 40 servati (fr. 2).

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ

1

τοῦ γὰρ δικαίου κἂν βροτοῖσι κἂν θεοῖς
ἀθάνατος ἀεὶ δόξα διατελεῖ μόνον.

Stob. Flor. 9, 21: Φιλήμονος ἐν Παλαμήδει (Φιλ. ἐκ Παλαμήδους
Vind.). 'τοῦ γὰρ — μόνον'. Philiscus Palamede Grotius. Euripidis
Palamedi locum tribuit Meinekios. vs. 1 καὶ θεοῖς libri, κἂν θεοῖς
scripsi cum Meinekio.

INCERTAE FABVLAE FRAGMENTVM

2

οὐκ ἔστιν, ὧ μάταιε, σὺν ῥαθυμίᾳ
τὰ τῶν πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν.

Stob. Flor. 29, 40: Φιλίσκον. 'οὐκ — λαβεῖν'.

SOSIPHANES

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ

I

μάγοις ἐπωδαῖς πᾶσα Θεσσαλὶς κόρη
 ψευδὴς σελήνης αἰθέρος καταιβάτις

Schol. Apoll. Rhod. 3, 533: τὸ παλαιὸν ᾤοντο αἱ φαρμακίδες τὴν σελήνην καὶ τὸν ἥλιον καθαιρεῖν· διὸ καὶ μέχρι τῶν Δημοκρίτου χρόνων πολλοὶ τὰς ἐκλείψεις καθαιρέσεις ἐκάλουν. Σωσιφάνης ἐν Μελεάγρῳ 'μάγοις — καταιβάτις'. vs. 1 Θεσσαλὶς f, πεσσαλὶς L. vs. 2 graviter corruptus.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

2

νῦν σοι πρὸς ὄψιν θυμὸς ἤβάτω, γέρον·
 νῦν ἡδὺ ὀργήν, ἡνίκ' ἐνδικόν, λαβεῖν.

Stob. Flor. 20, 18: Σωσιφάνους. 'νῦν σοι — λαβεῖν'. Locum om. A. vs. 1 ὄψιν suspectum. vs. 2 νυνὶ δεῖ ὀργήν libri, νῦν ἡδὺ ὀργήν scripsi, νῦν δεῖ γὰρ ὀργήν Grotius. γ' ante ὀργήν inserit Trinc.

3

ὦ δυστυχεῖς μὲν πολλά, παῦρα δ' ὄλβιοι
 βροτοί, τί σεμνύνεσθε ταῖς ἐξουσίαις,
 ἄς ἐν τ' ἔδωκε φέγγος ἐν τ' ἀφείλετο;
 ἦν δ' εὐτυχεῖτε, μηδὲν ὄντες εὐθέως
 ἴσ' οὐρανῷ φρονεῖτε, τὸν δὲ κύριον· 5
 "Αἰδην παρεστῶτ' οὐχ ὁρᾶτε πλησίον.

Stob. Flor. 22, 3: Σωσιφάνους. 'ὦ δυστυχεῖς — πλούσιον'. vs. 1 ὦ] ὡς M. vs. 4 ἦν] ἄν libri. vs. 6 "Αἰδην] ἃ δὴ A m. pr., ἀδὴ Vind., ἄδην Voss., καὶ δὴ N et pr. m. B, ἄδην B m. sec. παρεστῶτ' M. πλούσιον] πλησίον corrector codicum AB (de M nihil annotatur).

4

Schol. Eur. Phoen. 1010: Σωσιφάνης ὁ τραγικὸς ὑπὸ τοῦ Λαῖου φησὶ τεθνηκέναι τὸν Μενοικέα, Νικόστρατος (Νικοκράτης ci. Hecker) δὲ ὑπὸ τῆς Σφιγγός.

5

Schol. Theocr. 18, 45: Μενελάου δὲ καὶ Ἑλένης ἀναγράφονται παῖδες Σωσιφάνης (Σωσιφάνει ci. Dübner) Νικόστρατος καὶ Ἰόλμος· οἱ δὲ Θρόνιον. θυγατέρες δὲ Μελίτη καὶ Ἑρμιόνη. ubi Νικόστρατος καὶ Αἰθιόλας restituit Bergk coll. Schol. AD II. Γ, 175.

S O S I T H E V S

ΑΕΘΛΙΟΣ

1

εἰς μυρίους ὄρνιθας ἀετὸς σοβεῖ
λαῶν τε δειλῶν πλήθος εὖ τραφεὶς ἀνὴρ.

Stob. Flor. 51, 23: Σωσίθεος ἐξ Ἀεθλίου (sic M, Ἀθλίου A). 'εἰς — ἀνὴρ'. vs. 1 μύριος — αἰετὸς] μυρίους — ἀετὸς Arsenius p. 385, 21 et fortasse Stobaei codex M.

ΔΑΦΝΙΣ Η ΛΙΤΤΕΡΣΗΣ

Schol. Theocr. 8 argum.: Σωσίθεος δὲ Δάφνιν γενόμενον, ἵφ' οὗ νικηθῆναι Μενάλκην Πανὸς καὶ Νυμφῶν κρινάντων (κρίναντος ante Vulcanium), γαμηθῆναι αὐτῷ Θάλειαν. Cum loco mutilo compares Schol. Theocr. 8, 92: ἱστοροῦσι γὰρ αὐτὸν (Daphnin) ἀγαπηθῆναι ὑπὸ τινος Νύμφης, ἣν Σωσίθεος Θάλειαν λέγει.

2

τούτῳ Κελαιναὶ πατρίς, ἀρχαία πόλις
Μίδου γέροντος, ὅστις ὥτ' ἔχων ὄνου
ἦνασσε καὶ νοῦν φωτὸς εὐήθους ἄγαν.
οὗτος δ' ἐκείνου παῖς πατρὶ πλαστὸς νόθος,
μητρὸς δ' ὁποίας ἡ τεκοῦσ' ἐπίσταται, 5
ἔσθει μὲν ἄρτους τρεῖς ὅλους κανθηλίους
τρὶς τῆς βραχείας ἡμέρας, πίνει δ' ἅμα
καλῶν μετρητὴν τὸν δεκάμφορον πίθον.
ἐργάζεται δ' ἐλαφρὰ πρὸς τὰ σιτία.
ὄγμον θερίζει, τῇ μιᾷ δ' ἐν ἡμέρᾳ 10
δαίνυσί τ' ἔμπης συντίθησιν εἰς τέλος.
χῶταν τις ἐλθὼν ξείνος ἢ παρεξίη,
φαγεῖν τ' ἔδωκεν εὖ καλῶς τ' ἐχόρτασεν
καὶ τοῦ ποτοῦ προύτεινεν ὥς ἂν ἐν θέρῃ
πλέον· φθονεῖν γὰρ τοῖς θανουμένοις ὀκνεῖ. 15
ἐπιστατῶν οἶδ' ἡ Μαιάνδρου ῥοαῖς
καρπυμάτων ἀρδευτὰ δαψιλεῖ πότῳ
τὸν ἀνδρομήκη πυρὸν ἠκονημένην
ἄρπη θερίζει· τὸν ξένον δὲ δράγματι
αὐτῷ κυλίσας κρατὸς ὀρφανὸν φέρει 20
γελῶν θεριστὴν ὥς ἄνουν ἠρίστισεν.

Anonymus in Mythogr. Westerm. p. 346, 16: Λιττέρης Μίδου

υἱὸς νόθος, ὃν ὁ Ἡρακλῆς ἀνεῖλεν ὄντα κακόξενον· ἠνάγκαζε γὰρ τοὺς ξένους συνθερίζειν αὐτῷ, εἶτα εὐωχῶν ἀπεκεφάλιζε, τὰ δὲ σώματα ἐκόμιζεν ἐν τοῖς δράγμασιν ὡς παραλελογισμένων. ἱστορεῖ ταῦτα κατὰ μέρος Σωσίβιος*) ἐν Δάφνιδι λέγων οὕτως ‘οὔτε οἱ — ἠρίστισεν’. Tzetz. Chil. 2, 596: ὁ Λιτυέρσης (Λυτιέρσης ed.) δὲ υἱὸς νόθος ὑπάρχων Μίδου οἴνου μὲν πίθον ἐξαντλῶν ὅλον ὑπῆρχε πίνων, ἄρτους δὲ τρώγων ἥσθιεν ὄνων τριῶν φορτίων, ὡς ἐν τῷ Δάφνιδί φησι Σωσίβιος ἰάμβοις ‘οὗτος δ’ — φορτία’ (vs. 4—9). Ath. X p. 415 B: Λιτυέρσας δὲ ἦν μὲν υἱὸς Μίδου νόθος, Κελαινῶν δὲ τῶν ἐν Φρυγίᾳ βασιλεύς, ἄγριος ιδέσθαι καὶ ἀνήμερος ἄνθρωπος, ἀδηφάγος δ’ ἰσχυρῶς. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ Σωσίθεος ὁ τραγωδιοποιὸς ἐν δράματι Δάφνιδι ἢ Λιτυέρσα οὕτως ‘ἔσθει — πίθον’ (vs. 6—8). vs. 1 οὔτε οἱ cod., τούτῳ scripsi. vs. 3 φωτὸς εὐειδοῦς cod., φωτὸς εὐήθους Arnaldus. vs. 4 περίπλαστος Anon., παράπλαστος Tzetz., πατρὶ πλαστὸς Hermannus: sic πλαστὸς ὡς εἶην πατρὶ Soph. Oed. R. 780. vs. 6 ἄρτους] αὐτοὺς Ath. ὅλους] ὄνους Anon., cf. Meinekii Exerc. in Ath. spec. 2 p. 19. vs. 7 τρεῖς] τῆς δὲ Tzetz. δ’ ἓνα Ath., θ’ ἅμα Anon. et Tzetz., δ’ ἅμα scripsi. vs. 8 καλῶν Anon. et Tzetz., καλὸν Ath. δεκάμφορον] δὲ καρποφόρον Ath. v. 9 fort. ἐλαφρά πῶς leg. σιτία] φορτία Tzetz. vs. 10 ὄγμον θερίζει] ὄγμους θερίζων Hermannus. vs. 11 δαίνυσί τ’ ἔμπης nondum sanata, Διόνυσον ὄμπνη ci. Hermannus. vs. 12 ξένος ante Casaubonum. vs. 13 καὶ πεχόρτασεν cod., καλῶς τ’ ἐχόρτασεν scripsi. vs. 15 ὥκνει cod. vs. 16 ἐπιστατῶν οἴδι,] ἔπειτ’ ἄγων εἰς λῆα temptabam. vs. 17 καρπευμάτων] κηπευμάτων Hermannus. vs. 18 sq. ἠκονημένη ἄρπη cod. vs. 21 γέρων — ἠρίστησεν cod., γελῶν — ἠρίστισεν Casaubonus.

3

θανῶν μὲν οὖν Μαίανδρον ἐρρίφη ποδὸς
 σόλος τις ὥσπερ· ἦν δ’ ὁ δισκεύσας ἀνὴρ
 πυθιο . . . τίς γὰρ ἀνθ’ Ἡρακλέους;

Anonymus in Westerm. Mythogr. haec subicit p. 347, 9: ὅτι δ’ ἀπέθανεν ὑφ’ Ἡρακλέους φησὶ λέγων ‘θανῶν — Ἡρακλέους’. vs. 1 οὖν] εἰς Eichstaedt. vs. 2 σοφός τις ὥσπερ δίσκος cod., σόλος τις ὥσπερ Casaub., ὥσπερ σόλος τις Hermann. vs. 3 πυθιό...] fortasse Τιρύνθιος τις legendum.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

4

οὗς ἡ Κλεάνθους μωρία βοηλατεῖ

*) Sosibii vel potius Sosithei versus primus edidit Casaubonus Lect. Theocr. p. 265, postea Heerenius *Bibl. für Litt. u. Kunst, Stück VII*. Uterque eodem codice usus est: quamquam codices commemorat Heerenius, qui in lectione indicanda negligentissimus fuit.

Diog. L. 7, 173: Σωσιθέου τοῦ ποιητοῦ ἐν θεάτρῳ εἰπόντος πρὸς αὐτὸν (Cleanthem) παρόντα 'οὐς — βοηλατεῖ' ἔμεινεν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχήματος· ἐφ' ᾧ ἀγασθέντες οἱ ἀκροαταὶ τὸν μὲν ἐκρότησαν, τὸν δὲ Σωσίθεον ἐξέβαλον. μεταγινώσκοντα δὲ αὐτὸν ἐπὶ τῇ λοιδορίᾳ προσήκατο, εἰπὼν ἄτοπον εἶναι τὸν μὲν Διόνυσον καὶ τὸν Ἡρακλέα φλυαρομένους ὑπὸ τῶν ποιητῶν μὴ ὀργίζεσθαι, αὐτὸν δὲ ἐπὶ τῇ τυχούσῃ βλασφημίᾳ δυσχεραίνειν. Cf. Hesychius Miles. in Müller's Fragm. Hist. vol. 4 p. 168. Versiculus depromptus est e dramate satyrico. Sositheus aequalem philosophum in scena commemorans non audacior fuit quam Lycophro qui Menedemum scripsit.

5

Eratosth. Catast. 28: ὃν (int. Τοξότην sive Κρότον τὸν Εὐφήμης τῆς τῶν Μουσῶν τροφοῦ υἱόν) καὶ αἱ Μοῦσαι τὴν τοξείαν εὐράμενον τὴν τροφήν ἀπὸ τῶν ἀγρίων ἔχειν ἐποίησαν, καθάπερ φησὶ Σωσίθεος. Cf. Hygin. Poet. Astr. 2, 27 p. 479 et Schol. lat. Arati p. 72.

PTOLEMAEVS PHIOPATOR

ΑΔΩΝΙΣ

Schol. Ar. Thesm. 1059: ἐπεὶ εἰσήγαγε κακοστένακτον τὴν Ἥχῳ ὁ Εὐριπίδης ἐν τῇ Ἀνδρομέδᾳ, εἰς τοῦτο παίζει. ἐξήλωσε δὲ αὐτὸν Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ ἐν ᾗ πεποίηκε τραγωδίᾳ Ἀδώνιδι, περὶ ἧς ὁ ἐρώμενος αὐτῷ Ἀγαθοκλῆς γέγραπεν, ὁ ἀδελφὸς τῆς ἐρωμένης αὐτοῦ πάλιν Ἀγαθοκλείας.

AESCHYLVS ALEXANDRINVS

ΑΜΦΙΤΡΩΝ

1

τίς δ' ἔστ' ἀνάγκη δυστυχεῖν ἐν πλείοσιν,

ἔξδ' ὅν σιωπᾶν καὶ σκότῳ κρύπτειν τάδε;

Ath. XIII p. 599 E: 'τίς δ' — τάδε;' Αἰσχύλος ἔφη ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν Ἀμφιτρώνι· οὗτος δ' ἐστὶν Αἰσχύλος ὁ καὶ τὰ Μεσσηνιακὰ ἔπη συνθείς, ἀνὴρ εὐπαιδευτός. vs. 1 τίς δ' ἔστ'] τί δ' ἔσται B.

APOLLONIDES

1

φεῦ φεῦ, γυναῖκες, ὥς ἐν ἀνθρώποις ἄρα

οὐ χρυσός, οὐ τυραννίς, οὐ πλούτου χλιδὴ
 τοσοῦτον εἶχε διαφόρους τὰς ἡδονὰς
 ὥς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ γυναικὸς εὐσεβοῦς
 γνώμη δικαία καὶ φρονοῦσα τᾶνδिका. 5

Stob. Flor. 67, 3: Ἀπολλωνίδου. 'φεῦ φεῦ — τᾶνδिका'. Clemens
 Alex. Paed. III p. 303: πάνυ γοῦν θαυμασίως ἡ τραγωδία φησί 'φεῦ
 φεῦ — τᾶνδिका.' vs. 5 φρονοῦσα τὰγαθὰ ci. Meinekius.

2

γυναικὸς ἀρετὰς ἀξίως ἐπαινέσαι
 σοφοῦ τινος γένοιτ' ἂν ἱστορος λόγων.

Stob. Flor. 67, 6: Ἀπολλωνίδου. 'γυναικὸς — λόγων'. Euripidi
 locum tribuere videtur Vindob.

BIOTVS

ΜΗΔΕΙΑ

1

. . . τὸ θρέψαι δ' ἐν βροτοῖσι πολλάκις
 πλείω πορίζει φίλτρα τοῦ φῦσαι τέκνα.

Stob. Flor. 78, 3: Βιότου ἐκ Μηδείας. 'τὸ — τέκνα'. Lemma
 contra criticorum suspensiones munit Meinekius *Monatsbericht der*
Königl. Preuss. Akad. d. Wissensch. 1850 p. 257. Poetae et fabulae
 nom. om. qui eundem locum affert Clemens Alex. Paed. I p. 127.

CHARES

I

γαστρὸς δὲ πειρῶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν·
 μόνη γὰρ ὧν πέπονθεν οὐκ ἔχει χάριν,
 αἰὲ δὲ τοῦ δοθέντος ἐνδεῖται πλέον.
 ὅστις δὲ γαστρὸς μὴ κρατεῖν ἐπίσταται,
 οὗτος τὰ πλείω τῶν κακῶν ἔχει κακά. 5

Stob. Flor. 17, 3: Χάρητος. 'γαστρὸς δὲ — κακά'. Greg. Naz.
 vol. 2 p. 213 C: ἤκουσα τοῦτο τῆς σοφῆς τραγωδίας 'γαστρὸς δὲ —
 χάριν' (vs. 1 et 2). vs. 1 recurrit in Men. mon. 81. vs. 3 δέ] γὰρ
 A. δέοντος libri, δοθέντος scripsi. vs. 4 et 5 om. p. nom. extant in
 Anecd. Boiss. vol. 3 p. 469. vs. 4 ὅστις δὲ γαστρὸς μὴ Stobaei A,

ὅστις δὲ μὴ γαστρὸς ceteri, γαστρὸς ὅστις μὴ Anecd. Boiss. vs. 5
οὗτος om. Stobaei codex Vind., οὕτως Anecd. Boisson.

2

γλώσσης μάλιστα πανταχοῦ πειρῶ κρατεῖν,
ὃ καὶ γέροντι καὶ νέῳ τιμὴν φέρει
ἢ γλῶσσα σιγὴν καιρίαν κεκτημένη.

Stob. Flor. 33, 4: Χάρητος. 'γλώσσης — κεκτημένη'. vs. 1 re-
currit in Men. mon. 80, ubi πανταχῇ legitur. vs. 2 ὃ] ὡς malim.

3

μὴ φθόνει τοῖς εὐτυχουῖσι, μὴ δοκῆς εἶναι κακός.

Stob. Flor. 38, 3: Χάρητος. 'μὴ φθόνει — κακός'.

DEMONAX

1

θυητοὶ γεγῶτες μὴ φρονεῖθ' ὑπὲρ θεοῦς.

Stob. Flor. 22, 16: Δημόνακτος. 'θυητοὶ — θεοῦς'. Cf. Men.
mon. 243: θυητὸς πεφυκῶς μὴ φρονῆς ὑπέρθεα.

2

κόλαξε κρίνων, ἀλλὰ μὴ θυμούμενος.

Anecd. Boiss. vol. 1 p. 118: Δημόνακτος. 'κόλαξε — θυμούμε-
νος'. Idem versus extat in Men. mon. 576.

HIPPOTHOON

1

ἄνθρωπος ὢν μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης.

Stob. Flor. 22, 25: Ἰπποθόωντος (Ἰππο Vind.). 'ἄνθρωπος —
τύχης'. Eundem versum om. p. n. habet Vita Aesopi p. 46, 6. cf.
Men. mon. 8 et Doxop. in Rhett. vol. 2 p. 294 et 295.

2

φθόνος κάκιστος καὶ δικώτατος θεός,
κακοῖς τε χαίρει καὶ γαθοῖς ἀλγύνεται.

Stob. Flor. 38, 15: Ἰπποθόωντος. 'φθόνος — ἀλγύνεται'. Non
cohaerent cum his versibus quae codices adiungunt (adesp. fr. 447)
οὐδεὶς ἂν εἴποι κτέ.

3

ζευχθεῖς γάμοισιν οὐκέτ' ἔστ' ἐλεύθερος.
 ἀλλ' ἐν γ' ἔχει τι χρηστόν· ἐν κήδει γὰρ ὦν
 ἐσθλῶ δέδοικε μηδὲν ἑξαμαρτάνειν.

Stob. Flor. 67, 13: *Εὐριπίδου Ἀντιγόνης*. 'ζευχθεῖς — ἑξαμαρτάνειν'. Flor. 67, 14: *Ἰπποθόωντος*. 'ἄριστον ἀνδρὶ κτήμα συμπαθῆς γυνή'. Lemmata sedem mutare iussi Eur. fr. 164. vs. 1 recurrit in Men. mon. 197 et cum lemmate *Ἰπποθόου* in Stob. Flor. 68, 24. vs. 2 ἐν] οὖν praetulerim.

4

παίδων κρατεῖν δεῖ τῶν νεωτέρων σοφούς.
 Stob. Flor. 83, 15: *Ἰπποθόου*. 'παίδων — σοφούς'.

5

γῆρας λεόντων κρεῖσσον ἀκμαίων νεβρῶν.

Stob. Flor. 115, 14: *Ἰπποθόωντος* (ἵππο Vind.). 'γῆρας — νεβρῶν'. Om. p. n. Anecd. Oxon. vol. 4 p. 254, 24. λέοντος Anecd. Oxon. ἀλκαίων Stobaei codex A.

ISIDORVS

1

μορφὰς ἀτερπεῖς ὅψεσιν κεκτημένος
 παρεμφερεῖς ταύταισι τοὺς τρόπους ἔχεις·
 ἐκ τοῦ κακοῦ γὰρ ἡ φύσις τίκτει κακόν,
 ὥς ἐξ ἐχίδνης πάλιν ἐχιδνα γίγνεται.

Stob. Flor. 90, 9: *Ἰσιδώρου* (sic Meinekios, ἐκιδώρου AM, εἰσιδώρου Vind.). 'μορφὰς — γίγνεται'. vs. 3 κακόν] καλόν AM. Thersiten compellari ci. Meinekios.

2

θυνητὸς πεφυκὼς τοῦπίσω πειρῶ βλέπειν.

Stob. Flor. 22, 27: *Ἰσιδώρου* (ἰσηδώρου A). 'θυνητὸς — βλέπειν'. Idem versus est in Men. mon. 249, unde τοῦπίσω pro τὰ ὀπίσω recepi.

MIMNERMVS

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ

Neoptoleum nescimus cuius poetae commemorat Aristoteles Poet. c. 23, quem locum attulimus in Soph. fr. p. 195.

I

δεινοὶ γὰρ ἀνδρὶ πάντες ἐσμὲν εὐκλεεῖ
ζῶντι φθονῆσαι, κατθανόντα δ' αἰνέσαι.

Stob. Flor. 125, 12: Μιμνέρμου ἐκ Νεοπτολέμου. 'δεινοὶ — αἰνέσαι'.

INCERTAE FABVLAE FRAGMENTVM

2

. . οἷα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν,
τὰ φαῦλα μείζω καὶ τὰ δειν' ὑπὲρ φόβον,
πυργοῦντες αὐτούς

Stob. Flor. 102, 3: Μιμνέρμου κατὰ ἰατρῶν (sic Voss. Vind., κατὰ ἰατρῶν Μιμνέρμου Νάννου Α). 'οἷα — αὐτούς'. vs. 1 ὅποῖα ci. Bergk. vs. 2 ὑπέρφοβα B. Euripidis locum esse ci. Bergk., Menandro tribuit Meinek. Com. 4 p. 217 auctore Porsono.

PATROCLES THYRIVS

1

καὶ νῦν τὰ δεινὰ ταῦτα καὶ τὰ πόλλ' ἔπη
εἰς ᾧδε μικρὸν τεῦχος ἤθροισεν τύχη.
τί δῆτα θνητοὶ πόλλ' ἀπειλοῦμεν μάτην
δεινοὺς ἐπ' ἀλλήλοισι πέμποντες λόγους,
καὶ πάντα συννοοῦμεν ἐκπράξειν χερσὶ, 5
πρόσω βλέποντες; τὴν δὲ πλησίον τύχην
οὐκ ἴσμεν οὐδ' ὁρῶμεν ἀθλόου μέρους.

Stob. Flor. 111, 3: Πατροκλέους. 'καὶ νῦν — μέρους.' Locum om. AM. vs. 2 ᾧδε] ὅδε Vind. Voss. μικρὸν] μόνον codex Voss.

2

Clemens Alex. Protr. p. 26: Πατροκλῆς τε ὁ Θούριος καὶ Σοφοκλῆς ὁ νεώτερος ἐν τισὶ τραγωδίαις (vide quae supra diximus p. 606) ἱστορεῖτον τῶν Διοσκούρων πέρι.

POMPEIVS MACER

Disputavit de hoc poeta Meinek. Vindic. Strab. p. 213 sq., quī Theopanis Mitylenaei sive filium sive nepotem fuisse eum conicit.

I

δεῦτ' ὦ τέκν', ὦ στερχθένθ' ὅσον πλεῖστον θέμις,
 ὦ πολλὰ τέρψαντ' οὐδὲ λυπήσαντά τι
 μητέρα, τί προσλάξεσθε κάξαρχτᾶσθέ μου;
 βούλεσθ' ἀθύρειν; παίζειτ', ὦ νέαι φρένες·
 ὥς ἔστιν ὑμῖν τοῦτ' ἕαρ παντὸς βίου, 5
 ἥβη δὲ λῦπαι φροντίδες θ' ἥβῳσ' ὁμοῦ.

Stob. Flor. 78, 7: Πομπηίου Μακροῦ. 'δεῦτ' ὦ — ὁμοῦ'. vs. 3 τε ed., τι AVind.Voss., τί scripsi. προσλάξυσθε codex Voss. κάξαρ-
 τεσθε libri, κάξαρχτᾶσθε Valck. vs. 4 νέε Vind. v. 5 ὑμῖν codex Voss.,
 ἡμῖν ceteri.

S E R A P I O N

1

οὐ τῆς ἐμῆς ἑκατι καρδίας φέρεις
 λόγους προσηνεῖς, τοῦ δὲ σοῦ κέρδους χάριν.
 Stob. Flor. 10, 2: Σεραπίωνος. 'οὐ — χάριν'.

Z E N O D O T V S

I

κηρύσσεται [γὰρ] ἀρετή· κακὸς δ' ἀνὴρ
 σιγηλὸν ἔσχε ζῶν τε καὶ θανὼν βίον.

Stob. Flor. 2, 12: Ζηνοδότου. 'κηρύσσεται — βίου'. vs. 1 κηρύσ-
 σεται αἰεὶ libri, κηρύσσεται μὲν ἡ ῥετή (debebat ἀρετή) Valck., pro
 μὲν malui γὰρ scribere.

Z O P Y R V S

I

μηδεὶς ἄπειρος τῶν ἐμῶν εἴη γίλων
 ἔρωτος, εὐτυχῶν δὲ τὸν θεὸν λάβοι.

Stob. Flor. 63, 8: Ζωπύρου. 'μηδεὶς — λάβοι'. vs. 2 βροτός
 libri, ἔρωτος Gesner. εὐτυχῶν] ἐντυχῶν ci. Meinek. ego εὐμενὴ
 suspicabar.

T H E S P I S

Thespidis quaecunque feruntur ab impostoribus esse ficta vix est quod moneam, et proditur hoc fraudis genere usus esse Heraclides Ponticus. Diog. L. 5, 92: φησὶ δ' Ἀριστόξενος ὁ μουσικὸς καὶ τραγωδίας αὐτὸν (Heraclidem) ποιεῖν καὶ Θέσπιδος αὐτὰς ἐπιγράφειν. Heraclidis igitur crediderim esse fr. 1—3: nam fr. 4 non dubito quin alteri post Christum saeculo debeatur.

ΠΕΝΘΕΤΣ

1

ἔργῳ νόμιζε νεβρίδ' ἔχειν ἐπενδύτην

Pollux 7, 45: ὁ ἐπενδύτης ἔστιν ἐν τῇ τῶν πολλῶν χρήσει — καὶ Θέσπιδος δὲ πού φησιν ἐν τῷ Πενθεῖ 'ἔργῳ — ἐπενδύτην'.

INCERTARVM FABVLARVM FRAGMENTA

2

οὐκ ἐξαθρήσας οἶδ', ἰδὼν δέ σοι λέγω.

Chrysipp. π. ἀποφ. c. 12 p. 9 sq.: Θέσπιδος ὁ ποιητὴς οὕτως ἀπέφασκεν 'οὐκ — λέγω'.

3

ὁρᾷς ὅτι Ζεὺς τῷδε πρωτεύει θεῶν,
οὐ ψεῦδος οὐδὲ κόμπον, οὐ μῶρον γέλων
ἄσκων, τὸ δ' ἡδὺ μῶνος οὐκ ἐπίσταται.

Plut. Mor. p. 36B: τὰ δὲ τοῦ Θέσπιδος ταυτὶ 'ὁρᾷς — ἐπίσταται'. vs. 3 ἄσκει malim. τόδ' ἡδὺ μῶνος ut videtur libri, correxit Grotius.

4

ἴδε σοὶ σπένδω κναξζβι τὸ λευκὸν
ἀπὸ θηλαμόνων θλίψας κνακῶν·
ἴδε σοὶ χθύπτην τυρὸν μίξας
ἐρυθρῷ μέλιτι κατὰ τῶν σῶν, Πὰν
δίκερως, τίθεμαι βωμῶν ἁγίων. 5
ἴδε σοὶ βρομίου αἵθοπα φλεγμῶ λείβω.

Clemens Alex. Strom. V p. 675: ἐπέψαλλεν δὲ ὡς εἰπεῖν ὁ λαός 'βέδν ζὰψ χθῶν (leg. χθῶμ) πληκτρον σφίγξ· κναξζβι χθύπτης φλεγμὸς δρώψ' (φλεγμῶ δρώψ requirit Bentleius). μέμνηται τῆς ἱστορίας καὶ Καλλίμαχος ἐν ἰάμβοις. κναξζβι δὲ κατὰ παραγωγὴν ἢ νόσος παρὰ τὸ κναίνειν καὶ διαφέρειν (l. διαφθείρειν cum Sylburgio), θῦψαι τε τῷ κεραυνῷ φλέξαι. Θέσπιδος μέντοι ὁ τραγικὸς διὰ τούτων ἄλλο τι σημαίνεισθαι φησὶν ὧδέ πως γράφων 'ἴδε σοὶ σπένδω — λείβω'. αἰνίσσεται οἶμαι τὴν ἐκ τῶν τεσσάρων καὶ εἴκοσι στοιχείων ψυχῆς γαλακτώδη πρῶτην τροφήν, μεθ' ἣν ἤδη πεπηγὸς γάλα τὸ βρῶμα, τελευταῖον δὲ

αἷμα ἀμπέλου τοῦ λόγου τὸν αἶθοπα οἶνον τὴν τελειοῦσαν (fort. τέλος οὐσαν) τῆς ἀγωγῆς εὐφροσύνην διδάσκει. Vide quae de hoc loco disputavit Bentleius Opusc. p. 491 sqq. vs. 2 ἀπὸ] ἢ γάλα? vs. 6 αἶθοπα delendum suspicor. φλεγμὸν libri, φλεγμῶ Bentleius. Ceterum formas κναξζβί et χθύπτῆς confirmat Porphyrius in Bentleii Opusc. p. 493, contra κνάξ ζβίχ θύπτῆς habet Hesychius: φλεγμός et δρώψ Clementi et Hesychio communia sunt, φλεγμῶ et δρώψ recte Porphyrius.

· A D E S P O T A ·

ΑΘΑΜΑΣ

I

βρυαζούσης λεαίνης

Hesych. 1 p. 772: βρυαζούσης λεαίνης. ἐν Ἀθόμαντι. ἀκμαζούσης ἢ ἐγκύμονος. Aeschyli Athamas dici videtur.

ΑΠΟΠΛΟΤΣ

Commemorat hoc drama Aristot. Poet. c. 23 p. 1459 b 7, vide Soph. fr. p. 195.

ΕΛΛΗ

Aristot. Poet. c. 14 p. 1454 a 8: καὶ ἐν τῇ Ἑλλῇ ὁ υἱὸς τὴν μητέρα ἐκδιδόναι μέλλων ἀνεγνώρισεν. Euripidi hoc drama tribuit Fabricius Bibl. Gr. vol. 3 p. 288 ed. Harl.

ΕΠΙΓΟΝΟΙ

2

Cic. Tusc. 2, 25, 60: *Cleanthem, cum pede terram percussisset, verum ex Epigonis ferunt dixisse,*

audisne haec, Amphiarae, sub terram abdite?

Epigonos Sophoclis intellexerim cum Brunckio et aliis. Nec dubitavi Athenaei locum XIII p. 584 ad Sophocleum drama referre (fr. 189).

ΕΤΡΥΠΤΑΟΣ

Aristot. Poet. c. 23 p. 1459 b 6, vide Soph. fr. p. 195. Cf. Procli Chrestom. p. 481: Εὐρύπυλος δὲ ὁ Τηλέφου ἐπίκουρος τοῖς Τρωσὶ παραγίνεται, καὶ ἀριστεύοντα αὐτὸν ἀποκτείνει Νεοπτόλεμος.

ΙΞΙΩΝ

3

τοῦ μὲν δικαίου τὴν δόκησιν ἄρνυσο,
τὰ δ' ἔργα τοῦ πᾶν δρῶντος ἐνθα κερδανεῖ.

Plut. Mor. p. 18 E: τὸ 'εἵπερ γὰρ ἀδικεῖν χρή, τυραννίδος πέρι κάλλιστον ἀδικεῖν' (Eur. Phoen. 524 sq.) καὶ τὸ 'τοῦ μὲν — κερδανεῖς' καὶ τὸ 'τάλαντον ἢ προῖξ —' (Com. vol. 4 p. 668) μοχθηροὶ μὲν εἰσι λόγοι καὶ ψευδεῖς, Ἐτεοκλεῖ δὲ καὶ Ἰξίονι καὶ τοκογλύφῳ πρεσβύτῃ πρέποντες. Stob. Flor. 2, 8 om. lemm.: 'τοῦ μὲν — κερδα-

νεις'. vs. 2 κερδανεῖς Plut. et Stob., κερδανεῖ scripsi. Euripidi locus vulgo tribuitur sine iusta ratione.

ΚΙΝΤΡΑΣ

Suetonius Calig. c. 57: *et pantomimus Mnestor (al. Mnestor) tragoediam saltavit, quam olim Neoptolemus tragoedus ludis quibus rex Macedonum Philippus occisus est egerat.* Iosephus Ant. Iud. 19, 1, 13: ὁ τε ὀρχηστὴς δράμα εἰσάγει Κινύραν, ἐν ᾧ αὐτὸς τε ἐκτείνεται καὶ ἡ θυγάτηρ Μύρρα — ὁμολογεῖται δὲ καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην γενέσθαι ἐν ᾗ Φίλιππον τὸν Ἀμύντου Μακεδόνων βασιλέα κτείνει Πανσανίας εἰς τῶν ἐταίρων εἰς τὸ θέατρον εἰσιόντα. De argumento dramatis cf. Ovid. Met. 10, 298 — 502 Hygin. fab. 58 et 164 Serv. in Verg. Ecl. 10, 18.

ΜΗΔΕΙΑ

4

ὀλόμαν ὀλόμαν ἀποξηρωθεῖς

Ar. Pac. 1013: κατὰ Μελάνθιον ἦκειν ὕστερον εἰς τὴν ἀγοράν, — εἶτα μονωδεῖν ἐκ Μήδειας 'ὀλόμαν ὀλόμαν ἀποξηρωθεῖς τῆς ἐν τεύτλοις λοχευομένης'. τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν. ubi Schol. vs. 1012: μήποτε ἐκ τῆς Εὐριπίδου Μήδειας παραγράφει ἐκεῖνα. ὧ δύστηνος ἐγὼ μελέα τε πόνων, πῶς ἂν ὀλοίμαν'. οἱ δὲ αὐτοῦ τοῦ Μελανθίου φασὶν εἶναι Μήδειαν, ἐξ ἧς ταῦτα. Euripideo de dramate vana est suspicio, quam suspicionem, si Melanthii Medea extitisset, nemo unquam prolaturus erat. E Morsimi potius Medea illud ὀλόμαν ὀλόμαν ἀποξηρωθεῖς petitum esse probabiliter ci. Fritzsche in Ar. Ran. p. 105. Iasonis esse verba manifestum est. Quae subicit Aristophanes, τὰς ἐν τεύτλοις λοχευομένης, nescimus unde de-torta sint.

ΝΙΟΒΗ

5

λεπτοσπαθήτων χλανιδίων ἔρειπλοις
θάλπουσα καὶ ψύχουσα καὶ πόνῳ πόνον
ἐκ νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν καθ' ἡμέραν

Plut. Mor. p. 691 D: ἡ τραγικὴ ἐκείνη τροφὸς τὰ τῆς Νιόβης τέκνα τιθηνεῖται 'λεπτοσπαθήτων — ψύχουσα' (vs. 1 et 2). ibid. p. 496 E: μηδὲν ἡδὺ καρπουμένη μηδὲ χρήσιμον, ἀλλ' ἐπιπόνως καὶ ταλαιπώρως ἀναδεχομένη τῶν σπαργάνων 'ἔρειπλοις θάλπουσα — ἡμέραν'. Sophoclis Niobae probabiliter locum vindicat Valek. in Phalar. p. x.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΟΨΕΤΔΑΓΓΕΛΟΣ

Aristot. Poet. c. 16 p. 1455 a 13: ἔστι δέ τις καὶ συνθετὴ (sc. ἀναγνώρισις) ἐκ παραλογισμοῦ τοῦ θεάτρου, ὅλον ἐν τῷ Ὀδυσσεῖ τῷ ψευδ-αγγέλω. τὸ μὲν γὰρ τόξον ἔφη γνῶσεσθαι ὃ οὐχ ἑώρακει, ὃ δέ, ὡς δι' ἐκείνου ἀναγνωριούντος, διὰ τούτου ἐποίησε παραλογισμόν.

ΟΙΔΙΠΟΤΣ

6

οἰκτρῶς θανεῖν μ' ἄνωγε σύγγαμος πατήρ

Sueton. Neron. c. 46: *observatum etiam fuerat novissimam fabulam cantasse eum (Neronem) publice Oedipum exsulem atque in hoc desisse versu 'θανεῖν — πατήρ'*. Dio Cass. 63, 28: *Νέρων μὲν δὴ τοιαῦτα ἐτραγῶδει καὶ τὸ ἔπος ἐκεῖνο συνεχῶς ἐνενόει 'οἰκτρῶς — πατήρ'*. οἰκτρῶς om. Suet. πατήρ] μήτηρ πατήρ Suet. Euripideum esse versum ci. Welcker.

ΠΑΡΘΕΝΟΠΑΙΟΣ

Diog. L. 5, 92 (unde nonnulla repetiit Suidas v. παραστιχίς): *Διονύσιος ὁ μεταθέμενος ἢ Σπίνθαρος, ὡς ἔνιοι, γράψας τὸν Παρθενοπαῖον ἐπέγραψε Σοφοκλέους. ὁ δὲ (Heraclides Ponticus) πιστεύσας εἷς τι τῶν ἰδίων συγγραμμάτων ἐχρήτο μαρτυρίαις ὡς Σοφοκλέους. αἰσθόμενος δ' ὁ Διονύσιος ἐμήνυσεν αὐτῷ τὸ γεγονός. τοῦ δ' ἄρνουμένου καὶ ἀπιστοῦντος ἐπέστειλεν ἰδεῖν τὴν παραστιχίδα· καὶ εἶχε Πάγκαλος· οὗτος δ' ἦν ἐρώμενος Διονυσίου. ὡς δ' ἔτι ἀπιστῶν ἔλεγε κατὰ τὴν τύχην ἐνδέχεσθαι οὕτως ἔχειν, πάλιν ἀνταπέστειλεν ὁ Διονύσιος ὅτι καὶ ταῦτα εὐρήσεις 'γέρον πλῆθος οὐχ ἀλίσκεται πάγῃ· ἀλίσκεται μὲν, μετὰ χρόνον δ' ἀλίσκεται', καὶ πρὸς τούτοις 'Ηρακλείδης γράμματα οὐκ ἐπίσταται'. ὁ δ' ἡσχύνθη*)*.

ΠΤΩΧΕΙΑ

Aristot. Poet. c. 23 p. 1459 b 6, vide Soph. fr. p. 195.

ΣΚΤΑΛΑ

Aristot. Poet. c. 15 p. 1454 a 31: *ἔστι δὲ παράδειγμα πονηρίας μὲν ἦθους μὴ ἀναγκαίου ὁ Μενέλαος ὁ ἐν τῷ Ὀρέστη, τοῦ δὲ ἀπρεποῦς καὶ μὴ ἀρμόττοντος ὃ τε Θρῆνος Ὀδυσσεύς ἐν τῇ Σκύλλῃ καὶ ἡ τῆς Μελανίππης ῥῆσις. ibid. c. 26 p. 1461 b 32: οἱ φαῦλοι ἀνλήται κυλιόμενοι, ἂν δίσκον δέῃ μιμεῖσθαι καὶ ἔλκοντες τὸν κορυφαῖον, ἂν Σκύλλαν ἀνλῶσιν. Diversissimum argumentum significat Ovidius Trist. 2, 393: *impia nec tragicos tetigisset Scylla cothurnos, ni patrium crinem descuisset amor*.*

ΣΚΤΡΙΟΙ

7

σὺ δ' ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς ἀποσβεννὺς γένους,
ξαίνεις ἀρίστου πατρὸς Ἑλλήνων γεγώς;

Plut. Mor. p. 34 D: *τὴν δὲ πρὸς τὸν Ἀχιλλέα τὸν ἐν Σκύρῳ καθή-*

*) Ita extrema verba scribenda sunt; male vulgo legitur 'Ηρακλείδης γράμματα οὐκ ἐπίσταται οὐδ' ἡσχύνθη. Fortasse Dionysius cum ipse olim deceptus esset Heraclidis fraude ea quam p. 647 commemoravimus, postea vindictam ab Heraclide sumpsit et par pari rettulit.

μενον ἐν ταῖς παρθένοις γεγεννημένην ἐπίπληξιν ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεύος ‘σὺ δ’ — γεγώς;’ ibid. p. 72 E: καὶ ὁ ἐν τοῖς Σκυρίοις Ὀδυσσεύς ‘σὺ δ’ — γεγώς;’ Sophocli locum tribuit Brunckius. vs. 1 ἀποσβεन्नύς] κατ-
αισχύνων p. 72.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

8

ὑπέρ γε μέντοι παντὸς Ἑλλήνων στρατοῦ
αἰσχρὸν σιωπᾶν, βαρβάρους δ’ ἔαν λέγειν.

Plut. Mor. p. 1108 B: ‘ὑπέρ — στρατοῦ’ (vs. 1) τῶν ἄλλων φι-
λοσόφων οὐ μόνον ‘αἰσχρὸν σιωπᾶν’, ἀλλ’ οὐδὲ ὅσιον ἐνδοῦναί τι.
Diog. L. 5, 3: ἐκάθισεν (Aristoteles) εἰπὼν ‘αἰσχρὸν σιωπᾶν, Ἰσο-
κράτη δ’ ἔαν λέγειν’. Quintil. Inst. 3, 1, 14: eoque (Isocrate) iam
seniore — Aristoteles praecipere artem oratoriam coepit, nolo quidem illo,
ut traditur, versu ex Philocteta frequenter usus ‘αἰσχρὸν σιωπᾶν καὶ
Ἰσοκράτην ἔαν λέγειν’. Cic. de Orat. 3, 35, 141: Aristoteles — muta-
vit repente totam formam prope disciplinae suae versumque quendam de
Philocteta paullo secus dixit; ille enim turpe sibi ait esse tacere, cum bar-
baros, hic autem cum Isocratem pateretur dicere. Verbis αἰσχρὸν σιω-
πᾶν utitur Cic. ad Att. 6, 8, 5. Euripideos esse versus probabile est.

9

τίς δ’ ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα
δέξαιτ’ ἄν; εὖ γοῦν ὥς γαμεῖν ἔχεις τάλας.

Plut. Mor. p. 798 A: ὁ γαμεῖν παρασκευαζόμενον γέροντα ἐστεφα-
νωμένον καὶ μυριζόμενον ἀποτρέπων καὶ λέγων τὰ πρὸς τὸν Φιλοκτή-
την ‘τίς — τάλας’, οὐκ ἄτοπός ἐστι. Plut. V. Solon. c. 20: ἀλλὰ γέ-
ροντι νέαν ἀγομένῳ φαίη τις ἄν ἐμμελὴς ἄρχων ἢ νομοθέτης τὸ πρὸς
τὸν Φιλοκτῆτην ‘εὖ γ’ οὖν — τάλας’ (vs. 2). vs. 2 γ’ οὖν Plut., γοῦν
Musgravius. Euripidi locum tribuit Musgr., Sophocli Hermannus,
Matthiae Strattidi comico, cf. Meinekios Com. 4 p. 673.

ΦΙΝΕΙΔΑΙ

Aristot. Poet. c. 16 p. 1455 a 10: τετάρτη δὲ (sc. ἀναγνώρισις) ἡ
ἐκ συλλογισμοῦ, οἷον — ἡ ἐν τοῖς (ταῖς libri) Φινεῖδαις (φοινίδες N^a).
ἰδοῦσαι γὰρ τὸν τόπον συνελογίσαντο τὴν εἰμαρμένην, ὅτι ἐν τούτῳ
εἵμαρτο ἀποθανεῖν αὐταῖς· καὶ γὰρ ἐξετέθησαν ἐνταῦθα. Cf. Timocles
Com. 3 p. 593: ὀφθαλμιᾶ τις, εἰσὶ Φινεῖδαι τυφλοί. Eiusdem tituli
tragoediam scripsit Attius.

ΩΡΑΙ (?)

10

πᾶν εὐμαρὲς θεοῖσι κούδαμῃ μακράν.

Orion Flor. 5, 8 p. 47, 22: ἐκ τῶν Ὠρῶν. ‘πᾶν — μακράν’. παν-
ευμαρὲς cod. Tragici poetae esse versum ci. Schneidewinus p. 80.
Fortasse ἐκ τῶν Κωφῶν (Sophoclis) legendum.

11

σωτήρες ἔνθα κἀγαθοὶ παραστάται

Aelian. V. H. 1, 30: Διόσκουροι τοῖς δειλαίοις γενώμεθα σωτήρες ἔνθα κἀγαθοὶ παραστάται, τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον ἐπὶ τῶν θεῶν τούτων. ἔνθα corruptum, fort. εὖνοι?

12

Alciphr. 2, 2, 7: ὁ Ἀτρεὺς οὗτος 'ἔξελθε' φησὶν 'ἐκ τῆς ἐμῆς μοναρχίας'. 'Videntur haec ad tragoediam Graeci poetae, fortasse Sophoclis, referenda esse; nec inepte quis coniciat sequentia ipsa poetae verba esse: ἔξελθε — ~ τῆς ἐμῆς μοναρχίας, cui scriptor suo consilio accommodate μοναρχίας substituit'. MEINEKIUS.

13

μάτην ἀδῆλους ἐλπίδας καταδοκῶν

Alciphr. 3, 13, 3: τίς ἂν οὖν ἔτι πονοίῃ, μάτην ἀδῆλους ἐλπίδας ἐκ γεωργίας καταδοκῶν; μετιτέον μοι ἐφ' ἕτερον βίον. Verba ἐκ γεωργίας aut delenda aut post μετιτέον μοι collocanda sunt: quae si removeris, habebis trimetrum tragico poeta haud indignum.

14

ὦ δαῖμον ὅς μ' εἵληχας, ὥς πονηρὸς εἶ.

Alciphr. 3, 49, 1: ὦ δαῖμον ὅς με [κεκλήρωσαι καὶ] εἵληχας, ὥς πονηρὸς εἶ καὶ λυπεῖς αἰὲ τῇ πενίᾳ συνδέων. Verbis κεκλήρωσαι καὶ expunctis senarium restituit Cobetus V. L. p. 64. Comici sit versus an tragici, non ausim decernere. Simillima sunt verba Theocriti 4, 40: αἰαῖ τῷ σκληρῷ μάλα δαίμονος, ὅς με λελόγχει.

15

αἰίζων πένθος

Anecd. Bekk. p. 347, 30: αἰίζων πένθος ἔρεις, ὥς Σοφοκλῆς (fr. 671) αἰίζων ἔλκος. Verba αἰίζων πένθος tragici esse poetae ci. Fritzsche in Ar. Ran. p. 101.

16

καὶ γὰρ τὸν ἄλλον ὧδε θνητοῖσιν νόμον
ὅψει διαθρῶν· οὐδὲν ἦν πάντῃ καλὸν
οὐδ' αἰσχρόν, ἀλλὰ ταῦτ' ἐποίησεν λαβὼν
ὁ καιρὸς αἰσχρὰ καὶ διαλλάξας καλά.

Anonymi diss. antisept. in Orellii Opusc. sent. vol. 2 p. 216: παρεξοῦμαι δὲ καὶ ποιήματι 'καὶ γὰρ — καλά'. vs. 1 ὧδε] fortasse τόνδε leg. vs. 2 διαιρῶν ante Valek. vs. 2 οὐδὲν ἂν vulgo, οὐδὲν ἦν scripsi. vs. 3 ταῦτ' ed., ταῦτ' Meinekius.

17

τὸ μέν τι χαίρω, τὸ δέ τι καὶ λυπούμεθα.

Anonym. π. σολοικ. in Anecd. Boiss. vol. 3 p. 239: γίνεται δὲ (sc. σολοικισμός) — περὶ τοὺς ἀριθμούς 'τὸ μὲν — λυπούμεθα'.

18

τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ καγάθ' οἱ θεοὶ
 δοῖεν

Antiphanes Com. 3 p. 89 in Ath. X p. 446 C et XI p. 494 D: τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ καγάθ' οἱ θεοὶ τῷ δημιουργῷ δοῖεν, ὃς ἐποίησέ σε. Nominis τέκνον prior syllaba producta ostendit tragici poetae imitationem. vs. 1 πολλὰ καγάθ'] πόλλ' ἀγαθὰ p. 446.

19

πυρὸς δ' ἐξ ὀμμάτων

ἐλαμπεν αἶγλην

Apollod. 2, 4, 9 de Hercule: ἦν δὲ καὶ θεωρηθεὶς φανερὸς ὅτι παῖς Διὸς ἦν· τετραπηχυαῖον μὲν γὰρ εἶχε τὸ σῶμα, πυρὸς δ' ἐξ ὀμμάτων ἐλαμπεν αἶγλην· οὐκ ἠστόχει δὲ οὔτε τοξεύων οὔτε ἀκοντίζων. Verba supra adscripta poetae videntur tragici, fortasse Ionis sunt, cuius cf. fr. 30.

20

οἶκημα καμπαῖς πολυπλόκοις

Apollod. 3, 1, 4: ἦν δὲ ὁ λαβύρινθος, ὃν Δαίδαλος κατεσκεύασεν, οἶκημα καμπαῖς πολυπλόκοις πλανῶν τὴν ἔξοδον. Tragici poetae verba in his latere suspicatur Meinekius.

21

ἦτοι στρατεύσεις ἢ μένων ἔσει κακός.

Apollon. Lex. Hom. p. 336: ἦτοι — διαζευκτικῷ συνδέσμῳ· 'ἦτοι στρατεύσει σημαίνων ἔση κακός'. στρατεύσεις ἢ μένων correxit Tourpius. Versum suspicor Sophocleum esse ex Ἀχαιῶν συλλόγῳ peti- tum; videtur Ulixes Achillem alloqui.

22

βαρὺς βαρὺς σύνοικος, ὦ φίλοι, βαρὺς.

Apollon. Syntax. p. 4, 18: ἐν οἷς δις τὸ αὐτὸ στοιχεῖον παραλαμβάνεται, ἔλλαβεν ἔννεπεν — ἀλλὰ καὶ λέξις· 'Μῶσ' ἄγε, Μῶσα λίγεια', 'βαρὺς βαρὺς σύνοικος'. Phoebamm. Rhett. vol. 8 p. 516: ἡ δὲ ἐπί- ζευξις τὸ αὐτὸ παρονομάζει συνημμένως, ὡς τὸ — 'βαρὺς βαρὺς σύνοικος'. Iohannes Sicel. Rhett. vol. 6 p. 338 de epanalepsi disse- tens: καὶ ἄλλως 'βαρὺς σύνοικος, ὦ φίλοι, βαρὺς'. Comico poetae versum tribuit Meinekius Com. ed. min. p. xxiii.

23

ὦ Ἡράκλεις

Aristid. vol. 1 p. 59: τί δ' ἂν εἴποις τὴν περιβόητον κλῆσιν ἐν τε

δὴ κωμωδίαις καὶ τραγωδίαις καὶ πᾶσι λόγοις, ἔτι καὶ νῦν παντὸς ὥς εἰπεῖν ὧ Ἡράκλεις βοῶντος —; De tragoediis falli videtur.

24

φίλων γὰρ ἄρξεις μὴ κρατῶν ὅσον θέλεις.

Aristid. vol. 1 p. 792: μεστὴ δὲ καὶ ἡ τραγωδία τῶν ταῦτα παραινούντων. ὁ μὲν γέ τις αὐτῶν που λέγει 'φίλων — θέλεις', ὁ δ' αὖ (Soph. Ai. 1353) φησι 'κρατεῖς τοι τῶν φίλων ἡσώμενος'. Euripidis esse priorem versum ci. Dindorfius.

25

στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν

Ar. Ach. 33: στυγῶν — ποθῶν. ubi Scholia: ὁ στίχος ἐκ τραγωδίας.

26

δυσπινῇ πεπλώματα

Ar. Ach. 426: ἀλλ' ἡ τὰ δυσπινῇ θέλεις πεπλώματα ἃ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὔτοσί; Vide quae dixi p. 352.

27

ἄπελθε λαῖνων σταθμῶν

Ar. Ach. 449: ETP. τουτὶ λαβὼν ἄπελθε λαῖνων σταθμῶν. Manifesta parodia tragici versus, fortasse Euripidei. Item Euripidea esse verba suspicor quae statim subiciuntur Ach. 450:

ὦ θυμ', ὁρᾷς γὰρ ὥς ἀπαθοῦμαι δόμων.

28

ὦ κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν

λείπω φάος τόδ'· οὐκέτ' οὐδὲν εἰμ' ἐγώ.

Ar. Ach. 1184: δεινὸν ἐξηύδα μέλος 'ὦ — ἐγώ'. vs. 2 φάος τοῦμόν, οὐκέτ' εἰμ' ἐγώ codex Rav., φάος τόδ'· οὐδὲν οὐκέτ' εἰμ' ἐγώ Meinek. Ar. Eq. 1243: οἴμοι κακοδαίμων· οὐκέτ' οὐδὲν εἰμ' ἐγώ. Eur. Alc. 387: ὥς οὐκέτ' οὔσαν οὐδέν.

29

τί δῆτα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασαίατο;

Ar. Av. 1147: τί δῆτα πόδες ἂν οὐκ ἂν ἐργασαίατο; ubi Scholia: παρὰ τὴν παροιμίαν 'τί δῆτα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασαίατο;' Qui versus e tragoedia repetitus videtur.

30

ὥς ἐγγὺς ἦδη δαίμονος πεδαρσίλου

δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.

Ar. Av. 1197: 'ὥς — ἐξακούεται'. Tragicum colorem facile agnoscimus: dubitari tamen potest num integra verba Aristophanes servarit.

31

ὦ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας

Ar. Av. 1238: 'ὦ μῶρε — φρένας'. Fortasse Sophoclis versus sicut vs. 1240 levi mutatione facta ex Sophocle repetitus est.

32

ἀγανόφρονος ἡσυχίας

Ar. Av. 1321: Σοφία Πόθος ἀμβρόσιαι Χάριτες τό τε τᾶς ἀγανόφρονος Ἡσυχίας εὐάμερον πρόσωπον. Ar. Lysistr. 1289: ἡσυχίας περὶ τῆς μεγαλόφρονος (f. ἀγανόφρονος).

33

Ar. Av. 1708—17:

δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις·
προσέρχεται γὰρ οἶος οὔτε παμφαῆς
ἀστήρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ
οὔθ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας
τοιούτον ἐξέλαμψεν, οἶον ἔρχεται —
πᾶλλων κεραυνόν, πτεροφόρον Διὸς βέλος·
ὁσμή δ' ἀωνόμαστος εἰς βᾶθος κύκλου
χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ'
αὔραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.

Imitatio tragoediae manifesta, sed dubitari non potest quin hic illic ab exemplari suo Aristophanes discesserit.

34

Ar. Eccl. 1: ὦ λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λύχνου. ubi Scholia: ὑποπτεύεται δὲ ὁ Ἰάμβος ἢ τοῦ Ἀγάθωνος ἢ τοῦ Δικαιογένοους, διὰ τὰς εἰρήρας ἐγκαθιζομένης. Fortasse inanis ista suspicio, quamquam parodiam tragoediae et in hoc versu et in iis qui sequuntur videmur agnoscere.

35

. . γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία

Ar. Eccl. 110: καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία. ubi Scholia: ἐκ τραγωδίας τοῦτο.

36

οὐ γάρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελέλυθε
δράσους· ὅμως δ' οὖν ἐστὶ καρτεριότεον.

Ar. Eccl. 325: οὐ γάρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελέλυθε δράσους· ὅμως δ' οὖν ἐστὶν ἀποπατητέον. Videntur tragoediae esse versus: ἀποπατητέον pro καρτεριότεον Aristophanes substituit.

37

Ar. Eq. 221: ἀλλὰ στεφανοῦ καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμῳ. ubi Schol.:

ἀντὶ τοῦ ἀνόλα· ἀναπλάττει δὲ αὐτὴν ὡς δαίμονα. τοῦτο δὲ παρώδησεν ἐκ τῆς τραγωδίας.

38

λεπτὴ τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.

Ar. Eq. 1244: 'λεπτὴ — ὀχούμεθα'. Versus, nisi fallor, e tragoedia susceptus. Cf. Pors. in Eur. Or. 68 et Choric. Gaz. p. 83.

39

Ἑλλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.

Ar. Eq. 1253: 'Ἑλλάνιε — νικητήριον'. Versus tragoediam sapit.

40

ναὶ ναί, καταιδέσθητι πατρῶον Δία.

Ar. Nub. 1468: 'ναὶ ναί — Δία'. Euripidis esse versum ci. Porsonus in E. Med. 1314.

41

τί δ' ἦν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος;

Ar. Pac. 140: 'τί δ' ἦν — βάθος;'. His verbis tragoediam rideri ut metrum, ita ipsum dicendi genus arguit. Scholia vs. 141 has proferunt coniecturas: τοὺς τραγικοὺς παίζει διὰ τὰ περὶ Ἰκάρου λεγόμενα· ἢ ἐπεὶ δοκεῖ ὁ Βελλεροφόντης τὴν τοῦ Ἡροίτου γυναῖκα μετὰ τὴν τῆς Χιμαίρας ἀναίρεσιν ἐπανελθὼν εἰς Κόρινθον ἀπατήσαι ὡς ἔξω γυναικα καὶ ἐπιβιβάσας τοῦ Πηγάσου εἰς μέσσην ῥῖψαι τὴν θάλασσαν. Stheneboeae Euripideae versum tribuit Meinekius Exerc. in Ath. spec. 1 p. 33, Bellerophonti Porsonus in Eur. Hec. 1010.

42

ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.

Ar. Plut. 1127: 'ποθεῖς — καλεῖς'. Versum e tragoedia derivatum esse iudicavit Hemsterhusius. Schol.: τοῦ Θησέως Ἡρακλῆν εἰς τὴν Ἀργὴν ἐμβιβάσαντος, ἥνίκα πρὸς Κολχοὺς ἀπέστειλεν αὐτὸν κομίσοντα τὸ χρυσόμαλλον δέρας, συμπαρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ὁ Ἡρακλῆς καὶ Ὑλαν τὸν ἑαυτοῦ ἐρώμενον. ἐν δὲ τῷ παραπλέειν τῇ χέρσῳ κρήνην ἰδὼν τινα ὁ Ἡρακλῆς ἀπέστειλε τὸν Ὑλαν κομίσοντα ὕδωρ. ὅς καὶ (f. καὶ ὅς) ὑπὸ τῶν Νηρηίδων ἀρπαγεὶς ἀφανὴς γέγονεν. Ἡρακλῆς οὖν μηκέτι τοῦ μείρακος ὑποστρέψαντος περιῆει πᾶσαν τὴν ἐκεῖσε ὕλην ζητεῖν (l. ζητῶν) τὸν ἐρώμενον καὶ ἐξ ὀνόματος καλῶν· πρὸς ὃν αἱ Νηρηίδες τοῦτ' ἔφασαν 'ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα'. Theodorus Hyrtac. Epist. 56 in *Notices et Extr.* VI p. 22: ποθεῖν δὲ τὸν μὴ παρόντα καὶ μάτην καλεῖν, ὡς Ἡρακλῆς Ὑλαν (ὕλλαν cod.) κατὰ τὴν παροιμίαν, ἀξυντελὲς καὶ ἀνόητον. *Hylas* in tragoediarum argumentis commemoratur ab Ovidio Trist. 2, 406.

43

ποντίῳ σάλῳ

κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις

Ar. Thesm. 872: ὅστις ξένους δέξαιτο ποντίῳ σάλῳ κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις; Verba ποντίῳ — ναυαγίαις Euripidis esse suspicor, quem Aristophanes haec dicentem facit.

44

θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἔδρας

Ar. Thesm. 889: τί δὴ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἔδρας φάρεϊ καλυπτὸς, ὦ ξένη; Dubitari potest utrum e tragoedia haec repetita sint an ad similitudinem tragoediae ab Aristophane ficta.

45

βάυξε τοῦμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ.

Ar. Thesm. 895: 'βάυξε — ψόγῳ'. Loquitur Mnesilochus. Verum aut Euripidis aut ad eius imitationem factum esse iudicat Porsonus.

46

. στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.

Ar. Thesm. 902: γύναι, τί εἶπας; στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.

47

τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ, καὶ ἢ γέρων,
καλεῖν δίκαιον ὅστις ἂν

Ar. Vesp. 1297: 'τί δ' ἔστιν — δίκαιον' ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ. Ar. Thesm. 582: τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν, ἕως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς. Euripidem his versibus rideri verissime agnovit Fritzsche; ipsa verba Euripidea non praestiterim.

48

Ar. Vesp. 1519: ἄγ' ὦ μεγαλῶνυμα τέκνα τοῦ θαλασσίοιο. Tragicum respici patet e producta nominis τέκνα syllaba priore.

49

ἄκων κτενῶ σε, τέκνον.

Ar. (Com. 2 p. 1194) in Eust. Od. p. 1419, 51: ἄκων κτενῶ σε, τέκνον. ὁ δ' ὑπεκρίνετο 'ἐπὶ Παλλαδίῳ τᾶρ', ὦ πάτερ, δώσεις δίκην'. Verba ἄκων κτενῶ σε, τέκνον e tragoedia deprompta esse ci. Meinekus.

50

ἔλκων ἐφ' αὐτὸν ὥστε καικίας νέφος

Aristot. Meteorol. 2, 6 p. 364 b 13 (cf. Gellius 2, 22, 24 et Apulei. de mundo c. 14): ὁ δὲ καικίας οὐκ αἴθριος, ὅτι ἀνακάμπτει εἰς αὐτόν· ὅθεν καὶ λέγεται παροιμία 'ἔλκων — νέφος'. Eundem versum proverbialem afferunt Aristot. Probl. 26, 29 p. 943 a 33 Theophr. de ventis § 37 p. 772 Plut. Mor. p. 823 C Diogenianus 4, 66 Schol. Ar. Eq. 437, respicit Plut. Mor. p. 88 E. ἔλκων ἐφ' αὐτόν] κακὰ ἐφ' ἑαυτὸν ἔλκων

Schol. Ar., κακὸν (vel κακὰ) ἐφ' αὐτὸν Apul. ὥστε] ὥσπερ Aristot. Probl., ὡς Gellius, ὡς ὁ Diogenian. Schol. Ar. νέφος] νέφη Theophr. Plut. Tragici esse versum nolim affirmare.

51

δολοπλόκου γὰρ Κυπρογενοῦς

Aristot. Eth. Nic. 7, 7 p. 1149 b 16: ἡ δ' ἐπιθυμία, καθάπερ τὴν Ἀφροδίτην φασί 'δολοπλόκου γὰρ Κυπρογενοῦς'. δολοπλόκας L^b.

52

μόχθος οἱ τηλοῦ φίλοι.

Aristot. Eth. Eud. 7, 12 p. 1245 a 23: διό φησι 'μόχθος — φίλοι', ὡς οὐ δεῖ γενέσθαι ἀπ' ἀλλήλων τούτου γινόμενον. Cf. Proverb. append. 3, 99, quem locum afferemus in fr. 67.

53

οἷ τοι πέρα στέρξαντες οἱ δὲ καὶ πέρα
μισοῦσιν.

Aristot. Polit. 8, 7 p. 1328 a 16: ὅθεν εἴρηται 'χαλεποὶ γὰρ πόλεμοι ἀδελφῶν' (Eur. fr. 965) καὶ 'οἷ τοι — μισοῦσιν'.

54

ἀθάνατον ὀργὴν μὴ φύλασσε θνητὸς ὢν.

Aristot. Rhet. 2, 21 p. 1394 b 21: ἐν ὅσαις ἐμφαίνεται τοῦ λεγομένου τὸ αἷτιον, οἷον ἐν τῷ 'ἀθάνατον — ὢν'. Idem versus legitur in Boissonadii Anecd. vol. 3 p. 467, ubi φύλαττε scribitur. Men. mon. 4: ἀθάνατον ἔχθραν μὴ φύλαττε θνητὸς ὢν.

55

εἶπερ γὰρ οὐδὲ τοῖς κακῶς δεδρακόσιν
ἀκουσίως δίκαιον εἰς ὀργὴν πεσεῖν,
οὐδ' ἂν ἀναγκασθεῖς τις εὖ δράσῃ τινά,
προσῆκον οἶμαι τῷδ' ὀφείλεσθαι χάριν.

Aristot. Rhet. 2, 23 p. 1397 a 13: 'εἶπερ — χάριν.' vs. 3 ἂν] aut ἦν aut ἂν scribendum. vs. 4 εἶναι] ἐστὶ libri deteriores, οἶμαι scripsi. τῷδ'] τῶνδ' malim.

56

καὶ σὸς μὲν οἰκτρὸς παῖδας ἀπολέσας πατήρ·
Οἶνεὺς δ' ἄρ' οὐχὶ κλεινὸν ἀπολέσας γόνον;

Aristot. Rhet. 2, 23 p. 1397 b 18: ὅθεν εἴρηται 'καὶ σὸς — γόνον;' vs. 2 οὐχὶ τὸν Ἑλλάδος κλεινὸν libri, τὸν Ἑλλάδος delevit Bekker. Scholia h. l. in Anecd. Paris. I p. 292, 21: καὶ σὸς μὲν οἰκτρός] οἶμαι ταῦτα πρὸς τὴν Ἀλθαίαν λέγειν τὸν Οἶνέα λυπούμενην δι' ἀδελφὸν αὐτῆς ἀναιρεθέντα παρὰ Μελεάγρου καὶ διὰ τὸν πατέρα αὐτῆς λυπούμενον.

57

πολλοῖς ὁ δαίμων οὐ κατ' εὐνοίαν φέρων
μεγάλα δίδωσιν εὐτυχήματ', ἀλλ' ἵνα
τὰς συμφορὰς λάβωσιν ἐπιφανεστέρας.

Aristot. Rhet. 2, 23 p. 1399 b 22: ὅθεν καὶ τοῦτ' εἴρηται 'πολλοῖς
— ἐπιφανεστέρας'. vs. 1 φέρων] φρενῶν Schneidewinus.

58

λιμένας εἰς Ἀχαικοὺς

Aristot. Rhet. 3, 6 p. 1407 b 34: ἐνὸς ὄντος λιμένος ὁμῶς λέγουσι
'λιμένας εἰς Ἀχαικοὺς'.

59

λόγχην ἣν φοροῦσι Γηγενεῖς

Aristot. Poet. 16 p. 1454 b 22: εἶδη δὲ ἀναγνωρίσεως, πρώτη μὲν ἡ
διὰ τῶν σημείων. τούτων δὲ τὰ μὲν σύμφυτα, οἷον 'λόγχην ἣν φοροῦσι
Γηγενεῖς', ἡ ἀστέρας οἷους ἐν τῷ Θυέστη Καρκίνος, τὰ δὲ ἐπίκτητα.
Cf. Dio Chrys. 4, 23: τοῖς μὲν ἐν Θήβαις Σπαρτοῖς ποτε λεγομένοις
σημεῖον λέγεται εἶναι τοῦ γένους λόγχη τις, οἶμαι, ἐπὶ τοῦ σώματος.
Iulianus p. 81 C: λόγχη δὲ λέγεται περὶ τὴν Βοιωτίαν τοῖς Σπαρτοῖς
ἐντυπωθῆναι παρὰ τῆς τεκούσης καὶ θρεψαμένης αὐτῆς βώλου καὶ τὸ
ἐντεῦθεν ἐπὶ πολὺ διασωθῆναι τοῦτο τῷ γένει σύμβολον. Hygin. fab.
72: ex draconico genere omnes in corpore insigne habebant. Greg. Naz.
Epist. 139: Σπαρτιάτας ἡ λόγχη γνωρίζει, ὅμος τοὺς Πελοπίδας.

60

σπείρων θεοκτίσταν φλόγα

Aristot. Poet. 21 p. 1457 b 29: τὸ τὸν καρπὸν μὲν ἀφιέναι σπείρειν,
τὸ δὲ τὴν φλόγα ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀνώνυμον· ἀλλ' ὁμοίως ἔχει τοῦτο πρὸς
τὸν ἥλιον καὶ τὸ σπείρειν πρὸς τὸν καρπὸν. διὸ εἴρηται 'σπείρων θεο-
κτίσταν φλόγα'. Vtrum lyrici sit an tragici ambiguum esse iudicat
Bergkii Lyr. p. 1077.

61

οὐ κατθανεῖν γὰρ δεινόν, ἀλλ' αἰσχροῶς θανεῖν.

Arrian. Diss. Epict. 2, 1, 13: διὰ τοῦτο ἐπαινοῦμεν τὸν εἰπόντα
'οὐ — θανεῖν'. Men. mon. 504: τὸ γὰρ θανεῖν οὐκ αἰσχρόν (l. οὐ
δεινόν), ἀλλ' αἰσχροῶς θανεῖν.

62

καὶ τὴν μὲν ἐξηντλοῦμεν, ἡ δ' ἐπείσφει.

Arrian. Peripl. P. Eux. p. 4: ὥς μὴ κατὰ τὰς κώπας μόνον, ἀλλὰ
καὶ ὑπὲρ τὰς παρεξαιρεσίας ἐπείσφειν ἡμῖν ἑκατέρωθεν ἀφ' ὁμώνως τοῦ
ὑδατος, τοῦτο δὲ τὸ τραγικόν 'καὶ τὴν — ἐπείσφει'. Cf. Lucian.
Hermot. 6f vol. 1 p. 803: ἐπείσφει γὰρ κατὰ τὴν παροιμίαν τὸ πρᾶγμα
ἐξαντλούμενον ἐς τὸ ἔμπαλιν ἢ ὁ τῶν Δαναῶδων πλῆθος. ubi Schol.

p. 119: ἄλλην μὲν ἐξηντλοῦμεν, ἢ δ' ἐπείσρῃ, τοῦτο ἡ παροιμία. Zenobius 1, 75 Diogenianus 2, 22 Suid. (cf. Diogen. Vindob. 1, 34 Greg. Cyr. 1, 44 Greg. Cyr. Mosq. 1, 41 Greg. Cyr. Leid. 1, 15): ἄλλην μὲν ἐξηντλοῦμεν, ἢ δ' ἐπείσρῃ· ἐπὶ τῶν πονούντων καὶ οὐδὲν πλεον ἄνυόντων. Ath. IV p. 156 E: τῆς τραπέξης παρατεθείσης ἐδειπνοῦμεν καὶ τὴν μὲν ἐξηντλοῦμεν φακῇν, ἢ δ' ἐπείσρῃ (sic L, ἐπείσρῃ P V). ἐξηντλοῦμεν] ἐξαντλοῦμεν Suidas, ut poetam (Euripidem) scripsisse suspicatur Meinekius Exerc. in Ath. spec. 2 p. 8.

63

ἀλλὰ ξενῶνας οἶγε καὶ ῥᾶνον δόμους
στρώννυ τε κοίτας καὶ πυρὸς φλέξον μένος,
κρατῆρά τ' αἵρου καὶ τὸν ἥδιστον κέρα.

Ath. II p. 48 A: 'ἀλλὰ — κέρα'. vs. 3 αἵρου L, αἵγου B, αἵργου V. Locus satyrici dramatis, nisi fallor.

64

ἀπόλωλα· πέπλων μ' ὤλεσαν περιπτυχαί.

Ath. III p. 107 E: 'Ηγήσανδρος ὁ Δελφὸς ἐν ὑπομνήμασι φησι Μετάνειραν τὴν ἑταίραν ὡς ἐν τοῖς κεκαλυμμένοις ἡπατίοις αὐτὴ πνευμόνιον ἔλαβε, καὶ ὡς περιελούσα τὸ στέαρ εἶδεν, ἀνέκραγεν 'ἀπόλωλα — περιπτυχαί'.

65

κακὸς σε δαίμων καὶ κακὴ τύχη λάβοι.

Ath. IV p. 156 F: καὶ ὁ Διτρέφης δραζάμενος ἔφη 'Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ' ὅς αἵτιος φακῶν' (cf. Eur. Med. 332), καὶ ἄλλος ἐξῆς ἀνεβόησε 'φακὸς σε δαίμων καὶ φακὴ τύχη λάβοι'. Tragicum versum eruit Leopardus.

66

μέλη πάραυλα ἀκρότητα κύμβαλα

Ath. IV p. 164 E: ὑπὸ τῆς ἐμφύτου γαστριμαργίας καὶ ἡδυλογίας κολάβρους ἀναγινώσκει καὶ μέλη πάραυλα καὶ ἀκρότητα κύμβαλα. Trimeter agnovit Valckenarius.

67

τηλοῦ φίλοι ναίοντες οὐκ εἰσὶν φίλοι.

Ath. V p. 187 A: τῇ μισανθρωποτάτῃ τῶν παροιμιῶν ἀρμόττον 'τηλοῦ — εἰσὶν φίλοι'. Proverb. append. 3, 99: μόχθος οἱ τηλοῦ φίλοι· παροιμία, καὶ 'τηλοῦ — εἰσὶν φίλοι'. Nicephorus Gregoras in *Notices et Extr.* vol. XII, 2 p. 22: ἡ μὲν παροιμία 'τηλοῦ — εἰσὶν φίλοι' φάσκουσα κτέ.

68

πᾶσιν δὲ θνητοῖς βούλομαι παραινέσαι,
τοῦφήμερον ζῆν ἡδέως· ὁ γὰρ θανὼν

τὸ μηδέν ἐστι καὶ σκιὰ κατὰ χθονός·
 μικροῦ δὲ βιότου ζῶντ' ἐπαυρέσθαι χρεών.

Ath. VIII p. 336 B: καὶ ἄλλος δέ τις φησι — 'πᾶσιν δὲ — χρεών'.
 vs. 2 τοῦφ' ἡμέραν Casaub. vs. 4 ἐπαυρέσθαι BPV, ἐπαύρεσθαι L.
 Euripidi locum tribuit Porsonus.

69

ἴσχειν κελεύω χεῖρα διψῶσαν φόνου.

Ath. X p. 433 E (cf. Eust. Od. p. 1701, 30): καὶ τῶν τραγικῶν
 δέ τις ἔφη 'ἴσχειν — φόνου'. Similiter Soph. Ai. 50: καὶ πῶς ἐπέσχε
 χεῖρα μαιμῶσαν (διψῶσαν v. l. in Schol.) φόνου. Lycophr. 1171:
 μαιμῶν κορέσσαι χεῖρα διψῶσαν φόνου.

70

λαβὼν ἀριστόνικον ἐν μάχῃ κράτος

Ath. X p. 457 B: τοιοῦτον δ' ἐστὶ καὶ ῥήματα λέγειν ἀνθρώπων
 ὀνόμασιν ὅμοια, ὅλον 'λαβὼν — κράτος'. Fortasse Aeschyli est
 versus.

71

ἐγὼ δὲ φεύξομαι γ' ἐλεύθερος γεγώς.

Ath. XIV p. 658 F: ἔφυγε σὺν αὐτῇ. 'ἐγὼ δὲ — γεγώς'. οὐδὲ γὰρ
 ἂν εὖροι τις ὑμῶν δοῦλον μάγειρόν τινα ἐν κωμῳδίᾳ κτέ. φεύξομαι
 libri, φεύξομαι γ' Schweighauser, cui favet Ar. Ach. 203 fortasse
 hunc ipsum versum respiciens: ἐγὼ δὲ φευξοῦμαι γε τοὺς Ἀχαρνέας.

72

πολλάκι μοι πρᾶπιδων διῆλθε φροντίς,
 εἴτε τύχα [τις] εἴτε δαίμων
 τὰ βρότεια κραίνει,
 παρὰ τ' ἐλπίδα καὶ παρὰ δίκαν
 τοὺς μὲν ἀπ' οἴκων δ' ἀναπίπτοντας 5
 ἄταρ θεοῦ, τοὺς δ' εὐτυχοῦντας ἄγει.

Athenag. Legat. pro Christ. 22 p. 101 sq., quem locum attuli-
 mus in Eur. fr. 893. vs. 1 πολλάκις Bod. 1 et 2. vs. 2 τις om. libri.
 vs. 3 κρίνει scribendum suspicor. vs. 5 sq. τοὺς μὲν ἀπ' οἴκων κατα-
 πίπτοντας (vel ἀποπίπτοντας) ἄτερ θεοῦ ci. Gesner.

73

πόντου πλάνητες Λευκοθέαν ἐπώνυμον

Athenag. Legat. pro Christ. 26 p. 118: ὅποτε καὶ Ἰνῶ μετὰ τὴν
 μανίαν καὶ τὰ ἐπὶ (ὡς Bod. 1 et 2, fort. ἀπὸ) τῆς μανίας πάθη θεὸν
 δοξάζουσι γεγονέναι 'πόντου (πόντος Bod. 1 et 2 Acton.) πλάνητες Λευ-
 κοθέαν ἐπώνυμον', καὶ τὸν παῖδα αὐτῆς 'σεμνός — κεκλήσεται' (fr. 74).

74

[σεμνός] Παλαίμων ναυτίλοις κεκλήσεται.

Athenag. Legat. pro Christ. 26 p. 118, quem locum attulimus fr. 73. σεμνός om. Bod. 1 et 2 Acton.

75

τὸ μέλλον οὐδείς ἀσφαλῶς ἐπίσταται·
ἢ γὰρ τύχη βραχεῖαν ἢν λάβῃ ῥοπήν,
ἢ τοὺς ταπεινοὺς
ἢ τοὺς ἀφ' ὕψους εἰς ζόφον κατήγαγεν.

Ps. Callisth. 2, 16 p. 73b: ἀληθῶς τὸ μέλλον οὐδείς ἀσφαλῶς βουλευέται (ἐπίσταται C). ἢ γὰρ τύχη βραχεῖαν ἔαν λάβῃ ῥοπήν, ἢ τοὺς ταπεινοὺς ὑπεράνω τῶν νεφῶν ἀναβιβάσει ἢ τοὺς ἀφ' ὕψους (τοὺς ὑψηλοὺς C) εἰς ζόφον (εἰς ἄδην L) κατάρχει. vs. 1 extat in Men. mon. 412 sic scriptus: οὐδείς τὸ μέλλον ἀσφαλῶς ἐπίσταται, unde ἐπίσταται cum Callisthenis codice C praetuli. cf. οὐδείς μετ' ὀργῆς ἀσφαλῶς βουλευέται Greg. Naz. vol. 2 p. 155 B. vs. 2 ἔαν in ἢν mutavi. vs. 3 temptare possis ἦρεν ὑπεράνω νεφῶν. vs. 4 κατάρχει] κατήγαγεν scripsi. pro ἢ vs. 3 et 4 fortasse καὶ leg.

76

Αἰσῶνος υἱὸς Κρηθέως ἀφ' αἵματος

Choerob. in Theodos. p. 76, 35 (Anecd. Bekk. p. 1309 sq.): τὸ Αἰσῶν κύριον ὄνομα ὃν διχῶς κλίνεται· καὶ γὰρ διὰ τοῦ Ω κατὰ τὸν κανόνα τοῦτον, οἷον 'Αἰσῶνος — αἵματος', καὶ διὰ τοῦ Ο ποιητικῶς διὰ τὸ μέτρον. Euripidis esse versum ci. Bekkerus.

77

οὐκ οἶδ' ὅπως χρὴ . . σαφῶς κατειδότα
τῆς Ἡρακλείας φροντίδος κατηγορεῖν.

Chrysipp. π. ἀποφ. c. 1 p. 4: 'οὐκ οἶδ' — κατηγορεῖν'. vs. 1 Letronnius τὸν supplet, μὴ Fixius. Euripideos esse versus ci. Letronnius.

78

οὐκ οἶδα· τάληθές γὰρ ἀσφαλές φράσαι.

Chrysipp. π. ἀποφ. c. 11 p. 9: οὕτως ἀπεφήνατό τις 'οὐκ — φράσαι'. Euripidi fr. 78 et 79 tribuit Bergk.

79

οὐκ ἀξιῶ μικρῶν σε, μεγάλα δ' οὐκ ἔχω.

Chrysippus π. ἀποφ. c. 19 p. 13: εἰ οὕτως ἀπεφαίνεται τις τῶν ποιητῶν 'οὐκ — ἔχω'.

80

ἄλλοις ἐν ἐσθλοῖς τόνδ' ἀπωθοῦνται ψόγον

Cic. ad Att. 14, 22, 2: *itaque me Idus Martiac non tam consolantur quam antea; magnum enim mendum continent. etsi illi iuvenes* 'ἄλλοις — ψόγον'.

81

πολλοὶ μαθηταὶ κρείσσονες διδασκάλων.

Cic. Epist. ad Fam. 9, 7, 2: *adveniat enim Dolabella. cum puta magistrum fore.* 'πολλοὶ — διδασκάλων'. Lucillus Anth. Pal. 11, 176: τὸν πτανὸν Ἑρμᾶν, τὸν θεῶν ὑπηρέταν — ὁ νυκτικλέπτας Αὐλὸς εἶπε βασιτάσας 'πολλοὶ — διδασκάλων'. κρείττονες Cic., κρείσσονες Anthol. Similiter καλοῦς μαθητὰς ἐκ κακῶν διδασκάλων Gregor. Naz. vol. 2 p. 155 C et χείρων μαθητῆς τοῦ σοφοῦ διδασκάλου ibid. p. 240 D.

82

Μιλησία

σμάραγδος ἐμπόλημα τιμιέστατον

Clemens Alex. Paed. II p. 241: *λάσπιδες καὶ τοπάζιον ἢ τε* 'Μιλησία — τιμηέστατον'. τιμηέστατον vulgo, τιμιέστατον scripsi. Comici an tragici poetae verba sint incertum, cf. Meinek. Com. 4 p. 611.

83

οὐκ ἦν ἄρ' οὐδὲν πῆμ' ἐλευθέρου δάκνον
 ψυχὴν ὁμοίως ἀνδρός, ὥς ἀτιμία.
 οὕτως πέπονθα καὶ με συμφορᾶς αἰεὶ
 βαθεῖα κηλὶς ἐκ βυθῶν ἀναστρέφει
 λύσσης πικροῖς κέντροισιν ἠρεθισμένον. 5

Clemens Alex. Strom. II p. 462: *ἀλλ' οὐδὲ Αἴας σιωπᾷ· μέλλων δὲ ἑαυτὸν ἀποσφάττειν κέκραγεν* 'οὐδὲν οὖν ἦν πρᾶγμα ἐλευθέρου ψυχὴν δάκνον οὕτως ὥς ἀνδρός ἀτιμία. οὕτως πέπονθα — ἠρεθισμένον'. Chrysippus περὶ ἀποφατ. c. 4 p. 6: *εἰ ἀπεφήνατό τις* 'οὐκ — ἀτιμία' (vs. 1 et 2). vs. 1 οὐθὲν Chrys. πῆμ'] πρᾶγμ' Clem. ἐλευθέραν Chrysipp. vs. 3 συμφοροῦσα libri, συμφορᾶς αἰεὶ Süvernus. Euripidi hos versus tribuit Bergkiius de Aiace dictos fuisse negans, aliis Aeschyleus esse locus videtur e Thressis repetitus.

84

. . . ἔμοιγε νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ·
 παῖδας φυτεύειν οὐπότ' ἀνθρώπους ἐχρῆν
 πόνους ὁρῶντας εἰς ὅσους φυτεύομεν.

Clemens Alex. Strom. III p. 520: *λέγει γὰρ ἡ τραγωδία* 'τὸ μὴ — πόνους;' (Eur. fr. 900) καὶ ἔθ' ὁμοίως 'ἐμοὶ γένοιτο — φυτεύομεν'. vs. 1 ἐμοὶ γένοιτο καὶ πάλαι δοκεῖν libri, corr. Grotius; cf. Soph. Ant. 181: *κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ*. El. 676: *νῦν τε καὶ πάλαι λέγω*.

85

ὦ δυστυχεῖν φῦς καὶ κακῶς πεπραγέναι,
 ἄνθρωπος ἐγένου καὶ τὸ δυστυχὲς βίου
 ἐκεῖθεν ἔλαβες, ὅθεν ἅπασιν ἤρξατο
 τρέφειν ὅδ' αἰθὴρ ἐνδιδοὺς θνητοῖς πνοάς·
 μή νυν τὰ θνητὰ θνητὸς ὦν ἀγνωμόνει. 5

Clemens Alex. Strom. III p. 521: ἐν δὲ τοῖς αὐτοῖς (f. εὐθύς) λεγο-
 μένοις καὶ τὴν αἰτίαν τῶν κακῶν ἐναργῶς ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἐπανάγει λέγων
 ὧδε 'ὦ — ἀγνωμόνει'. vs. 1 πεπραχέναι ante Musgr. vs. 5 μή οὖν
 vel μή τοίνυν libri, μή νυν Valek.

86

πόλλ' ἀπιστία δέδρακεν ἀγαθὰ καὶ πίστις κακά.

Clemens Alex. Strom. IV p. 566: οἱ πολλοὶ δὲ τῇ τῶν χειμῶνων
 καταστάσει ὁμοίαν ἔχουσι τὴν διάθεσιν ἀνέδραστόν τε καὶ ἀλόγιστον.
 'πόλλ' — κακά'. καὶ addidit Klotzius.

87

ἃ δ' ἐκπυθέσθαι τῆς ἐμῆς χρήσεις φρενός,
 οὔτ' ἂν καταίθων οὔτε κρατὸς ἐξ ἄκρου
 δεινοὺς καθιεῖς πρόνας εἰς ἄκρους πόδας
 πύθοι' ἂν, οὐδ' εἰ δεσμὰ πάντα περιβάλοις.

Clemens Alex. Strom. IV p. 585: 'ἃ δ' — προβάλοις' ἀφόβως
 ἀνδρεῖζομένη παρὰ τῇ τραγωδίᾳ λέγει γυνή. vs. 3 δεινὸν καθιεῖς πρόν'
 Porsonus. vs. 4 προβάλοις libri, περιβάλοις scripsi.

88

τοῦ σώματος γὰρ οὔνεχ' οἱ πολλοὶ πόνοι,
 τοῦδ' οὔνεκ' οἶκον στεγανὸν ἐξευρήκαμεν
 λευκόν τ' ὀρύσσειν ἄργυρον σπείρειν τε γῆν,
 τὰ τ' ἄλλ' ὅς' ἡμεῖς ὀνόμασιν γινώσκομεν.

Clemens Alex. Strom. IV p. 586: 'τοῦ σώματος — γινώσκομεν'.
 vs. 2 εἵνεκ' ed., ἔνεκα codex Paris. vs. 3 ὀρύττειν et vs. 4 γινώσκο-
 μεν libri.

89

ὁθούνεκ' ἀρετὴ τῶν ἐν ἀνθρώποις μόνη
 οὐκ ἐκ θυραίων τὰπίχειρα λαμβάνει,
 αὐτὴ δ' ἐαυτὴν ἄθλα τῶν πόνων ἔχει.

Clemens Alex. Strom. IV p. 588: κινδύνων ὑπερφρονῶ διὰ τὴν
 πρὸς σὲ ἀγάπην, 'ὁθούνεκ' — ἔχει'.

90

ἄγαλμα θεῖον καὶ θεῷ προσεμφερές

Clemens Alex. Strom. VII p. 837: *μάλιστα γὰρ ἄγαλμα* — προσ-
εμφερές ἄνθρωπου δικαίου ψυχῇ. Fortasse eundem versum spectat
Iohannes Eugenicus in Boissonadii Anecd. nov. p. 343: *σύ μοι καὶ*
ἄνθος καὶ καρπός, ἔρνος Χαρίτων, Ἰμῆτιον μέλι, — *φῶς, ἄγαλμα*
θεῖον.

91

τίς ὦδε μῶρος καὶ λίαν ἀνειμένως
εὖπιστος ἀνδρῶν ὅστις ἐλπίζει θεοὺς
ὅστων ἀσάρκων καὶ χολῆς πυρουμένης,
ἃ καὶ κυσὶν πεινῶσιν οὐχὶ βρώσιμα,
χαίρειν ἀπαρχαῖς καὶ γέρας λαχεῖν τόδε; 5

Clemens Alex. Strom. VII p. 851: *ἐπεὶ τίς ὦδε μῶρος κατὰ τὴν*
ποιητικὴν χάριν ἔχει καὶ λίαν — λαχεῖν τόδε; Porphy. de Abst. 2, 58:
λέγουσι γοῦν καὶ τῶν ποιητῶν οἱ ἐπ' ὀλίγον σωφρονοῦντες ἑκάστος ὦδε —
λαχεῖν τόδε; E Porphyrio eundem locum repetiit Cyrillus c. Iul.
p. 306 E. Tragicis an comici poetae locus sit dubitatur (cf. Meinek.
Com. 4 p. 613). vs. 1 μῶρος libri. ἀνειμένος ante Grotium. vs. 2
ἄπιστος Clemens. vs. 5 ἀπάτη Clem., ἅπαντας Porph., ἀπαρχῇ Gro-
tius, ἀπαρχαῖς Porsonus.

92

κἄν σοφὸς ὑπάρχη κἄν λέγῃ τὸ συμφέρον,
δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν κακῶς·
τῶν γὰρ πενήτων πίστιν οὐκ ἔχει λόγος.
ἀνὴρ δὲ πλουτῶν, κἄν ἄγαν ψευδηγορῇ,
δοκεῖ τι φράζειν τοῖς κλύουσιν ἀσφαλές. 5

Compar. Men. et Philem. p. 357: *πρόσεστιν δὲ τῷ πένητι ἀπιστία·*
ἔκαστος σοφὸς — ἀσφαλές. vs. 2 interpolatorem redolet. vs. 5 ἀκού-
ουσιν ed., κλύουσιν Meinekius.

93

ὦ παῖ, φυλάσσου μὴ σφαλῆς· ἢ γλῶσσά τοι
αὐτὴ μὲν οὐδέν, ἥνικ' ἂν λέγῃ, πονεῖ,
ὅταν δ' ἀμάρτη, πολλὰ προσβάλλει κακά.

Corpus Inscr. Gr. 6745 (quo de titulo cf. L. Stephani Ind. schol.
Dorpat. 1851, I p. 17): *Οὐκ ἤμην, γενόμην· ἤμην, οὐκ εἰμὶ· τοσαῦτα.*
εἰ δέ τις ἄλλ' ἐρέει, ψεύσεται· οὐκ ἔσομαι. Χαῖρε δίκαιος ἐών. ὦ
παῖ — κακά. Euripideos esse hos trimetros ci. Dobraeus.

94

ἐδεξάμην, ἔτικτον, ἐκτρέφω, φιλῶ.

Demetrius de Eloc. 194: *ὅτι δὲ ὑποκριτικὸν ἢ λύσις, παράδειγμα*
ἐγκείσθω τόδε ἑδεξάμην — φίλε. φίλε libri, φιλῶ Cobetus, Menan-

dro versum tribuit Meinek. Com. 4 p. 284 sq., et est fortasse comici poetae.

95

κακαγγελεῖν μὲν ἴσθι μὴ θέλοντά με.

Demosth. de Cor. § 267: παρανάγνωθι καὶ σύ μοι τὰς ρήσεις ἅς ἐλυμαίνου· ἥκω λιπὼν κενθμῶνα καὶ σκότου πύλας καὶ κακαγγελεῖν — με καὶ κακὸν κακῶς σε μάλιστα μὲν οἱ θεοί, ἔπειτα οὗτοι πάντες ἀπολέσειαν. Hinc versum repetiit Hermog. Rhett. vol. 3 p. 321.

96

κακὸν κακῶς σέγ' ἀπολέσειαν οἱ θεοί.

Demosth. de Cor. § 267, vide fr. 95. Ath. IV p. 150 C: ἡσθεῖς ὁ Ὀχλος τῷ δείπνῳ, κακὸν κακῶς σε, ἔφη, ὦ Αἰγύπτιε, ἀπολέσειαν οἱ θεοί. Trimeter agnovit Meinek. Exerc. in Ath. spec. 2 p. 7.

97

σοφὴ μὲν ἦμην, ἀλλὰ πάντ' οὐκ εὐτυχής.

Dio Chrys. 64, 4: ἐπιγραφὴ δὲ ἐπὶ τινος στήλης πλησίον 'σοφὴ — εὐτυχής'. Videtur inscriptio ista tragici poetae versum referre, cf. fr. 93. De forma ἦμην cf. Eur. Hel. 931 et Tro. 474.

98

[ἔμελλεν] αἰσχροῖα κερδανεῖν θεάματα

Dio Chr. 64, 6: ἐγὼ δὲ καὶ τὴν ἐκείνου (Oedipi) πήρωσιν εὐτυχίαν καλῶ. Τέλλος μὲν γὰρ βλεπέτω τοὺς παῖδας καὶ Κυδίππη καὶ Αἴολος καὶ εἴ τις ἄλλος ἦν πατήρ εὐτυχής· Οἰδίπους δὲ ἐκ τῆς πήρωσεως αἰσχροῖα κερδανεῖ (κερδαίνειν codex optimus Vatic.) θεάματα. Addidi ἔμελλεν et e librorum vestigiis κερδανεῖν correxi.

99

ποῖ μεταστρέφεσθ', ὦ κακοὶ
κἀνάξιοι τῆς ἐμῆς σποράς,
Αἰτωλίδος ἀγάλματα μητρός;

Dio Chrys. 78, 44: τὸν γοῦν Ἡρακλέα φασίν, ἐπειδὴ οὐκ ἐδύνατο ἰάσασθαι τὸ σῶμα ὑπὸ νόσου δεινῆς κατεχόμενον, τοὺς υἱοὺς καλέσαι πρῶτους κελεύοντα ὑποπρῆσαι λαμπροτάτῳ πυρί, τῶν δὲ ὀκνούντων καὶ ἀποστρεφόμενων λοιδορεῖν αὐτοὺς ὡς μαλακοὺς — λέγοντα, ὡς ὁ ποιητής φησι 'ποῖ — μητρός;' vs. 1 μεταστρέφεσθ' ὦ Mr, μεταστρέφεσθων B. vs. 2 καὶ ἀνάξιοι libri.

100

φρονεῖτε νῦν αἰθέρος ὑψηλότερον
καὶ μεγάλων πεδίων ἀρούρας,
φρονεῖθ' ὑπερβαλλόμενοι

δόμων δόμους, ἀφροσύνα
 πρόσω βιοτὰν τεκμαιρόμενοι. 5
 ὁ δ' ἀμφιβάλλει ταχύπους
 κέλευθον ἔργῳ σκοτίαν,
 ἄφνω δ' ἄφαντος προσέβα
 μακρὰς ἀφαιρούμενος ἑλπίδας
 θανάτῳ πολύμοχθος Ἄιδας. 10

Diod. Sic. 16, 92: Νεοπτόλεμος ὁ τραγωδὸς — προστάξαντος αὐτῷ τοῦ Φιλίππου προενέγκασθαι τῶν ἐπιτετευγμένων ποιημάτων καὶ μάλιστα τῶν ἀνηκόντων πρὸς τὴν κατὰ τῶν Περσῶν στρατείαν, ὁ μὲν τεχνίτης — ἤρξατο λέγειν τόδε τὸ ποίημα 'φρονεῖτε νῦν — πολύμοχθος Ἄιδας' καὶ τὰ τούτων ἐφεξῆς συνεῖρε, πάντα πρὸς τὴν ὁμοίαν φερόμενα διάνοιαν. vs. 3 φρονεῖτε ὑπερβαλόμενοι ante Rhodomannum. vs. 6 ταχύπουν libri, ταχύπους ed. Paris. vs. 7 ἔργῳ corruptum, f. ἄφνω? vs. 10 θνατῶν Reiskius. Cinyrae tragoediae (vide p. 652) hos versus parum caute adscripsit Wesselingius.

101

Κόρινθος ἄστρον οὐκ ἄσημον Ἑλλάδος

Diod. Sic. exc. Vat. p. 107: περὶ τῆς Κορίνθου καὶ οἱ ποιηταὶ προειρηκότες ἦσαν 'Κόρινθος — Ἑλλάδος'.

102

ὦ χρυσέ, βλάστημα χθονός,
 οἶον ἔρωτα βροτοῖσι φλέγεις,
 πάντων κράτιστε, πάντων τύραννε·
 πολεμεῖς δ' Ἄρεος
 κρείσσον' ἔχων δύναμιν, 5
 πάντα θέλγεις· ἐπὶ γὰρ Ὀρφείαις μὲν ᾠδαῖς
 εἶπετο δένδρεα καὶ
 θηρῶν ἀνόητα γένη,
 σοὶ δὲ καὶ χθῶν πᾶσα καὶ πόντος καὶ ὁ παμμήστωρ Ἄρης.

Diod. Sic. exc. Vat. p. 135: διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς πρὸς τοῦτον (sc. τὸν χρυσόν) ἐπιθυμίας παρ' ἑκάστα προφέρονται τούτους τοὺς στίχους τῶν ποιητῶν 'ὦ χρυσέ, δεξίωμα — ἡδύς' (Eur. fr. 326) καὶ πάλιν 'ἔα με — κακόν' (adesp. fr. 147, 1) καὶ τὰ διὰ τῶν μελῶν πεποιημένα 'ὦ χρυσέ — Ἄρης.' vs. 1 ὦ deleverim. vs. 3 metrum turbatum. vs. 4 fort. καὶν πολέμοις leg. vs. 6 μελωδαῖς cod., μὲν ᾠδαῖς Meinekii. vs. 8 θηρίων cod., θηρῶν L. Dindorfius. vs. 9 παμνήστωρ ante L. Dindorfium. Ceterum metro requiri videtur πόντος γ' ὁ παμμήστωρ Ἄρης, quae licentia noviciū esse carmen prodiderit (cf. Meinekii Exerc. in Ath. spec. 1 p. 51 sq.).

103

πότνια σοφία, σύ μοι ἄνδανε·
 ὄλβου δ' ἐμοὶ μὴ χρυσέου φαεννὰν
 ἀκτῖνα δαίμων διδοίη
 πάρος σοφίας ἢ τυραννίδα.
 Διὸς ἀπωτάτω

5

κεῖται καλὸς θησαυρὸς ὅτῳ προσέβαλε.

Diod. Sic. exc. Vat. p. 135: καίτοι γε πόσῳ κρείττον ἐστὶν ἐκφέρεσθαι τῶν ποιημάτων τὰ τὴν ἐναντίαν ἔχοντα τούτοις παράκλησιν, 'πότνια — προσέβαλε'. vs. 1 πότνι' ὦ σοφία Hermannus. vs. 2 χρυσίου φαεννὰν cod., χρυσέου φαεννὰν L. Dindorf. vs. 6 προσέβα Hermannus. Et metrum et sententia carminis laborat.

104

ἐν γῆς φίλης μυχοῖσι κρυφθῆναι καλόν.

Diog. L. 4, 25 de Crantore: λέγεται δὲ καὶ τὴν οὐσίαν καταλιπεῖν Ἀρκεσίλαῳ — καὶ ἐρωτηθέντα πρὸς αὐτοῦ ποῦ βούλεται ταφῆναι, εἰπεῖν 'ἐν γῆς — καλόν'. ubi φίλοις libri. Teles in Stob. Flor. 40, 8: ἢ ἐκ Θηβῶν μόνον εἰς Ἄιδου ὁ Χάρων πορθμεύει; 'καὶ γῆς φίλης ὄχθοισι κρυφθῆ καὶ τάφῳ'. εἰ δὲ μὴ κρυφθείης — τί τὸ δυσχερές;

105

ἔξεστ' ἐρωτᾶν, πότνι', ἢ σιγὴν ἔχειν;

Diog. L. 4, 35: ἐπεὶ δὲ καὶ παρακίναιδος ὢν (sc. Ἡμῶν ὁ Χῖος) ὥς εἰς βαρὺν τὸν Ἀρκεσίλαον ἔφη 'ἔξεστ' — ἔχειν;' ὑπολαβὼν ἔφη 'γύναι — λαλεῖς;' (fr. 106). Fortasse legendum ἢ σιγὴν ἔχω;

106

γύναι, τί μοι τραχεῖα κούκ εἰθισμένως
 λαλεῖς;

Diog. L. 4, 35. vide fr. 105.

107

ἄπολις ἄοικος, πατρίδος ἐστερημένος,
 πτωχὸς πλανήτης, βίον ἔχων τοῦφήμερον.

Diog. L. 6, 38 de Diogene Sinopensi: εἰώθει δὲ λέγειν τὰς τραγικὰς ἀρὰς αὐτῷ συνηντηκέναι· εἶναι γοῦν 'ἄπολις — τοῦφήμερον'. Aelian. V. H. 3, 29: Διογένης ὁ Σινωπεὺς συνεχῶς ἐπέλεγεν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὅτι τὰς ἐκ τῆς τραγωδίας ἀρὰς αὐτὸς ἐκπληροῖ καὶ ὑπομένει· εἶναι γὰρ 'πλάνης ἄοικος — τὸν ἐφήμερον'. vs. 1 πλάνης Aelianus, ἄπολις Diog. L., cui favet Iulianus Orat. VI p. 195 B: ἀρά σοι μικρά φαίνεται ἀνὴρ 'ἄπολις ἄοικος, πατρίδος ἐστερημένος', οὐκ ὀβολόν, οὐ δραχμὴν, οὐκ οἰκέτην ἔχων; et ad Themist. p. 256 D: τὸν Διογένηος ἐκεῖνον 'ἄπολιν ἄοικον, πατρίδος ἐστερημένον'. vs. 2 πλανήτης Diog.

L., δυσείμων Ael. mox τούφημέραν Diog. L., τὸν ἐφήμερον Ael. Ex Euripidis Oedipo versus repetitos esse ci. Meinekius Exerc. in Ath. spec. 1 p. 48.

108

τάδ' ἔστ' ὀνείρων νυκτέρων φαντάσματα.

Diog. L. 6, 93 de Metrocle: οὗτος τὰ ἑαυτοῦ συγγράμματα κατακαίων, ὡς φησὶν Ἑκάτων ἐν πρώτῳ Χρειῶν, ἐπέλεγε 'τάδ' — φαντάσματα'. νεοτέρων vulgo, νυκτέρων scripsi.

109

ὡς Πριαμίδαισιν ἐμφερῆς ὁ βουκόλος.

Diog. L. 7, 67: ὅμοιον δέ ἐστιν ἀξιώματι — 'ὡς — βουκόλος'. Sextus Emp. p. 302 sq.: τὸ μὲν τοιοῦτο 'Πριαμίδῃσιν — βουκόλος' ἀξιώμα ἐστιν — τὸ δὲ οὕτως ἔχον 'ὡς — βουκόλος' πλείον τι ἀξιωματός ἐστι. Πριαμίδῃσιν Diog. L. et priore loco Sextus. Versus aut Euripidis aut Sophoclis videtur esse petitus ex Alexandro.

110

ἀκριβὲς οἰάκισμα πρὸς σταθμὸν βίου

Diog. L. 9, 12 de libro Heracliti: ἐπιγράφουσι δὲ αὐτὸ οἱ μὲν Μούσας, οἱ δὲ περὶ φύσεως, Διόδοτος δὲ 'ἀκριβὲς — βίου'. στάθμην ante Buttmannum.

111

ἄκων μὲν, ὡς Ζεὺς οἶδεν

Diogenianus 2, 82: 'ἄκων — οἶδεν'. ἐπὶ τῶν ἀκόντων ὑπισχνουμένων τι.

112

ἅπαντα τοῖς καλοῖσιν ἀνδράσιν πρέπει.

Diogenianus 3, 28: 'ἅπαντα — πρέπει'. δῆλον τοῦτο. Eadem fere Macarius 2, 25. ἀνδράσι vulgo.

113

τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν

Diogenianus 8, 11: σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κίνει. χρησμόν τις ἔλαβε 'τὴν — καλεῖν'. Eundem versum habent Photius Lex. p. 586, 13 et Suid. v. τὴν χεῖρα.

114

λέγε δὲ σὺ κατὰ πόδα νεόλυτα μέλεα

Dionys. C. V. 17 vol. 5 p. 105 (p. 218 Schaefer.): σχῆμα δ' αὐτοῦ (sc. τοῦ πυρριχίου) τοιόνδε 'λέγε — μέλεα'. De Pentheo dilaniato verba dicta putavit Vptonus. νεόλυτα Mon. 1 teste Bergkio Lyr. p. 1067.

115

ποίαν δῆθ' ὀρμάσω; ταύταν

ἢ κείναν; κείναν ἢ ταύταν;

Dionys. C. V. 17 vol. 5 p. 105 (p. 220 Schaef.): παράδειγμα δὲ αὐτοῦ (sc. τοῦ σπονδείου) τόδε 'ποίαν — ταύταν'. Cf. Pors. in Eur. Hec. 165.

116

ἐπεὶ σχολὴ πάρεστι, παῖ Μενoitίου

Dionys. C. V. 17 vol. 5 p. 106 (p. 220 Schaef.): παράδειγμα δὲ τοῦ προτέρου (sc. τοῦ λάμβου) τοιόνδε 'ἐπεὶ — Μενoitίου'.

117

ὦ Ζηνὸς καὶ Λήδας κάλλιστοι σωτήρες

Dionys. C. V. 17 vol. 5 p. 107 (p. 222 Schaef.): παράδειγμα δὲ αὐτοῦ (sc. τοῦ μολοτιοῦ) τόδε 'ὦ — σωτήρες'. καλλίστας ci. Schaefer.

118

Ἰακχε θρίαμβε, σὺ τῶνδε χοραγέ

Dionys. C. V. 17 vol. 5 p. 108 (p. 222 Schaef.): ἀμφίβραχυς — διακέκλασται τε καὶ πολὺ τὸ θῆλυ καὶ ἀγενὲς ἔχει, οἷά ἐστι ταυτί 'Ἰακχε — χοραγέ'. διθύραμβε libri, θρίαμβε L. Dindorfius.

119

κέχυται

πόλις ὑψίπυλος κατὰ γᾶν

Dionys. C. V. 17 vol. 5 p. 109 (p. 226 Schaef.): παράδειγμα αὐτοῦ (sc. τοῦ ἀναπαίστου) φέροντες τοιόνδε 'κέχυται — γᾶν'.

120

οἱ δ' ἐπείγοντο πλωταῖς ἀπήναισι χαλκεμβόλοις.

Dionys. C. V. 17 vol. 5 p. 110 (p. 226 Schaef.): ὑπόδειγμα δ' αὐτοῦ (sc. τοῦ κρητικοῦ) τοιόνδε 'οἱ δ' — χαλκεμβόλοις'. ἀπήναισι χαλκεμβόλοις cod. Mon. et Darmst. 1, ἀπήνησι χαλκεμβόλοισιν al.

121

σοὶ Φοῖβε Μοῦσαι τε συμβῶμεν

Dionys. C. V. 17 vol. 5 p. 110 (p. 226 Schaef.) de crotico numero: εἰάν δὲ τὴν ἀρχὴν αἱ δύο μακραὶ κατάσχωσι, τὴν δὲ τελευτὴν βραχεῖα, οἷά ἐστι ταυτί 'σοὶ — συμβῶμεν', ἀνδρῶδες δὲ πάνυ τοῦτο τὸ σχῆμα. Μοῦσαις τε malim.

122

τίν' ἀκτάν, τίν' ὕλαν δράμω; ποῖ πορευθῶ;

Dionys. C. V. 17 vol. 5 p. 111 (p. 228 Schaef.) de crotico numero: τὸ δ' αὐτὸ συμβήσεται, κἂν ἡ βραχεῖα πρώτη προτεθῇ τῶν μακρῶν — παράδειγμα δ' αὐτοῦ τόδε 'τίν' ἀκτάν — πορευθῶ;'

123

Eriphanius Ancor. p. 108 D: Ζῆνες δὲ οὐχ εἷς ἢ δύο, ἀλλὰ καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρες γεγόνاسι τὸν ἀριθμόν. ὁ μὲν γὰρ εἷς αὐτῶν Κρονίδης ὁ προειρημένος —, ἄλλος δὲ ὁ τραγῳδὸς ὁ καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ καύσας· τάχα δὲ θεὸς ὢν ἐπέλάθετο ὅτι δάκνει τὸ πῦρ. His respici drama satyricum probabiliter statuit Meinekius in Philol. vol. 3 p. 320.

124

ἧ γὰρ βέβηκε χεῖρας ἀρτάμων φυγών;

Etym. M. p. 149, 55: ἄρταμος, ὁ μάγειρος. 'ἧ γὰρ — φυγών;' Hoc loco ἄρταμος potius ἐπὶ φονέως dictum videtur, quamobrem Gaisfordus Sophoclis esse verum coniecit, cuius vide fr. 918.

125

ἀκταῖνον μένος

Etym. M. p. 54, 37: ἀκταίνειν· τὸ μετεωρίζεσθαι καὶ ἐπαίρεσθαι καὶ γαυριᾶν. — καὶ 'ἀκταῖνον μένος' τὸ ἀνάγον καὶ δυνόμενον ἀνορθοῦν. Fere eadem Etym. Gud. p. 30, 15, ubi ἀκταινόμενον scriptum est.

126

ὔδωρ δὲ πίνει, τὸν δὲ Βίβλινον στυγεῖ.

Etym. M. p. 197, 32: Βίβλινος οἶνος, οἶον 'ὔδωρ — στυγεῖ', ἀπὸ Βιβλίνης οὕτω καλουμένης Θρακίας ἀμπέλου. Cratini Πυτίνῃ verum tribuit Meinekius, satyrico dramati Cobetus.

127

ὦ Ζεῦ, γενέσθαι τῆσδέ μ' ἐξάντη νόσου.

Etym. M. p. 346, 43: ἐξάντης — ἀβλαβῆς καὶ ὑγιής, ὁ ἔξω ἄτης, οἶον 'ὦ Ζεῦ — νόσου'. Similiter Suidas v. ἐξάντη. τῆσδέ μ' libri plerique Etym. M., με τῆσδ' Suid. sicut Etym. M. codex D. ἐξάντην Etym. M., ἐξάντη Suid.

128

λαθραίαν κύπριν, αἰσχίστην νόσων

Eubulus Com. 3 p. 238 in Ath. XIII p. 569 A: καὶ μὴ λαθραίαν κύπριν αἰσχίστην νόσων πασῶν διώκειν. Tragoediae imitatio ex metro apparet.

129

γυναιξὶ δεινὸν αἰ δι' ὠδίνων γοναί.

Eumath. de Ismeniae et Ismenes amor. VI p. 226: ὥς δὲ καὶ γυναιξὶ δεινὸν κατὰ τὴν παροιμίαν αἰ δι' ὠδίνων γοναί, ὅλαι μητέρες συμμαρτυρήσουσιν.

130

Eupolis Com. 2 p. 477 in Schol. Ar. Nub. 1001 et al.: εἴς' Ἴπ-

ποκράτους τε παῖδες ἐμβόλιμοί τινες, βληχητὰ τέκνα κούδαμῶς τοῦ σοῦ τρόπου. 'Suspicio Euripidis versum parodia Iudi, e. c. ἔχθιστα τέκνα κούδαμῶς τούμου τρόπου'. MEINEKIUS.

131

ὑπέρ τε πόντου χεῦμ' ὑπέρ τε Πλειάδα

Euseb. Pr. E. p. 854 D: μηδὲν γὰρ ἡμῖν ἔσεσθαι πλέον ἄλλ' οὐδ' εἰ μετεωρότεροι τοῦ Περσέως ἀρθέντες 'ὑπέρ τε — Πλειάδα' αὐτοῖς τοῖς ὅμμασι κατίδοιμεν τὸν πάντα κόσμον. Euripidis esse versum ci. Gaisfordus, ad Andromedam refert Meinekius.

132

πανοῦχον ἄψαντες φλόγα

Eust. Il. p. 1189, 24: πανός ἀπὸ τοῦ φαίνειν σχηματισθεῖς, φασί, κατὰ μεταβολὴν τοῦ Φ, οἶον 'πανοῦχον ἄξαντες φλόγα'. ἄψαντες pro ἄξαντες correxit Meinekius, qui Sophocli verba tribuit et ad Ἑλένης γάμον (fr. 186) rettulit.

133

χρόαν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων φλογὶ
αἰγυπτιώσει

Eust. Od. p. 1484, 27: αἰγυπτιάσαι καὶ αἰγυπτιάζειν οὐ μόνον τὸ ἐπικαῦσαι, οἶον 'χρόαν — αἰγυπτιάζει', ἀλλὰ καὶ τὸ πανουργεῖν. vs. 2 αἰγυπτιάζει Eust., αἰγυπτιώσει Meinekius. Hesychius I p. 142: αἰγυπτιῶσαι· μελᾶναι. vs. 1 λαμπρᾶ malim. Meinekio parodia videtur loci Aeschylei Prom. 22: σταθευτὸς δ' ἡλίου φοῖβῃ φλογὶ χροιάς ἀμείψεις ἄνθος. Tragico poetae locum tribuit Cobetus.

134

Κίλιξ δὲ χώρα καὶ Σύρων ἐπιστροφαί

Eust. Od. p. 1484, 49: οὕτω δέ, φασί, καὶ ἄλλα ἐξ ἀρρενικῶν ἐπὶ θηλυκὰ μεταφέρονται· ὥς τὸ 'Κίλιξ — ἐπιστροφαί'. Σηρῶν Eust., Σύρων Meinekius. Aristid. vol. I p. 388: οὔτε Αἴγυπτος οὕτω πόρρω οὔτε Τυρρηνικὸν πέλαγος οὔτε Σύρων καὶ Κιλικῶν, ποιητὴς ἂν εἴποι, ἐπιστροφαί (ἐνστροφαί libri, correxit Bergkius). Aeschyleo (cuius vide fr. 265) versum vindicat Bergkius.

135

ὅς τόνδ' ἔχεις τὸν σηκόν, ἴλεως γενοῦ.

Eust. Od. p. 1625, 24: σηκὸς γοῦν, φασίν, ἡρώον, οἶον 'ὅς — γενοῦ'.

136

ἡ δὲ προυκαλεῖτό με

βαυβᾶν μεθ' αὐτῆς

Eust. Od. p. 1761, 27: βαυβᾶν τὸ κοιμᾶσθαι, οἶον 'ἡ δὲ — αὐτῆς'.

vs. 2 μετ' αὐτῆς Eust., μεθ' αὐτῆς scripsi. Temere haec olim Sophocli tribuebantur: equidem comici esse poetae suspicabar; nunc malo satyrico dramati adscribere.

137

μικρόν γ' ἔλεξας βασιλικοῦ σηκὸν τάφον·
διπλάσιος ἔστω. τοῦ καλοῦ δὲ μὴ σφαλεῖς
δίπλαζ' ἕκαστον κῶλον ἐν τάχει τάφου.

Eratosth. ap. Eutoc. in Archimed. p. 144: τῶν ὀρχαίων τινὰ τραγωδοποιῶν φασὶν εἰσαγαγεῖν τὸν Μίνω τῷ Γλαύκῳ κατασκευάζοντα τάφον, πυθόμενον δὲ ὅτι πανταχοῦ ἑκατόμπεδος (f. ἑκατόμποδος leg., cf. Lobeck. in Phryn. p. 546) εἶη εἰπεῖν 'μικρόν — τάχει τάφου'. ἐδόκει διημαρτηκέναι (l. δοκεῖ δ' ἡμαρτηκέναι). τῶν γὰρ πλευρῶν διπλασιασθεῖσων τὸ μὲν ἐπίπεδον γίνεται τετραπλάσιον, τὸ δὲ στερεὸν ὀκταπλάσιον. vs. 1 βασιλικοῦ ante Valck. σικὸν Par. A. vs. 2 τοῦ δὲ τοῦ καλοῦ libri, nisi quod κύβου pro καλοῦ Par. B manu altera, τοῦ κύβου δὲ Valck. σφαλεῖς Par. AD. vs. 3 διπλασιάζεν Par. AD, διπλασιάζων ceteri, δίπλαζ' scripsi. ἐν τάχει cod. Flor., ἐν πόχει ceteri habere videntur. Euripidis Polyido hos versus adscripsit Valck. Diatr. p. 203.

138

τὴν εὐγένειαν, ἣν θέλῃς ἀνασκοπεῖν,
ἐν τοῖς καλῶς φρονουῦσιν εὐρήσεις βροτῶν.

Floril. Leid. 115 in Philol. vol. 6 p. 578: 'τὴν — βροτῶν'.

139

τοῦ λαμβάνειν γὰρ πάντες ἡσσωῶνται βροτοί.

Floril. Leid. 118 in Philol. vol. 6 p. 588: 'τῷ — βροτοί. τῷ et ἡττώνται ed., an leg. τῷ λαμβάνειν — ἡδονταί βροτοί? Cf. Men. mon. 513: τιμώμενοι γὰρ πάντες ἡδονταί βροτοί.

140

οὐκ ἔστιν ἐπιτήδευμα χρησιμώτερον
τῆς πραότητος.

Floril. Leid. 137 in Philol. vol. 6 p. 588: 'οὐκ — πραότητος'.

141

εἶθ' ὥφειλεν τὸ κάλλος ὃ με διώλεσε
κακῶς ὀλέσθαι.

Galenus vol. 1 p. 15 (vol. 1 p. 3 ed. Basil., vol. 2 p. 8 Chart.): πολλοῖς συνέβη περιβλέπτοις διὰ κάλλος γεγεννημένοις ἀμελῆσαι τῆς ἐαυτῶν ψυχῆς, εἶθ' ὕστερον ὅτ' οὐδὲν ὄφελος λέγειν 'εἶθ' — ὀλέσθαι'. Helenae videntur esse verba.

142

ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρ' ἄνω.

Galenus vol. 5 p. 293 (vol. 1 p. 265 ed. Basil., vol. 5 p. 114 Chart.): οὐ μὲν τοῦτό γ' ἦν σοι τὸ ἀμφισβητούμενον, εἰ τὸ θυμούμενον τῆς ψυχῆς ἐν καρδίᾳ κατώκισται, ἀλλ' εἰ τὸ λογιζόμενον, ὅπερ ἐχρῆν ἀποδείξαντα μὴ πολλὰ κάμνειν ὑπὲρ τοῦ θυμουμένου μηδ' ἐμπιπλάναι τὸ βιβλῖον ἐπὶ ποιητικῶν, ὧν ἐφεξῆς γράφεις ὡδί 'ὅς γε πολὺ γλυκίων —' καὶ πάλιν 'ὁ θυμὸς — ἄνω'. Vido fr. 143.

143

πηδῶν δ' ὁ θυμὸς ἐνδοθεν μαντεύεται.

Galenus loco modo allato pergit: καὶ πάλιν 'πηδῶν — μαντεύεται'. Versum hunc et praecedentem Euripideos esse probabile est.

144

σὺ μὲν βάδιζε τὰς ἐπ' Ἰνάχου ῥοάς,
σὺ δ' ἀμφὶ Θήβας στείχε τὰς Καδμηίδας.

Galenus vol. 13 p. 363 (vol. 2 p. 312 ed. Basil., vol. 13 p. 641 Chart.): πότερα γάρ, φασίν, ἐφεστηκώς τις αὐτοῖς προστάττει, καθάπερ ἐν τῇ τραγωδίᾳ 'σὺ μὲν — Καδμηίδας', οὕτως ἐνταῦθα κτέ. vs. 1 servavit etiam Diog. L. 7, 67: προστακτικὸν δέ ἐστι πρᾶγμα ὃ λέγοντες προστάσσομεν, οἷον 'σὺ μὲν — ῥοάς'. vs. 2 Καδμηίδας vulgo, scripsi Καδμηίδας.

145

εἰ μὴ σε Λητὼ καλλίπαις ἐγείνατο

Galenus vol. 17, 2 p. 145 (vol. 5 p. 495 ed. Bas., vol. 9 p. 483 Chart.): νοσοῦντος γάρ τινος, εἰτ' εἰπόντος τῷ Καλλιάνακτι 'τεθνήξομαι', φασίν αὐτὸν ἐπιφωνῆσαι τόδε τὸ ἔπος 'εἰ μὴ — ἐγείνατο'. ἑτέρῳ δὲ ταῦτό τοῦτ' εἰπὸντι φάναι 'κάτθανε καὶ Πάτροκλος ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων'.

146

πολλοί σε μισήσουσιν, ἦν σαυτὸν φιλῆς.

Greg. Cypr. 3, 42 et Macar. 7, 26: 'πολλοί — φιλῆς'. Greg. Cypr. Leid. 2, 96 (item Mosq. 4, 81) et Suidas v. πολλοί σε haec addunt: τοῦτο φασὶ τὰς Νύμφας πρὸς τὸν Νάρκισσον εἰπεῖν ἀποβλέποντα εἰς πηγὴν καὶ τὴν οἰκείαν ποθοῦντα μορφήν. ἦν] ἂν vel ἔαν libri.

147

ἔα με κερδαίνοντα κεκληῆσθαι κακόν·
κρεῖσσον γὰρ ἢ σέβοντα τοὺς θεῶν νόμους
πένητα ναίειν δόξαν ἡμποληκότα.

Greg. Naz. vol. 2 p. 210 B: μήτ' οὖν ἐκεῖνα προσδέχου τὰ μὴ καλὰ βίβλων παλαιῶν, ὡγάθ', οἷς ἐνετράφης· 'ἔα με — ἡμποληκότα'.

μή μοι γένος γένιζε (ξένιζε cod. Vat.), μάζά μοι γένος. τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα (Eur. Phoen. 442). πένητος ἀνδρὸς οὐδὲν ἀφλιώτερον (cf. Men. Com. 4 p. 247). ἄνευ δὲ χαλκοῦ Φοῖβος οὐ μαντεύεται. 'οὐκ ἔστιν — ἀροῖ πλάκα' (Eur. fr. 662). vs. 1 ἔα με — κακόν afferunt Diod. Sic. exc. Vat. p. 133 et Schol. Aphthon. Rhett. vol. 2 p. 24 p. 594. Latine reddidit Seneca Epist. 115 (vide adesp. fr. 384): *sine me vocari pessimum, ut dives vocer.*

148

οὗτος μὲν οὖν μοι δεῦρ' αἰετίνει λόγος.

Harpocr. p. 6, 20: αἰετὶ τοῦ ἕως — καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ προοιμίῳ οὕτως ἤρξατο 'οὕτω μὲν — λόγους'. Locus lacunosus. Thucydidis significari videtur 1, 18: ἀπὸ τῶν Μηδικῶν εἰς τόνδε αἰετὸν πόλεμον. Verba οὕτω μὲν κτέ. tragici sunt poetae, Euripidis esse ci. Meier de Lycurg. p. cxix. οὗτος pro οὕτω correxit Stanley, λόγους in λόγος ego mutavi. Eodem spectat Schol. Aeschyl. Eum. 596: τὸ αἰετὶ τοῦ ἕως τάττουσιν Ἀττικοὶ πολλάκις. 'δεῦρο μὲν μοι τόνδ' αἰετίνον λόγον'.

149

αἰ Κυthereίας ἐπιπνεῖτ' ὄργια λευκωλένου

Hephaest. p. 51 de metro choriambico: τετραμέτρον δέ 'αἰ — λευκωλένου'. Cf. Ioh. Sicel. Rhett. vol. 6 p. 243 et Greg. Cor. Rhett. vol. 7 p. 988. αἰ] αἰ Ioh. Sicel., ἐκ Greg. Cor. ἐπιπνεῖ τὸργια Ioh. Sicel.

150

πλήρει γὰρ ὄγκῳ γαστρὸς αὖξεται Κύπρις.

Hermias in Plat. Phaedr. p. 76: οἱ μὲν γὰρ ὑπέλαβον ἀπλῶς φαῦλον τὸ ἔρᾶν ὡς Ἐπίκουρος — καὶ ὁ εἰπὼν 'πλήρει — Κύπρις'. Euripidis esse versum ci. Meinekius Com. 4 p. 171.

151

δισσὰ πνεύματα πνεῖς, Ἔρως

Hermias in Plat. Phaedr. p. 76: καὶ τὸν τραγωδὸν τὸν εἰπόντα 'δισσὰ — Ἔρως'. Lucian. Amor. 37 vol. 2 p. 438: δισσὰ γὰρ ὄντως κατὰ τὸν τραγικὸν πνεύματα πνεῖ ὁ Ἔρως, ἐνὸς δὲ ὀνόματος οὐχ ὅμοια πάθη κεκοινώνηκε. Euripidi versum tribuit Meinekius Com. 4 p. 171.

152

ὦ Ζεῦ, γένοιτο καταβαλεῖν τὸν σὺν ἐμέ.

Hermog. Rhett. vol. 3 p. 442: τὸ 'ὦ Ζεῦ — ἐμέ' ἀμφίβολον φασὶν εἶναι. Eundem versum afferunt Aristides vol. 2 p. 764 Schol. Aristot. Rhet. fol. 61 a 42 (vide Eur. fr. 519) Eust. II. p. 753, 12. Ex Euripidis Meleagro petatum esse ci. Valck. Diatr. p. 145.

153

Αἴαντε δ' ὀρμήσαντες ἐκ συνωρίδος

Herodian. π. σολοικ. in Anecd. Boiss. vol. 3 p. 244: ἐπὶ δυϊκοῦ 'Αἴαντε — συνωρίδος'. ἔδει γὰρ ἐπενεχθῆναι δυϊκῶ δυϊκόν. δ' ὀρμ.] διορμ al. συνωρίδος] ξυνωρίδος al.

154

ἦλθεν δὲ λαοὶ μυρίοι πρὸς ἧόνα.

Herodian. π. σολοικ. in Anecd. Boiss. vol. 3 p. 244: τὸ δὲ πληθυντικὸν τῷ ἐνικῶ συναφθὲν ἀσχημονεῖ 'ἦλθε δὲ — ἧόνα'. ἦλθε libri, ἦλθεν Boiss.

155

χεῖρας δὲ Τρώων ὅπλ' ἔδωκαν Ἑλλάδος

Herodian. π. σολοικ. in Anecd. Boiss. vol. 3 p. 245: αἰτιατικὴν ἀντὶ δοτικῆς 'χεῖρας — Ἑλλάδος', ἀντὶ τοῦ δοτικῇ χρήσασθαι 'χερσὶν δὲ Τρώων ὅπλ' ἔδωκαν'. Exemplum mihi obscurum.

156

τιμᾶν Μακεδόνων εἵνεκ' εὐανδρησίας

Herodian. π. σολοικ. in Anecd. Boiss. vol. 3 p. 246: ἀντὶ αἰτιατικῆς γενικῆς 'τιμᾶν — εὐανδρησίας', ἀντὶ τοῦ αἰτιατικῇ χρήσασθαι, Μακεδόνας τιμᾶν. Fortasse nec sanus est locus nec veteris poetae. τιμᾶν] τιμὴν BD. εὐανδρησίας] ἀνδρησίας BD.

157

ἐγάμησεν Ἑλένη τὸν θεοῖς στυγούμενον

Herodian. π. σολοικ. in Anecd. Boiss. vol. 3 p. 249: γίνεται σολοικισμός, ὅταν τις τῷ πάσχοντι ἐνεργητικὸν ῥῆμα περιάψῃ, οἷον 'ἐγάμησεν — στυγούμενον'. ἔδει γὰρ τὸ παθητικὸν τῇ γυναικὶ περιάψαι. ἐγάμησεν] ἐγήματο C, ἐγημεν expectaris.

158

γαμεῖ δ' ὁ μὲν δὴ Τυνδάρεω κόρην μίαν

Herodian. π. σολοικ. in Anecd. Boiss. vol. 3 p. 253: ἔσθ' ὅτε δέ τινες ἀντὶ τοῦ παρωχημένῳ χρήσθαι τῷ ἐνεστώτι χρῶνται, οἷον 'γαμεῖ — μίαν', ἀντὶ τοῦ ἐγάμησε. δὴ om. BD.

159

αὐλῶνά θ' ἦν ἄρδουσι

Herodian. π. σολοικ. in Anecd. Boiss. vol. 3 p. 255: γίνεται τοίνυν σολοικισμός περὶ τὰ ἄρθρα, ἀρσενικοῖς ἀκολουθῶς· 'αὐλῶνά τε ἦν ἄρδουσι' δέον λέγειν 'ὄν ἄρδουσιν'. Poetis nomen αὐλῶν femininum esse docuit Ath. V p. 189 D.

160

τοίων γὰρ ἀνδρῶν σπέρμ' ἔδωκεν Ἑλλάδος

Herodian. π. σολοικ. in Anecd. Boiss. vol. 3 p. 255: ἢ ὅταν ἀντὶ προτακτικοῦ χρήσῃται τις τῷ ὑποτακτικῷ. 'τοίων — 'Ελλάδος', τῆς κατὰ Τροίαν. Locus lacunosus. ἔδωσεν libri, ἔδωκεν Schneidewin.

161

ἀγνώτας φίλους

Hesych. 1 p. 59: ἀγνώτας φίλους· ἀγνώμονας, ἀνεπιστήμονας.

162

ἄλλη συνωρίς

Hesych. 1 p. 242: ἀλλησίνωρις (ἄλλη συνωρίς Musurus)· ἄλλη κατάστασις.

163

ἄργῃν ἐπεφνεν

Hesych. 1 p. 516: ἄργῃν ἐπεφνεν (ἄργηνέπεφν^{αι} cod.)· ὄφιν. ἔστι δὲ ἐπίθετον δράκοντος. Cf. Achaei fr. 1 p. 578.

164

ἄσειρος ἵππος

Hesych. 1 p. 567: ἄσειρος ἵππος· ὁ μὴ ἔχων σειρὰν μηδὲ δέσιν, ἀλλ' ἄφειτος καὶ ἄνετος.

165

αὐτόχθων ἐστία

Hesych. 1 p. 631: αὐτόχθων (αὐτοχθρῶν cod.) ἐστία· ἡ τοῦ Χείρωνος, παρόσον ἐν τοῖς ὄρεσι διῆγεν. Cf. Eust. II. p. 1332, 14 Etym. M. p. 173, 41.

166

Ἀχιλλεῖον πλάκα

Hesych. 1 p. 660: Ἀχιλλεῖον πλάκα· τὴν Ἀχιλλέως νῆσον τὴν Λευκὴν λεγομένην. — εἰσὶ δὲ καὶ Ἀχιλλέως δρόμοι περὶ ταύτην τὴν νῆσον. Cf. Soph. fr. 504.

167

Βάκχου Διῶνης

Hesych. 1 p. 682: Βάκχου Διῶνης· οἱ μὲν βακχευτρίας Σεμέλης, οἱ δὲ Βάκχου τοῦ Διονύσου καὶ Ἀφροδίτης τῆς Διῶνης, παρόσον διωνυμία περὶ τὰς θεάς. Πράξιλλα δὲ ἡ Σικυωνία Ἀφροδίτης παῖδα τὸν θεὸν ἱστορεῖ. Anecd. Bekk. p. 225, 4: Βάκχου Διῶνη· οἱ μὲν βακχεύτριαν Σεμέλης, οἱ δὲ Διονύσου καὶ Ἀφροδίτης.

168

δεσπότην κεκαρμένοι

Hesych. 1 p. 920: δεσπότην κεκαρμένοι (κρεμμένοι cod.). ἔνιοι μὲν ἵππου κουρᾶς εἶδος εἶναι φασιν. ἐκαλεῖτο δὲ ἀπὸ τοῦ κείρειν τοὺς ἀνένας, ἐπειδὴν ὁ δεσπότης τοῦ ἵππου τελευτήσῃ. βέλτιον (βελήντιον cod.) δὲ δεσπότην πενθοῦντες, ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἵππους ἀπέκειρον ἐπὶ

τοῖς θανάτοις τῶν δεσποτῶν. Vitiose Suidas: δεσπότου κεκαρμένον· ἀπενθοῦντος.

169

δι' ἔνδειαν φρενῶν

Hesych. 1 p. 983: δι' ἔνδειαν φρενῶν· διὰ μωρίαν.

170

ἐπὶ στράβης ὄχημ' ἀκινδύνως φέρων

Hesych. 1 p. 1391: ἐπιστράβης ὄχημα (.πιστράβη . . χημα cod.) ἀκινδύνως φέρων. Senarium agnovit Piersonus in Moer. p. 58, qui ἐπ' ἀστράβης proposuit; rectius ἐπὶ στράβης Bergk. Lyr. p. 802, cf. μονοστραβῆς ὄχος adesp. fr. 189.

171

ἐς μέσον συνίεσαν

Hesych. 1 p. 1462: ἐς μέσον συνίεσαν (συνήεσαν ed.)· εἰς τὸ φανερόν ἀλλήλοις ὡμολόγησαν (an ὡμίλησαν?).

172

εὐπλουτον κανοῦν

Hesych. 1 p. 1520: εὐπλουτον κανοῦν· εὖ ἔχον πλούτου, διὰ τὰς ἐπ' αὐτῷ ὁλάς. πλοῦτον γὰρ ἔλεγον τὴν ἐκ τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν περιουσίαν.

173

ἱππικὴ βάσις

Hesych. 2 p. 64: ἱππικὴ βάσις· ἡ νευρὰ τοῦ τόξου διὰ τὸ ἐξ ἱππέων γίνεσθαι τριχῶν. οἱ δὲ 'θώμιγγα νευρῶν ἱππικὴν' καλοῦσιν. Extrema verba fortasse sic scribenda: οἱ δὲ θώμιγγα 'νευρὰν ἱππικὴν' καλοῦσιν. Cf. Attius Philoct. p. 176 Ribb.: *reciproca tendens nervo equino concita tela*. Verg. Aen. 9, 622: *nervoque obversus equino contendit telum*.

174

θώμιγγα νευρῶν ἱππικὴν

Hesych. 2 p. 64, vide fr. 173.

175

. . . καταϊθυξ ὄμβρος

Hesych. 2 p. 168: καταϊθυξ ὄμβρος· ὁ καταιθύσων. Codex καταιθύξομβρος ὁ καταιθυσῶν.

176

καταλλαγὴν δορός

Hesych. 2 p. 174: καταλλαγὴν δορός· ἀνάπαυλαν, μεταλλαγὴν, κατάλλαγμα.

177

κενὸν φάους

Hesych. 2 p. 229: κενὸν φάους· τυφλόν (τυφλῶν cod.). Suidas: κενῶν φάους· τυφλῶν. ubi κενὸν litterarum ordine requiritur.

178

Κιμμερίς θεά

Hesych. 2 p. 261: Κιμμερίς θεά· ἡ μήτηρ τῶν θεῶν.

179

κλύετ' οἰμωγῆς

Hesych. 2 p. 281: κλυτοιμωγεῖς· ἀκουσται θρήνου. Corrigendum κλύετ' οἰμωγῆς· ἀκούετε θρήνου.

180

κνάπτειν κελεύω γλῶσσαν

Hesych. 2 p. 284: κνάπτειν κελεύω γλῶσσαν· συνέχειν ἐντὸς τῶν ὀδόντων κελεύω τὴν γλῶτταν.

181

οὔτ' εἶπον οὐδὲν πρὸς σέ κῦρον, ὦ γύναι.

Hesych. 2 p. 388: κύρον. 'οὔτ' — γύναι'. σοὶ ἀνῆκον, εἰς σέ τείνον. πρὸς κύρον cod., πρὸς σέ κῦρον Musurus.

182

λαιθάργω ποδί

Hesych. 2 p. 413: λαιθάργω· ποδί λαθραίῳ. Distinguas λαιθάργω ποδί· λαθραίῳ. ibid. p. 411: λαθάργω· λαθραίῳ.

183

Λερναία χολή

Hesych. 2 p. 452: Λερναία χολή. Macar. 5, 58: Λερναία χολή· ἐπὶ τῶν ὀργίλων καὶ τραχέων, ἀπὸ τῆς ὕδρας.

184

λιβρὸν σέλας

Hesych. 2 p. 471: λιβρόν· σκοτεινόν, μέλαν, δίνυρον. ἢ (fort. ὥς) λιβρὸν σέλας. Phot. Lex. p. 222, 25: λιβρόν· τὸ σκοτεινὸν καὶ ἀόρατον οἱ τραγικοί.

185

λιτῆρα θαλλόν

Hesych. 2 p. 488: λιτῆρα θαλλόν (θαλόν cod.)· τὸν ἰκέσιον. Cf. ἰκτῆρι θαλλῶ Eur. Suppl. 10.

186

.. λωτοβοσκὸν φῦλον

Hesych. 2 p. 517: λωτοβοσκὸν φῦλον (λωτόβυσκον φύλλον cod.)· οἱ μὲν τὴν Θράκην, οἱ δὲ τὴν Αἴγυπτον, ἄλλοι Σκυθίαν.

187

μέγ' ἀχήσεται

Hesych. 2 p. 555: μέγ' ἀχήσεται (μεγαχήσεται ante Sopingium)· μέγα βοήσει.

188

ὥς οἶνοπλῆγες [καὶ] μεθυστάδες γάμων

Hesych. 2 p. 558: μεθυστάδες· ὥς οἶνόπληγες μεθυστάδες γάμων, μεθύουσαι καὶ εἰς γάμους συνιοῦσαι. καὶ addidit Salmasius; ex Aeschyli Lycurgia versum repetitum esse ci. Hermannus.

189

μονοστραβῆς ὄχος

Hesych. 2 p. 619: μονοστραβῆς ὄχος· ἡμίονος. μοναστραβῆς ci. Sopingius et Salmasius.

190

νεόφθιτος κόρη

Hesych. 2 p. 670: νεόφθιτος κόρη· ἥ ἄρτι φθαρεῖσα (ἀρτιφθαρεῖσα vulgo), ἥ τελευτήσασα, νεόφθιτος (νεόφθαρτος ci. Albertius).

191

ὁμόπαιδα κάσιν Κασάνδρας

Hesych. 2 p. 754: ὁμόπαιδα κάσιν (κάσι cod.) Κασάνδρας· ὁμοῦ παιδευθέντα (παιδευθέντες cod.) ἢ ὁμοῦ τεκνωθέντα, ἐπειδὴ δίδυμοί εἰσιν.

192

ὀρσίπους βοή

Hesych. 2 p. 789: ὀρσίπους βοή· ἐριστικούς παρασκευάζουσα πρὸς τὸν τῶν ποδῶν δρόμον.

193

ὄτοβος ἄλιμος

Hesych. 2 p. 799: ὄτοβος ἄλιμος (ἄλιμος ante Albert.)· θάλασσα θορυβάδης.

194

οὐκ ἄμοιρος ἦν

Hesych. 2 p. 807: οὐκ ἄμοιρος ἦν· οὐκ ἐκτὸς μοίρας ἦν.

195

οὐκ εὐθυσκόπου

Hesych. 2 p. 811: οὐκ εὐθυσκόπου· οὐκ ἀκριβῶς ἢ ὀρθῶς βλέπωντος.

196

Hesych. 2 p. 827: ὀχᾶσθαι ἄλλ' ἄλλεσθαι. ο λόγος ἐπὶ Ἀχιλλέως· οὐ βαρυσκελεῖς (βαρυσκέλης cod.) ποιεῖ ὁ τῶν νεβρῶν μυελός. Locum corruptissimum non expedio.

197

παμβῶτις τύχη

Hesych. 2 p. 848: παμβῶτις τύχη· ἐλπίς παντοτρόφος.

198

περισπερχοῦς βοῆς

Hesych. 2 p. 935: περισπέρχου βοῆς· ὑπερεπειγούσης. Codex περισπέ· του βοῆς, scripsi περισπερχοῦς βοῆς.

199

ποιναῖς ἐφικταῖς

Hesych. 2 p. 990: ποιναις ἐφικταῖς· Ἐρινύσι, τιμωρίαις.

200

πολλή φαρέτρα

Hesych. 2 p. 994: πολλή φάρετρα· πολλοὶ τοξόται.

201

πόντια δάκη

Hesych. 2 p. 1005: πόντια δάκη· σπόγγοι ἢ τὰ τούτων σπαράγματα. Phot. Lex. p. 443, 10: πονταράκη· τὰ σπαράγματα τῶν σπόγγων. Scripsi πόντια δάκη.

202

πρέμνον ἐστίας

Hesych. 2 p. 1017: πρέμνον ἐστίας· τῆς οἰκίας θεμέλιος.

203

προσαιοθρίζουσα πόμπιμον φλόγα

Hesych. 2 p. 1041: προσαιοθρίζουσα πόμπιμον φλόγα· πρὸς τὸν αἰθέρα ποιοῦσα (f. προῖεῖσα), ὥστε ἄνω πέμπεσθαι τὴν φλόγα. προσαιοθρίζουσα recte Albertius. Aeschyli Agam. 301 ex hoc loco emendandum esse ingeniose ci. Dindorfius in Aeschyli ed. sec. Oxon. 1851 p. vi sq., ubi libri φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἡναίνετο φρουρὰ πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων, Dindorfius φρουρὰ προσαιοθρίζουσα πόμπιμον φλόγα.

204

νοτὶς προσαυρίζουσα χειρσαία τροχῇ

Hesych. 2 p. 1042: προσαυρίζουσα (προσαυρίζουσαι cod.) χειρσαία τροχῇ· ὑπὸ τῆς αὐρᾶς ἢ νοτὶς προσπίπτουσα τῇ τροχῇ. δύναται δὲ

οἶον καταλαμβάνουσα· ἐπαυρεῖν γὰρ τὸ καταλαμβάνειν καὶ ἐπιτυγχάνειν. Initio versus notis addidit Salmasius.

205

Πυθίων ἀνακτόρων

Hesych. 2 p. 1077: Πυθίων ἀνακτόρων· ἐπὶ τοῦ ἐν Χρῦση (χρ. . . codex) ἱεροῦ, ἥγουν Ἀπόλλωνος.

206

σαρκήρη στάχυν

Hesych. 2 p. 1155: σαρκήρη (σαρκήρης cod.) στάχυν· τὸν (τῶν cod.) ἐκ σαρκῶν συνηρμοσμένον καὶ οὐκ ἐκ κριθῶν συνεστῶτα, οἶον ἄνθρωπον (fort. ἀνθρώπων).

207

σαυροβριθὲς ἔγχος

Hesych. 2 p. 1159: σαυροβριθὲς ἔγχος· ἐκ τοῦ σαυρωτῆρος βαρύ. Lemma corruptum videtur ex σαυρωτοβριθὲς ἔγχος, cf. Hesych. v. σαυρωτοῖς δόρασι p. 1160.

208

σηματίζονται πέδον

Hesych. 2 p. 1175: σηματίζονται πέδον, ὅσοι σημειοῦνται ὅσοι Τρῶες λέγονται εἶναι. Musurus glossam omisit.

209

συλλαβὰς ὁδοῦ

Hesych. 2 p. 1291: συλλαβὰς ὁδοῦ· τοὺς συλῶντας καὶ ἐκδύοντας. Vbi συλητὰς ὁδοῦ ci. Soringius.

210

τετραέλικτον ἄλμαν

Hesych. 2 p. 1372: τετραέλικτον ἄλμαν· ἥγουν τρικυμῖαν.

211

τέχνης γὰρ οὐχ ἥμαρτες

Hesych. 2 p. 1378: τέχνης γὰρ οὐχ ἥμαρτες. Comico poetae haec tribuit Meinekios vol. 4 p. 648.

212

Τιρύνθιον πλίνθευμα, Κυκλώπων ἔδος

Hesych. 2 p. 1391: Τιρύνθιον πλίνθευμα (πλίνθεμα cod.)· ἀντὶ τοῦ τὸ τεῖχος. ὑπὸ δὲ Κυκλώπων κατεσκεύαστο. ibid. p. 372: Κυκλώπων ἔδος· ἐπειδὴ Κύκλωπες ἐτείχισαν τὰς Μυκῆνας. Glossas coniunxit Meinekios Anal. Alex. p. 51. Videtur Aeschyleus esse versus.

213

τραπέζειτην Πάριν

Hesych. 2 p. 1407: τραπεζίτην Πάριν· τὸν παραβάντα τὴν τράπεζαν καὶ ἀτιμάσαντα τὸν Μενέλαον. Scripsi τραπεζείτην, cf. Etym. M. p. 763, 42: διὰ δὲ τῆς EI διφθόγγου τὸν ἐν τῇ τραπέξῃ παριστάμενον — τὸ δὲ παρ' Ἰβύκῳ διὰ τοῦ H λεγόμενον 'τραπεζητῶν κυνᾶν' ἔστιν ὡς πλείων πλήων. Quae ex Herodiano ἐν τῇ καθόλου derivata esse docet Theognostus p. 45, 23. Adde Polluc. 3, 84: τραπεζίτης ἀργυρογνώμων —, τραπεζείτης δὲ κύων.

214

φοινικελίκτην καὶ λόγων ἀλαζόνα

Hesych. 2 p. 1517: φοινικελίκτην καὶ λόγων ἀλαζόνα. ἀπατηλὸν καὶ κάπηλον. Cf. Meinek. Com. vol. 4 p. 648. Nomen φοινικελίκτης restituendum Theognost. p. 25, 31.

215

χαλκόδοντας στόλους

Hesych. 2 p. 1540: χαλκόδοντας στόλους· χαλκοῦς ὀδόντας ἔχοντας. ὀδόντας δὲ ἔλεγον τὰ ἔμβολα, ἃ τινες ἔμβόλια.

216

χθονίαν λώβαν

Hesych. 2 p. 1553: χθονίαν λώβαν· ἀντὶ τοῦ μεγάλην ὕβριν, καὶ τὴν χθονὸς λώβην.

217

.. χρωματισθεὶς εὐθύς ἐξ εὐνῆς φόνῳ

Hesych. 2 p. 1568: χρωματισθεὶς εὐθύς ἐξ εὐνῆς φοάῳ· ἀντὶ τοῦ χρωτισθεὶς. φοάῳ cod., φόνῳ Meinek.

218

χύτλος δὲ κρατὸς ὅκος εὖσκιος παρῆν

Hesych. 2 p. 1569: χύτλασον· ὕγρανον. 'χύτλος δὲ κράτος ὅκος· εὖσκιος παρῆν'. ἐσπαρμένος εἰκῇ καὶ οὐκ ἐν τάξει μένουσιν. Locus nondum emendatus: ὅσχος pro ὅκος ci. Fung.

219

ψυλλικὸς γύης . . .

Hesych. 2 p. 1581: Ψυλλικὸς γύης· ὁ τῶν Ψύλλων. οἱ δὲ Ψύλλοι ἔθνος Λιβύης. Editur Ψύλλικος et Ψυλλῶν.

220

οἶμοι, τί δράσω; δυσὶ κακοῖς μερίζομαι.

Hieroclis et Philagrii Φιλόγελως p. 318: νεανίσκος τραγωδὸς ἠγαπήθη ὑπὸ γυναικῶν δύο, ὀξοστόμου καὶ ὀξοχρώτου, καὶ — ἀνεβόησεν 'οἶμοι — μερίζομαι'. Extremum vocabulum mihi suspectum est.

221

τῷ λόγῳ μὲν εὖ διέρχει πάντα, τῷ δ' ἔργῳ κακῶς.
Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 697, 23: 'τῷ λόγῳ — κακῶς'.

222

καὶ τῷδε δηλώσαιμ' ἄν, εἰ βούλοιο σύ,
τᾶληθές, ὥς ἔγωγε καὐτὸς ἄχθομαι,
ὅστις λέγειν μὲν εὐπρεπῶς ἐπίσταται,
τὰ δ' ἔργα χείρῳ τῶν λόγων παρέσχετο.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 698, 22: 'καὶ — παρέσχετο'. Ioh. cohæret vulgo cum Eur. fr. 809, a quo disiunxit Boiss. vs. 3 et 4 sine lemm. idem Ioh. Dam. habet p. 717, 30. vs. 1 δηλώσαιμ' ἐν εἰ βούλοιο εὖ σύ cod., corr. Gaisf.

223

. . τὸ γὰρ πράγμ' αὐτό μοι καλῶς ἔχον
καλοὺς παρασχεῖν τοὺς λόγους δυνήσεται.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 717, 23: . . χω. 'τὸ γὰρ — δυνήσεται'. vs. 1 σιγῶ supplendum videtur.

224

οὐκ εὖ λέγειν χρὴ μὴ 'πὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς·
οὐ γὰρ καλὸν τόδ', ἀλλὰ τῇ δίκῃ βαρύν.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 717, 28: 'οὐκ εὖ — βαρύν'. vs. 1 graviter corruptus est, temptabam οὐκ εὖ λέγειν χρῆν, εἴ τι τῶν ἔργων κακόν.

225

· ἔλευθέρα γὰρ γλῶσσα τῶν ἐλευθέρων.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 718, 4: 'ἔλευθέρα — ἐλευθέρων'.

226

Ἐλευθερία Διὸς ὄλβιον τέκος

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 718, 5: 'Ἐλευθερία — τέκος'.

227

μελέτῃ χρονισθεῖς εἰς φύσιν καθίσταται.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 726, 16: παροιμία. 'μελέτῃ — καθίσταται'. Stob. Ecl. 2, 6, 6 p. 220: καὶ τὸ ἐν ταῖς παροιμίαις λεγόμενον τοῦτο παρεδέξαντο 'μελέτῃ — καθίσταται'.

228

ἄεί τι βούλου χρήσιμον προσμανθάνειν.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 727, 5: 'ἄεί — προσμανθάνειν'. Cohæret vulgo cum Soph. fr. 627.

229

αἰδῶς ἀπώλεσ' αὐτόν, ἐρρέτω, κακή·
πολλήν γὰρ αὐτὴν δειλὸς ὦν ἐκτῆσατο.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 762, 23: 'αἰδῶς — ἐκτῆσατο'.

230

τοῖς γὰρ κακῶς πράσσουσιν οἱ σεμνοὶ λόγοι
κόσμον μὲν ἂν δοίησαν· ἡ δ' εὐπραξία
ξὺν τοῖς ἀναισχύντοις ὥριται βίου.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 762, 26: 'τοῖς γὰρ — βίου'. vs. 2 ἐνδοίησαν cod., ἂν δοίησαν scripsi. vs. 3 ὥκισται malim.

231

ὦ παῖ, τὸ δεῖσθαι τῶν πέλας θνητοῖς μέγα
διδασκαλεῖον τῆς ἀναιδεΐας ἔφν.

Ioh. Dam. post Stob. Ecl. p. 763, 3: 'ὦ παῖ — ἔφν'.

232

τίς ἄρ' ἐμοῦ γένοιτ' ἂν ἀθλιώτερος;

Iulianus Epist. 40 p. 418 B: εἰ δὲ ὡς ἀληθῶς ἐλλείψαντά τι τοῦ πρὸς σε καθήκοντος αἰτιά, τίς ἂν ἐμοῦ γένοιτ' ἂν ἀθλιώτερος; τίς ἀντ' ἐμοῦ M. Schmidtus in Didym. p. 342, τίς ἄρ' ἐμοῦ ego praetuli. Similis est versus Sophocleus τίς τοῦδέ γ' ἀνδρὸς ἔστιν ἀθλιώτερος; Oed. R. 815.

233

οὐ μνημονεύω· μὴ λίαν μ' ἡγοῦ σοφόν.

Longinus Rhett. vol. 9 p. 570 (vol. I p. 313, 14 Speng.): ὁ δὲ ἄκρως μνημονευτικός τε καὶ μνήμων διαφερόντως σοφός· ὅθεν καὶ τοῦτο ὀρθῶς ἔστιν εἰρημένον 'οὐ μνημονεύω μὴ λίαν ἢ μὲν τοῦ σοφοῦ' καὶ (Pind. Ol. 2, 86) 'σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδὼς φύσει'. Trimeterum restituit Finckhius.

234

ἐξῆλθον Ἑκτορές τε καὶ Σαρπηδόνες.

Longin. de Subl. c. 23, 3: χυθεῖς εἰς τὰ πληθυντικὰ ὁ ἀριθμὸς συνεπλήθυσεν καὶ τὰς ἀτυχίας, καὶ ὡς (malim ὡς καὶ) ἐκεῖνα πεπλεόνασται 'ἐξῆλθον — Σαρπηδόνες'.

235

λακιστὸν ἐν πέτραισιν εὐρέσθαι μόρον

Lucian. Pisc. 2 vol. 1 p. 572: ἄριστον ἦν καθάπερ τινὰ Πενθέα ἢ Ὀρφέα 'λακιστὸν — μόρον'.

236

χαῖρ', ὦ δυνάστα τῆσδε γῆς Τιρυνθίας.

Lucian. de Lapsu c. 2 vol. 1 p. 726: πρῶτον μὲν ἰδόντες ἀλλήλους ἔλεγον αὐτό (sc. τὸ χαίρειν), ὥς τὸ 'χαῖρ' — Τιρυνθίας'. χαῖρ' ὦ] χαίροις F. γῆς] τῆς F.

237

οὐκ οἶσθ', ἐπεὶ τοι καὶ ἐκώκυες μέγα.

Lucianus Ion. trag. 2 vol. 2 p. 644 verbis in Eur. fr. 934 allatis haec subicit: ἀγνοεῖν ἡμᾶς νομίζεις τὴν αἰτίαν τῆς λύπης ἣτις ἐστὶ σοί; ZETΣ. 'οὐκ — μέγα'. Suspicor Euripideum hunc esse versum.

238

χρυσὸς γὰρ ἐστὶν ὅς βροτῶν ἔχει κράτη.

Lucian. Somn. 14 vol. 2 p. 725: ἀκούεις δὲ καὶ τῶν ποιητῶν λεγόντων 'ὦ χρυσέ, δεξιῶμα κάλλιστον' (Eur. fr. 326, 1) καὶ 'χρυσὸς — κράτη'.

239

δεινὸν γε τὴν μὲν μυῖαν ἀλκίμῳ σθένει
πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σῶμαθ', ὥς πλησθῇ φόνου,
ἄνδρας δ' ὀπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ.

Lucian. Muscae enc. 11 vol. 3 p. 98: ἡ μὲν γὰρ τραγωδία καὶ σὺν μεγάλῳ ἐπαίνῳ μέμνηται τῆς μυίας, ὥς ἐν τούτοις 'δεινὸν — δόρυ'.

240

ὅταν γὰρ ὀργὴ δαιμόνων βλάβητι τινά,
τοῦτ' αὐτὸ πρῶτον, ἐξαφαιρεῖται φρενῶν
τὸν νοῦν τὸν ἐσθλόν· εἰς δὲ τὴν χεῖρ τρέπει
γνώμην, ἵν' εἰδῇ μηδὲν ὧν ἀμαρτάνει.

Lycurg. c. Leocr. § 92: καὶ μοι δοκοῦσι τῶν ἀρχαίων τινὲς ποιητῶν ὥσπερ χρησμούς γράψαντες τοῖς ἐπιγενομένοις τάδε τὰ ἱαμβεῖα καταλιπεῖν 'ὅταν — ἀμαρτάνει'.

241

οὐδ' ἀγρία γὰρ ὄρνις, ἣν πλάσῃ δόμον,
ἄλλην νεοσσοὺς ἡξίωσεν ἐντεκεῖν.

Lycurg. c. Leocr. § 132: τὰ γοῦν ζῶα πετεινὰ ἃ μάλιστα πέφυκε πρὸς τάχος, ἔστιν ἰδεῖν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν νεοστιᾶς ἐθέλοντα ἀποθνήσκειν· ὅθεν καὶ τῶν ποιητῶν τινες εἰρήκασιν 'οὐδ' — ἡξίωσεν'. vs. 2 ἄλλη vulgo, ἄλλην scripsi. ἐντεκεῖν ἡξίωσεν ante Scaligerum.

242

ἄγων γὰρ οὐ μέλλοντος ἀθλητοῦ μένει
ἀλκήν.

Macar. 1, 16: 'ἄγων — ἀλκήν'. ἐπὶ τοῦ μὴ ὑπερβάλλοντος. Ex Aristophanis Thesmophoriazasis secundis versum petitum esse ci. Leutschius, mihi tragicus videtur.

243

ἔννευσιν ἐν δειλοῖσιν ἀνδρεῖοι λόγοι.

Macar. 3, 82: 'ἔννευσιν — λόγοι'. Discrepat Zenobius 3, 73: ἔννευσιν ἐν δειλοῖσι κᾶνανδροι λόγοι· ὅτι, φησί, καὶ οἱ λόγοι ταῖς ψυχαῖς συσχηματίζονται καὶ τυποῦνται. Virum verum sit, non ausim dicere.

244

σφάλλειν σὺν ἐχθροῖς καὶ φίλους κέρδος φέρει.

Macar. 7, 95: 'σφάλλειν — φέρει'· ὁμοία ταύτῃ 'ἀπόλοιτο καὶ φίλος σὺν ἐχθροῖς'.

245

θεόθεν δὲ πνέοντ' οὖρον ἀνάγκη
τλῆναι καμάτοις ἀνοδύρτοις.

Marcus Anton. 7, 51: 'θεόθεν — ἀνοδύρτοις'. Aeschylea esse haec verba conicit Wagner.

246

δοῦλος πέφυκας, οὐ μέτεστί σοι λόγον.

Marcus Anton. 11, 30: 'δοῦλος — λόγον'. Eundem versum affert Philo Iud. vol. 2 p. 453.

247

ἀγαθὴν τιθήνην καὶ τροφὸν γνώμης νέας

Maximus Tyr. XXXVII p. 201: παρακαλείτω δὲ (sc. ἡ φιλοσοφία) ξυλλήπτορας ἔσομένας αὐτῇ καὶ ἄλλας τέχνας, — τὴν μὲν τὸ σῶμα τῇ ψυχῇ παρασκευάζουσας ὄχημα εὐπειθὲς καὶ ἐρρωμένον τοῖς προστάγμασιν ὑπηρετεῖν, γυμναστικὴν ταύτην ὀνομάζουσα, τὴν δὲ ἄγγελον τῶν τῆς ψυχῆς διανοημάτων, ρητορικὴν ταύτην ὀνομάζουσα, τὴν δὲ 'ἀγαθὴν — νέας', ποιητικὴν ταύτην ὀνομάζουσα. Poetae verba agnovit Reiskius.

248

ἄνθρωπον ὄντα δεῖ φρονεῖν ἀνθρώπινα.

Men. mon. 1: ἄνθρωπον — ἀνθρώπινα. Scripsi ἀνθρώπινα ex Vita Aesop. p. 46, 8: ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπινα φρονεῖ.

249

γνώμης γὰρ ἐσθλῆς ἔργα χρηστὰ γίγνεται.

Men. mon. 112: 'γνώμης — γίγνεται'.

250

ἐχθροῖς ἀπιστῶν οὐ ποτ' ἂν πάθοις βλάβην.

Men. mon. 164: 'ἐχθροῖς — βλάβην'.

251

ξῆλος γυναικὸς πάντα πυρπολεῖ δόμον.

Men. mon. 195: 'ξῆλος — δόμον'.

252

θεῶ μάχεσθαι δεινόν ἐστι καὶ τύχη.

Men. mon. 247: 'θεῶ — τύχη'.

253

θεῶν ὄνειδος τοὺς κακοὺς εὐδαιμονεῖν.

Men. mon. 255: 'θεοῦ ὄνειδος — εὐδαιμονεῖν'. θεοῦ δ' ci. Arsenius, θεῶν Meinekius.

254

κακοῖς ὁμιλῶν καὐτὸς ἐκβήσει κακός.

Men. mon. 274: 'κακοῖς — κακός'. ἐκβήσῃ libri.

255

κρίνει φίλους ὁ καιρὸς ὡς χρυσὸν τὸ πῦρ.

Men. mon. 276: 'κρίνει — πῦρ'.

256

λίαν φιλῶν σεαυτὸν οὐχ ἔξεις φίλον.

Men. mon. 310: 'λίαν — φίλον'.

257

λόγῳ μ' ἐπεισας φαρμάκῳ σοφωτάτῳ.

Men. mon. 313: 'λόγῳ με πείσον φαρμάκῳ σοφωτάτῳ'. ubi λόγῳ μὲν πείσαι φάρμακον σοφώτατον Vind. 3, hinc λόγῳ μ' ἐπεισας Meinekius; cf. Tertull. de pallio c. 6: *sermone, inquit, me suasisti medicamine sapientissimo*.

258

τῷ γὰρ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.

Men. mon. 716: 'τῷ — πατρίς'. Fortasse hunc locum spectavit Ar. Plut. 1151: πατρίς γὰρ ἐστὶ πᾶς ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ (quem Euripidis esse versum ci. Hemsterh.). Cf. Cic. Tusc. 5, 37, 108: *itaque ad omnem rationem Teucris vox accommodari potest, 'patria est ubicumque est bene'*. Publ. Syr. Sent. 543 Or.: *patria tua est ubicumque vixeris bene*. Macar. 6, 45: ὅπου γὰρ εὖ πράσσει τις, ἐνταυθοῖ πατρίς. Eust. Opusc. p. 200, 20: πατρίδα κρίνοντες εἶναι πᾶσαν ἐν ἣ εὖ παθεῖν περιγίνεται. Zenob. 5, 74: πᾶσα γῆ πατρίς· τοῦτο μέρος ἐστὶ χρησμοῦ κτέ.

259

τὸ πολλὰ τολμᾶν πόλλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ.

Men. mon. 724: 'τὸ — ποιεῖ'. Cf. Alexis Com. 3 p. 416: πολὺς γὰρ οἶνος πόλλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ. Eur. fr. 580: ὁ πλεῖστα πράσσων πλεῖσθ' ἁμαρτάνει βροτῶν.

260

δεινὸς σοφιστής, τῶν ἀγυμνάστων σφαγεύς

Numenius in Euseb. P. E. XIV p. 730 C: ὠνομάζετο οὖν (Ar-
cesilaus) 'δεινὸς — σφαγεύς'. Cf. Eur. Suppl. 903: ἐν ἀσπίδι δεινὸς
σοφιστῆς πολλά τ' ἐξευρεῖν σοφά (σοφός Valek.). Dio Cass. 60, 28:
δεινὸς σοφιστῆς ἐν τῇ ὀρχήσει.

261

ἄνθρωπος ὦν ἥμαρτον· οὐ θαυμαστέον.

Orion Flor. 8, 11 p. 54, 5: Φανιέως. 'ἄνθρωπος — θαυμαστέον'.
Corruptum Φανιέως qui emendem non habeo.

262

πάσης μὲν ὠμότητος ἀνάπλεων φόνον,
παντὸς δὲ θανάτου δυσποτμώτερον μόρον.

Phalarid. Epist. 5: ἐπεὶ δὲ ἀναπτύξας τὸ πλευρὸν ἐγύμνωσε, 'πά-
σης μὲν — μόρον', τότε δὴ τῆς τέχνης αὐτὸν ἐπαινέσαντες τῶν τρόπων
ἐτιμωρούμεθα. vs. 1 ἀνάπλεω et vs. 2 δυσποτμώτερον ante Porsonum,
qui primus versus agnovit.

263

πολλῷ δὲ κρεῖσσόν ἐστι μὴδὲν εἰδότα
παθεῖν τὸ μέλλον δεινὸν ἢ δεδοικότα.

Phalarid. Epist. 116: τὸ γὰρ εἴμαρμένον ἥξει, καὶ ἂν Ἀρισταίνετος
μᾶλλον ἢ δεῖ φοβηθῇ. 'πολλῷ — ἢ δεδοικότα', ἵνα σοι καὶ μετὰ πα-
ραδειγμάτων ποιητικῶν ἐπιστέλλω. vs. 1 κρεῖττον editur. μὴ δεδοι-
κότα vulgo, μὴδὲν εἰδότα scripsi, cf. Eur. fr. 204.

264

οὐ γὰρ μετεῖναι τῶν νόμων δούλοις ἔφν.

Philo Iud. vol. 2 p. 453: ὅθεν καὶ τὰ τρίμετρα φιλοσόφως ἐκεῖνα
φασὶν εἰρησθαι· 'οὐ γὰρ — ἔφν' καὶ 'δούλος — λόγου' (adesp.
fr. 246).

265

ἐγὼ δ' ἐμαυτοῦ καὶ κλύειν ἐπίσταμαι
ἄρχειν θ' ὁμοίως, τὰρετῇ σταθμώμενος
τὰ πάντα.

Philo Iud. vol. 2 p. 469: ἐγὼ δ' ἐμαυτοῦ κατὰ τὸν τραγικὸν 'καὶ
κλύειν — τὰ πάντα'. Euripidis verba videntur, cuius Syleo olim
tributa sunt.

266

περισφάτως ἔχων

Phot. Lex. p. 423, 24: περισφάτως ἔχων· περιωδύνως. Hesych. 2
p. 937: περισφάτως· περιωδύνως, περιβοήτως.

267

τὴν ἐμὴν κάμνειν νόσον

Phot. Lex. p. 586, 4 et Suidas: τὴν ἐμὴν κάμνειν νόσον· παροιμία, ὡς ἡ τοιαύτη· ταὐτὸν ἔλκομεν ζυγόν. κάμνειν] κάμνει scripserim. Fortasse alterum quoque proverbium

ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταὐτὸν ἔλκομεν ζυγόν
a tragico poeta profectum est.

268

τυφλῶν ὀνείρων

Phot. Lex. p. 611, 17 et Suid.: τυφλῶν ὀνείρων· ἦτοι τῶν ἀπατηλῶν — ἢ ὅτι μύουσι προσδιαλέγονται. cf. Diogenian. 8, 26 Etym. M. p. 772, 25. Hinc correxerunt locum Hesychii vol. 2 p. 1437: τυφλῶν ὁ ἦρων. Fortasse respicitur Eur. Iph. T. 571, ubi πτηνῶν ὀνείρων libri.

269

ἀκύματος δὲ πορθμῆς ἐν φρίκη γελᾷ.

Phryn. Bekk. p. 6, 1: ἀκύμων θάλασσα· Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ μὴ γεννᾶν τέθεικεν, ὥσανεὶ ἀγόνου. ὥσαύτως δὲ καὶ Ἀριστοφάνης. λέγεται δὲ καὶ ἀκύματος. 'ἀκύματος δὲ — γελᾷ'. Ita Bekkerus edidit, contra Ruhnkenius ap. Valek. in Eur. Phoen. p. 81: λέγεται δὲ καὶ ἀκύματος. Εὐριπίδης 'ἀκύματος δὲ — γελᾷ'. Hunc igitur versum utrum Euripidis esse statuamus an poetae incerti, a codicis auctoritate pendeat. Quae supra fit Euripidis mentio ad Andr. 158 spectat: νηδὺς δ' ἀκύμων. Phrynichus enim hoc voluit: ἀκύμων proprie dicitur θάλασσα, Euripidi autem et Aristophani ἀκύμων i. q. sterilis.

270

ἄψυχον ἄνδρα λαμβάνειν συνέμπορον

Phryn. Bekk. p. 17, 20: 'ἄψυχον — συνέμπορον'. ἀντὶ τοῦ δειλόν. Comico poetae versum tribuit Meinekius.

271

δισχιδῆς ὁδός

Phryn. Bekk. p. 35, 1: δισχιδῆς (διασχιδῆς cod.) ὁδός· ἡ δύο ἐκτροπᾶς ἔχουσα.

272

δυσήλιον θέρος

Phryn. Bekk. p. 36, 18: δυσήλιον θέρος· τὸ καταφλέγον θέρος ἄκρως.

273

διχόρροπος γνώμη

Phryn. Bekk. p. 37, 9: διχόρροπος γνώμη· ἡ εἰς ἑκάτερα ἤκουσα (l. νεύουσα) καὶ μὴ ἐφ' ἐνὸς ἐστηκυῖα.

274

ἐλαφρὸν παραινεῖν [τῷ] κακῶς πεπραγότι.

Phryn. Bekk. p. 38, 7: 'ἐλαφρόν — πεπραγόν'. ἐλαφρόν σημαίνει τὸ ῥάδιον καὶ κοῦφον. τῷ addidit Bekker. Comici poetae esse verum ei. Meinekios.

275

εὖορνις τύχη

Phryn. Bekk. p. 40, 21: εὖορνις τύχη· ἡ αἴσιος καὶ εὐοιώνιστος (εὐώνιστος cod.) καὶ εὐτυχής.

276

οὐδὲν κακὸν [γὰρ] ῥαδίως ἀπόλλυται.

Phryn. Bekk. p. 53, 21: οὐδὲν κακὸν ῥαδίως ἀπόλλυται. ἐπὶ τῶν εὖ πρατιόντων πονηρῶν. Interpretationem omittit Macarius 6, 76. γὰρ addidit Meinekios Com. vol. 4 p. 666.

277

σκοτεινὸς ὀργήν

Phryn. Bekk. p. 64, 5: σκοτεινὸς ὀργήν· ὁ δόλιος καὶ οὐ φανερός (φανερώς cod.) ὀργήν.

278

χωρὶς γὰρ οἰκοῦσ' ἀρεταὶ τῶν ἡδονῶν.

Phryn. Bekk. p. 72, 24: χωρὶς οἰκοῦσιν· οἷον διεστήκασιν. 'χωρὶς — ἡδονῶν'. οἰκοῦσιν ἀρεταὶ ante Meinekium.

279

φίλων ἔρημος, ὧς τάλας, ἀπόλλυμαι.

Plat. Epist. p. 310 A: ὑπομνήσαι δέ σε βούλομαι διότι καὶ τῶν ἄλλων τραγωδοποιῶν (praecedat Euripidis mentio) οἱ πλεῖστοι, ὅταν ὑπὸ τινος ἀποθνήσκοντα τύραννον εἰσάγῳσιν, ἀναβοῶντα ποιοῦσι 'φίλων — ἀπόλλυμαι'.

280

ὧς μηχανήμα λυγκὸς αἰολώτερον

Plut. Mor. p. 16 D: δυνάμενος λέγειν ἐκάστοτε πρὸς αὐτήν (sc. τὴν ποιητικὴν) 'ὧς — αἰολώτερον'. λυγγὸς libri.

281

τί δῆτα θύειν δεῖ σε κατθανούμενον;

ἄμεινον οὐδεὶς κάματος εὐσεβεῖν θεούς.

Plut. Mor. p. 20 D: καὶ 'τί — θεούς'. οὖσιν codex Venetus, θύειν Cobetus.

282

ὧς Ζεῦ, τίς εἶναι φησὶ σοῦ σοφώτερος;

Plut. Mor. p. 23 D: ὅταν μὲν γὰρ λέγῳσι 'Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων' καὶ 'ὧς Ζεῦ — σοφώτερος;' τὸν θεὸν αὐτὸν λέγουσιν.

283

εἵμαρμένον δὲ τῶν κακῶν βουλευμάτων
κακὰς ἀμοιβὰς ἐστὶ καρποῦσθαι βροτοῖς.

Plut. Mor. p. 23 E: 'εἵμαρμένον — βροτοῖς'. Stob. Flor. 5, 8 et
Ecl. 1, 3, 8 p. 106 sine lemmate: 'εἵμαρμένον — βροτοῖς'. vs. 1
δὲ] γὰρ Plut.

284

Ζεὺς γὰρ τὰ μὲν τοιαῦτα φροντίζει βροτῶν,
τὰ μικρὰ δ' ἄλλοις δαίμοσιν παρεῖς ἔᾱ.

Plut. Mor. p. 24 C: ἐνταῦθα κυρίως ὀνομάζεσθαι τὸν θεὸν νομί-
ζομεν· ὥσπερ — 'Ζεὺς — ἔᾱ'.

285

μικρὸν φρονεῖν χρὴ τὸν κακῶς πεπραγότα.

Plut. Mor. p. 28 C: οἶα καὶ ταῦτ' ἔστιν 'δουλοῖ — πατρὸς κακὰ'
(Eur. Hipp. 424 sq.) καὶ 'μικρὸν — πεπραγότα'. πεπραγότα Wagner.

286

τόδ' ἐστὶ τὸ ζηλωτὸν ἀνθρώποις, ὅτῳ
τόξον μερίμνης εἰς ὃ βούλεται πέσῃ.

Plut. Mor. p. 33 E: χρωμένους τοῖς λεγομένοις 'τόδ' — πέσῃ'.

287

φόβος τὰ θεῖα τοῖσι σώφροσιν βροτῶν.

Plut. Mor. p. 34 A: 'φόβος — βροτῶν'. καὶ μὴν οὐδαμῶς, ἀλλὰ
θάρσος τὰ θεῖα τοῖσι σώφροσι βροτῶν. Stob. Flor. 5, 3 sine lemm.:
'φόβος — βροτῶν'. τὰ] δὲ τὰ Stob.

288

A. πρὸς θῆλυ νεύει μᾶλλον ἢ ἐπὶ τᾶρσενα;

B. ὅπου προσῇ τὸ κάλλος, ἀμφιδέξιος.

Plut. Mor. p. 34 A: 'πρὸς — ἀμφιδέξιος'. ἣν δὲ βέλτιον εἰπεῖν
'ὅπου προσῇ τὸ σῶφρον, ἀμφιδέξιος'. Plut. Mor. p. 766 sq.: οὐ γὰρ
ὁ μὲν φιλήδονος ἐρωτηθεὶς εἰ 'πρὸς θῆλυ — τᾶρσενα', καὶ ἀποκρι-
νάμενος 'ὅπου προσῇ — ἀμφιδέξιος', ἔδοξεν οἰκείως ἀποκρίνασθαι
τῆς ἐπιθυμίας. vs. 1 τᾶρσενα Plut. Sophoclis versus esse cī. Porsonus.

289

τῆς δειλίας γὰρ αἰσχρὰ γίννεται τέκνα.

Plut. Mor. p. 34 E: 'τῆς — τέκνα', καὶ ναὶ μὰ Δία τῆς ἀκολα-
σίας καὶ τῆς δεισιδαιμονίας κτέ.

290

ΛΑΚΜ. ἀνδροκτόνου γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς.

ΛΔΡ. σὺ δ' αὐτόχειρ γε μητρὸς ἢ σ' ἐγείνατο.

Plut. Mor. p. 35 D: ὁ τραγικὸς Ἀδραστος τοῦ Ἀλκμαίωνος εἰπόν-
τος πρὸς αὐτὸν ἄνδροκτόνου — ἔφυσ', ἀπεκρίνατο 'σὺ δ' — ἐγεί-
νατο'. Plut. Mor. p. 88 F: ἄνδροκτόνου — ἔφυσ' πρὸς τὸν Ἀδραστον
ὁ Ἀλκμαίων· τί οὖν ἐκεῖνος; οὐκ ἄλλότριον, ἀλλὰ ἴδιον αὐτῷ προσφέ-
ρων ὄνειδος, 'σὺ δ' — ἐγείνατο'. Ad Sophoclis Alcmæonem hos
versus referri iussit Valck.

291

ἰὼ τυραννὶ βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη.

Plut. Mor. p. 36 F: καὶ ἰὼ — φίλη'.

292

ἡ βροτῶν τ' εὐπραξία
τῶν τάλάχιστα γίγνεται λυπουμενῶν.

Plut. Mor. p. 37 A: καὶ ἡ βροτῶν τ' — λυπουμενῶν'. vs. 2 γί-
νεται Plut.

293

κινουῖσα χορδὰς τὰς ἀκινήτους φρενῶν

Plut. Mor. p. 43 E: ἡ περιμανὴς ἐξ ἔρωτος ἐπιθυμία 'κινουῖσα —
φρενῶν'. Eundem versum habet Plut. Mor. p. 456 C p. 501 A p.
502 D p. 657 D.

294

ἐρρέτω φίλος σὺν ἐχθρῷ

Plut. Mor. p. 50 F: ἡμεῖς δὲ εἰ μηδαμῇ μηδαμῶς ἐπαινοῦμεν τὸ
'ἐρρέτω φίλος σὺν ἐχθρῷ', διὰ πολλῶν ὁμοιοτήτων τὸν κόλακα τῷ φίλῳ
συμπεπλεγμένον ἀποσπάσαι ζητοῦντες κτέ. Macarius 4, 12: 'ἐρρέτω —
ἐχθρῷ'· ἐπὶ τῶν δι' ἐχθρὸν καὶ φίλους σφαλλόντων. Cic. pro Deiot.
9, 25: *de Domitio dixit versum Græccum eadem sententia qua etiam nos
habemus Latinum 'pereant amici, dum inimici una intercident'*.

295

οὐ παῖς Ἀχιλλέως, ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς εἶ.

Plut. Mor. p. 51 C: ὁ κόλαξ αὐτὸν ὥσπερ ὕλην τινὰ ῥυθμίζει —
ὥστ' εἰπεῖν 'οὐ παῖς — αὐτὸς εἶ'. Plut. Vit. Alcib. 23: ἐν γοῦν τῇ
Λακεδαιμόνι πρὸς τὰ ἔξωθεν ἦν εἰπεῖν· οὐ παῖς Ἀχιλλέως, ἀλλ' ἐκεῖ-
νος εἶη ἂν αὐτός.

296

γέρων γέροντι γλῶσσαν ἡδίστην ἔχει,
παῖς παιδί, καὶ γυναικὶ πρόσφορον γυνή,
νοσῶν τ' ἀνὴρ νοσοῦντι, καὶ δυσπραξία
ληφθεὶς ἐπώδός ἐστι τῷ πειρωμένῳ.

Plut. Mor. p. 51 E: ἐφ' οἷς καὶ ταῦτα εἴρηται 'γέρων — πειρωμέ-
νῳ'. Euripidi locum tribuit Valckenarius. vs. 1 affert Sextus Em-
pir. p. 668, 19: καὶ ὥς 'γέρων — ἔχει', οὕτως οἱ μὲν ἐρωτομανεῖς καὶ

μέθυσοι τὰς Ἀλκαίου καὶ Ἀνακρέοντος ποιήσεις ἀναγνόντες προσεκ-
καίονται. vs. 2 verba γυναικὶ πρόσφορον γυνή recurrunt in Eur.
Hel. 830.

297

σύνθημ' ἐρωτῶν, ἄλλο μαστεύων χρέος

Plut. Mor. p. 58 B: δεχόμενος πάντα καὶ βοῶν παρ' ἑκάστων ὡς
εὖ καὶ ἱκανῶς, γίνεται καταφανὴς 'σύνθημ' — χρέος', ἐπαινέσαι καὶ
συνεπιτυφῶσαι βουλόμενος.

298

πρὸς στάθμῃ πέτρον τίθεσθαι, μήτι πρὸς πέτρῳ στάθμην.

Plut. Mor. p. 75 F: ἄλλ' ὀρθῶς μὲν εἴρηται τὸ 'πρὸς στάθμῃ —
στάθμην', οἱ δὲ μὴ τιθέμενοι τὰ δόγματα πρὸς τοῖς πράγμασιν —
πολλῶν ἀποριῶν ἐμπεπλήκασι τὴν φιλοσοφίαν. Num tragici poetae
sit versus dubitari potest.

299

αὐτόν τε πράσσων εὖ τίθησιν εἰς μέσον,
τοῦ δυστυχοῦς τε λαγχάνων οὐκ ἄχθεται.

Plut. Mor. p. 94 C: φίλους πολλούς — ὧν ἕκαστος αὐτός τε 'αὐ-
τόν πράττων — ἄχθεται'. vs. 1 τε addidit Xylander.

300

ἄλλ' ἐν διδοῦσα πάντα μαλθάσσει τάδε.

Plut. Mor. p. 98 D: μόνος δὲ ὁ ἄνθρωπος — ἄστρωτος ὑπὸ τῆς φύ-
σεως ἀπολέλειπται. 'ἄλλ' ἐν — τάδε', τὸν λογισμὸν καὶ τὴν ἐπιμέ-
λειαν καὶ τὴν πρόνοιαν.

301

τό τοι χρεὼν οὐκ ἔστι μὴ χρεὼν ποιεῖν.

Plut. Mor. p. 103 B: οὐκ ἔστι γὰρ ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ
(Eur. fr. 662, 1), καὶ νῆ Δία 'τό τοι — ποιεῖν'. Cf. quae diximus
in Eur. fr. 733.

302

Ἄιδην δ' ἔχων βοηθὸν οὐ τρέμω σκιάς.

Plut. Mor. p. 106 D: μέγα γὰρ ἔστι τὸ μετὰ πείσματος τεταρρη-
κότως εἰπεῖν 'τίς δ' ἔστι — ὧν' (Eur. fr. 950) καὶ 'Ἄιδην δ' — σκιάν'.

303

μηδεὶς φοβείσθω θάνατον ἀπόλυσιν πόνων.

Plut. Mor. p. 108 E: οὐκ ἀπάδειν δὲ τούτων ἔοικεν οὐδ' ὁ εἰπὼν
'μηδεὶς — πόνων', ἀλλὰ καὶ κακῶν τῶν μεγίστων.

304

οὐκ αἶλ θαλέθοντι βίῳ

βλάσταις τέκνων βριθομένα
γλυκερὸν φάος ὀρώσα

Plut. Mor. p. 116 C: εἰ γοῦν ἡ Νιόβη κατὰ τοὺς μύθους πρόχειρον εἶχε τὴν ὑπόληψιν ταύτην, ὅτι 'οὐκ αἰεὶ — ὀρώσα' τελευτήσῃ, οὐκ ἂν οὕτως ἐδυσχέραινεν ὥς καὶ τὸ ζῆν ἐθέλειν ἐκλιπεῖν διὰ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς καὶ τοὺς θεοὺς ἐπικαλεῖν ἀνάρπαστον αὐτὴν γενέσθαι πρὸς ἀπώλειαν τὴν χαλεπωτάτην. Lyrico poetae locum tribuit Bergk. Lyr. p. 1064, alii ad Sophoclis Nioben rettulerunt.

305

ὦ τλῆμον ἀρετῇ, λόγος ἄρ' ἦσθ'· ἐγὼ δέ σε
ὥς ἔργον ἦσκουν· σὺ δ' ἄρ' ἐδούλευες τύχῃ.

Plut. Mor. p. 165 A: ἀλλ' αἵτινές εἰσι τοιαῦται κρίσεις καὶ ὑπολήψεις, 'ὦ τλῆμον — ἦσκουν', ἀφείς τὴν πλουτοποιὸν ἀδικίαν καὶ τὴν γόνιμον ἀπάσης ἡδονῆς ἀκολασίαν, ταύτας ἄξιόν ἐστιν οἰκτεῖρειν ὁμοῦ καὶ δυσχεραίνειν. Dio Cass. 47, 49 (cf. Zonar. Annal. 10, 20 vol. 2 p. 365, 9) καὶ ἀναβοήσας (Brutus) τοῦτο δὴ τὸ 'Ἡράκλειον' 'ὦ τλῆμον — τύχῃ' παρεκάλεσέ τινα τῶν συνόντων ἵν' αὐτὸν ἀποκτείνῃ. Theodorus Prodr. in *Notices et Extr.* vol. 8, 2 p. 82: ἃ γὰρ φησί (Brutus) 'τλῆμον — τύχῃ', ἀγεννῇ ταῦτα λέγω καὶ Βρούτου ψυχῆς ἀνάξια. vs. 1 ὦ τλῆμον ἀρετῇ] ὦ τλῆμον ἀρετῇ Zon., τλῆμον ἀρετῇ Theod. Prodr. λόγος ἄρ' ἦσθ'] ἄλλως ἄρ' ἦσθα λόγος Zon., λόγος ἄρ' ἦσθα μόνος Theod. Prodr. vs. 2 ἦσκουν] ἐτίμων Theod. Prodr. ἄρ'] αὐ Zon.

306

ἀλλ' εἴτ' ἐνυπνον φάντασμα φοβεῖ
χθονίας θ' Ἑκάτης κῶμον ἐδέξω

Plut. Mor. p. 166 A: εἰς ἀγύρτας καὶ γόητας ἀνθρώπους ἐμπεσόντες λέγοντας 'ἀλλ' — ἐδέξω', τὴν περιμάκτριαν κάλει γραῦν. vs. 1 φοβῇ Plut. Aeschyli esse locum ei. Porsonus.

307

δεινὴ τις ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμφορὰ
δούλους γενέσθαι δεσπότας τε δυσχερεῖς
λαβεῖν.

Plut. Mor. p. 166 E: τὸ δουλεύειν ἀτύχημα ἡγοῦνται καὶ λέγουσι 'δεινὴ — λαβεῖν'. vs. 2 δυστυχεῖς Plut., δυσχερεῖς Valck.

308

φεύγει μέγα λαῖφος ὑποστολίσας
ἐρεβώδεος ἐκ θαλάσσης

Plut. Mor. p. 169 B: κυβερνήτης εὐχεται μὲν ὑπεκφυγεῖν καὶ θεοὺς ἐπικαλεῖται σωτῆρας, εὐχόμενος δὲ τὸν οἶακα προσάγει, τὴν κεραίαν ὑφίησι, φεύγει μέγα λαῖφος ὑποστολίσας ἐρεβώδεος ἐκ θαλάσσης. cf. p.

475 F: ἀλλ' ἕως οὐκ ἀπέγνωκε, τῇ τέχνῃ χρώμενος φεύγει μάλα λαί-
φος ὑποστολίσας ἔστε ἐνέρτερον ἰσὺν ἐρεβώδεος ἐκ θαλάττης ὑπέρσχη,
τρέμων κάθηται καὶ παλλόμενος. Locum non expedio.

309

Φοίβου ποτ' οὐκ ἐῶντος ἔσπειρεν τέκνα.

Plut. Mor. p. 205 C: Οὐκωνίῳ δὲ ἀπαντήσας (Cicero) μετὰ τριῶν
θυγατέρων ὁμορφωτάτων τὴν ὄψιν, ἀτρέμα πρὸς τοὺς φίλους εἶπεν
'Φοίβου — τέκνα'. Similiter Plut. V. Cic. c. 27. Ex Euripidis
Oedipode versum petitum esse ci. Meinekios.

310

ἔλκει γὰρ ἤδη θυμὸς οὐδ' ἔτ' ἀντέχει

θινῶδες ὥς ἄγκιστρον ἀγκύρας σάλῳ.

Plut. Mor. p. 446 A: 'ἔλκει με γὰρ — σάλῳ', θινῶδες ἄγκιστρον
οὐ φανύλως λέγων τὸ μὴ κάτοχον τοῦ λογισμοῦ. Plut. Mor. p. 782 D:
'ἐκεῖ γὰρ. — σάλον'. vs. 1 ἔλκει] ἐκεῖ p. 782. οὐδ'] οὐκ p. 782. vs. 2
σάλον p. 782.

311

ναῦς ὥς τις ἐκ μὲν γῆς ἀνήρτηται βρόχοις,

πνεῖ δ' οὐρός, ἡμῖν δ' οὐ κρατεῖ τὰ πείσματα.

Plut. Mor. p. 446 B: οὐ πόρρω δὲ τῆς εἰκόνης ταύτης κάκεινα εἴρη-
ται 'ναῦς — πείσματα'.

312

οὔτοι πρέπει τὸ σχῆμα· τοὺς αὐλοὺς μέθες

κάθ' ὅπλα λάξου καὶ γνάθους εὐσχημόνει.

Plut. Mor. p. 456 B: καὶ γὰρ καὶ τὴν Ἀθηναῖαν λέγουσιν οἱ παίζον-
τες αὐλοῦσαν ὑπὸ τοῦ σατύρου νουθετεῖσθαι καὶ μὴ προσέχειν· 'οὔτοι
— εὐσχημόνει'. Θεασαμένην δὲ τοῦ προσώπου τὴν ὄψιν ἐν ποταμῷ
τινι δυσχεραίνει καὶ προέσθαι τοὺς αὐλοὺς — καὶ ὁ Μαρσύας ὥς ἔοικε
φορβειᾷ τινι καὶ περιστομίῳς βία τοῦ πνεύματος τὸ ῥαγδαῖον ἐγκαθ-
εῖρξε. vs. 2 λάξεν libri, hinc dubito num tragici poetae locus sit.
Meinekios Ex. in Ath. spec. 2 p. 34 Euripidi tribuit coll. fr. 1070.

313

ἄνδρ' ἠδίκησας, ἄνδρ'· ἀνεκτέον τόδε;

Plut. Mor. p. 457 C: ἄρχομαι καταφρονεῖν τῶν λεγόντων· ἄνδρ'
ἠδίκησας, ἄνδρ' ἀνεκτέον τόδε. Post alterum ἄνδρα interpunxi; sed
fortasse ἄρ' ἀνεκτέον legendum, quod iam Conington proposuit.

314

καὶ γὰρ κάπρον φριξαύχεν' οὐ μόνον γυνή,

παῖς δ' ἂν νεογνὸς χειρὶ προσκνήθων νέα

κλίνει παλαιστοῦ παντὸς εὐμαρέστερον.

Plut. Mor. p. 462 E: 'καὶ γὰρ — εὐμαρέστερον'. ἀλλ' ἡμεῖς ἀγριαίνοντα τιθασεύομεν ζῶα κτέ.

315

εὐδαιμονίζων ὄχλος ἐξέπληξέ με.

Plut. Mor. p. 465 A: τὸ τοῦ τραγικοῦ Μέροπος οὐ πέπονθας οὐδ' ὥς ἐκείνον εὐδαιμονίζων ὁ ὄχλος ἐξέπληξε τῶν φυσικῶν παθῶν. Tragicum trimetrum agnovit Meinekius Exerc. in Ath. spec. 1 p. 38, qui haec suspicatur in Euripidis Phaethonte a Merope dicta esse post gratulationes faustasque acclamationes chori.

316

φίλων γε μέντοι χρῆσις ἢ πρὸς αἵματος
μόνη κακοῦ ὄρεοντος ὠφελεῖν φιλεῖ.

Plut. Mor. p. 481 B: ποῖος δ' ἂν ἦν ὁ Ἀτρεὺς, εἰ τοιαῦτα δειπνίσας τὸν ἀδελφὸν ἐγνωμολόγει πρὸς τοὺς παῖδας 'φίλων — φιλεῖ'; vs. 2 κακοῦ ὄρεοντος legendum suspicor. Euripidis esse versus cī. Porsonus.

317

οἴμοι, τὸ κακὸν τῆς εὐτυχίας
ὥς μᾶλλον ἐς οὓς φέρεται θνητῶν.

Plut. Mor. p. 518 A: καὶ τὸ 'οἴμοι — θνητῶν' ἐπὶ τῶν πολυπραγμόνων εἰρημένον ἐστὶν ἀληθῶς. vs. 2 fortasse θνητῶ leg.

318

ἄει δ' αἰδῶν μουῖνος ἐν στέγαις ἐμαῖς
κωκυτὸς ἐμπέπτωκεν

Plut. Mor. p. 518 C: 'ἄει δ' — ἐμπέπτωκεν', αὕτη τοῖς πολυπράγμοσι μουσα καὶ σειρὴν μία. ibid. p. 463 B: ἄει δ' αἰδῶν μουῖνος ἐν στέγαις ὀργίλου ἀνδρὸς κωκυτὸς ἐμπέπτωκε.

319

ὅλοιο θνητῶν ἐκλέγων τὰς συμφοράς.

Plut. Mor. p. 520 B: εἴ τις ἐπιὼν τὰ συγγράμματα τῶν παλαιῶν ἐκλαμβάνοι τὰ κάκιστα τῶν ἐν αὐτοῖς — ἄρ' οὐκ ἔστι τῆς τραγικῆς κατάρας ἄξιος; 'ὅλοιο — συμφοράς'. Eundem versum habet Lucianus Lexiph. 17 vol. 2 p. 342. cf. Plut. Mor. p. 855 D: ὁ δὲ παρενθήκην τοῦ λόγου τὸ βλασφημεῖν καὶ ψέγειν ποιούμενος ἔοικεν εἰς τὴν τραγικὴν ἐμπίπτειν κατάραν, θνητῶν ἐκλέγων τὰς συμφοράς.

320

οὐκ ἔστ' ἐν ἄντροις λευκός, ὦ ξέν', ἄργυρος.

Plut. Mor. p. 533 A: ὁ δὲ ἀβελτηρία καὶ μαλακία πρὸς τὸν αἰτοῦντα δυσωπούμενος εἰπεῖν 'οὐκ ἔστ' — ἄργυρος', εἶτα ὥσπερ ἐνέχυρον προέμενος τὴν ἐπαγγελίαν κτέ.

321

πηδῶν ὁ θυμὸς τῶν φρενῶν ἀνωτέρω

Plut. Mor. p. 550 F: φλέγεται καὶ σφαδάζει 'πηδῶν ὁ θυμός — ἀνωτέρω'. Euripidi versum tribuit Ruhkenius.

322

θύννος βολαῖος πέλαγος ὥς διαστροβεῖ.

Plut. Mor. p. 554 F: ἔχεται γὰρ ἕκαστος ἀδικήσας τῇ δίκῃ — τὸ δὲ συνειδὸς ἐγκείμενον ἔχων καὶ ἀποτίνων 'θύννος — διαστροβεῖ'. Eundem versum habet Plut. V. Luculli c. 1, ubi διεστροβεί scripsit.

323

Ἀργεῖος ἦ Θηβαῖος· οὐ γὰρ εὐχομαι

μῖᾱς· ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρίς.

Plut. Mor. p. 600 F (Stob. Flor. 40, 3): ὅθεν εὐ μὲν ὁ (ὅθεν ὁ μὲν Plut.) Ἡρακλῆς εἶπεν 'Ἀργεῖος — πατρίς'· ὁ δὲ Σωκράτης βέλτιον, οὐκ Ἀθηναῖος οὐδὲ Ἕλληνα ἀλλὰ κόσμιος εἶναι φήσας. vs. 1 ἦ] εἰ ἦ Stobaei MVind.

324

σκληρὰν ἄκαρπον καὶ φυτεύεσθαι κακὴν

Plut. Mor. p. 602 C: αἰρήσεται καὶ νῆσον οἰκεῖν φυγὰς γενόμενος, Γύαρον ἢ Κίναρον 'σκληρὰν — κακὴν', οὐκ ἀθυμῶν οὐδὲ ὀδυρόμενος.

325

ὅς με ῥάκη τ' ἥμπισχε κάξηνάγκασε

πτωχὸν γενέσθαι καὶ δόμων ἀνάστατον.

Plut. Mor. p. 632 F: ποιεῖ δ' εὐχαρι σκῶμμα καὶ μέμψις ἐμφαινουσα χάριν· ὡς Διογένης περὶ Ἀντισθένης ἐλεγεν 'ὅς — ἀνάστατον'.

326

κακῶν κατάρχεις τήνδε μοῦσαν εἰσάγων.

Plut. Mor. p. 634 F: οἶον τὸ Τιμαγένους (sc. σκῶμμα) πρὸς ἄνδρα τῆς ἐμετικῆς· 'κακῶν — εἰσάγων'. Ath. XIV p. 616 C: Τελεσφόρον γὰρ ἓνα τῶν ὑπάρχων αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἔσκωπέ ποτε ἐν συμποσίῳ τὴν Ἀρσινόην, γυνὴ δὲ ἦν τοῦ Λυσιμάχου, ὡς ἐμετικὴν οὖσαν εἰπὼν 'κακῶν κατάρχεις τήνδ' ἐμοῦσαν εἰσάγων', ὁ Λυσίμαχος ἀκούσας ἐμβληθῆναι αὐτὸν ἐκέλευσεν εἰς γαλεάγραν.

327

λήγει δὲ κύπρις θαλίαι τε νέων,

οὐδ' ἔτι θύρσος φύλλα βακχείου

Plut. Mor. p. 655 A: ἐν ᾧ καιρῷ φροῦδα τὰ τῆς ἡδονῆς, 'λήγει — φίλος βακχείου'· συντείνουσι γὰρ φροντίδες. vs. 2 οὐδέ τι libri, οὐδ' ἔτι Meziriacus. φύλλα] φίλος olim ed., quid lateat non assequor.

328

τὸν παῖδά μοι τόνδ' ἀξίως Ἡρακλέους
ἡμῶν τε θρέψαι.

Plut. Mor. p. 736 F verba 'τὸν — θρέψαι' apud Demetrium regem a rhapsodo recitata narrat, quae verba Euripidis esse ci. Porsonus.

329

μισεῖς· ἐγὼ δὲ ῥαδίως μισήσομαι
πρὸς κέρδος ἔλκων τὴν ἐμὴν ἀτιμίαν.

Plut. Mor. p. 750 F: ἀκούεις δέ τινος τραγικοῦ γαμέτου λέγοντος πρὸς τὴν γυναῖκα 'μισεῖς — ἀτιμίαν'.

330

βία δ' ἐπραξας χάριτας ἢ πείσας κόρην;

Plut. Mor. p. 751 D: ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὑπὸ τινος ἐρωτᾶται· 'βία — κόρην;' δὲ πράξας libri, δ' ἐπραξας Friebelius Satyogr. p. 17.

331

γλυκεῖ' ὁπώρα φύλακος ἐκλελοιπότης.

Plut. Mor. p. 752 A: τὰς ὀφρῦς αἶρει καὶ φιλοσοφεῖν φησι καὶ σωφρονεῖ ἔξω διὰ τὸν νόμον· εἶτα νύκτωρ καὶ καθ' ἡσυχίαν 'γλυκεῖ' — ἐκλελοιπότης'. Versus proverbialis (cf. Diogenian. 3, 95 Diogenian. Vind. 2, 17 Greg. Cyr. 1, 98 Greg. Cyr. Mosq. 2, 52 Suid. al.), quem e tragoedia derivatum esse probabile est.

332

τόδ' ἐξοπλίζει τοῦπος Ἀργεῖον λεών.

Plut. Mor. p. 752 C: ἐνταῦθα μέντοι καὶ ὁ πατήρ ἔφη τοῦ Πρωτογένους ἐπιλαβέσθαι καὶ εἰπεῖν 'τόδ' — λεών'.

333

οὐ γάρ με Νῦξ ἔτικτε δεσπότην λύρας,
οὐ μάντιν οὐδ' ἰατρόν, ἀλλὰ . . .
θνητῶν ἅμα ψυχαῖσι

Plut. Mor. p. 758 B: ἔστι δέ τις ἐκεῖ — ψυχοπομπός, ὥσπερ οὗτος· 'οὐ γάρ — ψυχαῖς'. vs. 2 et 3 ἀλλὰ θνητὸν ἅμα in ἀλλ' ἡγήτορα mutabat Valek. in Eur. Phoen. p. 506. vs. 3 θνητὸν ante Dübnerum ed. ψυχαῖς vulgo, ψυχαῖσι scripsi. Mercurii haec verba sunt.

334

τίς καλλίκαρπον θύρσον ἀνασεῖει θεῶν;

Plut. Mor. p. 759 A: λείπεται δὲ τῆς ἐξαλλαγῆς ἐν ἀνθρώπῳ καὶ παρατροπῆς οὐκ ἀμαυρὸν οὐδὲ ἡσυχαιὸν — μόριον, ὑπὲρ οὗ βούλομαι τουτονὶ Πεμπτίδην ἐρέσθαι * τί * καρπονθύρσον ἀνασεῖει θεῶν τὸν

φιλητικὸν τοῦτον περὶ παῖδας ἀγαθοὺς καὶ σώφρονας γυναῖκας ἐνθουσιασμόν; Ita libri, τίς καλλίκαρπον A. G. Winckelmannus.

335

ἑφέσπερον δαίονσα λαμπτήρος σέλας

Plut. Mor. p. 759 F: Γναθαίνιον ἑφέσπερον — σέλας ἑκδεχομένη καὶ καλοῦσα παροδεύεται πολλάκις.

336

πῦρ καὶ θάλασσαν καὶ πνοὰς τὰς αἰθέρος
περᾶν ἔτοιμος

Plut. Mor. p. 760 D: ἀνὴρ γὰρ ὑποπλησθεὶς Ἔρωτος οὐδὲν Ἀρεως δεῖται μαχόμενος πολεμίοις, ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ θεὸν ἔχων συνόντα, ἑπεὶ καὶ — ἔτοιμος ὑπὲρ τοῦ φίλου οὐπερ ἂν κελεύῃ.

337

Ἵβρις τὰδ', οὐχὶ Κύπρις ἐξεργάζεται.

Plut. Mor. p. 768 E: τὴν μὲν πρὸς ἄρρενα ἄρρενος ὁμιλίαν, μᾶλλον δὲ ἀκрасίαν καὶ ἐπιπήδησιν, εἴποι τις ἂν ἐννοήσας Ἵβρις — ἐξεργάζεται. οὐχ ἡ libri, οὐχὶ Meinekios.

338

πολλοῦ σε θνητοῖς ἄξιον τίκτει πατήρ.

. . μήτι παυσώμεσθα δρῶντες εὖ βροτούς.

Plut. Mor. p. 791 D: ταύτας ὑπαγορεύει (sc. ἡ φύσις) τὰς φωνὰς τοῖς μὴ διεφθορόσι τελείως ὑπ' ἀργίας καὶ μαλακίας. ἑπεὶ πολλοῦ — πατήρ, καὶ ἑπεὶ μήτε παυσώμεσθα — βροτούς. Plut. Mor. p. 1099 A: ὅθεν οὐδὲ κάμνουσιν ὠφελούντες οὐδὲ ἀπαγορεύουσιν, ἀλλὰ τοιαύτας αὐτῶν ἀκούομεν φωνὰς ἑπεὶ πολλοῦ — πατήρ, καὶ ἑπεὶ μή γε παυσώμεσθα — βροτούς. vs. 2 μήτε p. 791, μή γε p. 1099, μή τι Wagner. παυσώμεσθα p. 791, παυσώμεθα p. 1099.

339

φιλῶ τέκν', ἀλλὰ πατρίδ' ἐμὴν μᾶλλον φιλῶ.

Plut. Mor. p. 809 D: εὐγενὲς καὶ φρονήματος μεγάλου τὸ ἀναφωνῆσαι ἑπεὶ φιλῶ — μᾶλλον φιλῶ. Cic. Epist. ad Fam. 12, 14, 7: *sodalis et familiarissimus Dolabellae eram, coniunctissimus sanguine Antoniis, provinciam quoque illorum beneficio habebam; sed πατρίδα ἐμὴν μᾶλλον φιλῶν omnibus meis bellum primus indixi. Versum ex Euripidis Erechtheo petitum esse ci. Porsonus, cui suspitioni favet Lysurgus c. Leocr. § 101: φύσει γὰρ οὐσῶν φιλοτέκνων πασῶν τῶν γυναικῶν ταύτην ἐποίησε (Praxitheam Euripides) τὴν πατρίδα μᾶλλον τῶν παίδων φιλοῦσαν.*

340

δεινὸς κολαστὴς πέλεκυς αὐχένος τομεύς.

Plut. Mor. p. 813 F: πολλοῖς μὲν ἐπέβη 'δεινὸς — τομεύς'. Plut. Mor. vol. 5 p. 706 ed. Wyttenb.: καὶ ὁ λέγων 'δεινὸς — αὐχένος τεμεῖν', αὐτὸ κολάζει ὃ εἴρηκεν (l. οὐ τὸ ὃ κολάζει εἴρηκεν), ἀλλ' ὥς (l. ὧ) κολάζουσιν.

341

μικρὸν δὲ ποδὸς χαλάσαι μεγάλη
κύματος ἀλκῇ

Plut. Mor. p. 818 A: 'μικρὸν — ἀλκῇ', τὰ μὲν αὐτὸν ἐνδι-
δόντα κτέ.

342

ἄκραντα γάρ μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεός,
καὶ πρὸς παθόντων κὰν κακοῖσι κειμένων
σοφὴν κέκλημαι, πρὶν παθεῖν δὲ μαίνομαι.

Plut. Mor. p. 821 B: ὥσπερ οὖν τῆς Κασάνδρας ἀδοξούσης ἀνόνη-
τος ἦν ἡ μαντικὴ τοῖς πολίταις, 'ἄκραντα γάρ με' φησὶν ἔθηκε —
μαίνομαι', οὕτως ἡ πρὸς Ἀρχύταν πίστις καὶ πρὸς Βάττον εὔνοια —
ᾠφέλησε. Fortasse huc spectat Cicero ad Att. 8, 11, 3: προθεσπίζω
igitur, noster Attice, non ariolans ut illa cui nemo credidit, sed coniectura
prospiciens. Euripidis esse locum ex Alexandro petatum ci. Mus-
gravius.

343

στείχει πολίταις ὅμι' ἔχων ἰδεῖν πικρόν.

Plut. Mor. p. 823 A: οὐδὲ αὐθέκαστός ἐστιν ὁ σώφρων ἀνὴρ καὶ
'στείχει — πικρόν', ἀλλὰ πρῶτον μὲν εὐπροσήγορος κτέ.

344

κραταιῶ περιβαλὼν βραχίονι
εὖδαι πιέζων χειρὶ δεξιᾷ ξύλον.

Plut. Mor. p. 967 C: ὥστε μὴ πάνυ θαυμάζειν τοῦ Ἡρακλείους, εἰ
τόξα μασχάλη ὑποθείς καὶ 'κραταιῶ — ξύλον'. Ad scenam a Phi-
lostf. Imagg. 2, 22 p. 426 sq. et Psello p. 132 descriptam hos ver-
sus referendos esse ci. O. Iahnus *Berichte über d. Verhandl. d. Sächs.
Ges. d. Wissensch., philol.-histor. Cl.* 1853 p. 139.

345

ὅδ' αὖτ' ἐκείνου φθόγγος ἐξωλέστερος.

Plut. Mor. p. 1076 E: ἀλλὰ πᾶν μὲν ἔμψυχον οὕτως ἴσχεσθαι καὶ
οὕτω κινεῖσθαι πέφυκεν ὥς ἐκεῖνος (sc. Ζεὺς) ἄγει καὶ κεῖνος ἐπιστρέ-
φει καὶ ἴσχει καὶ διατίθησιν, 'ὁ δ' αὖτ' — ἐξωλέστερος'. Pro ὁ δ'
praetuli ὅδ'. Haud dissimiles sunt Aristophanis versus, Eccl. 1053:
τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον. 1070: τοῦτ' αὖ πολὺ τούτου
τὸ κακὸν ἐξωλέστερον. Plut. 443: *Πενία*. — ἥς οὐδαμοῦ οὐδὲν πέφυκε
ζῶον ἐξωλέστερον. cf. Antiphanes Com. 3 p. 86: τούτου γὰρ οὐδὲν

ἔστιν ἐξωλέστερον. Diphilus Com. 4 p. 415: οὐκ ἔστιν οὐδὲν τεχνίον ἐξωλέστερον.

346

κλίθητι καὶ πίωνμεν· οὐ καὶ σιτία
 πάρεστιν; ὦ δύστηνε, μὴ σαντῶ φθόνει.
 οἱ δ' εὐθὺς ἠλάλαξαν, ἐν δ' ἐκίρνατο
 οἶνος· φέρων δὲ στέφανον ἀμφέθηκέ τις·
 ὕμνειτο δ' αἰσχροῦς κλῶνα πρὸς καλὸν δάφνης 5
 ὁ Φοῖβος οὐ προσωδά· τὴν τ' ἐναύλιον
 ὠθῶν τις ἐξέκλαγξε σύγκοιτον φίλην.

Plut. Mor. p. 1098 C: οἱ θεράποντες ὅταν Κρόνια δειπνῶσιν ἢ Διονύσια κατ' ἀγρὸν ἄγωσι περιμόντες, οὐκ ἂν αὐτῶν τὸν ὀλολυγμὸν ὑπομείναις — τοιαῦτα ποιούντων καὶ φθεγγομένων· 'τί κάθη — φίλην'. Comico poetae hunc locum tribuerunt Bergkius et Meinekios (vol. 4 p. 676), mihi et oratio et metrum tragoediam videntur arguere. vs. 1 τί κάθη libri, κλίθητι Meinekios coll. Eur. fr. 692, 1. σῖτα libri, σιτία Bergkios. vs. 5 ὕμνει libri, ὕμνειτο Meinekios. vs. 7 ἐξέκλαξε libri, ἐξέκλαγξε Bothius.

347

οὐκ ἔστιν αὐτῶν μέτρον ὁ τοῦ βίου χρόνος.

Plut. Mor. p. 1098 E: τῶν δὲ πρὸς τὸ καλὸν ὁρμῶν καὶ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ τιμὴν καὶ χάριν 'οὐκ ἔστιν — χρόνος'. Fortasse non tragici est poetae versus, sed quod Wytttenbachius coniecit, Menandri.

348

Κρητικούς αὐλοὺς θανούσης κῶλα ποικίλης νεβροῦ

Plut. Mor. p. 1104 D: καὶ ὄπλα καὶ σκεύη καὶ ἱμάτια συνήθη τοῖς τεθνηκόσι, καὶ ὡς ὁ Μίνως τῷ Γλαύκῳ 'Κρητικούς — νεβροῦ' συνθάπτοντες ἥδιον ἔχουσι. Versum ex Euripidis Polyido depromptum esse ci. Valck. Diatr. p. 203. Κρητικῆς αὐλοὺς θανόντι proposuit Heckerus.

349

σύμμικτον ὥστε γλεῦκος αὐλητήριον

Plut. Mor. p. 1109 E: οἱ πᾶν μὲν τὸ αἰσθητὸν κραῖμα παντοδαπῶν ποιότητων ἀποφαίνουσι 'σύμμικτον — αὐλητήριον'.

350

ἔστιν Δίκης ὀφθαλμός, ὅς τὰ πάνθ' ὁρᾷ.

Plut. Mor. p. 1124 F: χλευάζουσι δὲ ταῦτα καὶ γελῶσιν 'ἔστιν — ὁρᾷ'. Idem versus extat in Men. mon. 179 et in novicii poetastri loco, quem Philemoni tribuit Iustinus Martyr vol. 1 p. 120, Diphilo Clemens Alex. Strom. V p. 721 Euseb. P. E. p. 684 A Theodoretus

vol. 4 p. 854. Respicit Polybius 24, 8, 3 (Suid. v. δίκησ ὀφθαλμός et ἔστι τις): διότι κατὰ τὴν παροιμίαν ἔστι τις Δίκης ὀφθαλμός, ἧς μηδέποτε δεῖ καταφρονεῖν. item fortasse auctor epigr. in Anth. Pal. 7, 357: ὄμμα Δίκης καθορᾷ πάντα τὰ γινόμενα. Cf. Dionys. fr. 5 Eur. fr. 509, 2 adesp. fr. 410.

351

σοφοὶ σοφοὺς σώζουσιν, ἣν ὥσιν σοφοί.

Plut. V. Anton. c. 80: ὁ δὲ (sc. Φιλόστρατος) — Ἀρείῳ παρηκολούθει τοῦτον αἰὲ τὸν στίχον ἀναφθεγγόμενος 'σοφοὶ — ἄν ὥσι σοφοί'. Versum Euripideum esse iam Dobracus coniecit.

352

σοφὸς γὰρ ἀνὴρ, τῆς δὲ χειρὸς οὐ κρατῶν.

Plut. V. Aristid. c. 4: τοὺς πρὸ αὐτοῦ γενομένους ἄρχοντας ἀπεδείκνυε (Aristides) πολλὰ νενοσφισμένους καὶ μάλιστα τὸν Θεμιστοκλέα· 'σοφὸς — κρατῶν'. Euripidis esse versum ci. Valek.

353

ἄδοξον, ἄκραν γλῶσσαν ἠκονημένον

Plut. Comp. Lysandri et Sullae c. 4: τρυφὴν γὰρ οἶμαι καὶ παιδιὰν πρὸς Ἀντίοχον διαναναμαχεῖν τὸν Ἀλκιβιάδου κυβερνήτην καὶ Φιλοκλέα τὸν Ἀθηναίων ἐξαπατᾶν δημαγωγὸν 'ἄδοξον — ἠκονημένον'.

354

ἄγνὸν εἰς σηκὸν θεοῦ

Pollux 1, 6: σηκὸν τὸν τῶν ἡρώων λέγουσιν, οἱ δὲ ποιηταὶ καὶ τὸν τῶν θεῶν, ὥς οἱ τραγωδοὶ 'ἄγνὸν — θεοῦ'.

355

ἔργων μυστικῶν προφάντιδες

Pollux 1, 14: αἱ δὲ θήλειαι ἱέρειαι, προφήτιδες καὶ ἔργων μυστικῶν προφάντιδες. Dicendi genus tragicodiam sapit, cf. Aesch. fr. p. 22.

356

ῥινηλάτην κύνα

Pollux 2, 74: ῥινηλατεῖν τὸ τὰς ὀσμάς ἔλκειν καὶ ῥινηλάτην κύνα ἢ τραγωδία.

357

στηρίγματ' οἴκου

Pollux 3, 12: τέκνα, φυτεύματα, γεννήματα — τροφεῖς, ταφεῖς, στηρίγματα οἴκου ἢ βίου, ἐπίκουροι ἀναγκαῖοι. Non dubito quin στηρίγματα οἴκου tragicus aliquis poeta dixerit. Similiter Eur. Iph. T. 57: στῦλοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες. Poeta com. Charisii V p. 252 (in Ribbeckii Com. Lat. p. 105): pater qui te tutamen fore sperat familiae domuique columnen.

358

ὁ δρῶν τὰ τοῦ μέλλοντος οἴχεται φέρων.

Polyb. 31, 21: τὸ δὲ πιττάκιον περιεῖχε τὰς γνώμας ταύτας. ‘ὁ δρῶν — φέρων’. Fortasse tragici poetae versus sicut is qui statim sequitur ἴσον φέρει νύξ, τοῖς δὲ τολμῶσιν πλέον Euripideus est (Phoen. 726).

359

[θεοὺς δὲ] καὶ λαθεῖν ἀμήχανον.

Porph. Epist. ad Marc. 21: καὶ εἰσὶν ἄγγελοι θεῖοί τε καὶ ἀγαθοὶ δαίμονες ἐπόπται τῶν πραττομένων, οὓς καὶ λαθεῖν ἀμήχανον. Porph. de Abst. 2, 24: τὸν δὲ θεὸν ἀμήχανον καὶ λαθεῖν.

360

Amelius in Porphyry. V. Plotini c. 17: ἡνάγκασμαι δ’ ὥς ἔοικεν, ὥς που φησὶν ἡ τραγωδία, ὧν φιλοπράγμων τῇ ἀπὸ τῶν τοῦ καθηγεμόνος ἡμῶν δογμάτων διαστάσει εὐθύνειν τε καὶ ἀποποιεῖσθαι. In his quae insint tragici poetae verba non video.

361

μετὰ γὰρ νοσοῦντων, φασί, μαίνεσθαι καλόν.

Proverb. append. 3, 87 et Suidas: μετὰ γὰρ νοσοῦντων μαίνεσθαι φασὶ καλόν· ὅτι χρὴ συνεξομοιοῦσθαι τοῖς παροῦσι. ubi γὰρ et τοῖς παροῦσι om. Prov. app., φασὶ om. Suidas. Versum restitui φασὶ μαίνεσθαι transponens. Seneca de tranq. an. c. 15, 16: nam sive Graeco poetae credimus, aliquando et insanire iucundum est, sive Platoni, frustra poeticas fores conpos sui pepulit.

362

χρημάτων τε γάργαρα

Schol. Ar. Ach. 3: ψαμμακοσιογάργαρα — καὶ ἐν τῇ τραγωδίᾳ ‘χρημάτων τε γάργαρα’. Cf. Suid. v. ψαμμακοσιογάργαρα.

363

δεῦρ’ ἔλθέ· σὺν σοὶ τᾶλλα βούλομαι φράσαι.

Schol. Ar. Av. 1647: δεῦρ’ ὥς ἔμ’ ἀποχώρησον ὅτι ὅμοιον τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ‘δεῦρ’ — φράσαι’. Cf. Eur. Ion. 1521: δεῦρ’ ἔλθ’· ἔς οὓς σοὶ τοὺς λόγους εἰπεῖν θέλω.

364

ἄλλος γυναικὸς κόσμος, ἄλλος ἀρσένων.

Schol. Clem. Alex. p. 127: παρὸ εἴρηται τὸ ‘ἄλλος — ἀρσένων’. Scripsi ἀρσένων.

365

γνησίῳ ἐπὶ σπορᾷ

παίδων

Schol. Eur. Andr. 4: παιδοποιός] adscriptum est in codice Ven. 471 'γνησίων ἐπὶ σπορᾷ παίδων' teste Cobeto, qui Euripidi fragmentum tribuit. Sic παίδων ἐπ' ἀρότῳ γνησίων Procopius Epist. 67 in Maii Class. auct. vol. 4 p. 256, ubi ἐπ' ἀρετῇ editur, et alii, cf. Meinek. in Alciph. p. 90 sq.

366

Schol. (cod. Ven. 471) Eur. Andr. 32: ὁ μὲν Εὐριπίδης ἄπαιδα (ἀπο cod.) Νεοπτολέμῳ φησὶν εἶναι τὴν Ἑρμιόνην, ὁ δὲ Λυσίμαχος — (sequitur Lysimachi locus, de quo cf. Mülleri Fragm. Hist. vol. 3 p. 339 et Stiehl. in Philol. 4 p. 104). ταῦτα μὲν Λυσίμαχος δὲ ὁ τραγωδοποιός ὕστερον δὲ Διομήδει συνοικῆσαι [Νεοπτο]λέμῳ Ἀγχιάλον γενέσθαι δὲ ἐν μὲν Ἀνδρομάχῃ δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος Locus pessime habitus sine aliis codicibus non poterit restitui; interim docemur Anchialum Neoptolemi et Hermiones filium tragico poetae nescio cui memoratum fuisse: quae fortasse spectant ad Sophoclis Hermionen; cf. Livii Hermiona p. 3 Ribb.: obsecro te, Anchiale, matri ne quid tuae adversus suas.

367

μήποτε τις ἄνδρα πανόλβιον αὐδήσειε,
πρὶν ἰδῆ πῶς κεῖνος ἔχοι ποτὲ πότμον ἀπήμων.

Schol. Eur. Andr. 100: χρὴ δ' οὐ ποτ' εἰπεῖν· τούτῳ συνάδει τὸ 'τέλος ὄρα μακροῦ βίου'. ἄλλως 'μήποτε τις — ἀπήμων'. vs. 2 ἐκεῖνος libri, κεῖνος Cobetus.

368

ἐν πρώτοις ἄγω

Schol. (cod. Vat. 909) Eur. Med. 1016: ἀγῆλαι — δηλοῖ καὶ τὸ τιμῆσαι. ἄγειν γὰρ τὸ τιμῆσαι φησὶν ἐν πρώτοις ἐγώ· καὶ 'ἡγόμην δ' ἄνῆρ ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ'. Extrema Sophoclis sunt verba Oed. R. 775, in praegressis latere fragmentum tragicum vidit Meinek. qui ἐγώ in ἄγω mutavit.

369

. . Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας.

Schol. B Il. A, 175: καὶ παροιμία 'Ζεὺς κατεῖδε — διφθέρας'. Idem proverbium afferunt Zenob. 4, 11 Greg. Cypr. cod. Leid. 2, 19 cod. Mosq. 3, 53 Diogenianus 4, 95 a. ὁ Ζεὺς ci. Valek. εἰς τὰς] ἐπὶ Diogen. Aeschyli esse versum ci. Valek.

370

ὥς αἰσχρόν ἐστι καὶ καλῶν ἀπ' ὀμμάτων
κλᾶον πρόσωπον καὶ δακρυρροοῦν ὄραν.

Schol. BLV Il. B, 269: τὸ πρόσωπον τοῖς δάκρυσιν ἀμορφώσας, 'ὥς αἰσχρόν — ὄραν'. vs. 1 μὴ ed. Bekk., καὶ ed. Bachm. Ex Eu-

ripidis Syleo locum esse petatum ci. Fritzsche in Ar. Thesm. p. 157.

371

θεὸς δ' ἐπὶ σμικροῖσιν οὐ θερμαίνεται,
ἀλλ' ὡς λέβης . . . μείζονος δεῖται πυρός.

Schol. BLV Il. Γ, 414: τὸ ἀνεξίκακον δὲ τῆς θείας ἐδήλωσε φύσεως· 'θεὸς — πυρός'. vs. 1 θεὸς γὰρ libri, θεὸς δ' scripsi. vs. 2 λέβης τις ci. Porsonus.

372

ὦ τοι θρασὺς πρὸς ἔργον ἐκ πολλοῦ κακός.

Schol. ADV Il. Η, 93: καὶ παροιμία 'ὦ τοι — κακός'. Eust. Il. p. 667, 41: θρασὺς γὰρ πρὸς ἔργον ἐκ πολλοῦ κακός, κατὰ τὴν παροιμίαν. Verba ἐκ πολλοῦ suspecta.

373

λαγὼ βίον ζῆς ὁ πρὶν ἄτρομος λέων.

Schol. Il. Κ, 360 in Anecd. Paris. vol. 3 p. 12, 17 (Eust. Il. p. 811 sq.): δοκεῖ δὲ Ἀττικοῖς φίλος εἶναι ὁ ἐν δυοῖ συλλαβαῖς λαγὼς — καθὰ δὲ ὁ γράψας τὸ 'λαγὼ — λέων'. ὁ πρὶν] ὦν πρὶν probabiliter ci. Wagner. Ceterum cf. λαγὼ βίον ζῆς Demosth. de Cor. § 267, λαγὼ βίον ζῶν Lucian. Somn. 9 vol. 1 p. 13 sq. Dio Chr. 66, 24.

374

τραύματ' ἐξόπισθ' ἔχων
τῆς δειλίας σημεῖα κούχῃ τοῦ θράσους.

Schol. V Il. Ν, 291: καὶ ὁ Λυσίας τὸν Ἰφικράτην ποιεῖ λέγοντα 'τραύματα ἔχων οὐχ ἐτέρων ἐπ' ἐμὲ ἐρχομένων, ἀλλ' αὐτὸς ἐπιών'. ἀνδρογύης καὶ ἔτ' ὀλίγα τραύματα ἐξόπισθεν ἔχων τῆς δειλίας σημεῖα καὶ οὐχὶ τοῦ θράσους. Tragici aut comici fragmentum in extremis verbis latens agnovit Meinek. Com. 4 p. 687. Verba ἀνδρογύης καὶ ἔτ' ὀλίγα nondum emendata, temptabam ἀνδρογύνης καὶ τὸ λεγόμενον. Prellerus Philol. 3 p. 522 ci. Μένανδρος Ἀνδρογύνῃ ἢ Κρητὶ 'ὄλωλα τραύματ' ἐξόπισθ' ἔχων' κτέ.

375

ἄνθρωπον ἦθος

Schol. Il. Ω, 58: τοὺς δὲ Ἀττικοὺς καὶ Δωριέας τοῖς κυριωτέροις χρῆσθαι ἀντὶ κτητικῶν, 'Ἕλληνα στρατόν ἀντὶ τοῦ Ἑλληνικόν', καὶ ἄνθρωπον ἦθος ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπινον, καὶ Ἑλλάδα διάλεκτον.

376

ἥλιος,
ὅς [δὲ] δι' αὐγῆς πάντα βλαστάνει βροτοῖς
φθίνει τε.

Schol. Od. Σ, 367: ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ ἥλιος ὃς διὰ γῆς πάντα βλαστάνει βροτοῖς φθίνει τε. Correxī δι' αὐγῆς cum Lobeckio in Soph. Ai. p. 90 et δὴ addidi.

377

καὶ παιδὶ καὶ γέροντι προσφέρων τρόπους

Schol. Pind. Nem. 3, 127: λέγει δὲ οὐχ ὅτι γέρον ἦν τὴν ἡλικίαν οὐδὲ γὰρ παῖς· ἀλλ' ὥς ὁ τραγικός 'καὶ παιδὶ — τρόπους', πάσῃ ὁμιλῆσαι ἡλικίᾳ δυνάμενος.

378

σφαγὰς δὲ Δαναοῦ παρθένων Λυγκεὺς φυγῶν

"Αβαντα φύει διάδοχον τυραννίδος.

Schol. Pind. Pyth. 8, 73: ὅτι δὲ Λυγκέως "Αβας, ἐξ ἐκείνου δῆλον 'σφαγὰς — τυραννίδος'. Locus Euripideae tragoediae prologum sapit, ut Boeckhius iudicat.

379

ὅταν δ' ὁ θαλμῶν ἀνδρὶ πορσύνῃ κακά,
τὸν νοῦν ἐβλαψε πρῶτον ᾧ βουλεύεται.

Schol. Soph. Ant. 620: κλεινὸν ἔπος πέφανται τὸ 'ὅταν — βουλεύεται'. Verbis 'ὅταν — πρῶτον' utitur Athenagoras Legat. pro Christ. c. 22 p. 106, ubi δ' libri om.

380

μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος

Schol. Soph. El. 139: καὶ Αἰσχύλος 'μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἔα'. μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος. Eadem Suidas v. πάγκοινος. Verba μόνος οὐ δέχεται κτέ. poetae sunt, utrum tragici an lyrici incertum. μόνος om. Suid. μέρος] an μέλος leg.?

381

ἐν τῷ λαλεῖν δεῖ μὴδὲ μηκύνειν λόγον.

Schol. Soph. El. 1437: δι' ὧτος ἂν παῦρά γε· μὴ ἀνατεταμένως φθίγγεσθαι, ἀλλ' ἐλαφρῶς. ἐν τῷ λαλεῖν δεῖ μὴδὲ μηκύνειν τὸν λόγον. Agnovit versum G. Wolffius de Soph. schol. Laur. p. 24. ἐν τῷ] ἐν τοι scripserim.

382

ἄελ δ' ὁρῶντί τ' ὁξὺ καὶ τυφλὸς ἦν·
θυσίας γὰρ ἀπαρχὰς κρέας ἐπέμπομεν πατρὶ
περισσὸν ὦμον ἐκκριτον γέρας.
τὸ δὴ γε σὺν κόψαντες, οὐ μεμνημένοι,
λήσειν δοκοῦντες, ἀντὶ τοῦ κεκομμένου
ἐπέψαμεν βόειον. ὁ δὲ λαβὼν χερσὶ

ἔγνων ἐπαφήσας εἶπέ τ' ἐκ θυμοῦ τάδε·
 τίς μοι τόδ' ἀντόμοιον μισητὸν κρέας
 πέμπων; γέλωτα δὴ με ποιοῦνται κόροι
 θύοντες ὕβρει· 'τυφλὸς οὔτι γινώσεται', 10
 οὔτω λέγοντες. ὦ θεοί, μαρτύρομαι
 ἐγὼ τάδ' ὑμᾶς καὶ κατεύχομαι κακὰ
 αὐτοῖσιν ἀντὶ τῶνδε δις τόσα σχεθεῖν.
 χαλκῷ δὲ μαρμαίροντες ἀλλήλων χροῶ
 σφάζοιεν ἀμφὶ κτήμασιν βασιλικοῖς. 15

Schol. Soph. Oed. C. 1375: οἱ περὶ Ἑτεοκλέα καὶ Πολυνείκην δι' ἔθους ἔχοντες τῷ πατρὶ Οἰδίποδι πέμπειν ἐξ ἑκάστου ἱερείου μοῖραν τὸν ὦμον, ἐκλαθόμενοι ποτε — ἰσχίον αὐτῷ ἔπεμψαν — καὶ ἔοικεν τὸ τῆς ἱστορίας ἦκειν ἐπὶ πολλούς, ὥς καὶ παρὰ τινι αὐτὰ κεκτηῖσθαι (ἐκτεθεῖσθαι ci. Dindorfius) πρὸς τὸ γελοιοῦτερον διὰ τούτων 'ἀεὶ δ' — βασιλικοῖς'. vs. 1 ἀεὶ δ', ὁρῶν γὰρ ὁξὺ καὶ τυφλὸς περ ἦν ci. Hermannus, mihi versus interpolatus videtur. vs. 2 γὰρ delet Hermannus.

ἀπαρχὰς] ἀπαρ^χ L. κρέας] γέρας L. vs. 3 initio lacunam indicavi. vs. 4 τὸ δὴ γε interpolatori tribuo. συγκόψαντες vulgo, σὺν κόψαντες scripsi. vs. 5 κεκομμένον L. vs. 8 ἀντόμοιον] ἀντ' ὥμοιο Dindorfius, videtur aliud quid latere. vs. 9 γέλω δὴ με cod. vs. 10 οὔτοι ante Brunckium. vs. 13 αὐτοῦς L, ἀντὶ scripsi. τόσσα σχέθειν L. vs. 15 κτήμασιν τυραννικοῖς probabiliter ci. Elmsleius, κτήμασιν βαληνικοῖς Bergkii. De auctore versuum magna est dissensio: quinto sextove vel inferiori saeculo qui tribuunt, ut alia taceam, exitus versuum omnino neglexerunt; Bergkii Pratinae esse locum coniecit proponens ὥς καὶ Πρατίναν αὐτὰ ἐκτίθεσθαι. Certe e dramate satyrico locum repetitum esse crediderim.

383

καὶ τοῦτο τοῦπος ἐστὶν ἀνδρὸς ἔμφορος,
 ὅταν καλῶς πράσῃ τις, ἐλπίζειν κακὰ.

Schol. Soph. Trach. 296: γνωμολογεῖ ὁρῶσα τοὺς αἰχμαλώτους. 'καὶ τοῦτο — κακὰ'. vs. 1 εὔφορος L, ἔμφορος Triclinius.

384

Seneca Epist. 115: nec apud Graecos tragicos desunt qui lucro innocentiam salutem opinionem bonam mutent:

sine me vocari pessimum, ut dives vocer.
 an dives omnes quaerimus, nemo an bonus.
 non quare et unde, quid habeas tantum rogant.
 ubique tanti quisque quantum habuit fuit.
 quid habere nobis turpe sit quaeris? nihil. 5
 aut dives oplo vivere aut pauper mori.
 bene moritur qui dum moritur lucrum facit.

Vs. 1 Graece servatus est (v. adesp. fr. 147, 1), ceteros ut indagarem non contigit. Extremi duo versus fuisse videntur

ἢ πλούσιος ζῆν ἢ πένης θνήσκειν θέλω.

καλὸν τὸ θνήσκειν οἷς θανεῖν κέρδος φέρει.

Cum altero versu cf. Men. mon. 291: καλὸν τὸ θνήσκειν οἷς ὕβριν τὸ ζῆν (οἷς τὸ ζῆν ὕβριν Corp. Inscr. 3902 r vol. 3 p. 29) φέρει. Quae subicit Seneca, *pecunia ingens generis humani bonum*, Euripidea sunt (fr. 326).

385

δεινὸν γε ταῦτόν τοις μὲν ἀνδάνειν βροτῶν,

τοις δ' ἐχθὸς εἶναι.

Sextus Emp. p. 21, 4: ἀλλὰ καὶ ἡ τραγωδία μεστὴ τῶν τοιούτων ἐστὶ· λέγει γοῦν 'εἰ πᾶσι — ἕρις' (Eur. Phoen. 499 sq.), καὶ πάλιν 'δεινὸν — εἶναι'.

386

σωτῆρες εὐσέλμων νεῶν

Sextus Emp. p. 411, 1: καὶ τοῦτω συμφωνεῖ τὸ τοὺς Διοσκούρους ἀγαθοὺς τινὰς εἶναι δαίμονας σωτῆρας εὐσέλμων νεῶν.

387

κάλλιστα Μουσῶν φθέγγεται πλουτῶν ἀνὴρ.

Sextus Empir. p. 663, 30: 'κάλλιστα — ἀνὴρ'. Poetae nomen Sextus non addidit, Euripidis esse versum inde coniecerunt, quod aliquot huius poetae loci praecedunt.

388

τολμῶ κατειπεῖν, μήποτ' οὐκ εἰσὶν θεοί·

κακοὶ γὰρ εὐτυχοῦντες ἐκπλήττουσί με.

Simplicius in Epictet. p. 357: καὶ χώραν διδόναι τῇ τραγωδίᾳ λέγειν 'τολμῶ — με'. Eundem locum servavit Olympiod. in Plat. Gorg. *Archiv für Philol. u. Paedag.* vol. 14 p. 257. vs. 1 κατειπεῖν Simpl., γὰρ εἰπεῖν Olymp. vs. 2 ἐπιπλήττουσί Simpl., ἐκπλήττουσί Olymp.

389

σημεῖα καὶ γὰρ ταῦτα γίνεσθαι φιλεῖ,

ὅταν τι ναοῖς ἐγκατασκήψῃ μύσος.

Socrates Hist. Eccl. 7, 33 p. 306 C: καὶ τις τῶν παρόντων οὐ καλὸν ἔλεγε σημαίνειν τὸν μολυσμὸν τοῦ ναοῦ, ἐπιλέγων ἀρχαίου τινὸς ποιητοῦ δύο ἰάμβους 'σημεῖα — μύσος'. Similiter Nicephorus Callistus Hist. Eccl. 14, 32 vol. 2 p. 505 D. vs. 1 γὰρ τὰ τοιαῦτα Socr., καὶ γὰρ ταῦτα Niceph., fortasse γὰρ τοι ταῦτα leg. vs. 2 ἐν Socr., τι Niceph.

390

Ἀκτίτου πέτρα

Steph. Byz. p. 64, 15: Ἀκτὴ. οὕτως ἡ Ἀττικὴ ἐκαλεῖτο — τὸ ἐθνικὸν Ἀκταῖος — καὶ Ἀκτίτης, ἐξ οὗ τὸ Ἀκτίτου πέτρα ἐν τῇ τραγωδίᾳ ἀντὶ τοῦ Ἀττικοῦ. ἀκτίτ RV.

391

Βαρκαῖον αἶπος

Steph. Byz. p. 159, 15: Βάρκη, πόλις Λιβύης — Βαρκαῖον τὸν Λίβυν φασί. ὙΒάρκαιον ἔπος. αἶπος restituit Meinek. ius.

392

Φασιανὸν νάπος

Steph. Byz. p. 661, 5: Φᾶσις, πόλις τῆς Αἴας πρὸς τῷ Φάσιδι ποταμῷ ἐν Κόλχοις — τὸ ἐθνικὸν Φασιᾶτης καὶ Φασιατικός καὶ Φασιανός — καὶ Φασιανή θηλυκὸν καὶ ὙΦασιανὸν νάπος οὐδετέρως. Verba Φασιανὸν νάπος ex Sophoclis Colchidibus petita esse ci. Meinek. ius.

393

ἔπειτα πάσης Ἑλλάδος καὶ ξυμμάχων
βίον διώκησ' ὄντα πρὶν πεφυρμένον
θηρσίην θ' ὅμοιον. πρῶτα μὲν τὸν πάνσοφον
ἀριθμὸν εὗρηκ' ἔξοχον σοφισμάτων.

Stob. Ecl. 1, 1, 1 p. 4: Ὑἔπειτα — σοφισμάτων. Adhaerent haec loco Aeschyleo (Prom. 454—459). vs. 3 et 4 fortasse respicit Plato Reip. VII p. 522 D (cuius verba repetit Theo Smyrn. Arithm. c. 1 p. 7): παγγέλοιον οὖν, ἔφην, στρατηγὸν Ἀγαμέμνονα ἐν ταῖς τραγωδίαις Παλαμήδης ἐκάστοτε ἀποφαίνει. ἢ οὐκ ἐννενόηκας ὅτι φησὶν ἀριθμὸν εὗρων τὰς τε τάξεις τῷ στρατοπέδῳ καταστῆσαι ἐν Ἰλίῳ καὶ ἔξαριθμῆσαι ναῦς τε καὶ τᾶλλα πάντα, ὥς πρὸ τοῦ ἀναριθμητῶν ὄντων καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὥς ἔοικεν, οὐδ' ὅσους πόδας εἶχεν εἰδότος, εἴπερ ἀριθμεῖν μὴ ἐπίστατο; Platonem sequitur Aristides vol. 2 p. 340: ὥς μὲν γὰρ ἡ τραγωδία φησὶν, οὐδὲ τῶν βοσκημάτων οὐδὲν διέφερον πρὶν ἐκείνῳ (Palamedi) συγγενέσθαι. οἱ δὲ τοσοῦτον ἀπείχον τοῦ σύμπαντος ἂν αὐτοὺς ἀριθμῆσαι ἢ τὰς ναῦς ὁπόσαι τινὲς ἦσαν ἂς ἦγον, ὥστ' οὐδ' ὁπόσοι τινὲς αὐτοῖς εἰσὶν οἱ βασιλεῖς ὅ τε Ἀγαμέμνων καὶ ὁ Μενέλαος ἔμελλον εὗρήσειν, οὐδέ γε, ὥς ἔοικεν, ἐκεῖνοι τοὺς αὐτῶν πόδας ἢ καὶ τὰς χεῖρας ἐκάτερος, μὴ ὅτι τὴν στρατιάν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν Πλάτων τε ἡμῖν προσπαλίζει τοὺς τραγικούς καὶ ἡμεῖς συνεπαίξαμεν. De verbis οὐδὲ τῶν βοσκημάτων οὐδὲν διέφερον inepte Schol. Aristid. p. 702: τοῦτο ἐν Αἰσχύλῳ Προμηθεὺς λέγει περὶ τοῦ ἀνθρωπίου γένους. Recordabatur qui haec scripsit Aeschylei loci Prom. 452: κατώρυχες δ' ἔναιον ὥστ' ἀήσυροι μύρμηκες ἀντρῶν ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις. Euripidis (cf. fr. 582) esse versus supra scriptos ci. Hermannus. cum vs. 2 sq. cf. Eur. Suppl. 201: βίον ἐκ πεφυρμένου καὶ θηριώδους — διεσταθμήσατο. vs. 4 simillimus Aesch. Prom. 459: καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων ἔξεῦρον αὐτοῖς.

394

ὁ γὰρ θεὸς μέγιστος ἀνθρώποις νόμος.

Stob. Ecl. 1, 2, 5 p. 26: 'ὁ γὰρ — νόμος'. μόνος] νόμος AV.

395

Ζεὺς ὁ καὶ ζωῆς καὶ θανάτου πείρατα νωμῶν

Stob. Ecl. 1, 2, 9 p. 28: 'Ζεὺς — νωμῶν'. νέμων] νωμῶν A.

396

θεοῦ θέλοντος ἅνυτὰ πάντα γίγνεται.

Stob. Ecl. 1, 2, 13 p. 34: 'θεοῦ — γίγνεται'. θέλοντος] θελῶς A. μέτα] μετὰ A, ἅνυτὰ scripsi. γίγνεται A.

397

τί δ' οὐ γένοιτ' ἂν θεοῦ ἐφιέντος τύχη;

Stob. Ecl. 1, 2, 13 p. 34: 'τί δ' — τύχη;' θεοῦ γ' ἐφιέντος Wagnerus, fortasse θεῶν ἐφιέντων praestat. τύχη ante Gaisfordum.

398

Ζεὺς ἔσθ' ὁ πέμπων τὴν ἐφήμερον τροφήν.

Stob. Ecl. 1, 2, 13 p. 34: 'Ζεὺς — τροφήν'.

399

ἄνευ θεοῦ γὰρ οὐδὲ εἰς ἀνὴρ σθένει.

Stob. Ecl. 1, 2, 13 p. 34: 'ἄνευ — σθένει'. οὐδ' ἂν — σθένει ci. Meinekios.

400

θεία προνοία πάντ' ἐγέννησεν φύσις.

Stob. Ecl. 1, 2, 13 p. 36: 'θεία — φύσις'.

401

θνητοῖσιν ἀνθρώποισι καταφυγὴ θεοί,
[καὶ τὰμπλακῆματ' ἔρχεται θεοὺς ἐπι]
ὅθεν λαβόντες οἱ κακῶς πεπραγότες
σωτηρίαν ἀπῆλθον ἐκ δυσπραξίας.

Stob. Ecl. 1, 2, 20 et 21 p. 38: 'θνητοῖσιν — δυσπραξίας'. vs. 2 θεὸς ἐπι A, θεοὺς ἐπι Iacobsius. versum mihi suspectum uncis inclusi. vs. 4 ἀπῆλ' ἐκ δυσπραξίαν A.

402

νῦν οὐκέτι μοι δίχα θυμός,
ἀλλὰ σαφὴς ὅτι καὶ τὰ βροτοῖς
Ζεὺς ἐπικάρσια τέμνει,
καθελὼν μὲν δοκέοντ',
ἀδόκητον δ' ἐξαείων.

Stob. Ecl. 1, 2, 22 p. 40: 'νῦν — ἐξαείρων'. vs. 1 οὐκ ἔστι Α, οὐκέτι ed. Heeren. vs. 2 ἀλλ' ἀσαφὲς libri, σαφὲς ἀλλ' ci. Heeren, ἀλλὰ σαφὲς λόγος ἔσθ' Bergkii Lyr. p. 1074. καὶ τὰ corruptum. vs. 5 ἐπαείρων Heeren.

403

φθείρει γὰρ ἡ πρόνοια τὴν ἀβουλίαν.

Stob. Ecl. 1, 3, 4 p. 106: 'φθείρει — ἀβουλίαν'.

404

οὐ δῆκται πως κύνες οἱ θεοί,
ἀλλ' ἡ Δίκη γὰρ καὶ κατὰ σκότους βλέπει.

Stob. Ecl. 1, 3, 6 p. 106: 'οὐ — βλέπει'. vs. 1 πῶς Α, γ' ὅπως Grotius. οὐ λαθροδῆκται γ' εἰς ὅπως κύνες θεοί ci. Blomfieldus, sed λαθροδήκτης Atticis certe ignotum (cf. Phryn. Bekk. p. 50, 32); medelam desidero. vs. 2 κατασκόπους Α, unde κατασκότους scripserim.

405

οὐχ εὔδει Διὸς
ὄφθαλμός, ἐγγὺς δ' ἐστὶ καίπερ ὦν πρόσω.

Stob. Ecl. 1, 3, 9 p. 106: 'οὐχ — πόρρω'. vs. 1 εὔσει ed. vs. 2 πόρρω libri, πρόσω Huschkii.

406

οὐ γάρ τις οὐδὲ χρημάτων ὑπεργέμων
νόμον μαιίνων ἀσφαλῶς γηράσεται,
ἀλλ' ἡμέρας ἢ νυκτὸς ἢ Δίκη ποτὲ
τῷ δυσσεβοῦντι σιγ' ἔχουσ' ἐνήλατο.

Stob. Ecl. 1, 3, 10 p. 108: 'οὐ γάρ — ἐνήλατο'. vs. 1 οὔτε χρημάτων ὑπεργεγῶς libri, corr. Wagner. vs. 2 γηράσκειται libri, γηράσεται Grotius.

407

τὸ μὴ δίκαιον ἔργον οὐ λήθει θεοῦς.

Stob. Ecl. 1, 3, 11 p. 108: 'τὸ — θεοῦς'.

408

δαίμων βροτοῖσι πόλλ' ἀνευρίσκει κακά.

Stob. Ecl. 1, 3, 12 p. 108: 'δαίμων — κακά'. Cf. Eur. fr. 269: δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακά.

409

λύπας μὲν ἀνθρώποισιν, ὧ γύναι, θεοὶ
τοῖσιν διδοῦσιν οὓς ἂν ἐχθαίρωσ', ἐπεὶ
οὗ σφιν πονηρόν ἐστιν

Stob. Ecl. 1, 3, 14 p. 110: 'ταύτας μὲν — ἐστιν'. In libris haec

cohaerent cum Eur. fr. 508. vs. 1 ταύτας ed., αὔτας VA., λύπας scripsi. vs. 2 τοῖσι libri, τίσεις Grotius, fort. πᾶσιν leg.

410

ὁξὺς θεῶν ὀφθαλμὸς εἰς τὰ πάντ' ἰδεῖν.

Stob. Ecl. 1, 3, 16 p. 112: 'ὁξὺς — ἰδεῖν'. Idem versus extat in Men. mon. 695. ὁξὺς] εὐθύς (h. e. εὐθύης) Stobaei V. εἰς τὰ πάντ'] ἔσθ' ἅπαντ' malim, cf. adesp. fr. 350. πάντ' ἰδεῖν] πάνθ' ὁρᾶν Men. mon.

411

ἔσθ' ὥς ἔοικεν, ἔστιν οὐχ ὁρώμενον
τοῖς ζῶσιν ἡμῖν οὐδὲ προσδοκώμενον
δαιμόνιον, ᾧ μέλει τι τοῦ θνητοῦ βίου.

Stob. Ecl. 1, 3, 17 p. 112: 'ἔσθ' ὥς — βίου'. vs. 1 ἔσθ' ὥς] ἔστιώς A. ὁρώμενος V. vs. 2 προσδοκώμενος V. vs. 3 μέλλει A. τι] τί A, τὰ ed. Heeren.

412

ὁρᾷς Δίκην ἄνανδον, οὐχ ὁρωμένην
εὖδοντι καὶ στείχοντι καὶ καθημένῳ·
ἐξῆς δ' ὀπαδεῖ δόχμιον, ἄλλοθ' ὕστερον.

Stob. Ecl. 1, 3, 28 p. 120: 'ὁρᾷς — ὕστερον'. Eosdem versus habet Theophilus ad Autol. 2, 54 p. 256. Nulla ratio erat, cur Aeschilo tribuerentur (cf. quae diximus in Aesch. fr. 379). vs. 2 στείχοντι καὶ] στείχοντι Theophili codex B. vs. 3 δ' om. Theoph. ὀπηδεῖ] ὀπηδεῖ Stobaei cod. A, ὀπάζει Theoph., ὀπαδεῖ scripsi. ἄλλοθ'] ἄλλο δ' Stobaei cod. A et Theoph. Stobaeus et Theophilus subiciunt hos versus: οὐδὲν καλύπτει νύξ (τῶν Stob.) κακῶς ἐργασμένων, ὅτι δ' (δ' om. Theoph.) ἂν ποιῆς αἰὶ (δεινὸν Theoph.) νόμιζ' ὁρᾶν τινα (τινας Stob.), quos Menandri esse ci. Hermannus.

413

ἐχθρὸς μὲν ἀνὴρ, ἀλλὰ τὴν δίκην σέβω.

Stob. Ecl. 1, 3, 30 p. 122: 'ἐχθρὸς — σέβω'.

414

μόνη ἐστὶν ἀπαραίτητος ἀνθρώποις Δίκη.

Stob. Ecl. 1, 3, 41 p. 128: 'μόνη — Δίκη'. μόνη ἐστὶν] μόνοις τιν' A. θνητοῖς] ἀνθρώποις A.

415

μὴ μουσοπολεῖ πρὸς τὸ νηπιώτερον·
πόρρω γὰρ ἐστὼς ὁ θεὸς ἐγγύθεν κλύει.

Stob. Ecl. 1, 3, 42 p. 128: 'μὴ — κλύει'. vs. 1 μηδὲν σὺ ποίει

ci. Grotius, μήπου σὺ ποίει Heeren. vs. 2 habet Plut. Mor. p. 1124 F sic scriptum: πέλας γὰρ ἐστὼς ὁ θεὸς ἐγγύθεν βλέπει.

416

ὅστις λέγει κακὰ φρονῶν, σιγῇ στένει.

Stob. Ecl. 1, 3, 43 p. 128: 'ὅστις — στένει'. κακὰ] κακᾶν A, unde κάκ' ἀφρονῶν ci. Gaisfordus, malim κάκ' εὖ φρονῶν.

417

ἄγει τὸ θεῖον τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην.

Stob. Ecl. 1, 3, 44 p. 128: 'ἄγει — δίκην'. Idem versus extat in Men. mon. 14 et Vit. Aesop. p. 46, 9.

418

τὸ δὲ θεῶν κράτος μέγα κατ' ἀνθρώπους·
ἄφρονες δ' ὅποσοι τὸ δίκαιον ἄγουσ'
ὑπὸ τᾶς ἀδίκου βιοτᾶς ἀφανές·
μέγα γὰρ ὄμμα δαιμόνων οἷς τίνουσ'
ἀμοιβὰς κακῶν.

5

Stob. Ecl. 1, 3, 45 p. 128: 'τὸ δὲ — κακῶν'. ab vs. 2 novum fragmentum ordiuntur AVE. vs. 3 τὰς ἀδίκου βιωτᾶς A. ἀφανές om. A. vs. 3 μέγα καὶ] μέγα γὰρ A.

419

Δίκας δ' ἐξέλαμψε θεῖον φάος

Stob. Ecl. 1, 3, 48 p. 130: 'Δίκας — φάος'. Cohæret hic versus in libris cum Soph. fr. 18. ὅσιον libri, θεῖον Cobetus Var. Lect. p. 9.

420

ὁσία δ' ἀνάγκη πολεμιωτάτη θεός.

Stob. Ecl. 1, 4, 2 d p. 154: 'ὁσία — θεός'. ὁσία ed., ὁσία scripsi. πολεμικωτάτη] πολεμιωτάτη AV.

421

οὐδείς ἀνάγκης μείζον ἰσχύει νόμος.

Stob. Ecl. 1, 4, 2 e p. 154: 'οὐδείς — νόμος'.

422

μόνη γὰρ ἐν θεοῖσιν οὐ δεσπόζεται
Μοῖρα οὐδ' ἐν ἀνθρώποισιν, ἀλλ' αὐτὴ κρατεῖ.

Stob. Ecl. 1, 5, 8 p. 170: 'μόνη — κρατεῖ'. vs. 2 αὐτῆς vulgo, αὐτὴ scripsi.

423

ὦ Μοῖρα κεδνῶν καὶ κακῶν κυνηγέτι

Stob. Ecl. 1, 5, 9 p. 170: 'ὦ — κυνηγέτι'.

424

A. ἔξης ἄρ' οὐδὲ γῆς ἔνερθ' ὦχου θανών;

B. οὐ γὰρ πρὸ μοίρας ἡ τύχη βιάζεται.

Stob. Ecl. 1, 5, 13 p. 174: 'ἔξης — βιάζεται'. 'Cant. et Grot. ut codd. AE locum ἀδέσποτον relinquunt; cod. V vero in margine habet Σοφοκλ. Φαίδρ.' HEEREN. Repetita videtur ista inscriptio e praegressis (vide Soph. fr. 611).

425

ἡ τὰ θνητῶν καὶ τὰ θεῖα πάντ' ἐπισκοποῦσ' αἰὲ
καὶ νέμουσ' ἡμῶν ἐκάστῳ τὴν κατ' ἀξίαν Τύχη
μερίδα.

Stob. Ecl. 1, 6, 6 p. 196: 'ἡ τὰ — μερίδα'. vs. 1 ἐπισκοποῦσα V, ἐπισκοπεῖ AE, ἐπισκοποῦσ' αἰὲ Iacobs.

426

πάντων τύραννος ἡ τύχη ἐστὶ τῶν θεῶν,
τὰ δ' ἄλλ' ὀνόματα ταῦτα πρόσκειται μάτην·
μόνη διοικεῖν οὖν ἅπαντα βούλεται.

Stob. Ecl. 1, 6, 16 p. 202: 'πάντων — βούλεται'. vs. 3 γοῦν malin. Chaeremoni, cuius praemittitur fr. 19, locum tribuit codex V teste Heerenio.

427

μετὰ τὴν σκιὰν τάχιστα γηράσκει χρόνος.

Stob. Ecl. 1, 8, 11 p. 228: 'μετὰ — χρόνος'. Mira haec est sententia, atque in summa similitudine vehementer discrepat Men. mon. 347: μετὰ τὴν δόσιν τάχιστα γηράσκει χάρις.

428

ἀλλὰ ταῦτα μὲν χρόνος
δείξει· μόνος γάρ ἐστιν ἀνθρώπων κριτής.

Stob. Ecl. 1, 8, 27 p. 236: 'ἀλλὰ — κριτής'. Videtur Chaeremonis locus, cuius cf. fr. 21.

429

χρόνῳ τὰ πάντα γίγνεται καὶ κρίνεται.

Stob. Ecl. 1, 8, 29 p. 236: 'χρόνῳ — κρίνεται'. Chaeremoni versum tribuit Canter. χρόνῳ] νόμῳ Men. mon. 368, ubi mox γίγνεται.

430

ἐμοῦ θανόντος γαῖα μίχθήτω πυρί·
οὐδὲν μέλει μοι· τὰμὰ γὰρ καλῶς ἔχει.

Stob. Ecl. 2, 6, 7 p. 252: τὰς τοιαύτας φωνάς 'ἐμοῦ θανόντος — καλῶς ἔχει'. vs. 1 habent Sueton. Ner. c. 38 Dio Cass. 58, 23 (Iohan-

nes Antioch. in Mülleri Fragm. Hist. vol. 4 p. 570) Prov. append. 2, 56 Anecd. Paris. vol. 1 p. 398, 29. cf. Cic. de Fin. 3, 19, 64: *vox inhumana et scelerata ducitur eorum qui negant se recusare quominus ipsis mortuis terrarum omnium deflagratio consequatur, quod vulgari quodam versu Graeco pronuntiari solet. Senec. Clem. 2, 2: cui Graecus versus similis est [cuius] qui se mortuo terram misceri ignibus iubet. vs. 2 recurrit in Iulian. Or. VIII p. 242 B: δάκνομαι ὅτι σοι τῶν ἄλλων ἕνεκα λέγειν δυναμένῳ 'οὐθὲν — ἔχει', μόνος εἰμὶ λύπης αἷτιος. οὐθὲν Iulianus et Stob.*

431

ἂ δει παρὼν φρόντιζε, μὴ παρὼν ἀπῆς.

Stob. Flor. 3, 1, vide Aeschyli fr. 381.

432

οὐ χρὴ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν.

Stob. Flor. 4, 15, quem locum attulimus in Chaerem. fr. 26. Aeschyli esse hunc versum ci. Hermannus.

433

ἔμβα, πορθμίδος ἔρμα.

Teles in Stob. Flor. 5, 67 p. 161: ὥσπερ ἐκ συμποσίου ἀπαλλάττομαι οὐθὲν δυσχεραίνων, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ βίου, ὅταν ὦρα ᾖ. 'ἔμβα πορθμίδος ἔρμα'. Tragicī poetae verba agnovit Gaisfordus. ἔρμα in ἔρμα mutavi.

434

θάλλουσα λυπῇ τοὺς ἄγαν ὑπέρφρονας

Stob. Flor. 5, 127: 'θάλλουσα — ὑπέρφρονας'. Versus lemmate carens subicitur loco Platonis. Verba non intellego. •

435

ὅσοι δὲ φιλοσοφοῦντες ἐκμοχθοῦσί τι,
ἐνταῦθ' ὑπάρχει τῷ βίῳ γαστρος κρατεῖν.
διδάσκαλος γὰρ ἡντέλεια τῶν σοφῶν
καὶ τῶν ἀρίστων γίγνεται βουλευμάτων.

Stob. Flor. 17, 5: 'ὅσοι — κρατεῖν'. ib. 6: 'διδάσκαλος — βουλευμάτων'. Locos iungendos esse olim conieci, quam suspicionem confirmavit codex Vindob. vs. 3 γὰρ οὐσα ἡ εὐτέλεια libri, γὰρ εὐτέλεια Grotius. respicit Philostr. V. Apoll. Tyan. p. 110, 21: εὐτέλεια γὰρ διδάσκαλος μὲν σοφίας, διδάσκαλος δὲ ἀληθείας.

436

πόλλ' ἐστὶν ὀργῆς ἐξ ἀπαιδεύτου κακά.

Stob. Flor. 20, 12, v. Eur. fr. 261.

437

ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ συγγένει' ὅταν παρῇ
τραχεῖα κώξυθνος, ἀμαθίαν ἔχει.

Stob. Flor. 20, 40: 'ἐν τοῖς — ἔχει'. vs. 1 γὰρ] γὰρ ἡ libri ut videtur. vs. 2 καὶ ὀξύθυμος libri.

438

ἀφροδίσιος [γὰρ] ὄρκος οὐκ ἐμποίνιμος.

Stob. Flor. 28, 2: 'ἀφροδίσιος — ἐμποίνιμος'. γὰρ addidit Grotius, omittunt et Stobaenus et qui eundem versum habent Schol. Plat. p. 959a 18 Diogenianus 3, 37 Greg. Cyr. 1, 2 Greg. Cyr. Leid. 1, 1 Macar. 2, 69 Suidas v. ἀφροδίσιος ὄρκος et ταχυβάμονας ὄρκους. respiciunt hunc versum Plat. Sympos. p. 183 B (Stob. Flor. 63, 30) et Cornut. N. D. 24 p. 137. cf. Publ. Syr. Sent. 22 Or.: *amantis ius iurandum poenam non habet*.

439

ἅπανθ' ὁ τοῦ ζητοῦντος εὐρίσκει πόνος.

Stob. Flor. 29, 27: 'ἅπανθ' — πόθος'. πόνος Valek.

440

θεὸς δὲ τοῖς ἀργούσιν οὐ παρίσταται.

Stob. Flor. 30, 6, vide Soph. fr. 287. δὲ] γὰρ A. ἀργούσιν] ἀργοῖσιν Men. mon. 242.

441

κακὴ γὰρ αἰδώς, ἐνθα τάναιδὲς κρατεῖ.

Stob. Flor. 32, 3: Διφίλου. οὐκ ἔστ' ἀναιδοῦς ζῶον εὐθαρσέστερον. 'κακὴ γὰρ — κρατεῖ'. Duo esse fragmenta et alterum poetae tragici recte indicat Meinekios. γ' ἀναιδὲς libri, τάναιδὲς Valek.

442

αἰσχρόν γ' ὅταν τις [ἐπὶ γλώσση φυεῖς]
γλώσση ματαίους ἐξακοντίσῃ λόγους.

Stob. Flor. 36, 12: Μενάνδρου. 'αἰσχρόν — λόγους'. vs. 1 εὐ-
επὴς γλώσση φυεῖς Valek., qui certe φανεῖς scribere debebat. ἀξίωμ'
ἔχων μέγα aut aliquid huiusmodi requirit Cobetus Mnem. vol. 4 p.
233. Locum non Menandri, sed tragici poetae esse vidit Valckenarius.

443

ἄελ τὰ σεμνὰ πάντα κέκτῃται φθόρον.

Stob. Flor. 38, 2: 'ἄελ — φθόρον'. Versum vulgo Dionysio tribuunt, cuius fragmento ᾧ adhaesit. κέκτῃται A..

444

ἅπαν τὸ λίαν συνετόν ἐστ' ἐπίφθονον.

Stob. Flor. 38, 2: 'ἅπαν — ἐπίφθονον'. Cohæret vulgo hic versus cum adesp. fr. 443.

445

ἀδικώτατον πρᾶγμ' ἐστὶ τῶν πάντων φθόνος.

Stob. Flor. 38, 4: 'ἀδικώτατον — φθόνος'.

446

εἰσὶν τινες νῦν οὓς τὸ βασκαίνειν τρέφει.

Stob. Flor. 38, 6: 'εἰσὶν — τρέφει'. Vide quæ dixi in Dionysii fr. 8 p. 618.

447

οὐδεὶς ἂν εἴποι κεῖνον ἀνθρώπων κακῶς,
οὐδ' εἰ Φθόνου γένοιτο δυσμενέστερος.

Stob. Flor. 38, 16: οὐδεὶς — δυσμενέστερος'.

448

χρὴ δ' ἢ λέγειν τι χρηστὸν ἢ λέγουσιν εὖ
μὴ δυσμεναίνειν τῷ φθόνῳ νικώμενον.

Stob. Flor. 38, 17: 'χρὴ — νικώμενον'. vs. 2 δυσμεναίνειν] δυσμενέειν B, δυσμεναίνειν Trinc.

449

σὺ δ' ἐγγενὴς ὦν τήνδε δουλώσας ἔχεις.

Teles in Stob. Flor. 40, 8 p. 84: ἀλλὰ καὶ ὅτι μέτοιχος, ὀνειδίζουσι δὲ πολλοὶ 'μέτοιχε'. 'σὺ δ' — ἔχεις'. ἐγγενὴς libri, ἐγγενὴς Valckenarius.

450

ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐδαμῶς σῶζειν φιλεῖ
ὥς τρεῖς ἀφέντι· προστάτης θ' ἀπλοῦς πόλει
σφαλερός, ὑπὼν δὲ κἄλλος οὐ κακὸν πέλει.

Stob. Flor. 43, 3: 'ναῦν — κακὸν πόλει'. Lemma Stobæus om., Euripidi versum primum Arsenius p. 540, 15 tribuit, quia nimirum in Stobæo Euripidis locus præcedit. vs. 1 οὐδαμῶς] οὐχ ὁμῶς probabiliter Badham. vs. 3 πόλει libri, πέλει tacite Heathius.

451

κρεῖττόν τ' ἀμύνειν· κατθανεῖν γὰρ εὐκλεῶς
ἢ ζῆν θέλοιμ' ἂν δυσκλεῶς γε κατθανών.

Stob. Flor. 51, 13: 'κρεῖττόν — κατθανών'. Coaluerunt versus cum loco Eur. Andromachæ, seiungere videtur (ut ait Gaisf.) codex Vindob. vs. 1 τ'] γ' scripserim. vs. 2 fortasse δυσκλεῶς, μὴ κατθανών leg.

452

τὸ νέον ἅπαν ὑψηλὸν ἐστὶ καὶ θρασύ.

Stob. Flor. 52, 8: 'τὸ νέον — θρασύ'. Lemma om. A et fortasse M, τοῦ αὐτοῦ praebet Vindob., praecedit: Μητροδώρου. 'νέος φιλοδοξῶν πρῶμος πονηρία'.

453

γνώμαι γὰρ ἔργων τῶν ἐν ἀνθρώποις τροφοί.

Stob. Flor. 54, 1: 'γνώμαι — τροφοί'.

454

βουλαὶ τὰδ' ἐξέπραξαν, οὐ χερῶν σθένος.

Stob. Flor. 54, 2: 'βουλαὶ — σθένος'.

455

εἰ μὲν πρὸς αὐγὰς ἡλίου, χρυσωπὸν ἦν
νώτισμα θηρός· εἰ δὲ πρὸς νέφη βάλοι,
κυανωπὸν ὥς τις Ἴρις ἀντηγύει σέλας.

Plut. in Stob. Flor. 64, 31: καὶ ἡ Σφιγξ εἶχεν ἐπαγωγὸν τὸ ποί-
κιλμα τοῦ πτεροῦ καὶ 'εἰ μὲν — σέλας'. vs. 1 ἡλίου] ἡλίου A, ἡλίου
τρέψει B. Ex Euripidis Oedipo locum sumptum iudicavit Valck.

456

καινοῦ

δαίμονος ἄρχει, καινοῦ πότμου.

Antiphon in Stob. Flor. 68, 37: φέρε δὴ προσελθέτω ὁ βίος εἰς τὸ
πρόσθεν καὶ γάμων καὶ γυναικὸς ἐπιθυμησάτω. αὕτη ἡ ἡμέρα, αὕτη
ἡ νύξ καινοῦ δαίμονος ἄρχει, καινοῦ πότμου. μέγας γὰρ ἄγων γάμος
ἀνθρώπῳ. Verba supra exhibita poetae alicuius esse ci. Gaisfordus.

457

ἔχθροῖσιν εἴη πολεμίαν δάμαρτ' ἔχειν.

Stob. Flor. 73, 6: 'ἔχθροῖσιν — ἔχειν'.

458

δεῖ πυνθάνεσθαι γὰρ σε νῶν χήμας σέθεν.

τὸ μὲν μέγιστον, οὐποτ' ἄνδρα χρὴ σοφὸν

λίαν φυλάσσειν ἄλοχον ἐν μυχοῖς δόμων·

ἐρᾷ γὰρ ὄψις τῆς θύραθεν ἡδονῆς·

ἐν δ' ἀφθόνοισι τοῖσδ' ἀναστρωφωμένη

5

βλέπουσά τ' εἰς πᾶν καὶ παροῦσα πανταχοῦ,

τὴν ὄψιν ἐμπλήσας ἀπήλλακται κακῶν·

τό τ' ἄρσεν ἀεὶ τοῦ κεκρυμμένου λίχνον.

ὅστις δὲ μοχλοῖς καὶ διασφαλίσμασι
 σώζει δάμαρτα, δρᾶν τι δὴ δοκῶν σοφὸν 10
 μάταιός ἐστι καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖ·
 ἥτις γὰρ ἡμῶν καρδίαν θύραξ' ἔχει,
 θᾶσσον μὲν οἴστοῦ καὶ πτεροῦ χωρίζεται,
 λάθροι δ' ἂν Ἄργου τὰς πυκνοφθάλμους κόρας·
 καὶ πρὸς κακοῖσι τοῦτο δὴ μέγας γέλως, 15
 ἀνὴρ τ' ἀχρεῖος χῆ γυνὴ διοίχεται.

Stob. Flor. 74, 27: Μενάνδρου. [χρῆ] μὴ γαμῆν γάρ, ἂν δ' ἅπαξ λάβῃς, φέρειν μύσαντα πολλὴν προῖκα καὶ γυναῖκα δεῖ. 'ἐκπυνθάνεσθαι — διοίχεται'. Menandri et tragici poetae fragmenta coaluisse vidit Piersonus in Moer. p. 275, cf. Meinek. Com. vol. 4 p. 226 sq. vs. 1 ἐκπυνθάνεσθαί τ' ἀρσένων δ' ἡμᾶς σέθεν libri, quod correxi; χῆμᾶς praeiit Iacobsius. vs. 2 ἄνδρα χρῆ Grotius, ἀνδρὶ A, ἄνδρα ἢ vel ἀνδρ' ἢ ceteri libri. vs. 5 ἀναστρεφόμενη AB, ἀναστροφωμένη Vind. Voss. vs. 7 ἐμπλήσασά τ' ἐμπλήσας Bentleius. vs. 9 διὰ σφραγισμάτων] διασφραγίσμασι A, διασφαλίσμασι scripsi. vs. 10 σώζειν A. δ' ἀνδρὶ libri (nisi quod τὰνδρὶ B), δρᾶν τι Tyrwhitt. δὴ om. A. σοφῶν A. vs. 11 cf. Eur. Bacch. 332: νῦν γὰρ πέτει τε καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς. vs. 14 λάθρη A. ἀργού] Ἄργου codex Voss. vs. 16 ἀνὴρ libri.

459

τοῦ γὰρ πατρὸς κρατεῖν μὲν αἰσχύνην φέρει,
 ἥσσημένω δὲ δόξα νικητήριος.

Stob. Flor. 79, 7: 'τοῦ γὰρ — νικητήριος'. Cf. Meinek. Com. 3 p. 152.

460

τοὺς εὖ γεγῶτας καὶ τεθραμμένους καλῶς
 κἂν τοῖς κακοῖς δεῖ λόγον ἔχειν εὐφημίας.

Stob. Flor. 89, 1: Μενάνδρου. 'τοὺς — εὐφημίας'. vs. 1 γεγῶτας A, γεγονότας al. Non Menandri esse locum, sed tragici poetae recte iudicat Cobetus Mnemos. vol. 4 p. 233.

461

ἐγὼ γάρ, εἰ νοῦν εἶχ' ἔμ' ὁ σπείρας πατήρ,
 ἠπιστάμην ἂν μουσικὴν παρεῖς πονεῖν,
 ὥς εὐτυχὴς ὢν καὶ κακῶς πράξων ποτέ.
 πρῶτον μὲν, ἐξ ὧν πάντα γίνεται βροτοῖς,
 εὖογκος εἶναι γαστρὶ μὴ πληρουμένη 5
 στέργειν θ' ὕδρηροῖς ὥστε θῆρ' αἰεὶ ποτοῖς,
 χειμῶνι τ' ἀσκεῖν σῶμα θερμά θ' ἡλίου
 τοξεύματ' αἰνεῖν μὴ σκιατροφούμενος.

νῦν δ' οὐκ ἐθισθεῖς τοῦτ' ἐπίσταμαι μὲν οὔ,
 φέρειν δ' ἀνάγκη· τὸν γὰρ Ὀρφέα λαβὼν 10
 ἅπαν τε Μουσῶν ἐννεάφθογγον μέλος,
 οὐκ ἂν πίθοιμι γαστέρ', ἀλλὰ δεῖ βίου.

Stob. Flor. 97, 17: 'ἐγὼ γὰρ — δεῖ βίου'. Praecedit Eur. fr. 287, cui hunc locum adiungunt AMVind. vs. 1 εἶχέ μ' BM. vs. 2 παρεισ-
 πονεῖν] παρὲς πονεῖν B ut Heathius. vs. 3 εὐτυχῆσων libri, εὐτυ-
 χῆς ὦν Schneidewin. vs. 6 στέργειν τ' ὑδροηροῖς αἰεὶ ὥστε Vindob.
 vs. 7 θέρμα M. vs. 8 σκιατροφούμενος] σκιατροφούμενος A, σκιᾶ τρο-
 φούμενος M. vs. 9 μὲν οὖν Vindob., μενοῦν M.

462

τὰ μεγάλα δῶρα τῆς τύχης ἔχει φόβον
 καὶ τὸ πάνυ λαμπρὸν οὐκ ἀκίνδυνον κυρεῖ,
 οὐδ' ἀσφαλὲς πᾶν ὕψος ἐν θνητῷ γένει,
 ὅπερ διέστρεψ' ἢ χρόνος τις ἢ φθόνος,
 ἐπὶ ἅκρον τις τοῦ καλῶς πράσσειν δράμῃ. 5
 ἢ δὲ μεσότης ἐν πᾶσιν ἀσφαλεστέρα,
 τὸ μήτε λίαν ἐν ταπεινῷ τῆς τύχης
 μέρει φέρεσθαι μήτ' ἐν ὑψηλῷ πάλιν.
 καὶ γὰρ πέσῃ τις ἐξ ἐλάσσονος μέτρου,
 εὐπερικάλυπτον ἔσχε τὴν δυσπραξίαν. 10
 ὄγκου δὲ μεγάλου πτώμα γίγνεται μέγα.
 πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιβάζεται,
 σφάλλει δ' ἐκείνους οὓς ἂν ὑψώσῃ τύχη.

Stob. Flor. 105, 51: τραγικὸν ἐπεισόδιον. 'τὰ μεγάλα — ὑψώσῃ
 τύχη'. vs. 4 ὃ περιέστρεψεν AM, ὃ περιέτρεψεν al., ὅπερ διέστρεψ'
 scripsi. vs. 5 ὅταν ἐπ' ἅκρον scripserim. ibidem πράττειν libri. vs. 7
 τῷ ed., τὸ AVind. Voss. τῆς] τῷ ci. Meinek. vs. 9 καὶ M. mox
 ἐλάττονος libri. vs. 10 εὐπραξίαν A. vs. 12 βιάζεται vulgo, βιβάζεται
 scripsi. vs. 13 τύχη] ψυχὴ AM.

463

σὺ δ' ὦ τεκοῦσα,
 μὴ τὴν σὴν λιβάσι κατάσπενδε παρηίδα.

Teles in Stob. Flor. 108, 83: καὶ ταύτην μὲν ἐπαινοῦσιν ἐντελλο-
 μένην 'σὺ δ' — παρηίδα', τὴν δὲ κατακολουθοῦσαν ὠμὴν φησιν ἢ
 δόξα. Pro ταύτην vide an Ἀῦγην legendum sit. σὺ δ' ὦ τεκοῦσα,
 μὴ τι σὴν | λιβάσι κατάσπενδ' — υ — παρηίδα ci. Meinek.

464

γέροντι δ' οὐχ οἷόν τε μηκύνειν χρόνον.

Stob. Flor. 116, 2: 'γέροντι — χρόνον'. Versus vulgo iungitur cum Eur. fr. 638.

465

μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.

Stob. Flor. 116, 2: 'μακρὸς — ἔχει'. Cf. annot. in Eur. fr. 638. Versus recurrit in Men. mon. 351. Simillimum est Eur. fr. 579, 3: μακρὸς γὰρ αἰὼν μυρίους τίπτει πόνους. Philem. Com. 4 p. 35: αἰεὶ τὸ πλουτεῖν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.

466

. . . πολὺς τοι μόχθος ἐν μακρῷ χρόνῳ.

Stob. Flor. 116, 44: Φαβωρίνου ἐκ τῶν πγ. 'πολὺς — χρόνῳ'. Lemma φαβ~ praebet Vindob.

467

ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς γῆρας εὐπροσήγορον.

Stob. Flor. 117, 1: 'ἐσθλοῦ — εὐπροσήγορον'.

468

εἰς Φᾶσιν, ἔνθα ναυσὶν ἔσχατος δρόμος.

Strab. XI p. 497: τό τε παροιμιακῶς λεχθέν 'εἰς Φᾶσιν — δρόμος', οὕτω δεῖ δέξασθαι οὐχ ὥς τὸν ποταμὸν λέγοντος τοῦ ποιήσαντος τὸ λαμβεῖον οὐδὲ δὴ ὥς τὴν ὁμώνυμον αὐτῷ πόλιν κειμένην ἐπὶ τῷ ποταμῷ, ἀλλ' ὥς τὴν Κολχίδα. Versum repetiit Eust. in Dionys. Per. 687.

469

χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὀρίσματα.

Strab. XII p. 572: ὥσθ', ὅπερ ἔφην, ἔργον διορίσαι 'χωρὶς — ὀρίσματα'. Cf. Eust. II. p. 364, 43: ὅθεν ἴσως καὶ παροιμία ἢ περὶ τοῦ δύσγνωστα τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν εἶναι ὅρια. Versum proverbiale fuisse docent Cyrill. c. Iul. II p. 67 A Gregor. Cypr. 3, 99 (cod. Mosq. 5, 16) Macar. 8, 83 Eust. Dionys. P. 809 Schol. Lucian. p. 231, utitur Greg. Naz. vol. 2 p. 20 B et p. 249 D, item in Gallandii Bibl. Patr. vol. 6 p. 434 B, et Photius Epist. 243. Eodem respiciunt Plut. Mor. p. 122 C Damascius in Phot. Bibl. p. 345 a 27 (Suid. v. χωρὶς) Theodorus Prodr. in *Notices et Extr.* VI p. 552 VIII, 2 p. 85. Gregorius Naz. hinc effinxit χωρὶς τὰ Μήδων καὶ Λυδῶν ὀρίσματα (vol. 2 p. 209 A) et χωρὶς τὰ Μερῶς καὶ Σιλωὰμ ῥεύματα (Greg. Naz. in Gallandii Bibl. Patrum vol. 6 p. 434 B, cf. Append. Prov. 5, 35 Macar. 8, 84). Aeschyleum esse versum suspicatus est Hermannus in Soph. Oed. C. 808, cf. quae dixi in Aesch. fr. 266. Meinekius Philol. 3 p. 321 ingeniose coniecit ex hoc loco derivatam esse glossam Hesychii 1 p. 870: γωνορίσματα [γνωρίσματα] · τοποθεσίαι. De origine proverbii haec narrat Schol. Greg. Naz. in Catal. codd. Clark. 1 p. 37: Ἕλληνες ἐπὶ τὴν Τροίαν ἀναπλέοντες ἐπλανήθησαν καὶ Φρυ-

γίαν καταλιπόντες τῇ Μυσίᾳ προσέβαλον. Τήλεφος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέους παῖς τούτους διώκων ἔλεγεν 'κεχώρισται τῶν Φρυγῶν καὶ τῶν Μυσῶν τὰ ὅρια'. τοῦτον ἐν συστάδι (συστάδη cod.) μάχῃ τιτρώσκουσιν Ἀχιλλεὺς καὶ Αἴας· ἀλγοῦντα δὲ δεινῶς Ἡρακλέους υἱὸν αὐτὸν εἶναι μαθόντες καὶ μεταμεληθέντες οἱ τῶν Ἑλλήνων βασιλεῖς ἐπισκέπτονται καὶ λόγοις παρακαλοῦσιν ἰατροὺς οἰκείους (ἰατροῖς οἰκείοις cod.) ὥς ἐνὸν ἐπιμελούμενοι. τοῦ δὲ χρηματισθέντος μὴ ῥωσθῆναι τοῦ Ἀχιλλέως ἄνευ, πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενος θεραπεύεται. Ceterum πόρρω (pro χωρὶς) Eust. in Dion. P. τὰ Φρυγῶν καὶ Μυσῶν Greg. Cyr.

470

ὀπισθόπους δίκη

Suidas: ὀπισθόπους δίκη· ἡ μεθ' ἡμέραν ἀκολουθοῦσα τοῖς ἀδικήμασιν. Dicendi genus tragoediam sapit. Gregorius Naz. vol. 1 p. 302 D: οὐδ' ὀπισθόπους ἡ δίκη, τοῦτο δὲ (adde τὸ) ποιητικόν.

471

αὔρα, θεῶν ὄχημα τιμιώτατον

Tatian. Orat. ad Gr. c. 8 p. 40: Ζέφυρος αὐτὸν (sc. Τάκινθον) ἐνίκησε, καὶ τοῦ τραγωδοποιοῦ λέγοντος 'αὔρα — τιμιώτατον' ὑπὸ βραχείας αὔρας νικηθεὶς ἀπώλεσε τὸν ἐρώμενον.

472

πᾶν τοι σοφὸς νοῦς ἐξ ἀμηχάνων ἄγει
καὶ πάντα κηλεῖ, κἂν ἀπώμοτός τις ᾗ.

Themist. Orat. XVI p. 207 sq. ubi poetarum testimonia profert, quibus sapientiam plurimum posse demonstrat: 'μήτετι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων ἢ ἐβλήφι' (Il. Ψ, 315) καὶ 'πάντα ὁ σοφὸς — ᾗ'. vs. 1 πάντα ὁ libri, πᾶν τοι scripsi.

473

ὄρκων ἐρώσιν οὐδὲν εὐχερέστερον.

Theophyl. Simoc. Ep. 33 p. 51: σὺ δέ μοι παρήνεις πολλά· ὄρκοις μὴ πείθου, Γαλάτεια· ὄρκων τοῖς ἐρώσιν οὐδὲν ἔστιν εὐχερέστερον. In his latere videtur iambus supra scriptus. Priora quoque verba poetica sunt, id quod apparet e codicis A scriptura: ὄρκοις πείθουσαν μὴ πιστεύει γαλάτειαν. Quomodo corrigam non habeo. Quae ibidem leguntur Epist. 67 p. 72: ἀβαρές τι γὰρ χρῆμα ὁ ὄρκος εἶναι δοκεῖ, καὶ παντὸς ἄχθους ἔστι δυσφορώτερον, fortasse et ipsa poetae verba referunt.

474

κλύδωνα σαντῶ προσφέρεις αὐθαίρετον.

Theophyl. Sim. Epist. 57 p. 65: εἰ δὲ οὐκ ἐρᾷς, τί δακρύεις καὶ στένεις καὶ 'κλύδωνα — αὐθαίρετον;' Videtur tragici poetae versus esse.

475

Τεῦκρος δὲ τόξου χρώμενος φειδωλία
ὑπὲρ τάφρου πηδῶντας ἔστησεν Φρύγας.

Tryph. περὶ τρόπων Rhett. vol. 8 p. 738 de metalepsi: 'Τεῦκρος — Φρύγας'· εἴρηται γὰρ φειδωλία ἀντὶ τοῦ ἀκριβεία. Similiter Greg. Cor. Rhett. vol. 8 p. 767 et Moschop. Opusc. p. 76. vs. 1 affert Choerob. Rhett. vol. 8 p. 808. vs. 2 ἔστησε libri. Sophoclis Teucro hos versus parum probabiliter vindicabat Blomfieldus.

476

οἶνός μ' ἔπεισε δαιμόνων ὑπέρτατος.

Tryph. περὶ τρόπων Rhett. vol. 8 p. 739 de metonymia: ἀπὸ τοῦ εὐρήματος τὸν εὐρόντα, οἶον 'οἶνός μ' — ὑπέρτατος'. Similiter Georg. Choerob. Rhett. vol. 8 p. 812 Cocondrius ib. p. 786 Moschop. Opusc. p. 77. Latine expressit poeta Festi p. 153 (Ribbeck. Com. Lat. p. 106): *persuasit animo vinum, deus qui multo est maximus*.

477

παρ' οὐδενὸς γὰρ οὐδὲν ἡρμηνεύμεθα.

Tzetz. Exeg. II. p. 89 sq.: ἡμεῖς αὐτομαθεῖς τινες καὶ θυμόσοφοι καὶ μὴ μέγα κομπάζοντες εἰδέναι τι ἐκ φιλοσοφίας καὶ φυσικῆς· 'παρ' οὐδενὸς — ἡρμηνεύμεθα'. ib. p. 128, 17: καίτοιγε μηδὲν περὶ μηδενὸς νευμένῳ (l. μηδὲν παρὰ μηδενὸς ἡρμηνευμένῳ) ἢ θυμοσόφως καὶ αὐτομαθῶς ἐξ ἀναγνώσεως βιβλίων πάντων μαθόντι μοι.

478

τοῖς καιρίοις γὰρ δεῖ λέγειν τὰ καίρια.

Tzetz. Exeg. II. p. 146, 22: [ᾠ]καιρον γὰρ ἄλλως καὶ περιττὸν τῶν [ἀ]κροατῶν καταβαρύνειν τὰς [ψυχὰς] ἐν ταῖς προοιμιώδεσι καὶ ὥσπερ [ἐ]ξαγωνίοις τῶν ὑποθέσεων· τοῖς καιρίοις γὰρ δεῖ λέγειν τὰ... In fine καίρια supplevit Bachmannus. Vide quae dixi in Aeschyli fr. 204.

479

ὅστις καθ' ἑτέρου δόλια μηχανεύεται,
αὐτὸς καθ' αὐτοῦ

Vita Aesopi ed. Westerm. p. 9, 5: καὶ ἐκέλευε μὲν αὐτοὺς γυμνωθέντας τύπτεσθαι καὶ πομπεύεσθαι λέγων 'ὅστις — μηχανεύεται' αὐτὸς καθ' ἑαυτοῦ τοῦτο πανθάνει. vs. 2 αὐτὸς καθ' αὐτοῦ τοῦτο δρῶν οὐ μανθάνει proposuit Schneidewinus, qui vs. 1 μηχανορραφεῖ praetulerit. De sententia cf. Ennius Ribbeck. Trag. p. 51: *qui alteri exitium parat, eum scire oportet sibi paratum pestem ut participet parem*.

480

ἅπαντα θάλλει καὶ πάλιν μαραίνεται.

Vita Aesop. p. 47, 23: πάντα γὰρ θάλλει καὶ πάλιν μαραίνεται
Scripsi ἅπαντα θάλλει, Westermannus θάλλει δὲ πάντα maluit.

481

ἄστυλος οἶκος

Xenarchus (Com. 3 p. 614) in Ath. II p. 63 F: ἄστυτος οἶκος, κοῦτε (f. κοῦτι) βυσσάνην θεᾶς Ἀθηνᾶς σύνοικος — δυνατός ἐστ' ἐπαρκέσαι. Verba ἄστυτος οἶκος detorta esse e tragici poetae dictione ἄστυλος οἶκος verissime iudicat Meinekius comparans Leonidae Tarentini verba κακὸς δ' ἄστυλος ἰδέσθαι οἶκος, Anth. Pal. 7, 648.

482

. . ἅπαντα τοῖς σοφοῖσιν εὐκόλα.

Zenob. 2, 9: 'ἅπαντα — εὐκόλα'· ἐπὶ τῶν διὰ φρονήσεως καὶ τῶν δυσκόλων περιγινομένων. Cf. Diogenianus 1, 97 Greg. Cyr. 1, 66 (cod. Mosq. 1, 63) Macar. 2, 22.

483

εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλήλυθας.

Zenob. 3, 56 et Suid.: 'εἰς — ἐλήλυθα'. ἐπὶ τῶν ὅμοια καὶ παραπλήσια πασχόντων. Similiter Greg. Cyr. 2, 33 (cod. Mosq. 3, 6). ἀσθενῶν ἐλήλυθα Zenob. et Suid., ἀσθενῶς ἐλήλυθας Greg. Cyr. Versum ex Eur. Philoct. repetitum suspicor, cf. Dion. Chrys. 59, 11 supra p. 484 allatum.

484

Κουρήτων στόμα

Zenob. 4, 61 et Suid.: Κουρήτων στόμα· ἐδόκουν γὰρ εἶναι οὗτοι μάντιες, οἷον Θεσπιωδὸν στόμα. Cf. Hesych. 2 p. 332 et Diogenian. 5, 60.

485

φόνου πτερόν

Zenob. 6, 31: φόνου πτερόν· τὸν διὰ τῶν οἰστῶν, πτερόεντα ἢ ταχύν. βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν φόνον. Similiter Diogenianus Vind. 3, 86 Phot. Lex. p. 653, 13 Suidas. Cf. Prov. append. 5, 18: φόνου πτερόν καὶ θανάτου πτερόν· οἰστός.

486

ἄγανον

Anecd. Bekk. p. 335, 10: ἄγανον· τὸ κατεαγός· ἡ πρώτη ὀξεῖα. καὶ τοῦτο τραγικώτερον τὸ ὄνομα. Eust. II. p. 200, 2: ἔστι καὶ ἄγανον προπαροξυτόνως καὶ δηλοῖ τὸ κατεαγός. τραγικώτερον δέ, φησί, τὸ ὄνομα.

487

ἀγένειος

Pollux 2, 88: γένειον — ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἀγένειος, εἰ μὴ τραγικώτερον.

488

ἀμφίκαντις

Schol. Ar. Eq. 1236: εὐστρα ἢ ὠρίμη (ὄρεινή ante Albertium) κριθή. εἴρηται δὲ καὶ ἀμφίκαντις παρὰ κωμικοῖς καὶ τραγικοῖς ἀπὸ τοῦ περικεκαῦσθαι. Etym. M. p. 90, 32: ἀμφίκανστις ἢ ὠρίμη (ὄρεινή libri) κριθή, ἣν ἡμεῖς εὐστραν καλοῦμεν. καὶ οὕτω μὲν οἱ τραγικοί, οἱ δὲ κωμικοὶ τὸ αἰδοῖον ἀμφίκαντις ἀπὸ τοῦ περικεκαῦσθαι.

489

ἄνδεργμα

Hesych. 1 p. 349: ἄνδεργμα· ὁ ἐπὶ τῆς τραγικῆς σκηνῆς παραγόμενος παράκοτος (παράκοπος Guyetus). ib. p. 318 sq.: ἀναδείγματα — καὶ τὰ ἐν ταῖς τραγικαῖς σκηναῖς εἰδῶλα δεικνύμενα.

490

ἀνώπια

Pollux 2, 53: παρὰ δὲ τοῖς τραγωδοῖς προνώπια τὰ πρὸ τῶν θυρῶν καὶ ἀνώπια τὰ ἄνω.

491

βαθμοί

Hesych. 1 p. 674: βαθμοί· ἵχνη, πόδες. καὶ δίφροι παρὰ τραγικοῖς. Cf. Anecd. Bekk. p. 224, 3, ubi legitur καὶ οἱ παρὰ τοῖς στρατηγοῖς δίφροι.

492

ἐριούνης

Schol. Il. T, 33: ἐριούνης δὲ ὁ ἐρευνητικός — οἱ δὲ τραγικοὶ τὸν καταχθόνιον. Suspiscabar in Aesch. Choeph. 124 pro ** Ἐρμῇ χθόνιε legendum ἐριούνι Ἐρμῇ χθόνιε, cf. Ar. Ran. 1144: οὐ δῆτ' ἐκεῖνον, ἀλλὰ τὸν ἐριούνιον Ἐρμῆν χθόνιον προσεῖπε.

493

Ἥρυλλος

Eust. Il. p. 989, 48: ὅτι δὲ ὁ δηλωθεὶς Ἡρακλῆς καὶ Ἡρακλείδης ἐκαλεῖτο — ἔτι δὲ καὶ Ἥρυλλος ἐν τοῖς σατυρικοῖς, δηλοῦσιν οἱ κατὰ στοιχεῖον τὰ ῥητορικά ἐκθέμενοι, παρ' οἷς δῆλον καὶ ὡς ὑποκεκόριται ὁ Ἥρυλλος ἐκ τοῦ Ἡρακλῆς. Hesych. 1 p. 1658: Ἥρυλλον, ὑποκοριστικῶς τὸν Ἡρακλέα. Cf. Etym. M. p. 142, 58 p. 437, 26.

494

καθηγητής

Pollux 3, 95: παρὰ δὲ Κέβητι καὶ καθηγητής, ὥσπερ καὶ παρὰ τοῖς τραγωδοῖς.

495

μαγείαν

Phot. Lex. p. 240, 13: μάγους· τοὺς μαγγανεύοντας. καὶ μαγείαν οἱ τραγικοὶ λέγουσι.

496

μαίμακον

Phot. Lex. p. 241, 14: μαίμακον· τὸ χαλεπὸν καὶ δύσμαχον. τραγικὴ ἢ λέξις.

497

οἰκοδέγμων

Pollux 6, 11: ὁ μὲν οὖν συνιστᾷς τὸ συμπόσιον ἐστιάτωρ — ὁ γὰρ οἰκοδέγμων τραγικόν.

498

πέλλη

Pollux 10, 78: ἰστέον δὲ ὅτι τὴν λεκάνην πέλλιν οἱ τραγωδοὶ καλοῦσιν. Videtur πέλλην scribendum esse.

499

στολοκρατές

Hesych. 2 p. 1273: στολοκρατές· τὸ τῆς Ἰούς μέτωπον, διὰ τὰ κέρατα.

500

ταλαπείριος

Phot. Lex. p. 567, 16: ταλαπείριον· οἱ τραγικοὶ τὸν ταλαίπωρον λέγουσιν. Eadem fere Etym. M. p. 744, 50. Num haec vere dicta sint dubito; facilius τάλαιπαθής (Phot. Lex. p. 567, 14) tragicum crediderim.

501

ὑπέρτερος

Schol. B Il. A, 786: γενεῇ μὲν ὑπέρτερος] οὐ λέγει ὅτι τῇ γεννῇ-σει σοῦ ἐστὶν ὑπερέχων, ἔν' ἣ πρεσβύτερος, ὥς τινες τῶν τραγικῶν ἤκουσαν· πῶς γὰρ ἂν ἐπήγαγε 'πρεσβύτερος δὲ σὺ ἐσσί';

502

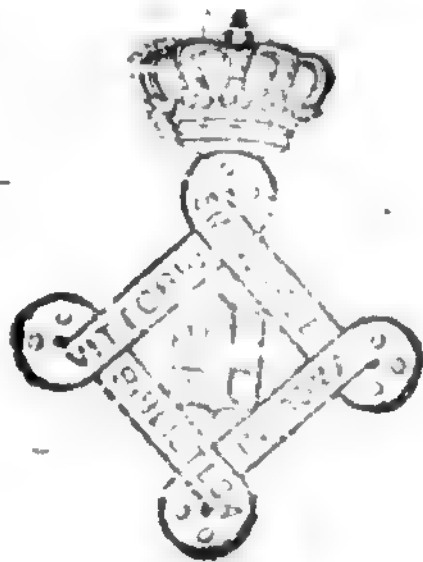
χορταιοβάμων

Hesych. 2 p. 1562: χορταιοβάμων. χορταῖον τὸ ἔνδυμα τοῦ Σειληνοῦ.

503

ψυχορροφεῖν

Phryn. Bekk. p. 73, 25: ψυχορροφεῖν· ἐπὶ τοῦ (τὸ cod.) τὴν ψυχὴν ἐκροφεῖν διὰ κακῶν παρουσίαν ἢ τραγωδία.

INDICES

INDEX POETARVM

- Ἀγάθων* p. 592
Αἰαντίδης (*Αἰαντιάδης*) Vit. Lycophr. ed. Westerm. p. 143, 5 Schol. Hephaest. p. 185
Μ. Αἰμίλιος σατυρογράφος Corp. Inscr. 1585, 18
Αἰσχύλος ὁ Ἀθηναῖος p. 1
Αἰσχύλος ὁ Ἀλεξανδρεὺς p. 641
Ἀκίστωρ ὁ Σάκας Cratinus Com. 2 p. 68 Eupolis Ath. VI p. 237 A Ar. Av. 31 Vesp. 1221 cum Schol. Phot. Lex. p. 496, 18 Suid. v. *Σάκας*
Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός p. 635
Ἀλκαῖος ὁ Ἀθηναῖος Suid.
Ἀλκιμένης ὁ Μεγαρεὺς Suid. cf. Meinek. Hist. crit. p. 21 *
Ἀμινίας ὁ Θηβαῖος, ποιητὴς σατύρων Titul. Orchom. Corp. Inscr. 1584, 25
[Amphianus Schol. lat. Arat. p. 78 cf. Meinek. Hist. crit. p. 404]
Ἀντιφάνης ὁ Καρύστιος Suid.
Ἀντιφῶν p. 615
Ἀπολλόδωρος ὁ Ταρσεὺς Suid.
Ἀπολλωνίδης p. 641
Ἄρατος Vit. Lycophr. ed. Westerm. p. 142, 4
Ἀρίσταρχος ὁ Τεγεάτης p. 564
Ἀπολλώνιος Vit. Lycophr. ed. Westerm. p. 143, 6
Ἀριστίας p. 562
Ἀρίστιππος Diog. L. 2, 104
Ἀρίστων Diog. L. 7, 164
[Ἀρίων Tzetz. in Lycophr. p. 256]
Ἀρταουάσδης Plut. V. Crass. c. 33
Ἀρτέμων ὁ Ἀθηναῖος Titul. Orchom. Corp. Inscr. 1585, 15
Ἀστυδάμας ὁ πρεσβύτερος p. 603
Ἀστυδάμας ὁ νεώτερος p. 603
Ἀυλίας (?) Ioh. Mal. p. 143, 1 cf. 61, 12 et Anecd. Paris. vol. 2 p. 227, 12
Ἀφареὺς Vit. X Orat. (Plut. Mor.) p. 839 C
Ἀχαιοὺς ὁ Ἐρετριεύς p. 578
Ἀχαιοὺς ὁ Συρακόσιος Suid.
Βίωτος p. 642
[Βίων ὁ Ἀθηναῖος: v. Εὐαίων]
Βίων Diog. L. 4, 58
Γνήσιππος (?) Ath. XIV p. 638 D cf. Meinek. Com. 2 p. 29
Γόργιππος Πυ[θίπ]που Χαλκιδεύς, ποιητὴς σατύρων Inscr. Boeot. Keil. p. 61
Δᾶτις Schol. Ar. Pac. 289 Ran. 86
Δημήτριος ὁ Ταρσιχὸς σατυρογράφος Diog. L. 5, 85
Δημῶνάξ p. 643
Δικαιογένης p. 601
Διογένης ὁ Ἀθηναῖος p. 602
Διογένης Θεοδότου Θηβαῖος Inscr. Boeot. Keil. p. 61
Διογένης ὁ Σινωπεὺς p. 627
Διονυσιάδης (Διονυσίδης) ὁ Μαλλώτης Strab. XIV p. 675 Suid.
Διονύσιος p. 616
Διονύσιος ὁ μεταθέμενος Diog. L. 5, 92
Δόριλλος Suid. Hesych. Etym. M. p. 283, 47 Bergk. Com. 2 p. 1102
Ἐμπεδοκλῆς Diog. L. 8, 58 Suid.
Ἐπιγένης Phot. Lex. p. 357, 5 Suid. v. οὐδὲν πρὸς τὸν Δ. et Θέσις
Ἐρμοκράτης Ἀλεξάνδρου Μιλήσιος Inscr. Orop. a Prellero edita in

- Berichte d. K. Sächs. Akad. d. Wissensch.* 1852 p. 150
 Εὐαίων ὁ Ἀθηναῖος Suid. v. Αἰσχύλος
 Εὐριπίδης p. 287
 Εὐριπίδης ὁ νεώτερος Suid.
 Εὐφαντος ὁ Ὀλύνθιος Diog. L. 2, 110
 Εὐφορίων ὁ Ἀθηναῖος p. 588
 Ζηνόδοτος p. 646
 Ζώπυρος p. 646
 Ἡλιόδωρος Galen. vol. 14 p. 144 (vol. 2 p. 445 ed. Basil., vol. 13 p. 908 Chart.)
 Ἡρακλείδης Ἡρακλείδου Ἀθηναῖος, ποιητῆς σατύρων Inscr. Oropic. in *Berichte d. K. Sächs. Akad.* 1852 p. 150
 Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός Diog. L. 5, 92
 Θέογνις p. 597
 Θεοδέκτης ὁ Φασηλίτης p. 622
 [Θεόδωρος Diog. L. 2, 104 Aelian. V. II. 14, 40 cf. Meinek. Hist. crit. p. 523 sq.]
 Θεόκριτος Vit. Lycophr. ed. Westerm. p. 142, 4
 Θέσπις p. 647
 Ἰερώνυμος Schol. Ar. Ach. 388 Suid. v. Ἰλῆδος κυνῆ.
 Ἰοφῶν p. 590
 Ἰπποθόων p. 643
 Ἰσαγόρας Philostr. V. Soph. p. 257, 7
 Ἰσίδωρος p. 644
 Ἰων ὁ Χῖος p. 567
 Καλλίμαχος Suid.
 Καρκίνος p. 619
 Κλεάνετος p. 631
 Κλεῖτος Καλλισθένους (Τήμιος?) Corp. Inscr. 3105
 Κλεόμαχος (?) Meinek. Com. 2 p. 28 sq.
 Κλεοφῶν Suid. Aristot. Rhet. 3, 7 p. 1408 a 15 Poet. c. 2 p. 1448 a 12 c. 22 p. 1458 a 20
 Κράτης p. 629
 Κριτίας p. 597
 Λυκόφρων p. 636
 Λυσίμαχος Inscr. Iasi reperta, Lébas Inscr. vol. 3 p. 90
 Μάμερκος Plut. Timol. c. 31
 Μελάνθιος p. 590
 Μέλητος p. 606
 Μελίτων Lucill. Anth. Pal. 11, 246 [Μέσατος Meinek. Hist. crit. p. 513 sq.]
 Μίμνερμος p. 644
 Μόρσιμος Ar. Eq. 401 Pac. 803 Ran. 151 cum Schol. et Suid. cf. p. 652
 Μοσχίων p. 631
 [Μίνως Ioh. Mal. p. 143, 1]
 [Νέαρχος Suid. v. Καλλισθένης]
 Νεόφρων p. 565
 Νίκανδρος Vit. Lycophr. ed. Westerm. p. 143, 5
 Νικόλαος ὁ Δαμασκηνός Suid.
 Νικόμαχος ὁ Ἀθηναῖος Suid.
 Νικόμαχος ὁ Τρωαδεύς p. 591 Suid.
 Νικόστρατος συναγωνιστῆς τραγικός Inscr. Ias. Lébas vol. 3 p. 90
 Νόθιππος Ath. VIII p. 344 C
 Ξενοκλῆς ὁ πρεσβύτερος? p. 597
 Meinek. Hist. crit. p. 516
 Ξενοκλῆς ὁ νεώτερος Meinek. Hist. crit. p. 516
 Ξενοφάνης Welcker. Tragod. p. 1289
 Οἰνόμαος ὁ Ἰαδαρεύς Iulian. Orat. VII p. 210
 Ὀμηρος ὁ Βυζάντιος Vit. Lycophr. ed. Westerm. p. 143, 6 Schol. Hephaest. p. 185 Suid. cf. Meinek. Com. 2 p. 585 sq.
 Παμμένης (?) Philostr. V. Soph. p. 238, 20
 [Πάμφιλος Schol. Ar. Plut. 385]
 Παντακλῆς (?) Meinek. Hist. crit. p. 6
 Πασιφῶν p. 627

- Πατροκλῆς ὁ Θούριος* p. 645
Παυσανίας Schol. Plat. p. 958 b 13
 Schol. Lucian. p. 222 (Anecd. Oxon. vol. 4 p. 269)
Πίνδαρος (?) Suid.
Plinius iun. Plin. Epist. 7, 4
Πολύιδος p. 606
Πολυφράδμων Arg. Aesch. Sept. (vide p. 28)
Πομπήιος p. 645
Πρατίνας p. 562
Πτολεμαῖος Ἡφαιστίωνος Suid.
Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ p. 641
Πυθαγόγγελος Ar. Ran. 87 cum Schol.
Πύθων p. 630
Σεραπίων p. 646
Σθένελος Ath. IX p. 367 B Harpocr. p. 166, 4 Phot. Lex. p. 510, 18 Ar. Vesp. 1313 Aristot. Poet. c. 22 p. 1458 a 21
Σιμωνίδης ὁ Κεῖος (?) Suid.
Σχοπελιανός Philostr. V. Soph. p. 221, 5
Σοφοκλῆς p. 101
Σοφοκλῆς ὁ νεώτερος p. 606 Suid.
Σοφοκλῆς ἄλλος Suid. Titul. Orchom. Corp. Inscr. 1584, 29
Σπίνδαρος Suid. cf. Diog. L. 5, 92
Σωσίθεος p. 639
Σωσιφάνης p. 638
Τιμησίθεος Suid.
Τιμοκλῆς Ath. IX p. 407 D cf. Soph. fr. 789
Τίμων ὁ Φλιάσιος Diog. L. 9, 110
Titus Eutrop. 7, 21
Φιλίσκος ὁ Αἰγινήτης p. 627
Φιλίσκος ὁ Κερκυραῖος (?) p. 637
Φίλιστος Iulian. p. 210 D p. 212 A
Φιλοκλῆς p. 589
Φιλόστρατος ὁ Αἰμνιος Suid.
Φρύνιχος p. 557
Χαιρήμων p. 606
Χάρης p. 642
Χοιρίλος p. 557

INDEX FABVLARVM

- [Ἀγαμέμνονίδαι] **
Ἀγαμέμνων AESCHYL. Ionis p. 567
Ἀγὴν σατυρικός Pythonis p. 630
Ἀδραστος Achaei p. 578
Ἀδωνις Dionysii p. 616 Ptolemaei p. 641
Ἀέθλιος Sosithei p. 639
Ἀερόπη Agathonis p. 592 Carcini p. 619
Ἀζάνες Achaei p. 578
Ἀθάμας p. 651 Aesch. p. 3
Ἀθάμας σατυρικός Xenoclis p. 597
Ἀθάμας α' et β' Sophoclis p. 103
Ἀθλα (an Ἀθλοὶ?) Achaei p. 579
Ἀθλα Πελλίου Thespidis (Suid.)
Αἶας Theodect. p. 622
Αἶας Λοκρός Sophoclis p. 104
Αἶας μαινόμενος Astydam. min. p. 603
Αἶας ὁ μαστιγοφόρος SOPHOCLIS
Αἰγέυς Euripidis p. 289 Sophoclis p. 106
Αἰγισθος (?) Soph. fr. 659
Αἰγύπτιοι Aesch. p. 3 Phryn. p. 557
Αἰθίοπες Soph. p. 108
Αἰθων σατυρικός Achaei p. 580
[Αἰνείας]
Αἰολίδης Lycophr. (Suid.)

*) Vncis quadratis eos inclusi titulos, quorum auctores non novimus nisi Romanos. Testimonia horum titulorum ex O. Ribbeckii Trag. Lat. reliquiis petenda sunt.

- Αἰόλος* Eur. p. 291 Lycophr. (Suid.)
Αἰτναῖαι Aesch. p. 4
Αἰχμαλώτιδες Soph. p. 109
Ἀκάνθοπλήξ Apollod. (Suid.) Soph. p. 182
Ἀκρίσιος Soph. p. 113
Ἀκταίων Cleoph. (Suid.) Ioph. (Suid.) Phryn. (Suid.)
Ἀλεάδαι Soph. p. 116
Ἀλέξανδρος Eur. p. 297 Nicomachi (Suid.) Soph. p. 119
Ἀλετίδης (Ἀλήτης ci. Meinek. Hist. crit. p. 497) Nicomachi (Suid.)
Ἀλήτης Lycophr. (Suid.) Soph. p. 120
Ἀλκηστις EVRIPIDIS Phryn. p. 557 [Ἀλκιθόη]
Ἀλκμέων Agath. p. 592 Astydam. p. 603 Nicom. (Suid.) Soph. p. 121 Theodect. p. 622
Ἀλκμέων ὁ διὰ Κορίνθου Eur. p. 303
Ἀλκμέων ὁ διὰ Ψωφίδος Eur. p. 302
Ἀλκμέων σατυρικός Achaei p. 581
Ἀλκμήνη Aesch. p. 5 Astydam. min. p. 603 Dionys. p. 616 Eur. p. 308 Ionis p. 568
Ἀλόπη Carcini p. 619 Choerili p. 557 Eur. p. 310
Ἀλφειβοῖα Achaei p. 581 Chaerem. p. 606
Ἄμυκος σατυρικός Soph. p. 122
Ἄμυμωνη Aesch. p. 5
Ἀμφιάρεως Carcin. p. 619 Cleoph. (Suid.)
Ἀμφιάρεως σατυρικός Soph. p. 122
Ἀμφίλοχος (Corp. Inscr. 231, 14)
Ἀμφιτρυών Aesch. Alex. p. 641 Soph. 124
Ἀνδρομάχη Antiph. p. 615 EVRIPIDIS
Ἀνδρομέδα Eur. p. 312 Lycophr. (Suid.) Phryn. (Suid.) Soph. p. 124
Ἄνθος (?) Agath. p. 592
Ἀνταῖος Aristiae p. 562 Phryn. p. 558
Ἀντηνορίδαι Soph. p. 126
Ἀντιγόνη Eur. p. 322 SOPHOCLES
Ἀντιόπη Eur. p. 326
Ἀπόπλους p. 651
Ἀργεῖοι Aesch. p. 6 Ion. p. 568
Ἀργὼ ἡ κωπαστής Aesch. p. 7
Ἀρχέλαος Eur. p. 339
Ἀσκληπιός Aristarch. (Suid.)
Ἀστραγαλισταί Alexandri Aet. p. 635 [Ἀστυάναξ]
Ἀταλάντη Aesch. p. 7 Aristiae p. 563
Ἀτρεὺς Soph. p. 127
Ἀὔγη Eur. p. 347
Ἀυλῶδοι σάτυροι Ioph. p. 590
Ἀυτόλυκος σατυρικός Eur. p. 350
Ἀχαιῶν σύλλογος Soph. p. 127
Ἀχιλλεύς Aristarchi p. 564 Diogenis (?) p. 627 Carcini p. 619 Cleophontis (Suid.) Iophontis (Suid.)
Ἀχιλλεύς Θερσιτοκτόνος Chaerem. p. 607
Ἀχιλλέως ἐρασταί Soph. p. 131
Βάκχαι Aesch. p. 8 Cleoph. (Suid.) EVRIPIDIS Iophontis p. 590 Xenoclis p. 597
Βασσάραι s. *Βασσαρίδες* Aesch. p. 7
Βελλεροφόντης Astydam. min. p. 603 Eur. p. 351
Βούσιρις σατυρικός Eur. p. 359
Γηρυόνης Nicomachi p. 591, cf. Meinek. Hist. crit. p. 497
Γλαῦκος Eur. p. 440
Γλαῦκος πόντιος Aesch. p. 8
Γλαῦκος Ποτνιεύς Aesch. p. 10
Δαίδαλος Soph. p. 133
Δανάη Eur. p. 360 Soph. p. 134
Δαναΐδες Aesch. p. 11 Phryn. p. 558 Timesith. (Suid.)
Δάφνις Sosith. p. 639

- Δεξαμενός* Cleopontis (Suid.) Iophon-
 tis (Suid.)
 [Δηίφοβος]
Δίκαιοι Phryn. (Suid.)
Δικτυουλκοί Aesch. p. 13
Δίκτυς Eur. p. 365
 [Διομήδης]
Διονυσιακός σατυρικός Soph. p. 135
Διόνυσος Chaerem. p. 607
Διονύσου τροφοί Aesch. p. 13
Δόλοπες Soph. p. 135
 [Δουλορέστης]
Δύσμαιναι Pratinæ p. 562

Εἰλείθυια Nicomachi (Suid.)
Ἐκάβη EVRIPIDIS
Ἐκτορος λύτρα Aesch. p. 65 Dionys.
 p. 616 Timesith. (Suid.)
Ἐκτωρ Astydam. p. 603
Ἐλένη Diogenis (?) p. 627 EVRIPIDIS
 Soph. (?) fr. 660 Theodect. p. 623
Ἐλένης ἀπαλτησις Soph. p. 136
 Timesith. (Suid.)
Ἐλένης ἀρπαγή (?) Soph. p. 136
Ἐλένης γάμος σατυρικός Soph. p. 137
Ἐλευσίνιοι Aesch. p. 14
Ἐλεφώνωρ Lycophr. (Suid.)
Ἐλλη p. 651
Ἕλληνες Apollod. (Suid.)
Ἐπειός Eur., si fides titulo C. I. 6047, 25
Ἐπίγονοι p. 651 Aesch. p. 14 Astyd.
 min. p. 603 Soph. p. 137
 [Ἐπὶ ναυσι μάχη]
Ἐπὶ Ταινάρῳ vel ἐπὶ Ταιναρίοις
 Soph. p. 142
Ἐπὶ ἐπὶ Θήβας AESCHYLI
Ἐποψ Philoclis p. 589
Ἐρεχθεύς Eur. p. 369
Ἐρις Soph. p. 138
Ἐριφύλη Nicomachi (Suid.) Soph.
 p. 139
Ἐρμῆς Astydam. p. 604
Ἐρμιόνη Soph. p. 140

Εὐμενίδες AESCHYLI
Εὐμηλος Soph. p. 140
Εὐρύαλος Soph. p. 141
Εὐρύπυλος p. 651
Εὐρυσάκης Soph. p. 141
Εὐρυσθεύς σατυρικός Eur. p. 376
Εὐρυτίδαι Ion. p. 568
Εὐρώπη Aesch. p. 25
Ζηνὸς γοναί Timesith. (Suid.)
Ἡδωνοί Aesch. p. 15
Ἡίθιοι Thespidis (Suid.)
Ἡλέκτρα EVRIPIDIS SOPHOCLIS
Ἡλιάδες Aesch. p. 18
Ἡρακλεῖδαι Aesch. p. 19 EVRIPIDIS
 Pamphili (? Schol. Ar. Plut. 385)
Ἡρακλεῖσκος Soph. p. 136
Ἡρακλῆς Diogenis (?) p. 627 628
 Lycophr. (Suid.) Timesith. (Suid.)
Ἡρακλῆς ἐπὶ Ταινάρῳ σατυρικός
 Soph. p. 142
Ἡρακλῆς μαινόμενος EVRIPIDIS
Ἡρακλῆς περικαιόμενος Spinthari
 (Meinek. Hist. crit. p. 226)
Ἡρακλῆς σατυρικός Astyd. min. p.
 603 604
Ἡριγόνη Cleopontis (Suid.) Philoclis
 (Suid.) Phryn. (Suid.) Soph. p. 143
 [Ἡσιόνη]
Ἡφαιστος σατυρικός Achæi p. 582

Θαλαμοποιοί Aesch. p. 19
Θαμύρας Soph. p. 144
Θεμιστοκλῆς Moschionis p. 631 Philisci
 (Meinek. Hist. crit. p. 424)
Θερισταὶ σάτυροι Eur. p. 378
Θεωροί Aesch. p. 20
Θερσίτης (?) Chaerem. p. 607
 [Θηβαῖς]
Θησεύς Achæi p. 582 Eur. p. 378
 Soph. p. 146
Θρηῆσαι Aesch. p. 20
Θυέστης Agath. p. 592 Apollod.
 (Suid.) Carcini p. 619 Chaerem.

- p. 608 Cleopontis (Suid.) Diogenis(?) p. 627 628 Eur. p. 382
 Θυέστης ἐν Σικυῶνι et Θυέστης β' Soph. p. 146
- Ἰάμβη (?) Soph. fr. 661
 Ἰάσων Antiph. p. 615
 Ἰέρειαι Aesch. p. 21
 Ἰερεῖς Thespidis (Suid.)
 Ἰκέται Lycophr. (Suid.)
 Ἰκέτιδες AESCHYLI Apollod. (Suid.)
 EVRIPIDIS
 [Ἰλιόνη]
 Ἰλίου πέρις Agath. p. 592 Iophon-
 tis (Suid.) Nicomachi (cf. Meinek.
 Hist. crit. p. 497)
 Ἰναχος σατυρικός Soph. p. 149
 Ἰνώ Eur. p. 383 Soph. (?) fr. 298
 Ἰξίων p. 651 Aesch. p. 22 Eur. p.
 389 Soph. p. 154 Timesith. (Suid.)
 Ἰοβάτης Soph. p. 154
 Ἰοκλῆς Soph. p. 155
 Ἰπποδάμεια Soph. p. 185
 Ἰππόλυτος καλυπτόμενος Eur. p. 390
 Ἰππόλυτος στεφανίας EVRIPIDIS
 Ἰππόλυτος Lycophr. (Suid.)
 Ἰππόνους Soph. p. 155
 Ἰρις Achaei p. 582
 Ἰσθμιασταί Aesch. p. 20
 Ἰφιδένη Aesch. p. 23 Polyidi p.
 606 Soph. p. 156
 Ἰφιδένη ἢ ἐν Αὐλίδι EVRIPIDIS
 Ἰφιδένη ἢ ἐν Ταύροις EVRIPIDIS
 Ἰχνευταί Soph. p. 157
 Ἰώ Chaerem. p. 608
 Ἰων EVRIPIDIS Soph. p. 158
- Κάβειροι Aesch. p. 24
 Κάδμος Eur. p. 394
 Καινέυς Ion. p. 573
 Καλλιστώ Aesch. p. 24
 Καμίριοι Soph. p. 159
 Καπανεύς Timesitheí (Suid.)
 Κάρες Aesch. p. 25
 Καρνάτιδες Prat. p. 562
 Κασσανδρεῖς Lycophr. (Suid.)
- Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Timesith.
 (Suid.)
 Κένταυρος Chaerem. p. 608
 Κερκυῶν Eur. p. 310
 Κερκυῶν σατυρικός Aesch. p. 25
 Κηδάλων σατυρικός Soph. p. 160
 Κῆρες Aristiae p. 563
 Κήρυκες σάτυροι Aesch. p. 26
 Κινύρας p. 652
 Κίρκη σατυρική Aesch. p. 27
 Κλυταιμνήστρα Soph. p. 161
 Κολχίδες Soph. p. 162
 Κρέουσα Soph. p. 164
 Κρεσφόντης Eur. p. 395
 Κρηῖσαι Aesch. p. 27 Eur. p. 398
 Κρηῖτες Eur. p. 401
 Κρίσις σατυρική Soph. p. 165
 Κύκλωψ Aristiae p. 563 EVRIPIDIS
 Κύκνος Achaei p. 583 Aesch. (?)
 p. 28
 Κύπριοι Dicaeog. p. 601
 Κωφοὶ σάτυροι Soph. p. 166
- Λαέρτης Ion. p. 569
 Λάιος Aesch. p. 28 Lycophr. (Suid.)
 Λάκαινα Soph. p. 167
 Λάμια Eur. p. 402
 Λαοκόων Soph. p. 168
 Λαρισαῖοι Soph. p. 169
 Λεύκιππος Cleopontis (Suid.)
 Λέων σατυρικός Aesch. p. 29
 Λήδα Dionys. p. 617
 Λήμνιοι Soph. p. 170
 Λήμνιοι Aesch. p. 29
 Λίβυες Phryn. p. 558
 Λικύμνιος Eur. p. 402 Xenocl. p. 597
 Λιμός (?) Dionys. p. 617
 Λίνος σατυρικός Achaei p. 583
 Λιτυέρσης Sosith. p. 639
 Λυγκεύς Theodectae p. 623
 Λυκάων Xenoclis p. 597
 Λυκουργία τετραλογία Aesch. fr. 59
 Polyphradmonis p. 28
 Λυκούργος σατυρικός Aesch. p. 29
 Λύτρα Aesch. p. 65

Μάντεις Soph. p. 171
Μαραθῶνιοι Lycophr. (Suid.)
Μαύσωλος Theodectae p. 623
Μέγα δράμα Ion. p. 569
Μελανίππη ἡ δεσμῶτις Eur. p. 408
Μελανίππη ἡ σοφή Eur. p. 404
 [Μελάνιππος]
Μελέαγρος Antiphontis p. 615 Eur.
 p. 414 Soph. p. 174 Sosiph. p. 638
Μέμνων Aesch. p. 30 Soph. p. 108
 Timesith. (Suid.)
Μενέδημος σάτυροι Lycophr. p. 636
Μήδεια p. 652 Bioti p. 642 Carcini
 p. 620 Dicaeog. p. 601 Diogenis
 (?) p. 627 EVRIPIDIS Eur. mino-
 ris (Suid.) Neophr. p. 565
 [Μῆδος]
Μιλήτου ἄλωσις (?) Phryn. p. 558
Μινύαι (an *Μιννάδες*) Chaerem. p.
 609
Μίνως Soph. p. 174
Μνηστῆρες Timesithei (Suid.)
Μοῖραι Achaei p. 583
Μυκηναῖαι Soph. p. 127
Μυρμιδόνες Aesch. p. 31
Μυσοί Aesch. p. 35 Agath. 592 Ni-
 com. (Suid.) Soph. p. 175
Μῶμος Achaei p. 584
Μῶμος σατυρικός Soph. p. 176

Ναύπλιος Astyd. p. 604 Lycophr.
 (Suid.) Philocl. (Suid.)
Ναύπλιος καταπλέων Soph. p. 177
Ναύπλιος πυρκαεύς Soph. p. 177
Ναυσικάα Soph. p. 180
Νεανίσκοι Aesch. p. 36
Νεμέα Aesch. p. 37
Νεοπτόλεμος Mimnermi p. 644 Ni-
 comachi (Suid.)
 [Nelei carmen]
Νηρεῖδες Aesch. p. 37
Νιόβη p. 652 Aesch. p. 38 Melito-
 nis (Lucill. Anth. Pal. 11, 246)
 Soph. p. 181
Νίπτρα Soph. p. 182

[Νυκτηγρεσία]
Ξάντριοι Aesch. p. 42
Ξοανηφόροι Soph. p. 182
Ὀδυσσεύς Chaerem. p. 609
Ὀδυσσεύς ἀκανθοπλήξ Apollodori
 (Suid.) Soph. p. 182
Ὀδυσσεύς μαινόμενος Soph. p. 184
Ὀδυσσεύς τραυματίας Soph. (?) p.
 182 sq.
Ὀδυσσεύς ψευδάγγελος p. 652
Οἰδιπόδεια Meleti p. 606
Οἰδίπους p. 653 Achaei p. 584 Aesch.
 p. 43 Carcini p. 620 Diog. (?) p.
 627 Eur. p. 419 Nicomachi utrius-
 que (Suid.) Philoclis (Suid.) Theo-
 dectae p. 623 Xenoclis p. 597
Οἰδίπους α' et β' Lycophr. (Suid.)
Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶ SOPHOCLIS
Οἰδίπους τύραννος SOPHOCLIS
Οἰνεύς Chaerem. p. 610 Eur. p. 423
 Philocl. (Suid.) Soph. (?) fr. 298 300
Οἰνόμαος Eur. p. 425 Soph. p. 185
Ὀμφάλη σατυρική Achaei p. 584
 Ion. p. 569
Ὀπλων κρίσις Aesch. p. 43
Ὀρέστης Carcini p. 620 EVRIPIDIS
 Eur. min. (Suid.) Theodectae p.
 624 Timesithei (Suid.)
Ὀρφανός Lycophr. (Suid.)
Ὀρφεύς Aristiae p. 563
Ὄστολόγοι Aesch. p. 44

Παλαισταὶ σάτυροι Pratinæ p. 562
Παλαμήδης Aesch. p. 45 Astyd. min.
 p. 603 Eur. p. 427 Philisci p. 637
 Soph. p. 187
Πανδιονίς τετραλογία Philoclis p.
 589
Πανδώρα Soph. 188
Παρθενοπαῖος Astyd. mai. p. 605
 Spinthari an Dionysii p. 653
Πειρίθους Achaei p. 585 Critiae an
 Eur. p. 431
Πελιάδες Eur. p. 434
Πελλίας Soph. p. 189

- Πελοπίδαι* Lycophr. p. 637
[Πενθεσίλεια]
Πενθεύς Aesch. p. 46 Iophontis p. 590 Lycophr. (Suid.) Thespidis p. 647 *Πενθεύς* = *Βάκχαι* EVR.
[Περίβοια]
Περικαιόμενος Ἡρακλῆς Spinthari (Meinek. Hist. crit. p. 226)
Περραιβίδες Aesch. p. 46
Πέρσαι AESCHYLI Phryn. p. 558
[Περσείδαι]
Περσεύς Aristiae p. 28
Πέρσις Cleophontis (Suid.) Nicom. (Suid.)
Πηλεύς Eur. p. 436 Soph. p. 189
Πηνελόπη Aesch. p. 47 Philocl. (Suid.)
Πλεισθένης Eur. p. 438
Πλευρώνιαι Phryn. p. 558
Πλύντραι Soph. p. 180
Ποιμένες Soph. p. 191
Πολυδέκτης Aesch. p. 47
Πολύιδος Eur. p. 439 Soph. p. 171
Πολυξένη Eur. min. (Suid.) Nicomachi (Suid.) Soph. p. 195
Πρίαμος Philoclis (Suid.) Soph. p. 197
Πρόκρις Soph. p. 197
Προμηθεὺς δεσμώτης AESCHYLI
Προμηθεὺς λυόμενος Aesch. p. 48
Προμηθεὺς πυρκαεὺς Aesch. p. 53
Προμηθεὺς πυρφόρος Aesch. p. 54
Προπομποί Aesch. p. 54
Πρωτεσίλαος Eur. p. 443
Πρωτεὺς σατυρικός Aesch. p. 54
Πτωχία p. 653
Πυλάδης Timesithei (Suid.)
Ῥαδάμανθυς Eur. (?) p. 445
Ῥῆσος EVRIPIDIS
Ῥιζοτόμοι Soph. p. 197
Σαλαμίνιαι Aesch. p. 56
Σαλμωνεὺς σατυρικός Soph. p. 199
Σεμέλη ἢ Ὑδροφόροι Aesch. p. 56
Σεμέλη Carcini p. 620 Diogenis Ath. p. 602
Σεμέλη κεραυνουμένη Spinthari (Suid.)
Σθενέβοια Eur. p. 446
Σίνων Soph. p. 200
Σίσυφος Critiae p. 598 Soph. p. 200
Σίσυφος δραπέτης Aesch. p. 57
Σίσυφος πετροκυλιστής Aesch. p. 57
Σίσυφος σατυρικός Eur. p. 450
Σκείρων σατυρικός Eur. p. 451
Σκύθαι Soph. p. 200
Σκύλλα p. 653
Σκύριαι Eur. p. 452
Σκύριοι p. 653 Soph. p. 201
[Στασιασταί]
Συλεὺς σατυρικός Eur. p. 453
Σύμμαχοι Lycophr. (Suid.)
Σύνδειπνοι Soph. p. 127
Σύνθωκοι Phryn. (Suid.)
Σφίγξ σατυρική Aesch. p. 59 Ptolemaei Hephaest. (Suid.)
Σφυροκόποι Soph. p. 188
Τάνταλος Aristarchi p. 564 Aristiae p. 563 Phryn. p. 559 Soph. p. 203
[Τέκμησσα]
Τεκνοκτόνος Apollod. (Suid.)
[Τελάμων]
Τέννης Eur. (?) p. 455
[Τεύθρας]
Τεῦκρος Ionis p. 572 Nicomachi (Suid.) Soph. p. 203
Τηλέγονος Lycophr. (Suid.)
Τήλεφος Aesch. p. 60 Agath. p. 593 Cleophontis (Suid.) Eur. p. 456 Iophontis (Suid.) Moschionis p. 631 Soph. p. 204
Τημενίδαι Eur. p. 463
Τήμενος Eur. p. 465
Τηρεὺς Philoclis p. 589 Soph. p. 204
Τοξότιδες Aesch. p. 60
Τραχίνιαι SOPHOCLES
Τριλογία (?) Nicomachi (Suid.)

- Τριπτόλεμος Soph. p. 208
 [Τρόπαιον Βάκχου]
 Τροφοί Aesch. p. 13
 Τρωάδες EVRIPIDIS
 Τρώιλος Phryn. p. 559 Soph. p. 212
 Τυδεύς Theodectae p. 624
 Τυμπανισταί Soph. p. 215
 Τυνδάρεως Nicomachi (Suid.) Soph. p. 216
 Τυρώ Astyd. min. p. 603 Carcini p. 620
 Τυρώ α' et β' Soph. p. 217
 Ύβρις σατυρική Soph. p. 221
 Ύδροφόροι Aesch. p. 56 Soph. p. 221
 Ύψιπύλη Aesch. p. 62 Eur. p. 467
 Φαέθων Eur. p. 471
 Φαίακες Soph. p. 222
 Φαίδρα Soph. p. 222
 Φεραῖοι Moschionis p. 632
 Φθιώτιδες Soph. p. 225
 Φιλοκτήτης p. 654 Achaei p. 585
 Aesch. p. 62 Antiphontis p. 615
 Eur. p. 481 Philoclis (Suid.) Theodectae p. 624
 Φιλοκτήτης (ἐν Αἴμυνῳ) SOPHOCLES
 Φιλοκτήτης ἐν Τροίᾳ Soph. p. 225
 Φινεῖδαι p. 654
 Φινεύς Aesch. p. 64
 Φινεύς α' et β' Soph. p. 226
 Φοῖνιξ Astyd. min. p. 603 Eur. p. 488 Soph. p. 228
 Φοῖνιξ α' et β' Ionis p. 573
 Φοίνισσαι EVRIPIDIS Phryn. p. 559
 Φόρβας Thespidis (Suid.)
 Φορκίδες Aesch. p. 65
 Φρῆξος Achaei p. 586 Eur. p. 492
 Soph. p. 228
 Φρουροί Ionis p. 574
 Φρύγες Aesch. p. 65 Soph. p. 229
 Φρύγιοι Aesch. p. 68
 Χοηφόροι AESCHYLI
 Χρύσης Soph. p. 229
 Χρύσιππος Diogenis (?) p. 627 Eur. p. 497 Lycophr. (Suid.)
 Ψυχαγωγοί Aesch. p. 68
 Ψυχοστασία Aesch. p. 69
 Ωραι (?) p. 654
 Ωρείδυια Aesch. p. 70 Soph. p. 230

INDEX FONTIVM

Achilles Tat. Isag. in Phaenom. ed.
Petav. Vranol. p. 121 A Soph. 667
 122 **B** Soph. 396 122 **E** Eur. 853
 Soph. 668 139 **E** Eur. 854 140 **C**
 Eur. 853

Aelianus N. A. 2, 10 Soph. 593 3, 17
 Eur. 407 4, 54 Eur. 912 5, 2 Eur.
 p. 440 5, 34 Eur. 313 6, 15 Eur.
 p. 497 6, 51 Soph. 334 7, 39 Eur.
 740 851 Soph. 87 7, 47 Ach. 45 p. 587
 Aesch. 47 Eur. 619 8, 1 Eur. 887
 9, 1 Eur. 912 9, 42 Aesch. 301 11,
 18 Soph. 593 12, 5 Aesch. 223 12,
 7 Eur. 544 12, 8 Aesch. 250 14, 6
 Eur. 855 **V. H. 1, 30** adesp. 11 2,
 8 Eur. p. 297 sq. 2, 21 Eur. p. 497
 3, 29 adesp. 107 5, 19 Aesch. p. 21
 sq. 12, 15 Eur. 856 14, 40 Carcin.
 p. 619

Aeschines c. Timarch. § 128 Eur. 857
 151 Eur. 671 152 153 Eur. 809

Alcidamas Vlix. p. 185 Soph. p. 116

Alcinous Isag. Plat. dogm. c. 24
 Eur. 838

Alciphr. 2, 2, 7 adesp. 12 3, 13, 3
 adesp. 13 3, 44, 3 Chaerem. 2 p. 607
 3, 48, 1 Aesch. p. 54 3, 49, 1 adesp. 14

Alexander Rhett. Walz. vol. 8 p. 440
 sq. Eur. 858

Alexis Com. 3 p. 410 Eur. 701 416
 adesp. 259 467 Aesch. p. 35 521
 Eur. 322

Ammonius de diff. vocab. ed. Valck.
 p. 25 Eur. 128 34 Eur. 630 Soph. 657
 37 Aesch. 13 69 Aesch. 281 76
 Soph. 434 86 Eur. 206 119 Eur. 716
 137 Eur. 106

Amphis Com. 3 p. 313 Aesch. p. 35

Anaxandrides Com. 3 p. 200 Eur. 912

Anecd. Ambros. v. Gramm. Ambros.

Anecd. Bachmanni vol. 1 p. 191, 29
 Eur. 365 251, 23 Eur. 998 291, 20
 Soph. 957 322, 19 Aesch. 427 324,
 16 Soph. 158 357, 25 Eur. 1090
 361, 9 Soph. 573 361, 20 Soph. 985
 364, 9 Soph. 987 390, 8 Soph. 995

404, 1 Soph. 1000 412, 7 Eur. 476
 415, 5 Soph. 1005 418, 24 Eur. 1091
vol. 2 p. 75, 14 Aesch. 425 375, 9
 Aesch. 13

Anecd. Barocc. in Musei Cantabr.
vol. 2 p. 114 Aesch. 159 425

Anecd. Bekkeri p. 5, 21 Aesch. 25 6,
 1 adesp. 269 6, 13 Aesch. 287 6, 16
 Aesch. 406 6, 19 Eur. 476 14, 21
 Soph. 745 17, 20 adesp. 270 20, 13
 Aesch. 405 21, 27 Soph. 974 23, 12
 Aesch. 442 23, 23 Aesch. 176 26,
 11 Eur. 861 28, 8 Soph. 613 28, 27
 Soph. 922 35, 1 adesp. 271 36, 18
 adesp. 272 37, 9 adesp. 273 38, 7
 adesp. 274 40, 20 Soph. 430, 3 40,
 21 adesp. 275 45, 30 Eur. 769 48,
 22 Aesch. 339 50, 30 Soph. 800
 53, 21 adesp. 276 53, 31 Soph. 438
 55, 17 Soph. 741 64, 5 adesp. 277
 64, 14 Aesch. 432 68, 4 Soph. 998
 72, 24 adesp. 278 73, 13 Aesch. p. 68
 73, 25 adesp. 503 82, 32 Soph. 609
 83, 21 Soph. 610 83, 22 Soph. 377
 83, 23 Soph. 651 84, 11 Soph. 471
 84, 18 Soph. 260 85, 11 Eur. 695
 85, 18 Soph. 173 87, 25 Soph. 202
 87, 29 Eur. 844 89, 19 Soph. 597
 90, 5 Antiph. 1 p. 615 90, 31 Soph.
 174 92, 1 Soph. 551 93, 26 Eur. 768
 94, 1 Eur. 661 94, 8 Soph. 248 95,
 23 Eur. 616 97, 4 Soph. 16 97, 32
 Soph. 171 97, 33 Soph. 554 98, 7
 Soph. 742 98, 11 Soph. 603 102,
 14 Aesch. 106 105, 25 Eur. 42 105,
 27 Soph. 223 106, 13 Soph. 453
 106, 27 Eur. 618 106, 33 Soph. 5
 107, 19 Eur. 634 107, 25 Soph. 97
 107, 30 Soph. 450 454 108, 9 Soph.
 192 108, 31 Soph. 96 109, 15
 Eur. 770 109, 17 Eur. 227 109, 22
 Aesch. 108 114, 6 Phryn. 13 p. 560
 115, 3 Aesch. 91 116, 2 Eur. 283
 116, 7 Aesch. 183 116, 26 Phryn.
 22 p. 561 sq. 128, 5 Soph. 629 128,
 28 Soph. 669 184, 3 Soph. p. 185
 211, 32 Soph. p. 185 224, 3 adesp.

491 225, 4 adesp. 167 229, 1 Soph.
 281 321, 22 Aesch. 133 325, 22
 Soph. 892 332, 6 Soph. 310 332, 25
 Aesch. 157 335, 10 adesp. 456 336,
 6 Soph. 890 336, 7 Soph. 891 337,
 8 Aesch. 282 337, 11 Nicom. 2 p. 591
 338, 14 Eur. 1105 338, 16 Soph. 619
 339, 6 Eur. 136 339, 8 Soph. 113
 339, 10 Eur. 1095 340, 22 Soph. 883
 340, 25 Eur. 859 340, 26 Soph. 885
 343, 11 Soph. 887 343 sq. Eur. 860
 344, 8 Aesch. 263 344, 28 Soph. 205
 345, 13 Soph. 889 346, 10 Aesch. 68
 346, 19 Eur. 861 347, 24 Aesch. 27
 347, 25 Soph. 670 347, 26 Soph. 1004
 347, 29 Aesch. 29 347, 30 Soph. 671
 adesp. 15 347, 32 Aesch. 325 348,
 17 Soph. 890 348, 26 Soph. 891
 349, 3 Eur. 923 349, 7 Aesch. 283
 349, 11 Nicom. 1 p. 591 351, 9
 Aesch. 237 352, 16 Soph. 917 353,
 4 Soph. 892 353, 5 Soph. 672 353,
 7 Agath. 2 p. 592 353, 11 Aesch.
 121 353, 17 Aesch. 149 358, 28
 Soph. 106 359, 22 Eur. 709 360,
 18 Soph. 891 360, 30 Aesch. 8 361,
 1 Ach. 46 p. 587 361, 2 Soph. 826
 361, 20 Soph. 362 362, 8 Eur. 862
 362, 10 Eur. 863 362, 22 Soph. 673
 363, 2 Soph. 1011 363, 3 Eur. 1050
 367, 15 Soph. 895 367, 20 Soph.
 674 367, 32 Soph. 896 368, 29
 Aesch. 281 368, 31 Eur. 476 369,
 13 Soph. 897 369, 18 Eur. 864 865
 370, 9 Soph. 66 372, 8 Aesch. 285
 372, 13 Soph. 1010 372, 14 Soph.
 897 373, 2 Soph. 675 373, 6 Soph.
 379 373, 14 Soph. 676 373, 15 Soph.
 898 376, 31 Soph. 903 376, 32 Soph.
 1018 378, 13 Eur. 1107 382, 30
 Aesch. 286 383, 1 Eur. 866 383, 4
 Soph. 899 383, 8 Eur. 1106 383, 11
 Soph. 901 383, 31 Aesch. 403 Soph.
 902 385, 16 Soph. 242 385, 23
 Soph. 175 402, 25 Aesch. 273 404,
 21 Soph. 311 406, 9 Aesch. 158, 2
 407, 5 Agath. 29 p. 596 407, 12
 Soph. 677 413, 14 Soph. 354 414,
 2 Soph. 678 414, 15 Eur. 1032 418,
 11 Soph. 283 418, 12 Aesch. 3 419,
 13 Soph. 912 421, 5 Aesch. 407 422,
 33 Soph. 563 426, 18 Soph. 378 432,
 6 Soph. 915 435, 25 Soph. 387 439,
 10 Soph. 916 439, 12 Aesch. 279
 440, 32 Eur. 842 442, 5 Soph. 266

444, 32 Eur. 767 445, 18 Aesch.
 123 446, 12 Soph. 388 447, 5 Soph.
 918 447, 7 Soph. 47 450, 4 Aesch.
 408 450, 26 Soph. 336 450, 28
 Aesch. 312 450, 30 Aesch. 409 453,
 18 Soph. 791 456, 1 Aesch. 220 457,
 21 Aesch. 254 458, 18 Aesch. 287
 459, 31 Soph. 919 464, 9 Aesch.
 274 467, 9 Aesch. 288 467, 15 Soph.
 921 467, 28 Soph. 920 467, 31
 Soph. 512 470, 13 Soph. 135 472,
 13 Soph. 552 472, 22 Soph. 170
 475, 31 Soph. 505 476, 1 Soph.
 625 514, 9 Eur. 469 514, 11 Eur.
 270 786, 12 Eur. 882 857, 9 Aesch.
 208 872, 21 Soph. 417 965, 28 Soph.
 18 1073 Aesch. 278 1163 Eur. 521
 1185 Eur. 438 1195 Ion. 67 p. 578
 1196 Aesch. 413 Soph. 260 1208
 Ion. 25 p. 571 1267 Soph. 161 1304
 Soph. 4 1309 sq. adesp. 76 1364
 Ach. 27 p. 584 1376 Soph. 679 1381
 Soph. 916 1391 Aesch. 422 1399
 Soph. 40 1408 Aesch. 428 1418
 Soph. 168

Anecd. Boissonadi vol. 1 p. 69 Eur.
 872 78 Chaerem. 2 p. 607 90 Eur.
 891 114 Eur. 1029 115 Eur. 719
 118 Demon. 2 p. 613 154 Eur. 839, 2
 155 Eur. 1014 157 Eur. 1043 159
 Eur. 131 **vol. 3 p. 239 adesp. 17**
 Eur. 71 867 244 adesp. 153 154 245
 adesp. 155 246 adesp. 156 249
 adesp. 157 253 adesp. 158 255
 adesp. 159 160 263 Aesch. 13 467
 adesp. 54 469 Charet. 1 p. 612
vol. 4 p. 459 Eur. 190

Anecd. Cramerii Oxon. vol. 1 p. 62,
 13 Aesch. 87 118, 14 Soph. 476
 119, 12 Aesch. 289 122, 8 Eur. 868
 122, 17 Aesch. 125 182, 13 Eur. 869
 189, 6 Diog. Sinop. 2 p. 629 223,
 11 Soph. 680 226, 8 Soph. 359 268,
 25 Soph. 681 288, 23 Aesch. 290
 343, 24 Soph. 476 344, 8 Soph. 111
vol. 2 p. 23, 13 Ion. 65 p. 578 258,
 2 Eur. 870 259, 18 Ion. 25 p. 571
 318, 6 Aesch. 422 337, 4 Eur. p.
 302 413, 3 Ion. 25 p. 571 414, 13
 Aesch. 291 443, 6 Eur. 869 443,
 11 Aesch. 224 443, 12 Aesch. 4
 452, 17 Eur. 871 455, 30 Soph. 710
 456, 6 Aesch. 314 **vol. 3 p. 191, 3**
 Eur. 72 295, 10 Soph. 332 295, 12
 Soph. 524 295, 15 Aesch. 212 359,

- 22 Eur. p. 431 370, 9 Aesch. 191
373, 20 Eur. 629 vol. 4 p. 25, 26
Eur. 639 60 Aesch. 174, 2 Soph. 441
144, 31 Eur. 809 145, 2 Eur. 809
204, 25 Eur. 895 253, 33 Eur. 872
254, 19 Eur. 1096 254, 24 Hippoth.
5 p. 614 255, 11 Eur. 433 315, 21
Ioph. p. 590 315, 28 Aesch. 292
316, 15 Eur. 1097 318, 20 Eur. 582
329, 20 Soph. 682 330, 8 Soph. 417
335, 1 Eur. 197 338, 17 Soph. 108
424, 3 Eur. 895
- Anecd. Cramerii Paris.** vol. 1 p. 7, 20
Eur. p. 453 20, 1 Eur. 75 167, 15
22 Chaer. 16 p. 611 191, 3 Eur. p.
395 192, 27 Eur. 366 243, 15 Theo-
dect. p. 624 243, 20 Carcin. p. 619
292, 21 adesp. 56 396, 28 Soph. 161
398, 29 adesp. 430 399, 24 Aesch.
239 403, 11 Eur. 15, 2 vol. 2 p.
239, 6 Soph. 1019 259, 4 Soph. 1019
vol. 3 v. Schol. Hom. vol. 4 p.
12, 13 Soph. 411 12, 14 Aesch. 174, 2
35, 22 Aesch. 225 226 52, 20 Soph.
303 60, 21 Soph. 917 61, 18 Aesch.
431 73, 32 Soph. 650 85, 23 Aesch.
133 96, 18 Soph. 703 114, 12 Eur.
1099 169, 33 Eur. 998 173, 9 Soph.
158 174, 21 Eur. 1090 174, 25 Soph.
982 183, 11 Eur. 998 183 * Soph.
220 188, 29 Soph. 357 358 199, 31
Eur. 1090 245, 20 Soph. 159 245,
24 Soph. 108 343, 21 Eur. 897
- Anonym. de barb. et soloec. v.**
Anecd. Boiss. vol. 3
Anonym. de figuris ed. Schneidew.
33 sq. Aesch. 340
Anonym. de ira in Volum. Hercul.
ed. Oxon. 1 p. 51 Soph. p. 128
Anonym. de Nilo in Athen. ed.
Dind. p. 161 sq. Eur. 230 165 Aesch.
293
Anonym. dissert. antisept. in Orel-
lii Opusc. sent. vol. 2 p. 216 adesp.
16 222 Aesch. 294 205
Anonym. in Mythogr. Westerm. p.
346, 16 Sosith. 2 p. 639 sq. 347, 9
Sosith. 3 p. 640
Anonym. in Rhett. Walz. vol. 1 p.
130 Eur. 809 872 vol. 3 p. 643 Eur.
417 736 Eur. 809 vol. 8 p. 660
Eur. 583
Anonym. Periplus Ponti Eux. p. 1
Aesch. 181 185
Anthol. Pal. 7, 357 adesp. 350 7, 618
adesp. 481 10, 107 Eur. 685 1014
11, 176 adesp. 81 14, 10 Eur. 417, 2
add. p. XV
Antiatt. v. Anecd. Bekk.
Antigonus Caryst. c. 115 Aesch. 238
239
Antiphanes Com. 3 p. 3 Soph. 683
7 Eur. p. 291 sq. 89 adesp. 18 144
Eur. 887
Antoninus v. Marcus Anton.
Aphthonius Rhett. Walz. vol. 1 p.
67 Eur. 809 68 Eur. 872
Apollodorus 1, 8, 2 Eur. 520 1, 9, 8
Soph. p. 217 2, 1, 3 Soph. p. 149
sq. 2, 1, 4 Eur. 873 2, 1, 5 Eur. p.
399 2, 2, 1 Eur. p. 477 * 2, 4, 9
adesp. 19 3, 1, 4 adesp. 20 3, 2,
2 Eur. p. 398 sq. 3, 5, 5 Eur. p.
327 3, 7, 5 Eur. p. 393 3, 7, 7
Eur. p. 303
Apollonius Dysc. de Coni. v. Anecd.
Bekk. p. 514 de Pron. p. 70 B
Soph. 427 93 C Eur. 694 de Synt.
p. 4, 18 adesp. 22
Apollonius Soph. Lex. Hom. ed.
Toll. v. *αὐλῆς* Eur. 179 *ἦτοι* adesp.
21 *λονθαῖδος* Soph. 656 *σάκος* Soph.
984
Appianus B. Civ. 2, 85 Soph. 788
2, 153 Eur. 963
Apuleius de mundo c. 14 adesp. 50
Argum. Aesch. Agam. Aesch. p. 54
sq. Pers. Aesch. p. 8 Phryn. 9 p.
559 Prom. Soph. 315 Sept. Aesch.
p. 28
Argum. Eur. Alc. Eur. p. 302 Bacch.
Aesch. p. 46 Hipp. Eur. p. 390
Med. Aesch. 49 Neophr. p. 565 Eur.
p. 365 Phoen. Eur. p. 425 Rhes.
Eur. 1093 1094
Argum. Isocr. Busir. Eur. p. 363 *
Argum. Soph. Ai. Soph. p. 109 p. 126
Ant. Eur. p. 322
Argum. Theocr. Id. 8 Sosith. p. 639
11 Eur. 666
Aristaenetus 1, 27 Aesch. 246 2, 5
Eur. 912
Aristides ed. Dindorf. vol. 1 p. 27
Aesch. 378 51 Eur. 668 59 adesp.
23 116 sq. Eur. 498 180 Soph. 663
322 Eur. 666 388 adesp. 134 401
Eur. 874 421 Soph. 399 436 Soph.
663 792 adesp. 21 vol. 2 p. 17
Aesch. 135, 4 19 Eur. 711 41 Eur.
498 51 Eur. 875 133 sq. Eur. 189

- 264 Eur. 452 340 adesp. 393 373
 Soph. 13 379 Aesch. 296 399 Soph.
 p. 137 405 Soph. 685 443 Aesch.
 293 444 Eur. 382 460 Aesch. 293
 624 Aesch. p. 34* 764 adesp. 152
Aristoph. Ach. 8 Eur. 718 33 adesp.
 25 119 Eur. 852 203 adesp. 71 418
 Eur. p. 423 421 Eur. p. 488 423
 Eur. p. 485 426 Eur. p. 352 adesp.
 26 430 Eur. 703 432 Eur. p. 456
 433 Eur. p. 382 435 Eur. p. 383
 440 Eur. 699 446 Eur. 702 449
 adesp. 27 450 adesp. 27 454 Eur.
 714 472 Eur. 572 479 Eur. 991 497
 Eur. 701 540 Eur. 707 543 Eur. 710
 555 Eur. 711 577 Eur. 713 659 Eur.
 910 883 Aesch. 168 1184 adesp. 28
Av. 100 Soph. p. 205 275 Soph.
 588 276 Aesch. 58 281 282 Phi-
 locl. p. 589 348 Eur. 121 750 Phryn.
 18 p. 561 800 Aesch. 130 808 Aesch.
 135 829 Soph. 618 851 Soph. 446
 857 Soph. 447 1066 Phryn. 18 p. 561
 1147 adesp. 29 1197 adesp. 30 1232
 Eur. 630 1238 adesp. 31 1240
 Soph. 654 1242 Eur. p. 402 1247
 Aesch. 155 1321 adesp. 32 1337
 Soph. 432 1382 Eur. 188, 2 1420
 Aesch. 136 1708 adesp. 33 **Eccl.**
 1 adesp. 34 110 adesp. 35 325
 adesp. 36 392 Aesch. 134 **Eq.** 83
 Soph. 660 214 Eur. 847 221 adesp.
 37 498 Soph. 278 548 Soph. 278
 813 Eur. 723 1099 Soph. 414 1240
 Eur. 705 1243 adesp. 28 1244 adesp.
 38 1249 Eur. 312 1253 adesp. 39
 1302 Eur. 67 **Lys.** 138 Soph. 591
 706 Eur. 704 713 Eur. 876 963
 Eur. 116 1124 Eur. 487 1135 Eur.
 365 1289 adesp. 32 **Nub.** 30 Eur.
 1000 138 Eur. 877 510 Soph. 278
 583 Soph. 517 891 Eur. 721 1063
 Eur. p. 436 1154 Eur. 625 Soph.
 448 1264 Xenocl. 1 p. 597 1371 Eur.
 p. 291 1468 adesp. 40 **Pac.** 76 Eur.
 308 114 Eur. 17 119 Eur. 18 124
 Eur. 665 135 Eur. 308 p. 252 140
 adesp. 41 146 Eur. p. 352 154 Eur.
 309 182 Eur. 386 357 Ach. 27 p.
 584 528 Eur. 727 699 Eur. 401 722
 Eur. 314 729 Soph. 278 1013 adesp.
 4 1177 Aesch. 130 **Plut.** 541 Soph.
 804 601 Eur. 723 636 Soph. 639
 806 Soph. 251 1127 adesp. 42 1151
 adesp. 258 **Ran.** 64 Eur. 763 72
 Eur. 569 93 Eur. 99 100 Eur. 43
 491 105 Eur. 145 184 Ach. 11 p.
 581 282 Eur. 786 311 Eur. 43 491
 357 Soph. 602 465 Eur. 386 470
 Eur. 387 536 Eur. 90 665 Soph. 311
 704 Aesch. 450 706 Ion. 41 p. 571
 840 Eur. 878 849 Eur. p. 398 p. 401
 911 Aesch. p. 38 928 Aesch. 371
 929 Aesch. 414 932 Aesch. 130 937
 Aesch. 130 434 963 Aesch. p. 30 992
 Aesch. 127 1041 Aesch. p. 56 1043
 Eur. p. 390 * p. 446 1080 Eur. p. 347
 1082 Eur. 639 1182 Eur. 157 1187
 Eur. 158 1206 Eur. 220 1211 Eur.
 752 1217 Eur. 662 1225 Eur. 816
 1238 Eur. 520 1244 Eur. 484 1264
 Aesch. 128 1266 Aesch. 267 1267
 Aesch. 128 1270 Aesch. 234 1271
 Aesch. 128 1274 Aesch. 82 1275
 Aesch. 128 1277 Aesch. 128 1287
 Aesch. 232 1291 Aesch. 276 1294
 Aesch. 79 1305 Eur. 769 1316 Eur.
 527 1320 Eur. 765 1322 Eur. 756
 1328 Eur. 755 1338 Eur. 741 1344
 Aesch. 162 1356 Eur. 474 1383
 Aesch. 245 1391 Eur. 170 1392
 Aesch. 156 1400 Eur. 880 1402 Eur.
 535 1403 Aesch. 36 1425 Ion. 44 p.
 574 1427 Eur. 879 1446 Eur. 586
 1451 Eur. 586 1475 Eur. 19 1477
 Eur. 639 1528 Aesch. 34 **Theam.**
 21 Eur. 325 120 Eur. 371 135 Aesch.
 59 177 Eur. 28 272 Eur. 491 404
 Eur. 667 413 Eur. 801, 3 519 Eur.
 712 547 Eur. p. 405 582 adesp.
 47 770 Eur. p. 427 778 Eur. p. 427
 848 Eur. p. 428 870 Soph. 450 872
 adesp. 43 889 adesp. 44 895 adesp.
 45 902 adesp. 46 1015 Eur. 117
 1018 Eur. 118 1022 Eur. 120 1029
 Eur. 122 1047 Eur. 122 1058 Eur.
 125 1060 Eur. p. 313 1065 Eur. 114
 1070 Eur. 115 1098 Eur. 123 1101
 Eur. 125 1105 Eur. 124 1107 Eur. 129
 1110 Eur. 125 1122 Eur. 881 1128
 Eur. 144 **Vesp.** 111 Eur. 668 220 *
 Phryn. 10 p. 560 312 Eur. 389 579
 Soph. p. 181 757 Eur. 310 763 Eur.
 468 1074 Eur. 666 1081 Ach. 27 p.
 581 1297 adesp. 47 1413 Eur. p.
 383 sq. 1490 Phryn. 16 17 p. 561 1519
 adesp. 48 1524 Phryn. 17 p. 561
Fragm. Com. 2 p. 987 Eur. 462
 1083 Eur. 182 1123 Soph. 804 1177
 Aesch. p. 65 sq. 1180 Agath. 15 p.

- 595 Eur. 804 1184 Aesch. 353 1191 adesp. 49 1195 Eur. 959
- Aristoteles** ed. Bekker. *Meteorol.* p. 364 b 13 adesp. 50 *Hist. Anim.* p. 633 a 19 Aesch. 297 *Mechan.* p. 847 a 20 Antiph. 4 p. 616 *Probl.* p. 873 a 25 Chaerem. 16 p. 611 896 a 24 Eur. 887 922 b 13 Nicom. p. 591 943 a 33 adesp. 50 *Eth. Nic.* p. 1110 a 28 Eur. 70 1111 a 10 Aesch. p. 21 1111 a 11 Eur. p. 395 1136 a 13 Eur. 69 1120 b 28 Eur. 490 1139 b 10 Agath. 5 p. 593 1140 a 19 Agath. 6 p. 593 1142 a 3 Eur. 785 1149 b 16 adesp. 51 1150 b 9 Theodect. p. 624 1150 b 10 Carcin. p. 619 1152 a 23 Eur. 912 1155 b 3 Eur. 890 *Eth. M.* p. 1208 b 16 Eur. 890 1209 b 36 Eur. 298 1210 a 14 Eur. 890 *Eth. End.* p. 1230 a 1 Agath. 7 p. 594 1235 a 16 Eur. 890 1238 a 34 Eur. 298 1239 a 37 Antiph. p. 615 1239 b 22 Eur. 298 1242 a 37 Soph. 684 1244 a 11 Eur. 882 1245 a 23 adesp. 52 *Polit.* p. 1255 a 37 Theod. 3 p. 623 1277 a 19 Eur. 16 1310 a 32 Eur. 893 1328 a 15 Eur. 965 1328 a 16 adesp. 53 *Rhet.* p. 1370 b 4 Eur. 131 1371 b 31 Eur. 183 1379 b 15 Antiph. p. 615 1388 a 7 Aesch. 298 1392 b 8 Agath. 8 p. 594 1394 b 2 Eur. 662 1394 b 21 adesp. 54 1397 a 13 adesp. 55 1397 a 17 Eur. 400 1397 b 3 Theod. 2 p. 623 1397 b 18 adesp. 56 1398 a 4 Soph. p. 204 1399 b 22 adesp. 57 1399 b 26 Antiph. 2 p. 615 1399 b 28 Theod. p. 622 1400 a 27 Theod. p. 622 1400 b 9 Carcin. p. 620 1400 b 17 Soph. 592 1400 b 24 Chaer. 4 p. 608 1401 a 35 Theod. 5 p. 624 1401 b 17 Soph. p. 128 1401 b 35 Theod. p. 623 1402 a 10 Agath. 9 p. 594 1405 a 29 Eur. 700 1407 b 34 adesp. 58 1409 b 10 Eur. 519 1413 a 1 Theogn. 1 p. 597 1416 b 1 Soph. p. 204 1417 a 15 Eur. 562 1417 b 18 Carcin. p. 620 *Rhet. ad Alex.* p. 1433 b 12 Eur. 794 *Poet.* p. 1447 b 21 Chaer. p. 608 sq. 1451 b 21 Agath. p. 592 1452 a 27 Theod. p. 623 1453 b 23 Soph. p. 182 sq. 1453 b 33 Astyd. p. 603 1454 a 5 Eur. 457 1454 a 8 adesp. p. 651 1454 a 31 adesp. p. 653 Eur. 488 1454 b 14 Agath. 10 p. 594 1454 b 22 adesp. 59 1454 b 23 Carcin. p. 619 1454 b 25 Soph. p. 217 1454 b 36 Soph. 535 1455 a 1 Dicaeog. p. 601 1455 a 6 Polyid. p. 606 1455 a 9 Theod. p. 624 1455 a 10 adesp. p. 654 1455 a 13 adesp. p. 652 1455 a 26 Carcin. p. 619 1455 b 10 Polyid. p. 606 1455 b 29 Theod. p. 623 1456 a 2 Aesch. p. 65 Soph. p. 189 1456 a 17 Aesch. p. 38 1456 a 18 Agath. p. 592 1456 a 24 Agath. 9 p. 594 1457 b 29 adesp. 60 1458 b 23 Aesch. 249 Eur. 790 1459 b 6 7 Soph. p. 167 195 1460 a 32 Aesch. p. 35 1461 b 15 Agath. 9 p. 594 1461 b 20 Eur. p. 289 1461 b 32 adesp. p. 653
- Arrianus** *Diss. Epict.* 2, 1, 13 adesp. 61
- Arrianus** *Exped. Alex.* 6, 13, 5 Soph. 210 7, 16, 6 Eur. 963
- Arrianus** *Peripl. Ponti Eux.* ed Hudson. p. 4 adesp. 62 19 sq. Aesch. 184 185
- Artemidor.** 4, 59 Eur. 688 Soph. 775
- Athanas.** ed. Colon. vol. 1 p. 914 A Eur. 1013
- Athenaeus** I p. 11 D Aesch. 176 17 C Aesch. 174 17 D F Soph. 141 20 F Soph. p. 41 180 21 A Ion. 50 p. 575 21 F Aesch. p. 65 23 D Soph. 685 28 F Eur. 887 31 A Ach. 39 p. 586 sq. 33 C Soph. 686 II p. 35 D Chaer. 15 p. 611 37 F Aesch. 1 40 A Soph. 687 40 B Astyd. 6 p. 603 40 D Eur. 329 43 C Chaer. 17 p. 611 47 B Eur. 225 48 A adesp. 63 50 F Pyth. 1 p. 630 * 51 C Aesch. 257 51 D Aesch. 111 Soph. 382 52 B Soph. 688 55 D Lycophr. 2 p. 636 60 B Aristiac 6 p. 563 62 F Soph. 294 63 B Ach. 40 p. 587 63 F adesp. 481 66 B Philocl. 3 p. 589 67 C Aesch. 207 Soph. 515 67 F Aesch. 299 Soph. 609 68 A Soph. 1014 70 A Soph. 322 646 70 C Soph. 646 III p. 76 C Eur. 680 76 D Soph. 183 86 B Aesch. 277 86 D Soph. 302 87 A Aesch. 32 91 D Ion. 38 p. 573 94 E Soph. 109 97 A Eur. 472 98 D Dionys. 12 p. 618 sq. 99 B Aesch. 398 99 D Soph. 689 690

99 F Soph. 600 107 E adesp. 61 110
 E Soph. 518 119 C Soph. 611 122
 C Soph. 25 122 F Soph. 20 IV p.
 150 C adesp. 96 156 E adesp. 62
 156 F adesp. 65 158 E Eur. 881 885
 159 B Eur. 326 159 C Eur. 20 164
 A Soph. 305 164 E adesp. 66 165
 B Eur. 886 173 D Ach. 12 13 p. 581
 175 F Soph. 221 176 F Soph. 409
 581 182 C Aesch. 86 183 E Soph.
 219 375 184 F Ion. 39 p. 573 185 A
 Ion. 42 45 p. 574 575 V p. 185 A
 Agath. 11 p. 591 186 C Eur. 702
 187 A adesp. 67 189 D Carcin. 1 p.
 619 Soph. 503 211 E Agath. 12 p.
 591 VI p. 217 C Eur. 187, 1 258 F
 Ion. 21 p. 570 261 C Eur. 827 267
 D Ach. 27 p. 581 Ion. 14 p. 569 270
 B Ach. 6 p. 580 270 C Eur. 887 270
 E Ach. 23 p. 583 VII p. 276 F Eur.
 899 277 B Ach. 25 p. 581 Soph. 691
 303 C Aesch. 300 301 316 B Aesch.
 1 318 E Ion. 36 p. 573 319 B Soph.
 460 VIII p. 336 B adesp. 68 313
 F Eur. p. 467 362 A Aristiae 4 p.
 563 362 F Aesch. 416 365 B Soph.
 p. 128 IX p. 368 A Ach. 7 p. 580
 368 D Eur. 678 373 D Aesch. 90
 Soph. 131 375 D Soph. 211 375 E
 Aesch. 302 303 304 376 A Ach. 8 p.
 580 388 F Soph. 301 392 F Pratin.
 1 p. 562 394 A Aesch. 206 252 396
 B Soph. 683 400 B Soph. 108 400
 C Soph. 108 401 D Soph. 159 401
 F Dionys. 1 p. 616 402 B Aesch. 251
 409 C Soph. 927 410 C Soph. 429
 X p. 411 A Astyd. 4 p. 601 411 B
 Ion. 29 p. 572 413 C Eur. 281 414
 D Ach. 4 p. 579 415 B Sosith. 2 p.
 610 417 F Ach. 3 p. 579 420 B Ly-
 cophr. 1 2 p. 636 420 C Lycophr. 3
 4 p. 636 sq. 421 F Aesch. 253 Eur.
 212 672 422 B Eur. 907 424 D
 Aesch. 69 427 C Ach. 9 p. 580 427
 E Eur. 667 427 F Aesch. 381 428
 A Soph. 665 428 F Aesch. p. 21
 433 E Soph. 692 adesp. 69 445 C
 Agath. 13 p. 595 447 B Soph. 519
 447 C Aesch. 120 451 C Ach. 18 p.
 582 451 D Ion. 40 p. 574 451 E
 Theod. 18 p. 627 451 F Theod. 4 p.
 621 451 B Eur. 385 451 D Agath.
 4 p. 593 451 E Theod. 6 p. 621 454
 F Soph. 118 457 B adesp. 70 XI
 p. 405 B Eur. 888 466 B Soph. 347

782 E Aesch. 173 783 sq. Soph. 693
 466 F Ach. 31 p. 585 468 C Ion. 1
 p. 567 469 F Aesch. 67 475 A Soph.
 591 476 C Aesch. 179 Soph. 439 477
 A Eur. 135 478 B Ion. 51 p. 575 479
 B Aesch. 56 480 F Ach. 11 p. 581
 482 E Soph. 123 487 D Soph. 492
 491 A Aesch. 305 494 B Aesch. 135,
 4 495 B Ion. 10 p. 568 496 B Eur.
 595 496 E Astyd. 3 p. 601 498 D
 Eur. 380 498 E Ach. 31 p. 585 Ion.
 26 p. 571 499 A Aesch. 178 501 F
 Ion. 20 p. 570 503 C Aesch. 112 503
 D Eur. 781 504 B Eur. 471 XII p.
 513 D Soph. 286 523 D Eur. 498
 524 C Eur. 158 528 C Aesch. 306
 528 D Agath. 3 p. 592 537 D Eur.
 p. 313 546 B Eur. 490 Soph. 11 551
 D Aesch. 128 XIII p. 559 F Carcin.
 2 3 p. 620 561 A Eur. 889 561 B
 Eur. 132 562 E Chaer. p. 609 fr. 16
 p. 611 564 B Soph. 430 564 F
 Phryn. 8 p. 559 566 B Eur. 15, 2
 569 A adesp. 128 582 D Eur. 19
 584 A Agath. 14 p. 595 584 D Soph.
 159 586 D Pyth. 1 p. 630 sq. 587 A
 Soph. 459 592 B Soph. 694 595 F
 Pyth. 1 p. 630 598 D Soph. 694 599
 E Aesch. Alex. 1 p. 611 599 F Eur.
 590 600 B Aesch. 43 600 D Eur.
 271 601 A Aesch. 131 Soph. 407 602
 E Aesch. 131 Soph. 319 604 A Phryn.
 8 p. 559 608 B Chaerem. 14 p. 610
 608 D Chaerem. 1 9 p. 606 sq. 608
 608 E Chaerem. 5 10 13 p. 608 609 610
 608 F Chaerem. 8 12 p. 608 609 612
 F Aristarch. 4 p. 565 XIV p. 613 D
 Eur. 495 616 C adesp. 326 622 C
 Pratin. p. 562 629 F Aesch. 74 632
 C Aesch. 307 634 C Ion. 23 p. 570
 634 F Ion. 22 p. 570 635 C Phryn.
 12 p. 560 Soph. 375 636 A Diogen. 1
 p. 603 637 A Soph. 218 640 B Eur.
 470 641 C Eur. 1039 641 D Ach. 16
 p. 582 646 D Soph. 190 657 A Soph.
 605 658 F adesp. 71 XV p. 665 A
 Eur. 891 666 C Eur. 586 667 C
 Aesch. 173 668 A Ach. 21 p. 583
 668 B Eur. 632 Soph. 257 673 F
 Antiph. p. 615 674 D Aesch. 197 231
 676 E Chaer. 11 p. 609 676 F Chaer.
 6 p. 608 677 B Eur. 189 679 A Soph.
 140 679 F Chaer. 7 p. 608 686 A
 Aristiae 3 p. 563 Soph. 139 687 C
 Soph. 333 688 A Soph. 695 689 B

- Ach. 5 p. 579 690 B Ach. 10 p. 581
 Ion. 24 p. 571 690 C Aesch. 14 Soph.
 924 693 A Chaer. 2 p. 607 701 B
 Agath. 15 p. 595 Eur. 544
Athenag. Legat. pro Christ. ed. De-
chair. c. 6 Eur. 483 892 935 Soph.
 1019 17 Aesch. 340 22 Eur. 893
 adesp. 72 379 25 Eur. 326 26 adesp.
 73 74
Auctor Timarionis in Notices et
Extr. IX, 2 p. 179 Eur. 490
Basilus Maced. Exhort. c. 65 Eur.
 1027
Basilus Magn. Epist. 63 Eur. 891
Caecilius Statius ed. Ribbeck. p. 65
 Eur. 271
Callisthenes v. Pseudo-Callisth.
Cedrenus ed. Bekker. vol. 1 p. 44
 Eur. p. 326 82 Soph. 1019 vol. 2 p.
 181 Eur. 15, 2
Choerob. cf. Anecd. Cram. Oxon.
 vol. 2
Choerob. Epim. p. 60, 8 Eur. 918 in
Theodos. p. 5, 3 Diogen. Sinop. 2
 p. 629 76, 35 adesp. 76 119, 26
 Eur. 428 140, 5 Soph. 40 219, 5
 Soph. 946 230, 34 Ion. 67 p. 578
 232, 4 Aesch. 428 237, 8 Aesch. 413
 Soph. 269 278, 27 Soph. 696 307,
 15 Soph. 4 367, 32 Soph. 161 373,
 28 Ion. 25 p. 571 376, 18 Ach. 27 p.
 584 463, 29 Soph. 161 489, 21
 Soph. 168 773, 19 Eur. 895
Choerob. Rhett. Walz. vol. 8 p. 808
 adesp. 475 812 adesp. 476
Choricus Gaz. ed. Boiss. p. 17 Soph.
 296
Chrysippus περὶ ἀποφατικῶν ed.
Bergk. c. 1 adesp. 77 4 adesp. 83
 7 Eur. 662 8 Eur. 896 11 adesp. 78
 12 Thesp. 2 p. 647 15 Eur. 344 17
 Eur. 814 19 adesp. 79
Cicero de Div. 2, 5, 12 Eur. 963 de
Fin. 1, 2, 4 Eur. p. 327 2, 32, 105
 Eur. 131 3, 19, 64 adesp. 430 de
Inv. 1, 50, 94 Eur. p. 327 de N. D.
 2, 25, 65 Eur. 935 de opt. gen. or.
 6, 18 Soph. p. 137 sq. de orat. 3,
 35, 141 adesp. 8 Epist. ad Att. 1
 20, 3 Eur. 569 722 2, 7, 4 Soph. 574
 2, 16, 2 Soph. 697 4, 6, 2 Eur. 722
 4, 8 a, 1 Soph. 596 6, 1, 8 Eur. 910
 6, 8, 5 adesp. 8 7, 13 a, 4 Eur. 963
 8, 8, 2 Eur. 910 8, 11, 3 adesp. 342
 9, 2 a, 2 Eur. 950 14, 22, 2 adesp. 80
Epist. ad Fam. 9, 7, 2 adesp. 81
 12, 14, 7 adesp. 339 13, 15, 2 Eur.
 897 16, 8, 2 Eur. 898 Epist. ad
Quint. fr. 2, 16, 3 Soph. p. 128 pro
Deiot. 9, 25 adesp. 294 Tusc. 1,
 26, 65 Eur. 1007 1, 48, 115 Eur.
 452 2, 10, 23—25 Aesch. 187 2, 21,
 49 Soph. p. 182 2, 25, 60 adesp. 2
 3, 14, 29 Eur. 392 3, 24, 58 Eur.
 392 3, 25, 59 Eur. 757 3, 28, 67
 Eur. 818 3, 29, 71 Soph. 662 4, 33,
 71 Eur. p. 497 5, 9, 25 Chaer. 2 p.
 607 5, 37, 108 adesp. 258
Cinnamus 2, 6 p. 45, 11 Eur. 220
Clemens Alex. ed. Potter. p. 21 Eur.
 935 26 Patrocl. 2 p. 645 Soph. iun. 1
 p. 606 59 Eur. 1115 63 Eur. 935
 Soph. 1019 65 Eur. 899 73 Soph.
 861 78 Soph. 759 127 Biot. 1 p. 642
 181 Soph. 844 198 Eur. 1013 241
 adesp. 82 286 Soph. 698 Eur. 185
 303 Apollonid. 1 p. 642 329 Ioph. 1
 p. 590 340 Eur. 57 442 340 sq. Eur.
 205 350 Eur. 1013 361 Eur. 485 399
 Eur. p. 303 * 418 Eur. 202 461
 Aesch. p. 22 462 Eur. 837 adesp. 83
 483 sq. Eur. 220 492 Diog. Sinop.
 1 p. 628 494 Soph. 699 514 Eur.
 887 517 Eur. 452 639 520 Eur. 900
 adesp. 84 521 Eur. 210 adesp. 85
 565 Soph. 365 566 adesp. 86 574
 Eur. 55 642 575 Eur. 546 583 Aesch.
 235 585 adesp. 87 586 Aesch. 308
 Eur. 950 adesp. 88 587 sq. Eur. 757
 588 adesp. 89 592 Eur. 549 550 620
 sq. Eur. 901 634 Eur. 902 642 Eur.
 903 654 Eur. 435 659 Soph. 700
 661 Aesch. 309 667 Eur. 597 675
 Thesp. 4 p. 647 688 Eur. 904 691
 Eur. 1116 715 sq. Eur. 209 716
 Soph. 1020 717 Eur. 596 935 Soph.
 1019 718 Euphor. 1 p. 589 721
 adesp. 350 721 sq. Eur. 832 722
 Soph. 1021 726 Soph. 1022 727
 Aesch. 452 732 Eur. 905 733 Agath.
 11 p. 594 739 Eur. 369 564 791 Aesch.
 310 740 Eur. 906 741 Eur. 168 367
 435 529 Soph. 85 199 371 742 Eur. 1
 61 432 Soph. 280 743 Eur. 907 744
 Eur. 196 908 745 Eur. 434 804 Mosch.
 12 p. 635 Theod. 16 p. 627 746 Eur.
 578 717 808 748 Soph. 444 749 Eur.
 909 750 Eur. 836 751 Eur. 655 787
 Soph. 691 797 Eur. 910 837 adesp.
 90 841 sq. Eur. 268 851 adesp. 91

- Cocondrius** *περὶ τρόπων* in Rhett. Walz. vol. 8 p. 784 Soph. 411 786 adesp. 476 789 Chaer. 42 p. 611
- Codex Cantabrig.** Eur. 891
- Codex Clarom.** fol. 162 Eur. 775 163 Eur. 781
- Codex Palat.** 287 Eur. 1117
- Com. Gr.** vol. 4 p. 659 Eur. 188, 2 674 Soph. 414
- Com. Lat.** p. 106 adesp. 476
- Compar. Menandri et Philem.** p. 357 Chaer. 19 p. 611 adesp. 92 358 Eur. 960 360 Eur. 1027
- Constantinus Manass.** ed. Boiss. fr. 9, 75 Eur. 220
- Cornutus de N. D. c.** 20 Eur. 911 24 adesp. 438 31 Eur. 293
- Corpus Inscr. Gr.** 3902 r adesp. 384 4310, 12 Eur. 719 4379 o 17 Eur. 719 5868 Diog. Sinop. 2 p. 629 6745 adesp. 93
- Cosmas in Maii Spicil.** vol. 2 p. 162 Eur. 1098 233 Diog. Sinop. 2 p. 629
- Cratinus Com.** 2 p. 179 Eur. 667
- Cyrillus c. Iulian.** ed. Spanh. p. 3 C Eur. 1013 32 A Soph. 1019 67 A adesp. 469 134 B Eur. 483 306 E adesp. 91 de Trinit. ed. Aubert. vol. 5, 1 p. 456 A Eur. 912
- Cyrillus Lex. MS.** v. *χαμεννά* Soph. 178
- Cyrillus Lex.** v. Anecd. Paris. vol. 4
- Damascius v. Phot. Bibl.** p. 336—350
- David Prol. in Porphy.** Introd. p. 21 a 1 Eur. 15, 2
- Demetr. de Eloc.** 58 Eur. 519 85 Theogn. 1 p. 597 114 Soph. 550 194 adesp. 91
- Demetr. περὶ ποιημάτων** in Vol. Herc. 1 p. 115 Eur. 482
- Demetrins Cydon.** Epist. 10 Soph. 13
- Demosth. de Cor.** § 180 Soph. p. 185 242 Soph. p. 185 267 adesp. 95 96 373 de F. Leg. § 245 Eur. p. 459 fr. 609 c. Neacr. § 1 Aristarch. 4 p. 565
- Dicaearchus Descr. Graec.** ed. Hudson. p. 16 Soph. 701 22 Eur. 14
- Dio Cass.** 42, 4 Soph. 789 47, 49 adesp. 305 58, 23 adesp. 430 63, 28 adesp. 6
- Dio Chrysost.** ed. Emper. 4, 71 Eur. p. 310 7, 102 Soph. 86 15, 9 Eur. 179 23, 2 Eur. 452 37, 46 Eur. 657 52, 4—7 et 14 Aesch. p. 62 sq. 52, 6 7 8 11—14 Eur. p. 482 52, 12 Eur. 785 786 59, 1—11 Eur. p. 493 sq. fr. 785 787 789 64, 4 adesp. 97 64, 6 Eur. 157 adesp. 98 64, 9 Eur. 913 66, 6 Soph. p. 146 66, 24 adesp. 373 73, 10 Eur. 184 188 78, 44 adesp. 99
- Diodorus Sic.** 1, 7 Eur. 498 1, 38 Eur. 230 4, 69 Aesch. p. 22 5, 5 Carcin. 5 p. 621 12, 14 Eur. 809 16, 92 adesp. 100 20, 41 Eur. 914 exc. Vat. ed. Dindorf. p. 20 Eur. 915 107 adesp. 101 135 Eur. 326 adesp. 102 103 147
- Diogenes Laert.** 1, 56 Eur. 281 2, 10 Eur. 777 2, 44 Eur. 591 2, 82 Soph. 789 2, 133 Ach. 32 p. 585 2, 134 Neophr. p. 565 2, 140 Lycophr. 3 p. 636 3, 63 Eur. 476 4, 25 adesp. 104 4, 26 Eur. 302 4, 29 Eur. 126 133 4, 35 Eur. 966 Soph. 433 adesp. 105 106 5, 3 adesp. 8 5, 92 Thesp. p. 647 adesp. p. 633 6, 38 adesp. 107 6, 73 Diog. Sinop. p. 628 6, 80 Diog. Sinop. p. 627 6, 87 Eur. p. 456 6, 95 adesp. 108 6, 98 Crat. 1 p. 629 6, 104 Eur. 220 7, 60 Eur. 836 7, 67 adesp. 109 141 7, 173 Sosith. 4 p. 641 9, 12 adesp. 110 9, 55 Eur. p. 389 9, 73 Eur. 639
- Diogenes Epist.** 5 in *Notices et Extr.* X, 2 p. 241 Aesch. 162 Eur. 698
- Diogenianus** p. 180 Aesch. 135 1, 58 Soph. 809 1, 79 Soph. 663 1, 97 adesp. 482 2, 22 adesp. 62 2, 32 Aristiae 4 p. 563 2, 82 adesp. 111 3, 28 adesp. 112 3, 37 adesp. 438 3, 95 adesp. 331 4, 32 Ach. 37 p. 586 4, 35 Aesch. 363 4, 66 adesp. 50 4, 88 Aesch. 246 4, 95 a adesp. 369 5, 60 adesp. 484 7, 35 Aesch. 310, 1 7, 83 Ion. 39 p. 573 8, 11 adesp. 113 8, 16 Eur. 722 8, 26 adesp. 268 8, 46 Eur. 722
- Diogenianus Vind. in Paroem.** vol. 2 ed. Gotting. 1, 34 adesp. 62 1, 45 Soph. 663 2, 17 adesp. 331 3, 59 Eur. 642 3, 86 adesp. 485
- Diomedes ed. Putsch.** p. 486, 1 Eur. p. 330 488, 7 Eur. p. 350
- Dionys. Hal.** ed. Reisk. Antiq. 1, 12 Soph. 538 1, 25 Soph. 249 1, 41 Aesch. 193 1, 48 Soph. 343 de admir. vi Demosth. c. 7 Aesch. 135, 4 de Comp. V. c. 4 Eur. 916 9 Soph.

- 702 17 adesp. 114—122 25 Eur. 231
 26 Eur. 697 Rhett. 6, 5 Aesch. 235
 8, 10 Eur. p. 403 fr. 488 489 9, 11
 Eur. p. 291 p. 404 sq. fr. 488 489
Diphilus Com. 4 p. 402 Eur. 907 411
 Eur. 187, 1
Doxopater in Aphthon. Walz. vol. 2
 p. 288 Eur. 809 291 Eur. 478 294
 295 Hippoth. 1 p. 643 303 Eur. 220
Draco de metris p. 35, 7 Soph. 332
 35, 9 Soph. 524 35, 12 Aesch. 212
 * 82, 3 Eur. 824
Elias Cretensis in Greg. Naz. p. 29
 B Eur. 1071
Ennius in Ribbeck. Trag. Lat. p. 23
 Eur. 114 41 Eur. 897 48 Eur. 935
 51 adesp. 479
Epictet. Enchir. c. 52 Eur. 936 fr.
 82 Eur. 220 fr. 121 Eur. 131
Epiphan. Ancor. p. 108 D adesp. 123
 109 A Aesch. 202
Eratoth. Catast. c. 13 Eur. 917 14
 Eur. 817 15 Eur. p. 312 16 Soph.
 p. 124 17 Eur. p. 312 18 Eur. 492
 22 Aesch. 255 24 Aesch. p. 7 28
 Sosith. 5 p. 641 36 Soph. p. 124
Erotianus Gloss. Hippocr. ed. Franz.
 p. 36 Eur. 475 62 Eur. 517 Soph. 310
 86 Aesch. 98 96 Soph. 501 118
 Aesch. 228 Eur. 450 120 Eur. 438 618
 132 Eur. 812 180 Soph. 180 192
 Aesch. 65 200 Soph. 259 210 Eur.
 204 Soph. 89 116 304 Soph. 413 306
 Soph. 466 344 Eur. 88 362 Eur. 563
 366 Eur. 372 374 Soph. 216 291 378
 Eur. 544
Etym. Gud. p. 30, 15 adesp. 125 72,
 53 Soph. 917 85, 45 Aesch. 431 125,
 7 Aesch. 13 150, 19 Aesch. 176 163,
 28 Eur. 15, 2 183, 27 Eur. 1083 227,
 40 Aesch. 224 227, 41 Aesch. 4 230,
 30 Eur. 869 230, 57 Eur. 181 233,
 51 Diog. Sinop. 2 p. 629 247, 6 Eur.
 998 261, 25 Soph. 945 298, 3 Soph.
 710 298, 9 Aesch. 314 305, 28 Eur.
 627 305, 31 Aesch. 217 316, 30
 Aesch. 208 317, 12 Soph. 87 320,
 24 Soph. 711 321, 58 Aesch. 225 226
 330, 43 Soph. 650 345, 47 Eur. 918
 378, 38 Aesch. 290 400, 35 Soph.
 691 409, 1 Soph. 559 432, 53 Soph.
 714 452, 31 Soph. 131 474, 27
 Soph. 357 358 481, 32 Eur. 716 491,
 3 Soph. 950 564, 25 Soph. 1006
 567, 35 Aesch. 172 568, 42 Eur. 179
 585, 14 Aesch. 435
Etym. M. p. 1, 38 Eur. 752 19, 53
 Soph. 621 25, 10 Ion. 11 p. 568 26,
 16 Soph. 703 31, 6 Aesch. 181 41,
 3 Soph. 43 42, 31 Ion. 34 p. 572 42,
 41 Phryn. 20 p. 581 Soph. 948 54,
 37 adesp. 125 69, 42 Soph. 67 75,
 22 Aesch. 210 81, 35 Eur. 156 89,
 27 Ach. 34 p. 585 90, 32 adesp. 488
 91, 12 Aesch. 40 92, 24 Eur. 182
 93, 51 Aesch. 404 112, 26 Eur. 918
 115 extr. Soph. 679 118, 31 Aesch.
 344 120, 48 Soph. 481 123, 13
 Soph. 704 133, 50 Soph. 550 142,
 58 adesp. 493 149, 55 adesp. 124
 149, 57 Aesch. 311 151, 49 Aesch.
 312 153, 32 Eur. 371 159, 31 Aesch.
 404 161, 15 Aesch. 410 173, 41
 adesp. 165 182, 56 Aesch. 327 190,
 23 Eur. 1108 194, 5 Soph. 148 197,
 32 adesp. 126 207, 16 Soph. 1017
 209, 48 Aesch. 239 213, 26 Soph.
 706 220, 40 Soph. 284 250, 4 Aesch.
 26 254, 53 Soph. 1016 265, 24 Soph.
 707 271, 19 Aesch. 369 272, 1 Eur.
 919 272, 5 Soph. 123 279, 17 Aesch.
 435 287, 14 Soph. 580 294, 46 Eur.
 691 295, 43 Eur. 15, 2 301, 57 Agath.
 1 p. 592 313, 3 Soph. 708 313, 5
 Soph. 709 333, 41 Soph. 936 341,
 5 Aesch. 17 344, 40 Soph. 937 344,
 47 Soph. 51 346, 16 Soph. 938 346,
 43 adesp. 127 346, 56 Aesch. 417
 365, 29 Eur. 294, 2 377, 22 Soph.
 559 385, 3 Soph. 26 392, 12 Ion.
 28 p. 571 393, 44 Soph. 177 395,
 13 Soph. 536 405, 32 Soph. 476
 409, 48 Aesch. 337 410, 45 Eur.
 823 411, 12 Eur. 181 415, 30 Diog.
 Sinop. 2 p. 629 420, 18 Eur. 110
 437, 26 adesp. 493 439, 2 Soph. 315
 441, 24 Soph. 914 450, 37 Aesch.
 313 450, 50 Soph. 945 462, 24
 Soph. 942 * 470, 103 Soph. 696
 474, 45 Aesch. 239 490, 5 Soph.
 710 490, 12 Aesch. 314 495 sq. Eur.
 627 500, 55 Soph. 950 511, 55 Soph.
 711 513, 45 Soph. 952 514, 27
 Soph. 953 537, 35 Eur. 918 537,
 46 Aesch. 315 541, 31 Aesch. 315
 561, 28 Soph. 712 564, 22 Eur. 1086
 * 574, 51 Aesch. 290 576, 30 Eur.
 521 590, 8 Soph. 756 595, 1 Soph.
 691 595, 40 Aesch. 166 597, 45

- Soph. 559 601, 23 Soph. 191 601
sq. Soph. 713 629, 35 Soph. 714
652, 13 Soph. 131 666, 18 Soph.
393 671, 41 Ion. 27 p. 571 681, 25
Soph. 357 358 695, 49 Soph. 977
702, 48 Eur. 845 702, 54 Soph. 950
714, 21 Eur. 824 737, 17 Eur. 818
738, 42 Phryn. 13 p. 560 741, 50
adesp. 500 746, 15 Ach. 38 p. 586
747, 49 Soph. 602 753, 7 Soph. 309
762, 13 Soph. 215 764, 52 Eur. 893
766, 40 Soph. 995 772, 25 adesp.
268 789, 34 Eur. 476 789, 43 Soph.
38 796, 12 Eur. 473 803, 4 Soph.
715 803, 45 Eur. 538 805, 10 Aesch.
438 808, 6 Eur. 674
- Etym. Vindob. MS.** Soph. 716 742
- Etym. Voss. ed. Gaisf.** p. 189 E Soph.
901 267 D Soph. 830 327 C Soph.
351 332 B Eur. 991 577 F Soph.
705 590 E Soph. 636
- Eubulus Com.** 3 p. 208 Eur. 225 218
Eur. 126 238 adesp. 128
- Euathlus de Ismeniae et Ismenes
amor. ed. Gaulmin.** p. 226 adesp.
129 317 Chaer. 2 p. 607
- Eunapius in Maili Scr. vet. nov. coll.**
2 p. 275 Eur. p. 313
- Eupolis Com.** 2 p. 437 Soph. 801 477
adesp. 130 566 Eur. 850 569 Phryn.
17 p. 561
- Euseb. Praep. Euang.** p. 20 D Eur.
488 242 C Eur. 688 466 D Eur.
497 Theod. 1 p. 622 643 C Aesch.
151 645 C Aesch. 162 647 A Aesch.
310 679 D Eur. 209 680 A Soph.
1020 680 D Soph. 1019 681 A Eur.
935 681 B Eur. 598 Euph. 1 p. 559
684 A Eur. 832 adesp. 350 684 B C
Soph. 1021 688 A Soph. 1022 689
B Aesch. 452 730 C adesp. 260 753
D Crit. 1 p. 599 854 D adesp. 131
- Eustath. in Dionys. Perieg.** 232
Aesch. 363 426 Eur. 486 476 Ion.
18 p. 570 687 adesp. 468 809 adesp.
469 1134 Eur. 596 in Hom. II. p.
48, 37 Aesch. 448 60, 34 Soph. 416
107, 30 Eur. 694 157, 18 Soph. 171
158, 24 Soph. 592 172 sq. Eur. 15,
2 188, 43 Aesch. 294 200, 2 adesp.
486 203, 13 Aesch. 263 208, 2 Chaer.
p. 607 211, 16 Aesch. 257 228, 6
Soph. 435 236, 29 Eur. 583 240, 42
Eur. 220 242, 22 Aesch. 176 243,
11 Achaei 27 p. 584 274, 24 Aesch.
26 297, 37 Soph. p. 142 302, 26
Soph. 251 305, 34 Aesch. 451 309,
43 Choeril. 2 p. 557 344, 24 Aesch.
173 352, 34 Aesch. 190 358, 40
Soph. 217 364, 42 Aesch. 436 364,
43 adesp. 469 381, 10 Soph. p. 180
99, 11 Eur. 15, 2 401, 11 Soph.
129 405, 30 Soph. p. 126 407, 38
Soph. 948 Phryn. 20 p. 561 415, 7
Aesch. 202 437, 20 Aesch. 147 440,
25 Aesch. 449 480, 43 Aesch. 294
515, 10 Aesch. 441 533, 40 Soph. 92
566, 14 Eur. 920 600, 43 Aesch. 198
605, 38 Soph. 105 632, 35 Aesch.
135, 4 641, 58 Aesch. 368 641, 59
Eur. 1003 651, 28 Diog. Sinop. 2 p.
629 656, 58 Eur. 107 667, 41 adesp.
372 692, 12 Soph. 844 695, 43 Eur.
918 699, 31 Aesch. p. 69 706, 50
Aesch. 316 728, 53 Ion. 25 p. 571
740, 10 Aesch. 1 744, 3 Aesch. 156
746, 45 Aesch. 69 752, 31 Soph. 25
753, 12 adesp. 152 753, 55 Ach. 45
p. 587 757, 46 Philocl. 3 p. 539 763,
11 Eur. p. 488 770, 21 Eur. 520 772,
53 Aesch. 60 777, 62 Soph. 720
787, 7 Soph. 791 789, 14 Eur. 610
799, 36 Soph. 559 811 sq. adesp.
373 827, 31 Aesch. 317 835, 9
Soph. 362 859, 49 Dionys. p. 617
862, 5 Soph. 968 865, 15 Ion. 40 p.
574 867, 64 Eur. 899 868, 33 Eur.
881 870, 12 Ion. 29 p. 572 870, 27
Soph. 550 870, 28 Soph. 290 877,
59 Soph. 961 881, 22 Soph. 20 882,
58 Aesch. 369 883, 62 Eur. 888 887,
5 Eur. 1071 890, 14 Soph. 979 892,
39 Eur. 329 899, 17 Soph. 294 903,
51 Eur. 918 914, 34 Soph. 536 916,
24 Aesch. 190 917, 63 Aesch. 179
927, 39 Aesch. 37 948, 20 Soph.
976 959, 43 Eur. 762 978, 23 Eur.
890 978, 25 Aesch. 43 980, 46 Soph.
703 987, 8 Soph. p. 160 989, 48
adesp. 493 994, 52 Aesch. 301 995,
1 Aesch. 78 1003, 24 Eur. 918
1017, 10 Soph. 40 1017, 14 Ari-
stiae 6 p. 563 sq. 1023, 2 Soph. 366
1023, 13 Soph. 920 1058, 4 Eur. 268
1084, 1 Soph. 809 1084, 2 Eur. 880
1088, 35 Soph. 648 1090, 50 Eur.
827 1156, 18 Aesch. 123 1157, 36
Aesch. 318 411 1170, 53 Eur. 632
1183, 18 Aesch. 319 1183, 19 Soph.

170 1189, 24 adesp. 132 1192, 48
Eur. 189 1205, 3 Soph. 183 1205,
56 Soph. 123 1234, 42 Eur. 107
1237, 22 Soph. 717 1254, 25 Aesch.
111 1261, 24 Ion. 20 p. 570 1266,
37 Aesch. p. 69 1282, 60 Aesch. 56
1286, 21 Aesch. 303 1286, 25 Astyd.
3 p. 604 1292, 53 Aesch. 306 1292,
58 Agath. 3 p. 592 1299, 20 Eur.
284 1300, 5 Ion. 1 p. 567 1301, 33
Eur. 891 1304, 8 Aesch. 280 1324,
38 Aesch. 97 1332, 14 adesp. 163
1343, 62 Aesch. p. 39 1348, 23
Soph. p. 212 1356, 62 Eur. 476 1358,
4 Aesch. 176 1367, 22 Soph. p. 181
Od. p. 1396, 60 Soph. 393 1397, 9
Soph. 435, 4 1397, 18 Soph. 809
1397, 19 Eur. 880 1397, 29 Soph.
393 1401, 15 Soph. 927 1401, 13
Soph. 305 1405, 30 Soph. 907 1405,
58 Soph. 351 1412, 14 Eur. 1004
1419, 51 adesp. 49 1421 extr. Soph.
391 1430, 62 Eur. 74 Phryn. 15 p.
560 1432, 5 Aesch. 176 1439, 34
Soph. 941 1448, 6 Soph. 103 1467,
37 Eur. 959 1471, 2 Aesch. 438 1479,
10 Soph. p. 140 1479, 27 Ion. 39 p.
573 1479, 44 Soph. 718 1484, 27
adesp. 133 1484, 48 Aesch. 320 321
1484, 49 adesp. 134 1493, 34 Soph.
800 1494, 10 Aesch. 363 1496, 35
Soph. 997 1496, 53 Soph. 615 1532,
16 Eur. 470 1534, 15 Soph. 108
1538, 13 Soph. 1013 1538, 50 Aesch.
432 1541, 29 Aesch. 1 1541, 43
Ion. 36 p. 573 1545, 50 Chaer. 17 p.
611 1547 f. Aesch. 280 1553 sq.
Soph. p. 180 1558, 18 Phryn. 8 p.
559 1562, 38 Soph. 939 1564, 32
Soph. 657 1564, 33 Eur. 630 1596,
43 Ach. 6 p. 580 1596, 45 Eur. 887
1597, 32 Aesch. 317 1607, 3 Eur. 108
1621, 53 Ach. 9 p. 580 1625, 24
adesp. 135 1625, 44 Aesch. 322
Soph. 719 1625, 49 Soph. 720 1632,
9 Eur. 135 1640, 60 Eur. 107 1648
sq. Soph. 961 1658, 56 Chaer. 5 p.
608 1665, 38 Aesch. 150 1675, 52
Soph. 418 1681, 42 Eur. 107 1701,
30 adesp. 69 1705, 53 Aesch. 228
1713, 4 Aesch. 305 1731, 54 Eur.
772 1748, 57 Aesch. 247 1761, 27
Soph. 954 adesp. 136 1761, 33 Ion.
25 p. 571 1761, 39 Eur. 634 1775,
19 Eur. 380 Ion. 26 p. 571 1775, 22

Aesch. 178 1791, 42 Aesch. 176
1796, 52 Soph. p. 141 1799, 54
Eur. 206 1817, 18 Ion. 29 p. 572
1818, 11 Ach. 23 p. 583 1822, 17
Soph. 616 1828, 28 Aesch. 174
1828, 30 Soph. 141 1833, 4 Aesch.
176 1837, 1 Eur. 493 1848, 37 Aesch.
280 1851, 27 Aesch. 8 1872, 5
Aesch. 254 1872, 12 Soph. 159
1902, 1 Eur. 108 1908, 40 Soph. 986
1923, 60 Aesch. 323 1923, 61 Soph.
721 1941, 1 Aesch. p. 38 1942, 4
Ion. 50 p. 575 1944, 26 Soph. 689
1965, 49 Aesch. 449 in Ioh. Dam.
Spicil. Rom. vol. 5 p. 238 Aesch.
280 Opusc. p. 46, 32 Eur. 43 122,
55 Eur. 639 200, 20 adesp. 258
296, 51 Aesch. 174, 2 335, 28 Aesch.
446 351, 10 Eur. 809
Eustrat. v. Schol. Aristot. Eth. Ni-
com.
Eutoc. in Archimed. Oxon. 1792 p.
144 adesp. 137
Festus p. 153 adesp. 476 p. 242 Ari-
starch. p. 564
Floril. Leid. (Schneidewini Philol. vol.
6 p. 577—588) 98 Soph. 209 99
Soph. 227 100 Eur. 759 115 adesp.
138 118 adesp. 139 120 Eur. 719
122 Eur. 638 123 Eur. 515, 1 135
Eur. 1071 137 adesp. 140 139 Eur.
771
Floril. Vatic. in Maii Scr. vet. nov.
coll. vol. 2 p. XXVII Eur. 198
Galenus ed. Kühn. vol. 1 p. 15 adesp.
141 16 Eur. 921 23 Eur. 284 33
Eur. 281 35 Eur. 220 vol. 5 p. 293
adesp. 142 143 395 Aesch. 133, 4
411 Eur. 311 668 418 Eur. 392 418
sq. Eur. 818 423 Eur. 567 vol. 6 p.
307 Eur. 1071 vol. 13 p. 363 adesp.
144 vol. 17, 1 p. 879 Soph. 312 493
879 sq. Aesch. 189 880 Aesch. 164
177 201 Soph. 313 881 Soph. 494
vol. 17, 2 p. 145 adesp. 145 vol.
18, 1 p. 519 Eur. 764 vol. 19 p.
250 Crit. 1 p. 599 253 Crit. 1 p. 599
334 Eur. 536
Gellius N. A. 2, 22, 24 adesp. 50 6,
3, 28 Eur. 450 6, 16, 7 Eur. 884 10,
18, 7 Theod. p. 623 12, 11, 6 Soph.
280 13, 19, 1 Soph. 13 13, 19, 3
Soph. 628 13, 19, 4 Aesch. 204 Eur.
417 20, 7, 2 Eur. 453
Georgides v. Iohannes Georg.

Georgius Acropol. p. 146, 8 Eur. 15, 2

Georgius Cedrenus v. **Cedrenus**

Georgius Pachymeres v. **Pachymeres**

Georgius Syncellus ed. Dind. p. 283, 6 Eur. 1098

Gramm. Ambros. in **H. Keilii Anal.** gr. p. 8, 10 Soph. 220 8, 15 Soph. 722

Gramm. Darmstad. in **Act. Monac.** vol. 2 p. 515 Soph. 661

Gramm. Herm. p. 320 Soph. 108 139 444 Aesch. 212 Soph. 332 321

Gramm. post Prisciani libr. V ed. **Hertz.** vol. 1 p. 192 Aesch. 150

Gregorius Corinth. de Dial. ed. **Schaeff.** p. 17 Eur. 647 226* Eur. 1099 548 Soph. 536 in **Rhett. Walz.** vol. 7 p. 988 adesp. 149 1214 Eur. 519 1241 Eur. p. 489 1312 Eur. 494 594 1313 Eur. p. 401 1322 Eur. 671 909 vol. 8 p. 767 adesp. 475

Gregorius Cyprius 1, 2 adesp. 438 1, 18 Soph. 809 1, 44 adesp. 62 1, 60 Soph. 663 1, 66 adesp. 482 1, 73 Soph. 703 1, 98 adesp. 331 2, 19 Aesch. 363 2, 33 adesp. 493 2, 47 Aesch. 246 2, 76 Eur. 722 3, 22 a Eur. 569 3, 42 adesp. 146 3, 53 Eur. 642 3, 99 adesp. 469

Gregorius Cyprius cod. **Leid.** 1, 1 adesp. 438 1, 15 adesp. 62 1, 88 Aesch. 363 2, 13 Aesch. 246 2, 19 adesp. 369 2, 67 Soph. 306 2, 96 adesp. 146 2, 100 Eur. 642

Gregorius Cyprius cod. **Mosq.** 1, 41 adesp. 62 1, 57 Soph. 663 1, 63 adesp. 482 1, 70 Soph. 703 2, 52 adesp. 331 2, 84 Aesch. 363 3, 6 adesp. 493 3, 20 Aesch. 246 3, 53 adesp. 369 3, 61 Dionys. 6 p. 617 3, 82 Eur. 722 4, 81 adesp. 146 5, 16 adesp. 469

Gregorius Naz. ed. **Colon.** vol. 1 p. 7 B Eur. 1071 117 D Eur. 15, 2 122 A Eur. 963 302 D adesp. 470 vol. 2 p. 6 B Soph. 596 20 B adesp. 469 155 B adesp. 75 155 C adesp. 81 156 A Diogen. Sinop. 2 p. 629 157 D Soph. 596 191 B Eur. 1013 200 A adesp. 469 210 B Eur. 662 adesp. 147 210 C Eur. 20 213 C Eur. 887 **Charet.** 1 p. 612 215 A Soph. 855 240 D adesp. 81 249 D adesp. 469

in **Gallandi Bibl. Patr.** vol. 6 p. 431 B adesp. 469

Gregorius Nyssenus **Epist.** 1 Aesch. p. 31* 11 Eur. 326

Harpocr. v. **ἀγνιάς** Soph. 340 **ἀεί** adesp. 148 **Ἀκτῆ** Soph. 66 **Ἀλόπη** Eur. 311 **ἀπομάττων** Soph. 31 **ἀργῆς** Aesch. 1 p. 578 **ἀρκεῦσαι** Eur. 767 **βάσανος** Soph. 925 **δεσμιστῆς** Soph. 409 **διεκωδώνισε** Eur. 592 **ἐπιπλον** Soph. 7 **ἠκρωτηριασμένοι** Soph. 453 **Θεόλεια** Aesch. 397 **θίασος** Ion. 32 p. 572 **καθελών** Soph. 201 **Καρκίνος** **Carcin.** 6 p. 621 **μαλακίζομεν** Aesch. 116 **μελίγη** Soph. 517 **Νάννιον** Soph. 459 **ξηραλοφείν** Soph. 451 **ὀργεῶνας** Aesch. 140 **ὄρον** Aesch. 102 **παλίνσκιον** Soph. 269 **Πάνακτος** Eur. 12 **παρὰκρούεται** Soph. 723 **πρόπεπωκότες** Aesch. 127 **Ῥοιᾶ** Eur. 150 **χλῆδος** Aesch. 16

Heliodor. 2, 33 Aesch. p. 31* 7, 11 Eur. 452 8, 13 Dionys. 5 p. 617

Helladius v. **Phot. Bibl.**

Hephaest. ed. **Gaisf.** p. 7 Aesch. 150 18 Aesch. 22 41 p. 583 587 51 adesp. 149 67 **Phryn.** 14 p. 560 94 Eur. 999

Heraclid. Alleg. Hom. ed. **Schow. c.** 22 Eur. 836 23 Eur. 935 59 Eur. 170

Hermes Trismeg. Poem. ed. **Parth.** c. 12 Eur. 1007

Hermias in **Plat. Phaedr.** ed. **Ast.** p. 76 adesp. 150 151

Hermogenes in **Rhett. Walz.** vol. 1 p. 25 Eur. 809 872 vol. 3 p. 180 Eur. 922 321 adesp. 93 324 Soph. 1003 327 Eur. 637 350 Soph. p. 185 434 Eur. 481 436 Eur. 671 437 Eur. 809 442 adesp. 152

Herodianus **περὶ ἀκροατῶν** v. **Anecd. Boiss.** vol. 3 **περὶ διχρόνων** v. **Anecd. Oxon.** vol. 3 **περὶ μόν.** λέξι. p. 8, 35 Soph. 360 9, 10 Soph. 42 9, 11 Soph. 375 9, 30 Soph. 543 10, 19 **Aristiae** 1 p. 562 11, 4 Soph. 463 14, 25 Soph. 1008 30, 28 Soph. 304 31, 23 Soph. 395 34, 3 Soph. 724 35, 11 Soph. 265 35, 19 Aesch. 207 36, 22 Aesch. 212 36, 23 Soph. 524 36, 24 Soph. 332 40, 12 Soph. 339 42, 24 Soph. 725 46, 18 Soph. 476 **περὶ σολοικισμοῦ** v. **Anecd. Boiss.** vol. 3 p. 244—255 **περὶ**

- σχημάτων ed. Dind. p. 58, 1 Soph. 726 58, 10 Eur. 133 Philetaer. p. 434 Soph. 796 435 Soph. 558 437 Aesch. 207 Soph. 515
 Herodotus 2, 156 Aesch. 324 6, 21 Phryn. p. 558
 Hesych. Lex. v. ἀγαις Aesch. 80 ἀγαλμα Eur. 959 ἀγαστά Aesch. 262 ἄγκυραι Soph. 619 ἀγνῆσαι Eur. 316 Soph. 113 ἀγνώτας adesp. 161 ἄγος Soph. 622 ἄγρεμον Aesch. 137 ἄγρεύματα Eur. 155 ἄγχαζε Soph. 883 ἀγχηρήνης Soph. 6 ἄδασμος Aesch. 61 ἄδημον Soph. 577 ἄδιέπον Aesch. 263 ἄδιοπον Aesch. 263 ἄδοξα Soph. 65 ἄδόξαστον Soph. 205 ἄδρέπανον Soph. 588 ἄειλα Aesch. 325 ἀειφόρος Soph. 519 ἀελλόθριξ Soph. 270 ἄελπτοι Aesch. 209 ἄζειν Soph. 890 Ἀζειῶται Soph. 147 ἄζοίμην Eur. 350 ἀηδόνα Eur. 560 923 ἀήτους Aesch. 2 ἄθαμβες Phryn. 2 p. 557 sq. ἀθερής Aesch. 124 ἀθήρ Aesch. 149 ἀθηρόβρωτον Soph. 418 ἀθίκτορας Ion. 11 p. 568 ἀθράνευτον Eur. 573 ἀλγίζειν Aesch. 62 399 ἀλγλη Soph. 531 Ἀλγυπτία Eur. 921 ἀλγυπτιῶσαι adesp. 133 αἰδροί Ion. 34 p. 572 αἰθέρος Eur. 596 αἰθύσσειν Soph. 497 αἵματος Soph. 203 αἵμοι Aesch. 8 αἰνῶ Soph. 106 αἰρεῖς Eur. 799 αἰσίως Eur. 747 αἰστώσας Soph. 491 αἰφρονος Soph. 519 αἰχμόδετος Soph. 43 αἰών Eur. 798 ἀκάθαρτον Ach. 28 p. 584 Ἀκεσταῖοι Soph. 606 ἀκεσταὶ φρένες Soph. 606 ἀκεστρόν Soph. 436 ἀκήρυκτον Soph. 211 ἀκλεπτοι Soph. 623 ἀκονστιῶν Soph. 897 ἀκρατές Eur. 41 ἀκριβές Eur. 800 ἀκριζων Eur. 574 ἀκρουχεῖ Soph. 288 ἀκτίτης Soph. 66 ἀλαβή Carcin. 12 p. 622 ἀλαιός Aesch. 402 ἀλαλίαν Soph. 212 ἀλεξαίθριον Soph. 114 ἀλιβάπτοις Ach. 53 p. 588 ἀλίβας Soph. 900 ἀλιτροσύνη Soph. 41 ἄλλη συνωρίς adesp. 162 ἄλογα Soph. 242 ἄλοιμα Soph. 67 Ἀλύβας Soph. 900 ἄλυτον Soph. 298 ἀλώπηξ Soph. 383 ἄλωπός Soph. 243 271 ἄμαλα Aesch. 210 ἄμαλλα Soph. 516 ἀμαρτητήν Eur. 681 ἀμάσσεται Soph. 562 ἀμβλύσκει Soph. 127 ἄμβωνες Aesch. 98 227 ἀμείβεται Eur. 156 ἀμηνίτως Ach. 47 p. 587 ἀμνήστευτος Eur. 815 ἀμολγὸν νύκτα Eur. 105 ἀμόρφωτον Soph. 228 ἀμφορκῇ Ach. 34 p. 585 ἀμφιβώτης Ion. 35 p. 572 ἀμφιδεξίσις Aesch. 236 ἀμφίδρομος Aesch. 63 218 ἀμφίλινα Soph. 41 ἀμφιμήτορες Aesch. 71 ἀμφίον Soph. 384 ἀμφίπρουνον Soph. 128 ἀμφίσωπον Aesch. 40 ἀμφιτέρως Soph. 120 ἀμφώβολα Soph. 907 ἀμφώτιδες Aesch. 97 ἀναδείγματα adesp. 489 ἀναδρομαί Eur. 766 550 ἀναιδείας Soph. 272 ἀναιθύσω Soph. 497 ἀναλῶσαι Soph. 470 ἀνανομεῖν Eur. 748 ἀναντα Soph. 273 ἀναξίαν Aesch. 9 ἀναρθρος Eur. 561 ἀναρκτον Soph. 27 ἀναροῖδοι Aesch. 213 Soph. 404 ἀναστρέφων Soph. 909 ἀναστῦψαι Soph. 385 ἀναχαιτίζειν Soph. 181 ἀναψύχουσα Soph. 910 ἀνδεργμα adesp. 189 ἀνδρόπαις Soph. 557 ἀνέκτημαι Soph. 330 ἀνετῶς Soph. 578 ἀνηκές Soph. 45 ἀνηκίδοτοι Aesch. 273 ἀνήρης Aesch. 214 ἀνθήμερον Soph. 172 ἀνθοβόσκον Soph. 28 ἀνθρωσκε Soph. 386 ἀνίσχων Eur. 771, 3 ἀνόρεος Soph. 400 ἀνούτατος Aesch. 122 ἀνταία Aesch. 219 ἀνταίαν Soph. 68 ἀνταίας Soph. 367 ἀνταίρουσιν Soph. 214 ἀντεμάσασθαι Eur. 614 ἀντήλιοι Eur. 512 ἀντίβοιον Soph. 368 ἀντίπλαστον Soph. 261 ἀντιστρέφω Soph. 579 ἄνω ποταμῶν Aesch. 326 ἀξέστους Soph. 299 ἀξύμβλητον Soph. 354 ἀοξήσω Aesch. 53 ἀπαιόλη Aesch. 180 ἀπαιόλημα Soph. 912 ἀπαιώνιστον Eur. 78 ἀπαλέξασθαι Soph. 282 ἀπάνθρωπος Soph. 913 ἀπαρθέεντος Soph. 283 ἀπαρτί Aesch. 3 ἀπειθής Soph. 46 ἀπειρόνας Soph. 215 ἀπενήσω Eur. 281 ἀπενώτισαν Soph. 612 ἀπέπτυσσε Soph. 613 ἀπέσκη Soph. 563 ἀπεψύχη Aesch. 99 ἀπιστεῖ Soph. 29 ἀπιστος Soph. 564 ἀποβάθρα Soph. 378 ἀπόδρομον Soph. 69 ἀπόθεα Soph. 216 ἀποκορσώσαμέναις Aesch. 214 ἀποπλήκτω Soph. 229 ἀπόσκημα Aesch. 18 ἀποσκόλυπτε Soph. 387 ἀποστάς Aesch. 12 75 ἀποστιβής Soph. 511 ἀποσύρει Soph. 379 ἀποφανθείς Soph. 70 ἀποφύλιοι Aesch. 279 ἀπρόσηλος Eur. 842

ἀπυνδακῶτος Soph. 290 550 ἄπυρ-
γος Eur. 719 ἀπύρου Soph. 340
ἀραίας Soph. 107 ἀραιόν Soph. 366
ἀρασύνη Soph. 251 ἀράχνου Aesch.
117 ἀργαίνειν Eur. 74 ἀργέμων
Soph. 213 ἀργῆν adesp. 163 ἀργι-
μητας Phryn. 15 p. 560 ἀρειθύσα-
νοι Aesch. 194 ἀρείφατον Aesch.
113 ἀρηνοβοσκός Soph. 559 ἀρη-
τον Soph. 495 ἀρθρύσανοι Aesch.
194 Ἀρχὰς κυνῆ Soph. 251 ἀρχεῖ
Eur. 626 ἀρόματα Soph. 71 ἀροτον
Aesch. 261 ἀρουραῖος Soph. p. 155
ἀρραγὲς ὄμμα Soph. 666 ἀρρητον
Soph. 495 ἀρρητος Eur. 61 ἀρτα-
μεῖν Eur. 615 ἀρτύμασι Soph. 637
ἀρύθμων Soph. 659 ἀσάλπιχτον
Soph. 356 ἄσας Soph. 555 ἄσειρος
adesp. 161 ἄσεπτον Soph. 45 ἀσκεύ-
οις Aesch. 123 ἀσύλοικον Soph.
566 ἀσπάθητον Soph. 791 ἄσσιστα
Aesch. 61 ἄστερκα Aesch. 220
ἄστομος Soph. 72 ἀστραφῆς Soph.
381 ἀσχαδὲς Aesch. 410 ἀτελῆ
Soph. 217 ἀτενῆς Eur. 68 ἀτίσεις
Aesch. 100 ἀτόπαστον Aesch. 114
ἀτραυμάτιστον Soph. 121 ἀτρεκή-
σασα Eur. 317 ἀνλῶνες Aesch. 411
Soph. 727 ἀνλωτοὶ φιμοί Aesch.
318 ἀνριβάτας Aesch. 274 412 ἀν-
τάγητοι Ion. 5 p. 568 ἀντοκτίστους
Soph. 308 ἀντόμαρος Soph. 230
ἀντομόλως Soph. 624 ἀντόπαιδα
Soph. 921 ἀντορέγμονος Aesch. 112
ἀντόσυντον Soph. 512 ἀντόφορβος
Aesch. 109 ἀντόφορτοι Soph. 231
ἀντόχθων adesp. 165 ἀφάρμακον
Soph. 1001 ἀφεψιασάμην Soph.
135 ἀφθίτους Soph. 382 ἀφοίβα-
τον Aesch. 144 ἀφοσιωμέναι Soph.
233 ἀφράδμων Soph. 552 ἀφροδι-
σία Soph. 170 ἀφύλλωτον Soph. 276
ἀφωσιωμένε Soph. 233 ἀχάλκευτα
Soph. 638 Ἀχίλλειον Soph. 501 adesp.
166 ἄχνη Aesch. 327 ἄχνην Soph.
49 ἀχρήματα Soph. 513 ἀψάλακτος
Soph. 505 ἀψεφες Soph. 625 βαθμοί
adesp. 491 βαιών Soph. 39 Βάκχον
adesp. 167 βαλλήν Soph. 472 βα-
σίλῃ Soph. 289 βάσκανος Soph. 926
Βερέκυντα Soph. 465 βίδην Soph.
57 βρναζούσης adesp. 1 βυδοί Soph.
57 βωλόναι Soph. 928 γαῦρος Eur.
786 γλίδου Soph. 32 γλοιὰς Soph.
930 γλυκερῶ Phryn. 10 p. 560 γνώ-

μων Soph. 931 γονίας Aesch. 126
γοργάδων Soph. 167 γωνορίσματα
adesp. 469 δαίς Soph. 511 δακτυ-
λόδικτον Aesch. 56, 4 δακτυλωτόν
Ion. 1 p. 567 δ' ἄρα Eur. 427 δέα-
τος Soph. 304 δερμηστής Soph. 405
δεσπότην adesp. 163 διαπεφρού-
ρηται Aesch. 258 διάρτασον Aesch.
311 δίγονος Soph. 125 δι' ἔνδειαν
adesp. 169 διέφθειρε Eur. 252 δί-
κρα Aesch. 51 δίπολοι Aesch. 205
δίχολοι Ach. 37 p. 586 δρυφόνον
Philocl. 4 p. 590 δράκανλος Soph.
580 δράκοντα Soph. 633 δροπά
Soph. 437 δρυοπαγῇ Soph. 631
δρώπτειν Aesch. 272 δύσανλος
Soph. 93 ἔγκαρτα Phryn. 4 p. 558
ἐγκουράδες Aesch. 138 Soph. 935
ἐδανοῖς Aesch. 415 ἐδεξιούτο
Ach. 39 p. 557 εἰάζων Eur. 811
εἰλλόμενον Aesch. 24 εἰσαφάσματα
Aesch. 199 cf. 157, 11 Ἐκάτης Eur.
959 ἐκβαβάξαι Soph. 136 ἐκκεκό-
πηται Soph. 149 ἐκλογον Aesch. 215
ἐκλωπίζεται Ach. 29 p. 581 ἐκολλό-
πωσε Ach. 20 p. 583 ἐλαιάδεσαν
Soph. 419 ἐλαιοῦται Soph. 567 ἐλίσ-
σων Eur. 675 ἔλκη Soph. 553 ἐμ-
βολα Eur. 593 682 ἐμμέλεια Aesch.
19 ἐμπερῆς Soph. 422 ἐμπλεύρου
Soph. 50 ἐμψιούσα Aesch. 50 ἐνα-
ραφόρος Aesch. 147 ἐναστρός Ach.
15 p. 551 ἐνηλύσια Aesch. 17 ἐνη-
λύσιος Aesch. 17 ἐνθρίακτος Soph.
499 ἐνστερνομανταῖς Soph. 56 ἐνώ-
ταις Soph. 51 ἐξανστήρ Aesch. 417
ἐξιονθίζω Soph. 656 ἐπαίνους Soph.
232 ἐπαλλαχθεῖσα Soph. 321 ἐπάσω
Aesch. 211 ἐπηλῖς Soph. 933 ἐπι-
γλωσσῶ Aesch. 72 ἐπίκοτα Soph.
392 ἐπίκρουμα Soph. 267 ἐπιμάσ-
σεται Soph. 52 ἐπιξενουῖσθαι Aesch.
115 Soph. 150 ἐπιρρόθητα Soph.
521 ἐπισειούσης Soph. 151 ἐπισπά-
σει Soph. 138 ἐπιστήγματα Soph. 8
ἐπιστράβης adesp. 170 ἐπιστροφάι
Aesch. 265 ἐπώζειν Aesch. 152 ἔρ-
κεσι Soph. 2 ἔρκη Soph. 568 ἔρ-
ριον Eur. 1109 ἔρρωπίζομεν Ion. 31
p. 572 ἐσέφθην Soph. 165 ἐς μέσον
adesp. 171 εὐθυδήμονα Eur. 228
εὐκληρον Ion. 28 p. 571 εὐληματεῖ
Aesch. 101 εὐναιος Soph. 177 εὐ-
πλουτον adesp. 172 εὐφήμοις Aesch.
38 εὐωρος Soph. 191 514 ἑφείδρανα

Phryn. 7 p. 559 ἐφείξαι Eur. 602 ἐφ-
 υμνέει Soph. 88 ἐχθίμα Soph. 594
 ἐχρωματίσθη Soph. 9 ἐψία Soph.
 3 ζάπλουτος Eur. 287, 6 ζεύγλας
 Eur. 658 ζεύγος Eur. 359 Soph. 500
 ζευξιλίως Soph. 129 ζηλῶ Soph. 635
 ζηρώσω Aesch. 110 ηγόμην Soph.
 234 ἡμαλάφαι Soph. 423 ἡμίσιος
 Aesch. 86 ἡμορίς Aesch. 160 Ἡρα-
 κλεία Soph. 725 ἡγιγένεια Aesch.
 418 Ἡρόλλον adesp. 493 θαιρός
 Soph. 536 θαμίζεται Soph. 460
 θαυὴν νόσος Soph. 585 Θεωρίδες
 Soph. 694 θηλάστρια Soph. 95 θή-
 μα Soph. 495 θράξαι Eur. 603 θρε-
 κτοῖσι Soph. 424 θραύειν Eur. 481
 Soph. 425 θρωσκῶν Aesch. 15 θώ-
 σθαι Aesch. 48 θωχθεῖς Soph. 176
 θώφεις Aesch. 230 ταίνεται Phryn.
 1 p. 557 ταμβίς Aesch. 76 Ἰαννα
 Soph. 83 474 555 569 ἱερέτην Aesch.
 88 ἱερόλας Soph. 51 ἱήσις Ion. 12
 p. 589 Soph. 570 ἱετορεύσομεν
 Soph. 55 ἱετρεύσομεν Soph. 55
 ἱλλάδας Eur. 833 Soph. 73 Ἴλλυρίς
 γυνή Soph. 541 ἱεροφόρος Soph. 369
 ἱππικὴ βάσις adesp. 173 174 ἱππι-
 κὸν χλῖδος Ion. 3 p. 567 ἱηλον
 Aesch. 41 ἱετῦα Aesch. 419 ἰῶ
 Aesch. 339 καθάίρουμαι Aesch. 44
 καθάρβυλος Soph. 580 καθωσίωσας
 Eur. 543 καιρότερον Ach. 48 p. 595
 κάκαλα Aesch. 161 κανθύλας Aesch.
 216 Καρικοί τραγοὶ Soph. 496 καρ-
 πομανής Soph. 596 Κασωλάβα Aesch.
 83 καταγνώναι Soph. 1 καταίδνῆς
 adesp. 175 καταλλαγὴν δορός adesp.
 176 καταράκτης Soph. 316 613 κατ-
 αρβύλοι Soph. 580 κατηβόλη Eur.
 617 750 καταφράκτοις Ion. 6 p. 569
 κενὸν φάους adesp. 177 κέρας Eur.
 290 κιστρίαι Soph. 21 κηχίλωμαι
 Soph. 442 κηλιδότα Aesch. 172
 κερηματεῖσθαι Aesch. 421 κημός
 Soph. 461 κηρόμα Soph. 644 Κιμ-
 μερίς θεᾶ adesp. 178 κλητήρα Ion.
 40 p. 575 κλυτοιμαγεῖς adesp. 179
 κνάπτειν adesp. 190 κρούς Aesch.
 233 κοινός Soph. 607 κομίζεται
 Soph. p. 215 Κορίνθιος Eur. 667 κότ-
 ταβος Eur. 632 κουράς Aesch. 135
 Κουρήτων adesp. 484 κουριζόμενος
 Aesch. 42 κουρίον Soph. 122 κου-
 φίζει Soph. 24 κρείττονας Aesch.
 10 κρουπάνα Soph. 41 κνάμω Soph.

269 370 κυβευτήν Soph. 862 κυδρός
 Ion. 13 p. 569 κύκλους Soph. 205
 Κυκλώπων adesp. 212 κυλαίων
 Soph. 620 κύρον adesp. 181 κύρ-
 ταροι Ach. 49 p. 588 κωνῆσαι
 Aesch. 113 κωφεῖ Soph. 214 κω-
 χεύουσιν Soph. 303 λαθάργω adesp.
 182 λαυθάργω adesp. 182 λαμπήνη
 Soph. 405 λάμπουρις Aesch. 424
 λείνοισι Soph. 759 λεόντειος Aesch.
 104 Λεργαία adesp. 183 λευκὴ στά-
 θμη Soph. 306 λιβρόν adesp. 184
 λιγδοῦ Soph. 32 Λικυμνίους Eur.
 p. 403 λιτήρα adesp. 195 λιτρο-
 σκόπους Soph. 957 Λυδία Soph. 728
 Λυδικὴ λίθος Soph. 728 Λυκρίων
 Soph. 250, 6 λωπιστός Eur. p. 428
 λωτίνας Eur. 923 λωτοβοσκὸν φύ-
 λον adesp. 186 μαγάδεις Ion. 23 p.
 571 μαυσστήμοις Aesch. 290 μα-
 ριλοκυντῶν Soph. 959 μάσθλης
 Soph. 125 152 μέγ' ἀχίσεται adesp.
 187 μεθυστάδες adesp. 188 μελαγ-
 χετον Ion. 16 p. 569 μέλλει Soph. 571
 μεσομφάλους Ion. 20 p. 579 μονο-
 στραβὴς ὄχος adesp. 189 μῶλνς
 Soph. 626 ναυκλήρον Soph. 394 νέ-
 νωται Soph. 184 νεόφθιτος adesp.
 190 νηδὺς ἑλ. Soph. 419 Νησαίης
 Eur. 1114 νιφώεσσα Ion. 46 p. 575
 Νυμφαῖον Ion. 32 p. 575 νυμφόβας
 Ach. 26 51 p. 584 595 ξανήσαι Soph.
 456 Ξιφίρον Aesch. 39 ξυμβόλους
 Soph. 153 οἶνη Ach. 51 p. 588
 ὀκροῦνς Aesch. 251 Ὀκτώπας
 Aesch. 145 ὀμίσματα Aesch. 426
 ὀμμάτειος Soph. 162 729 ὀμόπαιδα
 adesp. 191 ὀμπνεῖον Soph. 226
 ὄνοσις Soph. 335 ὀνοταζομένη Ion.
 17 p. 569 ὀρθοκέρως Soph. 793 ὀρ-
 θόπτερος Soph. 39 ὀρίνδην Soph.
 548 ὀρεσίπους adesp. 192 ὀστράκων
 Aesch. 328 ὀτοβος adesp. 193 οὐκ
 ἄμοιρος adesp. 194 οὐκ εὐθυσκό-
 πον adesp. 195 οὐ κωφεῖ Soph. 214
 οὐρανίζετο Aesch. 427 ὀχᾶσθαι
 adesp. 196 ὄχος Soph. 606 παμ-
 βῶτις adesp. 197 Πανίης Aesch. 93
 πανόπτης Ach. 52 p. 598 πάντα
 Aristarch. 6 p. 563 παραρῦμα Soph.
 482 παρασαγγιλόγω Soph. 475 πάγ-
 αυλος Soph. 460 πεδανῆ Ion. 4 p.
 567 πεδοίκον Aesch. 52 πέξοφο-
 ροῖς Aesch. 242 Πιλεός Ach. 36 p.
 596 περισπέρχον adesp. 198 περι-

σφάτως adesp. 266 περισχιδόν Eur. p. 313 πεσσά πέντε Soph. 393 πεταλίδων Ach. 8 p. 550 πευκαλείται Aristiae 7 p. 561 πεφρασμένος Aesch. 429 πηλαμύς Soph. 460 πισσοκωνήτω Aesch. 113 πλούσιον Eur. 318, 3 ποιναῖς adesp. 199 πολλή φασέτρα adesp. 200 πόντια adesp. 201 πρέμνον adesp. 202 προσαιθερίζουσα adesp. 203 προσανρίζουσαι adesp. 204 Πυθίων adesp. 205 πυκναί πτερά Ion. 63 p. 578 πυργήρως Ion. 47 p. 575 πυρσοκόρσος Aesch. 105 ρακτηρίοις Soph. 632 730 ρικνούσθαι Soph. 295 ρικνούσθαι Soph. 295 Ρύπας Aesch. 391 ρυτήρι Soph. 438 σάγη Soph. 981 σακκοδερμιστής Soph. 573 σάλα Aesch. 312 σαλητόν Soph. 132 σάροτον Soph. 132 σαρκήρης adesp. 206 σάρον Ion. 9 p. 568 Σαρπηδών ακτή Soph. 42 Σαρωνία Ach. 17 p. 582 σαυροβοιθὺς ἔγχος Aesch. 329 adesp. 207 Σειρίου Soph. 732 σελήνας Eur. 352, 2 σεμέλη Phryg. 21 p. 561 σεμνά τῆς σῆς Soph. 733 σηματίζονται adesp. 208 σιλφίον Soph. 731 σισυρνώδης Soph. 376 Σκόμβροι Soph. 998 Σκυθιστὶ χ. Soph. 429 σκωπευμάτων Aesch. 71 σοφιστήν Soph. 820 σπῖλον Ion. 19 p. 570 στάβαλος κομᾶν Soph. 991 στολοκρατὺς adesp. 499 στομίς Aesch. 132 στραβαλοκομᾶν Soph. 991 στροβαλοκομᾶς Soph. 991 συλλαβὰς ὁδοῦ adesp. 209 Ταραντῖναι Ach. 38 p. 586 Ταύρειον Soph. 20 τανροφάγος Soph. 602 τεκτονονργός Soph. 163 τετραέλικτον adesp. 210 τέχνης adesp. 211 τήνη Aesch. 266 τιμαλφῆς Aesch. 55 Ion. 43 p. 574 Τιρύνθιον adesp. 212 τίταξ Aesch. 266 τιτῆναι Aesch. 266 τραπεζίτην adesp. 213 τριμίτινα Aesch. 355 τριολύμπιον Soph. 467 τρίτος Soph. 389 τυπάδι Soph. 759 τυφλῶν adesp. 268 Τυφῶ Soph. 996 ὑπόπτερος Ion. 14 p. 569 ὑπόσκειπον Aesch. 330 ὑφανχεῖν Soph. 998 φαικῶ Soph. 999 φαναῖος Ach. 33 p. 585 φοινικελίκτην adesp. 214 Φοινικίοις Soph. 469 φοινικόλαγον Ion. 68 p. 578 φρίξας Soph. 316 χαλιμάδες Aesch. 438 χαλκόδοντας adesp. 215 χειμᾶντα Soph. 1005

χειροβοσκῶν Soph. 1006 χειρῶναξ Soph. 759 χερσεύει Soph. 300 χθονίαν adesp. 216 χορταιοβάμων adesp. 502 χρωματισθεῖς adesp. 217 χύτλασον adesp. 218 ψακαλοῦχοι Soph. 720 ψαλακτόν Soph. 505 Ψυλλικός γύης adesp. 219 ὠμοφάγους Eur. 47, 12 ὥς Soph. 351 ὥς μήτε Soph. 723

Hesych. Miles. in Mülleri Fragm. Hist. vol. 4 p. 167 Eur. 302 168 Sosith. 4 p. 611 170 Ach. 32 p. 555 Lycophr. 3 p. 636

Hierocles post Stob. Ecl. ed. Gaisf. p. 69 Eur. 207, 3

Hieroclis et Philagrii Φιλόγελως ed. Boiss. p. 318 adesp. 220

Hieronymus ed. Basil. tom. 3 fol. 36 A Eur. 475 148 D Eur. 1013 tom. 5 fol. 86 D Eur. 1013 tom. 9 p. 185 B 248 C Eur. 1013

Hippolytus c. Haeres. p. 312 Eur. 1012

Horatius Epist. 2, 3, 95 Soph. p. 159 Eur. p. 436 2, 3, 187 Eur. p. 391 Sat. 2, 2, 2 Eur. 459 2, 3, 21 Aesch. 221

Hyginus in Mythogr. Lat. ed. Staveren. fab. 4 Eur. p. 383 7 Eur. 182 8 Eur. p. 326 sq. 73 Eur. p. 302 sq. 79 Eur. p. 431 86 Eur. p. 438 91 Eur. p. 298 101 Eur. p. 456 102 Eur. p. 481 sq. 103 104 Eur. p. 411 105 Eur. p. 427 116 Soph. p. 177 136 Eur. p. 439 sq. Soph. 362 137 Eur. p. 395 175 Eur. p. 423 181 Eur. p. 395 186 Eur. p. 408 sq. 187 Eur. p. 310 sq. 201 Eur. p. 350 219 Eur. p. 339 Poet. Astr. 2, 6 Aesch. 193 2, 9 Eur. p. 312 2, 10 Soph. p. 124 2, 12 Aesch. 255 2, 13 Eur. 917 2, 14 Soph. 543 2, 15 Aesch. 197 203 2, 18 Eur. 492 2, 21 Eur. 917 2, 27 Sosith. 5 p. 611 2, 37 Aesch. 21

Iambl. Protr. ed. Kiessling. c. 8 Eur. 1007 17 Eur. 639

Inscr. v. Corpus Inscr.

Iohannes Alex. ed. Dindorf. p. 12, 3 Soph. 415 25, 7 Eur. 691

Iohannes Antioch. in Mülleri Fragm. Hist. vol. 4 p. 570 adesp. 430

Iohannes Chrysost. aliquoties Eur. 1013

Iohannes Chumnus Epist. 5 Soph. 596

Iohannes Cinnamus v. Cinnamus

Iohannes Damasc. post Stob. Ecl. ed. Gaisf. p. 695, 20 Astyd. 1 p. 603

- 697, 2 Eur. 806 697, 5 Eur. 205
 697, 16 Eur. 587 697, 22 Eur. 398
 697, 23 adesp. 221 697, 28 Eur. 613
 698, 16 Eur. 809 698, 22 adesp. 222
 699, 3 Soph. 193 706, 3 Eur. 809
 706, 7 Eur. 298 706, 11 Eur. 612
 706, 19 Eur. 160 717, 20 Eur. 165
 717, 23 adesp. 223 717, 28 adesp.
 224 717, 30 adesp. 222 718, 4 adesp.
 225 718, 5 adesp. 226 721, 15 Soph.
 735 721, 26 Eur. 611 724, 25 Eur.
 926 725, 10 Eur. 612 725, 16 Soph.
 736 726, 16 adesp. 227 727, 3 Soph.
 627 727, 5 adesp. 228 727, 22 Eur.
 529 728, 19 Eur. 927 730, 12 Soph.
 747 762, 23 adesp. 229 762, 25 Eur.
 287, 20 762, 26 adesp. 230 763, 3
 adesp. 231 772, 24 Soph. 737
Iohannes Eugenicus in Boiss. Anecd.
 nov. p. 343 adesp. 90
Iohannes Georgid. v. Anecd. Boiss.
 vol. 1
Iohannes Lydus v. Lydus
Iohannes Malalas ed. Bonn. p. 31
 Eur. p. 401 fr. 817 34 Eur. p. 360
 40 Soph. 1019 49 Eur. p. 326 53
 Eur. p. 419 72 Eur. p. 302 81 Eur.
 p. 117 86 Eur. p. 401 166 Eur. p.
 414 359 Eur. 475
Iohannes Sicel. in Rhett. Walz. vol.
 6 p. 225 Aesch. 273 243 adesp. 119
 338 adesp. 22 411 Eur. 637
Iohannes Stobaeus v. Stobaeus
Iohannes Tzetzes v. Tzetzes
Iosephus Ant. Ind. 19, 1, 13 adesp.
 p. 652
Isidorus Pelus. Epist. 4, 35 Eur. 1013
Julianus p. 54 A Eur. 476 68 D Eur.
 1007 195 B adesp. 107 196 D Eur.
 1007 242 B adesp. 430 256 D adesp.
 107 299 C Eur. 488 328 D Eur. 417
 378 D Melanth. 1 p. 590 418 B adesp.
 232
Iustinus Martyr. ed. Otto vol. 1 p.
 56 Soph. 1019 112 Aesch. 152 114
 Eur. 1115 Soph. 1019 118 Soph. 1021
 120 Eur. 832 adesp. 250 128 Eur. 418
 130 Eur. 250 288 291, 7 131 Eur. 483
 792 829
Lactantius Inst. 1, 6, 8 Eur. p. 402
 5, 15, 11 Eur. 1100
Leonidas Anth. Pal. 7, 648 adesp. 451
Lex. rhet. post Phot. v. ὁροσάγγης
 Eur. 687 Soph. 185 475 372
Libanius Decl. vol. 2 p. 66 Chaer. 2
 p. 607 vol. 3 p. 64 Soph. p. 159 Eur.
 p. 101 365 Soph. 738 375 Eur. p.
 401 389 sq. Eur. 887 vol. 4 p. 313
 Eur. p. 310 369 sq. Soph. p. 295
Epist. 33 Soph. 13 175 Aesch. 331
 351 Aesch. 331 430 Eur. 809 471
 Eur. 955 487 Eur. 928 611 Aesch. 331
Longinus de Subl. c. 3, 1 Aesch. 275
 3, 2 Soph. 697 15, 4 Eur. 779 929
 15, 6 Aesch. 57 15, 7 Soph. p. 195
 23, 3 adesp. 234 39, 2 Eur. 666 40,
 4 Eur. 222 in Rhett. Walz. vol. 9
 p. 570 adesp. 233
Lucianus ed. Reitz. vol. 1 p. 13 sq.
 adesp. 373 153 Eur. 326 456 Eur.
 138 930 572 adesp. 235 573 Eur.
 931 932 712 Eur. 897 726 adesp.
 236 732 Ach. 12 p. 587 768 Eur. 401
 803 adesp. 62 vol. 2 p. 2 Eur. 132,
 1 p. 313 295 Soph. p. 104 312 adesp.
 319 438 adesp. 151 457 Aesch. 132
 572 Eur. 691 643 Eur. 933 931 644
 adesp. 237 689 Eur. 483 935 725
 Eur. 326 adesp. 235 vol. 3 p. 98
 adesp. 239 112 Dionys. 9 10 11 p. 618
 226 Eur. 816 436 Eur. 519 437
 Soph. 739 501 Aesch. 157 597 Eur.
 935
Lucillus Anth. Pal. 11, 176 adesp. 81
Lucretius 2, 991 sqq. Eur. 836
Lutatius in Stat. Theb. 5, 163 Eur.
 1101 6, 124 Soph. p. 181
Lycurgus c. Leocr. § 92 adesp. 210
 98 Eur. p. 369 100 Eur. 362 101
 adesp. 339 132 adesp. 241
Lydus ed. Bekker. p. 55, 6 Eur. 1011
 55, 7 Eur. 695 55, 18 Eur. 421 94,
 1 Eur. 685 94, 10 Eur. 936 96, 19
 Aesch. 293 Eur. 230 Soph. 797 116,
 6 Aesch. 11 217, 22 Eur. 621
Macarius 1, 16 adesp. 212 1, 37 Soph.
 509 1, 38 Soph. 809 1, 46 Soph.
 703 2, 6 Soph. 663 2, 22 adesp. 482
 2, 25 adesp. 112 2, 69 adesp. 438
 2, 70 Soph. 170 3, 21 Aesch. 363
 3, 82 adesp. 243 4, 12 adesp. 291
 4, 44 Dionys. 6 p. 617 4, 69 Eur. 401
 5, 58 adesp. 183 6, 45 adesp. 258
 6, 48 Soph. 741 6, 50 Soph. 758 6,
 76 adesp. 276 6, 83 Eur. 1101 7, 26
 adesp. 116 7, 76 Soph. 13 7, 78
 Eur. 722 7, 89 Ach. 27 p. 581 7,
 95 adesp. 214 8, 37 Soph. 11 8, 83
 adesp. 469 8, 81 adesp. 469
Macrobius Saturn. 1, 17, 10 Eur. 751,

- 11 1, 17, 59 Eur. 937 1, 18, 4 Eur. 752 1, 18, 6 Aesch. 332 Eur. 180 1, 23, 8 Eur. 938 5, 18, 12 Eur. 753 5, 18, 17 18 20 Eur. 531 5, 19, 9 Soph. 489 5, 19, 17 24 Aesch. 5 5, 20, 16 Aesch. 139 5, 21, 6 Soph. 591 5, 21, 13 Eur. 135 5, 22, 13 Aesch. 81 7, 2, 9 Eur. 131 7, 15, 23 Eur. 973
- Manuel Moschopulus v. Moschop.**
Manuel Palaeol. Praec. ad fil. ed.
 Basil. a. 1578 c. 55 Eur. 572 72 Eur. 509
- Manuel Philes v. Philes**
Marcus Antoninus 4, 18 Agath. 16 p. 595 7, 38 Eur. 289 7, 40 Eur. 757 7, 41 Eur. 207 7, 42 Eur. 910 7, 50 Eur. 536 7, 51 adesp. 245 10, 21 Eur. 890 11, 6 Eur. 207 289 757, 6 11, 30 adesp. 246 12, 26 Eur. 1007
- Maximus in Dionys. Arcop. vol. 2 p. 234 C** Eur. 124
- Maximus Conf. ed. Combefis. vol. 2 p. 625** Eur. 1027
- Maximus Planudes v. Anecd. Bachm. vol. 2 in Hermog. Rhett. Walz. vol. 5 p. 411** Eur. 477 536 Eur. 637 511 sq. Soph. p. 185 572 Eur. 809
- Maximus Tyr. ed. Reisk. VII p. 126** Eur. p. 456 sq. XIII p. 241 Aesch. 250 XXI p. 409 Eur. 897 XXXVII p. 201 adesp. 247
- Menander Com. 4 p. 72** Eur. 1007 111 Aesch. 310 132 Eur. 1013 177 Aristarch. 4 p. 565 195 Eur. 972 249 Eur. 135 264 Soph. 296 288 Eur. 963 293 Soph. 296
- Menander Rhett. Walz. vol. 9 p. 156** Soph. 710 282 Eur. 452
- Menandri monost. 1 adesp. 248 4** adesp. 54 8 Hippoth. 1 p. 613 14 adesp. 417 25 Soph. 711 28 Eur. 298, 1 31 Soph. 197 32 Soph. 663 42 Soph. 863 46 47 Eur. 1029 72 Chaer. 35 p. 613 80 Charet. 2, 1 p. 613 81 Charet. 1, 1 p. 612 89 Eur. 195 95 Chaer. 33 p. 613 101 Eur. 293, 2 112 adesp. 249 117 Eur. 839, 2 125 Eur. 207, 3 129 Eur. 801, 3 149 Eur. 366 159 Eur. 887 164 adesp. 250 169 Eur. 622, 3 173 Antiph. 5 p. 616 179 adesp. 350 193 Aesch. 392 195 adesp. 251 197 Hippoth. 3, 1 p. 611 208 Dionys. 6 p. 617 222 Eur. 967 238 Dicaeog. 5 p. 602 242 adesp. 410 243 Demon. 1 p. 613 247 adesp. 252 249 Isidor. 2 p. 611 250 Eur. 1014, 1 251 Soph. 573 255 adesp. 253 274 adesp. 251 276 adesp. 255 291 adesp. 381 297 Aesch. 387 310 adesp. 256 313 adesp. 257 332 Eur. 897 338 Eur. 719 347 adesp. 427 351 adesp. 465 363 Eur. 517, 1 368 adesp. 429 372 Soph. 832 373 Soph. 627 412 adesp. 75, 1 416 Eur. 1016 419 Eur. 872 421 Eur. 361, 21 429 Chaer. 30 p. 613 434 Eur. 1007 451 Chaer. 36 p. 614 459 Soph. 832 462 Eur. 601, 3 480 Eur. 99 489 Chaer. 20 p. 611 497 Eur. 1006 499 Eur. 1015 500 Soph. 86, 1 504 adesp. 61 539 Eur. 195 544 Soph. 811 545 Soph. 869* 556 Eur. 533 558 Eur. 465, 2 576 Demon. 2 p. 613 614 Eur. 1013, 1 668 Eur. 195 671 Eur. 401 679 Aesch. 380 687 Eur. 261 692 Soph. 861 695 adesp. 410 697 Eur. 662 701 Chaer. 36 p. 614 707 Chaer. 38 p. 614 716 adesp. 258 724 adesp. 259 725 Chaer. 2 p. 607 738 Eur. 1013
- Michael Ephes. v. Schol. Aristot. Eth. Nic. fol. 74**
- Moschopul. Opusc. ed. Titz. p. 76** adesp. 475 77 adesp. 476 78 Soph. 441 871
- Moses Choren. Progymn. in Mail Euseb. Chron. p. 43** Eur. p. 431
- Nemesius de N. H. ed. Matth. p. 348** sq. Eur. 1007
- Nicephorus Bryennius** 4, 28 Eur. 220
- Nicephorus Callistus Hist. Eccl. 10,** 37 Eur. 963 14, 32 adesp. 389
- Nicephorus Chumnus Epist. 4** Eur. 722 84 Eur. 578
- Nicephorus Greg. in Matthaei Gloss. min. p. 3** Soph. 159 in *Notices et Extr. XII*, 2 p. 22 adesp. 67
- Nicetas Eugen. 2,** 345 Eur. 432
- Nicias Miles. in Argum. Theocrit. Id. 11** Eur. 666
- Nicolaus in Rhett. Walz. vol. 1 p. 278** Eur. 220
- Nicomachus Theol. arithm. v. Theologum.**
- Nicostratus Com. 3 p. 285** Chaer. 2 p. 607 288 Eur. 662
- Nonnus Dionys. 8,** 236 Eur. p. 405
- Olympiodorus in Plat. Alcib. p. 45** sq. Eur. 1102 166 sq. Eur. 1103 201

- Ion. 55 p. 576 in Plat. *Gorg. Archiv für Philol. u. Pädag.* vol. 11 p. 257 adesp. 388 285 Eur. 183 189 527 Eur. 703
- Origenes c. Cels.** 7, 50 Eur. 639
- Orionis Etym.** p. 26, 5 Aesch. 333 110, 2 Soph. 559 127, 1 Soph. 393
- Orionis Flor. in Schneidewini Coni. crit.** p. 41, 3 Eur. 170 41, 9 Eur. 62 41, 15 Eur. 417 41, 19 Eur. 587 42, 12 Eur. 681 44, 14 Eur. 195 44, 26 Eur. 231 45, 2 Eur. 258 46, 10 Soph. 281 46, 26 Eur. 257 47, 7 Eur. 493 47, 10 Eur. 797 47, 13 Eur. 581 47, 16 Eur. 401 47, 18 Eur. 395 47, 22 adesp. 10 47, 24 Soph. 209 47, 26 Soph. 227 48, 26 Eur. 7 49, 13 Soph. 210 49, 15 Soph. 612 50, 29 Eur. 530 51, 2 Eur. 241 366 51, 6 Eur. 246 51, 8 Eur. 397 51, 10 Eur. 739 51, 29 Soph. 296 52, 25 Eur. 939 52, 27 Eur. 261 53, 13 Eur. 872 54, 5 adesp. 261 55, 17 Eur. 797 55, 20 Eur. 940 55, 23 Eur. 941 55, 29 Eur. 609 55, 32 Eur. 912 56, 2 Eur. 818 56, 8 Eur. 360 56, 12 Eur. 913 56, 17 Eur. 111 56, 21 Eur. 914 56, 24 Eur. 915 56, 28 Eur. 916 57, 5 Eur. 130 57, 8 Eur. 220 57, 19 Eur. 397 57, 21 Eur. 546 57, 25 Eur. 1016 58, 3 Eur. 239
- Orionis Flor. ed. Ritschel.** p. V Chaer. 33 p. 613 VI Eur. 1029
- Ovidius Trist.** 2, 384 Eur. p. 291 2, 391 Eur. p. 438* 2, 393 adesp. p. 653 2, 397 Eur. p. 417 2, 406 adesp. 42 2, 409 Soph. p. 131
- Pachymeres ed. Boiss.** p. 104 Aesch. p. 34* in Dionys. *Areop.* vol. 1 p. 564 D Eur. 124 in Rhett. Walz. vol. 1 p. 553 Chaer. 41 p. 614
- Pacuvius in Ribbeckii Trag.** p. 72 Eur. 836
- Parthenius Erot. c.** 3 Soph. p. 111
- Paulus Epist. ad Corinth.** 1, 15, 33 Eur. 1013
- Pausanias** 1, 14, 3 Choeril. 1 p. 557 2, 24, 4 Aesch. 334 8, 4, 9 Eur. p. 317 8, 6, 6 Aesch. 162 8, 37, 6 Aesch. 321 9, 22, 7 Aesch. p. 8 10, 4, 7 Aesch. 26 10, 31, 4 Phryn. 6 p. 559
- Phalarid. Epist.** 5 adesp. 262 21 Eur. 796 116 adesp. 263
- Philemo Com.** 4 p. 31 Eur. 983
- Philem. Lex. ed. Osann.** p. 19 Eur. 1107 147 Eur. 762 161 Eur. 610
- Philes Carm.** 5, 464 Aesch. 280
- Philippides Com.** 4 p. 472 Eur. 662
- Philo Iud. ed. Mang.** vol. 1 p. 45 Eur. 836 127 Eur. 688 644 Eur. 424 vol. 2 p. 53 Eur. 688 85 Eur. 424 448 Eur. 930 Soph. 684 449 Eur. 688 453 adesp. 246 261 461 Eur. 688 466 Ion. 53 p. 576 467 Eur. 277 468 Aesch. 20 469 adesp. 265 488 Eur. 836 498 Eur. 836 501 Aesch. 135, 4 515 Eur. 836 612 Eur. 836 ed. Richter. vol. 7 p. 183 240 Eur. 917 vol. 8 p. 50 Aesch. 335 88 Aesch. 336
- Philodemus de vitiis** 10 p. 20 Eur. p. 339*
- Philonides Com.** 2 p. 423 Soph. 711
- Philoponus in Porph. Introd.** p. 11 b 41 Eur. 15, 2
- Philostr. ed. Kayser.** p. 71, 27 Aesch. 159 73, 26 Eur. 185 110, 21 adesp. 435 131, 31 Eur. 424 146, 27 Eur. 192 270, 11 Eur. 191 285, 12 Eur. 565 308, 26 Soph. 396 313, 13 Eur. 591 394, 25 Aesch. p. 42 401, 19 Eur. 135
- Philostr. inn. ed. Kayser.** p. 6, 4 Soph. 506
- Phoebammon in Rhett. Walz.** vol. 8 p. 516 adesp. 22 518 Aesch. 310
- Photius Bibl. ed. Bekk.** p. 333 b 2 Eur. 185 336 b 19 Aesch. 157 338 a 16 Aesch. 157 345 a 27 adesp. 469 350 a 9 Aesch. 157 437 a 12 Soph. 13 438 a 6 Soph. p. 137 441 b 29 Eur. p. 339 530 a 15 Soph. 711 532 b 27 33 Dionys. 12 p. 618 533 b 10 Soph. 664
- Photius Epist.** 243 adesp. 469
- Phot. Lex. v. ἀγχιόποροι** Aesch. 157 ἀγωγεύς Soph. 885 ἄδαμος Aesch. 61 ἀδηπάγοι Soph. 886 ἐρρηνοβασχός Soph. 589 ἐρριον Eur. 1109 ἐρρωπιζομεν Ion. 31 p. 572 ἐσέφθην Soph. 168 ἐσφηκωμένον Soph. 26 εὐκηλον Ion. 29 p. 571 εὐκρας Eur. 197 εὐλημαται Aesch. 101 εὐναίος Soph. 177 εὐορνιθίαν Soph. 911 ἐψιούσα Aesch. 50 ζάπλουτος Eur. 287, 6 ζεύγος Aesch. 337 ζευξίλεως Soph. 129 ζημίαν Soph. 712 ζύγαστρον Eur. 1110 ζυγώσω Aesch.

110 ἡμάλαπτεν Soph. 123 ἡπειρος Eur. 998 Ἡρακλείαν Eur. 571 θίασος Ion. 32 p. 572 θωχθείς Soph. 176 ἔτηλον Aesch. 11 καθελών Soph. 201 κάκαλον Aesch. 161 Καρκίνου Carcin. p. 620 κατεύχεσθαι Soph. 1015 κατουλάδα Soph. 397 καυρός Soph. 931 κληρός Eur. 40 κρείττονες Aesch. 10 κροταλίζειν Eur. 769 κύνβη Soph. 123 630 κυνηδόν Soph. 630 κυντερώτατα Aesch. 121 λαμπουρίς Aesch. 124 λευγαλέα Soph. 712 λευκή στάθμη Soph. 308 ληκυθιστής Soph. 935 λιβρόν adesp. 151 λίθων Eur. 993 λίτρα Soph. 937 λογγάσω Aesch. 107 μάγαδης Soph. 219 μάγνον Soph. 426 μάγους adesp. 193 μαίμακον adesp. 196 μάλευρον Ach. 50 p. 559 μαρτυρή Soph. 939 μάστακας Soph. 615 μελίνη Soph. 517 μιαίνεσθαι Soph. 963 μνείαν Soph. 97 μόρον Aesch. 237 νάβλα Soph. 761 ναρῶς Aesch. 338 νηδύς Soph. 419 Νησαίας Eur. 1111 νιφόεσσα Ion. 16 p. 575 νόσον Eur. 227 νυμφόβας Ach. 51 p. 588 νῦν δὲ Eur. 530 ξανῶ Soph. 456 ξεναπάτας Eur. 669 ξυνῶνα Soph. 965 ὄβρια Aesch. 47 ὀδησαι Eur. 113 οἰήτας Soph. 130 ὀκρόνους Aesch. 231 ὀκριαίων Soph. 966 Ὀκτώπαν Aesch. 115 ὀκτώπουν Aesch. 163 ὀλοσπάδες Soph. 967 ὀμαμματα Aesch. 426 ὀμπνίου Soph. 226 ὄνοσις Soph. 335 ὄνοταζομένη Ion. 17 p. 569 ὄνου Soph. 307 ὄπνιον Soph. 226 ὀργεῶνες Aesch. 110 ὀρθόκερως Soph. 791 ὀρθόπτερον Soph. 30 ὀρθόφρων Soph. 969 ὄρον Aesch. 102 ὀστολόγος Aesch. p. 41 ὀστράκων Aesch. 324 οὐκ ἀποψάλακτος Soph. 505 οὐκ ὤφιξεν Soph. 214 οὐραν Soph. 970 οὐραυζέτω Aesch. 427 ὄφελμα Soph. 971 ὄχανον Soph. 606 ὄχος Soph. 606 παιδικά Soph. 158 παλίνσκιον Soph. 269 παλινσκήν Soph. 269 Πανιάς αἶσα Aesch. 91 πανόν Soph. 156 παρὰρρυμια Soph. 482 παρουνσία Soph. 420 πεδοικουσίης Aesch. 52 πεξοφοροῦσιν Aesch. 212 πέμφιξ Aesch. 161 πενθερά Eur. 73 619 Soph. 291 Πέρδικος Soph. 301 περισσ Eur. 1113 περισφάτως adesp. 266 πεφρασμέ-

νος Aesch. 429 πισσοκωνήτω Aesch. 113 πονταράκη adesp. 201 πρέψαι Aesch. 430 πτέρυγας Soph. 975 πυρσοκόρσου Aesch. 105 πώγωνα Eur. 833 Παικούς Soph. 979 ράκχιζειν Eur. 1090 ράχοι Soph. 713 Πειτά Soph. 981 ρήτωρ Soph. 982 ρικνός Soph. 983 ρικνουῦσθαι Soph. 295 Ρύπες Aesch. 391 ρυτήρι Soph. 438 σάγη Ion. 7 p. 568 σακοδεσμίτης Soph. 573 σάλα Aesch. 312 σαλάβην Soph. 955 σαλάβη Soph. 985 Σαρπηδών ἀκτὴ Soph. 42 Σαρωνία Ach. 17 p. 552 σαντήν ἐπ. Astyd. p. 605 σεμνά Soph. 733 σίκλος Soph. 987 σκώπευμα Aesch. 71 σταθερόν Aesch. 270 στόμις Aesch. 432 σφαδάζειν Eur. 818 σφηκῶσαι Phryn. 13 p. 560 ταλαπερίον adesp. 500 Ταραντῖναι Ach. 38 p. 586 ταυροφάγον Soph. 602 τὴν ἐμὴν κ. adesp. 267 τὴν χεῖρα adesp. 113 τὸ θερμόν Soph. 744 τοπάζειν Soph. 215 τρίπαια Soph. 993 τρίς ἕξ Eur. 550 τρίτῳ Aesch. 187, 10 τυφλῶν adesp. 268 ὑπάρχων Aristarch. 4 p. 565 ὑψανχεῖν Soph. 998 φαικω Soph. 999 φαρμακίδα Soph. 1000 φανῶλον Eur. 476 Soph. 38 φόνου adesp. 455 ψό Aesch. 77 Phot. Quaest. Amphil. 151 Eur. 1013 Phrynichus Com. 2 p. 598 Soph. 415 Phrynichus Bekk. v. Anecd. Bekk. Iobek. p. 187 Soph. 936 374 Soph. 121 Plato Com. 2 p. 661 Eur. 878 Plato philos. Alcib. II p. 146 A Eur. 193 Axioch. p. 368 A Eur. 452 Epist. p. 309 D Eur. 918 310 A adesp. 279 Gorg. p. 481 E Eur. 183 485 E Eur. 185 486 B Eur. 186 486 C Eur. 188 492 E Eur. 629 521 B Eur. 703 Ion. p. 533 D Eur. 571 Phaedon. p. 108 A Aesch. 235 Reip. II p. 380 A Aesch. 151 381 D Aesch. 162 383 B Aesch. 310 III p. 391 E Aesch. 137 VII p. 522 D adesp. 393 VIII p. 563 C Aesch. 311 568 A Soph. 13 Sympos. p. 177 A Eur. 488 180 A Aesch. 131 183 B adesp. 438 196 D Soph. 236 196 E Eur. 666 Theag. p. 125 B Soph. 13 Plautus Poenul. prol. 1 Aristarch. p. 561 Rud. I, 1, 4 Eur. p. 308 Plinius Epist. 4, 27, 6 Eur. 809

Plinius H. N. 10, 44 Aesch. 297 18,
12 Soph. 510 21, 88 Soph. 746 37,
11 Aesch. p. 18 Soph. p. 174
Plotinus p. 53 D ed. Basil. (vol. 1
p. 5 ed. Kirchh.) Eur. 490
Plutarchus Mor. p. 10 A Eur. 656 11
F Eur. 342 16 A Soph. 747 16 D
adesp. 280 16 E Aesch. 310 17 A
Aesch. p. 69 17 B Aesch. 151 17
C Soph. 748 18 E adesp. 3 19 E
Eur. p. 389 20 D Eur. 256 1654 adesp.
281 20 F Eur. 925 21 A Eur. 291. 7
Soph. 749 750 21 B Soph. 86 531 751
752 21 F Soph. 753 22 E Eur. 949
23 C Soph. 754 23 D adesp. 282
23 E adesp. 283 24 C adesp. 284
24 D Eur. 984 25 C Eur. 21 27 F
Soph. 755 28 A Eur. p. 390 28 C
adesp. 285 33 C Eur. 19 33 D Soph.
788 33 E Eur. 838 adesp. 286 34
A adesp. 287 288 34 B Eur. 950 34
D Eur. 20 adesp. 7 34 E adesp. 289
35 D adesp. 290 36 B Aesch. 312
Thesp. 3 p. 617 36 C Eur. 951 952
36 F Eur. 452 884 adesp. 291 37 A
adesp. 292 43 B Eur. 183 43 E
adesp. 293 46 F Eur. 725 50 F
adesp. 294 51 C adesp. 295 51 E
adesp. 296 58 B adesp. 297 61 A
Aesch. 131 63 A Eur. 364 416 69 D
Eur. 954 71 A Eur. 668 71 F Eur.
1071 72 E adesp. 7 74 A Soph. 112
75 B Soph. 756 75 F adesp. 298
77 B Soph. 757 81 D Aesch. 239
84 B Soph. 758 85 A Eur. 953 86
F Aesch. 202 88 D Eur. 1071 88 E
adesp. 50 88 F adesp. 290 89 A
Soph. 814 90 A Eur. 455 93 D Eur.
754 94 C adesp. 299 94 D Soph.
778 96 C Eur. 598 97 C Chaer. 2
p. 607 98 A Soph. 731 98 C Aesch.
188 98 D adesp. 300 98 E Eur. 27
99 A Soph. 759 100 D Soph. 313
102 B Eur. 954 102 F Eur. 955 103
B Eur. 662 adesp. 301 104 A Eur.
421 104 B Eur. 419 106 A Eur. 336
106 C Aesch. 343 106 D Aesch. 250
Eur. 950 adesp. 302 107 B Soph. 760
108 E adesp. 303 109 F Aesch. 250
110 B Eur. 451 110 D Eur. 456 110
F Eur. 757 112 D Eur. 392 112 E
Ach. 43 p. 587 113 B Ion. 51 p. 576
116 C adesp. 304 116 D Ion. 55 p.
576 116 F Eur. 507 956 1063 117 D
Eur. 757, 9 120 A Eur. 957 122 C

adesp. 469 126 C Eur. 887 132 B
Eur. 958 141 E Soph. 761 144 B
Soph. 762 165 A adesp. 305 166 A
adesp. 306 166 E adesp. 307 169
B adesp. 308 184 B Soph. 596 204
E Soph. 788 205 C adesp. 309 280
F Soph. 763 282 B Soph. 786 285
B Eur. 23 293 A Aesch. 437 310
D Eur. p. 369 312 A Eur. p. 414 337
F Eur. 364 338 C Dionys. 4 p. 617
349 F Astyd. p. 603 Carcin. p. 619 358
E Aesch. 341 369 B Eur. 21 379 D
Eur. 959 384 D Eur. 960 389 A
Aesch. 345 394 B Soph. 761 399 A
Eur. 963 405 B Eur. 401 405 F
Eur. 666 406 B Chaer. 16 p. 611 406
F Soph. 700 414 E Soph. 765 416
E Eur. 961 417 F Soph. 766 431
A Eur. 925 932 432 C Eur. 963 434
A Aesch. 346 442 C Eur. 890 446
A Eur. 837 838 adesp. 310 446 B
adesp. 311 447 E Eur. 849 453 F Me-
lanth. 1 p. 590 454 E Aesch. 317
455 D Soph. 224 456 B adesp. 312
456 C adesp. 293 457 C adesp. 313
458 E Soph. 767 462 E adesp. 314
463 B adesp. 318 463 D Soph. 768
463 F Soph. 769 464 A Eur. 961
465 A adesp. 315 466 D Ion. 56 p.
576 467 A Eur. 289 468 B Soph.
769 472 E Eur. 722 474 A Eur. 21
475 C Eur. 302 475 F adesp. 308
476 B Aesch. 246 480 D Eur. 965
481 A Eur. 1071 481 B adesp. 316
481 F Soph. 768 482 A Eur. 598
496 E adesp. 5 497 B Eur. 230
Soph. 86, 1 498 A Eur. 772 501 A
adesp. 293 502 C Eur. 891 502 D
adesp. 293 502 E Soph. 79 504 C
Soph. 770 505 C Eur. 417 507 A
Eur. 1031 507 B Eur. 415 511 F
Soph. 771 514 A Eur. 183 517 D
Soph. 786 518 A adesp. 317 518 C
adesp. 318 520 B adesp. 319 520
C Eur. 383 521 A Eur. 788 526 C
Eur. 966 529 E Eur. 311 530 A
Soph. 772 532 F Eur. 967 533 A
Eur. 598 adesp. 320 539 B Eur. 968
544 C Eur. 785 787 549 A Eur. 969
549 D Eur. 969 550 F adesp. 321
551 A Melanth. 1 p. 590 554 F
adesp. 322 556 A Eur. 403 556 E
Eur. 970 562 F Eur. 970 581 F
Eur. 284 600 F adesp. 323 601 A
Eur. 935 602 B Eur. 722 602 C

adesp. 324 603 A Aesch. 153 154
 604 D Eur. 362 604 E Eur. 971
 606 A Eur. 417 607 B Eur. 816
 608 E Eur. 782 615 E Eur. 452
 619 A Soph. 757 622 C Eur. 666
 625 D Aesch. 318 Soph. 773 630
 B Eur. 183 630 E Eur. 131 632
 F Aesch. 92 adesp. 325 634 F
 adesp. 326 640 A Soph. 771 644
 D Eur. 979 645 E Agath. p. 592 sq.
 655 A adesp. 327 657 D adesp. 293
 658 C Ion. 57 p. 576 661 A Eur.
 188 661 F Eur. 751 665 C Eur. 783
 666 C Eur. 972 667 F Eur. 899
 691 D adesp. 5 699 A Eur. 973
 713 D Eur. 974 718 A Soph. 433
 732 D Soph. 775 736 F adesp. 328
 745 F Soph. 776 747 D Eur. 975
 750 B Eur. p. 497 750 F adesp. 329
 751 C Aesch. 131 751 D adesp. 330
 752 A adesp. 331 752 C adesp. 332
 755 B Eur. 976 756 C Eur. 483 484
 756 E Eur. 890 Soph. 762 757 A
 Eur. 324 Soph. 856 757 B Soph. 751
 757 E Aesch. 195 758 B adesp. 333
 758 F Soph. 777 759 A adesp. 334
 759 F adesp. 335 760 D Eur. 324
 Soph. 497 adesp. 336 761 F Soph.
 699 762 B Eur. 666 762 F Phryn.
 16 p. 561 763 B Aesch. 341 763
 F Eur. 598 766 sq. adesp. 288 767
 B Aesch. 239 767 E Soph. 781 767
 F Eur. 1069 768 E adesp. 337 768
 F Soph. 778 770 A Eur. 890 778
 B Aesch. 153 Eur. 431 779 D Eur.
 786 780 D Eur. 935 782 D adesp.
 310 786 A Eur. 23 786 D Eur. 903
 788 B Soph. 779 789 A adesp. 9
 790 A Eur. 220 791 D adesp. 338
 792 A Soph. 779 802 A Eur. 412
 977 802 B Soph. 759 803 B Eur.
 281 807 E Eur. 311 809 D adesp.
 339 810 C Soph. 770 811 D Eur.
 961 812 E Eur. 978 813 F adesp.
 310 818 A adesp. 311 821 B adesp.
 312 823 A adesp. 313 823 C adesp.
 50 827 C Aesch. 349 837 E Eur.
 230 816 854 F Soph. 750 855 D
 adesp. 319 879 F Crit. 1 p. 599 880
 E Crit. 1 p. 599 903 D Eur. 836
 919 B Eur. 935 923 F Soph. 769
 929 A Ion. 57 p. 576 934 D Eur.
 997 935 F Soph. 703 950 E Aesch.
 350 959 D Eur. 27 959 E Soph.
 781 961 F Aesch. 188 965 E Eur.

979 967 C adesp. 344 971 F Ion.
 38 p. 573 979 E Aesch. 301 985 C
 Soph. 782 998 E Eur. 457 999 E
 Eur. 1007 1028 F Eur. 980 1040 B
 Eur. 981 1043 E Eur. 884 1044 B
 Eur. 884 1044 F Eur. 884 1047 D
 Eur. 973 1049 F Eur. 256 291,7
 1057 F Aesch. 351 1065 E Aesch.
 151 1069 A Eur. 287, 8 1076 E
 adesp. 345 1087 F Aesch. 248 1090
 C Eur. 961 1093 D Soph. 225 1094
 F Eur. 23 1097 D Eur. 470 1098
 C adesp. 346 1098 E adesp. 317
 1099 A adesp. 338 1100 C Soph.
 783 1104 D adesp. 318 1108 B
 adesp. 8 1109 E adesp. 319 1110
 E Eur. 1071 1124 F adesp. 351 415
 1128 B Eur. 897 1129 C Soph. 779
 vol. 5 ed. Wytttenb. p. 706 adesp.
 340 1194 Eur. 289 1196 Aesch. 352
 Eur. 220 1197 Soph. 576
Plutarchus Prov. 1, 3 Soph. 968 1,
 7 Soph. 11
Plutarchus Vit. Aemil. Pauli 1 Soph.
 574 Agid. 1 Soph. 462 Alcib. 4
 Phryn. 16 p. 561 23 adesp. 295
 Alex. 7 Soph. 784 53 Eur. 897 An-
 ton. 80 adesp. 351 Aristid. 4 adesp.
 352 Artax. 28 Soph. 785 Cic. 27
 adesp. 309 Cimon. 4 Eur. 176 De-
 metr. 35 Aesch. 319 45 Soph. 786
 Demosth. 3 Ion. 58 p. 577 De-
 mosth. et Anton. comp. 2 Eur. 982
 Fab. 17 Eur. 983 Lucull. 1 adesp.
 322 Lycurgi et Numae comp. 3
 Soph. 787 Lysandri 20 Eur. 709
 Lysandri et Sullae comp. 4 adesp.
 353 Marcelli 21 Eur. 476 Nicias
 9 Eur. 370 Pelopid. 29 Phryn. 16
 p. 561 Pelop. et Marc. comp. 3
 Eur. 981 Pomp. 1 Aesch. 196 73
 Eur. 953 78 Soph. 788 Solon. 20
 adesp. 9 22 Eur. 985 Themist. 25
 Phryn. p. 559 Thes. 15 Eur. 383
 384 29 Aesch. p. 14 Timol. 36
 Soph. 789
Pollucis Hist. phys. p. 376 Soph. 617
Pollucis Onom. 1, 6 adesp. 354 14
 adesp. 355 2, 14 Eur. 957 23 Soph.
 991 31 Soph. 793 51 Eur. 1081 53
 adesp. 490 72 Soph. 57 74 adesp.
 356 88 Eur. 833 adesp. 487 95 Ion.
 30 p. 572 100 Aesch. 132 101 Soph.
 990 149 Crit. 8 p. 601 151 Soph.
 759 162 Soph. 50 172 Soph. 536

- 196 Aesch. 260 Crit. 7 p. 601 223
Aesch. 174, 2 3, 5 Eur. 955 10 Soph.
962 12 adesp. 357 45 Soph. 960
51 Eur. 391 58 Eur. 669 1055 73
Soph. 933 82 Soph. 781 95 adesp. 491
107 Soph. 911 141 Soph. 881 145
Soph. 940 4, 62 Soph. 33 75 Soph.
221 99 Soph. 295 110 Aesch. p. 30 111
Eur. p. 360 Soph. p. 155 128 Eur. p. 352*
130 Aesch. p. 69 141 Aesch. p. 60 Eur.
p. 405 Soph. p. 144 p. 217 5, 47 Aesch.
211 76 Soph. 87 101 Ion. 25 p. 571
6, 11 adesp. 497 23 Aesch. 91 39
Soph. 879 40 Aesch. 420 46 Aesch.
111 65 Soph. 545 80 Aesch. 353
83 Soph. 661 98 Ion. 64 p. 578 152
Crit. 9 p. 601 161 Aesch. 86 Soph.
913 174 Soph. 331 7, 7 Soph. 1006
24 Soph. 790 30 Soph. 961 31 Eur.
959 Aristiae 2 p. 563 32 Soph. 991
35 Aesch. 46 36 Aesch. 355 Soph.
791 40 Aesch. 221 44 Soph. 911
Eur. 1112 45 Soph. 403 Thesp. 1 p.
617 51 Aesch. 212 60 Aesch. 354
Ion. 59 p. 577 61 Aesch. 439 68
Soph. 317 70 Soph. 10 923 78 Aesch.
355 91 Aesch. 260 Crit. 7 p. 601 109
Eur. 990 110 Soph. 206 117 Soph.
163 118 Soph. 484 485 486 122
Aesch. 73 131 Aesch. 256 165 Soph.
438 167 Aesch. 356 177 Aesch. 401
178 Eur. 425 185 Soph. 792 919 191
Soph. 277 193 Soph. 610 203 Soph.
973 9, 27 Eur. 730 37 Ion. 37 p.
573 43 Aristiae 5 p. 563 40 Soph.
337 50 Eur. 445 Soph. 253 75 Eur.
676 97 Soph. 393 136 Aesch. 107
140 Soph. 458 156 Aesch. p. 53 Soph.
p. 177 158 Soph. 934 161 Eur. 1081
Crit. 6 p. 601 10, 10 Aesch. 268 20
Aesch. 222 27 Eur. 991 34 Soph.
293 35 Eur. 677 39 Soph. 277 44,
Aesch. 171, 2 Soph. 411 46 Aesch.
356 59 Soph. 972 52 Soph. 405 55
Soph. 131 56 Aesch. 318 64 Aesch.
200 68 Aesch. 103 78 Aesch. 221
adesp. 498 79 Soph. 550 81 Soph.
661 92 Ion. 7 p. 569 108 Eur. 375
110 Soph. 206 111 Eur. 285 117
Aesch. 165 Eur. 91 120 Soph. 126
133 Soph. 141 134 Soph. 402 145
Eur. 371 590 147 Soph. 481 486 157
Ach. 19 p. 583 160 Soph. 21 165
Soph. 559 175 Aesch. 97 177 Ion.
15 p. 569 178 Eur. 286 180 Aesch.
357 186 Aesch. 104 Soph. 376 190
Soph. 32
Polyaenus I prohoem. Eur. p. 427
Polybius 1, 35 Eur. 220 2, 17 Soph.
p. 126 sq. 5, 106 Eur. 956 12, 26 Eur.
462 24, 8 adesp. 350 31, 21 adesp.
358
Polybius Sardinianus in Rhett. Walz.
vol. 8 p. 612 Soph. 874
Porphyrius de Abst. 2, 10 Soph. 365
2, 24 adesp. 359 2, 58 adesp. 91
3, 18 Aesch. 158 3, 25 Eur. 992
4, 19 Eur. 475 **de Antro Nymph.**
18 Soph. 791 **Epist. ad Marc.** 21
adesp. 359 **Introd. in Aristot. Ca-**
teg. p. 1 b 34 Eur. 15, 2 **Quaest.**
Hom. 1 Soph. 105 **Vit. Plotin.** 17
adesp. 360
Posidippus Com. 4 p. 519 Eur. 939
Priscianus ed. Putsch. p. 562, 16
Aesch. 150 1081, 24 Eur. 993 1113,
10 Eur. 993 1168, 29 Eur. 994 1169,
11 Soph. 630 1177, 4 Eur. 994 1177,
40 Soph. 338 1179, 2 Phryn. 49 p.
561 1182, 20 Eur. 84 1328, 22 Soph.
795
Probus in Vergil. ed. H. Keil. p. 7,
21 Eur. p. 326 11, 8 Eur. 935 11,
25 Eur. 451 21, 6 Eur. 226 57, 22
Aesch. 358
Proclus Chrestom. ed. Gaisf. p. 475
Soph. p. 127 p. 191 478 Aesch. p. 30
Chaer. p. 607 481 Soph. p. 225 adesp.
p. 651 482 Ion. p. 574 483 Soph. 313
484 Soph. p. 104
Proclus in Hesiod. Op. 156 Aesch.
359 **in Plat. Cratyl. ed. Boiss.** p.
43 Eur. 521
Procopius Epist. 62 Aesch. p. 31* 96
Eur. 691 **Hist. Goth.** 4, 6 Aesch. 185
Proverb. append. in Paroemiogr.
vol. 1 ed. Gotting. 1, 41 Aesch.
327 Soph. 49 1, 59 Soph. 863 2,
56 adesp. 430 2, 99 Dionys. 1 p. 617
3, 7 Dionys. 6 p. 617 3, 12 Soph.
810 3, 35 Soph. 200 3, 69 Eur. 995
3, 87 adesp. 361 3, 97 Eur. 369 3,
99 adesp. 52 67 4, 27 Soph. 285 4,
76 Soph. 13 5, 18 adesp. 485 5,
35 adesp. 469
Proverb. Vat. 3, 36 sive Bodl. 751
Soph. 969
Psellus Boiss. p. 168 Eur. 722
Pseudo-Callisth. ed. Müller. 1, 25
Eur. 717 2, 16 adesp. 75

- Publii Syri Sent.** 22 adesp. 438 513
adesp. 258
- Quintil. Inst.** 3, 1, 14 adesp. s
- Rufus Ephes. de part. hom. ed.**
Clinch. p. 31 Soph. 536
- Schol. Aelian. N. A.** 3, 10 Soph. 113
- Schol. Aeschin. ed. Dind.** p. 65, 7
Soph. 17
- Schol. Aeschyl. Ag.** 33 Soph. 809 822
Aesch. 135, 1 Eum. 26 Aesch. p. 42
276 Eur. 996 596 adesp. 148 **Pera.**
181 Soph. 796 **Prom.** 94 Aesch. 203
128 Soph. 590 436 Aesch. p. 38 457
Aesch. p. 45 511 Aesch. p. 48 574
Soph. 261 **Sept.** 269 Eur. 1085 304
Soph. 411 775 Eur. 157 **Suppl.** 317
Eur. 873
- Schol. Aphthon. in Rhett. Walz. vol.**
2 p. 24 adesp. 147 592 593 Eur.
872 594 adesp. 147
- Schol. Apoll. Rhod.** 1, 105 Aesch. 22
1, 473 Aesch. 438 1, 580 Soph. 249
1, 636 Aesch. p. 56 sq. 1, 769 Aesch.
p. 62 Soph. p. 171 1, 972 Soph. 335
1, 1126 Soph. 336 1, 1280 Eur. 997
2, 178 Soph. p. 226 2, 382 Eur. 835
2, 1121 Soph. 480 3, 62 Aesch. 81
Eur. 428 3, 242 Soph. 501 3, 281
Soph. 932 3, 533 Sosiph. 1 p. 638
3, 847 Aesch. 271 3, 1040 Soph. p. 162
3, 1214 Soph. 490 3, 1372 Soph. 316
4, 14 Soph. 274 4, 71 Eur. 998 4,
143 Eur. 596 4, 223 Soph. 501 4,
228 Soph. 318 4, 269 Aesch. 293
Soph. 797 4, 284 Aesch. 191 Soph.
502 4, 816 Soph. 156 4, 1091 Soph.
p. 169 sq. 4, 1348 Aesch. 360 4, 1638
Soph. 165 4, 1695 Soph. 397
- Schol. Arat.** 74 Aesch. 193 172 Eur.
359 750 Ach. 41 p. 587
- Schol. lat. Arat. p.** 57 Eur. p. 312 Soph.
p. 124 59 Eur. 492 67 Aesch. p. 7
72 Sosith. 5 p. 611
- Schol. Aristid. ed. Dind. p.** 85 Soph.
663 376 Eur. 711 398 Eur. 488 402
Eur. 875 403 Eur. 963 501 Aesch.
182 553 Aesch. 363 671 sq. Eur.
p. 413 sq. 681 Soph. 663 702 adesp.
393 728 sq. Eur. p. 410
- Schol. Aristoph. ed. Dübner. Ach.** 3
adesp. 362 8 Eur. 718 33 adesp. 25
75 Aesch. 361 Soph. 798 119 Eur. 852
217 Soph. 536 332 Aesch. p. 60 Eur.
p. 456* 418 Eur. p. 423 424 Eur. p. 485
426 Eur. p. 352 433 Eur. p. 382 440
Eur. 699 446 Eur. 702 454 Eur. 711
472 Eur. 572 497 Eur. 701 540 Eur.
707 543 Eur. 710 555 Eur. 711 577
Eur. 713 883 Aesch. 168 **Av.** 100
Soph. p. 203 179 Eur. 597 275 Soph.
588 276 Aesch. 58 281 Soph. p. 205
Philocl. p. 589 282 Philocl. 1 p. 589
348 Eur. 121 p. 313 364 Ach. 35 p.
586 494 Eur. 2 515 Soph. 799 799
Aesch. 130 807 Aesch. 135 808
Aesch. 135 812 Eur. 592 851 Soph.
416 857 Soph. 417 933 Soph. 10
1110 Ion. 5 p. 568 1147 adesp. 29
1203 Soph. 251 1240 Soph. 654 1242
Eur. p. 402 sq. 1247 Aesch. 155 1256
Aesch. 129 1337 Soph. 432 1420
Aesch. 136 1647 adesp. 363 1680
Aesch. 410 Ion. 33 p. 572 **Eccl.** 1
adesp. 31 80 Soph. 261 81 Soph.
261 110 adesp. 35 392 Aesch. 134
Eq. 84 Soph. 660 214 Eur. 847 221
adesp. 37 362 Aesch. 433 437 adesp.
50 498 Soph. 278 756 Eur. 999 809
Eur. 723 1031 Soph. 800 1068
Aesch. 208 Soph. 800 1099 Soph.
414 1150 Aesch. 121 Soph. 256 461
1181 Eur. 470 1236 adesp. 488 1240
Eur. 705 1249 Eur. 312 1302 Eur.
67 1321 Aesch. 49 **Lys.** 8 Soph.
816 138 Soph. 591 139 Soph. 591
706 Eur. 704 713 Eur. 876 963 Eur.
116 1125 Eur. 487 1131 Eur. 365
1257 Aesch. 362 Soph. 1012 **Nub.**
30 Eur. 1000 138 Eur. 877 257
Soph. p. 103 583 Soph. 517 604 Eur.
752 891 Eur. 721 919 Eur. p. 456 1001
adesp. 130 1130 Aesch. 363 1154
Eur. 625 Soph. 448 1163 Soph. 801
1264 Xenocl. 1 p. 597 1364 Aesch. 364
1371 Eur. p. 291 1417 Soph. 444 **Pac.**
73 Aesch. 229 Soph. 166 76 Eur. 308
97 Eur. 353 114 Eur. 17 119 Eur.
18 125 Eur. 665 136 Eur. p. 352 140
Eur. p. 417 141 adesp. 41 147 Eur.
p. 352 154 Eur. 309 353 Ach. 27 p. 584
528 Eur. 727 531 Soph. 258 699
Eur. 401 722 Eur. 314 1012 adesp.
4 1126 Soph. 401 602 1164 Soph.
563 1177 Aesch. 130 1244 Aesch.
173 Ach. 21 p. 583 **Plut.** 521 Eur.
426 541 Soph. 804 601 Eur. 723
635 Soph. 639 636 Soph. 639 727
Soph. 252 263 807 Soph. 254 907
Eur. 943 1127 adesp. 42 **Ran.** 53

- Eur. p. 312 sq. 327 p. 467 64 Eur. 763
 67 Eur. p. 303 72 Eur. 569 93 Eur.
 89 100 Eur. 43 491 105 Eur. 113
 184 Ach. 11 p. 551 191 Soph. 655
 231 Soph. 33 282 Eur. 786 330
 Ioph. 3 p. 591 344 Soph. 805 357
 Soph. 602 368 Eur. 610 467 Eur.
 386 470 Eur. 387 473 Eur. 388 475
 Eur. 387 481 Soph. 117 536 Eur.
 90 588 Soph. 363 665 Soph. 341
 688 Phryn. p. 538 701 Aesch. 450 706
 Ion. 41 p. 571 840 Eur. 878 849 Eur.
 p. 398 p. 401 911 Aesch. p. 66 932
 Aesch. 130 992 Aesch. 127 1033
 Soph. 1009 1080 Eur. p. 347 1082
 Eur. 639 1124 Aesch. p. 55 1182
 Eur. 157 1206 Eur. 229 1211 Eur.
 752 1213 Eur. 752 1219 Eur. 662
 1225 Eur. 816 1238 Eur. 519 520
 1244 Eur. 484 1264 Aesch. 128 1266
 Aesch. 267 1267 Aesch. 128 1270
 Aesch. 234 1274 Aesch. 82 1275
 Aesch. 128 1286 Aesch. 232 1291
 Aesch. 276 1294 Aesch. 79 1305
 Eur. 769 1315 Eur. 527 1316 Eur.
 537 1320 Eur. 756 765 1328 Eur.
 755 1338 Eur. 741 1344 Aesch. 162
 1356 Eur. 474 1383 Aesch. 215 1386
 Aesch. 156 Eur. 170 1400 Eur. 880
 1402 Eur. 535 1403 Aesch. 36 1425
 Ion. 41 p. 571 1451 Eur. 586 1475
 Eur. 19 1478 Eur. 639 1528 Aesch.
 31 Thesm. 21 Soph. 13 135 Aesch.
 59 272 Eur. 491 404 Eur. 667 519
 Eur. 712 600 Eur. 1111 771 Eur.
 p. 428 870 Eur. 617 Soph. 450
 1012 Eur. p. 313 1015 Eur. 117 1018
 Eur. 118 1022 Eur. 120 1030 Eur.
 122 1034 Eur. 122 1040 Eur. 122
 1059 Eur. 118 Ptolem. p. 641 1060
 Eur. p. 313 1065 Eur. 114 1070 Eur.
 115 1072 Eur. 115 1098 Eur. 123
 1105 Eur. 124 Vesp. 111 Eur. 668
 220 Phryn. 10 11 p. 560 289 Aesch.
 118 Soph. 487 313 Eur. 389 390 579
 Soph. p. 181 757 Eur. 310 763 Eur.
 468 846 Soph. 653 1074 Eur. 666
 1081 Ach. 27 p. 584 1413 Eur. p. 384
 1510 Soph. 110
 Schol. Aristot. v. Anecd. Crum. Pa-
 ris. vol. 1 Aristot. Eth. Nicom. ed.
 Ald. fol. 39 b Eur. 70 40 a Aesch.
 p. 21 40 b Eur. p. 395 74 b Eur. 69
 Eth. Nic. 5, 2 in Wolffii Anal. vol.
 2 p. 538 Eur. 490 Rhet. Paris. 1539
 fol. 22 b 39 Eur. 131 37 b 28 Aesch.
 298 43 b 20 24 Theod. 2 p. 623 43
 b 27 Eur. 400 45 b 17 Antiph. 2 p.
 615 47 a 16 Soph. 592 53 b 10 Eur.
 700 61 a 42 Eur. 519 adesp. 152 61
 b 29 Eur. 519 77 (78) b 10 Eur. 562
 Schol. Clem. Alex. ed. Klotz. p. 105
 sq. Eur. p. 467 127 adesp. 361
 Schol. Demosth. ed. Turic. p. 73 a
 37 Soph. 255 94 a 23 Eur. 809
 Schol. Dionys. Per. 10 Aesch. 191
 Soph. 502
 Schol. Dionys. Thr. v. Anecd. Bekk.
 Schol. Eur. (ed. Matth. Kampm. Co-
 bet.) Alc. 55 Aesch. 156 460 Soph.
 15 Andr. 1 Aesch. 261 4 adesp.
 365 32 adesp. 366 100 adesp. 367
 276 Soph. 467 Hec. 1 Soph. p. 195
 285 Eur. 391 821 Eur. 373 Hipp. 67
 Eur. p. 299 p. 327 190 Eur. 639 306
 Soph. 137 Med. 33 Soph. 806 807
 85 Eur. 460 169 Eur. p. 259 Dicaeog.
 p. 601 661 Neophr. 1 p. 566 688 Eur.
 604 605 1016 adesp. 368 1377 Neophr.
 3 p. 566 Or. 25 Aesch. 365 373 Ach.
 2 p. 579 422 Soph. p. 177 480 Soph.
 808 526 Eur. 722 592 Soph. 809
 800 Soph. p. 127 859 Eur. 307 Phryn.
 p. 557 883 Eur. 1001 970 Eur. 596
 1190 Eur. 660 1373 Eur. 781, 11
 1649 Soph. p. 140 1686 Soph. p. 217
 Phoen. 6 Eur. 816 61 Eur. 545 115
 Soph. 365 159 Aesch. p. 38 Eur. 453
 Soph. p. 181 175 Aesch. 415 209
 Aesch. 146 Ion. 60 p. 577 227 Soph.
 235 301 Soph. 179 395 Eur. 401
 396 Soph. 863 403 Soph. 663 942
 Aesch. 366 1010 Sosiph. 4 p. 638
 1031 Eur. 178 1130 Eur. 159 1159
 Eur. 213 Ion. 61 p. 577 1194 Aesch.
 56 1256 Soph. 361 1408 Eur. 426
 Rhes. 36 Aesch. 367 105 Soph. 810
 416 Eur. p. 347 Tro. 220 Soph. 512
 634 Eur. 1002 1118 Soph. p. 189
 Schol. Greg. Cor. in Rhett. Walz.
 vol. 7 p. 1321 Eur. 671 p. 416 in
 Welck. Tragod. p. 777 Eur. p. 446
 sq.
 Schol. Greg. Naz. in Catal. cod.
 Clark. 1 p. 37 adesp. 469
 Schol. Hephaest. p. 163 Aesch. 139
 Schol. Hermog. in Valek. Diatr. p.
 201 Eur. 637 in Rhett. Walz. vol.
 5 p. 486 Aesch. 278 vol. 6 p. 225
 238 v. Ioh. Sicel. vol. 7 p. 735

- Aesch. 171, 2 Soph. 441 765 Eur. 452
853 Eur. 922 1072 Eur. 637
- Schol. Hesiod. Theog. 30 Soph. 811
138 Eur. 890
- Schol. Hippocr. ed. Littr. vol. 5 p.
480 Soph. 438 in Darembergii Not.
et Extr. 1 p. 214 Soph. 440 217
Eur. 751
- Schol. Hom. Il. A, 137 Soph. 416
175 adesp. 369 423 Soph. 812 B,
114 Aesch. 294 269 adesp. 370 273
Ion. 63 p. 577 308 Aesch. 176 353
Eur. 583 372 Eur. 220 381 Aesch.
176 649 Soph. 813 833 Soph. 652
862 Aesch. 436 Γ, 206 Soph. p. 136
219 Soph. 948 Phrya. 20 p. 561 414
adesp. 371 Δ, 171 Soph. 274 249
Eur. 435 319 Aesch. 175 217 Eur.
627 E, 9 Aesch. 441 158 Soph. 92
533 Soph. 406 Z, 155 Soph. p. 154
239 Aesch. 368 Eur. 1003 472 Astyd.
2 p. 601 H, 93 adesp. 372 153 Ion.
63 p. 577 472 Soph. 814 Θ, 5 Soph.
596 70 Aesch. p. 69 545 Ion. 25 p.
371 I, 158 Aesch. 156 323 Ach. 45
p. 587 448 Eur. p. 488 453 Eur. p. 488
Soph. 814 535 Eur. 520 539 Aesch.
60 575 Soph. p. 174 503 Aesch. 210
601 Soph. 720 K, 56 Eur. 610 360
adesp. 373 A, 515 Dionys. p. 617 631
Soph. 550 754 Aesch. 369 774 Eur.
179 786 adesp. 501 N, 6 Aesch.
190 198 Aesch. 37 291 adesp. 371
791 Soph. 815 Ξ, 200 Aesch. 370
Eur. 935 229 Soph. 703 235 Eur.
126 404 Aesch. 78 O, 102 Soph.
816 302 Soph. 40 410 Soph. 820
705 Soph. 520 714 Ion. 38 p. 573
II, 142 Soph. 817 183 Aesch. 7 380
Aesch. 371 542 Aesch. 372 Σ, 274
Soph. 818 486 Aesch. 305 T, 87
Aesch. 417 T, 33 adesp. 492 X,
209 Aesch. p. 69 351 Aesch. p. 65 410
Soph. 427 Ψ, 10 Aesch. 375 34
Aesch. 56 86 Alex. Act. p. 635 Ω,
12 Eur. 114 58 adesp. 375 257 Soph.
p. 212 486 Eur. 170 Od. A, 98
Aesch. 370 215 Eur. 1001 B, 20
Aesch. 176 Δ, 4 Soph. p. 140 366
Aesch. 208 387 Eur. 1004 H, 106
Soph. 21 Θ, 186 Soph. 406 K, 6
Eur. p. 291 A, 14 Soph. 952 128 Soph.
418 134 Aesch. 269 Ξ, 12 Aesch.
247 P, 208 Aesch. p. 18 Σ, 367
adesp. 376
- Schol. Liban. Epist. 317 Astyd. p.
605
- Schol. Lucian. ed. Iacobitz. p. 117
Eur. 401 118 Aesch. p. 34* 119
adesp. 62 154 Soph. 618 231 adesp.
469 242 Eur. 931
- Schol. Nicandri Ther. 18 Soph. 31
288 Aesch. 23 343 Soph. 334 *
- Schol. Oppian. Hal. 4, 504 525 Aesch.
301
- Schol. Phleg. Mir. c. 3 Eur. 1114
- Schol. Pind. Isthm. prol. p. 514 Soph.
819 2, 68 Soph. 115 4, 39 Eur. 402
4, 92 Soph. 429 4, 104 Eur. 1005 5,
36 Soph. 820 6, 10 Aesch. 54 Soph.
389 6, 87 Soph. 421 Nem. prol. p.
425 Aesch. p. 37 1, 13 Eur. 1006 3,
60 Soph. 155 556 3, 127 adesp. 377
4, 32 Eur. 71 4, 51 Soph. 210 6,
7 Eur. 1007 6, 85 Aesch. 148 Soph. 157
10, 12 Eur. 541 10, 31 Aesch. 373 10,
57 Soph. 821 11, 5 Soph. 653 Ol. 1,
97 Soph. 822 11, 1 Soph. 537 Pyth.
1, 152 Aesch. 31 2, 18 Aesch. 374
2, 39 Aesch. 81 2, 54 Eur. 262 Soph.
23 2, 121 Soph. 557 2, 125 Soph.
823 2, 173 Eur. 607 3, 27 Aesch.
12 3, 66 Eur. 415 3, 177 Eur. 177
4, 71 Eur. 1008 4, 213 Soph. 824
4, 221 Soph. 825 4, 288 Soph. p.
103 4, 303 Aesch. p. 24 Soph. 353
4, 398 Soph. 311 8, 73 adesp. 378
- Schol. Plat. ed. Turic. p. 893 a 14
Melet. p. 606 902 b 27 Soph. 56
904 a 22 Eur. 617 750 904 b 36
Aesch. 35 911 a 40 Eur. 183 911
b 1 Eur. 185 912 a 47 Eur. 639
916 a 22 Soph. 389 916 a 28 Eur.
137 919 b 29 Ion. 55 p. 576 920
a 36 Eur. 476 920 b 38 Soph. 306
921 b 21 Soph. 389 926 a 31 Soph.
161 935 b 4 Ion. 48 p. 575 936 a 31
Soph. 571 936 a 36 Soph. 13 957
b 43 Eur. 197 959 a 18 adesp. 438
960 b 7 Eur. 726 961 a 25 Soph.
112 963 b 1 Eur. p. 402 965 a 28
Eur. 518 965 b 14 Soph. 355
- Schol. Soph. Ai. 1 Soph. 169 134
Aesch. p. 21 190 Aesch. 169 Soph.
143 581 Soph. 465 722 Aesch. 89
787 Eur. 337 815 Aesch. p. 20 sq.
833 Aesch. 78 Eur. 1009 1297 Eur.
p. 398 Ant. 1 Soph. 607 620 adesp.
379 781 Eur. 887 980 Soph. 582
1350 Eur. p. 372 El. 139 Aesch. 156

- adesp. 350 188 Soph. 663 286 Aesch.
 375 1437 adesp. 381 Oed. C. 10
 Eur. 650 Soph. 148 57 Astyd. 9 p.
 603 378 Soph. 222 390 Soph. 119
 481 Soph. 160 504 Soph. 539 674
 Aesch. 122 684 Soph. 410 793
 Aesch. 81 Soph. 292 1047 Aesch. 376
 1049 Aesch. 377 1248 Aesch. 66
 1320 Aristarch. 5 p. 565 Philocl. 2 p.
 399 1375 adesp. 352 Oed. R. 733
 Aesch. 167 750 Soph. 39 Phil. 1
 Eur. 785 1108 Soph. 959 1109 Soph.
 608 Trach. 172 Eur. 1010 296
 adesp. 353 639 Agath. 17 p. 595
Schol. Stat. v. Lutat.
Schol. Theocr. 1, 56 Soph. 826 2,
 10 Eur. p. 390 2, 36 Aesch. 378 2,
 166 Eur. 114 4, 62 Aesch. 33 Soph.
 133 5, 61 Eur. 722 7, 76 Soph. 703
 8 arg. Sosith. p. 639 8, 92 Sosith.
 p. 639 10, 18 Aesch. p. 29 15, 48
 Aesch. 363 Soph. 827 18, 45 Sosiph.
 5 p. 638
Schol. Tzetz. Chil. v. Anecd. Cram.
Oxon. vol. 3
Schol. Verg. A. 12, 468 Eur. p. 414
Seneca de morte Claud. 4 Eur. 452
 de tranq. an. 15, 16 adesp. 361
 Epist. 115 Eur. 326 adesp. 147 381
 Nat. Qu. 4, 2, 16 Aesch. 293 Eur.
 230 Soph. 797 de clem. 2, 2 adesp.
 420
Servius art. gramm. p. 487 Soph.
 p. 200
Servius in Verg. A. 2, 166 Soph.
 337 2, 204 Soph. 342 4, 694 Phryn.
 3 p. 558 7, 337 Eur. 1011 G. 1,
 482 Ion. 62 p. 577
Sextus Empir. ed. Bekker. p. 21, 4
 adesp. 385 172, 18 Crit. 1 p. 599
 175, 1 Eur. 639 175, 17 Eur. 452
 302 sq. adesp. 109 403, 1 Crit. 1 p.
 599 411, 1 adesp. 386 539, 15 Eur.
 1012 557, 22 Eur. 708 570, 14 Eur.
 326 576, 12 Eur. 912 660, 25 Eur.
 734 660, 27 Eur. 20 661, 1 Eur.
 581 661, 25 Eur. 832 663, 8 Eur.
 220 663, 20 Eur. 20 663, 23 Eur.
 326 663, 30 adesp. 387 665, 23 Eur.
 832 668, 19 adesp. 296 671, 22 Eur.
 683 672, 26 Soph. 472 670, 27 Ion.
 63 p. 577 751, 21 Eur. 836 754, 3
 Eur. 184 755, 15 Eur. 187
Simplicius in Aristot. de Caelo fol.
 125 b Aesch. 24 in Aristot. Phys.
 fol. 73 b Eur. 1006 Agath. 6 p. 593
 in Epictet. ed. Schweigh. p. 357
 adesp. 388 523 Eur. 956
Socrates Hist. Eccl. 3, 7 Soph. 617
 3, 16 Eur. 1013 3, 23 Eur. 963 7,
 33 adesp. 389
Sosicrates Com. 4 p. 592 Eur. 1029
Stephanus Byz. ed. Meinek. v. Ἀβριοί
 Aesch. 190 Ἀβριοί Soph. 958 ἀγνιά
 Soph. 201 Αἶα Soph. 828 829 Αἶα-
 νίτις Soph. 893 Αἶγυπιος Aesch.
 363 Αἰθίοψ Eur. 230 351 Αἰνήθος
 Aesch. 400 Ἀξέστη Soph. 606 Ἀκτὴ
 adesp. 390 Ἄλος Soph. 901 Ἀνα-
 κτόριον Soph. 830 908 ἄντρον Eur.
 13 Ἀργος Eur. 631 Ἀρτάκη Soph.
 831 Ἀσπίς Soph. 390 391 ἄστυ Soph.
 90 91 649 Βάρκη adesp. 391 Βαιω-
 τία Eur. 496 Βόσπορος Soph. 636
 Βωμοί Soph. 35 Γενήτης Soph. 929
 Γραικός Soph. 473 Δωδώνη Soph.
 412 413 414 Δώτιον Soph. 318 353
 419 Εὐρώπη Eur. 382 Soph. 36
 Ἐφεσος Soph. 91 Κράνεια Soph.
 319 Κυκνίτις Soph. 452 457 Κυ-
 χειός Soph. 518 Λιβυνοί Aesch.
 354 Μαγνησία Soph. 958 Μύλασα
 Aesch. 96 Ξάνθος Eur. 1057 Οἶος
 Aesch. 141 Παλική Aesch. 6 πυνύξ
 Ion. 65 p. 578 Τάρταρος Eur. 381
 Τεγέα Soph. 992 Τευθρανία Eur.
 479 Τρία Eur. 190 Φᾶσις adesp.
 392 Χαλδαῖοι Soph. 576 Χρύση
 Soph. 37 332 χώρα Aesch. 119 Soph.
 22 207 Ὀλένος Aesch. 95 Soph.
 279
Stobaei Ecl. I, 1, 1 p. 4 adesp. 393
 2, 1 p. 24 Theod. 7 p. 625 2, 2 p.
 26 Eur. 935 2, 5 p. 26 adesp. 391
 2, 9 p. 28 adesp. 395 2, 13 p. 34
 36 adesp. 396-400 2, 17 p. 36 Eur.
 1014 2, 19 p. 38 Eur. 401 2, 20
 21 p. 38 adesp. 401 2, 22 p. 40
 adesp. 402 3, 3 p. 104 Eur. 559 *3,
 4 p. 106 adesp. 403 3, 6 p. 106
 adesp. 404 3, 7 p. 106 Soph. 873
 3, 8 p. 106 adesp. 293 3, 9 p. 106
 adesp. 405 3, 10 p. 108 adesp. 406
 3, 11 p. 108 adesp. 407 3, 12 p.
 108 adesp. 408 3, 14 p. 108 Eur.
 508 3, 14 p. 110 adesp. 409 3, 15
 p. 110 Eur. 532 3, 16 p. 112 adesp.
 410 3, 17 p. 112 adesp. 411 3, 19
 p. 114 Dionys. 5 p. 617 3, 21 p.

114 Eur. 969 3, 22 p. 116 Theod.
 8 p. 625 3, 23 p. 118 Eur. 150 3,
 24 p. 118 Aesch. 414 3, 25 p. 118
 Eur. 224 3, 26 27 p. 118 Aesch.
 379 3, 28 p. 120 adesp. 412 3, 30
 p. 122 adesp. 413 3, 32 p. 122
 Soph. 809 3, 33 p. 122 Eur. 223
 3, 35 p. 124 Eur. 266 3, 37 p. 124
 Soph. 11 3, 39 p. 126 Eur. 616 3, 40
 p. 126 Eur. 1030 3, 41 p. 128 adesp.
 414 3, 42 p. 128 adesp. 415 3, 43 p.
 128 adesp. 416 3, 44 p. 128 adesp.
 417 3, 45 p. 128 adesp. 418 3, 47
 p. 130 Eur. 257 3, 48 p. 130 Soph.
 18 adesp. 419 4, 1 p. 152 Mosch.
 2 p. 632 4, 2 p. 154 Chaer. 18 p.
 611 4, 2 b p. 154 Eur. 301 4, 2 d
 p. 154 adesp. 420 4, 2 c p. 154
 adesp. 421 4, 5 p. 156 Soph. 236
 4, 6 p. 156 Eur. 478 5, 2 p. 166
 Eur. 151 5, 8 p. 170 adesp. 422 5,
 9 p. 170 adesp. 423 5, 10 p. 170
 Eur. 623 5, 11 p. 172 Soph. 611
 5, 13 p. 174 adesp. 424 6, 6 p. 196
 adesp. 425 6, 7 p. 196 Chaer. 2 p.
 607 6, 12 p. 198 Eur. 1006 6, 15
 p. 202 Chaer. 19 p. 611 6, 16 p.
 202 adesp. 426 7, 2 p. 212 Chaer.
 20 p. 611 7, 8 p. 216 Eur. 332 8,
 1 p. 222 Soph. 832 8, 4 p. 224
 Chaer. 22 p. 612 8, 6 p. 226 Theod.
 9 p. 625 8, 7 p. 226 Agath. 18 p.
 595 8, 10 p. 228 Crit. 2 p. 600 8,
 11 p. 228 adesp. 427 8, 14 p. 230
 Agath. 19 p. 595 8, 16 p. 230 Agath.
 19 p. 595 8, 17 p. 230 Soph. 250
 8, 18 p. 230 Soph. 833 8, 19 p.
 232 Eur. 509 8, 20 p. 232 Eur. 38
 8, 25 p. 234 Eur. 414 8, 27 p. 236
 adesp. 428 8, 28 p. 236 Chaer. 21
 p. 612 8, 29 p. 236 adesp. 429 8,
 32 p. 236 Chaer. 22 p. 612 8, 33
 p. 238 Chaer. 23 p. 612 8, 38 p.
 240 Mosch. 7 p. 633 9, 1 p. 268
 Eur. 590 9, 2 p. 270 Eur. 551 671
 9, 4 p. 272 Eur. 312 25, 3 p. 540
 Eur. 776 26, 1 p. 552 Ion. p. 576
 sq. 41, 50 p. 1008 Soph. 478 41,
 58 Aesch. 235 II, 1, 1 p. 2 Ari-
 starch. 1 p. 564 1, 2 p. 4 Eur. 703
 1, 4 p. 6 Soph. 831 1, 9 p. 10
 Soph. 2 p. 591 6, 6 p. 170 Eur.
 537 6, 6 p. 220 adesp. 227 6, 7
 p. 252 adesp. 430 7, 2 p. 336 Eur.
 609 7, 4 p. 336 Eur. 601 7, 10 p.

340 Aesch. 390 7, 11 p. 340 Eur.
 1015 7, 12 p. 342 Eur. 660
Stobaei Flor. 1, 1 Soph. 196 3 Eur.
 516 4 Eur. 734 6 Eur. 1016 7 Eur.
 1017 8 Eur. 219 2, 7 Aesch. 151 8
 adesp. 3 12 Zenod. 1 p. 646 15
 Eur. 305 17 Eur. 696 18 Soph. 935
 3, 1 Aesch. 391 adesp. 431 3 Eur.
 925 8 Soph. 98 10 Aesch. 352 12
 Eur. 199 14 Soph. 836 15 Soph.
 537 16 Agath. 20 p. 596 17 Chaer.
 24 p. 612 18 Eur. 364 20 Eur. 635
 22 Eur. 607 27 Eur. 201 4, 1 Soph.
 938 2 Eur. 1018 5 Soph. 839 9
 Eur. 420 10 Eur. 735 11 Eur. 32
 14 Chaer. 25 p. 612 15 Chaer. 26 27
 p. 612 613 adesp. 432 16 Aesch. 393
 17 Soph. 840 19 Eur. 1019 21 Aesch.
 p. 66 30 Eur. 591 31 Eur. 1020 32
 Eur. 49 37 Soph. 75 38 Soph. 323
 117 Ion. 56 p. 576 5, 2 Eur. 951 3
 adesp. 287 4 Eur. 20 5 Soph. 755
 6 Eur. 838 7 Eur. 894 8 adesp. 283
 14 Soph. 841 16 Eur. 449 17 Eur.
 128 18 Eur. 656 21 Eur. 342 67
 adesp. 433 82 Eur. 19 127 adesp.
 434 6, 22 Eur. 200 7, 1 Eur. 301
 2 Eur. 11 5 Eur. 247 6 Eur. 331
 7 Soph. 197 8 Soph. 324 9 Eur. 849
 10 Eur. 556 8, 1 Eur. 290 2 Soph.
 58 3 Eur. 523 5 Soph. 652 7 Eur.
 826 11 Soph. 842 12 Eur. 68 13
 Eur. 241 9, 4 Soph. 76 5 Eur. 421
 8 Eur. 7 13 Eur. 559 15 Eur. 1021
 21 Philisc. 1 p. 637 23 Aesch. 294
 10, 2 Serap. 1 p. 646 7 Eur. 429
 8 Theod. 10 p. 626 17 Eur. 299 18
 Eur. 327 23 Eur. 423 25 Soph. 525
 26 Eur. 759 11, 8 Aesch. 170 12,
 1 Eur. 1022 2 Soph. 59 3 Soph.
 77 4 Soph. 325 10 Eur. 436 15
 Chaer. 28 p. 613 13, 1 Eur. 1023 5
 Soph. 526 6 Soph. 78 7 Eur. 416
 8 Eur. 737 9 Soph. 813 10 Eur.
 706 13 Eur. 338 14 Mosch. 5 p.
 632 15 Eur. 1024 14, 2 Crit. 3 p.
 600 3 Eur. 364 16, 4 Eur. 198 5
 Eur. 411 6 Eur. 330 17, 2 Soph.
 612 3 Char. 1 p. 612 5 6 adesp.
 435 7 Eur. 364 18, 1 Soph. 844
 13 Aesch. 384 20 Eur. 267 19, 3
 Eur. 656 20, 7 Eur. 31 11 Eur.
 259 12 Eur. 261 760 adesp. 436 13
 Aesch. 413 15 Chaer. 29 p. 613 16
 Chaer. 30 p. 613 17 Eur. 796 18

Sosiph. 2 p. 638 25 Eur. 260 26
 Eur. 1025 29 Soph. 593 31 Eur. 760
 32 33 Soph. 527 34 Neophr. 2 p. 566
 37 Eur. 715 39 Eur. 1026 40 adesp.
 437 21, 4 Antiph. 5 p. 616 22, 1
 Eur. 644 2 Eur. 429 3 Sosiph. 3 p.
 638 5 Eur. 1027 6 Eur. 1028 7 Eur.
 279 8 Eur. 80 10 Chaer. 31 p. 613
 13 Eur. 77 14 Eur. 29 16 Demon.
 1 p. 613 22 Soph. 528 23 Soph.
 320 24 Eur. 82 25 Hippoth. 1 p.
 643 27 Isid. 2 p. 644 32 Eur. 724
 23, 1 Crit. 4 p. 600 5 Eur. 1029
 24, 4 Soph. 845 6 Soph. 846 26,
 1 Soph. 146 3 Soph. 604 4 Soph.
 372 27, 2 Aesch. 355 6 Soph. 428
 28, 1 Soph. 847 2 adesp. 438 5
 Soph. 848 12 Eur. 1030 29, 1 Soph.
 237 7 Eur. 477 9 Eur. 719 11 Eur.
 366 13 Eur. 235 14 Eur. 240 15
 Eur. 796 16 Eur. 787 20 Eur. 147
 21 Aesch. 396 22 Eur. 366 23 Eur.
 464 24 Aesch. 687 25 Eur. 719 Soph.
 364 27 adesp. 439 31 Carcini 7 p.
 621 32 Eur. 239 34 Eur. 435 35
 Theod. 11 p. 626 36 Eur. 664 37
 Soph. 345 38 Soph. 344 39 Agath.
 21 p. 596 40 Philisc. 2 p. 637 44
 Eur. 238 55 Eur. 709 56 Eur. 757,
 9 57 Eur. 131 30, 1 Eur. 187 6
 Soph. 287 adesp. 440 9 Eur. 221 11
 Eur. 516 31, 1 Eur. 746 3 Eur.
 439 15 Eur. 458 17 Agath. 22 p.
 596 32, 3 adesp. 441 6 Theod. 12
 p. 626 33, 1 Carcin. 8 p. 621 3
 Soph. 79 4 Char. 2 p. 643 34, 1
 Dionys. 6 p. 617 2 Eur. 255 3 Eur.
 5 5 Aesch. 358 12 Eur. 127 35,
 3 Eur. 28 4 Soph. 99 36, 4 Astyd.
 7 p. 605 10 Eur. 218 11 Soph. 80
 12 adesp. 442 14 Eur. 1031 15 Eur.
 348 16 Soph. 100 37, 15 Eur. 600
 20 Eur. 276 38, 2 Dionys. 6 p. 618
 adesp. 443 44 3 Char. 3 p. 643 4
 adesp. 445 6 Dionys. 8 p. 618 adesp.
 446 7 Agath. 23 p. 596 8 Eur. 407
 9 Eur. 555 12 Agath. 24 p. 596 13
 Eur. 296 14 Eur. 811 15 Hippoth.
 2 p. 643 16 adesp. 447 17 adesp.
 448 18 Carcin. 9 p. 622 19 Eur. 297
 20 Eur. 59 23 Agath. 25 p. 596 26
 Soph. 326 27 Soph. 187 30, 1 Eur.
 729 2 Eur. 1032 4 Eur. 1033 5 Eur.
 30 6 Eur. 6 7 Eur. 349 8 Eur. 349
 9 Eur. 844 10 Eur. 722 12 Soph.

322 13 Eur. 791 14 Soph. 849 40,
 1 Eur. 795 2 Eur. 774 3 adesp. 323
 8 Mosch. p. 632 adesp. 101 449 9
 Eur. 851 1034 41, 1 Eur. 415 3 Soph.
 850 4 Soph. 81 42, 3 Eur. 57 43,
 2 Eur. 778 3 adesp. 450 4 Eur. 825
 5 Soph. 618 6 Soph. 82 7 Soph.
 194 11 Soph. 851 12 Eur. 269 13
 Eur. 1035 16 Eur. 803 20 Eur. 21
 21 Eur. 173 22 Eur. 92 25 Soph.
 852 44, 1 Eur. 1092 2 Eur. 313 4
 Eur. 364 45, 1 Eur. 393 3 Eur. 645
 7 Eur. 95 9 Eur. 93 11 Soph. 853
 12 Eur. 100 13 Eur. 16 14 Aesch.
 389 46, 1 Eur. 693 3 Eur. 1036 6
 Soph. 599 8 Chaer. 32 p. 613 9 Eur.
 272 10 Eur. 679 13 Soph. 262 14
 Mosch. 6 p. 633 82 Eur. 220 47, 5
 Eur. 252 6 Eur. 8 48, 1 Eur. 628
 2 Eur. 1037 3 Eur. 194 4 Eur. 171
 5 Soph. 13 49, 3 Eur. 277 4 Eur.
 846 5 Eur. 172 6 Eur. 81 7 Eur.
 608 9 Dionys. 4 p. 617 13 Soph.
 479 50, 1 Eur. 728 6 Eur. 39 51,
 2 Eur. 731 3 Eur. 745 4 Eur. 239
 6 Eur. 1038 7 Eur. 242 8 Eur. 720
 9 Eur. 246 10 Eur. 437 11 Eur. 430
 12 Eur. 358 13 adesp. 451 14 Eur.
 1039 21 Mosch. 1 p. 631 23 Sosith.
 1 p. 639 24 Soph. 507 26 Aesch.
 94 52, 2 Eur. 138 3 Eur. 513 4
 Eur. 248 5 Eur. 335 6 Agath. 26
 p. 596 8 adesp. 452 54, 1 adesp.
 453 2 adesp. 454 3 Soph. 854 4
 Agath. 27 p. 596 5 Eur. 220 6 Eur.
 27 7 Eur. 292 8 Eur. 585 10 Eur.
 245 11 Eur. 244 12 Eur. 354 13
 Eur. 355 14 Eur. 259 1040 15 Eur.
 743 16 Eur. 744 17 Eur. 732 19
 Eur. 291 21 Soph. 83 55, 1 Eur.
 462 4 Eur. 370 56, 13 Eur. 185 14
 Eur. 742 58, 1 Eur. 193 5 Eur. 550
 59, 3 Soph. 508 12 Soph. 574 13
 Eur. 357 18 Eur. 791 61, 4 Eur.
 636 62, 3 Eur. 533 4 Eur. 215 11
 Eur. 253 12 Eur. 216 13 Eur. 263
 14 Eur. 49 15 Eur. 50 16 Eur. 51
 18 Eur. 58 19 Eur. 52 20 Eur. 86
 21 Eur. 315 22 Eur. 87 23 Eur. 376
 24 Eur. 94 30 Soph. 60 33 Soph.
 855 38 Eur. 515 39 Eur. 828 41
 Eur. 217 63, 1 Eur. 26 2 Eur. 212
 3 Eur. 431 4 Eur. 162 6 Soph. 856
 8 Zopyr. 1 p. 646 9 Aristarch. 2 p.
 561 11 Eur. 271 22 Eur. 140 23

Eur. 433 25 Eur. 434 30 adesp. 438
 36 Eur. 666 Soph. 236 64, 1 Dicaeog.
 1 p. 601 4 Eur. 161 5 Eur. 321 6 Eur. 132
 7 Eur. 139 8 Eur. 311 10 Eur. 528
 13 Soph. 151 24 Eur. 660 31 Eur.
 161 adesp. 455 32 Soph. 757 65, 1
 Eur. 15 66, 1 Eur. 552 2 Eur. 839
 67, 1 Eur. 517 2 Eur. 519 3 Apol-
 lon. 1 p. 612 5 Soph. 857 6 Apol-
 lon. 2 p. 612 8 Eur. 1041 10 Eur.
 153 13 Hippoth. 3 p. 611 14 Eur.
 164 15 Eur. 819 25 Eur. 819 68,
 12 Eur. 406 15 Eur. 663 19 Soph.
 521 22 Chaer. 33 p. 613 24 Hip-
 poth. 3 p. 611 26 Theod. 13 p. 626
 37 adesp. 456 69, 1 Theod. 13 p.
 626 3 Eur. 1012 5 Eur. 1013 7 Eur.
 79 9 Eur. 658 11 Eur. 497 14 Soph.
 617 18 Eur. 519 19 Eur. 496 20
 Eur. 60 70, 1 Eur. 503 3 Eur. 213
 4 Eur. 504 6 Eur. 529 10 Eur. 214
 71, 1 Eur. 801 3 Eur. 21 5 Eur.
 1041 7 Eur. 319 8 Eur. 801 72, 4
 Eur. 467 6 Eur. 663 8 Eur. 211 12
 Eur. 524 13 Eur. 505 73, 1 Eur.
 1045 5 Eur. 519 6 adesp. 457 10
 Eur. 500 11 Eur. 320 12 Eur. 109
 13 Eur. 36 14 Eur. 4 16 Eur. 3
 20 Eur. 670 21 Eur. 323 22 Eur.
 321 23 Eur. 432 24 Eur. 405 25
 Eur. 404 28 Eur. 550 29 Eur. 526
 31 Eur. 532 35 Eur. 821 41 Eur.
 278 42 Eur. 322 51 Soph. 188 54
 Soph. 858 55 Eur. 413 57 Eur. 805
 74, 2 Eur. 466 6 Eur. 499 10 Eur.
 1046 12 Eur. 525 13 Eur. 322 15
 Eur. 1047 16 Soph. 614 17 Eur.
 112 18 Eur. 208 26 Eur. 606 27
 adesp. 458 28 Soph. 61 31 Eur.
 820 75, 1 Dicaeog. 2 p. 602 2 Eur.
 522 3 Eur. 570 4 Eur. 318 7 Eur.
 651 9 10 Dicaeog. 3 p. 602 76, 2
 Eur. 575 7 Eur. 1001 9 Soph.
 81 10 Eur. 491 12 Eur. 361 77,
 1 Eur. 320 9 Soph. 85 10 Eur. 168
 11 Eur. 378 12 Eur. 142 78, 3 Biot.
 1 p. 612 4 Eur. 274 7 Pomp. 1 p.
 616 8 Eur. 325 79, 2 Eur. 818 3
 Eur. 913 4 Eur. 360 5 Cleaenet. 1
 p. 631 6 Dicaeog. 4 p. 602 7 adesp.
 459 12 Agath. 28 p. 596 15 Eur.
 83 19 Eur. 236 23 Eur. 85 24 Soph.
 61 25 Chaer. 31 p. 613 27 Eur. 1018
 29 Eur. 111 30 31 Chaer. 33 p. 613
 33 Dicaeog. 5 p. 602 50 Eur. 596 add.

p. XVI 81, 3 Eur. 1019 6 Eur. 148
 7 Eur. 582 82, 1 Eur. 412 2 Eur. 189
 83, 3 Eur. 502 6 Eur. 101 8 Theod.
 14 p. 626 14 Chaer. 36 p. 611 15
 Hippoth. 4 p. 611 16 Eur. 310 17
 Eur. 331 18 Eur. 333 21 Eur. 339
 85, 2 Eur. 414 6 Eur. 673 86, 1
 Eur. 315 2 Eur. 53 3 Astyd. 8 p.
 605 5 Theod. 15 p. 626 7 Eur. 54
 8 Eur. 418 9 Eur. 514 11 Eur. 9
 12 Soph. 529 25 Eur. 399 87, 1
 Eur. 167 3 Soph. 601 5 Eur. 531
 8 Eur. 1050 88, 1 Eur. 1051 2 Eur.
 739 3 Eur. 233 4 Eur. 244 5 Eur.
 234 8 Eur. 1052 9 Eur. 408 10 Eur.
 409 11 Soph. 101 13 Eur. 315 add.
 p. XV 89, 1 adesp. 460 8 Soph. 102
 9 Eur. 417 90, 1 Eur. 166 2 Eur. 76
 3 Eur. 1053 5 Eur. 344 6 Eur. 807
 7 Eur. 620 9 Isid. 1 p. 614 10 Eur.
 300 91, 4 Eur. 326 7 Eur. 465 8
 Eur. 613 11 Chaer. 37 p. 614 12
 Eur. 809 16 Eur. 249 18 Eur. 251
 20 Eur. 113 21 Eur. 22 22 Eur. 361
 23 Eur. 328 24 Eur. 581 27 Soph.
 86 28 Soph. 327 92, 1 Eur. 96 2
 Eur. 364 3 Eur. 399 4 Eur. 610 5
 Eur. 465 6 Eur. 328 7 Eur. 379 93,
 2 Eur. 773 3 Eur. 411 4 Eur. 423
 6 Eur. 316 7 Eur. 1054 8 Carcin.
 10 p. 622 9 Eur. 20 10 Eur. 621
 11 Carcin. 11 p. 621 12 Eur. 237
 13 Eur. 163 14 Eur. 56 15 Eur.
 97 16 Eur. 633 17 Eur. 810 19
 Eur. 708 94, 1 Eur. 506 2 Eur. 822
 3 Eur. 316 461 4 Eur. 361 6 Eur.
 421 8 Soph. 86, 1 10 Eur. 336 95,
 7 Eur. 612 96, 1 Eur. 297 3 Eur.
 232 4 Eur. 250 9 10 Soph. 559 97,
 3 Eur. 55 10 Crit. 5 p. 601 11 Eur.
 708 14 Eur. 329 16 Eur. 287 17
 adesp. 461 98, 1 Soph. 860 4 Eur.
 536 21 Eur. 396 22 Eur. 102 23
 Soph. 373 30 Dionys. 2 p. 616 31
 Eur. 141 32 Eur. 31 34 Eur. 210
 36 Eur. 203 38 Eur. 207 39 Eur.
 287 40 Eur. 377 43 Soph. 861 44
 Eur. 417 45 Soph. 530 46 Soph.
 533 47 Eur. 653 48 Soph. 12 49
 Aesch. 390 75 Eur. 452 99, 2 Cleaen.
 2 p. 631 4 Eur. 1055 8 Eur. 576
 10 Eur. 1056 11 Eur. 146 12 Eur.
 201 16 Eur. 98 19 Soph. 597 20
 Soph. 198 100, 3 Eur. 291 4 Eur.
 291 102, 2 Eur. 1057 3 Mimn. 2 p.

615 103, 3 Carcin. 4 p. 620 10 Soph.
297 15 Soph. 328 104, 3 Soph. 398
9 Eur. 169 10 Eur. 35 105, 1 Eur.
424 2 Dionys. 3 p. 617 3 Soph. 583
8 Eur. 1058 11 Eur. 196 12 Eur.
306 13 Eur. 840 15 Eur. 275 16
Eur. 685 17 Eur. 152 19 Eur. 419
21 Soph. 596 22 Mosch. 10 p. 634
25 Theod. 16 p. 627 31 Eur. 264
32 Eur. 149 33 Eur. 46 30 Soph.
616 40 Eur. 1059 42 Soph. 103 43
Eur. 440 44 Eur. 558 45 Eur. 553
46 Eur. 540 51 adesp. 462 57 Soph.
532 106, 1 Eur. 295 2 Eur. 317 3
Eur. 568 7 Eur. 738 11 Soph. 104
108, 3 Eur. 174 4 Chaer. 38 p. 614
11 Eur. 757 13 Eur. 175 15 Eur.
1000 17 Eur. 47 18 Eur. 99 19
Eur. 37 20 Eur. 289 21 Soph. 238
23 Eur. 1061 24 Eur. 507 25 Eur.
1062 43 Eur. 1063 51 Soph. 862
53 Soph. 615 56 Soph. 62 58 Soph.
523 82 Eur. 984 83 adesp. 463 109,
2 Soph. 587 6 Eur. 557 7 Eur. 463
8 Eur. 684 110, 3 Eur. 412 5 Eur.
413 14 Soph. 863 16 Eur. 761 111,
1 Eur. 273 2 Eur. 130 3 Patrocl.
1 p. 645 4 Eur. 652 5 Eur. 554 7
Eur. 101 8 Eur. 63 9 Eur. 303 112,
3 Eur. 410 4 Eur. 128 113, 1 Eur.
567 2 Eur. 119 3 Eur. 411 5 Eur.
1064 12 Soph. 239 15 Eur. 934 114,
3 Eur. 103 6 Soph. 662 7 Eur. 45
8 Eur. 33 9 Mosch. 9 p. 634 115,
2 Eur. 293 3 Eur. 364 5 Eur. 511
6 Eur. 622 8 Soph. 598 9 Soph. 63
Crat. 2 p. 629 10 Aesch. 391 14
Hippoth. 5 p. 644 15 Antiph. 3 p.
616 16 Soph. 240 116, 2 Eur. 638
adesp. 464 465 4 Eur. 25 5 Eur.
579 6 Eur. 1065 7 Eur. 512 25
Chaer. 39 p. 614 28 Soph. 509 29
Soph. 864 31 Crat. 3 p. 629 36
Eur. 802 38 Eur. 23 39 Soph. 63
44 adesp. 466 117, 1 adesp. 467 3
Soph. 195 4 Soph. 865 118, 1 Aesch.
156 8 Eur. 10 12 Soph. 866 119,
6 Soph. 275 7 Soph. 63 8 Eur. 446
9 Eur. 537 12 Soph. 64 13 Lycophr.
3 p. 637 120, 2 Aristarch. 3 p. 565
7 Soph. 631 10 Eur. 789 12 Aesch.
250 15 Astyd. 5 p. 604 16 Ion. 2
p. 567 17 Eur. 900 18 Eur. 830 22
Eur. 452 121, 3 Soph. 515 9 Soph.
415 12 Eur. 813 15 Eur. 363 16

Aesch. 85 17 Aesch. 392 21 Soph.
867 23 Aesch. 171 24 Eur. 599 25
Eur. 536 36 Eur. 639 122, 2 Aesch.
70 7 Eur. 265 8 Eur. 577 9 Eur.
831 10 Soph. 516 11 Soph. 868
123, 1 Eur. 611 3 Mosch. 11 p. 635
4 Eur. 154 124, 7 Eur. 422 8 Eur.
651 16 Eur. 510 17 Soph. 510 20
Eur. 44 29 Eur. 733 125, 3 Mosch.
3 p. 632 4 Mosch. 4 p. 632 6 Eur.
176 7 Aesch. 259 11 Soph. 350 12
Mimn. 1 p. 614 14 Mosch. 9 p. 634
126, 1 Eur. 1066 6 Eur. 736 7 Eur.
736 8 Soph. 868 a
Strab. I p. 27 Soph. p. 208 33 Aesch.
186 Eur. 771 43 Aesch. 194 60 Ion.
18 p. 570 IV p. 183 Aesch. 193
Eur. 1067 V p. 221 Aesch. 45 Eur.
230 VI p. 258 Aesch. 393 265
Eur. p. 409 271 Soph. 250 VII p.
295 Soph. 658 299 Aesch. 194 301
Aesch. 192 VIII p. 341 Aesch. 451
356 Eur. 14 659 Soph. 374 364
Soph. 869 978 Ion. 66 p. 578 366
Eur. 1068 371 Eur. 230 375 Eur.
179 379 Eur. 1069 387 Aesch. 394
IX p. 392 Soph. 19 393 Aesch. 395
399 Soph. 870 433 Soph. 1002 X
p. 447 Aesch. 29 470 Aesch. 56
Eur. 559 Soph. 477 473 Soph. 336
XI p. 497 adesp. 468 520 Eur. 452
XII p. 572 adesp. 469 580 Aesch.
153 157 158 XIII p. 608 Soph. p. 126
615 Eur. p. 347 616 Aesch. 139
Eur. 1070 XIV p. 643 Soph. 182
675 Soph. 182 XV p. 687 Soph.
871 695 Theod. 17 p. 627 728
Aesch. 396
Strattis Com. 2 p. 769 Aesch. 128
778 Soph. p. 212
Sueton. Calig. 57 adesp. p. 652 Ner.
38 adesp. 430 46 adesp. 6
Suidas v. ἀβδέλνκτα Aesch. 133 ἀγά-
σματα Soph. 852 ἀγνισαί Soph. 310
ἀγγίσπορος Aesch. 157 αἰεί Soph.
809 Ἄθως Soph. 703 αἰγίζειν
Aesch. 62 399 αἰνῶ Soph. 106 αἰ-
ρεῖς Eur. 799 Ἀκτὴ Soph. 66 ἀλλά-
χθετε Soph. 903 ἀλλήλων Eur. 1107
ἀλλην μὲν adesp. 62 ἄλοχος Eur.
133 ἄλωτόν Eur. 910 ἀμυγνόν
Soph. 906 ἀμύνασθαι Soph. 905
ἀμυχνόν Soph. 906 ἀμψήμερον
Soph. 461 ἀμψιμήτωρ Aesch. 71
Ἀμφίων Eur. 192 Ἀναγυράσιος Eur.

p. 458 ἀναξ Aesch. 333 ἀνάστατοι Eur. 352 ἀναχαιτίζει Soph. 181 ἀνδραποδίζω Eur. 426 ἀνδρὸς γέρ. Soph. 663 ἀνθυπουργῆσαι Soph. 314 ἀν' οὐς ἔχων Aesch. 122 ἀν-τάρης Soph. 677 ἀντεῦφρασμα Agath. 29 p. 596 ἀπάγον Eur. 1082 ἀπεπλίξατο Soph. 536 ἀποίμωξόν με Aesch. 131 ἀποφώλιοι Aesch. 279 ἀπώλεσας Aristiae 4 p. 563 ἀράχνης Soph. 266 ἀρκεῦσαι Eur. 767 αὐτός τι Eur. 435 ἀφροδίσιος adesp. 438 ἄχναι Aesch. 327 βαιαί Soph. 39 βασανος Soph. 925 βέ-βηλος Eur. 650 βούς ἑβδομος Eur. 352 Ach. 21 p. 583 γλάμων Soph. 363 γλυκεῖ' ὀπώρα adesp. 331 δει-νοὶ πλέκιν Aesch. 363 δεκατεύειν Eur. 2 δεσπότου adesp. 169 Δη-μήτριος Eur. p. 359 διεξοδοί Soph. 433 δίκης ὀφθ. adesp. 350 δρά-κυνλος Soph. 580 δρωπακίζω Soph. 437 δωδεκαμήχανον Eur. 755 ἐγ-γαστρίμυθος Soph. 56 εἰδέα Eur. 476 εἰς ἀσθενοῦντας adesp. 483 εἶση Eur. 126 ἐκποδῶν Soph. 663 ἐλατήρ Eur. 470 ἐλελελεύ Ach. 35 p. 556 ἐμασχαλίσθη Soph. 561 ἐναύ-ειν Eur. p. 458 ἐνθ' οὔτε Aesch. 216 ἐξάντη adesp. 127 ἔστι τις adesp. 350 Εὐριπίδειον Eur. 1071 εὐφημία Eur. 1072 ἐχρωματίσθη Soph. 9 ἐώρημα Eur. 308 ζευξί-λεως Soph. 129 Ἡδωνίς Aesch. 62 ἥπειρος Eur. 998 Ἡρακλείαν Eur. 571 θανατῶν Aesch. 156 θίασος Ion. 32 p. 572 θρηνεῖν Soph. 465 ἰή Aesch. 129 ἵππος Νισαῖος Eur. 1114 καθελῶν Soph. 201 κάπηλος Aesch. 314 Soph. 710 Καρκίνον Carc. p. 620 κενῶν adesp. 177 κλή-ρος Eur. 40 κόσμει Eur. 722 Κου-ρήτων adesp. 481 κυδάζεται Aesch. 89 λαίθαργος Soph. 800 λευκὴ στάθμη Soph. 308 λευκοὺς λίθους Eur. 995 ληνυθιστής Soph. 955 λί-θων Eur. 995 λυσανίας Soph. 801 μελίγη Soph. 547 μετὰ γὰρ νοσ. adesp. 361 μὴ τὸν ἐμόν Eur. 145 μυεῖαν Soph. 97 μόνος Aesch. 156 μουσόμεντις Aesch. 58 μουσωθῆ-ναι Eur. 487 νόσον Eur. 227 Νεό-φρων Neophr. p. 563 νῦν δὴ Eur. 539 νῶιν Soph. 660 ξανῶ Soph. 456 οἰκονομῶ Soph. 663 οἶμοι Eur.

302 ὀκτώπουν Aesch. 163 ὀμπνιον Soph. 226 ὄνου Soph. 307 ὀπισθό-πους adesp. 470 ὀργεῶνες Aesch. 140 ὄρον Aesch. 102 οὐχ ὑπ' ἄλ-λων Aesch. 135 ὄχανον Soph. 606 πάγας Aesch. 135, 4 πάγκοινος Aesch. 156 adesp. 380 παιδικά Soph. 158 παλαιγενές Eur. 1073 παλα-μαῖσθαι Eur. 910 Παλαμήδης Eur. p. 428 παλίνσχιον Soph. 269 παλιν-σλίω Soph. 269 παρακεκινδυνευ-μένον Eur. 43 491 παραστιχίς adesp. p. 653 παρούσα Soph. 420 παρω-δούμενος Eur. 718 πεῖρα Soph. 169 πενθερά Eur. 73 619 Soph. 281 πε-νία Eur. 612 Πέρδικος Soph. 301 πλίξ Soph. 536 πολλοὶ σε adesp. 146 πόλος Eur. 597 πολυήκοος Aesch. 157 πυρανύστου Aesch. 280 ῥαχίζειν Eur. 1090 ῥήτωρ Soph. 982 ῥικνουῖσθαι Soph. 295 σαίνε-σθαι Soph. 800 σάλα Aesch. 312 σαντήν ἐπαινεῖς Astyd. p. 665 σε-λῆναι Eur. 352 Σίφνιοι Ion. 41 p. 571 σοφοί Soph. 13 σπολάς Soph. 10 σταθερόν Aesch. 270 στομίας Aesch. 412 σὺν δορί Ach. 27 p. 581 σφαδάζειν Eur. 818 ταυροφά-γον Soph. 602 ταῦτα πρὸς ἀνδρὸς Eur. 90 ταυτὶ μὲν Aesch. 135 τα-χυβάμονας adesp. 438 τέως Soph. 993 τὴν ἐμὴν κ. adesp. 267 τὴν χειρὰ adesp. 113 τίς δ' οἶδεν Eur. 639 τί σοι ὁ Ἄπ. Soph. 14 τὸ θερ-μόν Soph. 714 τοξότης Soph. 816 τοπάζειν Soph. 215 τραγικώτερος Eur. p. 447 τριέμβολον Aesch. 129 τρεῖς ἐξ Eur. 850 τρίτῳ Aesch. 187, 10 τυφλῶν adesp. 268 ὑπάρχων Aristarch. 4 p. 565 ὑπερίσταται Soph. 663 ὑψαυχεῖν Soph. 998 φαῦλον Eur. 476 Soph. 38 φήμη Eur. 857 φόνου adesp. 485 χαίρω Eur. 674 χαλάσω Soph. 619 χελιδόνων Eur. 89 χλωρανθεῖς Soph. 1007 χρεῖα Eur. 709 χωρίς adesp. 469 ψαμ-μακοσιογάργαρα adesp. 362 ψευ-σον Soph. 450 ὥς Soph. 872 ὥς οὐχ ὑπ. Chaer. 2 p. 607

Syncellus v. Georgius Sync.

Synes. Dion. p. 51 C Aesch. 157 Epist. 101 Eur. 722 126 Eur. 302

Tatian. Orat. ad Graec. 8 adesp. 471 24 Eur. p. 303 33 Eur. p. 405

Tertullianus Apolog. 14 Diog. Sinop.

- p. 628 ad uxor. 1, 8 Eur. 1013 de pallio 6 adesp. 237
- Themistius** Orat. p. 52 B Aesch. 311 55 D Eur. 131 72 C Soph. 13 164 B Eur. 642 887 191 A Eur. 220 207 D Eur. 220 207 sq. adesp. 472 275 B Eur. 891 307 D Eur. 902 Orat. XXXIV p. 56 Eur. 220
- Theo** Progymn. in Rhett. Walz. vol. 1 p. 212 Eur. 1007
- Theo Smyrn.** Arithm. c. 1 adesp. 393 de music. c. 2 p. 75 Eur. 972
- Theoctistus** Sent. in Orellii Opusc. sent. 1 p. 404 Eur. 1096
- Theodoretus** ed. Schulz. vol. 2 p. 1343 Eur. 1013 vol. 3 p. 921 Aesch. p. 31* vol. 4 p. 716 Eur. 435 820 Eur. 432 854 adesp. 330 881 Eur. 578 808 896 Soph. 1019
- Theodorus Hyrtac.** Epist. 17 Diog. Sinop. 2 p. 628 46 Eur. 722 56 adesp. 42 61 Eur. 722 81 Eur. 928 87 Eur. 722
- Theodorus Metoch.** p. 16 sq. Eur. 722 184 Eur. 872 195 Eur. 972 347 Aesch. 250 558 Eur. 249
- Theodorus Prodr.** in *Notices et Extr.* VI p. 552 adesp. 469 VIII, 2 p. 82 adesp. 303 83 Chaer. 2 p. 607 85 adesp. 469 143 Eur. 933
- Theognostus** v. Anecd. Cram. Oxon. vol. 2
- Theolog. arithm.** ed. Ast. p. 7 Eur. 938
- Theophilus ad Autol.** ed. Wolf. 2, 9 Eur. 395 401 1071 Soph. 873 2, 10 Eur. 395 2, 53 Aesch. 441 Eur. 1075 1076 1077 2, 54 Aesch. 379 Eur. 305 Soph. 18 Dionys. 5 p. 617 adesp. 412 3, 4 Diog. Sinop. p. 628
- Theophrastus** Hist. Plant. 5, 9, 5 Chaer. 40 p. 614 Metaphys. p. 316 Eur. 21 de Ventis § 37 adesp. 30
- Theophylactus Simoc.** Epist. 33 adesp. 473 57 adesp. 471 67 adesp. 473 Hist. 7, 17 Eur. 230 add. p. XV
- Theopompus** Com. 2 p. 806 Eur. 886
- Tiberius** in Rhett. Walz. vol. 8 p. 576 Eur. 131 577 Eur. 230
- Trypho** de tropis in Rhett. Walz. vol. 8 p. 731 Theod. 4 p. 624 738 adesp. 473 739 adesp. 476 741 Soph. 411 874
- Tzetzes** Chil. 1, 518 Eur. 373 2, 596 Sosith. 2 p. 610 3, 957 Ion. 30 p. 572 5, 180 Dionys. p. 616 5, 185 Dionys. 11 p. 618 8, 459 Eur. p. 330 11, 555 Eur. p. 378 Epist. p. 3 Dionys. 11 p. 618 Exeg. II. p. 41, 18 Eur. 488 44, 14 Eur. 591 53, 2 Eur. 935 53, 6 Eur. 1007 68, 4 Eur. 935 80 sq. adesp. 477 128, 17 adesp. 477 146, 22 adesp. 478 in Aristoph. *Rhein. Mus. N. F.* vol. 6 p. 119 Eur. p. 453 616 sq. Eur. 516 818 617 Eur. 765 in Hesiod. Op. 135 Eur. 170 336 Melanth. 1 p. 590 566 Soph. p. 201 sq. 780 Soph. 786 in Lycophr. 175 Eur. 1078 178 Eur. 1078 384 Eur. 591 433 Phryn. 5 p. 538 530 Soph. 455 778 Aesch. 174 1247 Aesch. 397 in Rhett. vol. 3 p. 650 Choeril. 2 3 p. 337 Schol. ad Chil. v. Anecd. Cram. Oxon. vol. 3 Schol. in Hermog. v. Anecd. Cram. Oxon. vol. 4
- Varro** L. L. 7, 82 Eur. 65 1079
- Vita Aeschinis** p. 266, 10 Soph. p. 185 269, 26 Soph. p. 185
- Vita Aeschyli** in Schol. Aesch. ed. Dind. p. 3, 10 Aesch. p. 38 4, 15 Aesch. p. 4 8, 1 Aesch. p. 47
- Vita Aesopi** ed. Westernm. p. 9, 5 adesp. 479 21, 5 Eur. 1015 46, 5 Eur. 1029 46, 6 Hippoth. 1 p. 643 46, 8 adesp. 218 46, 9 adesp. 417 47, 23 adesp. 480 48, 5 Soph. 832
- Vita Arati** ed. Buhl. vol. 2 p. 430 Aesch. 30 437 Eur. 935 Soph. 875
- Vita Eurip.** in Westernm. *Biogr.* p. 134, 21 Eur. p. 339 135, 30 Eur. 431 135, 33 Eur. p. 431 136, 73 Eur. 501 137, 89 Eur. p. 390
- Vita Homeri** v. Plut. Mor. vol. 5 p. 1194—97
- Vita Isocr.** in Westernm. *Biogr.* p. 258, 48 Eur. 230 816
- Vita Maximi** Conf. vol. 1 p. XVIII Aesch. p. 34*
- Vita Sophoclis** in Westernm. *Biogr.* p. 127, 26 Soph. p. 111 131, 93 Soph. 877
- Vitae X** orat. v. Plut. Mor. p. 837
- Vitruvius** VIII praef. § 1 Eur. 836 IX, 1, 13 Eur. 776
- Volumina Hercul.** v. Anonym. de ira et Demetrius *περὶ ποιητῶν*.
- Xenarchus** Com. 3 p. 614 adesp. 481 620 Soph. 741

Zacharias Mityl. ed. Boiss. p. 139
Aesch. p. 34 *

Zenobius 1, 75 adesp. 62 1, 90 Soph. 663 2, 9 adesp. 482 2, 14 Soph. 112 2, 16 Aristiae 1 p. 361 2, 41 Soph. 809 2, 65 Soph. 878 2, 85 Eur. 890 3, 25 Ach. 37 p. 586 3, 37 Aesch. 363 3, 56 adesp. 483 3, 63 Soph. 937 3, 73 adesp. 213 4, 11 adesp. 369 4, 61 adesp. 484 4, 80 Soph. 336 4, 89 Soph. 306 4, 92 Soph. 302 5, 58 Soph. 151 5, 68 Ion. 38 p. 573 5, 72 Eur. 612 5, 74 adesp. 258 5, 79 Aesch. 280 5, 93 Eur. 435 5, 98 Soph. 13 5, 100 Astyd. p. 605 6, 14 Soph. 14 6, 19 Soph. 711 6,

31 adesp. 485 6, 51 Aristarch. 4 p. 565

Zonaras Annal. 10, 20 adesp. 305

Zonaras Lex. v. ἀβδέλυκτα Aesch. 133 ἀγνιάς Soph. 310 ἄθως Soph. 703 αἵμους Aesch. 8 ἀλλάχθητε Soph. 903 ἀμφίς Aesch. 401 ἀπάγου Eur. 1082 ἀποφώλιοι Aesch. 279 γλάμων Soph. 363 γοργάδες Soph. 167 διαψάλλουσα Eur. 919 διέξοδος Soph. 433 ἥπειρος Eur. 998 θήλεια Soph. 915 θίασος Ion. 32 p. 572 ἰκτινα Soph. 696 καθελών Soph. 201 κερόεις Soph. 87 μάλευρον Ach. 50 p. 588 μανία Aesch. 200 τρασίαι Soph. 115 ὠφέλεια Eur. 79

TABVLA FRAGMENTORVM

A DINDORFIO IN POETIS SCENICIS (LIPS. 1830)

COLLECTORVM

	DIND.	N.	DIND.	N.	DIND.	N.	DIND.	N.	DIND.	N.
Aeschylus	38	43	77	79	116	120	155	163	195	207
	39	44	78	78	117	121	156	165	196	208
DIND. N.	40	47	79	81	118	122	157	p. 42	197	209
1 1	41	48	80	83	119	122	158	164	198	210
2 2	42	46	81	p.21sq.	120	57	159	162	199	211
3 3	43	49	82	85	121	p. 29	160	167	200	212
4 adesp. I	44	51	83	88	122	127	161	169	201	215
5 5	45	52	84	84	123	135	162	170	202	216
6 7	46	50	85	86	124	133	163	171	203	213
7 10	47	53	86	89	125	128	164	168	204	214
8 8	48	p. 14	87	234	126	Eur.880	165	173	205	219
9 9	49	54	88	90	127	134	166	174	206	220
10 11	50	55	89	p. 24	128	131	167	175	207	218
11 13	51	Soph.	90	p. 24	129	129	168	176	208	217
12 14		189	91	91	130	130	169	177	209	p. 57
13 15	52	91	92	93	131	137	170	179	210	221
14 16	53	96	93	98	132	138	171	178	211	222
15 17	54	56	94	97	133	136	172	180	212	223
16 18	55	59	95	99	134	139	173	181	213	228
17 19	56	58	96	100	135	140	174	201 182	214	227
18 24	57	65	97	101	136	141	175	200	215	224
19 23	58	61	98	102	137	p. 35	176	202	216	225 226
20 p. 8	59	62 399	99	107	138	142	177	181 185	217	230
21 25	60	63	100	103	139	143	178	186	218	229
22 32	61	64	101	104	140	144	179	187	219	231
23 30	62	60	102	106	141	145	180	188	220	232
24 29	63	68	103	103	142	146	181	189 201	221	233
25 31	64	67	104	105	143	148	182	193	222	235
26 33	65	69	105	109	144	147	183	191	223	236
27 26	66	66	106	110	145	149	184	190	224	238 239
28 27 28	67	70	107	111	146	157 158	185	199	225	237 240
29 36	68	71	108	114		153 154	186	198		241
30 37	69	72	109	115	147	156	187	196	226	242
31 34	70	73	109 ^b	112	148	155	188	194	227	244
32 40	71	74	110	113	149	152	189	192	228	p. 62
33 38	72	76	111	117	150	150	190	197	229	250
34 41	73	75	112	116	151	151	191	195	230	246
35 39	74	77	113	118	152	161	192	183	231	249
36 35	75	80	114	119	153	160	193	205	232	252
37 42	76	p. 21	115	59	154	p. 38	194	206	233	245

DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.
231 248	285 305	338 400	391 427	12 13	66 350
235 247	286 352	339 397	392 429	13 12	67 351
236 251	287 343	340 p. IX	393 430	14 662	68 347
237 253	288 349	341 420	394 312	15 15	69 348
238 260	289 280	342 354	395 370	16 10	70 349
239 366	290 293	343 401	396 78	17 16	71 65
240 254	291 297	344 357	397 440	18 14	72 66
241 255	292 308	345 415	398 324	19 19	73 67
242 256	293 309	346 418	399 402	20 20	74 68
243 259	294 350	347 419	400 416	21 21	75 69
244 257	295 Euphor.	348 421	401 290	22 22	76 70
245 263	I	349 329	402 123	23 23	77 71
246 264	296 296	350 401	124	24 24	78 72
247 258	297 342	351 312	126	25 659	79 57
248 265	298 372	352 410	403 Soph. 14	26 25	80 73
249 262	299 363	353 327	404 431	27 26	81 90 91
250 261	300 364	354 435	405 287	28 27	82 94
251 p. 65	301 450	355 417	406 406	29 28	83 92
252 266	302 368	356 p. IX sq.	407 405	30 29	84 93
253 p. 65 sq.	303 320 321	357 337	408 442	31 30	85 95
254 436	304 322	358 Eur.	409 339	32 31	86 96
255 269	305 323	1063	410 282	33 32	87 97
256 267	306 299	359 348	411 325	34 33	88 98
257 272	307 398	360 346	412 283	35 34	89 99
258 268	308 307	361 347	413 p. X	36 35	90 100
259 270	309 302—4	362 359	414 284	37 36	91 101
260 271	310 306	363 351	415 285	38 37	92 102
261 p. 69	311 p. IX	364 279	416 286	39 38	93 103
262 273	312 20 21	365 344	417 403	40 42	94 104
263 274	313 393	366 437	418 407	41 43	95 105
264 396	314 451	367 326	419 408	42 44	96 106
265 275	315 394	368 333	420 409	43 41	97 107
266 340	316 395	369 439	421 288	44 45	98 75
267 441	317 234 82	370 344	422 413	45 46	99 76
268 379	318 353	371 375	423 422	46 47	100 77
269 adesp.	319 373	372 376	424 428	47 48	101 78
412	320 355	373 377	425 362	48 49	102 79
270 380	321 356	374 378	426 367	49 39	103 80
271 381	322 311	375 374		50 50	104 81
adesp. 431	323 369	376 438		51 51	105 82
272 383	324 313	377 360	Sophocles	52 56	106 83
273 294	325 315	378 317		53 52	107 84
295	326 341	379 277 278	1 1	54 53	108 85
274 384	327 p. IX	380 281	2 p. 103	55 54	109 86
275 443	328 314	381 345	3 2	56 55	110 87
276 385	329 319	382 p. X	4 3	57 40	111 88
277 386	330 318	383 332	5 4	58 58	112 89
278 387	331 433	384 392	6 6	59 59	113 108
279 388	332 361	385 423	7 7	60 60	114 109
280 310	333 441	386 424	8 8	61 61	115 117
281 389	334 316	387 p. X	9 9	62 61	116 110
282 390	335 432	388 338	10 5	63 62	117 118
283 391	336 432	389 426	11 18 11	64 63	118 112
284 300 301	337 449	390 328	adesp. 419	65 64	119 113

DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.
120 114	174 167	228 218 219	281 276	334 335	386 392
121 116	175 168	229 217	282 278	335 336	387 394
122 111	176 169	230 p.X	283 p. 155	336 337	388 402
123 115	177 172	231 223	284 280	337 338	389 p. 180
124 119	178 170	232 224	285 279	338 339	390 404
125 120	179 173	233 a 819	286 282	339 869	391 403
126 121	180 174	233 b 226	287 283	340 340	392 405
127 131	181 171	234 236	288 287	341 341	393 407
128 p. 124	182 175	235 237	adesp. 440	342 343	394 p. 181
129 123	183 176	236 238	289 286	343 345	395 p. 38
130 124	184 177	237 239	290 288	344 346	396 410
131 133	185 660	238 240	291 290	345 353	397 408
132 122	186 179	239 235	292 289	346 353	398 409
133 126	187 180	240 241	293 284	347 p. 171	399 406
134 127	188 182	241 242	294 291	348 703	400 adesp. 5
135 128	189 181	242 243	295 293	349 352	401 412-415
136 129	190 183	243 228	296 294	350 354	402 416
137 125	191 184	244 244	297 295	351 356	403 417
138 130	192 186	245 245	298 297	352 355	404 418
139 132	193 185	246 246	299 302	353 368	405 419
140 p. 126	194 187	247 229	300 301	354 369	406 420
141 134	195 188	248 247	301 301	355 370	407 776
142 135	196 adesp. 2	249 230	302 371	356 1003	408 877
143 136	197 222	250 231	303 303	357 739	409 426
144 137	198 189	251 233	304 Eur. 927	358 372	410 411
145 138	199 190	252 248	305 304	359 373	411 421
146 146	200 191	253 232	306 308	360 374	412 422
147 141	201 192	254 234	307 306	361 375	413 423
148 140	202 196	255 262	308 307	362 376	414 424
149 139	203 197	256 249	309 305	363 377	415 425
150 145	204 194	257 257	310 310	364 378	416 298
151 144	205 198	258 253	311 320	365 379	417 300
152 142	206 195	259 263 254	312 319	366 380	418 427
153 726	207 199	260 256	313 314	367 381	419 428
154 148	208 200	261 251	314 316	368 382	420 429
155 143	209 193	262 251	315 318	369 383	421 430
156 147	210 p. 140	263 261	316 321	370 384	422 431
157 149	211 201	264 261	317 315	371 385	423 432
158 150	212 202	265 250	318 322	372 386	424 433
159 151	213 203	266 265	319 312 313	373 387	425 p. 185
160 152	214 204	267 258	320 311	374 a 388	426 434
161 153	215 p. 141	268 264	321 323	374 b Ach.	427 436
162 154	216 317	269 266	322 324	27	428 437
163 155 156	217 211	270 267	323 325	375 389	429 439
164 157	218 206	271 268	324 326	376 390 391	430 441
165 158	219 207	272 269	325 327	377 398	431 442
166 159	220 212	273 270	326 328	378 399	432 438 714
167 160	221 213	274 272	327 329	379 396	433 443
168 161	222 208	275 273	328 330	380 435	434 444
169 162 729	223 214	276 271	329 331	381 393	435 446
170 163	224 685	277 260	330 333	382 395	436 445
171 164	225 215	278 259	331 332	383 397	437 451
172 165	226 216	279 274	332 57	384 400	438 461
173 166	227 221	280 275	333 334	385 401 802	439 449

DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.
440 452	492 502	546 555	600 609	653 656	707 700
441 453	493 503	547 511	601 1014	654 p. 70	708 1020
442 450-454	494 504	548 556	602 610	655 658	709 699
443 455	495 505	549 558	603 adesp.	656 873	710 789
444 472	496 506	550 562	424	657 832	711 788
445 459	497 adesp.7	551 557	604 611	658 833	712 784
446 460	498 507	552 563	605 612	659 834	713 786
447 462	499 508	553 564	606 618	660 835	714 785
448 461	500 509-861	554 565	607 Eur.431	661 836	715 747
449 465	501 510	555 566	608 617	662 837	716 748
450 456	502 511	556 567	609 614	663 838—40	717 750
451 463	503 512	557 568	610 616	664 755	718 751
452 470	504 513	558 569	611 615	665 841	752 531
453 471	505 514	559 560	612 619	666 842	719 753
454 468	506 518	560 559	613 622	667 843	720 754
455 473	507 517	561 572	614 621	668 844	721 757
456 474	508 516	562 573	615 623	669 845-846	722 758
457 457	509 519	563 574	616 613	670 847	723 731
458 466	510 87	564 576	617 624	671 848	724 759
459 475	511 p. 203	565 582	618 625	672 344	725 760
460 469	512 525	566 577	619 620	673 850	726 761
461 476	513 526	567 578	620 626	674 851-852	727 763
462 a 357	514 527	568 579	621 p. 189	675 853	728 764
358	515 528	569 580	622 627	676 854	729 765
462 b 361	516 522	570 581	623 628	677 855	730 766
463 364	517 521	571 575	624 629	678 856	731 767
464 365	518 529	572 583	625 1002	679 857	732 768
465 363	519 530	573 592	626 631	680 858	733 769
466 367	520 596	574 591	627 630	681 859	734 770
467 366	521 523	575 p. 217	628 633	682 860	735 771
468 477	522 535	576 p. 217	629 634	683 861	736 772
469 478	523 520	577 p. 217	630 635	684 Eur.447	737 773
470 479	524 534	578 588	631 632	685 533	738 774
471 480	525 524	579 600	632 adesp.9	686 862	739 775
472 p. 195	526 590	580 594	633 p. 226	687 863	740 777
473 481	527 538	581 595	634 639	688 865	741 778
474 483	528 543	582 590	635 640	689 867	742 779
475 482	529 540	583 601	636 641	690 868	743 759
476 487	530 p. 208	584 597	637 636	691 737	744 780
477 484—86	531 545	585 587	638 642	692 532	745 781
478 488	532 548	586 598	639 637	693 794	746 782
479 489	533 549	587 593	640 638	694 741	747 225
480 490	534 547	588 597	641 643	695 685	748 783
481 491	535 537	589 589	642 645	696 686	749 876
482 492	536 542	590 584	643 646	697 687	750 814
483 493-494	537 539	591 586	644 647	698 362	751 717
484 495	538 536	592 603	645 648	699 689-690	752 1013
485 496	539 544	593 585	646 650	700 691	753 697
486 497	540 546	594 602	647 649	701 665	754 702
487 290	541 550	595 604	648 651	702 692	755 822
488 498	542 552	596 605	649 652	703 693	756 823
489 499	543 551	597 607	650 655	704 695	757 824
490 500	544 553	598 608	651 664	705 713	758 825
491 501	545 554	599 606	652 657	706 698	759 821

DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.
760 653	814 891	868 933	921 968	5 11	13 57	
761 796	815 826	869 707	922 793	6 10	14 56	
762 808	816 895	870 934	923 969	7 9	15 55	
763 809	817 674	871 935	924 p.X	8 5	16 53	
764 806 807	818 896	872 708	925 970	9 3	17 54	
765 801	819 1010	873 709	926 971	10 4	18 61	
766 799	820 897	874 936	927 723	11 273	19 929	
767 654	821 897	875 937	928 710	ΑΙΟΛΟΣ		20 63
768 816	822 676	876 938	929 974			21 43
769 684	823 675	877 939	930 975	1 14		22 64
770 667	824 898	878 940	931 976	2 21	ΑΛΚΜΑΙ-	
771 668	825 899	879 762	932 ^a 977	3 15	ΩΝ	
772 875	826 901	880 679	932 ^b 978	4 22	1 70	
773 663	827 902	881 941	933 979	5 20	2 71	
774 828 829	828 1018	882 942	934 980	6 16	3 73	
775 830	829 903	883 792	935 743	7 26	4 74	
776 831	830 67	884 742	936 981	8 24	5 66	
777 811	831 900	885 943	937 982	9 23	6 75	
778 701	832 745	886 728	938 458	10 17	7 76	
779 736	833 905	887 945	939 984	11 19	8 78	
780 735	831 906	888 946	940 985	12 32	9 67	
781 870	835 907	889 948	941 732	13 31	10 82	
782 871	836 909	890 696	942 986	14 29	11 77	
783 756	837 910	891 949	943 733	15 36	12 81	
784 827	838 911	892 688	944 987	16 33	13 80	
785 795	839 677	893 p.X	945 734	17 28	14 86	
786 p.X	840 678	894 1015	946 820	18 25	15 87	
787 724	841 912	895 951	947 990	19 42 818	16 79	
788 725	842 913	896 950	948 991	20 37	17 83	
789 669	843 704	897 711	949 744	21 35	18 88	
790 205	844 914	898 952	950 995	22 31	19 85	
791 787	845 915	899 953	951 996	23 30	20 84	
792 661	846 916	900 718	952 997	24 39	ΑΛΚΜΗ-	
793 292	847 666	901 798	953 998	25 27	ΝΗ	
794 277	848 918	902 800	954 999	26 38	1 90	
795 1017	849 791	903 954	955 1000	27 18	2 89	
796 879	850 919	adesp. 136	956 1001	28 40	3 92	
797 880	851 727	904 712	957 715	29 41	4 93	
798 881	852 922	905 955	958 1005	ΑΛΕΞΑΝ-		5 100
799 882	853 923	906 956	959 1007	ΔΡΟΣ		6 94
800 883	854 924	907 957	960 1009	1 44	7 104	
801 885	855 926	908 959	961 1008	2 45	8 96	
802 884	856 705	909 547	962 720	3 46	9 97	
803 887	857 927	910 960	963 872	4 47	10 98	
804 888	858 878	911 961		5 59	11 99	
805 889	859 719	912 962		6 49	12 101	
806 670	860 706	913 963	Euripides		13 103	
807 671	861 928	914 691,1	ΑΙΓΕΤΣ		14 68	
808 890	862 721	915 964	1 2	7 48	15 102	
809 891	863 930	916 965	2 1	8 52	16 91	
810 892	864 931	917 p.X	3 6	9 58	17 105	
811 672	865 874	918 966	4 8	10 50		
812 947	866 1016	919 967		11 51		
813 673	867 932	920 994		12 60		

DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.
ΛΑΟΙΗΗ	ANTIPO- NH	27 181 adesp. 326	26 261	17 308	12 346
1 107	1 157 158	28 205	27 265	18 309	13 349
2 108	2 170	29 189	28 247	19 312	14 349
3 110	3 171	30 199	29 255	20 287	15 344
4 109	4 173	31 220	30 252	21 288	16 347
5 111	5 172	32 198	31 263	22 294	17 348
6 106	6 162	33 200	32 236	23 294	18 343
7 112	7 161	34 201	33 237	24 302	
8 113	8 Hippoth. 3	35 193	34 262	25 303	
		36 194	35 p.X	26 305	EPE- XΘETΣ
		37 191	36 259	27 306	1 368
		38 219		28 289	2 369
ANΔPO- MEΔA	9 168	39 221	ATTH	29 313	3 359
1 114	10 167	40 218	1 267	30 314	4 355
2 115	11 166	41 210	2 268 281	(31) 353	5 358
949 975	12 163	42 203	3 271		6 354
3 118	13 169	43 207	4 278	BOYΣI- PIΣ	7 357
4 120	14 174	44 196	5 279	1 315	8 1040
5 117	15 175	45 212	6 274	2 316	9 366
6 121	16 165	46 197	7 276	3 317	10 356
7 122—25	17 176	47 228	8 272		11 363
129	18 177	48 227	9 275		12 367
8 132	19 159		10 277	ΔANAII	13 370
9 126 133	20 160	APXEΛ.	11 270	1 325	14 371
10 130	ANTIOPII	1 229	12 282	2 319	15 352
11 140	1 181	2 230	13 280	3 318	16 352
12 139	2 182	3 231	14 283	4 332	17 362 971
13 151	3 180	4 232	ATTOAT- KOΣ	5 331	18 361
14 147	4 206	5 233	1 284	6 327	19 360
15 131	5 p. 326	234	2 285	7 330	20 364
16 138	6 209	6 234	3 286	8 324	21 351
17 153	7 204	7 241		9 320	
18 148	8 208	8 239		10 323	ETPT- ΣΘETΣ
19 128	9 179	9 242		11 321	1 375
20 143	10 215	10 240	BEΛAEP.	12 329	2 374
21 141	11 216	11 235	1 311	13 322	3 372
22 146	12 217	12 238	2 307	14 326	4 376
23 152	13 202	13 245	3 299	15 328	5 378
24 149	14 222	14 246	4 290		6 379
25 119	15 224	15 244	5 296	ΔIKTTΣ	7 377
26 154	16 223	16 243	6 297	1 336	8 373
27 142	17 214	17 249	7 295	2 338	9 380
28 127	18 213	18 251	8 298	3 337	10 381
29 150	19 211	19 250	9 291	4 334	
30 135	20 183	20 248	10 292	5 335	
31 134	21 185	21 253	11 300	6 341	ΘHΣETΣ
32 145	22 185	22 261	12 670	7 340	1 388
33 116	23 187	adesp. 436	13 293	8 342	2 387
34 137	24 186	23 260	14 304	9 339	3 390
35 136	25 188	24 256	15 301	10 333	4 389
36 p.X	26 188	25 266	16 310	11 345	5 392
37 156					

DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.
6 383381	9 441			3 569	
7 385	10 440	ΛΑΜΙΑ	ΜΕΛΕΑ- ΓΡΟΣ	4 563	ΠΕΛΙΑ- ΔΕΣ
8 382	11 443			5 571	
9 7	12 442	1 914	1 p.414	6 567	1 605
10 393	13 438		2 519	7 570	2 604
	14 448		3 520	8 564	3 609
ΙΝΩ	15 414	ΛΙΚΤ- ΜΝΙΟΣ	4 531	9 566	4 607
1 402	16 415		5 535	10 565	5 608
2 415	17 449	1 476	6 521	11 574	6 606
3 417	18 450	2 477	7 523	12 572	7 610
4 414	(19) 1052	3 479	8 529		8 619
5 408		4 480	9 524	ΟΙΝΟΜΑ- ΟΣ	9 613
6 409	ΚΑΔΜΟΣ	5 478	10 525		10 612
7 421	1 451 922	6 481	11 526	1 580	11 611
8 416			12 522	2 575	12 615611
9 405	ΚΡΕΣΦΟΝ- ΤΗΣ	ΜΕΛΛ- ΝΙΗΗΗ	13 531	3 576	13 616
10 404			14 537	4 570	14 618
11 407			15 538	5 577	15 617
12 420	1—7 1068	1 483484	16 541	6 578	
13 423	8 461	2 486	17 539		ΙΠΠΑΕΤΣ
14 406	9 460	3 485	18 527		1 625
15 410	10 456	4 492	19 533	ΠΑΛΑΜΗ- ΔΗΣ	2 623
16 411	11 453	5 489	20 536		3 620
17 425	12 455	6 488	21 540	1 584	4 621
18 403	13 452	7 491	22 528	2 582	5 622
19 419	14 459	8 510	23 532	adesp.	6 624
20 412	15 462	9 494	24 542	393	
21 413	16 454	10 515	25 543	3 585	ΠΑΕΙΣΘΕ- ΝΗΣ
22 422	17 457	11 514		4 583	
23 424	18 458	12 508	ΟΙΔΙ- ΠΟΥΣ	5 588	1 627
24 418		adesp.		6 587	2 628
25 adesp.	ΚΡΗΣΣΑΙ	409	1 544	7 589	3 810
73 74			2 545	8 591	4 630
	1 468	13 509	3 551671	9 590	5 631
ΙΞΙΩΝ	2 466	14 497	4 549	10 592	6 632
1 adesp. 3	3 467	15 503	5 550	11 593	7 634
2 430	4 463	16 504	6 552	(12) adesp.	
3 428	5 473	17 505	7 547	281	
4 429	6 464	18 496	8 548		ΠΟΑΤΙ- ΔΟΣ
5 p.389	7 396	19 500	9 546		1 637
	8 465	20 499	10 555	ΠΕΙΡΙ- ΘΟΥΣ	2 adesp.
	9 399	21 516	11 556		137
ΙΠΠΟΛ.	10 472	22 513	12 558	1 595	3 635
ΚΑΛ.	11 469	23 511	13 553	2 596	4 640
1 436	12 471	24 502	14 557	3 597	5 641
2 437	13 470	25 506	15 554	4 598	6 adesp.
3 433	14 853	26 507	16 559	5 594	348
4 439	15 400	27 512	17 561	6 601	7 639
5 p.X		28 517		7 600	8 636
6 431	ΚΡΗΤΕΣ	29 495	ΟΙΝΕΤΣ	8 599	9 643
7 432		30 498			10 642
8 446	1 474	31 518	1 562		
	2 475		2 568		

DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.
11 611-429		28 708	3 783-972	4 824	26 1038
12 615	ΣΚΤΡΙΑΙ	29 720	4 782	5 821	27 1041
13 638		30 726	5 779	6 819	28 1042
adesp.	1 683		6 776	7 820	29 1043
464-465	2 685	THME-	7 780	8 832	30 1039
14 618	3 684	NOΣ	8 784	9 829	31 1014
15 617	4 686	THIMENI-	9 774	10 831	32 1015
		ΔΑΙ	10 778	11 822	33 1016
IPOTEX.	ΣΤΑΕΤΣ	1 731	11 adesp.	12 825	34 1017
1 650	1 688	2 737	450	13 826	35 1018
2 656	2 689	3 435	12 773	14 830	36 1019
3 658	3 690-691	4 746	13 772	15 823	37 1051
4 653	4 692	5 729		16 827	38 1053
5 651	5 693	6 728	ΦΙΛΟΚΤΗ-	17 828	39 1051
6 652	6 695	7 731	THΣ	18 833	40 1055
7 657	7 694	8 745			41 1056
8 619	8 adesp.	9 743	1 785-786	ΧΡΤΣΗ-	42 1057
9 655	265	10 744	2 787	HOΣ	43 1058
10 654	.	11 732	3 788		44 1059
		12 742	4 789	1 837	45 1060
ΠΑΔΑ-	TENNΗΣ	13 739	5 792	2 838	46 1062
MANOTΣ	1 696	14 738	6 793	3 839	47 1064
1 660		15 733	7 790	4 840	48 1065
2 659	THAE-	16 735	8 adesp. 8	5 p. 497	49 1066
3 661	ΦOΣ	17 730	9 796	6 836	50 736
	1 699	18 740	10 794	7 841	51 736
ΣΘΕNE-	2 698	19 747	11 791		52 872
BOIA	3 880	20 748	12 795	ΑΔΗΛΑ.ΔΡ.	53 1096
1 662	4 704	21 749	13 799	1 935	54 948
2 668	5 706	22 750	14 798	2 969	55 69
3 666	6 572	ΤΡΗΗΤ-	15 800	3 1030	56 883
4 672	7 701	ΔΗ		4 890	57 965
5 667	8 707	1 752	ΦΟΙΝΙΞ	5 1016	58 882
6 673	9 710	2 765	1 801	6 1017	59 ^a 1069
7 669	10 709	3 756	2 804	7 1018	59 ^b 898
8 663	11 712	4 753	3 802	8 1019	60 910
9 664	12 711	5 751	4 809	9 891	61 916
10 665	13 718	6 757	adesp. 222	10 1020	62 697
	14 723	7 758	5 808	11 951	63 986
ΣΙΣΤΦOΣ	15 714	8 760	6 811	12 884	64 1067
1 674	16 702	9 761	7 806	13 1021*	65 1070
2 675	17 717	10 755	8 812	14 1022	66 1075-
	18 716	11 764	9 813	15 1023	67 395,1
ΣΚΙΡΩΝ	19 727	12 762	10 814	16 1024	68 395,2
1 677	20 700	13 767	11 805	17 1028	69 p.X
2 676	21 705	14 766	12 807	18 757,9	70 985
3 680	22 721	15 768	13 815	19 1034	71 984
4 678	23 722	16 770		20 269	72 897
5 679	24 715	ΦΑΕΘΩΝ	ΦΡΙΞOΣ	21 1035	73 982
6 682	25 724	1 771	1 816	22 803	74 983
	26 725	2 775-781	2 816	23 1092	75 925
	27 719		3 817	24 1036	76 950
				25 1037	

DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.	DIND. N.
77 952	100 901	124 874	146 adesp.	167 1032	189 860
78 954	101 902	125 992	269	168 943	190 862
79 953	102 903	126 858	147 997	169 928	191 863
80 956	103 904	127 893	148 998	170 955	192 866
81 957	104 1116	adesp. 72	149 1071	171 915	193 p. XI
82 958	105 906	128 1007	150 918	172 849	194 917
83 959	106 905	129 993	151 919	173 846	195 1099
84 961	107 907	130 994	152 895	174 875	196 1095
85 963	108 908	131 854	153 435	175 848	197 861
86 964	109 909	132 426	154 995	176 p. XI	198 1080
87 966	110 911	133 1000	155 p. X	177 852	199 864
88 967	111 885	134 877	156 Aesch. 386	178 p. XI	865
89 968	112 887	135 763	157 920	179 Soph.	200 1107
90 973	113 889	136 999	158 1003	840	201 1106
91 974	114 921	137 878	159 1001	180 1026	202 1082
92 976	115 888	138 1111	160 886	181 1027	203 842
93 977	116 856	139 876	161 p. XI	182 1029	204 1091
94 978	117 912	140 996	162 857	183 Dionys. 6	205 634
95 979	118 855	141 1009	163 p. XI	184 1004	206 p. XI
96 980	119 913	142 1008	164 1025	185 Biot. 1	207 p. XI
97 981	120 937	143 1006	165 adesp.	186 1050	208 1110
98 899	121 938	144 989	436	187 adesp.	209 1113
99 900	122 930	145 991	166 adesp.	387	210 1090
adesp. 84 85	123 931 932		437	188 859	

